

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

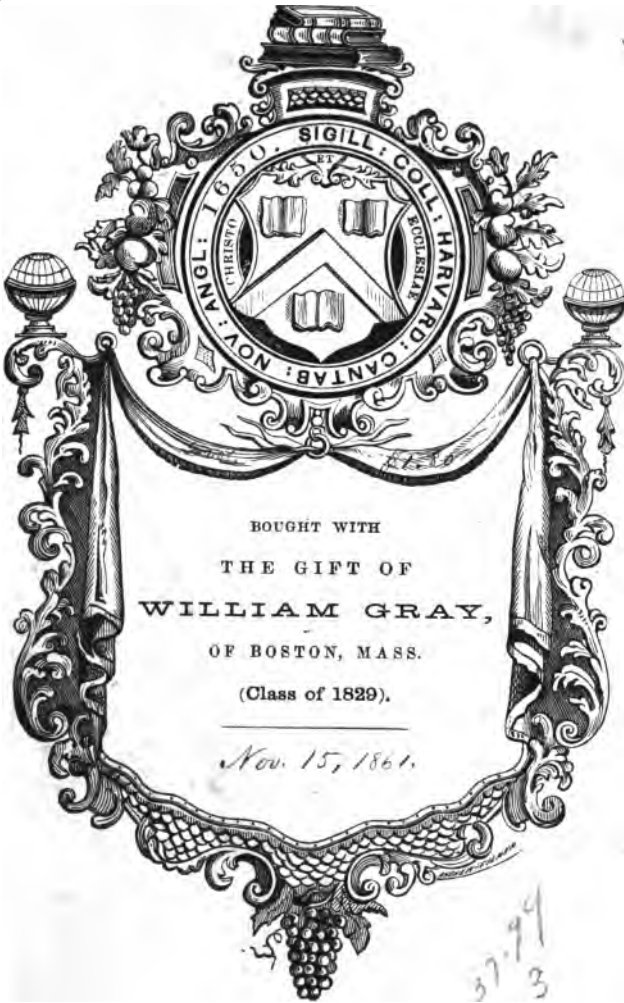
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

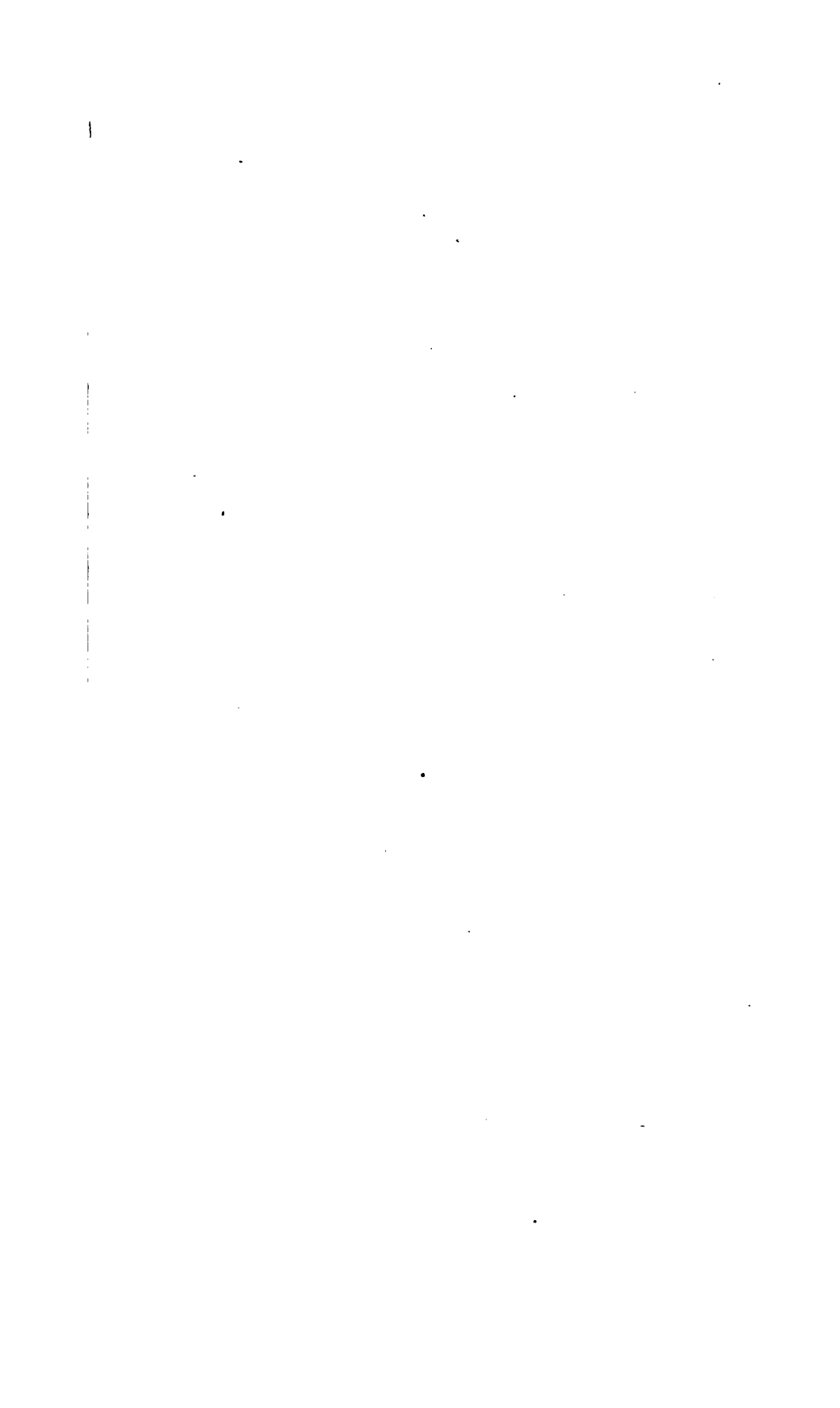
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

G 24.

ANECDOTA GRAECA.

E CODD. MSS. BIBL. REG. PARISIN.

DESCRIPSIT

Gottlob Ludwig Ernst

LUDOVICUS BACHMANNUS.

VOLUMEN PRIMUM.

^cLIPSIAE,

SUMPTIBUS J. C. HINRICHS.

1828.

G. 24

2 vol. \$ 1.80.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

1861, Nov. 15.

Gray Fund.

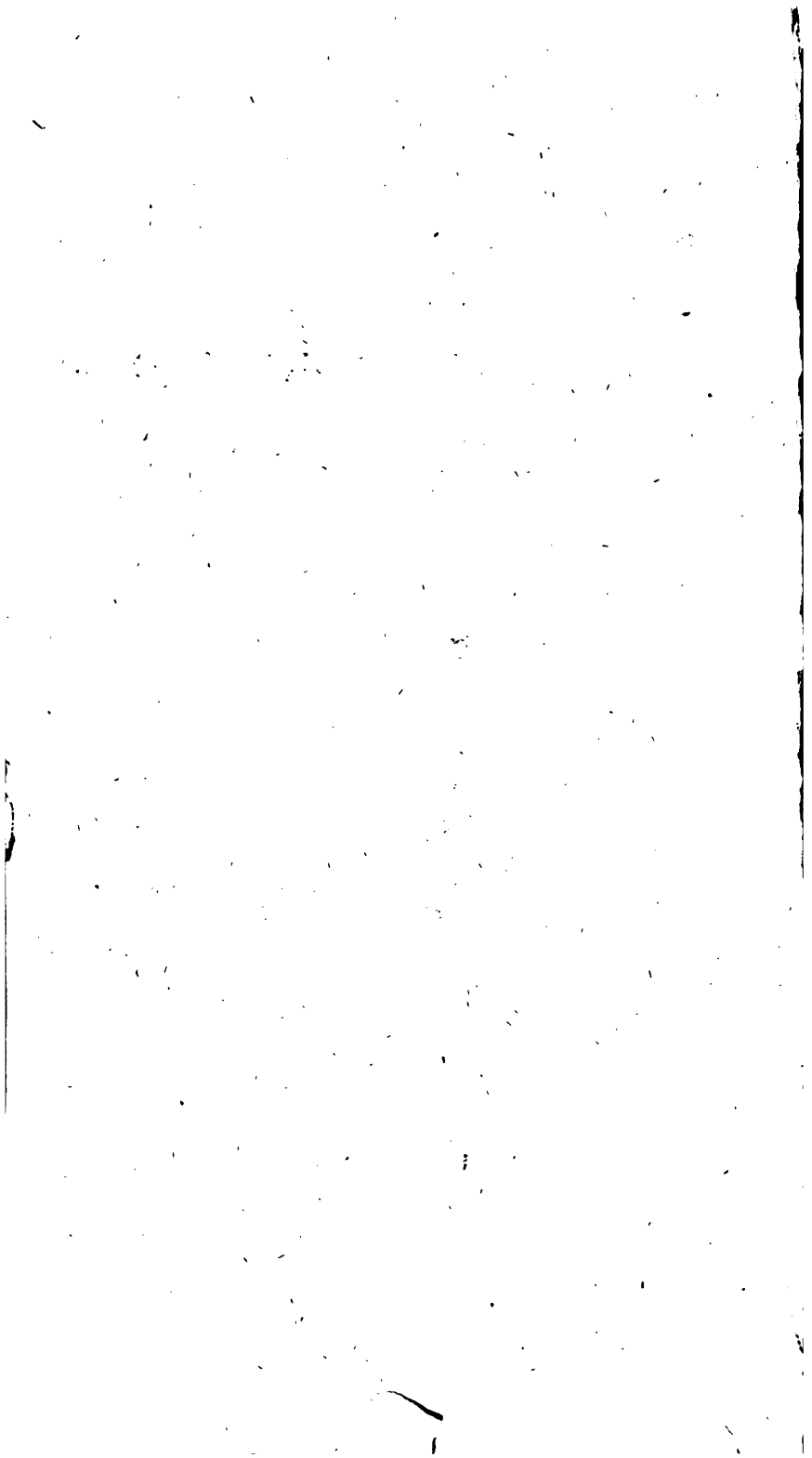
57-99
33

IMMANUELI BEKKERO

VIRO SUMMO

D. D. D.

E D I T O R.

NOTITIA CODICIS.

Codex Bibl. Reg. Parisin. 845. Bibliothecae olim Coislinae ornamentum, de cuius praestantia peritissimi harum rerum iudices non dubitarunt, *Montefalconius* in Catal. Bibl. Coisl. p. 465. *Ruhnkenius* in Praefat. ad Tim. Lex. Platon. p. XVIII. *Villoisonus* ad Apollon. Lex. Hom. p. XLII. *Pierseus* in Praefat. ad Moerid. p. IX. *Bekkerus* Anecd. Vol. III. p. 1065. varia Lexica graeca continet, quorum specimen exhibuit Montefalconius l. l. p. 457 — 479. Ea quidem hoc ordine in Cod. leguntur:

Fol. 1 - 46. Ἀπολλωνίου σοφιστοῦ λεξικὸν κατὰ στοιχείων τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεύς.

Hoc Lexicon e nostro Cod. primum edidit Villois-
nus, Lutet. Paris. 1773.

Fol. 47 - 64 rect. *Ἐκ τῶν Φρονήχου τοῦ Ἀββαβίου
τῆς σοφιστικῆς προπαρασκευῆς.*

Hoc primum edidit Bekkerus Anecd. Vol. I. p. 1-74.

Fol. 64 vers. - 149. *Συναγωγή λέξεων χρησίμων ἐκ
διαφόρων σοφῶν τε καὶ ῥητόρων πολλῶν.*

Hujus Lexici primam literam, reliquis longe praestan-
torem et uberiores, primum edidit Bekkerus Anecd.
Vol. I. p. 319-476. Nos, cum totius hujus Lexici
edendi consilium cepissemus, hanc quoque partem
repetendam curavimus, non dubitantes, quin hoc
pace Viri Summi, cui tota hujus laboris laus debe-
tur, facere nobis liceret.

Fol. 150 - 156 rect. *Τιμᾶλου σοφιστοῦ ἐκ τῶν τοῦ
Πλάτωνος λέξεων.*

Hoc glossarium e nostro Cod. primum edidit Dav.
Ruhnkenius, Lugd. Bat. 1754. Descripserat in usum
Ruhnkenii Joannes Capperonierius, maxime ab
illo ob hanc rem egregie administratam laudatus in
Praefat. ad Tim. p. XVIII.

Fol. 156 vers. — 165 rect. Ἄλλος ἀλφάβητος.

Hoc primum sub nomine Ἀντατικιστῆς edidit Bekkerus Anecd. Vol. I. p. 75-116.

Fol. 165 vers. — 167 rect. Ἡροδότου λέξεις.

Fol. 167 vers. — 175 rect. Μοίριδος ἀντικιστοῦ.

VV. DD., qui hanc partem Cod. nostri contulerunt, enumerat Piersonus ad Moerid. Praefat. p. IX.

Fol. 175 vers. — 178 rect. Αὐτῶν ὀνόματα κατὰ ἀλφάβητον.

Primum edidit Bekkerus Anecd. Vol. I. p. 181-194.

Fol. 178 vers. — 213. Λέξεις ῥητορικαί.

Primum edidit Bekkerus Anecd. Vol. I. p. 195-318.

Fol. 214-215 rect. Λέξεις τῆς ὀκτατεύχου.

Fol. 215 vers. Λέξεις τῶν Βασιλειῶν.

Fol. 216. Λέξεις τῶν ρή. ψαλμῶν.

Fol. 217 rect. Λέξεις τῶν ᾠδῶν.

Fol. 217 vers. Λέξεις τοῦ Ἰώβ.

Fol. 218 rect. Λέξεις τῶν παροιμιῶν.

Fol. 218 vers. Λέξεις τῆς παναρέτου. (sic)

Ibid. Λέξεις τοῦ Σιράχ.

Fol. 219 rect. Λέξεις τῶν προφητῶν.

VIII

Fol. 219 vers. *Ἐομηνεῖα λέξαν Ἰεραυῆλ τοῦ προφή-
του.*

Fol. 220. *Λέξεις τοῦ Ἰσραὴλ.*

Ibid. *Λέξεις ἐγκείμεναι ἐν τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις.*

Fol. 221 rect. *Λέξεις τῶν πράξεων τῶν ἀποστόλων.*

Fol. 221 vers. — 223 rect. *Λέξεις ἐν τῷ ἀποστόλῳ
ἐγκείμεναι.*

Fol. 223 vers. *Tabula Paschalis.*

Fol. 224 vacuum est.

Fol. 225 - 253 rect. *Λέξεις Ἀλεξάνδρου Ἀνκόφρονος
καὶ ὑπόθεσις.*

Haec brevissima quidem, sed antiquissima sunt in Lycophronis Alexandram Scholia, Tzetzianis longe priora, quibus adscriptus simul est totus Lycophronis textus, ita ut hic Codex omnium, quotquot adhuc innotuerunt, Codd. Mss. fabulae Lycophroneae sit antiquissimus. Nihil ea de re, quod magnopere miror, Montefalconius in Catal. Bibl. Coislin. pag. 494. Haec Scholia secundo Volumine dabimus.

Fol. 253 vers. — 256 rect. *Λεξικὸν τῆς γραμματικῆς.*

Fol. 256 — 257 rect. *Λέξεις ἐγκείμεναι τοῖς κανόσι
κατὰ στοιχεῖον τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, τῶν Φώτων
καὶ τῆς Πεντηκοστῆς.*

Fol. 257 vers. — 269 rect. *Περὶ συντάξεως. Ποῖα τῶν
φημάτων γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσονται.*

Primum edidit Bekkerus Anecd. Vol. I. p. 117-180.

Fol. 269 vers. — 271. *Ἐτερος ἀλφάβητος ὅπως συν-
τάσσεται δεῖ τὰ φήματα.*

Hoc secundo Volumine dabimus.

Fol. 271 vers. *Πῶς δεῖ κλίνειν εἰς τοὺς παρατατι-
κοὺς τὰ ὑποτεταγμένα φήματα.*

Hoc dedit Bekkerus Anecd. Vol. III. p. 1285.

Fol. 272 rect. *Περὶ συντάξεως τῶν νοημάτων
(sic). Περὶ τῆς καθ' ὅλου τῶν ὀνομάτων συντά-
ξεως.*

Fol. 272 vers. *Περὶ τοῦ ἔάν, καὶ ἄν, καὶ ὅταν. Περὶ
τοῦ εἰ.*

Hæc secundo Volumine dabimus.

Codex est membranaceus, forma quadr. maj. foliorum 272, totus ab eadem manu pereleganter sed literis valde minutis scriptus, ita ut, ubi pallorem

vetustas vel detrimentum aliquod usus attulit, eae in antiquissima membrana non nisi intentissima oculorum acie legi possint. Compendia scribendi non ita multa quidem, sed ejusmodi sunt, ut primum legendi periculum difficultatibus subinde impedian; facillima tamen lectu fiunt, si quis vel unam paginam accuratissimi librarii superaverit. Ea, quae supra literas poni solent, praeter notissima, haec fere sunt:

ας (πατρ) ες (συλλαφύξαντ) οis (λιστρ) ην.
 (μυθοπλας) ον (αγρώσστα) ου (δαῖσφάλλτ) αν
 (συγγόν) τα. (πάν).

Jota saepissime, neque tamen semper, adscribitur; ἀγγλάττωι μάστιγι, αἰδύησιν.

Omittuntur saepe in fine vocabulorum ν et σ , quorum alterum lineola vocali imposita indicatur: πᾶ-
 γο. alterum, praesertim in syllaba finali σ , aut plane
 omittitur, καίσαρ. δειν. aut ita transponi solet: μόχθρ.
 τρετων. Literae finales aut coalescunt nonnunquam
 cum prima sequentis vocabuli litera, aut eadem de
 causa prorsus mutantur: εἰ στοῦς οἰκους, εἰ σιὰ ἀγρία
 εἰ ὀρεθαλής, ἐγγυιοκόλλους. Notabiles deinde propter
 formam sunt literae α (β) ι (κ) \omicron (δ) ϵ (ρ) quod

etiam in fine vocabulorum poni solet: *ἡσῶν δ' ἐν*
ῥάκοντος. Spirituum denique forma haec est:
 et .

Librarius praeterea in accentibus ponendis saepe erravit, etiam hac in re mirabiliter sibi constans, scribendo: *ἀκολουθῶς, ἐκῶν, σιτουῖ, χιτῶν* etc. *ψεύσμα, σκύλα, φύλα, σώστρα, χρυσή, ὀσφύν* etc. Praepositiones cum nomine, quod regunt, conjungit, accentu praepositionis omisso: *ἐπάπειρον, καταπόδα, κατασφείας, κατάξιν, καταχειρός, προσέκτισιν, ὑποστέγην, ὑποτέλος* etc. *ν* paragogicum, et *ς* in *οὔτως*, ante consonam saepissime, neque tamen ubique, addit; literas duplicandas simplici exprimit: *θάλουσιν, συσεισμός, χέλμαρος*.

Inclinationem accentus denique in dictionibus encliticis bisyllabis nullam plane admittit: *ὑπὲρ τινῶν, ὑγνῶν τινῶν, πλεκτῶν τινῶν. Ξενοφῶν φησί, ὀργῆς ἴσιν, ὧν εἰσί, Ποντικοὶ φασί, ἀπροβουλευτὸν φησί, πόλεως τινὸς τισί, ὡς φησί* etc. monosyllabarum autem inclinationem ubique et optime servavit.

Hunc Codicem Bernardus Montefalconius, certissimus in his rebus iudex, ad saeculum X. referre non

dubitavit; quem sine controversia sequuti sunt Ruhnkenius, Villoisonus et reliqui praeter Tittmannum, V. Cl., qui huic sententiae rationes ab ipsa literarum forma desumptas opposuit in Praefat. ad Zonaram p. XII.

ΣΤΝΑΓΩΓΗ ΛΕΞΕΩΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ Α — Ω. pag. 1 — 422

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ. . . - 423 — 450

ΛΕΞΕΙΣ ΕΓΚΕΙΜΕΝΑΙ ΤΟΙΣ ΚΑΝΟΣΙ

ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ - 450 — 459

ΣΥΝΑΓΩΓΗ
ΛΕΞΕΩΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ
ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΟΦΩΝ ΤΕ
ΚΑΙ ΡΗΤΩΡΩΝ ΠΟΛΛΩΝ.

A.

Ἀάτον: ἀναμάρτητον, ἀβλαβές, ἀγνόν, ἄπονον, ἀπαθές, ἄνευ ἄτης.

Ἀάσθαι: λωβᾶσθαι, κακοῦν.

Ἀάτον: ἀπλήρωτον. Ἀθηναῖοι ἀκόρεστον.

Ἀάσαι: βέβλαπαι. ἀφ' οὗ τὸ τρίτον πρόσωπον ἁᾶ-5
ται ἤγουν βέβλαπται. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κορέσαι
καὶ καθυπνωῶσαι καὶ λυπῆσαι.

Ἀασάμην: ἤμαρτον, ἐσφάλην.

Ἀατος: ἀπλήρωτος, ἀβλαβής. οἱ δὲ ἐπιβλαβής.

Ἀβάλε: εἶδε.

10

Ἀβαλεν: ἔβαλεν ἢ μᾶλλον ἔλαβεν.

Ἀβαπτος: ἀστόματος.

Ἀβατον: ἱερόν, ἀπρόσιτον, ἔρημον.

Ἀβασάνιστος: ἀγύμναστος. ἢ ἀνεξέταστος, ἀδοκί-
μαστος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασάνου, τῆς χρυσοχοῖ-15
κῆς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζουσιν τὸ χρυσίον. ἐχρήσατο
δὲ Ἀλλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας τρίτῳ τῷ ἄβ-
σανίστως ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὁδύνης.

Ἀβδέλυκτα: ἀμύσσεκτα, ἀμύλιντα, τὰ μὴ μαιλνοντα,

5. Cod. βλάψαι, et statim ἤγουν βλάπτει. Bekkerus utrumque mutavit, quem sequuti sumus.

7. Cod. λυπεῖν. Phot. λυπῆσαι.

10. Cod. repetito vocabulo: ἀβάλε: ἀβάλε, εἶδε.

12. Cod. ἀστομαίετος.

16. ὁ paragogicum, quod Bekkerus in δοκιμάζουσιν et παρῆ-
ρσι in διωγόμενοις et ubique in talibus suppressit, ex Cod. scri-
ptura reposui.

17. Cod. τὸ ἀβασανίστως.

ἂ οὐκ ἂν τις βδελυχθεῖη καὶ δυσχεράνειεν. τραγικω-
τέρα δὲ ἢ λέξεις. *Λισχύλος*.

καὶ μὴν φιλω γε, καὶ βδέλυκτά μοι τὰδε.

Ἄβεβηλος: καθαρός.

5 Ἄβελτερία: ἀνοησία.

Ἄβελτερος: ἀνόητος, μωρός.

* Ἄβλωτον: κακόν, ἀηδές, ὀδυνηρόν, οὐκ ἄξιον
ζωῆς.

Ἄβλεπτήματι: ἁμαρτήματι.

10 Ἄβληχρῆν: ἀσθενῆ. βληχρόν γὰρ τὸ ἰσχυρόν.

Ἄβολος: οὐδέπω ἔχων τι ἐπὶ τῶν ὀδόντων γνωρίσμα.

Ἄβούλητον κακόν: ἀθέλητον, ὃ οὐ θέλει τις.

Ἄβουλλια: ἀπαιδευσία, ἄγνοια.

Ἄβούλως: ἀφρόνως, ἁμαθῶς.

15 Ἄβουλεῖν: μὴ βούλεσθαι ἢ μὴ βουλεύεσθαι. *Πλάτων*.

Ἄβόλως: ποταμός ἐπὶ Ταυρομενίων.

Ἄβολήσας: συντυχών.

Ἄβολητύς: ἔντευξις, ἀπάντησις.

Ἄβου: βάλλει, θορυβεῖ.

20 Ἄβρα βάλων: θρυπτόμενος, βλακευόμενος.

Ἄβρα: ἡ σύντροφος καὶ παρὰ χεῖρα θεράπαινα.

Ἄβραι: νέαι δοῦλαι. οἱ δὲ φασιν, οὔτε ἀπλῶς ἡ
θεράπαινα λέγεται, οὔτε ἡ εὐμορφος, ἀλλ' ἡ οἰκό-
τριψ γυναικὺς κόρη καὶ ἔντιμος, εἴτε οἰκογενὴς

25 εἴτε μὴ.

Ἄβραμιαῖος: γιγαντιαῖος, ἱεροπρεπής.

Ἄβροδιαίτη: τρυφερᾷ ζωῇ καὶ ἀπαλῇ.

Ἄβροδλαιοτος: τρυφητής, τρυφερόβιος.

Ἄβρός λειμών: καινότερος καὶ εὐθαλής.

30 Ἄβρός: τρυφερός, λαμπρός, ἀπαλός.

3. Cod. φιλω γὰρ, ἀβδέλυκτα ἐμοι τὰδε. *Suidas* h. v.
Λισχύλος Μυρμιδόσι.

7. Addidimus ea, quae in Cod. post μωρός leguntur. *Bekke-*
rus ea p. 323. 24. post καλαιοῖς inseruit.

11. Cod. ἔχοντι — γνωρίσματα.

Ἄβροσύνη: παιδρότης.

Ἄβροκόμης: ὄνομα κύριον.

Ἄβροτήμων: ἀμαρτωλός.

Ἄβρότητι: τρυφερότητι.

Ἄβροτον: ἄψυχον, ἀσθενές.

Ἄβροχίτων: τρυφερά φορῶν.

Ἄβρύνεται: κοσμεῖται, θρούπτεται, καυχᾶται.

Ἄβύρβηλον: πολύ, ἀναίσχυντον, ἀπεχθές, μάταιον.

Ἄβυδον: φλυαρίαν τὴν πολλήν.

Ἄβυδος: ἐπὶ ταραχῇ καὶ εὐχερῆα λόγου.

Ἄβυδοκόμης: ὁ ἐπὶ τῷ συνοφαντεῖν κομῶν. τοιοῦ-
τοι γὰρ οἱ Ἄβυθμοί. καὶ ἡ παροιμία· μὴ εἰκῇ
τὸν Ἄβυδον· ἢ ἐχρῶντο ἐπὶ τῶν εἰκαίων καὶ
οὐδαμινῶν.

Ἄβαρις: ὄνομα κύριον.

Ἄβρωτος: ὁ νῆστις.

Ἄβακίως: ἀσυνέτως.

Ἄβακηνούς: τοὺς γυναικὶ μὴ ὁμιλήσαντας.

Ἄβακῆμων: ἀσύνετος, ἄλαλος.

Ἄβακῆσαι: ἀμαρτῆσαι, δυσκωφῆσαι.

Ἄβάκητον: ἀνεπίφθονον.

Ἄβάκιον: ἐφ' οὗ ἐκύβησον καὶ ἐφ' οὗ τοὺς λογι-
σμοὺς ἐποιοῦντο.

Ἄβακτον καὶ ἄβυκτον: τὸ μὴ μακαριστόν. Ἄω-
ριεῖς δὲ τὸν ἀνεπίπληκτον καὶ ἀμεμφῇ.

Ἄβατος ὁδός: ἣν οὐχ οἷόν τε βαίνειν οὐδὲ ὁδοι-
πορεῖν.

Ἀβέβηλος: καθαρός. καὶ ἀβέβηλα τὰ ἄβατα χω-
ρεῖα καὶ ἱερὰ καὶ μὴ τοῖς τυχοῦσι βάσιμα, μόνοις

2. Cod. ἄβροκόμος.

10. Cod. ταραχῇ εὐχερῆα, omisso καί.

11. Cod. ἐπὶ τό.

19. Cod. ἀβακίμων.

25. Cod. τὸ.

δὲ τοῖς θεραπεύουσι τοὺς θεοὺς. βέβηλα δὲ ἡλάνετο
τὰ μὴ δόσια μὴδὲ ἱερά. οὕτως Σοφοκλῆς.

- Ἄβριος: ὁ ἀβλαβής, παρὰ τὴν βίαν, οἷον ὁ πρεῖσσω
βλας. καὶ ἄβριοι οἱ νομάδες παρ' Ὀμήρῳ, οἷον οἱ
5 τὸν πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν οὐκ ἔχοντες βίον. ὁ
μέντοι Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ δυσβίου ἐχρήσατο τῇ
λέξει. κέχρηται δὲ αὐτῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐστερημένου
τῆς ζωῆς. ἀλλὰ καὶ ὁ πολύβιος κατ' ἐπίστασιν τοῦ
ἀβριος λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς.
10 Ἀβούλητον κακόν: ἀθέλητον, ὃ οὐκ ἂν τις
ἔλοιτο.

Ἀβυρτάκη: ὑπόκριμα βαρβαρικὸν ἐκ δοιμῶν σπυα-
ζόμενον, φημι ἐκ καρδάμων καὶ σκορδάων καὶ σι-
νάπης καὶ σταφίδων, ᾧ πρὸς κοιλιολυσίαν ἐχρῶντο.

- 15 Θεόπομπος Θεσεῖ.

Ἰξη δὲ Μήδων γαῖαν, ἔνθα καρδάμων
πλείστων ποιεῖται καὶ πράσων ἀβυρ-
τάκη.

ἔστι καὶ ἐν Κερκυράῳ Μενάνδρου τοῦνομα.

- 20 Ἀγάθαρχος: κύριον ὄνομα. ἦν δὲ ζωγράφος ἐπιφα-
νής, Εὐδήμου υἱός.

Ἀγαθά: ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ εὐωχίαν δι-
τίων καὶ ποτῶν ἐχρήσατο Ξενοφῶν τῇ λέξει.

- Ἀγάλμα: πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. ἀγάλματα δὲ καὶ
25 τὰς γραφὰς καὶ τοὺς ἀνδριάντας λέγουσιν.

Ἀγαθικά: τὰ σπουδαῖα.

1. Cod. τοῖς θεοῖς.

2. Cod. h. l. et fere ubique οὕτως praebet, quod diligen-
ter servavi.

8. Cod. καὶ πολύβιος.

10. Cod. ἀβούλητον: κακόν — τις ἔχοι. Corrupte Bekkerus.

15. Cod. Θεόπομ . . . quae sequuntur ob vetustatem membra-
nae oculorum aciem effugiant.

16. Cod. ἰξη.

17. Cod. πλείστον.

Ἀγάλλει: ποιῆ, σκευάζει, ποιεῖ.

Ἀγάλλων: ἐαυτὸν σεμνοποιῶν.

Ἀγαλματοφοροῦμενος: ἀγάλματα ἔτοι τύπους
τῶν νοηθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ. οὕτως Φίλων.

* Ἀγάμενος: θαυμάζων.

6

Ἀγάννιφον: λίαν χιονιζόμενον.

Ἀγανοφροσύνη: προσήνεια, πραότης.

Ἀγανώπιδος: πρᾶτα βλαπούσης.

Ἀγνον: λύγον.

Ἀγνοια: τὴν τελευταίαν ἐκτείνουσαι.

40

Ἀγνώτα: τὴν ἀγνοουμένην.

Ἀγωνιᾶν: ὀρέσθαι, οὐ μόνον τὸ ἀγωνίζεσθαι.

Ἀγμα: σύντριμμα. καὶ τὸ κατεργασμένον ἔργον.

Ἄγος: τὸ μῦθος, κατὰ ἀπίφρασιν. κυρίως δὲ τὸ
ἄγνόν.

15

Ἀγαπητὰ ἦθι: τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ.

Ἀγαπητόν: τὸ ἡγαπημένον καὶ μονογενές.

Ἀγαπᾶν: ἀποδέχεσθαι. ἢ τὸ ἀρκεῖσθαι τι καὶ μη-
δὲν πλέον ἐπιζητεῖν.

Ἀγάσαιτο: θαυμάσειεν.

20

Ἀγαστοῦ: θαυμαστοῦ.

Ἀγαπησμός: λέγουσιν καὶ ἀγάπησιν τὴν φιλο-
φρόνησιν. Συναριστώσαις Μένανδρος.

καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ

γινόμενον ἀλλήλων ἀγαπησμόν, οἶος ἦν. 25

Ἀγᾶστονος: πολυστένακτος.

Ἀγασθῶ τινι: ἀντὶ τοῦ θαυμάσω καὶ. Ξενοφῶν.

διὰ τινι ἀγασθῶ τῶν στρατιωτῶν.

Ἀγαπήν ἄν: ἀγαπητόν μοι ἦν ἄν.

Ἀγγαρος: ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος. 30

4. Reposui οὕτως.

5. Verba ἀγάμενος: θαυμάζων in Bekkeri editione deside-
rantur.

8. Cod. πρασια.

22. λέγουσιν ex Cod.

ἄγγραειαν λέγομεν ἀνάγκην ἀκούσιον καὶ τὴν ἐκ βίας
γινομένην ὑπηρεσίαν. καὶ ἄλλως ἄγγραφος λέγεται ὁ
πώθρος. παρὰ τοῖς βαρβάροις δὲ ὁ δημόσιος γραμμα-
τοφόρος· ὅθεν ἀγγραφεύεσθαι τὸ εἰς δημοσίαν χρεῖαν

6 ὑπηρετεῖν.

Ἄγανθλαμα· ἔπαρμα.

Ἀγγελιαφόρος· πρεσβευτής.

Ἀγγραφοφορεῖν· τὸ κατὰ διαδοχὴν πεμπόμενον τι
φορτίον. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φορτηγῶν καὶ ἐπὶ

10 τῶν τοῦ λιμένος παραφυλακῶν. ὁ δὲ ἄγγραφος Περσικόν.

Ἄγγραροι· οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. οἱ δὲ αὐτοὶ
καὶ ἀστάνδαι. τὰ δὲ ὀνόματα Περσικά. Δισχύλος

Ἀγαμέμνονι.

φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγά-

15

ρου πυρός

ἔπεμπεν.

Ἄγε δῆτα· φέρε, κόμισε, δεῦρο.

Ἄγειν καὶ φέρειν· τὸ ληστύειν καὶ ἀρπάζειν.

ἄγειν δὲ καὶ ἀπάγειν χρήματα καὶ ἐπὶ ἀνύχων καὶ

20 κομίζειν ᾧ διαφόρος.

Ἀγάσματα· σεβάσματα, ἃ ἂν τις ἀγάσαιοτο. Σοφο-
κλῆς κέχρηται.

Ἀγγοχώς· ἐνέγκας.

Ἀγείρει· συναγείρει.

25 Ἀγγελαιων· ἰδιωτικῶν, ἀγροίκων.

Ἀγελαιός· ἰδιώτης. ἣ ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων. καὶ ἄγε-
λαίων τῶν πολλῶν καὶ τυχόντων. εἴη δ' ἂν ἐκ
μεταφορᾶς τῶν ἀγελαιων ζώων, ἣ ἀπὸ τῶν ληδύνων,
οὓς βόσκεισθαι ῥίβδην καὶ ἀγεληδόν φασιν.

30 Ἀγελαιός δὲ ἀντὶ τοῦ ἰδιώτης, ῥεμβώδης καὶ
εὐτελής. ἣ ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων. τὸ μὲν ὄνομα ἴσως
ἀπὸ τῶν ζώων συναγελαιομένων, ἐφ' οὗ σημαίνο-
μένου καὶ Πλάτων κέχρηται ἐν τῷ Πολιτικῷ, μετ-

1. Cod. ἀγγάρειαν.

14. Cod. δεῦρο ἀπ' (Agamn. 289-90.)

ἦται δὲ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀδοξατέρους.
οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ αὐτοῦ λόγῳ.
καὶ ἀγελαιὸν ἄρτον τὸν χυδαῖον.

Ἀγεννώς: ἀνάνδρως.

Ἀτέραστος: ἄτιμος.

5

Ἀγροχία: ὑπερφηφάνια.

Ἀγροχός: ἐντιμος, ἀνδρεῖος.

Ἀγεται: τὸ ἡγεῖσθαι καὶ οἰεσθαι.

Ἀγεύστου θούλης: ἀστείως βίου ἔχων.

Ἀγευστοί: ἄπειροι.

10

Ἀγητός: θαυμαστός.

Ἀγη: θαῦμα, χαρά, ἀπιστία, ξῆλος, παρ' Ἡροδότῳ
βασκανία, παρ' Ὀμήρῳ ἐκπληξίς. πληγή, θραῦσις,
κλάσις, ἀπώλεια. ἔνιοι δὲ ἱερεῖα.

Ἀγεροκὺβηλιν: Λάμπωνα τὸν μάντιν καὶ θύτην 15
κύβηλις γὰρ λέγεται ὁ μαντικὸς πέλεκυς.

Ἀγραυλός: μία τῶν Κέκροπος θυγατέρων.

Ἀγασθαι: ἀποδέχεσθαι, θαυμάζειν ἄγαν.

Ἀγόρασιν: τὴν ὤνην σημαίνει.

Ἀγών: ὁ τόπος, τὸ πλῆθος, τὸ ἐνέργημα.

20

Ἀγερός: πᾶν τὸ ἀγειρόμενον.

Ἀγοράσω: οὐκ ἀγορᾶ.

Ἀγυνον: ἀγύναιον.

Ἀγραί: χωρίον ἔξω τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, οὗ τὰ
μικρὰ τῆς Δήμητρος ἄγεται μυστήρια, ἃ λέγεται τὰ 25
ἐν Ἀγρᾷ, ὡς ἐν Ἀσκληπιοῦ. Φερεικράτης Γρανδίν.

εὐθύς γὰρ ὡς ἐβαδίζομεν ἐν Ἀγρᾷ.

καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀγραίας αὐτόθι τὸ ἱερόν. Πλά-
των Φαίδρῳ ἢ πρὸς τὸ τῆς Ἀγρῆς διαβαίνον.

9. Cod. βέλον.

12. Forsan respexit Herodoti locum VI, 61, ubi nunc ἄγη
pro ἄτη restitutum est. Homeri locus est Iliad. Φ. 221.

15. Habet ea, quae addidi, Bekkerus in Notis p. 1106. Codex
vitiōse: ἀγεροκὺβηλον: λάμπωναυματικῆς καὶ θύτην· κύβηλις
γὰρ λ. ὁ β. π.

μεν. Κλειδῆμος ἐν πρώτῳ Ἀποδίδος· τὰ μὲν οὖν
 ἄνω τὰ τοῦ Ἰλίσσου πρὸς ἀγορὰν Εἰληθυῖα.
 τῷ δ' ὄχθῳ πάλαι ὄνομα τούτῳ, ὃς νῦν
 Ἄγρα καλεῖται, Ἑλικών. καὶ ἡ ἐσχάρα τοῦ
 6 Ποσειδῶνος τοῦ Ἑλικωνίου ἐπ' ἄκρον. καὶ
 ἐν τῷ τετάρτῳ· εἰς τὸ ἱερὸν τὸ μητροφόν τὸ
 ἐν Ἄγραις.

Ἄγλευκῆς· ἀηδής, εἰδεχτής.

Ἀγκωλιάδειν· ἄλλεσθαι. Κρητες.

10 Ἄγαθὸν δαίμονα· ὃν μετὰ τὴν ἄρσιν τῶν τρα-
 πεζῶν ἔπινον.

Ἀγκαλίδας ἔλκειν· αἰρεῖν ξύλα.

Ἀγοραῖος Ζεὺς· Ἀθήνησι καὶ Ἐρμῇ.

Ἀγκυρίσας· κάμψας τὸν πόδα· σχῆμα δὲ ἐστὶ πα-
 15 λαιστορικόν. Εὐπολὶς Ταξίαρχοις.

Ἀγίξειν· ἐναγίξειν, ἅγια ποιεῖν.

Ἀγάλματα Ἐκάτης· αἱ κύνες· θύονται γὰρ αὐτῇ.

Ἀγκαλίζει· ἄγχει.

Ἀγλιδες· ἐξ ὧν ἡ κεφαλὴ τοῦ σκορόδου σύγκνεται.

20 τὸ δ' αὐτὸ καὶ γέλιδες.

Ἀγνιεύς· κίων εἰς ὃν ἀπολήγων, ὃν πρὸ τῶν
 θυρῶν ἵστασαν.

Ἀγκύλη· ἡ δεξιὰ χεὶρ ἀπηγκυλωμένη εἰς ἀποκοτα-
 βισμόν.

25 Ἀγίς· εἶδος ποτηρίου.

Ἄγαθῶς· σφοδρῶς.

Ἀγορά· συνέδριον φυλετῶν ἢ δημοτῶν, οἷον ἐῖ ἄθροί-
 σις ἢ σύλλογος.

Ἀγυρμα· πᾶν τὸ ἀγαιρόμενον.

6. Cod. ἐν ταῖς Ἄγραις.

12. Cod. ἀγκαλίδας.

13. Cod. ἀγοραῖος.

18. Cod. ἀγκαλίζει· ἄγχει.

20. Cod. γέλιδες.

27. Quas post οἷον ἐῖ addidi, in Bekkeri editione desiderantur.

Ἀγοράν: τὴν ἀνὴν. Νικόχαρις Κενταύροφ.

Ἀγῆμα: τὸ προϊὸν τοῦ βασιλέως τάγμα ἐλεφάντων
καὶ ἵππων καὶ πεζῶν. οἱ δὲ τὸ ἄριστον τῆς Μακε-
δονικῆς συντάξεως.

Ἀγῆνωρ: ὁ ἄγαν ἀνδρεῖος, ἣ ὁ ἀγαστὸς ἐν ἀνδρείᾳ. ὅ
σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὑπερήφανον. ἔστι δὲ καὶ κύριον
ὄνομα.

Ἀγῆρω: τὰ μὴ γηρῶντα. μετὰ δὲ τοῦ ὕ ἐστὶν αἰτιατι-
κῆς πτώσεως.

Ἀγιάσαι: καρπῶσαι, καῦσαι ἀγίως.

10

Ἀγενής: Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ἔπαις.

Ἀγιάσατε: προευνερεπίσατε, κηρύξατε.

Ἀγιστείας: ἀγιωσύνης, καθαρότητος, λατρείας.

Ἀγιστεύειν: ἀγιάζειν. καὶ ἀγιασθέντων ἀφιερω-
θέντων.

15

Ἀγιστεύσαντες: τὰ τῆς θυσίας ἐπιτελέσαντες.

Ἀγκαλίδα: μερίδα.

Ἀγῆλαι: τιμῆσαι θεόν, ἀγλαῖσαι. ἔστι δὲ ἡ λέξις τῶν
πάντων Ἀττικῶν. καὶ ἀγῆλω καὶ ἀγαλοῦμεν ἑρσεῖς,
καὶ ἄγαλλε καὶ προσαγαλεῖ τὸν θεόν, ἀντὶ τοῦ 20
εὔξεται καὶ τιμήσει. καὶ ἄγω ἀντὶ τοῦ τιμᾶ. τό τε
οὖν ἄγειν καὶ τὸ ἀγῆλαι Ἀττικά, ἀλλὰ τὸ μὲν ἄγειν
πολιτικόν, τὸ δὲ ἀγῆλαι κωμωδικόν καὶ ἐγγυὲς γλωτ-
της. φεύγειν μὲν οὖν χρὴ τὸ τῶν γλωττῶν, εἰδέναι
δὲ εἰ ἀρχαία φωνὴ καὶ ἀπουδῇ σεμνότητος λόγων 25
χρήσαιο τῷ τοιοῦτῳ χαρακτήρι τῶν ὀνομάτων, φησὶν
ὁ Φρόνυχος. Εὐπόλις δὲ τῷ ἀγῆλαι ἐχρήσατο ἐν
Ἀθήμοις.

ἀναθῶμεν νῦν χῆμεῖς τούτοις τὰς
διετέας εἰρεσιώνας,

30

1. Cod. ἐν τῷ Ταύροφ. Formam Νικοχάρης praefert Mei-
neke Quaest. scen. II. p. 58.

8. Cod. γερῶντα.

18. Cod. ἀγιστείας.

20. Cod. ἄγαλε καὶ προσαγάλλει.

30. Cod. ἱερεσιώνας.

καὶ προσαγῆλωμεν ἐπελθόντες.

Ἀριστοφάνης·

καὶ σε θυσίαισιν ἱεραῖσι προσόδοις τε
μεγάλαισι διὰ παντὸς ὧ πότνι' ἀγα-
λοῦμεν ἡμεῖς αἰεὶ.

5

Ἑρμῖπος Ἀγοπαῖσι·

φέρε νῦν ἀγῆλω τοὺς θεοὺς, ἰοῦσ'
ἔγω,

καὶ θυμιάσω, τοῦ τέκνου σεσωσμένου.

10 Θεόπομπος Πηνελόπη·

καὶ σε τῇ νοσηνῇ.

ἀγαλματίοις ἀγαλοῦμεν αἰεὶ καὶ δάφνῃ.

Ἀγλαΐσαι· οὕτως Εὐπολῖς.

Ἀγηλαττεῖν· ἄγος καὶ ἑναγεῖς τινας ἐλαύνειν.

15 Ἀγκιστρύει· δελεάζει.

Ἀγκύλια· οἱ κῆκοι τῶν ἀλύσειων.

Ἀγκυλομῆται· σκολιόβουλοι.

Ἀγκύλον· καμπύλον, ἐπικαμπές.

Ἀγκυλόχειλος· σκολιόχειλος.

20 * Ἀγανόφρονες· ἡδυλόγῳ σοφίᾳ περὶ βροτῶν περισ-
σοκαλεῖς.

Ἀγασικλῆς· ὄνομα κύριον, ὃς λέγεται Ἀλιμουσίους
δεκάσαι, καὶ διὰ τοῦτο, ξένος ὢν, ἐγγραφεῖναι τῇ
πολιτείᾳ.

25 Ἀγηςίλαος· ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Λακεδαιμονίων

4. Cod. μεγάλας ἰδίᾳ πάντας. (Aristoph. Pac. 398-399.)

5. Cod. πότνια.

6. Cod. ἀγοπαῖοισιν.

7. Cod. οἶον ἐγώ.

10. Cod. Πηνελόπη.

11. Cod. καὶ σε τοῦ π.

19. Cod. post σκολιόχειλος locum Cratini affert, quem inte-
grum habemus infra sub v. Ἀγανόν. Notanda est varietas περὶ βρ.

22. Cod. ἀλιμουσινούς δεκάσαι.

ἐπιφανῆς καὶ γενναῖος βασιλεύς, καὶ ἔδεται παρὰ πολλοῖς τῶν ἐητόρων.

Ἀγίσαι: τὸ καρπῶσαι.

Ἀγνούσιος: Ἀγνούς δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος, ἧς ὁ φυλῆτης Ἀγνούσιος. 5

Ἀκρατῶς ἐλαύνοντα: Ξενοφῶν, ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνοντα.

Ἀγλατα: λαμπρότης.

Ἀγλαόκοιτος: πάνυ τίμιος.

Ἀγλαότιμον: λαμπρόν. 10

Ἀγλευκέες: ἀηδέες.

Ἀγλευκέστερον: ἀηδέστερον. Ξενοφῶν Ἰέρωνι.

Ἀγλωττία: ἡσυχία, σιωπή.

Ἀγμασιν: κλάσμασι, τροπαῖς.

Ἀγλαυρός: ἡ θυγάτηρ Κέκροπος. ἔστι δὲ ἐπώνυμον 15 Ἀθηνᾶς.

Ἀγνίας: ὄνομα κύριον.

Ἀγνεία: καθαρότης.

Ἀγνώτας: μὴ ἐπιγινωσχομένους.

Ἀγνυται: κλᾶται. 20

Ἀγνωμόνας: ἀνοήτως ἢ ἀχαρίστως. λέγονται δὲ παρὰ Πλάτωνι ἀγνώμονες οἱ ἀμαθεῖς.

Ἄγοι: πολλὰ σημαίνει. Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ φέρειν καὶ ἐνάγειν καὶ ἔλκειν ἔλαβεν· ἔβλαψε γὰρ μέφησι Ξενοκλῆς, ἀφελόμενος Εὐμάθην εἰς 25 ἔλευθερίαν, ἄγοντος ἐμοῦ εἰς δουλείαν. Ἀντιφῶν δὲ τὸ ἄγοι ἀντὶ τοῦ ἡγοῖτο παρελλήφην· φησὶ γὰρ ἐν τῷ περὶ ἀληθείας τοὺς νόμους μεγάλους ἄγοι.

Ἀγομένων τῶν ἡμετέρων: ἀντὶ τοῦ ληστευομένων καὶ ἀρπαζομένων. 30

27. Cod. Ἀντίφων ubique constanti errore.

28. Cod. παρελλίφην.

30. Cod. ἡμερῶν.

Ἀγοράζει: τὸ ὠνεῖσθαι τι καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν.

Ἀγοραίαν: τὴν δίκην, τὴν δικαιολογίαν.

Ἀγοράς: Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ συνόδους. λέγει γὰρ ἐν
5 τῷ περὶ Πολυεύκτου· οἶον οὗτοι πολλαίαις
ἀγορὰς ποιοῦνται.

Ἀγορανόμοι: οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὥνια διοικοῦντες ἄρχοντες.

Ἀγοραῖοι: οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι.

10 Ἀγορήν: ἐκκλησίαν, συνέδριον.

* Ἀγορᾶν: ἡ γραφή.

Ἀγορανομίας: λογιστείας. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπισκοπούντων τὰ τῶν πόλεων ὥνια.

Ἀγορᾶς ὥρα: οὐ τῶν πωλουμένων, ἀλλὰ τῶν ἄλλων
15 πρᾶξεων τῶν κατ' ἀγορὰν ἑσθὲν ἢ καὶ πρὶν ἀγορὰν
πεπληθέναι. Φερεκράτης καὶ ἐν Αὐτομόλοις·
πίνειν ἀεὶ

καὶ μεθύειν, πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι.

Ἀγορηταί: σύμβουλοι, φρόνιμοι.

20 Ἀγός: ἡγεμών.

Ἄγος: κατ' ἀντίφρασιν τὸ μύσος. καὶ ἐναγῆς δ' ἐνεχόμενος τῷ μύσει. καὶ ἀγῆλατεῖν τὸ τοὺς ἐναγεῖς ἐλαύνειν. ὁ δὲ παναγῆς τὸν ἄγνον καὶ καθαρὸν σημαίνει. καὶ παρωνόμασται ὁ μὲν ἐναγῆς ἀπὸ
25 τοῦ ἄγους, ὁ δὲ παναγῆς ἀπὸ τοῦ ἄγνου καὶ καθα-

4. Cod. συνάδους.

5. Cod. κατὰ Πολυεύκτου.

7. Cod. ἀγοράνομοι.

11. Omisit Bekkerus. Suidas in ἀγορᾶσαι· τὸ δὲ ἀγορᾶν, βάρβαρον.

12. Cod. λογιστείας.

14. Cod. ἀγορασσῶν.

16. De Pherecrate ejusque fabulis vide Meineke Quaesit. scen. II. p. 31-39.

19. Cod. σύμβολοι.

24. Cod. παρωνόμασθαι.

ροῦ. σημαίνει δὲ καὶ ἄγνισμα καὶ θυσίαν. σημαίνει
δὲ καὶ τὸν ἀγκῶνα. λέγεται δὲ ἄγος καὶ τὸ τίμιον
καὶ ἄξιον σεβάσματος· ἐξ οὗ καὶ ἱέρειαι παναγαῖς.
καὶ ἄλλα τινά.

Ἄγραφοι: οἱ ἐν ἀγρῷ διασπικταμένοι καὶ ἀνελιγόμενοι.

Ἄγροῖκος: ἄγρων, δύσκολος.

Ἄγραφα: ἀδικήματα, ὑπὲρ ὧν νόμος οὐ γέγραπται.

Ἄγροῖκος: σκληρὸς καὶ ἀκαίδευτος. ἡ δὲ ἐν ἀγρῷ
κατοικῶν. 10

Ἀγρόμενοι: συναθροίζοντες.

Ἀγριόθυμος: ἄγριος τῇ ψυχῇ.

Ἀγυρμός: ἐκκλησία, συναγωγή.

Ἀγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται: χαριστάτη ἡ σύν-
ταξις καὶ ἱκανῶς πεπαισμένη κατὰ τὴν κωμῶδιαν· 15
σημαίνει δὲ τοὺς ἀδελφούς κλέπτοντας.

Ἀγύρτης: ἐπαλτης, φιλοκερδής. ἡ δὲ ἀλαζὼν καὶ ἀπα-
τελῶν. τὸ δὲ ἀγείρειν καὶ περιαγείρειν τὸ περιεῖναι
καὶ περινοστεῖν ἐπὶ νίκη ἢ τινι ἑτέρῳ σεμνύνειν.

Ἀγριον ὑποβλέπει με: μᾶλλον χρηστέον ἢ ὑποβλέ- 20
πεται.

Ἀγρονόμοι: οἱ ἐν ἀγροῖς διατρίβοντες.

Ἀγρότας: ἀγροίκους.

Ἀγραφίου. εἶδος δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν
τῷ δημοσίῳ καὶ διὰ τοῦτο ἐγγραφέντων, πρὶν ἢ δὲ 25
ἐκτίσαι ἐξαλειφθέντων. οὕτως Δημοσθένης καὶ Δει-
ναρχος.

3. Cod. σέβασμα.

11. Cod. ἀγόμενοι. Eandem glossam repetit Cod. infra post
v. Ἀγροβόας, ubi Bekkerus eam omisit.

14. Cod. οἱ κλεαγέπται, λέγουσαν δὲ καὶ κλέπται: χαριστάτη
δὲ ἡ συντ.

26. Cod. ἐκτίσαι.

26. Cod. Δίναρχος.

Ἄγοράσω: ἀγοράσω λέγουσιν, τὸ δ' ἀγορᾶ βάρε-
ρον. Ἀριστοφάνης·

ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν· ὥς
ἀγοράσω

6 ἀπαξάπανθ' ὅς' ἂν κελεύης, ὃ γύναι.
καὶ ἀγοράσματα αὐτὰ τὰ ἡγορασμένα.

Ἀγύρξις: δημαγωγός Ἀθηναίων οὐκ ἄφανής.

Ἀγνιᾶς: ἔνιοι μὲν ὀξύνουσι θηλυκῶς χρώμενοι, οἷον
τὰς ὁδοὺς· βέλτιον δὲ περισπᾶν, ὥς ἀπὸ τοῦ ἀγνίας·

10 ἀγνιεύς δ' ἐστὶν κίων εἰς ὃξυ ἤγων, ὃν ἰσῆσαι πρὸ
τῶν θυρῶν. ἰδίους δὲ αὐτοὺς φασὶν εἶναι Ἑλλίου, οἱ
δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἄμφοιν· ἐστὶν οὖν τὸ ὁλόκληρον
ἀγνιεύς, καὶ κατὰ τὴν αἰτιατικὴν ἀγνίας, καὶ κατὰ
συναρθεῖν ἀγνιάς. σημαίνει δὲ τοὺς πρὸ τῶν οἰκιῶν

15 βωμούς, ὥς Σοφοκλῆς, μετᾶν τὰ Ἀθηναίων ἔθνη
εἰς Τροίαν, φησί·

λάμπει δ' ἀγνιεύς βωμός, ἀτμίζων πυρὶ
σμήρνης σταλαγμούς, βαρβάρους εὐοσ-
μίας.

20 Ἀγορᾶσται: οἱ κυνηγῆται, ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω φήματος.
Ὁμηρος·

ἰχθυόσιν ἀγρώσσων.

Ἀγυρτικά: χυδαῖα ψεύσματα.

Ἀγυρτώδη: συρφετώδη.

25 Ἀγνιάι: ἄμφοδα, ῥύμαι. καὶ Ὁμηρος εὐρυάγνιαν λέγει
τὴν πλατυάμφοδον, οἷον·

νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγνιαν.
ἢ ἐπιμήκεις ὁδοί, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πῶς γυῖα καὶ
μέλη καὶ κάμψεις· τὰ δὲ ἄμφοδα ἔχουσιν ἐκατέρωθεν

2. Aristoph. Fragm. Aeolic. γ'.

5. Cod. ἀπαξ ἅπανθ' ὅσα κελεύεις, ut Suidas.

6. Cod. ἀγορασμένα.

14. Cod. ἀγνίς.

23. Cod. γὰρ τὸ μή.

διεξόδους, καὶ ταύτη διαφέρει· ἢ παρὰ τὸ ἔγω γὰρ
πὸρεῦμαι, οἶον·

Λαοδίκτην ἐξάγουσα, θυγατρῶν εἶδος
ἀρίστην.

οὕτως Ὡρίων.

6

Ἀγγίμαχος· ἐγγύθεν μαχόμενος.

Ἀγγι· ἐγγύς.

Ἀγγίθυρος· γελῶν.

Ἀγγίσποροι· ἐγγὺς γένους ὄντες.

Ἀργίους· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου τοὺς σφόδ-10
δρα ἐπτοημένους περὶ τὰ παιδικὰ οὕτως ὠνόμασε.
καὶ Μένανδρος δὲ ἄργιον εἶπεν κυβεστυήν τὸν
Μίαν περὶ τὸ κυβεύειν ἐσπουδακότα.

Ἀργυλῆθεν· Ἀργύλη δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἐρεχθίδ-15
δος. ὁ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο Ἀργυλεύς.

Ἀγγίμολον· ἐγγὺς ἐλθών.

Ἀγγίνοια· σύνεσις.

Ἀγγίλους· συνετός, [ὄξύς] τὸν νοῦν.

Ἀγγιστα· ἔγγιστα.

Ἀγγιστεία· συγγένεια. καὶ ἀγγιστεῖς οἱ ἀπὸ ἀδελ-20
φῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ μητέ-
ρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος. οἱ δὲ ἔξω τούτων
συγγενεῖς μόνον. οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν μιχθέντες
τοῖς οἴκοις οἰκεῖοι λέγονται.

Ἀγγιστίνοδον· τὸ κατὰ ἀγγιστεῖαν, ὥσπερ ἀριστί-25
νοδον καὶ πλουτίνοδον, ἐπιφύηματικῶς.

Ἀγγίστροφοι· συστραφέντες ἢ ταχὺ ἐπιστρεφόμενοι.

Ἀγχοῦ· ἐγγύς.

Ἀγχωμάλου· ἴσης, τῆς ἐγγύς τοῦ ὀμαλοῦ. ἢ ἰσό-30
πεδον.

Ἀγώγιον· τὸ ἐγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἀράξης. οὐ-
τως ἄνοσων.

14. 15. Cod. ἀγροιλῆθεν· ἀγροίλη — ἐρεχθίδος — ἀγροαίως.

18. ὄξύς quod in Cod. desideratur, Bekkerus e Suida addidit.

27. Cod. συστραφέντες.

Ἀγχιτέρων: ὁ γάτων, ὁ ὄμορος.

Ἀγώγιμος: ἄγων, ἀγόμενος.

Ἀγωγεῖ: τῷ ἱμάντι, ᾧ ἄγεται ὁ ἱππος, ὃς καὶ ῥυτὴρ καλεῖται.

Ἐργονία: ἔργοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀγωνι.

Ἀγωγή: ἀναστροφή, τρόπος. ἢ κομιδή. καὶ τὸ ἀγόμενον βάρος.

Ἀγωγίμων: φορτίων ἐμπορικῶν.

Ἀγωγόν: ἐπακτικόν.

10 Ἀγωγούς: προπομπούς.

Ἀγωνισῶ: κινδυνεύω.

Ἀγωνισῶν: Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζέσθαι.

Ἀγωνισάμενος: ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενος. ὁ αὐτός.

Ἀγωνοθέτης: ἀγωνοδότης μὲν κυρίως ὁ ἐν τοῖς

15 σκηναίοις, ἀθλοθέτης δὲ ὁ ἐν τοῖς γυμνασίοις.

Ἀγαθοεργοί: Ἀττικοὶ τοὺς ἀγαθὸν ἐργασάμενους τι. ἔστιν δὲ καὶ ἀρχή τις ἐν Λακεδαιμονίᾳ οἱ ἀγαθοεργοί. ἄρχουσιν δὲ καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν ἔξω τῆς πόλεως παρανόμησάντων, ὡς φησὶ *Ἀλκυμνος*

20 ἐν τῇ τροπικῇ λέξει.

Ἀγαθὸς φαγεῖν: σημαίνει τὸν ἐσθίοντα πολλά.

Ἀγαθοῦ πόματος: τὸ μετὰ τὸ δεῖπνον ἄκρατον πινόμενον παρὰ Ἀθηναίοις. τὴν δευτέραν γὰρ πόσιν οὕτως ἐκάλουν.

25 Ἀγαίον: ἐκίφθονον. οἱ δὲ θανμαστόν, οἱ δὲ φθονερόν.

Ἀγνώμονες: οἱ κακογνωμονοῦντες. *Πλάτων* δὲ ἐν *Πολιτείᾳ* ἀγνώμονας ἔφη τοὺς γινώσκοντες μὴ ἔχοντας, ἀλλ' ἀνεπιστήμονας.

30 Ἀργαί: χωρίον ἔξω τῆς πόλεως, ἱερὸν *Δήμητρος*, ἐν ᾧ τὰ μικρὰ μυστήρια ἄγεται. ὀνομασθῆναι δὲ αὐτὸ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς *Ἀρτέμιδος*, πρότερον *Ἑλικῶνα* καλοῦ-

3. Cod. δ καὶ.

15. Cod. γυμνασίοις.

18. Cod. ἄρχουσιν δὲ τῶν ἔξω καὶ τῶν ἐν τ. π.

μενον, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνθουρον εἶναι καὶ κίηρες
ἀγρευμάτων.

Ἀγαλμός: λοιδορία.

Ἀγάλλιος: λοιδορος.

Ἀγαλμα: πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. ἀγάλματα δὲ τὰς 5
γραφὰς καὶ τοὺς ἀνδριάντας λέγουσιν. οἱ δὲ ἀπλῶς
ἄγαλμα πᾶν ἀνάθημα καὶ καθιέρωμα, ἢ ξόανον ἢ
τι ἄλλο τοιοῦτον εἴη.

Ἀγανακτῶν: τίθεται παρὰ Πλάτωνι καὶ ἐπὶ τῶν
λυπουμένων. 10

Ἀγανακτῶ σου: καινὸν τὸ σχῆμα. τὸ μὲν γὰρ θαν-
μάω σου καὶ ἄγαμαί σου καθωμίληται, τὸ δὲ ἀγα-
νακτῶ σου καινὸν καὶ σπάνιον, χρηστὸν δὲ τῷ
σχήματι διὰ τὴν καινότητα, φησὶν ὁ Φρόνιχος.

Ἀγανακτικόν καὶ ἀγανακτητέον: τὸ μὲν ἐν Πτο-15
μείῳ, τὸ δὲ ἐν Ἐπιστολαῖς Πλάτων ἐφη.

Ἀγανάκτησις: ἐπὶ τύχης. Θουκυδίδης· οὔτε τῷ
πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει.

Ἄγαν ἐγκεῖσθαι τῷδε: οἷον ἐναντιοῦσθαι καὶ ἀπο-
τείνεσθαι. Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνέσιν. 20

οἷδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Δάκωνας, οἷς ἄγαν
ἐγκείμεθα,

οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν
παραγμάτων.

Ἀγαλματοποιία: ἀγαλματοποιία καὶ ἀγαλμα-25
τουργία ἐρεῖς καὶ ἀγαλματοποιός. ἀγαλματο-
ποιὸν δὲ φασὶ καλεῖσθαι τὸν εἰκόνας θεῶν μᾶλλον
ἐργαζόμενον, ἀνδριαντοποιὸν δὲ τὸν ἀνθρώπων.
Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ ἀγαλμα-

16. Cod. ὁ Πλάτων.

18. Locus Thucydidi legitur II, 41. Cod. πολέμω.

20. Aristoph. Acharn. 309-10. edit. Dind.

21. Cod. οἷς ἐγκείμεθα, omisso ἄγαν.

23. Cod. τῶν ἀνθρώπων.

τοποιούσ' καλῶ. Φαίδραν τε καὶ Πολύκλητον. σὺ δὲ
πάντας δημιουργοὺς ὁμοίως καλῶν οὐκ ἂν σφαλῇς.
"Αγανον: τὸ κατεαγός. ἡ πρώτη ὀξεία. καὶ τοῦτο τρα-
γικώτερον τὸ ὄνομα.

16 "Αγανόν: καλόν, ἤδη. "Αριστοφάνης Λυσιστράτῃ.
ἔμοι γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
πολλὰ γεγενῆσθαι κάγανώτερον βλέπειν.
Κρατῖνος Χείρωνιν.

18 μακάριος ἦν ὁ πρὸ τοῦ βλος
βροτοῖσι πρὸς τὰ νῦν, ὃν εἶχον
ἄνδρες
ἀγανόφρονες ἡδυλόγῳ σοφίᾳ,
βροτῶν περισσοκαλλεῖς.

"Αγγέλη: δῆμος Πανδιονίδος.

19 "Αγκίστρον: τὸ ἐπὶ τοῖς ἀτράκτοις. οὕτως Πλάτων.

"Αγειν: μεγαλύνειν. "Ομηρος.

καὶ μεν κλέος ἦγον "Αχαιοί.
καὶ ἄρ' ἂν ἀντὶ τοῦ ἔχεν, "Ιπερίδης. καὶ ἄγειν ἀντὶ
τοῦ ἐποκρίνεσθαι. καὶ ἄγειν ἀντὶ τοῦ τιμᾶν. καὶ
20 ἄγειν ἀντὶ τοῦ κινεῖν, ὅπερ ἐπάγειν ἔλεγον οἱ "Ατ-
τικοί. Δημοσθένης δὲ τὸ ἄγειν ἐν τῷ κατὰ Τιμο-
κράτους τὸ τίμημα λέγει ἢ τὴν ποσότητα τῆς ὀλκῆς,
ἐπείκειν· καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίου,
ὃς ἦγε τριακοσίους δαρεικούς. κατὰ Δημά-
25 δου· ἦγεν δὲ πέντε μυᾶς.

2. Cod. οὐκ ἀνασφαλῇς.

3. Cod. ἀγανόν.

6. Cod. αὕτῃ. (Lysistr. v. 885-86. edit. Dind.)

9. Haec versuum dispositio debetur Hermannō, qui suam de
hoc loco sententiam amicissime ad me perscripsit. Aliam viam in-
gressus est, qui nuper Cratini reliquias diligenter collegit, M.
Runkel in Crat. fragm. p. 62. Cod. τοῦ βροτὸς βροτοῖσιν.

18. Cod. "Ιπερίδης.

23. Cod. μαρδωνίου, ὃς εἶχε.

25. Cod. ἦγεν δὲ, h. l. ut saepissime, ἢ paragog. ex Cod.
repositi.

Ἄγαμαι: ἄγαμαι τούτου, ἄγαμαι κεράμει, Εὐκόλῃς
καὶ Ἀριστοφάνῃς.

Ἄγαν τείνειν: ἀντιτείνειν καὶ ἀντιπράττειν καὶ μὴ
εἶναι κατὰ μηδέν᾽ αὐτόν, ἀνταδιζόμενον. συγγρα-
φικὴ ἢ φωνή. 5

Ἀγαστά: ἀγαστά καὶ ἀγαστός ἐρεῖς, καὶ ἐπιφύη-
ματικῶς ἀγαστῶς, ὡς Ξενοφῶν.

Ἀγάζεις: ἀντὶ τοῦ θρασύναις. Σοφοκλῆς.

Ἀγάμητος: ἀντὶ τοῦ ἄγαμος. Σοφοκλῆς.

Ἀγάσσει: ἄγαν τύπτει. ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἀγάσσει, ὡς 10
ἴαν λιάζει.

Ἀγαί: οἱ τραγικοὶ τὰς τρώσεις οὕτως ἐκάλουν καὶ τὰ
τραῦματα. καὶ γὰρ τὸ τραῦμα ὅλον κατάγμα γίνεσθαι.

Ἀγαπητός: ἀγαπητὸς παῖς ἐρεῖς καὶ ἀγαπητὸς
πατήρ. καὶ ἀγαπητὸν δὲ τέκνον ἀντὶ τοῦ μόνον, 15
καὶ ἐπὶ κόρης ἀγαπητή.

Ἀγερσικύβηλιν Κρατῖνος Λάμπωνα τὸν μάντιν, ὡς
ἀνύρτην καὶ θύτην· κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς. οἱ δὲ
ἐγερσικύβηλιν ἐν τῷ δράματι γράφουσι, τὸν ἐφ'
ἑαυτὸν ἐγείροντα τὸν πέλεκυν. 20

Ἄγενες καὶ στενὸν φθέγμα: ἐπὶ τῶν ἀφώνων
καὶ μικρὰν καὶ ἀηδῇ φωνὴν ἐχόντων.

Ἀγέρωχος ταῦρος: σεμνός, ὑπερόπτης, θρασύς.

Ἀγεωργίου δικάζεσθαι: εἴρεται μὲν ὡς λειποτα-
ξίου, ἀγαμίλου, ἀλογίου· σημαίνει δέ, ἐπειδὴν τις χω- 25
ρίον παραλαβὼν ἀγεώργητον καὶ ἀνέργαστον ἐάσῃ,
ἔπειτα ὁ δεσπότης δικάζεται τῷ παραλαβόντι.

Ἀγαλαξία: Αὐτοκράτης·

ἄμνοι δὲ βληχάζουσιν ὑπ' ἀγαλαξίας.

Ἀγελαιοκομική: Πλάτων ἐχρήσατο. 30

4. Cod. ἦμαι.

17. Tetigit hunc locum Bunkel in fragm. Crat. p. 21.

27. Cod. δικάζεται.

28. Cod. ἀγαλαξία.

30. Cod. ἀγελαιοκομική.

Ἀγέλας πόων Εὐρυπίδης εἶπεν, ἀνδρῶν δὲ ἀγέ-
 λας Πλάτων. ἀγέλαστα δὲ πρὸς ὧπα Αἰσχύλος.
 Ἄγαλμα Ἐκάτης: τὴν κύνα οὕτως εἰρηκεν Ἀριστο-
 φάνης διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι τῇ Ἐκάτῃ κύνας, ἣ ὅτι καὶ
 5 αὐτὴν κυνοκέφαλον πλάττουσιν. εἰσὶν δὲ οἱ καὶ γενέ-
 σθαι αὐτὴν κύνα ἐκ γυναικὸς κατ' ὀργὴν Ἀρτέμιδος,
 εἴτα ἐλεηθεῖσαν πάλιν ὑπ' αὐτῆς ἀποκαταστήναι,
 ἔπειτα ἐπὶ τοῖς πραχθεῖσιν αἰσχυνθεῖσαν ἐκ τῆς ζω-
 νης ἀπάγξασθαι, τὴν δὲ Ἀρτεμιν περιελομένην τὸν
 10 ἑαυτῆς κόσμον περιθεῖναι αὐτῇ, καὶ Ἐκάτην πρὸς-
 αγορεύσαι.

Ἀγέλαστος: ὁ μὴ πρὸς γέλωτα ἐπιτήδειος, καὶ ὁ
 στειγνός. ἔστι δὲ καὶ πέτρα Ἀθήνησιν οὕτω λεγομέ-
 νη. Αἰσχύλος δὲ φησι καὶ φρὴν ἀγέλαστος. οὐ-
 15 ποῦν οὐκ ἐκώλυσε λέγειν καὶ νοῦς ἀγέλαστος καὶ
 διάνοια ἀγέλαστος καὶ τὰ ὅμοια.

Ἀγηλατῶν: ἀντὶ τοῦ διώκων, φυγαδεύων. οὕτως
 Νικόμαχος.

Ἀγῆς: τοῦτο ἀπὸ συνθέτου καταλείπεται τοῦ εὐαγῆς
 20 ἢ παναγῆς. Ἐμπεδοκλῆς·

ἄθρει μὲν γὰρ ἄνακτος ἐναντὶον ἀγέα
 κύκλον.

Ἄγιος: ὁ σεβάσμιος· καὶ ἄγιον τὸ σεβάσμιον καὶ
 τίμιον. λέγοιτο δ' ἂν καὶ ἄγιος ὁ μιαρός, ἀπὸ τοῦ
 25 ἄγους, ὡς Κρατῖνος.

Ἀγκαλιδαγωγοί: οἱ ἀγκαλίδας ἄγοντες ἐν πλοίοις
 ἢ ἐπὶ θρεμμάτων. ἀγκαλιδόφοροι δὲ οἱ αὐτοὶ
 φέροντες, ἢ οἱ παῖδες οἱ ἀκολουθοῦντες τοῖς ἀγκα-
 λιδαγωγοῖς ὄνοις. λέγονται δὲ οἱ πιπράσκοντες τὰς

8. Aristoph. fragm. incert. τδ'.

7. Cod. πλήν.

10. Cod. αὐτήν.

26. Cod. ἀγκαλιαγωγοί.

28. 29. Cod. ἀγκαλιαγωγοῖς.

ἀγκαλίδας ἀγκαλιδοπῶλαι. εἰσὶ δὲ ἀγκαλίδες αἱ
τῶν φρυγάνων δέσμαι, ὅλον δ' ἔστιν ἀγκαλίσασθαι.

* Ἀγκαλιδοπῶλαι: οἱ τὰς ἀγκαλίδας πιπράσκοντες.
ἀγκαλὶς δὲ ἔστιν ἡ τῶν φρυγάνων δέσμη.

Ἀγκαθεν: κατὰ ἀποκοπὴν ἀντὶ τοῦ ἀνέκαθεν. οὕτως 5
Δισχύλος.

Ἀγκράτος ἐλαύνω: εἶπε Ξενοφῶν κατὰ συγκοπὴν,
ἀντὶ τοῦ ἀνὰ κράτος. σὺ δ' ἄμεινον ποιήσεις μὴ
χρῶμενος τῇ λέξει.

Ἀγκύλη: ἀκόντιον, καὶ τοῦ ἀγκῶνος ἡ καμπή. λέγεται 10
ταὶ δὲ καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ ἀγκύλη, ὅθεν καὶ τὰ δόρατα
ἀγκύλητά τε καὶ μεσάγκυλα ἐκάλουν. λέγεται καὶ ἀγ-
κύλη εἶδος ποτηρίου, ᾧ ἐχρῶντο πρὸς τὴν τῶν κοτ-
τάβων παιδιάν. ἀγκύλη οὖν καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ. ἀλλὰ
καὶ ἡ πρὸς κότταβον ἐπιτηδεῖα κύλιξ, ὅτι τὸ ἀπαγ- 15
κυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τῇ προέσει. ἦν γὰρ τοῖς
καλαίοις πεφροντισμένον καλῶς καὶ εὐσχημόνως κότ-
ταβον προέσθαι. ὠνομάσθη οὖν ἀπὸ τοῦ τῆς χειρὸς
σηματισμοῦ, ὃν ποιοῦμενοι προθύμως ἐρύκτον εἰς
τὸ κοττάβιον. ἔστι δὲ ἀγκύλη καὶ εἶδος τι ἄμματος, 20
ὡς Ἀλεξὶς Ἀχαιΐδι.

ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος
οὐ καλῶς ἔσφριγξας . . λυθεῖσαν.

ἐκρήσαντο δὲ καὶ ἄλλοι τῇ λέξει.

Ἀγκύλη καὶ Ἀραφήν: δῆμος Ἀργηΐδος. 25

Ἀγλαι: ὄμμα. Εὐριπίδης.

Ἀγκῦραι: ἐκ μεταφορᾶς αἱ ἀσφάλεια. Σοφοκλῆς.

ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἀγκῦραι βίου.

* Ἀγλιθες: τὸ δὲ αὐτὸ καὶ αἱ γέλιθες, ἐξ ὧν ἡ
τοῦ σκορόδου κεφαλὴ σύγκειται. 30

8. Quae addidi, in Cod. post ἀγκαλίσασθαι leguntur.

7. Cod. ἀγκράτος.

8. Cq. ἀνακράτος.

25. Cod. ἀραφή:

29. Inserui, quae post βίον in Codicibus leguntur. Cod. γέλιθες.

- Ἀγνεύεται τὴν πόλιν· ἀντὶ τοῦ ἐκ κατηγορίας
 παρασῆμου ἀντὶ τοῦ ἀγνίζεται.
- Ἀγίτης· ἰκέτης καὶ καθάριστος. καὶ γὰρ ὁ μύσους
 ἀγνισθεὶς καὶ ὁ καθήρας οὕτως ἐλέγοντο.
- 5 Ἀγνόδικος· ἀγνοοῦσα τὸ δίκαιον.
 Ἀγνοδικεῖς· οἱ θεοί.
- Ἀγνόλη· λύπη. καὶ τὸ ἀγνοεῖν λυπεῖσθαι.
- Ἀγνοια· ὀλιγοψία.
- Ἀγνοπολεῖσθαι· τὸ σφαγλοῖς καθαίρεσθαι.
- 10 Ἄγος· ὁ Ζεὺς παρὰ Κυζικηνοῖς.
- Ἄγναπτος· καὶ διὰ τοῦ γ καὶ διὰ τοῦ κ ἔλεγον
 τοῦτομα⁹ σημαίνει δὲ τὸ μὴ ἐγναμμένον. λέγεται δὲ
 καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως, ἀρσενι-
 κῶς μὲν ἄγναπτος χιτῶν, θηλυκῶς δὲ ἄγναπτος
- 15 χλαῖνα, οὐδετέρως δὲ ἄγναπτον ἱμάτιον.
- Ἀγοραῖος Ζεὺς· βωμὸς Ἀθήνησιν, ὃς ἐκαλεῖτο ἀγο-
 ραίου Διός.
- Ἀγοραῖος Ἑρμῆς ἐν Ἀθήνησιν ἰδρυτο κατὰ τὴν
 ἀγοράν.
- 20 Ἀγοράσματα τὰ ὦνια λέγουσιν. καὶ ἀγορασμάτων.
 καὶ ἀγοράσεως τῆς ὠνήσεως.
- Ἄγορος καὶ ἄγοροι· Εὐριπίδης Ἀνδρομέδα·
 οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν.
 Αἰθίοπες σημαίνει.
- 25 Ἀγνίσαι· τὸ θῦσαι. διαφθεῖραι, κατ' ἀντίφρασιν.
 οὕτως Σοφοκλῆς.
- Ἀγοραῖος νοῦς· ὁ πᾶν εὐτελὲς καὶ συμφετωδὲς
 οὐδὲ πεφροντισμένος· οἱ γὰρ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι
 ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι. οὕτως Εὐριπίδης.
- 30 Ἀγοραστήν· τὸν τὰ ὄψα ἀννούμενον, ὃν Πρωμαῖοι
 ὀψωνιάτορα καλοῦσιν.

9. Cod. ἀγνοπολεῖσθαι.

10. Cod. κυζικηνοῖς.

20. Cod. λέγουσιν.

23. Cod. ἀμφιδάτα.

Ἀγρόμφιος αἰῶν· οὕτως ἔλεγον τὸν χρόνον, ἐν ᾧ
 τις ὥρᾳτο γεγηρακώς, παρὰ τὸ μὴ ἐνεῖναι τοῖς γέ-
 ρουσι τοὺς γομφίους. Διοκλῆς·

μηδεὶς ποθ' ὑμῶν, ἄνδρες, ἐπιθυμησάτω
 γέρον γενέσθαι, [τοῦτο] δὲ προνοησάτω 5
 ὅπως νέος ᾧν, ἀγαθόν τι τῇ ψυχῇ
 παθών,

ὧρα καταλύσει, μηδ' ἀγρόμφιον ποτε
 αἰῶνα τρίψει.

Ἄγριοι· τοὺς παιδευομένους οὕτως ἐκάλουν, ἥτοι ὅτι 10
 ἄγριον τὸ πάθος, ἢ ὅτι ὁ Πᾶν ἐνοχός ἐστι τοῖς τοι-
 οῦτοις. καλοῦσι δὲ αὐτοὺς καὶ Κενταύρους. δῆλον
 ὅτι καὶ τὰ ἀνήμερα τῶν ζώων ἄγρια καλεῖται. καὶ
 ἄγριος ὁ τὸ ἥθος δύσκολος, ὀργίλος.

Ἄγριος ἔλαιος· ἦν οἱ πολλοὶ ἀγριέλαιον καλοῦσιν. 15
 ἔστιν παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὕμνοις.

Ἀγροβόας ἀνήρ· ὁ ἀγροίκως φθιγγόμενος καὶ οὐκ
 ἀστείως οὐδὲ ἐμμελῶς. οὕτως Κρατίνος.

* Ἀγρόμενοι· συναθροίζοντες.

Ἀγρευτικὴ στολή· ἡδεῖα ἢ λίξις καὶ ἀστεία. 20

Ἀγρυκτα καὶ ἄλεκτα πέπονθα· τὸ μὲν ἀγρυκτὰ
 ἔστιν ὥστε μηδὲ γρυῖλαι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν κα-
 κῶν· γρυῖλαι δὲ ἔστι τὸ βραχύτατον φθιγγέσθαι, ὃ
 καὶ ἀναρθρόν ἐστι, μυγμῶ ἢ στεναγμῶ παραπλήσιον.
 κέχρηται δὲ αὐτῷ καινότατα Φερεκράτης. 25

4. In hoc Dioclis fragmento *Hermannum* sequutus sum, cui
 hic locus ita legendus ac supplendus videtur. Quod idem nunc
 video etiam *Meinekio* placuisse, *Quaest. scen. II. p. 58.*

5. Cod. δὲ ὅπως.

6. Cod. ἀγαθῶν.

8. Cod. εἰς ὧραν καταλύση.

9. Cod. τρίψη.

16. Cod. ἔστιν.

17. Cod. ἀγροίκος.

19. Quae inserui, Cod. h. l. praebuit.

25. Cod. αὐτὸ καινότατον.

τί δ' ἔπαθες; . . .

ἄγρευκτα κἄλεκτ'· ἀλλ' αὖ βούλομαι μόνῃ
αὐτῇ φράσαι σοι.

* Ἀγρούλη: δῆμος Ἐρεχθίδος.

5 Ἀγροΐκος ὁπώρα: ἀπ' ἐναντίου τῇ γυναικί, ὥς ἐν
διαφορᾷ τῆς μὲν πρὸς τὸ ὀπωρίσαι, τῆς δὲ πρὸς
ἀπόθεσιν καὶ οἰνοποιαν καὶ τὰ τοιαῦτα. λέγει δὲ ὁ
Πλάτων σαφῶς ἐν Νόμοις· ὠνούμενος τὴν γυν-

10 καὶ πάλιν· τῆς μὲν γυναικὸς ἀπτέσθω, ἐὰν
βούληται· τῆς δὲ ἀγροΐκου λεγομένης καὶ
τὸν τοιοῦτον ὁ νόμος εἰργέτω.

Ἀγρεύματα τὰ ἐπὶ τῆς ἀγροικίας κτήματα Σόλων
εἶπεν. σημαίνει δὲ καὶ σκύλα.

15 Ἀγροικεῖν καὶ ἀγροίκων: τῶν σωφρόνων. παρὰ
δὲ τὸ ἀγροίκως γέρονε τὸ ὄψμα ἀγροικεῖν.

Ἀγυιάτιδες: παρ' Εὐρυκίδῃ οἱ πρὸ τῶν θυρῶν
βωμοί.

* Ἀγχασκε: ἀντὶ τοῦ ἀνάχασκε. οὕτω Φερειοτάτης.

20 Ἀγχαζε: ἀντὶ τοῦ ἀναχῶρε. οὕτως Σοφοκλῆς. χάζω
γάρ καὶ ἀναχάζω.

* Ἀγχιμος: ἀντὶ τοῦ πλησία. Εὐρυκίδης·

ἀλλ' ἄγχιμος γὰρ ἦδε φοιβεία γυνή.

Ἀγωγεύς: ὁ ἡμᾶς τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν. οὕτως

25 Σοφοκλῆς.

Ἀδαξῆσαι: τὸ κυῆσαι, οὐκ ἐν τῷ ὁ δαξῆσαι. καὶ
ἀδαχεῖν τὸ κυῆθαι.

2. Cod. καὶ ἔλεκτα.

4. Quae h. l. ex Cod. addidi, affert Bekkerus in Notis ad
p. 332. 30.

6. Cod. ὀπωρήσαι.

17. Cod. ἀγνατίδες.

19. Cod. ἀνάχισκε.

23. Cod. φοιβία.

26. δ in Codice omissum est.

ἄδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρα ἐκλέγει
τ' αἰεὶ.

- Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Ὀλκείαις.
 Ἀδαήμονες: ἄπειροι.
 Ἀδαμάντινα: στεγνά. 5
 Ἀδείμαντα: ἄφοβα.
 Ἀδελφά: ὅμοια, παραπλήσια.
 Ἀδείητος: Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἀνευδεῖς.
 Ἀδεκάστως: ἀμερόστως, δικαίως, ἀδωροδοκῆτως,
 ὀρθῶς. 10
 Ἀδημονῶν: ἀγωνιῶν. ἀδημονεῖν γὰρ κυρίως ἐστὶ
 τὸ ἀπορεῖν καὶ ἀμηχανεῖν.
 Ἀδῶντον: ἀπόρθητον, ἄπραιδευτον.
 Ἀδήριτος: ἄμαχος.
 Ἀδηφάγος: πολυφάγος, ἀθρόως ἐσθίων, γαστρίμακ- 15
 γος. ἄδην γὰρ τὸ κεκορωμένον.
 Ἀδιάκριτος: ἀδιαχώριστος. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν
 μὴ γνωσκόντων τὰ δεόντα. ἢ ἀφρόνως φλυαροῦντα.
 Ἀδιάρτητος: ἀλλότριος, ἀήθης.
 Ἀδιαλώβητον: ἀβλαβές. 20
 Ἀδην: ἅλις ἢ εἰς κόρον, ἱκανῶς, ἀρκούντως. ἐν Χαρ-
 μίδῃ· ἐπεὶ δὲ τῶν τοιούτων ἄδην εἴχομεν.
 Ἀδιάρθρωτον: ἄσημον, ἀτράνωτον.
 Ἀδιαφορία: ἀμέλεια, χωρὶς παρατηρήσεως.
 Ἀδολεσχία: ἀκαιρία, φλυαρία, συνέχεια. 25
 Ἀδιεξίτητον: ἀδιεξέλευστον.
 Ἀδηνέως: ἀπλῶς καὶ ἀταλαιπώρως, κατὰ στέρησιν
 τῶν δηνέων καὶ μεριμνῶν.
 Ἀδελφίζειν: ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν. οὕτως Ἰσο-
 κράτης καὶ ὁ Μιλήσιος ἐχρήσατο. 30
 Ἀδημονούσης: ἀπορούσης.

8. Fragm. ιβ'.

8. Cod. Ἀντιφῶν.

22. Cod. Χαρμίδι ἐπὶ.

27. Cod. ἀδηνέως.

Ἀδόνητον: ἀσάλευτον.

Ἀδιάστατον τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον Ἀντιφῶν εἶπεν.

Ἀδικίου: οἶον ἀδικήματος. ἔστι δὲ ὄνομα δίκης.
5 ἀποτίννυται δὲ τοῦτο ἀπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάτης
πρυτάνειας ἀποδοθῇ· εἰ δὲ μή, διπλοῦν καταβάλλεται.

Ἀδοκίμαστος: δοκιμασθῆναι λέγεται τὸ εἰς ἄνδρας
ἐγγραφῆναι. ἀδοκίμαστος δὲ ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος.

10 Ἀδόλως: ἀπλῶς, ἀληθῶς.

Ἀδρανές: ἀσθενές.

Ἀδρύνοιτο: αὐξάνοιτο.

Ἀδρόν: μέγα, δαυιλές, πλούσιον. καὶ ἀδρότης ἡ
ὕψηλοτης.

15 Ἀδράστεια: οἱ μὲν τὴν αὐτὴν τῇ Νεμέσει λέγουσι,
λαβεῖν δὲ τοῦνομα παρ' Ἀδράστου τινὸς βασιλέως,
ἢ ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ παλαιοῦ, νειμεισθέντος ἐφ'
οἷς τῶν Θηβαίων κατηλαζονεύσατο, ἰδρυσαμένων ἱε-
ρόν Νεμέσεως, ὃ μετὰ ταῦτα προσηγορεύθη Ἀδρα-
20 στείας. Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος Ἀρτεμίν φησιν
εἶναι τὴν Ἀδράστειαν, ὑπὸ Ἀδράστου τινὸς ἰδρυμέ-
νην. ὃ δὲ Ἀντίμαχος λέγει·

ἔστι δὲ τις Νέμεσις, μεγάλη θεός, ἣ τὰδε
πάντα

25 πρὸς μακάρων ἔλαχεν· βωμὸν δὲ οἱ εἴ-
σατο πρῶτος

Ἀδρηστος, ποταμοῖο παρὰ ῥόφ.

ἔνιοι μέντοι ὥς διαφέρουσιν συγκαταλέγουσιν αὐτὴν
τῇ Νεμέσει, ὥς Μένανδρος καὶ Νικόστρατος.

5. Cod. τοῦ ἀπλοῦ.

9. Cod. μήπως.

15. Cod. οἱ μὲν ταῦτόν.

21. Cod. ἀπὸ Ἀδράστου.

23. Cod. ἔστι τις.

27. Cod. ἄδρηστος ποταμοῦ.

29. Cod. αὐτῇ τῇ Νεμ.

Ἀδύνατα εἶναι: ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον. πολλάκις γὰρ κέχρηται Θουκυδίδης τοῖς πληθυντικοῖς ἀντὶ ἐνικῶν, μάλιστα δ' ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως.

Ἀδαγμός: ὁδαξισμός, ὅπερ ἐστὶ κνησμός. οὕτως Σοφοκλῆς. 5

Ἀδασμός: οὐδένα δασμόν ἐκτίνουσα, οὐδὲ μερίζουσα δασμόν τῆς οἰκίσεως.

Ἀδδιξ: μέτρον τετραχολίνικον. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ἀδεκατεύτους: ὧν οὐκ ἀνατίθεται ἡ δεκάτη τοῖς δειοῖς. 10

Ἀδήν: τῶν ἐν τῷ σώματι γεγενημένων ἐστὶ τοῦτο. γίνεσθαι δὲ περὶ βουβῶνας καὶ μασχάλας, καὶ ἔτι ὑπὸ τὰς διαγόνους. ὀξύνεται δὲ ἡ λέξις καὶ δασύνεται παραλόγως, ὥς φησὶν Ἡρωδιανός.

Ἀδιαντον: ξηρόν, ἄβροχον. ἢ φυτὸν παρ' ὕδασι φνόμενον, τὸ λεγόμενον πολύτριχον. 15

Ἀδιάφθορον: ἄμωμον. λέγεται δὲ ἀδιάφθορον καὶ τὸ μηδεμίᾳ ὑποκείμενον φθορᾷ, ὥς Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς. λέγεται δὲ ἀδιάφθορον καὶ τὸ μὴ παρακεινημένον τῆς ὀρθῆς γνώμης, ὥς ὁ αὐτὸς ἐν Νόμων ἔκτῳ ἀδιαφθόρους ταῖς δεήσεσι δικάζειν. παράγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπιφθρηματικῶς, ὥς Ἀισχίνης φησὶν ἀδιαφθόρως.

Ἀδικότροπος ἐρεῖς καὶ ἀδικοχρήματος, ὥς Κράτης, καὶ ἀδικόχειρας, ὥς Σοφοκλῆς. 25

Ἀδικοπήμονας: τοὺς ἄνευ τοῦ δικαίου πράττοντάς τι καὶ βλέποντάς.

Ἀδικος: ὁ μὴ ἔχων δίκην διὰ τὸ μὴ δικάζεσθαι τινι.

Ἀρχαπός:

ἄμαθής σοφός, δίκαιος ἄδικος. 30

καὶ τὸ ἄμαθής δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ μηδὲν φύσει

1. Cod. Ἀδύνατοι.

8. Cod. τετραχόνικον.

18. Cod. μηδεμίαν — φθοράν.

29. De Archippo Comico vid. Meinecke Quaest. scen. II. p. 45-48.

εἰδώς. σημαίνει δὲ τὸ ἄδικος, ὡς καὶ ἡ συνήθεια,
τὸν καταφρονοῦντα καὶ διαφθείροντα τὸ δίκαιον.
καὶ τὸ ἀμαθὴς τὸν μὴ ἐπιστάμενόν τι.

Ἄδικομήχανος: Ἀριστοφάνης.

8 τί γὰρ ἐπὶ κακότεροπον ἐμόλετον βίον
ἀδικομηχάνῳ τέχνη.

Ἀδιάβατος: ὁ μὴ ῥάστως ἢ ὁ μὴ θυνάμενος εὐκό-
λως διαβῆναι.

Ἀθηφάγον ἄρμα: τὸ τέλειον.

10 Ἀθηφάγοι τριήρεις: αἱ μεγάλαι οὕτως ἐλέγοντο. ἢ
ἔχουσιν τὰ πληρώματα ἐντελῆ. καὶ ἀθηφάγα ἄρ-
ματα τὰ μεγάλα καὶ τέλεια. καὶ ἔστι πεποιημένον
ἀπὸ τοῦ ἄθην ἐσθλὲν ἦτοι δαψιλῶς.

Ἀδίαυλος τόπος: ὅθεν μὴ ἔστιν ἐπανελθεῖν. οὕτως

15 Εὐριαχὲς.

Θεοὶ χθόνιοι

ζοφεράν ἀδίαυλον ἔχοντες ἔδραν
τὴν φθειρομένων, Ἀχεροντεῖαν
λίμνην.

20 Ἀδιάλλακτον ἐχθρόν: Ἀημοσθένης. ἀδιάκαυ-
στον ξυνοφῶν.

Ἀδικομάχους ἱππους ξυνοφῶν τοὺς δυσπειθεῖς
λέγει, καὶ δίκαιον ἄρμα τὸ εὐπειθές.

Ἀδίοπον: ἀναρχον καὶ ἀφύλακτον. δίοποι γὰρ οἱ τῆς
25 νεῶς φύλακες.

Ἀδιούνιος ταῦρος: ὁ ἥλιος ὑπὸ τῶν Κρητῶν οὕ-
τως λέγεται. φασὶ γὰρ τὴν πόλιν μετοικίζοντα ταύρω
προξενικασθέντα προηγησθαι.

Ἀδολεσχεῖν: σημαίνει μὲν τὸ φιλοσοφεῖν περὶ τε

8. Cod. καὶ τὸ ἀμαθὴς δὲ τὸ μὴ ἐπιστ.

5. Cod. ἐμόλετο. (Aristoph. fragm. incert. ογ'.)

17. Cod. ζοφερόν.

18. τὴν in Cod. desideratur. Ἀχεροντεῖαν.

20. Cod. ἀδιάλακτον.

23. Cod. πως εἰασθέντα.

φύσεως καὶ τοῦ παντός· διαλεσχαίνοντα· λίσχαινειν
δὲ ἔστι τὸ διαλέγεσθαι, καὶ λίσχαι οἱ τόποι, εἰς
οὓς συνιόντες λόγοις διημέρουν.

Ἰδιαγλυπτον· ἦν οὐκ ἔστι διαγλύψαι καὶ διαλθεῖν.
λαβεῖν γὰρ φησὶν ἄφικτον ἰδιαγλυπτον. 5

Ἰδιάλυτον· τὸ μὴ διαφθειρόμενον, ὡς Πλάτων ἐν
τῷ περὶ ψυχῆς.

Ἰδίδακτος· ὁ αὐτὸς ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· ἀδίδα-
κτος ἂν εἰς ἡλθεν ὁ χορός.

Ἰδινοῖτο γόοιο· τοῦ ἄθρόως ἐκχεομένου. Σειρή- 10
νων δὲ ἀδινάων τῶν συνεχῶς ἄδουσῶν, ὁ Ἡλιό-
δαρος ἔφη.

Ἰδοξον· τὸ ἄτιμον, ὡς Ἰσοκράτης καὶ Δημοσθένης
ἐν Φιλιππικοῖς.

Ἰδοξα· τὰ παράδοξα, ἃ οὐκ ἂν τις δοξάσαιεν. 15

Ἰδόξαστον· ἀνέλπιστον. Σοφοκλῆς.

Ἰδουλος βλος ἐρεῖς, τουτέστιν ὁ μὴ δοῦλον ἔχων.

ἐρεῖς δὲ καὶ ἀδιάλεκτος βλος καὶ ἀγέλαστος
βλος καὶ ἄγαμος βλος Φρύνιχος ἐν Μονοτράπη·

ὄνομα δὲ μοῦστι Μονότροπος 20

. ζῶ δὲ Τίμωνος βλον,

ἄγαμον, ἄζυγον . . ὀξύθυμον, ἀπρόσ-
οδον,

ἀγέλαστον, ἀδιάλεκτον, ἰδιογενήμονα.

Ἰδορπος· ὁ δόρπου καὶ δείπνου μὴ μετασχών. 25

10. Vid. Odys. Ψ. 326.

17. Cod. ἄδουλον βλον ἐρεῖς:

19. Cod. Φρύνιχος.

21. Cod. τίμωνον.

22. Hunc Phrynichi locum cum conjectura tentassem, ea quidem, ut βλον in tertio versu repetendum censerem, edocuit me Hermannus, posse faciliori ratione locum sanari, si scriberetur:

ἄγαμόν τιν', ἄζυγ', ὀξύθυμον, ἀπρόσοδον.

Aliam medelam nuper proposuit Meinekius, Quaest. scen. II. 9. cuius doctissima est ibidem (p. 6-11) de Phrynicho ejusque fabulis disputatio.

Ἄδοροι: τὸ μὴ ἐκδεσφένον θυμα.

Ἄδοξοῦνται πρὸς τῶν πόλεων: ἀντὶ τοῦ ἐν ἀδοξίᾳ εἶσι παρὰ ταῖς πόλεσι. Ξενοφῶν ἐσχημάτισεν ἐν τῷ Οἰκονομικῷ· καὶ γὰρ οἱ γε βάνανσοι
 5 καλούμενοι ἐπὶ ῥῆτοί τε εἰσι καὶ εἰκότως ἀδοξοῦνται πρὸς τῶν πόλεων.

Ἀδράφαξυς: τὸ λάχανον, ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀνδράφαξυν καλοῦσιν. Κοριαννοῖ Φερεκράτης·
 ἀδράφαξυν ἐψοῦς, εἴτ' ὀκλὰξ καθη-
 μένη.

10 Ἀδρῦναι: ἀδρὸν καὶ μέγα ποιῆσαι. Σοφοκλῆς.

Ἀδρῦφᾶκτον: ἄκρον καὶ ἀταλαίπωρον.

Ἀδύνατοι: οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τοῦ σώματος, ὥς μὴδὲ ἐργάζεσθαι, οἱ καὶ ἐχορηγοῦντο τὰ πρὸς τὸ
 15 ξῆν παρὰ τῆς πόλεως, μισθοφορούντων αὐτοῖς τῶν ἐν τοῖς τριῶν μνῶν περιουσίαν κεντημένων. ἔδοκιμάζοντο δὲ οἱ ἀδύνατοι ὑπὸ τῆς τῶν πεντακοσίων βουλῆς, καὶ ἐλάμβανον τῆς ἡμέρας, ὥς μὲν Λυσίας λέγει, ὀβολὸν ἓνα, ὥς δὲ Φιλόχορος, πέντε· Ἀρι-
 20 στοτέλης δὲ δύο ἔφη.

Ἀδυσώπητον: ἀπρωσώπητον. ἢ τὸ πρὸς τὰς δεήσεις ἀμελίικτον καὶ ἀνεπίστροφον καὶ σκληρόν.

Ἄδυτον: σπήλαιον. ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ.

Ἀδυναμία ἐρεῖς, ὥς Δημοσθένης, καὶ ἀδυνασία, ὥς
 25 ὡς Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης, καὶ ἀδυνατία, ὥς Δεινόλοχος.

Ἀδώνια: βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, ὥς Ἀριστοφάνης καὶ Φερεκράτης διὰ τῶν μέτρων μαρτυρεῖ. ἔστι δὲ τὰ Ἀδώνια ἑορτὴ, οἱ μὲν φασιν εἰς τιμὴν

6. Cod. πρόσ.

8. Cod. κοριαννοί. Bekkerus Κοριάννοις. Κοριαννοῖ scribe-
 dum esse idoneis rationibus comprobavit Meinekius l. l. p. 36.

9. Cod. ἔψουσα εἴτα ὁ βιάξ.

26: Cod. Δινόλοχος.

Ἀδώνιδος ἀγομένη, οἱ δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ. ἔστι δὲ Φοινίκων καὶ Κυπρίων.

Ἀδώνιος Φερεκράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδώνιδος. λέγει δὲ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδώνιον. οὕτως δὲ καὶ Πλάτων καὶ Κρατῖνος, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης καὶ ἑτε- 5
ροι. λέγουσι δὲ καὶ Ἀδωνιν αὐτὸν πολλάκις.

Ἀδρηστία: πόλις περὶ τὸν Ἑλλήσποντον.

Ἀδρίας: ὃ καὶ Ἰωνικὸν πέλαγος λέγεται. λέγεται δὲ καὶ Ἀδριατικὸν πέλαγος τὸ αὐτό. τὸ δὲ ἔθνικόν 10
Ἀδριανός, ὡς ἀπὸ τοῦ Φάσιδος Φασιανός.

Ἀδριανὰ γυναικες: Ἀσχύλος Ἰλιάσιν.

Ἀδριανὰ τε γυναικες τρόπον ἔξουσιν γόων.

Ἀδώρητος, ἑρεῖς, ὡς Εὐριπίδης.

οὐδ' ἀδώρητος φίλων 15

ἔσται πρὸς ἀνδρῶν.

καὶ Θουκυδίδης· χρημάτων τε ἀφανὼς ἀδώρητος γενόμενος. Πλάτων μὲν τοί γε ἐν Συμ-
ποσίῳ ἄδωρος εἶπε· καὶ γὰρ φησιν ἄδωρος δὲ
μενεῖας ἀντὶ τοῦ μὴ διδοῦς δυσμένειαν. ἑρεῖς δὲ 20
καὶ ἀδωροδόκητος. ἀλλὰ καὶ ἀδωροδοκίτους, ὡς
ὁ αὐτός.

Ἄδωρος χάρις: ἥ ἐπὶ τέλους ἔλθοῦσα δωρεά. οὕτως
Εὐριπίδης.

Ἄει: κοινότερον μὲν ἐπὶ τοῦ κατὰ πάντα χρόνον καὶ 25
ἐν παντὶ καιρῷ, ἔστι δὲ ὅπου καὶ ἀντὶ τοῦ ἔως καὶ
μήρι. Πλάτων ἐν Συμποσίῳ· ἐπειδὴ δεδειπνή-
καμεν, διελεγόμην ἄει πόρρω τῶν νυκτῶν·
καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. καὶ Εὐριπίδης ἐν Μηδείᾳ·

ἄπαις γὰρ δεῦρ' αἰετίνεις βίον. 30
πολλοὶ ἄλλοι.

10. Cod. ἀδράνιος.

14. Cod. ἑρεῖ.

19. 20. Cod. δυσμενίας.

30. Cod. δεῦρο αἰε — βίοναι.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

- Ἀελλάδες ἱπποι: αἱ ταχεῖαι. καὶ τοῦτο τραγικόν.
 Ἀειθαλής: αἰ θάλλων.
 Ἀειφυγία: ἡ εἰς αἰ φυγή.
 Ἀειλογία: πολυλογία ἢ ταυτολογία.
 5 Ἀελλόπους: ταχύπους.
 Ἀελλα: ἀνέμων συστροφή.
 Ἀεθλεύων: ἀγωνιζόμενος.
 Ἀεθλευον: ἐμόχθουν, ἡγωνίζοντο.
 Ἀεθλοφόρους: ἀγωνιστάς.
 10 Ἀερκτον: ἀντὶ τοῦ ἄφρακτον καὶ πανταχόθεν ὀρώ-
 μενον.
 Ἀεροβατεῖν: εἰς τὸν αἶρα περιπατεῖν.
 Ἀείνως γλῶττα καὶ αἰνως φωνή καὶ ὀργή καὶ ἐπι-
 θυμία, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων, χρῶ·
 15 γλῶττάν τέ σοι δίδωσιν ἐν δῆμῳ φορεῖν
 καλῶν λόγων αἰνῶν,
 ἢ πάντα κινήσεις λέγων.
 ἔρεῖς δὲ καὶ αἰνως ποταμὸς καὶ αἰνως κρήνη, διὰ
 τὸ ἐγκεῖσθαι τῇ λέξει τὸ ναῖν, ὃ πᾶς ἐστι φεῖν· ἴδιον
 20 δὲ ὕδατος τὸ φεῖν. τὸ δὲ γλῶττα αἰνως πᾶν παντὸν
 καὶ ἐναργῶς εἴρηται ἐπὶ τῆς δεινῆς εἰπεῖν.
 Ἀείζων: αἰζων ἔρεῖς τρισυλλάβως, ὥς οἱ Ἀττικοί,
 καὶ αἰζων τετρασυλλάβως. ἔστι δὲ ὁμοιον τῷ αἰνῶν,
 ὃ σημαίνει τὸ αἰνῶν. ὥσπερ οὖν ἀπὸ τῆς σῶος εὐ-
 25 θείας δισυλλάβου γίνεται σῶς εὐθεῖα μονοσύλλαβος,
 καὶ ἡ αἰτιατικὴ σῶν, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς ζῶς εὐθείας
 μονοσυλλάβου, ἢ κέχρηται καὶ Ὀμηρος, γίνεται ἡ
 αἰτιατικὴ ζῶν, καὶ κατὰ σύνθεσιν αἰζων, ὥς Αἰ-
 σχύλος Γλαύκῃ Ποντίῳ·
 30 ὃ τὴν αἰζων ἄφθιτον πόρην φαρῶν.
 Σοφοκλῆς δὲ τὴν εὐθεῖαν εἶπεν αἰείζως γένεα.
 ἀπὸ δὲ τῆς ζωὸς δισυλλάβου εὐθείας φιλόζως εἶπεν.

12. Aristoph. Nub. 225.

18. Cod. ποταμῶν.

23. Cod. αἰνῶ.

ἥς ἡ γενικὴ ζωῷ, ἣν Δισχύλος κατὰ δένδρεσιν προ-
ἀγει, εἰπὼν·

καὶ γεύομαι πως τῆς ἀειζώου πέρας.

Ἀείζων πένθος ἔραϊς, ὡς Σοφοκλῆς ἀείζων
ἔλκος. 6

Ἀεῖλα: τὰ πολύσκια χωρία, κατὰ στήρεσιν τῆς ἑλκός.
οὕτως Δισχύλος.

Ἀείνων: τὸ ἀένναεν.

Ἀείταν: τὸν ἐταῖρον. Ἀριστοφάνης δὲ τὸν ἐρώμενον.

Ἀετός: τὸ τε πτηνὸν ζῷον, καὶ τὸ ἐπὶ τῷ προπυλαίῳ, 10
ὃ νῦν ἀέτωμα λέγουσιν. ἡ γὰρ ἐπὶ τοῖς προπυλαίοις
κατασκευὴ αἰτοῦ μισεῖται σχῆμα, ἀποστεινυμένης τῆς
περὶ αὐτὸν ἐστὶν ἐν Διβύῳ.

Ἀελλησιθύμοις: ἀνυποστάτοις μετὰ παρορμήσεως.

Ἀεσαι: ἐπὶ πολὺ κοιμηθῆναι, κατὰ στήρεσιν τοῦ ἔσαι, 15
ὃ ἐστὶν ὀρεῖσθαι. ἢ ὡς ὁ Ἀπών, ἐπὶ πολλὰ ἡσθῆται.

Ἀεξ: ὁ μὴ συνεξευγμένος γάμος.

Ἀετήτητον: τὸ ζητούμενον οὐδ' ὄλως.

Ἀεηνειύς: Ἀεηνία δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἰαποδοφν-
τίδος, ἀφ' ἧς ὁ φυλῆτης Ἀεηνειός. 20

Ἀεα: ξερασία. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐν ἀγγείῳ ὄλως
ὑγρόν. οὕτω Πραξιφάνης.

Ἀεάλιον: ξερόν, ἢ ἄγαν ξέον.

Ἀεειν: τὸ στένειν. Σοφοκλῆς.

Ἀεειν: τὸ διὰ τοῦ στόματος ἀδρόως ἐκπνεῖν. ἄξιν 25
γούσιν Ἀττικοί, μιμούμενοι τὸν ἦχον τοῦ πνεύματος.
οὕτω Νικόχαρις.

Ἀεήν ὁ πάγων κατὰ Φρύγας λέγεται. ἡ λέξις Ἡρώ-
διανού.

8. Cod. αἰνεν.

9. Cod. τὸν ἔταρον.

12. Cod. ἀποστεινυμένης.

19. Cod. Ἀεηνειός: Ἀεηνία — Ἰαποδοφντίδας.

21. Cod. τῷ ἐν ἀγγ.

Ἀξηνία καὶ Ἀμαξάντεια καὶ Ἀνακαία, ἔτι δὲ
Ἀχερδοῦς καὶ Ἀγριάδαι, ἄνθρωποι. ταῦτα πάντα
Ἰπποδοωντίδος.

Ἀξήσια: οὕτως ἡ Δημήτηρ παρὰ Σοφοκλεῖ καλεῖται.

5 οἱ δὲ τὴν εὐτραφήν.

Ἀξύμου κράσεως: ἀντὶ τοῦ τῆς γλίσχρας. καὶ τὸ
ἄξυμον. ἐν Τιμαίῳ· τὴν δὲ δὴ τῶν νεύρων
φύσιν ἐξ ὅσπου καὶ σαρκὸς ἄξυμου κρά-
σεως μίαν ἐξ ἀμφοῖν. λέγεται γὰρ κρέα γλίσχρα
10 τὰ ἄσαρκα καὶ δερματώδη. τινὲς δὲ γλίσχρον τὸ
ἐκίπονον καὶ ταλαίπωρον.

Ἀηδέες: λυπηρὸν καὶ ἀηδές.

Ἀησιν: ἀναπνεῖ.

Ἀηδόνα: ἔστιν μὲν ἡ ὄρνις, ἐκ μεταφορᾶς δὲ οἱ τρα-
15 γικοὶ τὴν γλωσσίδα τῶν βοῶν, ἔστιν δ' ὄπουν καὶ
τὸν αὐλόν. ἡ λέξις Αἰδύμου.

Ἀηδόνειος θορήνος: Αἰσχύλος·

θορήναι δὲ γόον τὸν ἀηδόνειον.

Ἀηδόνειος ὕπνος: Νικόχαρις· εἰ πεύσομαι τὸν ἀη-
20 δόνειον ὕπνον ἀποδαρθέντα σεντόν αἰτιῶ.

Ἀηδόνειος κλαγγή: Νικόμαχος·

μέλπουσιν ἀηδόνειον κλαγγήν.

Ἀήσυρον: ἀσθενὲς καὶ κενόν.

Ἀθαμβήης: ἄφοβος.

25 Ἀθέμιστα: ἄδικα.

* Ἀθεσίαν: παραβασίαν.

1. Cod. ἀμαξεντία καὶ ἀναγκαία.

2. Cod. χέρδους.

3. Cod. ὑποδωνοτίδος, vitiosissime.

15. Cod. ἔστιν δ' ὄπουν, quod reposui.

20. Cod. ἀποδαρθένας αὐτόν. Tetigit hunc Nicoccharis lo-
cum Cl. Boissonade in Notis ad Aristoph. Nubes v. 1420. p. 336.
et duplicem verborum dispositionem proposuit, vel, εἰ πεύσομαι
Τὸν ἀηδ. ὕπν. ἀπ. σε, Σὺ σεντόν αἰτ. vel, εἰ πεύσομαι, Τὸν
τὸν ἀηδ. ἀπ. σε, Σὺ σεντ.

26. Addidi ex Codice.

Ἄθξιμιστος: ἄνομος.

Ἄθῆλυντον: ἀδάμαστον, σκληρόν.

Ἄθησαύριστον: ἀνεπιτήδειον εἰς ἀπόθεσιν.

Ἄθλον: συνάγει.

Ἄθλον: ἀγώνισμα. ἡ τιμή, ὁ μισθός, τὸ τοῦ ἀγῶνος 5
βραβεῖον.

Ἄθλος: ἀρσενικῶς τὸ ἔργον καὶ τὸ ἀγώνισμα καὶ τὸ
ἐπαθλον. διαφέρει δὲ τοῦτο τοῦ οὐδετέρου, ὅτι τὸ
μὲν οὐδέτερον δηλοῖ κυρίως τὸ ἐπαθλον, τοῦτο δὲ
τὸν ἀγῶνα. 10

Ἄθλεύων: κοπιῶν.

Ἄθραυστον: ἰσχυρόν, ἄκλαστον.

Ἄθρει: ὄρα, βλέπε.

Ἀθεώρητος: ἀντὶ τοῦ ἀθέατος.

Ἀθηνόδωρος: ὄνομα κύριον, στρατιώτης Ἀθηναῖος. 15

Ἀθμονεύς: Ἀθμονία δημός ἐστι φυλῆς πῆς Κεκρο-
πίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Ἀθμονεύς.

Ἀθρεῖν: τὸ περισκοπεῖν καὶ μετὰ ἐπιτάσεως ὁρᾶν.
παραδειγματῶν δὲ πάντα μεστά.

Ἀθρους: ἡ ἀφ' ὧν συνηγμένους ὁμοῦ ἢ ἀθρόως. λέ- 20
γεται δὲ καὶ ἄθρους καὶ ἀθρόους.

Ἀθροίζει: συνάγει.

Ἀθυρμα: παλγνιον. καὶ ἀθύρειν τὸ παλῖν. Πλά-
των Νόμοις· ἡ δ' αὖ παρ' ἡμῖν κόρη καὶ δέ-
σποινα, εὐφρανθεῖσα τῇ τῆς χορείας παι- 25
διᾷ, κεναῖς χερσὶν οὐκ ᾤήθη δεῖν ἀθύραι.
ἀθρημάτα τινα ὄντα, παρὰ τὸ ἀθρεῖν, θεάματα.

Ἀθύρων: παλῶν.

Ἄθυμος: ὃ τε ἀόρητος παρὰ Πλάτωνι, καὶ ὁ περι-
λυπος παρ' Αἰσχλνῃ. 30

Ἀθέλδεται: διηδεῖται. Διοκλῆς Μελίσσαις·
καὶ διὰ τετραγμένων ἀθέλδεται τύπων.

12. Cod. ἄκλαστον.

25. Cod. εὐφρανθεῖσα τῆς χ. παιδαίῃ.

29. Cod. ὅτε ὁ ἀθρῶν. — καὶ τὸ π.

32. Cod. διατετριμμένον.

Ἀθεσμος βλάβη: ἥσαν τινες ἄθεσμοι καλούμεναι
βλάβαι, περὶ ὧν νόμος οὐκ ἦν καίμενος. τὸ δὲ αὐτὸ
ἐκαλεῖτο καὶ ἄθεσμος δίκη.

Ἀθετεῖν: ἐπὶ τοῦ μὴ ἀρμόζειν.

5 Ἀθεσίαν: παραβασίαν.

Ἀθετος: ὁ ἀπολήτος. οὕτω Ποσειδιππος.

Ἀθηλον: τὸ μὴ τεθλός. ἢ ἀδάμαστον, σκληρόν.

Ἀθηλον παιδίον: τὸ τροφῆς μὴ μετεληφός, τὸ
ἄτροφον. οὕτως Ἀριστοφάνης.

10 Ἀθηναῖ πηρία: ἢ ὅτι ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς, ὡς
ὁ μῦθος, μεθ' ἵππου ἀνήλατο· ἢ ὅτι, ὡς Μνασέας,
ἢ Ποσειδῶνος καὶ Κόρης τῆς Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Ἀθη-
ναῖ τὸ ἄρμα τῶν ἵππων ἐξεῦρεν. ἄλλοι δὲ φασιν, ὡς
Ἀδραστον φεύγοντα καὶ ἐπὶ κολωνοῦ στήσαντα τοὺς
15 ἵππους Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηναῖν ἱππικούς προσαγορευ-
θῆναι.

Ἀθήρη: ἀντὶ τοῦ ἡκονημένου σιδήρου, κατὰ μεταφο-
ρὰν ἀπὸ τοῦ ἀθέρος, ὃ ἐστὶ τοῦ ἀστάχους τὸ ἄκρον
καὶ λεπτότατον, ἀφ' οὗ τὸ ἀθήρηλοιγόν καὶ

20 ἀθήριζον πεπολεῖται.

Ἀθηρος ἡμέρα: σεμνὴ πάνυ ἢ συμπλοκὴ καὶ ἀξιω-
μα οὐ μικρόν ἔχουσα. καὶ γὰρ ὁ χρησάμενος τῇ φω-
νῇ καὶ τῇ φράσει Ἀλαχύλος ἐστὶν ἐν Τοξότησι. πρὸς-
ἐστι δὲ τὸ σεμνὸν τῆς λέξεως καὶ τὸ πολιτικόν. λέγε-

25 ται δὲ ἐπὶ Ἀκταίωνος.

οὗ πῶ τις Ἀκταίων ἄθηρος ἡμέρα

6. Cod. ποσειδιππος.

8. Cod. τροφή.

9. Aristoph. Lysistr. 881.

10. Cod. ἱππεῖα.

11. Cod. ἀνέλλατο.

15. Cod. ἱππείους.

19. Cod. ἀθηρήλατον.

κενόν, πόνου πλουτοῦντ', ἐπεμφεν
ἐς δόμους.

ἐγγράφων χωρῶ, φησὶν ὁ Φρόνιχος.

Ἀθάρα καὶ ἀθέρα καὶ ἀθήρα καὶ ἀθάρα τὸ αὐτό
φασιν. ἔστι δὲ ἀθάρα ἡ ἐκ πυρῶν ἠψημένων καὶ 5
διακεχυμένων ὥσπερ ἔτνος τροφή. διαφέρει δὲ τοῦ
ἔτνου, ὅτι τὸ μὲν ἔτνος ἐκ κυάμων ἢ πισῶν ἢ
ἀπλῶς κατερικτῶν ὠντινωνοῦν σκευάζεται, ἡ δὲ ἀθά-
ρα, ὥσπερ εἴρηται, πυρῶν ἠψημένων καὶ διακεχυμέ-
νων. ἔστι δὲ ἡ χρῆσις τῆς λέξεως πολλή παρὰ τοῖς 10
Ἀττικοῖς, κατὰ μὲν τὸ τέλος διὰ τοῦ ἡ προαγομένη,
κατὰ δὲ τὴν μέσσην διὰ τοῦ α. κατὰ δὲ πολλοὺς ἄλ-
λους κατὰ μὲν τὸ τέλος διὰ τοῦ α, κατὰ δὲ τὴν μέ-
σσην διὰ τοῦ ἡ. οὕτω δὲ καὶ Ἑλλάνικος καὶ Σώφρων
ἐχρήσατο. ἐκτείνουσι δὲ καὶ τὸ α, ὥς ἀπὸ τοῦ ἀθήρα 15
τῆς λέξεως μεταληφθείσης. ἴσως δέ φασιν ἀθέρα ἦν
ἡ λέξις διὰ τοῦ ε, ἡ ἐκ τῶν ἀθέρων κεκαθαυμένη
τροφή καὶ ἠψημένη ἐκ τῶν πυρῶν, ὅστερον δὲ τὸ ε
εἰς τὸ ἡ ἐξετάθη, ὥσπερ καὶ τὸ ἔθος εἰς ἦθος. τὸ
μέντοι ἀθέρα εἰς τὸ ἀθάρα Δωρικῶς γέγονεν. οἱ δὲ 20
ἀθάρην λέγοντες Ἰακῶς φασι· καὶ γὰρ καὶ ἄλλοις
ἐχρήσαντο Ἰακοῖς διὰ τὴν ἄνωθεν συγγένειαν. ὥστε
τὸ ἀθάρα παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενον τὴν μὲν πα-
ραλήγουσαν κατὰ τὴν Δωρίον, τὴν δὲ κατάληξιν κα-
τὰ τὴν Ἰωνικὴν ἔσχεν διάλεκτον. Ἀριστοφάνης 25
Πλούτῳ·

ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττα κειμένη.

Κράτης Ἡρώσειν·

οὐκοῦν ἔττους χρὴ δεῦρο τρυβλίον φέρειν
καὶ τῆς ἀθάρης.

30

1. Cod. ἐπεμφε.

5. Cod. ἠψημένων.

8. Cod. τινωνοῦν.

9. Cod. ἡ ἠψημένων.

18. Cod. ἠψημένη.

29. Cod. ἔτνος χ. δεῦρον.

Ἄθυρόγλωσσος: Εὐρηπίδης Ὀρέστη

αὐτὸς τις ἄθυρόγλωσσος.

εἴρηται δὲ ἢ παρὰ τὸ θύραν μὴ ἐπικεῖσθαι τῇ γλώτ-

τῃ, ἢ παρὰ τὸ ἀθύρειν, ὃ πέρ ἐστιν ἀδιακρίτως ὁμι-

5 λείν. σημαίνει δὲ τὸν ἀθυρόστομον, τὸν μὴ κατέχον-
τα τὸ στόμα.

Ἄθύρωτος: ἄκλειστος. Ἀριστοφάνης.

Ἄθώπρευτον: ἀκολάκρευτον, ἄγριον.

Ἄθων: τὸ ὄρος, θηλυκῶς.

10 Ἄθῳος: ὁ ἀξήμιος, ὁ ἔξω τῆς θωῆς ἦγον τῆς ξημίας.

Ἄθράνευτον: ἄστρωτον.

Ἄθρακτος: ἀτάραχος. καὶ τὸ συνεχύθη ἐθράχθη
Σοφοκλῆς λέγει.

Ἄθυμειν: ἐπὶ τοῦ τῇ ψυχῇ καταπεπτακέναι. πολὺ

15 ἐστὶν ἐν τῇ τραγωδίᾳ. οὕτως Αἰσχύλος.

Ἄθυμια: Ἡρόδοτος ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ λόγῳ τὴν
ἀτυλίαν λέγει.

Ἄθριξ: ὁ ἐψιλωμένος τριχῶν.

Ἀθήναξ: Πλάτων ἐν Ὀδυσσεΐᾳ. Παρμενίδῃ. τὸ μὲν

20 τοι ἐν τῷ περὶ ψυχῆς ἐπίστασιν ἔχει ὥς ἡμαρτημέ-
νον. φησὶ δὲ τούτῳ· καὶ γὰρ οὔτε τῶν πολι-

τῶν Φλιασίων οὐδ' εἰς πᾶν τι ἐπιχωριά-

ξει τὰ νῦν Ἀθήναξ. καὶ τὸ παρὰ Ἀντιφῶντι δὲ

ἐν τῷ περὶ ἀνδραποδισμοῦ λόγῳ ἐπίστασιν ἔχει ὥς

25 ἡμαρτημένον τὴν σύνταξιν. γράφει δὲ οὕτως· ἐπει-

δὴ γὰρ ἀπώκεις τὴν Ἀθήναξ, καὶ ἀπηλλά-

γην τῆς κληρουχίας.

Ἀθάριοι: αἱ μὴ διαπεπαρθευμέναι. τινὲς δὲ μὴ δε-

δεμένοι ἄρθρον.

30 Ἀθερίξει: ἀδικεῖ, προπηλακίζει.

Ἀθέλβεται: διηθεῖται.

Ἀθαπτος: ὁ μὴ τεθαμμένος, παρὰ Μενάνδρῳ.

Ἀθανμάστως Σοφοκλῆς εἶπεν.

25. Cod. ἡμαρμένω.

30. Cod. ἀθαρίξει.

Ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δοῶν Δείναρχος εἶπε καὶ
 Σοφοκλῆς. καὶ ἀθεμιστότεροι Ξενοφῶν. καὶ ἀθέ-
 μιτοι μοῦσαι εἶπεν Ἀγάθων ἐν Ἀλκμαίωνι.
 Ἀθετος Ἐρινύς: σκληρά, ἣν οὐχ οἷόν τε ἐξιάσασθαι.
 Ἀθηρῆς: ἴσως μὲν ὁ ἀτηρῆς, ἡ ὁ ἀντερειστικός. Αἰ- 5
 σχύλος Ἀγαμέμνονι·

χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ.
 ἡ ὁ λαμπρός, ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενός. ἡ ὁ
 ἀθερίζων καὶ οὐθενὸς ἔχων λόγον διὰ σκληρότητα. ἡ
 ὁ ὄξύς, παρὰ τοὺς ἀθέρας. 10

Ἀθήρ: ἀκμή τοῦ ἡκονημένου σιδήρου, κατὰ μεταφο-
 ρὰν ἀπὸ τοῦ ἀθέρος, ὅς ἐστι τοῦ ἀστάχους. λέγεται
 δὲ καὶ ἡ ἐπιδορατὶς ἀθήρ.

Αἰ: φιλούμενον καὶ περισπώμενον τὸ ὄφελον σημαίνει,
 κατ' ἀποκοπὴν τοῦ αἵθε. δασυνόμενον δὲ ἄρθρον θη- 15
 λυκὸν ἀναφορικόν. σημαίνει δὲ καὶ ἐπιζῶντα θρηνη-
 τικὸν περισπώμενον καὶ φιλούμενον, ὃ καὶ διπλα-
 σιάζεται·

αἰ αἰ τάλαινα.

Αἰάξιν: τὸ κατοικτελεῖν. 20

Αἰ γάρ: εἶθε γάρ.

Αἰγιάξιν:

σὺ δ' αἰγιάξεις ἐνθαδὶ καθήμενος,

ἀντὶ τοῦ περὶ αἰγῶν λαλεῖς.

Αἰγίβοτος: ἐπιτηδεῖα αἰγας βόσκειν. 25

Αἰδέσιμον: ἀξιοτίμητον, καλόν.

Αἰξωνεύεσθαι: ἀπὸ δήμου τινὸς ἡ κατηγορία τοῦ
 Αἰξωνέως, ὡς ἀπὸ Ἀβδήρων ὁ Ἀβδηρίτης. ὡς ἐπὶ

1. Cod. δῖναρχος.

2. Cod. ἀθέματοι.

3. Cod. ἀλκμαίονι.

4. Cod. ἄθεστος: ἔρινύς.

23. Cod. αἰγιάζων.

24. Cod. περιάγων.

25. Cod. αἰγίβωτος.

28. Cod. ὡς ὁ ἀπό.

- βλασφημία δὲ διαβέβληται. βλάσφημοι γὰρ οἱ Αἰξωνεῖς κατηγοροῦνται. φησὶ γὰρ ὁ κωμικός·
 γραῦς τις κακολόγος, ἐκ δυοῖν Αἰξωνέοιν.
 Αἰγίς: τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων πλέγμα. καὶ τὸ διάστημα
 5 μα τῶν πεπλεγμένων δικτύων. καὶ τὸ τοῦ Διὸς ὄπλον. καὶ ἀνέμου συστροφή, ἣν καὶ καταγίδα καλοῦσιν. καὶ θώραξ. καὶ ἡ ἐν ταῖς πενυκαῖς οὐλότης.
 Αἰγεῖον: Αἰεταρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. Αἰγεῖόν ἐστιν Αἰγέως ἡρώων ἐν Ἀθήναις.
 10 Αἰγεῖδαι: Δημοσθένης ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ, εἰ γνήσιος. ἔστι δὲ Αἰγῆς φυλή, ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίωνος, ἧς οἱ φυλῆται Αἰγεῖδαι.
 Αἰγυπτιάζειν: τὸ πανουργεῖν καὶ κακοτροπεύεσθαι.
 Αἰγλήεντος: λαμπροῦ.
 15 Αἶγλη: λαμπηδών, αὐγή, φέγγος, φῶς. καὶ ἡ θυσία δὲ ἡ ὑπὲρ τοῦ κατακλυσμοῦ εἰς Δελφοὺς ἀπαγομένη αἶγλη ἐκαλεῖτο. καὶ κοπάνων τι εἶδος, ἐν ᾧ διεπλάσσετο εἰδωλα. καὶ βόλος φαῦλος κυβευτικός αἶγλη ἐκαλεῖτο. ἀλλὰ καὶ ἡ σελήνη. καὶ τοῦ ξυγοῦ τὸ περιμέ-
 20 σον. καὶ παιδιὰ τις ἐκαλεῖτο αἶγλη. καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς. καὶ χλιδῶν δὲ τις οὕτως ἐκαλεῖτο. ἔνιοι δὲ φασὶ σημαίνειν καὶ τὸν περιπόδιον κόσμον ἢ τὸν ἀμφιδέα, ἣ ἀπλῶς ψελλίον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν πέδην ἢ αἶγλη, ὡς παρ' Ἐπιχάρμῳ.
 25 Αἰγεῖρου θεά καὶ ἡ παρ' ἀλγειρον θεά: Ἀθήνησιν αἰγειρος ἦν, ἧς πλησίον τὰ ἱερεῖα ἐπήγγυντο εἰς τὴν θεῖαν πρὸ τοῦ θέατρον γενέσθαι. οὕτω Κρατῖνος.

3. Cod. αἰξωνεύειν.

6. Cod. συστροφήν.

7. Cod. πενυκαῖς.

8. Cod. πολὺ ἐκ τοῦ.

11. Cod. αἰγίς. πανδίωνος.

21. Cod. χλιδῶν.

25. Cod. θεά, utroque loco.

26. Cod. ἐπήγγυν.

27. Cod. θεάτρον.

Αἰγυπιόν οἱ παλαιοί, οὐ γῦκα.

* *Αἰδέσιμον*: ἀξιολύμητον, καλόν.

Αἰδήμων: αἰδέσιμος.

Αἰδοῖ εἶκων: αἰδούμενος.

Αἰδοσύνη: ἐπὶ τῶν ἐγκειχυμένων καὶ ἀφανῶν καὶ 5
λανθάνειν βουλομένων.

Αἰδέσασθαι: ἀντὶ τοῦ μεταπεισθῆναι. οὕτω *Λυσίας*
καὶ *Δημοσθένης* ἐν τῇ κατὰ *Δριστοκράτους*. ἀντὶ
τοῦ ἐξιλάσεται καὶ πείσειν.

Αἰθάλη: σποδός, τέφρα, τὸ ἐκ καμίνου μέλαν. 10

Αἰθαλόεν: κεκαυμένον.

Αἰθαλώδης: σκοτώδης.

Αἰθαλεΐδης: δῆμος ἐστὶν *Αἰθαλεΐδαι* τῆς *Λεοντίδος*
φυλῆς, ἧς ὁ φυλῆτης *Αἰθαλεΐδης*.

Αἶθ' ὄφελον: παραλλήλως τὰ εὐκτικά μόρια κείμενα 15
κατὰ τοῦτο διαφέρουσιν, ὅτι τὸ μὲν ἐστὶν ἀπαρέμ-
φατον πρὸς ὧπων, τὸ δὲ ὄφελον τὰ πρὸς ὧπα ἐμφαίνει.

Αἴγλης Χάριτες: πιθανῶς ἐγενεαλόγησαν τὰς *Χάρι-
τας Αἴγλης* καὶ *Ἥλιου*, ἐπεὶ τὰς χάριτας λαμπρὰς εἶ-
ναι δεῖ. 20

Αἰδῶ: τὸ αἰδοῖον. καὶ ἡ σελήνη παρὰ *Χαλδαίους*. καὶ
ἡ ῥιπὴ παρὰ *Λάκωσι*. καὶ ἡ τροφὸς τῆς *Ἀθηνᾶς*. καὶ
ὁ βωμός ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει.

Αἶθεσιν: λαμπροῖς.

Αἰθήρ: ὁ ἐν ὕψει ἀήρ, ὁ ἐπάνω τοῦ αἰέρος καίόμε- 25
νος ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Αἰθόμενος: καίόμενος.

Αἰθρία: εὐδρία.

Αἶθριος: ὑπὸ τὸν αἶθρα.

Αἰκία: ὕβρις ἐμπληγος. διαφέρει δὲ ὕβρεως, ὅτι αἰκία 30
μὲν ἢ διὰ πληγῶν, ὕβρις δὲ καὶ ἄνευ πληγῶν μετὰ

1. Cod. αἰγύκιον (Iliad. N. 531.)

2. Haec accesserunt ex Codice.

15. Cod. ὄφειεν.

19. Cod. δὲ ἥλιος. Veram lectionem praebet Hesychius.

προπηλακισμού καὶ ἐπιβουλῆς. διὸ καὶ εὐθύναι ἐλάτ-
τονες τῆς αἰκίας, καὶ τὰ δικαστήρια διάφορα.

Αἰκίξει: κακοί, τύπτει.

Αἱματόεντα: αἱματώδη.

- 5 *Αἰθρία* στέφη: τὰ αἰθρία. ἡ μεγάλα. οἱ δὲ τὰ ἀπὸ
τῶν δένδρων. ἡ τὰ ἐξ Ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς
ἔει ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα.

Αἰθιόπιον: τῆς Εὐβοίας ἐστὶ χωρίον.

- Αἰκίας*: εἰδός ἐστι δίκης ἰδιωτικῆς, ἐπὶ πληγαῖς λαγ-
10 χανομένης, ἥς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἐστὶν
ὠρισμένον, ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφε-
ται, ὅπόσου δοκεῖ ἄξιον εἶναι τὸ ἀδίκημα, οἱ δὲ δι-
κασταὶ ἐπικρίνουσιν.

- Αἱμασιά*: τὸ ἐκ χαλίκων ὠκοδομημένον τειχίον. κυ-
15 ρίως δὲ τοῖς ἠκανθωμένοις λέγεται φραγμοῖς, ἣν τι-
νες ἄρπεξον. καὶ οἱ Ἴωνες οὕτω χρῶνται. δηλοῖ δὲ
Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. φανύως δὲ οἱ πολλοὶ τὸ χω-
ρίον αὐτὸ τὸ ὑπὸ αἱμασιῶν περιεχόμενον αἱμα-
σιὰν καλοῦσιν.

- 20 *Αἶνος*: λόγος παροιμιώδης. ἡ ἐπαινος καὶ ἐγκώμιον.
αἶνός τις ἐστὶν, ὡς ἀνὴρ τε κοὐκ ἀνὴρ.

Αἵματι κλαίνει: ἐφ' ᾧ μὴ δύναιτο πεῖσαι πάντα
πράττοντες, οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, οὐδ' ἂν πει-
σειας αὐτὸν οὐδ' αἵμασι κλαίων.

- 25 *Αἱμηρόν*: αἵματος πλήρη.

Αἶμα: τὸ γένος.

ταύτης τοι γενεῆς καὶ αἵματος εὖχο-
μαι εἶναι.

καὶ τῶν ἐν ἡμῖν τεσσάρων χυμῶν τὸ κυριώτατον.

- 30 *Σοφοκλῆς* δὲ ἐν Ἠλέκτρᾳ τὴν μάχαιραν αἶμά φησιν.

1. 2. Cod. ἐλάτους.

16. *Literarum compendium*, quod h. l. in Cod. est, credo ἄρ-
πεξον legendum esse. Male in Suida editum est ἤεραζον.

18. Cod. αὐτὸ τοῦτο αἶμα.

21. Cod. καὶ οὐκ.

- Αιόλος*: εὐκύνητος, ποικίλος.
Αἰμύλος: κόλαξ, ἀπατεών.
Αἰναρέτης: ὁ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κερτημένος. αἰ-
 νὸν γὰρ τὸ κακόν.
Αἰνίγματα: ζητήματα. 6
Αἰνίττεται: ἀσήμεως λέγει.
Αἰπόλια: αἰγονόμια.
Αἶρεθέν: θεληθέν.
Αἶρετόν: ἐπιθυμητόν.
Αἶρε μασχάλην: ἐπὶ τοῦ ὀρχήσασθαι. 10
Αἶρετιεῖ με: προτιμωτέραν ἡγήσεται.
Αἶρῃσειν: συλλαβεῖν, ἐλκύσαι, χειρώσασθαι, πορ-
 θῆσαι.
Αἶρεϊ: καταλαμβάνει.
Αἶρῃσεσθαι: λαβεῖν. 15
Αἶρόμενος: φερόμενος.
Αἶρῃσομαι: λήψομαι, σκέψομαι, βουλευέσομαι, ἐκλέ-
 ξομαι.
Αἶσιμα: καθήκοντα.
Αἶσιος: ὁ καθήκων, ἀληθής. 20
Αἶσυντῆρι: χοιροβοσκῷ.
Αἶσχίω: χεῖρω.
Αἶσχος: ἀτιμία.
Αἰχμάσσουσι: δορατομαχῆσουσιν.
Αἰναῖον πῦρ: τὸ Σικελικὸν πῦρ, ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ 25
 λεγομένου Αἰτνη. καὶ αἰτνίξοντος.
Αἰχμή: ἡ ἐπιδορατὶς.
Αἰχμητής: πολεμικός.
Αἰ ψελλίζουσαι: αἱ ἀσήμεως λέγουσαι.
Αἰών: μυελός. ἢ χρόνος αἰδίου. 30
Αἰωνίζει: διὰ παντός.
Αἰώρα: ἀγχόνη, ὕψος, ἔπαρσις.

21. Cod. αἰσυντῆρι. cf. Cl. Boissonade in Not. ad Iliad. α. 347.

29. Cod. ψελλίζουσαι.

Αἰωρήσεις: κρεμάσεις.

Αἰωροῦνται: κρέμονται.

Ἀκάθεκτος: ἀκατάσχετος.

Ἀκαθοσίωτον: ἄνομον, ἄκοσμον, ἀπόβλητον.

5 Ἀκαινα: ἔστι μέτρον δεκάπων. ἔστι δὲ καὶ ῥάβδος,
ἐν ᾗ κεντοῦσι τοὺς βόας, τῶν Πελασγῶν τοῦτο εὐ-
φρόνων.

Ἀκαπήλευτον: ἄδολον, καθαρὸν, ἀργδιούργητον.

Αἰγίλειν: διασπᾶν.

10 Αἰρησαμένων: βούλευσαμένων.

Αἶρε δάκτυλον: τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων ἐν
τῇ ἀγωνίᾳ. ἐκαίρεσθαι γὰρ τὴν χεῖρα σύμβολον τοῦ
νενικησθαι.

Αἶρεῖσθαι: ἐργάζεσθαι.

15 Ἀρασθαι: προσενέγκασθαι. Κρατῖνος Τροφασίφ·

οὐ σίτον ἄρασθ', οὐχ ὕπνου λαχεῖν μέρος.

Αἶρε: πρόσφερε. αἶρειν γὰρ καὶ τὸ πρόσφέρειν δηλοῖ,
οἶον·

αἶρ', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάφ,

20 Ἀριστοφάνης Εὐρήνη. καὶ μετὰ τῆς προθέσεως Φερε-
κράτης Πετᾶλη·

πρόσαιρε τὸ κανοῦν· εἰ δὲ βούλει, πρόσ-
φερε.

ἐτίδεδαν δὲ τὴν λέξιν καὶ ὡς ἡμῖς, ἐπὶ τοῦ παρακει-

25 μένην ἀφελεῖν τὴν τράπεζαν. Μένανδρος Κικρυφάλη·
εἰτ' εὐθὺς οὕτω τὰς τραπέζας αἶρετε·
μύρα, στεφάνους ἐτοίμασον· σπονδάς...
ποίησον.

καὶ Συναριστώσας·

30 ἂν ἔτι πειεῖν μοι δῶ τις. ἀλλ' ἡ βάρβαρος

5. καὶ ante ῥάβδος deest.

6. Cod. ὡς τῶν.

10. Inserui, ubi in Codice reperiuntur.

16. Cod. αἶρεσθαι — ὕπνου.

29. Cod. συναριστώσας.

ἅμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ᾧ χετο
ἄρασ' ἀφ' ἡμῶν.

Αἰρούμενος: βουλόμενος.

Αἰνίους: Αἶνος πόλις ἐστὶ τῆς Θράκης, ἣν Ἕλληνες
τὰ πρῶτα καὶ Ἀλωπεκοννήσιοι κατοίκησαν· ὕστερον 5
δὲ ἐκ Μιτυλήνης καὶ Κύμης ἐπηγάγοντο ἐποίκους.

Αἰξωνῆσιν: Αἰξωνῆς δῆμος ἐστὶ φυλῆς Κεκροπίδος
ἐκωμωδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κα-
κῶς λέγεσθαι αἰξωνεύεσθαι ἔλεγον.

Αἰκάλλει: σάβνει, θωπεύει.

10

Αἰδοεῖ: χειμάζει.

Αἰνῶ: παραινοῦμαι. Σοφοκλῆς. καὶ ἔπαινω.

Αἰλινον: κοινῶς καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ ἔρμου ἐστίν,
ἀπὸ Αἰλίνου τοῦ Καλλιόπης.

Αἵματος ἄσαι Ἄρηα: αἵματος κορέσαι τὸ δόρυ. ἢ 15
αἵματι μολύναι καὶ χρῶσαι· ἄση γὰρ ἡ ὑπαρία,
ὄθεν καὶ ἀσάμινθος, ἐν ᾗ τὴν ἄσην μινύδοντες
ἐλούοντο, ὃ ἐστὶ τὴν ὑπαρίαν μειοῦντες.

Αἰόλη νύξ: ἤτοι μέλανα ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα.

Αἰσχυνόμενος περιπλέκει τὴν συμφορὰν: ἐν 20
συνοσίῃ.

Αἰσθεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι: ἔντοι διαφορὰν ὑπε-
λαβόν εἶναι τοῦ αἰσθεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι, καὶ δια-
πεφάναντο τοὺς ῥήτορας κεχρησθαι τῷ αἰσθεσθαί
μου ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς εἰδέναι τι, τῷ δὲ αἰσθάνεσθαι 25
ἐπὶ τοῦ ὑπονοεῖν. ἡμεῖς δὲ περὶ ἀμφοτέρων ἐροῦμεν.
τὸ αἰσθάνεσθαι κατὰ ἀλήθειαν οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ εἰ-
δέναι τι ἔταξαν· οὕτως Ἀντιφῶν. καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπο-
πιτεύειν, ὡς Ἀντίλας.

5. Cod. κατάκησαν.

15. Iliad. E. 289.

25. Cod. ἀκριβῶς εἰδέναι δέ τι τό.

26. Cod. ἐμιναν.

28. Cod. ἐκπιτεύειν.

Αἰτούμενος: κηράμενος. Μένανδρος "Τυνηδι·

οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, ἀλλὰ λοπάδ' αἰτούμενος.

Αἰνίζομαι μαζῶ: ἐπαινῶ ἢ καταπλήσσομαι, παρὰ τὸ αἰνόν, ὃ ἐστὶ δεινόν. τινὲς δὲ τὸ εἰς αἶνον καὶ

5 *παραβολὴν ἄγω, οἷον αἰνιγματοῦμαι σα.*

Αἶρα: σφύρα, ἄξινη.

Αἶρειν: λαμβάνειν καὶ καταλαμβάνειν.

Αἶρειν: αὔξειν.

Αἶρεῖς: δοξάζεις, ἡγῇ.

10 *Αἶρειν: τράπεζαν παρατιθέναι. * αἶρειν καὶ τὸ προσφέρειν δηλοῖ.*

Αἶρόπινον: σκοτεινόν. καὶ κόσμινον ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται ὑπὲρ τοῦ τὰς αἶρας διελθεῖν.

Αἶσακος: ὁ τῆς δάφνης κλάδος, ὃν κατέχοντες ὕμνον

15 *τὸν θεόν.*

Αἶσθων: αἰσθανόμενος. καὶ βασανιζόμενος. ἢ ἐκπνέων.

Αἶσιμα: τὰ προσήκοντα, παρὰ τῇ αἴσαν. ἐνίοτε δὲ τὰ καθήκοντα ἢ τὰ ἀγαθὰ. ἔσθ' ὅτε δὲ τὰ εἰμαρ-

20 *μένα.*

Αἶσιον: μέτριον, δίκαιον. καὶ ὑπεραίσιον.

Αἰσυνῆται: οἱ τοῦ ἀγῶνος προσεστώτες. ἢ οἱ νεανίαι. ἢ οἱ νεμηταί, ὃ ἐστὶ βραβευταί. καὶ οἱ δύο τοῦ αἰσίου βραβευταί ἐκάστω.

25 *Αἰσχύνει: αἰκίζεται, λυμάνεται, αἰσχος περιτίθῃσιν.*

Αἰτήσασθαι: τὸ χρήσασθαι. Μένανδρος.

Αἰόλλει: ποικίλλει, στρέφει, κλανῶ.

Αἰαί: ἡθικὸν τοῦτο. Πλάτων Γρυψίν.

1. Cod. αἰρούμενος.

2. Cod. λοπάδα.

10. 11. Haec accesserunt e Codice.

23. Cod. νεμενται. — Cod. καὶ ἡ δύοι.

25. Cod. αἰσχύνει.

28. De hoc Platone Comico vid. Meineke Quaest. scen. II.

αἷ αἷ, γελῶν δ' ἐπιχροώμην . . πάλαι.
ἔστι δὲ πολὺ παρὰ τοῖς τῆς μέσης κωμωδίας καὶ νέας
ποιηταῖς.

Αἰαί: ἀκόντιον Ἀθήνησι. καὶ τοῦ Ἀλακοῦ τέμενος.

Αἰβοῖ: σχελιασμοῦ δηλωτικὸν ἐπίφθεγμα παρὰ Δω- 5
ριεῦσιν.

Αἰγάλεως: ὄρος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀπάντικον Σαλαμῖνος.

Αἰγίδαλλος: ὄρεον κωλυτικὸν πράξεως. Ἀλκαῖος
Γανυμήδει.

ἔοικεν αἰγίδαλλος διακωλύειν τὸ πρᾶγμα. 10
τῷ δὲ τόνῳ ὡς ἀρύβαλλος.

Αἵματῶσαι: ἀπὸ τοῦ φονεῦσαι. Σοφοκλῆς.

Αἰγίπυρος: πόα πυρόφα, ἣν αἶγες νέμονται.

Αἰθυγμά: ὄλον σκίασμα, σημεῖον.

Αἰθύσσειν: ἀνασελεῖν, ἀνακαίειν. 15

Αἰθων: ἀνδρεῖος, πολεμικός.

Αἰκία: εἶδος δίκης ἐπὶ πληγαῖς. εἰσῆγγο δὲ ἐντός
ἡμερῶν τεσσάρων, πρὶν ἢ τὰ ἔκρη τῶν ἀλληγῶν ἀφα-
νεσθῆναι.

Αἰκῶς: χαλεπῶς, δυσιλλάβως, ἀπὸ τῆς αἰκίας. οὕτως 20
Πλάτων.

Αἶμα νίψαι: οὕτως ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ ἐκνί-
ψαι φόνον, ὡς καὶ Δημοσθένους.

Αἶμούς: τοὺς δορυμοὺς Αἰσχύλος, ἴσως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
ἀφ' οὗ καὶ ἡ αἵμασιὰ κέκληται. 25

Αἶνειν: τὸ ἀναδεύειν καὶ ἀνακινεῖν τὰς κριθὰς ὕδατι
φυρῶντα.

Αἰόλη: ἡ ταχεῖα. οὕτως Ἀχαιός.

Αἰολίζειν: τὸ ποικίλλειν. οὕτως Σοφοκλῆς.

Αἰολίδα: οὕτω τοὺς ποικίλους ἔλεγον. 30

1. Cod. γελῶ δ' ἐπιχροώμην.

2. Cod. νέοις.

7. Cod. Αἰγάλεως.

14. Codex habet αἰθυγμά, ut editum est. Cf. Bekkeri no-
tum p. 1108.

Ἐθυρόγλωσσος: Ἐθρυπίδης Ὀρέστη.

αὐτὴρ τις ἄθυρόγλωσσος.

ἔροται δὲ ἢ παρὰ τὸ θύραν μὴ ἐπικεῖσθαι τῇ γλώτ-

τῃ, ἢ παρὰ τὸ ἀθύρειν, ὃ πέρ ἐστὶν ἀδιακρίτως ὁμι-

5 λεῖν. σημαίνει δὲ τὸν ἀθυρόστομον, τὸν μὴ κατέχον-
τα τὸ στόμα.

Ἄθύρωτος: ἄκλειστος. Ἀριστοφάνης.

Ἄθῶπρευτον: ἀκολάκευτον, ἄγριον.

Ἄθων: τὸ ὄρος, θηλυκῶς.

10 Ἄθῳρος: ὁ ἀξήμιος, ὁ ἔξω τῆς θωῆς ἦγονν τῆς ξημίας.

Ἄθράνευτον: ἄστρωτόν.

Ἄθρακτος: ἀτάραχος. καὶ τὸ συνεχύθη ἐθράχθη
Σοφοκλῆς λέγει.

Ἄθυμειν: ἐπὶ τοῦ τῇ ψυχῇ καταπεπτακέναι. πολὺ

15 ἐστὶν ἐν τῇ τραγῳδίᾳ. οὕτως Αἰσχύλος.

Ἄθυμια: Ἡρόδοτος ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ λόγῳ τὴν
ἀτυλίαν λέγει.

Ἄθριξ: ὁ ἐψιλωμένος τριχῶν.

Ἀθήναζε: Πλάτων ἐν Ὀδυσσεΐᾳ. Παρμενίδῃ. τὸ μὲν

20 τοι ἐν τῷ περὶ ψυχῆς ἐπίστασιν ἔχει ὥς ἡμαρτημέ-

νον. φησὶ δὲ τούτῳ· καὶ γὰρ οὔτε τῶν πολι-

τῶν Φλιασίων οὐδ' εἰς πᾶν τι ἐπιχωριά-

ζει τὰ νῦν Ἀθήναζε. καὶ τὸ παρὰ Ἀντιφῶντι δὲ

25 ἡμαρτημένον τὴν σύνταξιν. γράφει δὲ οὕτως· ἐπει-

δὴ γὰρ ἀπώκεις τὴν Ἀθήναζε, καὶ ἀπηλλά-

γην τῆς κληρουχίας.

Ἀθάριοι: αἱ μὴ διαπεπαρθενευσμένοι. τινὲς δὲ μὴ δε-

δεμένοι ἄρθρον.

30 Ἀθερίξει: ἀδικεῖ, προπηλακίζει.

Ἀθέλβεται: διηθεῖται.

Ἀθαπτος: ὁ μὴ τεθαμμένος, παρὰ Μενάνδρῳ.

Ἀθαυμάστως Σοφοκλῆς εἶπεν.

25. Cod. ἡμαρμένω.

30. Cod. ἀθαρίξει.

Ἄθεμιστα καὶ ἀνόσια δοῶν Δείναρχος εἶπε καὶ
Σοφοκλῆς. καὶ ἀθεμιστότεροι Ξενοφῶν. καὶ ἀθέ-
μιτοι μοῦσαι εἶπεν Ἀγάθων ἐν Ἀλκμαίωνι.

Ἄθετος Ἐρινύς: σκληρά, ἣν οὐχ οἷόν τε ἐξιάσασθαι.
Ἀθηοῆς: ἴσως μὲν ὁ ἀτηρῆς, ἡ ὁ ἀντερειστικός. ΑΙ- 5
σχύλος Ἀγαμέμνονι.

χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ.
ἡ ὁ λαμπρός, ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος. ἡ ὁ
ἀθερίζων καὶ οὐδενὸς ἔχων λόγον διὰ σκληρότητα. ἡ
ὁ ὀξύς, παρὰ τοὺς ἀθέρας. 10

Ἀθήρ: ἀκμή τοῦ ἡκονημένου σιδήρου, κατὰ μεταφο-
ράν ἀπὸ τοῦ ἀθέρος, ὅς ἐστι τοῦ ἀστάχους. λέγεται
δὲ καὶ ἡ ἐπιδορατὶς ἀθήρ.

Αἰ: φιλούμενον καὶ περισπώμενον τὸ ὄφελον σημαίνει,
κατ' ἀποκοπὴν τοῦ αἵθε. δασυνόμενον δὲ ἄρθρον θη- 15
λυκὸν ἀναφορικόν. σημαίνει δὲ καὶ ἐπιδόχημα θρηνη-
τικὸν περισπώμενον καὶ ψιλούμενον, ὃ καὶ διπλα-
σιάζεται.

αἰ αἰ τάλαινα.

Αἰάζειν: τὸ κατοικτεῖρειν. 20

Αἰ γάρ: εἶθε γάρ.

Αἰγιάζειν:

σὺ δ' αἰγιάξεις ἐνθαδὶ καθήμενος,

ἀντὶ τοῦ περὶ αἰγῶν λαλεῖς.

Αἰγίβοτος: ἐπιτηδεῖα αἰγας βόσκειν. 25

Αἰδέσιμον: ἀξιοτίμητον, καλόν.

Αἰξωνεύεσθαι: ἀπὸ δήμου τινὸς ἡ κατηγορία τοῦ
Αἰξωνέως, ὡς ἀπὸ Ἀβδήρων ὁ Ἀβδηρίτης. ὡς ἐπὶ

1. Cod. δῖναρχος.

2. Cod. ἀθέματοι.

3. Cod. ἀλκμαίωνι.

4. Cod. ἄθετος: ἔρινύς.

23. Cod. αἰγιάζων.

24. Cod. περιάγων.

25. Cod. αἰγίβωτος.

28. Cod. ὡς ὁ ἀπό.

- βλασφημία δὲ διαβέβληται. βλάσφημοι γὰρ οἱ Αἰξωνεῖς κατηγοροῦνται. φησὶ γὰρ ὁ κωμικός·
 γραῦς τις κακολόγος, ἐκ δυοῖν Αἰξωνέοιν.
 Αἰγίς: τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων πλέγμα. καὶ τὸ διάστημα
 5 μα τῶν πεπλεγμένων δικτύων. καὶ τὸ τοῦ Διὸς ὄπλον. καὶ ἀνέμου συστροφή, ἣν καὶ καταγίδα καλοῦσιν. καὶ θώραξ. καὶ ἡ ἐν ταῖς πενύκαις οὐλότης.
 Αἰγεῖον: Αἰνάρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. Αἰγεῖόν ἐστιν Αἰγῶς ἡρώων ἐν Ἀθήναις.
 10 Αἰγεῖδαι: Δημοσθένης ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ, εἰ γνήσιος. ἐστὶ δὲ Αἰγῆς φυλή, ἀπὸ Αἰγῶς τοῦ Πανδίωνος, ἧς οἱ φυλῆται Αἰγεῖδαι.
 Αἰγυπτιάζειν: τὸ πανουργεῖν καὶ κακοτροπέεσθαι.
 Αἰγλήεντος: λαμπροῦ.
 15 Αἶγλη: λαμπηδών, ἀνγή, φέγγος, φῶς. καὶ ἡ θυσία δὲ ἡ ὑπὲρ τοῦ κατακλυσμοῦ εἰς Δελφούς ἀπαγομένη αἶγλη ἐκαλεῖτο. καὶ ποπάνου τι εἶδος, ἐν ᾧ διεπλάσσετο εἶδωλα. καὶ βόλος φαῦλος κυβευτικός αἶγλη ἐκαλεῖτο. ἀλλὰ καὶ ἡ σελήνη. καὶ τοῦ ξυγοῦ τὸ περιέμεσον. καὶ παιδιά τις ἐκαλεῖτο αἶγλη. καὶ ὁ Ἀσκληπιός.
 20 καὶ χλιδῶν δὲ τις οὕτως ἐκαλεῖτο. ἔνιοι δὲ φασὶ σημαίνειν καὶ τὸν περιπόδιον κόσμον ἢ τὸν ἀμφιδέα, ἢ ἀπλῶς ψελλίον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν πέδην ἢ αἶγλη, ὡς παρ' Ἐπιχάρμῳ.
 25 Αἰγεῖρον θέα καὶ ἡ παρ' αἰγεῖρον θέα: Ἀθήνησιν αἰγεῖρος ἦν, ἧς πλησίον τὰ ἱερὰ ἐπήγγυντο εἰς τὴν θείαν παρὰ τοῦ θεάτρον γενέσθαι. οὕτω Κρατῖνος.

3. Cod. αἰξωνεύειν.

6. Cod. συστροφῆν.

7. Cod. πενύκαις.

8. Cod. πολὺ ἐκ τοῦ.

11. Cod. αἰγίς. πανδίωνος.

21. Cod. χλιδῶν.

25. Cod. θεά, utroque loco.

26. Cod. ἐπήγγυν.

27. Cod. θεάτρον.

Αἰγυπιδόν οἱ παλαιοί, οὐ γῦκα.

* *Αἰδέσιμον: ἀξιοτίμητον, καλόν.*

Αἰδήμων: αἰδέσιμος.

Αἰδοῖ ἐλκων: αἰδούμενος.

Αἰδοσύνη: ἐπὶ τῶν ἐγκεκρυμμένων καὶ ἀφανῶν καὶ 5
λανθάνειν βουλομένων.

Αἰδέσασθαι: ἀντὶ τοῦ μεταπεισθῆναι. οὕτω Λυσίας
καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. ἀντὶ
τοῦ ἐξιλιάσεται καὶ πείσειν.

Αἰθάλη: σποδός, τέφρα, τὸ ἐκ καμίνου μέλαν. 10

Αἰθαλόεν: κεκαυμένον.

Αἰθαλώδης: σκοτώδης.

Αἰθαλείδης: δῆμος ἐστὶν Αἰθαλεῖδαι τῆς Αἰοντίδος
φυλῆς, ἥς ὁ φυλῆτης Αἰθαλείδης.

Αἰθ' ὄφελον: παραλλήλως τὰ εὐκτικά μέρη κείμενα 15
κατὰ τοῦτε διαφέρουσιν, ὅτι τὸ μὲν ἐστὶν ἀπαρέμ-
φατον πρὸς ὧπων, τὸ δὲ ὄφελον τὰ πρὸς ὧπα ἐμφαίνει.

Αἴγλης Χάριτες: πιθανῶς ἐγενεαλόγησαν τὰς Χάρι-
τας Αἴγλης καὶ Ἥλιου, ἐπεὶ τὰς χάριτας λαμπρὰς εἶ-
ναι δεῖ. 20

Αἰδῶ: τὸ αἰδοῖον. καὶ ἡ σελήνη παρὰ Χαλδαίοις. καὶ
ἡ ῥιπή παρὰ Λάκωσι. καὶ ἡ τροφὸς τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ
ὁ βωμὸς ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει.

Αἶθεσιν: λαμπροῖς.

Αἰδήρ: ὁ ἐν ὕψει ἀήρ, ὁ ἐπάνω τοῦ αἰῆρος καίόμε- 25
νος ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Αἰθόμενος: καίόμενος.

Αἰθρία: εὐδία.

Αἰθριος: ὑπὸ τὸν αἶθρα.

Αἰκία: ὕβρις ἐμπληγος. διαφέρει δὲ ὕβρεως, ὅτι αἰκία 30
μὲν ἡ διὰ πληγῶν, ὕβρις δὲ καὶ ἄνευ πληγῶν μετὰ

1. Cod. αἰγύκιον (Iliad. N. 531.)

2. Haec accesserunt ex Codice.

15. Cod. ὄφειεν.

19. Cod. δὲ ἥλιος. Veram lectionem praebet Hesychius.

προπηλακισμού καὶ ἐπιβουλῆς. διὸ καὶ εὐθύναι ἐλάττονες τῆς αἰκίας, καὶ τὰ δικαστήρια διάφορα.

Αἰκίζει: κακοῖ, τύπτει.

Αἱματόεντα: αἱματώδη.

5 Αἶθρια στεφῆ: τὰ αἰθέρια. ἡ μεγάλη. οἱ δὲ τὰ ἀπὸ τῶν δένδρων. ἡ τὰ ἐξ Ἵπερβορέων κομιζόμενα, ὡς αἰὲν ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα.

Αἰθιόπιον: τῆς Εὐβοίας ἐστὶ χωρίον.

Αἰκίας: εἰδὸς ἐστὶ δίκης ἰδιωτικῆς, ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης, ἥς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἔστιν ὀρισμένον, ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφεται, ὅποσον δοκεῖ ἄξιον εἶναι τὸ ἀδίκημα, οἱ δὲ δικασταὶ ἐπικρίνουσιν.

Αἱμασιά: τὸ ἐκ χαλκῶν φκοδομημένον τεχνίον. κυρίως δὲ τοῖς ἡκανθωμένοις λέγεται φραγμοῖς, ἦν τινες ἄρπεξον. καὶ οἱ Ἴωνες οὕτω χρῶνται. δηλοῖ δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. φαύλως δὲ οἱ πολλοὶ τὸ χωρίον αὐτὸ τὸ ὑπὸ αἱμασιῶν περιεχόμενον αἱμασίαν καλοῦσιν.

20 Αἶνος: λόγος παροιμιώδης. ἡ ἔπαινος καὶ ἐγκώμιον. αἰνός τις ἔστιν, ὡς ἀνήρ τε οὐκ ἀνήρ.

Αἵματι κλαίνει: ἐφ' ὧν μὴ δύναιντο πείσαι πάντα πράττοντες, οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, οὐδ' ἂν πείσειας αὐτὸν οὐδ' αἵμασι κλαίων.

25 Αἱμηρόν: αἵματος πλήρη.

Αἶμα: τὸ γένος.

ταύτης τοι γενεῆς καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.

καὶ τῶν ἐν ἡμῖν τεσσάρων χυμῶν τὸ κυριώτατον.

30 Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἠλέκτρᾳ τὴν μάχαιραν αἶμά φησιν.

1. 2. Cod. ἐλάτους.

16. Literarum compendium, quod h. l. in Cod. est, credo ἄρπεξον legendum esse. Male in Suida editum est ἡρπεξον.

18. Cod. αὐτὸ τοῦτο αἶμ.

21. Cod. καὶ οὐκ.

- Αιόλος*: εὐκίνητος, ποικίλος.
Αἰμύλος: κόλαξ, ἀπατεών.
Αἰναρέτης: ὁ ἐπὶ κακῶ τὴν ἀρετὴν κατηγμένος. αἰ-
 νὸν γὰρ τὸ κακόν.
Αἰνίγματα: ζητήματα. 5
Αἰνίττεται: ἀσήμεως λέγει.
Αἰπόλια: αἰγονόμια.
Αἶρεθέν: θεληθέν.
Αἶρετόν: ἐπιθυμητόν.
Αἶρεμασχάλην: ἐπὶ τοῦ δοργῆσθαι. 10
Αἶρετιεῖ με: προτιμωτέραν ἡγήσεται.
Αἶρῃσειν: συλλαβεῖν, ἐλκύσαι, χειρώσασθαι, πορ-
 θῆσαι.
Αἶρεϊ: καταλαμβάνει.
Αἶρῃσεσθαι: λαβεῖν. 15
Αἶρόμενος: φερόμενος.
Αἶρῃσομαι: λήψομαι, σκέψομαι, βουλεύσομαι, ἐκλέ-
 ξομαι.
Αἶσιμα: καθήκοντα.
Αἶσιος: ὁ καθήκων, ἀληθής. 20
Αἶσσητῆρι: χοιροβοσκῷ.
Αἶσχίω: χεῖρω.
Αἶσχος: ἀτιμία.
Αἶχμάσσουσι: δοξατομαχῆσουσιν.
Αἶτναῖον πῦρ: τὸ Σικελικὸν πῦρ, ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ 25
 λεγομένου Αἶτνη. καὶ αἶτνίζοντος.
Αἶχμή: ἡ ἐπιδορατὶς.
Αἶχμητής: πολεμικός.
Αἶψελλίζουσαι: αἱ ἀσήμεως λεγούσαι.
Αἰών: μυελός. ἡ χρόνος αἰδῖος. 30
Αἰωνίζει: διὰ παντός.
Αἰώρα: ἀγχόνη, ὕψος, ἑπαρσις.

21. Cod. αἶσαντῆρι. cf. Cl. Boissonade in Not. ad Iliad. α. 347.

29. Cod. ψελλίζουσαι.

- Αἰωρήσεις: κρεμάσεις.*
Αἰωροῦνται: κρέμονται.
Ἀκάθεκτος: ἀκατάχετος.
Ἀκαθοσίωτον: ἄνομον, ἄκοσμον, ἀπόβλητον.
 5 *Ἀκαινα: ἔστι μέτρον δεκάπουν. ἔστι δὲ καὶ ῥάβδος,*
ἐν ᾗ κεντοῦσι τοὺς βόας, τῶν Πελασγῶν τοῦτο εὖ-
ρόντων.
Ἀκαπήλευτον: ἄδολον, καθαρὸν, ἀρραδιούργητον.
Αἰγίλζειν: διασπᾶν.
 10 *Αἰρησαμένων: βούλευσαμένων.*
Αἶρε δάκτυλον: τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων ἐν
τῇ ἀγωνίᾳ. ἐκαίρεσθαι γὰρ τὴν χεῖρα σύμβολον τοῦ
νευικῆσθαι.
Αἰρεῖσθαι: ἐργάζεσθαι.
 15 *Ἀρασθαι: προσενέγκασθαι. Κρατῖνος Τροφωνίῳ·*
οὐ σίτον ἄρασθ', οὐχ' ὕπνου λαχεῖν μέρος.
Αἶρε: πρόσφερε. αἶρειν γὰρ καὶ τὸ προσφέρειν δηλοῖ,
οἶον·
αἶρ', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρε,
 20 *Ἀριστοφάνης Εὐρήνῃ. καὶ μετὰ τῆς προθέσεως Φερε-*
κράτης Πετάλῃ·
πρόσαιρε τὸ κανοῦν· εἰ δὲ βούλει, πρόσ-
φερε.
ἐτίθεσαν δὲ τὴν λέξιν καὶ ὡς ἡμεῖς, καὶ τοῦ παρακει-
 25 *μένην ἀφελεῖν τὴν τράπεζαν. Μένανδρος Κικρυφάλῳ·*
εἴτ' εὐθὺς οὕτω τὰς τραπέζας αἶρετε·
μύρα, στεφάνους ἐτοίμασον· σπονδάς...
ποίησον.
καὶ Συναριστώσαις·
 30 *ἂν ἔτι πιεῖν μοι δῶ τις. ἀλλ' ἡ βάρβαρος*

5. καὶ ante ῥάβδος deest.

6. Cod. ὡς τῶν.

10. Inserui, ubi in Codice reperiantur.

16. Cod. αἶρεσθαι — ὕπνου.

29. Cod. συναριστώσαις.

ἔμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ᾧ χετο
ἄρασ' ἀφ' ἡμῶν.

Αἰρούμενος: βουλόμενος.

Αἰνίους: Αἶνος πόλις ἐστὶ τῆς Θράκης, ἣν Ἕλληνες
τὰ πρῶτα καὶ Ἀλαπικοννήσιοι κατῴκησαν· ὕστερον δ'
δὲ ἐκ Μιτυλήνης καὶ Κύμης ἐπηγάγοντο ἐποίκους.

Αἰζωνῆσιν: Αἰζωνῆς δῆμος ἐστὶ φυλῆς Κεκροπίδος
ἐκωφδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κα-
κῶς λέγεσθαι αἰζωνεύεσθαι ἔλεγον.

Αἰκάλλει: σάλευε, θωπεύει.

10

Αἰθρεῖ: χεϊμάζει.

Αἰνῶ: παραινοῦμαι. Σοφοκλῆς. καὶ ἔκρινε.

Αἴλινον: κοινῶς καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ ὕμνου ἐστίν,
ἀπὸ Αἰλίνου τοῦ Καλλιόπης.

Αἵματος ἄσαι Ἄρηα: αἵματος κορέσαι τὸ δόρυ. ἢ 15
αἵματι μολύναι καὶ χρῶσαι· ἄση γὰρ ἡ ἑνπαρία,
ὄθεν καὶ ἀσάμινθος, ἐν ἣ τὴν ἄσην μινύθοντες
ἐλούντο, ὃ ἐστὶ τὴν ἑνπαρίαν μειοῦντες.

Αἰόλη νύξ: ἤτοι μέλαινα ἢ ποικίλη διὰ τὰ ὄσπρα.

Αἰσχυνόμενος περιπλέκει τὴν συμφορὰν: ἐν 20
συνοδίᾳ.

Αἰσθεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι: ἐντοὶ διαφορὰν ὑπέ-
λαβον εἶναι τοῦ αἰσθεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι, καὶ δια-
κεφάναντο τοὺς ῥήτορας κεχρησθαι τῷ αἰσθεσθαι
μὲν ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς εἰδέναι τι, τῷ δὲ αἰσθάνεσθαι 25
ἐπὶ τοῦ ὑπονοεῖν. ἡμεῖς δὲ περὶ ἀμφοτέρων ἐροῦμεν.
τὸ αἰσθάνεσθαι κατὰ ἀλήθειαν οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ εἰ-
δέναι τι ἔταξαν· οὕτως Ἀντιφῶν. καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπο-
πιτεύειν, ὡς Λυσίας.

5. Cod. κατόκησαν.

15. Iliad. E. 289.

25. Cod. ἀκριβῶς εἰδέναι δὲ τι τό.

26. Cod. ἐκριναι.

28. Cod. ἐκπιτεύειν.

Αἰτούμενος: κυχράμενος. Μένανδρος Ἱππιδι·

οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, ἀλλὰ λοπάδ' αἰτούμενος.

*Αἰνίξομαι μαζῶ: ἐπαινῶ ἢ καταπλήσσομαι, παρὰ
τὸ αἰνόν, ὃ ἐστι δεινόν. τινὲς δὲ τὸ εἰς αἶνον καὶ*

5 παρὰβολὴν ἄγω, ὅλον αἰνυματοῦμαι σα.

Αἶρα: σφύρα, ἀξίνη.

Αἶρειν: λαμβάνειν καὶ καταλαμβάνειν.

Αἶρειν: αὖξειν.

Αἶρεῖς: δοξάζεις, ἡγή.

*10 Αἶρειν: τραπέξαν παρατιθέναι. * αἶρειν καὶ τὸ
προσφέρειν δηλοῖ.*

*Αἶρόπινον: σκοτεινόν. καὶ κόσμινον ἐν ᾧ πυροὶ σή-
θονται ὑπὲρ τοῦ τὰς αἶρας διελθεῖν.*

Αἶσακος: ὁ τῆς δάφνης κλάδος, ὃν κατέχοντες ὕμνον

15 τὸν θεοῦ.

*Αἶσθων: αἰσθανόμενος. καὶ βασανιζόμενος. ἢ ἐκ-
πνέων.*

*Αἶσιμα: τὰ προσήκοντα, παρὰ τὴν αἶσαν. ἐνίοτε δὲ
τὰ καθήκοντα ἢ τὰ ἀγαθὰ. ἔσθ' ὅτε δὲ τὰ εἰμαρ-*

20 μένα.

Αἶσιον: μέτριον, δίκαιον. καὶ ὑπεραἶσιον.

*Αἰσυμνηται: οἱ τοῦ ἀγῶνος προεσταῖτες. ἢ οἱ νεα-
νίαι. ἢ οἱ νεμηταί, ὃ ἐστὶ βραβεύται· καὶ οἱ δύο τοῦ
αἰσίου βραβεύται ἐκάστω.*

25 Αἰσχύνει: αἰκίζεται, λυμάνεται, αἶσχος περιτίθησιν.

Αἰτήσασθαι: τὸ χρήσασθαι. Μένανδρος.

Αἰόλλει: ποικίλλει, στρέφει, πλανᾷ.

Αἰ αἰ: ἡθικὸν τοῦτο. Πλάτων Γουψίν.

1. Cod. αἰρούμενος.

2. Cod. λοπάδα.

10. 11. Haec accesserunt e Codice.

23. Cod. νεμενταί. — Cod. καὶ ἡ δύοι.

25. Cod. αἰσχύνει.

28. De hoc Platone Comico vid. Meineke Quaeat. scen. II.
p. 11-31.

αἶ αἶ, γελῶν δ' ἐπηκροώμην . . πάλαι.
ἔστι δὲ πολὺ παρὰ τοῖς τῆς μέσης κωμωδίας καὶ νέας
ποιηταῖς.

Αἰαί: ἀκόντιον Ἀθήνησι. καὶ τοῦ Αἰακοῦ τέμενος.

Αἰβοῖ: σχελιασμοῦ δηλωτικὸν ἐπίφθεγμα παρὰ Δω- 5
ριεῦσιν.

Αἰγάλεως: ὄρος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀπάντικον Σαλαμῖνος.

Αἰγίθαλλος: ὄρεον κωλυτικὸν πράξεως. Ἀλκαῖος
Γανυμήδει.

ἔοικεν αἰγίθαλλος διακωλύειν τὸ πρᾶγμα. 10
τῷ δὲ τόνῳ ὡς ἀρύβαλλος.

Αἰματώσαι: ἀντὶ τοῦ φονεῦσαι. Σοφοκλῆς.

Αἰγίπυρος: πόα πυρρὰ, ἣν αἶγες νέμονται.

Αἰθυγμα: ὄλον σκίασμα, σημείον.

Αἰθύσσειν: ἀνασελεῖν, ἀνακαίειν.

15

Αἰθων: ἀνδρεῖος, πολεμικός.

Αἰκία: εἶδος δίκης ἐπὶ πληγαῖς. εἰσῆγγο δὲ ἐντός
ἡμερῶν τεσσάρων, πρὶν ἢ τὰ ἔχνη τῶν πληγῶν ἀφα-
νισθῆναι.

Αἰκῶς: χαλεπῶς, δυσπλάτῳς, ἀπὸ τῆς αἰκίας. οὕτως 20
Πλάτων.

Αἶμα νίψαι: οὕτως ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ ἐκνί-
ψαι φόνον, ὡς καὶ Δημοσθένης.

Αἰμούς: τοὺς δορυμοὺς Αἰσχύλος, ἴσως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
ἀφ' οὗ καὶ ἡ αἵμασιὰ κέκληται.

25

Αἶνειν: τὸ ἀναδεύειν καὶ ἀνακινεῖν τὰς κριθὰς ὕδατι
φυρῶντα.

Αἰόλη: ἡ ταχεῖα. οὕτως Ἀχαιοί.

Αἰολίζειν: τὸ ποικίλλειν. οὕτως Σοφοκλῆς.

Αἰολίδας: οὕτω τοὺς ποικίλους ἔλεγον.

30

1. Cod. γελῶ δ' ἐπηκροώμην.

2. Cod. νέοις.

7. Cod. Αἰγάλεως.

14. Codex habet αἰθυγμα, ut editum est. Cf. Bekkeri no-
tam p. 1108.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Αλσιγενεστάων: διαπαντός ὄντων, ἢ διαπαντός ἐνεργούντων καὶ γενεαδιουργούντων.

Αἰεὶ: δι' αἰῶνος.

Θεῶν αλσιγενεστάων.

5 καὶ τὸ κατὰ χρόνον. καὶ τὸ συνεχῶς καὶ πυκνῶς. καὶ τὸ διόλου.

αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν ἐμεῦ ἅπο νόσφιν ἔόντα.

καὶ τὸ καθ' ὧραν τεταγμένην συμβαῖνον.

10 μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ.

καὶ τὸ ἐν βραχεὶ χρόνῳ συνεχές.

αἰεὶ δ' ἡνίοχον κοινῆς θαθάμιγγες ἔβαλλον.

Αἰεὶ νέον ἐρχομενάων: οἶονεὶ διὰ παντός νεωστὶ ἐρχομένων.

15 *Αἰετοί: τὰ προνόμια τῶν ναῶν, τὰ φατνώματα τῶν ὁρόφων, διὰ τὸ ἵοικέναι πτέρυξιν αἰετῶν.*

Αἰγύπτιον γῆρας:

πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν,

ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλων μόρον,

20 *ἔπειτα γῆρας λαμβάνεις Αἰγύπτιον.*

Σοφοκλῆς. σημαίνει δὲ. . .

Αἰγύπτιον: ὄνομα ἔθνικόν. καὶ κύριον τοῦ Ἰθακησίου γέροντος.

Αἴγυπτος: ὁ Νεῖλος ποταμός, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα

25 *ὑπὸ τῶν νεωτέρων Αἰγυπτὸς ἐκλήθη.*

Αἰγύπτως: συβότης, νομεύς.

Αἰγύναιον σκάφος: τὸ ἐξ Αἰγίνης. καὶ Αἰγίνηθεν ἐρεῖς ἡὺτομόλησεν.

1. Cod. bis *διαπαντός*, quod reposui.

6. Cod., ut dedi, *διόλου*.

7. Cod. *φίλον*.

13. Cod. *νέων*. (Iliad. β. 88.)

18. Deest *μὲν*.

22. Deest *καί*.

27. Cod. *αἰγίναιον*.

Αἶγες: τὸ σπινθηρίζον καὶ διέττον κύρ. ἢ ἀπὸ βρογχίτης.
 Αἰδέσεως: Δημοσθένης ἐν τῇ κατὰ Μειδίου· τοῦ
 δὲ ἀκουσίως αἰδέσεως καὶ φιλανθρωπίας
 πολλῆς ἤξιωσεν. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ αἰδέσεται φη-
 σιν ἀπὲρ τοῦ αἰδοῦς καὶ τιμῆς ἀξιώσας οἰκτεῖται. 8

Αἶα: τὰ λεγόμενα ὄα. φυτόν δὲ ἔστιν. Διονύσιος δὲ
 φησι· τὰ δὲ ὄα τινὲς βάμμα, οἱ δὲ αἶα, οἱ δὲ
 λεόνειον προσαγορεύουσιν.

Αἰδοί: τῆς καφθείσης γῆς τὸ καταλαμπόμενον.

Αἱματοπόν: Εὐριπίδης·

10

δράκοντος αἱματοπὸν αἶμα.

Αἱματοστυγῇ: Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης·

αἱματοστυγῇ

κηλῖδα τέγγῃ.

Αἱμάτου: ἀπὲρ τοῦ ἐξαίμακτου. Εὐριπίδης·

15

αἱμάτου θεῶς

βωμόν.

Αἱμορρυχία: Δωρίον ἔστι τοῦτομα, κίλιν καὶ ὁ Ἀ-
 τικός Ἑρμῖκος ἐχρήσατο τῇ φωνῇ; αἰμάτων·

ἐγὼ σου σήμερον

20

τύπτων τὸ πρόσωπον αἱμορρυχίαν ποιεῖ.
 σημαίνει δὲ καθημάχθαι τὰ φύγχος. Φρύγχιος μάλιστα
 οὐκ ἐγκρίνει τὴν φωνήν.

Αἱματοφόφον: Σοφοκλῆς·

τίσις δ' ἄνωθεν εἰσὶν αἱματοφόφοις. 25
 σημαίνει δὲ . . .

Αἶμα τὰ ὄρεα αὐδαιέως Ἑκαταῖος διαπαντός καὶ
 Διονύσιος καὶ Ἑλλάνικος καὶ Ἡρόδοτος.

5. Cod. αἰδοῦσαι τιμῇν.

9. Bekkerus in Notis p. 1108 καφθείσης proposuit.

11. Cod. αἱματοπόν.

13. Cod. αἱμορρυχία.

21. Cod. αἱμορρυχίαν ποιῆσθαι.

22. Cod. φύγχος.

25. Cod. τίσις — ἔστιν ἡ αἶμα.

Αἰμασιώδεις: Πλάτων εἶπε περιβόλους αἰμασιώδεις
 τινάς, ἢ τοὺς ἐκ λίθων ἄνευ πηλῶν κατασκευασμέ-
 νους, ἢ τοὺς ἀπὸ ἀκανθῶν πεφοργμένους.

Αἰμασιολογεῖν: Θεόπομπος·

5 αἰμασιολογεῖν ἄριστ' ἡπίστατο.

Αἰμυλλοῖσι: τοῖς μετ' ἐμπειρίας συνετοῖς καὶ προς-
 ηγέται, καὶ οἷον διόλοις τιδὶ καὶ παραλογιστικοῖς,
 μεθ' ἡδονῆς καὶ κολακείας ἀκουομένοις.

Αἰμύλος: ὁ ἐμπειρος ἢ ἡδὺς ἐν τῷ ἀπατῶν καὶ κό-
 10 λαῖ. Πλάτων αἰμύλος ἕως φησί, καὶ Σοφοκλῆς·

Εὐριπίδης δὲ καὶ αἰμύλη εἶπε θηλυκῶς. Κρατῖνος δὲ
 αἰμυλόφρων εἶπε. καὶ αἰμυλοπλόκος ὁ αὐτός.

Αἰσχιον: ἀντὶ τοῦ αἰσχροῦ. Θουκυδίδης.

Αἰσχροεπεῖν: αἰσχρολογεῖν.

15 Αἰτιαζόμενους: τοὺς ἐν αἰτίᾳ ὄντας.

Αἴτιον γενέσθαι: ἀντὶ τοῦ ἐν αἰτίας. Θουκυδίδης.

Ἄιδρις: ἄπειρος.

Ἄιδρυντα: τὰ κακά.

Ἄτειν: ἀκούειν, ἀσθάνεσθαι.

20 Ἄστωφ: ἄπειρος καὶ ἀμαθής.

Ἄστωθειν: ἀφανισθῆναι.

Αἰρεθίζειν οἱ περὶ τι σπουδάζοντες.

Αἰμαχᾶναι: αἰμάξαι.

Αἰονᾶν: καταντλεῖν.

25 Αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν.

Ἀκαδημία: τρία ὑπῆρχε γυμνάσια, Λύκειον, Κυνό-
 σαργες, Ἀκαδημία. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερούσαν-
 τος αὐτὸ Ἀκαδήμου.

* Ἀκάθεκτος: ἀκατάσχετος.

30 Ἀκάμπιος δρέμος: ὁ μακρὸς δι' εὐθείας περίπατος.

* Ἀκαπήλευτον: ἄδολον, καθαρὸν, ἀραδιούργητον.

4. De Theopompo Comico vid. Meineke Quaest. eccl. II.
 p. 68-71.

16. Cod. αἰτίοις.

26. Cod. ὑπῆρχον.

Ἀκανθα: ῥάγχις.

Ἀκαρῆς: βραχύς, ὀξύς, ὃν οὐχ οἶόν τε κεῖραι. διττῶς δὲ λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, καὶ ὀνομαστικῶς, οἶον ἀκαρῆς χρόνος, καὶ τῷ ἀκαρεῖ, καὶ τὸν ἀκαρῆ· καὶ ἐπιφθρηματικῶς ἀκαρῆ ἀντὶ τοῦ βραχέως καὶ συντόμως.

Ἀκαριαῖον: μικρόν, βραχύ, ῥοπή.

Ἀκαμαντὶς καὶ Ἀκάμας: μὴ τῶν δέκα φυλῶν, ἀπ' Ἀκάμαντος τῆς εὐθ...

Ἀκαρ: ἀντὶ τοῦ μικρόν ἢ οὐδέν. οὕτως Ἀντιφῶν. 10

Ἀκαταλήκτως: ἀκαταπαύστως.

Ἀκαταλλήλως: ἀναρμοδίως.

Ἀκάτιον: μικρὸν πλοῖον.

Ἀκατεύναστος: ἀκοίμιστος.

Ἀκερδῆς χάρις: ἢ μὴ δεόντως δεδομένη. 15

Ἀκείρεκόμης: τὴν κόμην μὴ κειρόμενος.

Ἀκέραιον: ἄκακον, ὁλόκληρον, καθαρὸν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἔξω κήρας.

Ἀκεῖσθαι: λέγειν θεραπεύειν κωμωδοῦντες.

Ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι: λάσασθαι. δθεν καὶ οἱ 20

Ἀττικοὶ τὴν ἡγήτριαν ἀκέστριαν καλοῦσιν.

Ἀκεσιν: Ἰασιν.

Ἀκεσίπονον: θεραπευτικόν.

Ἀέσματα: ὑγιάσματα, λάματα.

Ἀεσμὸν: ἰατρείαν. 25

Ἀέστας: ἰατρούς. καὶ ἀκέστωρ ὁ ἰατρός.

Ἀεσταί: οἱ τὰ ἱμάτια ἀκούμενοι. Ξενοφῶν. ἄεσπερ ἱματίων χαγέντων εἰσὶ τινες ἀκέσται.

Ἀκη: πόλις ἐν Φοινίκῃ. οἱ μὲν τὴν νῦν Ἰκολεμαῖδα καλουμένην οὕτω πάλαι φασὶν ὀνομάζεσθαι, ἀημή- 30 τριος δὲ οὐ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ταύτης ἀκρόπολιν.

1. Cod. ῥάγχις.

18. Vid. Suid. h. v. et ibid. not.

25. Cod. ἰατρείον.

27. Cod. ἀκούμενοι.

29. Cod. ἦν οἱ μὲν τὴν.

προπηλακισμού καὶ ἐπιβουλῆς. διὸ καὶ εὐθύναι ἐλάτ-
τονες τῆς αἰκίας, καὶ τὰ δικαστήρια διάφορα.

Αἰκίζει: κακοῖ, τύπτει.

Αἱματόεντα: αἱματώδη.

5 Αἰθρία στέφῃ: τὰ αἰθρία. ἡ μεγάλη. οἱ δὲ τὰ ἀπὸ
τῶν δένδρων. ἡ τὰ ἐξ Ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς
αἰὲν ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα.

Αἰθιόπιον: τῆς Εὐβοίας ἐστὶ χωρίον.

Αἰκίας: εἰδὸς ἐστὶ δίκης ἰδιωτικῆς, ἐπὶ πληγαῖς λαγ-

10 χανομένης, ἥς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἔστιν
ὠρισμένον, ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφε-
ται, ὅποσόν δοκεῖ ἄξιον εἶναι τὸ ἀδίκημα, οἱ δὲ δι-
κασταὶ ἐπικρίνουσιν.

Αἱμασιά: τὸ ἐκ χαλκῶν ὠκοδομημένον τεῖχρον. κυ-

15 ρίως δὲ τοῖς ἠκανθωμένοις λέγεται φραγμοῖς, ἣν τι-
νες ἄρπεξον. καὶ οἱ Ἴωνες οὕτω χρῶνται. δηλοῖ δὲ
Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. φαύλως δὲ οἱ πολλοὶ τὸ χω-
ρίον αὐτὸ τὸ ὑπὸ αἱμασιῶν περιεχόμενον αἱμα-
σιὰν καλοῦσιν.

20 Αἶνος: λόγος παροιμιώδης. ἡ ἔπαινος καὶ ἐγκώμιον.
αἶνός τις ἔστιν, ὡς ἀνὴρ τε κοῦκ ἀνὴρ.

Αἵματι κλαίνει: ἐφ' ᾧ μὴ δύναιντο πείσαι πάντα
πράττοντες, οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, οὐδ' ἂν πελ-
σειας αὐτὸν οὐδ' αἵμασι κλαίων.

25 Αἵμηρόν: αἵματος πλήρη.

Αἶμα: τὸ γένος.

ταύτης τοι γενεῆς καὶ αἵματος εὐχο-
μαι εἶναι.

καὶ τῶν ἐν ἡμῖν τεσσάρων χυμῶν τὸ κυριώτατον.

30 Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἠλέκτρᾳ τὴν μάχαιραν αἱμάφησιν.

1. 2. Cod. ἐλάτους.

16. Literarum compendium, quod h. l. in Cod. est, credo ἄρ-
πεξον legendum esse. Male in Suida editum est ἡρπαζον.

18. Cod. αὐτὸ τοῦτο αἶμ.

21. Cod. καὶ οὐκ.

- Αιόλδος*: εὐκίνητος, ποικίλος.
Αἰμύλος: κόλαξ, ἀπατεών.
Αἰναρέτης: ὁ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κακτημένος. αἰ-
 νὸν γὰρ τὸ κακόν.
Αἰνίγματα: ζητήματα. 6
Αἰνίσσεται: ἀσήμεως λέγει.
Αἰπόλια: αἰγονόμια.
Αἰρεθέν: θεληθέν.
Αἰρετόν: ἐπιθυμητόν.
Αἶρε μασχάλην: ἐπὶ τοῦ ὀρχήσασθαι. 10
Αἶρετι εἰ με: προτιμωτέραν ἡγήσεται.
Αἶρῃ σεῖν: συλλαβεῖν, ἐλκύσαι, χειρώσασθαι, πορ-
 θῆσαι.
Αἶρεῖ: καταλαμβάνει.
Αἶρῃ σεσθαι: λαβεῖν. 15
Αἶρό μενος: φερόμενος.
Αἶρῃ σομαι: λήψομαι, σκέψομαι, βουλευέσσομαι, ἐκλέ-
 ξομαι.
Αἶσιμα: καθήκοντα.
Αἶσιος: ὁ καθήμων, ἀληθής. 20
Αἰσυ τηῆρι: χοιροβοσκῷ.
Αἶσχίω: χεῖρω.
Αἶσχος: ἀτιμία.
Αἶχμά σσουσι: δοξατομαχῆσουσιν.
Αἶτνα ἰον πῦρ: τὸ Σικελικὸν πῦρ, ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ 25
 λεγομένου Αἶτνη. καὶ αἰτνίζοντος.
Αἶχμή: ἡ ἐπιδορατὶς.
Αἶχμη τής: πολεμικός.
Αἶ ψελλίζουσαι: αἱ ἀσήμεως λέγουσαι.
Αἶων: μυελός. ἢ χρόνος αἰδῖος. 30
Αἶων ἰζει: διὰ παντός.
Αἶώρα: ἀγχόνη, ὕψος, ἑπαρσις.

21. Cod. αἰσαντῆρι. cf. Cl. Boissonade in Not. ad Iliad. ω. 347.

29. Cod. ψελίζουσαι.

Αἰωρήσεις: κρεμάσεις.

Αἰωροῦνται: κρέμονται.

Ἀκάθεκτος: ἀκατάσχετος.

Ἀκαθοσίωτον: ἄνομον, ἄκοσμον, ἀπόβλητον.

5 Ἀκαινα: ἔστι μέτρον δεκάκονν. ἔστι δὲ καὶ ῥάβδος,
ἐν ᾗ κεντοῦσι τοὺς βόας, τῶν Παλασγῶν τοῦτο εὐ-
ρόντων.

Ἀκαπήλευτον: ἄδολον, καθαρὸν, ἀρρεδιούργητον.

Αἰγίξιν: διασπῆν.

10 Αἰρησαμένων: βουλευσαμένων.

Αἶρε δάκτυλον: τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων ἐν
τῇ ἀγωνίᾳ. ἐκαίρεσθαι γὰρ τὴν χεῖρα σύμβολον τοῦ
νενικησθαι.

Αἶρεῖσθαι: ἐργάζεσθαι.

15 Ἀρασθαι: προσενέγκασθαι. Κρατῖνος Τροφονίφ·

οὐ σίτον ἄρασθ', οὐχ' ὕπνου λαχεῖν μέρος.

Αἶρε: πρόσφερε. αἶρειν γὰρ καὶ τὸ πρόσφέρειν δηλοῖ,
οἶον·

αἶρ', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρεν,

20 Ἀριστοφάνης Εἰρήνη. καὶ μετὰ τῆς προθέσεως Φερε-
κράτης Πετάλη·

πρόσγαιρε τὸ κανοῦν· εἰ δὲ βούλει, πρόσ-
φερε.

ἐτίθεισαν δὲ τὴν λέξιν καὶ ὡς ἡμεῖς, ἐπὶ τοῦ παρακει-

25 μένην ἀφελεῖν τὴν τραπέζαν. Μένανδρος Κικρυφάλερ·

εἴτ' εὐθὺς οὕτω τὰς τραπέζας αἶρετε·

μύρα, στεφάνους ἐτοίμασον· σπονδὰς...

ποίησον.

καὶ Συναριστώσαις·

30 ἂν ἔτι πειεῖν μοι δῶ τις. ἀλλ' ἡ βάρβαρος

5. καὶ ante ῥάβδος deest.

6. Cod. ὡς τῶν.

10. Inserui, ubi in Codice reperiuntur.

16. Cod. αἶρεσθαι — ὕπνου.

29. Cod. συναριστώσαις.

ἔμα τῇ τραπέτῃ καὶ τὸν οἶνον ᾧ χετο
ἄρασ' ἀφ' ἡμῶν.

Αἰρούμενος: βουλόμενος.

Αἰνίους: Αἶνος πόλις ἐστὶ τῆς Θράκης, ἣν Ἕλληνες
τὰ πρῶτα καὶ Ἀλωπεκοννήσιοι κατώκισαν· ὕστερον ὅ
δὲ ἐκ Μιτυλήνης καὶ Κύμης ἐπηγάγοντο ἐποίκους.

Αἰξωνῆσιν: Αἰξωνῆς δῆμος ἐστὶ φυλῆς Κεκροπίδος
ἐκωμωδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κα-
κῶς λέγεσθαι αἰξωνεύεσθαι ἔλεγον.

Αἰκάλλει: σάβει, θωπεύει.

10

Αἰδοεῖ: χειμάζει.

Αἰνῶ: παραιτοῦμαι. Σοφοκλῆς. καὶ ἔπαινω.

Αἶλινον: κοινῶς καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ θύμου ἐστίν,
ἀπὸ Αἰλίνου τοῦ Καλλιόπης.

Αἵματος ἄσαι Ἄρηα: αἷματος κορέσσαι τὸ δόρυ. ἢ 15
αἷματι μολύναι καὶ χρωσαί· ἄση γὰρ ἡ ὑπαρλία,
ὄφει καὶ ἀσάμινθος, ἐν ᾗ τὴν ἄσην μινύθοντες
ἐλούοντο, ὃ ἐστὶ τὴν ὑπαρλίαν μειοῦντες.

Αἰόλη νύξ: ἥτοι μέλανα ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἔσθρα.

Αἰσχυνόμενος περιπλέκει τὴν συμφορὰν: ἐν 20
συνουσίᾳ.

Αἰσθεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι: ἔντοι διαφορὰν ὑπέ-
λαβον εἶναι τοῦ αἰσθεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι, καὶ δια-
πεφάνησαν τοὺς ῥήτορας κεχρῆσθαι τῷ αἰσθεσθαι
μου ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς εἰδέναι τι, τῷ δὲ αἰσθάνεσθαι 25
ἐπὶ τοῦ ὑπονοεῖν. ἡμεῖς δὲ περὶ ἀμφοτέρων ἐροῦμεν.
τὸ αἰσθάνεσθαι κατὰ ἀλήθειαν οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ εἰ-
δέναι τι ἔταξαν· οὕτως Ἀντιφῶν. καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπο-
πιτεύειν, ὡς Λυσίας.

5. Cod. κατόκησαν.

15. Iliad. E. 289.

25. Cod. ἀκριβῶς εἰδέναι δέ τι τό.

26. Cod. ἐπαινεῖν.

28. Cod. ἐκπιττεύειν.

- Αἰτούμενος: κυχράμενος. Μένανδρος Ἱγνιδι.*
 οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, ἀλλὰ λοπάδ' αἰτούμενος.
Αἰνίξομαι μαζῶ: ἐπαινώ ἢ καταπλήσσομαι, παρὰ
 τὸ αἰνόν, ὃ ἐστὶ δαινόν. *τινὲς δὲ τὸ εἰς αἶνον καὶ*
 5 *παραβολὴν ἄγω, οἷον αἰνιγματοῦμαι σε.*
Αἶρα: σφύρα, ἀξίνη.
Αἶρειν: λαμβάνειν καὶ καταλαμβάνειν.
Αἶρειν: αὔξειν.
Αἶρεῖς: δοξάζεις, ἡγῇ.
 10 *Αἶρειν:* τράπεζαν παρατιθέναι. * *αἶρειν καὶ τὸ*
προσφέρειν δημοῖ.
Αἰρόπινον: σκοτεινόν. καὶ κύσκινον ἐν ᾧ πυροὶ σή-
 θονται ὑπὲρ τοῦ τὰς αἶρας διελθεῖν.
Αἶσακος: ὁ τῆς δάφνης κλάδος, ὃν κατέχοντες ὕμνου
 15 *τὸν θεόν.*
Αἶσθων: αἰσθανόμενος. καὶ βασανιζόμενος. ἢ ἐκ-
 πνέων.
Αἶσιμα: τὰ προσήκοντα, παρὰ τὴν αἶσαν. ἐνίοτε δὲ
 τὰ καθήκοντα ἢ τὰ ἀγαθὰ. ἔσθ' ὅτε δὲ τὰ εἰμαρ-
 20 *μέναι.*
Αἶσιον: μέτριον, δίκαιον. καὶ ὑπεραίσιον.
Αἶσυνῆται: οἱ τοῦ ἀγῶνος προσεστώτες. ἢ οἱ νεα-
 νῆται. ἢ οἱ νεμηταί, ὃ ἐστὶ βραβεύται. καὶ οἱ δύο τοῦ
 αἰσίου βραβεύται ἐκάστω.
 25 *Αἰσχύνει:* αἰχλίζεται, λυμαίνεται, αἰσχος περιτίθῃσιν.
Αἰτήσασθαι: τὸ χρήσασθαι. *Μένανδρος.*
Αἰόλλει: ποικίλλει, στρέφει, κλανῶ.
Αἶ αἶ: ἡθικὸν τοῦτο. *Πλάτων Γρυψίν.*

1. Cod. αἰρούμενος.

2. Cod. λοπάδα.

10. 11. Haec accesserunt e Codice.

23. Cod. νεμενται. — Cod. καὶ ἡ δύοι.

25. Cod. αἰσχύνῃ.

28. De hoc Platone Comico vid. Meineke Quaest. scen. II.
 p. 11-31.

αὐτῶν, γελοῶν δ' ἐπηκροώμεν . . πάλαι.
ἔστι δὲ πολὺ παρὰ τοῖς τῆς μέσης κωμωδίας καὶ νέας
ποιηταῖς.

Αἰαί: ἀκόντιον Ἀθήνησι. καὶ τοῦ *Αἰακοῦ* τέμενος.

Αἰβοῖ: σχελιασμοῦ δηλωτικὸν ἐπίφθεγμα παρὰ *Δω.* 5
ριῦσιν.

Αἰγάλεως: ὄρος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀπέναντον Σαλαμῖνος.

Αἰγίθαλλος: ὄρεον κωλυτικὸν πρᾶξεως. Ἀλκαῖος
Γανυμήδει.

ἔοικεν αἰγίθαλλος διακωλύειν τὸ πρᾶγμα. 10
τῷ δὲ τόνῳ ὡς ἀγρύβαλλος.

Αἶματῶσαι: ἀντὶ τοῦ φονεῦσαι. Σοφοκλῆς.

Αἰγίπυρος: πόα πυρρὰ, ἣν αἶγες νέμονται.

Αἶθυγμα: οἶον σκίασμα, σημεῖον.

Αἰδυύσσειν: ἀνασεῖν, ἀνακαίειν. 15

Αἶδων: ἀνδρεῖος, πολεμικός.

Αἰκία: εἶδος δίκης ἐπὶ πληγαῖς. εἰσήγето δὲ ἐντος
ἡμερῶν τεσσάρων, πρὶν ἢ τὰ ἔκρη τῶν πληγῶν ἀφα-
νοδῆναι.

Αἰκῶς: χαλεπῶς, δυσυλλάβως, ἀπὸ τῆς αἰκίας. οὕτως 20
Πλάτων.

Αἶμα νίψαι: οὕτως ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ ἐκνί-
ψαι φόνον, ὡς καὶ Δημοσθένους.

Αἱμούς: τοὺς δρυμοὺς *Αἰσχύλος*, ἴσως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
ἀφ' οὗ καὶ ἡ αἱμασιὰ κέκληται. 25

Αἶνειν: τὸ ἀναδεύειν καὶ ἀνακινεῖν τὰς κριθὰς ὕδατι
φυρῶντα.

Αἰόλη: ἡ ταχεῖα. οὕτως Ἀχαιοί.

Αἰολίζειν: τὸ ποικίλλειν. οὕτως Σοφοκλῆς.

Αἰολίδας: οὕτω τοὺς ποικίλους ἔλεγον. 30

1. Cod. γελοῶν δ' ἐπηκροώμεν.

2. Cod. νέοις.

7. Cod. Αἰγάλεως.

14. Codex habet αἰθυγμα, ut editum est. Cf. Bekkeri no-
tam p. 1108.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Αλειτουργιάων: διαπαντός ὄντων, ἢ διαπαντός ἐνεργούντων καὶ γενεσιουργούντων.

Αἰεὶ: δι' αἰῶνος.

θεῶν αλειτουργιάων.

5 καὶ τὸ κατὰ χρόνον. καὶ τὸ συνεχῶς καὶ πυκνῶς. καὶ τὸ διόλου.

αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν ἐμεῦ ἅπο νόσφιν ἔόντα.

καὶ τὸ καθ' ὧραν τεταγμένην συμβαῖνον.

10 μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ.

καὶ τὸ ἐν βραχεὶ χρόνῳ συνεχές.

αἰεὶ δ' ἡνίοχον κοινῆς θαθάμιγγες ἔβαλλον.

Αἰεὶ νέον ἐρχομένων: οἶονε διὰ παντός νεώτεροι ἐρχομένων.

15 *Αἰετοί: τὰ προνόμια τῶν νεῶν, τὰ φατνώματα τῶν ὀρόφων, διὰ τὸ τοικέναι πτέρυξιν αἰετῶν.*

Αἰγύπτιον γῆρας:

πρῶτον μὲν ὅψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν, ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλων μόρον,

20 ἔπειτα γῆρας λαμβάνεις Αἰγύπτιον.

Σοφοκλῆς. σημαίνει δὲ. . .

Αἰγύπτιον: ὄνομα ἔθνικόν. καὶ κύριον τοῦ Ἰθακησίου γέροντος.

Αἴγυπτος: ὁ Νεῖλος ποταμός, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα

25 *ὑπὸ τῶν νεωτέρων Αἴγυπτος ἐκλήθη.*

Αἰγύπτης: συβότης, νομεύς.

Αἰγίναιον σκάφος: τὸ ἐξ Αἰγίνης. καὶ Αἰγίνηθεν ἐρεῖς ἡύτομόλησεν.

1. Cod. bis διαπαντός, quod reposui.

6. Cod., ut dedi, διόλου.

7. Cod. φίλων.

13. Cod. νέων. (Iliad. β. 88.)

18. Deest μὲν.

22. Deest καί.

27. Cod. αἰγίνας.

Αἴγες· τὸ σπινθηρίζον καὶ διέττον πῦρ· ἢ ἀπὸ βροντῆς.
 Αἰδέσεως· Δημοσθένης ἐν τῇ κατὰ Μαιδίου· τοῦ
 δὲ ἀκουσίως αἰδέσεως καὶ φιλανθρωπίας
 πολλῆς ἠξίωσεν. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ αἰδέσεται φη-
 σιν ἐντὶ τοῦ αἰδοῦς καὶ τιμῆς ἀξιώσας οἰκτεῖται. 5

Αἶα· τὰ λεγόμενα ὄα. φησὶ δὲ ἔσαν. Λονύσιος δὲ
 φησι· τὰ δὲ ὄα τινὲς βάμνα, οἱ δὲ αἶα, οἱ δὲ
 λόνονες προσαγορεύουσιν.

Αἰδοί· τῆς καφθείσης γῆς τὸ καταλαμπόμενον.

Αἱματοπὸν· Εὐριπίδης·

10

δράκοντος αἱματοπὸν αἶμα.

Αἱματοσταγῇ· Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης·

αἱματοσταγῇ

κηλῖδα τέγγη.

Αἱμάτου· ἐντὶ τοῦ ξηαικίου. Εὐριπίδης·

15

αἱμάτου θεᾶς

βωμόν.

Αἱμορρυχία· Δωρίον ἐστὶ τοῦτομα, πλὴν καὶ ὁ Ἀ-
 τικὸς Ἑρμιππος ἐχρήσατο τῇ φωνῇ, εἰπὼν·

ἐγὼ σου σήμερον.

20

τύπτων τὸ πρόσωπον αἱμορρυχίαν ποιῶ.
 σημαίνει δὲ καθημάχθαι τὰ ὀύγχες. Φρύγχιος μάλιστα
 οὐκ ἐγκρίνει τὴν φωνήν.

Αἱματορρόφον· Σοφοκλῆς·

τίσις δ' ἄνωθεν εἰσὶν αἱματορρόφοις. 25

σημαίνει δὲ . .

Αἶμα τὰ ὄρεα αὐδετέρας Ἑκαταῖος διαπαντός καὶ
 Διονύσιος καὶ Ἑλλάνικος καὶ Εὐδόξος.

5. Cod. αἰδοῦσαι τιμῇν.

9. Bekkerus in Notis p. 1108 καφθείσης proposuit.

11. Cod. αἱματοπὸν.

13. Cod. αἱμορρυχία.

21. Cod. αἱμορρυχίαν ποιῆσω.

22. Cod. ὀύγχος.

25. Cod. εἶσω — εἶσιν ἢ αἶμ.

Αἵμασιώδεις: Πλάτων εἶπε περιβόλους αἵμασιώδεις
τινάς, ἢ τοὺς ἐκ λίθων ἄνευ πηλῶν κατεσκευασμέ-
νους, ἢ τοὺς ἀπὸ ἀκανθῶν πεφραγμένους.

Αἵμασιολογεῖν: Θεόπομπος.

5 αἵμασιολογεῖν ἄριστ' ἡπίστατο.

Αἰμυλλοῖσι: τοῖς μετ' ἐμπειρίας συνετοῖς καὶ προς-
ηγέσι, καὶ οἷον διόλοις τισὶ καὶ παραλογιστικοῖς,
μεθ' ἡδονῆς καὶ κολακαλίας ἀκουομένοις.

Αἰμύλος: ὁ ἐμπειρὸς ἢ ἡδὺς ἐν τῷ ἀπατῆν καὶ κό-
10 λαξ. Πλάτων αἰμύλος ἕρως φησὶ, καὶ Σοφοκλῆς.

Εὐρυπιδῆς δὲ καὶ αἰμύλη εἶπε θηλυκῶς. Κρατῖνος δὲ
αἰμυλόφρων εἶπε. καὶ αἰμυλοπλόκος ὁ αὐτός.

Αἰσχιον: ἀντὶ τοῦ αἰσχροῦ. Θουκυδίδης.

Αἰσχροεπεῖν: αἰσχρολογεῖν.

15 Αἰτιαζομένους: τοὺς ἐν αἰτίᾳ ὄντας.

Ἄτιον γενέσθαι: ἀντὶ τοῦ ἐν αἰτίαις. Θουκυδίδης.

Ἄιδρις: ἄπειρος.

Ἄιδρυντα: τὰ κακά.

Ἄτειν: ἀκούειν, αἰσθάνεσθαι.

20 Ἄιστωρ: ἄπειρος καὶ ἀμαθής.

Ἄιστωθεῖη: ἀφανισθεῖη.

Αἰρεθίζειν οἱ περὶ τι σπουδαζοντες.

Αἰμαχᾶναι: αἰμάζει.

Αἰονᾶν: καταντλεῖν.

25 Αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπήν. Αἰσχύλος εἶπεν.

Ἀκαδημία: τρία ὑπῆρχε γυμνάσια, Λύκειον, Κυνό-
σαργες, Ἀκαδημία. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερούσαν-
τος αὐτὸ Ἀκαδήμευ.

* Ἀκάθεκτος: ἀκατάσχετος.

30 Ἀκάμπιος δρόμος: ὁ μακρὸς δι' εὐθείας περὶπατος.

* Ἀκαπήλευτον: ἄδολον, καθαρὸν, ἀρραδιούργητον.

4. De Theopompo Comico vid. Meineke Quæst. æcæ. II.
p. 68-71.

16. Cod. αἰτίαις.

26. Cod. ἐπῆρχον.

Ἀκανθα: ῥάγχις.

Ἀκαρῆς: βραχύς, ὀξύς, ὃν οὐχ οἶόν τε καῖραι. διττῶς δὲ λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, καὶ ὀνομαστικῶς, οἶον ἀκαρῆς χρόνος, καὶ τῷ ἀκαρεῖ, καὶ τὸν ἀκαρῆ· καὶ ἐπιφθρηματικῶς ἀκαρῆ ἀντὶ τοῦ βραχέως καὶ συν- ὅ τώμας.

Ἀκαριαῖον: μικρόν, βραχύ, ῥοπή.

Ἀκαμαντὶς καὶ **Ἀκάμας:** μία τῶν δέκα φυλῶν, ἀπ' Ἀκάμαντος τῆς εὐθ . . .

Ἀκαρ: ἀντὶ τοῦ μικρόν ἢ οὐδέν. οὕτως Ἀντιφῶν. 10

Ἀκαταλήκτως: ἀκαταπαύστως.

Ἀκαταλλήλως: ἀναρμοδίως.

Ἀκάτιον: μικρόν πλοῖον.

Ἀκατεύαστος: ἀκοίμιστος.

Ἀκερδῆς χάρις: ἡ μὴ δεόντως διδομένη. 15

Ἀκείρεκόμης: τὴν κόμην μὴ κειρόμενος.

Ἀκέραιον: ἄκακον, ὁλόκληρον, καθαρόν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἔξω κήρας.

Ἀκεῖσθαι: λέγειν θεραπεύειν κωμωδοῦντες.

Ἀκέσασθαι καὶ **ἀκέσαι:** λάσασθαι. ὤθεν καὶ οἱ 20 Ἀττικοὶ τὴν ἡπύτριαν ἀκέστριαν καλοῦσιν.

Ἀκεσιν: ἱασιν.

Ἀκεσίπονον: θεραπευτικόν.

Ἀκέσματα: ὑγιάσματα, ἰάματα.

Ἀκεσμόν: ἱατρείαν. 25

Ἀκέστας: ἱατρούς. καὶ ἀκέστωρ ὁ ἱατρός.

Ἀκεσταί: οἱ τὰ ἱμάτια ἀκούμενοι. Ξενοφῶν· ὡς περ ἱματίων φαγόντων εἰσὶ τινες ἀκέσσαι.

Ἀκη: πόλις ἐν Φοινίκῃ. οἱ μὲν τὴν νῦν Πκολιμαῖδα καλουμένην οὕτω πάλαι φασὶν ὀνομάζεσθαι, ἀημή- 30 τριος δὲ οὐ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ταύτης ἀκρόπολιν.

1. Cod. ῥάγχις.

18. Vid. Suid. h. v. et ibid. not.

25. Cod. ἱατρείον.

27. Cod. ἀκούμενοι.

29. Cod. ἦν οἱ μὲν τὴν.

- Ἀκή: ἀκμή σιδήρου. καὶ ἡσυχία.
 Ἀκηθής: ἄταφος, ἀφροντιστος.
 Ἀκήδεστοι: μηδεμιᾶς φροντίδος τυχόντες. ἢ ἀκήδεστοι καὶ ἄταφοι.
 5 Ἀκηλίδωτον: ἄσπιλον, ἀπήρατον.
 Ἀκήματα: λάματα.
 Ἀκηράσιον: ἀκέραιον.
 Ἀκήφατος: ἄφθαρτος, ἀπαθής.
 Ἀκίβδηλον: καθαρὸν.
 10 Ἀκίθας: τοῦ βέλους τὰς ὀξύτητας.
 Ἀκινάκης: μικρὸν δόρυ Περγικόν.
 Ἀκκισμός: προσποίησις, ὑπόκρισις.
 Ἀκκιζόμενος: θρυπτόμενος, προσποιούμενος, γυναικίζόμενος. ἢ μωραίνων, ἀπὸ τινος γυναικὸς μωρᾶς,
 15 ἣτις ἐκαλεῖτο Ἀκκώ. σημαίνει δὲ καὶ τὸν [λέγοντα] θέλοντα, προσποιούμενον δὲ μὴ θέλειν.
 Ἀκκληρεῖ: οὐ μετέχει, οὐ κεκλήρωται.
 Ἀκλητεῖ: ἄνευ κλήσεως.
 Ἀκλόνητον: ἄσειστον, ἀδόνητον.
 20 Ἀκλινῶς: ἀταράχως.
 Ἀκμάζει: νεάζει.
 Ἀκμαῖος: νεανίσκος σφριγῶν.
 Ἀκμάξεις: τὰ νέων πράξεις. οὕτως Ὑπερίδης.
 Ἀκμή: ὀξύτης, αὐτὴ ἡ ῥοπή τῆς τοῦ πράγματός ἐπι-
 25 τάσεως. καὶ ἡ δύναμις. καὶ ἡ νεότης. ἀκμή δὲ καιροῦ ἢ εὐτυχίας. οὕτως καὶ Ἰσοκράτης· τὸ μὲν τῆς ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἄντι τοῦ ἔτι· οὕτως Ὑπερίδης.
 Ἀκμὴ καλεῖ: καιρὸς καλεῖ.
 30 Ἀκμητρες: μὴ ἀμνοντες.
 Ἀκμητεῖ: ἀκαμάτως.
 Ἀκύμονα: ἀτάραχον, ἀσάλευτον.

5. Cod. ἔσπληον.

15. Cod. λέγοντά τι. Optime Phavorinus: τὸν θέλοντα μὲν, προσποιούμενον δὲ μὴ θέλειν.

Ἄκοιτις: γαμετή.

Ἀκολασία: ἀκρασία.

Ἀκόλαστον: ἀκρατῆ, θρασύν.

Ἀκομψον: ἀπάνουργον.

Ἀκόλαστον καὶ ὑβριστὸν προᾶγμα ἢ ἀνδρω-
πος: λέγοι δ' ἂν τις καὶ ὑβριστικόν.

Ἀκονιτί: ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης. ἢ εὐμαρῶς, ἀπο με-
ταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν οὕτως εὐμαρῶς περιγίνο-
μένων, ὥστε μηδὲ κονίσασθαι.

Ἀκόρητος: ἀκόσμητος. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ 10
Ἀττικοῦς.

Ἀκοπος ἀνὴρ: ἀντὶ τοῦ οὐδέπω ἡνοχλημένος ὑπό-
τινος. οὕτως Ἀμειψίας.

Ἄκος: ἰασις, θεραπεία.

Ἄκοσμα: ἀπρεπῆ, ἄτακτα.

Ἀκούει καλῶς: ἀντὶ τοῦ εὐφημεῖται. οὕτως Ἡρό-
δοτος.

Ἀκουτίσαι: διδάξαι.

Ἀκράδαντον: ἀσάλευτον, ἀκίνητον.

Ἀκρέμονες: βλαστοί, κλάδοι. 20

Ἄκρα κόρυμβα: τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν τὰ ἐξέχον-
τα κατὰ πρύμναν ἢ πῶραν.

Ἀκραιφνές: καθαρὸν, ὑψηλόν, τέλειον, ἄγνόν, ἀπα-
θές, ἄδικτον.

Ἀκραιφνοῦς: ἀβλαβοῦς, οἶονεὶ ἀκηροφανοῦς· κῆρ 25
γὰρ ὁ θάνατος.

Ἀκρασίας: ἀνωμαλίας, παρὰ τὸ μὴ συγκεκεράσθαι.

Ἀκράτισμα: ἔμβρωμα.

Ἀκριβοῦν: ἐγνωκέναι τὸ ἀκριβές.

Ἀκριτί: ἄνευ κρίσεως.

Ἄκριτος: ἀντὶ τοῦ ἀδιάκριτος. οὕτω Δημοσθένης.

Ἄκριτα: ἀδιαχώριστα.

7. Cod. ἀκονητί.

13. De Amipsia Comito vid. Meineke Quaest. scen. II. p. 42-45.

25. Cod. ἀκηροφανοῦς οἶονεὶ ἀβλαβοῦς.

Ἀκριτόμυθος: πολυλόγος, ἀδιακρίτους ἔχων τοὺς λόγους.

Ἀκριτόφυλλον: σύμφυτον πολλοῖς δένδροις, ὥστε μὴ διακρίναι αὐτῶν τὰ φύλλα.

5 Ἀκροβολίζεται: τὸ ἐν πολέμῳ προκατάρχεισθαι τῆς συμβολῆς. ἢ τὸ ἄκραις συμπλέχεσθαι χερσίν. ἢ διὰ βελῶν μάχεσθαι, καὶ τὸ ἐπιδείκνυσθαι τὸν πόλεμον.

Ἀκροβολισμός: ἐρεθισμός.

10 Ἀκροβόλοι: ἀκοντισταί, τοξόται.

Ἀκρόδρυα: καρποὶ δενδρικοί.

Ἀκροᾶσθαι: ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν καὶ ὑποτατᾶσθαι. Πλάτων καὶ Ἀντιφῶν.

Ἀκροθίνια: τὰς τῶν ἐνιαυσιαίων καρπῶν ἀπαρχάς.

15 ἀκροθίνια δὲ κυρίως καλεῖσθαι φασιν, ὥς ἀντιτιθέσιν οἱ ἐξ ἐμπορίας, παρὰ τὸ ἀπὸ θινός, τουτέστι τοῦ αἰγιαλοῦ, σεσῶσθαι αὐτά. ἄλλοι δὲ τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων, παρὰ τὸ σίνεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ πολλούς, τουτέστι βλάπτεσθαι. ἢ τὰ ἄκρα τῶν σῶρων. Γράφεται
20 δὲ διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἰων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὐδέτερα μονογενῇ διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ τὴν πρὸ αὐτῆς τὴν αὐτὴν τῷ πρωτοτύπῳ ἔχει γραφὴν, ὅλον Ἐλευσίν, Ἐλευσίνος, Ἐλευσίνιον, σκηνή, προσκήνιον, καὶ περισκήνιον, θίν, θινός, θίνιον καὶ ἀκροθίνιον.

25 οὕτως ὁ Θεόγνωτος ἐν τῇ Ὁρθογραφίᾳ.

Ἀκρόκομοι: μετρίως κομῶντες. ἢ λίαν. ἢ τὰ ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες.

Ἀκμοθέτης: τῷ κοιώματι, ἐν ᾧ ὁ ἔκμων τίθεται.

Ἀκμονίδης: ὁ Χάρων. καὶ ὁ Οὐρανός. Ἀκμονας γὰρ
30 παῖς.

Ἀκλήροι: ἔξω τοῦ κεκληρωσθαι. Εὐρηκίδης.

1. Cod. πολύλογος, ἀδιακρίτως.

10. Cod. ἀκρόβολοι.

16. Cod. παρὰ τοῦ ἀπὸ θινός.

18. Cod. πολλά.

Ἀκληρία: ἀντὶ τοῦ ἀτυχία. οὕτως Σοφοκλῆς.

Ἀκροσφαλής: ἀντὶ τοῦ ἐτοιμόπρωτος.

Ἀκροσφαλεῖς: ἀκροσφαλισμένους.

Ἀκροσφαλές: σημαίνει τὸ ἄκρως σφαλερὸν καὶ μὴ
δυνάμενον παγίως ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι. οὕτως Φρύ- 5
νιχος.

Ἀκόλαστος ὄχλος Εὐριπίδης ἔφη, ἀκόλαστον δὲ
σῶμα Σοφοκλῆς. ἀκολαστάματα δὲ λέγουσι κα-
τακοῶς οἱ Ἐπικουρείοι. πλὴν καὶ Ἀλεξανδρίδης κέ-
χρηται τῇ λέξει καὶ Ἀριστοφάνης. 10

Ἀκολασία Θουκυδίδης ἔφη, ἀκολαστία δὲ Ἀλεξίς.
ἀκολαστότατα δὲ Ἀριστοτέλης, καὶ ἀκολαστοτέ-
ρα Νικόλαος.

Ἀκόλουθος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος ἀντὶ
τοῦ δούλου. ὥσαύτως δὲ καὶ Ξενοφῶν. 15

Ἀκόλουθον: οὐδετέρως μὲν Ἀριστοφάνης, θηλυκῶς
δὲ Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς.

Ἀκόλουθα Ἀντιφῶν τὰ ἐπόμενα καὶ σύμφωνα.

Ἀκολουθία: ἡ ἀκολούθησις. Σοφοκλῆς.

Ἀκολουθοῦντες: ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦσα δυϊκῶς. οὕ- 20
τως Ἑρμιππος. καὶ γὰρ κέχρηται ταῖς ἀρσενικαῖς
μετοχαῖς ἀντὶ θηλυκῶν πολλάκις.

Ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ: οὕτω συντάσσουσιν οἱ
Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖν αὐτῷ. καὶ γὰρ Ἀνσίας
οὕτω κέχρηται καὶ Πλάτων. ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης 25
ἐν Πλούτῳ ἔπου φησὶ μετ' ἐμοῦ, παιδάριον.
καὶ Μένανδρος·

νίκη μεθ' ἡμῶν εὐμενῆς ἔποιτ' ἀεί.

πάν τῇ Παρακαταδήκῃ

συνακολουθεῖ μεθ' ἡμῶν

30

φησὶν.

Ἀκόλαστον καὶ ὑβριστὸν πρᾶγμα: διττὴν δ' ἔχει

9. Cod. ἐπικουρείοι.

28. Cod. ἔποιτο.

*Αἰτούμενος: κυχράμενος. Μένανδρος "Τυμνιδι·
οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, ἀλλὰ λοπάδ' αἰτούμενος.*

*Αἰνίξομαι μαζῶ: ἐπαινῶ ἢ καταπλήσσομαι, παρὰ
τὸ αἰνόν, ὃ ἔστι δεινόν. τινες δὲ τὸ εἰς αἶνον καὶ
5 παραβολὴν ἄγω, ὡς αἰνιγματοῦμαι σε.*

Αἶρα: σφύρα, ἀξίνη.

Αἶρειν: λαμβάνειν καὶ καταλαμβάνειν.

Αἶρειν: αὔξειν.

Αἶρεῖς: δοξάζεις, ἡγῇ.

10 *Αἶρειν: τράπεζαν παρατιθέναι. * αἶρειν καὶ τὸ
προσφέρειν δηλοῖ.*

*Αἰρόπινον: σκοτεινόν. καὶ κύσκινον ἐν ᾧ πυροὶ σή-
θονται ὑπὲρ τοῦ τὰς αἶρας διελθεῖν.*

*Αἶσακος: ὁ τῆς δάφνης κλάδος, ὃν κατέχοντες ὕμνου
15 τὸν θεόν.*

*Αἶσθων: αἰσθανόμενος. καὶ βασανιζόμενος. ἢ ἐκ-
πνέων.*

*Αἶσιμα: τὰ προσήκοντα, παρὰ τὴν αἶσαν. ἐνλοτε δὲ
τὰ καθήκοντα ἢ τὰ ἀγαθὰ. ἔσθ' ὅτε δὲ τὰ εἴμαρ-
20 μένα.*

Αἶσιον: μέτριον, δίκαιον. καὶ ὑπεραίσιον.

*Αἶσυννῆται: οἱ τοῦ ἀγῶνος προσεστώτες. ἢ οἱ νεα-
νοὶ. ἢ οἱ νεμηταί, ὃ ἔστι βραβεύται. καὶ οἱ δύο τοῦ
αἰσίου βραβεύται ἐκάστω.*

25 *Αἶσχύνει: αἰκλίζεται, λυμάνεται, αἶσχος περιτίθεται.*

Αἰτήσασθαι: τὸ χρήσασθαι. Μένανδρος.

Αἰόλλει: ποικίλλει, στρέφει, πλανᾷ.

Αἶ αἶ: ἡθικὸν τοῦτο. Πλάτων Γουψίν.

1. Cod. αἰρούμενος.

2. Cod. λοπάδα.

10. 11. Haec accesserunt e Codice.

23. Cod. νεμενταί. — Cod. καὶ ἡ δύοι.

25. Cod. αἰσχύνει.

28. De hoc Platone Comico vid. Meineke Quaest. scen. II.

αἶ αἶ, γελῶν δ' ἐπηκροώμεν . . πάλαι.
ἔστι δὲ πολὺ παρὰ τοῖς τῆς μέσης κωμωδίας καὶ νέας
ποιηταῖς.

Αἰαί: ἀκόντιον Ἀθήνησι. καὶ τοῦ *Αἰακοῦ* τέμενος.

Αἰβοῖ: σχελιασμοῦ δηλωτικὸν ἐπίφθεγμα παρὰ *Δω.* 5
ριεῦσιν.

Αἰγάλεως: ὄρος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀπάντικον Σαλαμῖνος.

Αἰγίδαλλος: ὄρνειον κωλυτικὸν πρᾶξεως. Ἀλκαῖος
Γανυμήδει.

ἔοικεν αἰγίδαλλος διακωλύειν τὸ πρᾶγμα. 10
τῷ δὲ τόνῳ ὡς ἀρύβαλλος.

Αἵματῶσαι: ἀπὲ τοῦ φονεῦσαι. Σοφοκλῆς.

Αἰγυρος: πόα πυρρόα, ἣν αἶγες νέμονται.

Αἶθυμα: ὅλον σκίασμα, σημείον.

Αἰδύσσειν: ἀνασεῖν, ἀνακαίειν. 15

Αἶδων: ἀνδρεῖος, πολεμικός.

Αἰκία: εἶδος δίκης ἐπὶ πληγαῖς. εἰσήγετο δὲ ἐντὸς
ἡμερῶν τεσσάρων, πρὶν ἢ τὰ ἔργα τῶν πληγῶν ἀφα-
νισθῆναι.

Αἰκῶς: χαλεπῶς, δυσιλλάβως, ἀπὸ τῆς αἰκίας. οὕτως 20
Πλάτων.

Αἶμα νίψαι: οὕτως ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ ἐκνί-
ψαι φόνον, ὡς καὶ Δημοσθένης.

Αἰμούς: τοὺς δρυμοὺς *Αἰσχύλος*, ἴσως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
ἀφ' οὗ καὶ ἡ αἵμασιὰ κέκληται. 25

Αἶνειν: τὸ ἀναδεύειν καὶ ἀνακινεῖν τὰς κριθὰς ὕδατι
φυρᾶντα.

Αἰόλη: ἡ ταχέα. οὕτως Ἀχαιός.

Αἰολίζειν: τὸ ποικίλλειν. οὕτως Σοφοκλῆς.

Αἰολίδας: οὕτω τοὺς ποικίλους ἔλεγον. 30

1. Cod. γελῶ δ' ἐπιπροώμεν.

2. Cod. νέοις.

7. Cod. Αἰγιάλεως.

14. Codex habet αἰθυγμα, ut editum est. Cf. Bekkeri no-
tam p. 1108.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Αἰσιγενετάων: διαπαντός ὄντων, ἢ διαπαντός ἐνεργούντων καὶ γενεσιουργούντων.

Αἰεὶ: δι' αἰῶνος.

Θεῶν αἰσιγενετάων.

5 καὶ τὸ κατὰ χρόνον. καὶ τὸ συνεχῶς καὶ πυκνῶς. καὶ τὸ διόλου.

αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν ἐμεῦ ἄπο νόσφιν
ἔόντα.

καὶ τὸ καθ' ὅραν τεταγμένην συμβαῖνον.

10 μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ.

καὶ τὸ ἐν βραχεὶ χρόνῳ συνεχές.

αἰεὶ δ' ἡνίοχον κοινῆς φαιδάρμιγγες ἔβαλλον.

Αἰεὶ νέον ἐρχομένων: οἶοναι διὰ παντός νεωστὶ ἐρχομένων.

15 *Αἰστοί: τὰ προνόμια τῶν ναῶν, τὰ φατνώματα τῶν ὁρόφων, διὰ τὸ ζοικέναι πτέρσιν αἰστών.*

Αἰγύπτιον γῆρας:

πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν,
ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλων μόρον,

20 ἔπειτα γῆρας λαμβάνεις Αἰγύπτιον.

Σοφοκλῆς. σημαίνει δὲ. . .

Αἰγύπτιον: ὄνομα ἔθνικόν. καὶ κύριον τοῦ Ἰθακησίου γέροντος.

Αἰγυπτος: ὁ Νεῖλος ποταμός, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα

25 *ὑπὸ τῶν νεωτέρων Αἰγυπτος ἐκλήθη.*

Αἰγύπτης: συβότης, νομεύς.

Αἰγίναιον σκάφος: τὸ ἐξ Αἰγίνης. καὶ Αἰγίνηθεν ἑρεῖς ἡὺτομόλησεν.

1. Cod. bis διαπαντός, quod reposui.

6. Cod., ut dedi, διόλου.

7. Cod. φίλων.

13. Cod. νέων. (Iliad. β. 88.)

18. Deest μὲν.

22. Deest καὶ.

27. Cod. αἰγίναιον.

Αἴγες: τὸ σπινθηρίζον καὶ διέττον κύρ. ἢ ἀπὸ βροντῆς.
Αἰδέσεως: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· τοῦ
 δὲ ἀκουσίως αἰδέσεως καὶ φιλανθρωπίας
 πολλῆς ἡξίωσεν. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ αἰδέσασθαι φη-
 σιν ἀπὲρ τοῦ αἰδοῦς καὶ ὑμῆς ἁξιόσας οἰκτεῖται. 8

Αἶα: τὰ λεγόμενα ὄα. φυτὰ δὲ ἔστιν. Λιονύσιος δὲ
 φησι· τὰ δὲ ὄα τινὲς βάρμα, οἱ δὲ αἶα, οἱ δὲ
 λεόνεον προσαγορεύουσιν.

Αἰδοί: τῆς καφθείσης γῆς τὸ καταλαμπόμενον.

Αἱματωπὸν: Εὐριπίδης·

10

δράκοντος αἱματωπὸν αἶμα.

Αἱματοσταγῇ: Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης·

αἱματοσταγῇ

κηλῖδα τέγγη.

Αἱμάτου: ἀπὲρ τοῦ ἔλαιμέτου. Εὐριπίδης·

15

αἱμάτου θείας

βωμόν.

Αἶμορρυχία: Δωρίον ἔστι τοῦνομα, κληρὶ καὶ ὁ Ἀ-
 τικὸς Ἑρμῖκος ἐχρήσατο τῇ φωνῇ, εἰπὼν·

ἐγὼ σου σήμερον

20

τύπτων τὸ πρόσωπον αἱμορρυχίαν ποιῶ.
 σημαίνει δὲ καθημάχῃαι τὰ φύγος. Φρύγος μάλιστα
 οὐκ ἐγκρίνει τὴν φωνήν.

Αἱματοφόρον: Σοφοκλῆς·

τίσις, δ' ἄνωθεν εἰσὶν αἱματοφόροις. 25

σημαίνει δὲ . .

Αἶψεν: τὰ ὄρεα αὐδαιόως Ἑκαταῖος διαπαντός καὶ
 Διονύσιος καὶ Ἑλλάνικος καὶ Εὐδόξος.

5. Cod. αἰδοῦσαι τιμῇν.

9. Bekkerus in Notis p. 1108 καφθείσης proposuit.

11. Cod. αἱματοπὸν.

13. Cod. αἱμορρυχία.

21. Cod. αἱμορρυχίαν ποιῆσα.

22. Cod. φύγος.

25. Cod. τίσις — ἔστιν ἡ αἶψ.

Αἱμασιώδεις: Πλάτων εἶπε περιβόλους αἱμασιώδεις τινάς, ἣ τοὺς ἐκ λίθων ἄνευ πηλῶν κατεσκευασμένους, ἣ τοὺς ἀπὸ ἀκανθῶν πεφραγμένους.

Αἱμασιολογεῖν: Θεόπομπος.

5 *αἱμασιολογεῖν* ἄριστ' ἡπίστατο.

Αἰμυλλοῖσι: τοῖς μετ' ἐμπειρίας συνετοῖς καὶ πρὸς ἡνέσι, καὶ οἷονεὶ πολλοῖς τισὶ καὶ παραλογιστικοῖς, μεθ' ἡδονῆς καὶ κολακείας ἀκονομένοις.

Αἰμύλος: ὁ ἐμπειρος ἢ ἡδὺς ἐν τῷ ἀπατῶν καὶ κό-
10 *λαξ*. Πλάτων αἰμύλος ἔφωσ φησί, καὶ Σοφοκλῆς.

Εὐριπίδης δὲ καὶ αἰμύλη εἶπε θηλυκῶς. Κρατῖνος δὲ αἰμυλόφρων εἶπε. καὶ αἰμυλοπλόκος ὁ αὐτός.

Αἰσχιον: ἀντὶ τοῦ αἰσχροῦ. Θουκυδίδης.

Αἰσχροεπεῖν: αἰσχρολογεῖν.

15 *Αἰτιαζομένους*: τοὺς ἐν αἰτίᾳ ὄντας.

Αἰτιον γενέσθαι: ἀντὶ τοῦ ἐν αἰτίᾳ. Θουκυδίδης.

Αἰδρις: ἄπειρος.

Αἰδρυτα: τὰ κακά.

Αἰεῖν: ἀκούειν, αἰσθάνεσθαι.

20 *Αἰστωρ*: ἄπειρος καὶ ἀμαθής.

Αἰστωθεῖη: ἀφανισθεῖη.

Αἰρεθίζειν οἱ περὶ τι σπουδάζοντες.

Αἱμαχᾶναι: αἱμάξαι.

Αἰονᾶν: καταντλεῖν.

25 *Αἰῶ* τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν *Αἰσχύλος* εἶπεν.

Ἀκαδημία: τρεῖς ὑπῆρχε γυμνάσια, *Λύκειαν*, *Κυνόσαργε*, *Ἀκαδημία*. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερούσαντος αὐτὸ *Ἀκαδήμου*.

* *Ἀκάθεκτος*: ἀκατάσχετος.

30 *Ἀκάμπιος* δρόμος: ὁ μακρὸς δι' εὐθείας περίπατος.

* *Ἀκαπήλευτον*: ἄδολον, καθαρὸν, ἀρξιδιούργητον.

4. De Theopompo Comico vid. Meineke Quaest. scen. II. p. 68-71.

16. Cod. αἰτιοῖς.

26. Cod. ἐπῆρχον.

Ἄκανθα: ῥάχμις.

Ἀκαρῆς: βραχύς, ὀξύς, ὃν οὐχ ὅλον τι κτεῖραι. διττῶς δὲ λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, καὶ ὀνομαστικῶς, ὅλον ἀκαρῆς χρόνος, καὶ τῷ ἀκαρεῖ, καὶ τὸν ἀκαρῇ καὶ ἐπιφύηματικῶς ἀκαρῇ ἀντὶ τοῦ βραχέως καὶ συντόμως.

Ἀκαριαῖον: μικρόν, βραχύ, ῥοπή.

Ἀκαμαντὶς καὶ Ἀκάμας: μία τῶν δέκα φυλῶν, ἀπ' Ἀκάμαντος τῆς εὐθ' . . .

Ἀκαρ: ἀντὶ τοῦ μικρόν ἢ οὐδέν. οὕτως Ἀντιφῶν. 10

Ἀκαταλήκτως: ἀκαταπαύστως.

Ἀκαταλλήλως: ἀναρμοδίως.

Ἀκάτιον: μικρόν πλοῖον.

Ἀκατεύναστος: ἀκοίμιστος.

Ἀκερδῆς χάρις: ἢ μὴ δεόντως δεδομένη. 15

Ἀκειρεκόμης: τὴν κόμην μὴ κειρόμενος.

Ἀκέραιον: ἄκακον, ὁλόκληρον, καθαρόν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἔξω κήρας.

Ἀκεῖσθαι: λέγειν θεραπεύειν κωμωδοῦντες.

Ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι: λάσασθαι. δθεν καὶ οἱ 20

Ἀτικοὶ τὴν ἡγήτριαν ἀκέστριαν καλοῦσιν.

Ἀκεσιν: ἴαδιν.

Ἀκεσίπονον: θεραπευτικόν.

Ἀκέσματα: ὑγιάσματα, λάματα.

Ἀκεσμόν: ἱατρείαν. 25

Ἀκέστας: ἱατρούς. καὶ ἀκέστωρ ὁ ἱατρός.

Ἀκεσταί: οἱ τὰ ἱμάτια ἀκούμενοι. Ξενοφῶν, εἰς περὶ ἱματίων βαγέντων εἰσελτίνες ἀκεσταί.

Ἀκη: πόλις ἐν Φοινίκῃ. οἱ μὲν τὴν νῦν Πτολεμαῖδα καλουμένην οὕτω πάλαι φασὶν ὀνομάζεσθαι, Δημήτριος δὲ οὐ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ταύτης ἀκρόπολιν. 30

1. Cod. ῥάχμις.

18. Vid. Suid. h. v. et ibid. not.

25. Cod. ἱατρείον.

27. Cod. ἀκούμενοι.

29. Cod. ἦν οἱ μὲν τὴν.

- Ἀκμή: ἀκμή σιδήρου. καὶ ἡσυχία.
 Ἀκηδής: ἄταφος, ἀφροντιστος.
 Ἀκηδεστοι: μηδεμιᾶς φροντίδος τυχόντες. ἢ ἀκήδε-
 στοι καὶ ἄταφοι.
 5 Ἀκηλίδωτον: ἄσπιλον, ἀκήρατον.
 Ἀκήματα: ἰάματα.
 Ἀκηράσιον: ἀκέραιον.
 Ἀκήρατος: ἄφθαρτος, ἀπαθής.
 Ἀκίβδηλον: καθαρὸν.
 10 Ἀκίδας: τοῦ βέλους τὰς ὀξύτητας.
 Ἀκινάκης: μικρὸν δόρυ Πελοπόννησον.
 Ἀκκισμός: προσποίησις, ὑπόκρισις.
 Ἀκκίζόμενος: θρυπτόμενος, προσποιούμενος, γυναι-
 κίζόμενος. ἢ μωραίνων, ἀπὸ τινος γυναικὸς μωρᾶς,
 15 ἣτις ἐκαλεῖτο Ἀκκώ. σημαίνει δὲ καὶ τὸν [λέγοντα]
 θέλοντα, προσποιούμενον δὲ μὴ ἐθέλειν.
 Ἀκκληρεῖ: οὐ μετέχει, οὐ κεκληρωται.
 Ἀκλητεῖ: ἄνευ κλήσεως.
 Ἀκλόνητον: ἄσειστον, ἀδόνητον.
 20 Ἀκλινῶς: ἀταράχως.
 Ἀκμάζει: νεάζει.
 Ἀκμαῖος: νεανίσκος σφριγῶν.
 Ἀκμάζεις: τὰ νέων πράξεις. οὕτως Ὑπερίδης.
 Ἀκμή: ὀξύτης, αὐτὴ ἡ ῥοπή τῆς τοῦ πράγματός ἐπι-
 25 τάσεως. καὶ ἡ δύναμις. καὶ ἡ νεότης. ἀκμή δὲ και-
 ροῦ ἢ εὐτυχία. οὕτως καὶ Ἰσοκράτης· τὸ μὲν τῆς
 ἀκμῆς τῶν παιρῶν τυγχάνειν. λαμβάνεται δὲ
 καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτι· οὕτως Ὑπερίδης.
 Ἀκμή καλεῖται καὶ ἡ καλῆ.
 30 Ἀκμηῆτες: μὴ ἁμυνοντες.
 Ἀκμητεῖ: ἀκαμάτως.
 Ἀκύμονα: ἀτάραχον, ἀσάλευτον.

5. Cod. ἔσκηλον.

15. Cod. λέγοντά τι. Optime Phavorinus: τὸν θέλοντα μὴ
 προσποιούμενον δὲ μὴ θέλειν.

Ἄκοιτις: γαμετή.

Ἀκολασία: ἀκρασία.

Ἀκόλαστον: ἀκρατῆ, θρασύν.

Ἀκομψον: ἀπάνουργον.

Ἀκύλαστον καὶ ὑβριστὸν πρᾶγμα ἢ ἄνθρω-
πος: λέγοι δ' ἂν τις καὶ ὑβριστικόν.

Ἀκονιτίς: ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης. ἢ εὐμαρῶς, ἀπο με-
ταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν οὕτως εὐμαρῶς περιγινο-
μένων, ὥστε μὴδὲ κοινῶσθαι.

Ἀκόρητος: ἀκόσμητος. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ 10
Ἀττικοῖς.

Ἀκοπος ἀνὴρ: ἐντὶ τοῦ οὐδέπω ἠνεχλημένος ὑπό-
τινος. οὕτως Ἀμειψίας.

Ἄκος: ἰσχύς, θεοκρατία.

Ἀκοσμα: ἀπρεπή, ἄτακτα.

15

Ἀκούει καλῶς: ἐντὶ τοῦ εὐφημεῖται. οὕτως Ἡρό-
δοτος.

Ἀκουτίσαι: διδάξαι.

Ἀκράδαντον: ἀσάλευτον, ἀκίνητον.

Ἀκρέμονες: βλαστοί, κλάδοι.

20

Ἀκρα κόρυμβας: τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν τὰ ἐξέχον-
τα κατὰ πρύμναν ἢ πρῶραν.

Ἀκραιφνές: καθαρὸν, ὑψηλόν, τέλειον, ἄγνόν, ἀπα-
θές, ἄδικτον.

Ἀκραιφνοῦς: ἀβλαβοῦς, οἷον εἰ ἀκηροφανοῦς· κήρ 25
γὰρ ὁ θάνατος.

Ἀκрасίας: ἀνωμαλίας, παρὰ τὸ μὴ συγκεκεράσθαι.

Ἀκράτισμα: ἔμβρωμα.

Ἀκριβοῦν: ἐγνωσκέναι τὸ ἀκριβές.

Ἀκριτί: ἄνευ κρίσεως.

30

Ἀκριτος: ἐντὶ τοῦ ἀδιάκριτος. οὕτω Δημοσθένης.

Ἀκριτα: ἀδιαχώριστα.

7. Cod. ἀκονητί.

13. De Amipsia Comito vid. Meineke Quaest. scen. II. p. 42-45.

25. Cod. ἀκηροφανοῦς οἷον εἰ ἀβλαβοῦς.

- Ἀκριτόμυθος: πολυλόγος, ἀδιακρίτους ἔχων τοὺς λόγους.
- Ἀκριτόφυλλον: σύμφυτον πολλοῖς δένδροις, ὥστε μὴ διακριῖναι αὐτῶν τὰ φύλλα.
- 5 Ἀκροβολίζεται: τὸ ἐν πολέμῳ προκατάρχεισθαι τῆς συμβολῆς. ἢ τὸ ἄκραις συμπλέκεσθαι χερσίν. ἢ διὰ βελῶν μάχεσθαι, καὶ τὸ ἐπιδείκνυσθαι τὸν πόλεμον.
- Ἀκροβολισμός: ἐρεθισμός.
- 10 Ἀκροβόλοι: ἀκοντισταί, τοξόται.
- Ἀκρόδρυα: καρποὶ δενδρικοί.
- Ἀκροᾶσθαι: ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν καὶ ὑποτασσάσθαι. Πλάτων καὶ Ἀντιφῶν.
- Ἀκροθίνια: τὰς τῶν ἐνιαυσιαίων καρπῶν ἀπαρχάς.
- 15 ἀκροθίνια δὲ κυρίως καλεῖσθαι φασιν, ὡς ἀντιτιθέσθαι οἱ ἐξ ἐμπορίας, παρὰ τὸ ἀπὸ θινός, τουτέστι τοῦ αἰγιαλοῦ, σεσῶσθαι αὐτά. ἄλλοι δὲ τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων, παρὰ τὸ σίνεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ πολλούς, τουτέστι βλάπτεσθαι. ἢ τὰ ἄκρα τῶν σῶρων. Γράφεται
- 20 δὲ διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἰων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὐδέτερα μονογενῇ διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ τὴν πρὸ αὐτῆς τὴν αὐτὴν τῷ πρωτοτύπῳ ἔχει γραφὴν, οἷον Ἐλευσίν, Ἐλευσίνος, Ἐλευσίνιον, σκηνή, προσκήνιον, καὶ περισκήνιον, θίν, θινός, θίνιον καὶ ἀκροθίνιον.
- 25 οὕτως ὁ Θεόγνοτος ἐν τῇ Ὀρθογραφίᾳ.
- Ἀκρόκομοι: μετρίως κομῶντες. ἢ λίαν. ἢ τὰ ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες.
- Ἀκμοθέτω: τῷ κοιῶματι, ἐν ᾧ ὁ ἔκμων τίθεται.
- Ἀκμονίδης: ὁ Χάρων. καὶ ὁ Οὐρανός. Ἀκμονες γὰρ
- 30 παῖς.
- Ἀκληροί: ἔξω τοῦ κεκληρωσθαι. Εὐριπίδης.

1. Cod. πολύλογος, ἀδιακρίτως.

10. Cod. ἀκρόβολοι.

16. Cod. παρὰ τοῦ ἀπὸ θινός.

18. Cod. πολλά.

Ἀκληρίαι· ἀντὶ τοῦ ἀτυχία. οὕτως Σοφοκλῆς.

Ἀκροσφαλῆς· ἀντὶ τοῦ ἐτοιμόπρωτος.

Ἀκροσφαλεῖς· ἀκροσφαλισμένους.

Ἀκροσφαλές· σημαίνει τὸ ἄκρως σφαλερὸν καὶ μὴ
δυνάμενον παγίως ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι. οὕτως Φρύ- 5
νιχος.

Ἀκόλαστος ὄχλος Εὐριπίδης ἔφη, ἀκόλαστον δὲ
σῶμα Σοφοκλῆς. ἀκολαστάματα δὲ λέγουσι κα-
τακορῶς οἱ Ἐπικούρειοι. πλὴν καὶ Ἀλεξανδρίδης κέ-
χρηται τῇ λέξει καὶ Ἀριστοφάνης. 10

Ἀκολασία Θουκυδίδης ἔφη, ἀκολαστία δὲ Ἄλεξις.
ἀκολαστιότατα δὲ Ἀριστοτέλης, καὶ ἀκολαστοτέ-
ρα Νικόλαος.

Ἀκόλουθος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος ἀντὶ
τοῦ δούλου. ὡσαύτως δὲ καὶ Ξενοφῶν. 15

Ἀκόλουθον· οὐδετέρως μὲν Ἀριστοφάνης, θηλυκῶς
δὲ Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς.

Ἀκόλουθα Ἀντιφῶν τὰ ἐπόμενα καὶ σύμφωνα.

Ἀκολουθία· ἡ ἀκολουθήσεις. Σοφοκλῆς.

Ἀκολουθοῦντε· ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦσα θυτικῶς. οὗ- 20
τως Ἑρμιππος. καὶ γὰρ κέχρηται ταῖς ἀρσενικαῖς
μετοχαῖς ἀντὶ θηλυκῶν πολλάκις.

Ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ· οὕτω συντάσσουσιν οἱ
Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖν αὐτῷ. καὶ γὰρ Ἀνδρίας
οὕτω κέχρηται καὶ Πλάτων. ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης 25
ἐν Πλούτῳ ἔπαιξε μετ' ἐμοῦ, παιδάριον.
καὶ Μένανδρος·

νίκη μεθ' ἡμῶν εὐμενῆς ἔποιετ' ἀεὶ.

κάν τῇ Παρακαταθήκῃ

συνακολουθεῖ μεθ' ἡμῶν

30

φησὶν.

Ἀκόλαστον καὶ ὑβριστὸν προᾶγμα· διτετὴν δ' ἔχει

9. Cod. ἐπικούρειοι.

28. Cod. ἔποιετο.

τὴν θωρίαν, μίαν μὲν ὅτι ἐχρήσατο τῷ ὑβριστὸν ἀν-
τι τοῦ ὑβριστικόν, ὅμοιον δὲ τῷ εὐπῶ τοῖς τοιοῖσδε
τῶν ὑπερθετικῶν, βέλτιστον, κάλλιστον, κράτιστον
καὶ τοῖς ὁμοίοις· ἐτέραν δέ, διότι συμπλέκεται τὸ
5 ὑβριστικόν τῷ ἀκολάστῳ. Πλάτων δ' ἐχρήσατο ἐν
Πεισάνδρῳ, λέγων·

γυνὴ γάρ, ἣν μὲν αὐτὴν κολάζεις ἀεὶ,
κράτιστόν ἐστι κτημάτων πάντων· ἐὰν
δ' ἀνῆς, ὑβριστὸν χρῆμα ἀκόλαστον..

10 Φερεκράτης δὲ τῷ κόβαλον συμπλέξας τὸ ὑβριστον
εἶπεν·

ὑβριστὸν ἔργον καὶ κόβαλον εἰργάσω.
συγγραφικαὶ δὲ αἱ συνδῆκαι.

Ἀκολαστανεῖτε Ἀριστοφάνης εἶπεν ὁμοίως τῷ ση-
15 μανεῖτε. Πλάτων δὲ ἐν ἔκτῳ Πολιτείας ἀκολασταί-
νειν ἔφη.

Ἀκνίσωτος οἶκος· ὁ ἄνθρωπος πυρός καὶ κνίσσης. οὕτως
Αἰσχύλος.

Ἀκομψον καὶ φαῦλον· οἶον κομφίας καὶ πανουργ-
20 γίας ἀπηλλαγμένον. οὕτως Φρόνιχος.

Ἀκοος· ἀντι τοῦ ἀκουστικῶς. Πλάτων.

Ἀκοήν· ἀντι τοῦ οὖς. οὕτως Φερεκράτης.

Ἀκοσμήτως· ἀντι τοῦ ἀτάκτως. Πλάτων ἐν Νόμων
ἔκτῳ· τὸ περὶ τὰς γυναῖκας ἀκοσμήτως πε-
25 ριορῶμενον.

Ἀκοσμεῖν· τὸ μηδὲν ἐν κόσμῳ καὶ τάξει ποιεῖν, ἀλλὰ
ἀκολασταίνειν. Σοφοκλῆς.

Ἀκοσμία· Εὐριπίδης·

1. Cod. ἐχρήσατο ὑβρ., omisso τῷ.

4. Cod. ὁμοίως.

7. 8. Cod. αἰ κολάζεις, ἐστὶ πάντων κτημάτων κράτιστον·
ἐὰν δὲ —

9. Cod. καὶ ἀκόλαστον.

10. Cod. τὸ κόβαλον.

19. Cod. κομφίας.

τις ποτ' ἐν θύραισι θόρυβος καὶ λόγων
ἀκοσμία;

* Ἀκοσμα: ἀρεπῇ, ἄτακτα.

Ἄκος περιπατον: Ἀττικῶς εἴρηται.

Ἀκουῶν: Δημοσθένης ἐν Ἐπιστολῇ· ἀκουᾶν τὴν 5
πόλιν.

Ἀκουσείων: ἀντὶ τοῦ ἀκουσόμενος. Σοφοκλῆς.

Ἀκούειν: ἐπὶ τοῦ πεῖθεσθαι. Δημοσθένης.

Ἀκουε: ἀντὶ τοῦ σίγα. Κρατῖνος. οἶον τόπον δίδου
διὰ τῆς, σιγῆς τῇ ἀκοῇ. 10

* Ἀκουσίμη: ἀντὶ τοῦ ἀκουστή.

Ἀκραγγες: ἀκρόχολον, ἀσθενές, χαλεπόν.

Ἀκόμπαστος λόγος Εὐριπίδης φησί, καὶ ἀκόμπα-
στος φάτις.

Ἀκόρεστα: ἀκόρεστα μὲν Εὐριπίδης εἴρη, ἀκόρεστό-15
τερον δὲ Ξενοφῶν.

Ἀκρατῆς γάμωρ: σεμνὸς καὶ εὐπρεπὴς ὁ λόγος ἐπὶ
γυναικὸς τιθέμενος ἀκολάστου καὶ μοιχικῆς. οὕτω
Φρόνιχος.

Ἀκρατῆς χειρός: ὁ κλέπτης. ὁμοιον τὸ ἀκρατῆς 20
γάμων.

Ἀκρατὴ γίνεσθαι τοῦδε: οἶον μὴ κατακρατεῖν διὰ
πληθὸς τῶν ἐπιβέβηκτων πραγμάτων ἢ λόγων.

Ἀκροπόλιν: ἀκρωφείας.

Ἀκρότομος: σκληρός, ὑψηλός. 25

Ἀκροτελεύτιον ἔπος: τὸ ἔσχατον κεφαλαίου τινὸς
ποιητικῶς. κυρίως γὰρ ἀκροτελεύτια ἐπὶ ποιημάτων
τιθέασιν Ἀττικοί. οὕτω Φρόνιχος.

Ἀκώρεια: ἐξοχή, κορυφή. εἰς τρία γὰρ διαιροῦσι τὸ
ὄρος, εἰς ἀκώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, εἰς τέρμα. ἀκώ- 30
ρεια μὲν ἔστιν ἡ κορυφή, ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρά,
τέρμα δὲ τὰ τελευταῖα.

3. e Codicē. Vitiosum ἀκωρ εἰς ἀκωρ correxi.

10. σιγῆς τὴν ἀκοήν.

26. Cod. ἔπος.

32. Cod. ἡ τελευταῖα.

Ἀκροχειρίζεσθαι: πυκτεύειν ἢ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον ἄνευ συμπλοκῆς. ἢ ὅλως ἄκραις ταῖς χερσὶ μετ' ἄλλον γυμνάζεσθαι.

Ἀκτὴ: ἰδίως ἐπιθαλαττιδιδός τις μοῖρα τῆς Ἀττικῆς, 5 ὅθεν καὶ ἀκτίτης κλίθος. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τὴν Ἀττικὴν, οἱ μὲν ἀπὸ τινος Ἀκταίονος βασιλέως, οἱ δὲ διὰ τὸ τὴν πλείω τῆς χώρας ἐπιθαλάττιον εἶναι.

Ἀκταίνειν: γαυριᾶν καὶ ἀτάκτως πηδᾶν. ἢ πρὸς συνουσίαν ὁρμᾶν.

10 Ἀκακος: ὁ κακοῦ μὴ πεπειραμένος, οὗχ ὁ χρηστοθήνης. οὕτως Σαπφώ. λέγεται δὲ καὶ ὁ χρηστὰ ἦδη ἔχων, εἰ καὶ ἐπ' ἔλαττον.

Ἀκακία: ἀντὶ τοῦ ἀπλότης.

Ἀκαλήφη: κνίδη, καὶ ἡ χερσαία καὶ ἡ θαλαττία. Ἀρι- 15 στοφάνης Φοινίσσαις·

εἰκόδς δὴ πού πρῶτον ἀπάντων Ἰφνα
φῦναι —

— καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

Φερεκράτης Αὐτομόλοις·

20 νῆ τὴν Δήμετρο', ἀνιερὸν . . ἦν τὸ κα-
κῶς ἔδοντας ἀκούειν·

βουλομένη γὰρ καὶ ἀκαλήφαις τὸν
ἴσον χρόνον ἐστεφανώσθαι.

τὰς δὲ θαλαττίας καὶ Ἀριστοτέλης ἀκαλήφας ἐν τῷ 25 πρῶτῳ περὶ ζώων καὶ Θεόφραστος ἐν ἐβδόμῳ φυτῶν.

Ἀκάλανθος: ὄρνέον τι.

12. Cod. ἐκέλαττον.

16. Cod. πρῶτον φνα φῦναι. Hoc fragmentum, quod Athenaeus (II. p. 62. d. III. p. 90. a. edit. Dind.) et Suidas, neuter vero integrum servarunt, ex Hermannii sententia ita disposui, ut ex duobus tetrametris, alter in fine, alter ab initio mutilus appareat. Quam lacunam illud εἶδ' ἐξῆς indicare videtur, quod Athenaeus in utroque loco interposuit.

18. Cod. κραναὰς.

20. 21. Cod. κακῶσαι δόντος.

Ἀκάλλειν: ἰδίως τὸ τῇ οὐρᾷ σαίνειν.

Ἀκάμπιον: ἀντὶ τοῦ ἀκαμπές.

Ἀκανοί: οὕτως αἱ ἀκανθαὶ λέγονται.

Ἀκασκα: ἡσυχία, βραδεία. Κρατῖνος Νόμοις·

ἡ πρεσβύται πάνυ γηραλέοι, σκήπτροισιν
ἀκασκα προβῶντες.

Ἀκάτια: ὑποδημάτων εἶδος.

Ἀκατος: φιάλη, διὰ τὸ εἰκέναι στρογγύλῳ πλοῖον.
οὕτω Θεόπομπος.

Ἀκίανοι: τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρογγύλα καὶ δυσκάτα- 10
κα ὄσπρια.

Ἀκιδνότερον: ἀσθενέστερον.

Ἀκικυς: ἀσθενής, ἀδύναμος, κατὰ στήρησιν ἦτοι
τοῦ κίειν ἢ τῆς κίκυος, ἢ τις παρὰ τὴν κίνησιν λέ- 15
γεται, ἰσχύς οὐσα.

Ἀκίλωνες: ἀστήρικτοι.

Ἀκειόμενοι: ἐπισκυνάζοντες, μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ
θεραπεύειν.

Ἀκλήρω: κλήρον μὴ ἔχοντι μηδὲ οὐσίαν, πτωχῶ.
κλήρος γὰρ ἡ οὐσία· ὅθεν καὶ ἐπὶ κλήρος. 20

Ἀκλυτον: ἀνώνυμον.

Ἀκισίας: ἀντὶ τοῦ λατρός.

Ἀκίφαλον: ἀντὶ τοῦ ἀτελείωτον. Πλάτων Νόμων
ἔκτῳ· μῦθον ἀκίφαλον ἐκὼν καταλείπομαι.

Ἀκίβδηλος ἀνήρ: ὁ μὴ κίβδηλος, ἀλλὰ δόκιμος καὶ 25
πολλοῦ ἄξιος. οὕτω Φρύνιχος.

Ἀκιδωτὸς ὄρμος: συγκαίμενος ἐκ πολλῶν ἀκίδων.

Ἀκρατος: κατὰ τὸ ἐναντίον τῷ πολύκρατος.

Ἀκρατίσασθαι: τὸ μικρὸν ἐμφαγεῖν πρὸ τοῦ ἀρί- 30
στου.

4. Cod. φαρδέα. Vid. Hesych. h. v.

5. Cod. πρεσβύταις π. γηραλείοις.

17. Cod. ἀκιδόμενοι.

19. Cod. κλήρω μὴ.

27. Cod. ὄρμος —

28. Cod. τὸ πολύνκρ.

Ἀκροβελίδας: τὰ ἄκρα τῶν ὑβέλλων. Ἀρχαῖος
Ἡρακλεῖ γαμοῦντι·

τὸ πῦρ, πολὺ λίαν· ὕπαγες τὰς ἀκροβε-
λίδας

5 ἄκρας.

Ἀκροκώλια: διερθεα. Τηλεκλειδης.

Ἀκρόνυξ: οἶον ἀρχὴ νυκτός.

Ἀκρωνία: τὰ ἀθροίσματα. καὶ ἡ ἀκρότης. καὶ ἡ
ἀκμή. καὶ τὸ ἐπιλεκτον σύστημα.

10 Ἀκρομανής: ὁ φρενής.

Ἀκρον φρονεῖν, ἄκρον δοῦν: οἶον ἐξέχων.

Ἀκούοντα ἄριστα: ἀντὶ τοῦ εὐφημεύμενος. Ἡρόδο-
τος καὶ Εὐπολις.

Ἀκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς: ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν

15 ἐπιστολῶν. οὕτως Αἰσχύλος.

Ἀκουε, σίγα: Κρατῖνος·

ἄκουε, σίγα, πρόσθετος τὸν νοῦν, δεῦρ' ὄρα.
καὶ Σοφοκλῆς·

ἄκουε, σίγα. τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;

20 Ἀκουσέτην Σοφοκλῆς ἔφη, ἀκούσειςθαι δὲ Ἀρι-
στοφάνη.

Ἀκουσμα, οὐκ ἀκρόαμά φασί τινες λέγειν τοὺς Ἀτ-
τικούς. διαμαρτάνουσι δέ. καὶ γὰρ πλεονάζουσι μὲν
ἐν ταύτῃ τῇ φωνῇ, χρῶνται δὲ ὁμοῦ καὶ τῷ ἀκροά-

25 ματι, ὥς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· βαρύ-
τερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθαμεν, τὸ
ἀκρόαμα γίνεσθαι καὶ Ξενοφῶν δέ, χρώμενος τῷ
ἀκούσματι, οὐδὲν ἤττον καὶ τῷ ἀκροάματι κέχρηται,
ἀλλὰ τοῦ τε λέγων, καὶ ἐκ τῷ Συμποσίῳ Σακράτην

30 εἰσάγων λέγοντα· νῆ Δία, ὦ Καλλιῶ, τελέως
ἡμᾶς ἐστὶ ἄς. οὐ γὰρ μόνον τὸ δεῖπνον ἄμεμ-

6. Cod. ἀκροκώλια.

22. Cod. λέγουσιν.

27. Cod. τῷ ἀκροάματι γίνεσθαι.

31. Cod. τὸ δεῖπνον.

πτον παρέθηκας, ἀλλὰ καὶ θεάματα καὶ
ἀκροάματα ἡδίστα παρέχεις. Διφιλος δὲ ἐκ
καραλλήλου τίθεινε τὰς λέξεις·

μόνας γὰρ ἦν λέγων

ἀκουσμα κακρόαμα.

5

Ἀκούεις ἃ λέγει: οὕτω Φερειράτης ἔφη, λέγαν·

ὦ Ζεῦ πολυτίμητ' ἄρ' ἀκούεις, ἃ λέγει

ὁ πανοὔργος υἱός;

Ἀκουσίμη: ἀντὶ τοῦ ἀκουστέ. Σοφοκλῆς·

σπουδὴ γὰρ ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη 10

οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη.

δύναται δὲ καὶ ἡ φωνὴ ἀκουσίμη λήγεσθαι.

Ἀκουστά: ὡς ἐν τῇ Κρεούσῃ·

ἄπελθ', ἄπελθε, παῖ· τὰδ' οὐκ ἀκουστά σοι.

καὶ Εὐριπίδης δὲ πολλάκις. ὁ μὲντοι Σοφοκλῆς ἀκού- 15

σιμὰ φησι. πολιτικώτερον δὲ λέγει ὁ Φρύνιχος τὸ

ἀκουστά μᾶλλον ἢ τὸ ἀκούσιμα.

Ἀκούσας ἤκειν, οὐχ ἤκοντα, Ἰενοφῶν ἐν Ἀπομνη-

μονεύμασιν ἔφη καὶ Μένανδρος καὶ ἄλλοι.

Ἀκούμενος: θεραπεινόμενος ἢ θεραπεύων.

20

Ἀκουσία: τὸ πρᾶγμα. Σοφοκλῆς·

ἐξαίρετον τίθῃμι τὴν ἀκουσίαν.

Ἀκροφύσιον: τὸ τῇ χῶνι προσηυθήμενον. Σοφοκλῆς.

Ἀκροχόρδων: ἐξοχὴ τις περὶ τὴν ἔδραν καὶ περὶ ἄλ-

λα μέρη τοῦ σώματος. 25

Ἀκταινῶσαι: ἀντὶ τοῦ ὑψῶσαι καὶ ἐξᾶραι καὶ μετα-

ρίσσει. πεπολήται δὲ οὕτως. ἔστι δένδρον, ὃ καλεῖται.

5. Cod. καὶ ἀκρόαμα.

6. Cod. ἃ λέγεις.

7. Cod. πολυτίμητε, ἄρα.

11. Cod. προςθυραῖον.

12. Cod. καὶ φωνή, omisso ἡ.

13. Cod. ἐν τῷ.

14. Deest σοι in Cod.

23. Cod. χονῇ.

- ἀκτῇ, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια τέμνεται. οὕτως Ἀνακρέων.
 Ἀκύκλιος: ὁ ἀπαίδευτος παρὰ Πλάτωνα.
 Ἀκύμων: ἡ μὴ γεννωῖσα, ὡς ἐγκύμων ἡ συνειληφρῖα.
 λέγεται δὲ ἀκύμων θάλασσα ἡ μὴ ἀνέμοις ταρασσο-
 5 μένη καὶ κυμαινομένη.
 Ἀκυλος ὁ τῆς πρίνου καρπὸς καλεῖται ὑπὸ τῶν πα-
 λαιῶν, βάλανος δὲ ὁ τῆς δρυὸς.
 καὶ τὰς βαλάνους καὶ τὰς ἀκύλους καὶ
 τὰς ἀχράδας περιόντας,
 10 Φερεκράτης.
 Ἀκτία: ὄρων παλαιός, ὡς Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ
 τῶν ὀρώνων δῆλον ποιεῖ.
 Ἀκώπητον: ἀπαράσκευον. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν νεῶν
 τῶν μὴ ἔχουσιν κώπας μηδὲ τὰ πρὸς τὸν πλοῦν εὐ-
 15 τρεπισμένα.
 Ἀκωδώνιστον: ἀβασάνιστον, ἀδοκίμαστον. οὕτως
 Ἀριστοφάνης.
 Ἀλα: τὴν θάλασσαν. ἡ τὰς τῶν ὀνύχων δξύτητας.
 Ἀλάβαστρον: ἄγγος μύρον μὴ ἔχον λαβὰς, λίθινος ἡ
 20 ψήφινος μυροθήκη. γράφεται δὲ ἡ λέξις μάλιστα καὶ
 χωρὶς τοῦ ρ παρὰ Μενάνδρῳ.
 Ἀλάλαγμός: ἐπινίκιος ὕμνος.
 Ἀλάλητόν: θόρυβον.
 Ἀλάλυγι: πνιγμῷ, ἀπορίᾳ, δυσπνολίᾳ.
 25 Ἀλαπάξαι: θορυβῆσαι, κενῶσαι, ὀμαλῆσαι, ἐκπορθῆ-
 σαι, παρὰ τὴν λάπαθον· κενωτικὴ γὰρ ἐστὶ γαστρος.
 ἀμέλει Δημόκριτος τοὺς βόθρους τοὺς πρὸ τῶν κυνη-
 γῶν σκαπτομένους, οἷς ὑπεράνω κόνις λεπτὴ ἐπιχεῖ-

11. Cod. Ἀκτία.

14. Cod. κώπια.

19. Cod. λίθινον.

20. Cod. ψηφῖνος.

24. Cod. ἀλάληγι: πνίγη — δυσπνολία.

28. Cod. ἡς.

ται καὶ φράγαντα ἐπιβάλλεται, ἵνα οἱ λαοὶ ἐπι-
πτοις εἰς αὐτοὺς, λαπάθους φρεὶ καλῶσιν.
Ἀλαζών: ὑπερήφανος, ψεύστης καὶ κομπαστής. οὕτως
Κρατῖνος.

Ἀλαζών: ὁ ἀλῶμενος. οὕτως Ἀλκαίος. Πλάτων δὲ ὁ
ἀλαζόσιν ἀντὶ τοῦ ψεύσταις.

Ἀλάστωρ: ὁ ἁμαρτωλός. ἢ ὁ φονικὸς δαίμων. καὶ κα-
τὰ μὲν Χρύσιππον τὸν φιλόσοφον ἀπὸ τῆς ἐλάσεως,
ὁ ἄξιος ἐλαύνεσθαι διὰ φόνον· κατὰ δὲ Ἀπολλόδα-
ρον ἀπὸ τοῦ ἀλίσιν, τοῦτο δὲ ἔστιν ἀλιτανεύτως ἀδι-
κῆν· κατὰ δὲ Διδοῖμον ἀπὸ τοῦ τοῖς ἄλιστα πάσχου-
σιν ἐκαμύνειν. μὴ ποτε δὲ ἔσται, ὁ διὰ μέγεθος τῶν
πεπραγμένων αὐτῷ λιτῆς μὴ καταξιούμενος, ἢ ὁ σοι-
αῦτα τολμήσας πράττειν, ὃν μὴ ἔστιν ἐπιλατῆσθαι.
Μένανδρος.

16

— ὁ δ' ἀλάστωρ ἐστὶν —

καὶ ζηλότυπος ἄνθρωπος —

Ἀλᾶται: πλανᾶται, ῥέμβεται.

Ἀλγας: κακός, λυπηρός.

Ἀλῆα: θέρμη, ἔλλαμψις.

20

Ἀλητεύω: πλανηγέω.

Ἀλεινός: θερμός, θερμός.

Ἀλεῖται: πηδῶσι.

Ἀλείτης: ἁμαρτωλός, πλανήτης.

Ἀλείφατι: ἑλάφῃ ἢ ἐτέρῳ ἀλείμματι.

25

Ἀλείψας: διηγείρας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν.

Ἀλέξιν: ἀποτρέπειν.

Ἀλεξητῆρα: βοηθόν.

Ἀλεξήσονται: βοηθήσονται.

Ἀλεξίλακον: κακὸς καθαρχικὸς καὶ δεσποτικόν.

30

Ἀλαβαστοθήκας τὰς θήκας τῶν ἀλαβάστων. Ἀλ-

1. 2. Cod. ἐπιπτοις.

6. Cod. ἀλάστωρ.

20. Cod. ἔλλαμψις.

25. Cod. ἀλείφασι.

μεσοδότης λέγει, ὡς ἐν τῇ συνήθειᾳ μεσοδότης κα-
λοῦσιν. ἀλέβαστοι δὲ εἰσι λήκνουν, ὧν οὐκ ἔστι λα-
βὼν ἢ διὰ τὴν λείωσιν.

Ἀλατρεύς: ὄνομα δήμου.

5 Ἀλέξ: πόλις Θεσσαλίας. οἱ δὲ πολλοὶ Ἀλεῖς.

Ἀλέξανδρος: οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Ἐπι-
Φιλιππικῶν, ὃ καλούμενός ἐστι φιλέλλην. υἱὸς μὲν
Ἀμύντου τοῦ βασιλέως, πατὴρ δὲ Περδίκκα. ἕτερος
δὲ ἐστὶν Ἀλέξανδρος ὁ ἀδελφὸς Φιλίππου, οὗ Δημο-
10 σθένης ἐν τῷ παραπροσβείας μνημονεύει. ἄλλος δὲ
ἐστὶν ὁ Θετταλὸς, περὶ οὗ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους
λέγει. ἄλλος δὲ ἐστὶν ὁ Μολότιος, ἀδελφὸς Ὀλυμπιά-
δος τῆς γυναικὸς Φιλίππου· μνημονεύει δὲ καὶ τοῦ-
του Δημοσθένης ἐν ἐρδόμεν Φιλιππικῶν, εἰ γνήσιος
15 ὁ λόγος ἐστίν.

Ἀλευάδα: πῶς ἐν ἀπορίσῃ τῆς Θεσσαλίας εὐγενέστα-
τοι, ἀπὸ Ἀλευῶν βασιλέως τοῦ γένους ἔχοντες.

Ἀλεξιφάρμακον: ἀντιφάρμακον, ἀλεξητήρια φαρ-
μάκων.

20 Ἀλήπιτος: ἀκαταγνώστως.

Ἀλλεοίμι: ἀντὶ τοῦ θερμαίνωμι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ἀλληλέγγυον: ἐξ ἀμφοτέρων αἰσίς.

Ἀλιακή: ἀντὶ τοῦ ἀλιευτική.

Ἀληθῇ καὶ τὰς ἀληθείας κληθύντικῶς λεγούσιν.

25 Μένανδρος Ἀφροδισίῳ.

ἢ τὰς ἀληθείας ἀπλῶς τίς σοι λέγει.

Ἀληθεῖς: ὅταν ἡ πρώτη ὀξύνηται, [τάττεται ἐπὶ εἰ-
ρωνείας.]

Ἄλλ' ἤ: ἀντὶ τοῦ εἰ μή, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ τοῦ ἤ.

30 τίθεται δὲ ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἄλλ' ἄρα, καὶ ἀντὶ

10. Cod. παραπροσβείαις.

14. Cod. καὶ γνήσιος.

26. Cod. ἀληθείας ὡς ἀπλῶς.

27. Cod. ὀξύνεται. Quae uncinis circumdodimas, Bekkerus
ex Eudemo addidit.

29. Cod. ἄλλῃ.

τοῦ ἀπλοῦ τοῦ ἄρα· ἀλλ' ἢ κατόπιν ἐσπεύς
ἢ πορευ, ἀντὶ τοῦ ἄρα.

Ἀλεία: πορεία.

Ἀλιάδης: μικρὰ φλασιδία ἢ σκαφίδια.

Ἀλίπεδον: ὁμαλὸν ἴσαφος παρὰ τῇ θαλάσῃ. τινὲς δ'
δὲ τὰν Πικριαῖ φασιν. ἔστι δὲ καὶ κοινὸς τόπος, ὃς
πάσαι μὲν ἦν θάλασσα, αὐτὸς δὲ γέγονε πῆλον, διό
καὶ βασυντίον τὴν πρώην· ἔστι γὰρ οἷον ἄλς πε-
δίων, οἱ δὲ τὸ παραθαλάσιον πῆλον οἰεῖται καλοῦσιν.
ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ δύνασθαι ἐν αὐτῷ λατοῦν, ἀλλοτεῖ-
σθαι, ταυτίσθαι, κούσθαι, τὴν ἐνομασίαν λαβεῖν.

Ἀλίβας: ὁ νεκρὸς ἢ ποταμὸς ἐν ᾧδον· λέγεται ἄλ-
βας· καὶ τὸ ὄρος, παρὰ τὸ μὴ λείβεσθαι θανάτῃ.

Ἀλιμον: βοάτη· δεινροειδὲς παρὰ θάλασσαν.

Ἀλίπλρα: ἐν θάλασσῃ πλίουτα. 15

Ἀλιμούσιος: Ἀλιμοὺς δῆμος ἐστὶν τῆς Ἀσυνίδος.

Ἀλιφρόδιον: κύμα θαλάσσης.

Ἄλγες: ἰκανῶς, θαψιδῶς.

Ἀλκμαλὼν: ἰσχυρῶν, ἐνδρείων, γενναίων.

Ἀλκυών: ὄρνειον θαλάσσης. 20

Ἄλλα χεῖρ: ἀντὶ τοῦ ἔστω.

Ἀλλάχθητε: ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε. Σοφοκλῆς.

Ἄλλά ἀντὶ τοῦ ἔσαν. Σοφοκλῆς.

Ἀλισγηθῆν: ἐστιαθῆν, μισηθῆν, ἢ λυπηθῆν.

Ἀλισγημάτων: τῶν μισμάτων ἐκ μυσσῆς τῶν εἰ-25
δῶλων θυσιᾶς.

Ἀλίσκει: νικᾷ.

Ἀλισγηθῆν: λυπηθῆν, μισηθῆν.

Ἀλίσπεται: καταλαμβάνεται, κατεῖται.

Ἀλιτρία: ἀντὶ τοῦ ἁμαρτία. Ἀριστοφάνης. 30

Ἀλιτήμων: ἁμαρτωλός.

3. Cod. ἀλλ(α. (sic.)

12. 13. Cod. λέγεται ἢ ἄλβας καὶ τὸ ὀξύνταρον (sic.)

30. Aristoph. Acharn. 907.

ἄλλα γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ. Εὐκόλως βάπτει·
 ἀναρίστητος δὲ,
 οὐδὲν βεβρωκώς, ἀλλὰ γὰρ στέφανον
 ἔχων·

- 5 Ἄλλοι γὰρ οἱ ἀπαρχαῖοι. ἀλιτῆροι δὲ ἐντεῦθεν ἐκα-
 λούτο. Πρὸς κατέλαβεν ποτὲ τοὺς Ἀθηναίους ἡ κα-
 ζον οὖν τινες ἀλιδύμενα τὰ ἄλκων. ἀπὸ γοῦν ἐπι-
 νων τοὺς πονηροὺς ἀλιτῆρους καλοῦν. Καὶ ἄλ-
 λως ἀλιτῆροις δὲ λέγεται, διὰ λαὸς ἐγένετο· ἐν
 10 Ἀθηναίς, καὶ οἱ πῆντες τὰ τῶν ἀλιδύτων ἄλκωρα
 διήρπαζον· ἐλήρθησαν οὖν οἱ τοὺς ἀλιδύτας τηρέσυν-
 τες καὶ ἀρπάζοντες ἀλιτῆροισι. παρέκτανε δὲ τὸ ἔθνος
 καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίης τι ποιούντων ἀπὸ τῆς σιτο-
 δελίας τῆς κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης.
 15 ἔστι δὲ καὶ παράγωγος ἀπὸ τοῦ ἀλιτράναι, ὃ ἔστιν
 ἀναρτάναι.

Ἀλιρόθιος· υἱὸς Ποσειδῶνος.

Ἀλληγορία· ἐπειδὴν ἄλλο τὸ γράμμα κατὰ τὸ πρὸ-
 χειρον δηλοῖ, καὶ ἄλλο τὸ νόημα κατελαμβάνηται.

- 20 Ἀλλῃ· ἀντὶ τοῦ ἄλλως.

- Ἀλκυονίδες ἡμέραι· περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρον-
 ται. Στρωτίδης γὰρ ἐν Πεντάδολις ἔνδεκά φησιν αὐ-
 τὰς, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων. Δημάργος
 δὲ ὁ Σάμιος ἔκτά, Φιλόχορος ἑνέα. τὸν δὲ ἀπ' αὐ-
 25 ταῖς μῦθον Ἀθήσανδρος ἐν τοῖς περὶ ἐπομνήματι λέ-
 γει οὕτως Ἀλκυονίδας τοῦ γίγαντος θυγατέρες ἦσαν
 Φθονία, Χθονία, Ἀνθή, Μεθώνη, Ἀλκίπια, Πάλ-
 λην, Δριμώ, Ἀστερίη. αὗται μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς
 τελευτὴν ἀπὸ Κυναστραίου, ὃ ἔστιν ἑκτὸν τῆς Παλλή-

3. Cod. καὶ οὐδέν.

14. Cod. γενομένης.

22. Cod. ἐν ια.

24. Cod. φιλόχορος.

26. Cod. ἀλκυονίδας.

28. Cod. θυγατέρες.

29. Cod. Κυναστρίου, et Παλλόνη.

νης, ἐξήλθεν αὐτὰς εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀμφιτρίτη
 δ' αὐτὰς ὁραθεὶς ἐποίησε, καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀλ-
 κρόντος ἐκλήθησαν αἱ δὲ νύμφαι καὶ καλήτην ἔχου-
 σαι ἡμέραι ἀλκονίδες καλοῦνται. Καὶ ἄλλος, ὅτι ἀλ-
 κυὼν ἐστὶν εἶδος ὀρνέου, ἐν αἷσι κίων, κοινέσθιν ἐν τῷ
 θαλάσῳ, ὅθεν καὶ ἀλκυὼν ἐκλήθη. καὶ δὲ, ὅτι κύ-
 ματος ἀεὶ ἀφανίζοντος αὐτῆς καὶ αὐτὴ καὶ ἐκ πολυ-
 οὔσης ἀτέκνου, ὁ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτὴν ὥρεσεν ἡμέρας
 τινὰς εὐδαινας, ἃς καὶ καλοῦσιν ἀλκονίδας.
 Ἀλκμαιωνίδαι: γένος ἐστὶν ἐπιφανὲς, ἀθήνηθεν, ἀπὸ τοῦ
 Ἀλκμᾶνος.
 Ἀλλήλων: ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν ὀνόματος. Περικλῆδος καὶ
 Θουκυλίδης καὶ ποῦ τινες ἀλλήλων ἐγείνασαν
 το, ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν.
 Ἄλλοδαπά: ἕτερον παντοῖα.
 Ἄλλοθρόους: ἄλλοφρόνους.
 Ἀλκίτας: Μολοσσῶν βασιλεὺς, ἀλλὰ καὶ ἱπποστράτη-
 γος ἄλλος Ἀλεξάνδρου.
 Ἀλκιβιάδης: ὁ Κλειώλου παῖς, ἀλλὰ καὶ ὁ σφόδρα
 πρὸς αὐτοῦ. ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἀλκιβιάδης, ὃν μένηται 20
 ὁ Ἀντιφῶν.
 Ἀλκίμαχος: στρατηγὸς ἐστὶν οὗτος Ἀμαχορόσιος τὸν
 δῆμον. ἕτερος δὲ ἔστιν ὁ Μακεδὼν καὶ μυνηταῖς.
 Ἐπερίδης.
 Ἀλλὰ χροή: τοῦτο δηλοῖ συγκατάθεσιν, ὅλον καὶ μέλας.
 Ἀλλαχοῖ καὶ ἀλλαχόσς τὸ εἰς τόπον, ἀλλὰ ἐν τῷ
 καὶ ἀλλαχόδι τὸ ἐν τόπῳ.
 Ἄλλοπρόσβαλλος: εὐμετάβλητος, ὀλνῶμος, ἄλλως
 ἐκ' ἄλλῳ τιμὴ μεταστρεφόμενος.

5. Cod. κέαν.

6. 7. Cod. πῶμα ἀεί.

9. Cod. εὐδαινας.

22. Cod. ἀναγορέας.

28. Cod. ἄλλο. Cf. Bekkeri Anecd. p. 1140.

Ἄλλοκοτον: ἐναντίον, ἕνον, ἄλλοφνές, ἑταλλον, ἀσυν-
 ἄρμοστον, ἄλλοτριον. Πλάτων δὲ ἄλλοκοτώτατον
 καὶ ἄλλοκοτώτερον εἶπε, καὶ Περικλέους ἄλ-
 λοκότως ἐπιβήματινως.

Ἄλλοτριως: πολεμίως.

Ἄλλως: μάτην ἢ μάλιστα. ἢ κατὰ ἕλλον τρόπον.

Ἄλλως τε: μάλιστα.

Ἄλμα: πήδημα.

Ἄλλοτριονομοῦντες: ἐναλλαγὴν ὀνομάτων ποιοῦν-
 10 τες. ἢ ὅπως πρὸς τινὰ μὴ προσεγκόντως διακνέμονται.

Ἄλλος ἄλλον: ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους.

Ἄλλαυτοπώλης: [ἐντεροπώλης.]

Ἄλλος: ἀντὶ τοῦ ἑτέρου. Ὁμήρου

15 ὅς χ' ἑτερον μὲν κεύθευ ἐνὶ φρεσίν, ἄλ-
 λο δὲ εἴκη.

τάσσεται δὲ [καὶ] ἀντὶ τοῦ τίς

ὀκνότε κέν.

Ἄλμαδες: κολυμβάδες ἐλαῖαι.

Ἄλογος: ἀμελήσει, οὐ φροντίσει.

20 Ἄλοειν: ληφθεῖν.

Ἄλοιφή: τὸ λίπος.

Ἄλόντες: ληφθέντες.

Ἄλοπον: ἀλέπιστον. [Ἀριστοφάνης.]

Ἄλος ἄχνη: ἀπρὸς θαλάσσης.

25 Ἄλουφίς: περφόρα.

Ἄλουργά: θαλάσσια περφόρα.

Ἄλετριβανος: Ἀριστοφάνης εἶπεν.

1. Cod. ἐξ ἕλλον.

2. Cod. ἄλλοκώτατον.

3. Cod. ἄλλοκώτερον.

10. Cod. ἄλλοτριον νομ.

12. Bekkerus interpretamentum ex Eudemo usque.

14. Deest κεύθευ in Cod.

16. Cod. δὲ ἀντὶ. Bekkerus καὶ ex Eudemo sumit.

17. Cod. ὀκνότε.

23. Aristophi Lynceus. 796.

Ἀλευροποικίλη: ἡ πορφυροκαλιτῆ λεγόμενη. οὕτως Ἰσάκιος.

Ἀλουργικά: τὰ πορφυροβαφῆ νήματα καὶ λεπτά.

Ἀλοῦσαντα: ἐν τῷ α. Φωρεκράτης Ἐκφ.
ὑποξυγίοις ἀλοῦσαντ' εὐθὺς ἐκποιῆσαι. 6

τὸ δὲ συγκόψαι πληγαῖς ἀλοῆσαι ἐν τῷ η̄.

Ἄλλο ἔττερον ἐκ παραλλήλου λέγουσιν. Μένανδρος
Μίδη.

... εἰτ' οὐκ εἶχεν οὐ πῦρ, οὐ λίθον,
οὐκ ἄλλ' ἄτιοῦν ἔττερον. 10

Κράτις Παιδιαῖς.

τοῖς δὲ τραγωδοῖς ἑτέρους σεμνὸς πᾶσιν
λόγος ἄλλος ὅδ' ἐστικ.

Ἀλογισμὸν: τὸ μηδὲνα λόγον ἔχειν, ἀλογιστὴ δὲ καλεῖται.
οὕτως Δημοσθένης καὶ Πλάτων. 15

Ἀλογοὶ ἐρανίσταται: οἱ μήπω τὸν ἔρανον ἀνηρομέ-
νοι, μηδὲ καταθήμενοι τὴν τοῦ ἔρανου καταβολήν,
οἷς οὐδ' ἐστὶ λόγος πρὸς τὸ μὴ ὀφείλειν.

Ἀλύβαξ: ἀμνηστέα ἐν Ῥαβδόχοις.

Ἀλόπη: Κερκυόνοιο θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Πουσειδῶνος 20
Ἰαποθῶαν, ὃ τῆς Ἰαποθοωνίδος ἀνελθὲς ἐκπύοντο.

Ἀλουσα: ληφθεῖσα.

Ἀλόχευτος: ἀγέννητος.

Ἀλουργιαῖον: ἀντὶ τοῦ ἀλουργίς. οὕτως Ἀριστο-
φάνης. 25

Ἀλὼν ἡ ἄλως: οἷον βαρβαρος καὶ εὐελής: οἱ γὰρ θεοὶ
καὶ ἀνδράποδα ἁλῶν ἀπεδίδοντο.

Ἀλση: τεμένη.

Ἀλύξαι: ἐκφυγεῖν. ἢ καταξύσαι.

Ἀλύειν: ἐνιοὶ τὸ μὲν ἐκαλεῖσθαι καὶ χαίρειν δασείως 30
ἄξιουσιν προφέρεσθαι. Ὀμηρος.

4. Cod. ἐν τῷ πρώτῳ et v. 6. ἐν τῷ ὀγδόῳ.

10. Cod. ἐν τῷ 6. ἔττερον. Dedi ex certissima Porsoni emen-
datione, Miscell. p. 200.

15. Cod. ἁλῶν ἡ ἄλως. Dedi ex certissima Porsoni emen-

30. Cod. χαίρεσθαι.

ἢ ὅ' αἰλύεις, ὅτε ἴδῃς ἐνίκησας τὴν
ἀλήτην;

τὸ δὲ λυπεῖσθαι ψιλῶς, οἷον·

ὡς ἔφαθ'· ἢ δ' αἰλύουσ' ἀπεβήσατο·

6 ὡς στενητικὸν ἔχον τὸ α. Αἰδύμος δὲ ἀμφοτέρω θα-
σέως. καὶ γὰρ τὸ ἀλεινέσθαι θασύνουσιν οἱ Ἀττικοί,
καὶ πάντα τὰ κοιᾶντα, ἄμεις, ἄμαξα, ἄμνός. Αἰαῖς,
αἰλύειν. ἄλλοι δὲ τὸ αἰλύειν ἐπὶ τοῦ χαίρειν θασύνου-
σιν, ὥς ἀπὸ τοῦ ἀλλόμενον, ὅπερ θασύνεται.

10' Αἰλύσιον: αἰλυσείδιον, πλόκιον περιτραχήλιον. Μάναν-
δρος Καρίην·

περὶ τὸν τραχήλου αἰλύσιόν τι σοὶ δότω.

Ἄλφι: ἄλφικον. τοῦτο δὲ καλεῖται ἀπότηρικτον, ὃ
φασὶ πρώτον εὐρεῖν Ἐπίχαρμον.

15' Αἰλυσιτελεῖς: ἀσύμφορον.

Ἄλφους: λευκὰς ἢ λευκάς.

Ἄλφ: πιασθῆ, κατάγνωσθῆ.

Ἄλα: ἀντὶ τοῦ ἄλεις. Φιλύλλιος.

Ἄλφιστεῖς: οἱ τὰ ἄλφικα ποιῶντες. Τασσίδης.

20' Αἰλωαί: ἀλωνίαι ἢ παραδείσοι.

Ἄλωβητον: ἄμωρον, ἀβλαβές.

Ἄλωμενος: κλανώμενος.

Ἄλωπόχρους: ὁ πολὺς.

Ἄλωναί: ληφθῆναι, συνδεδῆναι.

25' Αἰλώσιμα: εὐληπτα.

Ἄλῳα: ἐορτή ἐστὶν Ἀττικῇ. Φιλόχορος δὲ φησὶν ὑπο-
μασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς διατρι-
βάς περὶ τὰς αἰῶς ποιῆσθαι.

1. Cod. τι αἰλύεις.

8. Cod. χαίρεσθαι.

10. Cod. αἰλίσιον, sine spiritali nota. De spiritali notis vocis
vid. Schaeferi notam ad Gregor. Corinth. p. 523.

18. Cod. φιλόλλιος. De Philyllio Comico vid. Meibomius Quaest.
secul. II. p. 60-62.

Ἀλωπεκῆθεν: δημὸς ἐστὶν ἢ Ἀλωπεκὴ τῆς Ἀντιοχί-
δος. καὶ ὁ δημότης Ἀλωπεκεὺς.

Ἀλωπεκόννητος: πόλις ἐστὶ μία τῶν ἐν Χερσονήσῳ.

Ἀλαζονεύεσθαι τὸ ψεύδεσθαι λέγουσιν, καὶ ἀλα-
ζόνα τὸν ψεύστην καὶ φένακα.

Ἀλοστατεῖ: στρατεύεται.

Ἀλεινύεσθαι: τὸ ἀλεινύναι. λέγουσιν δὲ καὶ ἡμεῖς.

Ἀλεινέειν: θερμαίνεσθαι, οὐχὶ ἀλεινέεσθαι.

οὐκοῦν ἔν' ἀλεινύοιμε, τοῦτ' ἡμπεσχόμεν,

Ἀριστοφάνους.

Ἄλφα: τοῦτο ὑπὸ Φοινίκων βοὸς κεφαλὴ ἐκαλεῖτο. καὶ 10

Μυυθῆς δὲ ὁ νομοθέτης ὑπὸ Ἰουδαίων διὰ τὸ πολ-

λοῦς ἔχειν ἄλφους ἐν τῷ νόμῳ οὕτως ἐκαλεῖτο. ἄλ-

λὰ τοῦτο Νικαρχὸς ὁ τοῦ Ἀμμωνίου ἐν τῷ περὶ Ἰου-

δαίων φησὶ καὶ ἄλφα δὲ ἐκαλεῖτο καὶ ὁ σὺς ὁ πλὴν 15

ξας τὸν Ἀδωνιν· ἐκλήθη δὲ οὕτως ὑπὸ Ἀσβατών τῶν

ἐν Φοινίκῃ· καλεῖται δὲ παρὰ Φοίνικιν ὁ ἀπηνής καὶ

ἄγριος. ἄλφα δὲ καλεῖται καὶ ὁ Ὀσίρις ὑπὸ Βιβλίων.

ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλάχιστον.

Ἀλφαίνειν: τὸ παραλλάσσειν. ἐξ οὗ καὶ οἱ ἐν τῷ σφ- 20

ματι ἄλφοι: παραλλάσσουσι γὰρ κατὰ τὸν χρόνον.

Ἀλφαίνειαι ἔρημοι ἢ εὐρύται. ἐνθα τιμολογῇ ἢ πολ-

λὴν εὐρίσκουσα τιμὴν.

Ἀλφάνει: εὐρίσκει. Ἀριστοφάνους Θεσμοφοριαζούσας:

οἱμοὶ κακοδαίμων. πῆς τῆς ἡμέρας, ὅτε 25

εἰδέν μ' ὁ νόμος αὐτὸς ἄλφάνει.

Ἐπολις Τυξίαρχος

οὗ δ' ἄπκον αὐτὴν δευρό μοι τῶν τεξέων

ἄγων ἀπκκηρύξει τις, ὅτι αὐτὸν ἄλφάνει.

4. Cod. ἀλαζονεύεσθαι.

5. Cod. φένακα.

9. Cod. οὐκ ὄν ἔν' ἀλεινύμεν ποτε.

20. 21. Cod. παραλάσειν et παραλλάσσουσι.

22. Cod. ἀλφαίνειν.

24. Theomorph. sec. fragm. id.

καὶ ὁ ποιητής·

ἐκατόμβοιον δέ τοι ἤλαφον.

* Ἀλιμόνεις: Ἀλιμοῦς δημὸς ἐστὶν τῆς Λεοντίδος.

Ἀλδαίνων: αὐξόμενος.

5 Ἀλειφοίβιον: τὸν περὶ κάλαιστρον ἀναστρεφόμενον
καὶ ὑπηρετοῦντα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ἀλεξίλογα: οὕτω τὰ γράμματα κίχληκε Κροτίας ὁ
τύραννος.

Ἀλεσούριον: θαλάσσιον γάδοιον καὶ γένος κογχυλίων.

10 Ἀλευρόμαντις: ὁ Ἀπόλλων, διὰ τὸ ἀλεύρεως μαν-
τεύεσθαι.

Ἀλευρότῃσις: ὅτι τὰ ἔλευρα διατρεῖσιν. οἱ δὲ τηλίκον
αὐτὸ καλοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ σήλιαν ὀνομάζουσι καὶ
κύσκινον.

15 Ἀλάστωρ: δηλονότι Νηϊόχαρις τὴν ἀλάστορα ἔφη
Ἐφίργα.

Ἀλάστορον: ἀντὶ τοῦ ἀλάστορα, ἀπὸ πύθιας τῆς ὁ
ἀλάστορος, Ἀλκυλὸς μέγαν ἀλάστορον εἶπεν.

Ἀλάστορα προσβαλεῖν: ὁδὸν μύσος καὶ ἀνοσίεργ-

20 γίαν. Εὐφειδῆς.

οὐ σοὶ περσινῶ, μὴ γὰρ περσινῶ κακῇ
ἐχθροῦσι, στυγρῇ προσβαλεῖς ἀλάστορα.

Ἀλεύρατις: ἀγγεῖον εἰς ἀλεύρα.

Ἀλεύσω: ἀντὶ τοῦ φυλάττειν. Δοφοκλῆς.

25 Ἀλλήλειςιν: ἀλλήλους περσίνεον.

Ἀλληλιμμένον: τὰ τριῶντα οἱ Ἀττικοὶ ἀντιδικλοῦ-
τες λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἡλειμμένον.

Ἀλίστων: τὸ μάταιον. Εὐφειδῆς. ἔπειθ' ἐπὶ τὸ ἀνέ-
μλητον, ὃ οὐκ ἔστι φυλάττεσθαι, κατὰ ἀνάγκην.

2. Πιαδ. φ. 79.

3. Vid. supr. ubi Ἀλιμοῦσις.

7. Cod. Κρηταῖος ὁ τῶν ἡμετέριον ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἔστι.

15. Cod. νηϊόχαρις.

22. Cod. ἐχθροῖσιν στυγρῇ.

25. Cod. ἀλλήλειςιν.

- Ἀλυσόμενος· ἀντὶ τοῦ ἀλυσίου. Πλάτων.
 Ἀλινουσιν· ἀντὶ τοῦ λεπτύνουσι. Σοφοκλῆς.
 Ἀλίσματα· ὁνομασίαι πολλοὶ ἀλλήματα τὰ ταχυγ-
 ρά, οὐ χροῦνται δὲ οὕτως Ἀττικοί, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀλο-
 κκασμένων κρεῶν ὁπωσὶν πρόσφάτων. 5
 Ἀλίσαι· κολῖσαι τὸν ἱάκεν.
 Ἀλρυγίδες· τόπος τις περὶ τὰς ἰσχυρίας τῆς Ἀτι-
 κῆς. Ἀριστοφάνης (Τηρέϊ·
 ἴδου δὲ γὰρ σε βληθεῖσθαι εἰς ἀλρυγίδας
 . . . τηδὶ μὴ παρόχσειν σε πράγματα. 10
 Ἀλρυρόν· τὰ πολλὰ ἐκτεταμένως. λέγουσιν δὲ καὶ
 ἄλυσον.
 νῆ τὸν Προσειθεῖ τὸν ἄλυσον, θηκαία γε
 Ἀριστοφάνης λέγει Ἀσσιφείτη.
 Ἄλις τοῦθε· ὅλον ἀπόχη καὶ ἱκανῶς ἔχει· εἴρηται 15
 δὲ ἀπὸ τῆς ἁλός, δει καὶ πότη θαψιλῆς καὶ ἱκανή·
 ἢ ἀπὸ τοῦ ἁλός.
 Ἀλίσκαρον· κυρίως τὸ πλὴν κατασπαρμένον χαλκόν.
 καὶ τὸ ἄλυσον δὲ οὕτω λέγεται· οἱ δὲ ἰδιῶται σπ-
 ῆρας· ἀπὸ τοῦ ἀχρόστου γενομένου χροῦνται τῇ φωνῇ. 20
 Ἀλίσαι· ἀντὶ τοῦ ἀλείας. Περικλείτης.
 Ἀλίσθω καὶ ἀλίσθου· Σοφοκλῆς καὶ Ἀλκύνος.
 σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν.
 Ἀλοσύδνης· τῆς ἐν ἄλλ γενομένης. ὃ δὲ Ἠλεόδοτος
 τὴν θάλασσαν ἀπὸδωκεν, 25
 Ἀλοῦν· ἀντὶ τοῦ περιόγων, ὡς οἱ ἀλοῶντες βόσκ-
 οῦσιν Ἀριστοφάνης.
 ἄλοφν· χροὴ τὰς γνάθους.

11. Cod. ἐκτεταμένως.

16. Cod. θαψιλῆς.

18. Cod. ἄλυσον κατασπαρμένον.

24. Cf. Iliad. v. 270. Odys. δ. 404.

27. Aristoph. Theam. 2., ubi rectissime monet Cl. Baissonade, exemplum h. l. allatum suo loco esse motum, et ad sequentem in Lexico vocem pertinere.

28. Aristoph. fragm. incert. ed.

Ἀλοῶν: τύπτειν, βάλλειν καὶ τὸ θρόνισμα ἐπὶ τῆς
ἄλλω τὸν σίτον.

Ἀλοῖα: ἔτυπταν. ἀπ' οὗ καὶ πατραλοῖας Ἀττικῶς
ὁ πατρούκας.

15 Ἀλλὰ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ ἄλλα πάλιν. Πλάττω Νικητὴ μακροῦ
ἀλλ' αὐτὸς γέλοιον ἄνθρωπον μὴ φροντίσαι
μῆδεῖν.

Ἀλὸς θείοιο: τοῦ ἐντίμου, διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ καὶ
πανταχοῦ χρησίαν: ἢ τοῦ καθαροῦ καὶ ἀφθάρτου. ἢ
20 τοῦ δικαίου καὶ ἐντοκαίου, δικαίου μὲν, καθότι μυ-
στικῶς αὐτῷ προσηγορεύεται σπονδαί γὰρ καὶ ὀρε-
στίων καὶ ἱερῶν καὶ ἱερῶν καὶ τραπέζης κοινωνία
τούτων χάρακταιροῦνται: ἀναγκαῖον δὲ πρὸς διαμονὴν
καὶ ἐπιτηδεύοντα καὶ εὐεχίαν τῶν χρησίμων ἀνθρώ-
ποις: καὶ τὸ πῦρ δὲ θεῖον καὶ ἡ θάλασσα ἔοικε διὰ
16 τινὰ τοιαῦτα καλεῖσθαι: ἢ διὰ τὸ καθάρσιον λυμά-
των εἶναι. ἔτι τε τὸ σπονδαῖον καὶ τὸ καλὸν καὶ ἀγα-
θόν ἢ τὸ μέγα καὶ ἄριστόν· θεῖον λέγεται.

Ἀλκαίαι: ἢ οὐρὰ τοῦ ζώου, κυρίως δὲ τοῦ λέοντος, ὃ
20 ἔστι κηρύθαιον. ἔργαι δὲ ἄλκαϊαν διὰ τὸ εἰς ἀλκήν παρ-
ορμῶν, ἐπεὶ ὁ λέων ἰσχυρὰ τε καὶ κλυτὰς μακάριζεν
τῇ οὐρᾷ εἰς μάχην αὐτὸν ἐπορεύει. καὶ παῖδες δὲ
καὶ κύων καὶ ἄλλα ζῶα πολλὰ τῇ οὐρᾷ πρὸς ἀλκήν
κέρχονται. ἔργαι δὲ ἑλλήνες καὶ τῇ οὐρᾷ εἰρησάσαι
25 παρὰ τὸ ὀρίνειν καὶ παρορμῶν εἰς ἀλκήν.

Ἀλώα: ἑορτὴ Ἀθήνητος καὶ Ἀθηναίου. προσηγορεύεται δὲ
διὰ τὸ ταῖς ἀπαρχαῖς ταῖς ἀπὸ τῆς ἄλλω τότε κηρυχθ-
σασθαι, φέροντας εἰς ἑλεσφόρος, ἢ ἐπειδὴ ἄλλωσιν ἔκαι-
ζον ἐν τῇ ἑορτῇ. ἤγετο δὲ ἐπὶ τῇ συγκομιδῇ τῶν καρ-

6. Cod. ἄλλα σὺ — γελοῖον — μοι.

18. Cod. ἄριστος.

25. Cod. ἀπὸ τοῦ ἑρίων.

26. Cod. ὀλοια.

27. Cod. ἀπ' ἀρχαῖς ἀπὸ, omisso ταῖς.

28. Cod. φέροντες.

- πάντοτε ἄλκιον, ἐν ᾧ καὶ Περικλῆος πομπή. ἀπὸ
 δὲ τοῦ συναυλίζεσθαι, ἐκθίει καὶ ἄλως καὶ ἡλικία δέ,
 ἐκείνους πολλοὶ διασφίγγει συναυλοῦνται.
 Ἄλλοι γυναικὲς τὸ μὴ σαφῶς τι γνωρίζειν. ἑμμεν, δέ
 ἔστι τὸ ἀμφιγνοεῖν. 15
 Ἄλλοι τὴν ἡλικίαν: σημεῖον δὲ τὰ ἄλλοτρια ἐν γυναι-
 κὴ ἔχων καὶ μὴ τὰ ἑαυτοῦ.
 Ἄλοιμός: τὸ τῶν πολλῶν χρεῖμα.
 Ἀλοκίσεις: ἀρότοις.
 Ἄλοι διαπεπασμένοι ἀνὸς τῇ συμπλοκῇ χρησίμος. 10
 Ἄλλοι δὲ τοὺς μεταλλάγειν.
 Ἀλυκτεῖν: δυσφορεῖν.
 Ἀλυπός: ὁ μὴ λυπούμενος. λίσσεται δὲ καὶ ἀλύπη-
 τος. Θεόδοτος.
 Ἄλογα: ἄλογα, Σοφοκλῆς. ἄλογα καὶ ἀδιανόητα, 15
 Πλάτων.
 Ἀλυπον ἄνθος ἀνίας: εἰ θέλεις εἰπεῖν ἐπὶ τινος
 πράγματος, ὃ λύπης ἀπαλλάσσει, οὕτως ἂν χρησάιο;
 ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Διονυσιακῷ Σατυρικῷ, ἐπὶ
 οἷον πρώτων γενεαμένων τῶν κατὰ τὴν χορὴν Σα- 20
 τύρων.
 πόθεν ποτ' ἄλυπον ὦδε
 εὖρον ἄνθος ἀνίας;
 ὅλον δὲ τὸ μελύθριον πολιτικὸν ἄγαν γέροντος. μετὰ γὰρ
 τῆς ἡλικίας ἐναργείας λελυμένην ἔχει τὴν ἐρμηνείαν καὶ 25
 μεθύουσιν ἀρμόττουσαν. δεῖ δὲ τὰς λύσεις τῆς ἐρμη-
 νείας ἀρμόττειν τοῖς νοήμασι καὶ μὴ σφίγγειν, καὶ
 μηδαμῶς σύνδεσμον παρατιθέμεναι, ἀλλ' ἀκήρατον τὴν
 λύσιν φυλάττειν.
 Ἀλυθαίνειν: ἀδυνατεῖν. 30
 Ἀλφίστων ὅτι αἱ ἀλφειτόπωλις, ἐν ᾧ καὶ ἡ Ζεῦσι-
 δος ἀνέκειτο Ἑλένη.

20. Cod. γενεαμένων τῶν.

22. Cod. πότε.

31. Codex solimanico vestigia vocis habet . . . ὅποιος. Ex-
 plevit Bekkerus.

- Ἄλφειταιβοι: ἄλφειταιβίαι, οὐ κρὸς ἀργύριον,
 ἀλλ' ἄλφειτων κριθὰς ἀμειβόμενοι.
- Ἄλφειτα: κυρίως μὲν τὰ ἀπὸ περρυγμίων καὶ ἀλε-
 σθεισῶν κριθῶν θρυπόμενα, καταχρηστικῶς δὲ τὰ
 5 ἀπὸ πυρῶν ἢ φακῶν.
- Ἄλφειτόχρωτος κεφαλῆς: τῆς κοιλίης. Ἀριστοφάνης
 Τελμισσεῦσιν.
- Ἄλλόφασις: θόρυβος ἀναρχίας.
- Ἄλλοφάσειν: ἐτεροχροεῖν, κυρτοῦ.
- 10 Ἄλλοφάσειν: οὐχ ὑπεφύγειν βάρος.
- Ἄλλοφάτοις: ὑπ' ἄλλων πεφασσάμεναι, οἷον ἀναρχο-
 μένοις.
- Ἄλφος: ἢ μὲν τις λευκὴ παραλλαγή κατὰ τὸ χρῶμα
 μετὰ τινῶν λεπτῶν στιγμάτων, ὃ καλεῖται λευκός
 15 ἄλφος, ἢ δὲ ὑπομελανίζουσα καὶ καλεῖται μέλας
 ἄλφος.
- Ἄλωπέκῆος: ἀμπέλου εἶδος.
- Ἄλφηστῆσιν: ἐνέμωσι.
- Ἄλφιναι: ἢ λευκή.
- 20 Ἀραθος: ἢ μεσόγειος ἦτοι ἢ κατὰ τὸ πῶλον ἄμμος.
- Ἀμαῖν: διερίκειν, παρὰ τὸ ἄμα.
- Ἀμαξιτόν: ὀδὸν δημοσίαν.
- Ἀμαρυγή: λαμπρότης.
- Ἀμαρυγῆς: ὄψεις. οἱ δὲ ἀκτῖνες ὄψεως.
- 25 Ἀμαρυγμα: φόρημα. κίνησιν. λαμπρότητα. οἱ δὲ . . .
- Ἀμματα: δεσμά.
- Ἀμαυρά: σκοτεινά, ὅθεν καὶ ἀμαυρόν τὸ μὴ διαφανές.
- Ἀμαχόν: δυσκαταμάχτην. Πίνδαρος.
- ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἡθός.
- 30 Ἀμβλοσκουσιν: ἀποβάλλουσιν.
- Ἀμβλός: σκοτεινός.

7. Cod. ταλμισσεῦσιν Ἀριστοφάνης. Voss. Aristoph. Tel-
 miss. frag. ζ.

24. Cod. ἀμαρ: ὄψας. Bekkerus ex Eadem supplevit.

27. Pind. Olymp. XIII. 16. edit. Boeckh.

- Ἀμβλυώττει: τυφλώττει.
 Ἀμβλωθρίδια: ἐκτρώματα, ἐξημβλωμένα ἔμβρυα.
 Ἀμβρόσιον: θεῖον. ἢ ἀθάνατον. ἢ θαυμαστόν.
 Ἀμβροτα: θεῖα, ἁφθάρτα.
 Ἀμείβεσθαι: ἀποκρίνεσθαι. 5
 Ἀμείβων: ἀλλάσσειν.
 Ἀμειδές: συγγόν, συστροφικόν.
 Ἀμείλικτος: ἀπάνθρωπος.
 Ἀμείλικτον: ἄσκη.
 Ἀμείλιχος: σκληρός, ἀκολάκευτος. 10
 Ἀμέλει: σημαίνει τρία, διὰ τοῦτο, καὶ τὸ πᾶν, καὶ
 ἔστι καὶ περιττὸν ἐν ταῖς γραφαῖς, κόσμον ἔχειν
 παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς παραλαμβάνομενον.
 Ἀμέλει: τοιγαροῦν.
 Ἀμελλητί: ἀνυπερδέτως. 15
 Ἀμεταποίητον: ἀμετάθετον.
 Ἀμετρίαν: ὑπερβολήν.
 Ἀμεταστρεπτί: ἀμελητί, μὴ ἐπιστρεφόμενον.
 Ἀμηγέπη: ὅπωςδήποτε, καθ' ὅτι οὖν. λέγεται δὲ καὶ
 ἄμωσγέπως καὶ ἁμόθεν. 20
 Ἀμήρυντον: πολὺ, ἐκτεταμένον, ἀπλήρωτον, τοῦτεστι
 διηκεῶς ἐπιμένον ἀπέραντον.
 Ἀμήσαντες: ἀπὸ τοῦ ἀμῆ ἀποτεμόντες.
 Ἀμητῆρες: θερισταί.
 Ἀμητός: αὐτὰ τὰ τεθερισμένα δευτύνως· προπαροῦν 25
 τύνως δὲ ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, ὡς καὶ τρύγητος
 ὁ καιρὸς τοῦ τρυγᾶν.
 Ἀμηχανία: ἀπορία.
 Ἀμήχανον: ὑπὲρ λόγον.
 Ἀμίδας: τὰ ὑψηλῆσια, τὰ σφοδρόχα ἀγγεῖα. 30
 Ἀμιλλα: ἀγώνισμα, φιλονεικία, ἐξίσωσις.

2. Cod. ἐξημβλωνα.

18. Cod. ἀμεταστρεπ: ultima lineola omissa.

23. Cod. μὴ ἀποτ. ut Suidas. ἀμῆ, quod recepimus, debetur Bekkero.

- Ἀμογητί: ἀκόπως.
 Ἀμοιβαδόν: ἐξάλωσης, ἐφεξῆς.
 Ἀμοιβή: ἀνταπόδοσις.
 Ἀμοιβαῖα: ἐκτίσις, ἀνταπόδοσις ἢ ἐκ διαδοχῆς ὁμοία.
 5 Ἀμοιρῆσαι: ἀποτυχεῖν.
 Ἀμουσα: ἀτερπῆ, ἀηδὴ, ἀπαίδευτα.
 Ἀμπεχόμενος: περιβρλόμενος.
 Ἀμπεχόνη: [ἰμάτιον].
 Ἀμπεχόνιον: λεπτὸν ἰμάτιον, πέλλιον.
 10 Ἀμπλακίαις: ἀμαρτίαις.
 Ἀμπυκας: χαλινούς.
 Ἀμπυξ: δισμός τριῶν ἢ νόμος τῆς κεφαλῆς.
 Ἀμπωτις: ξηρασία ἢ πλημμύρα.
 Ἀμυδρά: ἀφανῆ, σκοτεινά.
 15 Ἀμύκλας: Λακεδαίμων.
 Ἀμύητος: ἄπειρος, ἀέλεστος.
 Ἀμύμων: ἄψογος, ἄμεμπτος.
 Ἀμύντωρ: βοηθός.
 Ἀμυξίς: σπάραξις.
 20 Ἀμύσσει: ξέει, σπαράσσει.
 Ἀμυχή: ἐμπόλαιον εἶκος.
 Ἀμφ' αὐτούς: περὶ αὐτούς.
 Ἀμφηκες: ἀμφοτέρωθεν ὑπονημένον.
 Ἀμφηρεφές: ἀμφοτέρωθεν ἐσταγασμένον ἢ κατάσκιον.
 25 Ἀμφήριστον: ἄνισον, ἀμφίβολον.
 Ἀμφί: περὶ, ἐξ ἑκατέρου μέρους.
 Ἀμφίβιον: ἐν ἀμφοτέραις δυνάμενον βιοῦν, θαλάσῃ
 καὶ γῇ.
 Ἀμφίβολοι: πανταχόθεν βαλλόμενοι ἢ ἀπορούμενοι,
 30 διαφοροῖς συνεχόμενοι λογισμοῖς ἄγνοια καὶ εἰς
 τοῦτο εἴτ' ἐκείνο ποιήσουσιν.

1. Cod. ἀμογητί.

8. Deest ἰμάτιον. Bekkerus ab Eudemo sumsit.

30. Cod. διαφορὰ — ἄγνοις (sic) — εἰς ἐκείνο.

- Ἀμφιγύοισιν: τοῖς ἐξ ἑκατέρου μέρους πληῖαι ἢ
γυῖωσαι δυναμένοις.
- Ἀμφιδέξῃα: ψέλια.
- Ἀμφιδεές: περιδεές.
- Ἀμφιθαλής: ἑκατέρωθεν θάλλον. 5
- Ἀμφίθετος: κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένη, ἀπό-
θμενος.
- Ἀμφίκρημνος: περικρημνος ἢ βραχυτάτη.
- Ἀμφίκρημνον: ἑκατέρωθεν ἐπικινδυνον.
- Ἀμφιλαφές: κατάσκιον. ἀμφοτέρωθεν βοηθούμενον. 10
ἢ δασύ.
- Ἀμφιλάφεια: ἀμφοτέρωθεν βοηθία.
- Ἀμφιλαφής: μεγάλη, οἷον ἀμφιλαβής, ὅτι ἀμφοτέραις
ταῖς χερσὶ λαμβάνεσθαι αὐτῆς ἔστιν.
- Ἀμφιμάτορας: ἀμφοτέρους [τοὺς] γονεῖς ἔχοντας. 15
- Ἀμφιματῶσαι: ἀποδύσαι.
- Ἀμφιον: ἔνδυμα, ἱμάτιον.
- Ἀμφίπολος: ἡ θεράπαινα.
- Ἀμφιρύτη: περιῤῥέομένη κύκλῳ.
- Ἀμφισβητεῖν: μὴ συμφωνεῖν, ἀλλ' οἷον χωρὶς βαίνειν 20
καὶ ἀμφιβάλλειν.
- Ἀμφίτακοι: τάπητες ἀμφιμαλλοί.
- Ἀμφιστεφεές: πάντοθεν πλήρεις, περιπεπλεγμέναι
ἀλλήλαις.
- Ἀμφὶ τὸ λυκόφως: περὶ τὴν αὐγήν. 25
- Ἀμφιτροχῇ: κατεῤῥωγότα.
- Ἀμφιφορεῖα: ἀγγεῖα.
- Ἀμφιφορεῦσι: κεραμίσι, ἀμφορεῦσιν.
- Ἀμφίχυτον: περιεχωσμένον.
- Ἀμφοδον: δίοδον, ῥύμην. 30

2. Cod. ἢ γυῖωσαι.

6. Cod. ἀμφίθετον — τιθεμένης ἀπόθμαιον.

15. Cod. ἀμφ' γονεῖς.

23. Cod. περιπεπλεγμέναις.

26. Cod. ἀμφιτρογγή.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

ἢ ὅ' ἀλύεις, ὅτε Ἰήρον ἐνέκησας τὴν ἀλήτην;

τὸ δὲ λυπεῖσθαι ψιλῶς, οἶον·

ὡς ἔφαθ'· ἢ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσατο·

6. ὡς στεφνητικὸν ἔχον πρὸ α. Αἰδύμος δὲ ἀμφοτέρω δασέως. καὶ γὰρ τὸ ἀλεινέσθαι δασύνουσιν οἱ Ἀττικοί, καὶ πάντα τὰ κοιῶτα, ἄμεις, ἄμαξα, ἄμνος, Ἀλαῖ, ἀλύειν. ἄλλοι δὲ τὸ ἀλύειν ἐπὶ τοῦ χαίρειν δασύνουσιν, ὥστε ἀπὸ τοῦ ἁλλόμενου, δασύνεται.

10. Ἀλύσιον: ἀλυσειδίων, πλόκιον περιτραχέλιον. Μένανδρος Καρίνη·

περὶ τὸν τραχήλον ἀλύσιον τί σοι δότω.

Ἄλφι: ἄλφικον. τοῦτο δὲ καλεῖται ἀπότηρικον, ὅφρασι πρῶτον εὐρεῖν Ἐπίχαρμον.

15. Ἀλυσιτελεῖς: ἀσύμφορον.

Ἄλφους: λευκούς ἢ λευκάς.

Ἄλφ: πιασθῆ, καταγνωσθῆ.

Ἄλα: ἀντὶ τοῦ ἄλεις. Φιλύλλιος.

Ἄλφιστεῖς: οἱ τὰ ἄλφικα ποιῶντες. Τρεπίδης.

20. Ἀλωαί: ἀλωνεῖν ἢ παραδίδουσι.

Ἀλώβητον: ἄμωμον, ἀβλαβές.

Ἀλώμενος: πλανώμενος.

Ἀλωπόχρους: ὁ πολὺς.

Ἀλῶναι: ληφθῆναι, συνδεδῆναι.

25. Ἀλώσιμα: εὐληπτα.

Ἄλῶα: ἐορτή. ἔστιν Ἀττική. Φιλόχορος δὲ φησὶν ὑπομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοῦ ἀνθρώπου τὰς διατριβὰς περὶ τὰς ἄλως κοιῖσθαι.

1. Cod. τί ἀλύεις.

8. Cod. χαίρεσθαι.

10. Cod. αἰσίον, sine spiritalis nota. De spiritali hujus vocis vid. Schaeferi notam ad Gregor. Corinth. p. 524.

18. Cod. φιλάλλιος. De Philyllio Comico vid. Meimke Quaest. scen. II. p. 60-62.

Ἄλωπεκῆθεν: δημός ἐστιν ἡ Ἄλωπεκῆ πῆς Ἀντιοχί-
δος. καὶ ὁ δημότης Ἀλωπεκός.

Ἄλωπεκόννητος: πόλις ἐστὶ μία τῶν ἐν Χαρρόνησῳ.

Ἀλαξονεύεσθαι τὸ ψεύδεσθαι λέγουσιν, καὶ ἀλα-
ξόνα τὸν ψεύστην καὶ φένακα.

Ἀλοστατεῖ: στρατεύεται.

Ἀλειεύεσθαι: τὸ ἀλειβεῖν. λέγουσιν δὲ καὶ αἱ ἡμεῖς.

Ἀλεαίνειν: θερμαίνεσθαι, οὐχὶ ἀλεαίνεσθαι.

οὐκ οὖν ἔν' ἀλεαίνοιμε, τοῦτ' ἡμπεσχόρην,

Ἀριστοφάνης.

Ἄλφα: τοῦτο ὑπὸ Φοινίκων βοός κεφαλή ἐκαλεῖτο. καὶ
Μαυροῦς δὲ ὁ νομοθέτης ὑπὸ Ἰουδαίων διὰ τὸ πολ-
λὸς ἔχειν αἰφροὺς ἐν τῷ σώματι οὕτως ἐκαλεῖτο. ἀλ-
λὰ τοῦτο Νικαρχὸς ὁ τοῦ Ἀμμωνίου ἐν τῷ περὶ Ἰου-
δαίων φάσκει. ἔλφα δὲ ἐκαλεῖτο καὶ ὁ σὺς ὁ πλὴν 15
ξας τὸν Ἀδωνιν ἐκλήθη δὲ οὕτως ὑπὸ Ἀσβατών τῶν
ἐν Φοινίᾳ: καλεῖται δὲ παρὰ Φοίνικιν ὁ ἀπηνῆς καὶ
ἄγριος. ἄλφα δὲ καλεῖται καὶ ὁ Ὀσίρις ὑπὸ Βιβλίων.
ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλάφιστον.

Ἀλφαίνειν: τὸ παραλλάσσειν. ἐξ οὗ καὶ οἱ ἐν τῷ σώ- 20
ματι ἄλφοι παραλλάσσουσι γὰρ κατὰ τὸν χρόνον.

Ἀλφαίνεα: ἔλφα ἢ εὐρίσκει. ἐνθὰν τι μάλῃ ἢ πολ-
λὴν εὐρίσκουσα τμήν.

Ἀλφάνει: εὐρίσκει. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσας
οἱμοὶ κακοδαίμων πῆς τῆς ἡμέρας, ὅτε 25
εἰδέναι μὲν κήρυξε· αὐτοὺς ἄλφάνει.

Ἐπολις Ταξίαρχος

οὐκ ἔδεικτον αὐτὴν δευρό μοι τῶν τοξοτῶν
ἔργων ἀπρηγούξει τις, ὅτι αὐτὴν ἄλφάνει.

4. Cod. ἀλαττονέσθαι.

5. Cod. φαίνακα.

9. Cod. οὐκ οὖν ἔν' ἀλεινίμην τοῦτο.

20. 21. Cod. παραλάσειν et παραλάσσουσι.

22. Cod. ἀλφαίνειν.

24. Theoph. sec. fragm. id.

καὶ ὁ ποιητής·

ἑκατόμβοιον δὲ τοὶ ἤλφον.

* Ἀλιμόνεις: Ἀλιμοὺς δημὸς ἔστιν τῆς Αἰοντίδος.

Ἀλδαίνων: αὐξόμενος.

5 Ἀλειφοίβιον: τὸν περὶ πάλαιστραν ἀναστρεφόμενον
καὶ ὑπηρετοῦντα οὕτως Ἀριστοφάνη.

Ἀλεξίλογα: οὕτω τὰ γράμματα κίχλη καὶ Κρητίας ὁ
τύραννος.

Ἀλεσούριον: θαλάσσιον ἰχθυὸν καὶ γένος κογχυλίου.

10 Ἀλευρόμαντις: ὁ Ἀπόλλων, διὰ τὸ ἀλεύρεσθαι
τεσσάθαι.

Ἀλευρόττης: ὃ τὰ ἄλευρα διατρώσκει. οἱ δὲ τηλίαν
αὐτὸ καλοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ τηλίαν ὀνομάζουσι καὶ
κύσκινον.

15 Ἀλάστορ: δηλονότι Νηϊόχαρις τὴν ἀλάστορα ἔφη
Ἐφίργα.

Ἀλάστορον: ἀντὶ τοῦ ἀλάστορα, ἐκὸς πύθιας τῆς ὁ
ἀλάστορος, Ἀλκυλὸς μέγαν ἀλάστορον εἶπεν.

Ἀλάστορα προσβαλεῖν: ὁδὸν μύσος καὶ ἀνοσίστον

20 γίαν. Εὐρυπύδης.

οὐ σοὶ πεφαινό, μὴ γὰρ φέρει κακὰ
ἐχθροῦσι, στυγὴ προσβαλεῖ ἀλάστορα.

Ἀλεύρατις: ἀγγεῖον εἰς ἄλευρα.

Ἀλεύσαι: ἀντὶ τοῦ φυλάττειν. Εὐρυπύδης.

25 Ἀλλήλεις: ἀλλήλους περιέρχοντες.

Ἀλληλιμμένον: τὰ τοιαῦτα οὐκ Ἀττικῶς ἀναδιπλοῦν-
τες λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἡλειμμένον.

Ἀλίστορ: τὸ μάταιον. Εὐρυπύδης. ἔφαδ' ἐπὶ ἀνέγ-
κλητον, ὃ οὐκ ἔστι φυλάττειν, κατὰ ἀπόφασιν.

2. *Iliad.* φ. 79.

3. *Vid. supr. ubi* Ἀλιμοσίαις.

7. *Cod.* Κρηταίος ὁ γὰρ ἡγεμὸν τῆς πόλεως ἦν.

15. *Cod.* νηϊόχαρις.

22. *Cod.* ἐχθροῖσιν στυγὴν.

25. *Cod.* ἀλλήλεις.

Ἀλισυόμενας: ἐντὶ τοῦ ἀλισιάου. Πλάτων.

Ἀλινουσιν: ἀντὶ τοῦ λεπτύνουσι. Σοφοκλῆς.

Ἀλικάστα: αἰσονται οἱ πολλοὶ ἀλικάστια τὰ ταχυγ-
ρά, οὐ χρωῖνται δὲ οὕτως Ἀττικοί, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀλλοι
κατασμένων κρεῶν ὁπωτιῶν προσφάτων. 5

Ἀλίσαι: κολίσαι τὸν ἱππῶν.

Ἀλφυρίδες: τόπος τις περὶ τὰς ἰσχυρίας τῆς Ἀττι-
κῆς. Ἀριστοφάνης *Πηρέϊ*.

Ἰδοὶ δὲ γέ σε βληθεῖσθαι εἰς ἄλφυρίδας

. . . τηδὶ μὴ παρόχθειν σε ποταμῶματα. 10

Ἀλφυρόν: τὰ πολλὰ ἐκτεταμένως. λέγουσιν δὲ καὶ
ἄλυσόν.

νῆ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἄλυσόν, δίκαιά γε

Ἀριστοφάνης λέγει *Πυσιπυρέϊ*.

Ἄλις τοῦδε: οἷον ἀπόχρη καὶ ἱκανῶς ἔχει εἶρηται 15
δὲ ἀπὸ τῆς ἁλός, δει καὶ αὐτὴ διαφυλῆς καὶ ἱκανή
ἢ ἀπὸ τοῦ ἁλός.

Ἀλίσπαρτον: κυρίως τὸ ἀλλ' κατασπαρμένον χαλκόν.
καὶ τὸ ἄλευρον δὲ οὕτω λέγεται· οἱ δὲ ἰδιῶται συν-
ήδως ἐπὶ τοῦ ἀχρήστου γενούτος χρωῖνται τῇ φωνῇ. 20

Ἀλίσθς: ἀντὶ τοῦ ἀλίσθς. *Περικλέτης*.

Ἀλκᾶθ καὶ ἄλκᾶθαινε: Σοφοκλῆς καὶ Ἀλκίλλος.
σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν.

Ἀλοσύδνης: τῆς ἐν ἄλλ' γενομένης. ὁ δὲ Ἠλέδωρος
τὴν θάλασσαν ἀπέδωκεν. 25

Ἀλοῦν: ἀντὶ τοῦ περιόγων, ὡς οἱ ἀλοῦντες βόσκ-
οῦντες Ἀριστοφάνης.

ἄλοφν, χρῆ τὰς γνάθους.

11. Cod. ἐκτεταμένως.

16. Cod. διαφυλῆς.

18. Cod. ἄλυσόν κατασπαρμένον.

24. Cf. *Iliad*. v. 270. *Odyss.* 8. 404.

27. *Aristoph.* *Theam.* 2., ubi rectissime monet Cl. Boissonade,
exemplum h. l. allatum suo loco esse motum, et ad sequentem in
Lexico vocem pertinere.

28. *Aristoph.* fragm. incert. οἶ'.

Ἀλοῶν: ὑδατῶν, βάλαντι καὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἐκ τῆς
ἄλλω τῶν εἰκόνων.

Ἀλοῖα: ἔκκεται. ἀπ' οὗ καὶ παρφαλοῖας Ἀλκυῶν
ὁ παρφοῦς.

5 Ἀλλὰ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ ἄλλο καὶ πάλιν. Πλάτων Νεκτὶ μακρῷ
ἀλλ' αὐτὸς γέλοιον ἄνθρωπος μου μὴ φροντίσαι
μηδὲν.

Ἀλὸς θείοιο: τοῦ ἐντίμου, διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ καὶ
πανταρχοῦ χρῆσιν. ἢ τοῦ καθαροῦ καὶ ἀφράτου. ἢ
10 τοῦ δικαίου καὶ ἀναγκαίου, δικαίου μὲν, καθότι μυ-
στικῶς αὐτῶν προσηγορεύεται· σπονδαὶ γὰρ καὶ ὀρε-
στῶν καὶ ἱερῶν καὶ ἱερῶν καὶ τραπέζης κοινωνία
τούτων χερσὶν ἐκτελεῖται· ἀναγκαῖον δὲ πρὸς διακονίαν
καὶ ἐπιτηδεύοντα καὶ ἐκτελεῖται τῶν χρησίων ἀνθρώ-
15 ποῖς. καὶ τὸ πῦρ δὲ θεῖον καὶ ἡ θάλασσα εἶκοις διὰ
τινα τοιαῦτα καλεῖσθαι· ἢ διὰ τὸ καθ' ἑαυτὸν λυμά-
των εἶναι. ἔτι τε τὸ σπονδαῖον καὶ τὸ καλὸν καὶ ἀγα-
θόν ἢ τὸ μέγα καὶ ἄριστον· θῆλον λέγεται.

Ἀλκαία: ἢ οὐρὰ τοῦ ζώου, κυρίως δὲ τοῦ λέοντος, ὃ
20 ἔστι κνήδων. ἔχει δὲ ἄλκαϊαν διὰ τὸ εἰς ἀλκήν προ-
ορμῆν, ἐπεὶ ὁ λέων ἰσχυρὰ τε καὶ πλευρὰς μαρτυρεῖται
τῇ οὐρᾷ εἰς μάχην ἑαυτὸν ἐκτελεῖται καὶ ταῦτος δὲ
καὶ κύων καὶ ἄλλα ζῶα πολλὰ τῇ οὐρᾷ πρὸς ἀλκήν
ἐκτελεῖται. φασὶ δὲ Ἑλλήνες καὶ πᾶσι οὐρᾷ ἐκτελεῖται
25 παρὰ τὸ ὀρίνειν καὶ παρορμῆν εἰς ἀλκήν.

Ἀλῶα: ἑορτὴ Δήμητρος καὶ Ἀργεῖου. προσηγορεύεται δὲ
διὰ τὸ ταῖς ἀπαρχαῖς ταῖς ἀπὸ τῆς ἄλλω τῆς κρησσοῦ-
σαςθαι, φέροντας εἰς Ἑλεσθῶν, ἢ ἐκείνῃ ἄλλωσιν ἐκαι-
ζον ἐν τῇ ἑορτῇ. ἤγετο δὲ ἐπὶ τῇ συγκομιδῇ τῶν καρ-

6. Cod. ἀλλὰ οὐ — γέλοιον — μου.

18. Cod. ἄριστος.

25. Cod. ἀπὸ τοῦ ὀρίνειν.

26. Cod. ἄλκαϊα.

27. Cod. ἀπ' ἀρχαῖς ἀπὸ, οἰκιστὴς ταῖς.

28. Cod. φέροντες.

πᾶν ἰσορῇ Ἀλῶα, ἐν ᾗ καὶ Πλοσιδαῖος πομπή· ἀπὸ
 δὲ τοῦ συναυλίσσασθαι, ἐκθέν καὶ ἄλλος καὶ ἡλιαδα δέ,
 ἐκτὶ πολλοὶ διασφαιεὶ συνασφροίζονται.
 Ἀλλογυνοεῖνε, τὸ μὴ σαφῶς τι γνωρίζειν. ἄμωσι δέ
 ἔστι τὸ ἀμφιγνοεῖν.
 Ἀλλοτριεύγωμας· σημαίνει ὁ τὸ ἀλλότρια ἐν γνῶ-
 μη ἔχων καὶ μὴ τὰ ἑαυτοῦ.
 Ἀλοιμός· τὸ τῶν πόρων χρίσμα.
 Ἀλοκίξειν· ἀφ᾽ ὁρᾶν.
 Ἀλοὶ διαπεπλάσθαι· ἀνοῖε τῇ συμπολὶ καὶ χρήσιμος. 10
 Ἀλλῶν διὰ μεταλλαγῇ.
 Ἀλυκτεῖν· δυσφορεῖν.
 Ἀλυπός· ὁ μὴ λυπούμενος, λήσται δὲ καὶ ἀλύπη-
 τος. Θεόλυπος.
 Ἀλογα· ἀλόγητα, Σοφοκλῆς. ἄλογα καὶ ἀδιανόητα, 15
 Πλάτων.
 Ἀλυπον ἄνθρωπος ἀνίας· εἰ θέλοις εἰπεῖν ἐπὶ τινος
 πράγματος, ὃ λύπης ἀπαλλάσσει, οὕτως ἂν χεῖραιο;
 ὥς καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Διονυσιακῷ Σατυρικῷ, ἐπὶ
 οἰκῶν πρώτων γένεσάμενων τῶν κατὰ τὸν χρόνον Σα- 20
 τύρων·
 πόθεν ποτ' ἄλυπον ὦδε
 εὐρον ἄνθρωπος ἀνίας;
 ὅλον δὲ τὸ μελύθριον πολιτικὸν ἄγαν γέγονε, μετὰ γὰρ
 τῆς ἁγῆλης ἐναργείας λελυμένην ἔχει τὴν ἐρμηνείαν καὶ 25
 μεθύουσιν ἀρμόττουσαν. δεῖ δὲ τὰς λύσεις τῆς ἐρμη-
 νείας ἀρμόττειν τοῖς νοήμασι καὶ μὴ σφίγγειν, καὶ
 μηδαμοῦ σύνδεσμον παρατιμῆναι, ἀλλ' ἀκήρατον τὴν
 λέξιν φυλάττειν.
 Ἀλυσαίνειν· ἀδυνατεῖν.
 Ἀλφίστων στοά· ἡ ἀλφειόπολις, ἐν ᾗ καὶ ἡ Ζεύει-
 δος ἀνέκειτο Ἑλένη.

20. Ὁ ἀπὸ τοῦ ἀλφειοῦ ποταμοῦ.

22. Cod. πότι.

31. Collex sollemnmodo vestigia vocis habet . . . ὁποῖος. Ex-
plevit Bekkerus.

- Ἄλφιτε κρητοῖσι: Ἄλφιτε κρητοῖσι, οὐ πρὸς ἀργυρίου,
 ἀλλ' ἄλφινων κρητὰς ἀμειβομένοι.
- Ἄλφιτα: κυρίως μὲν τὰ ἀπὸ πεφυργμέναν καὶ ἀλε-
 σθεισῶν κρητῶν θραύσματα, καταχρηστικῶς δὲ τὰ
 5 ἀπὸ πυρῶν ἢ φακῶν.
- Ἄλφιντόχρωτος πεφάληγ: τῆς πολυῆς. Ἀριστοφάνης
 Τελμισσεῦσιν.
- Ἄλλοφασις: θόρυβος παραχλῆδης.
- Ἄλλοφάσειν: ἐτεροχροεῖν, κυροῦν.
- 10 Ἄλλοφάσειν: ὅχλ. ὑπερφρεῖν βάρος.
- Ἄλλοφάτοις: ὑπ' ἄλλων πεφασμένοις, οἷον ἀχρη-
 μένοις.
- Ἄλφος: ἥ μὲν τις λευκὴ παραχλῆδης κατὰ τὸ χρῶμα
 μετὰ τινων λεπτῶν στιγμάτων, ἡ καλεῖται λευκός
 15 ἄλφος, ἥ δὲ ὑπομελανίζουσα καὶ καλεῖται μέλας
 ἄλφος.
- Ἄλωπεκέως: ἀμπέλου εἶδος.
- Ἄλφη ἄτῃσιν: ἐνέμυσσιν.
- Ἄλφιντα: ἡ λευκή.
- 20 Ἀραθός: ἡ μισόγειος ἦτοι ἡ κατὰ τὸ πῶλον ἔρμος.
- Ἀμᾶν: διεῖξιν, παρὰ τὸ ἄμα.
- Ἀμαξιτόν: ὁδὸν δημοσίαν.
- Ἀμαρυγή: λαμπηδών.
- Ἀμαρυγῆς: ὄψεις. οἱ δὲ ἀκτῖνας ὄψεως.
- 25 Ἀμαρυγμα: φόρημα. κίνησιν. λαμπηδόνα. οἱ δὲ...
- Ἀμματα: δεσμά.
- Ἀμαυρά: σκοτεινά, ὅθεν καὶ ἀμαυρὸν τὸ μὴ διαφανές.
- Ἀμαχόν: δυσκαταμάχητον. Πίνδαρος.
- ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἡθός.
- 30 Ἀμβλισχουσιν: ἀποβάλλουσιν.
- Ἀμβλῆς: σκοτεινός.

7. Cod. *τελμισσεῦσιν* Ἀριστοφάνης. Vindob. Græc. 10. Tel-
 miss. frag. ζ.

24. Cod. *ἀμαρ: ὄψεις*. Bekkerus ex Bædæno supplēvit.

27. Pind. Olymp. XIII. 16. edit. Boeckh.

- Ἀμβλυώττει: τυφλώττει.
 Ἀμβλωθρίδια: ἐκτρώματα, ἐξημβλωμένα ἔμβρυα.
 Ἀμβροσίον: θεῖον. ἢ ἀθάνατον. ἢ θυμαστόν.
 Ἀμβροσά: θεῖα, ἄφθαρτα.
 Ἀμείβεσθαι: ἀποκρίνεσθαι. 5
 Ἀμείβων: ἀλλάσων.
 Ἀμειδίς: στυγνόν, ἐκθερπνόν.
 Ἀμείλικτος: ἀπάνθρωπος.
 Ἀμείλικτος: ἄσκη.
 Ἀμείλιχος: σκληρός, ἀκολάκευτος. 10
 Ἀμίλει: σημαίνει τρία, διὰ τοῦτο, καὶ τὸ πᾶν, καὶ
 ἐστὶ καὶ κριτικὸν ἐν ταῖς γραφαῖς, κόσμου χάριν
 παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς παραλαμβάνομενον.
 Ἀμίλει: τοιγαροῦν.
 Ἀμειλλητί: ἀνυπερθέτως. 15
 Ἀμεταποίητον: ἀμετάθετον.
 Ἀμετρίαν: ὑπερβολήν.
 Ἀμεταστρεπτί: ἀμελητί, μὴ ἐπιστρεφόμενον.
 Ἀμηγέπη: ὡς οὐδέποτε, καθ' ὅτι οὐν. λέγεται δὲ καὶ
 ἀμωσγέπως καὶ ἀμόθεν. 20
 Ἀμήρυτον: πολὺ, ἐκτεταμένον, ἀπλήρωτον, τοῦτο ἐστὶ
 διηλεκτὸς ἐκτεταμένον ἀπέραντον.
 Ἀμήσαντες: ἀπὸ τοῦ ἄμῃ ἀποτερόντες.
 Ἀμητῆρες: θερισταί.
 Ἀμητός: αὐτὰ τὰ θετρισμένα ὀξύτωνος προπαροῦν. 25
 τῶνος δὲ ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, ὡς καὶ τρύγητος
 ὁ καιρὸς τοῦ τρυγῆν.
 Ἀμηχανία: ἀπορία.
 Ἀμήχανον: ὑπὲρ λόγον.
 Ἀμίδας: τὰ ὑπερήσια, τὰ σφόδρόχα ἀγγεῖα. 30
 Ἀμιλλα: ἀγώνισμα, φιλονεικία, ἐξίσωσις.

2. Cod. ἐξημβλωνα.

18. Cod. ἀμεταστρεπτ: ultima lineola omissa.

23. Cod. μὴ ἀποτ. ut Suidas. ἀμῃ, quod recepimus, debetur Bekkeri.

- Ἀμογητί: ἀκόπως.
 Ἀμοιβαδόν: ἐξαίφνης, ἐφ' ἑξῆς.
 Ἀμοιβή: ἀνταπόδοσις.
 Ἀμοιβαῖα: ἑκτίσις, ἀνταπόδοσις ἢ ἐκ διαδοχῆς ὁμοία.
 5 Ἀμοιρῆσαι: ἀποτυχεῖν.
 Ἀμουσα: ἀτερεῇ, ἀηδῇ, ἀκαίδευτα.
 Ἀμπερόμενος: περιβαλλόμενος.
 Ἀμπερόνῃ: [ἱμάτιον].
 Ἀμπερόνιον: λεπτὸν ἱμάτιον, κάλλιον.
 10 Ἀμπλακίαις: ἁμαρτίαις.
 Ἀμπυκας: χυλινός.
 Ἀμπυξ: δεσμός τριῶν ἢ κόσμος τῆς κεφαλῆς.
 Ἀμπωτις: ξηρασία ἢ πλημμύρα.
 Ἀμύδρα: ἀφανῇ, σκοτεινὰ.
 15 Ἀμύκλας: Λακεδαίμων.
 Ἀμύητος: ἄπειρος, ἀτέλεστος.
 Ἀμύμων: ἄψογος, ἄμεμπτος.
 Ἀμύντωρ: βοηθός.
 Ἀμνξίς: σκάραξις.
 20 Ἀμύσσει: ξέει, σκαράσσει.
 Ἀμυχή: ἐπιπόλαιον ἔλκος.
 Ἀμφ' αὐτούς: περὶ αὐτούς.
 Ἀμφηκες: ἀμφοτέρωθεν ὑποσημένον.
 Ἀμφηρεφές: ἀμφοτέρωθεν ἐστειγμένον ἢ ματάσκιον.
 25 Ἀμφήριστον: ἄνισον, ἀμφίβολον.
 Ἀμφί: περὶ, ἐξ ἑκατέρου μέρους.
 Ἀμφίβιον: ἐν ἀμφοτέραις δυνάμειον βιοῦν, θαλάσῃ
 καὶ γῇ.
 Ἀμφίβολοι: πανταχόθεν βαλλόμενοι ἢ ἀπορούμενοι,
 30 διαφόροις συνεχόμενοι λογισμοῖς ἄγνοια καὶ εἴτε
 τοῦτο εἴτ' ἐκείνο ποιήσουσιν.

1. Cod. ἀμογητί.

8. Deest ἱμάτιον. Bekkerus ab Eudemo sumsit.

30. Cod. διαφορὰ — ἀγνοῖς (sic) — εἴτε ἐκείνο.

- Ἀμφιγύοισιν: τοῖς ἐξ ἑκατέρου μέρους πληῖται ἢ
 γνωῶσαι δυναμένοις.
 Ἀμφιδέξῃα: ψέλια.
 Ἀμφιδεῖς: περιδεῖς.
 Ἀμφιδαλῆς: ἑκατέρωθεν θάλλον. 6
 Ἀμφίδετος: κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένη, ἀπύ-
 θμενος.
 Ἀμφίκρημνος: περικρημνος ἢ βραχνιάτη.
 Ἀμφίκρημνον: ἑκατέρωθεν ἐκκινδυνον.
 Ἀμφιλαφῆς: κατάσκιον. ἀμφοτέρωθεν βοηθούμενον. 10
 ἢ δασύ.
 Ἀμφιλάφεια: ἀμφοτέρωθεν βοήθεια.
 Ἀμφιλαφῆς: μεγάλη, οἷον ἀμφιλαβῆς, ὅτι ἀμφοτέραις
 ταῖς χερσὶ λαμβάνεσθαι αὐτῆς ἔστιν.
 Ἀμφιμάτορας: ἀμφοτέρους [τοὺς] γονεῖς ἔχοντας. 15
 Ἀμφιματῶσαι: ἀποδῦσαι.
 Ἀμφιον: ἔνδυμα, ἱμάτιον.
 Ἀμφίπολος: ἡ θεράπαινα.
 Ἀμφιρύτη: περιζήρομένη κύκλω.
 Ἀμφισβητεῖν: μὴ συμφωνεῖν, ἀλλ' οἷον χωρὶς βαίνειν 20
 καὶ ἀμφιβάλλειν.
 Ἀμφίτακοι: τάπητες ἀμφιμαλλοί.
 Ἀμφιστεφεῖς: πάντοθεν πλήρεις, περιπεπλεγμέναι
 ἀλλήλαις.
 Ἀμφι τὸ λυκόφως: περὶ τὴν αὐγὴν. 25
 Ἀμφιτροχῇ: κατεζώωγόντα.
 Ἀμφιφορεῖα: ἀγγελία.
 Ἀμφιφορεῦσι: κεραμίσι, ἀμφορεῦσιν.
 Ἀμφίχυτον: περιεχασμένον.
 Ἀμφοδον: δίοδον, δύμην. 30

2. Cod. ἢ γνωῶσαι.

6. Cod. ἀμφίδετον — τιθεμένης ἀπύθμαιον.

15. Cod. ἀμφ^ς γονεῖς.

23. Cod. περιπεπλεγμέναις.

26. Cod. ἀμφιτρογγή.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

- Ἐμπορεαφόρους: τοὺς μισθωτοὺς τοὺς τὰ κεράμια φέροντας.
- Ἐμφο τὰ χεῖρες: ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας.
- Ἐμώμενοι: θερίζοντες.
- δ' Ἀμωσγέπως: ὅπωςδῆποτε, ἔν γέ τινι, καθ' ὄντιναοῦν τρόπον.
- Ἐμῶσι: θερίζουσιν.
- Ἐναβιώσκεσθαι: ἀναζῆν.
- Ἐνάγνωσις: ἀναγνώρισις. ἢ ἀνάπεισις.
- 10' Ἀναβοθρεύουσιν: ἀναμοχλεύουσιν.
- Ἐνάγραπτον: τὸ ἀναγεγραμμένον. ἢ τὸ πᾶσιν ἔγνωσμένον.
- Ἐνάγωγος: ὁ μὴ τυχὼν τῆς δευτέρας ἀναγωγῆς.
- Ἐναγωγότερον: ἁμαρτωιώτερον, ἀτακτότερον.
- 15' Ἀναγώγῃ: φιληδόνῃ, ἐκλελυμένῃ.
- Ἐναδάσασθαι: ἀναμερίσασθαι.
- Ἐναδέσμην: ὁμοίον τι διαδήματι. ἢ μίτραν κεφαλῆς.
- Ἐναδεῖ: ἀναπλέκει, στέφει.
- Ἐναδούμενος: στεφανούμενος, τιθέμενος.
- 20' Ἀναδήσασθαι: στεφανώσασθαι. καὶ ἀναδήσοντες, στέφοντες.
- Ἐναδιδάξαι: ἀντὶ τοῦ πάντῃ διδάξαι· ἐπιτακτικὴ γὰρ ἔστιν ἡ ἀνά.
- Ἐναδύναι: ἀναχωρῆσαι.
- 25' Ἀναδύμενος: φεύγων, ἀναχωρῶν, ἀναβαλλόμενος.
- Ἐναξυγαῖς: ἀναστροφαῖς, στρατοπεδείαις.
- Ἐναξωπυρῆσαι: ἀνανεῶσαι, ἀνεγείρειν, ζωῶσαι.
- Ἐναθηλήσει: ἀναβλαστήσει.
- Ἐναθρούμενα: ἀνασκοπούμενα.
- 30' Ἀναίδην: ἀθρόως, σφοδρῶς. ἢ ἀπρηνθρασμένως.
- Ἐναιμωτί: ἄνευ αἵματος.
- Ἐναίνομαι: ἀπαρνοῦμαι, προῖεμαι.

1. Cod. μισθοὺς.

25. Cod. ἀναχωρούμενος.

- Ἄναιρειν: τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν. καὶ τὸ τεχθὲν ἀνατρέφειν. καὶ τὸ φονεῦσαι. καὶ τὸ ἀναλαβεῖν. καὶ ἔτι τὸ ἀπολλύναι. καὶ τὸ αἶρειν ἢ προσενέγκασθαι.
- Ἄνακαλυπτήρια: δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις, ὅταν πρῶτον ἀνακαλύπτωνται ἐν ἐστιάσει τῶν γάμων, τοῖς 5 ἀνδράδι καὶ τοῖς ἐστιωμένοις ὁρώμεναι.
- Ἄνακάθαρσις: ἐπίλυσις, διευκρίνησις.
- Ἄνακεφαλαιοῦται: ἀναπληροῦται.
- Ἄνακτίξει:
- Ἄνακεχυμένη: ἀνστή. 10
- Ἄνακλῖναι: ἀνοῖξαι.
- Ἄνακομιδή: ἀναγωγή, ἐπάνοδος.
- Ἄνακωχή: ἀντίπαυσις.
- Ἄνακτορίαν: δεσποτείαν.
- Ἄνακτόριον: ἱερὸν. 15
- Ἄνακυπῶσαι: ἀναστρέφαι.
- Ἄνακτόρων: ἱερατείων.
- Ἄνακῶς: φυλακτικῶς ἢ βασιλικῶς. καὶ ἀνακῶς ἔχειν φροντίζειν.
- Ἄνακωχεύειν: τὸ ἐν κελεύσει χειμῶνος ὄντος στήσαν- 20 τας τὰ ὀθόνια σαλεύειν.
- Ἄνακωχῆς: ἀναπαύσεως, ἐνδόσεως, τῆς πρὸς μικρὸν ἐν πολέμῳ εἰρήνης. ἀνακωχὴ δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκροὰς ἔχειν.
- Ἄναλγήτως: ἀναισθητῶς, ἀπόνως. καὶ ἀναισθησία 25 ἀναλγησία.
- Ἀνάλημμα: ὕψωμα, στήριγμα.
- Ἀναμάθω: ἐξ ἀρχῆς μάθω.
- Ἀναλλοιώτον: ἄτρεπτον, μὴ ἀλλοιούμενον.
- Ἀναμάττεσθαι: ἀναφυρᾶν. 30
- Ἀναμέλποντες: ἀνυμνοῦντες.
- Ἀναμετροῦσaiμι: διεκπεράσαιμι.

1. Cod. ἑγγαστρὶ.

11. Iliad. s. 751.

32. Cod. διεμπεράσαιμι.

- Ἀναμηνύσασθαι: ἀνατεῖναι.
 Ἀναμίλλητον: ἀφιλόνηκον.
 Ἀναμύειν: ἀναβλέπειν.
 Ἄναντα: ἄνω, ἀνωφερῇ, δυσχερῇ.
 5 Ἄναντές: ἀνωφερές.
 Ἀναξυρίδες: φιδινάλια, βρακία. ἢ τὰ βαθεῖα καὶ ἄβατα ὑποδήματα.
 Ἄν' οὐλαμόν: κατὰ τὸ ἄθροισμα.
 Ἄνακρασθέντες: ἀνακρασθέντες, ὀλοψύχως κολλώ-
 10 μνοι.
 Ἀναπάλλει: ἀναπηδᾷ, ἀνασεύει.
 Ἀνάπαυλαν: ἀνάπαυσιν.
 Ἀναπεμπαζόμενοι: ἀναριθιμούμενοι, σκεπτόμενοι.
 Ἀναπεποιημένης: ἀναπεφυρμένης, ἀνεξυμωμένης.
 15 Ἀναπεπταμένα χωρία: πεδία, κάμποι.
 Ἀναπλμπλαται: ἀναπληροῦται.
 Ἀνάπλασμα: σχῆμα.
 Ἀναπλήσας: ἀναπληρώσας.
 Ἀνάποινος: ἄνευ λύτρων.
 20 Ἀναπολεῖ: ἀναμνησθῆναι.
 Ἀναπόδραστον: ἄφρευκτον. καὶ ἀναποδράστους
 τοὺς μὴ δυναμένους φυγεῖν.
 Ἀναπόνιπτον: ἀνεξάλειπτον.
 Ἀναπτῆτω: πετασθήτω.
 25 Ἀνάπτειν: περιτιθέναι. ἢ ἀνατιθέναι.
 Ἀνάπτυξις: ἐρμηνεία, διασάφησις.
 Ἀνάπυστα: ἔκπυστα, δῆλα.
 Ἀναρῶπιττειν: ἀναλαμβάνειν.

1. Cod. ἀνατεῖναι.

5. Cod. ἀναντές.

8. Iliad. δ. 251.

15. Cod. ἀναπεπταμένα: διακάμποις. Correxit et supplevit Bekkerus.

23. Cod. ἀναπόνιπτον.

27. Cod. ἀνάπυστα: ἔκπυστα.

Ἄναρθρα: ἀτύκωτα, ἀτράνωτα. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ συλλαβῆς λειπούσης στοιχείῳ ἢ λόγου λείποντος συλλαβῇ.

Ἄναρῶθηθῆναι: ἀνακηρυχθῆναι.

Ἄναρῶησις: ἀναγώρευσις.

5

Ἄναρῶημα: κήρυγμα.

Ἄναρῶίπτειν: μεταμελῖσθαι, μετατίθασθαι.

Ἄναροιβδεῖν: ἀναρῶοφειν.

Ἄναρτησον: κρέμασον.

Ἄνασειράξει: ἀνθέλκει, ἀνατρέπει.

10

Ἄνασκαλεύων: ἀνακινῶν, ἀδημονῶν, ἀνολογιζόμενος.

Ἄνασσα: βασίλισσα.

Ἄνασκευσάμενοι: ἀπάραντες.

Ἄνασταδόν: ἀνιστάμενοι.

15

Ἀνάστατος: κατεστραμμένος.

Ἄναστήσας: καὶ ἀναστάτους ποιήσας καὶ μετακίδας.

Ἀνατί: ἀβλαβῶς καὶ ἄνευ τίσεως καὶ τιμωρίας.

Ἄναστοιχειοῖ: ἀναπλάττει, ὡς μεταστοιχειοῖ ἢ 20 μεταπλάττει.

Ἄναστάτως: πεπορθημένως.

Ἄνασχοῦσα: ἀναδοῦσα.

Ἄνασφήλας: ἀνανήψας, ἑαυτὸν ἀναστήσας ἢ ἀναλαβών.

25

Ἄνασχών: ἀνατείνας.

Ἀνατάξασθαι: εὐτρεπίσασθαι.

Ἀνατεῖλαι: ἀνθῆσαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοτανῶν.

Ἀνατλάντες: ὑπομείναντες.

Ἀνατύπωσις: διανόησις.

30

Ἀνάτλημα: ὑπομονή. καὶ ἀνάτληναι ὑπομῖναι.

Ἄναυδος: ἄφωνος.

Ἀναφαίνεις: φανερὰ ποιεῖς.

- Ἀναφαιρέτους: μὴ ἀφαιρουμένους.
 Ἀναφανδόν: φανερώς.
 Ἀναφῆναι: ἐκφῆναι.
 Ἀναφοιτῆσαι: ἀνελθεῖν.
 5 Ἀναφορεῖς: οἱ ἀνέχοντες, οἱ ἀναβαστάζοντες.
 Ἀναχαιτίζει: ἀναποδίζει, ἐκκόπτει.
 Ἀνὰ χθόνα: ἐπὶ τὴν γῆν.
 Ἀνάχυσιν: βλακείαν, ἐκχυσιν, ἐκλυσιν.
 Ἀνδάνει: ἀρέσκει.
 10 Ἀνδράγρια: σκύλα ἐξ ἀνδρῶν.
 Ἀνδραγχος: δῆμιος ὁ τοὺς ἄνδρας ἄγγων.
 Ἀνδραποδισμός: αἰχμαλωσία.
 Ἀνδραποδοκάπηλος: μεταβολεὺς ἀνδραπόδων.
 Ἀνδραποδώδεις: δουλοπρεπεῖς, δουλογνώμονας.
 15 Ἀνδρογύνων: ἀσθενῶν, γυναικῶν καρδίας ἐχόντων.
 Ἀνδροκτασιάνων: ἀνδροφονιῶν.
 Ἀνδρομέου: ἀνθρωπίνου.
 Ἀνδρῶνα: οἶκον ἐνθα οἱ ἄνδρες εἰώδασιν ἀλλεῖσθαι.
 Ἀνδροληψία: τὸ ἀρπάζειν ἄνδρας ἐκ τινος πόλεως.
 20 ἡνεχύραξον γὰρ τὴν ἔχουσαν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον
 καὶ μὴ προῖεμένην αὐτὸν εἰς τιμωρίαν. καὶ τοῦτο
 ἐκαλεῖτο ἀνδροληψία, καὶ οὐδατέρως ἀνδρολήψιον.
 Ἀνδρων: εἰς ἣν τῶν τετραποσίων.
 Ἀνδρῶσάνθων: μεγάλα ἔχων αἰδοῖα.
 25 Ἀνδρά: τὸν ἀνδρεῖον. καὶ τὸν κατὰ κοινωνίαν τῆς
 γυναικός.
 Ἀνδράκας: τὸ κατὰ ἄνδρα χωρῆσαι ὁ Κρατῖτος ἐν
 Βουκόλοις. Θουκυδίδης δὲ ἀντὶ τοῦ ἴσου καὶ ἀντικεί-
 μενον.
 30 Ἀνδραποδιστής: οὐ μόνον ὁ τοὺς ἑλεσθῆσους δου-

10. Cod. σκύλα. (Iliad. ξ. 509.)

22. Cod. ἀνδρόληψιν.

23. Vid. Harpocratonem in ν. Ἀνδρῶν.

24. ἀνδρῶσάνθων.

λούμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν δεσποτῶν τοὺς δούλους
ὑποσπῶν εἰς ἑαυτόν.

Ἀνδραπόλητοι: οἱ σὺν ἀνδραπόδοις ἀποδημήσαντες.

Ἀνδραφασάειν: κατὰ ἄνδρα ἐφάπτεσθαι.

Ἀνδριφάδες: πρᾶσιαι, ὄγκοι ταφρώδεις. 5

Ἀνδικε: ἀνάρξιψον. δικεῖν γὰρ τὸ ῥίπτειν. ὅθεν καὶ
ἀπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι ὀνομάζεται τὸ δίκτυον, οἷονεὶ τὸ
δικούμενον εἰς θάλασσαν.

Ἀνδροκόνοι: ἀνδροφόνου.

Ἀνδροκολωνοκλῆς ἀντὶ τοῦ ἡλίδιος. Κρατῖνος γὰρ 10

Ῥοαίς, ἀντὶ τοῦ φάναι ἡλίδιον Ἑρεοκλέα, οὕτως
ὑφ' ἐν καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἔφη, διὰ τὸ εἶναι ἐκ
Κολωνοῦ.

Ἀνδρομανῆς: ἐπιμεμνηνῖα τοῖς ἀνδράσιν.

Ἀνδροότητα: ἀνδρίαν. 15

Ἀνδροσάτης: ἀνδρὸς αἰδοῖα ἔχων.

Ἀνδρωθεῖσα: ἀνδρὶ συνοικήσασα, διακορηθεῖσα.

Ἀνδριάντα: ὥς ἐν τῇ συνήθειᾳ λέγουσιν αἱ μητέρες
περὶ τῶν υἱῶν, ὁ καλὸς ἀνδριάς μου. Δημοσθέ-
νης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος τὸν καλὸν ἀνδριάν- 20
τα γράφοντα καὶ ἄλλοι πολλοί. λέγεται δὲ ἀνδριάς
καὶ τὸ ἄγαλμα, καὶ ὁ ἐκ χαλκοῦ καὶ ξύλου καὶ χρυ-
σίου καὶ τῆς ἄλλης ὕλης, ὅση δύναται δέξασθαι καὶ
κατέχειν εἶδος. λέγεται δὲ τούτων ἕκαστον καὶ κατὰ
συνθήκην τῆς ὕλης, ὁ χαλκοῦς ἀνδριάς καὶ ὁ ξύλινος 25
ἀνδριάς καὶ τὰ ὅμοια. λέγεται μέντοι καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων ζώων καταχρηστικῶς ἀνδριάς.

Ἀντιβάλλετο: ἀνταρρούετο. ἀναβόλας γὰρ καὶ πρὸς
ἀνταρρούσας καὶ πρὸς ἀρχάς, ὅθεν καὶ τὸ ἤρχετο καὶ
τὸ ἀπῆρχετο. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑπερετίθετο. 30

5. Cod. ταφρώδεις.

7. Cod. ὀνόμασται.

15. Cod. ἀνδρίαν.

22. Cod. ξυλίνου.

23. Cod. δέξασθαι κατέχειν, ὁμοίως καί.

Ἀνεβάλλετο: προοιμιάζετο, ἀνεκρούετο, ἐνῆρχετο.

Ἀνεβάλλοντο: ἀντὶ τοῦ ἐσχηματίζοντο.

Ἀνέβαλλεν: ἀναβολὴν ἐδίδου.

Ἀνεβίω: ἀνέζησεν. ἀνεβίωσα δὲ καὶ ἀνεβίωσεν καὶ
5 ἀνεβίω. ἀναβιώσκειται καὶ ἀναβιώσκει μᾶλλον ἢ ἀνα-
βιοῖ. λέγουσι δὲ καὶ ἀναζῆν.

Ἀνεγνάμθη: ἀνεκάμθη.

Ἀνέβησεν: ἀνεβίβασεν. οὕτως Ἡρόδοτος.

Ἀνέγρετον: ἀνυπόστροφον.

10 Ἀνεδήματο: ἀνῆλθεν.

Ἀνεβιωσάμην: ἀντὶ τοῦ ἀναβιώσθαι ἐποίησα, Κρα-
τ . . .

Ἀνέδραμεν: ἀντὶ τοῦ ἠΰξῃθη.

Ἀνεξωπυρήθη: διεθερμάνθη.

15 Ἀνέθει: ἀνέτρεχεν.

Ἀνεκάς: φιλῶς τὸ ἀνὰ λέγουσιν, καὶ ἀνέκαθεν τὸ
ἄνωθεν. Εὐπολις Ἀντολύκῳ·

ἀνεκάς τ' ἐπήρω.

Ἀνεσίαν: τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν ἄδειαν. Κρατίνος

20 Βουκόλοις.

Ἀνείσεσθαι: συστρέφεσθαι καὶ ἀλλήλους τοῖς δόρασι
τύπτειν.

Ἀνείλλεται: ἀνελεῖται.

Ἀνελύσσω: ἀνέβαινες.

25 Ἀνεῖλεν: ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. διαφορεῖται γὰρ ἡ λέξις,
ἐπεὶ ἔστιν ὅτε ἀντὶ τοῦ ἐφύσσεσθαι λαμβάνεται. ἀνελεῖν
δὲ τὸ μαντεύεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ
πνεῦμα καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν
τὴν ἄγνοιαν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ φρονεῖν. φάμεν
30 τὸ ἀνελεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω λαμβάνειν τὸ ἐν βέθει
πνεῦμα τοῦ ἀνδρός, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ ἀνε-

15. Cod. ἀνέθη.

16. Vid. infra post π. ἀνέκαθεν.

19. Cod. ἐκαστ' ἐπαίρω. Hoc ex Suida corrigendum esse
monuit Lobeck, ad Phrynich. p. 270.

λεῖν τὴν γνῶσιν. λέγεται δὲ ἀνελεῖν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν
τὰ ἐκδετα βρέφη καὶ τρέφειν, καὶ ἀπλῶς ὅπερ ἂν
τις ἀναλαμβάνοιτο.

Ἀνελόμην: δύο δηλοῖ, τό τε ἔθρεψα καὶ τὸ ἐβά-
στασα.

5

Ἀνελήθυσιν: ἄτοκον. Εὐρυπιδης.

Ἀνελμέναι: ἐκτελειμέναι.

Ἀνείμονες: ἀνίματοι, ἄνευ ἱματίων.

Ἀνεῖναι: ἀφεῖναι.

Ἀνεῖναι κύβον: ἀντὶ τοῦ ἀναρῶναι κύβον.

10

Ἀνεῖπεν: ἀνεκήρυξεν, ἀνηγόρευσεν.

Ἀνεῖργεν: ἀπεκάλυσεν.

Ἀνεῖσθαι: λεύσθαι.

Ἀνείσιν: ἀνέρχεται.

Ἀνεῖται: ἀπολλέεται.

15

Ἀνείρειν: ἀναπείρειν. ὅθεν καὶ ἡ ἄνευσις παρὰ
Θουκυδίδην καὶ χρυσῶ στεφάνῳ ἀνέρσει.

Ἀνείκασασθε: ἀνασκάψατε. Δραπέτισι Κρατῖνος.

Ἀνείληπτός ἐστι τὸ Ἑλληνικόν, οὐχ ἀνάλειπτος οὐδὲ
ἐτερον τοιόνδε οὐθέν.

20

Ἀνεκάλεσάτο: ἀνεθέρισεν.

Ἀνέκαθεν: μακρόθεν.

* Ἀνεκάς: ψιλῶς τὸ ἄνωθεν λεγούσιν, καὶ ἀνέκαθεν,
ἄνωθεν.

Ἀνέκραγεν: οὐκ ἀνεκράγασεν. καὶ ἀνακράγειν 25
καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτως.

Ἀνεκρούετο: ἀνέκοπτεν, ἀνέστελλεν.

Ἀνεκώχευον: ἀνεχώρουν.

Ἀνεκυμβαλλίζον: κτύπον ἐποιοῦν, ἐκρότουν.

Ἀνελεύθερος: ὁ μικρολόγος. ἡ δὲ ἐκτός τῆς ἀληθείας 30
ποιῶν τι.

19. ἀνέλειπτος correxit Lobbeck. ad Phrynich. p. 702.

23. Codex h. l. glossam, iam supra allatam, repetit.

29. Cod. ἀνεκυμβάλλισον.

- Ἄνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν αὐ-
 τῇ· τοῦτο τὸ χωρίον Δημοσθένους μὲν ἐν τῷ κατὰ
 Ἀνδροτίωνος εἶπε, διττὴ δὲ φέρεται ἡ γραφή, ἡ μὲν
 ὡς προγγέγραπται, ἡ δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτῇ αὐτὴν λέγει
 5 κατ' αἰτιατικὴν. καὶ ἡ μὲν κατ' αἰτιατικὴν προαγο-
 μένη τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν· ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν
 νόμον ἦτοι παραβᾶσα διαχειροτονίαν περὶ ἑαυτῆς
 ἐδόκουν, ὅτι χρὴ στεφανοῦν αὐτήν. ἡ δὲ κατὰ δοτι-
 κήν· ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν ἑαυ-
 10 τὴν.
- Ἀνέμητα: ἀμέριστα.
- Ἀνέντ'ες: ἀναπεισαντες.
- Ἀνέλπιστον βίον τὸν κάλλιστον εἰρηκασιν Ἀττικοί,
 ἐν ᾧ οὐκ εἰς ἐλπίδας ἐπτόνεται, ἀλλὰ πάρεστιν ἤδη
 15 τὰ ἀγαθὰ. οὕτω Πινδαρος.
- Ἀνελπίστως: ἀπροσδοκῆτως.
- Ἀνεμοτρεφές: τὸ ἐν εὐηνέμοις τόποις τετραμμένον.
 εὐτονον γὰρ τοῦτο.
- Ἀνεμοκοῦται: οἱ ἀνέμους κομίζοντες. γένος δὲ φασὶ
 20 τοιοῦτον ὑπάρχειν ἐν Κορίνθῳ.
- Ἀνενεχθείσας: ἀντὶ τοῦ ἀνενεγκούσας.
- Ἀνεξίτητον: ἀνεξέλευστον.
- Ἀνεξέλεγκτος: ἀβασάνιστος, ἀδόκιμος, ἀγύμναστος.
- Ἀνέπαλτο: ἀνέπαλτο.
- 25 Ἀνεπάτησας: ἀντὶ τοῦ κατεπάτησας.
- Ἀνεπίληπτον: ἄμεμπτον.
- Ἀνεπιστάτητον: ἀφύλακτον.
- Ἀνέπαφον: ἀνεύθυνον, καθαρὸν, ἀθιγές.
- Ἀνεπαφρόδιτος: ὁ μὴ ἐπίχαρις καὶ κηδής.
- 80 Ἀνέριστα: ἀφιλονεικῆτα.
- Ἀνεμύτας: Θηβαῖος τὸ γένος.

1. 2. Cod. αὐτήν.

4. Cod. τοῦ αὐτῇ.

20. Cod. ὑπάρχειν.

21. Cod. ἀνεχθείσας.

Ἀνεξεύρητος:

Ἀνεπίδικα: τὰς μὴ θιμμένων διαθήκας ἐπιδικάζεσθαι τοῖς κληροῖς ὁ νόμος συγχωρεῖ τοὺς ἐγγυτάτω γένους, ὅσα ὥς υἱὸς τις ἦ. . .

Ἀνεπάγγελτος: ἄκλητος.

5

Ἀνεπτερώσθαι τὴν ψυχὴν: οἷον ἀνασσεοβῆσθαι.

Ἀνεκίπλητος: ὃ αὐτὸς ἐκικλήσει, ἁμαρτάνοντι. Ἐὐπολις.

Ἀνερμάτιστον: ἀστήρικτον, ἄοπλον, ἀπαρασκευάστου.

Ἀνεργήσει: ἀναρτήσῃ καὶ οἷον κωλύσει.

10

Ἀνεόπτειν: τὸ μὴ ἐποπτεῦν. οὕτως Ὑπερίδης, τὸ δὲ ἐποπτεῦσαι δηλοῖ Φιλόχορος, λέγων· ἀδικαί᾽ πάντα τὰ τε μυστικά καὶ τὰ ἐποπτικά. καὶ πάλιν· Δημητρίῳ μὲν οὖν ἰδιόν τι γέγονε παρὰ τοὺς ἄλλους, τὸ μόνον μυηθῆναι τε 15 ἅμα καὶ ἐποπτεῦσαι, καὶ τοὺς πατέρας χρόνους τῆς τελευτῆς μετακινήθῃναι.

Ἀνεῖξιπινεν: ἀνεκίνει, ἐτάρασεν, ἀνήγειρεν.

Ἀνεῖξιπτον: ἀνελέμβανον.

Ἀνεῖξιχῶντο: [χερεὶ καὶ ποσὶ περιδρασσομένοι ἀνῆλ- 20 χοντο.]

Ἀνέξιφαν: ἀνέβαλον. ἢ ἀπηρνήσαντο. ἢ ἀνεβάλλοντο· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀναῖξιφαντες ὀλεθρον.

Ἀνέσαντες: ἀνακαθίσαντες.

Ἀνεσίμου: ἀνήλυσεν, κατεδάκνα.

25

Ἀνέξιπται κύβος: οἷον ἀποκινυδύνεται. Ἀριστοφάνης.

φράζε τοίνυν, ὥς ἐγὼ σοι πᾶς ἀνέξιμμαι κύβος.

1. Post ἀνεύρητος recurrit in Cod. glossa: ἀνεξέλεγ-
τος· ἄβασαντος, ἀγύματος, ἀδόκιμος.

20. Quae uncinis circumdedi, in Codice desiderantur. Addidit
Bekkerus.

22. Cod. ἀνέβαλλον — ἀνεβάλλοντο.

23. Cod. πᾶσαν ἐξίμμαι.

Ἀνεσκειυασμένοις: τὰ ὄπλα ἐνδυσαμένοις.

Ἀνεσκολοπισμένον: ἀνεσταυρωμένον. σκόλοπες γὰρ τὰ ὀρθὰ ξύλα ἢ καὶ κάλαμοι.

Ἀνεσκειάσαντο: τὸ ἀναστάτους γενέσθαι καὶ οἶον
5 ἀπέπασθαι.

Ἀνεστάλη: ἐδείσθη, μετεκινήθη.

Ἀνεστομώθησαν: ἀνεκρούσθησαν, ἐπληρώθησαν.

Ἀνέσπακεν: ἀνέυρηκεν, εἴληφεν. Μένανδρος Παπιζο-
μένην.

10 πόθεν γάρ, ὦ φίλοι θεοί,
[τούτους] ἀνεσπάκασιν οὗτοι τοὺς λόγους;

Ἀνέστιος: ἄοικος.

Ἀνερύσατο: ἐγύμνωσεν.

Ἀνέσφηλεν: ἀνέξησεν.

15 Ἀνέσχετο: ἀντέειπεν.

Ἀνευθέτου: ἀχρήστου.

Ἄνετον Ἰπερίδης τὸ ἀνεμμένον θεῷ ἱερὸν.

Ἀνέφικτον: ἀκατάληπτον.

Ἀνευφήμησεν: ἀντὶ τοῦ ἐθρήνησε. Πλάτων.

20 Ἀνεφυσῶντο: ἀντὶ τοῦ μεταφρίζοντο.

Ἀνέφυ: ἀνέξησεν.

Ἀνεχρήσαντο: διέφθειραν. οὕτως Θουκυδίδης. σημαί-
νει δὲ καὶ τὸ εἰς χρεῖαν τινὰ παρειλήφασιν.

Ἀνεχαλτίσειν: ἀντὶ τοῦ ἀνέκοψεν ἢ ἀνέτρψε.

25 Ἀνεχε: ἀντὶ τοῦ πάρεχε. Θεόπομπος.

Ἀνέχει: σώζει, οὐχ ὥς τινες ἀντὶ τοῦ ἐπέχει. καὶ
Θουκυδίδης· αἱ περιουσίαι τῶν χρημάτων
τοὺς πολέμους ἀνέχουσιν, ἀντὶ τοῦ σώζουσιν.

Ἀνέφγαν, οὐχὶ ἥνοιγε, καὶ ἀνεφώγαστο λέγουσι. καὶ

11. Vid. Meinekiam ad Menandri Reliq. p. 153. τούτους ε
Suida additum est.

22. Cod. ἀνεχρήσατο: διέφθειραν.

23. Cod. τινές.

Θρασυλέοντι γ ἢ δ·

ἢ δ' ἀνέφγε τὴν θύραν.

Θετταλῇ·

καὶ τὸ κεράμιον

ἀνέφχας· ὄξεις, ἱερόσυλ', οἴνου πολύ. 5
Εὐπολὺς Πόλεσιν·

ὃν οὐκ ἀνέφξα πάποτ' ἀνθρώποις ἐγώ.
Φερεκράτης Κραταπάλοις·

οὐδεὶς γὰρ ἐδέχετ', οὐδ' ἀνέφγέ μοι
θύραν. 10

Ἀνέφγον· καὶ Ἀμειψίας Μυχοῖς καὶ οἱ νεώτεροι πολ-
λαγοῦ.

Ἀνείλιξιν· τὴν ἀνάλυσιν. Πλάτων Πολιτικῶ.

Ἀνέχειν· τὸ ἀνατέλλειν τὸν ἥλιον ἢ τὴν σελήνην. λέ-
γεται δὲ ἀνέχειν καὶ τὸ ἐξέχειν καὶ προέχειν, ὡς Θου-15
κυδίδης ἐν τετάρτῳ· πᾶσα γὰρ ἀνέχει ὡς τὸ
Κρητικὸν πέλαγος. λέγεται ἀνέχειν καὶ τὸ κω-
λύειν. Θουκυδίδης ἐν ἕκτῳ· τοὺς ταῦτα κωλύον-
τας καὶ ἀνέχοντας. καὶ Ἀριστοφάνης·

σύ δ' οὐκ ἀνεῖχες αὐτόν, ὥς περ εἰκὸς ἦν. 20
καὶ ἀνέχειν τὸ διαβαστάζειν καὶ φέρειν, ὃ καὶ ἀνέ-
χεσθαι καὶ ἐπανέχειν λέγεται.

Ἀνέσχεν· ὡς λέγομεν, ὅποτε ὁ ὑετὸς παύεται, Ξενο-
φῶν. σημαίνει δὲ καὶ ἄνω ἔσχεν, ἐπῆρεν, ὕψωσεν.

Ἀνέδην· ἀνεμμένως. δύναται δὲ ἀπὸ τῶν ἱππων μετὰ-25
γεσθαι, οἷς ἂν αἱ ἡνίαι ἀνεθῶσι. Πλάτων δὲ Νό-

1. Meinek. l. l. p. 85: καὶ [Μένανδρος] Θρασυλέοντι β·
ἢ δ' ἀνέφγε τὴν θύραν.

5. Cod. ἱερόσυλ·

8. Cod. κραταπάλλοις. Κραταπάλοις scribendum esse docuit
Porroius Advers. p. 262.

9. Cod. ἐδέχετο.

13. Cod. ἀνελίξιν.

20. Cod. δὲ οὐκ.

23. Xenoph. Hellen. I. 6, 20.

μων ἐνδεκάτῳ· εὖρος μηχανήν, ὅπως ἦδη μὴ
ἀνέδην ἀναισχυντίας τε καὶ ἀνελευθέρου
ψυχῆς μέτοχα συμβήσεται γίνεσθαι ῥαδίως.
καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· τῆς δὲ
5 πομπείας ταύτης τῆς ἀνέδην γεγεννημένης,
ἀντὶ τοῦ ἔγαν. καὶ πολλῇ ἢ τοιαύτῃ χρῆσις.

Ἀνεπικλητος καὶ ἀνεπικλητον. καὶ ἀνεπικλή-
τως φασί, καὶ ἀνεπικλητότερον εἶπε Ξενοφῶν.
χρῶνται δὲ ὁμοίως καὶ τῷ ἀνεγκλητος, ὥς καὶ Δη-
10 μοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν ἀνέγ-
κλητον λέγει, καὶ Ξενοφῶν χαλεπὸν εἶπεν ἀνέγ-
κλητον εἶναι, καὶ ἀνεγκλητὶ Πλάτων εἶπε καὶ
Ἰσοκράτης, καὶ ἀνεγκλήτως Ξενοφῶν.

Ἀνελήμων καὶ ἀνελεήμων φασί. Νικόχαρις δὲ
15 ἀνηλεήμων λέγει.

Ἀνεβάλλοντο· ἀνεσχηματίσαντο.

Ἀνεβόησεν οὐράνιον ὅσον· Ἀριστοφάνης. ση-
μαίνει δὲ τὸ ὑπερβεβηκὸς μεγέθει, ὥς καὶ μέχρι τοῦ
οὐρανοῦ ἦκεν.

20 Ἀνεμεστῶδη· ἀνεπληρώθη.

Ἀνέλκειν τὰς ὀφρῦς· μέγα φρονεῖν καὶ ὑπερήφανον.

Ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει τὸν ὄχλον ἢ τὴν πόλιν. καὶ
σημαίνει τὸ ἐρεθίζει καὶ ἀνακινεῖ. τὸ μέντοι ῥιπίζειν
τῆς τοῦ πυρός ῥιπίσεως.

25 Ἀνεμος καὶ ὄλεθρος ἄνθρωπος· πάνυ καινῶς εἴ-
ρηται καὶ ἐναργῶς. ἔστι δὲ Εὐπόλιδος. τὸ μὲν γὰρ
ἄνεμος δηλοῖ τὸ πανταχοῦ φερόμενον ἀνέμου δίκην
καὶ ἀλώμενον καὶ ἀβέβαιον, τὸ δὲ ὄλεθρος καὶ ὄλε-
θρου ἄξιον καὶ ἀπωλείας. χρήσῃ δὲ τῷ λόγῳ, φησὶ

30 Φρύνιχος, ἐν συνουσίᾳ.

11. Cod. εἰπεῖν.

14. Vid. Schaefer. ad Gregor. Corinth. p. 163.

16. Cod. ἀνεβάλλοντο.

27. Cod. δίκη.

Ἀνεμιαῖα: τὰ ὑπὲρ τῶν ὁσίων. κατὰ μεταφορὰν
δὲ καὶ οἱ ἄχρηστοι καὶ μάταιοι τῶν λόγων.

Ἀνέντατος: Θεόπομπος.

ἄπνου, ἄνευρος, ἀσθενής, ἀνέντατος.

Ἀνεψιαδοῖ Ἀριστοφάνης, καὶ ἀνεψιαδοῦς Φερε- 5
κράτης, καὶ Ἑρμιππος ἀνεψιαδοῦν. καὶ Δημοσθέ-
νης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου παρατίθεται
νόμον, ἐν ᾧ γέγραπται· καὶ πενθεροῦς καὶ
ἀνεψιαδοῦς. καὶ Λυσίας δέ. λέγεται καὶ ἀνεψιό-
της. Δημοσθένους καὶ Σόλωνος νόμους παρατίθεται 10
ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου, ἐν οἷς ἐστὶν ἡ ἀνε-
ψιότης. κέχρηται τῇ λέξει καὶ Πλάτων καὶ Ξενοφῶν
καὶ Λυσίας.

Ἀνερεψάμενοι: ἀναρπάσαντες.

Ἀναρεπτομένη: χωριζομένη, ἀναλίσκουσα. 15

Ἀνέρσει: ἀναρτήσει, κρεμάσει.

Ἀνερμάτιστος ναῦς: κούφη σάβουρος, οὐκ ἔχουσα
ἔρμα.

Ἀνέσαιμι: ἀναπελδαιμι καὶ παρορμήσαιμι.

Ἀνέσαντες: ἀνακαλίσσαντες, ἀναλαβόντες, ἐπιθίντες. 20
καὶ ἀναπελδαντες.

Ἀνεσίαν: τὴν ἄνοιαν. Κρατῖνος.

Ἀνηβητηρίαν: πᾶν ἀνελῶν νεότητος.

Ἀνηβος: ὁ μήπω τὴν ὀφειλομένην ἡλικίαν ἐπιφθάσας. 25
ἤβη γὰρ ἡ ἡλικία.

Ἀνηβῶν: ἀνανεάζων.

Ἀνηγάγοντο: ἀνήχθησαν. καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ πάντα
ὁμοίως. Μένανδρος Ἀλιεῦσιν.

ὥς δὲ τὴν ἄκραν

κάμπτουντες ἡμᾶς εἶδον, ἐμβάντες ταχὺ 30
ἀνηγάγοντο.

3. Maluit Bekkerus ἀνέντερος.

5. Cod. Ἀνεψιάδαι.

7. Cod. ἀποκλήρον.

30. κάμπτουτας Bekkerus in Notis proposuit p. 1111.

- Ἄνην ἐχθῆ: ἀνήνεγκε καὶ ἀνελάμβανεν αὐτόν. Ρακι-
 ζομένη Μένανδρος.
 Ἄνη κεν: ἀφῆκεν.
 Ἄνηκούστησεν: οὐκ ἤκουσεν.
 5 Ἄνεψύχησεν: ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἀνέψυξεν.
 Ἄνήκεστον: ἀνίατον, ἀθεράπευτον.
 Ἄνημμένος: ἐξηρτημένος.
 Ἄνήνυτος: ἄπρακτος, ἀτέλεστος.
 Ἄνήρετο: ἀνέβαλεν.
 10 Ἄνήροτον: ἀγεώργητον.
 Ἄνήρηκεν: ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν ἐποιήσατο. Δημοσθένης.
 Ἄνηγμένος: ὑψημένος.
 Ἄνηκίδωτοι: ἄνευ ἀκίδος.
 Ἄνήχθημεν: ἀνεπλεύσαμεν.
 15 Ἄνήψεν: ἀνεκρέμασε θεοῖς.
 Ἄνήρῳρῃσεν: ἀνεφθάρη.
 ὥς μόλις ἀνήρῳρῃς. οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί,
 Εὐπολὺς Πόλεσιν.
 Ἄνήρτησαν: ἀνεποίησαν, ἀνεκαίνισαν.
 20 Ἄνηστις: ἡ νῆστις παρὰ Κρατίνου ἐν Διονυσιαλέξανδρῳ.
 τοῦ γὰρ, σύ γε πρῶτος. ἄκκλητος
 φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις.
 Ἄνηνῃτον: τὸ ἄνηνῃτον ἐν τοῖς δύο νν καὶ δύο ττ.
 Ἄνηρώτιξεν: ἀντὶ τοῦ ἀνηρώτα. Τηλεκλείδης.
 25 Ἄνήκει Ἄντιφων μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει, Ἀμειψίας δὲ
 ἀνήκω ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα καὶ προσήλυθα ἔφη.
 Θουκυδίδης δὲ ἀνήκουσιν ἀντὶ τοῦ τελεντῶσι, λή-
 γουσιν, καὶ Δημοσθένης ἀνήκοντα ἀντὶ τοῦ δια-
 φέροντα.
 30 Ἄνθεμίον: τὸ χρυσίον τὸ ἐκλεκτόν.

5. Cod. ἀνηψύχσεν.

6. Post ἀνήκεστον regevit Cod. glossam modo allatam: ἀνη-
 κούστησεν: οὐκ εἰσήκουσεν.

17. Cod. ἀνήρῳρῃσεν.

21. 22. Vid. Runkel. Crat. fragm. p. 15.

- Ἀνθεμενεύτα: ἀναθεματικόν, διηρητισμένον, ποικίλον.
 Ἀνθέξεται: ἀντιλήψεται.
 Ἀνθερεών: ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος, ἡ λάρυγξ.
 Ἀνθέρικες: αἱ τῶν σταχύων προβολαί.
 Ἀνθερίκων: ἀνθηρῶν ἢ λαμπρῶν. 5
 Ἀνθερίσκος: ὁ καυλὸς τοῦ ἄσφοδελου.
 Ἀνθηρημένος: ἀντιλαμβανόμενος.
 Ἀνθινον: ἀνθηρόν, βαπτόν.
 Ἀνθοσμίας: εὐωδίας. ἢ οἶνος εὐώδης.
 Ἀνθ' ὅτου: ἀνθ' οὗ τινός. 10
 Ἀνθεμοῦς: πόλις ἐστὶ Μακεδονική.
 Ἀνθηρον: ἄνθους τι γένος.
 Ἀνθης: τῆς ἀνθήσεως.
 Ἀνθήλιος: ἡ σελήνη καὶ τὸ ἀποσχίσμα τῆς τοῦ
 ἡλίου ἀστραγείας. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μίμημα ἢ ἀντάλ-15
 λαγμα, ὥς Θεόπομπος. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἐπισκο-
 τοῦντα τῷ ἡλίῳ νέφη, ἃ καὶ ἀνθήλεια καλεῖται.
 Ἀνθεια: ὄνομα ἐταίρας. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ θ' Ἀνθεια
 γράφουσιν.
 Ἀνθεμόκριτος: Ἀθηναῖος μὲν ἦν κήρυξ, ἀπεσφάγη 20
 δὲ ὑπὸ Μεγαρέων, ἀπαγορεύων αὐτοῖς τὴν ἱερὰν
 ὀργάναν μὴ ἐργάζεσθαι.
 Ἀνθεστηριών: ὄργδος μὲν ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίους, ἱε-
 ρὸς Διονύσου. κεκληῖσθαι δὲ αὐτὸν οὕτω διὰ τὸ τὴν
 ἄνθην τοῦ βότρυος τούτῳ μάλιστα τῷ μηνὶ γίνεσθαι, 25
 καὶ διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε.
 Ἀνθιππασία: ἵππων ἄμιλλα, ἱππικὸς ἀγών.
 Ἀνθηρήνη: ὃ καὶ ἀνθηρήνιον λέγουσι, σφηκὶ παραπλή-
 σιον ἢ μελλίσση. λέγουσι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ πηρόν αὐ-
 τῶν ἀνθηρήνιον. 30

3. Cod. λάρυγξ.

18. De Anthea, Eunici Comici fabula, vid. Meineke Quaest.
scen. II. p. 56.

26. Cod. τῆς.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Ἀνδρίσασθαι μουσικῆς καὶ ἡνθισμένοι μου-
σικῇ, ὅλον ἡθροικότες τὰ ἄνθη τῆς μουσικῆς.

Ἀνθράκιον: βραχὺν τριποδίσκιον παραλεξείδιον.

Ἀνθρωπος πρόδοξος: ὁ πρὶν ἢ σαφῶς ξετάσαι
5 δοξάζων.

Ἀνθρωπος λυπησίλογος: σημαίνει μὲν ὁ λυπῶν
τοῦ λέγειν τοὺς πέλους. Κρατῖνος.

Ἀνθρωπος Εὐρικος, τύχη Εὐρικος, ὄνομα Εὐρι-
πος: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμή-
10 των ἀνθρώπων.

Ἀνθυπόμοσα: ἀντὶ τοῦ ὑπ . . ὑπομοσία. οὕτω Δη-
μοσθένης κατὰ Ὀλυμπιοδώρου.

Ἀνθυπουργῆσαι: τὸ ἀνταποδοῦναι χάριν. Σοφο-
κλῆς Κολχίσιν.

15 ἢ φῆς ὑπομνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν.

Ἀνθροισκα: ἄγρια λάχανα, παραπλήσια ἀνήθοις, οἷα
καὶ τὰ μάρανθα.

Ἀνθος: τὸ χρῶμα καὶ τὸ βάμμα τοῦ ἐρίου. Φερε-
κράτης Δουλοδιδασκάλω.

20 ταχὺ τῶν ἐρίων καὶ τῶν ἄνδων τῶν
παντοδαπῶν κατὰ γωμεν.

Ἀνθέων: τὴν γενικὴν ὁμοίως τοῖς Ἴσιν οἱ Ἀττικοί.

Ἐρμιππος Ἀθηναῖς γοναῖς.

κηροσπάθητον ἀνθέων ὕφασμα καινὸν
25 ὥρων.

καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς.

λεπτοὺς διαψαίρουσα πέπλους, ἀνθέων
γέμοντας.

καὶ Ἀρισταγόρας Μαμακύθω.

9. 10. Cod. ἀστάθμητα.

11. ὑπ . . . quae sequuntur ob vetustatem scripturae distin-
gui nequeunt.

19. Cod. δούλω διδασκάλω.

21. Cod. κατὰ γωμεν.

23. Cod. ἀθήναις.

25. Cod. ὥρων.

- Ἀνιαθαίς: λυπηθείς.
 Ἀνιαρόν: λυπηρόν.
 Ἀνίδρυτοι: ἀστήρικτοι.
 Ἀνιεῖς: ἀφιεῖς. ἡ παρορμῶν.
 Ἀνίδρυτο: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. 5
 ἀντὶ τοῦ ἀνεξέλαστο.
 Ἀνιακκάς:
 Ἀνιεμένη: ἀνελοῦσα καὶ ἀναχαλῶσα τὸν πέπλον.
 Ἀνιέντα: ἐνδόντα.
 Ἀνιερώσαντες: ἀναθίντες. 10
 Ἀνιμᾶσθαι: ἀντλεῖν, ἀρύεσθαι.
 Ἀνιστῆ: ἀντὶ τοῦ ἐφιστῆ.
 Ἀνιλλομένη: καθυποκρινόμενη. κυρίως δὲ ἀνίλλε-
 σθαι τὸ ἀπαξιοῦν.
 Ἀνίστα: ἀντὶ τοῦ ἀνίστασο. οὕτως Ἀμειψίας. 15
 Ἀνίπτοις ποσίν: ἀντὶ τοῦ ἐτοίμοις καὶ χωρὶς τινος
 ἐπιμελείας.
 Ἀνιπτόποδες: οἱ ἱερεῖς, διὰ τὸ συνεχῶς καὶ ἀδιά-
 λειπτον ὑποδεδέσθαι.
 Ἀνιέρειος: ὃ ἱερεῖα μὴ θύεται. 20
 Ἀνίησιν: ἐνδίδωσιν.
 Ἀνισοφυεῖς: ἀνόμοιον.
 Ἀνιστάμεναι: αἰχμαλωτιζόμεναι.
 Ἀνίσχουσαι: ἀναδύουσαι.
 Ἀνίσχων: ἀνατέλλων. 25
 Ἀνικώμενα: ταῦτὸ τῷ λικμώμενα, ὡς ἐν Τιμαίῳ
 Πλάτων.
 Ἀνορωρυγμένον, οὐχὶ ἀνωρυγμένον λέγουσιν. Μέν-
 ανδρος·
 τὴν ἀνορωρυγμένην ταύτην ἰδών. 30

4. Cod. ἀφιεῖς.

18. Cod. διὰ συνεχῶς.

21. Cod. ἄνισιν.

30. Locus vehementer corruptus est. Vid. Meinekium ad Men-
andr. Rel. p. 163.

- Ἄνόθευτον: γνήσιον, ἀπαρπολίητον.
 Ἄνόκαιον: τὸ ὑπερῶον οἶκημα Ξενοφῶν ἐν Κύρου
 ἀναβάσει. καὶ τὸν καμφοδοποιὸν οἱ περὶ Ἀντιφάνην.
 Ἄνόδοντον: Κοριαννοὶ Φερεκράτης.
 5 ἄνῃρ γέρων ἄνόδοντος ἀλήθει.
 Ἀνοίγει: ἀνοίγει καὶ ἀνοίγνυσι, διχῶς.
 Ἀνοπαῖα: ἀνὰ τὴν ὁπλήν. οἱ δὲ ὀρνέου γένος.
 Ἀνοιγομένοις τοῖς κτήνεσιν: ἀντὶ τοῦ σκληρομέ-
 νοις. Ἡρόδοτος.
 10 Ἀνομβροῦσαι: ἀναβλύζουσai.
 Ἀν' ὀμιλον: κατὰ τὸ πλήθος.
 Ἀνυις: ἀντὶ τοῦ ἀνύοις. Φρύνιχος.
 Ἀνοντος: ἀνύοντος.
 Ἀνοργοί: ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὀργῆς. Κρατῖνος.
 15 Ἀνοργίας: ἀμνησίας. ὀργια γὰρ τὰ μυστήρια.
 Ἀνοργιάστοις: τῶν μυστηρίων ἀπείροις.
 Ἀνοψία: ἀντὶ τοῦ σπάνις ὄψων.
 Ἀνόσιον: βέβηλον, μαρόν, ἀνίερον, ἄστυον.
 Ἀνοηστίαν: τὴν ἄνοιαν. Ἀριστοφάνης.
 20 Ἀνορταλίζειν: παίξειν καὶ σκιρτᾶν. λέγουσιν δὲ
 καὶ τὸ ἀναβάλλειν ταῖς χερσὶ τὰ παιδία.
 Ἀνόκωχῆν, διὰ τοῦ ὁ, τὴν ἀνοχὴν λέγουσι. πολὺ
 δέ ἐστι παρὰ Θουκυδίδην.
 Ἀντανάκλασιν: κατὰ ἀνάκλασιν ἀπὸ τινος μεταγο-
 25 μένη. γίνεταί δὲ τοῦτο ἐπὶ φωνῆς, ὅταν ἀντηχῇ, καὶ
 ἐπὶ φωτὸς ἡλιακοῦ, ὅταν λείψιν τι ἢ λαμπροτάτη
 ὕδατι προσπέσῃ.
 Ἀντιδιαπλέκειν: τὸ ἐν δίχῃ ἀντιλέγειν.

5. De voce ἀλήθει vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 151.

6. Cod. καὶ ἀνοίγνυσι.

19. Restituendum videtur ἀνοηστίαν, cum literarum s et τ frequentissima sit in nostro Codice permutatio. Vid. quae de hac voce disputavit Lobeck. ad Phrynich. p. 506.

22. Cod. διαντοῦ ὄν.

27. Cod. προπέσοι.

Ἀντίδοσις: τὸ τὴν οὐσίαν δοῦναι τινά τινι εὐπορε-
τέρῳ πρὸς τὸ τὴν δοθεῖσαν λειτουργίαν, δαπανηρὰν
οὐσάν, ἐκείνου λειτουργεῖν ἢ οὐκ ἐθέλοντα λειτουργ-
εῖν. καὶ τοῦτο καλεῖται ἀντίδοσις.

Ἀντεπιτίδῃσιν: ἀντὶ τοῦ ἐπιστέλλει. οὕτως Ἰσαῖος. 5

Ἀντερεῖδαι: ἄντι τοῦ οὐχ ὑπέκει.

Ἀντεξάγειν: [ἀντιπαράσχεσθαι, ἀντεξέναι.]

Ἀντερεῖ: [ἀντιλέγει.]

Ἀντετόρησεν: εἰς τὸ ἐναντίον ἦλθε τιτρώσων.

Ἀντεφέροντο: ἠναντιοῦντο.

10

Ἀντλος: ἢ ἀντλία.

Ἀντεῦφρασμα: τὸ ἐναντίον τῇ εὐφροσύνῃ ὀργισθῶν.

Ἀντεφιλοτιμοῦντο: ἀντὶ τοῦ ἡμιλλῶντο καὶ ἡρίζον
καὶ ἀντηγωνίζοντο. τοῦτα δὲ τὸ ἀντιφιλοτιμεῖσθαι
πρώτης ἐστὶ συζυγίας τῶν περιωπασμένων, καὶ μόνον. 15
εἰσι δὲ τινὰ ῥήματα, ἃ δύο συζυγιῶν εὐρέθη, ὅσον
σκηνῶ σκηνῆς καὶ σκηνοῖς, καὶ ἀτολμῶ ἀτολμῆς καὶ
ἀτολμοῖς.

Ἀντάρης νυκτερῆς ὄψελιν φησι Σοφοκλῆς.

Ἀνταπαιτήσαι: ἀπαπτήσαι. Θουκυδίδης τρίτῳ καὶ 20
παράρτῳ. καὶ ἀνταποδοῦναι καὶ ἀνταπολαμβάν-
ειν, Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Δεξιόνου.

Ἀντίπαις: ὁ πρόσχηβος καὶ ἀνδρόπαις καὶ ὑπὲρ τὴν
τοῦ παιδὸς ἡλικίαν.

Ἀντάλλαγον: ἀντάλλαγον καλοῦσι τὸν ἀντὶ ἑτέρου 25
ἡλλαγμένον, οὐχὶ ἀνταλλόν. Μένανδρος Κρηνηφόρῳ·
ἔδειτό χοῦσαι τὴν σεαυτῆς θυγατέρα
ἀντάλλαγον.

5. Cod. ἐπιστέλλειν.

6. Cod. ὑπήκει.

7. Interpretamentum in Cod. omisum Bekkerus ex Eudemo
addidit.

8. Cod. ἀντιῶρει.

12. Cod. ἀντέφρασμα.

13. Cod. ἀντημιλλόντο.

26. Cod. ἀντάλλον.

Ἀντιλογιδῶν: Θουκυδίδης τετάρτῳ. καὶ ἀντιλογῆσαι Νεφέλαις Ἀριστοφάνης.

Ἀντιβολῆσαι: ἀπαντῆσαι. μετασχεῖν καὶ ἐπιτυχεῖν. καὶ δυσωπῆσαι.

5 Ἀντιβολῶ: ἱκετεύω.

Ἀντιάνειραι: ἴσα δυνάμεναι ἀνδράσιν.

Ἀντιβόλησις: δέησις καὶ ἱκεσία. ἀντὶ τοῦ παράκλησις. Πλάτων ἐν Συμπόσιῳ καὶ ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ. ἀνόμεσται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς χεῖρας προβάλλειν τοῖς ἐναντίοις τοὺς ἱκετεύοντας.

Ἀντέχει: ἀντὶ τοῦ ἐξαρκεῖ Δειναρχος. ἀντὶ δὲ τοῦ σώζεται Δημοσθένης. καὶ Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνει.

Ἀντιγράφασθαι: ἀντὶ τοῦ ἀντικατηγορεῖσθαι, ἐπεὶ δὲ πρῶτος κατηγορεῖται Τιμαρχος Ἀισχίνου παραπρεσβείας.

Ἀντεχόμενος: ἀντιλαμβανόμενος.

Ἀντιάξει: ἐναντιοῦται.

Ἀντικάθεται: ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦται.

20 Ἀντιδιαστέλλεται: ἀντιδίσταται.

Ἀντίκρισις: ἀντὶ τοῦ ἀπόκρισις. [οὕτως Ἀναξίλας.]

Ἀντιλέγειν: ἀντὶ τοῦ τὰ ἴσα λέγειν. Πλάτων.

Ἀντίληψις: ἀντὶ τοῦ ἐπλήψις. Πλάτων.

Ἀντίρροπον: ἰσόρροπον.

25 Ἀντιτύπους: σκληροὺς καὶ ἀνενδότους, μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ἄκμονος καὶ τῆς σφύρας καὶ τύπος ἀντίτυπος,

[φησὶν ὁ χρησμός.]

Ἀντιτυπία: ἐναντίωσις, σκληρότης. λαμβάνεται δὲ 30 καὶ ἐπὶ ὁμοιότητος.

9. Cod. ἀντὶ τ. τ. χ.

21. Ex Eudemo Bekkerus.

22. Cod. ἀντὶ τὰ ἴσα.

26. Cod. φνείας.

28. Addidit Bekkerus ex Eudemo.

- Ἀντιτυπῆσαι: ἀντιπαθεῖν.
 Ἀντιπαρεξάγειν: ἀντιτάσσειν.
 Ἀντιπεπονθότως: ἀντικειμένως, ἐναντίως.
 Ἀντίπαλον: σημαίνει τρία, τὸ ἐναντίον καὶ τὸ ἰσό-
 παλον καὶ τὸ ἰσοστροφον. 5
 Ἀντιπροκλήσεις: ἀντιλογίας, ἀντεγκλήματα.
 Ἀντιστροφους: ἀντὶ τοῦ ἰσοστροφους.
 Ἀντιτορήσας: διατηρήσας, τοιχωρυχήσας.
 Ἀντικρύ: σημαίνει τὸ κατ' ἐναντίας καὶ ἐξ ἐναντίας
 καὶ κατ' εὐθύ. σημαίνει καὶ τὸ ταχέως καὶ ὀλοσχερῶς. 10
 Ἀντικρυς: μετὰ τοῦ σ λεγόμενον σημαίνει τὸ διόλου
 ἢ παντελῶς ἢ φανερῶς, ἐπ' εὐθείας καὶ ἰσχυρῶς.
 χωρὶς δὲ τοῦ σ λεγόμενον, ἀντικρύ, τὸ κατέναντι
 μόνον καὶ ἐξ ἐναντίας.
 Ἀντιφέρονται: ἐκπαινοῦνται. 15
 Ἀντιφιλοτιμεῖ: ἀντιθεραπεύει.
 Ἀντόμενοι: συμβάλλοντες.
 Ἀντιφῆς: ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγεις.
 Ἀντρα νύχια: σκοτεινὰ σπήλαια.
 Ἀντρώδη: σπηλαιώδη. 20
 Ἀντυγας: περιφέρεια τοῦ ἄρματος.
 Ἀντωπεῖ: ἀντοφθαλμεῖ.
 Ἀντωπός: ὁ ἀντιβλέπων.
 Ἀντιοχίς: ὄνομα φυλῆς.
 Ἀντιχορδᾶς: σύμφωνος. 25
 Ἀντρώνας: πόλις ἐν Θετταλίᾳ.
 Ἀντωμοσία: γραφή κατὰ τινος ἑνορκος περὶ ὧν ἡδι-
 κῆσθαι φησι. διωμοσία δὲ ὁ ἐκατέρωθεν γινόμενος
 ὄρκος ὑπὸ τῶν διαδικαζομένων, τοῦ μὲν ὡς πράξατα
 διώκει, τοῦ δὲ ὡς οὐκ ἔπραξεν. ἐξωμοσία δὲ ἄρνη- 30
 σις σὺν ὄρκῳ ὡς ἀδυνατοῦντος ἢ παρὰ καιρὸν ὄντος
 αὐτοῦ τοῦ λειτουργεῖν.

10. Cod. κατενθύ.

30. Cod. διώκειν.

31. Cod. παρόντος.

Ἀντωμοσία: γράμματά τινα γράψαντες, περὶ ὧν ἡ δίκη, ὃ τε κατηγορούμενος καὶ ὁ κατηγοροῦν ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχήν. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἐκότερος αὐτῶν ἀντῴμνυν, ὁ μὲν τάληθ' ἡ κατηγορήσειν,
 5 ὁ δὲ τάληθ' ἡ ἀπολογήσασθαι.

Ἀντωμοσίαι: ἀντωμοσία μὲν ἡ τοῦ ἀντιδίκου, ὑπαμοσία δὲ ὅλον ἂν τις σκήπτεται κάμνειν ἢ τι τοιοῦτον. παραστάσις δὲ ἡ διδομένη τῷ γράμματι δι' οὗ ἐν ᾧ τὸ ἐγκλημα γέγραπται, ὅπως ἐγγραφῇ εἰς τὰ ἐγκλήματα.
 10 **πρυτάνεια** δέ, ὃ τῷ ταμίᾳ καταβάλλει ἕκαστος, ὅπως εἰσαχθῇ ἡ δίκη. λέγεται δὲ καὶ χρόνος τις Ἀθηνῶν ὡς ἂν ὁ μηνιαῖος, ὃν ἐπρυτάνευον αἱ φυλαί.

* **Ἀντυγες:** περιφέρεται.

15 **Ἀντιάτας:** τοὺς ἀπὸ Ἀντίου πόλεως, ἧ ἀπέχεται Ρώμης τριακοσίους σταδίους.

Ἀντιβληθέντος ἀντὶ τοῦ ὑπαγορευθέντος **Ἀλναρχος** λέγει.

Ἀντιγενίδας: ἐνδοξότατος γένονεν **Ἀλλήης**, υἱὸς
 20 **Διονύσου**.

Ἀντιγραφεύς: ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινα τῇ πόλει χρήματα, ὥστε ἀντιγράφειν αὐτά. οὕτω **Δημοσθένης** ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίανος. ἄλλα καὶ **Αἰσχίνης** ἐν τῷ κατὰ **Κτησιφάντος**, δύο δὲ
 25 ἦσαν, ὁ μὲν τῆς διοικήσεως, ὁ δὲ τῆς βουλῆς.

Ἀντιγραφῆ: ἰδίως μὲν ἡ τῶν κατηγορούντων ἀντιδικασία, ἐπειδὴν τινος ἀπαιδὸς τινὸς τελευτήσαντος ἐκαστὸν φάσκει προσηκεῖν τὸν κληρὸν πρὸς τὸν δέ ἐστιν ἀντιγραφῆ ἐν ταῖς δημοσίαις δίκαις καὶ τῶν διαζυγμένων.
 30 **περὶ τοῦ πράγματος γράμματα**, τοῦ τε διακοντοῦς φῆμι καὶ τοῦ φεγγετοῦ.

1. Cod. γραφάντων.

5. Cod. ἀπολογήσασθαι.

28. Cod. φάσκει.

Ἀντίθετον: τὸ σχῆμα τῆς φράσεως, ὡς ἡμεῖς, Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις·

καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξευρη-
μένον.

Ἀντιθέσις: σχῆμα λέξεώς ἐστι, καθ' ἣν ἀντιτιθέα-
σιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία ἢ κατὰ μέρος ἢ ἀδρῆα. οὐ-
τως Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ.

Ἀντίθετον: εἶδος σχήματος ῥητορικοῦ, διαφόρως ποι-
μιλλόμενον. ὁ μέντοι Αἰσχίνης οὐκ ἐπὶ σχήματος εἶπε
τὸ ἀντίθετον, ἀλλ' ὅτι διήγημα διηγῆματι ὁ Δημο-
σθένης ἀντέθηκε, τοῖς περὶ τὴν Ὀλυμπίαν γυναικα
Σάτυρον τὸν ὑποκριτὴν, καὶ ὅσα παρὰ Φιλίππου
σώματα ἀλχημάλωτα λυτάρμενος καὶ προίκας αὐτοῖς
ἐπιδίδωκεν.

Ἀντικυρα: ὄνομα χώρας πυλός.

15

Ἀντίσσα: μία πόλις τῶν ἐν Ἀεαβίῳ.

* Ἀντυξ: περιφύρεται τοῦ ἄρματος.

Ἀντακαῖος: ἰχθῦς, ὡς πάντες καὶ σαπύρης.

Ἀνταλλαῖος: ἐντὶ τοῦ ἀνταλλος.

Ἀνταναγνώναι: οὐκ ἀντιβάλλειν. οὕτω Κρατῖνος.

Ἀντιγραφάτω: ἀντεδικάσατο καὶ ἀντιγραφὰ καὶ
ἀνταμοσίας σχεδὸν αἱ αὐταί.

Ἀντήλιος: ἡ ἀνακλωμένη ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀνθή. ἔστι
δὲ ἐν Χαλκείοις Μενάνδρου τεῦτομα. Ἀριστοτέλης
δὲ παρήλιον ὀνομάζει. γίνεται δὲ περὶ τὴν θύρα καὶ
ἀνατολῆς, καὶ οὔτε ἄνωθεν οὔτε κάτωθεν οὔτε ἐκ
πλαγίου.

Ἀντηρότης: ὁ ἐντιμωθεζόμενος τῷ ἐλαίνοντι.

Ἀντιφερῖζειν: ἐξισοῦσθαι.

Ἀντλητήρ: κάδος. ἀντλητήρ δὲ ὁ ναυτικός.

30

Ἀντλία: ὅπου τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ γινόμενον

3. Cod. καταγωγῆς.

11. Cod. τὴν περὶ τ.

22. Cod. ἀνταμομοι.

31. Cod. γεγόμενον.

ἀπαυτιλοῦσιν εἰς θάλασσαν. καὶ νῦν δ' καλούμενος
καδίσκος.

Ἀντλιαντλητῆρα: Μένανδρος Μεσσηνία·

οἱ δ' ἄρπασαντες τοὺς κάδους τοὺς
5 στρογγύλους,

ὑδρευνον ἀνδρειότατα κηπ . . . πάλιν.
ἤντλουν λέγειν δεῖ, καὶ κάδους οὐ δεῖ
λέγειν,

ἀλλ' ἀντλιαντλητῆρας.

10 Ἀριστοφάνης δὲ Πρωγῶνι καὶ Ἐκλυκος Κοραλίσκῳ
τὸ αὐτὸ τοῦτο ἀντλῖον κεκήκασιν.

Ἀντλιον: ὑπάντλιον.

Ἀντλία: χαλεπή, προσαντής.

Ἀνυπαίτιος: ἀναίτιος.

15 Ἀνυπόβλητον: προῦχον.

Ἀνύποιστον: ἀβάστακτον.

Ἀνύσαι: δασέως, τὸ σπεῦσαι καὶ συνταλέσαι.

Ἀνυπόστατον: ἀντὶ τοῦ ἀφόρητον.

Ἀνυσίμῳ: ἐνεργῶς, πρακτικῶς, τελείῳ. καὶ ἀνύ-

20 τουσι τελοῦσιν, ἀνύουσιν.

Ἀνύττειν οἱ Ἀττικοί, ὅπερ ἡμεῖς· ἀνύειν δὲ τὸ σκεύ-
δειν. δασεῖα δὲ ἡ πρώτη. Ὅμηρος δὲ τὸ ἀνύειν ὡς
ἡμεῖς, οἶον·

οὐκ ἀνύω φθονέουσα.

25 Ἀνυδρεύσασθαι: ἀντλήσαι ὕδωρ·

κατάχεον αὐτῆς, καὶ ἀνύδρευσαι τὸν κάδον,
Κοριαννοῖ Φερεκράτης.

Ἀνυπόδητος: ἐν τῷ ἣ λέγεται, οὐχὶ ἀνυπόδατος.

Ἄνω καὶ κάτω:

4. Bekkerus annotavit, alterum τοὺς in Cod. omissum esse.

6. Cod. habet κηπῷ. Quod compendium quomodo solvendum sit, videant peritiores. Meinek. κηπουροὶ πάλιν. Vid. Menand. Reliq. p. 17.

21. Cod. ἡμεῖς ἀνύειν· ἀνύειν δὲ.

24. Iliad. δ. 56.

Ἀνφ' ὧ μωξεν· ἐστὲν αἷμα.

Ἀνώνητον· ἀνωφελές.

Ἀνωρθορίαξον· Ἀνδοκίδης ἀντὶ τοῦ ὀρθοῖν βοῶντις
ἔλεγον.

Ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός· τοῦτο τῶν εἰς κάλλος ἢ
ἡσκημένων. σημαίνει· [δέ τι] τοιόνδε· ἄξιός ἐστιν ὁ
μισθός ὥστε λαμβάνειν αὐτόν. ἔστι δὲ παρὰ Κρατύφω.

Ὅμηρος δὲ πρῶτος ἐκρήσατο τῷ σχήματι τούτῳ·
ῥηττεροι γὰρ..... ἔσεσθε
κείνου τεθυῶτες ἐναιρέμεν· 10
καὶ πάλιν·

ἧ δὲ μάλ' ἀργαλήτη περάαν· σκόλοπις
γὰρ ἐν· αὐτῇ.

καὶ Σοφοκλῆς·

γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὥς δ' αὖτως ἀνήρ, 15

ῥάων φυλάσσειν, ἢ σιωπηλὸς σοφός.

ὁ δὲ νοῦς· ῥᾶον ἂν τις φυλάξαιτο τὸν ὀξύθυμον ἢ
τὸν κρύπτοντα διὰ σιγῆς τὴν ὀργήν.

Ἄξιον· ἐπὶ τοῦ δικαίου τέτακται.

Ἄξιόγαστος· ἀξιοθαύμαστος, ἀξιόχρεος. 20

Ἄξιόραστον· ἄξιον ἔρασμου, ἐπέρκαστον.

Ἄξιων· ἀντὶ τοῦ νομίζων, ὑπολαμβάνων. Ἀυσίας καὶ
Πλάτων.

Ἄξιοι· Ἀντιφῶν καὶ Ἀυσίας ἀντὶ τοῦ νομίζει.

Ἄξιόχρεος· ἱκανός, ἐχέγγυος. * ἀξιόπιστος. 25

Ἄξιόχρεον ἐν τῷ ᾧ λέγουσι, καὶ λιπόνεον. καὶ τὰ
οὐδέτερα· οἱ γὰρ παλαιοὶ ὁμοίως. τὸ δὲ ἀξιόχρεον
βάρβαρον.

3. Cod. βιώντες.

6. δέ τι in Cod. desunt.

8. Cod. τοῦτο.

9-13. *Iliad.* m. 248. p. 63.

10. Cod. τεθυῶτες.

16. Cod. ῥᾶον.

17. Cod. ἂν τι φυλάξαιτο, et 18. σιγῇ.

25. Cod. ἱκανός. Addidi e Cod. ἀξιόπιστος.

Ἀξω: ἄξω καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκείθε, ἀπ' ἄξω δὲ τὸ ὀπίσω ἄξω.

Ἀξιόπιστος οὐχὶ ὁ καπνίλαστος λέγεται ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ τερατεῖα χρώμενος, ἀλλ' ὁ πιστὸς καὶ
5 δόκιμος καὶ ἀξιόχρεως.

Ἀξίολος: Ἀλεξίῃ τῷ Σαυρατικῷ διάλογος. ἐγγραφὴ, Ἀξίολος καλούμενος.

Ἀξίος οὐδὲ μόνον: ἀπὲρ τοῦ οὐδενός. ἔστι δὲ ἀπὸ τῶν κλισίων ελεημένον.

10 Ἀξυνεσία: Θεωσιδίδης ἔρως.

Ἀξύλω: πολυξύλω.

Ἀξικαπηγητότατον: ἀξιοδογματότατον.

Ἀξύβλητος: ὥστε μηδὲν ἀπαντῆσαι. Σοφοκλῆς· ἄπλαστον, ἀξύβλητον ἐξεθρεψάμην.

15 Ἀξονες: ἔθλα τετραγωνα ἢ, ἀπὸ τοῦ ἑδαιφους μέχρι τοῦ ὀρόφου διήκοντα, καὶ διὰ τινος περισῆς στρεφόμενα, ἢ τῶν οἱ Σόλωνος νόμοι ἀνεγράφοντο. μέμνηται δὲ τῆς λέξεως Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. λέγονται δὲ καὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν ἄξονες,
20 περὶ οὓς σφαιροὶ καὶ κέλινοι καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ στρέφονται καὶ συνίστανται. καὶ τῶν ἡμαξῶν δὲ οἱ κοίτροχοι συνεχόμενοι περιστρέφονται.

* Ἀξιάγαστος: ἀξιοθαύμαστος.

Ἀοιδῆ: ᾠδὴ.

25 Ἀοιδίμους: ὁμηγός.

Ἀοιδός: ποιητής.

Ἀολλεῖ: ποιεῖ, συνάγει.

Ἀολλίσασα: ἀθροίσασα.

Ἀορι: τῷ ἔλπει.

30 Ἀοινος: ἐπὶ τῶν μὴ γεγυμνασμένων οἶνω, καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων.

Ἀοξος: ὑπηρετής, διάκονος.

Ἀορνος λιμήν: περὶ Τυρρηνίας. φησὶ δὲ καὶ ἐν Κύ-

13. Hesychius h. v. Σαυρατικῶς Ἀριστοκράτους.

33. Cod. Ἀορνος: λιμήν κ. Τ.

μη τῇ Χαλκιδικῇ Ἄορον λιμὴν εἶναι, περικεφαλιό-
των δὲ πολλῶν δένδρων μηδὲν εἰς αὐτὴν ἐπιπίπτειν τῶν
ἀποκιπτόντων φύλλων. εἶναι δὲ καὶ ρευσματικὸν ἐν
τῇ Τυρσηνίᾳ λίμνη Σοφοκλῆς Ἰστορεῖ.

Ἄορτήν: λέγουσιν οἱ πολλοὶ νῦν ἄβεντὴν. Μακε- 5
δονικὸν δὲ καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ δοῦμα.

Ἄοπτα Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὁφθέντα
μὲν, δόξαντα δὲ ὁρᾶσθαι.

Ἀπάγειν, ἐφηγεῖσθαι, γράφεισθαι, δικάζε-
σθαι: τούτων ἕκαστον ἐπὶ τῶν ἑτέρων καταγορεύον- 10
των λέγεται. ἄλλ' ἐὰν μὲν πρὸς δικαστήν ἢ δικασίᾳ
γίνηται, καλεῖται δικάζεσθαι.

Ἀπαγε: παῦσαι, μὴ γένοιτο.

Ἀπαγε: ἀντὶ τοῦ χρόνῳ τῇ ἀπαγωγῇ. οὕτως Δημοσθένους
ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. ἔστι δὲ δίκης εἶδος. 15

Ἀπάγου: ἀντὶ τοῦ πρὸς σαυτὸν ἄπαγε. Εὐριπίδης.

Ἀπαγορεύει: ἀποτρέπεται, ἀρνεῖται.

Ἀπαγωγάς: αἰχμαλωσίας. ἢ ἀδυναστείας.

Ἀπαγορεύειν: ἀντὶ τοῦ κάμνειν καὶ ἀδυνατεῖν ἔχειν.

Ἀπαγωγή: μῆνυσίς ἐστιν ἐγγράφος, δεδομένη τῷ ἀρ- 20
χοντι περὶ τοῦ δεῖν ἀπαχθῆναι τὸν δαίνα. ἀπάρων
καὶ ἀπάγεσθαι τὸν κάκοῦργον. ἀπήγοντο δὲ εἰς τὸ
δεσμοτήριον πρὸς τοὺς ἑνδεκα.

Ἀπαγωγή: δίκης ἐστὶν εἶδος, ἀνόμεσται δὲ ἀπὸ τοῦ
ἀπάγειν. ἀπήγοντο δὲ οἱ κακοῦργοι πρὸς τοὺς ἑνδεκα. 25
λέγεται δὲ ἀπαγωγή καὶ ἡ αἰχμαλωσία, καὶ ἡ τιμὴ
κομιδῇ, οἷον ἡ ἀγωγή.

Ἀπαῖδον: οὐ συνᾶδον.

Ἀπαθῆ: τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθῃ.

Ἀπαλλεῖς: ἀποπέμπεις. 30

2. δὲ ante πολλῶν deest in Cod.

17. Cod. ἀπαγορεύει: ἀντὶ τοῦ ἀποτρ.

18. Vide quae monuit Lobéck. ad Phrynich. p. 508. Codicis nostri in talibus perexigua est auctoritas. Vid. ad pag. 106. 19.

23. Cod. πρὸς τοὺς ἑβ.

30. Cod. ἀπαλλεῖς, sine accentu.

- Ἀπάλαμνος: ἄπειρος.
 Ἀπαλλάξωμεν: ἀντὶ τοῦ ἀφανίσωμεν. Ξυροφῶν τῶν
 ἄλλων σκευῶν τὰ περισσὰ ἀπαλλάξωμεν.
 Ἀπαλλάξας: ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποστήναι. Κρατῖνος
 5 καὶ Δημόσθενος καὶ ἄλλοι.
 Ἀπαλεξῆσαι: κωλύσαι.
 Ἀπαλέξαντες: κωλύσαντες.
 Ἀπαμυνεῖ: ἀποτρέπει.
 Ἀπαμβλύνει: ἐκκαθαίρει σκότους καὶ ἀλλοιῶσας.
 10 Ἀπαμφιέσαντες: ἐκδύσαντες.
 Ἀπαμφιεῖ: ἀποκαλύψει. Μισομένην·
 ἀπαμφιεῖ γὰρ τὸ κατὰ πλάστον τοῦτο μὲν
 καὶ λανθάνειν βουλόμενον ἢ μέθῃ ποτέ.
 Ἀπαμφίσκων: ἀποκαλύπτων.
 15 Ἀπανάστασις: ἀποικία, μετέστασις.
 Ἀπαξαπλῶς:
 Ἀπάξω: ἐκείθεν ἄξω.
 Ἀπαξάπαντα: οὐδὲν πλέον σημαίνει τὸ ἅπαξ προς-
 κείμενον.
 20 Ἀπαράβλητος: ἀσύγκριτος, ἀνόμοιος.
 Ἀπαράποδιστα: ἀπλανῆ.
 Ἀπαραποίητον: ἄπλαστον.
 Ἀπάρσιμον: ἀσυνῆ.
 Ἀπαστία: ἀτροφία.
 25 Ἀπαρτίαν: ἀποσκευήν, τέλος ἀπαρτισμοῦ.
 Ἀπάρχου: ἀρχὴν λάβε. ἢ ἀπαρχὰς πρόσφερε.
 Ἀπαστος: ἄγενστος, οἷον ἄμαστος, ἀμάσητος.
 Ἀπατηλός: ἀπάτητικός.
 Ἀπατήσας: ἀντὶ τοῦ παραλογίζεται. Τηλεκλείδης.
 30 Ἀπαλοὶ θερμολουσίαις, ἄβροὶ μαλθακευ-

9. Bekkerus ἀλαώσεως in Notis proposuit.

11. Vld. Meinekium ad Menandr. p. 119.

13. Cod. λανθάνει.

20. Post ἀνόμοιος Cod. iterum sine interpretamento ponit:

ἀπαξαπλή:

νίαις: ἐπὶ τῶν ὑπὸ τροφῆς καὶ ἀβρότης διαφ-
 ρεόντων.

Ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύναι: οἶονε
 καινοὺς καὶ νεοποιήτους. Ἀριστοφάνης.

ῥήματά τε κομψὰ καὶ παίγνι' ἐπιδει- 5
 κνύναι.

πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων καὶ τῶν ἀπο-
 κινναβευμάτων.

λέγει γὰρ διὰ μὲν τοῦ ἀπ' ἀκροφυσίων καινωῶς εἰρ-
 γασμένα καὶ οἶον ἐκ πυρός, διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ κιννα- 10
 βευμάτων οἶον καινωῶς πεπλασμένα καὶ διάδεσιν ἔχον-
 τα. κινναβος γὰρ τὸ εἶδωλον, πρὸς δ' οἱ πλάσται καὶ
 οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ
 γράφοντες. κέχρηται πολλοί.

Ἀπανθ' ὁμοία, καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή: σημαίνει 15
 ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτάκασιν οἱ θνητοί.

Ἀπαντᾷν: τὸ παραγίνεσθαι εἰς τινα τόπον. ἀπαντᾶν
 δὲ καὶ συναγτᾶν λέγουσιν, ἑκατέρως.

Ἀπαν: οἱ μὲν Ἴωνες συστέλλουσι καὶ οἱ ποιηταί, οἶον· 20
 τῶν δ' ἄπαν ἐπλήσθη πεδίων.

καὶ οἱ Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὴν ὑστέραν. καὶ τὸ πα-
 ράπαν ὁμοίως, καὶ ἅπαντα τὰ τοιαῦτα.

Ἀπαρτιλογία: ὁ ἀπηρτισμένος ἀριθμὸς καὶ λόγος.
 Ἡρόδοτος ἐβδόμῳ· λέγει δὲ ἑξέτης πρὸς Πύ-
 θιον τὸν Λυδόν· ἵνα μὴ τοι ἐπιδέξῃς ὧσιν 25
 αἱ τετρακόσιαι μυριάδες ἑπτὰ χιλιάδων,
 ἀλλὰ ἧ τοι ἀπαρτιλογία ὑπ' ἐμέο πεπηρω-
 μένη.

Ἀπαρτιλογία: ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένου καὶ πλήρης 30
 ἀριθμὸς. οὕτως Λυσίας καὶ Ἡρόδοτος.

Ἀπάρεσθαι: τὸ τοῖς ἀγύρταις ἀργύριον ἐμβάλ-
 λειν.

5. Cod. παίγνια. Aristoph. fragm. incert. κζ'.

9. Codex vitiose: ἀπὸ κροφυσίων καινωῶς.

10. Cod. καὶ οἱ ἐκ.

Ἀπατούρια: ἑορτὴ Ἀθηναῖς ἀγομένη Ἀσυνόσφ. Βοιω-
 τῶν μαχομένων Ἀθηναίοις ἐπὶ χώρας Οἰνός καὶ
 Μελαινῶν, Ξάνθου τοῦ Βοιωτοῦ ἡγεμόνος προκα-
 λεσάμενον εἰς μονομαχίαν Θυμοίτην Ἀθηναίων βα-
 5 σιλέα, καὶ τούτου μὴ ὑπομείναντος, Μέλαιθος, ὁ
 Κόδρου πατήρ, ἐπὶ ὁμολογίᾳ τῆς βασιλείας ὑπέστη.
 εὐξάμενός τε Διὶ ἀπατηνορέω, ὥς δέ τινες Διογύσφ,
 καὶ τοὺς Ἀθηναίους πελεύσας Διὶ ἀπατηνορέω θύειν,
 10 προσιόντι τῷ Ξάνθῳ ἔφη οὐ δίκαια ποιεῖν· δεύτε-
 ρον γὰρ εἶναι, μόνον μονομαχῆσαι προκαλεσάμενον.
 ἐπιστραφέντα δ' ἐκείνου ὁ Μέλαιθος λαβὼν ἀπο-
 κτείνει. καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἑορτὴν ἐνομοθέτησεν ἀγ-
 σθαι, ἣν καὶ κατ' Ἰωνίαν συντελοῦσιν. Ἦγετο δὲ
 τὰ Ἀπατούρια ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐκαλεῖτο ἡ μὲν
 15 πρώτη, ἐν ᾗ συνδειπνοῦσι μέσση, δορόπια· ἡ δὲ
 δευτέρα, ἐν ᾗ θύουσιν, ἀνάρουσις· τὸ γὰρ θύειν
 ἀναρθεῖν καὶ τὸ θύμα ἀνάρωμα ἐλέγετο, ἐπεὶ
 οἱ ἀρχαῖοι ἀνακλῶντες τὰ ἱερεῖα καὶ ἄνω ἀναρύν-
 τες ἔθον· διὸ καὶ Ὀμηρος·

20 αὐέρουσαν μὲν πρώτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ
 ἔδειραν.

καὶ τὸ ἐν Ἀρείῳ δὲ πάγῳ ἐπιδνυμα ἑκτανάρωμα
 καλεῖται. ἡ δὲ τρίτη ἡμέρα κοῦρεῶτις λέγεται·
 ἐν ταύτῃ γὰρ τοὺς κούρους εἰσάγουσι καὶ συνιστᾶσι
 25 τοὺς συγγενέσι καὶ γνωρίμοις, εἰτα τρέφοντες εἰς τὴν
 πολιτείαν εἰς τοὺς φράτορας ἐνέγραφον. φρατρία δὲ
 τὰ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς καὶ τρίτους· καὶ οἱ συν-
 νεμόμενοι αὐτὴν φράτορες. ἐν Τιμαίῳ· ἦν μὲν
 γὰρ δὴ Κριτίας, ὥς ἔφη, σχεδὸν ἐγγυὲς τῶν

8. Cod. post κελύσας addit εὐξασθαι.

11. Cod. ἐπιστραφέντα.

15. Cod. συνδειπνον.

22. Cod. τῷ ἐν. Cod. ἑκτανάρωμα.

23. Cod. κορυφώτης.

26. Cod. φατρία.

ἐνενηήκοντα ἑτῶν, ἐγὼ δὲ ἦν μάλιστα δε-
κέτης· ἡ δὲ κουρεῶτις ἡμῖν ἐτύγγαεν
'Απατουρίων. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ πού φησι·

Θωσούμεθα ὁ Ζεὺς ἐναρῷει.

'Απατούρια: ἑορτὴ ἔστι παρὰ Ἀθηναίοις Πυανεσιῶνι 5
τελουμένη ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. ἐκλήθη δὲ οὕτω διὰ τὴν
ὑπὲρ τῶν ὀρίων ἀπάτην γενομένην τῆς Μελανίας χώ-
ρας. πολεμούντων γὰρ τῶν Ἀθηναίων πρὸς Βοιω-
τοὺς, Μελάνθος ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς Ξανθίῳ
τῷ Θηβαίῳ μονομαχῶν, ἀπατήσας ἀπέκτεινεν οὕτως 10
· γὰρ ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις ὀπίσθε τοῦ Ξανθίου.
καὶ ὁ Μελάνθιος ἀνεβόησεν ἀδικεῖν αὐτόν, δεύτερον
συνεπαγόμενον. ὁ δὲ ἐπεστράφη. ὁ δὲ παίσας ἀπο-
κτείνει αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἡ τε ἑορτὴ Ἀπατούρια
καὶ Διονύσου Μελαναιγίδος [ἔδομ]ήσαντο βαμόν. 15
'Απασαν τὴν οὐσίαν ἡμφιάσται: ἐπὶ τῶν μηδ'
οἷον ἄλλο κεκτημένων ἢ ὅπερ ἀμύσχεται.

* Ἀπαρτίαν: ἀποσκευήν, τέλος, ἀπαρτισμόν.

'Απαριθμῶν: ἀπὸ τοῦ ἀποπληρῶν ἀριθμοῦ. Ἰσο- 20
κράτης.

'Απασκαρίζειν:

'Απάλαμνον: ἀμύχανον. οὕτως Ἀντιφῶν.

'Απαλάμνωσ: ἀβούλωσ καὶ ὥς ἀσυνέτως.

'Απαμβράκου: καρτέρει. λέγεται δὲ πρὸς ὠδίνουσαν 25
γυναῖκα. οἱ δὲ ἀνδρίζου. ἄλλοι φυλάττου.

'Απάργματα: ἀπαρχαὶ καὶ μερίδες θεῶν.

'Απαρθένευτος: ἀκέραιος, καθαρός.

'Απηρτισμένωσ: ἀκριβῶσ.

9. Cod. μέλανος et mox ξάνθῳ. vid. Suid.

10. 11. Cod. οὕτως γὰρ sine lacunae indicio.

15. Cod. καὶ ἡ Δ. μέλαινα αἰγίδος ἴσαντο βωμόν. Correx-
e Suida.

18. Haec inserui e Codice, ubi vitiose scriptum est: ἀπαρτία:
ἀποσκευήν, τέλος ἀπαρτισμοῦ. Vid. Hesych. h. v.

21. Aristoph. Tagenist. fragm. 15.

23. Cod. ἀπαρτισμένωσ.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

. . . . κυρίως δὲ ἡ δυναμένη μετακομίζεσθαι κτῆσις
καὶ περιουσία. ἐφ' ἧς καὶ τὰ ἑκπλά λέγεται.

Ἀπαρτί: παρ' Ἡροδότῳ σημαίνει τὸ ἀπηρτισμένως
καὶ ἀκριβῶς· ἀπὸ τούτου εἰσι στάδιοι χίλιοι
5 ἀπαρτί εἰς τὸν Ἀραβικὸν κόλπον. παρὰ δὲ
τοῖς κωμικοῖς τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου. Φερεκράτης Κρα-
ταπάλους·

τί δαί; τίς αὐτὸν ἀποτείνει τὸ δ' ἀξιοῖς;
φράσον μοι.

10 ἀπαρτί δὴ πον προσλαβεῖν παρὰ τοῦδ'
ἔρωγε μᾶλλον.

Κοριαννοῦ·

ἀπαρτί μὲν οὖν ἐμοὶ μὲν εἰκὸς ἐστ' ἐρᾶν,
σοὶ δ' οὐκέθ' ὦρα.

15 Πλάτων Κλεοφῶντι·

ἀλλ' αὖτ' ἀπαρτί τᾶλλότρε' οἰχῆσει
φέρων.

τάχα δὲ ὁ Τηλεκλείδης ὁμοίως τῷ Ἡροδότῳ κέχρηται·
σὺ δὲ φρόνιμος αὐτὸς ὦν

20 ἀπαρτί ταύτης τῆς τέχνης.

μή ποτ' οὖν τὸ μὲν πλήρες καὶ ἀπηρτισμένον δι' αὐ-
σημαίνῃ, ὄξυτονεῖται, τὸ δὲ ἐναντίον βαρύνεται.

Ἀπαχθῆναι: ἀπενεχθῆναι, ἀναιρεθῆναι.

Ἀπαιτομολῆσαι: ἀναχωρῆσαι.

25 Ἀπαιδῶ: ἀπαγορεύω, ἀπολέγομαι.

Ἀπαιθαδιάζοντας: μεγαλοφρονοσύντας.

Ἀπαιτοματισθεῖσα: οὐκ ἀφ' ἐαυτῆς τελειωθείσα.

Ἀπαιχενίξειν: ἀφηνιᾶν, ἀτακτεῖν.

Ἀπειλίω: ἀπέθανεν.

30* Ἀπᾶδον: οὐ συνᾶδον.

6. 7. Cod. κραπατάλλοις.

12. Cod. κοριαννοί.

15. Cod. κλεοφῶντα.

16. Cod. ἀλλ' αὐτο.

21. Cod. μήπω τ' οὖν.

Ἀπαίδευτοι: ἀντὶ τοῦ ἀνόητοι.

Ἀπαιδοτριβητοι: ἀγύμναστοι.

Ἀπαιδία: ἡλικίας ἐλάσσονι χρόνῳ τοῦ συμπληροῦν-
τος τὸν παῖδα.

Ἀπαιόλη: ἀπάτη ἢ ἀποστέρησις. 8

Ἀπαιόλημα: ἀποπλάνημα, ἀποκάθαρμα. ἢ θεὸν τι-
να ἀπατητικόν.

Ἀπ' αἰγείρου θέα καὶ παρ' αἰγείρου: ἡ ἀπὸ
τῶν ἰσχάτων. αἰγείρος γὰρ ἐπάνω ἦν τοῦ θεάτρου,
ἀπ' ἧς οἱ μὴ ἔχοντες τόπον ἐθεώρουν. 10

Ἀπεγένετο: ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ
Θουκυδίδης.

Ἀπέδοξεν: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔδοξεν.

Ἀπέδειξεν: ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν. Ξενοφῶν.

Ἀπέδοτο: ἐκδédωκε, παρέδωκεν. 15

Ἀπεγνωκώς: ἀντὶ τοῦ ἀποδοκιμάσας. Δημοσθένης.

Ἀπέγνωσαν: τὸ ἐναντίον τῷ κατέγνωσαν.

Ἀπέδοσθε: ἀπημπολήσατε.

Ἀπεδημηκότες: Ἑρμιππὸς Φορμοφόροις.

Ἀπεδον: τὸ ἰσόπεδον καὶ τὸ ὁμαλόν. Θουκυδίδης. 20
τὰ ἰσόπεδα. Κλειδῆμος: καὶ ἡπέδιζον τὴν ἀκρό-
πολιν, περιέβαλλον δὲ ἐννεάπυλον τὸ Πε-
λαργικόν.

Ἀπέδρα, καὶ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀπέδραν.

τί οὐκ ἐπανεχώρησα δεῦρο ἀπέδραν; 25
Φερεκράτης Ἴων. Μένανδρος Θεταλοῖς·

εἴτ' ἀπέδραν μόνοις.

Ἀπεθέρισεν: ἀπέκειρεν.

Ἀπεκομίσθη: ἀπηνέχθη.

Ἀπεικός: ἄτοκον, ἀπρεπές. 30

Ἀπει: ἀντὶ τοῦ ἀπειλεύσῃ. Σοφοκλῆς.

Ἀπειλῶν: κανχώμενος.

17. Cod. ἐναντίον τό.

25. Cod. ἐπανεχώρησαν.

27. Vid. Meinek. ad Menand. p. 77.

Ἄπειργάσθαι: ἀντὶ τοῦ ἀποδεδεῖχθαι. Ξενοφῶν.

Ἄπειργων: κωλύων.

Ἄπειρέσια: ἄπειρα τῷ πλήθει.

Ἄπειρηκα: κέκμηκα.

5 Ἄπειρήκει: ἀπειρήκειν καὶ ἀπηγορεύκειν. ἔστι γὰρ ἀπρόσωπα.

Ἄπειπεῖν: ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνατῆσαι. ἢ καὶ ἀπιστεῖν. ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι.

Ἄπεισιν: ἀπέρχεται.

10 Ἄπεισομαι: ἀντὶ τοῦ ἄπειμι.

Ἄπειρωνα δακτύλιον: τὸν μὴ συνάπτοντα αὐτὸν αὐτῷ. ἐλέγετο δὲ ἀπείρων καὶ ἄπειρος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ τὸ περιφερὲς ἀπλῶς σχῆμα.

Ἀπέγραψε τὸν καιρόν: ἠκρίβωσεν τὸν καιρόν.

15 Ἀπεγλαψάμην: ἀπεπνευσάμην, ἐκενωσάμην. ἔστι δὲ γλάψαι καὶ τὸ κοιλᾶναι καὶ βαθύναι. ἀλλὰ καὶ τὸ λῖαν καὶ διὰ βάθους.

Ἀπέκιξαν: Ἰωνες, ἀποπεσεῖν ἐποίησαν.

Ἀπεκρίθη: ἀφωρίσθη. Πλάτων. καὶ ἐν ἄλλοις Ἀττικοῖς.

20 Ἀπέκτητον: ἀπόμιστον.

Ἀπεκόπησαν: ἀντὶ τοῦ ἀνέβληθῆσαν. Ξενοφῶν.

Ἀπεκάλει: ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλει, μετεπέμπετο. Ξενοφῶν.

Ἀπέλεθρον: πολλήν, ἀμέτρητον.

25 Ἀπελυμαίνοντο: ἀπεκαθαίροντο.

Ἀπέλθῃ: ἀντὶ τοῦ ἐπανέλθῃ, Θουκυδίδης. Δημοσθένους δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποδρᾶναι.

Ἀπελεύθερος: Ἑλληνικὸν τὸ ὄνομα, καὶ δράματα ἅττα οὕτως ἐπιγράφονται.

30 Ἀπέλλητοι: ἀνταγωνισταί. οὕτως Αἰσχύλος.

Ἀπέλιπεν: ἀπέλιπε μὲν ἢ γυνὴ τὸν ἄνδρα λέγεται. ἀπέπεμψε δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. οὕτως Μένανδρος.

Ἀπεμύλλαινον: διεφάυλιζον, ἐξευτέλιζον.

Ἀπεμόρξατο: ἀπεψήσατο, ἐδάκρυσεν. ἢ ἐξωμοιώσατο.

35 Ἀπεμπολή: ἀπόστασις, ἢ μετὰ ἀπάτης πρᾶσις καὶ ἐμπορία.

Ἀπεμφαλίνει: ἀπείρηκεν.

Ἀπεμπολήσας: πεπρακώς, ἀποκτησάμενος.

Ἀπεμυθήσω: ἀντὶ τοῦ ἀπελογήσω. Σιγάττις.

Ἀπενεργάμενος: κτησάμενος.

Ἀπενήσω: ἀπέβαλες.

5

Ἀπενεργεῖν γραφήν τὸ γράψασθαι λέγουσιν.

Ἀπενιαντίσαι: ἐνιαντῷ φυγεῖν τὴν πατρίδα ἐπὶ τισιν ἀδικήμασιν.

Ἀπενιαντισμός: φυγὴ ἐπὶ ἐνιαντὸν διὰ φόνον ἀκούσιον, καὶ ὅλως ἀποδημία τοῦ τοσούτου χρόνου ἀπαλα-
λαγῆς ἔνεκα μύσους ἢ ἔρωτός τινος.

Ἀπεξεσμένον: ἡκριβωμένον.

Ἀπεικός: ἀπρεπής.

Ἀπαιωρούμενον: κρεμάμενον.

Ἀπέραντον: ἄπειρον.

15

Ἀπερῶπισεν: ἀπερίμωσεν, ἀπεστόμωσεν.

Ἀπεργάσασθαι: ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶσαι. Ἀριστοφάνης.

Ἀπεργασάμενος: ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι ἐξ ὧν εἰργάσαστο. οὕτως Ἰσαῖος.

20

Ἀπερίβλεπτον: ἀνυπονόητον πολὺ.

Ἀπερίγραπτον: ἀπερίοριστον.

Ἀπερίγραπτοι: ἀπερίσκοποι.

Ἀπερισάλπικτοι: ἀπεριήχητοι, ἀκατήχητοι.

Ἀπερῶγοτες: κατεσχισμένοι ἢ ἀπεσχισμένοι.

25

Ἀπέρῶγεν: οὐκ ἀπέρῶηται. καὶ ἀπερῶγει, καὶ σὺν τῷ ν ἀπερῶγειν, τὸ τρίτον πρόσωπον.

κᾶτ' ἀπερῶγειν ὁ πούς.

3. Cod. ἀπελογίσω κρᾶ. (sic.) De Strattide Comico doctis
disseruit Meinekios in Quaest. scen. II. p. 64-68.

7. Cod. ἀπενιαντίσαι.

16. Cod. ἀπεστομίσεν.

26. Cod. καὶ ἀπερρώγη.

27. 28. Cod. ἀπερρώγην.

Ἄπερθε: ἀποφθάρηθι. καὶ ἔρδων φθειρόμενος·

ζητῶ περιέρδων αὐτὸν ἐξ ἑωθινοῦ.

Ἄπερδῆσεις: ἀπελεύση, ἀποφθαρήση. οὕτως Κρα-
τίνος Νόμοις·

5 οὐκ ἀπερδῆσεις σὺ θᾶττον ἀποτιλῶ-
σαι τήμερον;

ὅλως δὲ πλεον τι τοῦ ἀποφθαρήναι δηλοῖ τὸ ῥῆμα.
καὶ παρ' Ὀμήρῳ·

ἔρδ' ἐκ νήσου θᾶσσον.

10 Ἀπέσβη: ἐσβέσθη ἢ ἐπαύσατο, τέθνηκεν.

Ἀπέσβηκεν: ἀπέσβηκε λέγουσι τὸ ἀπεσβέσθαι οἱ τε
ἄλλοι καὶ Πλάτων Πολιτικῷ.

Ἀπεσεῖσατο: ἀπέβαλεν.

Ἀπεσκεῖδασε: διεσκόρπισεν.

15 Ἀπεσκληκῶς: ἀναισθήτως ἔχων καὶ ἀπεσκληρυμμένως.

Ἀπέσσυα: ἐξέλιπεν.

Ἀπέστη: ἀντὶ τοῦ ἀφέστηκεν.

Ἀπεστομάτισαν: ἀπεφθέγγαντο.

Ἀπέσφηλεν: ἀποτυχεῖν ἐποίησεν.

20 Ἀπεσφακέλισεν: οἱ μὲν λατοὶ ἐσάπη. λέγεται δὲ
καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπεσφενδόνησεν. ἔτι τὸ ἐξαίφνης ἀπέ-
θανεν. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπεσπάσθη.

Ἀπεσχεδιάζετο: ἡτοιμάζετο.

Ἀπέσχαξεν:

25 Ἀπεσχοίνισεν: ἀπεχώρισεν.

Ἀπεσχοινισμένον: ἀπεστερημένον, ἀποκεκλεισμένον.

Ἀπεσιγάλωσεν: ἀπεσκήνωσεν.

Ἀπέσκη: γυμνὰ θήκης τόξα.

Ἀπεσκόλυπτε: κυρίως τὸ δέρμα ἀφῆρει, ἤδη δὲ καὶ

30 τὸ ἐγύμνον.

2. Addit Suidas: Κραταπάλαις Φερεκράτης.

5. 6. Emendavit Porson. Advers. p. 39: ἀποτιλῶ σε τήμερον.

11. Cod. ἀποσβέσθαι.

17. Cod. ἀπέστην.

Ἀπαστλεγγγισμένον: ἀπεξυσμένον. οὕτως Ἀριστοφάνης. στλεγγγίς γάρ ἡ ξύστρα.

Ἀπισταλμένην: ἀπισταλμένην καὶ πεπεμμένην ἑκατέρως λέγουσιν.

Ἀπετείχιζον: ἀπεχώριζον, ἀπεκάλυον.

5

Ἀπετίννουν: ἀπεδίδουν.

Ἀπέφησεν: ἀντὶ τοῦ ἀντεῖπα. Μένανδρος.

Ἀπέτιστα: ἀπέδωκα.

Ἀπετύλουν: ἀπέσυρον τὸ αἰδοῖον.

Ἀποτίμησεν καὶ ἀποτίμησις καὶ ἀποτίμημα: 10
εἰσάδασιν οἱ τῇ γυναικὶ γαμουμένη προῖκα διδόντες αἰτεῖν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὥσπερ ἐνέχυρόν τι τῆς προικὸς ἀντάξιον, ὃ νῦν ὑπάλλαγμα λέγεται. ἐκλήθη δὲ τὸ ὑπάλλαγμα ἀποτίμημα, διότι ἐτιμᾶτο πρὸς τὴν προῖκα, ἵνα μὴ ἔλαττον ἢ ἄλλὰ πλέον αὐτῆς. 15

Ἀπηύρα: ἀπέλαυσεν. ἢ ἀφείλατο.

Ἀπευκτον: μισητόν.

Ἀπευθύνει: κολάζει.

Ἀπευήκασιν: ἀπεξηρασμένοι εἰσίν.

Ἀπέφρησαν: ἀφείδαν.

20

Ἀπεφθον χρυσίον:

Ἀπεφρούρησαν: ἀπέθηκαν.

Ἀπέχθεσθαι: λέγουσι δὲ ποτε καὶ ἀπεχθάνεσθαι.

Ἀπεχρᾶτο: Ἡρόδοτος μὲν ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν [ἡγεῖτο·
Θουκυδίδης δὲ ἀπεχρῶντο ἀντὶ τοῦ ἀνῆρουν.] 25

Ἀπηχθάνοντο: ἐμισοῦντο.

Ἀπέχθεια: μῖσος.

Ἀπεχρήσατο: ἀπέκτεινεν.

Ἀπέχρησεν: ἐξήρκεσεν.

1. Aristoph. Equit. 580. edit. Dind.

16. Cod. ἀπεύρα: ἀπήλυσεν.

21. Cod. ἀπέφθον.

24-25. Quae uncinis inclusi Bekkerus ex Endemo addidit.

26. Cod. ἀπεχθάνοντο.

Ἀπεχρήσαντο: διεχρήσαντο, ἀπέκτειναν. *Λημνίαις*
Ἀριστοφάνης.

τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο, τοὺς παιδο-
σπόρους.

5 Ἀπεχθής: ἐχθρός, μισητός.

Ἀπεχοιρίασεν: ἀπεσκίρτησεν. οἱ δὲ ἀπέκληξεν ἀπὸ
τῶν χοιράδων.

Ἀπεώσατο: ἀπεινώξατο.

Ἀπεωσμένον: ἀπωσμένον.

10 Ἀπέωστο: ἐπορθεῖτο.

Ἀπηλγηκότες: ἀποκαμόντες, ἀναισθήτως ἔχοντες.

Ἀπηλλάγησαν: ἐτελεύτησαν.

Ἀπήμαντον: ἀβλαβές.

Ἀπημείφθη: ἀντὶ τοῦ ἀπεκρίνατο.

15 Ἀπήμονα: ἀβλαβή.

Ἀπηνέμους: μὴ ἔχοντας ἀνέμους.

Ἀπηνέστερον: ἀποτομώτερον.

Ἀπηνήναντο: ἀπηρονήσαντο.

* Ἀπηρεῖσατο: ἐκ . . . , ἀπεινώξατο, ἔπηξεν,

20 ἀπέθετο.

Ἀπηρτημέναις: ἀπαιωρουμέναις.

Ἀπηχῆς: ψευδές, δύσφορον, ἀηδές, ἐχθρόν.

Ἀπήχθετο: ἐμισεῖτο.

Ἀπηχημένον: ἀπόβλητον, ξένον τοῦ κατὰ πάντων

25 ἤχου.

Ἀπηχθημένον: ἀπόβλητον.

Ἀπηχθισμένον: βεβαρημένον.

Ἀπήξεν: ἀφώρμησεν.

Ἀπήχρεια: ἀντὶ τοῦ ἀπέχθρεια.

30 Ἀπηθέσθη: ἀπεβρώθη.

1. *Aristoph. Lemn. fragm. ζ'.*

19. 20. Codex verborum, quae addidi, non nisi vestigia praebe-
ita quidem: ἐμψ . . . ατι . . . ἔτηξεν α εσθετο. Emendavi e Suida.

29. Cod. τοῦ ἀπήχθρεια.

- Ἀπηλιωτης: ἐν τῷ π., καὶ ἀντήλιος, καὶ πάντα τὰ
 ὅμοια φιλῶς. καὶ ἡ ἐπηλὶς ἔστι παρὰ Προσιδίππῳ.
- Ἀπηλοημένος: ὁ ἀπὸ τῆς ἄλλω συγκεκομισμένος
 μετὰ τὸ ἀλοηθῆναι, ὃ ἔστι κατηθῆναι. οὕτω Δη-
 μοσθένης. 5
- Ἀπίθανον: ἄπιστον.
- Ἀπιθι: ἄπελθε, ἀναχώρει.
- Ἀπιστος: ὁ μὴ πειδόμενος.
- Ἀπιστεῖν: τὸ ἀπειθεῖν, λέγουσι δὲ καὶ ἀπιστίαν
 τὴν ἀπειθειαν. 10
- Ἀπίους: ἀπίους εἶρηκε Πλάτων ἐν Νόμοις. ἔστι καὶ
 παρ' Ἀλέξειδι.
- Ἀλίχθους: τοὺς μὴ ἐσθιομένους ἰχθῦς. Ἀριστοφάνης
 Ὀρραις.
- Ἀπιὼν ὄχρετο: συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς Ἀττικοῖς. 15
- Ἀπλαστος: ἀληθινός, ἄδολος.
- Ἀπλετον: ἄπειρον. λέγεται δὲ καὶ ἄπλετον, ὥς τὸ
 κυψέλην δ' ἔχεις
 ἄπλετον ἐν τοῖς ὁσίν.
- Ἀπλοῖς: ἱματίδιον σύμμετρον. 20
- Ἀπλοῖδας: ἀπλᾶς χλαυίδας.
- Ἀπλᾶς: Καλλίστρατός φησι τὰ μονόπελμα τῶν ὑπο-
 δημάτων οὕτω καλεῖσθαι.
- Ἀπλοοι: ἀδύνατοι πλέειν.
- Ἀπλυτον πάγωνα: σκώπτων [εἰπέ.] 25
- Ἀπλωτον: ἄπλευστον.
- Ἀπλάκητον: ἀναμάρτητον.

2. Cod. Προσιδίππῳ.

3. Cod. ἀπηλωμένος.

4. Cod. ἄλωθῆναι.

13. Cod. ἀπλιχθῦς: τοὺς οὐκ ἐσθ.

21. Iliad. ω. 230.

25. ἀπὲς Bekkerο debeat.

Ἀπλήγιος: δασέως, ἀπλοῦς. Εὐπολὺς Πόλεσιν·
οὐ γὰρ πολυπράγμων ἐστίν, ἀλλ'
ἀπλήγιος.

Ἀπληγίς: ἱματίδιον σύμμετρον. Ἀναγύρω Ἀριστο-
5 φάνης·

ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπλη-
γίδας ποιῶν.

Ἀπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ. καὶ πάντα περι-
σπῶσι τὰ τοιαῦτα, ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, κεραμεῖᾶ
10 ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν, καὶ φοινικιᾶ ἀπὸ τοῦ φοι-
νικιοῦν.

Ἄπο: πόρῳ, μακράν.

Ἀπόβλεπτον: ἐνδοξον.

Ἀποβαδίζειν: οὐδὲν πλεον τοῦ βαδίζειν δηλοῖ.

15 Ἀποβλεπόμενοι: ἀντὶ τοῦ θαυμάζοντες.

Ἀπογνῶναι: οἷον μὴ καταψηφισασθαι. οὕτως Αἰσχί-
νης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας.

Ἀπογράφειν οὐσίαν: τὸ εἰς τὸ δημόσιον ἀναφέρειν
πολίτου τινὸς οὐσίαν.

20 Ἀποβάτης: ἀποβάτης καὶ ἀποβαίνειν καὶ ἀπο-
βατικοὶ τροχοί. ἀποβάτης μὲν ἱππικόν τι ἀγώνι-
σμά ἐστι, καὶ ἀποβῆναι τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀποβά-
την, ἀποβατικοὶ δὲ τροχοὶ οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀγω-
νίσματος.

25 Ἀπογράφῃ: ἀρίθμησις. ἐπειδὴν τις λέγῃ τινὰ ἔχειν τι-
τῶν τῆς πόλεως, ὃ ἐναγόμενος ἀπογραφήν ποιεῖται,
δηλῶν ὅσα τε ἔχει καὶ ὅθεν τὰ χρήματα. μὴ ποτε καὶ
εἰδὸς τινὸς ἐστὶ δίκης ἢ ἀπογραφῇ. εἰ γὰρ ἀρνοῖτό
τις μὴ ἔχειν, ἀπογραφῆς ἐκρίνετο, ὥς οὐκ ὀρθῶς γε-
30 γεννημένης τῆς ἀπογραφῆς. οὕτως Δημοσθένης ἐν τῷ
κατὰ Ἀνδροτίωνος.

Ἀπογράφαι: τὸ γράφαι καὶ τὸ ὑπογράφαι καὶ οἷον
σημειώσασθαι δηλοῖ.

- Ἀπογενέσθαι: ἢ ὑστερεῖσθαι ἢ ἀποθανεῖν.
 Ἀποβλύξων: ἀναβάλλων.
 Ἀποβλίσαι: ἀποπιέσαι, ἀποθλίψαι.
 Ἀποβουκολήσας: ἐξαπατήσας.
 Ἀποβάθρα: ἀποβατήρια. οὕτως Σοφοκλῆς. 5
 Ἀπὸ γραμμῆς: οἷον ἀπ' ἐρχῆς. εἰρηται δὲ ἀπὸ τῆς
 τῶν δρομέων γραμμῆς, ἣν ἄφεσιν καὶ βαλβίδα κα-
 λοῦσιν.
 Ἀποβύσαντες: ἀποκλείσαντες.
 Ἀποδάσσομαι: ἀπομερίσσομαι. 10
 Ἀπογνούς: Δημοσθένης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀπελπίσας,
 Δελναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποψηφισάμενος.
 Ἀποδέξασθαι: τὸ ἐν διδασκάλου τὰ μαθήματα, ἃ
 τις ἔμαθε, λέγειν.
 Ἀποδαρθεῖν: ἀποκοιμηθῆναι. καὶ καταδαρθεῖν. 15
 Ἀποδειροτομεῖ: ἀποκόπτει τοὺς ἀνέχνας.
 Ἀποδέοντων: λειπόντων, ἀπολειπομένων.
 Ἀποβατῶν ἀγών: οὗτος ὁ ἀγὼν ἦγγο τῇ Ἀθηνᾷ, ἐν
 ᾧ οἱ ἔμπειροι τοῦ ἐλαύνειν ἄρματα ἅμα θεόντων τῶν
 ἵππων ἀνέβαινον διὰ τοῦ τροχοῦ ἐπὶ τὸν δίφρον, καὶ 20
 πάλιν κατέβαινον. καὶ ἦν τὸ ἀγώνισμα ἱππέως ἅμα
 καὶ πεζοῦ. καλεῖται δὲ τις καὶ ἀποβατικὸς ἡνίοχος,
 ὁ εἰς τοῦτο δηλονότι ἐπιτήδειος τὸ ἀγώνισμα.
 Ἀποβοροχθίσαι: τὸ καταπιεῖν. ὥς ἡμεῖς, Ἀριστο-
 φάνης Δαιταλεῦσιν ἐχρήσατο. 25
 Ἀποδιοπομπεῖσθαι: ἀποπέμπεσθαι πρὸς τὸν πρὸς-
 τροπαιὸν Δία, καὶ οἶονεὶ καθαίρεσθαι ἢ ἱλάσκεσθαι.
 Ἀποδόξης: ἄπο εἰκασμοῦ.
 Ἀποδέχομαι: ὁμολογῶ.
 Ἀποδικεῖν: ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι. οὕτως Ἀντιφάνης. 30
 Ἀποδόσθαι: πωλῆσαι.
 Ἀποδράς: ἀποφυγών.

5. Hesychius: Σοφοκλῆς Μυσοῖς.

24. Cod. καταπιεῖν ἡμεῖς, omisso ὥς.

26. 27. Cod. προτρέπαιον.

Ἀποδυσπετεῖ: ἀποδύρεται.

Ἀποδέκται: ἄρχοντες κληρωτοὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν κατὰ φυλὴν ἦσαν, οἱ παρελάμβανον τὰ γραμματεῖα τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ καὶ ἀπεδέχοντο αὐτά, εἴτα ἐξ-
5 ἤταζον τὰ ὀφλήματα σὺν τῇ βουλῇ, καὶ ἐμέριζον εἰς ἃ ἐχρῆν ἀναλίσκειν.

Ἀποδιδόμενοι: Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. καὶ ἀποδιδόμεθα ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν. ἡ πιπράσκομεν.

10 Ἀποδακρῦσας: οὐ σημαίνει τὸ δακρῦσαι, ἀλλὰ τὸ παύσασθαι δακρύνοντα, ὥς τὸ ἀπολοφύρεσθαι καὶ τὰ δμοια.

Ἀποδείξαι: οὐ παραδείξαι.

δμως δ' ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί,
15 καὶ Περιειρομένῃ Μένανδρος.

Ἀποδῦσαι:

μᾶλλον δ' ἀπόδυθι ταχέως... Παμφίλῃ·
ἡμέτερος ὁ πλοῦς.

Ἀποδείκνυμί σοι χελιδόνα: ἴσον τὸ μαρτύρομαι.

20 Ἀπόζων: ἀποπνέων.

Ἀποθρέξεις: συναποτροχάσεις. οὕτως Πλάτων.

Ἀποθρώσκοντα: ἀποπηδῶντα.

Ἀποθεσπίσαι: δογματίσαι, ἐκθέσθαι, εἰπεῖν.

Ἀποθύμια: λυπηρά, τὰ μὴ καταθύμια.

25 Ἀποθήκην: ἀντὶ τοῦ ἀποστρεφῆν. Φίλιστος.

Ἀποθευσούμεθα: ἀποδραμούμεθα. μάλιστα ἐπὶ πλοῦ λέγεται.

Ἀποθριάσαι: ἀποφυλλίσαι. θρία γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς.

30 Ἀποικοδομεῖς: ἀντὶ τοῦ ἀποφράττεις. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα.

14. Vid. Meinekium ad Menand. p. 136.

17. Cod. δὲ ἀπόδυθι.

21. Cod. ἀποθρέξεις.

Ἄποινα: λύτρα, ἃ δίδωσι τις ὑπὲρ φόνου ἢ σώματος.
οὕτω Σόλων ἐν νόμοις.

Ἀποίσετς: ἀπενέγκατε.

Ἀποίχομαι: παρέρχομαι.

Ἀποκαθεύδουσιν: ἀντὶ τοῦ ἀποκοιτουσίν. Εὐπολις. 5

Ἀποκαρδοκία: προςδοκία.

Ἀποκαταλλάξαι: φιλοποιῆσαι.

Ἀποκείλαντες: ἀποκλίδαντες.

Ἀποκεῖσθαι πόρρω: ἀτιμάζεσθαι. οὕτως Κρατῖνος.

Ἀποκήρυκτον: ἀλλότριον. 10

Ἀποκλήρωσις: μέρος.

Ἀποκαρτερήσαντα: ἑαυτὸν λιμῷ ἢ ἀγχόνῃ τοῦ βίου
ἐξαγαρόντα.

Ἀποκηδήσαντες: ἀντὶ τοῦ ἀποκακήσαντες, Ὅμη-
ρος. παρὰ δὲ Σώφρονι ἀποκαδεῖ ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖ 15
κεῖται.

Ἀποκοπήναι τῶν ἰχνῶν τὴν κύνα λέγουσιν, ὅτε ἂν
μηκέτι εὐρίσκη τὰ ἴχνη.

Ἀποκναίει: διαφθείρει, ἀποκόπτει, ἀπολύει. ἢ λυπεῖ,
ὀδυρᾷ, ἐνοχλεῖ, παρεκτείνει. οἶον· 20

τί οὐ καθεύδεις; σύ μ' ἀποκναίεις περι-
πατῶν,

Μένανδρος Μισρουμένω.

Ἀπόκνιξε: ἀπόσκαλλε, ἀπότιλλε.

Ἀπόκριμα: κατάκριμα. 25

Ἀποκρούεσθαι: ἀποβάλλεσθαι.

Ἀποκα: πρόβατα ἄκουρα.

Ἀποκινεῖν: τὸ ἀπέρχεσθαι καὶ ἀποτρέχειν. λέγεται
καὶ ἐπὶ πλοίων καταγομένων καὶ ὀρμιζομένων ἀπο-
κινεῖν ταῖς κώπαις. 30

Ἀποκραিপάλισμός: τῆς κραιπάλης ἀπαλλαγὴ καὶ
μέδης.

14. *Iliad.* φ. 413.

19. *Suidas* h. v. ἀπολύει.

20. *Cod.* παρεκτείνειν.

21. *Vid. Meinekium ad Menandr.* p. 120.

Ἀποκεκρουμένον: οἷον ἡρωτηριασμένον καὶ κεκο-
λοβωμένον.

κυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον·
οὕτως Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεύειν.

5 Ἀποκηρύττοντες: ἀντὶ τοῦ πιπράσκοντες. οὕτως
Δημοσθένης καὶ Πλάτων.

Ἀποκρινεῖται: ἀποκρινεῖται λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀπο-
κριθῆσεται. Μένανδρος Κανηφόρος·

ὃ δ' ἀποκρινεῖται, καὶ ἐγὼ λέγοιμί σοι.

10 Ὑποβολιμαία·

ὥς μηδὲν ἀποκρινουμένῳ δ' οὕτω λαλεῖν.

Ἀπόκρισις: ἡ ἀπολογία. οὕτως Ἀνσίας καὶ Ἀντιφῶν.
ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης ὁμοίως λέγει ἐν τῷ κατ' Ἀισχύ-
νου, ἀπόκριναί λέγων δεῦρό μοι παρελθόν.

15 Ἀποκείρασθαι: ἀποκείρασθαι καὶ κείρασθαι, ἐκα-
τέρως λέγουσιν.

Ἀποκτινύουσιν: ἀποκτινύουσι λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀπο-
κτινύει. Κρατῖνος Βουκόλοις·

καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν σκιαμαχῶν....

20 ἀποκτινύουσι ταῖς ἀπειλαῖς.

καὶ ἀπεκτόνασιν, οὐκ ἀπεκτάγκασιν. Μισουμένῳ·
πάτερ μὲν Θράσων, ἀπεκτάγκασιν δ' οὐ.

Ἀπόκινος: γένος ὀρχήσεως φορτικῆς. οἱ δὲ μέλος. ἢ
ὁ τῶν κῖναιδογράφων λαμβός.

25 Ἀποκριθῆναι: ἀποχωρισθῆναι. ἀποκρινασθαι
δὲ τὸ λόγον δοῦναι ἐρωτώμενον. ἀνακρίνειν δὲ τὸ
διὰ λόγων ἐρωτᾶν. λέγεται μὲν τοῖ που ἀποκρίνεται
καὶ τὸ ἀποχωρίζεται.

4. Aristoph. Acharn. v. 459. edit. Dind.

11. Pro δ' οὕτω λαλεῖν Meinek. ius τούτῳ λαλεῖς. Vid. Men-
andr. Rel. p. 172.

17. 18. Cod. ἀποκτινύουσιν. De Cratini loco vid. Runkel. in
fragm. Crat. p. 10.

22. Cod. Θράσωνι.

26. Cod. τὸν λόγον.

Ἀποκριπόμενος: ἀποσπεισάμενος. οὕτως Κρατῖνος.

Ἀποκτυπῆσαι: οἶον τοπαῖσαι.

Ἀποκυθέν: τεχθέν.

Ἀπολαύειν: οὐκ ἐπὶ τῶν ἡδέων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων τάττουσιν, ὥς Ἰσοκράτης· δέδοικα δὲ μὴ τι κακὸν ἀπολαύσαιμι.

* Ἀπόλεμος: τίθεται ἐπὶ τῶν μηδεμίαν μὲν πρόφασιν ἔχοντων πολέμου, θρασάντων δὲ τὰ πολεμίων.

* Ἀπολαχεῖν: ἀντὶ τοῦ λαχεῖν· οὕτως Ἀνσίας καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀντιφῶν. 10

Ἀπολείπουσιν: ἀλλὰ καὶ ἀπολιμπάνουσι παρὰ Ἀνδρίαν.

Ἀπόληγες: πανίου.

Ἀπολυμαίνεσθαι: ἀποκαθαίρεσθαι.

Ἀπολογίσασθαι καὶ ἀπολογίσειν τὸ ἐπεξελεῖν 15 ἕκαστα. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Ὁ Γῆρα·

ἐγὼ δ' ἀπολογίσειν τε, καὶ ἐπ' ἀν-
θράκων.

Ἀπολελοιπότες: ἀντὶ τοῦ νενικηκότες. ἡ μεταφο-
ρὰ ἀπὸ τῶν τρεχόντων· οἱ γὰρ νικῶντες ἀπολείπουσιν 20 τοὺς ἡττωμένους. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Παναθηναϊκῷ καὶ Πανηγυρικῷ.

Ἀπολλώνιον: βραχέως, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕ-
τω καὶ παρὰ Θουκυδίδην ἀναγνωστέον. καὶ Ποσει-
δώνιον τὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ὥς Ἀθηναῖον τὸ τῆς 25 Ἀθηνᾶς καὶ Διονύσιον. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ δὲ Ποσειδάνεον δῆλον ὅτι Ἀῖριον.

Ἀπολλύειν: ἀπολλύειν καὶ ἀπολλύναι, καὶ ἀποδει-
κνύειν καὶ ἀποδεικνύναι, διττῶς λέγουσιν. 30

4. Bekkerus ἡδονῶν. Codicis lectionem reposui.

7-10. Accesserunt h. l. quae in Bekkeri editione operarum errore exciderant; vid. Not. p. 1118. Cod. ἀπολαχεῖν habet, non ἀντιλαχεῖν.

16. Fragm. 18.

21. Cod. σωκράτης.

Ἀπόλειψις: σημαίνει μὲν καὶ ἄλλως τὸ ἀπολιπεῖν, ἰδίως δὲ ὅτ' ἂν γαμετῇ τὸν ἄνδρα ἀπολίπη. λέγεται δὲ χρηματίζειν πρὸς αὐτὸν ἀπόλειψιν.

Ἀπόλεκτον: οὐχὶ τὸ φαῦλον καὶ ἀπόβλητον, ἀλλὰ τὸ
5 ἔκκριτον καὶ ἐξελεγμένον ἐκ πλειόνων. καὶ στρατιώ-
τας ἐπιλέκτους καὶ λογάδας τοὺς αὐτοὺς καλοῦσιν.

Ἀπολιβάσαι: τὸ ἐκρυῆναι, ἀπὸ τῆς λιβάδος. ἄλλοι
δὲ τὸ πόρρω ἀπελθεῖν, παρὰ τὴν Λιβύην· πόρρω
γὰρ ἡ Λιβύη. οἱ δὲ ἀπορῥῖψαι καὶ ἀποφθεῖρειν. Φε-
10 ρεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ.

οὐκ ἀπολιβάσω καὶ τριγώνους καὶ λύρας.
Εὐπολις Πόλεσιν.

ὁ φίλιννος οὗτος, τί ἄρα πρὸς ταύτην
βλέπεις;

15 οὐκ ἀπολιβάξεις εἰς ἀποικίαν τινά;

Ἀπολιταργῆσαι: ταχέως ἀποδραμεῖν. ἔστι παρὰ τοῖς
κωμικοῖς τοῖς παλαιοῖς.

Ἀπομάττεσθαι: ἀναλαβεῖν, μιμήσασθαι καὶ ἀπο-
τυποῦν.

20 Ἀπομάττων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.
οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν, ἄλλοι δὲ ἀντὶ τοῦ περιπλάτ-
των τὸν πηλὸν καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τελουμένοις. ἀπο-
μάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ.

Ἀπομηνίσας: ἀποχωρήσας δι' ὄργην. ἢ παύσάμενος
25 τῆς ὀργῆς.

Ἀπόμισθος: ἄμισθος. ἢ ὁ μισθοῦ πρᾶξας ἔργον τι
καὶ ἀφειμένος. ἢ λέξις παρὰ Λυσίῳ.

Ἀπόμισθοι: οἱ μισθὸν μὴ λαβόντες. οὕτως Δημο-
σθένης.

30 Ἀπομαρξάμενον: ἀποκαυσάμενον.

6. Cod. ^α ἐπιλέκτους (sic.)

7. Cod. ἐκκρυῆναι.

16. Cod. ἀπολιταργύσαι.

24. Cod. ἀποχωρίσας.

Ἀπόμακτρα: ἀπόμακτρα σκυτάλων ἀπεσκο-
τημένα δ' ἐσκιανοφημένα.

Ἀπομαγδαλία καὶ ἀπομάγδαλις: ψωμός, εἰς ὃν
ἐκμασδόμενοι τὰς χεῖρας μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐξέλιπον
τοῖς κυσίν. 5

Ἀπομάγματα: τὰ ἀποκαθάρματα. καὶ ἀπομάκται
τὰ αὐτὰ ταῦτα.

Ἀπομερμηρίξαι: ἀπονυστάξει.

Ἀπὸ μισθωμάτων θύειν: οἱ Ἀττικοὶ ἔλεγον οὕτω
θυσίας δημοσίας, ἃς ἐργολαβοῦντες ἐτίλουν. 10

... λέγουσι δὲ Ἀττικοὶ οὕτω καὶ τὸ ἀπαιτῆσαι τῶν
μέτρων τὸ ὑπερχεῖλές. καὶ ὁ μόρματα τὰ ἐκίμετρα
λέγεται. ἀπόμοργμα καὶ τὸ ἐκτύπωμα καὶ ὁμολωμα.

Ἀπόμορφα: ξένα, οὐκ ἰοικόντα τοῖς ἡθεσίν. οὕτως
Σοφοκλῆς. 15

Ἀπομορχθεῖς: ἐκμαγείς, πρᾶυνθείς.

Ἀπομυξία: ἀκαθαρσία.

Ἀπομόσαι: ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι, τὸ μὲν ἀρνητι-
κόν, τὸ δὲ καταφατικόν.

Ἄπον: ἀπρεπές. 20

Ἀπόνασθαι: κατατρυφῆν. ἢ ὠφελείσθαι.

Ἀπόναται: εὐεργετῆται, ὠφελεῖται.

Ἀπόνειμον: ἀπόδος.

Ἀπωκηθήσεται: περιπραθήσεται.

Ἀπονητί: ἀπνευστί, ἀνιδρωτί, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα 25
ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται.

Ἀπόνοια: ἄνοια, ὕβρις.

Ἀπονοστήσει: ἐκανελεύσεται.

Ἀπονομή: ἡ ἀπόμοιρα, ὥς μέρος τι τῶν περιγινόμε-

1. Aristoph. fragm. incert. ξ'. Interpretamentum ex Hesychio
emendandum est, apud quem legitur: ἀπεσκοπημένα: ἐσκιανο-
φημένα.

10. Cod. θυσίας δημοσίας, ut edidi.

18. Cod. κατομόσαι.

24. Cod. ἀποννηθήσεται.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

νων ἐκ τῶν μετάλλων λαμβανούσης τῆς πόλεως. ἢ
ὡς διαιρουμένων εἰς πλείους μισθωτάς, ἢν' ἕκαστος
λάβοι τι μέρος.

Ἀκονίφασθαι: ἀκονίφασθαι μετὰ τὸ δαίπνον ἐλ-
5 γον, πρὸ τοῦ δαίπνου δὲ κατὰ χειρός.

Ἀκονοσφίξεσθαι: ἀποχωρῖξεσθαι.

Ἀκονυχίσαι: ἀκονυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν ἢ ὀνυχίσαι.

Ἀκονησαμένη: ἀποσπρεύσασα ἢ ἀποδαμένη.

Ἀκοξένοισιν: ἀντὶ τοῦ ἀξένοις.

10 Ἀκοξύονται: ἀποτίθενται.

Ἀκοξιφίσασθαι: ἀπορχήσασθαι. ὁ γὰρ ξιφισμός
εἶδος ὀρχήσεως.

Ἀκοπερατοῦσαν: συμπληροῦσαν.

Ἀκοπεφασμένον: ἀπειρημένον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀποδι-
15 δειγμένον καὶ πεφανερωμένον. οὕτως Δείναρχος καὶ
Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

Ἀποκομπή: ἀντὶ τοῦ ἀποκοπή.

Ἀκοπεφοίτηκεν: ἀπῆλθεν.

Ἀποκομπαῖοι: θεοὶ τινες οὕτως ἐκαλοῦντο.

20 Ἀσπληξία: μανία, ἄνοια.

Ἀκοπρεσβαύει: ἀπαγγέλλει πρεσβείαν.

Ἀκοπτον: ἀθεώρητον, ὑψηλότατον.

Ἀκοπάτημα: αὐτὸ τὸ σκύβαλον. Εὐκόλις Χρυσῷ
γίνεαι.

25 τί γὰρ ἐστ' ἐκεῖνος; ἀκοπάτημ' ἀλώπεικος.
Κρατίνος Δραπέτησιν.

τὸν Κερκύρονά τε
ἔωθεν ἀκοπατοῦντ' ἐπὶ τοῖς λαχάνοις
εὐρώων ἀπέπιυξα.

30 Ἀπόπατον: ἀπόπατον καὶ κοπρῶνα λέγουσιν. ὁ δ'
ἀφεδρῶν καὶ λυτρῶν βάρβαρα.

Ἀποπρεσπίζεσθαι: ἀπονίπτεσθαι καὶ ἐμᾶσθαι
τὸ πρόσωπον. οὕτως Φερμακράτης Ἀγρίοις.

9. Cod. ἀπὸ τοῖς ξένοις (sic.)

23. 24. Cod. χρυσογίνεαι.

- οὐδ' ἀποπροσπίζεσθε κυάμοις· πώμαλα.
 Ἀπορεῖν καὶ σφακελίζειν τῷ δαίνῳ: τὸ μὲν
 σφακελίζειν φλεγμαίνειν ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο σπᾶσθαι.
 Κρατῖνος.
 Ἀπόρρησιν: ἀπαγόρευσιν. σημαίνει καὶ ἀκουήσεν δ
 παῖδος.
 Ἀπόρρητα: ἀπατάλειπτα, ἀπόκρυφα.
 Ἀπορρηγῆς: σταγόνος.
 Ἀπορρηγῆς: ἀπονίαται, ἀπορρίπτεται.
 Ἀπορος χώρα: ἀντὶ τοῦ ἀπόρευτος. λέγεται δὲ ἀπο- 10
 ρος καὶ ὁ μὴ δυνάμενος μηχανῇν τινα εὐρεῖν, ὁ Ἰνδός.
 Ἀπορρωγᾶς: ἐξοχρὸς ἀπεσφραγίνας.
 Ἀπορησία: ἀντὶ τοῦ ἀπορία. οὕτως Εὐβουλος.
 Ἀπορρώξ: ἀπόσπασμα ὄρου.
 Ἀπουργοὶ γωνίαι: εὐταλεῖς, εἰς δὲ τὰ σφαίρατα 15
 συνῆγον.
 Ἀπορρήξαντες: ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιραν δόντες.
 Ἀπορέξαι: δοῦναι.
 Ἀπόρρητα πάντα τὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπηγαυμένα
 ἐν τοῖς νόμοις λέγουσιν. Ἀριστοφάνης. 20
 οὕτως τι τὰ πόρρητα δρᾶν ἐστὶ μέλει.
 διάπερ καὶ τὰ μὴ ἐξαγώγιμα ἀνομέζουσιν.
 Ἀπορώτατος: ἀντὶ τοῦ πρὸς ὃν οὐδένα πύρου ἔστιν
 εὐρεῖν. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνηστίου θυ- 25
 γατρούς.
 Ἀπορρηγῆς: ἀπόρρησις.
 Ἀπορρηγῆς: ἀντὶ τοῦ ἀποκηρυχθῆ. [Πλάτων.]
 Ἀποσημήνασθαι: ἀφομοιοῦσθαι.
 Ἀποσιμύνει: γεραίρει.
 Ἀποσημαίνεσθαι: ἔλεγον οὕτως τὸ σφραγίζειν. ἀη- 30
 λοῖ δὲ καὶ τὸ παρασημειοῦσθαι τινα.
 Ἀπόσιτος: ἄσιτος, ἄτροφος.

1. Cod. ἀποπροσπίζεσθαι.

20. Aristoph. fragm. incert. os'.

27. Platonis nomen in Cod. deest. Addidit Bekkerus.

Ἀποσκευαζόμενος: ἀποβαλλόμενος, ἀποξέλειπτον, ἀπογυμνῶν.

Ἀποσκευάζοντες: ἀποφέροντες.

Ἀποσιμῶσαι: τὸ ἐπικύψαι καὶ τὴν πνύγην προθεῖναι
5 γυμνήν. Θουκυδίδης δὲ τὸ μετεωρίσαι τὰς ναῦς.

Ἀποστασίου: δίκη τίς ἐστι κατὰ τῶν ἀπελευθερω-
θέντων δεδομένη τοῖς ἀπελευθερώσασιν, ἐὰν ἀφιστῶν-
ται ἀπ' αὐτῶν, ἢ προστάτην ἕτερον ἐπυγράφονται,
καὶ ἃ κελεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιῶσι. καὶ τοὺς μὲν
10 ἄλδοντας δεῖ δούλους εἶναι, τοὺς δὲ νικῆσαντας τε-
λέως λοιπὸν ἐλευθέρους.

Ἀποστασίον καὶ ἀπροστασίον: δικῶν εἰσιν ὀνό-
ματα. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀποστασίον δίκη τίθεται, ὅτ' ἂν
δοῦλος ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐνίσταται, φάσκων μὴ προσ-
15 ἦκειν τοῖς δουλοῦν αὐτὸν ἀντιποιουμένοις. οὗτος
ἀποστασίον δίκην λαχεῖν λέγεται. ἀπροστασίον δὲ
τῶν μετοίκων ἕκαστος προστάτην ἔχει κατὰ νόμον,
ἓνα τῶν ἀστῶν, καὶ δι' αὐτοῦ τὸ τε μετοίκιον τίθε-
ται κατ' ἔτος καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖται. ὅτ' ἂν οὖν
20 τις, δοκῶν εἶναι μέτοικος, προστάτην μὴ ἔχῃ, ἢ μὴ
δῶ τὸ μετοίκιον, ἢ ἀστὸς εἶναι φάσκῃ, παρεγγεγραμ-
μένος εἰς τὴν πολιτείαν, ὁ βουλόμενος δίκην εἰσάγει
πρὸς αὐτόν, ἥτις λέγεται ἀπροστασίον.

Ἀποσεσύκασται: τετρύγῃται. Ἀμειψίας.

25 Ἀποσάξαντα: Διναρχος, ἀντὶ τοῦ φράξαντα τὸ
τρήμα.

Ἀποστησάμενον: ἀντὶ τοῦ πρὸς σταθμὸν παραλα-
βόντα. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον.

Ἀποσκλαίη: ἀποθάνοι.

4. Cod. προσδῆναι.

5. Cod. μετεωρήσαι.

13. Cod. ὅτ' ἂν, ut semper; quod mutare nolui.

14. Cod. ἐπ' ἐλευθερίας.

25. Cod. φράξαντα.

27. Cod. προσταθμόν.

29. Cod. ἀποσκαίει.

Ἀποσκληῖναι: ἀποθανεῖν.

Ἀποσκιρτᾶ: ἀποκηδᾶ.

Ἀποσκοποῦ: μάτην. ἢ περιττῶς. ἢ ἐναντίως.

Ἀποσκορακίζει: ὑβρίζει, εὐτελίζει, διώκει. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ εἰς κόρακας. 5

Ἀποσκυθίσαι: κυρίως μὲν τὸ ἐπιτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφαλῆς δέσμα σὺν θριξί, καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀποκεῖραι.

Ἀποσκοπεῖσθαι: ἀποσκοπεῖσθαι λέγουσιν, οὐ σκοπεύειν.

Ἀποσκευάσαι τὴν τράπεζαν: καθαρὰν ποιῆσαι. 10

Ἀποσκολύψαι: ἀφελεῖν τὸ δέσμα. ἢ ἀπογυμνῶσαι. Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἀποκόλουε ἐν Μενελάῳ.

Ἀπόστασις: ἢ ἐπανάστασις ἔθνους ἢ πόλεως. ἢ ἀπέλευσις. ἢ διάλυσις. καὶ ἡ τοπικὴ διάστασις. καὶ καθ’

Ἰπποκράτην ἢ ἐναπόσκηψις, οἷόν τινος συλλογή. 15

Ἀποστολεῖς: δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄρχοντες ἦσαν, οἱ ἐπὶ τῆς ἐκκομπῆς τῶν πλεουσῶν τριήρων καὶ τῶν ἀναγομένων στόλων ἀποδεδειγμένοι. ἀποστολεῖς δὲ παρὰ τὸ ἀποστέλλειν τὰ πλοῖα.

Ἀπόστοργον: τὸ ἄστοργον. 20

Ἀπὸ συμβόλων δικάζει: Ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων ἐδίκαζον τοῖς ὑπηκόοις. οὕτως Ἀριστοτέλης.

Ἀποστάσιον: ἀποστάσιον καὶ λιποστράτιον καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα οὐδετέρως σχηματίζουσιν. Εὐπόλις·

καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἄλογον τι ὀφλεῖν. 25

Ἀπὸ στόματος: ὡς ἡμεῖς, τὸ μὴ διὰ γραμμάτων ἀλλ’ ἀπὸ μνήμης. Φιλήμων Νεμομένοις·

ἀπὸ στόματος ἄπαντ’, ἐὰν βούλησθ’, ἐρῶ.

Κρατῖνος δὲ ταῦτό τοῦτ’ ἀπὸ γλώττης. Νόμοις·

4. Cod. ἀποσκορακίζειν.

6. Cod. ἐπιτεμεῖν μὲν τό.

12. Cod. ἀποκόλλει.

23. Cod. λιποστράτον.

25. Cod. ἄλογους.

26. Cod. τὸ διὰ γραμμ. omisso μή, quod Bekkerus addidit.

Ἀποδυσπαιτεῖ: ἀποδύρεται.

Ἀποδέκται: ἄρχοντες κληρωτοὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν κατὰ φυλὴν ἦσαν, οἱ παρελάμβανον τὰ γραμματεῖα τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ καὶ ἀπεδέχοντο αὐτά, εἴτα ἐξ-
 5 ἤταζον τὰ ὀφλήματα σὺν τῇ βουλῇ, καὶ ἐμέριζον εἰς ἃ ἐχρῆν ἀναλίσκειν.

Ἀποδιδόμενοι: Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. καὶ ἀποδιδόμεθα ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν. ἡ πιπράσκομεν.

10 Ἀποδακρῦσαι: οὐ σημαίνει τὸ δακρῦσαι, ἀλλὰ τὸ παύσασθαι δακρύνοντα, ὥς τὸ ἀπολοφύρεσθαι καὶ τὰ δμοια.

Ἀποδείξαι: οὐ παραδείξει.

ὁμως δ' ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί,
 15 καὶ Περιειρομένη Μένανδρος.

Ἀποδῦσαι:

μᾶλλον δ' ἀπόδυθι ταχέως... Παμφίλῃ·
 ἡμέτερος ὁ πλοῦς.

Ἀποδεικνυμί σοι χειλιδόνα: ἴσον τὸ μαρτύρομαι.

20 Ἀπόξων: ἀποπνέων.

Ἀποθρέξεις: συναποτροχάσεις. οὕτως Πλάτων.

Ἀποθρώσκοντα: ἀποπηδῶντα.

Ἀποθεσπίσαι: δογματίσαι, ἐκδέσθαι, εἰπεῖν.

Ἀποθύμια: λυπηρά, τὰ μὴ καταθύμια.

25 Ἀποθήκην: ἀντὶ τοῦ ἀποστροφῆν. Φίλιστος.

Ἀποθευσούμεθα: ἀποδραμούμεθα. μάλιστα ἐπὶ πλοῦ λέγεται.

Ἀποθριάσαι: ἀποφυλλίσαι. θρία γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς.

30 Ἀποικοδομεῖς: ἀντὶ τοῦ ἀποφράττεις. Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα.

14. Vid. Meinekium ad Menand. p. 136.

17. Cod. δὲ ἀπόδυθι.

21. Cod. ἀποθρέξεις.

Ἀποῖνα: λύτρα, ἃ δίδωσι τις ὑπὲρ φόνου ἢ σώματος.
οὕτω Σόλων ἐν νόμοις.

Ἀποίσσεται: ἀπενέγκαται.

Ἀποίχομαι: παρέρχομαι.

Ἀποκαθεύδουσιν: ἀντὶ τοῦ ἀποκοιτοῦσιν. Εὐπολῖς. 5

Ἀποκαρδοκία: προσδοκία.

Ἀποκαταλλάξαι: φιλοποιῆσαι.

Ἀποκείλαντες: ἀποκλίναντες.

Ἀποκεῖσθαι πόρῳ: ἀτιμάζεσθαι. οὕτως Κρατῖνος.

Ἀποκήρυκτον: ἀλλότριον. 10

Ἀποκλήρωσις: μέρος.

Ἀποκαρτερήσαντα: ἑαυτὸν λιμῷ ἢ ἀγχόνῃ τοῦ βίου
ἐξαγαρόντα.

Ἀποκηδήσαντες: ἀντὶ τοῦ ἀποκαμήσαντες, Ὅμη-
ρος. παρὰ δὲ Σώφρονι ἀποκαδεῖ ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖ 15
κεῖται.

Ἀποκοπῆναι τῶν ἰχνῶν τὴν κύνα λέγουσιν, ὅτ' ἂν
μηκέτι εὐρίσκη τὰ ἰχνη.

Ἀποκναιεῖ: διαφθείρει, ἀποκόπτει, ἀπολύει. ἢ λυπεῖ,
ὀδυνᾷ, ἐνοχλεῖ, παρεκτείνει. οἶον· 20

τί οὐ καθεύδεις; σύ μ' ἀποκναιεῖς περὶ-
πατῶν,

Μένανδρος Μισρυνμένω.

Ἀπόκνιξε: ἀπόσκαλλε, ἀπότιλλε.

Ἀπόκριμα: κατάκριμα. 25

Ἀποκρούεσθαι: ἀποβάλλεσθαι.

Ἀποκα: πρόβατα ἄκουρα.

Ἀποκινεῖν: τὸ ἀπέρχεσθαι καὶ ἀποτρέχειν. λέγεται
καὶ ἐπὶ πλοίων καταγομένων καὶ ὀρμιζομένων ἀπο-
κινεῖν ταῖς κώπαις. 30

Ἀποκραίπαισμός: τῆς κραιπάλης ἀπαλλαγὴ καὶ
μέδης.

14. *Iliad.* φ. 413.

19. *Suidas* h. v. ἀπολλύει.

20. *Cod.* παρεκτείνειν.

21. *Vid. Meinekium ad Menandr.* p. 120.

Ἀποκεκρουμένον: οἷον ἡκρωτηριασμένον καὶ κεκο-
λοβωμένον.

κυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον·
οὕτως Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσιν.

5 Ἀποκηρύττοντες: ἀντὶ τοῦ πιπράσκοντες. οὕτως
Δημοσθένης καὶ Πλάτων.

Ἀποκρινεῖται: ἀποκρινεῖται λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀπο-
κριθήσεται. Μένανδρος Κανηφόρῳ·

ὁ δ' ἀποκρινεῖται, καὶ ἐγὼ λέγοιμί σοι.

10 Ὑποβολιμαία·

ὥς μηδὲν ἀποκρινοῦμένῳ δ' οὕτω λαλεῖν.

Ἀπόκρισις: ἡ ἀπολογία. οὕτως Λυσίας καὶ Ἀντιφῶν.
ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης ὁμοίως λέγει ἐν τῷ κατ' Αἰσχί-
νου, ἀπόκριναι λέγων δεῦρό μοι παρελθόν.

15 Ἀποκείρασθαι: ἀποκείρασθαι καὶ κείρασθαι, ἐκα-
τέρως λέγουσιν.

Ἀποκτίννυσιν: ἀποκτίννυσι λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀπο-
κτινύει. Κρατῖνος Βουκόλοις·

καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν σκιαμαχῶν....

20 ἀποκτίννυσι ταῖς ἀπειλαῖς.

καὶ ἀπεκτόνασιν, οὐκ ἀπεκτάγκασι. Μισοῦμένῳ·
πάτερ μὲν Θράσων, ἀπεκτάγκασι δ' οὐ.

Ἀπόκινος: γένος ὀρχήσεως φορτικῆς. οἱ δὲ μέλος. ἡ
ὁ τῶν κιναιδογράφων ἱαμβος.

25 Ἀποκριθῆναι: ἀποχωρισθῆναι. ἀποκρίνασθαι
δὲ τὸ λόγον δοῦναι ἐρωτώμενον. ἀνακρίνειν δὲ τὸ
διὰ λόγων ἐρωτᾶν. λέγεται μὲν τοι που ἀποκρίνεται
καὶ τὸ ἀποχωρίζεται.

4. Aristoph. Acharn. v. 459. edit. Dind.

11. Pro δ' οὕτω λαλεῖν Meinekios τούτῳ λαλεῖς. Vid. Men-
andr. Rel. p. 172.

17. 18. Cod. ἀποκτινύειν: De Cratini loco vid. Runkel. in
fragm. Crat. p. 10.

22. Cod. Θράσωνι.

26. Cod. τὸν λόγον.

Ἀποκριπόμενος: ἀποσπεισάμενος. οὕτως Κρατῖνος.

Ἀποκτυπῆσαι: ὅλον τοπαῖσαι.

Ἀποκυθῆν: τεχθῆν.

Ἀπολαύειν: οὐκ ἐπὶ τῶν ἡδέων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων τάττουσιν, ὥς Ἰσοκράτης· δέδοικα ὅ μὴ τι κακὸν ἀπολαύσαιμι.

* Ἀπόλεμος: τίθεται ἐπὶ τῶν μηδεμιαν μὲν πρόφασιν ἔχοντων πολέμου, δρασάντων δὲ τὰ πολεμίων.

* Ἀπολαχεῖν: ἀντὶ τοῦ λαχεῖν· οὕτως Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀντιφῶν. 10

Ἀπολείπουσιν: ἀλλὰ καὶ ἀπολιμπάνουσι παρὰ Λυσία.

Ἀπόληγες: παύου.

Ἀπολυμαίνεσθαι: ἀποκαθαίρεσθαι.

Ἀπολογίσασθαι καὶ ἀπολογίξειν τὸ ἐπεξελθεῖν 15 ἕκαστα. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Ὁ Γῆργ·

ἐγὼ δ' ἀπολογίξειν τέ, καί τ' ἐπ' ἀνδράκων.

Ἀπολελοιπότες: ἀντὶ τοῦ νενικηκότες. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τρεχόντων· οἱ γὰρ νικῶντες ἀπολείπουσιν τοὺς ἡττωμένους. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Παναθηναϊκῷ καὶ Πανηγυρικῷ.

Ἀπολλώνιον: βραχέως, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον. καὶ Ποσειδώνιον τὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ὥς Ἀθηναῖον τὸ τῆς 25 Ἀθηνᾶς καὶ Διονύσιον. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ δὲ Ποσειδάνεον δῆλον ὅτι Ἀῖριον.

Ἀπολλύειν: ἀπολλύειν καὶ ἀπολλύναι, καὶ ἀποδεικνύειν καὶ ἀποδεικνύναι, διττῶς λέγουσιν. 30

4. Bekkerus ἡδονῶν. Codicis lectionem reposui.

7-10. Accesserunt h. l. quae in Bekkeri editione operarum errore exciderant; vid. Not. p. 1118. Cod. ἀπολαχεῖν habet, non ἀντιλαχεῖν.

16. Fragm. ιβ'.

21. Cod. σωκράτης.

Ἀπόλειψις: σημαίνει μὲν καὶ ἄλλως τὸ ἀπολιπεῖν, ἰδίως δὲ ὅτ' ἂν γραμτῇ τὸν ἄνδρα ἀπολίπη. λέγεται δὲ χρηματίζειν πρὸς αὐτὸν ἀπόλειψιν.

Ἀπόλεκτον: οὐχὶ τὸ φαῦλον καὶ ἀπόβλητον, ἀλλὰ τὸ
5 ἔκκριτον καὶ ἐξελεγμένον ἐκ πλειόνων. καὶ στρατιώ-
τας ἐπιλέκτους καὶ λογάδας τοὺς αὐτοὺς καλοῦσιν.

Ἀπολιβάξαι: τὸ ἐκρυῆναι, ἀπὸ τῆς λιβάδος. ἄλλοι
δὲ τὸ πόρῳ ἀπελθεῖν, παρὰ τὴν Λιβύην· πόρῳ
γὰρ ἡ Λιβύη. οἱ δὲ ἀπορῶσαι καὶ ἀποφθεῖρειν. Φε-
10 ρεκράτης Δουλόδιδασκάλῳ·

οὐκ ἀπολιβάξω καὶ τριγῶνους καὶ λύρας.
Εὐπολις Πόλεσιν·

ὁ φίλιννος οὗτος, τί ἄρα πρὸς ταύτην
βλέπεις;

15 οὐκ ἀπολιβάξεις εἰς ἀποικίαν τινά;

Ἀπολιταργῆσαι: ταχέως ἀποδραμεῖν. ἔστι παρὰ τοῖς
κωμικοῖς τοῖς παλαιοῖς.

Ἀπομάττεσθαι: ἀναλαβεῖν, μιμήσασθαι καὶ ἀπο-
τυποῦν.

20 Ἀπομάττων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.
οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ ἀποψᾶν, ἄλλοι δὲ ἀντὶ τοῦ περιπλάτ-
ταν τὸν πηλὸν καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τελουμένοις. ἀπο-
μάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῳ.

Ἀπομηνύσας: ἀποχωρήσας δι' ὄργην. ἢ παυσάμενος
25 τῆς ὀργῆς.

Ἀπόμισθος: ἄμισθος. ἢ ὁ μισθοῦ πρᾶξας ἔργον τι
καὶ ἀφριμένος. ἢ λέξις παρὰ Λυσία.

Ἀπόμισθοι: οἱ μισθὸν μὴ λαβόντες. οὕτως Δημο-
σθένης.

30 Ἀπομαρξάμενον: ἀποπαυσάμενον.

6. Cod. ἐπιλέκτους (sic.)

7. Cod. ἐκρυῆναι.

16. Cod. ἀπολιταργύσαι.

24. Cod. ἀποχωρίσας.

Ἀπόμακτρα: ἀπόμακτρα σκυτάλων ἀπεσκο-
τημένα δ' ἐσκιωτροφημένα.

Ἀπομαγδαλία καὶ ἀπομάγδαλις: ψωμός, εἰς ὃν
ἐκμασόμενοι τὰς χεῖρας μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐφύλιπτον
τοῖς κυσίν. 5

Ἀπομάγματα: τὰ ἀποκαθάρματα. καὶ ἀπομάκται
τὰ αὐτὰ ταῦτα.

Ἀπομερμηρίξαι: ἀπονυστάξαι.

Ἀπὸ μισθωμάτων θύειν: οἱ Ἀττικοὶ ἔλεγον οὕτω
θυσίας δημοσίας, ἃς ἐργολαβοῦντες ἐτίλουν. 10

. . . . λέγουσι δὲ Ἀττικοὶ οὕτω καὶ τὸ ἀπαιτῆσαι τῶν
μέτρων τὸ ὑπερχεῖλές. καὶ ὁμόρματα τὰ ἐπίμετρα
λέγεται. ἀπόμορμα καὶ τὸ ἐκτύπωμα καὶ ὁμολωμα.

Ἀπόμορφα: ξένα, οὐκ ἰοικόντα τοῖς ἡθεσίν. οὕτως
Σοφοκλῆς. 15

Ἀπομορχθεῖς: ἐκμαγείς, πρᾶννθεις.

Ἀπομυξία: ἀκαθαρσία.

Ἀπομόσαι: ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι, τὸ μὲν ἀρνητι-
κόν, τὸ δὲ καταφατικόν.

Ἄπον: ἀπρεπές. 20

Ἀπόνασθαι: κατατρυφᾶν. ἢ ὠφελείσθαι.

Ἀπόνатаι: εὐεργετῆται, ὠφελεῖται.

Ἀπόνειμον: ἀπόδος.

Ἀπωνηθῆσεται: περιπραθῆσεται.

Ἀπονητί: ἀπνευστί, ἀνιδρωτί, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα 25
ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται.

Ἀπόνοια: ἄνοια, ὕβρις.

Ἀπονοστήσει: ἐπανελεύσεται.

Ἀπονομή: ἡ ἀπόμοιρα, ὥς μέρος τι τῶν περιγιννομέ-

1. Aristoph. fragm. incert. ξ'. Interpretamentum ex Hesychio
emendandum est, apud quem legitur: ἀπεσκοτημένα: ἐκμαγ-
πημένα.

10. Cod. θυσίας δημοσίας, ut edidi.

18. Cod. κατομόσαι.

24. Cod. ἀποννηθῆσεται.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

νων ἐκ τῶν μετᾶλλων λαμβανούσης τῆς πόλεως. ἢ
ὡς διαιρουμένων εἰς πλείους μισθωτάς, ἐν' ἑκάστοις
λάβοι τι μέρος.

Ἀπονίψασθαι: ἀπονίψασθαι μετὰ τὸ δαῖπνον ἐλ-
5 γον, πρὸ τοῦ δαίπνου δὲ κατὰ χειρός.

Ἀπονοσφίζεσθαι: ἀποχωρίζεσθαι.

Ἀπονυχίσαι: ἀπονυχίσαι μᾶλλον λήγουσιν ἢ ὀνυχίσαι.

Ἀπονησαμένη: ἀποσπαιρεύσασα ἢ ἀποδιμνῆ.

Ἀποξένοισιν: ἀντὶ τοῦ ἀξένοις.

10 Ἀποξύνονται: ὑποτίθενται.

Ἀποξιφίσασθαι: ἀπορρήσασθαι. ὁ γὰρ ξιφισμὸς
εἶδος ὀρχήσεως.

Ἀποπερατοῦσαν: συμπληροῦσαν.

Ἀποπεφασμένον: ἀπειρημένον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀποδε-
15 δειγμένον καὶ πεφανερωμένον. οὕτως Δείναρχος καὶ
Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαιράς.

Ἀποπομπή: ἀντὶ τοῦ ἀποτροπή.

Ἀποπεφοίτηκεν: ἀπῆλθεν.

Ἀποπομπαῖοι: θεοὶ τινες οὕτως ἐκαλοῦντο.

20 Ἀποπληξία: μανία, ἄνοια.

Ἀποπρεσβύει: ἀπαγγέλλει πρεσβείαν.

Ἀποπτον: ἀδεώρητον, ὑψηλότατον.

Ἀποπάτημα: αὐτὸ τὸ σκύβαλον. Εὐκόλις Χρυσῷ
γένει.

25 τί γὰρ ἐστ' ἐκεῖνο; ἀποπάτημ' ἀλώσιμος.
Κρατῖνος Δραπέτησιν.

τὸν Κερκύονά τε

ἔωθεν ἀποπατοῦντ' ἐπὶ τοῖς λαχάνοις
εὐρῶν ὑπέπνευξα.

30 Ἀπόπατον: ἀπόπατον καὶ κοπρῶνα λέγουσιν. ὁ δ'
ἀφειδρῶν καὶ λυτρῶν βάρβαρον.

Ἀποπροσπίζεσθαι: ἀπονίπτεσθαι καὶ ἀμῶσαι
τὸ πρόσωπον. οὕτως Φερμακράτης Ἀγχιόλις.

9. Cod. ἀπὸ τοῖς ξένοις (sic.)

23. 24. Cod. χρυσογένει.

οὐδ' ἀποπροσῳπίζεσθαι κυάμοις· πώμαλα.
 Ἀπορεῖν καὶ σφρακκίλειν τῷ δαινῳ· τὸ μὲν
 σφρακκίλειν φλεγμαίνειν ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο σπᾶσθαι.
 Κρατῖνος.

Ἀπόρρηται· ἀπαγόρευται· σημαίνει καὶ ἀποκέρχεν δ
 παιδός.

Ἀπόρρητα· ἀκατάλειπτα, ἀπόκρυφα.

Ἀπορρήτης· σταγόνος.

Ἀπορρήτης· ἀπονύπτει, ἀπορρύπτει.

Ἀπαρος χώρα· ἀντὶ τοῦ ἀπόρεντος. λέγεται δὲ ἀπο- 10
 ρος καὶ ὁ μὴ δυνάμενος μηχανὴν τινα εὑρεῖν, ὁ ἐνδεής.

Ἀπορρήγας· ἐξοχὰς ἀπεσφραγμένους.

Ἀπορησία· ἀντὶ τοῦ ἀπορία. οὕτως Εὐβουλος.

Ἀπορρήξ· ἀπόσπασμα ὄρους.

Ἀπουργοὶ γωνίαί· οὐταίς, εἰς αἷς τὰ σφραγίσματα 15
 συνήγον.

Ἀπορρήξαντες· ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιραν δόντες.

Ἀπορῆλαι· δοῦναι.

Ἀπόρρητα πάντα τὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπηγαρευμένα 20
 ἐν τοῖς νόμοις λέγουσιν. Ἀριστοφάνης.

οὕτως τι τὰ πόρρητα δορᾶν ἐστὶ μέλει.

διώπερ καὶ τὰ μὴ ἐξαγωγήμα ὀνομάζουσιν.

Ἀπορώτατος· ἀντὶ τοῦ πρὸς ὃν οὐδένα πόρου ἔστιν 25
 εὑρεῖν. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνηστῆων θυ-
 γατρός.

Ἀπορρή· ἀπόρρησις.

Ἀπορρήθῃ· ἀντὶ τοῦ ἀποκέρχθῃ. [Πλάτων.]

Ἀποσημήνασθαι· ἀφομοιωθῆναι.

Ἀποσεμνύνει· γεραίρει.

Ἀποσημαίνεισθαι· ἔλεγον οὕτως τὸ σφραγίζειν. ἀη- 30
 λοῖ δὲ καὶ τὸ παρασημειοῦσθαι τινα.

Ἀπόσιτος· ἄσιτος, ἄτροφος.

1. Cod. ἀποπροσῳπίζεσθαι.

20. Aristoph. fragm. incert. os'.

27. Platonis nomen in Cod. deest. Addidit Bekkerus.

Ἀποσκευαζόμενος: ἀποβαλλόμενος, ἀποξέλιπτον, ἀπογυμνῶν.

Ἀποσκευάζοντες: ἀποφέροντες.

Ἀποσιμῶσαι: τὸ ἐπικύψαι καὶ τὴν πυγὴν προθεῖναι
5 γυμνῆν. Θουκυδίδης δὲ τὸ μεταστῆσαι τὰς ναῦς.

Ἀποστασίου: δίκη τις ἐστὶ κατὰ τῶν ἀπελευθερω-
θέντων δεδομένη τοῖς ἀπελευθερώσασιν, ἐὰν ἀφιστῶν-
ται ἀπ' αὐτῶν, ἢ προστάτην ἕτερον ἐπιγράφονται,
καὶ ἃ κελεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιῶσι. καὶ τοὺς μὲν
10 ἄλδοντας δεῖ δούλους εἶναι, τοὺς δὲ νικῆσαντας τε-
λέως λοιπὸν ἐλευθέρους.

Ἀποστασίον καὶ ἀπροστασίον: δικῶν εἰσὶν ὀνό-
ματα. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀποστασίον δίκη τίθεται, ὅτ' ἂν
δοῦλος ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐνίσταται, φάσκων μὴ προς-
15 ἦκειν τοῖς δουλοῦν αὐτὸν ἀντιποιουμένοις. οὗτος
ἀποστασίον δίκην λαχεῖν λέγεται. ἀπροστασίον δὲ
τῶν μετοίκων ἕκαστος προστάτην ἔχει κατὰ νόμον,
ἓνα τῶν ἀστῶν, καὶ δι' αὐτοῦ τό τε μετοίκιον τίθε-
ται κατ' ἔτος καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖται. ὅτ' ἂν οὖν
20 τις, δοκῶν εἶναι μέτοικος, προστάτην μὴ ἔχῃ, ἢ μὴ
δῶ τὸ μετοίκιον, ἢ ἄστος εἶναι φάσκῃ, παρεγγεγραμ-
μένος εἰς τὴν πολιτείαν, ὁ βουλόμενος δίκην εἰσάγει
πρὸς αὐτόν, ἥτις λέγεται ἀπροστασίον.

Ἀποσεσύκαται: τετράγνηται. Ἀμειψίας.

25 Ἀποσάξαντα: Δειναρχος, ἀντὶ τοῦ πρᾶξαντα τὸ
τρηῖμα.

Ἀποστησάμενον: ἀντὶ τοῦ πρὸς σταθμὸν παραλα-
βόντα. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον.

Ἀποσκαλίη: ἀποθάνει.

4. Cod. προσθῆναι.

5. Cod. μεταστῆσαι.

13. Cod. ὅτ' ἂν, ut semper; quod mutare nolui.

14. Cod. ὅπ' ἐλευθερίας.

25. Cod. πρᾶξαντα.

27. Cod. προσταθμόν.

29. Cod. ἀποσκαλίει.

Ἀποσκληναι: ἀποθανεῖν.

Ἀποσκιρτᾶ: ἀποκηδᾶ.

Ἀποσκοποῦ: μάτην. ἢ περιττῶς. ἢ ἐναντίως.

Ἀποσκορακίζει: ὑβρίζει, εὐτελίζει, διώκει. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ εἰς κόρακας. 5

Ἀποσκυθίσαι: κυρίως μὲν τὸ ἐπιτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφαλῆς δέσμα σὺν θριξί, καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀποκεῖραι.

Ἀποσκοπεῖσθαι: ἀποσκοπεῖσθαι λέγουσιν, οὐ σκοπεύειν.

Ἀποσκευάσαι τὴν τράπεζαν: καθαρὰν ποιῆσαι. 10

Ἀποσκολύψαι: ἀφελεῖν τὸ δέσμα. ἢ ἀπογυμνῶσαι. Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἀποκόλουε ἐν Μενελάῳ.

Ἀπόστασις: ἢ ἐπανάστασις ἔθνους ἢ πόλεως. ἢ ἀπέλευσις. ἢ διάλυσις. καὶ ἡ τοπικὴ διάστασις. καὶ καθ’

Ἰπποκράτην ἢ ἐναπόσκηψις, οἷόν τινος συλλογῇ. 15

Ἀποστολεῖς: δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄρχοντες ἦσαν, οἱ ἐπὶ τῆς ἐκκομπῆς τῶν πλεουσῶν τριήρων καὶ τῶν ἀναγομένων στόλων ἀποδεδειγμένοι. ἀποστολεῖς δὲ παρὰ τὸ ἀποστέλλειν τὰ πλοῖα.

Ἀπόστοργον: τὸ ἄστοργον. 20

Ἀπὸ συμβόλων δικάζει: Ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων ἐδίκαζον τοῖς ὑπηκόοις. οὕτως Ἀριστοτέλης.

Ἀποστάσιον: ἀποστάσιον καὶ λιποστράτιον καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα οὐδετέρως σχηματίζουσιν. Εὐπόλις· καὶ γὰρ αἰσχροὺς ἀλογίον τι ὀφλεῖν. 25

Ἀπὸ στόματος: ὥς ἡμεῖς, τὸ μὴ διὰ γραμμάτων ἀλλ’ ἀπὸ μνήμης. Φιλήμων Νεμομένους·

ἀπὸ στόματος ἄπαντ’, εἰς βούλησθ’, ἐρῶ.

Κρατῖτος δὲ ταῦτό τοῦτ’ ἀπὸ γλώττης. Νόμοις·

4. Cod. ἀποσκορακίζειν.

6. Cod. ἐπιτεμεῖν μὲν τό.

12. Cod. ἀποκόλλει.

23. Cod. λιπόστρατον.

25. Cod. ἀλογίους.

26. Cod. τὸ διὰ γραμμ. omisso μὴ, quod Bekkerus addidit.

ἀλλὰ, μὰ Δί', οὐκ οἶδ' ἔγωγε γράμματα
οὐδ' ἐπίσταμαι,
ἀλλ' ἀπὸ γλώττης φράσω σοι μνημονεύω
γὰρ καλῶς.

5' Ἀπόστα: οὐ μόνον ἀπόστηθι λέγουσι καὶ παράστα.
Μένανδρος Παιδίω·

ἐνταῦθ' ἀπόστα μικρόν.

Ἀς ἐξαπατῶντι·

ἐμοὶ παράστα, τὴν θύραν κόψας ἐγὼ

10 καλῶς τί' αὐτόν.

'Αποσυστήσαι: οὐδὲν κλίον τοῦ συστήσαι.

'Αποσφύδου: καρτερεῖν.

'Αποσοβεῖ: διώκει.

'Αποσοβῶμεν: ἀντὶ τοῦ ἀποτρέχωμεν. Μένανδρος.

15' Ἀποστήσασθαι: ἀποδοῦναι χρέος.

'Αποσπουδάων: πανόμενος τῆς σπουδῆς, ἀμειλῶν.

'Αποστήσωνται: ὅλον σταθμῶ λάβωσιν ἴσον.

'Αποστροφῆ: ἀντὶ τοῦ καταφυγῆ.

'Αποστολαί: ἀποπέμψεις, δῶρα.

20' Ἀποστρακισθῆναι: ἐξορισθῆναι. ἐν ἐστράτοις γὰρ
τὸ πρὶν ἐγράφοντο αἱ ἐξορίαι.

'Αποστυγοῦντες: μισοῦντες.

'Αποσχεδιάσας: ψευδόμενος.

'Αποστοματίζειν: ἀπὸ μνήμης λέγειν.

25' Ἀπόσχη: ἀποσχέσθαι ποιήσῃ.

'Αποσχῆναι: ἀπειχθῆναι.

'Αποσχοινίσαντες: ἀποστρέψαντες.

'Αποτεθρυμμένος: ἀπηργισμένος. εἰρηται δὲ κατὰ
μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν θρύων, ἃ πρὶς ἔστιν ἄγωνα

30 καὶ ἄγρια φυτά.

1. Cod. οἶδε τῶδε. De Cratini loco vid. Buehel ad fragm. Crat. p. 36.

11. Cod. τό.

14. Cod. ἀποτρέχωμεν.

25. Cod. ποιήσαι.

29. Cod. τῶν τεθρύων.

Ἀποταμίσεται: ἀποκλείει.

Ἀποτεθρίακεν: ἀποπεφύλακεν καὶ διακάθαρεν.

Ἀποταυροῦμενος: θρασυνόμενος.

Ἀποτείνεται: ἐκτείνεται, φιλονεικῇ.

Ἀποτσιχίζων: ἀποφράσσων.

5

Ἀποτρεῖται: ἀποχωρίσει.

Ἀποτεύξασθαι: ἀποτυχεῖν.

Ἀπάταφος: ὁ ἀπεστερημένος τῶν προγονικῶν τάφων.
οὕτως Δείναρχος.

Ἀποτιμᾶν, ἀποτιμηταὶ καὶ ἀποτίμημα: οἱ μὴ 10
οδοῦμενοι τοὺς τῶν ὀρφανῶν οἴκους παρὰ τοῦ ἄρ-
χοντος ἐνέχυρα τῆς μισθώσεως παρείχοντο. καὶ ὁ ἄρ-
χων πέμπων τινὰς ἀπειμᾶτο ταῦτα· καὶ ἐλέγοντο
τὰ μὲν ἐνέχυρα ἀποτιμήματα, οἱ δὲ ἀποτιμησάμενοι
ἀποτιμηταί, ἡ δὲ πρᾶξις καὶ τὸ ἔργον ἀποτιμᾶν. καὶ 15
οἱ προῖκα γυναικὶ γαμουμένη διδόντες ἦσαν παρὰ
τοῦ ἀνδρὸς ὑπὲρ τῆς προικὸς ἐνέχυρον οἰκίαν ἢ χω-
ρίον ταύτης ἄξιον. ἐλέγτο δὲ ὁ μὲν δοὺς τὸ ἀποτί-
μημα ἐνεργητικῶς ἀποτιμᾶν, ὁ δὲ λαβὼν ἀποτιμᾶ-
σθαι. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀφειλη- 20
μάτων, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος
δυνέειρω.

Ἀποτειχίσαι: τὸ λαβεῖν τειχίον καὶ ἀποτειχίσαι τῆς
ἐξόδου. καὶ ἀποτατειχισμένος ὁ ἀπειλημμένος
τῷ τείχει. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης. 25

Ἀποτίμησιν: τίλος ἢ φόρον.

Ἀπο τοῦ πράγματος: ἀντὶ τοῦ ἔποθεν.

Ἀποτραχύνεται: θρασύνεται.

Ἀποτρόπαιοι: φευκτοί, μισεῖσθαι ἄξιοι.

Ἀπότριψις: μελέτησις, ἀπάγγελσις, ἐγώνισις, προάγ- 30
γελσις, τέκμαρσις, κάθαρσις, πλάνησις, διάφραξις,
ἄνοιξις, ἐφόρησις, ὄπλισις, ξένισις, κοῦφισις, βλά-
ψις, ἐκάλυψις, ψόφησις, διάρπασις, γυνάμεισις, λά-
λησις.

Ἀποτροπίασμα: ἐξίλασμα. ἢ τὸ ἀποτροπῆς ἄξιον, ὅλον ἀποτρόπαιον.

Ἀποτριάσαι — οἱ δὲ ἀποτριάξαι διὰ τοῦ ξ —: πληγὰς τρεῖς δοῦναι.

5 Ἀποτρώγειν: ἀφαιρεῖν. οὕτως Μένανδρος Κυβερνήταις.

τί λέγων ἀποτρώγειν ἀξιώσει νῦν ἐμοῦ
τὸ μισθάριον; μένω γὰρ ἐξ ἐχθιζινοῦ.

Ἀποτυμπανίσαι: οὐχ ἀπλῶς τὸ ἀποκτείνειν, ἀλλὰ
10 τυμπάνοις ἀποκτείνειν. τύμπανον δέ ἐστι ξύλον ὡς-
περ σκύταλον. τὸ γὰρ παλαιὸν ξύλοις ἀνῆρουν τοὺς
κατακρίτους, ὅστερον δ' ἔδοξε τῷ ἔλφει.

Ἀποτυμπάνισον: ἄνελε, ὃ ἐστι φόνευσον.

Ἀποτυχίσαι: ἀποτελεκίσαι. καὶ ἀποτυχιθεῖς
15 ἀποτιλθεῖς ἢ ἀποτελεκευθεῖς.

Ἀποφαντικός: σημαίνει κυρίως τὸν ἐμφαίνοντά τι
νόημα, εἴτε διὰ καταφάσεως, εἴτε δι' ἀποφάσεως.
σημαίνει δὲ εἰδικῶς καὶ τὸν μὴ συγκατατιθέμενον.

Ἀποφάσκει: ἀπαγορεύει. ἢ ἀποφαντικῶς λέγει τι.

20 Ἀπόφημι: ἀποφαίνομαι.

Ἀποφηναί: ἀποδείξει.

Ἀποφυγγάνειν: ἀποφεύγειν καὶ ἀποφυγγάνειν ἐν
τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους Δημοσθένους.

Ἀπόφασις: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίωνα πον τὸ
25 ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων κατὰ μέρος, ὁπόσῃν αὐ-
σίαν ἔχει, ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται.
καλεῖ δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφὴν.

Ἀποφράδες ἡμέραι: ἐν αἷς τοῖς κατοικομένοις χοὰς
ἐπιφέρουσι. ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδαιοι. ἢ μικ-
30 ραὶ ἡμέραι, μάλιστα ἐν αἷς τὰ ἐναγίσματα.

Ἀποφοράν: ἀντὶ τοῦ ἀπενεργεῖν καὶ διάστημα ποιῆ-
σαι ματαξὺ. οὕτως Ἰσαῖος.

8. Vid. Meinekium ad Menandri Reliq. p. 104.

14. Cod. ἀποτυχιθεῖς.

18. Cod. ἰδικῶς.

Ἀποφυσήσας: ἀποφυσήσας τὴν σποδὸν τῶν ἐγκυ-
βομένων ὠπτημένων. Σφηξίν Ἀριστοφάνης.

κᾶπειτ' ἀναλὼν μ' ἀποφυσήσας

εἰς ἄλμην ἐμβαλε θυρμήν.

Ἀποφοιβάζων: ἀποκαθαίρων.

5

Ἀποφοιτᾶν: ἀποπηδᾶν, ἀναχωρεῖν.

Ἀποφηληκίσαι: ἀποπλανῆσαι.

Ἀποφανῶσαι: εἰς τὸ φανερόν καταστῆσαι. οὕτως
Σοφοκλῆς.

Ἀποφώλιοι: ξένιοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως 10
Αἰσχύλος.

Ἀποφώλιον: ὀλίγου ἄξιον, ἀπαίδευτον, ἄτεχνον, μά-
ταιον. οἱ δὲ ἄγριον, ἢ ἀδόπιμον, ἢ θηριώδη, ἀπὸ
τῶν φωλεῶν, ξνιοι δὲ φωλεὸν φασὶ τὸ λαμπρόν
δεῖπνον.

15

Ἀποφθεγγόμενος: μαντευόμενος.

Ἀποχωρήσις: ἀντὶ τοῦ ἀποστροφῆς.

Ἀποχετεύονται: μεταφέρονται.

Ἀποχρᾶν: ἐξαρκεῖν. Ἡρόδοτος.

Ἀπόχρη: ἐξαρκεῖ.

20

Ἀποχρώντως: ἰκανῶς. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.
ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις
ἀποχρῶσαν ἤδη.

Ἀποχρώσης: ἀρκούσης.

Ἀποχοιριάσαι: ἀποσκιρτῆσαι καὶ ἀπολακτῆσαι. καὶ 25
ἀποχοιριάζειν ἀποσοβεῖν, ἐξελαύνειν ὡς χοῖρον.
Ξνιοι δὲ διὰ τοῦ κ, ἀποσκυφρίζειν.

Ἀποψοφεῖν: εὐσχήμως λέγων· εὐσχημονέστερον δὲ
διαπνεεῖν καὶ ἀποπνεεῖν.

Ἀποψώμενον:

30

2. Cod. σφηξίν.

7. Cod. ἀπόφηληκίσαι.

19. Cod. ἐξαρκεῖ. Ἡρ . . . (sic).

21. Cod. ταγηνίταις. Fragm. 15.

28. Cod. ἀποψοφεῖν.

- Ἀποψηφισθέντα: εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι καὶ οὐ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσασι τῶν δῆμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἶτα εἰσῆγγετο εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐκρίνετο ξένος.
- 5 καὶ εἰ μὲν ἐάλω, ἐκικράσκετο ὡς ξένος· εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτως Δημοσθένης· τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα;
- Ἀποψηφίζονται: Δειναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀρχεστράτου, ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ Δημοσθένης ἀποψήφισιν καλεῖ.
- Ἀποψύχειν: τὸ ἀποδνήσκειν ἐν πρώτῃ Θουκυδίδης.
- Ἀποψάς: ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς ὑποκόρισμα.
- 15 Ἀκριάτην: ἄνευ πράσεως.
- Ἀπρίξ: ὅλη δύναμις, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς.
- Ἀπροόπτως: ἀπροοράτως, ἀπροσδοκῶτως.
- Ἀπρόςβλητον: γενναῖον, ὃ οὐδείς δύναται προσβαλεῖν.
- 20 Ἀπροςδεής: μὴ χορῆζων.
- Ἀπροςήγορος ἄνθρωπος: ὃν οὐκ οἶόν τε προσάγορεῦσαι διὰ τρόπου τραχύτητα.
- Ἀπρόσιτος: ἀπροσπέλαστος.
- Ἀπρόσκλητον: τὴν οὐ προσκεκλημένην.
- 25 Ἀπροβούλευτον: τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλὴν, ἀλλ' εὐθύς εἰς τὸν δῆμον εἰσαχθεὶς ψήφισμα. οὕτως Δημοσθένης.
- Ἀπροστασίλου: εἰδός ἐστι δίκης κατὰ τῶν μὴ νεμόντων προστάτην μετοίκων. καὶ γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ἤρεϊτό τινα τῶν πολιτῶν τὸν προστησόμενον
- 30 αὐτῷ περὶ πάντων τῶν ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν.

5. 6. Cod. ἐκράτη.

29. Cod. προστατεῖν μέτοικον.

30. Cod. ἤρεϊτο.

'Απρότων: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθαίου· ἐμπει-
πηδηκότων τῶν ῥητόρων ὥς περ ἀπρότων
εἰς τὸ ἐμπόριον. ἐν τισὶ δὲ ὥς περ παρνόπων
γέγραπται· οἱ δὲ πάρονες εἶδος ἀκριδος.

'Απρόσειλος: ὃ οὐδαὶς προσελεῖται. οὕτως Εὐρι- 5
πίδης.

'Απράγμων: ἀντὶ τοῦ ἄκονος.

'Απροτον: οἱ μὲν εἶδος εἶναι κογχυλλίου φασίν, οἱ δὲ
ἀκριδων, οἱ δὲ μελιτῶν. ἕκαστον δὲ τούτων ἀγελή-
δὸν νέμεται, καὶ οἱ μὲν τὰ ἄνθη, οἱ δὲ τοὺς καρ- 10
πούς, οἱ δὲ τὰ ποώδη σίνουσιν. ἀφ' ὧν καὶ τοὺς
κατὰ θυμμορίαν κακούργους ἀπρότους ὠνόμασαν.

'Απτεσθαί: λαμβάνεσθαι.

'Απτόν: ψηλαφητόν.

'Απτων: δεσμεύων. 15

'Απυστα: ἀνήμευστα.

'Απυτοι: οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Θησέως.

'Αφά: ἀδελφῆς ἢ ἀδελφοῦ ὑποκόρισμα.

'Αφρόν: τὸ τῆς φρόνης ἀλλότριον.

'Αφῶθεν: χωρεῖς ἢ πόρρωθεν. 20

'Απώμοτον: ἀπηγορευμένον, φευκτόν καὶ ἀπολήτον.
τί δ' ἔστ' Ἀθηναίοισι πράγμα' ἀπώμοτον;
Εὐπολις ἐν ταῖς Πόλεσιν.

* Ἀπάναται: ὠφελεῖται, εὐεργετεῖται,

* Ἀπωνηθήσεται: περιπραθήσεται. 25

'Απωτέρω: πόρρω.

'Απώχοντο: ἀπεφέροντο.

'Αρα: συλλογιστικὸς σύνδεσμος. καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ καὶ
ὥς ἔοικε καὶ ὥς φαίνεται. οὕτως Πλάτων.

'Αραις: κατάραις. 30

4. Cod. εἶδος, ut edidi. Vid. Suid. h. v. Bekkerus γένος dedit.

8. Cod. κοχλίου.

18. Cod. καὶ ἀδελ.

24. 25. Inserui e Cod.

Ἀπόλειψις: σημαίνει μὲν καὶ ἄλλως τὸ ἀπολιπεῖν, ἰδίως δὲ ὅτ' ἂν γαμετῇ τὸν ἄνδρα ἀπολίπη. λέγεται δὲ χρηματίζειν πρὸς αὐτὸν ἀπόλειψιν.

Ἀπόλεκτον: οὐχὶ τὸ φαῦλον καὶ ἀπόβλητον, ἀλλὰ τὸ
5 ἔκκριτον καὶ ἐξειλεγμένον ἐκ πλειόνων. καὶ στρατιώ-
τας ἐπιλέκτους καὶ λογάδας τοὺς αὐτοὺς καλοῦσιν.

Ἀπολιβάσαι: τὸ ἐκρυῖναι, ἀπὸ τῆς λιβάδος. ἄλλοι
δὲ τὸ πόρρω ἀπελθεῖν, παρὰ τὴν Λιβύην· πόρρω
γὰρ ἡ Λιβύη. οἱ δὲ ἀπορῥῖψαι καὶ ἀποφθεῖρειν. Φε-
10 ρεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ.

οὐκ ἀπολιβάσω καὶ τριγώνους καὶ λύρας.
Εὐπολὺς Πόλεσιν.

ὁ φίλιννος οὗτος, τί ἄρα πρὸς ταύτην
βλέπεις;

15 οὐκ ἀπολιβάξεις εἰς ἀποικίαν τινά;

Ἀπολιταργῆσαι: ταχέως ἀποδραμεῖν. ἔστι παρὰ τοῖς
κωμικοῖς τοῖς παλαιοῖς.

Ἀπομάττεσθαι: ἀναλαβεῖν, μιμήσασθαι καὶ ἀπο-
τυποῦν.

20 Ἀπομάττων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.
οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν, ἄλλοι δὲ ἀντὶ τοῦ περιπλάτ-
των τὸν πηλὸν καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τελουμένοις. ἀπο-
μάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ.

Ἀπομηνίσας: ἀποχωρήσας δι' ὄργην. ἢ παυσάμενος
25 τῆς ὀργῆς.

Ἀπόμισθος: ἔμισθος. ἢ ὁ μισθοῦ πρᾶξας ἔργον τι
καὶ ἀφειμένος. ἢ λέξις παρὰ Λυσία.

Ἀπόμισθοι: οἱ μισθὸν μὴ λαβόντες. οὕτως Δημο-
σθένης.

30 Ἀπομαρξάμενον: ἀποπαυσάμενον.

6. Cod. ἐπιλέκτους (sic.)

7. Cod. ἐκρυῖναι.

16. Cod. ἀπολιταργύναι.

24. Cod. ἀποχωρίσας.

Ἀπόμακτρα: ἀπόμακτρα σκυτάλων ἀπεσκο-
τημένα δ' ἐσκιωροφνημένα.

Ἀπομαγδαλία καὶ ἀπομάγδαλις: ψωμός, εἰς ὃν
ἐμασσόμενοι τὰς χεῖρας μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐρρίπτον
τοῖς κυσίν. 5

Ἀπομάγματα: τὰ ἀποκαθάρματα. καὶ ἀπομάκται
τὰ αὐτὰ ταῦτα.

Ἀπομερμηρίξαι: ἀπονυστάξαι.

Ἀπὸ μισθωμάτων θύειν: οἱ Ἀττικοὶ ἔλεγον οὕτω
θυσίας δημοσίας, ἃς ἐργολαβοῦντες ἐτίλουν. 10

. . . . λέγουσι δὲ Ἀττικοὶ οὕτω καὶ τὸ ἀπαιτῆσαι τῶν
μέτρων τὸ ὑπερχεῖλές. καὶ ὁ μὲν ὄργματα τὰ ἐπίμετρα
λέγεται. ἀπόμοργμα καὶ τὸ ἐκτύπωμα καὶ ὁμοίωμα.

Ἀπόμορφα: ξένα, οὐκ ἰοικότα τοῖς ἥθεσιν. οὕτως
Σοφοκλῆς. 15

Ἀπομορχθεῖς: ἐμαγείς, πρᾶυνθεις.

Ἀπομυξία: ἀκαθαρσία.

Ἀπομόσαι: ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι, τὸ μὲν ἀρνητι-
κόν, τὸ δὲ καταφατικόν.

Ἄπον: ἀπρεπές. 20

Ἀπόνασθαι: κατατρυνεῖν. ἢ ὠφελείσθαι.

Ἀπόναι: εὐεργετῆται, ὠφελῆται.

Ἀπόνειμον: ἀπόδος.

Ἀπωνηθῆσεται: περιπραθήσεται.

Ἀπονητί: ἀπνευστί, ἀνιδρωτί, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα 25
ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται.

Ἀόνοια: ἄνοια, ὕβρις.

Ἀπονοστήσει: ἐκανελεύσεται.

Ἀπονομή: ἡ ἀπόμοιρα, ὥς μέρος τι τῶν περιγινόμε-

1. *Aristoph. fragm. incert. ξ.* Interpretamentum ex Hesychio
emendandum est, apud quem legitur: ἀπεσκοτημένα: ἐσκιωρο-
φνημένα.

10. Cod. θυσίας δημοσίας, ut edidi.

18. Cod. κατομόσαι.

24. Cod. ἀποννηθῆσεται.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

νων ἐκ τῶν μετέλλων λαμβανούσης τῆς πόλεως. ἢ
ὡς διαιρουμένων εἰς πλείους μισθωτάς, ἕν' ἑαυτοῦ
λάβοι τι μέρος.

Ἀπονίψασθαι: ἀπονίψασθαι μετὰ τὸ δείκνον ἐλ-
5 γον, πρὸ τοῦ δείκνου δὲ κατὰ χειρός.

Ἀπονοσφίζεσθαι: ἀποχωρίζεσθαι.

Ἀπονυχίσαι: ἀπονυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν ἢ ὀνυχίσαι.

Ἀπονησαμένη: ἀποσωρεύσασα ἢ ἀποθαμένη.

Ἀποξένοισιν: ἀντὶ τοῦ ἀξένοις.

10 Ἀποξύνονται: ἀποτίθενται.

Ἀποξιφίσασθαι: ἀπορχήσασθαι. ὁ γὰρ ξιφισμὸς
εἶδος ὀρχήσεως.

Ἀποπειρατοῦσαν: συμπληροῦσαν.

Ἀποπειρασμένον: ἀπειρημένον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀποδε-
15 δειγμένον καὶ πεφανερωμένον. οὕτως Δείναρχος καὶ
Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

Ἀποκομπή: ἀντὶ τοῦ ἀποκοπή.

Ἀποπεφοίτηκεν: ἀπῆλθεν.

Ἀποκομπαῖοι: θεοὶ τινες οὕτως ἑκαλοῦντο.

20 Ἀσπληξία: μανία, ἄνοια.

Ἀποπρεσβεύει: ἀπαγγέλλει πρεσβεῖαν.

Ἀποπτον: ἀθεώρητον, ὑψηλότατον.

Ἀποπάτημα: αὐτὸ τὸ σκύβαλον. Εὐκόλις Χρυσῷ
γίνει.

25 τί γὰρ ἐστ' ἐκεῖνο; ἀποπάτημ' ἀλώσιμος.
Κρατῖνος Δραπέτησιν.

τὸν Κερκύονά τε

ξωθεν ἀποπατοῦντ' ἐπὶ τοῖς λαχάνοις

εὐρὼν ἄπέπνιξα.

30 Ἀπόπατον: ἀπόπατον καὶ κοκρῶνα λέγουσιν. ὁ δ'
ἀφιδρῶν καὶ λυτρῶν βάρβαρον.

Ἀποπροσπίζεσθαι: ἀπονιάζεσθαι καὶ αἰσθῆσαι
τὸ πρόσωπον. οὕτως Φερικράτης Ἀρχαίοις.

9. Cod. ἀπὸ τοῖς ξένοις (sic.)

23, 24. Cod. χρυσογένει.

- οὐδ' ἀποπροσῳπίζεσθε κυάμοις· κώμαλα.
 Ἀπορεῖν καὶ σφρακλίζειν τῷ δαινῶ· τὸ μὲν
 σφρακλίζειν φλεγμάλειν ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο σπᾶσθαι.
 Κρατῖνος.
 Ἀπόρρησιν· ἀπαγόρευεν. σημαίνει καὶ ἀποκέρσειν ὁ
 παῖδος.
 Ἀπόρρητα· ἀκατάλειπτα, ἀπόκρυφα.
 Ἀπορρηξ· σταγόνος.
 Ἀπορρηξ· ἀπονίαται, ἀπορρίπτει.
 Ἀπορος χώρα· ἀντὶ τοῦ ἀπόρουτος. λέγεται δὲ ἀπο. 10
 ρος καὶ ὁ μὴ δυνάμενος μηχανὴν τινα εὗρεῖν, ὁ ἐνδεής.
 Ἀπορρωγὰς· ἐξοχὰς ἀπεσχημαίνες.
 Ἀπορησία· ἀντὶ τοῦ ἀπορία. οὕτως Εὐβουλος.
 Ἀπορρώξ· ἀπόσπασμα ὄρου.
 Ἀπουργοὶ γωνία· εὐτελείς, εἰς εἰς τὰ σφαίματα 15
 σνηῆρον.
 Ἀπορρέξαντες· ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιραν δότες.
 Ἀπορέξαι· δοῦναι.
 Ἀπόρρητα πάντα τὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπηγερευμένα
 ἐν τοῖς νόμοις λέγουσιν. Ἀριστοφάνης· 20
 οὕτως τι τὰ πόρρητα δοῖν ἐστὶ μέλει.
 διάπερ καὶ τὰ μὴ ἐξαγάγμα ὀνομάζουσιν.
 Ἀπορώτατος· ἀντὶ τοῦ πρὸς ὃν οὐδένα πόρου ἔστιν
 εὗρεῖν. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνηστειᾶς· δι- 25
 γατρός.
 Ἀπορρηξ· ἀπόρρησις.
 Ἀπορρηξ· ἀντὶ τοῦ ἀπορηρυχθῆ. [Πλάτων.]
 Ἀποσημήνασθαι· ἀπομοιοῦσθαι.
 Ἀποσειμῶναι· γεγαῖραι.
 Ἀποσημαίνεσθαι· ἔλεγον οὕτως τὸ σφραγίζειν. δη- 30
 λοῖ δὲ καὶ τὸ παρασημειοῦσθαι τινα.
 Ἀπόσιτος· ἄσιτος, ἄτροφος.

1. Cod. ἀποπροσῳπίζεσθαι.

20. *Agistoph* αἰ fragm. incert. os.

27. *Platonis* τῆ nomen in Cod. deest. Addidit Bekkerus.

Ἀποσκευαζόμενος: ἀποβαλλόμενος, ἀποβάλλων, ἀπογυμνῶν.

Ἀποσκευάζοντες: ἀποφέροντες.

Ἀποσιμῶσαι: τὸ ἐκικύψαι καὶ τὴν πνύγην προθεῖναι
5 γυμνῆν. Θουκυδίδης δὲ τὸ μετασφίσει τὰς ναῦς.

Ἀποστασίου: δίκη τίς ἐστι κατὰ τῶν ἀπελευθερω-
θέντων δεδομένη τοῖς ἀπελευθερώσασιν, ἐὰν ἀφιστῶν-
ται ἀπ' αὐτῶν, ἢ προστάτην ἕτερον ἐπιγράφονται,
καὶ ἃ κελεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιῶσι. καὶ τοὺς μὲν
10 ἄλλους δεῖ δούλους εἶναι, τοὺς δὲ νικήσαντας τε-
λέως λοιπὸν ἐλευθέρους.

Ἀποστασίον καὶ ἀπροστασίον: δικῶν εἰσιν ὀνό-
ματα. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀποστασίον δίκη τίθεται, ὅτ' ἂν
δοῦλος ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐνίσταται, φάσκων μὴ προσ-
15 ἦκειν τοῖς δουλοῦν αὐτὸν ἀντιποιουμένοις. οὗτος
ἀποστασίον δίκην λαβεῖν λέγεται. ἀπροστασίον δὲ
τῶν μετοίκων ἕκαστος προστάτην ἔχει κατὰ νόμον,
ἕνα τῶν ἀστῶν, καὶ δι' αὐτοῦ τὸ τε μετοίκιον τίθε-
ται κατ' ἔτος καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖται. ὅτ' ἂν οὖν
20 τις, δοκῶν εἶναι μέτοικος, προστάτην μὴ ἔχῃ, ἢ μὴ
δῶ τὸ μετοίκιον, ἢ ἀστὸς εἶναι φάσκῃ, παρεγγεγραμ-
μένος εἰς τὴν πολιτείαν, ὁ βουλόμενος δίκην εἰσάγει
πρὸς αὐτόν, ἥτις λέγεται ἀπροστασίον.

Ἀποσεσύκασται: τετρύγῃται. Ἀμειψίας.

25 Ἀποσάξαντα: Διναρχος, ἀντὶ τοῦ φράξαντα τὸ
τρήμα.

Ἀποστησάμενον: ἀντὶ τοῦ πρὸς σταθμὸν παρὰλα-
βόντα. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον.

Ἀποσκαίη: ἀποθάνει.

4. Cod. προσθῆναι.

5. Cod. μετασφῆσαι.

13. Cod. ὅτ' ἂν, ut semper; quod mutare nolui.

14. Cod. ὅπ' ἐλευθερίας.

25. Cod. φράξαντα.

27. Cod. προσταθμόν.

29. Cod. ἀποσκαίει.

Ἀποσκληῖναι: ἀποθανεῖν.

Ἀποσκιρτᾶ: ἀποκηδᾶ.

Ἀποσκοποῦ: μάτην. ἢ περιττῶς. ἢ ἐναντίως.

Ἀποσκορακίζει: ὑβρίζει, εὐτελίζει, διώκει. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ εἰς κόρακας. 5

Ἀποσκυθίσαι: κυρίως μὲν τὸ ἐπιτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφαλῆς δέσμα σὺν θριξί, καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀποκτεῖραι.

Ἀποσκοπεῖσθαι: ἀποσκοπεῖσθαι λέγουσιν, οὐ σκοπεύειν.

Ἀποσκευάσαι τὴν τράπεζαν: καθαρὰν ποιῆσαι. 10

Ἀποσκολύψαι: ἀφελεῖν τὸ δέσμα. ἢ ἀπογυμνῶσαι.

Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἀποκόλους ἐν Μενελάῳ.

Ἀπόστασις: ἢ ἐπανάστασις ἔθνους ἢ πόλεως. ἢ ἀπέλευσις. ἢ διάλυσις. καὶ ἡ τοπικὴ διάστασις. καὶ καθ’

Ἰπποκράτην ἢ ἐναπόσκηψις, οἷόν τινος συλλογῇ. 15

Ἀποστολεῖς: δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄρχοντες ἦσαν, οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν πλεουσῶν τριήρων καὶ τῶν ἀναγομένων στόλων ἀποδεδειγμένοι. ἀποστολεῖς δὲ παρὰ τὸ ἀποστέλλειν τὰ πλοῖα.

Ἀπόστοργον: τὸ ἄστοργον. 20

Ἀπὸ συμβόλων δικάζει: Ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων ἰδίκαζον τοῖς ὑπηκόοις. οὕτως Ἀριστοτέλης.

Ἀποστάσιον: ἀποστάσιον καὶ λιποστράτιον καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα οὐδετέρως σχηματίζουσιν. Εὐπόλις·

καὶ γὰρ αἰσχροὺς ἀλογίους τι ὀφλεῖν. 25

Ἀπὸ στόματος: ὡς ἡμεῖς, τὸ μὴ διὰ γραμμάτων ἀλλ’ ἀπὸ μνήμης. Φιλῆμων Νεμομένους·

ἀπὸ στόματος ἅπαντ’, ἐὰν βούλησθ’, ἐρῶ.

Κραίνος δὲ ταῦτ’ οὗτ’ ἀπὸ γλώττης. Νόμοις·

4. Cod. ἀποσκορακίζειν.

6. Cod. ἐπιτεμεῖν μὲν τό.

12. Cod. ἀποκόλλου.

23. Cod. λιπόστρατον.

25. Cod. ἀλογίους.

26. Cod. τὸ διὰ γραμμ. omisso μὴ, quod Bekkerus addidit.

ἀλλά, μὰ Δί', οὐκ οἶδ' ἔγωγε γράμματ'
οὐδ' ἐπίσταμαι,
ἀλλ' ἀπὸ γλώττης φράσω σοι μνημονεύω
γὰρ καλῶς.

5' Ἀπόστα: οὐ μόνον ἀπόστηθι λέγουσι καὶ παράστα.

Μένανδρος Παιδίω·

ἐνταῦθ' ἀπόστα μικρόν.

Ἀς ἐξαπατῶντι·

ἐμοὶ παράστα, τὴν θύραν κόψας ἐγὼ

10 καλῶς τίλ' αὐτόν.

'Αποσυστεῖναι: οὐδὲν πλέον τοῦ συστήσαι.

'Αποσφύδου: καρτερεῖν.

'Αποσοβεῖ: διώκει.

'Αποσοβῶμεν: ἀντὶ τοῦ ἀποτρέχωμεν. Μένανδρος.

15' Ἀποστήσασθαι: ἀποδοῦναι χρήτος.

'Αποσπουδάων: πανόμενος τῆς σπουδῆς, ἀμελῶν.

'Αποστήσονται: ὅλον σταδμῶ λάβωσιν ἴσον.

'Αποστροφῆ: ἀντὶ τοῦ καταφυγῆ.

'Αποστολαί: ἀποπέμψεις, δῶρα.

20' Ἀποστρακισθῆναι: ἐξορισθῆναι. ἐν ἐστράταις γὰρ
τὸ πρὶν ἐγράφοντο αἱ ἐξορίαι.

'Αποστυγοῦντες: μισοῦντες.

'Αποσχεδιάσας: ψευδόμενος.

'Αποστοματίζειν: ἀπὸ μνήμης λέγειν.

25' Ἀπόσχη: ἀποσχέσθαι ποιήσῃ.

'Αποσχῆναι: ἀπεινεχθῆναι.

'Αποσχοινίσαντες: ἀποστρέψαντες.

'Αποτεθρυμμένος: ἀπηγριωμένος. εἴρηται δὲ κατὰ
μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν θρύων, ἃ πλεῖς ἔστιν ἄγωνα

30 καὶ ἄγρια φυτά.

1. Cod. οἶδε τῶδε. De Cratini loco vid. Bunsel ad fragm. Crat. p. 36.

11. Cod. τό.

14. Cod. ἀποτρέχωμεν.

25. Cod. ποιήσει.

29. Cod. τῶν τεθρύων.

Ἀποταμίσεται: ἀποκλείει.

Ἀποτεθράκεν: ἀποπεφύλακεν καὶ διεκάθαρκεν.

Ἀποταυρῶμενος: θρασυόμενος.

Ἀποτείνεται: ἐκτείνεται, φιλονικεῖ.

Ἀποτειχίζων: ἀποφράσσων.

5

Ἀποτεμεῖται: ἀποχωρίζει.

Ἀποτεύξασθαι: ἀποτυχεῖν.

Ἀτάταφος: ὁ ἀπεστερημένος τῶν προγονικῶν τάφων.
οὕτως Διτταρχος.

Ἀποτιμᾶν, ἀποτιμῆται καὶ ἀποτίμημα: οἱ μι-10
σθούμενοι τοὺς τῶν ὀρφανῶν οἴκους παρὰ τοῦ ἄρ-
χοντος ἐνέχυρα τῆς μισθώσεως παρείχοντο, καὶ ὁ ἄρ-
χων πέμπων τινὰς ἀπειμᾶτο ταῦτα· καὶ ἐλέγοντο
τὰ μὲν ἐνέχυρα ἀποτιμήματα, οἱ δὲ ἀποτιμησάμενοι
ἀποτιμῆται, ἡ δὲ πρῶξις καὶ τὸ ἔργον ἀποτιμᾶν. καὶ 15
οἱ προῖκα γυναικὶ γαμουμένη διδόντες ἦτον παρὰ
τοῦ ἀνδρὸς ὑπὲρ τῆς προικὸς ἐνέχυρον οἰκίαν ἢ χω-
ρίον ταύτης ἄξιον. ἐλέγτο δὲ ὁ μὲν δοὺς τὸ ἀποτί-
μημα ἐνεργητικῶς ἀποτιμᾶν, ὁ δὲ λαβὼν ἀποτιμᾶ-
σθαι. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀφειλη-20
μάτων, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος
δυνέτωρ.

Ἀποτειχίσαι: τὸ λαβεῖν τειχίον καὶ ἀποτειχίσαι τῆς
ἐξόδου. καὶ ἀποτετειχισμένος ὁ ἀπειλημένος
τῷ τείχει. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης. 25

Ἀποτίμησιν: τίλος ἢ φόρον.

Ἀπο τοῦ πράγματος: ἀντὶ τοῦ ἔποθεν.

Ἀποτραχύνεται: θρασύνεται.

Ἀποτρόπαιοι: φευκτοί, μισεῖσθαι ἄξιοι.

Ἀπότριψις: μελέτησις, ἀπάγγελσις, ἀγώνισις, προάγ-30
γελσις, τέκμαρσις, κάθαρσις, πλάνησις, διάφραξις,
ἄνοιξις, ἐφόρησις, ὅπλισις, ξένισις, κουφισις, βλά-
ψις, ἐπαινεσις, ψόφησις, διάρπασις, γυναικισις, λά-
λησις.

Ἀποτροπίασμα: ἐξέλασμα. ἢ τὸ ἀποτροπῆς ἄξιον, οἷον ἀποτρόπαιον.

Ἀποτριάσαι — οἱ δὲ ἀποτριάξαι διὰ τοῦ ξ —: πληγὰς τρεῖς δοῦναι.

5 Ἀποτρώγειν: ἀφαιρεῖν. οὕτως Μένανδρος Κυβερνήταις.

τί λέγων ἀποτρώγειν ἀξιώσει νῦν ἐμοῦ
τὸ μισθάριον; μένω γὰρ ἐξ ἐχθιζινοῦ.

Ἀποτυμπανίσαι: οὐχ ἀπλῶς τὸ ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ
10 τυμπάνοις ἀποκτεῖναι. τύμπανον δέ ἐστι ξύλον ὡς
περ σκύταλον. τὸ γὰρ παλαιὸν ξύλοις ἀνῆρουν τοὺς
κατακρίτους, ὥστερον δ' ἔδοξε τῷ ξίφει.

Ἀποτυμπάνισον: ἄνελε, ὃ ἐστι φόνευσον.

Ἀποτυχίσαι: ἀποπέλεκτῃσαι. καὶ ἀποτυχιθεῖς
15 ἀποτιλθεῖς ἢ ἀποπελεκισθεῖς.

Ἀποφαντικός: σημαίνει κυρίως τὸν ἐμφαίνοντά τι
νόημα, εἴτε διὰ καταφάσεως, εἴτε δι' ἀποφάσεως.
σημαίνει δὲ εἰδικῶς καὶ τὸν μὴ συγκατατιθέμενον.

Ἀποφάσκει: ἀπαγορεύει. ἢ ἀποφαντικῶς λέγει τι.

20 Ἀπόφημι: ἀποφαίνομαι.

Ἀποφήναι: ἀποδείξει.

Ἀποφυγγάνειν: ἀποφεύγειν καὶ ἀποφυγγάνειν ἐν
τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους Δημοσθένους.

Ἀπόφασις: Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Φάλκιππον τὸ
25 ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων κατὰ μέρος, ὁπόσῃν αὐ-
σίαν ἔχει, ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται.
καλεῖ δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφὴν.

Ἀποφράδες ἡμέραι: ἐν αἷς τοῖς κατοικομένοις χοὰς
ἐπιφέρουσι. ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδευτοι. ἢ μια-
30 ραὶ ἡμέραι, μάλιστα ἐν αἷς τὰ ἐναγίσματα.

Ἀποφοράν: ἀντὶ τοῦ ἀπενεργεῖν καὶ διάστημα ποιῆ-
σαι μεταξύ. οὕτως Ἰσαῖος.

8. Vid. Meinekium ad Menandri Reliq. p. 104.

14. Cod. ἀποτυχεῖς.

18. Cod. ἰδικῶς.

Ἀποφυσήσας: ἀποφυσήσας τὴν σποδὸν τῶν ἐγκυ-
βομένων ὠπημένων. Σφηξιν Ἀριστοφάνης.

κᾶπειτ' ἀνελών, μ' ἀποφυσήσας
εἰς ἄλμην ἔμβασε θεομήν.

Ἀποφοιβάζων: ἀποκαθαίρων.

5

Ἀποφοιτᾶν: ἀποπηδᾶν, ἀναχωρεῖν.

Ἀποφηληκίσαι: ἀποπλανῆσαι.

Ἀποφανῶσαι: εἰς τὸ φανερόν καταστῆσαι. οὕτως
Σοφοκλῆς.

Ἀποφώλιοι: ξένιοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμουντες. οὕτως 10
Αἰσχύλος.

Ἀποφώλιον: ὀλίγου ἄξιον, ἀπαίδευτον, ἄτεχνον, μά-
ταιον. οἱ δὲ ἄγριοι, ἢ ἀδόκιμοι, ἢ θηριώδη, ἀπὸ
τῶν φωλῶν. ξνιοι δὲ φωλῶν φασὶ τὸ λαμπρόν
δεῖπνον.

15

Ἀποφθεγγόμενος: μαντευόμενος.

Ἀποχώρησις: ἀντὶ τοῦ ἀποστροφῆ.

Ἀποχετεύονται: μεταφέρονται.

Ἀποχρᾶν: ἐξαρκεῖν. Ἡρόδοτος.

Ἀπόχρη: ἐξαρκεῖ.

20

Ἀποχρώντως: ἱκανῶς. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς·
ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις
ἀποχρῶσαν ἤδη.

Ἀποχρώσης: ἀρκούσης.

Ἀποχοιριάσαι: ἀποσκιρτῆσαι καὶ ἀπολακτίσαι. καὶ 25
ἀποχοιριάζειν ἀποσοβεῖν, ἐξελαύνειν ὥς χοῖρον.
ξνιοι δὲ διὰ τοῦ κ, ἀποσκυρῶνάζειν.

Ἀποψοφεῖν: εὐσχήμως λέγων· εὐσχημονέστερον δὲ
διαπνεῖν καὶ ἀποπνεῖν.

Ἀποψάμενον:

30

2. Cod. σφγξιν.

7. Cod. ἀποφηληκίσαι.

19. Cod. ἐξαρκεῖ. Ἡρ . . . (sic).

21. Cod. ταγηνίσαις, Fragm. 15.

28. Cod. ἀποψοφεῖν.

- Ἀποψηφισθέντα: εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι καὶ οὐ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δῆμων ἀψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἴτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐκρίνετο ξενίας.
- 8 καὶ εἰ μὲν ἐάλω, ἐκπαράσκετο ὡς ξένος· εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτως Δημοσθένης: τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα;
- Ἀποψηφίζονται: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀρχεστράτου, ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ Δημοσθένης ἀποψηφίσιν καλεῖ.
- Ἀποψύχειν: τὸ ἀποθνήσκειν ἐν πρώτῃ Θουκυδίδης.
- Ἀποψάς: ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς ὑποκόρισμα.
- 15 Ἀπριάτην: ἄνευ πράσεως.
- Ἀπρίξ: ὅλη δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς.
- Ἀπροόπτως: ἀπροοράτως, ἀπροσδοκῆτως.
- Ἀπρόσβλητον: γενναῖον, ὃ οὐδεὶς δύναται προσβαλεῖν.
- 20 Ἀπροςδεής: μὴ χορῆζων.
- Ἀπροςήγορος ἄνθρωπος: ὃν οὐκ οἶόν τε προσγορεῦσαι διὰ τρόπου τραχύτητα.
- Ἀπρόσιτος: ἀπροςπέλαστος.
- Ἀπρόσκλητον: τὴν οὐ προσμεκλημένην.
- 25 Ἀπροβούλευτον: τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλὴν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσάχθην ψήφισμα. οὕτως Δημοσθένης.
- Ἀπροστασίον: εἰδός ἐστι δίκης κατὰ τῶν μὴ νεμόντων προστάτην μετοίκων. καὶ γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ἤρετό τινα τῶν πολιτῶν τὸν προστησόμενον
- 30 αὐτῷ περὶ πάντων τῶν ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν.

5. 6. Cod. ἐκράτη.

29. Cod. προστατεῖν μέποιον.

30. Cod. ἤρεντο.

Ἀπρότων: Δίναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθαίου· ἐμπει-
κηδηκότων τῶν ῥητόρων ὥς περ ἀπρότων
εἰς τὸ ἐμπόριον. ἐν τισι δὲ ὥς περ παρνόπων
γέγραπται· οἱ δὲ πάρονες εἶδος ἀκριδός.

Ἀπρόσειλος: ᾧ οὐδεὶς προσειλεῖται. οὕτως Εὐρι- 5
πίδης.

Ἀπράγμων: ἀντὶ τοῦ ἄπρονος.

Ἀπροτον: οἱ μὲν εἶδος εἶναι κογχυλλίου φασίν, οἱ δὲ
ἀκριδων, οἱ δὲ μελιττῶν. ἑκαστον δὲ τούτων ἀγελη-
δὲν νέμεται, καὶ οἱ μὲν τὰ ἔνδη, οἱ δὲ τοὺς καρ- 10
πούς, οἱ δὲ τὰ ποώδη σίνουσιν. ἀφ' ὧν καὶ τοὺς
κατὰ συμμορίαν κακουργοὺς ἀπρότους ὠνόμασαν.

Ἀπτεσθαί: λαμβάνεσθαι.

Ἀπτόν: ψηλάφητόν.

Ἀπτων: δεσμεύων. 15

Ἀπυστα: ἀνήμευστα.

Ἀπυτοι: οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Θησέως.

Ἀφά: ἀδελφῆς ἢ ἀδελφοῦ ὑποκόρισμα.

Ἀφρόν: τὸ τῆς φρόνης ἀλλότριον.

Ἀφθεν: χωρίς. ἢ πόρρωθεν. 20

Ἀψόμοτον: ἀπηγορευμένον, φευκτόν καὶ ἀπολήτον.

τί δ' ἔστ' Ἀθηναίοισι πρᾶγμ' ἀψόμοτον;
Εὐκόλις ἐν ταῖς Πόλεσιν.

* Ἀπάναται: ὠφελεῖται, εὐεργετῆται,

* Ἀπωνηθήσεται: περιπραθήσεται. 25

Ἀπωτέρω: πόρρω.

Ἀπφχοντο: ἀπεφέροντο.

Ἄρα: συλλογιστικὸς σύνδεσμος. καὶ ἀντὶ τοῦ δή καὶ
ὥς ἔοικε καὶ ὥς φαίνεται. οὕτως Πλάτων.

Ἄραις: κατάραις. 30

4. Cod. εἶδος, ut edidi. Vid. Suid. h. v. Bekkerus γένος dedit.

8. Cod. κοχλίου.

18. Cod. καὶ ἀδελ.

24. 25. Inserui e Cod.

νων ἐκ τῶν μετάλλων λαμβανούσης τῆς πόλεως. ἢ
ὡς διαιρουμένων εἰς πλείους μισθωτάς, ἢ ἑκάστος
λάβοι τι μέρος.

Ἀπονίψασθαι: ἀπονίψασθαι μετὰ τὸ δείπνον ἑλι-
5 γον, πρὸ τοῦ δείπνου δὲ κατὰ χειρός.

Ἀπονοσφίζεσθαι: ἀποχωρίζεσθαι.

Ἀπονυχίσαι: ἀπονυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν ἢ ὄνυχισαι.

Ἀπονησαμένη: ἀποσωρεύσασα ἢ ἀποθεμένη.

Ἀποξένοισιν: ἀντὶ τοῦ ἀξένοις.

10 Ἀποξύνονται: ἀποτίθενται.

Ἀποξίψισασθαι: ἀπορχήσασθαι. ὁ γὰρ ξίψισμός
εἶδος ὀρχήσεως.

Ἀποπερατοῦσαν: συμπληροῦσαν.

Ἀποπεφασμένον: ἀπερημένον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀποδι-
15 δειγμένον καὶ πεφανερωμένον. οὕτως Δείναρχος καὶ
Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

Ἀποκομπή: ἀντὶ τοῦ ἀποτροπή.

Ἀποπεφοίτηκεν: ἀπῆλθεν.

Ἀποκομπαῖοι: θεοὶ τινες οὕτως ἑκαλοῦντο.

20 Ἀσπληξία: μανία, ἄνοια.

Ἀποπρεσβεύει: ἀπαγγέλλει πρεσβεῖαν.

Ἀποπτον: ἀδιώρητον, ὑψηλότετον.

Ἀποπάτημα: αὐτὸ τὸ σκύβαλον. Εὐκόλις Χρυσῷ
γίνει.

25 τί γὰρ ἐστ' ἐκεῖνο; ἀποπάτημ' ἀλώπεινος.
Κρατίνος Δραπέτησιν.

τὸν Κερκύρονά τε
ἔωθεν ἀποπατοῦντ' ἐπὶ τοῖς λαχάνοις
εὐρὼν ἠπέπνεξα.

30 Ἀπόπατον: ἀπόπατον καὶ κοπρῶνα λέγουσιν. ὁ δ'
ἀφεδρῶν καὶ λυτρῶν βάρβαρον.

Ἀποπροσπίζεσθαι: ἀπονίαιεσθαι καὶ σπᾶσθαι
τὸ πρόσωπον. οὕτως Φερμακράτης Ἀγχιόις.

9. Cod. ἀπὸ τοῖς ξένοις (sic.)

23. 24. Cod. χρυσογίνει.

- οὐδ' ἀποπροσπίζεισθε κυάμοις· πώμαλα.
 Ἀπορεῖν καὶ σφακελίζειν τῷ δαινῶ· τὸ μὲν
 σφακελίζειν φλεγμαίνειν ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο σπᾶσθαι.
 Κρατῖνος.
 Ἀπόρρησιν· ἀπαγόρευσιν. σημαίνει καὶ ἀποκρήσιν ὁ
 παῖδός.
 Ἀπόρρητα· ἀκατάλειπτα, ἀπόκρυφα.
 Ἀπορροῆς· σταρόνος.
 Ἀπορρυῆς· ἀπονύπτει, ἀπορρύπτει.
 Ἀπορος χώρα· ἀντὶ τοῦ ἀπόρευτος. λέγεται δὲ ἀπο- 10
 ρος καὶ ὁ μὴ δυνάμενος μηχανὴν τινα εὐρεῖν, ὁ Ἰνδεής.
 Ἀπορφώγας· ἐξοχὰς ἀπασχημένους.
 Ἀπορησία· ἀντὶ τοῦ ἀπορία. οὕτως Εὐβουλος.
 Ἀπορφώξ· ἀπόσπασμα ὄρους.
 Ἀπουργοὶ γωνίαι· εὐτελεῖς, αἷς αἷς τὰ σαράματα 15
 σενήγον.
 Ἀπορρήξαντες· ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιραν δόντες.
 Ἀπορῆξαι· δοῦναι.
 Ἀπόρρητα πάντα τὰ ἀπαιρημένα καὶ ἀπηγορευμένα
 ἐν τοῖς νόμοις λέγουσιν. Ἀριστοφάνης· 20
 οὕτως τι τὰ πόρρητα δεῖν ἐστὶ μέλει.
 διάπερ καὶ τὰ μὴ ἐξαγώγιμα ὀνομάζουσιν.
 Ἀπορώτατος· ἀντὶ τοῦ πρὸς ὃν οὐδένα πύρου ἐστιν
 εὐρεῖν. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνηστῆων δι- 25
 γατρός.
 Ἀπορρυή· ἀπόρρυσις.
 Ἀπορρηθῆ· ἀντὶ τοῦ ἀπακηρυχθῆ. [Πλάτων.]
 Ἀποσημήνασθαι· ἀφομοιοῦσθαι.
 Ἀποσημνύνει· γεραίρει.
 Ἀποσημαίνεσθαι· ἔλεγον οὕτως τὸ σφραγίζειν. ἀη- 30
 λοῖ δὲ καὶ τὸ παρασημειοῦσθαι τινα.
 Ἀπόσιτος· ἄσιτος, ἄτροφος.

1. Cod. ἀποπροσπίζεισθαι.

20. Aristoph. fragm. incert. os'.

27. Platonis nomen in Cod. deest. Addidit Bekkerus.

Ἀποσκευαζόμενος: ἀποβαλλόμενος, ἀποξέλειπται,
ἀπογυμνῶν.

Ἀποσκευάζοντες: ἀποφέροντες.

Ἀποσιμῶσαι: τὸ ἐπικύβαι καὶ τὴν πυγὴν προθεῖναι
5 γυμνῆν. Θουκυδίδης δὲ τὸ μετεωρίσαι τὰς ναῦς.

Ἀποστασίου: δίκη τις ἐστὶ κατὰ τῶν ἀπελευθερω-
θέντων δεδομένη τοῖς ἀπελευθερώσασιν, ἐν ἀφιστῶν-
ται ἀπ' αὐτῶν, ἢ προστάτην ἕτερον ἐπιγροῦσινται,
καὶ ἃ κελεύουσιν οἱ νόμοι· μὴ ποιῶσι. καὶ τοὺς μὲν
10 ἄλδοντας δεῖ δούλους εἶναι, τοὺς δὲ νικήσαντας· τε-
λέως λοιπὸν ἐλευθέρους.

Ἀποστασίου καὶ ἀπροστασίου: δικῶν εἰσὶν ὀνό-
ματα. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀποστασίου δίκη τίθεται, ὅτ' ἂν
δοῦλος ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐνίσταται, φάσκων μὴ προσ-
15 ἦκειν τοῖς δουλοῦν αὐτὸν ἀντιποιοῦμένοις. οὗτος
ἀποστασίου δίκην λαβεῖν λέγεται. ἀπροστασίου δὲ
τῶν μετοίκων ἕκαστος προστάτην ἔχει κατὰ νόμον,
ἕνα τῶν ἀστῶν, καὶ δι' αὐτοῦ τὸ τε μετοίκιον τίθε-
ται κατ' ἔτος καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖται. ὅτ' ἂν οὖν
20 τις, δοκῶν εἶναι μετοίκος, προστάτην μὴ ἔχῃ, ἢ μὴ
δῶ τὸ μετοίκιον, ἢ ἀστὸς εἶναι φάσκῃ, παρεγγεγραμ-
μένος εἰς τὴν πολιτείαν, ὁ βουλούμενος δίκην εἰσάγει
πρὸς αὐτόν, ἣτις λέγεται ἀπροστασίου.

Ἀποσεσύκαται: τετρύνηται. Ἀμειψίας.

25 Ἀποσάξαντα: Δειναρχος, ἀντὶ τοῦ φράξαντα τὸ
τρήμα.

Ἀποστησάμενον: ἀντὶ τοῦ πρὸς σταθμὸν παρῆλα-
βόντα. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον.

Ἀποσκαλίη: ἀποθάνει.

4. Cod. προσδῆναι.

5. Cod. μετεωρήσαι.

13. Cod. ὅτ' ἂν, ut semper; quod mutare non debet.

14. Cod. ἐπ' ἐλευθερίας.

25. Cod. φράξαντα.

27. Cod. προσταθμόν.

29. Cod. ἀποσκαλίει.

Ἀποσκληῆναι: ἀποθανεῖν.

Ἀποσκιρτᾶ: ἀποκηδᾶ.

Ἀποσκοποῦ: μάτην. ἢ περιττῶς. ἢ ἐναντίως.

Ἀποσκορακίζει: ὑβρίζει, εὐτελλίζει, διώκει. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ εἰς κόρακας. 5

Ἀποσκυθίσαι: κυρίως μὲν τὸ ἐπιτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφαλῆς δέσμα σὺν θριξί, καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀποκεῖραι.

Ἀποσκοπεῖσθαι: ἀποσκοπεῖσθαι λέγουσιν, οὐ σκοπεύειν.

Ἀποσκευάσαι τὴν τράπεζαν: καθαρὰν ποιῆσαι. 10

Ἀποσκολύψαι: ἀφελεῖν τὸ δέσμα. ἢ ἀπορρυμῶσαι. Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἀποκόλουε ἐν Μενελάῳ.

Ἀπόστασις: ἢ ἐπανάστασις ἔθνους ἢ πόλεως. ἢ ἀπέλευσις. ἢ διάλυσις. καὶ ἡ τοπικὴ διάστασις. καὶ καθ’

Ἰπποκράτην ἢ ἐναπόσκηψις, οἷόν τινος συλλογῇ. 15

Ἀποστολεῖς: δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄρχοντες ἦσαν, οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν πλεουσῶν τριήρων καὶ τῶν ἀναγομένων στόλων ἀποδεδιγμένοι. ἀποστολεῖς δὲ παρὰ τὸ ἀποστέλλειν τὰ πλοῖα.

Ἀπόστοργον: τὸ ἄστοργον. 20

Ἀπὸ συμβόλων δικάζει: Ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων ἐδίκαζον τοῖς ὑπηκόοις. οὕτως Ἀριστοτέλης.

Ἀποστάσιον: ἀποστάσιον καὶ λιποστράτιον καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα οὐδετέρως σχηματίζουσιν. Εὐπόλις·

καὶ γὰρ αἰσχροὺς ἀλογίου τι ὀφλεῖν. 25

Ἀπὸ στόματος: ὥς ἡμεῖς, τὸ μὴ διὰ γραμμάτων ἀλλ’ ἀπὸ μνήμης. Φιλήμων Νεμομένοις·

ἀπὸ στόματος ἅπαντ’, ἐὰν βούλησθ’, ἐρῶ.

Κρατῖνος δὲ ταῦτό τοῦτ’ ἀπὸ γλώττης. Νόμοις·

4. Cod. ἀποσκορακίζειν.

6. Cod. ἐπιτεμεῖν μὲν τὸ.

12. Cod. ἀποκόλλυε.

23. Cod. λιποστράτον.

25. Cod. ἀλογίους.

26. Cod. τὸ διὰ γραμμ. omisso μή, quod Bekkerus addidit.

ἀλλὰ, μὰ Δί', οὐκ οἶδ' ἔγωγε γράμματα
οὐδ' ἐπίσταμαι,
ἀλλ' ἀπὸ γλώττης φράσω σε μνημονεύω
γὰρ καλῶς.

5' Ἀπόστα: οὐ μόνον ἀπόστηθι λέγουσι καὶ παρὰστα.
Μένανδρος Παιδία·

ἐνταῦθ' ἀπόστα μικρόν.

Δις ἐξαπατῶντι·

ἐμοὶ παρὰστα, τὴν θύραν κόψας ἐγώ

10 καλῶς τιν' αὐτόν.

'Αποσυστήσαι: οὐδὲν κλίον τοῦ συστήσαι.

'Αποσφύδου: καρτερεῖν.

'Αποσοβεῖ: διώκει.

'Αποσοβῶμεν: ἀντὶ τοῦ ἀποτρέχωμεν. Μένανδρος.

15' Ἀποστήσασθαι: ἀποδοῦναι χρεός.

'Αποσπουδάξων: πανόμνος τῆς σπουδῆς, ἀμείων.

'Αποστήσωνται: οἷον σταδραῖ λάβωσιν ἴσον.

'Αποστροφή: ἀντὶ τοῦ καταφυγῆ.

'Αποστολαί: ἀποπέμψεις, δῶρα.

20' Ἀποστρακισθῆναι: ἐξορισθῆναι. ἐν ὁστέροις γὰρ
τὸ πρὶν ἐγράφοντο αἱ ἐξορίαι.

'Αποστυγοῦντες: μισοῦντες.

'Αποσχεδιάσας: ψευδόμενος.

'Αποστοματίζειν: ἀπὸ μνήμης λέγειν.

25' Ἀπόσχη: ἀποσχέσθαι ποιήσχη.

'Αποσχῆναι: ἀπενεχθῆναι.

'Αποσχοινίσαντες: ἀποστρέψαντες.

'Αποτεθρυνόμενος: ἀπηργισμένος. εἴρηται δὲ κατὰ
μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν θρύων, ἃ πλεῖς ἔστιν ἔργονα

30 καὶ ἄγρια φυτά.

1. Cod. οἶδε τῷδε. De Cratini loco vid. Buehel ad fragm.
Crat. p. 36.

11. Cod. τό.

14. Cod. ἀποτρέχωμεν.

25. Cod. ποιήσαι.

29. Cod. τῶν τεθρύνων.

Ἀποταμίσεται: ἀποκλείει.

Ἀποτεθρίακεν: ἀποπεφύλακεν καὶ διακάθαρεν.

Ἀποταυρούμενος: θρασυνόμενος.

Ἀποτείνεται: ἐκτείνεται, φιλονεικεῖ.

Ἀποτειχίζων: ἀποφράσσων.

5

Ἀποτμεῖται: ἀποχωρίζει.

Ἀποτεύξασθαι: ἀποτυχεῖν.

Ἀπάταφος: ὁ ἀπεστερημένος τῶν προγονικῶν τάφων.
οὕτως Δείναρχος.

Ἀποτιμᾶν, ἀποτιμῆται καὶ ἀποτίμημα: οἱ μι-10
σθούμενοι τοὺς τῶν ὀρφανῶν οἴκους παρὰ τοῦ ἄρ-
χοντος ἐνέχυρα τῆς μισθώσεως παρίχοντο, καὶ ὁ ἄρ-
χων πέμπων τινὰς ἀπειμᾶτο ταῦτα· καὶ ἐλέγοντο
τὰ μὲν ἐνέχυρα ἀποτιμήματα, οἱ δὲ ἀποτιμησάμενοι
ἀποτιμῆται, ἡ δὲ προᾶξις καὶ τὸ ἔργον ἀποτιμᾶν. καὶ 15
οἱ προῖκα γυναικὶ γαμουμένην διδόντες ἦτον παρὰ
τοῦ ἀνδρός ὑπὲρ τῆς προικὸς ἐνέχυρον οἰκίαν ἢ χω-
ρίον ταύτης ἄξιον. ἐλέγτο δὲ ὁ μὲν δοὺς τὸ ἀποτί-
μημα ἐνεργητικῶς ἀποτιμᾶν, ὁ δὲ λαβὼν ἀποτιμᾶ-
σθαι. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀφειλη-20
μάτων, ὥς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος
δευτέρῳ.

Ἀποτειχίσαι: τὸ λαβεῖν τειχίον καὶ ἀποτειχίσαι τῆς
ἐξόδου. καὶ ἀποττειχισμένος ὁ ἀπειλημένος
τῷ τειχεῖ. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης. 25

Ἀποτίμησιν: τέλος ἢ φόρον.

Ἀπο τοῦ πράγματος: ἐντὶ τοῦ ἔποθεν.

Ἀποτραχύνεται: θρασύνεται.

Ἀποτρόπαιοι: φευκτοί, μσεῖσθαι ἄξιοι.

Ἀπότριψις: μελέτησις, ἀπάγγελσις, ἐγνώσις, προάγ-30
γελσις, τέκμαρσις, κάθξις, πλάνησις, διάφραξις,
ἄνοιξις, ἐφόρμησις, ὄπισσις, ξένισις, κούφισις, βλά-
ψις, ἐκαλυσσις, ψόφησις, διάρπασις, γυναικισις, λά-
λησις.

Ἀποτροπίασμα: ἐξέλασμα. ἢ τὸ ἀποτροπῆς ἄξιον, οἷον ἀποτρόπαιον.

Ἀποτριάσαι — οἱ δὲ ἀποτριάξαι διὰ τοῦ ξ —: πληγὰς τρεῖς δοῦναι.

5 Ἀποτρώγειν: ἀφαιρεῖν. οὕτως Μένανδρος Κυβερνήταις.

τί λέγων ἀποτρώγειν ἀξιώσει νῦν ἐμοῦ τὸ μισθάριον; μένω γὰρ ἐξ ἐχθιζινοῦ.

Ἀποτυμπανίσαι: οὐχ ἀπλῶς τὸ ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ
10 τυμπάνοις ἀποκτεῖναι. τύμπανον δὲ ἐστὶ ξύλον ὡς περ σκύταλον. τὸ γὰρ παλαιὸν ξύλοις ἀνέηκον τοὺς κατακρίτους, ὅστερον δ' ἔδοξε τῷ ἔλπει.

Ἀποτυμπάνισον: ἄνελε, ὃ ἐστὶ φόνευσον.

Ἀποτυχίσαι: ἀποπέλεισαι. καὶ ἀποτυχισθεῖς
15 ἀποτιλθεῖς ἢ ἀποπελεισθεῖς.

Ἀποφαντικός: σημαίνει κυρίως τὸν ἐμφαίνοντά τι νόημα, εἴτε διὰ καταφάσεως, εἴτε δι' ἀποφάσεως. σημαίνει δὲ εἰδικῶς καὶ τὸν μὴ συγκατατιθέμενον.

Ἀποφάσκει: ἀπαγορεύει. ἢ ἀποφαντικῶς λέγει τι.

20 Ἀπόφημι: ἀποφαίνομαι.

Ἀποφῆναι: ἀποδείξαι.

Ἀποφυγγάνειν: ἀποφεύγειν καὶ ἀποφυγγάνειν ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους Δημοσθένους.

Ἀπόφασις: Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Φάλνικον τὸ
25 ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων κατὰ μέρος, ὁπόσῃν οὖσιαν ἔχει, ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται. καλεῖ δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφὴν.

Ἀποφράδες ἡμέραι: ἐν αἷς τοῖς κατοικομένοις χοὰς ἐπιφέρουσι. ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδευτοι. ἢ μι-
30 ραὶ ἡμέραι, μάλιστα ἐν αἷς τὰ ἐναγίσματα.

Ἀποφοράν: ἀντὶ τοῦ ἀπενεγκεῖν καὶ διάστημα ποιῆσαι μεταξὺ. οὕτως Ἰσαῖος.

8. Vid. Meinekium ad Menandri Reliq. p. 104.

14. Cod. ἀποτυχιθεῖς.

18. Cod. ἰδικῶς.

Ἀποφυσήσας: ἀποφυσήσας τὴν σποδὸν τῶν ἐγκυ-
βομένων ἀπτημένων. Σφηξίν Ἀριστοφάνης.

καῖπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας
εἰς ἄλμην ἐμβαλε θερμὴν.

Ἀποφοιβάζων: ἀποκαθαίρων.

5

Ἀποφοιτᾶν: ἀποπηδᾶν, ἀναχωρεῖν.

Ἀποφληκίσαι: ἀποπλανῆσαι.

Ἀποφανῶσαι: εἰς τὸ φανερόν καταστήσαι. οὕτως
Σοφοκλῆς.

Ἀποφώλιοι: ξένιοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως 10
Αἰσχύλος.

Ἀποφώλιον: ὀλίγου ἄξιον, ἀπαίδευτον, ἄτεχνον, μά-
ταιον. οἱ δὲ ἄγειον, ἢ ἀδόκιμον, ἢ θηριώδη, ἀπὸ
τῶν φωλεῶν. ξνιοι δὲ φωλεόν φασι τὸ λαμπρόν
δεῖπνον.

15

Ἀποφθεγγόμενος: μαντευόμενος.

Ἀποχώρησις: ἀντὶ τοῦ ἀποστροφῆς.

Ἀποχετεύονται: μεταφέρονται.

Ἀποχρᾶν: ἐξαρκεῖν. Ἡρόδοτος.

Ἀπόχρη: ἐξαρκεῖ.

20

Ἀποχρώντως: ἱκανῶς. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς·
ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις
ἀποχρῶσαν ἤδη.

Ἀποχρώσης: ἀρκούσης.

Ἀποχοιριάσαι: ἀποσκιρτῆσαι καὶ ἀπολακτῆσαι. καὶ 25
ἀποχοιριάζειν ἀποσοβεῖν, ἐξελαύνειν ὥς χοῖρον.
ἐμοι δὲ διὰ τοῦ κ, ἀποσκουρίζεται.

Ἀποφοφεῖν: εὐσχήμως λέγων· εὐσχημονέστερον δὲ
διαπνεῖν καὶ ἀποπνεῖν.

Ἀποψώμενον:

30

2. Cod. σφηξίν.

7. Cod. ἀπόφληκίσαι.

19. Cod. ἐξαρκεῖ. Ἡρ . . . (sic).

21. Cod. ταγηνίσαις. Fragm. 15.

23. Cod. ἀποφοφιεῖν.

Ἀποψηφισθέντα: εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι καὶ οὐ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσσι τῶν δῆμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγτο ἀπαψηφισμένος. εἴτα εἰσῆγέτο εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐκρίνετο ξενίας.
 5 καὶ εἰ μὲν εἴλω, ἐκικράσκετο ὡς ξένος· εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτως Δημοσθένης· τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα;

Ἀποψηφίζονται: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀρχεστράτου, ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ Δημοσθένης ἀποψήφισιν καλεῖ.

Ἀποψύχειν: τὸ ἀποδνήσκειν ἐν πρώτῃ Θουκυδίδης.

Ἀποψάς: ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς ὑποκόρισμα.

15 Ἀκριάτην: ἄνευ πράσεως.

Ἀκρίξ: ὅλη δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς.

Ἀπροόπτως: ἀπροοράτως, ἀπροσδοκῆτως.

Ἀπρόσβλητον: γενναῖον, ὃ οὐδείς δύναται προσβαλεῖν.

20 Ἀπροςδεής: μὴ χρήζων.

Ἀπροςήγορος ἄνθρωπος: ὃν οὐκ οἶόν τε προσγορεῦσαι διὰ τρόπου τραχύτητα.

Ἀπρόσιτος: ἀπροςπέλαστος.

Ἀπρόσκλητον: τὴν οὐ προεκεκλημένην.

25 Ἀπροβούλευτον: τὸ μὴ πρόταρον εἰς τὴν βουλήν, ἀλλ' εὐθύς εἰς τὸν δῆμον εἰσαχθεὶς ψήφισμα. οὕτως Δημοσθένης.

Ἀπροστασίον: εἰδός ἐστι δίκης κατὰ τῶν μὴ νέμονταιν προστάτην μετοίκων. καὶ γὰρ ἕκαστος ἀν-

30 τῶν ἡρεῖτό τινα τῶν πολιτῶν τὸν προστησόμενον αὐτῷ περὶ πάντων τῶν ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν.

5. 6. Cod. ἐκράτη.

29. Cod. προστάταιν μέτοικων.

30. Cod. ἡρεῖτο.

Ἀπρότων: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθαίου· ἐμπει-
κηδηκότων τῶν ρητόρων ὥς περ ἀπρότων
εἰς τὸ ἐμπόριον. ἐν τισὶ δὲ ὥς περ παρνόπων
γέγραπται· οἱ δὲ πάρονες εἶδος ἀκρίδος.

Ἀπρόσειλος: ὃ οὐδεὶς προσελεύεται. οὕτως Εὐρι- 5
πίδης.

Ἀπράγμων: ἀντὶ τοῦ ἄκονος.

Ἀπροτον: οἱ μὲν εἶδος εἶναι κογχυλίου φασίν, οἱ δὲ
ἀκρίδων, οἱ δὲ μελιττῶν. ἕκαστον δὲ τούτων ἀγελη-
δὲν νέμεται, καὶ οἱ μὲν τὰ ἄνθη, οἱ δὲ τοὺς καρ- 10
πούς, οἱ δὲ τὰ ποώδη σίνουσιν. ἀφ' ὧν καὶ τοὺς
κατὰ συμμορίαν κακούργους ἀπρότους ἀνόμασαν.

Ἀπτεσθαι: λαμβάνεσθαι.

Ἀπτόν: ψηλαφῆτόν.

Ἀπτων: δεσμεύων. 15

Ἀπυστα: ἀνήκουστα.

Ἀπυτοι: οἱ Ἀθηναῖες ἀπὸ Θησέως.

Ἀφά: ἀδελφῆς ἢ ἀδελφοῦ ὑποκόρισμα.

Ἀφρόν: τὸ τῆς φῶδης ἀλλότριον.

Ἀφροθεν: χωρίς. ἢ πόρρωθεν. 20

Ἀπώμοτον: ἀπηγορευμένον, φευκτόν καὶ ἀπολήτον.
τί δ' ἔστι Ἀθηναίοισι πράγμα Ἀπώμοτον;
Εὐκόλις ἐν ταῖς Πόλεσιν.

* Ἀπώναται: ὠφελεῖται, εὐεργετεῖται.

* Ἀπωνηθίησεται: περιπραθήσεται. 25

Ἀπωτέρω: πόρρω.

Ἀπφχοντο: ἀπεφέροντο.

Ἀραι: συλλογιστικὸς σύνδεσμος. καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ καὶ
ὥς ἵσκει καὶ ὥς φαίνεται. οὕτως Πλάτων.

Ἀραις: κατάραις. 30

4. Cod. εἶδος, ut edidi. Vid. Suid. h. v. Bekkerus γίνος dedit.

8. Cod. κοχλίου.

18. Cod. καὶ ἀδελ.

24. 25. Inserui e Cod.

Ἀράμενοι: ἐπάραντες.

Ἀράξαι: συντρίψαι.

Ἀραρεν: κέκριται. ἢ ὅσον βεβαίως οὕτως ἔχει καὶ ἀμετακινήτως.

ἅ' Ἀραφήνιος: δῆμος Αἰγηίδος.

Ἀραρον: ἡρμωσαν.

Ἀραρώς: πάριος ἢ βέβαιος.

Ἀραρυῖαν: ἡρμωσμένην.

Ἀρδάνιον: κεράμιον, γάστρα, ὅθεν τὰ θρεμματα κί-
 10 νουσι. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ ἄρδαιν. ἐτίθετο δὲ καὶ
 πρὸ τῆς θύρας τῶν τελευτηκότων τοῖς εἰσιούσι καὶ
 ἐξιούσιν, ἵνα περιφράζωνται. ἐχρῶντο δὲ καὶ αἱ γυ-
 ναῖκες τῷ ἄρδανίῳ, αἱ τὴν κρόκην τριβουσαι ἐκ' αὐ-
 τοῦ.

15 Ἀράχνης: καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Πινδάρῳ καὶ
 παρὰ Καλλιᾷ. λέγουσι δὲ καὶ ἀραχνικά ἀπὸ τῆς
 ἀράχνης ὀρθῆς. Καλλίας Κύνελαι. δηλυνῶς δὲ Σο-
 φοκλῆς Ἰνάχῳ.

πάντα δ' ἐρλιδων ἀραχνᾶν βρλιδει.

20 Ἀργυρώματα: ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα, ὁμοίως
 ὥς ἡμεῖς, Αυσίας.

Ἀργυρίδιον: ὥς ἡμεῖς, Εὐπολις Δήμοις.

ἐγὼ δὲ συμψήσας ἀργυρίδιον.

Ἀργύριον καὶ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν, ὥς Ἀρι-
 25 στοφάνης Δαναΐδιν.

Ἀργυρίται: οἱ ἀργυρίου εὐποροῦντες.

Ἀρασθαι: ἀπενέγκασθαι.

Ἀρασσόμενα: προσσηγνύμενα, προσκρούμενα.

Ἀράττων: κρούων.

30 Ἀράται: εὐχεται. ἢ καταράται. ἢ ἐπιθειάζει. Φερε-
 κράτης.

11. Cod. τελευτηκότων.

12. Cod. περαιννται.

16. Cod. καλλίσις. vitium sustuli.

19. Cod. ἐρλιδων.

26. Cod. ἀργύριον.

- ὕστερον ἀρᾶται κἀπιθεάζει τῷ πατρὶ.
 Ἀράκους: τὰ ὄσπρια, διὰ τοῦ κ, καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ χ.
 Ἀφῆατον: ἰσχυρόν. ἢ δυσκίνητον. ἢ σκληρόν καὶ ἀμε-
 τάστροφον.
 Ἀργυρομοιβός: ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμε- 5
 νος.
 Ἀργυρομοιβός: ὁ τραπέζιτης, ὁ ἀργυροπράτης.
 Ἀργυρομοιβόν: κολλεκτᾶριον. καλοῦσι δὲ οὕτως
 καὶ τὸν τραπέζιτην.
 Ἀργαλέως: χαλεπῶς. 10
 Ἀργιόδοντα: λευκόν. ἢ ὀξυόδοντα.
 Ἀργιλώδης γῆ: λευκὴ καὶ καθαρά.
 Ἀργίποδες: ταχεῖς, ὀξύποδες.
 Ἀργας: ὁ δεινότατος παρ' ἡλικίαν ἄργας καλεῖται. οὐ-
 τως ἔλεγον καὶ τὸν Δημοσθένην. ἄλλοι δὲ φασὶ τοῦ- 15
 τον κακὸν ποιητὴν γεγονέναι. οἱ δὲ ὅτι κατὰ Λωρι-
 εῖς καὶ μάλιστα Ἀργεῖοι τὸν ὄφιν ἄργαν ἐκάλουν.
 Τίμαρχος δὲ ὁ Ρόδιος οὐ κατὰ γλῶττιαν οὕτως κα-
 λεῖσθαι φησιν, ἀλλὰ γένος εἶναι ὄφεως τοῦς ἄργας.
 Ἀργυρογνώμων: δοκιμαστής. 20
 Ἀργέλοφοι: ποδεῶνες μηλωτῆς.
 Ἀργυρίς: ἡ ἀργυρᾶ φιάλη, ὡς χρυσὶς ἡ χρυσῆ.
 Ἀργυρίς δῆκη: διττὰ ἦν γραμματῖδια, οἷς ἐχρῶντο
 Ἀθηναῖοι, τὰ μὲν ὥστε γράφειν μόνον ἑαυτοῖς, τὰ
 δὲ ὥστε ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι, ἃ καὶ κιβώτια 25
 ἐκάλουν, τὰ δ' ἄλλα μαρσύπια.
 Ἀργυροκοπεῖον: ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα, ὃ νῦν
 τινας σημαντήριον λέγουσιν.
 Ἀργυρόποδα διφρον: ὁ ἄεξον διφρος, ὃς αἰχμά-

1. Cod. κἀπιθεάζει.

5. Cod. ἀργυράμοιβον.

25. Cod. τὰ κιβώτια.

26. Cod. μαρτύρια.

28. Cod. ἡμικτήριον.

λωτος ἐπεκαλεῖτο. ἀνέκειτο δ' εἰς τὸν παρθενεῶνα
τῆς Ἀθηνῶς.

Ἀργυρίου δίκη: ὅτ' ἂν τις προσήκων αὐτῷ παρὰ
τινος ἀργύριον φέτο, δίκην αὐτῷ ἐλάττωε, καὶ ἐκα-
λεῖτο ἀργυρίου δίκη.

Ἀργουσα: πόλις τῆς Εὐβοίας, ἐν τῇ Χαλκιδικῇ κει-
μένη.

Ἀργυροδίνης: καλὰς δίνας ἔχων. δίκαι δὲ αἱ τῶν
υδάτων συστροφαί.

10 Ἀρδεύειν: παρ' Ἀντιφάνει μόνον. ἐκ τοῦ ἐναντίου
δὲ ἄρδεν, οὐκ ἀρδεύειν λέγουσιν.

Ἀρδηττος: τόπος ἐστὶν Ἀθήνῃσιν, ἐν ᾧ πάντες
Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ὤμνουν τὸν ὄρκον τὸν Ἡλια-
στικόν. Θεόφραστος δὲ ἐν τοῖς περὶ νόμων κατατε-
15 λύσθαι τὸ ἔθος τοῦτο λέγει. εἰρηται δὲ Ἀρδηττος
ἀπὸ Ἀρδήτταν ἥρωος, ὃς Ἀθηναίους στασιάζοντας
εἰς ὁμόνοίαν συνήψεν. ἐν ταύτῃ δὲ τῷ χωρίῳ ὤμνου-
ν οἱ δικασταὶ τὸν δικαστικὸν ὄρκον. τραῖς δὲ θεοὺς
ὤμνουν, Δία, Διμήτραν καὶ Ἥλιον.

20 Ἀρεστήρ: εἶδος ποπάνου.

Ἀρετή: Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ εὐδοξία.

Ἀρειος πάγος: δικαστήριον Ἀθήνῃσιν. ἦσαν οὖν
Ἀθήνῃσι βουλαι δύο, ἡ μὲν τῶν πεντακοσίων, καὶ
ἑκαστον ἐνιαυτὸν κληρουμένη βουλευεῖν, ἡ δὲ εἰς
25 βίον τῶν Ἀρεοπαγιδῶν. ἐδίκαζε δὲ τὰ φονικά, καὶ
τὰ ἄλλα πολιτικά διέκειε σιμνῶς. ἐκλήθη δὲ Ἀρειος
πάγος ἥτοι ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν αἵματι τὸ δικα-
στήριον. Ἀρειος δὲ ἐπεὶ τὰ φονικά δικάζει δὲ ὁ
Ἀρης ἐπὶ τὸν φόνον. ἡ ὅτι ἐπέθετο τὸ δέον ἐκεῖ ὁ
30 Ἀρης ἐν τῇ πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἀλιφροδίου δι-
κῇ, ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν βιασάμενον Ἀλκίπην,

17. Cod. τὸ χωρίον.

25. Cod. βίαν, non μίαν, ut apud Bekkerum in Not. p. 1114.

28. Cod. ἐπὶ τὰ φ.

30. Cod. ἀλλιφροδίου.

τὴν αὐταῦ καὶ Ἀγραύλου τῆς Κέχροπος θυγατρὸς,
ὡς φησιν Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ.

Ἀρθμιος: ὄνομα κύριον.

Ἀριστῆσαι: Ἀραρῶς Καμπυλίαν.

Ἀριστεροστάτης ἐν τῷ καμικῷ καλεῖται χόρη, ἐν 5
δὲ τῷ τραγικῷ μέσος ἀριστεροῦ. Κρατῖνος Σε-
ριφίους.

Ἀριστεύς: ὄνομα κύριον.

Ἀριστερός: ὁ ἀμαθὴς καὶ τῷ δεξιῷ ὑπερκατός.

Ἀρισταίων: ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ Σάμιος μὲν ἢ 10
Πλαταιεύς, ἐκ μαιρακυλλίου δὲ ἐταῖρος Δημοσθένους.
ἐπέμφθη δὲ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Ἡφαιστίωνα ἕνεκα διαλ-
λαγῶν. μνημονεύει αὐτοῦ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δη-
μοσθένους.

Ἀρίβαλλος: οὐ μόνον παρὰ Σπησιχόρη καὶ ἄλλοις 15
Δωριεῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἰκπεύσιν Ἀριστεράνους
εἰτα κατασπένθειν κατὰ τῆς πεφαιῆς
[ἀριβάλλω.]

Θεόπομπος.

Ἀρητφατος: ὁ ἐν πολέμῳ ἀποθανών. 20

Ἀριστίνδην: κατ' ἐκλογὴν καὶ αἵρεσιν τῶν ἀρίστων
νομοθετῶν.

Ἀρκεῦσαι: Λυσίας τὸ καθιερωθῆναι πρὸ γάμων
τάς παρθένους τῇ Ἀρτέμιδι ἀρκεῖσιν ἔλεγε. καὶ γὰρ
αἱ ἀρκετεύμεναι παρθένοι [ἄρκτοι] καλοῦνται, ὡς 25
Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης. καὶ ἄλλως ἀρκεῦσαι
λέγεται τὸ ὥσπερ ἄριστον ἀφοσιώσασθαι τῇ Ἀρτέμιδι
καὶ θῦσαι. ἐρρήθη δὲ ἐκ τοῦ ἄρκτον ποτὲ φανῆναι,
ὡς λόγος, ἐν Πειραιεῖ καὶ πολλοὺς ἀδικεῖν, εἰτα ὑπὸ

13. Cod. ὑπερίδης.

16. Aristoph. Equit. v. 1094. edid. Dind. ἀριβάλλω in Cod.
deest.

20. Cod. ἀρίφατος.

25. Deest ἄρκτοι.

29. Cod. λόγος. — Cod. πειραιαί.

νέων τινῶν αὐτὴν ἀναιρεθῆναι, καὶ λοιμὸν ἐπιγενέ-
σθαι, χρῆσαι τε τὸν θεὸν τιμᾶν τὴν Ἄρτεμιν καὶ
θῦσαι κόρην τῇ ἄρκτῳ. τῶν οὖν Ἀθηναίων πρᾶτ-
τειν τὸν χρησμὸν μελετώντων, εἰς τις ἀνὴρ οὐκ εἶα,
6 αὐτὸς εἰπὼν καταθύσειν. ἔχων οὖν αἶγα, καὶ ὀνομά-
ζων ταύτην θυγατέρα, ἔθυσε λάθρα· καὶ ἐπαύσατο
τὸ πάθος. εἴτα τῶν πολιτῶν διαπιστούντων, ἔφη ὁ
ἀνὴρ ἐπερωτᾶν τὸν θεόν. τὸν δὲ ἂν εἰπόντα θῦσαι
καὶ τὸ λοιπὸν οὕτως ποιεῖν φήσαντος, ἔξεϊπε τὸ λά-
10 θρα γεγονός. καὶ ἀπὸ τούτου αἱ κόραι πρὸ τοῦ γά-
μου ἀρκετεύειν οὐκ ᾔκνουν, ὥςπερ ἀφοσιούμεναι τὰ
τῆς θηρίας.

Ἄρκτον: ἄρκτον, οὐχὶ ἄρκον. Ὀδυσσεὺς ἐναρι-
στέρ' ἀεὶ τὴν ἄρκτον ἔχων λάμπουσαν ἕως
15 αὖν ἐφεύρησ. τὸν μέντοι ἄνεμον ἄνευ τοῦ τ, ὡς
ἡμεῖς, ἀπαρκίαν, διὰ τὸ εὐφωνον. καὶ τὴν πνοὴν
ἄρκιον·

καὶ μὴν πελάζει καὶ καταψύχει πνοὴ
ἄρκιος.

20 Ἄρκτοῦρος: Ἄρκτουρος λέγεται καὶ αὐτὸς ὅλος ὁ
Βοώτης. ἰδίως δὲ ὁ ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτοῦ ἀστήρ.

Ἄρκύωρος: ὁ τὰς ἄρκυς, τουτέστι τὰ λῖνα, φυλάτ-
των. ἔστι δὲ ταῦτα τὰ κυνηγετικὰ πάντα λῖνα.

Ἄρκυς: λῖνα καὶ δίκτυα. ἐκτείνεται ἡ ὑστέρᾳ συλλα-
25 βῇ ὁμοίως ἐπὶ τε τῆς ὀρθῆς καὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώ-
σεως· [αἰ] ἄρκυς γὰρ καὶ τὰς ἄρκυς.

Ἀρμάτειον μέλος: εἴρηται εἰς τὸ ἐτυμολογικόν.

3. Cod. κόρη.

13 — 15 Haec verba ingeniosa conjectura Cratino vindicare stu-
duit Meinekius ad Menand. p. 86. Contra quem vide quae, ut mihi
quidem videtur, verissime monuit Runkel. ad Cratini fragm. p. 90.
At res nondum expedita est.

15. Cod. ἀνευφρήσ. Lobeckius ad Phrynich. p. 260: ἄν-
εφύρησ.

18. Cf. Phavorinum in v. ἄρκτος.

26. αἰ in Cod. deest.

Ἀρμόδιος: ἀρεστός, φίλος καὶ ἡρμοσμένος.

Ἀρμισταί: οἱ ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες καὶ φρούραρχοι ἐκπεμπόμενοι, παρὰ τὸ ἀρμόζειν καὶ καθιστῆν τὰς ὑπ' αὐτῶν φυλαττομένας πόλεις.

5

Ἀρμενα: τὰ ἀρμόζοντα.

Ἀρνακίδα: τὸ κώδιον, ὥς ἡμεῖς.

Ἀρνησθαι: ἀντικαταλλάσσεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ μισθᾶρνεῖν τὸ μισθὸν ἀντί τινος λαμβάνειν λέγεται. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ περιποιούμενος καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάττων. οὕτως Πλάτων.

Ἀρότους: τοὺς ἐνιαυτούς. οὕτως Σοφοκλῆς.

Ἀροῦν: ἀροῦν, οὐκ ἀροτριᾶν λέγουσιν.

Ἀρόσομεν: τὸ ἀροτριάσομεν.

Ἀρπεδόνη: ἡ διὰ σπάρτου θήρα.

15

Ἀρπαγή: ὀξύτόνως ἡ ἀρπαγή, τὸ δὲ σκευὸς βαρυτόνως, ἢ ἡ ὄνομα.

Ἀρπην: δρέπανον. Σοφοκλῆς Νόμῳ Σατυρικῷ.

Ἀρρωστία τοῦ στρατεύειν: ἀντὶ τοῦ ἀπροθυμία. Θουκυδίδης.

20

Ἀρράτον: ἰσχυρόν, στερεόν. οὕτως Πλάτων.

Ἀρρώδεῖν: τὸ δεδοικέναι. καὶ διὰ τοῦ ο. μᾶλλον δὲ τοῦτο Ἑλληνικόν.

Ἀρρήφορεῖν: τέσσαρες μὲν χειροτονοῦντο τῶν εὐγενῶν, δύο δ' ἐκρίνοντο, αἱ τινες ἤρχον τῆς ὑφ᾽ αὐτῶν τοῦ πέπλου καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτήν. λευκὴν δὲ ἐσθῆτα ἐφόρουν. εἰ δὲ χρυσία περιέθεντο, ἱερὰ ταῦτα ἐγένοντο.

Ἀρράβων: ἐν τοῖς δύο ῥα λεκτέον.

Ἀρρένωπούς: ἀρρένωπούς καὶ ἀρρένωπάδας τὰς γυναικας καλοῦσιν.

Ἀρράβακα: τὴν ὀρχηστρίδα, ἣ καὶ τὸν ὀρχηστήν. ἡ

24. Cod. ἀρρήφορεῖν: τέσσαρες.

28. Cod. ἐγίνοντο.

καὶ βλάσφημον, ἀπὸ τοῦ ἀρξάβασσειν, ὃ ἐστὶν
δοχεῖσθαι.

Ἀρξήφορεῖν: τὸ τὰ ἀπόρρητα καὶ μυστικά φέρειν.
καὶ ἀρξήφοροι καὶ ἀρξήφορία ὁμοίως.

5 Ἀρξίχοι: κόφινοι οἰσύνιοι, οὓς ἀρσίκευς οἱ Ἴωνες,
θηλυκῶς δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὰς ἀρξίχους φασίν.

Ἀρξύ: ἐπίφθεγμα ἐρετῶν, ὥσπερ τὸ ρυπαρὰ καὶ
ἕτερα τοιαῦτα.

Ἀρξωστήμων: Εὐπόλις Ἀντολύνκω.

10 Ἀρσειων: βασταγμάτων.

Ἀρση: ποτίσει.

Ἀρτάβη: μέτρον ἐστὶ Περσικόν. οὕτως Ἡρόδοτος.

Ἀρταμος: κρεουργός, μάγειρος. τάντει αὐτὴ Σοφο-
κλῆς ἐπὶ τοῦ φονέως.

15 Ἀρτάνη: κυρίως μὲν ἡ τῶν καλωδίων ἀγχόνη. Σο-
φοκλῆς δὲ ἐν Αἰχμαλωτίαι ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ.

Ἀρτημα βαλαντίου: ὁ δεσμός τοῦ βαλαντίου. ἡ ὁ
τελαμών, ἐξ οὗ ἤρτηται.

Ἀρτι: ἐπὶ τοῦ ἀπηρτισμένως καὶ πεπληρωμένως. λίγι-

20 ται δὲ ἄρτι καὶ τὸ μέρος τοῦ παρεληλυθότος, συνά-
πτον τῷ νῦν, ἐναντίως ἔχον τῷ ἀπέναντι· τοῦτο γὰρ
κατὰ τὸ μέλλον συνάπτεται.

Ἀρτιάζειν: τὸ παίζειν ἄρτια ἢ περιττὰ κατὰ τοὺς ἡ
ἀστραγάλους τοιούτοις. Πλάτων Λύσιδι· ἡ ἀρτιά-

25 ζων ἀστραγάλους καμπόλλοις ἐκ φορμί-
σκων τινῶν προορώμενοι.

Ἀρτησμός: ἀνακρεμασμός.

Ἀρτικροτεῖσθαι: συμφωνεῖσθαι·

ἀρτικροτοῦνθ' οἱ γάμοι,

30 φησὶ Μένανδρος.

Ἀρτιμελής: ὑγιὲς τοῖς μέλεσιν.

6. Cod. γς οί.

7. Cod. τορυπατε.

27. Cod. ἀρτισμός.

28. Vid. Alberti ad Hesychium h. v.

- Ἀρτίφρονες: σώφρονες.
 Ἀρτοπόπον καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἰωνεῖς τὸν ἀρτοποιεῖν.
 ἔστι δὲ τὸ ἀρτοποποιεῖν ἐν Μονοτρέφει Φαλνίχου.
 Ἀρτοσιταῖν: τὸ ἐναντίον τῷ ἀποφραγεῖν. Πλάτων ἐν
 Τεαγέδῳ κίχεται τῷ ἀνόματι. 5
 Ἀρτήρ: ὑποδήματος γένος. Φαεικράτης Γραναῖς.
 Ἀρται: ἐπικρέμαται.
 Ἀρτια: ἡρμωμένα, τέλεια, ὑγιᾶ. λέγεται δὲ ταῦτα
 καὶ ἄρμενα.
 Ἀρτεμισία: δύο γέγονασι, Καρικαὶ γένος καὶ βασι- 10
 λίδες ἀμφοτέραι, ὧν ἡ μὲν πρώτη γέγονε κατὰ τὰ
 Παρθικά, ἡ δὲ νεώτερα, ἧς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ
 περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας μνημονεύει, θυγάτηρ
 μὲν ἦν Ἐκατόμνου, γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ Μανσωλοῦ.
 Ἀρτίως: τελείως, ὑγιᾶς. οὐ μόνον δὲ ἄρτι τὸ πρὸ 15
 ὀλίγου. Φεικράτης Μυρμηκανθρώποις.
 ἔτι γυνὴ γρᾶυς, ἀρτίως ἀφειγμένη.
 Ἀρτος: ὄνομα τυράννου.
 Ἀρτισπής: ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν.
 Ἀρτιάαλῃ: νέφοντα. 20
 Ἀρτεμισιον ἰδίως μὲν Ἐπερίδης ὠνόμασε πολλὰκις
 τὸ τῆς Ἀρτεμίδος ἄγαλμα· λέγεται δὲ καὶ ἀρρετή-
 ριον τι τῆς Εὐβοίας, αὐτὸ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ
 Κτησιφῶντος μνημονεύει.
 Ἀρτίπαις: ὑγιᾶς τοὺς πόδας ἔχων. 25
 Ἀρτίστομος: ὁ σαφὴς καὶ ἡδὺν φθαργόμενος οὕτω
 Δημοσθένης.
 Ἀρτύειν: σκευάζειν.

3 & Cod. ἀρτεμίδος — ἀρτεμίδος — ἀρτεμίδος

10. Cod. κρικαί

12. Cod. ἐν τῇ.

16. Cod. μυρμηκανοῖς apud Bekk. in Annot. cr. p. 1114.

Quod *αυοις* nihil aliud esse videtur, quam notissimum vocis *ἀν-
θρώποις* compendium.

25. Cod. ὑγιᾶς.

Ἄρτυναντες: παρασκευάσαντες.

Ἀρβυθμός: ἀδιατύπωτος, ἀκανόνιστος, μὴ ἔχων ὁμόν· ὁμοῦς γὰρ ὁ τύπος.

Ἀρυσάμενος: ἀντλήσας.

5 Ἀρύτεσθαι: σὺν τῷ λέγουσι, καὶ οὐκ ἀρύεσθαι. Πλάτων Νόμοις· ὅν ὁ μὲν ἀρυτόμενος ὄθει τε δὴ καὶ ὁπόσον καὶ ὁπότε.

Ἀρύβαλλος: τὸ ἐλαυστὸν βαλάντιον.

Ἀρύει: βοηθεῖ.

10 Ἀρυστίχους: τὰς οἰνοχόας καὶ κοτύλας.

Ἀρύβας:

Ἀρχαῖον: ἐχρήσαντο πάντες οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ δανειζομένου ἀργυρίου καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ.

Ἀρχαῖος: ἀντὶ τοῦ εὐήθους, Πλάτων. Ἰσοκράτης δὲ
15 ἐν τῷ Πανηγυρικῷ τὸ ἀρχαιοτρόπως εἰπεῖν, τουτέστιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆσθαι. Δημοσθένους δὲ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς εἰπὼν, οὕτω δὲ ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς ἔλαβεν.

20 Ἀρχαίως: ἀπραγμόνως, ἀπαρτηρήτως. ἢ καὶ ἡλιθίως.

Ἀρχεῖα: ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἀπόκεινται, χαρτοφυλακεῖον. ἢ τὰ χωρία τῶν κριτῶν. ἢ ἀρχαίως. Ξενοφῶν Ἱστοριῶν ὀργόφ.

25 Ἀρχαιεῖκόν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διὰ τῶν δύο ἢ Νεφέλαις Ἀριστοφάνους.

ὡς παιδάριον εἰ καὶ φρονεῖς ἀρχαιεῖκά.

Ἀρχέτυπον: [πρωτότυπον.]

Ἀρχηγέται: ἡγεμόνες οἱ ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν. Ἀρι-

30 στοφάνους Γήρας.

ὁ δὲ μεθύων ἡμεῖς παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας.

2. Cod. ἄρβυθος.

27. Aristoph. Nub. v. 821; edit. Dind.

28. πρωτότυπον Bekkerus ex Eudemo adjectit.

31. Fragm. ια. Cod. ἡμεῖς.

Ἄρχοντες οἱ ἐννέα τίνας· θεσμοθετεῖται ἕξ, ἄρχων, βασιλεύς, πολέμαρχος. καὶ πρὸ μὲν τῶν Σόλωνος νόμων οὐκ ἔξῃν αὐτοῖς ἅμα δικάζειν, ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς καθήστο παρὰ τῷ καλουμένῳ βουκόλῳ — τὸ δὲ ἦν πλησίον τοῦ προταναίου —, ὁ πολέμαρχος 5 ἐν Λυκείῳ, καὶ ὁ ἄρχων παρὰ τοὺς ἐπωνύμους, οἱ θεσμοθετεῖται παρὰ τὸ θεσμοθέσιον. κύριοι τε ἦσαν ὧστε τὰς δίκας αὐτοτελεῖς ποιεῖσθαι. ὕστερον δὲ Σόλωνος οὐδὲν ἕτερον αὐτοῖς τελεῖται, ἢ μόνον ὑποκρίνουσι τοὺς ἀντιδίκους. 10

Ἀρχαιρεσιάζειν· Δείναρχος τὸ ἀξιοῦν ἑαυτὸν αἰρεθῆναι ἄρχοντα.

Ἀρχαιρεσιάζειν· τὸ πρὸς χάριν τινὶ ζητεῖν.

Ἀρχαιρεσίας· ἀρχαιρεσίας λέγουσι πληθυντικῶς, οὐκ ἀρχαιρεσίαν δέ, οὐδὲ ἄλλως πως. 15

Ἀρχιερέων· οὐκ ἀρχιερεῖα, Πλάτων ἐνδεκάτῳ Νόμῳ δέξιαν μέσσην συλλαβήν.

Ἀρχιδάμειος πόλεμος· τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου τὰ πρῶτα ἔτη. Ἀρχιδάμειος δὲ ἐκλήθη πόλεμος ἀπὸ τοῦ Ἀρχίδαμου εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλεῖν. 20

Ἀρχῆθεν· οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, πλὴν παρ' Αἰσχύλῳ. παρ' Ἡροδότῃ δὲ ἔστι καὶ τοῖς Ἰωσιν.

Ἀρχιθεωρός· ὁ ἡγούμενος τῶν θεωρῶν. θεωροὶ δὲ οἱ τὴν θεωρίαν φέροντες τοῖς θεοῖς εἰς τοὺς καλλινίκους ἀγῶνας, καὶ ὑπὲρ τῶν πατρίδων θύοντες. 25

Ἀρχων· ἀφ' οὗ ὁ ἐνιαυτὸς ἐπωνυμὸς γενόμενος ἑμετέραιτο. ἦν δὲ ὁ ἄρχων τῶν ἐννέα εἰς. οἱ δὲ ἐννέα συνίσταντο ἕκ τε θεσμοθετῶν καὶ βασιλέως, πολέμαρχου καὶ ἄρχοντος. ἐπισκόπουν δὲ αἱ τέσσαρες αὐταί· ἀρχαὶ καὶ κοινὰς τινὰς διοικήσεις καὶ ἰδίαις 30 ἑκάστος.

11. Ced. ἀρχαισιάζειν·

18. Cod. ἀρχιδάμος bis.

24. Cod. τοῖς οἷς εἰς.

- λῆτος ἐπεκαλεῖτο. ἀνέειπε δ' εἰς τὸν παρεστηῶνα
 τῆς Ἀθηνᾶς.
- Ἀργυρίου δίκη: ὅτ' ἔν τις προσήκειν αὐτῷ παρὰ
 τινος ἀργύριον ᾔετο, δίκην αὐτῷ ἐλάττωσε, καὶ ἐκα-
 6 λεῖτο ἀργυρίου δίκη.
- Ἀργουσα: πόλις τῆς Εὐβοίας, ἐν τῇ Χαλκιδιῇ καί-
 μινη.
- Ἀργυροδίνης: καλὰς δίνας ἔχων. δῖναι δὲ αἱ τῶν
 ὑδάτων συστροφαι.
- 10 Ἀρδεύειν: παρ' Ἀντιφάνει μόνον. ἐκ τῶν ἐναντίου
 δὲ ἄρδεν, οὐκ ἀρδεύειν λέγουσιν.
- Ἀρδηττος: τόπος ἐστὶν Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ πάντες
 Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ᾤμνουν τὸν ὄρκον τὸν Ἡλια-
 στικόν. Θεόφραστος δὲ ἐν τοῖς περὶ νόμων κατατε-
 15 λύσθαι τὸ ἔθος τοῦτο λέγει. εἴρηται δὲ Ἀρδηττος
 ἀπὸ Ἀρδηττου ἥρωος, ὃς Ἀθηναίους στασιάζοντας
 εἰς ὁμόνοιαν συνήψεν. ἐν ταύτῃ δὲ τῷ χωρίῳ ᾤμνυ-
 ον οἱ δικασταὶ τὸν δικαστικὸν ὄρκον. τρεῖς δὲ θεοὺς
 ᾤμνουν, Αἰα, Δίμητρον καὶ Ἥλιον.
- 20 Ἀρεστήρ: εἶδος ποπάνου.
- Ἀρετή: Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ εὐδοξία.
- Ἀρειος πάγος: δικαστήριον Ἀθήνησιν. ἦσαν οὖν
 Ἀθήνησιν βουλαι δύο, ἥ μὲν τῶν πεντακασίων, κατ'
 ἑκάστον ἐνιαυτὸν κληροφυμένη βουλευεῖν, ἥ δὲ εἰς
 25 βίον τῶν Ἀρεοπαγιτῶν. ἐδίκαζε δὲ τὰ φονικά, καὶ
 τὰ ἄλλα πολιτικά διέκει σιμῶς. ἐκλήθη δὲ Ἀρειος
 πάγος ἥτοι ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν ὕψει τὸ δικα-
 στήριον. Ἀρειος δὲ ἐπεὶ τὰ φονικά δικάζει δὲ ὁ
 Ἀρης ἐπὶ τὸν φόνον. ἥ ὅτι ἔπηξε τὸ δέον ἐκεῖ ὁ
 30 Ἀρης ἐν τῇ πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἀλιφροδίου δι-
 κῇ, ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν βιασάμενον Ἀλκίπαπην,

17. Cod. τὸ χωρίον.

25. Cod. βίαν, non μίαν, ut apud Bekkerum in Not. p. 1114.

28. Cod. ἐπὶ τὰ φ.

30. Cod. ἀλλιφροδίου.

τὴν αὐτοῦ καὶ Ἀγραύλου τῆς Κίρκουπος θυγατρὸς,
ὡς φησὶν Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ.

Ἀρθμῖος: ὄνομα κύριον.

Ἀριστῆσαι: Ἀραραῖς Καμπυλλίων.

Ἀριστεροστάτης ἐν τῷ κωμικῷ καλεῖται γόρῳ, ἐν 5
δὲ τῷ τραγικῷ μέσος ἀριστεροῦ. Κρατῖνος Σε-
ριφίους.

Ἀριστεύς: ὄνομα κύριον.

Ἀριστερός: ὁ ἀμαθὴς καὶ τῷ δεξιῷ ὑπερναντίος.

Ἀρισταίων: ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ Σάμιος μὲν ἡ 10
Πλαταιεύς, ἐκ μειρακυλλίου δὲ δευτέρου Δημοσθένους.
ἐπέμψθη δὲ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Ἡφαιστίωνα ἔνεκα διαλ-
λαγῶν. μνημονεύει αὐτοῦ Τικρίδης ἐν τῷ κατὰ Δη-
μοσθένους.

Ἀριβαλλος: οὐ μόνον παρὰ Σπησιγόρῳ καὶ ἄλλοις 15
Δωριεῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἰκπεύσιν Ἀριστοφάνους
εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κειραλῆς
[Ἀριβάλλῳ.]

Θεόπομπος.

Ἀρητφάτος: ὁ ἐν πολέμῳ ἀποθανών. 20

Ἀριστίνδην: κατ' ἐκλογὴν καὶ αἵρεσιν τῶν ἀρίστων
νομοθετῶν.

Ἀρκευῦσαι: Λυσίας τὸ καθιερωθῆναι πρὸ γάμων
τὰς παρθένους τῇ Ἀρτέμιδι ἀρκτεῦειν ἔλεγε. καὶ γὰρ
αἱ ἀρκτενόμεναι παρθένοι [ἄρκτοι] καλοῦνται, ὡς 25
Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης. καὶ ἄλλως ἀρκτεῦσαι
λέγεται τὸ ὥσπερ ἄριστον ἀφοσιώσασθαι τῇ Ἀρτέμιδι
καὶ θῦσαι. ἐβόηθη δὲ ἐκ τοῦ ἄρκτον ποτὲ φανῆναι,
ὡς λόγος, ἐν Πειραιεὶ καὶ πολλοὺς ἀδικεῖν, εἶτα ὑπὸ

13. Cod. ὑπερίδης.

16. Aristoph. Equit. v. 1094. edid. Dind. ἀριβάλλῳ in Cod.
deest.

20. Cod. ἀρίφατος.

25. Deest ἄρκτοι.

29. Cod. λόγος. — Cod. κειραλ.

νίων τινῶν αὐτὴν ἀναιρεθῆναι, καὶ λοιμὸν ἐπιγενέ-
σθαι, χρῆσαι τε τὸν θεὸν τιμᾶν τὴν Ἄρτεμιν καὶ
θυῖσαι κόρην τῇ ἄρκτῳ. τῶν οὖν Ἀθηναίων πρῶ-
τειν τὸν χρησμὸν μελετώντων, εἰς τις ἀνὴρ οὐκ εἶα,
6 αὐτὸς εἰπὼν καταθύσειν. ἔχων οὖν αἶγα, καὶ ὀνομά-
ζων ταύτην θυγατέρα, ἔδυσε λάθρα· καὶ ἐπαύσατο
τὸ πάθος. εἶτα τῶν πολιτῶν διαπιστούντων, ἔφη ὁ
ἀνὴρ ἐπερωτᾶν τὸν θεόν. τὸν δὲ ἂν εἰπόντα θυῖσαι
καὶ τὸ λοιπὸν οὕτως ποιεῖν φήσαντος, ἐξείπε τοὺς λά-
10 θρα γεγονόσ. καὶ ἀπὸ τούτου αἱ κόραι πρὸ τοῦ γά-
μου ἀρκεύειν οὐκ ᾔκουν, ὥσπερ ἀφοσιούμεναι τὰ
τῆς θηρίας.

Ἄρκτον: ἄρκτον, οὐχὶ ἄρκον. Ὀδυσσεὺς ἐναρ-
στέρ' αἰεὶ τὴν ἄρκτον ἔχων λάμπουσαν ἕως
15 ἂν ἐφεύρῃς. τὸν μέντοι ἄνεμον ἄνευ τοῦ τ, ὥς
ἡμεῖς, ἀπ' ἀρκίαν, διὰ τὸ εὐφωνον. καὶ τὴν πνοὴν
ἄρκιον·

καὶ μὴν πελάζει καὶ καταψύχει πνοὴ
ἄρκιος.

20 Ἄρκτοῦρος: Ἀρκτοῦρος λέγεται καὶ αὐτὸς ὅλος ὁ
Βωώτης. ἰδίως δὲ ὁ ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτοῦ ἀστήρ.

Ἄρκύωρος: ὁ τὰς ἄρκυς, τουτέστι τὰ λῖνα, φυλάτ-
των. ἔστι δὲ ταῦτα τὰ κυνηγετικὰ πάντα λῖνα.

Ἄρκυς: λῖνα καὶ δίκτυα. ἐκτείνεται ἢ ὑστέρᾳ συλλα-
25 βῇ ὁμοίως ἐπὶ τε τῆς ὀρθῆς καὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώ-
σεως· [αἰ] ἄρκυς γὰρ καὶ τὰς ἄρκυς.

Ἀρμάτειον μέλος: εἴρηται εἰς τὸ ἐτυμολογικόν.

3. Cod. κόρη.

13 — 15 Haec verba ingeniosa conjectura Cratino vindicare stu-
duit *Meinekios* ad Menand. p. 86. Contra quem vide quae, ut mihi
quidem videtur, verissime monuit *Runkel*. ad Cratini fragm. p. 90.
At res nondum expedita est.

15. Cod. ἀνευφεύρῃς. *Lobeckius* ad Phrynich. p. 260: ἂν
ἀνεύρῃς.

18. Cf. Phavorinum in v. ἄρκτος.

26. αἰ in Cod. deest.

Ἀρμόδιος: ἀρεστός, φίλος καὶ ἡρμοσμένος.

Ἀρμοσταί: οἱ ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπη-
κόους πόλεις ἄρχοντες καὶ φρουραρχοὶ ἐκπεμπόμε-
νοι, παρὰ τὸ ἀρμόζειν καὶ καθιστᾶν τὰς ὑπ' αὐτῶν
φυλαττομένας πόλεις.

5

Ἀρμενα: τὰ ἀρμόζοντά.

Ἀρνακίδα: τὸ κῶδιον, ὡς ἡμεῖς.

Ἀρνησθαι: ἀντικαταλλάσσεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ μι-
σθαρνεῖν τὸ μισθὸν ἀντὶ τινος λαμβάνειν λέγεται.
λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ περιποιούμενος καὶ ἀντὶ τοῦ 10
φυλάττων. οὕτως Πλάτων.

Ἀρότους: τοὺς ἐνιαυτούς. οὕτως Σοφοκλῆς.

Ἀροῦν: ἀροῦν, οὐκ ἀροτριᾶν λέγουσιν.

Ἀρόσομεν: τὸ ἀροτριάσομεν.

Ἀρπεδόνη: ἡ διὰ σπάρτου θήρα.

15

Ἀρπαγή: ὀξευτόνως ἡ ἀρπαγή, τὸ δὲ σκευὸς βαρυτό-
νως, ἐν' ἧ ὄνομα.

Ἀρπην: δρέκανον. Σοφοκλῆς Νόμῳ Σατυρικῷ.

Ἀρῶστιά τοῦ στρατεύειν: ἀντὶ τοῦ ἀπροθυμία.
Θουκυδίδης.

20

Ἀρῶατον: ἰσχυρόν, στερεόν. οὕτως Πλάτων.

Ἀρῶωδεῖν: τὸ δεδοικέναι. καὶ διὰ τοῦ ο. μᾶλλον δὲ
τοῦτο Ἑλληνικόν.

Ἀρῶηφορεῖν: τέσσαρες μὲν ἐχειροτονοῦντο τῶν εὐ-
γενῶν, δύο δ' ἐκρίνοντο, αἱ τινες ἤρχον τῆς ὑφῆς 25
τοῦ πέπλου καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτήν. λευκὴν
δὲ ἰσθητὰ ἐφόρουν. εἰ δὲ χρυσία περιέθεντο, ἱερὰ
ταῦτα ἐγένοντο.

Ἀρῶαβών: ἐν τοῖς δύο ῥο λεχτέον.

Ἀρῶενωπούς: ἀρῶενωπούς καὶ ἀρῶενωπάδας τὰς γυν- 30
ναῖκας καλοῦσιν.

Ἀρῶάβακα: τὴν ὀρχηστρίδα, ἣ καὶ τὸν ὀρχηστήν. ἣ

24. Cod. ἀρῶηφορεῖν: τέσσαρες.

28. Cod. ἐγίνοντο.

καὶ βλάσφημον, ἀπὸ τοῦ ἀφ' ὧ ἀβάσσειν, ὃ ἐστὶν
δοχεῖσθαι.

Ἀφ' ὧ φορεῖν: τὸ τὰ ἀπόρρητα καὶ μυστικά φέρειν.
καὶ ἀφ' ὧ φόροι καὶ ἀφ' ὧ φορία ὁμοίως.

5 Ἀφ' ὧ ρίχοι: κόφινοι οἰσύνιοι, οὓς ἀρσίχους οἱ Ἴωνες,
θηλυκῶς δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὰς ἀφ' ὧ ρίχους φασίν.

Ἀφ' ὧ ῥύ: ἐπίφθεγμα ἐρετῶν, ὥστερ' τὸ ρυπαπαί καὶ
ἕτερα τοιαῦτα.

Ἀφ' ὧ στήμων: Εὐπολὶς Ἀντολύκῃ.

10 Ἀρσειων: βασταγμάτων.

Ἀρση: ποτίσει.

Ἀρτάβη: μέτρον ἐστὶ Περσικόν. οὕτως Ἡρόδοτος.

Ἀρταμος: κρουνεργός, μάγικος. τάττει αὐτὸ Σοφο-
κλῆς ἐπὶ τοῦ φονέως.

15 Ἀρτάνη: κυρίως μὲν ἡ τῶν καλωδίων ἀρχή. Σο-
φοκλῆς δὲ ἐν Αἰχμαλωτίαις ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ.

Ἀρτημα βαλαντίου: ὁ δεσμός τοῦ βαλαντίου. ἡ ὁ
τελαμών, ἐξ οὗ ἤρτηται.

Ἀρτι: ἐπὶ τοῦ ἀπηρτισμένως καὶ πεκληρωμένως. λέγε-
ται δὲ ἄρτι καὶ τὸ μέρος τοῦ παρεληλυθότος, συνά-
πτου τῷ νῦν, ἐναντίως ἔχον τῷ αἰνέειν· τοῦτο γὰρ
κατὰ τὸ μέλλον συνάπτει.

Ἀρτιάξιν: τὸ παίζειν ἄρτια ἢ περὶ τὰ καρύεις ἢ
ἀστραγάλους τοιούτοις. Πλάτων Ἀνσιδὶ· ἡ ἀρτιά-
25 ξων ἀστραγάλους καμπόλλοις ἐκ' ὀφθαλ-
μικῶν τινῶν προορώμενοι.

Ἀρτησμός: ἀνακρεμασμός.

Ἀρτικροτεῖσθαι: συμφωνεῖσθαι.

ἀρτικροτοῦνθ' οἱ γάμοι,

30 φησὶ Μένανδρος.

Ἀρτιμελής: ὑγιὲς τοῖς μέλεσιν.

6. Cod. γη οί.

7. Cod. τορυνπατι.

27. Cod. ἀρτισμός.

28. Vid. Alberti ad Hesychium h. v.

- Ἀρτίφρονες: σώφρονες.
 Ἀρτοπόπον καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἴωνες τὸν ἀρτοποιόν.
 ἔστι δὲ τὸ ἀρτοποποιεῖν ἐν Μονοτάκτῳ Φερνίου.
 Ἀρτοσιταῖν: τὸ ἐναντίον τῷ ὀψοφαγεῖν. Πλάτων ἐν
 Τεαγέδῳ κίχρηται τῷ ὀνόματι. 5
 Ἀρτήρ: ὑποδήματος γένος. Φερεικῆτος Γρανίς.
 Ἀρται: ἐπικρέμαται.
 Ἀρτια: ἡρμοσμένα, τέλεια, ὅλη· λέγεται δὲ κατὰ
 καὶ ἄρμενα.
 Ἀρτεμισία: δύο γεγονάσι, Κερμαὶ γένος καὶ βασι- 10
 λίδες ἀμφοτέραι, ὧν ἡ μὲν πρώτη γέγονε κατὰ τὰ
 Περσικά, ἡ δὲ νεωτέρα, ἧς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ
 περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας μνημονεύει, θυγάτηρ
 μὲν ἦν Ἐκατόμνου, γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ Μανωλοῦ.
 Ἀρτίως: τελείως, ὅλως. οὐ μόνον δὲ ἄρτι τὸ πρὸ 15
 ὀλίγου. Φερεικῆτος Μυρμηκανθαράκοις.
 ἔβη γυνὴ γραιῦς, ἀρτίως ἀφ' ἡμέτερον.
 Ἀρτος: ὄνομα τεράννου.
 Ἀρτιεπής: ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν.
 Ἀρτιθάλη: νέφους. 20
 Ἀρτεμισίον ἰδίως μὲν Τπερίδης ὀνόμασε πολλὰκις
 τὸ τῆς Ἀρτεμίδος ἄγαλμα· λέγεται δὲ καὶ ἀρρητῶ-
 ρίον τι τῆς Εὐβοίας, οὗ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπερὶ
 Κτησιφῶντος μνημονεύει.
 Ἀρτίπους: ὅλησι τοὺς πόδας ἔχων. 25
 Ἀρτίστομος: ὁ σαφὴς καὶ ἡδὺ φθασγόμενος οὕτω
 Δημοσθένης.
 Ἀρτύειν: σκευάζειν.

3 & Cod. ἀρτεμίδος — ἀρτεμίδος — ἀρτεμίδος.

10. Cod. κερμαί

12. Cod. ἐν τῇ.

16. Cod. μυρμηκανοῖς apud Bekk. in Annot. cr. p. 1114.

Quod avoīs nihil aliud esse videtur, quam notissimum vocis ἀν-
 θαράκοις compendium.

25. Cod. ὅλησις.

Ἀρτύναντες: παρασκευάσαντες.

Ἀρξυθμός: ἀδιατύπωτος, ἀκανόνιστος, μὴ ἔχων ὅ-
θρον· ὁρξυθμός γὰρ ὁ τύπος.

Ἀρυσάμενος: ἀντλήσας.

5 Ἀρύτεσθαι: σὺν τῷ τ' λέγουσι, καὶ οὐκ ἀρύεσθαι.
Πλάτων Νόμοις· ὅν ὁ μὲν ἀρυτόμενος ὄθειν
τε δὴ καὶ ὁπόσον καὶ ὁπότε.

Ἀρύβαλλος: τὸ ἐλευστὸν βαλάντιον.

Ἀρύει: βοηθεῖ.

10 Ἀρυστίχους: τὰς οἰνοχόας καὶ κοτύλας.

Ἀρύβας:

Ἀρχαῖον: ἐχρήσαντο πάντες οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ δα-
νειζομένου ἀργυρίου καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ.

Ἀρχαῖος: ἀντὶ τοῦ εὐήθους, Πλάτων. Ἰσοκράτης δὲ
15 ἐν τῷ Πανηγυρικῷ τὸ ἀρχαιοτρόπως εἰπεῖν,
τοντέστιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆσθαι. Δημοσθέ-
νης δὲ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς εἰπὼν, οὕτω δὲ ἀρ-
χαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς, ἀντὶ τοῦ
ἀπλῶς ἔλαβεν.

20 Ἀρχαίως: ἀπραγμόνως, ἀπαρτηρήτως. ἢ καὶ ἡλι-
θίως.

Ἀρχεῖα: ἐνθα οἱ δημόσιοι χάριται ἀπόκεινται, χαρτο-
φυλακεῖον. ἢ τὰ χωρία τῶν κριτῶν. ἢ ἀρχαίως. Ξε-
νοφῶν Ἱστοριῶν ὀργδῶφ.

25 Ἀρχαιϊκόν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διὰ τῶν δύο ἡ
Νεφέλαις Ἀριστοφάνους.

ὡς παιδάριον εἰ καὶ φρονεῖς ἀρχαιϊκά.

Ἀρχέτυπον: [πρωτότυπον.]

Ἀρχηγέται: ἡγεμόνες οἱ ἐκόννυμοι τῶν φυλῶν. Ἀρι-

30 στοφάνης Γήρῳ.

ὁ δὲ μαθύων ἡμεῖ παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας.

2. Cod. ἔρξυθμος.

27. Aristoph. Nub. v. 821: edit. Dind.

28. πρωτότυπον Bekkerus ex Eudemo adjecit.

31. Fragn. αἰ. Cod. ἡμεῖς.

Ἄρχοντες οἱ ἐννέα τίνες: θεσμοθεταὶ ἔξ, ἄρχων,
 βασιλεὺς, πολέμαρχος. καὶ πρὸ μὲν τῶν Σόλωνος νό-
 μων οὐκ ἔξην αὐτοῖς ἅμα δικάζειν, ἀλλ' ὁ μὲν βα-
 σιλεὺς καθήστο παρὰ τῷ καλουμένῳ βουκόλῳ —
 τὸ δὲ ἦν πλησίον τοῦ πρυτανείου —, ὁ πολέμαρχος 5
 ἐν Λυκείῳ, καὶ ὁ ἄρχων παρὰ τοὺς ἐπωνύμους, οἱ
 θεσμοθεταὶ παρὰ τὸ θεσμοθέσιον. κύριοι τε ἦσαν
 ὥστε τὰς δίκας αὐτοτελεῖς ποιεῖσθαι. ὕστερον δὲ Σό-
 λωνος οὐδὲν ἕτερον αὐτοῖς τελεῖται, ἢ μόνον ὑπο-
 κρίνουσι τοὺς ἀντιδίκους. 10

Ἀρχαιρεσιάζειν: Δείναρχος τὸ ἀξιοῦν ἑαυτὸν αἰ-
 ρεθῆναι ἄρχοντα.

Ἀρχαιρεσιάζειν: τὸ πρὸς χάριν τινὶ ζητεῖν.

Ἀρχαιρεσίας: ἀρχαιρεσίας λέγουσι πληθυντικῶς,
 οὐκ ἀρχαιρεσίαν θέ, οὐδὲ ἄλλως πως. 15

Ἀρχιερέων: οὐκ ἀρχιερεά, Πλάτων ἐνδεκάτῳ Νόμῳ
 δέξειαι μέσῃ συλλαβῇ.

Ἀρχιδάμειος πόλεμος: τοῦ Πελοποννησιακοῦ πο-
 λέμου τὰ πρῶτα ἔτη. Ἀρχιδάμειος δὲ ἐκλήθη πόλε-
 μος ἀπὸ τοῦ Ἀρχίδαμου εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλεῖν. 20

Ἀρχιθεῖν: οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, πλὴν παρ'
 Αἰσχύλῳ. παρ' Ἡροδότῳ δὲ ἔστι καὶ τοῖς Ἴωσιν.

Ἀρχιθεωρός: ὁ ἡγούμενος τῶν θεωρῶν. θεωροὶ δὲ
 οἱ τὴν θεωρίαν φέροντες τοῖς θεοῖς εἰς τοὺς καλλι-
 νίκους ἀγῶνας, καὶ ὑπὲρ τῶν πατρίδων θύοντες. 25

Ἀρχων: ἀφ' οὗ ὁ ἐνιαυτὸς ἐπωνύμος γινόμενος ἑμε-
 τρεῖτο. ἦν δὲ ὁ ἄρχων τῶν ἐννέα εἰς. οἱ δὲ ἐννέα
 συνίσταντο ἐκ τε θεσμοθετῶν καὶ βασιλέως, πολε-
 μάρχου καὶ ἄρχοντος. ἐπισκόπουν δὲ αἱ τίσσασες
 αὐταὶ ἀρχαὶ καὶ κοινὰς τινὰς διοικήσεις καὶ ἰδίαις 30
 ἑκάστος.

11. Codd. ἀρχαισιάζειν.

18. Codd. ἀρχιδάμιος bis.

24. Codd. τοῖς οἷς εἰς.

Ἄρχιτέκτων: δύο σημαίνει, τὸν πρῶτον οἰκοδομημάτων
εἶναι ἐπιστάτην καὶ κεφαλὴν τὸν ἄρχοντα τῶν τεκτό-
νων, ὃς καὶ τὴν διάδοσιν τοῦ κατασκευάσματος ἐπι-
νεύει. λέγεται δὲ ἀπὸ τούτων ἀρχιτέκτων καὶ ὁ κατα-
σκευάσας τινὲ καὶ ὁ σκευωφεσάμενος· πρῶτόν τι.
10 Ἀριστοθένης τούτῳ τῷ ἀρχιτέκτονι τῆς ὅλης
φυσικῆς ἐπιστολῆς.

Ἄρρωγῆ: βοήθεια.

Ἄρρωγός: ἀφέλιμος.

10 Ἀρώματα οὐ τὰ θυμιάματα οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν,
ἀλλὰ τὰ ἐσπαρμένα.

Ἄσαφές: ἀνόητον, ἄδηλον.

Ἄσάλπικυκτον ὄραν: τὸ μεσούκτιον. οὕτως Σοφο-
κλῆς.

15 Ἀσαλῆς μανία: ἡ μηδεὶς φροντίζουσα· σάλη γὰρ
ἡ φροντίς. οὕτως Ἀισχύλος.

Ἄσαι: βλάψαι. οὕτως Ἀισχύλος.

Ἄσβεστος: ἀκατάπαυστος.

Ἄσβολος: θηλυκῶς ἢ ἄσβολος· οὐδὲ γὰρ ἀσβηνκῶς
20 ὁ ἄσβολος. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις·

τὰ πλεῖστα γὰρ

ἀποπεπὸνῃκας. φεῦ! λοῦ τῆς ἀσβόλου!

Ἀσέλγεια: ἀντὶ τοῦ πολυτέλεια. οὕτως Ἀισχύλος.

Ἀσέλγεια: πορνεία, ἀκαθαρσία. παρῆνται δέ, ὡς φα-
25 αιν, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Σέλη πόλις ἐστὶ τῆς Πηλο-
πίδας, ὅπου κακῶς ἔχον οἱ ἄνθρωποι καὶ ἑλλήλους
ἐκωιώνουν. κατ' ἐπίστασιν αὖν τὸ ἀσελγαίνειν.

Ἀσελγές: πᾶν τὸ σφοδρὸν καὶ βίαιον, καὶ ἀσελ-
γεια ἢ μετ' ἐπηρεασμοῦ καὶ θρασυτητος βία καὶ

30 ἀσελγῆς ἢ ἀνάγωγος. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ κατὰ

10. Cod. θυμιάματα.

20. Aristoph. Thesm. v. 244 — 245.

22. Cod. σφον τοῦ τ' εἰς (sic).

29. Cod. ἐπιτηγασμοῦ.

Μειδίου· τὴν μὲν ἀσίλγειαν αἶει καὶ τῇσ' ὄβριν, ἣ πρὸς ἅπαντας αἶει χοῇται. καὶ ὁ κωμικός· ὥσπερ ἀνέμου ἐξαίφνης ἀσελγούς γενομένην. καὶ Φερεκράτης· ὅλον ἀντώνιζος ὡς ἀσελγῆς φησί που. καὶ ἀσελγόκερων κριὸν Πλάτων τὸν 5 μεγαλόκερων, ἣ τὸν χαλεπὸν καὶ βίαιον τοῖς κέρασιν.

Ἄσεπτον· τὸ ἀσεβές.

Ἄση· λύπη.

Ἄσημαντα· τὰ λεγόμενα ἀσφράγιστα· καὶ γὰρ σημεῖα 10 τὰς σφραγίδας ἔλεγον.

Ἀσημάντοις· ἀφυλάκτοις, οὐκ ἔχουσι σημάτων τὰς ἐπιστάτας. ἣ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σφραγίδων.

Ἀσθμα· πνοή.

Ἀσθμάζειν· ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνειν.

Ἀσθμαίνει· πνυστιᾷ. 15

Ἀσία ὑπὸ τῶν καλλιῶν πᾶσα λέγεται, ἥς οἱ Πέρσαι τὴν ἀρχὴν ἐπέκτειντο, οὐχ ἣ νῦν ἰδίως ὀνομαζομένη οὕτως.

Ἀσιέες· ἡ καθάρα, ἀπὸ Ἀσίου τινός. καὶ Ἀσία καὶ Ἀσιῶνῃ ἢ ἀπὸ Ἀσίας, τῆς μητρὸς Προμηθέως. Δοῦ-20 ριν δὲ Ἀριστοτέλης φησί λέγειν, ὅτι ἐκλήθη Ἀσιὺς ἀπὸ τῶν χρωμένων Λεσβίων, οἳ τινες οἰκοῦσι πρὸς τῇ Ἀσίᾳ. οἱ δὲ ἀπὸ Τυρρῆνσου Λυδοῦ, εὐρόντος πρώτου τὸ τρίγωνον ὄργανον. οἱ δὲ ἀπὸ Τερπάνδρου. Ἀσιάδος κρούματα· τῆς καθάρως. οὕτως Ἀριστο-25 φάνης.

Ἀσκαλαβώτην, οὐχὶ καλαβώτην λέγουσι. μᾶλλον δὲ γαλεώτην. Μένανδρος οὕτως.

Ἀσκληπιεῖον· πεντασυλλάβως λαπτέον.

Ἀσκέραι· ὑποδήματα Ἀττικά. 30

11. Iliad. κ'. 485.

23. 24. Cod. εὐρόντες πρὸ τοῦ.

25. Aristoph. Thesm. v. 120.

28. Vid. Meinekium ad Menandr. Rel. p. 69.

Ἄσκειον: ἀντὶ τοῦ ἀπαρᾶσκειον.

Ἄσκήσασα: κοσμήσασα, μετ' ἐπιμελείας ὑφάνασα.

Ἀσκησις: ἐγκράτεια.

Ἀσκησις: ἀγωνίαν καί, ὥς ἡμεῖς, τὸ δεδιέναι καὶ
5 προσδοκᾶν τὸ μέλλον λέγουσιν.

Ἀσκοπον: ἀντὶ τοῦ ἀπροσδόκητον.

Ἀσκητικός: φιλομαθής, φιλόσοφος.

Ἀσκούμενος: κατασκευάζων, κοσμῶν.

Ἀσπῶλίζοντες: ἐφ' ἐνὸς ποδοῦ ἐφαλλόμενοι, χωλαί-
10 νοντες, ἢ στερούμενοι τῶν κατὰ φύσιν· ὅθεν καὶ
σκιμβάζειν τὸ αὐτὸ λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

Ἀσκάντης: κλινίδιον εὐτελὲς καὶ ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν.

Ἀσκαρδαμυκτὶ ὀρεῖν: μὴ καταμύοντα· Ἀριστο-
φάνης·

15 βλέψον εἰς μ' ἀσκαρδαμυκτὶ.

Ἀσκορδίνωτος: ὁ μὴ σκορδινώμενος. σκορδινᾶσθαι
δὲ ἔστι τὸ τὰ μέλη κινεῖν, ὃ καὶ μάλιτι ἐπὶ τῶν
ἀφυπνισθέντων συμβαίνει.

Ἀσκοθύλακον: Ἀοκλῆς Βάχχαις καὶ Ἀρχιππος

20 Ἀμφιτρύωνι δευτέρῳ.

Ἄσμα: τὸ διάσμα. καὶ Σώφρων καὶ ἄττεσθαι, ὃ ἡμεῖς
διάζεσθαι. μεταβολῇ τῶν δύο σς εἰς τὸ ξ ἐγένετο.

Ἄσμενος: χαίρων, ἡδέως, προθύμως.

Ἀσολοίκως: τὸ ἀφελῶς.

25 Ἀσπαίροντες: σκαρρίζοντες.

Ἀσπαλιά: ἀλιεὺς ἔργα. καὶ ἀσπαλιεύς [ὁ ἀλιεύς],
ἀπὸ τοῦ ἀποσπᾶν τὴν ἕγγραν.

Ἀσπαστοί: ἄσμενοι, θεοειδεῖς, ἡδεῖς.

Ἀσπασίως: προσηγνῶς, φιλοφρόνως.

30 Ἀσπίς: ὄπλον, σκουτάριον. λέγεται δὲ καὶ ζῶον.

Ἀσπονδοὶ ἐχθροί: ἀδιάλλακτοι.

15. Aristoph. Equit. v. 292. Cod. ἐμέ.

22. Cod. μεταβολή σὺν τῶν.

26. ὁ ἀλιεύς ex Eudemo Bekkerus.

31. Cod. ἀσπονδοί: ἐχθροί, ut Hesych. h. v.

Ἀσπάξεσθαι: καὶ τὸ προσαγορεύειν, ὡς ἡμεῖς, καὶ
τὸ χαίρειν τινὶ ἀπλῶς, καὶ ἀγαπᾶν καὶ φιλοφρονεῖ-
σθαι. ἀσπαζόμεθα, καὶ σὺν τῷ σ
ἀσπαζόμεσθ' ἐρετμά.

Ἀσπασία: πολυθρόνητος γένονεν. ἦν δὲ γένος Μίλη- 5
σία, δεινὴ δὲ περὶ λόγους. Περικλείους δὲ φασὶν αὐ-
τὴν διδάσκαλον ἄμα καὶ ἐρωμένην εἶναι. δοκεῖ δὲ
δυοῖν πολέμοις αἰτία γεγονέναι, τοῦ τε Σαμιακοῦ καὶ
τοῦ Πελοποννησιακοῦ. δοκεῖ δὲ ἐξ αὐτῆς ἐσχηκέναι
Περικλῆς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ Περικλέα τὸν νόθον. 10

Ἀσπάθητον χλαῖναν: ἀνύφαντον.

Ἀσπλήκησεν: τοῖς δακτύλοις ἐφόφησεν.

Ἀσπάλαθος: εἶδος ἀκάνθης τραχυτάτης.

Ἀσπουδός: ὁ μὴ σπουδαῖος. οὕτως Ἀρχίδης. Εὐπο- 15
λὺς Πόλεσιν.

ἄσπουδος δ' ἀνὴρ

σπουδαίου κακίων.

Ἀσσιστα: ἔργιστα.

Ἀσσα: ἄτινα.

Ἀσταχυς: ἄσταχυς καὶ ἀσταφίς. καὶ ὅλως τὸ πλεονά- 20
ζειν τῷ ᾧ ἐν ἀρχῇ τῶν τοιούτων ὀνομάτων Ἀττικόν
ἔστιν. Ὁμηρος.

ἐπὶ τ' ἡμῦς ἀσταχύεσσιν.

Κρατῖνος.

φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις.

25

Ἀστεῖόν τι καὶ κατερῶνινημένον εἰπεῖν: κωμι-
κὴ ἢ συμπλοκή. σημαίνει δὲ τὸ κατερῶνινημένον τὸ
ἄκρως διεργασμένον. [ἐν] συνουσίᾳ χρῶ.

Ἀστεγός: ὁ μὴ στέγην ἔχων. λέγεται δὲ καὶ ὁ φλύα- 30
ρος καὶ ἀνυπομόνητος.

17. Cod. κακίον.

21. Cod. τὸ ᾧ — ἀττικῶν.

24. Cod. κράτη ὡς.

28. ἐν deest.

29. Cod. στέγειν.

νέων τινῶν αὐτὴν ἀναιρεθῆναι, καὶ λοιμὸν ἐπιγενέ-
σθαι, χρῆσαι τε τὸν θεὸν τιμᾶν τὴν Ἄρτεμιν καὶ
θῦσαι κόρην τῇ ἄρκτῳ. τῶν οὖν Ἀθηναίων πρῶ-
τειν τὸν χρησμὸν μελετώντων, εἰς τις ἀνὴρ οὐκ εἶα,
6 αὐτὸς εἰπὼν καταθύσειν. ἔχων οὖν αἶγα, καὶ ὀνομά-
ζων ταύτην θυγατέρα, ἔδυσε λάθρα· καὶ ἐπαύσατο
τὸ πάθος. εἴτα τῶν πολιτῶν διαπιστούντων, ἔφη ὁ
ἀνὴρ ἐπερωτᾶν τὸν θεόν. τὸν δὲ ἂν εἰπόντα θῦσαι
καὶ τὸ λοιπὸν οὕτως ποιεῖν φήσαντος, ἐξεῖπε τὸ λά-
10 θρα γεγονός. καὶ ἀπὸ τούτου αἱ κόραι πρὸ τοῦ γά-
μου ἀρκεύειν οὐκ ᾔκνουον, ὥς περ ἀφοσιούμεναι τῇ
τῆς θηρίας.

Ἄρκτον· ἄρκτον, οὐχὶ ἄρκον. Ὀδυσσεὺς ἐναρι-
στέρ' αἰεὶ τὴν ἄρκτον ἔχων λάμπουσαν ἕως
15 ἂν ἐφεύρησ. τὸν μέντοι ἄνεμον ἄνευ τοῦ τ, ὥς
ἡμεῖς, ἀπ' ἀρκίαν, διὰ τὸ εὐφωνον. καὶ τὴν πνοὴν
ἄρκιον·

καὶ μὲν πελάζει καὶ καταψύχει πνοὴ
ἄρκιος.

20 Ἀρκτοῦρος· Ἀρκτοῦρος λέγεται καὶ αὐτὸς ὁλος ὁ
Βοώτης. ἰδίως δὲ ὁ ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτοῦ ἀστήρ.

Ἀρκύωρος· ὁ τὰς ἄρκυς, τουτέστι τὰ λῖνα, φυλάτ-
των. ἔστι δὲ ταῦτα τὰ κυνηγετικὰ πάντα λῖνα.

Ἄρκυς· λῖνα καὶ δίκτυα. ἐκτείνεται ἡ ὑστέρᾳ συλλα-
25 βῇ ὁμοίως ἐπὶ τε τῆς ὀρθῆς καὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώ-
σεως· [αἰ] ἄρκυς γὰρ καὶ τὰς ἄρκυς.

Ἀρμάτειον μέλος· εἴρηται εἰς τὸ ἐτυμολογικόν.

3. Cod. κόρη.

13 — 15 Haec verba ingeniosa conjectura Cratino vindicare stu-
duit Meinekius ad Menand. p. 86. Contra quem vide quae, ut mihi
quidem videtur, verissime monuit Runkel. ad Cratini fragm. p. 90.
At res nondum expedita est.

15. Cod. ἀνευφερέης. Lobeckius ad Phrynich. p. 260: ἂν
ἀνεύρης.

18. Cf. Phavorinum in v. ἄρκτος.

26. αἰ in Cod. deest.

Ἀρμόδιος: ἀρεστός, φίλος καὶ ἡρμοσμένος.

Ἀρμοσταί: οἱ ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες καὶ φρούραρχοι ἐκπεμπόμενοι, παρὰ τὸ ἀρμόζειν καὶ καθιστᾶν τὰς ὑπ' αὐτῶν φυλαττομένας πόλεις.

5

Ἀρμενα: τὰ ἀρμόζοντά.

Ἀρνακίδα: τὸ κώδιον, ὡς ἡμεῖς.

Ἀρνυσθαι: ἀντικαταλλάσσεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ μισθαρνεῖν τὸ μισθὸν ἀντὶ τινος λαμβάνειν λέγεται. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ περιποιούμενος καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάττων. οὕτως Πλάτων.

Ἀρότους: τοὺς ἐνιαυτούς. οὕτως Σοφοκλῆς.

Ἀροῦν: ἀροῦν, οὐκ ἀροτριᾶν λέγουσιν.

Ἀρόσομεν: τὸ ἀροτριάσομεν.

Ἀρπεθόνη: ἡ διὰ σπάρτου θήρα.

15

Ἀρπαγή: ὀξυτόνως ἡ ἀρπαγή, τὸ δὲ σκεῦος βαρυτόνως, ἢ ἡ ὄνομα.

Ἀρπην: δρέπανον. Σοφοκλῆς Νόμῳ Σατυρικῷ.

Ἀρρώστια τοῦ στρατεύειν: ἀντὶ τοῦ ἀπροθυμία. Θουκυδίδης.

20

Ἀρράτον: ἰσχυρόν, στερεόν. οὕτως Πλάτων.

Ἀρρώδεῖν: τὸ δεδοικέναι. καὶ διὰ τοῦ ο. μᾶλλον δὲ τοῦτο Ἑλληνικόν.

Ἀρρήφορεῖν: τέσσαρες μὲν χειροτονοῦντο τῶν εὐγενῶν, δύο δ' ἐκρίνοντο, αἳ τινες ἤρχον τῆς ὑφ᾽ αὐτῶν τοῦ πέπλου καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτήν. λευκὴν δὲ ἐσθῆτα ἐφόρουν. εἰ δὲ χρυσία περιέθεντο, ἱερὰ ταῦτα ἐγένοντο.

Ἀρράβων: ἐν τοῖς δύο ρρ λεγτέον.

Ἀρρένωπούς: ἀρρένωπούς καὶ ἀρρένωπάδας τὰς γυναῖκας καλοῦσιν.

Ἀρράβακα: τὴν ὀρχηστρίδα, ἣ καὶ τὸν ὀρχηστήν. ἣ

24. Cod. ἀρρήφορεῖν: τέσσαρες.

28. Cod. ἐκρίνοντο.

καὶ βλάσφημον, ἀπὸ τοῦ ἀρρήτα βλάσσειν, ὃ ἐστὶν
δοχεῖσθαι.

Ἀρρήφορεῖν: τὸ τὰ ἀπόρρητα καὶ μυστικά φέρειν.
καὶ ἀρρήφοροι καὶ ἀρρήφορία ὁμοίως.

5 Ἀρρήχοι: κόφινοι οἰσύνιοι, οἷς ἀρσίχους οἱ Ἴωνες,
θηλυκῶς δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὰς ἀρρήχους φασίν.

Ἀρρύ: ἐπίφθεγμα ἐρετῶν, ὥσπερ τὸ ρυπαρὰ καὶ
ἔτερα τοιαῦτα.

Ἀρρώστημων: Εὐπολὶς Αὐτολύκῳ.

10 Ἀρσεων: βασταγμάτων.

Ἀρση: ποτίσει.

Ἀρτάβη: μέτρον ἐστὶ Περσικόν. οὕτως Ἡρόδοτος.

Ἀρταμος: κρεουργός, μάγισκος. τάττει αὐτὰ Σοφο-
κλῆς ἐπὶ τοῦ φονέως.

15 Ἀρτάνη: κυρίως μὲν ἡ τῶν καλωδίων ἀγχόνη. Σο-
φοκλῆς δὲ ἐν Αἰχμαλωτίαις ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ.

Ἀρτημα βαλαντίου: ὁ δεσμός τοῦ βαλαντίου. ἡ ὁ
τελαμάν, ἐξ οὗ ἤρτηται.

Ἀρτι: ἐπὶ τοῦ ἀπηρτισμένως καὶ πεκληρωμένως. λέγε-

20 ται δὲ ἄρτι καὶ τὸ μέρος τοῦ παρεληλυθότος, συνά-
πτου τῷ νῦν, ἐναντίως ἔχον τῷ ἀντίκᾳ· τοῦτο γὰρ
κατὰ τὸ μέλλον συνάπτει.

Ἀρτιάξειν: τὸ παίζειν ἄρτια ἢ περιττὰ καρῶναις ἢ
ἀστραγάλοις τοιούτοις. Πλάτων Λύσιδι· ἡ ἀρτιά-

25 ζων ἀστραγάλοις καμπόλλοις ἐκ φορμι-
σκων τινῶν προορφάμενοι.

Ἀρτησμός: ἀνακρεμασμός.

Ἀρτικροτεῖσθαι: συμφωνεῖσθαι·

ἀρτικροτοῦνθ' οἱ γάμοι,

30 φησὶ Μένανδρος.

Ἀρτιμελής: ὑγιὴς τοῖς μέλεσιν.

6. Cod. γα οἱ.

7. Cod. τορυπατε.

27. Cod. ἀρτισμός.

28. Vid. Alberti ad Hesychium h. v.

- Ἄρτίφρονες: σόφρονες.
 Ἄρτοπόπον καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἰωνεὶς τὸν ἄρτοποιόν.
 ἔστι δὲ τὸ ἄρτοποιεῖν ἐν Μονοτόπῳ Φαειχου.
 Ἄρτοσιταῖν: τὸ ἐναντίον τῷ ἀποφωγεῖν. Πλάτων ἐν
 Τεαγέδῳ κίχρηται τῷ ἀνόματι. 5
 Ἄρτηρ: ὑποδήματος γένος. Φαεικράτης Γρανύλιν.
 Ἄρται: ἐπικρέμαται.
 Ἄρτια: ἡρμωμένα, τέλεια, ὕγιη. λέγεται δὲ καὶ αὐτὰ
 καὶ ἄρμενα.
 Ἄρτεμισία: δύο γέγονασι, Καριναὶ γένος καὶ βασι- 10
 λίδες ἀμφοτέραι, ὧν ἡ μὲν πρώτη γέγονε κατὰ τὰ
 Περσικά, ἡ δὲ νεώτερα, ἧς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ
 περὶ τῆς Ῥωδίων ἐλευθερίας μνημονεύει, θυγάτηρ
 μὲν ἦν Ἐκατόμνου, γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ Μανσωλοῦ.
 Ἄρτίας: τελείως, ὕγιως. οὐ μόνον δὲ ἄρτι τὸ πρὸ 15
 ὀλίγου. Φαεικράτης Μυρμηκανθρώποις.
 ἔστι γυνὴ γραῦς, ἄρτίας ἀφικμένη.
 Ἄρτος: ὄνομα τυράννου.
 Ἄρτιεπής: ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν.
 Ἄρτιδ' ἀλῆ: νέφους. 20
 Ἄρτεμισιον ἰδίως μὲν Ἐπερίδης ὠνόμασε πολλὰκις
 τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα. λέγεται δὲ καὶ ἀρχιερε-
 ρίον τι τῆς Εὐβοίας, αὐτὸ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ
 Κτησιφάντους μνημονεύει.
 Ἄρτιαους: ὕγιαι τοὺς πόδας ἔχον. 25
 Ἄρτιστομος: ὁ σαφὴς καὶ ἡδὺ φθαργόμενος οὕτω
 Δημοσθένης.
 Ἄρτύειν: σκευάζειν.

2. & Cod. ἀρεστέων — ἀρετέων — ἀρεστέων

10. Cod. καρμιαί

12. Cod. ἐν τῇ.

16. Cod. μυρμηκανοῖς apud Bekk. in Annot. cr. p. 1114.
 Quod ανοῖς nihil aliud esse videtur, quam notissimum vocis ἀν-
 θρώποις compendium.

25. Cod. ὕγις.

Ἄρτυναντες· παρασκευάσαντες.

Ἄρξυθμος· ἀδιατύπωτος, ἀκανόνιστος, μὴ ἔχων ὅ-
θμὸν· ὁρῶς γὰρ ὁ τύπος.

Ἀρυσάμενος· ἀντλήσας.

5 Ἄρύτεσθαι· σὺν τῷ τ λέγουσι, καὶ οὐκ ἀρύεσθαι.
Πλάτων Νόμοις· ὅν ὁ μὲν ἀρυτόμενος ᾔθειν
τε δὴ καὶ ὁπόσον καὶ ὁπότε.

Ἀρύβαλλος· τὸ ἐλκυστὸν βαλάντιον.

Ἀρύει· βοηθεῖ.

10 Ἀρυστίχους· τὰς οἰνοχόας καὶ κοτύλας.

Ἀρύβας·

Ἀρχαῖον· ἐκρήσαντο πάντες οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ δα-
νειζομένου ἀργυρίου καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ.

Ἀρχαῖος· ἀντὶ τοῦ εὐήθης, Πλάτων. Ἰσοκράτης δὲ
15 ἐν τῷ Πανηγυρικῷ τὸ ἀρχαιοτρόπως εἰπεῖν,
τουτέστιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆσθαι. Δημοσθέ-
νης δὲ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς εἰπὼν, οὕτω δὲ ἀρ-
χαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς, ἀντὶ τοῦ
ἀπλῶς ἔλαβεν.

20 Ἀρχαίως· ἀπραγμόνως, ἀπαρατηρήτως. ἢ καὶ ἡλι-
θίως.

Ἀρχεῖα· ἐνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἀπόκεινται, χαρτο-
φυλακεῖον. ἢ τὰ χωρία τῶν κριτῶν. ἢ ἀρχαίως. Ξε-
νοφῶν ἱστοριῶν ὀγδόῃ.

25 Ἀρχαιεῖκόν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διὰ τῶν δύο ἡ
Νεφέλεις Ἀριστοφάνης·

ὡς παιδάριον εἰ καὶ φρονεῖς ἀρχαιεῖκά.

Ἀρχέτυπον· [πρωτότυπον.]

Ἀρχηγέται· ἡγεμόνες οἱ ἐπάννυμοι τῶν φυλῶν. Ἀρι-
30 στοφάνης Γήρα·

ὁ δὲ μεθύων ἡμεῖς παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας.

2. Cod. ἔρωςμος.

27. Aristoph. Nub. v. 821: edit. Dind.

28. πρωτότυπον Bekkerus ex Eudemo adjecit.

31. Fragm. iά. Cod. ἡμεῖς.

Ἀρχόντες οἱ ἐννέα τίνες: θεσμοδύται εἰς, ἄρχων, βασιλεὺς, πολέμαρχος. καὶ πρὸ μὲν τῶν Σόλωνος νόμων οὐκ ἔξην αὐτοῖς ἅμα δικάζειν, ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς καθῆστο παρὰ τῷ καλουμένῳ βουκόλῳ — τὸ δὲ ἦν πλησίον τοῦ πρυτανείου —, ὁ πολέμαρχος 5 ἐν Λυκείῳ, καὶ ὁ ἄρχων παρὰ τοὺς ἐκπνύμους, οἱ θεσμοδύται παρὰ τὸ θεσμοδύσιον. κύριοι τε ἦσαν ὥστε τὰς δίκας αὐτοτελεῖς ποιεῖσθαι. ὕστερον δὲ Σόλωνος οὐδὲν ἕτερον αὐτοῖς τελεῖται, ἢ μόνον ὑποκρίνουσι τοὺς ἀντιδίκους. 10

Ἀρχαιρεσιάζειν: Δείναρχος τὸ ἀξιούν ἑαυτὸν αἰρεθῆναι ἄρχοντα.

Ἀρχαιρεσιάζειν: τὸ πρὸς χάριν τιμὴ ζητεῖν.

Ἀρχαιρεσίας: ἀρχαιρεσίας λέγουσι πληθυντικῶς, οὐκ ἀρχαιρεσίαν δέ, οὐδὲ ἄλλως πως. 15

Ἀρχιερέων: οὐκ ἀρχιερεῖα, Πλάτων ἐνδεκάτῳ Νόμῳ ὁξεῖαν μέσσην συλλαβήν.

Ἀρχιδάμειος πόλεμος: τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου τὰ πρῶτα ἔτη. Ἀρχιδάμειος δὲ ἐκλήθη πόλεμος ἀπὸ τοῦ Ἀρχίδαμου εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλεῖν. 20

Ἀρχήθεν: οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, πλὴν παρ' Αἰσχύλῳ. παρ' Ἡροδότῳ δὲ ἔστι καὶ τοῖς Ἰωσιν.

Ἀρχιθεωρός: ὁ ἡγούμενος τῶν θεωρῶν. θεωροὶ δὲ οἱ τὴν θεωρίαν φέροντες τοῖς θεοῖς εἰς τοὺς καλλνίκους ἀγῶνας, καὶ ὑπὲρ τῶν πατρίδων θύοντες. 25

Ἀρχων: ἄφ' οὗ ὁ ἐνιαυτὸς ἐκάνυμος γενόμενος ἐμετρεῖτο. ἦν δὲ ὁ ἄρχων τῶν ἐννέα εἰς. οἱ δὲ ἐννέα συνίσταντο ἐκ τε θεσμοδυτῶν καὶ βασιλέως, πολέμαρχου καὶ ἄρχοντος. ἐπισκόπου δὲ αἱ τέσσαρες αὗται ἀρχαὶ καὶ κοινὰς τινας διοικήσεις καὶ ἰδίαις 30 ἕκαστος.

11. Cod. ἀρχαισιάζειν:

18. Cod. ἀρχιδάμιος bis.

24. Cod. τοῖς οἷς εἰς.

Ἀρχιτέκτων: δύο σημαίνει, τὸν πᾶν οἰκοδομημάτων
εἶναι ἐπιστάτην καὶ κυρίως τὸν ἄρχοντα τῶν τεκτό-
νων, ὃς καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ κατασκευάσματος ἐπι-
νεύει. λέγεται δὲ ἀπὸ τούτων ἀρχιτέκτων καὶ ὁ κατα-
σκευάσας τινὲ καὶ ὁ σκευοψησάμενος προῖνμά τι.
10 Ἀρμοσθέντες τούτῳ τῷ ἀρχιτέκτονι τῆς ὅλης
φυσῆς ἐπιστολῆς.

Ἀρωγή: βοήθεια.

Ἀρωγός: ἀφέλιμος.

10 Ἀρώματα οὐ τὰ θυμιάματα οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν,
ἀλλὰ τὰ ἐσπαρμένα.

Ἀσαφές: ἀνόητον, ἄδηλον.

Ἀσάπιγκτον ὄραν: τὸ μένονύκιον. οὕτως Σφο-
κλῆς.

15 Ἀσαλῆς μανία: ἡ μηδενὸς φροντίζουσα· σάλη γὰρ
ἡ φροντίς. οὕτως Αἰσχύλος.

Ἀσαι: βλάπτει. οὕτως Αἰσχύλος.

Ἀσβεστος: ἀκατάπαντος.

Ἀσβολος: θηλυκῶς ἡ ἄσβολος· οὐδὲ γὰρ ἀρσενικῶς
20 ὁ ἄσβολος. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις·

τὰ πλεῖστα γὰρ

ἐποπεπώνηκας. φεῦ! τοῦ τῆς ἀσβόλου!

Ἀσέλγεια: ἐντὶ τοῦ πολυτέλεια. οὕτως Αἰσχίνης.

Ἀσέλγεια: πορνεία, ἀκαθαρσία. παρῆναι δέ, ὡς φα-
25 σαι, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Σέλη πόλις ἐστὶ τῆς Πιου-
δίας, ὅπου χακῶς ἔξω οἱ ἄνθρωποι καὶ ἑλλήλους
ἐκωιδνουν. κατ' ἐπίτασιν εὖν τὸ ἀσελγαλεῖν.

Ἀσελγές: πᾶν τὸ σφοδρὸν καὶ βίαιον. καὶ ἀσελ-
γεία ἡ μετ' ἐπηρεασμοῦ καὶ θρασυήτος βία. καὶ
30 ἀσελγῆς ἡ ἀνάγωγος. Ἀρμοσθέντες ἐν τῷ κατὰ

10. Cod. θυμιάματα.

20. Aristoph. Thesm. v. 244 — 245.

22. Cod. σφον τοῦ τ' εἰς (sic).

29. Cod. ἐπιηγιασμοῦ.

Μαιδίον· τὴν μὲν ἀσίλγειαν αἰεὶ καὶ τῇ
 ὄβριν, ἣ πρὸς ἅπαντας αἰεὶ χοῖται. καὶ ὁ
 κωμικός· ὥσπερ ἀνέμου ἐξαίφνης ἀσελγούς γενομέ-
 νου. καὶ Φερεκράτης· ὅλον αὐτόπνιγος ὡς ἀσελγής
 φησὶ πον. καὶ ἀσελγέκερων κριὸν Πλάτων τὸν 5
 μεγαλόκερων, ἣ τὸν χαλεπὸν καὶ βίαιον τοῖς κέρασιν.

Ἄσειπτον· τὸ ἀσεβές.

Ἄση· λύπη.

Ἀσημαντα· τὰ λεγόμενα ἀσφράγιστα· καὶ γὰρ σημεῖα
 τὰς σφραγίδας ἔλεγον. 10

Ἀσημάντοις· ἀτυλάκτοις, οὐκ ἔχουσι σημάτων
 τοὺς ἐπιστάτας. ἣ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σφραγίδων.

Ἀσθμα· πνοή.

Ἀσθμάζειν· ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνειν.

Ἀσθμαίνει· πνευστιᾷ. 15

Ἀσία ὑπὸ τῶν καλῶν πᾶσα λέγεται, ἥς οἱ Πέρσαι
 τὴν ἀρχὴν ἐπέκτειντο, οὐχ ἣ νῦν ἰδίως ὀνομαζομένη
 οὕτως.

Ἀσιάς· ἡ κισθάρα, ἀπὸ Ἀσίου τινός. καὶ Ἀσία καὶ
 Ἀσιώγη ἡ ἀπὸ Ἀσίας, τῆς μητρὸς Προμηθέως. Δοῦ-20
 ριν δὲ Ἀριστοτέλης φησὶ λέγειν, ὅτι ἐκλήθη Ἀσιὺς
 ἀπὸ τῶν χρωμένων λεσβίων, οἳ τινες οἰκοῦσι πρὸς
 τῇ Ἀσίᾳ. οἱ δὲ ἀπὸ Τυρρῶνινου Ἀνδοῦ, εὐρόντος
 πρώτου τὸ τρίγωνον ὄργανον. οἱ δὲ ἀπὸ Τερπάνδρου.
 Ἀσιάδος κρούματα· τῆς κισθάρας. οὕτως Ἀριστο-25
 φάνης.

Ἀσκαλαβώτην, οὐχὶ καλαβώτην λέγουσι. μᾶλλον δὲ
 γαλιώτην. Μένανδρος οὕτως.

Ἀσκληπιεῖον· πεντασυνλλάβως λεπτέον.

Ἀσκέραι· ὑποδήματα Ἀττικὰ. 30

11. *Iliad.* κ'. 485.

23. 24. *Cod.* εὐρόντες πρὸ τοῦ.

25. *Aristoph.* *Thesm.* v. 120.

28. *Vid. Meinekium ad Menandr. Rel.* p. 69.

Ἄσκειον: ἀντὶ τοῦ ἀπαρᾶσκειον.

Ἀσκήσασα: κοσμήσασα, μετ' ἐπιμελείας ὑφάνασα.

Ἀσκησις: ἐγκράτεια.

Ἀσκησις: ἀγωνίαν καί, ὥς ἡμεῖς, τὸ δεδιέναι καὶ
5 προσδοκᾶν τὸ μέλλον λέγουσιν.

Ἀσκοπον: ἀντὶ τοῦ ἀπροσδόκητον.

Ἀσκητικός: φιλομαθής, φιλόσοφος.

Ἀσκούμενος: κατασκευάζων, κοσμῶν.

Ἀσπώλλιζοντες: ἐφ' ἐνὸς ποδοῦ ἐφαλλόμενοι, χωλαί-
10 νοντες, ἢ στερούμενοι τῶν κατὰ φύσιν· ὅθεν καὶ
σκιμβάζειν τὸ αὐτὸ λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

Ἀσκάντης: κλινίδιον εὐτελες καὶ ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν.

Ἀσκαρδαμυκτὶ ὀρεῖν: μὴ καταμύοντα· Ἀριστο-
φάνης·

15 βλέψον εἰς μ' ἀσκαρδαμυκτὶ.

Ἀσκορδίνωτος: ὁ μὴ σκορδινώμενος. σκορδινᾶσθαι
δὲ ἐστὶ τὸ τὰ μέλη κινεῖν, ὃ καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν
ἀφυπνισθέντων συμβαίνει.

Ἀσκοθύλακον: Διοκλῆς Βάκχαις καὶ Ἀρχιππος

20 Ἀμφιτρούωνι δευτέρῳ.

Ἄσμα: τὸ διάσμα. καὶ Σώφρων καὶ ἄττεσθαι, ὃ ἡμεῖς
διάζεσθαι. μεταβολῇ τῶν δύο σσ εἰς τὸ ξ ἐγένετο.

Ἄσμενος: χαίρων, ἡδέως, προθύμως.

Ἄσολόικως: τὸ ἀφελῶς.

25 Ἀσπαίροντες: σκαρρίζοντες.

Ἀσπαλιά: ἀλιεύς ἔργα. καὶ ἀσπαλιεύς [ὁ ἀλιεύς,]
ἀπὸ τοῦ ἀποσπᾶν τὴν ὕγραν.

Ἀσπαστοί: ἄσμενοι, θεοειδεῖς, ἡδεῖς.

Ἀσπασίως: προσηνῶς, φιλοφρόνως.

30 Ἀσπίς: ὄπλον, σκουτάριον. λέγεται δὲ καὶ ζῶν.

Ἀσπονδοὶ ἐχθροί: ἀδιάλλακτοι.

15. Aristoph. Equit. v. 292. Cod. ἐμέ.

22. Cod. μεταβολή σὺν τῶν.

26. ὁ ἀλιεύς ex Eudemo Bekkerus.

31. Cod. ἄσπονδοι: ἐχθροί, ut Hesych. h. v.

Ἀσπάζεσθαι: καὶ τὸ προσωροῦν, ὡς ἡμεῖς, καὶ
τὸ χαίρειν τιπὶ ἀπλῶς, καὶ ἀγαπᾶν καὶ φιλοφρονεῖ-
σθαι. ἀσπαζόμεθα, καὶ σὺν τῷ σ
ἀσπαζόμεσθ' ἐρετμά.

Ἀσπασία: πολυδρόλῃτος γέγονεν. ἦν δὲ γένος Μιλη- 5
σία, δεινὴ δὲ περὶ λόγους. Περικλείους δὲ φασὶν αὐ-
τὴν διδάσκαλον ἄμα καὶ ἐρωμένην εἶναι. δοκεῖ δὲ
δυοῖν πολέμοιν αἰτία γεγονέναι, τοῦ τε Σαμιακοῦ καὶ
τοῦ Πελοποννησιακοῦ. δοκεῖ δὲ ἐξ αὐτῆς ἐσχημέναι
Περικλῆς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ Περικλέα τὸν νόθον. 10

Ἀσπάθητον χλαῖναν: ἀνύφαντον.

Ἀσπλήκησεν: τοῖς δακτύλοις ἐψόφησεν.

Ἀσπάλαθος: εἶδος ἀκάνθης τραχυτάτης.

Ἀσπουδος: ὁ μὴ σπουδαῖος. οὕτως Ἀρχίδης. Εὐπο- 15
λὺς Πόλεσιν.

ἄσπουδος δ' ἀνήρ

σπουδαίου κακίων.

Ἀσσιστα: ἔργιστα.

Ἀσσα: ἄτινα.

Ἀσταχυς: ἄσταχυς καὶ ἀσταφίς. καὶ ὅλως τὸ πλεονά- 20
ξεν τῷ ᾧ ἐν ἀρχῇ τῶν τοιούτων ὀνομάτων Ἀττικόν
ἔστιν. Ὅμηρος.

ἐπὶ τ' ἡμῦς ἀσταχύεσσιν.

Κρατῖνος.

φοιτᾷς ἐπὶ δαῖπνον ἄνηστις. 25

Ἀστεῖόν τι καὶ κατερῶνινημένον εἰπεῖν: κωμι-
κὴ ἢ συμπλοκὴ. σημαίνει δὲ τὸ κατερῶνινημένον τὸ
ἄκρως διειργασμένον. [ἐν]. συνουσία χρῶ.

Ἀστεγός: ὁ μὴ στέγην ἔχων. λέγεται δὲ καὶ ὁ φλύα- 30
ρος καὶ ἀνυπομόνητος.

17. Cod. κακίον.

21. Cod. τὸ ᾧ — ἀττικῶν.

24. Cod. κράτη ὡς.

28. ἐν deest.

29. Cod. στέγμιν.

Ἄστειος: εὐδυνετός, εὐαργέσιμος, χαρίεις, γελαικίδης, καλῶς πολιτικευόμενος, ἀπὸ τοῦ ἄστειος.

Ἄστειος καὶ ἀστυκός; διτιῶς. Μένανδρος·
προποιεῖς ἀστυκὸν ὕαυτὸν πάλιν.

5 Ἀλκαίος Πασιφάη·

νῦν οὖν γένοιτ' ἄστειος, οἰκῶν ἐν πόλει.

Ἄστειος: ἀστέιζομένους, πολιτικευομένους. εὐφημότερον ἀστέιζεσθαι τὸ ὠραῖζεσθαι, γαλατοποιεῖν, σκαπτειν.

10 Ἀστέιζεσθαι: τὸ χαριεντίζεσθαι. καὶ ἄστειος ὁ χαρίεις.

Ἀστέιζεται: ὠραῖζεσθαι, νομψεύεται.

Ἀστιάδμητος: ἄνισος.

Ἀστράβη: τὸ ἐκ τῶν ἑφελικῶν ξύλων, ὃ κρατυδαίν

15 οἱ καθεζόμενοι. καὶ αὐτὸ τὸ νωτοφόρον ὑπεζύγιον. καὶ πᾶν ὑποζύγιον, ἐφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ὠχοῦντο, οὕτως ἐκαλεῖτο, ὥς καὶ Δημοσθένης κατὰ Μειδίον.

Ἀστράγαλος: κυρίως τὸ συνήθως λεγόμενον. καὶ ὁ σφόνδυλος τοῦ τραχήλου. καὶ ὁ πεττικός. καὶ βοτάνη

20 δὲ οὕτω καλεῖται. ἀστραγάλους δὲ οἱ Ἄττικοι· τὸ γὰρ θηλυκὸν Ἰακόν. καὶ παρ' Ὀμήρῳ τινὲς θηλυκῶς, οἶον·

νήπιος, οὐκ ἐπέλεον, ἀμφ' ἀστραγάλοισι
χολωθεῖς.

25 Φερεκράτης Δουλοθιδασκάλοις·

αὐτ' ἀστραγάλων [τοῖς] κενθύλοισι
παίζετε.

Πλάτων Λύσιδι: ἡρτίαζον ἀστραγάλοις καμπόλλοις. λέγουσι δὲ καὶ ἀστρίχους. Ἀντιφάνης

30 Ἐπιδαυρίῳ·

ἐπαίζομεν μὲν ἀρτίως τοῖς ἀστρίχοις.

6. Cod. νῦν γένοιτ'.

23. Vid. Boissonade ad Iliad. ψ'. 88.

26. τοῖς δεστ. Cod. παίζεται.

Ἄστροίχους τοὺς ἀστρογάλους λέγουσιν, ὡς ἀνωτέρω
εἴρηται.

Ἄστρυγείτων· πλασίοχαρος.

Ἄστεμφέα· ἀμετακίνητον, βέβαιον. ἢ ἀντὶ τοῦ
ἀστεμφῶς. 5

Ἄστερόεντα· ἤτοι ἀστέρας ἐμπεικικιμένους ἔχοντα.

Ἄστέρων τέθριππος· τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου.

Ἄστεσι· πόλειςιν.

Ἄστειβής· ἀσφαλὴς ἢ ἄβατος.

Ἄστεῖζόμενος· ἀγλαῖζόμενος, ὠραῖζόμενος, κομφενό- 10
μενος.

Ἄστεῦσμός· πιθανολογία.

Ἄστός· πολίτης.

Ἄστραβηλάτης· ὀνηλάτης.

Ἄστυπολείν· τὸ ἐν ἄστει διατρέβειν, ἄγριον ὄντα. 15

Ἄσταθμητότατον· περὶ οὐ οὐδεὶς ἂν δύναιτο τε-
κμήρασθαι οὐδὲ σταθμήσασθαι, τί ποτε διανοεῖται ἢ
τί πράξει. Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας.

Ἄστικτον χωρίον· τὸ μὴ ὑποκείμενον δανειστέῳ.
ὅτι ἂν γὰρ ὑποκέηται αὐτῷ, τοῦτο ὁ δανείσας διὰ 20
γραμμάτων δηλοῖ ἐπικειμένων τῷ χωρίῳ. τὸ δὲ αὐτὸ
καὶ ἐπὶ οἰκίας γίνεται.

Ἄστυνόμοι· δέκα ἦσαν ἀστυνόμοι, πάντες μὲν ἐν
Πειραιεῖ, πάντες δὲ ἐν ἄστει, οἷς ἔμελε περὶ τὰ αὐ-
ληγείδων καὶ ψαλτρίων καὶ κορυλόγων καὶ τῶν τοι- 25
ούτων.

Ἄσταφίδα· ἀσταφίδα καὶ ὄσταφίδα οἱ Ἀττικοί, ἐκα-
τέρας. Νικοφῶν ἐν Χειρογάστορσιν ὄσταφίδα εἴ-
ρηκεν.

4. Cod. ἀστεφία.

6. Cod. ἐμπεικικιμένους.

12. Cod. ἀστιεμός.

18. Cod. πράξει.

28. De Nicophonte, Comicor vid. Meineken Quæst. scen. II.
p. 59-60.

Ἀστάνδης: γεγενηματοφόρος. Περσικὸν τὸ ὄνομα.

Ἀστειών: τῶν ἐν ἄστει διατριβόντων.

Ἀστεκτα: ἀβάστακτα, ἀνυπομόνητα, οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι.

5 Ἀστικὸν ἐμπόριον: ἐν ᾧ οἱ ἄστοι Ἀθήνησιν ἐμπορεύοντο. ἦν δὲ καὶ ἄλλο ξενικόν, ἐν ᾧ οἱ ξένοι.

Ἀστόξενοι: οἱ γένει ἐξ ἀρχῆς προσήκοντες, ἐπὶ δὲ τῆς ἀλλοδαπῆς γεγονότες.

Ἀστυφίαν: ἀστυφίαν καὶ ἀστυσίαν, διὰ τε τοῦ φ
10 καὶ τοῦ σ ὁμοίως. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀσίου λέγουσιν.

Ἀστυφίαν παρὰ τὴν ἀναγορασίαν, ἣν ἐκήρυσσον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

Ἀσύμβατον: ἀφιλλῶτον.

Ἀσυνάρτητον:

15 Ἀσυνδυάστως: ἀσυμπλόκως, ἀσυζεύκτως.

Ἀσυνθεσία: παρὰβασις συνθηκῶν.

Ἀσύνθετος: ἀσύμφωνος, ἄμικτος.

Ἀσύντακτον: μὴ συντεταγμένον, μὴ συμφραζάμενον.

Ἀσυντελής: ἀσύφορος, ἀχρήσιμος.

20 Ἀσύφηλον: ἀπαίδευτον, ἀνόητον.

Ἀσυνθετώτατον: Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας ἐπὶ ὄχλου τάττει τὸ ὄνομα, ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον καὶ ἀβεβαιότατον καὶ πλείους διὰ τὸ βέβαιον οὐ τιθέμενον. ἢ ἀνομολόγητον, ἀσύμφωνον· ὁμολογίαι γὰρ αἱ
25 συνθῆκαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσυνετώτατον. Ὅμηρος δὲ ἀντὶ τοῦ ὃ μὴ δύναται τις συνιέναι, τί ποτε φρονεῖ. φησὶ γάρ·

σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον.

Ἀσφάλεια: ἀσφάλεια μὲν καὶ ἀσφαλές Ἑλληνικά, τὸ
30 δὲ ἀσφαλίξεσθαι βάρβαρον.

Ἀσφαλεστέρους: Πλάτων Πολιτεία.

10. Cod. ὁμοίως. Ὁμοίως καί.

12. Post ἐκκλησίαις repetit Cod. glossam jam supra positam, ἀσπερόντα: ἦτοι αστ. ἐκπεποκ. εχ.

31. Cod. ἀσφαλεστέως.

Ἀσφάραγον: φάρυγα, στόμαχον, λαιμόν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀπανθῶν ἀποφνύμενον βλάστημα. ἔστι δὲ καὶ βοτάνης εἶδος ἀσφάραγος, πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτηδειον. οὕτως μὲν οἱ Ἄττικοι διὰ τοῦ φ τὴν λέξιν προφέρουσιν, οἱ δὲ πολλοὶ μὴ ἀκριβοῦντες διὰ τοῦ ψ 5
π λέγουσι, καὶ ἀπλῶς τὰ τῶν λαχάνων ὄρμενα ἀσπαράγους καλοῦσιν.

Ἀσφόδελος: σκιλλῶδες φυτόν, φύλλα ἔχον μακρὰ καὶ ἀνθέρικον ἐσθιόμενον. καὶ τὸ σπέρμα δὲ αὐτοῦ φρυγόμενον, καὶ ἡ ῥίζα κοπτομένη μετὰ σύκων πλεῖ-
στην ὄνησιν ἔχει. Περσεφόνης καὶ χθονίων ἱερόν. καὶ Ῥόδιοι τὴν Κόρην καὶ τὴν Ἀρτεμιν ἀσφοδέλφ στέφουσι. προπαροξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον·

οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλφ
ἐν ὄνειαρ. 15

τὸν δὲ τόπον, ἐν ᾧ φύεται, ὀξυτονητέον, ὥς καὶ παρ' Ὀμήρῳ·

κατ' ἀσφοδέλδον λειμῶνα.

Ἀσχήλλων: ἀδημονῶν, ληπούμενος, χαλεπαίνων, ἀγανακτῶν. 20

Ἀσχήτως: ἀμέτρως.

Ἀσχολοῦμαι: ἀσχολοῦμαι καὶ ἀσχολεῖ καὶ ἀσχολεῖσθαι. ταῦτα Μένανδρος λέγει. Φιλήμων δὲ καὶ ἀσχολεῖ.

Ἀσχέδωρος: παρ' Ἀσχύλῳ ὁ ἐκ τῆς ἰδίας ἀλκῆς 25
ἄσχετα θωρούμενος, οἷον βίαιος. Ἰταλιῶται τὸν σύγγραφον ἀσχέδωρον καλοῦσιν.

Ἀσώδης ἐστίν: ἐφυλάδης δὲ Ἀσχύλος. ὁ δ' ἱατρὸς τὸν πρὸς τὰ σιτία ἀτάκτως διακείμενον καὶ ἀηδῶς.

Ἀσώτως: αἰσχυρῶς. 30

Ἀταλαίπωρον: ἄπονον. ἢ τὸ ἐξ ἐτοίμου λεγόμενον καὶ οὐ μετὰ ἀποδείξεως. ἢ τὸ εὐχερὲς καὶ φανερόν.

Ἀταλαιπώρως: ῥαθύμως, ὀλιγώρως. Ἀριστοφάνης *Δαναΐσιν*·

οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἢ ποίησις
διέκαιτο.

Ἀτάλαντον: ἴσον, παραπλήσιον.

Ἀταλῆσιν: ἀπαλαῖς, νεογναῖς.

5 Ἀταμίεντον: ἀδιοίκητον. ἢ οὐ περ οὐκ ἔστι ταμῖον.
λέγεται δὲ καὶ τὸ πρόχειρον καὶ ἐν ἐτοίμῳ.

Ἀτάρ: καὶ δὴ. ἢ πλήν, ἅτε δὴ. ἢ ὅμως. ἐντὶ τοῦ δέ.

Ἀτάρ: δέ, πλήν, ὅμως.

Ἀτάρβητος: ἄφοβος, ἄτρομος.

10 Ἀτάρ ὡς: εἰτα δὴ ὅμως.

Ἀτάρ οὖν: διὰ τοῦτο οὖν.

Ἀταρνεύς: πηλὴνιόν τι κατακτετὸν Αἰσίου καίμενον.

Ἀτάσθαλα: ἄδικα, ἁμαρτωλά.

Ἀτέγκτοις: τοῖς μήτε θαρσύνουσι μήτε ἰδρῶσιν, ἀβρό-

15 χοῖς.

Ἀτεγκτος: ἄκματος καὶ ἀναλκῆτος ἄνθρωπος, οἷον
μήτε παραινέσει μήτε φόβῳ τὴν πώρωσιν καὶ τὸ τοῦ
ἥθους σκληρὸν τεγγόμενος καὶ μαλαττόμενος. λέγεται
δὲ ἄτεγκτος κυρίως καὶ ὁ ἄβροχος, ἔξ. οὐ καὶ ὁ μὴ

20 θαρσύνων καὶ ὁ μὴ ἰδρῶν.

Ἀτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορημασιν: ὁ μὴ
βροχόμενος μηδὲ προσιέμενος παρὰ μυσθίων, ἀλλὰ σκλη-
ρὸς ὡς ἡ πέτρα ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν, ὡς μηδὲ
ὑπὸ ὕδατος διαβρέχεσθαι.

25 Ἀτε: ὡς ἄν.

Ἀτέγκτως: ἐσχάτως.

Ἀτε δὴ: ὡς δὴ.

Ἀτέκμαρον: ἀτελείωτον, ἀκατασπύχιστον.

Ἀτελῆ: ἀδάπανα, ὡς καὶ πολυτελῆ τὰ πολυδάπανα.

30 Ἀτέλεια: ἀλειτουργησία.

1. Aristoph. Dan. fragm. 1β.

4. Iliad. v. 222.

8. Cod. ἀτάρ δέ:

22. Cod. μήτε.

Ἀτελεύτητον: ἀτελείωτον. ἢ αἰδίου, οὐκ ἔχον τελευτήν.

Ἀτενές: ἐνθὺ, συνεχές, παντελές, καθόλου, παρὰ-
χρῆμα, ἄγαν, ἰσχυρῶς.

Ἀτερ: ἐκτός, χωρίς.

5

Ἀτερα: ἄλλα.

Ἀτεράμων: ἀκαταπόνητος.

Ἀτεράμονες: οὐχὶ ἀτέραμνοι. καὶ τὸ ἐνικὸν ἀτερά-
μων, οὐχὶ ἀτέραμνος. καὶ ὁπρὶα ἀτεράμενα, οὐχὶ
ἀτέραμνα. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν.

10

ἀτεράμονες Μαραθωνομάχαι σφενδά-
μνινοι.

Ἀτέραμνον: σκληρόν, δυσμετάβλητον.

Ἀτερμάτιστος: ἀβέβαιος, ἀδεμελίωτος.

15

Ἀτέχνοις: ἀπανούργοις ἢ ἀπείροις.

Ἀτεχνῶς: περισπωμένως μὲν ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, θα-
φῶς, ἀκλάστως ἢ ἀσφαλῶς, ἢ φανερῶς, ἢ βεβαίως.
παροξυτόνως δὲ ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς, ἀμαθῶς καὶ ἄκνυ
τέχνης.

Ἀτημελήτους: ἀπρονοήτους, λίαν ἡμελημένους.

20

Ἀτημελῶς: ἀμελῶς, ἀνεπιστημόνως.

Ἀτηρότατον: Σφηλί. Πλάτων δ' ἐν Φάωνι ἀτηρότατος.

Ἀτιμώρητος: ἀβοήθητος ἢ θαυμαστός, ἔστι δ' ὅστις
καὶ ὁ κακός.

Ἀτιδασον: ἀνήμερον.

25

Ἀτιμος λέγεται μὲν ὁ ἀπεστερημένος τῆς ἐπιτιμίας,
ὥστε μήτε βουλευεῖν μήτε δικάζειν μήτε τὰ κοινὰ
πολιτεύεσθαι ὅλως. Δημοσθένης δὲ καὶ τὸν ἡτιμώρη-
τον ἀτιμον εἶπεν, οἷον τὸν τοῦ τιμήματος καὶ τῆς
καταδίκης ἀφαιμένον. καὶ πάλιν ἄλλως ὃν ἔν τις 30.

3. Pind. Pyth. II, 77. edit. Boeckh.

13. σκληρόν addidi e Cod.

22. Cod. Σφηλί. Locus est apud Aristoph. in Vesp. v. 1299.
edit. Dind.

29. Cod. τό.

ἀποκτινύς οὐχ ὑπόκειται ἐπιτιμίῳ, ἀλλ' ἔστι καθα-
ρός αἰτίας, οἷον τὸν ἄτιμον ἀνελών.

Ἀτίμητος ἄγών καὶ τιμητός: ἀτίμητος μὲν ὁ μὴ
δὲν ἐκ τῶν νόμων ὠρισμένον ἔχων τίμημα, ἀλλὰ τῇ
5 τῶν δικαστῶν γνώμῃ ἰδυνόμενος· οἱ δικάζοντες γὰρ
ἐτιμῶντο, τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίδαι· τιμητός δὲ ὁ ἐκ
τῶν νόμων ἔχων ὠρισμένον τὸ τίμημα.

Ἀτιμαγέλης: ὁ ἀποστάτης τῆς ἀγέλης ταῦρος. οὕτω
Σοφοκλῆς.

10 Ἀτλήτω: ἀνυπομονήτω.

Ἀταλάντη: τριήρης τις ἔστιν ἐπονομασθεῖσα ἀπὸ
Ἀταλάντης, ἥ τις ἦν ὀξύτατη δραμεῖν. ἢ ὅτι ἰσόζυ-
γος ἦν, ὥς

Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος.

15 Ἀτμίς: ἀναδυμιάσις, ἄκρον πυρός.

Ἀτμῶν: ἀναδυμιάσεων.

Ἀτοπον: ἀντὶ τοῦ ἄλογον, θαυμάσιον, παράδοξον, ἐξ-
ου, κακόν, μοχθηρόν. καὶ ὃ μὴ ἔχει τόπον. καὶ τὸ
ἀνυπονόητον, οἷον [ὁ] μὴ ἔστι τοπάζαι. καὶ ἀτό-

20 πως τὸ ἀσυνήθως καὶ ἀνεπιφάτως.

ἀτόπως καθίζων κοῦδὲ γιγνώσκειν δοκῶν
φησὶ Φερεκράτης.

Ἀτομα: λεπτότατα.

Ἀτρακτον: βέλος, μεταφορικῶς.

25 Ἀτραπούς: ὁδοὺς τετριμμένας.

Ἀτραπητός: ὁδός.

Ἀτρεκεῖ: ἀληθεῖ, ἀκριβεῖ.

Ἀτρεκές: ἀληθές, ἀκριβές.

Ἀτρέμας: ἡρέμα. καὶ ἀτρέμα λέγουσι καὶ ἀτρε-

30 μεῖν.

Ἀτρεμίλα: ἡσυχία.

Ἀτρεμίζων: ἐδράζων.

11. 12. Cod. ἀτλάντη — ἀτλάντης.

19. Deest ὁ.

21. Cod. καὶ οὐδέ.

Ἄτρυτος: ἀκαταπόνητος.

Ἄτρυφερος: ἔστιν ἡ λέξις ἐν Βάπταις Εὐπόλιδος·

ὅτι οὐκ ἀτρυφερος οὐδ' ἄωρός ἐστ' ἀνήρ.

Ἄτραπίζειν: βαδίζειν ἢ ὁδοποιεῖν. οὕτω Φερεκράτης
Ἀντομόλοις·

ἀτραπίζοντες τὰς ἁρμονίας διὰ πασῶν.

Ἄττελεβος: ἄκρις τις.

Ἄττει: ὀρμῇ, βαδίζει, ἐγγίζει.

Ἄττα: σημαίνει μὲν ἡ φωνή τὸ τινά, ὁπότε ψιλοῦται,
ἡ καὶ τὸ ὀλίγα ἢ παραπλήσιον· ὁπότε δὲ δασύνεται, 10
τὸ ἄτινα, ὅπερ οἱ Ἴωνες ἄσσα λέγουσι. σημαίνει δὲ
καὶ τὸ ἄπερ ἄν. ἐνίοτε δὲ καὶ ὡς παρέλκον ἐστὶ. πα-
ραλαμβάνεται δὲ καὶ τὸ πότε καὶ τὸ ὅμοιον καὶ τὸ
πηνίκα. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ παραπρεσβείας ἐπὶ τοῦ
ὅσα ἔλαβε τὴν λέξιν. τῶν δὲ κωμικῶν τις τὸ ἄττα 15
ἐπὶ ἀριθμοῦ ἔταξεν, ἕτερος δὲ ἐπὶ χρόνου.

Ἄττα: τέσσαρα σημαίνει. ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ ἄτινα
παρὰ Ἀντιφῶντι, ἀντὶ δὲ τοῦ τινά παρὰ Δημοσθένει
ἐν Φιλιππικοῖς. ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα.

Ἄττης: παρὰ Φρυγῇ μάλιστα τιμᾶται ὡς πρόπολος τῆς 20
μητρὸς τῶν θεῶν.

Ἄττικοῖς γράμμασιν: Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας,
ἀντὶ τοῦ παλαιοῖς. τὴν γὰρ τῶν εἴκοσι τεσσάρων
στοιχείων γραμματικὴν ὥς ποτε παρὰ τοῖς Ἴωσιν
εὐρεθῆναι.

25

Ἄττικισμός: ἡ πρὸς τοὺς Ἀττικοὺς οἰκειότης καὶ
εὐνοία, ὡς Λακωνισμός ἢ πρὸς τοὺς Λάκωνας.

Ἄττην, οὐχὶ ἄττεια. Θεόπομπος Κακῆλιδι·

κολάσομαι γέ σε καὶ τὸν σὸν ἄττην.

Ἄττα γὰρ: ὄρνις οὕτω καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. 30

Ἀριστοφάνης Σφηξί·

29. Cod. κολάσομεν· ἔσθ. Correxī e Suida.

31. Cod. σφηγξί. Aristoph. Vesp. v. 257.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

τὸν πηλὸν ὤσπερ ἄτταγᾶς τυρβάσεις
βαδίζων.

καὶ αἱ πλέγιοι ἄτταγᾶν. καὶ ἄτταγας πληθυντικῶς.

Ἄτταράτοι οἱ ψίχες ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν καλοῦνται.

5 Ἄττεσθαι: ὃ ἡμεῖς διάζεσθαι. Ἑρμῖππος Ἀθηνᾶς γο-
ναῖς.

ἀπὸ τῆς τραπέξης τουτουὶ τὸν στήμονα
ἄττεσθ' ἐπινοῶν.

Ἀττικουργές: τὸ ἐργασμένον τὸν Ἀττικὸν τρόπον.

10 οὐ μόνον ὑποδήματα καὶ σκεῦος, ἀλλὰ καὶ ὄρηματα
καὶ ἔτι ἄλλο. Ἀττικούργη φησὶ πον Μένανδρος.

Ἀτυχήσαι: μὴ τυχεῖν.

Ἀτυχεῖν: τὸ μὴ τυγχάνειν τινός, ἀλλὰ διαμαρτάνειν.

Εὐχολίς Δήμοις.

15 λέγ' ὅτου πιδυμεῖς. οὐ γὰρ ἀτυχήσεις
ἐμοῦ.

Ἀτυφία: ταπεινοφροσύνη. Μένανδρος Κυβερνήταις.

εἰς τὴν πονηρίαν ἀτυφίαν νομίσαντές

ποτε ἀξιοῦσι πέρας.

20 Ἀτύφου μοίρας: τῆς ἀβλαβοῦς ὑπὸ τύφον.

Ἀτυφον: ἐν Φαίδρῳ τὸ ἀβλαβές, ἐπεὶ τὸ τύφον βλά-
πτει. καὶ ἐπιτεθυμμένον ὁμολῶς: τὸ γὰρ θυψαι
ἐπικαῦσαι, καὶ θυμάλωπες οἱ ἀπολειπόμενοι τῆς
θύψεως ἄνδρακες οἱ ἡμίκανστοι.

25 Αὐ: ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ πάλιν ἢ δῆ. Δημοσθένης ἐν τῷ
κατ' Ἀφόβου πρώτῳ. ποτὲ δὲ ἐκ περιττοῦ τιθέασιν.

Αὐάνεται: ξηραίνεται. αὐοὶ γὰρ οἱ ξηροί, καὶ αὐά-
σμος ἢ ξηρασία. ἢ πρώτη δασεία.

Αὐάνθη: ἐξηράνηθη.

30 Αὐδα: λέγς.

1. Cod. ἄττας.

3. Cod. ἄτταγαν καὶ ἄτταγας.

15. Cod. λέγς.

22. Cod. ἐπιτεθυμμένον.

Αὐδῆ: φωνή.

Αὐδήσας: ὀνομαστή, ἐνδοξος, αὐδωμένη, εἰς ὀμίλιαν
καὶ φωνὴν ἀνθρώπων ἀφικνουμένη.

Αὐδήσας: βοήσας, φωνήσας.

Αὐθάδης: αὐτάρεσκος, θυμώδης, θρασύς, ὑπερόπτης. 5

Αὐθαίρετος: αὐτεπάγγελτος.

Αὐθέκαστα: αὐτὰ τὰ γενόμενα, οἷον ἀκριβῶς καὶ
συντόμως καὶ ἀποτόμως. καὶ λόγοι αὐθέκαστοι
οἱ σαφεῖς καὶ σύντομοι, ἢ οἱ ἀληθεῖς. Ἡρόδοτος δὲ
διαλύων φησὶν αὐτὰ ἕκαστα, οἷον αὐτὴν τὴν 10
ἀλήθειαν. λέγεται δὲ αὐθέκαστα καὶ τὰ αὐτόματα καὶ
σκληρά. Μένανδρός φησι:

πικροῦ γέροντος αὐθεκάστου τοῦ τρόπου.

Ποσειδίππος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ ἐκρήσατο.

Αὐθέκαστος: ὁ ἀκριβής καὶ αὐστηρὸς τῷ λόγῳ καὶ 15
ἀπαρέγκλητος τῷ τρόπῳ. καὶ αὐθέκαστα τὰ ἀπλᾶ
καὶ ἀκριβῆ καὶ ἀληθῆ αὐτοαληθῶς.

Αὐθέντης: οὐχ ὁ δεσπότης, ἀλλ' ὁ αὐτοχειρὴς φo-
νεύς. λέγεται δὲ ὁ αὐτὸς ἐντελέστερον καὶ αὐτοέντης.

Αὐθημερόν: [αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ.] Θουκυδίδης πρῶτον. 20

Αὐθι: αὐτόθι.

Αὐθις: ἐξ ἀρχῆς, πάλιν, ἐκ δευτέρου. σημειωτέον δὲ
ὅτι τὸ μὲν αὐθις Ἀττικόν, τὸ δὲ αὐτὶς Ὀμηρικόν.

Αὐθιγενής: αὐτόχθων, γνήσιος.

Αὐθις αὐ πάλιν: ἐξ ἀρχῆς δὴ πάλιν, ἢ ἐκ δευτέρου 25
δὴ πάλιν.

Αὐθωρήτους: συντόμους.

Αὐλαία: τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. κέχρηται δὲ
αὐτῷ Ἐπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους.

13. Phrynich. App. Soph. p. 17: τὸν τρόπον.

14. Cod. ποσιδίππος.

20. Verba, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ in margine Cod. leguntur, ubi alia manus, priori longe recentior, haec et alia permixta adscripsit.

25. Cod. ἐξ ἀρχῆς.

29. Cod. ὑπερίδης.

Αύλια θύρα πυλῶν καὶ ἡ αὐλιος. ἡ ἀντὶ τοῦ ἔπαν-
 λης. ἡ ἀντὶ τὰς μικρὰς αὐλάς. οὕτω Αυσίας καὶ Αι-
 σλίνης.

Αὐλίζεται τὸ ἐν αὐλῇ διατρέβει καὶ ἰδίως τὸ κοι-
 5 μαται. Εὐπολὶς φησιν·

ἐγὼ δ' ἄδειπνος ἐσπέρας αὐλιζόμεν.

σημαίνει δὲ καὶ τὸ φυλάττει, παρεμβάλλει.

Αὐλίζεσθαι: τὸ ἐπὶ τῆς αὐλῆς διανυκτερεῖν καὶ
 κατὰγεσθαι καὶ ἐπαυλιζεσθαι καὶ ἐπιμένειν.

10 Αὐλιζόμενοι: Ἀντιφῶν, ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι.

Αὐλικουροί: φύλακες.

Αὐλισμόν: ἐπὶ τῆς αὐλῆς διανυκτερεῖν.

Αὐλός: ὁ εἰς εὐθὺ ἐξακοντισμὸς τοῦ αἵματος, καὶ
 περόνης τι μέτρον, καὶ μουσικῆς τι ὄργανον.

15 Αὐλών: ἔστι μὲν τόπος ἐπιμήκης καὶ στενός, ἀγκά-
 λαις οἶον περιεχόμενος. λέγεται δὲ ἰδίως καὶ τόπος
 τῆς Ἀττικῆς, καὶ αὐτὸς ἐπιμήκης ᾧν καὶ στενός.

Αὐλώνες: φάραγγες ἢ τόποι πλατεῖς περὶ τὰ ὄρη.

Αὐλωνίζουσα: ἐναύτως διάγουσα.

20 Αὐληρον: ἱμᾶς ἢ σχοινίον, ὅπερ οἱ Ἴωνες εὐληρον.

Αὕξην: αὕξην καὶ ἄνθη καὶ βλάστην. προοξυτονεῖν
 ἀξιούσι πάντα τὰ τοιαῦτα.

Αὕξις: εἶδος θύννιδος, ἣν τινες κορυδύλην λέγουσι.

Φρύνιχος Τραγῶδοις:

25 καὶ τέμαχος αὕξιδος.

Αὔραν: πνοήν.

Αὐρίβατον: τὸ αὐρι τιθέασιν ἐπὶ τοῦ ταχέως καὶ
 τάχα, οὐκ ἀπὸ τῆς αὔρας, ἀλλὰ κατὰ τινα βαρβαρι-
 κὴν λέξιν. τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ αὐρίου.

30 Αὔσαι: βοηθῆσαι. καὶ τὸ θιγεῖν καὶ ἄψασθαι. ἔνιοι
 δὲ ἀντὶ τοῦ κορέσαι.

Ἀψάαντων: βοηθάντων, φωνησάντων, κηρυξάντων.

4. Cod. διατρέβειν.

6. Cod. δὲ ἄδειπνος.

20. Addidi οἱ e Cod.

Αὐσονίων: Ἰταλῶν.

Ἀυτήν: βοήν, μάχην.

Αὐτὰ ταῦτα: ἀντὶ τοῦ δι' αὐτὰ ταῦτα.

Αὐτόκαρπον: τὸν ἐξ αὐτοῦ κάρπιμον.

Αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ξῆ: ἐπὶ τινος εὐδοκιμοῦντος. 5

Αὐτὴ νῦν ἀνθεῖ ἡ μοῦσα: ὅμοιον τῷ προτέρῳ καὶ πολιτικώτερον.

Αὐτε: μετὰ ταῦτα.

Αὐτερέται: οἱ ἐλαύνοντες καὶ μαχόμενοι, οἱ αὐτοὶ καὶ ἐφέται καὶ ὀπλῖται. 10

Αὐτήκοοι: οἱ μὴ ἐπιτασσόμενοι, αὐτοὶ δὲ ἑαυτῶν ἀκούοντες.

Αὐτὴ μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν: λεγόμενον τι ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων.

Αὐτῇμαρ: ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. 15

Αὐτίτην: τὸν αὐθιγενῆ οἶνον. Ἀμφικτύοσι Τηλεκλειδης.

Αὐτίκα: εὐθέως, παραχρῆμα, συντόμως, πρὸς ὀλίγον ἢ μικρὸν ὕστερον. τὸ δὲ αὐτίκα μάλα ἀντὶ τοῦ εὐθύς. 20

Αὐτοβοεῖ: τὸ παραχρῆμα συντελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, ὡς τελέως καὶ ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλλαγμῷ. οὕτω Θουκυδίδης· τὸν ἄλόντα κλέπτοντα ἐξεῖναι αὐτοβοεῖ λαβόντα τρωσάει. παρὰ Θεοπόμπῳ δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ κρᾶτος. 25

Αὐτοβοῶς ὁμοίος ὢν τῷδε: Ἀττικῶς πάννυ συμπεπλεκται. σημαίνει δὲ ὡς αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς κειραγῶς ὁμοίος εἶναι τῷδε.

Αὐτόκακον ἔοικε τῷδε: ἄκρως καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἔοικε τῷδε. 30

Αὐτόδαξ: τὸ παραχρῆμα ἀποδεδωκάσιν.

18. Cod. πρὸ ὀλίγον, quod, πρὸ in πρὸς mutato, recepi. Bekkerus πρὸ ὀλίγου dedit.

25. Cod. κακακράτως (sic.)

Αὐτοδοκεῖν: Δείναρχος ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια
ὁρίζειν.

Αὐτοκράτορα: πάντα τὸν ἀνυπεύθυνον.

- Αὐτολήκυθοι: Δημοσθένης κατὰ Κόνωνος. ἤτοι
5 ἀντὶ τοῦ εὐζώνους τινὰς καὶ ἐτοίμους πᾶν ἔτιον
ποιεῖν καὶ ὑπομένειν, ἢ ἀντὶ τοῦ πένητας καὶ μὴδὲν
ἄλλο κεκτημένους, ἢ ληκύθους. ἢ αὐτοεργούς. ἢ
ἀντὶ τοῦ εἰς πληγὰς ἐτοίμους, καὶ ὅλον τύποντας
καὶ μαστιγοῦντας καὶ ὑβρίζοντας. ἢ τοὺς ἐκ προη-
10 ρου διδόντας ἀργύριον καὶ ἐτοίμους πρὸς τὰς μίξεις
καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύρια. καὶ λύσαν-
τες δὲ πολλάκις τὴν λήκυθον ἐχρῶντο τῷ ἱμάντι πρὸς
τὸ μαστιγοῦν. καὶ ὁ πένης, ἀπὸ τοῦ ἑαυτῷ τὰς λη-
κύθους εἰς τὰ βαλανεῖα εἰσφέρειν. οἱ δὲ ἄσματος, ἀπὸ
15 τοῦ ἐν ταῖς ληκύθοις ἔχειν τὰ σύμβολα καὶ φέρειν
εἰς τὰ συμπόσια.

Αὐτογένεθλον: αὐτογέννητον.

Αὐτοστῆς: σὺν αὐτῷ τῷ ἔται.

Αὐτόθεν: ἐκεῖθεν.

- 20 Αὐτολόχευτος: αὐτογέννητος. ἢ ὥς τινες, ὁ θεὸς
δηλονότι.

Αὐτόλυκος: Ἀρεοπαλίτης οὗτος ἦν, καὶ τοὺς οικεί-
ους ὑπεκτιθέμενος ἐν τοῖς Χαιρωνικοῖς ἔαλε, καὶ
κατεψηφίσαντο αὐτοῦ οἱ δικασταί.

- 25 Αὐτόλυκοι: πένητες, ὅλον αὐτοδιάκογοι.

Αὐτομόλως: προδοτικῶς.

Αὐτονυχί: αὐτῇ τῇ νυκτί.

Αὐτομαχεῖν: τὸ δι' ἑαυτοῦ δικάζεσθαι, ἀλλὰ μὴ
δι' ἑτέρου.

- 30 Αὐτόπρεμνον: αὐτόρριζον.

Αὐτόσιτος: ὁ οὐκόςσιτος.

Αὐτόσε: ἐκεῖσε.

13. Cod. ἢ ὁ π.

30. Cod. αὐτόπρεπον:

Αὐτοτελής: τέλειος.

Αὐτοσχέδιον: ἐκ τοῦ σύνεγγυς τόπου, ἐκ χειρός.

Αὐτοσχεδίως: αὐτομάτως, συντόμως.

Αὐτονομουμένη πόλις: ἡ τοῖς ἑαυτῆς νόμοις χρω-
μένη καὶ οὐχ ὑπακούουσα ἐτέροις. 5

Αὐτόχειρας: οἱ ἑαυτοὺς φονεύοντες.

Αὐτοχειρία: τὸ τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ ποιῆσθαι τι.

Αὐτοτελής δίκη: ἀφ' ἧς οὐκ ἔστιν ἐγκαλέσασθαι
ἐφ' ἐτέραν. καὶ αὐτοτελής τὸ κύριον ἀπλῶς.

Αὐτόχρημα ὅμοιον: παντελῶς ὅμοιον. 10

Αὐτόχθων: τῆς αὐτῆς πόλεως.

Αὐτόχθονες: οἱ Ἀθηναῖοι, ἡ ἐπεὶ τὴν χθόνα, τουτέ-
στι τὴν γῆν, ἀργὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο, ἡ διὰ
τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς ἐπήλυδας. αὐτόχθονες δὲ καὶ οἱ
Ἀρκάδες καὶ Αἰγινῆται καὶ Θηβαῖοι ἐκαλοῦντο. 15

Αὐτως: ὥς ἔτυχεν.

Αὐτοῖς τοῖς ταλάροις ἐσθίειν τὸν τυφόν: σύν-
τροφον [τοῖς] Ἀθηναίοις ἄνευ τῆς σὺν προθέσεως
λέγειν αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις, αὐτοῖς τοῖς τα-
λάροις. 20

Αὐτομαχῆσαι: ὅτ' ἂν ἀντιποιῇται τις οἰκίας ἢ χω-
ρίου, καὶ εἴη ὁ πεπρακὼς μὲν ἀξιόχρεως, ὥστε δοκεῖν
ἀποτίσαι τὴν ζημίαν καὶ συνίστασθαι τὴν δίκην πρὸς
τὸν ἀντιποιούμενον, βούλοιο δὲ ὁ διακατέχων τὴν
οἰκίαν ἢ τὸ χωρίον ἴδιον αὐτῷ γενέσθαι ἐγῶνα πρὸς 25
τὸν ἀμφισβητοῦντα, τοῦτο αὐτομαχῆσαι λέγεται.

Αὐτοκέρας: αὐτόκρατον, οἷον εὐκέραστον, συμμέτρως
κεκραμένον.

Αὐτόκρανον λόγον: τὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὸ τέλος ἐπι-
φέροντα. οὕτως Αἰσχύλος. 30

Αὐτογνωμονήσαντες: ἰδιογνωμονήσαντες.

Αὐτοκάρδαλον: Εὐπόλις Μακαρική.

18. Cod. σύντροφον Ἀθ., omissò articulo.

21. Cod. ἀντιποιῆσαι.

Αὐτόθι: Ξενοφῶν ἐν τρίτῳ Ἀπομνημονευμάτων.
Ἡρόδοτος ἐν ἱστοριῶν τρίτῳ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦς.

Αὐτόπαιδα: αὐτὸν τρόπον τινὶ παῖδα ὄντα. οὕτως
Σοφοκλῆς.

5 Αὐτόπεδον: τὸ περὶ ὁδύειν.

Αὐτόποκον: ἱμάτιον τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πόκου εἰς κρό-
κην βληθὲν, ὃ καὶ αὐτοπυρίτην καλοῦσιν.

Αὐτόπωλοι: τῇ τῶν καπῆλων ἀντικείμενοι τέχνη.
καὶ Πλάτων Πολιτικῷ· καθάπερ ἡ τῶν καπῆ-
10 λων τέχνη τῆς τῶν αὐτοπώλων διώριεται
τέχνης.

Αὐτόριζον: αὐτόρεκτον, ὅλον τὸν ἑαυτὸν ἀποκτεί-
ναντα. ῥέξαι γὰρ τὸ θῦσαι. ἢ αὐτὸν ἐφ' ἑαυτὸν ὀρέ-
γοντα τὴν χεῖρα. Ὅμηρος·

15 ἔγχει ὀρεξάσθω.

Αὐτόν: Σοφοκλῆς ἀντὶ τοῦ ἑμαυτόν, καὶ Ἀντίφρων ἐν
τῷ κατὰ Ἰφικράτους, καὶ πολλοὶ ἄλλοι. σημαίνει δὲ
καὶ τὸ μόνος.

Αὐτόσσυτον: αὐτοκείμενον. οὕτως Σοφοκλῆς.

20 Αὐτοτελῶς: σημαίνει μὲν τὸ τελείως. Ἀντίφρων δὲ ἀν-
τὶ τοῦ ὧς ἐτυχεν ἐχρήσατο· ὧς ἂν τῷ ὑπευθύ-
νου καὶ τοῦτο ἐποιήσαμεν οὐκ αὐτοτελῶς,
ἀλλ' ἀκριβῶς. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ παρ' Ὅμηρον
αὐτόποκον ἱμάτιον· δηλοῖ γὰρ τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πό-
25 κου εὐθὺς εἰς κρόκην ἐργασθὲν.

Αὐτόχειρα: οὐ τὸν ἑαυτὸν ἀνελόντα μόνον, ἀλλὰ
καὶ ἐπὶ τοῦ πράξαντος ὀτιοῦν τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ. οὕ-
τως Θεόπομπος καὶ Ἀριστοφάνης.

Αὐχμημα: σεμνολόγημα.

30 Αὐχμηρόν: στεγνὸν ἢ σκοτεινόν.

Αὐχμοί: ἀνομβροίαι.

Αὐχμῶδους: ξηροῦ, ἔνυκτος.

Αὐχμῶντες: στεγνοί.

Αὐχοῦντες: καυχώμενοι.

35 Ἀφαγνίσαι: ἀποδοῦναι, καθιερωθεῖν. λέγεται καὶ τὸ
συλῆσαι.

Ἀφαιρεμα: ἀνάθεμα, δῶρον ἢ ξέτιον.

Ἀφαιρεσίς: Ὑπερίδης ἰδίως τὴν εἰς ἐλευθερίαν λέγει.

Ἀφαιρεῖν κροκύδας: ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἔνεκεν κολακείας. ἄλλοι τε χρῶνται καὶ Ἀριστοφάνης·

εἴ τις κολακεύει παρὼν καὶ τὰς κροκύ- 5
δας ἀφαιρῶν.

Ἀφαῖς: πηληγαῖς. καὶ τὸ προσεγγίσει καὶ ἄψασθαι.

Ἀφανῆς οὐσία λέγεται ἢ ἐν χρήμασι καὶ σώμασι καὶ σκεύεσι, φανερά δὲ ἢ ἔγγειος. οὕτως Ἀνσίας.

Ἀφανίσαι: οὐ τὸ μολῦναι καὶ χρᾶναι μόνον δηλοῖ, 19
ἀλλὰ ὅλως τὸ ἀνελεῖν καὶ ἀφανὲς ποιῆσαι, ὅπερ ἐκά-
λουν αἰστώσαι.

Ἀφαδία: ἢ ἔχθρα.

Ἀφαμαρτούση: ἀποτυχούση, στερηθείση.

Ἀφασία: ἀφωνία. ἀφημία τῶν πάντα αἰσθήσεων, ἀπὸ 16
τοῦ ἀφῶ ῥήματος δευτέρας συζυγίας, ἐξ οὗ παράγω-
γον γέρονε τὸ ἀφάσσω. ἢ δὲ ἀφή δύναται ἀπὸ
τοῦ ἀφῶ περισπωμένου καὶ τοῦ ἄφω βαρυντόνου
γεγονέναι.

Ἀφὰς λύχνων: Ἡρόδοτος λέγει. 20

Ἀφάσων: ψηλαφῶν. Ἡρόδοτος.

Ἀφαιροτέροις: ἀσθενεστέροις.

Ἀφαιροῦ: ἀσθενοῦς.

Ἀφάψαι: προσκολλῆσαι.

Ἀφείσθαι καίλειν λέγεται ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἐορταῖς 25
ἀργούντων καὶ πρὸς παιδιὰν ἀφειμένων, μάλιστα δὲ
ἐπὶ τῶν παίδων ἀφειμένων καίλειν.

Ἀφείλετο καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ εἰ, ἐφ' ὧν τὸ πρῶ-
τον πρόσωπον διὰ τοῦ οἰ, τὸ δὲ δεύτερον διὰ τῆς
ου. ὅτε δὲ τὸ πρῶτον διὰ τοῦ αἰ, τότε τὸ δεύτερον 30
διὰ τοῦ ω.

Ἀφειλόμην διὰ τοῦ οἰ. τὰ δὲ βάρβαρα διὰ τοῦ αἰ,

2. Cod. ὑπερίδης.

5. Aristoph. fragm. incert. 1'.

9. Cod. εὔγειος. Vid. Suid. h. v. et not. Kust.

- οἷον ἀφειλάμην καὶ ἀφείλατο. ὁμοίως καὶ τὸ ἀφείλω.
 τὸ δὲ ἀνάλογον ἐπὶ πάντων ἐστὶ τῶν ὁμοίων.
 Ἀφείς καὶ ἀπαλλάξας: τὸ μὲν ἀφείς ἐστίν, ὅτ' ἂν
 ἀπολύσῃ τις τῶν ἐγκλημάτων, ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ· τὸ
 5 δὲ ἀπαλλάξας, ὅτ' ἂν πείσῃ τὸν ἐγκαλοῦντα ἀποστήναι
 καὶ μηκέτι ἐγκαλεῖν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ἰσαῖος.
 Ἀφεῖται: δύο σημαίνει. ἀφίεται μὲν παρὰ Θουκυδί-
 δην, ἀφήκατο δὲ παρὰ Δημοσθένει.
 Ἀφειδίᾳ: καρτερίᾳ.
 10 Ἀφειδήσας: ἀμελήσας.
 Ἀφεδρῶν: αἱ σέλλαι, σελάρια, σωτήρια.
 Ἀφέμενον: ἀποστάντα, ἀντιλέγοντα.
 Ἀφέξει: ἀποκαλύψει, ἀποστήσει.
 Ἀφέξομαι: καύσομαι, ἀποστήσομαι.
 15 Ἀφέσθαι: ἀποσχέσθαι.
 Ἀφέσται:
 Ἀφ' ἐστίας: ἀπὸ τῆς οἰκίας.
 Ἀφστηρία: ἀρχή, θύρα τοῦ ἱπποδρομίου.
 Ἀφελές: τὸ ὑγιές καὶ ὁλόκληρον, ἢ τὸ ἐπλοῦν καὶ
 20 ἀκατασχεύαστον. Ἀριστοφάνης Ἰκπεῦσι·
 διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίλων ἔφθει καὶ τῆς
 στάσεως παρεσύρην.
 καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδοκιμάζοντο Ἀθήνη-
 σιν, εἰ ἀφελεῖς καὶ ὁλόκληροι. ἔστι μὲν γὰρ ὁ μὲν
 25 οὐκ ἀφελὴς ὁ βεβλαμμένος τι τοῦ σώματος, ἢ καὶ
 ὃ πρός ἐστι τι μὴ φύσει προσῆκον· οὐχ ὁλόκληρος
 δέ, οὐ τι ἄπεισι καὶ ὁ ἐλαττούμενός τινα τῶν κατὰ
 φύσιν.
 Ἀφελοῦ: περισπᾶν ἀξιοῖ Ἀρμῶνιος.
 30 Ἀφεῖσαν: συνεχώρησαν.
 Ἀφεῦσαν: ἀφήκαν. Πλάτων καὶ Ἑρμῖππος.

4. Cod. ἐνεκάλει.

20. Aristoph. Equit. v. 527.

26. Cod. τῇ μὴ φ.

- Ἄφ' ἐσπέρας: οὐκ ἄπεσπείρας, ἀλλὰ περὶ λύχνων.
 Ἄφεῦσαι: ἀποκαῦσαι, περιφλέξαι.
 Ἄφεψιαίμην: ἀφωμίλησα. οὕτω Σοφοκλῆς.
 Ἄφείκατο Ἀττικῶς. τὸ δὲ ἀφέκα Δωρικόν.
 Ἄφεσκέναι καὶ ἀφεώκαμεν: ἀντὶ τοῦ ἀφείναι 5
 καὶ καταλιπεῖν.
 Ἄφῆ: χρόνιά λέπρας. λέγεται δὲ καὶ ἡ ψηλάφησις καὶ
 αὐτὴ ἡ αἰσθησις.
 Ἄφῆβηκότι; γηράσαντι, ὑπερβεβηκότι τὴν ἡβην,
 τουτέστι τὴν ἡλικίαν. 10
 Ἄφῆλικα: τὸν πρεσβύτερον. τινὲς δὲ χρόνται τῇ λέξει
 ἐπὶ τοῦ μηδέπω τῆς ἐθνόμου ἡλικίας παιδός, ὅπερ
 δεῖ φυλάττεσθαι· ἐπὶ γὰρ τοῦ πρεσβυτέρου λέγεται.
 Ἄφηνιαστίης: ἀνυπότακτος, ὑπερήφανος.
 Ἄφῆκοντος: ἀντιφῶν, ἀντὶ τοῦ διήκοντος. 15
 Ἄφῆκειν: ἀντὶ τοῦ ἀφικνεῖσθαι.
 Ἄφθιτον: ἄφθορον, αἰδίων, οὐ φθειρόμενον.
 Ἄφθονα: πολλὰ.
 Ἄφθοργος: ὁ μὴ φωνὴν προΐεις. καὶ ἄφθοργα
 γράμματα τὰ λεγόμενα ἄφωνα. 20
 Ἄφθα: καὶ διὰ τοῦ αἰ καὶ διὰ τοῦ ἡ λέγουσι τὸ ἐν
 τῇ γλώσσῃ γενόμενον ἐλατύριον, ὡς κίχλα κίχλη καὶ
 πεῖνα πείνη.
 Ἄφῖγμα: παραγέγονα.
 Ἄφλει: ἀπέπεμπεν. 25
 Ἄφικετο: ἐλήλυθεν, ἦλθεν.
 Ἄφῖκται: παραγέγονεν.
 Ἄφιματῶσαι: ἀποδῦσαι.
 Ἄφίλητος: ὁ μὴ φιλούμενος.
 Ἄφιλασάμενη: ἐξίλασάμενη. 30
 Ἄφιλία: τὸ μὴ ἔχειν φίλον.
 Ἄφιοῖ: τὰ εὐκαὶκὸν περισπῶντες λέγουσι. καὶ ἀφρίεν.

1. Cod. ἀπεσπείρας.

31. Cod. ἔχον.

32. Cod. φρίεν.

- Ἀφίημι: ἀφίημι καὶ ἀφίεμι, ἑκατέρως προφέρονται, καὶ συστέλλοντες καὶ ἐκτείνοντες τὴν δευτέραν συλλαβήν.
- Ἀφιππος: καὶ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπειρος ἱππικῆς καὶ ἡ χώρα
- 5 ἢ μὴ ἱππάσιμος.
- Ἀφιλότιμος: ταπεινός, παρὰ τὸ φιλεῖν τιμὴν. ἢ ὁ πρὸς μηδὲν ἀξιόλογον ἐπιστραμμένος. καὶ ὁ φαιδωλὸς παρ' ἐνίοις.
- Ἀφλοισμός: ἀφρός.
- 10 Ἀφλαστα: τὰ ἀκροστόλια, Ἀπολλόδωρος. ὁ δὲ Αἰδύμος τὸ ἐπὶ τῆς πρύμνης εἰς ὕψος ἐν κανονίων πλατείων ἐπικεκαμμένον.
- Ἀφνειός: ὁ πλούσιος.
- Ἀφοδον: ἀναχώρησιν, ὥσπερ καὶ ἔφοδον τὴν ἐκί-
- 15 λευσιν. λέγεται δὲ καὶ ἄφοδος καὶ ὁ ἀπόπατος.
- Ἀφοσιούμεθα: τὸ ὅσιον προσποιούμεθα δῆθεν.
- Ἀφοσιούμενος: πληροφορῶν, ποιήσας τὴν ὁσίαν.
- Ἀφοσιούμενοι: τιμῶντες. ἢ ἀπαρχόμενοι.
- Ἀφοσιώσασθαι: ἀφοσιώσασθαι ἐστὶ τὸ ὁπωςδήποτε
- 20 ἀποδοῦναι καὶ θεραπεῦσαι τὸ ὀφειλόμενον.
- Ἀφοσιώσας: καθάρας. ἢ ξενώσας. ἢ τὴν ὁσίαν ποιῶν, τουτέστι κηδεῖαν ἢ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ μνήμην.
- Ἀφοσίωσις: ἀνάθεσις. καὶ ἀφοσιωσάμενοι δικαιωσάμενοι.
- 25 Ἀφοσιῶ: ἀντὶ τοῦ ἀποκαθαίρω, ἀφηνίξω; Αἰσχίνης. τὸ δὲ μὴ ἐντελῶς τι ποιῆσαι, ἀλλ' ὅλον ἀπάρχεσθαι ἢ σχηματίσασθαι Ἰσαῖος λέγει.
- Ἀφοσιώσεται: ἀπάρχεται.
- Ἀφόρητον: ἀβάστακτον.
- 30 Ἀφορμή: ἰδίως παρὰ Ἀττικοῖς ἡ πάροδος λέγεται, ἣν νῦν πολλοὶ πρόχρεια καὶ ἐνδήκην λέγουσι. λέγεται δὲ καὶ ἡ αἰτία. ἢ ὅτ' αὖ τις ἀγρύριον δάσκη ἐνδήκην, ἀφορμὴ καλεῖται.

- Ἀφοδεῦσαι: Πλάτων Ἀδωνίδι. σημαίνει δὲ. . .
- Ἀφοριζόμενος τὸν λόγον: ὅτ' ἂν τὸ μὲν πρότερον ἱκανῶς εἰρησθαι λέγει, μεταβαίνει δὲ ἐφ' ἑτερα.
- Ἀφράσμων: ἀδύνητος. Σοφοκλῆς.
- Ἀφροδίτης: ἀντὶ τοῦ Ἀφροδισίων. οὕτως Ἀντιφῶν 6 ἐν ἀληθείας πρῶτον.
- Ἀφραίνει: παρανομεῖ, μωραίνει, παραφρονεῖ.
- Ἀφροδίσιον: ἔργον Ἀφροδίτης ἢ ἰδίως τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἔδος. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν λάνων, τῶν ἔρωτικῶς περὶ τὴν συνουσίαν καὶ σφοδρῶς διακί- 10^ο μένων.
- Ἀφρόνη: ἡ ἀφροσύνη.
- Ἀφραδέως: ἀνοήτως, ἀπειρώς.
- Ἀφροδισία ἄγρα: οἱ πέρδικες, διὰ τὸ τοὺς θηρῶν- 15 τας τῇ θηλείᾳ ἐπιβουλεύοντας αἰρεῖν αὐτούς.
- Ἀφρόδιτος: ὁ Ἑρμαφρόδιτος. παραπλήσιοι δὲ τοῦτῳ ἄλλοι δαίμονες, Ὁρθάνης, Πρίαπος.
- Ἀφύα ἐς πῦρ: ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων ἡ χοιμίᾳ, παρόσον καὶ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἐψεσθαι 20 συμβαίνει.
- Ἀφύα καὶ ἀφύη: ἔστι μὲν τι λεγόμενον φαῦλον καὶ λυγρόν, ἀργυροῖζον τῇ χοιμῇ. καὶ χρῶμα δὲ ἀφύω- 25 δες καλεῖ Ἰππασίων. ἐκλήθη δὲ καὶ ἐταίρα οὕτως· ἴσως καὶ αὐτὴ τοιαύτη ἦν.
- Ἀφύας: ὄνομα ἑταίρων ἀδελφῶν δύο παρὰ Ἱερειδῶν. 25
- Ἀφύας: πληθυντικῶς λέγουσι. σπανιωτάτα δὲ ἀφύην.
- Ἀφυβρίσαι: μάλιστα τὸ ἀκολάστως ὑβρίσαι δηλοῖ εἰς κόρον καὶ ἕως ἀποπληρωθῆναι. οὕτως Μέναν- 30 δρος Παλλάκῃ.

1. Cod. Ἀδωνι (sic) Meinekii addendum censet τὸ ἀποκα-
τῆσαι. Vid. Quaest. scen. II. p. 14.

6. Cod. πρῶτα.

21. Cod. ἀφύα καὶ ἀφύη:

25—26. Cod. ἀφύας — ἐταίρων — ὑπερείδη.

- Ἀχῶρα: τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖ πέντε.
 Ἀριστοφάνης Ὀλκᾶσιν· ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν
 ἀχῶρα ἐκλέγεται ἐκ τοῦ γενεῖου τὰς πο-
 λίας τοῦ Διός. ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ ἀχῶρ.
- Ἰ' Ἀχόρευτος: ὁ ἀπωσμένος δι' ἀπαιδευσίαν τοῦ χοροῦ.
 Ἀχραντον: ἀμόλυντον, ἄψανστον. κυρίως οὐ χεῖρ
 οὐχ ἥψατο.
- Ἀχρι, ἄχρις: ἀντὶ τοῦ μέχρις, ἕως.
- Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος: ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ
- 10 μὴ σπουδαίοις γελῶν καὶ χαίρων.
- Ἀχρώματος: ἀναιδής.
- Ἀχράς: ὁ καρπὸς τῆς ἀχέρδου. Ἀριστοφάνης οὕτως
 εἰρηκεν.
- Ἀχράδας τὰς ἀχέρδας λέγουσιν. Εὐπολὶς Ἀστρατεύ-
 15 τοισιν· οἱ πεπείρους ἀχράδας πρὸς τῇ συκιδι πρὸς-
 τως καὶ ἀχράδων . . . Φερεκράτης. ἴσως δ' ὁ μὲν
 καρπὸς ἀχράς, τὸ δὲ δένδρον ἄχερδος. Φερε-
 κράτης.
- ἢ τῆς ἀχέρδου τῆς ἀκραρχολωτάτης.
- 20 Ἀχρηστος: ὁ ἀνωφελής, καὶ ἰδίως ὃ οὐδεὶς χοῖται.
 οὕτως Ἰλλάτων.
- Ἀχυρμαί: οἱ τόποι, εἰς οὓς τὰ ἄχρη λιμνόμενα
 ἀποφέρεται.
- Ἀχών: ἄμπελος.
- 25 Ἀχρὶ κόρου: παροιμία ἦν, ὅτι ἄχρὶ κόρου ἐκεῖνος
 ἀναίσθητός ἐστιν. οὕτω καὶ ἄχρὶ κόρου ἐφενάκειεν.
- Ἀψαμένη: ἐξαρτήσασα.
- Ἀψάστως: ἀνεπαφῶς.
- Ἀψίδες: καμάραι.
- 30 Ἀψίς: οὕτως ἐκάλουν τὸν ξύλινον κύκλον τοῦ τρο-
 χοῦ· τὸ δὲ ἐκ' αὐτοῦ ἐπίσωτρον. Ὁμηρος τὸν

2. Aristoph. Ὀλκ. fragm. ιβ'.

22. Iliad. ε. 502.

23. Cod. ἀνεπαφῶς.

29. Cod. ἀψίδες.

μὲν τροχὸν κύκλον ὀνομάζει, τὴν δὲ ἀψίδα
ἴτυν.

Ἄψαυστον: ἄδικτον.

Ἄψάλλακτον: ἀψηλάφητον.

Ἄψευδία: ἡ ἀλήθεια. λέγεται δὲ καὶ ἄψευδεῖν καὶ 5
ἄψευδές.

Ἄψευδής: ἀφρόντιστον. οὕτως Σοφοκλῆς.

Ἄψικορος: εὐμετάβλητος.

Ἄψιμαχία: συναφή μάχης.

Ἄψιμεσία: πρὸς ὀλίγου διαφορά. 10

Ἄψοφητί: ἡρέμα.

Ἄψ: πάλιν.

Ἄψοῖοι: ὀπισθοδρομητοί.

Ἄωρον: ἀπρεπές, ἀχαρές.

Ἄωρτο: ἐκρέματο. 15

Ἄωρί, ἄωρία: τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν καὶ
τὴν ὥραν. λέγουσι δὲ ἄωριον τῶν νυκτῶν καὶ ἄω-
ριον νύκτωρ. Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη καὶ ἄωρὶ θα-
νάτῳ ἀπέθανεν.

Ἄωροι πόδες: οἱ ἐμπρόσθιοι. 20

τῆς ἥτοι πόδες εἰσὶ δυνάδεκα πάντες ἄ-
ωροι.

καὶ Φιλήμων.

οὐ τοὺς ἄώρους εἰπά σοι, μαστιγία,

πόδας πρίσθαι; σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίλους. 25

Ἄωρόλειος: ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡλικίαν λει-
αινόμενος.

Ἄωτον: ἄνθος, κόσμος, στέφανος.

Ἄωτεύειν: ὑφαίνειν.

2. Iliad. ε'. 724.

4. Aristoph. Lysistr. γ. 275.

18. Aristoph. fragm. incert. ος'.

21. Cod. vitiose: εἰλεῖν δύο δὲ καὶ πάντες (i. e. δύο δὲ καὶ).

24. Vid. Meinskium ad Philem. p. 415.

26. Cod. ἄωρόλιος — λαινώμενος.

29. Cod. ἀωτέβειν.

B.

- Βαβαί: θαυμαστική φωνή.
 Βαγεύει: πλανητεύει.
 Βάθην: περιπατῶν. ἐρχόμενος.
 Βάθρον: θεμέλιον. καὶ βάθρα, ἀγάλματα.
 5 Βαθύγλωσσοι: ἐλλόγιμοι. εὐγλωττοι.
 Βαθυδίνης: ἐν βάθει ἔχων τὰ φέύματα.
 Βαθυπέπλων: μεγάλων, ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος.
 Βαθυλήϊον: σιτοφόρον πεδῖον.
 Βαθύσχοινον: ὑψηλὰς σχολῖνους φέροντα.
 10 Βάκηλος: μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης.
 Βακτηρεύειν: [στηρίζεσθαι.]
 Βαμβάλνοντας:
 Βάκχειος: μαινόμενος. μανεόμενος (sic).
 Βαλάντιον: μάρσιππος.
 15 Βαλαντιοτόμος: ὁ κλέπτης.
 Βαλίαν: κατάστικτον.
 Βαλβίς: βάσις ταπεινή, ἡ ἀφετηρία καὶ καμπτήρ.
 Βαλμός: στῆθος.
 Βάρβιτον: ψαλτήριον, κιθάρα.
 20 Βάνανσος: πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος.
 βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος.
 * Βαῤῥαβᾶς: σημαίνει, υἱὸς διδασκάλου ἡμῶν.
 Βάραθρον: τόπος βαθύς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐμ-
 βάλλονται.

3. Quae in not. ad Hesych. h. v. e Lex. Ms. Bibl. Coisl. p. 231. afferuntur, ea non e nostro Cod. deprompta sunt.

9. Cod. βαθυσχολων — σχολῖνας.

11. Interpretamentum e Suida adjecti.

13. Cod. βακχεῖος.

17. Cod. καμπτός.

18. Cod. βαθμός. Vid. infra in v. στήνοις.

22. Quae stellulis notavimus, ea aut prorsus absunt a Suida, aut in nostro Cod. pleniora leguntur.

- Βάρεις: πλοῖα. τείχη. στοά. αὐλαί. πύργοι.
 Βαρύμηνις: μνησίκακος.
 Βάσιμος: πορευτική.
 Βαρυπήμων: ἄθλιος. βεβαρημένος. κακός.
 Βασιλῆς: ἡ τοῦ βασιλέως γυνή. ὡς καὶ βαλανίς 5
 ἡ τοῦ βαλανέως.
 * Βάσις: πούς. ὄλξα. θεμέλιον. κρηπίς. βαθμός. ἀνά-
 βας. γόνατα. ψοῖαι. κλίμαξ. στάσις.
 Βασκαίνει: μέμφεται.
 Βασμοί: βαθμοί. 10
 Βατός: βάσιμος τόπος.
 Βάσσαρος: ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον.
 Βάτταλος: βδελυρός. αἰσχρός.
 Βατταρισμοί: φλυαρίαι.
 Βαῦμος: ἡ κάμινος. 15
 Βδέλλεται: ἀμέλγει.
 Βδέννυσθαι: ἐκκενουῖσθαι τὴν κοιλίαν.
 * Βεβηγός: ἀσφαλής. ὀχυρόν· καὶ βέβηκεν, ἔστη-
 κεν.
 Βέβηλος: ἀκάθαρτος ἢ ἀμύητος. 20
 Βέβριθε: βαρύνεται.
 Βεβριθυῖα: βαρεῖα. ἰσχυρά.
 Βέβρυχεν: ἤχεῖ.
 Βεβυσμένα: λαθραῖα ἢ πεπληρωμένα.
 Βέλος: τραῦμα. 25
 Βηλός: βαθμός θυράς. ἢ οὐρανός.
 Βίολα: πέδιλα, ὑποδήματα.
 Βιβάζει: συζεύει. ὀχεύει.
 Βιοτὴ καὶ βλοτος: ζωὴ, καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ ἡ
 οὐσία. 30
 * Βιώναι: ζῆσαι. πολιτεῦσθαι. ἀριστεύσαι. διαίξαι ἢ
 βιωσαι.

4. Vid. not. Kust. ad Suidam h. v.

17. Cod. τὴν καλίαν.

24. Cod. πεπληρωμένα.

Βιώνης: ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων.

Βιώτω: ζησάτω.

Βλαιοσός: παραλυτικός.

Βλάκα: εὐήδη καὶ μωρόν, ἀπὸ τινος λχθύος ὁμοίου
 5 **σολούρω,** ὃς οὕτως ἐστὶν ἄχρηστος, ὥς μηδὲ κύνᾳ
 χρῆσθαι αὐτῷ.

Βαλανάγρα: ἡ κλείς, ἀπὸ τοῦ ἀργεῦν τὴν βάλα-
 νον. βάλανος δὲ ἐστὶ τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον,
 ὃ καλοῦμεν μάγγανον.

10 **Βλάκας:** μωρός τις, μὴ εἰδὼς τὰ πράγματα διακρίναι.

Βλάξ: μωρός. εὐήθης.

Βλακία: μωρία. ὑπεροψία.

* **Βλακεύεται:** μαλακίζεται. θρύπτεται. γυναιμανῇ.

Βληχήματα: φωνήματα προβάτων.

15 **Βληχρόν:** ἀσθενές.

Βλιμάζων: ἀποστάζων τοῦ μέλιτος.

* **Βλοσυρός:** καταπληκτικός, φοβερός, θαμνός, ἀξιο-
 ματικός. γενναῖος μετ' εὐηθείας· φανερόν ἀκάθαρ-
 τος.

20 **Βλωθρά:** χλωρά. ἀκαλή. εὐεξής.

Βοηδρομεῖν: μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι.

* **Βολίς:** βέλος. ἀκόντιον, λογχάριον. πέμψις.

Βόμβησε: ἐψόφησέ πως.

Βομβύλιος: ζῶον ἢ βήσιον λεγόμενον.

25 **Βομβύλον:** σκεῦος στρογγυλοειδές.

Βόμβρυξ: βοοβοσκός.

Βορᾶς: βρώσεως ἢ τροφῆς.

* **Βορόν:** βρωτικόν, ἢ πομάτων ἢ βρωμάτων.

5. Cod. ὁλούρω.

12. Cod. βλακία.

18. Cod. εὐειδένιας.

20. Vid. not. Kust. ad Suid. h. v.

24. Cod. ἡβήσιον. cf. Phavorin. h. v.

26. Vid. Zonar. h. v.

28. Cod. στομάτων.

Βόσιν: τροφήν.

Βοτά: βοσκήματα.

* Βοτῆρες: ποιμένες.

Βοτός: τροφή ἢ βοσκή· καὶ βοτοός, ὁ ἄνθρωπος.

Βοτρυδόν: ἐπαλλήλως. ἢ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἔχομένη. 5

Βουκολήσας: ἀπατήσας.

Βουληφόρος: πρόβουλος. ἀρχιβουλος.

Βούλιμος: ἢ ἐπιτεταμένη λιμός.

* Βουλαία: Λιὸς ἦν βωμὸς ἐν τῇ βουλῇ, ὃς ἐλέγτο
βουλαία, ὡς ἀπὸ τῆς βουλῆς. 10

Βουλυτός: ἢ δειλινὴ ὄψια, ὅτε οἱ βόες ἀπολύονται
τῶν ἔργων.

Βούκαις: ὁ νέος. ἐφηλιξ. βουκόλος.

Βουπλήξ: πέλεκυς. μάστιξ. βούκεντρον.

Βούσταθμον καὶ βουστάδιον: βοοστάσιον. 15

Βούτας: βοονόμος.

Βοάμενον: ἐπικαλούμενον.

Βουτύπος: βοοθύτης. ὁ τοὺς βόας βάλλον πέλκει.

Βοῶπις: μεγαλόφθαλμος.

Βοώτης: ἄστρον πλησίον τῶν ἄρκτων· ὁ δ' αὐτὸς 20
καὶ ἄρκτοφύλαξ καλεῖται.

* Βραβεῖον: ἐπινίκιον. ἀμοιβὴ ἢ στέφος. ἑκαθλόν.
τιμὴ. μισθός. ἀνταμοιβή. δῶρον. χάρισμα.

* Βραβεύει: ἐπισηφίζεται, διανέμει, μερίζει.

Βράσσει: ξέει, ἀναβάλλει. 25

* Βραβευτής: διοικητής. κρητής. δριστής. διανεμή-
τής. διαμεριστής.

Βραχυμυθίας: βραχυλογίας.

Βραχυτελῆ: σύντομον. μικρόν.

Βρέμει: ταράσσει. ἡχεῖν ποιεῖ. 30

Βρέτας: εἰδωλον. ἄγαλμα.

Βρενθύεσθαι: διὰ θυμὸν μεταωρίζεσθαι, ἢ προς-
ποιεῖσθαι ὀργίζεσθαι.

5. Cod. ἐπαλλήλως. Tlad. β'. 39.

11. Cod. βουλοτός:

- Βρενθυόμενος: μεγαλοφρονῶν. ἐκαιρόμενος.
 Βρέγμα καὶ βρεγμός: τὸ ὑπερμετώπιον μέρος.
 Βριθούμενη: βαρουμένη διὰ πλῆθος, ὧν ἔφερεν.
 Βριαροί: βαρεῖς. ἄγριοι. στεροί. φοβεροί.
 6 Βρίθων: εὐθηνῶν ἢ βαρῶν.
 Βριμάζων: τῇ τοῦ λίοντος χρώμενος φωνῇ.
 Βρόγχος: καταπότης. ὁ λάρυγξ.
 Βροτοειδέσιν: ἀνθρωπίνοισι.
 Βροτόεντα: ἡμαγμένα.
 10 Βροτός: φθαρτὸς ἀνθρωπος.
 Βρύει: ἀνθεῖ.
 Βρύζει: πάνυ τρυφερῶς διάκειται. θάλλει. εὐφραίνεται.
 Βρυγμός: τρισμαὶ δόντων ἢ μυλῶν ἀκόντησις.
 15 Βρύχιος: βυθιζόμενος ὕδατι.
 Βρυώδης: [δυσώδης.]
 Βρωμᾶσθαι: ὀγκᾶσθαι.
 Βρώμης: βρώσεως. τροφῆς.
 Βρωτόν: βρωδὸν. τροφήν.
 20 * Βύβλον: πάπυρον. εἰρηολόν.
 Βύας ὠφθη καὶ βύαι ὠφθησαν: Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς ἐν τέρατος λόγῳ τοῖς Ῥωμαίοις ταῦτα ἐμφανισθαι πολλάκις λέγει· σημαίνει δὲ [συμφοράς]
 Βύζην: ἀθρόως. πυκνῶς. ἐκαλλήλως. πεπληρωμένως.
 25 * Βύσσοις: στολή ἢ ἔσθος πορφυροῦν, ἢ . . . ἐκ πορφύρας βεβαμμένον κόκκινον ἱμάτιον, ἐρυθρόν, κοκκιόδον.
 * Βύουσι: σφραγίζουσι. φράττουσι.
 Βυσσόν: βάθος.

2. Cod. βρεγμός.

12. Cod. κάλις. Suid. h. v. κάλλει. Utrumque vitiosum est. Emendatio, quam dedi, ut facillima, ita sensui aptissima est.

16. E Suida supplevi.

22. 23. Cod. ἐν τεττάφιδος. Vocem συμφοράς a Suida sumpsi.

23. Cod. σφράττουσι.

Βυρσοδέψης: σκυτοτόμος. ὁ τὰς βύρσας θεραπεύων.

Βυσσαδομοῦντες: ἐκ βῶδους σκεπτόμενοι.

Βωμολάχος: πανοῦργος, ἀπατεύων.

* Βωμός: τέμενος. τράπεζα. ἢ θυσιαστήριον.

Βωμολάχος: ὁ περὶ τοὺς βωμοὺς λογῶν· πᾶς ὁ ὥφρ-5
 λείας τινὸς ἔνεκα κολακεύων. ὁ εὐτράπελος καὶ γε-
 λωτοποιός· ὁ μετὰ εὐτραπείας κόλαξ· ὁ πανοῦργος
 καὶ συκοφάντης.

Γ.

Γαξαφνλάκειον: θησαυροφυλάκειον· γάξα γὰρ
 θησαυρός. 10

Γαισός: εἶδος φυννητηρίου, οἷον δόρατος.

Γαισώτης: ἀσκαλαβώτης, ἀττικῶς.

Γαμφώνυχος: ἐκικαμπεῖς ἔχοντος τοὺς ὄνυχας.

Γαννυμένη: χαίρουσα.

Γάννυσθαι: φαιδρύνεσθαι. 15

Γαργαλίζει: κινεῖ· ὑπόσημαίνει· προτρέπει· ἐρεθίζει.

Γαστρίζεσθαι: λαμπρότερον τρέφεσθαι.

Γαργαρίζει: ἐρεθίζει, ἀπὸ τοῦ στόματος, ὥστε
 ἐμῆσαι.

Γαυρίζ: ἀγάλλεται· ἐπαίρεται· θρασύνεται. 20

Γαῦρον: στερόν· μέγα· ἀκλινές.

Γεγανωμένος: λελαμπρυσμένος.

Γέγηθεν: χαίρει.

Γέγονεν ἐν καλῷ: καλλίστως ἔσχεν.

1. Cod. βυρσοδέψης.

2. Cod. βυσσαδομοῦντες.

9. Cod. γαξοφυλάκειον.

11. Cod. γαῖσος.

13. ἔχων τοὺς.

14. Cod. γαννυμένη.

21. Cod. στερόν.

Γεγωνόνι: ἐξάκουσθον βοῆσαι.

Γείσιον καὶ γεῖσος: τὸ ἄκρον τείχους. ἢ στεφάνωμα οἴκου· καὶ γεῖσα, τειχῶν ἄκρα.

Γειῶραι: οἱ τὴν γῆν φυλάσσοντες.

5 Γελοῖος: ὁ καταγελαστότατος, προπερισπωμένως προπαροξυτόνως δὲ ὁ γελωτοποιός.

Γενάρχου: πατρός.

Γένεθλα: γεννήματα.

Γενέτειραν: μητέρα, ποιητικῶς.

10 Γενέθλια: ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος ἐορτή.

* Γενέσια: ἐόρτια, πανηγυρίσματα τοῦ γεννηθέντος· λέγεται καὶ ἐπιτάφια καὶ ἐγκώμια, ἐπιθαλάμια, καὶ οἱ εὐφημίαν ἔχοντες λόγοι, καὶ οἱ εἰς θεὸν ὕμνοι.

15 Γενεθλιαλογία: μαντεία περὶ τῆς γεννήσεως.

Γεννάδας: γενναῖος. εὐγενέστατος.

Γενετή: πατρίς ἢ γενέσια.

Γένυς: τὰ γένη.

* Γενικῶς: γενναίως. ἀνδρείως. ἰσχυρῶς. μεγάλως.

20 ὕπερσχόντως. ἢ νσανικῶς. ὀχυρῶς. ἀνδρικῶς.

Γένυσι: σταγόναι.

Γεοῦχος: ὁ τὴν γῆν ἔχων.

Γέρας: ἀμοιβή. τιμή. ἀνταπόδοσις.

Γεραιός: ἔντιμος.

25 Γεραλρεῖ: τιμῇ. δοξάζει.

Γέρδιος: ὑφάντης.

Γερόνιος: ἔντιμος γέρον.

Γερούσιον: ἔντιμον.

Γερόδια: στρωτηρίδια.

30 Γέροφα: μικρὰ σκουντά.

1. H. l. duae glossae in unam coalescunt. Vld. Suid.

5. 6. Cod. περισπωμένως· ὀξυτόνως δέ.

20. Cod. ὕπερσχως.

22. Cod. γαιοῦχος bene quidem, at contra litterarum seriem.

Γεωμόριον: γεωργιον.

Γεώλοπον: ὄρεινόν. ὄρος. ὕψωμα γῆς.

* Γήδια: λήια. χωράφια.

Γήθειν: χάλρειν.

Γηθοσύνη: χαρῆ.

5

Γηθόσυνοι: χάλροντες.

Γηρᾶναι: γηράσαι.

Γηῶραι: ἐπίμικτοι τηροται τόπων.

Γιγλισμός: κιχλισμός. ἀπὸ χειρῶν γέλως. γαργαλισμός.

10

Γλάγος: γάλα.

Γλαῦκος: λευκός, κυάντεος.

Γιγλυμοι: ἀντεμβολαί τινων ἐξοχῶν πρὸς κοιλότητας, οἷαπερ ἔστι καὶ ἡ κατὰ τὸν πῆχυν πρὸς τὸν βραχίονα συμβολή.

15

* Γλαυκῶπες: ἐνόφθαλμος.

Γλαῦξ: νυκτοβαῦς, πετεινὸν νυκτερινόν.

Γλάμων: ὁ λημῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ δι' ὧρους αὐτοὺς ἔχων.

Γλαφυρόν: ἡδύ. κοῖλον. βαθύ. σοφόν, ἔμπειρον. 20 ἀκριβές.

* Γλεῦκας: τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν κατηθῆ· λέγεται δὲ καὶ πρότραπος ἢ πρότροπος.

Γλήνη: κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἡ ὄρη.

* Γλίσχρον: κολλῶδες. καὶ γλίσχρός, φειδωλός. 25 σκνιφός. πάνυ ὑσπαρός. ἢ ἐπίπονος. ταλαίπωρος. ἀκριβής.

Γλίχεται: λαν ἔχεται. ἐκιδυμεῖ.

Γλουτόν: τὸ σφαίρωμα τῆς κοτύλης.

Γλυκυδέρκης: ἡδὺς ἐν τῷ ὀρεῖν.

30

Γλυκύθυμος: ἀπαλόψυχος.

Γλυφίδας: τὰς χηλὰς τῆς ἀλίδος, αἷς τὴν νεύσαν

9. Vid. Kust. not. ad Suid. h. v.

17. Cf. Zonar. Lex. in v. γλαῦξ.

- Ἀχῶρα: τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖω πίτυρα.
 Ἀριστοφάνης Ὀλκασιν· ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν
 ἀχῶρα ἐκλέγεται ἐκ τοῦ γενεῖου τὰς πο-
 λίας τοῦ Διός. ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ ἀχῶρ.
- δ' Ἀχόρευτος: ὁ ἀπωσμένος δι' ἀπαιδευσίαν τοῦ χοροῦ.
 Ἀχραντον: ἀμόλυντον, ἄψαυστον. κυρίως οὐ χεῖρ
 οὐχ ἦψατο.
- Ἀχρι, ἄχρις: ἀντὶ τοῦ μέχρις, ἕως.
- Ἀχρεϊόγελως ἄνθρωπος: ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ
 10 μὴ σπουδαίοις γελῶν καὶ χαίρων.
- Ἀχρώματος: ἀναιδής.
- Ἀχράς: ὁ καρπὸς τῆς ἀχέρδου. Ἀριστοφάνης οὕτως
 εἰρηκεν.
- Ἀχράδας τὰς ἀχέρδας λέγουσιν. Εὐπολὶς Ἀστρατεύ-
 15 τοισιν· οἱ πεπείρους ἀχράδας πρὸς τῇ συνίδι προς-
 τως καὶ ἀχράδων . . . Φερεκράτης. ἴσως δ' ὁ μὲν
 καρπὸς ἀχράς, τὸ δὲ δένδρον ἄχερδος. Φερε-
 κράτης·
- ἣ τῆς ἀχέρδου τῆς ἀκραρχολωτάτης.
- 20 Ἀχρηστος: ὁ ἀνωφελής, καὶ ἰδίως ὃ οὐδείς χρῆται.
 οὕτως Πλάτων.
- Ἀχυρμαί: οἱ τόποι, εἰς οὓς τὰ ἄχυρα λιμνῶμενα
 ἀποφέρεται.
- Ἀχών: ἄμπελος.
- 25 Ἀχρὶ κόρου: παροιμία ἦν, ὅτι ἄχρὶ κόρου ἐκεῖνος
 ἀναίσθητός ἐστιν. οὕτω καὶ ἄχρὶ κόρου ἐφενάκισεν.
- Ἀψαμένη: ἐξαρτήσασα.
- Ἀψάυστως: ἀνεπαφῶς.
- Ἀψίδες: καμάραι.
- 30 Ἀψίς: οὕτως ἐκάλουν τὸν ξύλινον κύκλον τοῦ τρο-
 χοῦ· τὸ δὲ ἐκ' αὐτοῦ ἐπίσω τρου. Ὅμηρος τὸν

2. Aristoph. Ὀλκ. fragm. ιβ'.

22. Iliad. ε. 502.

23. Cod. ἀνεπάφως.

29. Cod. ἀψίδες.

μὲν τροχὸν κύκλον ὀνομάζει, τὴν δὲ ἀψίδα
ἵκνυ.

"Αφαστον: ἄδικτον.

"Αφάλλακτον: ἀψηλάφητον.

"Αψευδία: ἡ ἀλήθεια. λέγεται δὲ καὶ ἀψευδεῖν καὶ 5
ἀψευδές.

"Αψεφές: ἀφρόντιστον. οὕτως Σοφοκλῆς.

"Αψίκορος: εὐμετάβλητος.

"Αψιμαχία: συναφὴ μάχης.

"Αψιμεσία: πρὸς ὀλίγου διαφορά. 10

"Αψοφητί: ἡρέμα.

"Αψ: πάλιν.

"Αψοῖοι: ὀπισθορμητοί.

"Αωρον: ἀπρεπές, ἀχαρές.

"Αωρτο: ἐκρέματο. 15

"Αωρί, ἄωρία: τὸ παρὰ τὸν προσηκόντα καιρὸν καὶ
τὴν ὥραν. λέγουσι δὲ ἄωριον τῶν νυκτῶν καὶ ἄω-
ριον νύκτωρ. "Αριστοφάνης δὲ ἔφη καὶ ἄωρὶ θα-
νάτῳ ἀπέθανεν.

"Αωροὶ πόδες: οἱ ἐμπρόσθιοι. 20

τῆς ἥτοι πόδες εἰσὶ δυνάδεκα πάντες ἄ-
ωροι.

καὶ Φιλήμων·

οὐ τοὺς ἄωρους εἰπά σοι, μαστιγία,

πόδας πρίλασθαι; σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους. 25

"Αωρόλειος: ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡλικίαν λει-
αινόμενος.

"Αωτον: ἄνθος, κόσμος, στέφανος.

"Αωτεύειν: ὑφαίνειν.

2. Iliad. ε'. 724.

4. Aristoph. Lysistr. v. 275.

18. Aristoph. fragm. incert. 65'.

21. Cod. vitiose: εἰσὶν δύο δὲ καὶ πάντες (i. e. δύο δὲ καὶ).

24. Vid. Meinekium ad Philem. p. 415.

26. Cod. ἄωρόλιος — λειαινόμενος.

29. Cod. ἄωτέβειν.

B.

- Βαβαί: θαυμαστική φωνή.
 Βαγεύει: πλανητεύει.
 Βάθην: περιπατῶν. ἐρχόμενος.
 Βάθρον: θεμέλιον. καὶ βάθρα, ἀγάλματα.
 5 Βαθύγλωσσοι: ἐλλόγιμοι. εὐγλωττοι.
 Βαθυδίνης: ἐν βάθει ἔχων τὰ ῥεύματα.
 Βαθυπέπων: μεγάλων, ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος.
 Βαθυλήιον: σιτοφόρον πεδῖον.
 Βαθύσχοινον: ὑψηλὰς σχοίνους φέροντα.
 10 Βάκηλος: μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης.
 Βακτηρεύειν: [στηρίζεσθαι].
 Βαμβαλίνοντας:
 Βάκχειος: μαινόμενος. μανεόμενος (sic).
 Βαλάντιον: μάστιγος.
 15 Βαλαντιοτόμος: ὁ κλέπτης.
 Βάλλαν: κατάστικτον.
 Βαλβίς: βάσις ταπεινή, ἢ ἀφετηρία καὶ καμπτήρ.
 Βαλμός: στῆθος.
 Βάρβιτον: ψαλτήριον, κιθάρα.
 20 Βάνανσος: πᾶς τεχνίτης διὰ πυρός ἐργαζόμενος.
 βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος.
 * Βαῤῥαβᾶς: σημαίνει, υἱὸς διδασκάλου ἡμῶν.
 Βάραθρον: τόπος βαθύς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐμ-
 βάλλονται.

3. Quae in not. ad Hesych. h. v. e Lex. Ms. Bibl. Coisl. p. 231. afferuntur, ea non e nostro Cod. deprompta sunt.

9. Cod. βαθυσχοίνου — σχοίνος.

11. Interpretamentum e Suida adjeci.

13. Cod. βακχίος.

17. Cod. καμπτός.

18. Cod. βαθμός. Vid. infra in v. στέφανος.

22. Quae stellulis notavimus, ea aut prorsus absunt a Suida, aut in nostro Cod. pleniora leguntur.

- Βάρεις: πλοῖα. τείχη. στοά. ἀνταί. πύργοι.
 Βαρύμηνις: μνησίκ ακος.
 Βάσιμος: πορευτική.
 Βαρυνήμων: ἔθλιος. βεβαρημένος. κακός.
 Βασιλῖς: ἡ τοῦ βασιλέως γυνή. ὡς καὶ βαλανίς 5
 ἡ τοῦ βαλανέως.
 * Βάσις: πούς. ῥίξα. θεμέλιον. κρηπίς. βαθμός. ἀνά-
 βας. γόνατα. ψοῖαι. κλίμαξ. στάσις.
 Βασκαίνει: μέμφεται.
 Βασμοί: βαθμοί. 10
 Βατός: βάσιμος τόπος.
 Βάσσαρος: ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον.
 Βάτταλος: βδελυρός. αἰσχρός.
 Βατταρισμοί: φλυαρίαι.
 Βαῦμος: ἡ κάμινος. 15
 Βδέλλεται: ἀμέλγει.
 Βδέννυσθαι: ἐκκενοῦσθαι τὴν κοιλίαν.
 * Βεβηκός: ἀσφαλές. ὀχνρόν· καὶ βέβηκεν, ἔστη-
 κεν.
 Βέβηλος: ἀκάθαρτος ἢ ἀμύητος. 20
 Βέβριθις: βαρύνεται.
 Βεβριθυῖα: βαρεῖα. ἰσχυρά.
 Βέβρυχεν: ἤχει.
 Βεβυσμένα: λαθραῖα ἢ πεπληρωμένα.
 Βέλος: τραῦμα. 25
 Βηλός: βαθμός θυράς. ἢ οὐρανός.
 Βίολα: πέδιλα, ὑποδήματα.
 Βιβάζει: συζεύει. ὀχεύει.
 Βιοτή καὶ βίοτος: ζωή, καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ ἡ
 οὐσία. 30
 * Βιῶναι: ζῆσαι. πολιτεῦσαι. ἀριστεῦσαι. διάξει ἢ
 βιῶσαι.

4. Vid. not. Kust. ad Suidam h. v.

17. Cod. τὴν καλίαν.

24. Cod. πεπληρωμένα.

Βιάνης: ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων.

Βιώτω: ζησάτω.

Βλαιοδός: παραλυτικός.

Βλάκα: εὐήθη καὶ μωρόν, ἀπὸ τινος ληθύος ὁμοίου
5 σιλούρφ, ὃς οὕτως ἐστὶν ἄχρηστος, ὥς μηδὲ κίνα
χρησθῆαι αὐτῷ.

Βαλανάγρα: ἡ κλεις, ἀπὸ τοῦ ἀγρεύειν τὴν βάλα-
νον. βάλανος δὲ ἐστὶ τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον,
ὃ καλοῦμεν μάγγανον.

10 **Βλάκας:** μωρός τις, μὴ εἰδὼς τὰ πράγματα διακρίνει.

Βλάξ: μωρός. εὐήθης.

Βλακία: μωρία. ὑπεροψία.

* **Βλακεύεται:** μαλακίζεται. θρύπτεται. γυναιμανεῖ.

Βληχήματα: φωνήματα προβάτων.

15 **Βληχρόν:** ἀσθενές.

Βλιμάζων: ἀποστάζων τοῦ μέλιτος.

* **Βλοσυρός:** καταπληκτικός, φοβερός, θεμνός, ἀξιω-
ματικός. γενναῖος μετ' εὐηθείας· φανερόν ἀκάδαρ-
τος.

20 **Βλωθρά:** χλωρά. ἀπαλή. εὐεχής.

Βοηδρομεῖν: μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι.

* **Βολίς:** βέλος. ἀκόντιον, λογχάριον. πέμψις.

Βόμβησε: ἐφόφησέ πως.

Βομβύλιος: ζῶον ἢ βήσιον λεγόμενον.

25 **Βομβύλον:** σκεῦος στρογγυλοειδές.

Βόμβρυξ: βοοβοσκός.

Βορᾶς: βρώσεως ἢ τροφῆς.

* **Βορόν:** βρωτικόν, ἢ πομάτων ἢ βρωμάτων.

5. Cod. διούρφ.

12. Cod. βλακία.

18. Cod. εὐειδίας.

20. Vid. not. Kust. ad Suid. h. v.

24. Cod. ἡβήσιον. cf. Phavorin. h. v.

26. Vid. Zonar. h. v.

28. Cod. στομάτων.

Βόσιν: τροφήν.

Βοτά: βοσκήματα.

* Βοτῆρες: ποιμένες.

Βοτός: τροφή ἢ βοσκή· καὶ βοτοός, ὁ ἄνθρωπος.

Βοτρυδόν: ἐπαλλήλως. ἢ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη. 5

Βουκολήσας: ἀπατήσας.

Βουληφόρος: πρόβουλος. ἀρχιβουλος.

Βούλιμος: ἢ ἐπιτεταμένη λιμός.

* Βουλαια: Λιὸς ἦν βωμός ἐν τῇ βουλῇ, ὃς ἐλέγτο
βουλαια, ὡς ἀπὸ τῆς βουλῆς. 10

Βουλυτός: ἢ δειλινὴ ὄψια, ὅτε οἱ βόες ἀπολύονται
τῶν ἔργων.

Βούπαις: ὁ νέος. ἐφηλιξ. βουκόλος.

Βουπλήξ: πέλεκυς. μάστιξ. βούκεντρον.

Βούσταθμον καὶ βουστάδιον: βοοστάσιον. 15

Βούτας: βοονόμος.

Βοώμενον: ἐπικαλούμενον.

Βουτύπος: βοοθύτης. ὁ τοὺς βόας βάλλον πέλαι.

Βοῶπις: μεγαλόφθαλμος.

Βοώτης: ἄστρον πλησίον τῶν ἄρκτων· ὁ δ' αὐτός 20
καὶ ἄρκτοφύλαξ καλεῖται.

* Βραβεῖον: ἐπινίκιον. ἀμοιβή ἢ στέφος. ἑκαθλόν.
τιμή. μισθός. ἀνταμοιβή. δῶρον. χάρισμα.

* Βραβεύει: ἐπιψηφίζεται, διανέμει, μερίζει.

Βράσσει: ξέει, ἀναβάλλει. 25

* Βραβευτής: διοικητής. κρετής. ὀριστής. διανεμή-
τής. διαμεριστής.

Βραχυμυθίας: βραχυλογίας.

Βραχυτελή: σύντομον. μικρόν.

Βρέμει: ταράσσει. ἡγεῖν ποιεῖ. 30

Βρέτας: εἰδωλον. ἄγαλμα.

Βρενθύεσθαι: διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι, ἢ προς-
ποιεῖσθαι ὀργίζεσθαι.

5. Cod. ἐπαλλήλως. Tlad. β'. 89.

11. Cod. βουλοϊτός:

- Βρενθυόμενος: μεγαλοφρονῶν. ἐκαιρόμενος.
 Βρέγμα καὶ βρεγμός: τὸ ὑπερμετώπιον μέρος.
 Βριθομένη: βαρουμένη διὰ πληθους, ὧν ἔφερεν.
 Βριαροί: βαρεῖς. ἄγριοι. στερεοί. φοβεροί.
 6 Βρίθων: εὐθηνῶν ἢ βαρῶν.
 Βριμάζων: τῇ τοῦ λέντος χρώμενος φωνῇ.
 Βρόγχος: καταπότης. ὁ λάρυγξ.
 Βροτοειδέσιν: ἀνθρωπίνοισι.
 Βροτόεντα: ἡμαγμένα.
 10 Βροτός: φθαρτὸς ἀνθρωπος.
 Βρύει: ἀνθεῖ.
 Βρύζει: πάνυ τρυφερῶς διάκειται. θάλλει. εὐφραίνεται.
 Βρυγμός: τρισμός ὀδόντων ἢ μυλῶν ἀπόνησις.
 15 Βρύχιος: βυθιζόμενος ὕδατι.
 Βρυώδης: [δυσιώδης.]
 Βρωμᾶσθαι: ὀγκᾶσθαι.
 Βρώμης: βρώσεως. τροφῆς.
 Βρωτόν: βρώσιν. τροφήν.
 20* Βύβλον: πάμπαν. εὐμολόν.
 Βύας ὥφθη καὶ βύαι ὥφθησαν: Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς ἐν τέρατος λόγῳ τοῖς Ῥωμαίοις ταῦτα ἐφαίνεσθαι πολλάκις λέγει· σημαίνει δὲ [συμφοράς.]
 Βύξην: ἄθρόως. πυκνῶς. ἐπαλλήλως. πεπληρωμένως.
 25* Βύσσος: στολή ἢ ἔσθος πορφυροῦν, ἢ ἐκ πορφύρας βεβαμμένον κόκκινον ἱμάτιον, ἐρυθρόν, κοκκιζόν.
 * Βύουσι: σφραγίζουσι. φράττουσι.
 Βυσσόν: βάθος.

2. Cod. βρεγμός.

12. Cod. πάλιν. Suid. h. v. πάλλει. Utrumque vitiosum est. Emendatio, quam dedi, ut facillima, ita sensui aptissima est.

16. E Suida supplavi.

22. 23. Cod. ἐν τετάρτῳ βύβλῳ. Vocem συμφοράς a Suida sumpsi.

28. Cod. σφράττουσι.

Βυσσοδέψης: σκυτοτόμος. ὁ τὰς βύσσας θεραπεύων.

Βυσσοδομοῦντες: ἐκ βάθους σκεπτόμενοι.

Βωμολόχος: πανοῦργος, ἀπατεύων.

* Βωμός: τέμενος. τράπεζα. ἢ θυσιαστήριον.

Βωμολόχοι: ὁ περὶ τοὺς βωμοὺς λοχῶν· πᾶς ὁ ὥφε-
λειας τινὸς ἐνεκα κολακεύων. ὁ εὐτράπελος καὶ γε-
λωτοποιός· ὁ μετὰ εὐτραπείας κόλαξ· ὁ πανοῦργος
καὶ συκοφάντης.

Γ.

Γαξαφυλάκειον: θησαυροφυλάκειον· γάξα γὰρ
θησαυρός. 10

Γαισός: εἶδος ἀμνιτηρίου, οἷον δόρατος.

Γαλεώτης: ἀσκαλαβώτης, ἀττικῶς.

Γαμφώνυχος: ἐκικαμπεῖς ἔχοντος τοὺς ὄνυχας.

Γαννυμένη: χαίρουσα.

Γάννυσθαι: παιδρύνεσθαι. 15

Γαργαλίζει: κινεῖ. ὑποσημαίνει. προτρέπει. ἐρεθίζει.

Γαστρίζεσθαι: λαμπρότερον τρέφεσθαι.

Γαργαρίζει: ἐρεθίζει, ἀπὸ τοῦ στόματος, ὥστε
ἐμῆσαι.

Γαυριᾶ: ἀγάλλεται. ἐκαίρεται. θρασύνεται. 20

Γαῦρον: στεφθόν. μέγα. ἀκλινές.

Γεγανωμένος: λελαμπρυσμένος.

Γέγηθεν: χαίρει.

Γέγονεν ἐν καλῷ: καλλίστως ἔσχεν.

1. Cod. βυσσοδέψης.

2. Cod. βυσσαδομοῦντες.

9. Cod. γαξοφυλάκειον.

11. Cod. γαῖσος.

13. ἔχων τοὺς.

14. Cod. γαννυμένη.

21. Cod. στεφθόν.

- Γεγωνόν: ἐξάκουστον βοῆσαι.
 Γείσιον καὶ γεῖσος: τὸ ἄκρον τείχους. ἢ στεφάνωμα οἴκου· καὶ γεῖσα, τειχῶν ἄκρα.
 Γειῶραι: οἱ τὴν γῆν φυλάσσοντες.
 5 Γελοῖος: ὁ καταγελαστότατος, προπερισπωμένος προ-
 παροξυτόνως δὲ ὁ γελοιοποιός.
 Γενάρχου: πατρός.
 Γένεθλα: γεννήματα.
 Γενέτειραν: μητέρα, ποιητικῶς.
 10 Γενέθλια: ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος
 ἑορτή.
 * Γενέσια: ἐόρτια, πανηγυρίσματα τοῦ γεννηθέντος·
 λέγεται καὶ ἐπιτάφια καὶ ἐγκώμια, ἐπιθαλάμια, καὶ
 οἱ εὐφημίαν ἔχοντες λόγοι, καὶ οἱ εἰς θεὸν ὕμνοι.
 15 Γενέθλιαλογία: μαντεία περὶ τῆς γεννήσεως.
 Γεννάδας: γενναῖος, εὐγενέστατος.
 Γενετή: πατρίᾳ ἢ γενέσια.
 Γένυς: τὰ γένεια.
 * Γενικῶς: γενναίως, ἀνδρείως, ἰσχυρῶς, μεγάλως.
 20 ὑπερεχόντως. ἢ νεανικῶς. ὀχυρῶς· ἀνδρικῶς.
 Γένυσι: σταγόνι.
 Γεοῦχος: ὁ τὴν γῆν ἔχων.
 Γέρας: ἀμοιβή, τιμή, ἀνταπόδοσις.
 Γεραιός: ἔντιμος.
 25 Γεραῖραι: τιμῇ, δοξάζει.
 Γέρδιος: ὑφάντης.
 Γερήνιος: ἔντιμος γέρον.
 Γερούσιον: ἔντιμον.
 Γεῖράδια: στρωτηρίδια.
 30 Γεῖρά: μικρὰ σκουτά.

1. H. l. duae glossae in unam coalescunt. Vid. Suid.

5. 6. Cod. περισπωμένος· ὀξυτόνως δέ.

20. Cod. ὑπερέχως.

22. Cod. γαιοῦχος bene quidem, at contra litterarum seriem.

Γεωμόρειον: γεώργιον.

Γεώλοφον: ὄρεινόν. ὄρος. ὕψωμα γῆς.

* Γήθια: λήϊα. χωράφια.

Γήθειν: χαίρειν.

Γηθοσύνη: χαρᾶ.

5

Γηθοσύνοι: χαίροντες.

Γηρᾶναι: γηράσαι.

Γηῶραι: ἐπιμικτοὶ τηρηταὶ τόπων.

Γιγλισμός: κιχλισμός. ἀπὸ χειρῶν γέλως. γαργαλισμός.

10

Γλάγος: γάλα.

Γλαῦκος: λευκός, κυάνεος.

Γίγλυμοι: ἀντεμβολαὶ τινῶν ἑξοχῶν πρὸς κοιλότη-
τας, οἷα πέρ ἐστι καὶ ἡ κατὰ τὸν πῆχυν πρὸς τὸν
βραχίονα συμβολή.

15

* Γλανκῶπις: ἐνόφθαλμος.

Γλαῦξ: νυκτοβαῦς, πετεινὸν νυκτερινόν.

Γλάμων: ὁ λημῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ διῶγρους
αὐτοὺς ἔχων.

Γλαφυρόν: ἡδύ. κοῖλον. βαθύ. σοφόν. ἔμπειρον. 20
ἀκριβές.

* Γλεῦκος: τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν κατη-
θῆ· λέγεται δὲ καὶ πρότραπεος ἢ πρότροπος.

Γλήνη: κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἡ ὄρη.

* Γλίσχρον: κολλῶδες. καὶ γλισχρός, φειδωλός. 25
σκιυρός. πάνυ θυπαρός. ἢ ἐπίπονος. ταλαίπωρος.
ἀκριβής.

Γλίχεται: λαν ἔχεται. ἐπιθυμεῖ.

Γλουτόν: τὸ σφαίρωμα τῆς κοτύλης.

Γλυκυδέρκης: ἡδὺς ἐν τῷ ὀρεῖν.

30

Γλυκύθυμος: ἀπαλόψυχος.

Γλυφίδας: τὰς χηλὰς τῆς ἀλίδος, αἷς τὴν νευρὰν

9. Vid. Kust. not. ad Suid. h. v.

17. Cf. Zonar. Lex. in v. γλαῦξ.

προσάγομεν· ἀπὸ τοῦ ἐγγεγλύφθαι, ὃ ἐστὶν κοι-
λάνθαι.

Γλωσσαλγίαν: ἀργολογία.

Γλωχῖνας: γωνίας.

5 Γλωσσοκόμον: θήκη λειψάνων ξυλίνῃ.

* Γνάθοις: σιαγόνι. ἢ ἀκαῖς καὶ στόμασι.

Γνύξ: ἐπὶ τὰ γόνατα.

Γνωματεύων: διακρίων. διαγινώσκων.

Γνωσιμαχῆσαι: μετανοῆσαι. μεταγινῶναι τὸ δίκαιον

10 καὶ πρέπον.

Γνωτός: ὁ ἀδελφός· καὶ γνωτή, ἡ ἀδελφή.

* Γνώσεως: σημαίνει γνωριμότητος καὶ οἰκειότητος·
τιμῆς τε βασιλικῆς καὶ γνώσεως ἀξιού-
σθαι.

15 Γνώμη: ποιά τις διάθεσις· καὶ γνώμων, ὁ συνειτός.
λέγεται δὲ καὶ γνώμων κανονιόν τι μηχανικόν, καὶ
τι σχῆμα γεωμετρικόν, καὶ διοπτρικοῦ ὀργάνου μέ-
ρος, καὶ δὴ καὶ ἀστρονομικοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τοῖς
γνωμονικοῖς ὀργάνοις μάλιστα παραλαμβανόμενον.

20 Γογγυσμός: τάραχος. ἀντιλογία.

Γοερόν: θορυῶδες. λυπηρόν. κατανυκτικόν.

Γόηξ: κόλαξ, περίεργος, πλάνος. ἀπατεῶν.

Γόμφοι: μύλοι. σφῆνες. δεσμοί. ἄρθρα. σύνδεσμοι
ὀδόντων.

25* Γονάς: υἱός. γεννήσεις.

Γουυπετεῖ: προσκυνεῖ.

* Γονήν: ἔκφυσιν. σπορόν. γέννησιν.

Γόον: θοῆνον.

Γονύων: γονάτων.

30 Γοργωπὸν ἔδραν: φοβεράν καθέδραν.

Γραμματοκύφων: ἀντὶ τοῦ ταπεινὲ γραμματεῦ
κυρίως γὰρ κύφη, τὸ ξύλον καλεῖται.

6. Cod. ἀκαῖς.

11. Cod. γνωτός — γνωτή.

31. Cod. γραμματεῶν.

Γράφεται: ἀπὸ τοῦ γράφει. κατηγορεῖ.

Γραφή: ἡ περὶ δημοσίων ἀδικημάτων κατηγορία καὶ περὶ ἄλλων ἁμαρτημάτων. γίνονται δὲ γραφαὶ τῶν νόμων καὶ ψηφισμάτων οὐκ ἐπιτηδείων εἰσκορίζεσθαι δοκούντων· αἵτινες γραφαὶ παρὰ νόμων κα-5 λούνται.

Γρίφος: τὸ δίκτυον. λέγεται δὲ καὶ ὁ δύσκολος καὶ συμπλεγμένους λόγους.

* Γρύξαι: βραχύτατον φθέγγεσθαι.

Γυνῖα: μέλη, ἣ πόδας τοῦ σώματος. 10

Γυμνάσια: ἀλειπτῆρια. ἢ βάλανεῖα. ἢ λουτρά.

* Γυμνάσιον: στάδιον. παλαίστρα. ἀγωνιστήριον· ἀγῶνα. κάματον, κόπον. ἔργον. νικητήριον. ἀγωνιστήριον. ἀθλητήριον.

* Γυμνασία: ἐργασία. δοκιμασία. πειρασία. καθα-15 ρία. παιδεία.

* Γυναιμανής: ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος. μαλακός, ἀσελγής.

Γωρυτός: δῆκη τόξων.

Γρυμαῖα: σκευοθήκη. 20

Δ.

Δᾶδες: λαμπάδες.

Δαδουχεῖ: φαίνει.

Δαήμων: ἔμπειρος.

Δαιδάλεον: ποικίλον.

Δαιδαλον: ποικίλον κατασκευάσμα ἀπὸ Δαιδάλου 25 τινὸς μηχανοποιοῦ, ὃς κατασκεύασεν.

Δέδης: φλέγει· δαίει, καίει.

Δαίμονα: ἐκστατικόν.

Δαιμόνις: μακάρις.

Δαιμονίως ἐσπουδακώς: ἀντὶ τοῦ μεγάλως.

Δαίνυ: εὐώχει.

Δαινύμενος: εὐωχούμενος.

Δαίς: εὐωχία.

5 Δαῖτας: εὐωχίας.

Δαιτρεύειν: μερίζειν.

Δαιτὸς ἐΐσης: ἐξ ἴσου μεριζομένης εὐωχίας.

Δαιτρὸν: μεριστήν. μάγειρον.

Δαιτυμόνες: ἀριστηταί. εὐωχούμενοι.

10 Δαιτρός: ὁ προεδιαιρῶν ἐλάχιστα τοῖς ἐστιωμένοις· οὕτως γὰρ ἐστισιῶντο μεριζόμενοι, τὰ τε πρόβατα καὶ τὸν πότον· παρ' ὃ καὶ λέγει· δαιτὸς ἐΐσης.

Δαίτφρονος: συννετοῦ ἢ πολεμικοῦ.

Δάκη: θηρία.

15 Δακρυόεν: μετὰ δακρύων.

Δάμαρτος: γυναικός.

Δαλός: λαμπάς. ἢ ξύλων ἀπόκαυμα. ἢ δάδιον ἡμιφλεκτον.

Δαμασίφρων: ὁ ἀπατῆσαι δυνάμενος. Πίνδαρος·

20 δαμασίφρονα χρυσόν.

Δαμέντα: δαμασθέντα ἢ φονευθέντα.

Δάμνα: ἐδάμαζεν.

Δάμνημι: δαμάζω.

Δάπεδον: ἔδαφος.

25 Δῦς: λαμπάς.

Δαρεικός: νόμισμά τι ἦν χρυσοῦν, ὅπερ Δαρεῖος πρῶτος ἐπενόησεν.

Δασμολόγοι: μερισταί. φορολόγοι.

* Δασμός: μερισμός. φόρου ἀπαρχή. εἰσφορᾶς

30 ἀπαρχή.

Δάσσονται: διασπῶνται. κατὰ μέρη φαγοῦνται καὶ μεριούνται.

2. Cod. δαίην.

15. Respicit ad Iliad. ζ. 484.

20. Pind. Olymp. XIII. 75. edit. Boeckh.

Δαφιλέστατος· πολυτελέστατος· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ
 ὄνυμάτων, καὶ ἐπὶ τῶν μεγαλοφυγούντων.

Δίδασται· μεμέρισται.

* Δεδηωμένος· πεπορδημένος.

Δίδιεν· φεύγει ἢ φλέγει.

5

Διδίξάμενοι· φοβηθέντες.

Διδίξασθαι· ἐκφοβῆσαι. διῶξαι.

Δειττόμενος· ἐκφοβῶν.

Δειδημεύμεναι· ἀπηγορευμέναι.

Δειδιώς· φοβούμενος.

10

* Δεδίττονται· ταράττουσιν.

Διδμήμεθα· ὑποτετάγμεθα.

Διδμημένοι· δεδαμασμένοι.

Δέδορκεν· ὀργᾷ, βλέπει.

Δεδοκημένος· ἐκδεχόμενος. ἐνεδρεύων.

15

Δεδουπώς· πεπτωκώς. τεθνηκώς.

Δεδραγμένος· πεπραγμένος.

Δέδυκεν· εἰσῆλθεν.

Δεῆσαν· χρείας γενομένης.

* Δεῖλαιος· ἄθλιος. ἄκληρος. ἀμέτοχος. ἄμμορος. 20
 μέλος.

Δεῖ· τέσσαρα ἔχει τὰ σημαινόμενα. ἀντὶ τοῦ χρή. καὶ
 ἀντὶ τοῦ χρεία ἐστίν· οἷον· δεῖ δὴ χρημάτων,
 καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι τῶν
 δεόντων. καὶ ἀντὶ τοῦ δεσμεῖ· καὶ δεῖ ἐν διαλύ- 25
 σει· ἀντὶ τοῦ ἀπέχει.

Δεῖμα· φόβος.

Δειμαλῆος· εὐλαβής.

Δειμάμενοι· οἰκοδομήσαντες. δειμᾶν, οἰκοδομεῖν.

Δειμαίνε· φοβεῖται.

30

Δειμασθαι· οἰκοδομεῖν.

6. Cod. δεξάμενοι.

7. Cod. δεδίξεσθαι.

17. Vid. Kust. not. ad Sauid. h. v.

Δειματώδης: φοβερός.

Δειματών: φοβών.

Δεῖν: ἐφείλειν.

Δειμῶμεν: σίκοδομοῦμεν.

5* Δεινοί: φοβεροί. ἔμπειροι. σοφοί· καὶ δεινὸς ἢ-
τωρ ὁ σοφὸς καὶ πάντα ἐρευνῶν.

* Δεῖν ὧ' ἡθην: δεῖον εἶναι ὑπέλαβον, ἀναγκαῖον
ἐνόμισα.

Δεινωποί: δειματώδεις. φοβεροί.

10 Δειπνολόχον: κλεπτοτρόφον.

* Δείνωσις: δεινότης, σκότωσις· δεινὰ τὰ χαλεπὰ.

Δειπνητός: ὁ καθ' ἡμᾶς ἀρίστου καιρός.

Δεῖπνον: τὸ πρωῒνὸν ἄριστον.

Δειρή: τράχηλος.

15* Δεδεγμένα: δεξάμενα ἢ δεχόμενα· δεδειγμένα,
δειχθέντα. φανερωθέντα.

Δειράδες: οἱ τραχώδεις τόποι τῶν ὄρων.

Δεισιδαίμων: θεοσεβής. ἢ ἀμφίβολος περὶ τὴν πλ-
στιν, καὶ οἶνει δεδοικως.

20 Δεῖται: προσδεσμεύεται ἢ χρῆζει.

Δεκάξειν: διαφθείρειν χρήμασιν ἢ δώροις.

Δεκάξεσθαι: δωροδοκεῖσθαι.

Δεκασμός: δωροδοκία.

Δέμας: σῶμα.

25* Δεκατηλόγον: τὴν τὰς δεκάτας συλλέγουσαν.

Δέλεαρ: ἀπάτη. δόλος.

Δέλτος: πινακίδιον. τιτλάριον. σχεδάριον.

Δελφύς: μήτρα· ἐνθεν ἀδελφός.

* Δεπύρως: διαπύρως. θερμῶς.

30 Δέμνια: ἐγκοίτεια στρώματα.

Δεξιάς: συνδήκας.

Δεξιολάβος: παραφύλαξ.

2. Suidas: δειμάτων: φόβων.

28. Cod. ἐνθα.

30. Cod. ἐγκοίτεια.

Δεισιός: ἀγαθός, ἐπιτηδευσιός.

Δειλώσις: ὑποδοχή.

Δεισιούται: προσάγεται. ξενοδοχεῖ. φιλοφρονεῖται.

* Δέοιτο: χηρίζοιτο.

Δέοντο: ἐδιδασκόμενοντο.

6

Δέραια: ἐπιτραχήλιος κόσμος.

Δερή: τράχηλος.

Δερκομένων: βλεπόντων.

Δέρῃς: δέρμα, ἡ τρίχινον παραπέτασμα.

Δέρτρον: ἐκίπλουν· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τὸ δέρμα, καὶ 10
πάντα τὸν χροῶτα τὸν πρὸ τοῦ ἥπατος· ἄμεινον δὲ
τὸ ῥάμφος, δέρτρον, ἀπὸ τοῦ δέρειν, ὅπερ ἐστὶ
κρούειν· τούτῳ δὲ διαῤῥήσσουσιν, ἃ ἂν ἐσθλῶσιν οἱ
γύπες· τῇ κρούσει τοῦ ῥάμφους· καὶ ἐστὶ ὄνομα ῥη-
ματικόν, ὡς παρὰ τοῦ πλήσσω, πληκτρον, οὕτως 15
καὶ παρὰ τὸ δέρω, δέρτρον.

Δέρως: αἱ τοιαῦται εὐθείαι ἦτοι Ἰωνικαὶ εἰσιν, ἡ Δω-
ρικαὶ· δέρως, κῶς, ἀπὸ τοῦ δέρως καὶ κῶας πε-
ποιήνται.

Δευθέντα: βραχύντα.

20

Δευόμενος: βρεχόμενος.

* Δεῦρο: ἐνθάδε, ἐπὶ τοῦ παρόντος. ἡ καὶ ἄγε καὶ
ἐλθέ.

* Δεῦρ' αἰ: ἀντὶ τοῦ ἕως τούτου. Πλάτων Νόμων
ἐβδόμῳ· πρὸς τοὺς λόγους, οὗς ἐξ ἕω μέχρι 25
δεῦρ' αἰ διελήλυθαμεν. Τινὲς ἀντὶ τοῦ ὠδί-
τουτο μὲν δεῦρο ὦδε· τὸ δὲ δεῦρ' αἰ που καὶ Εὐ-
ριπίδης·

εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἰ περαινεται.

Δευσοποιός: βαφεύς.

30

Δεύτερος πλοῦς: ὅτε ἀποτυχὼν τις οὐρίου, κώ-
παις πλέει.

Δεῦτε: παρακελεύσεως ἐκλήρημα.

Δῆθεν: ὡς δὴ φησι, τοῦτο δὲ προσποιήσιν ἀληθείας

ἔχει, δύναμιν δὲ ψεύδους· λαμβάνεται δὲ καὶ τὸ
δῆθεν καὶ ὥς παραπληρωματικόν.

Δηϊοτῆτος: μάχης.

* Δηϊουν: διέκοπτον. ἐτίρωσκον.

5 Δηλαῖστί: ἔλευνή. ἀθλία.

Δήλων: ὀράσεων.

Δηλήσεται: βλάβει. διαφθερεῖ.

Δηλητήριον: τὸ φάρμακον.

Δῆλοι: ὀράσεις, ἐνύπνια.

- 10* Δῆλοι: ἦσαν οἱ δῆλοι ἐκείνοι γράμματα τοῦ παρ'
Ἑβραίοις ἀφαβήτου ἐκ χαλκοῦ ἐκτετυπωμένα, ἐκ-
στου στριχείου πλείονα ὑπάρχοντα. "Οἱ ἂν οὖν
ἐβούλοντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐπερωτῆσαι τὸν Κύριον, ἐν
τῷ ἐφουδ κείμενα ἠπλωμένα ἀνωρθοῦντο εὐθὺ τὰ
15 στοιχεῖα κείμενα μόνα τὰ ἐπιτρέποντα τὸ προκείμε-
νον προᾶγμα γενέσθαι ἢ μὴ γενέσθαι. Οἷον ἂν ναὶ
ἔλεγεν ὁ Κύριος, τοῦ νῦ, ἄλφα, ἰῶτα. ἀνωρθοῦτο
μόνα· καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀποκρισεως τοῦ
Κυρίου διὰ τῶν δῆλων γενομένων νοητέον. Ἦτουν
20 δὲ διὰ δεήσεων ὁ τε λερεὺς καὶ ὁ λαὸς τὰς διὰ τῶν
δῆλων ἀποκρίσεις γεγενῆσθαι αὐτοῖς παρὰ τοῦ Κυρίου
καὶ τηλικαῦτα ἐγίνετο αὐτοῖς καθὼς προγεγράφται.
Εἰ δὲ ἦν αὐτοῖς ὀργισμένος ὁ θεός, οὐδὲν παρὰ τῶν
δῆλων αὐτοῖς ἀπεκρίνετο. Ἡ δὲ δῆλωσις λίθος ἦν
25 ἀδάμας ἐπάνω κείμενος, ὃς ἐναλλάττων τὴν χροάν
αὐτοῦ διὰ τοῦ Κυρίου, ἐδήλου τῷ λαῷ ἐσόμενά
τινα· μέλας μὲν ὀρώμενος, θάνατον ἠπείλει· ἐρυθρός
δὲ, σφαγὴν· λευκὸς δὲ ἐδήλου διαλλαγὴν τοῦ θεοῦ.
Δημαγωγεῖ: στρατηγεῖ.

1. 2. Suidas: λαμβάνεται δὲ τὸ θεν.*

13. Hoc ἐβούλοντο, et quod statim sequitur, ἂν ἔλεγεν, so-
loeca quidem sunt, ferenda tamen in talibus. Vid. Jacobs. Observ.
crit. in Antholog. p. 30 sq. et Götting. ad Theodos. Alexandr. p. 245.

13. Cod. τῷ Κυρίῳ.

14. Cod. ἀνωθοῦντο.

16. Cod. ἢ μὴ γίνεσθαι.

- Δημαρχία: ὅτε δῆμος ἄρχει.
 Δημελέητος: ἐλλειπός.
 Δημεύσας: δημοσιεύσας.
 Δημήγορος: ἐπὶ τοῦ δήμου λαλῶν.
 Δήμιον: δημόσιον. 5
 Δημιουργεῖ: τὰ μὴ ὄντα ποιεῖ.
 Δημοβόρος: ὁ τὰ δημόσια ἐσθίων.
 Δημιουργός: χειροτέχνης· ὁ τὰ μὴ ὄντα ποιῶν.
 Δημογόροντες: οἱ τοῦ δήμου ἐντιμότατοι.
 Δημοθόινα: τοῦ δήμου εὐωχία ἢ θυσία. 10
 Δημόκοινον: δημόσιον.
 Δημοτελῆ: δημοσίαν.
 Δημοτελῶς: παντὶ τῷ δήμῳ.
 Δημότης: πολίτης.
 Δημωδέστερος: ἀσχημονέστερος, διὰ τὸ ἐν ὅψει 15
 πάντων γινόμενον. διὰ τὸν δῆμον.
 Δημωφελής: δῆμον ὠφελῶν.
 Δηνάριον: εἶδος ἀργυρίου δλοκατίνου [ἔσθην ἔχον
 ἰσχύν].
 * Δήξομαι: λυπήσω. 20
 * Δήπου: ὡς δῆ, ἀντὶ τοῦ ἀμείλει. δῆλον ὅτι. ὡς
 δῆλον. ὡς φανερόν. δηλοῖ.
 Δήπουθεν: δῆλον ὅτι.
 Δήριν: μάχην.
 Δήτα: οὐτως. 25
 * Δηΐώσας: πραιδεύσας. ἀνελών. κατακαύσας.
 Διαδιδράσκει: διαφρεύγει.
 Διαγνώμη: διάγνωσις καὶ διάκρισις ὥστερ καὶ κα-
 ταβολή, ἣ καὶ λέγεται δίκη Θουκυδίδη.
 Διαδραῖναι: διαφνερῶν. 30
 Διαθείη: διαπραΰνει.
 Διαθέουσα: διατρέχουσα.

15. Cod. δημωδέστερος: ἀσχημονέστερος.

18. Quae uncinis circumdedi, e Suida accesserunt.

29. Cod. καταβολή. cf. Suid. h. v.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Διαθλοῦντες: κολουῦντες.

Διαθήκη: συϊκῶς ἐκφωνεῖται· ἡ μὲν ἐπὶ θνησκόντων διατάξεως καὶ ἐνταλμάτων χαρακτήριον φέρουσα

* Διάθεσις: ἔξις· δῆλωσις ἢ τοῦ ἐνεργεῖν ἢ τοῦ
5 πάσχειν, ἢ τοῦ μέσως ἔχειν. καὶ ἄλλως· δρᾶσις ἢ
πεῖσις, ἐν αἷς διατίθεται καὶ κατατίθεται ἢ ψυχῇ ἢ
ἐνεργοῦσά τι ἢ πάσχουσα.

Διαθρύπτεται: χαννοῦται. διαλύεται.

Διαιτῶν: δικάζων.

10 Διάυλος: ὁ διστάδιος δρόμος.

Διαβούλια: τὰ ἐκ λογισμῶν ἀτόπων παλοῖματα.

Διαιωνεῖ: δι' αἰῶνος παραμένει.

* Διακορεῖς: τὸν κόρον καὶ τὴν τῶν ἀναγκῶν
ἀπόλαυσιν οὐκ ἔχοντες.

15 Διακορεῦσαι: διαπαρθενεῦσαι, οἷονεὶ διατεμεῖν.

Διακεκορῆσθαι: διαπεπαρθενεῦσθαι. τετμησθαι τῇ
μίξει.

Διακεκναισμένη: διεφθαρμένη.

Διακεκριμένως: [διακεχωρισμένως.]

20 Διακλῶν: διαθρύπτων.

Διακομισθεῖς: διαλθάν.

Διακριδόν: διακεκριμένως.

Διακρίνεται: ἀμφιβάλλει. ἀπιστεῖ. διαχωρίζεται.

Διακρούεσθαι: ἐξωθεῖν ἢ ὑπερτίθεσθαι. καὶ ἄλλο·

25 τς ἄλλως διαναβάλλεσθαι.

Διάκτωρ: διάκονος. ἄγγελος. ἀπαγγέλλων.

Διακνκῶσι: διαταράττουσιν.

Διακῶδωνίσαντες: δοκιμάσαντες.

Διακῶδωνισθέντες: διαφημισθέντες, ὡς ἐπὶ κλει-

30 στον καὶ ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων λαμβάνεται.

Διακωχή: διάλειψις.

Διαλαβών: διαδεξιόμενος.

19. Interpretamentum a Suida sumpsi.

30. Suidas: ἐμπαιζομένων.

Διαλαμβάνων: ὑπομνηματίζων. συγγράφων.

Διαλείμματος: χωρισμοῦ.

Διάληψις: ἐνθύμησις ἢ γνῶσις.

Διαλέγοντο γυναιξί: ὁμιλοῖεν. ἢ συνουσιάζοιεν·
οὕτως Ἰεροκλής. 5

Διάλειμμα: διάστημα.

Διαλλακτής: φιλιωτής.

Διαμάρτοι: ἀποτόχοι.

Διαμέλλει: ἀναβολῇ χρῆται.

Διαμῆσαι: διακόψαι. 10

Διαμπαξ: διόλου. διαπαντός.

Διαμπερές: διαπαντός, διόλου.

Διαμνδῶντες: διαβρέχοντες.

Διαμῶμενοι: διασκώπτοντες. ζητοῦντες.

Διανίξεται: διανίπτεται. καθαρίζεται. 15

Διανυσθῆναι: τελειωθῆναι.

Διαπαρτριβαί: ἐνδελέχειαι.

Διαπεπονημένης: κατορθωθείσης.

Διαπαρθενεῦσαι: μιγῆναι παρθένῳ· ἐλέγτο δὲ οὕ-

τω καὶ τὸ παρθενοτροφεῖν καὶ διαφυλάξαι παρθένον. 20

Διαπεράναντες: διακεντήσαντες.

Διαπληκτίζονται: διαμάχονται.

Διακονεῖν: ὑσκέσθαι.

Διαπορήσων: ζητῶν. ἀμφιβάλλον.

Διαπορθεμεύεται: διακομίζεται. 25

Διαπορθεμέσων: διαπεράσων. διακομίσων.

* Διαπρέπειν: διαφαίνεσθαι. φέγγειν.

* Διαπρεπής: ἐκδηλος. λαμπρὸς φανείς. ἐπίσημος.

Διαπυνθάνεται: ἐρωτᾷ.

Διαπρύσιονι διαπαντός διεξιόν. μέγα ἐξάκουστον. 30
διαβόητον.

* Διαπύρως: θερμῶς. ζέον· οἱ λεγόμενοι τὴν καρ-
δίαν.

13. Suidas: διαμαδῶντες, quod e Nostro corrige.

20. Cod. παρθενενοτροφεῖν.

30. Cod. δεξιόν. Correxit Kusterus ad Suidam h. v.

[illegible]**FOR**

astre corrigén-

ἐμὴν μῆκος
κατὰ τὴν ἡμέ-

Διαφεῖναι: διαλύειν.

* Διαφερόντως: ἐξαιρέτως. πάντ. μάλιστα: ὑπερ-
εχόντως. ὑπερβαλλόντως.

Διαπόρησις: ἀμφιβολία.

Διαφερώμεθα: φιλονεικῶμεν.

* Διαφορά: ἐχθρά. διαφορά, τὸ ἐν τῇ συνήθειᾳ ἢ
παράλλαγι καὶ ἀνομοιότης· διαφέρει μόνον δια-
φορῆς, ἀναρμοσία.

Διάφοροι: ἐχθροί, κατὰ τὸ διαφορεῖσθαι τὰς γνώμας.

Διαχειρίζαι: φρονεῖν.

Διαχέεται: χαίρει. διαχέται.

Διάχυσις: χαρά. τέρεψις.

Δίδυμοι: συνήθως ἡμῖν καὶ οἱ θυμφοῖς ἰδίως οἱ
μόνοι, ἢ δισσῶς, καὶ

αὐλοῖσιν διδύμοισιν.

Δίδραχμον: συντήλειος· εἰσφορά οὐκ ἀναμνηστική· ἔχει
δὲ τὸ δίδραχμον ὀγγίαν.

Διέγνωκα: πέρικα.

Διέθει: διέτρεχεν.

Διειδές: λαμπρόν. διανγές.

Δίειμι: διέχομαι.

Διείπαι: διαίπει· περὶ ἡρώτου.

Διέκδυσις: [διεξέλευσις].

* Διαφόρος: πολύτροπον. πανμίαν.

Διεκοσμήθησαν: διατάχθησαν.

Διεκπέσαντες: διεντροπήσαντες, διεκδουμήσαντες.

Διενέγκαντες: ὑπενέγκαντες.

Διάλνεσθαι: βρέχεσθαι.

13. 14. Emendationem huius loci proponit Auz. in not. ad
Suid. h/ v.

15. Odyss. τ. 227.

17. Reliqua habes apud Suidam. Cod. compendioso.

22. Cod. ἰδιότης.

23. διεξέλευσις a Suida corrupta.

27. Suidas: ἐκπεσάντες, quod corrigo.

Διαρκῶς: διαρκῶς.

Διαρθρώσας: διατυπώσας.

* Διαρρόλίζεται: ὁρμά.

Διαρῥαῖσαι: διαρῥαῖσαι.

5 Διαρῥεῖν: διαχεῖσθαι. χαυνουῖσθαι.

Διαρῥήδην: σαφῶς. φανερώς.

Διαρτίσαι: ἀναπλάσαι. καταρτίσαι.

Διασκεδαννῦσιν: διασκορπίζουσιν

Διαρτωμένων: καταρτιζομένων.

10 Διασμήχων: διαξέων.

Διαστείχειν: διέρχεσθαι.

Διαστείχοντα: διαπορευομένους.

Διαστείχουσιν: διερχομένην.

Διαστελλόμενος: διαχωριζόμενος.

15 Διασχών: διελθών. διαστήσας.

Διαταφρεύει: διασκάπτει.

Διατρίνεται: διαβεβαιούται.

Διατεκμαίρεται: στοχάζεται.

Διατίθεται: πράττει.

20 Διατιμᾶται: δοκιμάζεται.

Διατιμητικός: δοκιμαστικός.

Διατιτρεῖν: διατυπῶν.

Διάτορον: ἐξάκουστον. ὀξύτερον. μεγαλόφωνον.

Διάττειν: ὁρμάς διατρέχειν. ἢ δάκνειν.

25 Διανανθῆναι: ξηρανθῆναι.

Διανλίσων: βαδύνων. ἢ μηλύνων.

* Διαφαίνει: διαδείκνυσιν. φανεροῖ.

Διαφανῶς: σαφῶς. ἢ συμφάνως.

7. Cod. διαρτῆσαι.

10. Suidas: διασμήχων: διαξέων, quod e Nostro corrigendum est.

15. H. l. in margine Cod. leguntur: διάστημα: μίλον μῆκος ἢ σταδίου· μῆκος ἡμέρας μιᾶς ἢ ἡμῖν ἢ . . . ἢ νυκτός ἢ ἡμέρας, ἢ τὰ συναμφοτέρω.

24. Suidas: ὁρμῶν, τρέχειν.

28. Cod. σοφῶς ἢ ἀσμφ.

Διαφείναι: διαλύει.

* Διαφερόντως: ἐξαιρέτως. πάν. μάλιστα: ὑπερ-
εχόντως. ὑπερβαλλόντως.

Διαπόρησις: ἀμφιβολία.

Διαφερώμεθα: φιλονεικῶμεθα.

* Διαφορά: ἔχθρα. διαφορά, τὸ ἐν τῇ συνήθειᾳ ἢ
παράλλαγι καὶ ἀνομοιότης· διαφέρει μόνον διαχω-
ρισις, ἀναρμοσία.

Διάφοροι: ἔχθροι, παρὰ τὸ διαφερόμεναι τὰς γνώμας.

Διαχειρίζεαι: φρονεῖς.

Διαχεῖται: χαλεπὸν διαχέεται.

Διάχυσις: χαρά. τέχνη.

Δίδυμοι: συνήθως ἡμῖν καὶ οἱ σφοδρῆς ὁδὸς οἱ
μόνοι, ἢ διδασκῶν, καὶ

αὐλοῖσιν διδύμοισιν.

Δίδραχμον: συντήλεις· εἰσφορά οὐλομένη· ἔχει
δὲ τὸ δίδραχμον ὀγγίαν.

Διέγνωκα: πένηκα.

Διέθει: διέτρεχεν.

Διειδές: λαμπρόν. διαγνός.

Δίειμι: διέρχομαι.

Διέπειν: διαφέρει· περιήλατο.

Διέκδυσις: [διεξέλευσις].

* Διαφόρος: πολύτροπον. ποικίλος.

Διεκοσμήθησαν: διατάχθησαν.

Διεκέσαντες: διακτενέσαντες.

Διενέγκαντες: ὑπενέγκαντες.

Διαινέσθαι: βρέχεσθαι.

13. 14. Emendationem huius loci proponit Aul. in not. ad
Suid. h/v.

15. Odyss. τ. 227.

17. Reliqua habes apud Suidam. Cod. compendiose το εἶ.

22. Cod. ἐδιδόκει.

23. διεξέλευσις a Suida sumpt.

27. Suidas: ἐπενέγκαντες, quod corrigimus.

Διέπει: ἐνεργεῖ. διοικεῖ. καθίσταται.

Διέπτυξεν: διασαφήνισεν.

Διεπυνηθήσεται: ἡρώτα.

Διεργασίες: Σημειώσεις.

5 Διαρέττοντα: κωπηλατοῦντα.

ΔΙΕΡΡΩΣΕΙΣ ΔΙΕΦΘΕΙΡΕΤΟ.

Δίεσιν: διαχωρισμόν.

Διεσκίασται: ἀποκρύπται.

Διὰ τὸ καὶ ἀμέγεστον, διατεταγμένον.

10 Διεσμιλευμένον· διεσχιζόμενον· ἡκριβομένον. ἐξ-
σμένον. περικεκαθαρόμενον.

Διέσχευ: διήλθεν.

ΔΙΕΥΚΡΙΝῆ: ΣΑΦῆ

Διευκρινήμενοι: διακρίνοντας.

15 Διηγκυλωμένους.

μαθητευόμενον· ἐν ἐπιτόμῳ ἔχον.

* Διηρθῆσαι: ἀποκαταστήσαι.

Διηγουται: ἀπουλίζεται.

Διήκει: διέογεται.

Διήκουσαν: διελθούσαν.

Διηνέγῃη: [ἐμαγέσατο.]

Διηροθρομένον: δεδυλαμένον, ἡκροβυμένον.

Διήροκεσεν: διέμεινεν. παρέμεινεν.

Διήθυνεν: ἐκώλυσεν.

26 Διήρτησεν: [ἐξηπάτησεν· ἐπιδόνησεν·

Δι' ἐκείνου καὶ δι' ἐνύνοιαν διαλαΐς θύοις

Διῦέναι: διέοργεσθαι.

Ἀντίετα: διάπνευσις.

Διῦσταίς: διαγωγίσεις.

30 **Διῆκν ούμενος**: διεργόμενος.

Διττογραφία διαγνώσκεται.

Ἀλλὰ σπουδὴ: δικαστε!

* Δίκη: κρίσις. ἀνταπόδοσις. ἐκδίκησις. εὐδύνη.

Δίκης: δικαιοσύνης. ἢ τιμωρίας.

Δίκη: ἡ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων συνιστάμενη κατηγορία, καὶ ἥς τὸ τίμημα ὥριέται τοῖς νόμοις.

Δικοῦρφαφειν: δίκας συρράπτειν· ἐν τοῖς δικαστη- 5
ριοῖς ἀναστροφῆσθαι.

Δικορσόν: δικόρσφον.

Δικρυέες: διωκταί.

Δικτάτωρ: ὁ διπλάσιον τὴν ἀρχὴν ἔχων, ὃς παρὰ 10
Ῥωμαίοις διςύπατος καλεῖται.

* Διλήμματον: διχῶς νοούμενον· ἔστι δὲ σχῆμα δι-
τορικόν.

Δίναι: αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί.

Δινεύουντες: στρέφοντες.

Δινήεντος: δίκας ἔχοντος, συστροφὰς ὕδατος περι- 15
φιρεῖς τινὰς πεποιημένας.

Δινήσας: στρέψας.

Δίνης: συστροφῆς ὑδάτων.

Διογενής: ἐγγενέστατος.

Διωδηκός: πεφουσημένος. 20

Διοιδούντων: ἐμφυσούντων.

Διοιπίζεσθαι: χλωρίζεσθαι.

Διοίσασα: διαπεράσασα.

Διοίσειν: διαφύσειν.

* Δοίκη: ἀνταποχή· χρόνου. 25

Δῖον: ἔνδοξον.

* Διωλύγιον: τὸ μέγα ἢ ἐξέχουστον ἢ ἀνυπό-
τόπος.

Διοκτερός: ἐξ ὄφρατος κατερχόμενον.

Διοκτεύσων: διοφύμενος. κατασκοπήσων. 30

Διοκτῆρα: κατάσκοπον. οἰκονόμον.

Διοριστέον: διαχωριστέον.

23. Cod. διοίσασθαι.

30. Cod. κατασκοπῆς.

Διοτρεφής: ὑπὸ Διὸς τετραμμένος.

* Διωρίζετο: διεβριαιούτο.

Δισκεύων: ἐκδεχόμενος. ἢ κυλίων.

* Δυσωπείσθαι: ὑφορᾶσθαι. φοβεῖσθαι. μεθ' ὑπο-
5 νοίας σκυθρωπάειν. ἔνιοι δέ, οἳ καὶ μὴ Ἀττικοί, τὸ
αἰδεῖσθαι. Οὕτως οἱ Ἕλληνες ἢ δὲ συνήθεια καὶ
ἐπὶ τοῦ ἰκτενεῖν καὶ παρακαλεῖν κέχρηται.

Διπτυχία: δύο περιβόλαια ἔχοντα, ὥς τὰ μὲν ὑπε-
στρώσθαι, τὸ δ' ἕτερον ὑποβελῆσθαι. ἀντὶ τοῦ δι-
10 πλάκα, διπλά.

Αἰ' ὅτι: ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι λαμβάνεται: σῶ-
τως γὰρ ἄλλοι πολλοί, καὶ Ἰερὸ κλης.

Διφυᾶ: δύο φύσεις ἔχοντα.

Διχομηνιαία: πεντεκαιδεκαταῖα τοῦ μηνός, ἢ τῆς
15 σαλήνης.

Δίωκε: ξήλον. ἐπιτήδευς.

Διφκισμένος: κεχωρισμένος.

Διώνυμον: διαβόητον. ὀνημαστὸν, περίφημον.

* Διωρυχή: διάνοιξις τοίχων, ἢ χαλμάτων, ἢ πω-
20 μάτων.

Διωσόμεθα: ἀπωσόμεθα. ἢ πεμφόμεθα.

Διωστήρσιν: ἀναφορεῦσιν τοῖς ἀναβαστάξουσιν.

Διωθόμενοι: ἀνατρεπόμενοι. ἐμβαλλόμενοι.

Δμηθέντα: δαμασθέντα. ὑπείξαντα.

25 Δνοπαλίξεις: τοῦτ' ἔστιν, διὰ τῶν χειρῶν κινή-
σεις καὶ ἐκτινάξεις.

Δνοφερόν: μέλαν. σκοτεινόν.

Δογματίζει: θεολογεῖ. φυσιοῦται.

Δόκησις: ὑπόνοια. ἢ τὸ μὴ ὄν, νομισθέντων δέ, ὅ
30 ἔστι φαντασία, καὶ σκιά, καὶ ἄναρ.

* Δόκωσις: ἢ στήγη.

Δολιχά: μακρά. πολλά.

Δολόμητις: δολιόβουλος.

Δόνακες: κάλαμοι ἁλιεντικοί. ἢ αὐλοί.

35 Δολιχεύουσι: περιοδεύουσι.

Δόξα: ὑπόνοια. ὑπόληψις.

- Δοξάριον: δόξα, ὑποκορευτικῶς.
 Δοξασίας: δόξα, ὑπολήψας. Δίων ἐν Ῥωμαίων
 γῇ· πρόσεστιν δὲ καὶ τῆς ἐμῆς δοξασίας.
 Δοξοκοπία: κενοδοξία.
 Δόρατα: λογχάκια. 5
 Δορπιστός: δειπνον ὥρα.
 * Δορυκτητός: αἰχμάλωτος.
 * Δορυφορεῖ: τιμὴν περιποιεῖ, δέχεται (?). ποι-
 κευσι. τιμῇ. δοξάζει.
 * Δορυφόροι: φύλακες. ὑπηρετοὶ βασιλείας. ἐπλο- 10
 φόροι. ὑπασπισταί. ἐκιστάται. ἐπιτηρηταί.
 Δοῦπον: ψόφον.
 Δουρίληπτος: αἰχμάλωτος.
 Δουροδόκης: τῆς τὰ δόρατα δεχομένης.
 Δόχη: σκευὴ. 15
 Δραματίζεσθαι: συνθέσθαι (sic).
 Δραῦμα: ποίημα. πρᾶγμα. εἰς καὶ δραῖσαι καὶ πρᾶσαι.
 λέγεται δὲ καὶ δραῦμα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν
 μνηστῶν γινόμενα, ὥς ἐν ὑποκοίσει.
 Δραπετεύσας: φυγών. 20
 Δράσας: ποιήσας.
 Δρασμός: φυγή.
 * Δραστήριος: πρακτικότητος. ἐπηρεός.
 Δρεπανηφόρος: ξιφηφόρος.
 Δρέπεται: θερίζεται. τρυγᾷται. ἀπανθίζεται. 25
 Δρέπου: τρύπα.
 Δρεφθῆναι: ἀποδρεπανισθῆναι.
 Δρυπέτης: ὁ πέποιρος μαρπὸς τοῦ δένδρου.
 Δρύπτεται: ξύεται.
 Δρύς: εἶδος δένδρου, καὶ πᾶν δένδρον. 30
 Δρυτόμος: ὑλοτόμος.

3. Suidas in Dionis. leop. παραίτας.

16. Suid. et Zonar. συνείς, quod jam pridem critici notarunt in συνείς.

28. Vid. Kuster. ad Suid. h. v. et Tittm. ad Zonar. Lex.

Δρύφῃ: ξέσματα.

Δρύφακτοι: ξύλινοι θώρακες. τὰ διαφράγματα ἢ τὰ περιειχίσματα.

Δρύφαι: ἀποξέσαι.

5 Δρώμενα: πραττόμενα. ενεργούμενα.

Δυάξει: φλυαρεῖ. ἀλογεῖ.

Δυοῖν: ἀντὶ τοῦ δύο.

* Δύης: κακομυθείας. θυγ- γὰρ ἢ κακοπάθεια καὶ ἡ δυστυχία. ὅθεν καὶ δοῦλος, θυηλός τις ὢν.

10 Δυναί: κατελθεῖν. ἢ εἰς δύσιν ἀπελθεῖν.

Δυσάγωγος: δυσχερής. δυσκλειδής.

* Δῦσαι: ἀποδῦσαι.

Δυσάληπτον: ἀσυμπαρές.

Δυσελθές: δυσλατόν.

15 * Δυσάλωτον: δύσληπτον. δυσνόητον. πακύνωτον.

Δυσανασχετοῦσι: βάρυνται οἰκονομῶνται.

Δυσαρέστουόμενος: μὴ ἀρεσκόμενος.

Δυσελθές: βαρύν. ἀβάσκατον.

Δυσαριστοτόκενα: δυστυχῶς ἀριστὸν τέκετα. ἢ

20 διὰ τὴν ἀριστείαν δύστηνον.

Δυσβουλία: κακοβουλία.

Δυσγενής: ὁ ἐκ κακοῦ γένους.

Δυσδιάλλακτον: δυσδοκίμητον.

Δυσδιάφευκτον: δυσχερὲς λανθάνον.

25 Δυσαιάκτον: δυσδοκίμητον.

Δυσέκλυτα: δυσχερῶς λυόμενα.

Δυσέκτων: δυσγνώμων.

Δυσέμβολος: δυσεπιχειρήτος.

Δυσέντευκτος: [δυσουλλητος.]

30 Δυσέξοιστον: δυσεκλόπιστον.

11. *δυσάγωγος* etiam Hesychius. Suidas vero et Zonaras *δυσ-
ανάγωγος*. Vid. Tittmanni annot. ad Zonar. p. 576. 50.

16. Cod. *ροσθής*.

19. *Iliad.* c. 54. In Suida perperam editum est *τεκεδον*.

29. Addidit Suida.

Δύσεως: κακὸς ἔσως.

* Δύσεως: φιλονεικίαν, ἀπὸ τοῦ δύς, ὃ ἐστὶ κακόν, καὶ τήν. ἔριν.

Δυσθήρατος: δυσεύρετος.

Δυσήνυτον: δυσματόφθατον.

Δυσήνεμον: τὸ κακὰς ἀνάμους ἔχον. δυσάραχον.

Δυσήνιους: δυσπειθεῖς. ἀνυποτάκτους. δυσάγωγους.

δυσμετόχους. τοὺς ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἔκτων γὰρ τὰ λῶρα.

Δυσκώθεκτον: δυσνύκτεον. ἀκατάληκτον.

Δυσκελάδου: κακοήχου.

Δυσκλέες: ἄδοξον. ἄτιμον. ἀπραγείς.

Δύσκαπος: ὁ ἐκ μέρους ἀκούων.

Δυσμένεια: ἔχθρα.

Δυσμαῖς βίου: τῷ τέλει τῆς ζωῆς.

Δύσμηνις: βαρύθυμος. ὀργίλος. μεησάκατος.

Δύσοδος: τραχεῖα. δυσχερῇ διάβασιν ἔχουσα.

Δυσολίκτου: δυσθρηνήτου.

Δύσοιστος: δυσφόρητος.

Δυσόρφαια: μέλανα.

Δύσοσμος: δυσώδης.

Δυσκαίπαλος: τραχεῖα.

Δυσπέμφειλον: δυστάραχον.

Δύσπαρι: ἐπὶ κακῷ ἀνταρμασμένῃ. κρυπταὶ ἔχουσα, ὡς

Πάρις δυσάννυμος.

Δυσπετής: δυσχερής.

Δυσπόριστον: δυσεύρετον.

Δυσπρόσιτα: δυσχερῇ ἐγγισθῆναι.

Δύστηνος: ταλαίπωρος. δυστυχής. ἄθλιος. παρὰ τὸ στένω.

Δυστόπαστος: κακοῦπονόςτος.

5. Suidas, *δυσήνυτον*. Zonaras, *δυσήνυστον*.

17. Cod. *ἔχοντα*.

18. Suidas: *δυσπόριστα*, quod corrigendum videtur.

23. Cod. *δυσπόριστα*.

Δυστοπώτατα: δυσχερέστατα.

* Δυσφώρατος: δεινότερος. Θλιβερώτατος.

Δυστράπελος: δύστροπος. ἄμορφος: δυσμετάθετος.

Δυσώνυμος: κακώνυμος.

15 Δω: κατὰ ἀποκοπήν, δῶρα. οἶκον.

Δωδωναῖος: ὁ Ζεὺς, | κενόδοξος ἐν Δωδώνῃ τῆς Θε-

σπονδίας [ἐπιμῆτο].

Δωδώνη: πόλις ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ. Παιωνία.

Δωμάτιον: οἰκηματίον.

16* Δωροδοκῆσας: δῶρα λαβὼν καὶ δωροδοκίαν,
τὴν δωρόληψιν.

Δωροδόκος: δῶρα δεχόμενος.

* Δῶρον: καὶ ἡ ἐπὶ χάριτος δόσις. καὶ ὁ πωληστής
καὶ ὁ μισθός.

15 Δω: δός. Ἀργεῖοι.

* Δῶα: ὁμοία: φῶα.

E.

02 Ἐα δ' ἡ: ἀντὶ τοῦ, ἄγε δὴ.

Ἐακότες: παρητημένοι. ἀποπειρανόντες.

Ἐάλωκεν: ἐλήφθη.

20 Ἐβδομάτη: ἐβδόμη.

* Ἐβρωτίων: ἐκωλημοβρωτίων.

02 Ἐγγειον κτῆσιν: ἐπὶ γῆς.

* Ἐγγιον: ἐγγύτερον. ὑπόγνον. ὑποστῆ.

Ἐγγυήσασθαι: μνηστεύσασθαι.

25 Ἐγγυθέτος: ὁ προσεδρεύων τῷ πόσι.

Ἐγγυόν: ἀσφαλές.

02 Ἐγγυῶ: ἐκδίδωμι.

Ἐγγυήθει: ἐχαιρεν.

7. ἐπιμῆτο e Suida accessit.

18. Cod. ἀποπειρανόντες. 114. Albestanset. ad Hasych. h. v.

22. Cod. Ἐγγιον: κτῆσιν ε. γ.

Ἐγκάθετος: δόλιος κατάσκοπος.

Ἐγκάρσιον: πλάγιον.

Ἐγκασιν: ἐγκάτοις.

Ἐγκείται: ἐπικείται. λίαν ἐπιθυμητικῶς [ἔχει].

Ἐγκατέσκηψαν: ἐφώρμησαν. ἐπέδραμον. ἐπέδρά- 5
ξαντο.

Ἐγκότως: ὀργίλως.

Ἐγκεντρωθεῖς: ἀσφαλισθεῖς.

Ἐγκοπή: ἐνεδρον. ἐμπόδιον.

Ἐγκισσῆσωσιν: συλλάβωσιν. ἐπιθυμήσωσιν. 10

* Ἐγκότῃμα: ὀργή.

Ἐγκρις: γλύκασμα ἐξ ἑλαίου ὕδατος.

Ἐγκύκλιον: ἀπανταχοῦ. καθολικόν.

Ἐγκύκλια: τὰ ποιητικά.

Ἐγκώμιον: κώμη γὰρ τὰ τοῦ δήμου συστήματα 15
οἶον, ἐνδημον.

Ἐγκρυφίας ἄρτος: ὁ ὑπαώδης.

Ἐγνωσμένον: κεκριμένον.

Ἐργήγορεν: ἐνηφεν.

Ἐργήγοροι: ἄγγελοι. 20

* Ἐργυξεν: ἐφθίγγετο.

Ἐγχειρίδιον: ἔλφος. ὄργανον τμητικόν.

Ἐγχος: δόρυ.

Ἐγχρίμπτεται: ἐγγίζει.

Ἐγχρίμπτων: προσπελάζων. προστρίβων. 25

Ἐγχώριον: οἰκίον.

Ἐχώ σου ὀναίμην: ἐγώ σου ἀπολεύσω.

Ἐδαισεν: εὐώχησεν.

Ἐδάμη: ἰδαμάσθη.

Ἐδάσαντο: διεμερίσαντο. 30

Ἐδαφος: γῆ.

Ἐδεδίσαν: ἐφοβήθησαν.

17. Cod. ὑπαρώτης.

30. Cod. ἰδαμάσαντο.

Ἐδεδίλειν:

Ἐδεδίξατο: ἐφοβήθη.

Ἐδέδημητο: ὤκοδομήθη.

Ἐδείμαντο: ὤκοδόμησαν.

Ἐδείναζον: δεινῶς ἔφεραν.

Ἐδείραν: ἔξέδειραν.

Ἐδεσιν: ἱεροῖς.

Ἐδεστή: βρωτή.

Ἐδέκαξεν πολλούς: ἐπαροδοῦναι πολλούς.

10 Ἐδέυετο: ἐνδεής ἐγένετο· ἐν ἐτέρῳ, ἐκορέννυτο. εὐφραίνεται. ἐβρέχετο.

Ἐδη: τὰ ἱερά.

Ἐδημάθη: ἐν τῷ δῆμῳ διεδόθη. δῆλος πᾶσιν ἐγένετο. Οὕτως Ἄλων ἐν Ῥωμαϊκῶν ἐπτακαίδεκάτῳ.

15 καὶ τις λόγος περὶ αὐτοῦ τοιόςδε ἐδημάθη· καὶ ἐδημοσίωσαν, δημόσιον ἐποίησαν.

Ἐδήτυος: βρώσεως.

Ἐδήωσαν: κατέκοψαν. διέφθειραν.

Ἐδνα: πρὸ γάμου δῶρα.

20 Ἐδικαιώθησαν: δίκαιοι ἐκρίθησαν, ἐνομιλσθησαν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐναντίον, κατεδικάσθησαν δικαίως. Ἄλων ἐν Ῥωμαϊκῶν πεντεκαίδεκάτῳ· ἐκ τε γὰρ τῆς ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου ἀξιώσεως, καὶ ἐκ τῆς παλαιᾶς πρὸς τοὺς

25 Ῥωμαίους φιλίας, οὐκ ἤνεγκαν δικαιωθέντες, ἀλλ' ἐπεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου, καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορῆσαι, καὶ ἐδικαιώθησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. Πολλαχοῦ δὲ καὶ οὕτω κίχρηται τῇ λέξει ταύτῃ ἐπὶ τοῦ εἰρημένου, ὥς ἐν τῷ ἐκκαίδεκάτῳ· καὶ πάντες ἀποθανεῖν ἔστι

26. 27. Cod. καμπτοὶ τοῦ φυλάκκου.

28. Cod. ἐδικάσθησαν.

29. Suidas: οὕτως.

ἄξιοι· οὐ μέντοι ἐγὼ πάντας ὑμῶν θανα-
τώσω, ἀλλ' ὀλίγους μὲν οὕς συνείληφα
ἦδη, δικαίῶσω, τοὺς δὲ ἄλλους ἀφίημι.
Ἀλλαχοῦ δὲ πολλαχοῦ ὁμοίως.

* Ἔδουσιν: ἐσθίουσιν.

5

Ἔδος: ἔδαφος. ἔδρασμα. ἱερὸν. ναός.

Ἔωδῃ: τέρψη.

Ἔωδίμων: βρωσίμων.

Ἔων: ἐσθίων.

Ἐέλδωρ: ἐπιθύμημα. βούλημα.

10

Ἐξεσθαι: καθέζεσθαι.

Ἐξετο: καθέζετο.

Ἐξήλωσεν: ἐπεθύμησεν.

Ἐξωσμένοι: ἐκδιδυμένοι.

Ἐθαγενής: ἐγχώριος. ὁ ἐν τόπῳ γεγενημένος.

15

Ἐθανατώθη: θανάτου κατεκρίθη.

Ἐδάδες: συνήθεις. φίλοι.

Ἐθελοθρησκεί: ἰδίᾳ θελήματι σέβει τὰ δοκοῦν.

Ἐθελοκῶκως: ἐκουσίως τὸ κακὸν ἐκλελεγμένον.

Ἐθελοκῶφων: μὴ βουλομένων ἀκούειν, θελήσει
παρακουόντων.

Ἐτελοντής: βουλόμενος. ἡ χωρητός.

Ἐτελουργός: ἔτοιμος.

Ἐθεσαν: ἐποίησαν.

Ἐθηκεν: ἐποίησεν κυρίως.

25

Ἐθημοσύνη: συνήθεια. ἔθισμός.

Ἐθνῖται: οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους.

Ἐθονήσαντο: εὐωχήθησαν.

Εἶα: ἄγε. φέρε.

Εὔβειν: στάζειν.

30

1. Suidas: ὁμοῖς.

20. Cod. ἐθελήσει.

22. De χωρητός in χωρητός mutando vid. Kust. ad Suid. h. v.

24. Cod. ἔθησαν. Iliad. α. 290.

Εἴβεσθαι: διακρύειν. σιάζειν.

Εἰ δ' ἄγε νῦν: δι' ὃ δῆ.

Εἴθαρ: ἔδεσμα.

Εἰδεχθεῖς: ἄμορφον. ἀπραγίς. μυσταρόν. σεσαπριμ-
5 νον. σικχαντόν.

* Εἴη: ἄγε δῆ, συγκρατᾶν εἰς γενῆται· ἔστι καὶ ἔ-
στιν.

Εἰδομένη: ὁμοιωθεῖσα.

* Εἶδος: μορφή. σχῆμα. καὶ ὁμοίωμα.

10* Εἶεν: ἄγε δῆ· συγκρατᾶν εἰς μὲν τῶν εἰρημένων,
συναφῇ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα· δασύνεται δὲ καὶ
τὸ ἔν.

Εἰδωλον: σκιοειδὲς ὁμοίωμα. ἢ φαντασία σώματος·
σκιά τις ἀεροειδής, ὡς καὶ Βακχυλίδης,

15 μεταγχεθεῖς εἰδωλον ἀνδρὸς Ἰθακη-
εῖου.

Καὶ ὁ Προητής ἐπὶ τῆς Ἀντικλείας,

τοῖς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκεῖν εἵκελον.

αὐτὸς δέ, ἢ ὑπόστασις ἢ ἀληθής· δεῖ οὖν νοεῖν, ὡς

20 φαντασίαν σωμάτων παρέχουσι τοῖς ὁρατοῖς, οὐ μὲν
καὶ ὑπόστασιν ἀληθῆ.

Εἴθαρ: εὐθέως. ἢ εὐθύς.

Εἰκαιοβουλλία: ματαιοφροσύνη.

Εἰκαιομυθεῖ: φλυαρεῖ.

25 Εἰκαῖον: μάταιον. ἀνωφελές.

Εἰκῆ: ματαίως.

Εἵκοι: ὑποχωροῖ.

Εἵκομεν: ὑποχωροῦμεν.

Εἰκοτολογῆσαι: ἐστοχασμένως εἰπεῖν.

30 Εἰκός: πρέπον. ἢ ἀκόλουθον. εὐλογον· λαμβάνεται
δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τάχα.

4. Cod. ἀναπρασμένον.

10. Cod. εἰ ἔν.

14. Cod. βακίδης,

15. Cod. φασμασίας.

Εικότως: δικαίως.	
Είκων: ὑποχωρῶν.	
Ελλαπινάξων: εὐωχούμενος.	
Ελλαπιναστήης: συμπότης.	
Ελλαπίνη: ἑορτή. εὐωχία.	5
Ελλαδόν: κατὰ συστροφήν.	
Ελλάρχας: ταξιάρχας.	
Είλας: ἀγέλας.	
Είλειθ υἱαί: αἱ ἐπὶ τῶν τικτουσῶν θείαι.	
Είλετο: ἡθέλησεν.	10
* Εἶλεν: ἐλάμβανεν. ἀνείλεν. ἐνίκησεν. ἐκράτησεν.	
Είληχεν: ἔλαχεν. ἔληφεν.	
Είλιγγον: σκοτώσιν.	
Είλομεν: ἐπορδήσαμεν.	
Ειλόμενον: συναυνοόμενον. ἐγκλειόμενον.	15
Είμα: ἱμάτιον. ἔνδυμα.	
Είμαρμένη: γένεσις.	
Είμι: πορεύομαι.	
Εἶποντο: ἡκολούθουν.	
Εἶρ: λαϊλαψ. ἡ λαμπηδών.	20
Εἶργεσθαι: κωλύεσθαι.	
* Εἶπερ: καθάπερ. ἔάν. οἶον.	
Εἶρεσίας: κωπηλασίας.	
Εἶρετο: ἡρώτα καὶ ἔλεγεν.	
Εἶροκόμφ: ἐπιμελεῖ. ἐριουργῶ.	25
* Εἶρος: πτωχός.	
Εἶροπόκοις: ἐρίων πόκους ἔχουσιν· πόκοι δὲ ἐ- ρηται παρὰ τὸ πέκειν, ὃ ἔστιν ξάλνειν.	
Εἶρχθέντες: πυγέντες.	
Εἶρω: συνάπτω, ὁδεύω καὶ εἶρμός.	30

6-7. Cod. *ἐλλαδόν* — *ἐλλάρχας*.

15. Cod. *ἀγκλειόμενον*.

28. Cod. *πεύλαιν*.

30. Cod. *ὄρμος*.

* *Εἰρωνεία*: χλεύη. ἀπάτησις. ὑπόκρισις. κερτομία.
Εἶρπον: μετὰ σχολῆς ἐβράδιζον.

Εἶση: μαθήση.

Εἰσαγγελία: δηλατογία· ἡ εἰσαγγελία δὲ καὶ γραφή
 5 διαφέρει· εἰσαγγελία μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ
 δημοσίων ἀδικημάτων γίνεται· γραφή δὲ καὶ ἐπὶ
 μικρῶν· καὶ κυρίως γραφή· ἐπὶ τῶν τὰ παρὰ νομὴν
 γραφόντων. *Εἰσαγγελία* κυρίως ἡ περὶ ποινῶν καὶ
 δημοσίων ἀδικημάτων εἰσαγομένη δίκη ὑπὸ τῶν
 10 Πρωταγόνων, περὶ ὧν διαβρόχην μὲν οὐδὲν λέγουσιν
 οἱ νόμοι· συγχωροῦσθαι δὲ κρίσεις γίνεσθαι· καὶ τοῦτο
 ἔστιν, οἷον τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς με-
 λετώμενον, τὸ τῶν ἀγράφων ἀδικημάτων.

Εἰσεκώμασεν: εἰσῆλθεν.

15 *Εἰς* ἔν ἰόντα:

Εἰσέφρησα: εἰσέδυσα ἑαυτόν· καὶ εἰσέφρησεν,
 εἰσῆγαγεν, καὶ εἰσφρήσας, εἰσελθών.

Εἰσέφρουν: εἰσεδέχοντο.

Εἰσεχεύοντο: εἰσῆρχοντο.

20 * *Εἰσῆγημα*: ψήφισμα.

Εἰσηγούμενος: διδάσκων.

Εἰσηγορία, καὶ ἐπηγορία, καὶ κατηγορία·
 ἀντὶ τοῦ μέμφει καὶ λοιδορεῖ.

Εἰσῆλατο: εἰσεπήδησεν.

25 *Εἴσι*: πορεύεται.

Εἰς καιρόν: εὐκαιρως.

Εἰς κεκρυμένον: ἐπείσاختον.

Εἰς κόρακας: εἰς σκοτός εἰς ὄλεθρον.

Εἰς κρίναι: εἰσχωρίζουν.

30 *Εἰς Κυνόσαρκας*: εἴρεται ἐπὶ ὕβρει, καὶ ἀρεῇ. ἔστι

13. Cod. ἀγράφων μελετημάτων.

15. Cod. εἰσιν ἰόντα.

30. Retinui Cod. lectionem Κυνόσαρκας. Usitatius quidem et
 rectius Κυνόσαργες, ut in Suida editum est. Vid. tamen Kust.
 not. ad Suid. h. v.

δὲ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παι-
δων ἔταπτον. ὠνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ κινὸς ἀργοῦ,
τουτέστι λευκοῦ ἢ ταχείος· καὶ γὰρ Ἡρακλεῖ θυό-
τος, κῆνα λευκὸν ἢ ταχὺν ἀπαάσαντα τοῦ θυομένου
τὰ μηρία αὐτοῦ καταδιῦναι· καὶ ἐπερωτήσαντας τοὺς 5
θεοὺς λαβεῖν χρησμόν, ἱερὸν Ἡρακλέους ἰδούσαι τῷ
τόπῳ. ἐξ οὗ καὶ τοὺς νόθους ἐκὶ συνταλεῖν, ὅτι καὶ
Ἡρακλῆς νόθος ὢν, ἴσα θεοῖς ἐτιμᾶτο.

Εἰς κυκλεῖ: εἰσφέρει. καὶ ἐπισυνάπτει. καὶ ἐπισκυ-
κλεῖ.

10

Εἰς λῆξιν: εἰς τελειότητα.

Εἴσομαι: γινώσκει.

Εἰς ὅτι δὴ: ἕως αὖ.

Εἰς παραβολήν: εἰς γέλωτα. εἰς διήγημα.

Εἰς πεπαικασιν: εἰς πεπηδηκασιν.

15

Εἰς ποιητόν: θετόν. οὐ γνήσιον.

Εἰς πραξίς: ἀπαίτησις.

Εἰς τοῦμπαλιν: εἰς τούναντιον.

Εἴ σφιν: εἰ ἑαυτοῖς.

Εἰς φορά: τέλοςμα.

20

Εἰς φρήσασθαι: εἰς διέξασθαι.

Εἴτω: πορευτέσθω.

Εἴχεν: ἐγεγαμήκει.

Ἐμαθεν: πόρρωθεν.

Ἐκαμον: ἐκοπίασαν.

25

Ἐκαπήλευσεν: ἐδόλωσεν.

* Ἐκατόμβην: ἑκατὸν θυσίας· κυρίως ἢ ἀπὸ ἑκα-
τὸν βημάτων, ἥρουν εἴκοσι πέντε ζώων.

* Ἐκατόμβοις: ἑκατὸν βοῶν ἄξις.

* Ἐμβακχευθεῖς: ἐκμανεῖς. ἐκλογιζόμενος. ἐμπυρι- 30
σθεῖς.

3. 4. Suidas: θυόντων.

19. Suid. εἰσφας: εἰς ἑαυτούς. Vid. Bast. ad Gregor. Corinth.
p. 471.

22. Cod. πορευτέσθω.

25. Cod. ἔκαμον.

Ἐκβρασθῆ: ἐκβληθῆ. ἐκριφῆ· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν
ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐκριπτομένων.

Ἐκδεια: ἡ κεχρεωστημένη λοιπὰς· Ἐκδεια γὰρ ἔστιν
τὸ μέρος καταβάλλειν, ὃν ὀφείλει τις, καὶ μὴ πάν-
6 τα· Ἐνδεια δὲ τὸ μηδὲν ἔχειν· ὥς εἶναι τὸ μὲν
ἐκούσιον, τὸ δὲ ἀκούσιον.

Ἐκδαιματοῦντες: ἐκφοβοῦντες.

Ἐκδιαιτηθῆναι: διαπραθῆναι.

Ἐκδιήτησεν: κακῶς διώκησεν.

10* Ἐκδίκους: δικαίους, ἢ μᾶλλον οἱ ἔξω τοῦ δικαίου
όντες.

Ἐκδοτος: προδομένος.

Ἐκενώθησαν: ἀντὶ τοῦ ἡρημώθησαν.

Ἐξσεις: ἐκβρασμα.

15 Ἐκχειρία: ἄνεσις. ἀργία· κυρίως δὲ ἡ τοῦ πολέμου
ἀνοχή.

Ἐκθειᾶσαι: θεοποιῆσαι.

Ἐκθεσμον: παράνομον.

Ἐκθετα: ἐκριπτόμενα.

20 Ἐκθορεῖν: ἐκδραμεῖν. ἐκφυγεῖν.

Ἐκθρώσκειν: ἐκπηδᾶν.

Ἐκθύμωσ: προθύμωσ.

Ἐκίσσησεν: ἐν γαστρὶ ἔσχεν. ἔλαβεν. ἐγέννησεν.

Ἐκκαλεῖται: προκαλεῖται.

25 Ἐκκαπηλεύειν: δόλον πανουργεῖν.

Ἐκκαρπώσμενοι: προσόδους μεγάλας λαβόντες.

Ἐκκεκρικῶς: ἐκκεχωρικῶς.

Ἐκκήρυκτον: ἀπόβλητον.

Ἐκκλησίαν: συναγωγὴν ὄχλου.

4. Suid. καταβαλεῖν.

8. Interpretamentum mendosum est. Vid. Kust. ad Suid. h. v.

14. Melius Suidas: ἐκβρασμός. Zonaras: ἐκβρασις.

17. Cod. θεοποιῆσαι. Cf. Tittm. ad Zonar. p. 666.

24. Cod. προκαλεῖται.

Ἐκκλητικῶς: ἐκκαλούμενος.

* Ἐκλείαντος: ἀντὶ τοῦ ἀκαιτήσαντος· οὕτως *Μλ*
σλήης.

* Ἐκκλητεύει: ὁ ἐστίν, τῇ σῇ φωνῇ κάλεισιν αὐτόν,
ὡ κῆρυξ· ἐκινδύνει γὰρ ὁ καλούμενος καὶ μὴ ὑπα- 5
κούων, ὡς καταφρονῶν τὸν νόμον.

Ἐκκλητον: τὴν ἐπὶ συνόδῳ παραίτησιν.

Ἐκκομιδὴν: ἐκφορὰν.

Ἐκκρίνειν: δοκιμάζειν.

Ἐκκρίνεται: ἐκρίπτεται. ἐκρεῖ. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ 10
τῆς ἀνθρωπίνης γονῆς· ἔστι γὰρ μὲν καὶ τῆς τῶν
κτηνῶν.

Ἐκκυμανθῆναι: ἐκ τοῦ κύματος τῇ λιμένι προσ-
ορμισθῆναι.

Ἐκκριτον: ἐπιλεκτον. προκεκριμένον. 15

Ἐκκυκλεῖ: ἐκκαλύπτει.

Ἐλαγξαν: ἤχησαν.

Ἐλέγοντες: παρακαλοῦντες.

Ἐλιπαρεῖ: παρακαλεῖ.

Ἐλογιστίαν: ἀρίθμησιν. 20

Ἐκλυεν: ἤκουσεν. ἐκέλευσεν.

Ἐκμαγεῖτον: ἐκτύπωμα. ἐκσφράγισμα.

Ἐκμαλθακῶσαι: ἐκμαλάσαι, χυρνῶσαι.

Ἐμειλίσσεσθαι: καταπραΰνειν.

Ἐμμηχανώμενος: κατασκευάζων. 25

Ἐμμηχίας: ἐκπιάσας. ἐκθλίψας.

Ἐνεενέμηται: ἐξῆλθεν.

Ἐνεφίας: ἐκ νεφῶν ἄνεμος.

Ἐνισεν: ἐκίνησεν. καθήψατο.

Ἐκρόμρις: παρανόμοις. 30

Ἐκνοσηλεύων: ἐκθεραπεύων.

Ἐκολῶ: ἔδορύβει.

1. Cod. ἐκβαλλομένως. vitioso.

16. Cod. ἐκκυλεῖ.

Ἐκομπάσθη: ἡπάτηται. εἰς ὄγκον διετίθη.

Ἐκοντί: ἰδελοντί.

Ἐκουσιάζομαι: προσφέρω.

Ἐκ παραλλήλου: ἐξ ὁμοίου.

5 Ἐκπεπολέμωται: ἐχθρωδῶς διάκειται.

Ἐκ περιουσίας: ἐκ περισσεύου.

Ἐκ περιτροπῆς: ἐξ ἀποστροφῆς. ἐκ νίκης.

Ἐκπέρσαι: ἐκπορθεῖν.

Ἐκπλεα: πλήρη.

10 Ἐκπλήσει: πληρώσει.

Ἐκπωμα: φιδλή. ποτήριον.

Ἐκποδὼν γενέσθαι: φυνεῖν. ἢ ἐξαλείφεσθαι. ἢ ἐκ τοῦ μέσου γενέσθαι.

Ἐκπορποῦσθαι: ἐκφιλοῦσθαι.

15 Ἐκπρεπεῖς: ἐκτίημοι.

Ἐκπρονοίας: ἐκουσίως.

Ἐκπυστα: ἐξάκουστα.

Ἐκρινεν: ἐχώρισεν. ἐπελῆξαν.

Ἐκσιφωνισθείη: ἐκρυψ. διασκορπισθείη.

20 Ἐκστασις: θαυμασμός. ἢ ἀλλοίωσις.

Ἐκταδόν: ἐκτεινόμενον.

* Ἐκτικόν: τὸ ἀνέξει γινόμενον.

* Ἐκτικῶς: σχετικῶς. ἀγαπητικῶς. οὐκιστικῶς.

Ἐκτετικότες: ἀποδεδωκότες.

25 Ἐκτιθέναι τὸ βρέφος: ἀντὶ τοῦ εἰς βορὰν θηρεῖν, ἢ ἄλλως εἰς διαφθορὰν παρατιθέναι ἐκ* ἐρημίας.

Ἐκτιννύων: ἀποδιδούς.

Ἐκτίσαι: ἀποδοῦναι.

Ἐκτολυπεῦσαι: ἐκπληρῶσαι.

30 * Ἐκτομίας: εὐνοῦχος. ἄλλοι δὲ ἐκνοῦχος, παρὰ τὸ ἔξω τὸν νοῦν ἔχειν.

Ἐκτοπα: ξένα.

* Ἐκτόπως: μεγάλως. ἀπρεπῶς. καὶ ἀντὶ τοῦ ἄγαν.

- Ἐκτοπώτατον: ἐξεστραμμένον.
 Ἐκτὸς λόντας: ἐξερχομένους.
 Ἐκ τοῦ παραχοῆμα: ἐκ τοῦ τυντομάτου.
 Ἐκρυχωθεῖς: ἐκπιασθεῖς, ἐκφθαρεῖς.
 Ἐκτραχηλίζου: 5
 Ἐκτυποῖ: ἐξομοιοῖ.
 Ἐκύκα: ἐτάρασθεν.
 Ἐκύρουν: [ἐτύγγανον].
 Ἐκφάντορα: ἐκφανῶς, φανερώς.
 Ἐκφύλλιζων: εὐτελλίζων. 10
 Ἐκφέρεται: λέγεται, ἢ ἐκκομίζεται.
 Ἐκφοιτᾷ: ἐξέρχεται.
 Ἐκφορὰν: ταφήν, ἐκ τοῦ ἐπὶ μνήματος ἐκφέρεσθαι.
 Ἐκφορούμενοι: κορεννύμενοι.
 Ἐκφῦναι: ἐκρεννηθῆναι. 15
 Ἐκφυσιν: βλάστησιν, ἢ γονήν.
 Ἐκωδωνίζοντο: περιβόητοι ἐγένοντο.
 Ἐκ τῶν παρόντων, καὶ ὡς ἐκ τῶν παρόντων:
 ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, καὶ ἐνεστηκότων, καὶ εὐπορου-
 μένων. 20
 Ἐλατιῆρα: ἀπελατικὴν.
 Ἐλατιῆρι: ἡνίοχῳ.
 Ἐλαφηβόλος: κυνηγός.
 Ἐλεγος: θρῆνος.
 Ἐλέγχιστος: ἐπονείδιστος. 25
 Ἐλεῖν: λαβεῖν.
 Ἐλελιξάμενος: ἐπιστραφεῖς.
 Ἐλελίχθησαν: συνεστράφησαν.
 Ελεόθρεπτον: τὸν ἐν ἔλει τετραμμένον.
 * Ἐλεπόλεις: μνηαγήματα πόλεις πορθεύοντα· καὶ 30
 τὰ λιθοβόλα ὄργανα, δι' ὧν αἱ πόλεις ἀλλίσκονται.
 λιθόβολα δέ, τὰ λιθόλευστα.

8. Interpretatio e Suida accessit.

14. Suidas: ἐκκενούμενοι. Vid. infra in v. ἐκφορούμετος.

31. Cod. vitiosus, λιθοβόλα. Vid. Valkea. ad Phoenias. 1069.

- Ἐλίσθαι: θέλειν.
 Ἐλετή: ἀναιρεθῆναι δυναμένη.
 Ἐλευθεροστομῶ: παρῶρησιάζομαι.
 Ἐλεψεν: ἐλέπισεν.
 5 Ἐλήθετο: ἐπελάθετο.
 Ἐλητίζοντο: ἐλυστεύοντο.
 Ἐλήλακεν: ἐλήλυθεν.
 Ἐλήλαται: συνέχεται.
 Ἐληλεγμένον: κατησχυμμένον.
 10 Ἐλικῶπις: εὐόφθαλμος.
 Ἐλικας: τὰ περὶ τοὺς καρποὺς ψέλλια ἢ ἐνώτια.
 Ἐλιπάρησεν: παρεκάλεσεν λιπαρῶς.
 Ἐλισσόμενος: ἀναστρεφόμενος.
 Ἐλίσσουντο: ἰκέτευον.
 15 Ἐλιχθέντων: συστραφέντων.
 Ἐλκηθμός: σπαραγμός. ἔκλυσμός.
 Ἐλκεσίπεπλοι: ἐλκόμεναι τοὺς πέπλους ἐν τῷ φορεῖν.
 Ἐλκος: τὸ τραῦμα· ἡμεῖς δὲ τὸ χρονίσαν.
 20 Ἐλληγν: φρόνιμος.
 Ἐλλόβια: ἐνώτια. σκολαρήκια(?).
 Ἐλοιτο: θέλοιτο.
 Ἐλόμενος: θέλων.
 Ἐλόντες: λαβόντες.
 25 Ἐλοχεύθη: ἐγεννήθη. ἐγαμήθη.
 Ἐλος: δίνλος τόπος ἢ δασύς· ἢ ὕδατος ἰλὺς ἐκκευμένον πηλοῦ καὶ βαθείας ὕλης, ἢ παχύρου, ἢ καλὰ μου ἐκφυομένης αἰὲ τοῦ πηλοῦ, ὑπερανεστηκυίας τοῦ ὕδατος.
 30 Ἐλυμήνατο: ἐβλαψεν.
 Ἐλυσάμην: ἀπέδωκα.

2. Suidas: αἰρεθῆναι, quod melius est.

15. Noster, ut Hesychius, per unum λ. Suidas: ἐλληθέντων.

26. Suidas: ἢ δάσος.

27. Cod. πολλόν.

- *Ελυτρον: ἐκπέτασμα.
 *Ελύσατο: ἐλυτρώσατο.
 *Ελωβήσατο: ὕβρισεν.
 *Ελωμαι: ἀφέλωμαι. λήφωμαι.
 *Ελώρια: ἐλκυσματα. σπαράγματα. 5
 *Ελωσα: ἐλαύνουσα. καθιελκυσά. λαβούσα. πορ-
 θούσα.
 *Ελωσι: καταλάβωσι.
 *Ελώφησεν: ἐπαύσατο.
 *Εμβαδόν: διὰ τοῦ εἰς ναὺς ἐμβῆναι. 10
 *Εμβαλεῖς: εἰσελεύσῃ.
 *Εμβατεύων: ἐπιβαίνων.
 *Εμβολα: μοχλοί. ἀσφάλεια.
 *Εμβολάς: ὄρμας. ἐπιδρομας.
 *Εμβολήν: κλεισούραν. εἰσοδον. 15
 *Εμβόλιμος: ἀτελής.
 *Εμβραχυ: ἀπλῶς. ὅλως. συντόμως.
 *Εμβριθές: στεγρόν. στιβαρόν.
 *Εμβριμάτῃ: μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτιμῶ.
 *Εμβρόντητος: καρδιόπληκτος. μαινόμενος. ἔκφρων. 20
 *Εμβρονον: νοσηρὸν βρέφος. ἢ τὸ ὤμων καὶ ἄσπετον.
 *Εμιτρώσατο: ἐξώσατο.
 *Εμματάζων: ματαιολογῶν.
 *Εμμελῶς: συντεῶς. εὐρύθυμος.
 *Εμόγησα: ἐμόχθησα. ἐκακοπάθησα. ἐκοπίασα. 25
 *Εμνήσθην: ἀντὶ τοῦ ἐπλήρωσα· ταῦτα λέγων
 Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· ἐπεὶ δὲ ἐμνή-
 σθην τῶν διαψηφίσεων.
 *Εμνώοντο: μνήμην ἐποιοῦν. ἢ ἐμνηστέοντο.
 *Εμπαλιν: ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦπίσω. ἐπεναντίον. 30
 *Εκκαροινούντες: ὑβρίζοντες.
 *Εμπάζεται: ἀναβάλλεται. ἐνθυμῆται. ἢ ἐντρέπεται.
 ἢ φροντίζει.

Ἐμπεδα: βέβαια.

Ἐμπεδοί: βεβαιοί. ἀσφαλίζεσθαι.

Ἐμβριθῇ νοῦν: στερόδον, καὶ ἔμφρονα λογισμὸν.

Ἐμπερονῆσαι: διατηρῆσαι.

5 Ἐμπίς: κώνωψ.

Ἐμπλεως: πλήρης. μεστός.

Ἐμπληκτοί: μεμηνότες.

Ἐμποδοστάτης: ἐμποδίζων.

Ἐμπολεύων: πραγματεύων.

10 Ἐμποδών: Θουκυδίδης ὀγδόω, ἀντὶ τοῦ προχείρους
φησί γὰρ τὰς ἐμποδῶν αἰτίας μόνον ἐπισκο-
πεῖν· πορόωτέρω δὲ μὴδὲν ἐπορέγεσθαι
ταῖς διανοαῖς. Ἀνισῶργος δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀνι-
φρονος, ἀντὶ τοῦ φανερόν· Πλάτων δέ, ἀντὶ τοῦ

15 ἐν μέσῳ· Ἰσαῖος δέ, ἀντὶ τοῦ ὑπόγνου καὶ ἐν χερ-
αίν· φησί γὰρ ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμαδούς εἰς ἐλευθερίαν
ἀφαιρέσει, ἀλλὰ τὸ προῖζόν, ὃ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, τουτὶ γὰρ παντελῶς ἐμποδῶν ἐστίν.

Ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει Ἰερουαλῆς τε καὶ ἄλλοι ἀντὶ
20 τοῦ ἐμποδίου. Φησὶν ἐν β. φιλοσοφουμένων, περὶ
τῶν φιλοσόφων· εἰς γὰρ αὐτῶν οὐχὶ καὶ ἐξη-
μεν καὶ παῖδας ἀνείλετο, καὶ οὐσίας ἐπι-
μελήθη μηδεὶν ὁς ἐμποδῶν ὄντος.

Ἐμολήσομεν: ἐμπροσθόμεθα. συνάξομεν.

25 Ἐμολή: φέρτιον. ἢ κέρδες.

Ἐμπομπεύων: ἐπιβαίνων, θριαμβεύων.

* Ἐμπουσα: Ὀνοσκελοῦς φάσμα Ἐκαταίων.

ἔμπουσα μαινάς, ὃ τάλαινα καρδία.
ὁ Θεολόγος.

9. Corrige: ἐμπολῶν.

11. Cod. ἐμποδῶν. Cod. ἀνίας.

24. Cod. ἐμολήσωμεν: ἐμπροσθόμεθα, συνάξομεν.

27. De hoc spectro infernali vid. omnino Phavorin. in voce
ἐμπουσα. Schol. ad Aristoph.. Ran. 293. et ad Eccles. 1102. Le-
ctio Ὀνοσκελοῦς non sollicitanda est.

- Ἐμπορος: ὁ ναύλου ἔντα πλείων ἐκ' αἰλοτριᾶς
 νεώς. ἢ πραγματευτής.
 Ἐμπύρευμα: ἔκπυσμα. σπέρμα πυρός.
 Ἐμπύρου: θέρμης.
 Ἐμφαίνει: σημαίνει. δηλοῖ. 5
 Ἐμφασιν: ἐννόησιν. ἢ τὸ μέγεθος.
 Ἐμφατικῶς: ἐννοητικῶς.
 Ἐμφέρεια: ὁμοιότης.
 Ἐμφιλοχωρῶν: τὴν χώραν ἀγαπῶν.
 Ἐμφοροῦμενος: κομπαινόμενος. 10
 Ἐναβρύνεται: μεγαλοφρονεῖ. καυχᾶται.
 Ἐνάγει: ἐμβιβάζει. ἐνάπτει. ἐφέλκεται ἢ προτρέπεται.
 * Ἐναγής: μικρός. ἀνάθαρος.
 Ἐναγισμοί: ὀλοκαυτώματα.
 Ἐναγχος: πρὸ ὀλλίου. ἀρτίας. 15
 * Ἐναλθρίη: ἐν φανερώ.
 * Ἐναιον: ὥκουσ.
 * Ἐναίστιμος: δίκαιος. παθήμων.
 Ἐν ἀκαρεῖ: ἐν βραχεῖ. ἐν ὀλίγῳ.
 Ἐνακμάζων: ἐνισχύων. 20
 Ἐνάκται: θαλάσσια.
 Ἐναλόντες: ἐμπιστόντες.
 Ἐναποματτόμενοι: ἐντυποῦντες.
 Ἐναργής: φανερός.
 Ἐναπομόργυνται: ἐναποτίθενται. 25
 Ἐνάρθρως: ἡρεβωμένως.
 Ἐναρμόδιον: ἑμμελές.
 Ἐν ἄστει: ἐν τῇ πόλει.
 Ἐναυλισθῆναι: ἐνοικισθῆναι.
 Ἐναύλισμα: οἴκημα. 30

18. Aliter Suidas.

19. Cod. ἐν καρεῖ.

22. Cod. ἐμπνέοντες. quod, si de ventis valis irruentibus accipiatur, fortasse habet, quo sese tueatur.

*'Ενυσλον: οὐ πρὸ πολλοῦ μετμενομένη, ἐκ ἐν-
χοόμενον.

*'Εναύλους: τοὺς χαίμαρινούς ποταμούς, παρὰ τὸ
αὐλεῖν.

15'Εναύσματα: ἀρχαίς. ἐμπυρεύματα. ὑπεκκαύματα.

*'Ενδεῖν: χορῆσειν.

*'Ενδελεισμός: ἐπιμονή. λέγεται δὲ καὶ ἡ καθη-
μερινὴ θυσία· οὕτως εὖρον ἐν τῷ κατὰ Ἰουδαίων
λόγῳ τοῦ Χρυσόστομου· τὸ γὰρ ἐνδελειγὲς τὸ πυ-
κνὸν καὶ τὸ συνεχὲς σημαίνει· Τοῖς Ἰουδαίοις
10 ἔθος ἦν, ἡμεῖς, καὶ ἐν τῇ ἐσπέρᾳ καὶ ὑπὸ τὴν
ἑσπέρᾳ· ἐκάστην ἡμέραν τῷ θεῷ θύειν, δι-
ὃ τὴν θυσίαν ἐκείνην ἐνδελεισμὸν ἐκά-
λουν· οὕτως Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

15'Ενδέξια: αἰσίμα. καλὰ.

*'Ενδιαίτημα: διατριβή.

*'Ενδικον: δίκης ἄξιον. ἢ δικαίον· καὶ ἐνδικώ-
τερον ἀντὶ τοῦ δικαιότερου.

*'Ενδούς: ἀραιώσας.

20'Ενδρανής: πρακτικός.

*'Ενδοιαστον: ἀμφίβολον. ἄπιστον. ἀνυστάδι· θυσ-
τακτικόν.

*'Ενέβριμήσατο: ὠργίσθη.

*'Ενεγκαμένη πατρίς: γεννημένη· ἢ γεννη-
25 σαμένη.

*'Ενστραγισάμενος: περιπυξάμενος.

*'Εντακείς: ἐμφυείς.

*'Εντεθιλότων: θαλλόντων.

*'Εν τέλει: ἐν ἀρχῇ.

30'Εντέττηκεν: ἐγκεκλήται. πέπηγε.

*'Εντεῦθεν: ἐκ τούτου.

*'Εντευξίς: ἐντυχία.

*'Εντευξόμενος: διαλεχθόμενος.

- Ἐντομίας: εὐνοῦχος.
 Ἐντομίδες: αἱ τοῖς σώμασιν ἐντέμνομεναι· τοιαῦτα
 εἰσθασιν ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς.
 Ἐντραπεζίτιδος: παρασίτου.
 Ἐνυάλιος: πολεμικός. 5
 Ἐντροπαλιζόμενος: ἐπιστρεφόμενος.
 Ἐν χρῶ, εἰς χρῶτα: πάνυ ἐγγύς, ὥς καὶ ἐφάπτε-
 σθαι τοῦ χρωτός.
 Ἐνεώχμασεν: ἡλλοίωσεν. ἐκαινοποίησεν.
 Ἐνώμοτος: ἐνοχος τοῖς ὅρκοις. βέβαιος. 10
 Ἐνέγκασθαι: ἐνέγκαι.
 Ἐνεγκοῦσα: πατρίς. ἡ μήτηρ.
 Ἐνέδει: ἐνέλιπεν.
 Ἐνέμοντο: ἐκαρποῦντο. ὄκουν.
 Ἐννεος: ἄφρωνος. κωφός. ἐνεστηκώς. νωδός. νωχελής. 15
 Ἐνέπασσεν: ἐνέβαλεν. ἐνεποίκιλλεν.
 Ἐνερείδοντες: ἐμπηγνύντες.
 Ἐνερείσας: ἐμπήξας.
 Ἐνερεθεν: ὑποκάτωθεν.
 Ἐνέροῖς: νεκροῖς. 20
 Ἐνέρερος: κατώτερος.
 Ἐνεσκίμφθη: ἐνεπάγη.
 Ἐνέτησι: ταῖς περόναις.
 Ἐνῆν: δυνατόν. ἐνδεχόμενον.
 Ἐνεώχμασαν: νεωστὶ . . . ἐκαινοποίησαν. 25
 Ἐνῆκαν: ἐνέβαλλον.
 Ἐνήραντο: ἀπέκτειναν.
 Ἐνήρσεν: ἐφήρμοσεν.
 Ἐνισχημένος: κατεχόμενος.
 Ἐνηυλισμένος: ἐμπεριειλημμένος. 30
 Ἐνθα: τότε.

5. Cod. πολέμιος.

16. Iliad. γ. 126.

25. Vid. Zonar. in v. ἐνεώχμασε. pag. 743.

"Ενθεν: διὰ τοῦτο.

"Ενθεσμον: νόμιμον.

'Ενθυμιζόμενοι: λογιζόμενοι· οὕτως Δίων ἐν ἐπιστολῇ καὶ δεκάτῃ Ῥωμαϊκῇ.

5"Ενθους: τεθεοφορημένος. ἐνθουσιῶν.

'Ενθυμήσιον: ἄπειρον. ἔννομον.

'Ενθουσιᾶ: ὑπὸ ἐνθέου κατέχεται πνεύματος.

'Ενθουσιασμός: ὅτε ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλλάμπεται ὑπὸ θεοῦ.

10'Ενθουσιαζόμενοι: ἐφορμῶντες. ἢ ἐλλαμπόμενοι.

'Ενθύμιστον: ὑποκτον.

'Ενθύμιον: ἄπορον. σεμνόν.

"Ενια: τινά.

'Ενιαχοῦ: [πολλαχοῦ.]

15'Ενίδρυται: ἐγκαθίσταται.

'Ενιείσα: ἐμβάλλουσα.

'Ενίεται: ἐμβάλλει.

"Ενιοι: φανεροί. ἢ οἱ μὲν. ἢ τινές.

*'Εννεώρου: ἐνναέτου.

20*"Ενοιστρον: τὸ μετὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον.

'Ενωρμίσθη: προσωρμίσθη.

'Ενωμόρξατο: ἀπεμάξατο. ἀπεψήσατο.

'Ενόν: δυνατόν ἢ ἐνυπάρχον.

"Ενορχα: ἄρσενα.

25'Εννοσίγαιος: ὁ τὴν γῆν κινῶν καὶ σεισμοὺς ποιῶν.

'Ενοσίχθων: ὁ τὴν γῆν κινῶν.

'Ενοφθαλμισμῶν: θεαμάτων.

'Εν παρὰβύστω: ἐν μυστηρίῳ.

'Εν παρ'ενθήκης μέρει: ἐν περισσεύει μέρει.

30'Εν προσχήματι: ἐν ὑποκρίσει.

'Ενέσκηψαν: ἐνώρμησαν. ἐνέπηξαν.

5. Cod. compendio minutissime scripto: πεφορμημένος sive παραφορμημένος. Emendavi e Suida.

14. Cod. διονυσιακοῦ ὕμνου. miro errore.

21. Cod. ἐνωρίσθη.

- Ἐνσκειραμένη: ἐνλεληκτύια. λελιθωμένη. ἐνσάρα-
καμένη.
- Ἐνσπονδος: ὁ ἀπὸ πολέμου γινόμενος φίλος.
- Ἐν χρῶ κεκαρμένος: πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί, οἶον
σύνηγυς καὶ πλησίον τοῦ δέρματος. τὰς τριχὰς ἔξυ- 5
ρμήνους.
- * Ἐνωπία: εὐθεία. τὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.
- Ἐνωμοτάρχης: τάξεώς τινος στρατιωτικῆς ἔρχων
παρὰ Λακεδαιμονίους.
- Ἐνωρμίσθη: προσωρμίσθη. 10
- Ἐξάγιστος: ἀκάθαρτος. ἢ πονηρός.
- Ἐαγώνιος: ἔξω τοῦ ἀγῶνος.
- Ἐαίρει: ὑψοῦ.
- Ἐαιρούμενος: ἀποκομιζόμενος.
- Ἐανύω: κατεργάζομαι. 15
- Ἐαίσια: παντός ἐπέκεινα θαύματος. ὑπερβάλλοντα.
- Ἐαπινάτως: ἐξαίφνης.
- Ἐξ ἀόπτου: ἐξ ὑψηλοῦ τόπου.
- Ἐάπτεσθαι: ἐξαρτᾶσθαι. ἀντιλαμβάνεσθαι.
- Ἐάρξαντες: ἐκρήξαντες. κρούσαντες. 20
- Ἐαρθρος: ἐκμελής. ἐξωστεισμένος.
- Ἐαρτύσας: ἐκπληρώσας.
- Ἐάρξατε: προκατάρξατε. καταλέξατε.
- Ἐαρτίξει: τελειοῖ. πληροῖ. παρασκευάζει.
- Ἐατμίσθη: ἐξελεπτύνθη. 25
- Ἐαυδᾶ: ἐκφώνει. ὁμολογεῖ.
- Ἐαυτῆς: παραντίκα. εὐθείως.
- Ἐαψάμενος: κατασχών. περιπλακείς.
- Ἐξειήτησεν: κακῶς διώκησεν.
- Ἐξείθει: ἐξέτρεχεν. 30
- Ἐξεικονισμένον: μεμορφωμένον.
- Ἐξειλεγμένον: ἐκλεκτόν.

27. Cod. ἑξαῦτις.

29. Cod. ἐδωκίησεν.

Ἐκομπάσθη: ἡπάτηται. εἰς ὄγκον διετίθη.

Ἐκοντί: ἰδελοντί.

Ἐκουσιάζομαι: προσφέρω.

Ἐκ παραλλήλου: ἐξ ὁμοίου.

5 Ἐκπεπολίρωται: ἐχθροδῶς διάκειται.

Ἐκ περιουσίας: ἐκ περιστοῦ.

Ἐκ περιτροπῆς: ἐξ ἀποστροφῆς. ἐκ νίκης.

Ἐκπέρσαι: ἐκπορθῆσαι.

Ἐκπλεα: πλήρη.

10 Ἐκπλήσει: πληρώσει.

Ἐκπωμα: φιδή. ποτήριον.

Ἐκποδὼν γενέσθαι: φygεῖν. ἢ ἐξαλείφεσθαι. ἢ ἐκ τοῦ μέσου γενέσθαι.

Ἐκπορποῦσθαι: ἐκπιβλοῦσθαι.

15 Ἐκπρεπεῖς: ἐκτόημοι.

Ἐκπρονοίας: ἐκουσίως.

Ἐκπυστα: ἐξάκουστα.

Ἐκρινεν: ἐχώρισεν. ἐπαλλέξατο.

Ἐκσιφωνισθείη: ἐκρυῖ. διασκορπισθείη.

20 Ἐκστασις: θαυμασμός. ἢ ἀλλοίωσις.

Ἐταδόν: ἐκτεινόμενον.

* Ἐτικόν: τὸ ἀνέξει γινόμενον.

* Ἐτικῶς: σχετικῶς. ἀγαπητικῶς. οὐκιστικῶς.

Ἐκτικότες: ἀποδεδωκότες.

25 Ἐκτιθέναι τὸ βρέφος: ἀντὶ τοῦ εἰς βορὰν θηροῦς, ἢ ἄλλως εἰς διαφθορὰν παρατιθέναι ἐκ* ἐρημίας.

Ἐκτινύων: ἀποδιδούς.

Ἐκτίσαι: ἀποδοῦναι.

Ἐκτολυπεῦσαι: ἐκπληρῶσαι.

30 * Ἐκτομίας: εὐνοῦχος. ἄλλοι δὲ ἐκνοῦχος, παρὰ τὸ ἔξω τὸν νοῦν ἔχειν.

Ἐκτοπα: ξένα.

* Ἐκτόπως: μεγάλως. ἀρεκῶς. καὶ ἀντὶ τοῦ ἔργου.

- Ἐκτοπώτατον: ἔξιστραμμένον.
 Ἐκτός ἰόντας: ἔξερχομένους.
 Ἐκ τοῦ παραχρῆμα: ἐκ τοῦ τυκτομάτου.
 Ἐκρυχωθεῖς: ἐκπιασθεῖς. ἐκφθαρεῖς.
 Ἐκτραχηλίζου: 6
 Ἐκτυποῖ: ἐξομοιοῖ.
 Ἐκύκα: ἐτάρασσεν.
 Ἐκύρουν: [ἐτύγγανον].
 Ἐκφάντορρα: ἐκφανῶς. φανερώς.
 Ἐκφάνλιζων: εὐτελίζων. 10
 Ἐκφέρεται: λέγεται. ἢ ἐκκομίζεται.
 Ἐκφοιτᾷ: ἔξερχεται.
 Ἐκφορᾶν: ταφήν, ἐκ τοῦ ἐπὶ μνήματος ἐκφέρεσθαι.
 Ἐκφορούμενοι: κορεννύμενοι.
 Ἐκφῦναι: ἐκγεννηθῆναι. 15
 Ἐκφυσιν: βλάστησιν. ἢ γονήν.
 Ἐκωδωνίζοντο: περιβόητοι ἐγένοντο.
 Ἐκ τῶν παρόντων, καὶ ὡς ἐκ τῶν παρόντων:
 ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, καὶ ἐνεστηκότων, καὶ εὐπορου-
 μένων. 20
 Ἐλατῆρα: ἀπελατικὴν.
 Ἐλατῆρι: ἡνιόχῳ.
 Ἐλαφηβόλος: κυνηγός.
 Ἐλεγος: θυγῆνος.
 Ἐλέγχιστος: ἐπονείδιστος. 25
 Ἐλεῖν: λαβεῖν.
 Ἐλελιξάμενος: ἐπιστραφεῖς.
 Ἐλελίχθησαν: συνεστράφησαν.
 Ἐλεόθρεπτον: τὸν ἐν ἔλει τεθραμμένον.
 * Ἐλεπόλεις: μηχανήματα πόλεις πορθεύοντα· καὶ 30
 τὰ λιθοβόλα ὄργανα, δι' ὧν αἱ πόλεις ἀλλίσκονται.
 λιθόβολα δέ, τὰ λιθόλευστα.

8. Interpretatio e Suida accessit.

14. Suidas: ἐκκενούμενοι. Vid. infra in v. ἑμφορούμετος.

31. Cod. vitiosus, λιθοώβλα. Vid. Falken. ad Phoenias. 1069.

- Ἐλίσθαι: θάλειν.
 Ἐλετή: ἀναιρεθῆναι δυναμένη.
 Ἐλευθεροστομῶ: παρῶρησιάζομαι.
 Ἐλεψεν: ἐλέπισεν.
 5 Ἐλήθετο: ἐπελάθετο.
 Ἐλητίζοντο: ἐληστεύοντο.
 Ἐλήλακεν: ἐλήλυθεν.
 Ἐλήλαται: συνέχεται.
 Ἐληλεγμένον: κατησχυμμένον.
 10 Ἐλικῶπις: εὐόφθαλμος.
 Ἐλικας: τὰ περὶ τοὺς καρποὺς ψέλλια ἢ ἐνώτια.
 Ἐλικάρησεν: παρεκάλεσεν λιπαρῶς.
 Ἐλισσόμενος: ἀναστρεφόμενος.
 Ἐλίσσοντο: ἰκέτευον.
 15 Ἐλιχθέντων: συστραφέντων.
 Ἐλκηθμός: σπαθαγμός. ἔλκυσμός.
 Ἐλκεσίπεπλοι: ἐλκόμεναι τοὺς πέπλους ἐν τῇ φορεῖν.
 Ἐλκος: τὸ τραῦμα· ἡμεῖς δὲ τὸ χρονίσαν.
 20 Ἐλλην: φρόνιμος.
 Ἐλλόβια: ἐνώτια. σχολαρχία(?).
 Ἐλοιτο: θέλειτο.
 Ἐλόμενος: θέλων.
 Ἐλόντες: λαβόντες.
 25 Ἐλοχεύθη: ἐγεννήθη. ἐγαμήθη.
 Ἐλος: δίλυλος τόπος ἢ δασύς· ἢ ὕδατος ἰλὺς ἐγκεν-
 μένου πηλοῦ καὶ βαθείας ὕλης, ἢ παπύρου, ἢ καλά-
 μου ἐκφυομένης ἀεὶ τοῦ πηλοῦ, ὑπερανεστηκυίας τοῦ
 ὕδατος.
 30 Ἐλυμήνατο: ἐβλάψεν.
 Ἐλυσάμην: ἀπέδωκα.

2. Suidas: αἰρεθῆναι, quod melius est.

15. Noster, ut Hesychius, per unum λ. Suidas: ἐλληθέντων.

26. Suidas: ἢ δάσος.

27. Cod. πολλοῦ.

- *Ελυτρον: ἐκπέτασμα.
 *Ελύσατο: ἐλυτρώσατο.
 *Ελωβήσατο: ὕβρισεν.
 *Ελωμαι: ἀφείλωμαι. λήψομαι.
 *Ελώρια: ἐλκυσματα. σπαράγματα. 5
 *Ελωσα: ἐλαύνουσα. καθελούσα. λαβούσα. πορ-
 θούσα.
 *Ελωσι: καταλάβωσι.
 *Ελώφησεν: ἐπαύσατο.
 *Εμβαδόν: διὰ τοῦ εἰς ναῦς ἐμβῆναι. 10
 *Εμβαλεῖς: εἰσελεύσῃ.
 *Εμβατεύων: ἐπιβαίνων.
 *Εμβολα: ροχλοί. ἀσφάλεια.
 *Εμβολάς: ὀρμάς. ἐπιδρομάς.
 *Εμβολήν: κλεισούραν. εἰσοδον. 15
 *Εμβύλιμος: ἀτελής.
 *Εμβραχυ: ἀπλῶς. ὅλως. συντόμως.
 *Εμβριθεῖς: στεφθόν. στιβαρόν.
 *Εμβριμαῖται: μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτιμῶ.
 *Εμβρόντητος: καρδιόκληκτος. μαινόμενος. ἔκφρατον. 20
 *Εμβρυον: νεογνὸν βρέφος· ἢ τὸ ὤμὸν καὶ ἄκρατον.
 *Εμιτρώσατο: ἐξώσατο.
 *Εμματάζων: ματαιολογῶν.
 *Εμμελῶς: συντεῶς. εὐρύθμως.
 *Εμόγησα: ἐμόχησα. ἐκακοπάθησα. ἐκοπίασα. 25
 *Εμνήσθη: ἀντὶ τοῦ ἐπλήρωσα· ταῦτα λέγων
 Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· ἐπεὶ δὲ ἐμνή-
 σθη· τῶν διαψηφίσεων.
 *Εμνώοντο: μνήμην ἐποιοῦν. ἢ ἐμνηστεύοντο.
 *Εμπαλιν: ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦπίσω. ἐπεναντίον. 30
 *Εκκαροινούντες: ὑβρίζοντες.
 *Εμπάζεται: ἀναβάλλεται. ἐνθυμεῖται. ἢ ἐντρέπεται.
 ἢ φροντίζει.

Ἐμπεδα: βέβαια.

Ἐμπεδοί: βεβαιοί. ἀσφαλιζέσθαι.

Ἐμβριθῇ νοῦν: στεγρόν, καὶ ἔμφρονα λογισμόν.

Ἐμπερονῆσαι: διατρέψαι.

5 Ἐμπίς: κώνωψ.

Ἐμπελειώγει κλήρης. μεστός.

Ἐμπληκτοί: μεμνηνότες.

Ἐμποδοστάτης: ἐμποδίζων.

Ἐμπολεύων: πραγματεύων.

10 Ἐμποδών: Θουκυδίδης ὀρθῶς, ἀντὶ τοῦ προηγουμένου

φησὶ γὰρ τὰς ἐμποδῶν αἰτίας μόνον ἐπισκο-

πεῖν· πορρωτέρω δὲ μὴδὲν ἐποφάγεσθαι

ταῖς διανοαῖς. Ἀνκοῦργος δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀνκό-

φρονος, ἀντὶ τοῦ φανερόν· Πλάτων δέ, ἀντὶ τοῦ

15 ἐν μέσῳ· Ἰσαῖος δέ, ἀντὶ τοῦ ὑπόγυον καὶ ἐν γερ-

αίν· φησὶ γὰρ ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμαθούς εἰς ἐλευθερίαν

ἀφαιρέσει, ἀλλὰ τὸ πρῶτον, ὃ ἄνδρες Ἀθη-

ναῖοι, τουτὶ γὰρ παντελῶς ἐμποδῶν ἐστίν.

Ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει Ἰεροκλῆς τε καὶ ἄλλοι ἀντὶ

20 τοῦ ἐμποδίου. Φησὶν ἐν β. φιλοσοφούμενων, περὶ

τῶν φιλοσόφων· τίς γὰρ αὐτῶν εὐχὴ καὶ ἔχη-

μεν καὶ παῖδας ἀνείλετο, καὶ οὐσίας ἐπι-

μελήθη μηδενὸς ἐμποδῶν ὄντος.

Ἐμπολήσομεν: ἐμπροσθενόμεθα. συνάξομεν.

25 Ἐμπολήτ φέρτερον. ἢ κέρδες.

Ἐμπομπεύων: ἐκυραινών, θορυμβεύων.

* Ἐμπουσα: Ὀνοσκελοῦς φάσμα Ἐκαταίων.

Ἐμπουσα μαινάς, ὃ τάλαινα κερδία.

ὁ Θεολόγος.

9. Corrige: ἐμπολῶν.

11. Cod. ἐμποδῶν. Cod. ἀνίας.

24. Cod. ἐμπολήσωμεν: ἐμπροσθενόμεθα, συνάξομεν.

27. De hoc spectro infernali vid. omnino Phavorin. in voce Ἐμπουσα. Schol. ad Aristoph. Ran. 293. et ad Eccles. 1102. Lectio Ὀνοσκελοῦς non sollicitanda est.

- Ἐμπορος: ὁ ναύλον ἔνθα πλῆθ' ἄλλοτρίας
ναῶς. ἢ πραγματευτής.
- Ἐμπύρευμα: ἔκλυσμα. σπέρμα πυρός.
- Ἐμπύρου: θέρμης.
- Ἐμφαίνει: σημαίνει. δηλοῖ. 5
- Ἐμφασιν: ἐννόησιν. ἢ τὸ μέγεθος.
- Ἐμφατικῶς: ἐννοητικῶς.
- Ἐμφέρεια: ὁμοιότης.
- Ἐμφιλοχωρῶν: τὴν χώραν ἀγαπῶν.
- Ἐμποροῦμενος: κομιννόμενος. 10
- Ἐναβρύνεται: μεγαλοφρονεῖ. καυχᾶται.
- Ἐνάγει: ἐμβιβάζει. ἐνάπτει. ἐφέλκεται ἢ προτρέπεται.
- * Ἐναγής: μικρός. ἀκάθαρτος.
- Ἐναγισμοί: ὀλοκαυτώματα.
- Ἐναγχος: πρὸ ὀλλίου. ἀφτίχς. 15
- * Ἐν αἰθρίᾳ: ἐν φανερό.
- * Ἐναιον: ἔκκον.
- * Ἐναλισιμος: δίκαιος. παθήμων.
- Ἐν ἀκαρεῖ: ἐν βραχεῖ. ἐν ὀλίγῳ.
- Ἐνακμάζων: ἐνισχύων. 20
- Ἐνάκται θαλάσσια.
- Ἐναλόντες: ἐμπροσθέντες.
- Ἐναποματιτόμενοι: ἐντυπώοντες.
- Ἐναργής: φανερός.
- Ἐναπομόργνυνται: ἐναποτίθενται. 25
- Ἐνάρθρως: ἡρεβωμένως.
- Ἐναρμόδιον: ἐμμελές.
- Ἐν ἄσται: ἐν τῇ πόλει.
- Ἐναυλισθῆναι: ἐνοικισθῆναι.
- Ἐναύλισμα: οἶπημα. 30

18. Aliter Suidas.

19. Cod. ἐν καρεῖ.

22. Cod. ἐμμελόντες. quod, si de ventis vellis irrudentibus accipitur, fortasse habet, quo sese tueatur.

Ἐν κελύβει· οὐκ ἀπὸ πολλοῦ μνημονεύμενον· ἐμ. ἐν γούμενον.

Ἐναύλους· τοὺς χερμαρινούς ποταμούς, παρὰ τὸ αὐλεῖν.

15 Ἐναύσματα· ἀρχάς, ἐμπυρεύματα, ὑπεκκαύματα.

Ἐνδεῖν· χεῖρειν.

* Ἐνδελεχισμός· ἐπιμονή, λέγεται δὲ καὶ ἡ καθημερινὴ θυσία· οὕτως εὖρον ἐν αὐτῇ κατὰ Ἰουδαίων λόγῳ τοῦ Χρυσόστομου· τὸ γὰρ ἐνδελεχὲς τὸ πικρὸν καὶ τὸ συνεχὲς σημαίνει· Τοῖς Ἰουδαίοις ἔθος ἦν, ἡφισί, καὶ ἐν τῇ ἐσπέρᾳ καὶ ὑπὸ τὴν ἑσπέρᾳ ἐκαστην ἡμέραν τῷ θεῷ θύειν, διὸ τὴν θυσίαν ἐκαίνην ἐνδελεχισμόν· ἐκαλουν· οὕτως Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

15 Ἐνδέξια· αἵσιμα, καλά.

Ἐνδιαίτημα· διατριβή.

* Ἐνδικόν· δίκης ἄξιον, ἢ δίκαιον· καὶ ἐνδικώτερον ἀντὶ τοῦ δικαιότερου.

Ἐνδούς· ἀραιώσας.

20 Ἐνδρανής· πρακτικός.

* Ἐνδοίαστον· ἀμφίβολον, ἀπιστόν, ἀνυστάζον, δυστακτικόν.

Ἐνέβριμήσατο· ἀφρίσθη.

* Ἐνεργαμένη πατρίς· γεννημένη, ἢ γεννησαμένη.

25 Ἐνστερνισάμενος· περιπτυξάμενος.

Ἐντακείς· ἐμφυείς.

Ἐντεθηλότεων· θαλλόντων.

Ἐν τέλει· ἐν ἀρχῇ.

30 Ἐντέτηκεν· ἐγκεκόλληται, πέπηγε.

Ἐντεῦθεν· ἐκ τούτου.

Ἐντευξίς· ἐντυχία.

Ἐντευξόμενος· διαλεχθησόμενος.

- Ἐντομίας: εὐνοῦχος.
 Ἐντομίδες: αἱ τοῖς σώμασιν ἐντέμνομεναι· τοιαῦτα
 εἰσάδασιν ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς.
 Ἐντραπεζίτιδος: παρασίτου.
 Ἐνυάλιος: πολεμικός. 5
 Ἐντροπαλιζόμενος: ἐπιστρεφόμενος.
 Ἐν χρῶ, εἰς χρῶτα: πάνυ ἐγγύς, ὥς καὶ ἐφάπτε-
 σθαι τοῦ χρωτός.
 Ἐνέωχμασεν: ἡλλοίωσεν. ἐκαινοποίησεν.
 Ἐνώμοτος: ἐνοχος τοῖς ὅρκοις. βέβαιος. 10
 Ἐνέγκασθαι: ἐνέγκαι.
 Ἐνεγκοῦσα: πατρίς. ἡ μήτηρ.
 Ἐνέδει: ἐνέλιπεν.
 Ἐνέμονται: ἐκαρποῦντο. ὄκουν.
 Ἐννεος: ἄφρωνος. κωφός. ἐνεσθηκώς. νωδός. νωχελής. 15
 Ἐνέπασσεν: ἐνέβαλεν. ἐνεποίκιλλεν.
 Ἐνερείδοντες: ἐμπηγνύντες.
 Ἐνερείσας: ἐμπήξας.
 Ἐνέριθεν: ὑποκάτωθεν.
 Ἐνέροις: νεκροῖς. 20
 Ἐνέριτερος: κατώτερος.
 Ἐνεσκίμφθη: ἐνεπάγη.
 Ἐνέτησι: ταῖς περὶ αὐαῖς.
 Ἐνῆν: δυνατόν. ἐνδεχόμενον.
 Ἐνεώχμασαν: νεώστῃ . . . ἐκαινοποίησαν. 25
 Ἐνῆκαν: ἐνέβαλλον.
 Ἐνήραντο: ἀπέκτειναν.
 Ἐνῆρσεν: ἐφήρμωσεν.
 Ἐνισχημένος: κατεχόμενος.
 Ἐνηυλισμένος: ἐμπεριειλημμένος. 30
 Ἐνθα: τότε.

5. Cod. πολέμιος.

16. Iliad. γ. 126.

25. Vid. Zonar. in v. ἐνεώχμασε. pag. 743.

Ἐνθεν: διὰ τοῦτο.

Ἐνθεσμον: νόμιμον.

Ἐνθυμιζόμενοι: λογιζόμενοι· οὕτως Δίων ἐν ἐπιτακτικῇ ῥωμαϊκῇ.

5 Ἐνθους: τεθεοφορημένος. ἐνθουσιῶν.

Ἐνθυμήσιον: ἄπειρον. ἔννομον.

Ἐνθουσιᾶ: ὑπὸ ἐνθέου κατέχεται πνεύματος.

Ἐνθουσιασμός: ὅτε ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλλάμπεται ἐκ θεοῦ.

10 Ἐνθουσιαζόμενοι: ἐφορμαῶντες. ἢ ἐλλαμπόμενοι.

Ἐνθύμιστον: ὑποκτον.

Ἐνθύμιον: ἄπορον. σαμνόν.

Ἐντία: τινά.

Ἐνιαχοῦ: [πολλαχοῦ.]

15 Ἐνίδρυται: ἐγνάθηται.

Ἐνιείσα: ἐμβάλλουσα.

Ἐνίσταται: ἐμβάλλει.

Ἐνιοι: φανεροί. ἢ οἱ μὲν. ἢ τινές.

* Ἐννεώρου: ἐνναέτου.

20 * Ἐνοιστρον: τὸ μετὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον.

Ἐνώρμισθῃ: προσωρμισθῇ.

Ἐνωμόρξατο: ἀπεμάξατο. ἀπεψήσατο.

Ἐνόν: δυνατόν ἢ ἐνυπάρχον.

Ἐνορχα: ἄρσενα.

25 Ἐννοσίγαιος: ὁ τὴν γῆν κινῶν καὶ σεισμοὺς ποιῶν.

Ἐνοσίχθων: ὁ τὴν γῆν κινῶν.

Ἐνοφθαλμισμῶν: θεαμάτων.

Ἐν παρὰ βύστω: ἐν μυστηρίῳ.

Ἐν παρενθήκης μέτρει: ἐν περισσεύει μέτρει.

30 Ἐν προσχήματι: ἐν ὑποκρίσει.

Ἐνέσκηψαν: ἐνώρμησαν. ἐνέπηξαν.

5. Cod. compendio minutissime scripto: πεφορημένος sive παραφορημένος. Emendavi e Suida.

14. Cod. διονυσιακοῦ ὕμνον. miro errore.

21. Cod. ἐνωμίεσθῃ.

- Ἐνσκειραμένη: ἐνλεληγυῖα. λελειθωμένη. ἐνσσεαρκωμένη.
- Ἐνσπονδος: ὁ ἀπὸ πολέμου γινόμενος φίλος.
- Ἐν χρῶ κεκαρμένος: πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί, οἶον σύγγενος καὶ πλησίον τοῦ δέματος. τὰς τρίχας ἔξυ- 5
ρήμηνος
- * Ἐνωπία: εὐθεία. τὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.
- Ἐνωμοτάρχης: τάξεώς τινος στρατιωτικῆς ἄρχων παρὰ Λακεδαιμονίοις.
- Ἐνωρμίσθη: προσωρμίσθη. 10
- Ἐξάριστος: ἀκάθαρτος. ἢ πονηρός.
- Ἐξαγώνιος: ἔξω τοῦ ἀγῶνος.
- Ἐξαίρει: ὑψοῖ.
- Ἐξαιρούμενος: ἀποκομιζόμενος.
- Ἐξανύω: κατεργάζομαι. 15
- Ἐξάλεια: παντός ἐπέκεινα θανάτου. ὑπερβάλλοντα.
- Ἐξαπινάτω: ἐξαίφνης.
- Ἐξ ἀόπτου: ἐξ ὑψηλοῦ τόπου.
- Ἐξάπτεσθαι: ἐξαρτᾶσθαι. ἀντιλαμβάνεσθαι.
- Ἐξάρξαντες: ἐκρήξαντες. κρούσαντες. 20
- Ἐξαρθρος: ἐκμελής. ἐξωστεισμένος.
- Ἐξαρτύσας: ἐκπληρώσας.
- Ἐξάρξατε: προκατάρξατε. καταλέξατε.
- Ἐξαρτίξει: τελειοῖ. πληροῖ. παρασκευάζει.
- Ἐξατμίσθη: ἐξελεπτύνθη. 25
- Ἐξαυδᾶ: ἐκφώνει. ὁμολογεῖ.
- Ἐξ αυτῆς: παραντίκα. εὐθείως.
- Ἐξαψάμενος: κατασχών. περιπλακείς.
- Ἐξειλήτησεν: κακῶς διώκησεν.
- Ἐξέθει: ἐξέτρεχεν. 30
- Ἐξικονισμένον: μεμορφωμένον.
- Ἐξιλεγμένον: ἐκλεκτόν.

27. Cod. ἐξαῦτις.

29. Cod. ἐδιοίκησεν.

- 'Εξήρτο: ἠρώτα.
 'Εξεκκλησίασεν: συνήθροισεν.
 'Εξεκώμασεν: ἐξεπάρνευσεν.
 'Εξέλαθον: λαθεῖν ἠδυνήθησαν.
 5 'Εξελλίσσουσιν: κινουσιν.
 'Εξεπιπολῆς: οὐκ ἐν βάθει.
 'Εξερεύγεται: ἐκφέρει. ἐξενέγκαι.
 'Εξερχύσασι: βαδίσασιν.
 'Εξεσκληρός: τὸ ὑποξηρανθέν.
 10 'Εξεφόρησαν: ἠφάνισθησαν· λαμβανεται δὲ καὶ ἐπὶ
 τῶν ἐν πόλει φευγόντων.
 'Εξέστηκεν: μαίνεται.
 'Εξεταζόμενοι πρὸς τοῖς βασιλεῖσι: ἀριθμού-
 μνοι ἐν τοῖς βασιλεῖσι.
 15 'Εξευμενίσεσθαι: πείθεσθαι.
 'Εξέφυν: ἐβλάστησεν.
 'Εξεφύρθης: ἐμιάωθης.
 'Εξεφύσησα: διεσκόπησα. ἐβδελυξάμην.
 * 'Εξεθρίασθέν: λαμπρυνθέν.
 20 'Εξηγορία: ἐπαγγελία.
 'Εξηλιασμένον: κεκαυμένον.
 'Εξήμβλωσεν: ἐξέτρωσεν.
 'Εξημμένσι: ἐκδεδυμένοι.
 'Εξῆν: ἐξαγίνετο. δυνατόν ἦν.
 25 'Εξῆ: δόσει.
 'Εξήνιον: ἔξω ζυγοῦ. ἀνυπότακτον.
 'Εξῆπται: ἐξῆρται. κρεμάται.
 'Εξηρμένην: ὑψουμένην.
 'Εξῆς: μετὰ ταῦτα.
 30 'Εξηγεῖτο: ἐξηκούετο.
 'Εξιλάσομαι: δυσωπήσω.
 'Εξιστορήσαντες: ἀναζητήσαντες. διηγησάμενοι.
 'Εξίτηλα: ἀφανῆ. εὐτελῆ. χαῦνα.

Ἐπιτηρίους εὐχάας: ἐφοδίους, τοῖς πρὸς ἔξοδον
ἔχουσιν, ἢ πρὸς θάνατον.

* Ἐξοιστρηθεῖς: μανίᾳ παρορμηθεῖς. ἐξερεθι-
σθεῖς.

Ἐξόμνυσθε: ἀρνείσθε.

5

Ἐξονόμηνης: ἐξείπης.

Ἐξοστρακισμός: ἐξορισμός.

Ἐξ οὐρού: ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου.

Ἐξοχτευόμενα: ἐκρίοντα.

Ἐξόχως: πᾶν.

10

Ἐξομόργυννται: ἀπομάττονται. ἀφοσιῶνται.

Ἐξ ὑπερδεξίων: ἐξ ὑψηλῶν.

Ἐξυσεν: ἔγραψεν.

Ἐξυφήνας: κατασκευάσας.

Ἐξ ὑπογύου: παρ' αὐτά. ἀπερισκίπτως. ἐκ τοῦ 15
σύνεργου.

Ἐξώγκωσεν: ὕψωσεν.

Ἐξώκειλεν: ἐξῆλθεν. ἔπεσεν. ἐπὶ νηὸς ἐξέβαλεν,
ἐξέβριψεν.

Ἐξώλης: ἀπολλύμενος. κληαῖδος.

20

* Ἐξωμόςατο: ἀπηγόρευσεν.

Ἐξωραῖσμένον: κεκαλλωπισμένον.

Ἐξωρος: ἄκαιρος.

Ἐξωστρακίσθη: ἐξωρίσθη, ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον
ἐγράφων.

25

Ἐξωφρυνόμενοι: ἐξηγμένοι. ὑπερηφανευόμενοι.

Ἐοικεν: ἔπρεπεν.

Ἐοικότα: προσφορά.

Ἐφῶι: ὀρθρινοὶ ἢ ἀνατολικοί.

Ἐπαγωγή: πειρασμός ἢ ζημία. αἰχμαλωσία. ἦτοι τὸ 30
ὅπως οὖν ἐπαγόμενον κακόν.

Ἐπαδόντος: φαρμακοῦ. γόητος.

Ἐπαθλον: νικητήριον.

1. 2. Suidas: πρὸς ἔξοδον ἰούσιν.

13. Suidas: ὕφηνεν. respiciens ad Iliad. ξ. 179.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Ἐπαιγίζων: σφοδρῶς πνέων.

Ἐπαῖτοι: αἰδοῦντο.

Ἐπαισεν: ἔτυψεν. ἔκρουσεν.

Ἐπακτῆρες: κυνηγοί, ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνες.

5 Ἐπαλείφων: γυμνάζων.

Ἐπαλλάξαντες: ἐπιλέξαντες.

Ἐπάλληλον: ὁμοιον.

Ἐπαμῦναι: βοηθῆσαι.

Ἐπάλλξεις: προμαχεῶνες, οἱ τῶν τειχῶν καὶ τῶν

10 πύργων.

Ἐπαναχθέντες: ἐπανακομισθέντες.

Ἐπανέχειν: ὑποῦν.

Ἐπανήρατο: ἐπειράτο. εἴλετο.

Ἐπανέντες: ἀφέντες.

15 Ἐπανηρημένος: προηρημένος. θέλων.

Ἐπανιτέον: ἐπανακτέον.

Ἐπαιδός: φαρμακός. γόης.

Ἐπαπόρησις: ἀπορία.

Ἐπαράτου: ἐπαγωγῶ.

20 Ἐπάρατος: ἐπικατάρατος.

Ἐπαρήγειν: βοηθεῖν.

Ἐπαρτήσας: κρεμάσας.

Ἐπαρυστρίδες: ἀντλητρίδες.

Ἐπάσαντο: ἐγέυσαντο.

25 Ἐπανδῆσαι: ἐπειπεῖν.

Ἐπανλίζονται: ἐπισκιάζονται.

Ἐπανλις: μάνδρα βοῶν. καὶ προβάτων ἀνλή.

Ἐπ' αὐτοφώρῳ: ἐπ' ὀφθαλμοῖς· ἐπ' αὐτῷ τῷ κλίματι ἀλούς.

30 Ἐπαφώμενον: ψηλαφώμενον.

Ἐπαφρόδιτος: ἐπίχαρις. ἡδύς.

1. Iliad. β'. 148.

11. Cod. ἐπαναχθέντες.

19. Cod. ἐπαράστον. τ et ε saepissime in nostro Cod. confunduntur.

- Ἐπέθεντο: ἐπανεστήσαν.
 Ἐπέθρωσκον: ἐπεπήδων.
 Ἐπέπεινα: παρεκαῖ.
 Ἐπεί: ἔστι μὲν σύνδεσμος συναπτικός· λαμβάνεται δὲ
 καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ, ὡς Θουκυδίδης πολλάκις 5
 ἐκρήσατο, καὶ Ὅμηρος πρότερον.
 Ἐπεί: ἐπειδή.
 Ἐπείρα: αἰσχυρῶς προσέβαλεν.
 Ἐπεισάκτους: ἄλλοτρίους.
 Ἐπεισκυκλεῖ: ἐπεισφέρει. ἐπισυνάπτει. 10
 Ἐπεισφοραῖς: καταδικαίς.
 Ἐπεισφρήσας: ἐπεισελθών.
 Ἐπεισφρήσω: ἐπεισενέγκω.
 Ἐπεῖχεν: ἐπήρειδεν. ἐπέκειτο.
 Ἐπέκλυσεν: ἐκαθάρισεν. 15
 Ἐπέκλωσεν: ἐπεκλήρωσεν. ἐμέρισεν.
 Ἐπεμήνυτο: ἐπεμάνη.
 Ἐπέμυξεν: ἐξεμυκτήρισεν. ἤχον διὰ τῶν φωνῶν ἐποί-
 ησεν.
 Ἐπεπολεῖτο: ἐνήρχετο. 20
 Ἐπέπυστο: ἤκουεν.
 * Ἐπέραστος: ἐράσμιος. ποθεινός.
 Ἐπερηρυσμένα: ἐποικοδομηθέντα.
 Ἐπερῶσαντο: ἐπεσείσθησαν.
 Ἐπέσβη: ἐπεισῆλθεν. 25
 Ἐπεσβόλον: λοίδορον. φλύαρον.
 Ἐπέσκηψεν: ἐπέκληξεν.
 Ἐπεστί μοι: βούλομαι. θέλω. δύναμαι ἢ ἐπίκειται
 μοι.
 Ἐπεται: ἀκολουθεῖ. 30
 Ἐπετοξάζοντο: ἐτόξενον.
 Ἐπέτειον: ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους· ἔτος γὰρ δεῖ λέγειν

25. Cod. ἐπέβη contra literar. seriem.

32. ἔπετος γάρ. Suidas, Zonaras et Etymol. M.

τὸν ἐνεστώτα καιρόν· οὐχὶ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ
π, ὡς φησι Πινδαρος καὶ Δημοσθένης.

Ἐευφρήμησαν· μετ' εὐφημίας συγκατέθεντο ἐπή-
νησαν.

5 Ἐευωνίξων· κερδαίνων.

Ἐέφραθεν· ἐδήλωσεν.

Ἐέφραδον· εἶπον.

Ἐεφύοντο· ἐπήρχοντο.

Ἐεφράσατο· ἐθεώρησεν.

10 * Ἐεχε· ἐπείκεισο. ἐπίμενε. φύλασσε. εἴργον. ἀπό-
στρεψε.

Ἐεφώρατο γάρ· ἐφάνερόυτο. εὐρίσκετο. ἤλέγγετο.

Ἐεχώρησεν· συνεχώρησεν· οὕτως Ἀρξιδανός· καὶ
ἐπεχωρήθη, συνεχωρήθη.

15 Ἐήγετο· ἐπεφέρετο.

Ἐήβολος· ἐπιτευτικός. ἐπιτυχής.

Ἐήεσαν· παρήρχοντο.

Ἐήλυν· ξένον. ἔποικον.

Ἐήλυτος· πάροιχος.

20 Ἐήρατο· ἐπηνύχετο.

Ἐημοιβοί· ἐπηλλαγμένοι, ὥστε τὸν μὲν ἔνθεν, τὸν
δὲ ἔνθεν ἐφέλκεσθαι.

Ἐήρατον· ἐτέραστον. ποθεινόν.

Ἐηφρεῖς· ἐπὶ τὰ κάτω ἐστραμμένοι. καταφερεῖς.

25 Ἐήρκεσεν· ἐβοήθησεν.

Ἐηρτημένην· ἐπικειμένην.

Ἐησθέντος· ἐπιχαρέντος.

Ἐπιασιν· ἐπέρχονται.

Ἐπιβάθρα· ἐπίβασις.

30 Ἐπιβάθρας· ἐπιβάσεως.

Ἐπιβολή· ἐννοια καὶ ἐπιχείρησις.

Ἐπιβρίθων· ἐπιβαρῶν.

Ἐπιβρίσει· ἐπιβαρήσει.

Ἐπιγάννυται· ἐπιχαίρει.

35 Ἐπιγουνίδα· τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνω σαρκῶδες
τοῦ μηροῦ· ἐνιοι δέ, τὴν ἐπωμίδα.

Ἐπιγράφας: ἐπιξέσας.

Ἐπιδαψιλευόμενος: [πολυτελῶς διαπραττόμενος.]

Ἐπιδεᾶ: ἐνδεᾶ. ἑλληπῆ.

Ἐπιδικάζεται: ἀντιποιεῖται.

Ἐπιδήμιος: ἐμφύλιος. κοινός. δημόσιος. 5

Ἐπιδίφρια: τὰ τῷ ἄρματι δίφρω ἐπιτιθέμενα.

Ἐπίδοξος: ἐνδοξος. ἢ προσδόκιμος· ὡς τό, ἐπίδοξος
γὰρ ἦν αὐταρχῆσαι.

Ἐπιδορατὶς: ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου τὸ ἄνω.

Ἐπίδοσις: αὕξισις. προκοπή. προσθήκη. 10

Ἐπίδρομον: ἐπιδρομὴν παρέχοντα. εὐάλωτον.

Ἐπιέναι: ἐπελθεῖν.

Ἐπεικέες: πρέπον.

Ἐπεικῶς: τὸ ἐπιδόημα τοῦτο σημαίνει τὸ πᾶν. ση-
μαίνει καὶ παραδόξως καὶ παρελπίστως, καὶ τὸ μετὰ 15
ἐπεικειας καὶ χρηστότητος· σημαίνει καὶ τὸ μετρίως,
ἦτοι συμμέτρως.

Ἐπιθάνατος: προσδόκιμος τοῦ ἀποθανεῖν.

* Ἐπιθειάσας: ἐπιθανμάσας τὸ θεῖον. εἰςδεγμένος.
θεοφορούμενος. 20

Ἐπιθεῖναι: ἐπικλεῖσαι.

Ἐπὶ θήρα: ἐπὶ ἀπάτη.

Ἐπιθιγγάνει: ἐφάπτεται.

Ἐπιθώσκων: ἐφαλλόμενος. πηδῶν.

Ἐπιθύων: ἐπανορθούμενος. 25

Ἐπικαιρότατος: ἐπιτήδειος.

Ἐπὶ καιροῦ: εὐκαιρως. ἁρμοδίως.

Ἐπικαρπίας: κέρδη.

Ἐπικάρσιον: πλάγιον.

Ἐπικερτομοῦσι: χλευάζουσι. 30

2. E Suida supplēvi.

6. Cod. ἄρματι δίφρω. Vid. Hesych. h. v.

8. Cod. αὐταρχῆσαι.

21. Irrita est Kusteri emendatio. Glossa respicit locum Iliad.
ἐ. 751.

- Ἐπικεύσω: ἐπικρύψω.
 Ἐπὶ κεφαλῇν: ταχέως.
 Ἐπικήδειον: ἐπιθανάτιον.
 Ἐπίκηρα: ἐπιθανάτια· κῆρ γὰρ ὁ θάνατος.
 5 Ἐπικηρυκεύεται: διὰ κήρυκός τινος συνθήκας τι-
 νὰς ἢ πρεσβείας ποιεῖται.
 Ἐπικηρυκεία: φιλία, ἥ ἐκ τῶν πολεμίων.
 Ἐπικίδναται: ἐπισκορπίζεται.
 Ἐπικλημα: ἐγκλημα.
 10 Ἐπικλην: ἐπωνυμία.
 Ἐπικλησιν: ἐπωνυμίαν.
 Ἐπικληρος: ἡ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλη καταλειφθεῖσα κόρη,
 καὶ μηδέπω ἐκδοθεῖσα.
 Ἐπὶ κόρῃς: ἐπὶ κεφαλῇς ἢ γνάθου ἢ κροτάφου.
 15 κόρῃν γὰρ καὶ κόρσιν ὅλην κεφαλὴν σὺν τῇ
 ἀνένι λέγουσιν· τινὲς δὲ καὶ ῥάπισμα λέγουσιν, τὸ
 ἐπὶ τῆς γνάθου λαμβάνειν ἀπτόμενον καὶ τοῦ κρο-
 τάφου.
 Ἐπικουρῆσαι: βοηθῆσαι.
 20 Ἐπικουρος: βοηθός.
 Ἐπικρίνει: δοκιμάζει.
 Ἐπικυκλησάι: ἐπεισαγαγεῖν.
 Ἐπικυδέστερος: ἐπικρατέστερος, νικητικός, ἐν-
 δοξότερος.
 25 Ἐπικωμάσαι: ὀρχεῖσθαι, ἢ λαλεῖσθαι αἰσχροῖ.
 Ἐπικήδιον: ἐπιτάφιον.
 Ἐπικωμος: ὑβριστής, συγγαίρων.
 Ἐπιλαχόντα: τυχόντα.
 Ἐπίληπτος: ἐπιλήψιμος, καὶ μέμψεως ἄξιος.
 30 * Ἐπιλυγάζονται: σκιάζονται.
 Ἐπιλυομένου: συγχωροῦντος.
 * Ἐπιλώπτουσιν: ἐπισκώπτουσιν.
 Ἐπίμαργος: μεμηνώς.

2. Ita etiam apud Hesych. et Phavorinum.

32. Corrige: ἐπιλωβεύουσιν.

- Ἐπιμίξ: ἐπιμεμιγμένως.
 Ἐπινάστειος: μέτοικος. ξένος. φυγάς.
 Ἐπίνειον: παραθαλάσσιον χωρίον. ἢ προσορμητήριον.
 Ἐπινεφρίδιον: τὸ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς λίπος.
 Ἐπὶ ξυροῦ: ἐπὶ κινδύνου· ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγμα- 5
 τος ἐπιτάσσει.
 Ἐπιούσιος ἄρτος: ὁ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ἡμῶν ἀρμόζων.
 Ἐπίκληξις: ἐπιτίμησις.
 Ἐπιπλώσας: ἐπιπλεύσας.
 * Ἐπιπλα: ἃ νῦν καλοῦμεν οἰκόσκενα· Αἰσχίνης 10
 ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.
 Ἐπιπολάξει: ἐπιπλέει.
 Ἐπιόλαια: τὰ πρὸς ὀλίγον φαινόμενα.
 Ἐπιπολῆς: τὸ ἐπάνω ἐπιπλέον. ἄρβυλον.
 Ἐπιπροσθεῖ: ἐπισκιάζει ἐκ τῶν ἔμπροσθεν. ὑπεραν. 15
 ἔχει.
 Ἐπίρρητον: αἰσχρόν. καταγνώσεως ἄξιον.
 Ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο καὶ ὠκέλλον τὰς
 νῆας: κατὰ πρύμναν ὑπεχώρουν καὶ οὐχὶ ἐπιστρα-
 φέντες καὶ ἐξέκλιναν τὰς ἐπιούσας τῶν πολεμίων 20
 ναυς.
 Ἐπὶ πυργὴν καθίσαι: ταπεινῶσαι.
 Ἐπὶ πυργὴν τρέχειν: εἰς τοῦπίσω τρέχειν.
 Ἐπίρροθος: βοηθός.
 Ἐπίρρυτοι: ἐχθροί. 25
 Ἐπιρρώσει: ἀνισχύσει.
 Ἐπὶ σημείου: ἐπὶ ὕψους.
 Ἐπισημήνασθαι: βεβαιῶσαι.
 Ἐπεισὶ μοι: ἐπέρχεται μοι.
 * Ἐπισκηπτόμενος: ἐναπεριδόμενος. ἐνδεικνύμε- 30
 νος. κατὰ τὴν τελευταίην ἐντελλόμενος. ἐναντιούμενος.
 Ἐπισκήπτει: ἐπιτιμᾷ.
 * Ἐπισκήψασθαι: οἶονεῖ ἐξενεγκεῖν ψῆφον· οὕτως
 Αἰσχίνης.

- "Ενθεν: διὰ τοῦτο.
 "Ενθεισμον: νόμιμον.
 "Ενθυμιζόμενοι: λογιζόμενοι· οὕτως Δίων ἐν ἐπιτα-
 καιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῶν.
 5"Ενθους: τεθρονοποιημένοι. ἐνθουσιῶν.
 "Ενθυμήσιον: ἄπειρον. ἔννομον.
 "Ενθουσιᾶ: ὑπὸ ἐνθίου κατέχεται πνεύματος.
 "Ενθουσιασμός: ὅτε ἡ ψυχὴ ὅλῃ ἐλλάμπεται ὑπὸ
 θεοῦ.
 10"Ενθουσιαζόμενοι: ἐφορμῶντες. ἢ ἐλλάμπόμενοι.
 "Ενθύμιστον: ὑποκτον.
 "Ενθύμιον: ἄπορον. σεμνόν.
 "Ενια: τινά.
 "Ενιαχοῦ: [πολλαχοῦ].
 15"Ενίδρυται: ἐγκάθεται.
 "Ενιείσα: ἐμβάλλουσα.
 "Ενίεται: ἐμβάλλει.
 "Ενιοί: φανεροί. ἢ οἱ μὲν. ἢ τινές.
 * "Εννεῶρον: ἐνναέτου.
 20* "Ενοιστρον: τὸ μετὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον.
 "Ενωρμίσθη: προσωρμίσθη.
 "Ενωμόρξατο: ἀπεμάξατο. ἀπεψήσατο.
 "Ενόν: δυνατόν ἢ ἐνυπάρχον.
 "Ενορχα: ἄρσενα.
 25"Εννοσίγαιος: ὁ τὴν γῆν κινῶν καὶ σεισμούςς ποιῶν.
 "Ενοσίχθων: ὁ τὴν γῆν κινῶν.
 "Ενοφθαλμισμῶν: θεαμάτων.
 "Εν παραβύστῳ: ἐν μυστηρίῳ.
 "Εν παρενθήκης μέρει: ἐν περισσεύει μέρει.
 30"Εν προσχήματι: ἐν ὑποκρίσει.
 "Ενέσκηψαν: ἐνώρμησαν. ἐνέπηξαν.

5. Cod. compendio minutissime scripto: *πεφορημένος* sive *παραφορημένος*. Emendavi e Suida.

14. Cod. *διονυσιακοῦ ὕμνον*, miro errore.

21. Cod. *ἐνωρίσθη*.

- Ἐνσκειραμένη: ἐνλεληκυῖα. λελειθωμένη. ἐνσείσαρ-
κωμένη.
- Ἐνσπονδος: ὁ ἀπὸ πολέμου γινόμενος φίλος.
- Ἐν χρῶ κεκαρμένος: πρὸς αὐτῷ τῷ χρῶτι, οἷον
σύνηγυς καὶ πλησίον τοῦ δέρματος. τὰς τριχὰς ἔξυ- 5
ρῇμενος
- * Ἐνωπία: εὐθεία. τὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.
- Ἐνωμοτάρχης: τάξεώς τινος στρατιωτικῆς ἄρχων
παρὰ Λακεδαιμονίοις.
- Ἐνωρμίσθη: προσωρμίσθη. 10
- Ἐξάγιστος: ἀκάθαρτος. ἢ πονηρός.
- Ἐξαγώνιος: ἔξω τοῦ ἀγῶνος.
- Ἐξαίρει: ὑψοῖ.
- Ἐξαιρούμενος: ἀποκομιζόμενος.
- Ἐξανύω: κατεργάζομαι. 15
- Ἐξάλεια: παντός ἐπέκεινα θανάτου. ὑπερβάλλοντα.
- Ἐξαπινάως: ἐξαίφνης.
- Ἐξ ἀόπτου: ἐξ ὑψηλοῦ τόπου.
- Ἐξάπτεισθαι: ἐξαρθᾶσθαι. ἀντιλαμβάνεσθαι.
- Ἐξάρξαντες: ἐκρήξαντες. κρούσαντες. 20
- Ἐξαρθρός: ἐκμηλής. ἐξωστεισμένος.
- Ἐξαρτύσας: ἐκπληρώσας.
- Ἐξάρξατε: προκατάρξατε. καταλέξατε.
- Ἐξαρτίζει: τελειοῖ. πληροῖ. παρασκευάζει.
- Ἐξατμίσθη: ἐξελεπνύνθη. 25
- Ἐξαυδᾶ: ἐκφωνεῖ. ὁμολογεῖ.
- Ἐξαυτῆς: παρ'αυτῆκα. εὐθέως.
- Ἐξαψάμενος: κατασχών. περιπλακείς.
- Ἐξειδήτησεν: κακῶς διώκησεν.
- Ἐξείθει: ἐξέτρεχεν. 30
- Ἐξεικονισμένον: μεμορφωμένον.
- Ἐξειλεγμένον: ἐκλεκτόν.

27. Cod. ἑξαῦτις.

29. Cod. ἐδωίκτησεν.

- Ἐξήρκετο: ἡρώτα.
 Ἐξεκκλησίασεν: συνήθροισεν.
 Ἐξεκώμασεν: ἐξεπόρνευσεν.
 Ἐξέλαθον: λαθεῖν ἡδυνήθησαν.
 5 Ἐξελλίσσουσιν: κινουῦσιν.
 Ἐξεπιπολῆς: οὐκ ἐν βάθει.
 Ἐξερεύγεται: ἐκφέρει. ἐξενέγκει.
 Ἐξερεπύσασι: βαδίσασιν.
 Ἐξεσκληρός: τὸ ὑποξηρανθέν.
 10 Ἐξερόρθησαν: ἡφανίσθησαν· λαμβανεται δὲ καὶ ἐπὶ
 τῶν ἐν πόλει φευγόντων.
 Ἐξέστηκεν: μαίνεται.
 Ἐξεταζόμενοι πρὸς τοῖς βασιλεῦσι: ἀριθμού-
 μνοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι.
 15 Ἐξευμενίξεσθαι: πείθεσθαι.
 Ἐξέφνυ: ἐβλάστησεν.
 Ἐξεφύρθης: ἐμιάσθης.
 Ἐξεφύσησα: διεσκόπησα. ἐβδελυξάμην.
 * Ἐξεθριάσθην: λαμπρυνθέν.
 20 Ἐξηγορία: ἐπαγγελία.
 Ἐξηλιασμένον: κεκαυμένον.
 Ἐξημβλωσεν: ἐξέτρωσεν.
 Ἐξημμένοι: ἐκδεδυμένοι.
 Ἐξήν: ἐξαγένητο. δυνατόν ἦν.
 25 Ἐξῆ: δόσει.
 Ἐξήνιον: ἕως ζυγοῦ. ἀνυπότακτον.
 Ἐξῆπται: ἐξῆρται. κρεμᾶται.
 Ἐξηρμένην: ὑψουμένην.
 Ἐξῆς: μετὰ ταῦτα.
 30 Ἐξηγεῖτο: ἐξηκούετο.
 Ἐξιλάσομαι: δυσωπήσω.
 Ἐξιστορήσαντες: ἀναζητήσαντες· διηγησάμενοι.
 Ἐξίτηλα: ἀφανῆ. εὐτελῆ. χαῦνα.

- Ἐπιτηρίους εὐχάς: ἐφοδίους, τοῖς πρὸς ἔξοδον
 ἔχουσιν, ἢ πρὸς θάνατον.
- * Ἐξοιστροηθεῖς: μανεῖς. παρορμηθεῖς. ἐξερεθι-
 σθεῖς.
- Ἐξόμνυσθαι: ἀρνεῖσθαι. 5
- Ἐξονόμηγης: ἐξείκης.
- Ἐξοστρακισμός: ἐξορισμός.
- Ἐξ οὐρίου: ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου.
- Ἐξοχτενόμενα: ἐκρίοντα.
- Ἐξόχως: πάνυ. 10
- Ἐξομόργυννται: ἀπομάττονται. ἀφοσιοῦνται.
- Ἐξ ὑπερδεξίων: ἐξ ὑψηλῶν.
- Ἐξυσεν: ἔγραψεν.
- Ἐξυφήνας: κατασκευάσας.
- Ἐξ ὑπογύου: παρ' αὐτῆς. ἀπερικέκτωρ. ἐκ τοῦ 15
 σύνεργος.
- Ἐξώγκωσεν: ὕψωσεν.
- Ἐξώκειλεν: ἐξῆλθεν. ἔπεσεν. ἐπὶ νηὶ ἐξέβαλεν,
 ἐξέβριψεν.
- Ἐξώλης: ἀπολλύμενος. κλινιδος. 20
- * Ἐξωμόσατο: ἀπηγόρευσεν.
- Ἐξωραϊσμένον: κεκαλλωπισμένον.
- Ἐξωρος: ἄκαιρος.
- Ἐξωστρακίσθη: ἐξωρίσθη, ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον
 ἔγραφον. 25
- Ἐξωφρυνόμενοι: ἐξηγμένοι. ὑπερφηανεύμενοι.
- Ἐοικεν: ἔπρεπεν.
- Ἐοικότα: προσφορά.
- Ἐῶοι: ὀρθρινοὶ ἢ ἀνατολικοί.
- Ἐπαγωγή: πειρασμός ἢ ξημία. αἰχμαλωσία. ἦτοι τὸ 30
 ὁπῶσοῦν ἐπαγόμενον κακόν.
- Ἐπάδοντος: φαρμακοῦ. γόητος.
- Ἐπαθλον: νικητήριον.

1. 2. Suidas: πρὸς ἔξοδον ἰούειν.

13. Suidas: ὅφηνεν. respiciens ad Iliad. ξ. 179.
 Bachm. Anecd. Gr. Vol. I. P

Ἐπαιγίζων: σφοδρῶς πνέων.

Ἐπαῖτοι: αἰσθάνοιτο.

Ἐπαισεν: ἔνυψεν. ἔκρουσεν.

Ἐπακτῆρες: κυνηγοί, ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνας.

5 Ἐπαλείφων: γυμνάζων.

Ἐπαλλάξαντες: ἐπιλέξαντες.

Ἐπάλληλον: ὅμοιον.

Ἐπαμῦναι: βοηθῆσαι.

Ἐπάλξεις: προμαχεῶνες, οἱ τῶν τειχῶν καὶ τῶν

10 πύργων.

Ἐπαναχθέντες: ἐπανακομισθέντες.

Ἐπανεῖρειν: ὑψοῦν.

Ἐπανήρατο: ἐπειράτο. εἴλετο.

Ἐπανέντες: ἀφέντες.

15 Ἐπανηρημένος: προηρημένος. θέλων.

Ἐπανιτέον: ἐπανακτέον.

Ἐπαιοδός: φαρμακός. γόης.

Ἐπαπόρησις: ἀπορία.

Ἐπαράτου: ἐπαργουῦ.

20 Ἐπάρατος: ἐπικατάρατος.

Ἐπαρήγειν: βοηθεῖν.

Ἐπαρτήσας: κρεμάσας.

Ἐπαρυστρίδες: ἀντλητρίδες.

Ἐπάσαντο: ἐγείσαντο.

25 Ἐπανδήσαι: ἐπειπεῖν.

Ἐπαυλίζονται: ἐπισκιάζονται.

Ἐπαυλις: μάνδρα βοῶν. καὶ προβάτων ἀνλή.

Ἐπ' αὐτοφώρῳ: ἐπ' ὀφθαλμοῖς· ἐπ' αὐτῷ τῷ κλίρ-
ματι ἀλούς.

30 Ἐπαφώμενον: ψηλαφώμενον.

Ἐπαφρόδιτος: ἐπίχαρις. ἡδύς.

1. Iliad. β'. 148.

11. Cod. ἐπανεχθέντες.

19. Cod. ἐπαράστον. τ et ε saepissime in nostro Cod. con-
funduntur.

Ἐπέθεντο: ἐπανέστησαν.

Ἐπέθρωσκον: ἐπεπήδων.

Ἐπέπεινα: παρεκαῖ.

Ἐπεί: ἔστι μὲν σύνδεσμος συναπτικός· λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ, ὡς Θουκυδίδης πολλάκις 5 ἐκρήσατο, καὶ Ὅμηρος πρότερον.

Ἐπεί: ἐπειδή.

Ἐπείρα: αἰσχυρῶς προσέβαλεν.

Ἐπεισάκτους: ἄλλοτρίους.

Ἐπεισκυκλεῖ: ἐπειςφέρει. ἐπισυνάπτει. 10

Ἐπεισφοραῖς: καταδικαίς.

Ἐπεισφρήσας: ἐπεισελθών.

Ἐπεισφρήσω: ἐπεισενέγκω.

Ἐπεῖχεν: ἐπήρειδεν. ἐπέκειτο.

Ἐπέκλυσεν: ἐκαθάρισεν. 15

Ἐπέκλωσεν: ἐπεκλήρωσεν. ἐμέρισεν.

Ἐπεμήνατο: ἐπεμάνη.

Ἐπέμυξεν: ἐξεμυκτήρισεν. ἤχον διὰ τῶν φωνῶν ἐπολήσεν.

Ἐπεπολεῖτο: ἐνήρχετο. 20

Ἐπέπυστο: ἤκουεν.

* Ἐπέραστος: ἐράσμιος. ποθεινός.

Ἐπερηρυσμένα: ἐποικοδομηθέντα.

Ἐπερῶσαντο: ἐπεσεῖσθησαν.

Ἐπέσβη: ἐπεισῆλθεν. 25

Ἐπεσβόλον: λοῖδορον, φλύαρον.

Ἐπέσκηψεν: ἐπέκληξεν.

Ἐπεστί μοι: βούλομαι. θέλω. δύναμαι ἢ ἐπίκειται μοι.

Ἐπεται: ἀκολουθεῖ. 30

Ἐπετοξάζοντο: ἐτόξευον.

Ἐπέτειον: ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους· ἔτος γὰρ δεῖ λέρειν

25. Cod. ἐπῆβη contra literar. seriem.

32. ἔπετος γὰρ. Suidas, Zonaras et Etymol. M.

τὸν ἐνεστώτα καιρὸν· οὐχὶ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ
π, ὡς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης.

Ἐπευφήμησαν· μετ' εὐφημίας συγκατέθεντο. ἐπὶ
νησάν.

5 Ἐπενωνίζων· κερδαινών.

Ἐπέφραδεν· ἐδήλωσεν.

Ἐπέφραδον· εἶπον.

Ἐπεφύοντο· ἐπήρχοντο.

Ἐπεφράσατο· ἐθεώρησεν.

10 * Ἐπεχε· ἐπικεισο. ἐπίμενε. φύλασσε. εἴργον. ἀπό-
στρεφε.

Ἐπεφώρατο γάρ· ἐφανεροῦτο. εὐρίσκετο. ἤλεγχετο.

Ἐπεχώρησεν· συνεχώρησεν· οὕτως Ἀφρόδιανός· καὶ
ἐπεχωρήθη, συνεχωρήθη.

15 Ἐπήγετο· ἐπεφέρετο.

Ἐπήβολος· ἐπιτεντικός. ἐπιτυχής.

Ἐπήεσαν· παρήρχοντο.

Ἐπηλυν· ξένον. ἐποικον.

Ἐπήλυτος· πάροιχος.

20 Ἐπηράτο· ἐπηύχετο.

Ἐπημοιβολ· ἐπηλλαγμένοι, ὥστε τὸν μὲν ἔνθεν, τὸν
δὲ ἐνθεν ἐφέλκεσθαι.

Ἐπήρατον· ἐπέραστον. ποθεινόν.

Ἐπηφρεῖς· ἐπὶ τὰ κάτω ἐστραμμένοι. κατωφρεῖς.

25 Ἐπήρεσεν· ἐβοήθησεν.

Ἐπηρτημένην· ἐπικειμένην.

Ἐπησθέντος· ἐπιχαρύντος.

Ἐπίσιν· ἐπέρχονται.

Ἐπιβάθρα· ἐπίβασις.

30 Ἐπιβάθρας· ἐπιβάσεως.

Ἐπιβολή· ἔννοια καὶ ἐπιχειρήσις.

Ἐπιβρίθων· ἐπιβαρῶν.

Ἐπιβρίσει· ἐπιβαρήσει.

Ἐπιγάννυται· ἐπιχαίρει.

35 Ἐπιγουνίδα· τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνω σκαρῶδα
τοῦ μηροῦ· ἔνιοι δὲ, τὴν ἐπωμίδα.

- Ἐπιγράψας: ἐπιξέσας.
 Ἐπιδαψιλευόμενος: [πολυτελῶς διαπραττόμενος.]
 Ἐπιδεᾶ: ἐνδεᾶ. ἑλληνῇ.
 Ἐπιδικάζεται: ἀντιποιεῖται.
 Ἐπιδήμιος: ἐμφύλιος. κοινός. δημόσιος. 5
 Ἐπιδίφρεια: τὰ τῷ ἄρματι δίφρῳ ἐπιτιθέμενα.
 Ἐπίδοξος: ἐνδοξος. ἡ προσδόκιμος· ὡς τό, ἐπίδοξος
 γὰρ ἦν αὐταρχῆσαι.
 Ἐπιδορατὶς: ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου τὸ ἄνω.
 Ἐπίδοσις: αὔξησις. προκοπή. προσθήκη. 10
 Ἐπίδρομον: ἐπιδρομὴν παρέχοντα. εὐάλωτον.
 Ἐπιέναι: ἐπελθεῖν.
 Ἐπεικέες: πρέπον.
 Ἐπεικῶς: τὸ ἐπιδόγμα τοῦτο σημαίνει τὸ πᾶν. ση-
 μαίνει καὶ παραδόξως καὶ παρελπίστως, καὶ τὸ μετὰ 15
 ἐπιεικείας καὶ χρηστότητος· σημαίνει καὶ τὸ μετρίως,
 ἥτοι συμμετρως.
 Ἐπιθάνατος: προσδόκιμος τοῦ ἀποθανεῖν.
 * Ἐπιθειάσας: ἐπιθανμάσας τὸ θεῖον. εἰςδεδεγμένος.
 θεοφορούμενος. 20
 Ἐπιθεῖναι: ἐπικλεῖσαι.
 Ἐπὶ θήρα: ἐπὶ ἀπάτη.
 Ἐπιθιγγάνει: ἐφάπτεται.
 Ἐπιθρόσκων: ἐφαλλόμενος. πηδῶν.
 Ἐπιθύνων: ἐπανορθούμενος. 25
 Ἐπικαιρότατος: ἐπιτήδειος.
 Ἐπὶ καιροῦ: εὐκαιρως. ἁρμοδίως.
 Ἐπικαρπίας: κέρδη.
 Ἐπικάρσιον: πλάγιον.
 Ἐπικερτομοῦσι: χλευάζουσι. 30

2. E Suida supplēvi.

6. Cod. ἄρματι δίφρῳ. Vid. Hesych. h. v.

8. Cod. αὐταρχῆσαι.

21. Irrita est Kusteri emendatio. Glossa respicit locum Iliad.
 ε. 751.

- Ἐπικεύσω: ἐπικρούψω.
 Ἐπὶ κεφαλῇν: ταχέως.
 Ἐπικήδειον: ἐπιθανάτιον.
 Ἐπικηρα: ἐπιθανάτια· κήρ γὰρ ὁ θάνατος.
 5 Ἐπικηρυκεύεται: διὰ κήρυκός τινος συνδήκας τινὰς ἢ πρεσβείας ποιεῖται.
 Ἐπικηρυκεία: φιλία, ἢ ἐκ τῶν πολεμίων.
 Ἐπικίδναται: ἐπισκορπίζεται.
 Ἐπὶ κλημα: ἔγκλημα.
 10 Ἐπὶ κλην: ἐπωνυμία.
 Ἐπὶ κλησιν: ἐπωνυμίαν.
 Ἐπὶ κληρος: ἢ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλην καταλειφθεῖσα κόρη, καὶ μηδέπω ἐκδοθεῖσα.
 Ἐπὶ κόρῳ: ἐπὶ κεφαλῇς ἢ γνάθου ἢ κροτάφου.
 15 κόρῳ γὰρ καὶ κόρσῳ ὅλην κεφαλὴν σὺν τῷ αὐγνίᾳ λέγουσιν· τινὲς δὲ καὶ ῥάπισμα λέγουσιν, τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου λαμβάνειν ἀπτόμενον καὶ τοῦ κροτάφου.
 Ἐπικουρῆσαι: βοηθῆσαι.
 20 Ἐπικουρος: βοηθός.
 Ἐπικρίνει: δοκιμάζει.
 Ἐπικυκλῆσαι: ἐπειραγαγεῖν.
 Ἐπικυδέστερος: ἐπικρατέστερος, νικητικός, ἐνδοξότερος.
 25 Ἐπικωμάσαι: ὀργεῖσθαι, ἢ λαλεῖσθαι αἰσχροῖς.
 Ἐπικήδιον: ἐπιτάφιον.
 Ἐπικωμος: ὑβριστής, συγκαίρων.
 Ἐπιλαχόντα: τυχόντα.
 Ἐπὶ ληπτος: ἐπιλήψιμος, καὶ μέμψεως ἄξιος.
 30 * Ἐπιλυγάζονται: σκιάζονται.
 Ἐπιλυομένου: συγχωροῦντος.
 * Ἐπιλώπτουσαν: ἐπισκώπτουσαν.
 Ἐπὶ μαργος: μεμηνώς.

2. Ita etiam apud Hesych. et Phavorinum.

32. Corrige: ἐπιλωβέουσιν.

- Ἐπιμίξ: ἐπιμεμιγμένως.
 Ἐπινάστειος: μέτοικος. ξένος. φυγάς.
 Ἐπίνειον: παραθαλάσσιον χωρίον. ἢ προσορμητήριον.
 Ἐπινεφρίδιον: τὸ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς λίπος.
 Ἐπὶ ξυροῦ: ἐπὶ κινδύνου· ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγμα- 5
 τος ἐπιτάσει.
 Ἐπιούσιος ἄρτος: ὁ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ἡμῶν ἁρμόζων.
 Ἐπίκληξις: ἐπιτίμησις.
 Ἐπιπλώσας: ἐπιπλεύσας.
 * Ἐπιπλα: ἃ νῦν καλοῦμεν οἰκόσκενα· Αἰσχίνης 10
 ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.
 Ἐπιπολάξει: ἐπιπλέει.
 Ἐπιόλαια: τὰ πρὸς ὀλίγον φαινόμενα.
 Ἐπιπολής: τὸ ἐπάνω ἐπιπλέον. ἄρβυλον.
 Ἐπιπροσθεῖ: ἐπισκιάζει ἐκ τῶν ἔμπροσθεν. ὑπεραν. 15
 ἔχει.
 Ἐπίρρητον: αἰσχρόν. καταγνώσεως ἄξιον.
 Ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο καὶ ὠκέλλον τὰς
 νῆας: κατὰ πρύμναν ὑπεχώρουν καὶ οὐχὶ ἐπιστρα-
 φέντες καὶ ἐξέκλιναν τὰς ἐπιούσας τῶν πολεμίων 20
 ναῦς.
 Ἐπὶ πρυγὴν καθίσαι: ταπεινῶσαι.
 Ἐπὶ πρυγὴν τρέχειν: εἰς τοῦπίσω τρέχειν.
 Ἐπίρροθος: βοηθός.
 Ἐπίρρυτοι: ἐχθροί. 25
 Ἐπίρρώσει: ἀνισχύσει.
 Ἐπὶ σημεῖου: ἐπὶ ὕψους.
 Ἐπισημήνασθαι: βεβαιῶσαι.
 Ἐπεισὶ μοι: ἐπέρχεται μοι.
 * Ἐπισκηπτόμενος: ἐναπερειδόμενος. ἐνδεικνύμε- 30
 νος. κατὰ τὴν τελευταίαν ἐντελλόμενος. ἐναντιούμενος.
 Ἐπισκήπτει: ἐπιτιμᾷ.
 * Ἐπισκήψασθαι: οἰονεῖ ἐξενεργεῖν ψῆφον· οὕτως
 Αἰσχίνης.

"Ενθεν: διὰ τοῦτο.

"Ενθεσμον: νόμιμον.

'Ενθυμιζόμενοι: λογιζόμενοι· οὕτως Δίων ἐν ἑκτα-
καιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῶν.

6"Ενθους: τεθοφορημένος. ἐνθουσιῶν.

'Ενθυμήσιον: ἄπειρον. ἔννομον.

'Ενθουσιᾶ: ὑπὸ ἐνθίου κατέχεται πνεύματος.

'Ενθουσιασμός: ὅτε ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλλαμπεται ὑπὸ
θεοῦ.

10'Ενθουσιαζόμενοι: ἐφορμῶντες. ἢ ἐλλαμπόμενοι.

'Ενθύμιστον: ὑποκτον.

'Ενθύμιον: ἄπορον. σεμνόν.

"Ενια: τινά.

'Ενιαχοῦ: [πολλαχοῦ.]

15'Ενίδρυται: ἐγκάθεται.

'Ενιείσα: ἐμβάλλουσα.

'Ενίεται: ἐμβάλλει.

"Ενιοι: φανεροί. ἢ οἱ μὲν. ἢ τινές.

*'Εννεώρου: ἐνναίτου.

20*"Ενοίστρον: τὸ μετὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον.

'Ενωρμίσθη: προςωρμίσθη.

'Ενωμόρξατο: ἀπεμάξατο. ἀπηψήσατο.

'Ενόν: δυνατόν ἢ ἐνυπάρχον.

"Ενορχα: ἄρσενα.

25'Εννοσίγαιος: ὁ τὴν γῆν κινῶν καὶ σεισμούς ποιῶν.

'Ενοσίχθων: ὁ τὴν γῆν κινῶν.

'Ενοφθαλμισμῶν: θεαμάτων.

'Εν παραβύστω: ἐν μυστηρίῳ.

'Εν παρενθήκης μέρει: ἐν περισσεύει μέρει.

30'Εν προσχήματι: ἐν ὑποκρίσει.

'Ενέσκηψαν: ἐνώρμησαν. ἐνέπηξαν.

5. Cod. compendio minutissime scripto: παφορημένος sive
παραιορημένος. Emendavi e Sulda.

14. Cod. διονυσιακοῦ ὄμνον. miro errore.

21. Cod. ἐνομίσθη.

- Ἐν σκειραμένη: ἐν λεληκυῖα. λελεθωμένη. ἐν σκείρα-
 κωμένη.
- Ἐν σπονδος: ὁ ἀπὸ πολέμου γινόμενος φίλος.
- Ἐν χρῶ κεκαρμένος: πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί, οἶον
 σύγγενος καὶ πλησίον τοῦ δέρματος. τὰς τρίχας ἐξυ- 5
 ρημένος
- * Ἐνωπία: εὐθεία. τὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.
- Ἐνωμοτάρχης: τάξεώς τινος στρατιωτικῆς ἄρχην
 παρὰ Λακεδαιμονίοις.
- Ἐνωρμίσθη: προςωρμίσθη. 10
- Ἐξάγιστος: ἀκάθαρτος. ἢ πονηρός.
- Ἐξαγώνιος: ἔξω τοῦ ἀγῶνος.
- Ἐξαίρει: ὑψοῖ.
- Ἐξαιρούμενος: ἀποκομιζόμενος.
- Ἐξανύω: κατεργάζομαι. 15
- Ἐξάλεια: παντός ἐπέκεινα θανάτου. ὑπερβάλλοντα.
- Ἐξαπινάιος: ἐξαίφνης.
- Ἐξ ἀόπτου: ἐξ ὑψηλοῦ τόπου.
- Ἐξάπτεισθαι: ἐξαρτᾶσθαι. ἀντιλαμβάνεσθαι.
- Ἐξάρξαντες: ἐκρήξαντες. κρούσαντες. 20
- Ἐξαρθρος: ἐκμελής. ἐξωστεισμένος.
- Ἐξαρτύσας: ἐκπληρώσας.
- Ἐξάρξατε: προκατάρξατε. καταλέξατε.
- Ἐξαρτίξει: τελειοῖ. πληροῖ. παρασκευάζει.
- Ἐξατμίσθη: ἐξελεπτύνθη. 25
- Ἐξαυδᾶ: ἐκφωνεῖ. ὁμολογεῖ.
- Ἐξ αυτῆς: παραντίκα. εὐθείως.
- Ἐξαψάμενος: κατασχών. περιπλακείς.
- Ἐξειδήτησεν: κακῶς διώκησεν.
- Ἐξείθει: ἐξέτρεχεν. 30
- Ἐξεικονισμένον: μεμορφωμένον.
- Ἐξειλεγμένον: ἐκλεκτόν.

27. Cod. ἐξάτεις.

29. Cod. ἐξιοίκησεν.

- Ἐξήρῃτο: ἡρώτα.
 Ἐξεκκλησίασεν: συνήθροισεν.
 Ἐξεκώμασεν: ἐξεπόρνευσεν.
 Ἐξέλαθον: λαθεῖν ἡδυνήθησαν.
 5 Ἐξελλίσσουσιν: κινουῦσιν.
 Ἐξεπιπολῆς: οὐκ ἐν βάθει.
 Ἐξεφρεύεται: ἐκφέρει. ἐξενέγκει.
 Ἐξεφύσασι: βαδίσασιν.
 Ἐξεσκληρός: τὸ ὑποξηρανθέν.
 10 Ἐξέφρύθησαν: ἠφανίσθησαν· λαμβανεται δὲ καὶ ἐπὶ
 τῶν ἐν πόλει φευγόντων.
 Ἐξέστηκεν: μαίνεται.
 Ἐξεταζόμενοι πρὸς τοῖς βασιλεῦσι: ἀριθμού-
 μνοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι.
 15 Ἐξευμενίσσεται: πείσεται.
 Ἐξέφυ: ἐβλάστησεν.
 Ἐξεφύρθη: ἐμιάθη.
 Ἐξεφύσησα: διεσκόπησα. ἐβδελυξάμην.
 * Ἐξεθριάσθην: λαμπρυνθέν.
 20 Ἐξηγορία: ἐπαγγελία.
 Ἐξηλιασμένον: κεκαυμένον.
 Ἐξήμβλωσεν: ἐξέτρωσεν.
 Ἐξημμένσι: ἐκδεδυμένοι.
 Ἐξήν: ἐξεγένετο. δυνατὸν ἦν.
 25 Ἐξῆ: δόσει.
 Ἐξήνιον: ἕως ζυγοῦ. ἀνυπότακτον.
 Ἐξῆπται: ἐξῆρται. κρεμάται.
 Ἐξῆρμένην: ὑψουμένην.
 Ἐξῆς: μετὰ ταῦτα.
 30 Ἐξηγείτο: ἐξηκούετο.
 Ἐξιλάσομαι: δυσωπήσω.
 Ἐξιστορήσαντες: ἀναζητήσαντες. διηγησάμενοι.
 Ἐξίτῃλα: ἀφανῆ. εὐτελῆ. χαῦνα.

- Ἐπιτηρίους εὐχάας: ἐφοδίους, τοῖς πρὸς ἔξοδον
 ἔχουσιν, ἢ πρὸς θάνατον.
- * Ἐξοιστροθεῖς: μανεῖς, παρορμηθεῖς. ἐξερεθι-
 σθεῖς.
- Ἐξόμνυσθε: ἀρνεῖσθε. 5
- Ἐξονομήνυης: ἐξείκης.
- Ἐξοστρακισμός: ἐξορισμός.
- Ἐξ οὐρίου: ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου.
- Ἐξοχτενόμενα: ἐκρέοντα.
- Ἐξόχως: πάνυ. 10
- Ἐξομόργυννται: ἀπομάττονται. ἀφοσιοῦνται.
- Ἐξ ὑπερδεξίων: ἐξ ὑψηλῶν.
- Ἐξυσεν: ἔγραψεν.
- Ἐξυφήνας: κατασκευάσας.
- Ἐξ ὑπογύου: παρ' αὐτά. ἀπερικέκτωρ. ἐκ τοῦ 15
 σύνεργος.
- Ἐξώγκωσεν: ὕψωσεν.
- Ἐξώκειλεν: ἐξῆλθεν. ἔπεσεν. ἐπὶ νηὸς ἐξέβαλεν,
 ἐξέβριψεν.
- Ἐξώλης: ἀπολλύμενος. κιναιδός. 20
- * Ἐξωμόσατο: ἀπηγόρευσεν.
- Ἐξωραϊσμένον: κεκαλλωπισμένον.
- Ἐξωρός: ἄκαιρος.
- Ἐξωστρακίσθη: ἐξωρίσθη, ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον
 ἔγραφον. 25
- Ἐξωφρυνόμενοι: ἐξηγμένοι. ὑπερηφανευόμενοι.
- Ἐοικεν: ἔπρεπεν.
- Ἐοικότα: πρόσφορά.
- Ἐῶι: ὀρθρινοὶ ἢ ἀνατολικοί.
- Ἐπαγωγή: πειρασμός ἢ ζημία. αἰχμαλωσία. ἦτοι τὸ 30
 ὁπωσοῦν ἐπαγόμενον κακόν.
- Ἐπάρδοντος: φαρμακοῦ. γόητος.
- Ἐπαθλον: νικητήριον.

1. 2. Suidas: πρὸς ἔξοδον ἰοῦσιν.

13. Suidas: ὕφηνεν. respiciens ad Iliad. β. 179.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Ἐπαιγίζων: σφοδρῶς πνέων.

Ἐπᾶτοι: αἰσθάνοιτο.

Ἐπαισεν: ἔτυψεν. ἔκρουσεν.

Ἐπακτῆρες: κυνηγοί, ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνας.

5 Ἐπαλείφων: γυμνάζων.

Ἐπαλλάξαντες: ἐπιλέξαντες.

Ἐπάλληλον: ὁμοιον.

Ἐπαμῦναι: βοηθῆσαι.

Ἐπάλλεις: προμαχεῶνες, οἱ τῶν τειχῶν καὶ τῶν

10 πύργων.

Ἐπαναχθέντες: ἐπανακομισθέντες.

Ἐπανεchein: ὑψοῦν.

Ἐπανήρατο: ἐπειράτο. εἴλετο.

Ἐπανέντες: ἀφέντες.

15 Ἐπανηρημένος: προηρημένος. θέλων.

Ἐπανιτέον: ἐπανακτίον.

Ἐπαιοδός: φαρμακός. γόης.

Ἐπαπόρησις: ἀπορία.

Ἐπαράτου: ἐπαγωγῶ.

20 Ἐπάρατος: ἐπικατάρατος.

Ἐπαρῆγειν: βοηθεῖν.

Ἐπαρτήσας: κρεμάσας.

Ἐπαρυστρίδες: ἀντλητρίδες.

Ἐπάσαντο: ἐρεύσαντο.

25 Ἐπαυδῆσαι: ἐπειπεῖν.

Ἐπαυλίζονται: ἐπισκιάζονται.

Ἐπαυλις: μάνδρα βοῶν. καὶ προβάτων αὐλή.

Ἐπ' αὐτοφώρῳ: ἐπ' ὀφθαλμοῖς· ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμ-
ματι αἰλούς.

30 Ἐπαφώμενον: φηλαφώμενον.

Ἐπαφρόδιτος: ἐπίχαρις. ἡδύς.

1. Iliad. β'. 148.

11. Cod. ἐπανεχθέντες.

19. Cod. ἐπαράστον. τ et s saepissime in nostro Cod. con-
funduntur.

- Ἐπέθεντο: ἐπανεύτησαν.
 Ἐπέθρωσκον: ἐπεπήδων.
 Ἐπέκεινα: παρειαῖ.
 Ἐπει: ἔστι μὲν σύνδεσμος συναπτικός· λαμβάνεται δὲ
 καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ, ὡς Θουκυδίδης πολλάκις 5
 ἐχρήσατο, καὶ Ὅμηρος πρότερον.
 Ἐπί: ἐπειδή.
 Ἐπίρα: αἰσχυρῶς προσέβαλεν.
 Ἐπειράκτους: ἄλλοτρίους.
 Ἐπεισκυκλεῖ: ἐπείσφerei. ἐπισυνάπτει. 10
 Ἐπεισφοραῖς: καταδίκαις.
 Ἐπεισφρήσας: ἐπείσελθών.
 Ἐπεισφρήσω: ἐπείσενέγκω.
 Ἐπεῖχεν: ἐπήρειδεν. ἐπέκειτο.
 Ἐπέκλυσεν: ἐκαθάρισεν. 15
 Ἐπέκλωσεν: ἐπεκλήρωσεν. ἐμέρισεν.
 Ἐπεμήνατο: ἐπεμάνη.
 Ἐπέμυξεν: ἐξεμυκτήρισεν. ἤχον διὰ τῶν φωνῶν ἐπο-
 ῆσεν.
 Ἐπεπολεῖτο: ἐνήροχτο. 20
 Ἐπέπυστο: ἤκουεν.
 * Ἐπέραστος: ἐράσμιος. ποθεινός.
 Ἐπερρηρισμένα: ἐποικοδομηθέντα.
 Ἐπερρώσαντο: ἐπεσεύσθησαν.
 Ἐπέσβη: ἐπείσῃλθεν. 25
 Ἐπεσβόλον: λοίδορον. φλύαρον.
 Ἐπέσκηψεν: ἐπέκληξεν.
 Ἐπεστί μοι: βούλομαι. θέλω. δύναμαι ἢ ἐπικείται
 μοι.
 Ἐπεται: ἀκολουθεῖ. 30
 Ἐπετοξάζοντο: ἐτόξενον.
 Ἐπέτειον: ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους· ἔτος γὰρ δεῖ λέγειν

25. Cod. ἐπέβη contra literar. seriem.

32. Ἐπετος γάρ. Suidas, Zonaras et Etymol. M.

τὸν ἐνεστώτα καιρόν· οὐχὶ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ
π, ὡς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης.

Ἐπευφήμησαν· μετ' εὐφημίας συγκατέθεντο ἐπὶ
νησάν.

5 Ἐπευωνίξων· κερδαίνων.

Ἐπέφραδεν· ἐδήλωσεν.

Ἐπέφραδον· εἶπον.

Ἐπεφύοντο· ἐπήρχοντο.

Ἐπεφράσατο· ἐδωώρησεν.

10 * Ἐπεχε· ἐπικεισο. ἐπίμενε. φύλασσε. εἴργον. ἀπό-
στρεφε.

Ἐπεφώρατο γάρ· ἐφάνερούτο. εὐρίσκετο. ἡλέγγετο.

Ἐπεχώρησεν· συνεχώρησεν· οὕτως Ἀρβιανός· καὶ
ἐπεχωρήθη, συνεχωρήθη.

15 Ἐπήγετο· ἐπεφέρετο.

Ἐπήβολος· ἐπιτευτικός· ἐπιτυχής.

Ἐπήεσαν· παρήρχοντο.

Ἐπηλυν· ξένον. ἔποικον.

Ἐπήλυτος· πάροιχος.

20 Ἐπήρᾱτο· ἐπηύχετο.

Ἐπημοιβοί· ἐπηλλαγμένοι, ὥστε τὸν μὲν ἔνθεν, τὸν
δὲ ἔνθεν ἐφέλκεσθαι.

Ἐπήρατον· ἐπέραστον. ποθεινόν.

Ἐπηφερεῖς· ἐπὶ τὰ κάτω ἐστραμμένοι. κατωφερεῖς.

25 Ἐπήρκεσεν· ἐβοήθησεν.

Ἐπηρτημένην· ἐπικειμένην.

Ἐπησθέντος· ἐπιχαρέντος.

Ἐπιασιν· ἐπέρχονται.

Ἐπιβάθρα· ἐπίβασις.

30 Ἐπιβάθρας· ἐπιβάσεως.

Ἐπιβολή· ἔννοια καὶ ἐπιχείρησις.

Ἐπιβρίδων· ἐπιβαρῶν.

Ἐπιβρίσει· ἐπιβαρήσει.

Ἐπιγάννυται· ἐπιχαίρει.

35 Ἐπιγουνίδα· τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνω σαρκῶδες
τοῦ μηροῦ· ἔνιοι δέ, τὴν ἐπωμίδα.

- Ἐπιγράψας: ἐπιέσας.
Ἐπιδαφιλευόμενος: [πολυτελῶς διαπραττόμενος.]
Ἐπιδεᾶ: ἐνδεᾶ. ἐλλιπῇ.
Ἐπιδικάζεται: ἀντιποιεῖται.
Ἐπιδήμιος: ἐμφύλιος. κοινός. δημόσιος. 5
Ἐπιδίφρα: τὰ τῷ ἄρματι δίφρα ἐπιτιθέμενα.
Ἐπίδοξος: ἐνδοξος. ἢ προσδόκιμος· ὡς τό, ἐπίδοξος
γὰρ ἦν αὐταρχῆσαι.
Ἐπιδρατὶς: ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου τὸ ἄνω.
Ἐπίδοσις: αὔξησης. προκοπή. προσθήκη. 10
Ἐπίδρομον: ἐπιδρομὴν παρέχοντα. εὐάλατον.
Ἐπίεναι: ἐπιλθεῖν.
Ἐπεικίς: πρέπον.
Ἐπεικῶς: τὸ ἐπιδόημα τοῦτο σημαίνει τὸ πᾶν. ση-
μαίνει καὶ παραδόξως καὶ παρελπίστως, καὶ τὸ μετὰ 15
ἐπεικείας καὶ χρηστότητος· σημαίνει καὶ τὸ μετρίως,
ἥτοι συμμέτρως.
Ἐπιθάνατος: προσδόκιμος τοῦ ἀποθανεῖν.
* Ἐπιθειάσας: ἐπιθανμάσας τὸ θεῖον. εἰς δεδεγμένος.
θεοφορούμενος. 20
Ἐπιθεῖναι: ἐπικλείσαι.
Ἐπὶ θήρα: ἐπὶ ἀπάτη.
Ἐπιθιγγάνει: ἐφάπτεται.
Ἐπιθρόσκων: ἐφαλλόμενος. πηδῶν.
Ἐπιθύων: ἐπανορθούμενος. 25
Ἐπικαιρότατος: ἐπιτήδειος.
Ἐπὶ καιροῦ: εὐκαιρως. ἁρμοδίως.
Ἐπικαρπίας: κέρδη.
Ἐπικάσιον: πλάγιον.
Ἐπικερτομοῦσι: χλευάζουσι. 30

2. E Suida supplēvi.

6. Cod. ἄρματι δίφρα. Vid. Hesych. h. v.

8. Cod. αὐταρχῆσαι.

21. Irrita est Kusteri emendatio. Glossa respicit locum Iliad.
ἐ. 751.

- Ἐπικεύσω: ἐπικρύψω.
 Ἐπὶ κεφαλῇν: ταχέως.
 Ἐπικήδειον: ἐπιθανάτιον.
 Ἐπίκηρα: ἐπιθανάτια· κῆρ γὰρ ὁ θάνατος.
 Ἐπικηρυκεύεται: διὰ κήρυκός τινος συνθήκας τε-
 νὰς ἢ πρεσβείας ποιεῖται.
 Ἐπικηρυκεία: φιλία, ἡ ἐκ τῶν πολεμίων.
 Ἐπικίδνεται: ἐπισκορπίζεται.
 Ἐπικλημα: ἐγκλημα.
 10 Ἐπικλην: ἐπωνυμία.
 Ἐπικλησιν: ἐπωνυμίαν.
 Ἐπικληρος: ἡ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὄλη καταλειφθεῖσα κῆρη,
 καὶ μηδέπω ἐκδοθεῖσα.
 Ἐπὶ κόρῳ: ἐπὶ κεφαλῇς ἢ γνάθου ἢ κροτάφου.
 15 κόρῳ γὰρ καὶ κόρῳ δλην κεφαλὴν σὺν τῷ
 αὐχένι λέγουσιν· τινὲς δὲ καὶ ῥάπισμα λέγουσιν, τὸ
 ἐπὶ τῆς γνάθου λαμβάνειν ἀπτόμενον καὶ τοῦ κρο-
 τάφου.
 Ἐπικουρῆσαι: βοηθῆσαι.
 20 Ἐπικουρος: βοηθός.
 Ἐπικρίνει: δοκιμάζει.
 Ἐπικυκλησάι: ἐπεισαγαγεῖν.
 Ἐπικυδέστερος: ἐπικρατέστερος. νικητικός. ἐν-
 δοξότερος.
 25 Ἐπικωμάσαι: ὀρχεῖσθαι. ἢ λαλεῖσθαι αἰσχροῖς.
 Ἐπικήδιον: ἐπιτάφιον.
 Ἐπικωμος: ὑβριστής. συγχαίρων.
 Ἐπιλαχόντα: τυχόντα.
 Ἐπὶ ληπτos: ἐπιλήψιμος. καὶ μέμφεως ἄξιος.
 30 * Ἐπιλυγάζονται: σκιάζονται.
 Ἐπιλυόμενου: συγχωροῦντος.
 * Ἐπιλώπτουσαν: ἐπισκώπτουσαν.
 Ἐπίμαργος: μεμηνώς.

2. Ita etiam apud Hesych. et Phavorinum.

32. Corrige: ἐπιλωβέουσιν.

- 'Επιμίξ: ἐπιμειγμένως.
 'Επινάστειος: μέτοικος. ξένος. φονιάς.
 'Επίνειον: παραθαλάσσιον χωρίον. ἢ προσορηγήριον.
 'Επινεφρίδιον: τὸ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς λίπος.
 'Επὶ ξυροῦ: ἐπὶ κινδύνου· ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγμα- 5
 τος ἐπιτάσσει.
 'Επιούσιος ἄρτος: ὁ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ἡμῶν ἀρμόζων.
 'Επιπληξίς: ἐπιτίμησις.
 'Επιπλώσας: ἐπιπλεύσας.
 * 'Επιπλα: ἃ νῦν καλοῦμεν οἰκόσκεινα· Αἰσχίνης 10
 ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.
 'Επιπολάξει: ἐπιπλέει.
 'Επιπόλαια: τὰ πρὸς ὀλίγον φαινόμενα.
 'Επιπολής: τὸ ἐπάνω ἐπιπλέον. ἄρβυξον.
 'Επιπροσθεῖ: ἐπισυιάζει ἐκ τῶν ἐμπροσθεν. ὑπεραν. 15
 ἔχει.
 'Επίρρητον: αἰσχρόν. καταγνώσεως ἄξιον.
 'Επὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο καὶ ὠκέλλον τὰς
 νῆας: κατὰ πρύμναν ὑπεχώρουν καὶ οὐχὶ ἐπιστρα-
 φέντες καὶ ἐξέκλιναν τὰς ἐπιούσας τῶν πολεμίων 20
 ναυς.
 'Επὶ πύργῳ καθίσαι: ταπεινῶσαι.
 'Επὶ πύργῳ τρέχειν: εἰς τοῦπίσω τρέχειν.
 'Επίρροθος: βοηθός.
 'Επίρρυτοι: ἐχθροί. 25
 'Επιρρώσει: ἀνισχύσει.
 'Επὶ σημείου: ἐπὶ ὕψους.
 'Επισημήνασθαι: βεβαιῶσαι.
 'Επεισὶ μοι: ἐπίσχεταί μοι.
 * 'Επισκηπτόμενος: ἀναπεριεδόμενος. ἐνδεικνύμε- 30
 νος. κατὰ τὴν τελευταίαν ἐντελλόμενος. ἐναντιούμενος.
 'Επισκῆπτει: ἐπιτιμᾷ.
 * 'Επισκήψασθαι: οἶονεῖ ἐξενεγκεῖν ψῆφον· οὕτως
 Αἰσχίνης.

- Ἐπισκήψω: σημειώσομαι. ἐπιστήσω τὸν νοῦν.
 Ἐπισκύζονται: ὀργίζονται.
 * Ἐπισπέρχει: κατεπείγει. ἐπιπνίγει. κατασπου-
 δάζει.
 5 Ἐπισπύνιον: τὸ ἐπικείμενον τοῖς ὀφρῶσι δέρμα.
 Ἐπίσωτρα: οἱ κανθοί.
 * Ἐπιστάσια: προστασία. φυλακή. σκέπη.
 Ἐπίστασις: γνώσις.
 Ἐπίσταθμοί: ἄρχοντες τινες.
 10 Ἐπιστεῖβων: περιπατῶν.
 Ἐπίστηθι: ἐπενέχθητι. ἐπικεισθήτι.
 Ἐπιστρέφεται: φροντίδα ποιεῖ.
 Ἐπισύρεται: ἐφέλλεται.
 Ἐπιστροφάδην: μετ' ἐπιστροφῆς· ἐκατέρωθε τὰ μέρη
 15 στρέφειν.
 Ἐπιστολή: ἐντολή. ἐπίσηψις.
 Ἐπισύστηται: ἐπισυνάχθηται.
 Ἐπισφαλές: βλαβερόν. ἐπικινδυνόν.
 Ἐπισφυροῖσι: τοῖς ἐπὶ τῶν κνημίδων περιδεδι-
 20 μένοις.
 Ἐπισχερῶ: ἐφεξῆς.
 * Ἐπισύστασις: ἡ ἐπὶ δευτέρου ἐπανόρθωσις.
 * Ἐπισχεδιάσω: ἐξ ἐτοίμου παρέξω, οἷόν ἐστιν ἡ-
 παῖν καὶ αὐτοσχέδιον πρᾶγμα.
 25 Ἐπιτειχίζει: ἐποικοδομεῖ.
 Ἐπιτειχισάντων: ἐπελθόντων.
 * Ἐπιτέλλεται: ἐντέλλεται. παραγγέλλει.
 Ἐπιτετράφεται: ἐπιτετραμμένοι εἰσίν.
 * Ἐπὶ τὰ στενά: ἐπὶ τὰ δυσχερῆ.
 30 Ἐπιτετυφωμένον: ἐπιμακαυμένον.
 Ἐπιτήδειος: φίλος. εὖνους.
 Ἐπίτευγμα: ἐπιτυχία.
 Ἐπιτήδευσις: πρᾶξις. καὶ σπουδή. καὶ ἐργασία.

3. ἐπιπνίγει aperte vitiosum est.

14. 15. Suidas: ἐφ' ἐκάτερα τὰ μέρη στρεφόμενος.

- Ἐπίτιμον: πλούσιον. ἢ τὸν μὴ ἄτιμον. Λοιπὸν
νόος· ἡ βουλή δὲ ἐπικλασθεῖσα πρὸς αὐτὸν
ἀφίησι τῷ Μενεκρατί τὴν καταδίκην, καὶ
ἤδη ἐπίτιμός ἐστιν.
- * Ἐπίτριπτον: ἄξιον ἐπιτριβῆναι ὃ ἔστι πληγῆναι. 5
- Ἐπιτρίψαι: ἀπολέσαι· ἐπίτριπτος
- Ἐπιτριβείη: ἐντριβῆς γένοιτο. ἔμπειρος ὑπάρξει. ἢ
παρορμηθεῖη. παρορμηθεῖη.
- Ἐπιτιμία: εὐπορία. Κεφαλὸς· ὁ σάκισ αὐτὸν
κινδυνεύοντα περὶ τῆς ἐπιτιμίας, ἢ τῆς 10
πατρίδος, ἢ τοῦ βίου παντὸς διεσώσατε;
- Ἐπίτιτθον: ὑπομάξιον. ὑπὸ τῆς τροφῆς.
- Ἐπιτολή: ἀνατολή. φάνσεως ἄστρου.
- Ἐπίτονος: ὁ δεσμεύων ἡμᾶς πρὸς τὸν ἰσθμὸν τὸ
κέρως. 15
- Ἐπιτριβόμενοι: ἐπερχόμενοι.
- Ἐπιτροχάδην: ἐπειγμένως. ὥσπερ τρέχων. ἢ κεφα-
λαιωδῶς. ταχέως.
- Ἐπιτωθάζων: ἐπιλοιδορούμενος. ἢ ἐπαμβάινων. ἢ
καυχόμενος. ἢ χλευάζων. 20
- * Ἐπιφοραῖς: καταδικαῖς. ζημίαις.
- * Ἐπιφροσύνη: συνέσει. φρονήσει. νοήσει. γνώσει.
- Ἐπίφρων: συνετός.
- Ἐπιφυλλίδα: ῥωγολογίαν. ἥτοι μικρὸν βοτρυδίου.
- Ἐπίχειρα: μισθοὺς. 25
- Ἐπιχθονίων: ἐπιγείων.
- Ἐπιχειρητέα: ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρητέου, ὥς τὸ τολμη-
τέα. φιλεῖ γὰρ Θουκυδίδης ταῦτα.
- Ἐπιψάγειν: ἐπιδιγγάνειν.
- Ἐπιψηφισόμενος: ἐπικρίνων. 30
- Ἐπλάττετο: ὑπεκρίνετο.
- Ἐποιμ' ἄν: ἀκολουθοίην.

1. Cod. ἢ τὸν ἄτιμον, omisso μὴ.

12. Cod. ἐπίτιθον.

- 'Εποίνιος: μέθυσος. ἀπαράπετος.
 'Επόϊσαι: ἐπενέγκαι.
 'Εποισθήσεται: ἐπανεχθήσεται.
 "Εποιτο: ἀκολουθοῖτο.
 5'Εποιχόμεθα: ἐπερχόμεθα.
 'Εποκέλλουσιν: ἐπικινουῶσιν. ἐγγίξουσιν.
 'Επολυώρησας: πολὺ ἐφύλαξας.
 'Επόνουν: ἐκακοπάθουν.
 'Ενοργῶσα: μηνιῶσα.
 10"Επορεν: ἔδωκεν.
 "Επος: λόγος. στίχος ἑμμετρος.
 'Εποτρύνει: παροξύνει. διεγείρει.
 * 'Επομνύμενον: ἀντὶ τοῦ ἐκκαλούμενον καὶ ὑπο-
 φθεύοντα τοὺς δικαστάς, ἵνα συνέλθωσιν καὶ βοη-
 15 θήσωσιν οἷς αὐτοὺς βούλεται· ἢ ἐφεδρεύοντα ταῖς
 ἐκκλησίαις καὶ συκοφαντοῦντα ὑπὲρ τοῦ κερδαίνειν,
 ἢ ὅπωςδῆποτε κακουργοῦντα· οἱ γὰρ συνωμόται ἐπὶ
 κακῷ ᾠμνον.
 'Επ' οὐδον: ἐπὶ πρόθυρον.
 20'Εποχετεύσαι: ἐπιρρέεῦσαι καὶ ποτίσαι.
 'Εποφθαλμίσας: φθορήσας. ἢ ἐπιθυμητικῶς ἐπι-
 βαλὼν.
 'Εποχεῖται: ἐπικάθεται.
 'Επράξατο: ἀπήτησεν.
 25'Επρυτάνευσεν: παρέσχεν. διωκήσατο.
 'Επριᾶτο: ἡγόραζεν.
 "Επρωσεν: ἐμοίρασεν.
 'Επταβόειον: ἐπτάβυρσον. ἐπτάπτυχον.
 'Επταικῶς: σφαλὲς.
 30'Επτερούτο: ἐκουφίζετο.
 'Επτηχότες: δειλιῶντες. φοβούμενοι.
 "Επτηξεν: ἐφοβήθη. συνεστάλη. ἐταπεινώθη.
 'Επτοημένος: θαναμάζων.
 'Επύθοντο: ἤκουσαν. ἤρωτήσαν.

Ἐπύρσευσεν: πυρκαϊὰν ἐποίησεν.

Ἐπώξουσιν: ἐπὶ τοῖς πόσιν βοῶσιν.

Ἐπώδός: ἡ ἐπώδουσα τοῖς νοσοῦσι παισί.

* Ἐπωβελία: τὸ ἔσχατον μέρος τῆς καταδίκης, ὃ ἐδίδου μὴ ἀποδείξας ὁ κατήγορος περὶ χρεῶν ἐνά- 5 γων· ὁ δὲ παράνομον κατηγορῶν μὴ ἀποδεικνὺς τὰς χιλίας προσώφλησε.

* Ἐπωνυμίας: ὀνομασίας. προσηγορίας.

Ἐπώκειλα: ἐπέκλινα.

Ἐπώχετο: ἐπορεύετο.

10

Ἐρᾶ: ἐπιθυμεῖ.

Ἐρανα: δῶρα.

Ἐράνιον: ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον.

Ἐρανος: ἐντολή. εἰσφορὰ ἢ συλλογή. ἢ ἰσπουδαιό- 15 τερον.

Ἐρόμενος: ἐρωτῶν.

Ἐρεσχηλοῦντα: σκάπτοντα καὶ χλευάζοντα καὶ οἶον ἐρίζοντα.

* Ἐργολάβος καὶ ἐργολαβεῖν: φασὶ τὸ ὥσαντι ἀφορμὴν καὶ αἰτίαν ζητεῖν δι' ἔργων λαβέσθαι· εἰ- 20 ρηται δὲ ἀπὸ τῆς λαβῆς· εἰ δὲ τοῦτο, εἴη ἂν ἐργολάβος ὁ σπεύδων κακῶς διαθεῖναι· λέγεται δὲ καὶ ὁ συκοφάντης· καὶ ἐργολαβῶν ἄντι τοῦ περιττὰ ποιῶν, καὶ οἶονεὶ διὰ τούτων τῶν ῥημάτων ὥσπερ προξενῶν ἑαυτῷ πλείω μαθητάς· οὕτως Αἰσχίνης 25 ἐχρήσατο.

Ἐρμαῖον: τὸ ἀπροςδόκητον κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατε- σθίουσιν.

* Ἐρεσχελεῖται: διαπαίζεται· ἐρεσχελέα δέ, ἡ 30 φιλονεικία, ἣ καὶ φλυαρία λέγεται.

Ἐργον εἰπεῖν: χαλεπὸν εἰπεῖν.

4. Imo ἕκτον μέρος. Affatim hac de re VV. DD. ad Hesychium h. v. adnotarunt. Ultimi verbi προσώφλητες non nisi primae literae in Cod. extant.

Ἐρμαφρόδιτος: ἡ τὸν ἀμφοτέρωθεν ἔχοντα τὰ μόρια,
ἀρρένων καὶ θηλειῶν φασιν, ἡ τὸν αἰσχροῦ καὶ κοι-
οῦντα καὶ πάσχοντα.

Ἐρήμη δίκη: ὅτ' ἂν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος

5 ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδικασθῇ.

* Ἐρπει: τῇ κοιλίᾳ βαδίζει.

* Ἐρπύζων [ἐκ] μεταφορᾶς, βαδίζων.

* Ἐρρέτω: οἰμωζέτω. φευγέτω.

Ἐρρόντων: φθειρόμενων.

10 Ἐρρώγασιν: ἐσχίσθησαν.

Ἐρρώσαντο: ἐπερρώσθησαν.

Ἐρρών: μετὰ φθορᾶς παραγινόμενος, ἡ πορευόμενος.

Ἐρρώσθαι φράσας: οἰμῶσαι εἰπών, κατεγνώκως.

Ἐρσήεν: πρόσφατον. ἐνυγρὸν τε καὶ ἀμόλυντον.

15 Ἐρσήεντα: δροσώδη. καὶ ἀπαλόν. νεαρόν.

Ἐρυθαίνει: πυρρόν ποιεῖ. ὄθεν καὶ ἐρύθημα, ἡ
ῥίξα, ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον.

Ἐρυμα: φύλαγμα. τεῖχος.

Ἐρυμνήν: ἡσφαλισμένην.

20 Ἐρυσίβη: ἡ κονιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου.

Ἐρωδιός: ὀρνέου εἶδος.

Ἐρώμεθα: ἐρωτήσωμεν.

Ἐρωμαίσε: ἐρωτήσω σε.

Ἐρῶν: ἐφιέμενος. ἐπιθυμῶν.

25 Ἐσάλευσεν, καὶ ἀπεσάλευσεν: τοῦτο καὶ ἐπὶ
νεῶν λέγεται, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. ἐπὶ μὲν πλοίων,
ὡς Δίων ἐν Ῥωμαῖκοῖς· ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ τὰ
κουφώτατα τῶν πλοίων πρὸς τῇ γῇ ὥρμει.
τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ μέλζω μετέωρα διὰ τὰ

5. Cod. καταδικαίτηθῃ.

7. ἐκ in Cod. deest; addidi e Photio.

10. Vid. Iliad. ω. 616.

14. Cod. ἐρρήεις, quod obsequentia mutavi.

15. Cod. ἐαρόν prima litæra ab ultima antecedentia absorpta.

17. Cod. ἐρυθρόδανον.

τείχη ἀπασάλευσεν. Ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ὡς
τό, ἐφ' ἐνὶ δὲ τῶν καίδων ἀπασάλευεν.

Ἔσβη: ἐσβέσθη. ἐπαύσατο.

Ἔσθῆματα: ἱμάτια.

Ἔσθλα: ἀγαθά.

Ἔσθοντες: ἐσθίοντες.

Ἔσθος: ἱμάτιον.

Ἔσθ' ὅτε: ἔστιν ὅτε.

Ἐρίνοντο: ἐβλάπτοντο.

Ἐσκήνωσαν: ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν.

Ἐσκαλεν: ἐσάλευεν. ἐσκάλευεν. ἡρύνει.

Ἐσκοπίαξεν: περιέβλεπεν.

Ἐς κόρακας: εἰς τὸ σκοτός. εἰς ὄλεθρον.

Ἐσμός: πλήθος. ὄχλος.

Ἐς ὀψιγόνους: τοὺς μετὰ ταῦτα.

* Ἐσπόδει: ὑβριστικῶς ἡφροδίαξεν.

Ἐσπερον κέλευθον: τὴν ἐσπέριον καὶ ἐπὶ δυσμᾶς
ὁδόν.

* Ἐσπετε: εἰπεῖν ποιήσατε.

Ἐσταλεν: ἐμείωσεν.

Ἐσέφθη: ἐσεβάσθη. ἐτίμησεν. ἐθαύμασεν. ἐξεπλάγη.

Ἐστιᾶν: τρέφειν. καὶ ἐστιᾶσθαι, εὐωχεῖσθαι.

Ἐστηλιτευμένον: ἀναγεγραμμένον.

Ἐστιατορία: ἐστιασις.

Ἐστία: διαίτα. οἰκησις. βωμός. χυτρόπους. ἐσχάρα.

Ἐστιάτωρ: ὁ εἰς εὐωχίαν καὶ εὐφροσύνην καλῶν
δαιτυμόνες θεοί, οἱ ἀριστηταί.

Ἐς τί ἔτι: μέχρι τίνος;

Ἐστιῶν: ἀριστοποιῶν.

Ἐστόρεσεν: ἔστρωσεν.

Ἐστορέσθη: ἐστρώθη. ὠμαλλίσθη.

* Ἐσφάδαξεν: συνεκόπτετο.

Ἐσφηλεν: κατέβαλεν.

19. Hec corrigo in Photic.

32. Vid. Hesych. h. v. et not. ibid.

- Εὐήροτον: καλῶς ἡροτριασμένον.
 Εὐθείος: φανεροῦ. εὐδοῦς.
 * Εὐθυβόλως: συνετῶς.
 Εὐθείσθαι: καλῶς διουκῆσαι.
 5 Εὐθικτον: εὐαφές. εὐψηλάφητον.
 Εὐθυβόλῳ: ἐξ εὐθείας βάλλοντι.
 Εὐθυμενής: ἴσα καὶ πρὸς τὸ εὐθὺς τεταγμένος.
 Εὐθυεπείαις: ὁρθολογίαις.
 Εὐθυναί: ἐξετάσαι. ὁρθῶσαι.
 10 Εὐθύνα: κυρίως ἢν εἰσάγουσιν αἱ λογισταὶ πρὸς
 τοὺς δόξαντας μὴ ὁρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως, ἢ πρὶ-
 σβεῦσαι κακῶς· καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ λογισταὶ
 κληροῦσιν, κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος καὶ τοῖς δικα-
 σταῖς ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἀλοῦσιν.
 15 Εὐθύνοντας: ὁρμῶντας.
 Εὐθύνας: δίκας. τιμωρίας.
 Εὐθύνουσιν: ἐρωτῶσιν. δίκας εἰσπράττουσιν.
 Εὐθυρήμων: ἐτυμολόγος.
 Εὐθὺ σκοποῦ: ἀκριβές. κατ' εὐθείαν.
 20 * Εὐύλατεύειν: εὐμενῇ εἶναι.
 * Εὐύσιθι: καλῶς γινῶθι.
 Εὐκατάπρηστος: εὐκατάκανστος.
 Εὐκλείς: περὶδοξον.
 Εὐκληρία: εὐτυχία.
 25 Εὐκρινές: εὐχερές.
 Εὐκταῖον: εὐχῆς ἄξιον. πολύτιμον. ὑγιές.
 Εὐλαβοῦ: φυλάσσειν.
 Εὐλόγηκεν: ἐβλασφήμησεν.
 Εὐλογιστίας: εὐλογία. εὐβουλίας.
 30 Εὐμάρεται: εὐχέρεται.
 Εὐμαρής: εὐκολος. εὐχερής.
 Εὐμοιρία: εὐκληρία.

5. Cod. εὐαφές.

23. Vitiosae apud Photium εὐκλείεις.

* Εὐμολπίᾳ πολλάκις τῆς ἡμέρας τερπόμε-
νος· ἢ εὐφρονίᾳ. ἢ εὐμενίᾳ.

Εὐνοίας· φιλίας.

Εὐνάς· κοίτας. ἢ ἀγκύρας.

Εὐνηθέντες· κατακοιμηθέντες.

Εὐνομουμένη· εἰρηνεύουσα. εὐθηνουμένη. καλῶς
διακειμένη.

Εὐνούστατα· φιλίῳ.

Εὐξεινον· ὄνομα πελάγους.

Εὐξοον· καλῶς ἐξεσμένον.

Εὐπάροιστον· εὐπαράγωγον.

Εὐπαρασχόν· ἀντὶ τοῦ παρασχόντος· δῆλον δὲ
τοῦ δαίμονος· ὃ ἐστὶν δωρησαμένου τὴν νίκην.

Εὐπάρεδρον· καλῶς παραμένον, καὶ διηνεκῶς.

Εὐπάρυφα· εὐκατέργαστα. ἢ πλούσια.

Εὐπατρίδαι· εὐγενεῖς.

Εὐπετής· εὐχερής.

Εὐπερίστατον· μωρόν. ταχέως παρατρεπόμενον.

Εὐπειτῶς· ῥαδίως. εὐχερῶς. εὐκόλως. εὐσταλῶς.

Εὐπλοκαμίδες· καλλιπλόκαμοι.

Εὐπρηστον· εὐφύσητον.

Εὐπτορθον· εὐκλαδον.

Εὐρεσιέπεια· εὐρεσιλογία.

Εὐρεσιλόγος· φλύαρος. ἐτοιμολόγος.

Εὐρεσιεπής· καινολόγος.

Εὐρήματα· βουλεύματα.

Εὐρίζων· πλατύνων. ἢ καλὰς ῥίζας χαροποιούς ἔχων.

Εὐροναττρις· καλῶς ῥέουσιν.

Εὐρινότατος· καλόριμος. ἢ καλῶς ὀσφρόμενος.

1. 2. Conspirat Noster cum Photio. Corrige: ἢ εὐφρονίᾳ,
ἢ εὐμενίᾳ.

12. Cod. εὐπάρασχον.

24. Cod. ἐτυμολόγος.

28. Cod. εὐφρυνοήτοις.

29. Cod. εὐρινώτατος, ut apud Hesychiam. Cod. ὀσφρό-
μενος.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Q

Εὐριπός: πέλαγος στενόν. ἢ τόπος ὑδατώδης μεταξὺ
δύο γαιῶν.

Εὐρυάγυια: πλατυάμφοδος.

Εὐρυθμον: εὖ τεταγμένον.

5 Εὐρυκρείων: μεγάλως βασιλεύων.

Εὐρύναται: πλατύνεται.

Εὐρύοπα: μεγαλόφθαλμον. ἢ μεγαλόφωνον.

Εὐρυπύλης: πλατείας πύλης.

Εὐρυσθενής: μεγαλοδύναμος.

10 Εὐρώεντα: σκοτεινά. ζοφώδη.

Εὐρώτα: σηπεδόνα.

Εὐρωτιῶν: σαπείς. ἡφανισμένος.

Εὐσταλής: καλῶς ἐστολισμένος.

Ἐϋστέφανον: εὐτελίστον.

15 Εὐστιβής: τετριμμένη.

Εὐσύννοπτον: εὐεπίγνωστον. εὐθεώρητον.

Εὐτειχεῖ πάγῳ: καλῶς τετειχισμένῳ.

Εὐτοκίῃ: πολύγονος.

Εὐτραπελία: μωρολογία. κονφότης. ἀπαιδευσία.

20 Εὐτυκτον: καλῶς κατεσκευασμένον.

Εὐφημεῖ: καλὰ λαλεῖ. ἢ ἐπαινεῖ.

Εὐφορος: εὖθυμος.

Εὐφήμει: σιώπα. μὴ ἀκαιρολόγει.

Εὐφυᾶ: καλὴν φύσιν ἔχοντα.

25 Εὐφραδής: σαφής. ὁ καλῶς λέγων.

Εὐφώρατον: φανερόν.

Εὐχεται: καυχᾶται.

* Εὐχος: αὐχος. καύχημα.

* Εὐχολή: εὐχή. ἢ καύχημα. ἢ θυσία.

30 Εὐωνον: εὐτελής.

5. Cod. εὐρὺ κρείων: μεγάλως βασιλεύς.

21. εὐφημεῖ] recte. Et ita scribendum est apud Suidam, cum altera glossa statim subsequatur.

22. Vitiose in Zonara editum est εὐφορος.

- Εὐωρεῖ: παίζει. μετεωρίζεται.
 Ἐφάλια: παραθαλάσσια.
 Ἐφάμιλλα: ὅμοια. ἴσα.
 Ἐφάυλιζον: εὐτέλιζον.
 Ἐφάψασθαι: ἄρξασθαι. ψηλαφησαι. 5
 Ἐφεδρεύει: ἐπικάθηται.
 Ἐφεκυστής: βοηθός.
 Ἐφέξει: σταθῇ. ἐφελκύσει.
 Ἐφespoμένα: ἐπακολουθοῦντα.
 Ἐφes: ἐπίπεμψον. 10
 Ἐφέσεις: ὁρμές.
 Ἐφesτιασάμενος: εὐωχηθεῖς.
 Ἐφesις: ἐπιθυμία. ὁρμή. ἔκκλητος. αἵρεσις ἄλλου δι-
 καστηρίου, καὶ μεταγωγή.
 Ἐφesτρὶς: χλαυς. 15
 Ἐφέστιοι: αὐτόχθονες. σύνοικοι.
 Ἐφέται: ἄνδρες οἵτινες π' ὄντες ἐδίκασον· ἐφέται δὲ
 ἐκληθήσαν, ἥτοι ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν, ἥ ὅτι
 ἔφesις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον
 γενέσθαι· τουτέστιν ἔκκλητος. 20
 Ἐφesτικός. ἐπιθυμητικός.
 Ἐφηβεία: νεότης.
 Ἐφηβος: παῖς. νέος. ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ.
 Ἐφηδοίτο: τέρποιτο.
 Ἐφηκά: ἐπεμψα. 25
 Ἐφηλος: ἐφηλίδας ἔχων εἰς τὴν ὄψιν.
 Ἐφημερία: ἡ πατριά. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας
 λειτουργία.
 Ἐφήμερος: πρόσκαιρος.
 Ἐφηγεν: ἔδειξεν. 30
 Ἐφηπτο: ἐπεκρέματο. ἐπέκειτο.
 Ἐφησθεῖεν: ἐπιχαρτεῖεν.

17. Cod. περιόντες, ut etiam e Cod. Galeano adnotatum est ad Photium. Error in talibus facillimus est, cum vix ullum discrimen intercedat inter π et κ, περί et ὀγδοήκοντα.

- 'Εφήσθη: ἐχάρη.
 'Εφείς: ἐπιπέμπων. ἐπιβάλλων.
 'Εφιέμενοι: ἐπιθυμοῦντες.
 'Εφίετω: ἀνείτω.
 5' Εφίσται: ἐπιθυμεῖ.
 'Εφιζάνει: ἐπικάθηται.
 'Εφίζεται: ἐπικαθέζεται.
 'Εφίησιν: ἐπιτρέπει.
 'Εφικέσθαι: καταλαβέσθαι.
 10' Εφικνούμενος: καταλαμβανόμενος.
 'Εφίκοντο: ἐφήψαντο.
 'Εφικτόν: δυνατόν καταληφθῆναι.
 'Εφοδευσάτωσαν: κατασκοπησάτωσαν.
 'Εφοδία: τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτήδεια ἀναλώματα.
 15' Εφοδος: ὁρμή.
 'Εφ' ὅτῳ: ἐφ' ᾧτινι.
 'Εφόλκια: καράβια μικρά· παρὰ τὸ ἔλκεσθαι ὑπὸ
 τῶν κωπηλατῶν ἢ τῶν μεγάλων πλοίων.
 * 'Εφορος: ὁ πάντων ἐπόπτης καὶ θεωρὸς θεός· κα-
 20 λούνται δὲ καὶ οἱ τῶν πόλεων τὰ ὄνια ἐπισκοποῦμε-
 νοι, ἥτοι ἐπιβλεπόμενοι· καλεῖται δὲ ἐπιτιμῆτωρ ὁ
 ἔφορος. καὶ φύλαξ. καὶ ταμίης.
 * 'Εφούθ: ἐρμηνεία· τὸ ἐφούθ ἑλληνικῇ διπλοῖδι
 ἔοικεν· γίνεταί γάρ τοῦτον τὸν τρόπον. ὕφανθιν
 25 ἐπὶ βάθος πηγῶν ἐκ τε χρωμάτων παντοίων καὶ
 χρυσοῦ συμπεποικιλμένου, ἀπερίπλυκτον τὸ μέσον

19. 20. Rectissime in nostro Cod. verba καλοῦνται δὲ καὶ etc. ad vocem ἔφορος referuntur, neque vero, ut in Suida, et quod magno opere miror, etiam in Photio nuper editum est, ad ἐφόλκια. Mira interpretatio, Kusterus inquit, de qua lector proinde cogitet. Quod, credo, non scripisset, si Phavorinum inspexisset.

23. Suidas, Hesychius et Zonaras ἐφούθ. Locum Cod. nostri afferunt Montefalc. in Bibl. Coisl. p. 609. et Alberti ad Hesych., neque tamen accurate; Codex enim non ἐκ τεχνωμάτων habet, sed, ut Hesychius, ἐκ τε χρωμάτων: non χιτῶν εἶναι, sed χιτῶνα εἶναι.

τοῦ στέρνου καταλιμπάνει ἢ χερσὶν ἡσκημένον καὶ
τῷ παντὶ σχήματι χιτῶνα εἶναι πεποιημένον. τοῦτο
δὲ ἐφόρει ἐπάνω τοῦ ποδήρους. ποδήρης δὲ ἐστὶν
λίνεον ἔνδυμα βύσσινον, χιτῶν περιεστραμμένος τῷ
σώματι, καὶ τὰς χειρίδας τοῖς βραχίοσι κατεσφιγμέ- 5
νον. κέχνται δὲ ἕως τῶν σφυρῶν. ὃν ἐπιζώννυται
κατὰ τὸ στῆθος ὁ ἱερεὺς.

*Εφν: ἐγένετο.

*Εφυδρος: ὕδωρ ἐπάγων.

*Εφύμνιον: τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ᾄσμα.

10

*Εφυντο: ἐνέφυσαν. σφόδρα ἐπεβάλλοντο, ὥστε δο-
κεῖν συμπεφυκέναι.

*Εφύπερθεν: ὑπεράνωθεν.

*Εφυρον: ἢ ἔπλυνον. ἢ ἔβρεχον.

*Εφώδευσαν: ἔτρεχον.

15

*Εχέγγυος: ὁ ἀσφαλὴς ἐγγυητής.

*Εχεεν: ἔχωσεν.

*Εχεμυθεῖ: ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον.

*Εχεμυθία: σιωπή. μυστήρια.

*Εχέμυθον: κρύπττον μυστήριον. ἢ φρόνιμον.

20

*Εχέτλη: τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα.

*Εχέφρων: συνετός.

*Εχθαίρει: μισεῖ.

*Εχηρώθησαν: ἀνδρῶν ἐστερήθησαν. ἐχρήρευσαν.

25

*Εχθίστοις: ἐχθροτάτοις.

*Εχθόμενος: ἐχθρός. ἢ μισούμενος.

*Εχθος: μῖσος. ἔχθρα.

*Εχόμενος: ἐγγύς. ἢ κατέχων.

*Εχοντες: οἰκοῦντες.

*Εχυρῶς: ἰσχυρῶς. ἢ ἀσφαλῶς.

30

*Εχύρωσεν: ἰσχυροποίησεν.

*Εψεται: ἀκολουθήσει. ἀκολουθεῖ.

*Εψυχάγωγην: ἐπήλπισεν. παρεμυθήσατο. ἢ ψυ-
χὰς διὰ μαργανείας τῶν τελευτησάντων ἀνήγαγεν.

Ἐφκει: ὁμοια ἦν.

Ἐωλοκρασία: τὸ χθιζὸν βρωμα κυρίως.

Ἐωλον: ἐχθισινόν. ψυρόν. μάταιον, ἀνωφελές. ἐνί
χυρον.

Ἐωνημένοι: ἀγοράσαντες. ἢ ἡγορασμένοι.

Ἐώρα: ὕψωσις. ἢ μεταρσις.

Ἐωρηθήτω: κρεμασθήτω.

Ἐωρησις: κρέμασις.

Ἐωροκοπίασις: ὑψηλοφρονίαις.

10 Ἐως: ἢ πρὸ τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα.

Ἐωσφόρος: ἀνατολικὸς ἀστὴρ πρωϊνὸς καλοῦμενος
φαιεφόρος.

* Ἐν ἀτόμῳ: ἐν τάχει. ἐν ὀυζήματι· ἄτομον ἐνθάδε
νοεῖται τὸ μικρότατον, τὸ ἐν τῷ ἡλίῳ ἐμβαλλόμενον

15 διὰ κάπνης εἰς οἶκον, μετὰ καὶ ἄλλων ὁμοίων κο-
νιορτωδῶς ὀρώμενον, ὅπερ διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ
σμικρότητα τομὴν οὐκ ἐπιδέχεται, δι' ὃ καὶ ἄτομον
ωνόμασται· τὸ σφάδρα οὖν σύγκτομον καὶ ταχινὸν
αἰνιτιτόμενος ὁ ἀπόστολος παρείκασεν αὐτῷ τῷ

20 εἰρημένῳ ἀτόμῳ.

Z.

Ζαμβύκη: μουσικὸν ὄργανον.

Ζείδωρον: τὴν πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην.

Ζεύγλη: ζυγός.

Ζέφυρος: λίψ. ἄνεμος.

25 Ζηλοτυπία: ζῆλος ἐξ ὑπονολας· τοῦ ἀνδρὸς κατὰ
τῆς οἰκίας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῇ ὑπόνοια.

6. Cod. μετάρσις.

8. Cod. εἰρησις.

13. Hesychius: ὀυζήματι.

19. I Coriath. XV. 52.

24. Cod. λίβας.

Ζήλου: μεμοῦ.

Ζηλωτός: μακαριστός. επαινετός.

Ζιβύνη: ὁλοσίδηρον ἀκόντιον. λόγχη. σπάθη.

Ζόφον: δύσιν.

Ζυγάδην: συνεξευγμένως.

5

Ζυγόδεσμος: ὁ ἱμᾶς τοῦ ζυγοῦ.

Ζυγομαχεῖ: στασιάζει, ὡς οἱ βόες ξευγμένοι.

Ζυγοφορούμενα: ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα.

Ζύθος: οἶνος ἀπὸ κριθῆς.

Ζωαρκῆ: τὰ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα.

10

Ζωάγρια: δι' ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται.

Ζωορρεῖ: ζῶντα λαμβάνει.

Ζωήν: τὴν κτῆσιν. τὴν οὐσίαν.

* Ζῶμα: ὁ θῶραξ. καὶ τὸ περιζῶμα.

Ζώννυσθε: καθοπλίξεσθε.

15

Ζωοδότειρα: ζωὴν παρέχουσα.

Ζώπυρα: φουσητῆρες, ὅθεν οἱ χαλκεῖς το πῦρ φυ-
σῶσιν.

Ζωπυρεῖ: ἀναζῆν ποιεῖ.

Ζωπύρια: φουσητήρια.

20

Ζώπυρον: πεπυρακτωμένον. ἐνθερμον.

Ζωροπόται: ἀκρατοπόται.

Ζωρότερον: ἀκρατώτερον.

Ζωστήρ: ἡ ἐπάνω τοῦ θώρακος χρῶνται.

Ζῶστρα: ἐνδύματά τινα ἀνδρῶν. χιτῶνας βαθεῖς, οὗς 25
ζώννυνται.

* Ζωφυτεῖσθαι: ζωογονεῖσθαι.

H.

Ἦι: ἀντὶ τοῦ ὧς. καθῶς.

Ἠ: ἀντὶ τοῦ, ἥτις.

Ἠ: ἀντὶ τοῦ ἢ τότε, ἢ τότε.

30

- 'Ηι: ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει.
 'Ηι: ἀντὶ τοῦ καθό.
 'Η: ἀντὶ τοῦ ἔφη.
 'Η: ἀντὶ τῆς εἴπερ.
 5'Η: ἀντὶ τοῦ καί.
 'Ηβ ᾱ: ἀκμάζει. σφριγγῶ.
 'Ηβαιόν: μικρόν. ὀλίγον.
 'Ηβάσκει: ἀκμάζει.
 'Ηβηδόν: ἡβῶντας. ἢ τὰς στρατίας. ἢ αἰθερόν. ὅλα
 10 καθ' ἡλικίαν.
 'Ηβη: νεότης. ἀκμή.
 'Ηβήσαντες: ἀκμάσαντες.
 'Ηι βούλονται: καθὸ βούλονται.
 'Ηγάσαντο: ἐθαύμασαν.
 15'Ηγαλλεν: ἐθεράπευεν. Δίωκ' ἐν ἑξ' λόγῳ 'Ρωμαῖ-
 κῶν· διὰ τὰ οὖν ταῦτα ὅτι τὸ θεῖον ἀκρι-
 βῶς ἡγαλλεν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ καὶ
 ἄλλοι πολλοί, καὶ Εὐνόμιος, ὁ δυσσεβής.
 'Ηγάσθην ἐθαύμασα.
 20'Ηγείρα: παρῳξίνα.
 'Ηγεμονεύω: διοικῶ.
 'Ηγεμονικόν: ὁ νοῦς.
 'Ηγέτης: ἡγεμῶν.
 'Ηγημα: βούλημα. γνώμη.
 25* 'Ηγήσοιτο: προηγήσοιτο.
 'Ηγήτορες: ἡγεμόνες.
 'Ηγλαῖσμένη: χαλρουσα. λαμπρυνομένη.
 'Ηδε: ἀντὶ τοῦ αὐτῇ.
 'Ηδε: τέρεται.
 30'Ηδη: πρὸ τούτου. λοιπόν. τὸ ἐγγὺς τοῦ παρόντος νῦν
 ἀτόμου· μέρος δὲ χρόνου ἢ τοῦ μέλλοντος, ἢ τοῦ
 παρεληλυθότος· ἡδὴ δὲ γὰρ βαδιεῖσθαι φάμεν, καὶ τὸ

1. Cod. ὑπάρχοι.

9. Cod. στρατίας.

14. Cod. ἡγάσαντο.

συνάπτουν τῷ νῦν· ἤδη τε βεβαδικέναι, οὐ πολὺ ἀφιστάντες τοῦ νῦν χρόνου.

Ἦiei: πορεύεται.

Ἦδιστα: ἡδέως.

Ἦδίων: ἡδύτερος.

5

Ἦδόμενος: ἀρεσκόμενος.

Ἦδρασεν: ἐστήριξεν.

* Ἦ δ' ὅς: ἔφη δὲ οὗτος. ἔφη. ἔφασαν· καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ ἐπὶ γυναικός· ὃ φίλε, τοῦτο Χάρης μὲν φησι καὶ Κριτόλαος σημαίνει· διελέγχεται δὲ καὶ ὑπὸ 10 κλειόνων.

Ἦδυπής: ἡδυλόγος.

Ἦδος: ἡδονή. ὄφελος.

Ἦδυπαθής: φιλήδονος· πᾶθει χαίρων.

Ἦδύς: εὐήθης. ἐκάλουν δὲ οὕτως καὶ τοὺς ὑπομώ- 15 ρους.

Ἦδύσματα: βρώματα. ἢ εὐοσμῖαι.

Ἦισαν: ἐπορεύοντο.

Ἦεροφοίτις: ἡ ἀοράτως ἐρχομένη κατὰ τὸν αἴρα.

Ἦθάδων: συνήθων.

20

Ἦθολόγος: θεατριστής.

Ἦιθέμις: ὡς νόμος. ὡς προσῆχον.

Ἦιόεντι: καλὸν αἰγιαλὸν ἔχοντι.

Ἦιόνα: αἰγιαλόν. ὄχθαν.

Ἦκαιρεῖσθε: ἐκωλύεσθε. καιρὸν οὐκ εἴχετε.

25

Ἦκεν: ἐφῆκεν.

Ἦκίστο: ἐθεράπευσεν. ἰάσατο.

Ἦκισμένους: ἡφανισμένους.

Ἦκιστα: οὐδαμῶς. οὐχ ἦττον.

* Ἦκω: ἦλθον.

30

* Ἦλασεν: ἔσκαψεν. ἐπληξεν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἰδίωξεν.

19. Cod. ἡεροφοίτης. Optime Noster κατὰ τὸν αἴρα praebet, ut Photius. Perperam in Suida editum est, κατὰ τὰ ἔργα.

27. Cod. ἰάσεν.

"Ηλεγχον: ἐφανεροποιοῦν. ἢ ἀνέκρινον, ὡς Ξενοφῶν.

"Ηλακάτη: ἐργαλεῖον γυναικός.

"Ηλεκτρον: ἀλλότυπον χρυσοῦν μεμιγμένον ὕδατος καὶ λιθίου.

"Ηλέκτωρ: ὁ ἥλιος.

"Ηλίδιος: ἄφρων. ἢ σκληρός. ἢ ἀναίσθητος.

* "Ηλίβατον: ὑψηλήν. ἐφ' ἣν πρῶτον ὁ ἥλιος διὰ τὸ ὕψος βαίνει.

10 "Ηλίκον: μέγα. πηλίκον.

"Ηλίσκοντο: ἐπόρθουν. ἢ ἡλέγχοντο.

"Ηλίσγημένος: μεμιασμένος. μεμολυσμένος. ἡρτυμένος.

"Ηλιτόμηνον: τὸ παρὰ μῆνα γεννηθέν.

15 "Ηλύσιον: ἱερὸν. παράδεισος.

"Ηλω: ἐλήφθη. ἐφανερῶς. ἐπορθήθη.

"Ηλωσαν: ἐνικήθησαν. ἐλήφθησαν.

"Ημαθόεντος: ἀμμώδους.

"Ημαρ: ἡμέρα.

20 "Ηματα: ἡμέρας. καὶ ἡμέρας.

"Ημεδαπῶν: ἐγγωρίων. ἰδίων. αὐτοχθόνων. δάπεδον γὰρ τὸ ἱεραγεῖον. ὅθεν καὶ τὸ ποδαπὸς ἀντὶ τοῦ ποῖος. ἢ πόλεως χώρας ἢ πατρίδος.

"Ημείβετο: ἀνταπεκρίνετο.

25 "Ημείφθη: ἡλλάγη.

"Ημειψα: ἡλλαξα.

"Ημεροδρόμος: ὁ ἥλιος. λέγονται δὲ καὶ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσιν ταχύτατα διακονοῦντες.

"Ημήν: ὄντως δή.

4. De voce ἀλλότυπον vid. not. ad Suidam.

8. Cod. ὅφ' ἦν.

15. Non dubito, quin haec vox Suidae restituerem Kusterus in omnia. edidit. feedissimo mendo. ἱερὸν ad omisum πεδίου pertinet; vid. Odym. 3.

17. Cod. ἐνικήθησαν.

As sit eo in loco, inquit dicat.

- Ημιδαής: ἡμίκανστος.
 Ημιδαπής: ἡμιτελής.
 Ημιολία: τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου.
 Ημιολίας: ἡμισείας.
 Ημιπέλεκα: αἱ μονόστομοι ἀξίται. 5
 Ημιφάριον: ἥμισυ ἱματίου.
 * Ἡμμένοι: συνημμένοι.
 * Ἡμοιρηκώς: μὴ μετέχων.
 Ἡμπέσχοντο: περιεβάλλοντο. 10
 Ἡμων: ἐθέριζον.
 Ἡνδανει: ἤρεσκεν.
 Ἡνδράθησαν: ἀνδράσιν ὠμίλησαν· οὕτως Δίῳ
 πολλάκις ἐχρήσατο.
 Ἡνεμόεσαν: ὑψηλήν.
 Ἡνίαι: λῶροι χαλινῶν. 15
 Ἡνυστρον: τὸ παχὺ μέρος τῆς κοιλίας ἐν ἐντέρω.
 εἰς τρία μέρη τέτμηται ἡ γαστήρ· ἥνυστρον, ἐχῆνον,
 κεκρύφαλον.
 Ἡοῦς: ὄρθρου. ἡμέρας· ἡ ἀνατολῆς.
 Ἡπειρος: χέρσος. γῆ, ὅλον ἄπειρός τις οὐσα· ἡπειρος 20
 δὲ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἡ γῆ· κυρίως δὲ ἡ
 εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς Εὐρυπλίδης·
 ἡπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα.
 Ἡν: ἀντὶ τοῦ ἥμην.
 Ἡν: ἀντὶ τοῦ ἱάν. 25
 Ἡν: ἀντὶ τοῦ ἦντινα.
 Ἡν δ' ἐγώ: ἔφην· δ' ἐγώ, καὶ ἐπὶ ἀνδρῶν ἔφην καὶ
 ἐπὶ γυναικῶν.
 Ἡπιόδωρος: ἥπια καὶ προσήνῃ δωρουμένη· χρηστή. 30
 Ἡπιος: πρῶτος· ἡ λιπαρός.
 Ἡπου γε: πολλῶ πλέον.

6. Cod. ἡμιφόριον.

9. Cod. ἡμπέσχοντο: περιεβάλλοντο.

10. Cod. ἐθέριζον.

18. Cod. καὶ κρύφαλον, et antea, ἐντερίω.

- "Ηπου: ἴσως. σχεδόν.
 "Ηραρεν: ἤρμωσεν.
 "Ηρασάμην: ἠράσθη.
 "Ηρᾶτο: ἠῤῥατο.
 5'Ηρδαλωμένος: λεπρός. ἢ μεμιασμένος.
 "Ηρέμα: ἀτρέμα.
 * "Ηρεσία: κωπηλασία.
 "Ηρετο: ἠρώτησεν.
 "Ηρ'ηκότες: πεποροθηκότες.
 10'Ηιρημένος: ἐπικριδέν. ἐκλελεγμένον.
 "Ηιρηνται μοι συνήγορ ...: ἀντὶ τοῦ ἐχειροτόνησαν.
 "Ηρήρειστο: ἤρμωστο.
 "Ηρθη: ἠῤῥήθη. ὑψώθη.
 "Ηρι: ὄρθρου. ἔωθεν. ἢ ἔαρι.
 15'Ηριγένειαν: τὸν ὄρθρου.
 "Ηρικνωμένον: ἐρρύτιδωμένον. παλαιόν.
 "Ηριπεν: εἰς τὴν ἔραν κατέπεσεν.
 "Ηρικεσεν: ἐβοήθησεν.
 "Ηρως: ἡμίθεος. δυνατός. γενναῖος.
 20'Ηρματισμένον: ἠσφαλισμένον.
 "Ηρτηται: κρέμαται.
 * "Ηρῶρησεν: ἐφθάρη. ἦλθεν. ὄθεν καὶ τὸ εἰς ἡ-
 ῶρησεν.
 "Ηρτύνετο: παρεσκυνάζετο.
 25'Ησαν: χάριν ἐποίησαν. ἔδοξαν.
 "Ησθα: ἦς.
 "Ησθην: ἐχάρην.
 "Ησσηντο: ἤτηντο.
 "Ησσον ἐτολίμωσ κατέχειν: ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὁμοίως.
 "Ηστην: ἐκαθίζοντο. θυϊκῶς.
 30'Ησχήτισεν: ὑστέρησεν.

10. Cod. ἐκλελεγμένον.

11. Lacunae signum in Cod. Supple: συνήγοροι.

25. Cod. ἦσαν^σ χ. ἐποίησαν^σ. ἔδοξαν^σ.

Ἦσυντέθηκας: ἢ συνέθου καὶ ὁμολόγησας.

Ἦ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν: ἢ ταύτην, [ἢ] ἐπὶ ταύτην, ἢ
καὶ ταύτην.

Ἦταίρηκεν: ἡτάκτησεν.

Ἦτίμησεν: ἡτίμασεν. ὕβρισεν: 5

Ἦτορ: ψυχή.

Ἦτιον: οὐδαμῶς.

Ἦτρον: τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος.

Ἡῦδα: ἔλεγεν. εἶπεν.

Ἡφαιστος: ὁ θεός. καὶ τὸ πῦρ. 10

Ἡὺλήσαντο: ἐταράχθησαν. ἐστράφησαν. πεφύσθηνται.

Ἡφειδοκότες: καταπαύσαντες. μὴ φεισάμενοι.

Ἡφελθῆ: ἐάθη. συνεχωρήθη.

Ἡλήν: ἡχόν. ἢ φήμην.

Ἡχλυσεν: συνεσκότασεν. 15

Ἡώς: ἡμέρα ἀπὸ ὄρθρου.

* Ἡτιάσατο: ἀντὶ τοῦ κατηγορήσεν. Αἰσχλινῆς
ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· ἡτιάσατό τινας.

Θ.

Θαιρούς: τοὺς στροφεῖς τῆς θύρας.

Θᾶκοι: θρόνοι. καθέδραι. 20

Θάλαμος: οἶκος. ἢ κοιτῶν.

Θαλαμηπόλος: ἢ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφόμενην,
ἢ φυλάττουσα.

Θάλεια: εὐωχία.

Θαλεροί: δίνυργοι. νέοι. ἀκμαῖοι. ἢ ταχεῖς. 25

Θάλλος: κλάδος ἐλαίας. ἢ πᾶν τὸ θάλλον.

1. Haec vitiosa sunt et mutila; vid. Suid.

2. Cod. ἢ τ' ἂν ἢ ἐπὶ τ' ἂν. Addidi ἢ, quod ante ἐπὶ omis-
sum erat.

20. Cod. Θακοι.

- Θαμά: συνεχῶς. πυκνῶς. διηνεκῶς.
 Θαμίξεις: πυκνάξεις. ἢ συχνάξεις.
 Θαμινάς, καὶ θαμινῶς: συνεχεῖς, καὶ πυκνῶς.
 Θάνατῶν: θάνατῶν ἐπιθυμῶν· λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀπο-
 5 κτείνων.
 Θάρραλέων: θάρσος.
 Θάρσυνος: τεθαρόνηκός.
 Θάτερον: ἕτερον μέρος.
 Θᾶττον: τάχιον.
 10 Θαυμάζω: ὅτε πρὸς γενικὴν συντάσσεται, τὸ κατα-
 γινώσκω σημαίνει· πρὸς αἰτιατικὴν, τὸ ἐπαινῶ.
 Θέειν καὶ θεῖν: τρέχειν.
 Θεάμονας: θιατᾶς.
 Θεηγόροι: θεολόγοι.
 15* Θεήλατος: ὑπὸ θεοῦ πεμφθεῖς, ἢ ἐκ τοῦ θεοῦ
 ἐλαυνόμενος.
 Θεῖα: εὐθεία. καὶ ὀρθά. καὶ θαυμαστά.
 Θειαζόντων: μαινομένων.
 Θεῖεν: ποιήσκειν.
 20 Θειάσαντες: θεόληπτοι γεγονότες.
 * Θειασῶται: χορευταί. οἱ τὰ θεῖα ᾄδοντες.
 Θεῖναι: ποιῆσαι.
 Θέλητρον: τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον.
 Θέλγει: ἀγαπᾷ. ἢ κακοῖ. ἀμαυροῖ. σκοτοῖ. ἢ ἀπατᾷ.
 25 ἢ θάλλει.
 Θελητή: εὐκαρπὸς καὶ γονιμωτάτη.
 Θέλειν: ἀντὶ τοῦ δύνασθαι.
 Θελκτώ: κολακευτική.
 * Θέμεθλα: τὰ ἐσώτερα μέρη, τὰ ἐν βράδι, τὰ θε-
 30 μέλια.

5. Cod. ἀποκτείνων.

6. Repone θραυτός.

17. Cod. εὐθεῖα. idem vitium in Photio.

26. Noster, ut etiam Photius, θελητή. Suidas, θαλμός, de quo ut eruditus lector cogitaret, Kusterus admonuit.

Θέμιν: δικαιοσύνην.

Θεμιτῶς: νομίμως.

Θεμιστός: δίκαιος.

Θέμισται νόμον. ἢ δίκην.

* Θεογενασία: τὸ βάπτισμα.

5

Θεμιστεύσαντος: ἄρξαντος. δικαιώσαντος.

* Θίναρ: τὸ κοῖλον τῆς χειρός. λέγεται δὲ καὶ τὸ τοῦ ποδός, ἐλλύχνιον.

Θεόδητος: ὑπὸ θεοῦ κατεσκευασμένος.

Θεοδρομῶν: κατὰ θεὸν πορευόμενος.

10

Θεοειδής: θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος.

Θεόκλυτος: θεότιμος.

Θεοκλυτήσαντες: θεοῦ ἀκούσαντες. θεὸν ἐπικαλεσάμενοι.

Θεόμητι: θεόφρονι. θεοβούλῳ.

15

Θεοπροπία: μαντεία. καὶ θεοπρόπιον, τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα, ἢ προφήτευμα.

Θεορῆρημοσύνην: τὴν θείαν διδασκαλίαν. τὴν κατήχησιν.

Θεορῆρυτον: ἐκ θεοῦ προϊόν, ἢ προχέμενον,

20

Θεοσέπτωρ: θεοσεβής.

Θεοστρυγεῖς: θεομίσητοι.

Θεράποντες: δοῦλοι. ὑπηρέται.

Θέρεται: καλεῖται.

Θέριστρον: θερινὸν ἱμάτιον.

25

Θερμός: θρασύς.

2. Cod. vitiose θεμίως.

3. Cod. θίμιστος. Vid. Albert. not. ad Hesych.

5. Hoc interpretamentum adde Photio.

10. Cod. κατὰ θεοῦ.

13. Cod. θεὸν ἀκούσαντες.

16. Cod. ἀμαρτία, quod vitium etiam in edito Photio servatum est. De emendatione dubium esse non potest.

18. Cod. θεορημοσύνην.

25. Θέριστρον.

- Θέσμιον: νόμιμον.
 Θεσμοθέτης: νομοθέτης.
 Θεσμοφόρια: ὄνομα ἐορτῆς.
 Θεσμοφόρος: ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος.
 5 Θεσπίσιος: ὁ θεῖος. καὶ θαυμαστός. καὶ ὁ πρῶτος.
 Θεσπίζει: νομοθετεῖ.
 Θεσπίσματα: θεία διατάγματα.
 Θετόν: εἰσπολιζόμενον. οὐ γνήσιον.
 Θήγοντες: ἀκουῶντες.
 10 Θηλή: μαστός ὁ γαλουχῶν.
 * Θηλυδρία: ὁ τεθληγμένος ἄνθρωπος. ἦτοι ἐ-
 νουῆχος.
 Θήλυνοι: ἡσυχοί.
 Θημῶνες: οἱ σωροὶ τῶν θραγμάτων.
 15 Θηραστεύεσθαι: ἀναβάλλεσθαι.
 Θηρήτορας: κυνηγούς.
 Θηρίκλειον: ποτήριον ὑάλινον.
 Θηρῶντες: ἐπιτηροῦντες.
 Θῆσαν: μισθωτικὴν. ἢ εὐτελῆ, δουλικὴν τροφήν.
 20 Θήσομαι: ὀρίσω. ποιήσω. ἀναδείξω.
 * Θητεύοντες: δουλεύοντες.
 Θῆτες: οἱ τροφῆς ἕνεκα δουλεύοντες.
 Θητεύειν: μισθῶ. ἐργάζεσθαι.
 Θίγειν: ψαῦσαι. ἐγγίσει.
 25 Θιγγάνει: ἄπτεται.
 Θῖνα: αἰγιαλόν.
 Θίβη: κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτόν, ὡς κοφινῶδες.
 Θλαδίας: εὐνουῆχος.

1. Cod. Θέσμιμον.

3. Cod. Θεσμοφόρα.

4. Cod. τῆς νομῆς.

7. Suidas, Photius et Phavorinus: δόγματα. Nostrum præ-
 placet.

11. Cod. τεθληγμένος.

19. Cod. Θῆσαν, accentu omisso.

27. Cod. Θέμις — κοφινῶδες.

- Θλίβει: ἐκπιέζει.
 Θοιμάτιον: [τὸ] ἱμάτιον.
 Θοάς: ταχείας δρομάς.
 Θοηρός: τεταραγμένος.
 Θοινᾶται: εὐωχεῖται. 5
 Θοίνη: τροφή· εὐωχία· κατάβρωμα.
 Θορός: τὸ σπέρμα τοῦ σώματος.
 Θορών: πηδήσας.
 Θοῦρον: πηδητικόν· ταχύν· πολεμικώτατον.
 * Θορόντες: δρομήσαντες· δραμόντες· φυγόντες. 10
 * Θράττειν: ταράσσειν· ἐνοχλεῖν· νύσσειν· κινεῖν.
 δυσαπειθεῖν· ὑφορεῖσθαι.
 Θρασέως: τολμηρῶς.
 * Θραύεται: κλάται.
 Θραῦσις: φθορά· ἥτις ἐν πολέμῳ· θάνατος· ἀφώ- 15
 στία· συντριβή.
 Θρέμματα: πρόβατα.
 Θρέπτρα: τροφεία.
 Θρέψας: πῆξας· καὶ ἀνῆλθας.
 Θρησκεύει: θεοσεβεῖ· ὑπηρετεῖ τοῖς θεοῖς. 20
 Θριαμβεύσας: δημοσιεύσας.
 Θριάσιον πεδίον:
 Θρίαμβος: ἐπιδείξις νίκης· πομπή· καὶ τὸ σεμνύνε-
 σθαι καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ.
 Θριγκός: τὸ περίφραγμα· στεφάνη· μικρὸν τειχίου· 25
 περίβολον.
 Θρίναξ: ὄργανον γεωργικὸν ἑδουτικόν.
 Θροῦς: φωνή· ἦχος· ἄσημος λαλιά· θόρυβος.
 Θρυαλλίς: τὸ ἐλλύχνιον.

2. τὸ deest in Cod.

8. Cod. θόρον.

18. Cod. θρέπτα.

19. Cf. Hesychium in ν. Θρέψαι, et not. ibid.

22. Vid. Kusteri not. ad Suid. ν. ἱαχχος.

- Θέσμιον: νόμιμον.
 Θεσμοθέτης: νομοθέτης.
 Θεσμοφóρια: ὄνομα ἐορτῆς.
 Θεσμοφóρος: ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος.
 5 Θεσπίσιος: ὁ θεῖος. καὶ θαυμαστός. καὶ ὁ πρῶτος.
 Θεσπίζει: νομοθετεῖ.
 Θεσπίσματα: θεῖα διατάγματα.
 Θετόν: εἰσπολητόν. οὐ γνήσιον.
 Θήγοντες: ἀκονῶντες.
 10 Θηλή: μαστός ὁ γαλουχῶν.
 * Θηλυδρίας: ὁ τεθλυμμένος ἄνθρωπος. ἤτοι εὐ-
 νοῦχος.
 Θήλυνοι: ἡσυχοί.
 Θημῶνες: οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων.
 15 Θηραστεύεσθαι: ἀναβάλλεσθαι.
 Θηρήτορας: κυνηγούς.
 Θηρίκλειον: ποτήριον ὑάλινον.
 Θηρῶντες: ἐπιτηροῦντες.
 Θῆσαν: μισθωτικὴν. ἢ εὐτελῆ, δουλικὴν τροφήν.
 20 Θήσομαι: ὀρίσω. ποιήσω. ἀναδείξω.
 * Θητεύοντες: δουλεύοντες.
 Θῆτες: οἱ τροφῆς ἕνεκα δουλεύοντες.
 Θητεύειν: μισθῷ ἐργάζεσθαι.
 Θλγειν: ψαῦσαι. ἐγγίσει.
 25 Θιγγάνει: ἄπτεται.
 Θῖνα: αἰγιαλόν.
 Θίβη: κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτόν, ὡς κοφινῶδες.
 Θλαδίας: εὐνοῦχος.

1. Cod. θέσμιμον.
 3. Cod. θεσμοφόρα.
 4. Cod. τῆς νομῆς.
 7. Suidas, Photius et Phavorinus: δόγματα. Nostrum prae-
 placet.
 11. Cod. τεθλυμένος.
 19. Cod. θῆσαν, accentu omissio.
 27. Cod. θέμις — ἀκοφινῶδες.

Θλίβει: ἐκπιέζει.

Θοιμάτιον: [τὸ] ἱμάτιον.

Θοάς: ταχείας δρομάς.

Θοηρός: τεταραγμένος.

Θοινᾶται: εὐωχεῖται.

Θολνῆ: τροφή. ἐδάχια. κατάβρωμα.

Θορός: τὸ αἷμα τοῦ σώματος.

Θορών: πηδήσας.

Θούρον: πηδητικόν. ταχύν. πολεμικώτατον.

* Θορόντες: δρομήσαντες. δραμόντες. φυγόντες. 10

* Θράττειν: ταράσσειν. θυοχλεῖν. νύσσειν. κινεῖν.
δυσωπεῖσθαι. ὑφορεῖσθαι.

Θρασέως: τολμηρῶς.

* Θραύεται: κλάται.

Θραῦσις: φθορά. ἦτα. ἐν πολέμῳ. θάνατος. ἄρρω- 15
στία. συντριβή.

Θρέμματα: πρόβατα.

Θρέπτρα: τροφεία.

Θρέψας: πῆξας. καὶ συνήδως.

Θρησκεύει: θεοσεβεῖ. ὑπηρετεῖ τοῖς θεοῖς. 20

Θριαμβεύσας: δημοσιεύσας.

Θριάσιον πεδῖον:

Θριαμβος: ἐπίδοξις νίκης. πομπή. καὶ τὸ σεμνύ-
σθαι καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ.

Θριγκός: τὸ περίφραγμα. στεφάνη. μικρὸν τειχίον. 25
περίβολον.

Θρίναξ: ὄργανον γεωργικὸν ὁδοιτικόν.

Θρούς: φωνή. ἦχος. ἄσημος λαλιά. θόρυβος.

Θρυαλλίς: τὸ ἐλλύχνιον.

2. τὸ deest in Cod.

8. Cod. θόρον.

18. Cod. θρέπτα.

19. Cf. Hesychium in ν. Θρέψαι, et not. ibid.

22. Vid. Kusteri not. ad Suid. ν. ἱακχος.

Θρυλλεῖ: λαλεῖ. κυκᾷ.

Θρύλλος: ψιδυρισμός.

Θρύπτεται: μαλακίζεται. ἢ βλακεύεται. ἢ χαννεται.
ἀνακλᾷται.

5 Θρώσκει: κηδᾷ.

Θυγατριδῆ: τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ.

Θρωσμός: βουνοειδὴς τόπος, εἴθ' οὐκ ἔστι καταβα-
νοντα θεωρεῖν, ὃ ἔστιν διεᾶσθαι.

Θύελλα: συστροφή ἀνέμου.

10 Θυηπόλος: ὁ θύων ἱερεὺς.

Θυλήματα: πέμματα. ἀπαρχάς. ἄλματα, ἃ ἔμμεγον
οἶνον καὶ ἐλάειν εἰς θυσιὰν ἀναφέροντες.

Θυμαλγέα: λυκηρά.

Θύματα: θυμιάματα.

15 Θυμηρεῖστρον: ἡδύμερον.

Θυμηρες: καταθύμιον.

Θυμηδία: τέρεψις. τρυφή. εὐφροσύνη.

Θυμικόν: ὀργύλλον.

Θυμολέων: θυμώδης τὴν ψυχὴν.

20 Θυμός: ψυχή.

Θυμόσοφος: εὐμαθής. φειδυκός. εὐφρογής.

Θύνω: ὀρμῶ.

Θυμοφθόρα: τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα.

Θυοσκόος: ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευόμενος.

25 Θύραξι: ἔξω τῆς θύρας.

Θύραθεν: ἔξω. ἐγγύς.

Θύρηφιν: ἔξωθεν. ἔξω.

Θυραυλίφει:

1. Vid. Albert. ad Hesych. v. Θρυλλεῖ.

2. Cod. Θρύαλος.

6. Cod. Θυγάτριδι.

7. Vid. Albert. ad Hesych. h. v.

9. Cod. ἄνεμος.

27. Cod. Θύραφει.

θύρετρα: θυρώματα. ἢ ἀραιόθυρα.

θύρσος: βιαχική δάβδος. ἢ λαμπάς, ἣν ἐβάσταζον
εἰς τιμὴν τῷ Διονύσῳ. *

θυωμάτων: θύματα θυῶν. ἀρωμάτων θυμιάματα.

θῶες, θῶων: θηρία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γεννώμενα. 5

θωπεία: κολακεία.

θωπικῶς: κολακευτικῶς.

θῶπας: οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προϊόντες.

θωρακίοις: προμαχῶσι. δρυφάκτοις. λωρικίοις.

* Θῶραξ: πύργος. χιτὼν. στῆθος. σῶμα. καὶ τὸ 10
ἄπλον.

θωραχθεῖς: ὀπλισθεῖς.

θωρήσσετο: καθωπλίζετο.

I.

Ἰαίνει: εὐφραίνει.

Ἰάνθη: ἡσθη. ἐχάρη. διεχύθη.

* Ἰαλέμω: θρήνη· ἰάλεμος, γὰρ θρήνους εἶδος· 15-16
γεται δὲ καὶ Ἰάλεμος υἱὸς Καλλιόπης καὶ ὁ καλὸς
καὶ ὀρφανός. ἔνιοι δὲ, τὸν κακὸν δαίμονα· καὶ ἰαλε-
μῶδῃ τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς λόγου ἄξια.

Ἰακχος: Διόνυσος ἐπὶ τῷ μαστῷ· καὶ ἥρως τις, καὶ
ἢ ἐκ' αὐτῷ φθῆ. καὶ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν εἰς αὐτὸν 20
ἡ πανήγυρις. ἔνιοι δὲ, θόρυβος.

Ἰατήρ: ἰατρός.

Ἰάπυξ: ἄνεμος ἰλαφρός.

Ἰαχή: βοή. ἤχος. ἢ θρήνος.

Ἰβις: ὄρνισον ὀφιοφάγον.

25

Ἰδάλιμον: εὐεχίδης.

9. Cod. δουρικίους.

15. Cod. θῆος Καλλιόπης.

23. Cod. ἰάμανξ.

24. Cod. ἰαχή.

Ἰγνύη: ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος ἀπὸ τοῦ γόνυτος.

* Ἰδίας διατριβάς: ἰδιωτικὰς συντυχίας.

Ἰδιόξενος: ἴδιος φίλος. ●

Ἰδιοπραγεῖ: τὰ ἴδια πράσσει. ἡσυχάζει.

5 Ἰδιώσασθαι: ἰδιοποιήσασθαι.

Ἰδνωθεῖς: καμφοθεῖς.

Ἰδρις: ἔμπειρος.

Ἰδρυμένος: τεθμενιωμένος.

Ἰδρύσαντο: ἐκάθισαν. ἔδρυσαν.

10 Ἰδρυσίς: ἰδρύα, ἀσφάλεια.

* Ἰεβοῦς: εἰδωλείον.

* Ἴει: πέμπει. ἀμφιβάλλει.

Ἰέμενοι: ἐπιθυμοῦντες.

Ἴενται: ὀρμῶσιν.

15 Ἴέναι: πορεύεσθαι. ἢ πορευθῆναι.

Ἴέντες: ἀφιέντες.

Ἰεῤῥασθαι: ἰερούργειν.

Ἰερεῖον: θῦμα.

* Ἰερευσεῖν: ἔδυσεν.

20 Ἰερεή: θανμαστή.

Ἰερομηνία: ἰερά ἑορτή, ἢ κατὰ μῆνα.

Ἰερομύστης: ἰερά μυστήρια εἰσηγούμενος. ἅγιος.

Ἰεροφάντης: μυσταγωγός. ἰερεὺς.

Ἰερεῖ: θεῖω. ἤτοι μεγάλω.

25 Ἰεσθῆν: προεθυμοῦντο. ἐπορεύοντο.

Ἴεται: προθυμεῖται. πορεύεται.

Ἴξει: καθίζει. ἢ κάθηται.

Ἴησιν: ἀφίησιν.

Ἰθαγενής: αὐτόχθων. γνήσιος.

30 Ἰθέως: ὀρθῶς.

Ἴθι: ἔρχου. ἢ πορεύου.

Ἴθματα: ἔχνη. βήματα. δικαιώματα.

Ἰθὺ καὶ ἰθύς: ἐπ' εὐθείας ἀμφοτέρω.

10. Cod. ἀσφαλής.

11. Cf. Zonar. p. 1093. et Phavorin.

Ἰθύνει: διοικεῖ. κατευθύνει. ὁρθοῖ.

Ἰθυντήρ: ὁδηγός. κυβερνήτης. χαλινός. πηδάλιον.

Ἰθυσεν: ἐπ' εὐθείας ὥρμησεν.

Ἰθυσενέες: εἰς εὐθεΐαν τεταμένον.

Ἰκανεν: παρεγένετο.

5

*Ἰκελος: ὅμοιος.

Ἰκίσθην: παρεγένοντο.

Ἰκέτω: παραγενέσθω.

Ἰκρία: ὁρθὰ ξύλα. ἢ σανιδώματα τῆς νηός.

Ἰκτερος: λέγουσιν εἶναι πόνον ἀχροειδῆ, ἀπὸ θυμοῦ 10
ἐγειρόμενον, ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν πεκρατημέ-
νων ἀχροὺς καὶ μέλανας ποιεῖν, ὡς καὶ τῶν ἱκτίνων,
ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται.

Ἰλαδόν: ἐν ἀθροίσει. κατὰ ἴλας. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ
δασύ.

15

Ἰλακινάξων: εὐωχούμενος.

Ἰλακίνας: θυσίας. ἐορτάς. εὐωχίας.

Ἰλας: ἀγέλας. ἢ τάξεις. καὶ ἰλάρχας, ταξίαρχας.

Ἰλασμός: εὐμένεια. προφύτης. συγχώρησις.

Ἰλαστήριον: θυσιαστήριον.

20

Ἰλεω: ἰλασμών.

Ἰλεως: εὐμενής.

*Ἰλιγγιᾶν: σκοτοῦσθαι. ἢ στροφοῦσθαι.

*Ἰλιάς κακῶν: ἀπὸ παροιμίας τοῦτο ἐλέγτο ἐπὶ
τῶν μεγάλων κακῶν.

25

*Ἰλιγγος: σκοτοδινιάσεως.

Ἰλλον: στρεβλόν. στραβόν.

4. Cod. Ἰθυντενέες.

8. H. l. Cod. iterum παρεγένετο, quod ex antecedente glossa irrepsit.

9. Cod. ἦσαν ἰδώματα.

12. Cod. ἱκτίων.

19. Cod. vitiose: εὐμενής, πραότατος. quod e compendiosa scribendi ratione ortum videtur, cum post εὐμε. et πραό., ut saepissime in talibus fit, vocis terminatio omisa esset. Eodem vitio Photius laborat in Cod. Galeano.

- Ἴλύς: βόρβορος.
 Ἴλυσπῶντες: συνειλούμενοι.
 Ἴμῶν καὶ ἱμεῖν: ἀντὶ τοῦ ἀντλεῖν.
 Ἴμάντες: λῶροι. δεσμοί.
 5 Ἴμάντωσις: δέσις ξύλων, ἐμβαλλομένων ἐν τοῖς οὐ-
 κοδομήμασι.
 Ἴμαῖος: ἡ ἐπιμύλιος φθῆ.
 Ἴμεῖρω: ἐπιθυμῶ.
 Ἴμερόεντα: λάμποντα.
 10 Ἴμερος: ἐπιθυμία.
 Ἴμερτός: καλός. ἐπέρστος. ποθεινός.
 Ἴμονιᾶ: τὸ τοῦ ἀντλήματος σχοινίον.
 Ἴνα: ὄπου.
 Ἴνθάλλεται: καταφαίνεται. ὁμοιοῦται.
 15 Ἴνθάλματα: φαντάσματα. ὀνειράτα, ἅπερ μὴ παρόν-
 τα ὑπονοεῖ τις· ὁμοιώματα. ἀπεικασματα.
 Ἴνες: νεῦρα.
 Ἴξαλος: πηδητικός.
 Ἴόν: τὸ βέλος.
 20 Ἰεῦν: τὴν ὀσφύν.
 Ἰοδόκη: βελοθήκη.
 Ἰόνιον: πέλαγος, ὃ νῦν Ἀδριας· καὶ Ἰόνιος κόλπος.
 Ἰόντες: πορευόμενοι.
 Ἰοντο: προεθυμοῦντο. προηροῦντο.
 25* Ἰουλος: χνοῦς τριχῶν. ἦτοι ἡ πρώτη τῶν γενέων
 βλάστη.
 Ἰουσαν: πορευομένην.
 Ἰπες: θηρίδια λυμαντικά τῶν ξύλων, καὶ τῶν καρπῶν.
 Ἰπνός: ὁ φοῦρνος. ἡ κάμινος. ἡ ὁ φανός.
 30 Ἰππαρχος: ὁ τῶν ἵππων ἄρχων.
 Ἰππήλατον: εὐρύχωρον. πλατύ. λεῖον. ἐψιλωμένον.

12. Cod. ἱμονία.

21. Cod. ἰοδόχον.

22. Cod. ἀδριας.

30. Cod. ἵππων, ut apud Photium. Corrige: ἱππία.

Ἰκπόβοτος: μεγάλην γῆν ἔχων. θυνάμενος ἴππους
τρέφειν.

Ἰκπόδαμοι: ἐφ' ἵπποις ἀναστρεφόμενοι.

Ἰκποδασείης: ἐξ ἱππέων τριχῶν λόφον ἔχούσης, δ'
δὴ θασύ ἐστιν. 5

Ἰκπαύμενος: πειζόμενος. ἀναγκάζομενος.

Ἰκπότης: ἱππύς. ἱριππος.

Ἰκπουριν: τὴν ἐξ ἱππέων τριχῶν κατασκευασμένον
λόφον ἔχουσαν.

Ἰκποφορβός: ἱπποτρόφος. φορβή γὰρ ἡ τροφή. 10

Ιρις: νέφος. ὑγρότης κατ' ἐμπύσιν ἡλίου πεπεταλ-
μένον ὅλον τόξον.

Ἰρος: ὁ πτωχός.

Ἰς: δύναμις. νευρά.

Ἰσακίφ: ἀνδρείφ. 15

Ἰσαν: ἐπορευόμενον.

Ἰσηγορεῖ: ἐπίσης λέγει. ἰσολυγεί.

Ἰσθι: γίνωσκω.

Ἰσθμια: περιτραχήλια. περιστόμια.

Ἰσθμός: θάλασσα μεταξύ δύο γαιῶν· πορθμὸς γὰρ 20
γῆ μεταξύ δύο θαλάσσης.

Ἰσοκαλή: ἴσα ἐν κλήρῳ· πάλος γὰρ ὁ κλήρος.

Ἰσόφθοπον: ἰσοβαρεῖς. ἰσοστάσιον.

Ἰσοσθενής: ἰσοστάσιος. ἰσοδύναμος.

Ἰστοτελεῖς: ἴσα τελούντες. ἴσα τοῖς ἀστοῖς, δ' ἐστιν 25
τοῖς πολλοῖς, τέλη διδόντες.

* Ἰστέον: γνωστὸν ἔστω. ἢ γνωστὸν.

Ἰσουργός: ἴσα ἐργαζόμενος.

* Ἰσοφαρίζειν: ἐξισοῦσθαι. ὁμοιοῦσθαι.

Ἰσοφνᾶ: ἴσα. 30

Ἰστι: γινώσκετε.

* Ἰσθη: ἴσταναι. προσηκτικῶς.

4. Cod. ἵππων.

8. Cod. κατασκευασμένην.

- Ἰστατορία: δειπνητόριον.
 Ἰστιλον: ἄρμενον.
 Ἰστιοφόρος: ἄρμενοφόρος.
 Ἰστοπίδη: ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τροπίδου, ὃ πρὸς
 5 δίδεται ὁ ἱστός.
 Ἰστορήσαι: θεάσασθαι.
 Ἰστορι: μάρτυρι. ἢ κριτῇ.
 Ἰστωρ: ὁ ἐκ' ἄκρου τῷ θυμῷ ἐμπνευγμένος κατ-
 τалος.
 10 Ἰσχάνει: καλύει.
 Ἰσχε: κατέσχε.
 Ἰσχεσθαι: παύσασθαι.
 Ἰσχίον: τὸ κοῖλον τοῦ γλουτοῦ, ἐν ᾧ ἡ κοτύλη
 στρέφεται.
 15 Ἰσχρομυθίας: λεπτολογίας.
 Ἰσχρομυθοῦντες: ἀκριβολογοῦντες.
 Ἰταβόριον: ὄρος οὕτω καλούμενον.
 Ἰταμός: ἀναιδής. σκληρός. ὠμός.
 Ἰτέον: πορευτέον.
 20 Ἰτην: ἐπορεύθησαν.
 Ἰτρία: τὰ καχυρᾶδη τραύματα (sic). ἢ πλάσματα.
 Ἰτυξ: ὄρνειον.
 Ἰτυς: περιφέρεια ὅπλου.
 Ἰτω: λέτω. ἐρχέσθω.
 25 Ἰυγες: λεπτοὶ πόροι. καὶ αἱ τέρψεις.
 * Ἰυξ: ὄρνειον ὑπαγωγὸν φίλτρου, πρὸ ἐφέλκων τῇ
 διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα: ἐξ οὗ καὶ Ἰυγ-
 γες λόγων.
 Ἰωρός: θυρωρός. φύλαξ.
 30 Ἰφθίμος: ἰσχυρός.
 Ἰφι: ἰσχυρῶς.

1. Cod. Ἰστατορίαν: δειπνητορίαν.

21. Cod. Ἰτρία.

25. Cod. τέρψεις.

26. Cod. Ἰνξ.

Ἰχθυοκέντριον: ἡ τριαινα.
 Ἰχθυουλκός, καὶ ἰχθυοβολεύς: ὁ ἀλιεύς.
 Ἰχνηλατῆσαι: κατ' ἰχθὺς ἀναζητῆσαι.
 Ἰχθυός: ὁδόν. πορεύειν. βῆμα.
 Ἰωκάς: ὁρμάς. διώξεις.
 Ἰών: βελών. ἡ πορευθεῖς.
 Ἰωνία: ὁ λειμῶν τῶν Ἰων.
 Ἴωνες: Ἀσιῶται. καὶ Ἀττικοί. Ἀθηναῖαι..

5

K.

Κάβαξ: πανούργος.
 Κάγκανον: ξύλον ξηρόν.
 Καρχάζει: ἀδρόως γελᾷ.
 Καθαγιάζεται: ἀφισφουῖται.
 Καθάπαξ: παντελῶς.
 Καθαιρήσονται: καταλήφονται.
 Καθεδοῦνται: καθεσθῆσονται.
 Καθέντες: καταγαγόντες.
 Καθεῖναι: ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολύσαι.
 Καθέξει: κρατήσει.
 Κάθες: χάλασον.
 Καθῆκαν: κατέβαλον.
 Καθῆστο: ἐκαθέζετο.
 Καθηκόντως: δεόντως. προεπόντως.
 Καθιγνῦσαι: νεκροῖς θύσαι.
 Καθιγμένος: καθελῶν. φθάσας.
 Κάθιδρος: κεκμηκώς.
 Καθισροῖ: θεῶν ἀνατίθηναι.
 Καθίκετο: καθήψατο.

15

20

25

7. Cod. vitiose: ἰώνων.

11. Cod. καρχάζει.

15. Cod. καθευδοῦνται: καθευδήσονται.

23. Cod. καθιγνῦσαι.

24. Cod. καθιγμένος.

Καθικνεῖται: καθάπτεται.

Καθίμνησαν: κατήντησεν.

Καθίξεσθαι: κατακίεσθαι.

Καθιμῶσιν: χαλῶσιν. καὶ καθιμῆσαι, χαλάσαι.

5 σχοινίον, ἢ τι τοιοῦτον.

Καθόδοις: ἀγωγαῖς. περιόδοις.

* Κάθοιμον: κάθοδον.

Καθόρμια: περιθέρματα.

Καθοσίωσις: δικαιοσύνη.

10* Καθωσιώθη: τοῖς καθήκουσι νόμοις ἡγνίσθη. ἡ
δόσιως ἀνετίθη.

Καθύπερθεν: ὑπεράνωθεν.

Καθυπέρτερον: μείζον.

Καθυφῆκεν: ἐκδίδωκεν. ὑποκατέβη.

16 Καθωσιωμένος: ἀνακείμενος. ἐγγοναμένος.

Καινοτάφια: τινὰ εἶναι ἐλισσόμενα, ὡς τύπος
νεκροῦ.

Καινοτομαί: καινουργαί.

* Καίριον: εὐκαιρον.

20 Καιριώτατα: ἐπικινδυνώτατα. θανάσιμα.

Καιροφυλακῆσαι: καιρὸν ἐπιτηρεῖν.

* Καιροφυλάκιον:

Καὶ χερσίν: καὶ ἔργοις.

* Κακκάβη δεῖ λέγειν, οὐχὶ κάκκαβος.

25 Κακοργέτησι: κακοεργοῖς.

Καχιζόμενοι: ταπεινούμενοι.

Κακοδαίμων: ὁ θεὸς ἐπαχθής. καὶ ὁ τὴν φυγὴν
ἔχων ἐμπαθῆ.

Κακόχαρτον: κακοῖς χαίροντα.

30 Καλαμώμενος: σταχυολογῶν.

16 Vid. Albert. not. ad Hesych. v. καινοτάφια.

20. Cod. ἐπικινδυνώτατα.

22. H. l. eadem lacuna in nostro Cod. est, quae in Cod. Galeano Photii, quod, cum etiam in reliquis vitia fere semper conspirent, perquam memorabile videtur.

Καλαύρωψ: βουκολική φάβδος.

Καλία: νεοσσία. ἢ οἶκος ξύλινος κυρίως· κάλα γὰρ τὰ ξύλα.

* Καὶ μικρόν τι πρόσ: ἀντὶ τοῦ, πρὸς τούτοις, οἷς ἡριθμήσαμεν.

* Καλινδούμενοι: κυλιόμενοι.

Καλλιέρημα: θυσία εὐπρόσδεκτος.

Καλλιφρόην: κρήνην.

Καλλίροον: καλῶς ῥέοντα.

Καλοκάγαθια: [ἀγαθότης].

Κάλπη: ὕδρια.

Κάλυκας: σύριγγας.

Κάλυντρα: κόσμητρα.

Κάλυξ: ἄνθος ῥόδου μεμυκός.

Κάμαξ: χάραξ. ὄρθον ξύλον.

Κάνδυς: γιτών Περσικός.

Κανθήλιος: βραδὺς νοῆσαι. ἢ ἀφνής.

* Κανθήλιοι ὄνοι: οἱ σεσαγμένοι· κανθήλια γὰρ τὰ σάγματα. καὶ ἐν τῇ προύμνῃ τῆς νεῶς ἐπικαμπῇ ξύλα τιθέμενα πρὸς σκηνοποιεῖν. καὶ Βιδυνίας ὄρη τινά.

Κάνθων: ὄνος.

Κανοῦν: κανίσμιον.

Κάπηλος: μεταβολεύς. πραγματευτής.

Κᾶπειτα: καὶ ἔπειτα.

Καραδοκεῖ: προσδοκᾷ. κατασκοπεῖ.

Καρδιαλγία: λύπαι καρδίας.

Καρατομεῖται: ἀποκεφαλίζεται.

Καρδιουγκία: τὰς καρδίας ἔλκειν τῶν θυμάτων.

Κάρδοπος: ἡ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου.

10. Addidi e Suida.

11. Cod. ὕδρια.

26. Cod. προσδοκεῖ.

27. Cod. καρδιολγία.

Καρηβαρῶν: τὴν κεφαλὴν βαρούμενος ἀπὸ μέθης οἴνου.

Κάρηνα: ἀκρόπολιν.

Καρπασινοί: κορτῖναι.

5 Καρπίζουσιν: ποτίζουσιν. εὐκαρπα ποιοῦσιν.

Κάρπωμα: θυσία προσφορά.

Κάρτα: λίαν. ἢ μεγάλως.

Καρυκεύων: ἀρτύων. ἡδύνων.

Καρυκεῖα: ἡ ἡδύτης τῶν ξωμῶν.

10 Καρφαλεόν: ξηρόν. καὶ καρχαλεόν, κατάξηρον.

Καρχαρόδους: τραχεῖς ὀδόντας ἔχων καὶ κάρχαρον, τὸ τραχύ.

* Καρχήσιον: τὸ ἄκρον τοῦ ἱστοῦ.

Καρῶθεις: βαρῆθεις τῇ κεφαλῇ.

15 Κασαλβάς: πόρνη.

Κασίγνητος: γνήσιος ἀδελφός.

Κάσις: ἀδελφός.

Κατά: κυρίως ἐξ. ἐπὶ. ἐκ. ἀπὸ.

* Καρύκη: βρῶμα Λύδιον ἐξ αἵματος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων, οἷον ἐκ φοινίκων καὶ μέλιτος. ἀφ' οὗ καὶ τὸ συνταράττειν τι καὶ ἀναδεύειν καρυκεῖν φασίν.

Καταβραβεύετω: καταλογιζέσθω. κατακρινέτω. καταγωνιζέσθω.

25 Καταγευσθεῖς: τῇ γεύσει νικηθεῖς.

Καταγλωττίσματα: τὰ περίεργα φιλήματα.

Κάταγμα: κατάσπασμα. ἢ μῆρυμα.

Καταγοητεύων: ἀπατῶν.

4. Cod. καρπασινοί.

17. In margine: ἡ κατωφερῆς καὶ πόρνης (sic).

19. Vid. Athen. XII. 516. C. edit. Dind. et quae VV. DD. protulerunt ad Hesychium v. καρύκη, ubi tamen notandum est, duplicatam x Musuro deberi. Vid. Schow. Suppl. ad Hesych. p. 406.

23. Kusteri conjectura Cod. nostro confirmatur.

- Κατάγραπτος: ποικίλος.
 Καταγωνίζεσθαι: νικᾶν.
 Καταδείσας: φοβηθεῖς.
 Καταδαῖται: φροβᾷται.
 Καταδηοῦν: κατακόπτειν. καταπραιδεύειν. 5
 Καταδιῖσσι: καταχωρίζουσιν.
 Καταδύεται: καταβυθίζεται.
 Κατάδουπος: καταφρέκτης. ἡ φόφος.
 Καταδύνοντα: κρύπτοντα.
 Καταθέειν: κατατρέχειν. 10
 Καταδύσεις: φάλαγγες. ὑπονόμους. σπήλαια.
 Καταθεῶτο: βλέποιο.
 * Καταθεῖ: ἀναπαύσει. ὥς καὶ καταθεῶμεν, ἵνα-
 παύσωμεν.
 Καταδλήσαντες: καταγωνισάμενοι. 15
 Καταθρήσομεν: κατασκοπήσομεν.
 Καταθύμιον: κατὰ ψυχὴν. εὐάρεστον.
 Καταιγίς: ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ. λέγεται δὲ καὶ
 ἡ ξάλη.
 Καταιδεῖ: καταισχύνει. 20
 Καταίροντες: καταπλύντες.
 * Κατ' αἶσαν: κατὰ τὸ πρέπον. κατὰ τὸ προσήκον.
 Καταῖτυξ: εἶδος περικεφαλαιᾶς μὴ ἐκούσης λόφου.
 Κραιονῶσιν: βρέχουσιν. ἀντλοῦσιν. ἀλείφουσιν.
 Κατὰ κάθετον: τὰ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διαστήματα. 25
 Κατακτερομεῖν: κατακτενάζειν.
 Κατακηλοῦσαν: θέλκουσιν. πρᾶννουςαν.
 Κατάκλιτα: κλίνας. θρόνους εἰς ἀνάκλιον ἐπιτη-
 δείους.
 Κατακροτεῖ: ἄγαν ἐκταεῖ. 30
 Κατακωκύσαι: θρηνησαι.
 Κατὰ κῶλον: κατὰ λέξεις.

8. Cod. καταράκτης.

22. Photius κατὰ τρόπον, quod e Nostro emendandum est.

27. Cod. τρανοῦσαν.

Καταλεγέσθω: καταταττέσθω.

Καταλείβει: κατασπάξει.

Καταληΐζεται: διαρπάξει.

Καταλύσας: καταστρέψας. ἀφανίσας. ἢ εὐαγγελίζ.

5 τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαγγελλένου κατενέξεως·
οὐ γὰρ δεῖ λέγειν κυρίως κατενεγκεῖν ἐκ' αὐτοῦ,
ἀλλὰ καταλύσαι.

Κατάλληλον: ἀρμόδιον. ὅμοιον.

Καταλλήλως: ἀκολουθῶς. ἀρμοζόντως.

10 Καταλογάδην: τὰ περὶ λόγῳ γραφόμενα.

Κατάλογος: ἡ ἀπογραφὴ τῶν ὀφειλόντων στρατεῦ-
σθαι. καὶ ἐξαριθμησις.

Καταμύουσιν: κατακλίνουσιν.

* Κατανδρίξεσθαι: κατακαλαλεῖν.

15 Κατανεανεύεται: κατισχύει. καυχᾶται.

Κατανυγείς: λυπηθεῖς. μεταγνούς.

Κάταντα: κατωφερῇ.

Καταπυγῶν: κατασειγμένων.

Καταπύγους: κιναίδους.

20 Καταπύγων: ὁ λόγος· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλ-
φησιτῶν οὕτως λεγομένων ἰχθύων, ὅτι ἔπονται κατ'
εὐράν· ἡ γενικὴ καταπύγονος, καὶ καταπύγωνα ἡ
αἰτιατικὴ. καὶ αἱ ἄλλαι πταίσεις εὐρηγται· εὐρηται
καὶ τὸ θηλυκὸν καταπύγων· καὶ ἡ πρῶξις, κατα-

25 πυγούνη.

Κατὰ ξυμφοράν: κατὰ συντυχίαν.

Καταπέλτης: εἶδος κολαστηρίου.

Καταπημήναιεν: καταβλήναιεν.

Καταπίονα: λιπαρά.

30 Κατὰ πόδα: παραντά. κατὰ τάξιν.

ονται

13. Cod. κατακλίνουσιν (sic), ita ut dubium esse possit, prae-
teritine alterutrum librarius, an utrumque indicare voluerit.

18. Cod. καταπύγων.

21. Cod. ἀλφειτῶν. Vid. Athen. VII. §19. C. edit. Dind. Cor-
rexerat Kusterus ad Suidam h. v.

Κατὰ ποσόν: πλεονάκις.

Καταπροΐξεται: καταπροσηύσει. καταπροδάσει, οἶον
προΐκα ἐκφύγοι.

Κατὰ πρόσκλινιν: καθ' ἐτεροβάρειαν. ἢ ἐτερομέ-
ρειαν.

5

Καταῤῥαψαδήσει: φλυαγήσει.

Κατάῤῥησις: κατάγνωσις.

Κατὰ ῥοῦν: κατ' εὐθείαν.

Κατασίνεσθαι: καταβλάπτεσθαι.

* Κατασκελετουμένα: λειπυσαμένα. ἐξησθενη-10
κότα.

Κατασκήψαντος: ἐμπεσέσθαι.

Κατασκιδνυμένη: αὐτοσκιζομένη.

Κατὰ σκοπόν: κατὰ τὸ προκείμενον. ἄτον.

Κατασοβεῖται: καταδικάζεται.

15

Κατασοβήσονται: καταδικαζήσονται.

* Κατασοφισθεῖς: ἀπατηθεῖς.

Κατασοφισθεῖσα: καταχλευασθεῖσα.

Κατασοφισόμεθα: τεχνασόμεθα. μηχανῇ τινι κα-
κώσομεν.

20

Κατασπέρχων: σπουδάων.

Καταστολή: ἡ στολή.

Κατὰ στόμα: κατὰ τὴν ἀρχήν, μεταφορικῶς.

Καταστοχάζεται: κατὰ σκοποῦ βλέπει. κατὰ στό-
χου βάλλει.

25

Καταστρέψαντος: πελευτήσαντος.

Καταστροφή: τέλος.

Κατὰ σφίγας: καθ' ἑαυτούς.

Κατατεθήπεσαν: κατεδάμασαν.

Καταφάναι: κατεκίβη.

30

Καταφάσκει: προλέγει. ἐκινεῖ.

3. Cod. ἐκφύγει.

4. Cod. καταπρόσκλινιν — ἐτερομέρειαν.

8. Cod. καταῤῥοῦν.

Κατάφασις: πρόδροσις διὰ συγκатаδίσεως.

Καταφιλοσοφῶν: διὰ τῆς συγῆς νικῶν.

Καταφορικῶς: σφοδρῶς.

* Καταφύεν: γεννηθέν.

5 Κατάφωρος: φανερός.

* Κατὰ χειρας: ἐκ τὰς χειρας. εὐκόλως.

Καταψαίρουσιν: κινούνται.

Καταψηφίζεται: κατακρίνεται.

Καταγόντα: κεκλασμένα.

10 Κατεβρόχθησαν: κἀτίκιν.

Κατεγγυῶν: παραδιδόναι.

Κατεδέρθη: κατεκομίσθη.

Κατεγλώπτιξ: κατεπλάνησε. κατηγόρει. ἐλοιδορεῖ.

Κατεδηθωκώς: καταβεβρωκώς.

15 Κατεδιήτησεν: κατηγάγει.

Κατειρωνεύεται: μεγαλοφρονεῖ. ὑποκρίνεται. δολιεύεται.

Κατεκλήσαν: κατεπαύσαν.

Κατέλεπτο: κατεκομίσθη.

20 Κατέλευσαν: ἐλθασαν.

Κατέληξαν: κατέπαυσαν.

Κατεντυγκτήν: κατεντυγγάνουσαν. κατ' ἐντυγκτήν, ἀπὸ τοῦ κατήγορος.

Κατεπερπερεύετο: ἐχαριωνίζετο.

25 Κατεπτήχασιν: συνεστάλησαν.

Κατέρψεν: ἐστέγνω, ἢ ἐστέφρανεν.

Κατεφόρημένοις: εὐτετέσιν.

Κατεφόρυκεν: ἐσάπη. ὑφάνισται.

Κατέσβη: ἐπαύσαντο.

30 Κατεσκιόρωμένη: πεπαλαιωμένη.

Κατεσκηλητευμένος: ἐξένηλος. τεπαλαιωρημένος.

1. Cod. πρόδροσις.

16. Cod. μεγάλη φροσεί.

30. Cod. κατεσκειρωμένη.

Κατέσκηψεν: κατέσχευ.
 Κατεσκληκώς: κατεξηραμμένος.
 Κατεστιγμένον: πεποικιλμένον.
 Κατεστόρεσεν: κατέστρωσεν.
 Κατεστρατοπέδευσεν: κατέδραμεν πολεμικῶς. 6
 Κατεστυγμένος: μεμισθμένος.
 Κάτευγμα: κατάρα.
 Κατευδικτήσας: ἐπιτυχών.
 Κατευμαρρίζων: κατευχειρίζων.
 Κατευμεγεθεῖν: καταδυναστεύειν. 10
 Κατευνάζεται: κατακοιμίζεται.
 Κατεφοίνιξας: κατέβαψας.
 Κατεφύοντο: κατέτρεχον.
 Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ: ἀντὶ τοῦ κατεψηφί-
 σαντο αὐτοῦ· καταχειροτονία δὲ καὶ ἀποχει- 15
 ροτονία καὶ διαχειροτονία διαφέρουσιν. Κα-
 ταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγένετο οὕτως· ἔλεγεν ὁ κῆρυξ,
 ὅτι Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα· εἰτά
 οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο
 πρῶτον ἡ καταχειροτονία. Πάλιν ἀποχειροτονία ἐγέ- 20
 νετο οὕτως· ὅτι μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω
 τὴν χεῖρα· καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο
 ἀποχειροτονία· λοιπὸν πάσας ἡρῶδμοιν τὰς χεῖρας,
 καὶ ἑάρα ὁ κῆρυξ, ποῖαι πλείους εἰσὶν, πότερον τῶν
 φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν, ἢ μή· καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν 25
 πλείους εὖρεθεῖσαι, ἐκεῖ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει.
 Κατηγορευκότα: κατειπόντα. Λ
 Κατήδεσαν: κατήσχυναν.
 * Κατημάξευμένος: τετριμμένος· ἐγγεγυμνασμένος.
 Κατηρεφέα: κατεστεγασμένα. 30
 Κατηφόνες: στυγνοί. ἢ ἀναίσχυτοι.
 Κατηχθημένος: βεβαρημένος.

1. H. l. in margine leguntur: καταπληγόμενον, τετραυματι-
 σμένον, μεμαστιγμένον.

9. Cod. κατευχειρίζων.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Κάτιμεν: κατερχόμεθα.

Κατισχνούν: καταλεπτύνειν.

Κατοιόμενος: ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν, καὶ φουσῶν.
ὑπερήφανος.

5 Κατοιχομένου: νεκροῦ. τεθνεῶτος.

Κατ' ὀρφναίαν: κατὰ τὴν σκοτεινὴν.

Κατορώρουκται: κατακείμεται.

Κατ' οὐράν: κατόπισθεν. ἐκ τῶν ὀπίσω.

* Καττύει: συρράπτει. κασσύει.

10 Κάττυμα: ἀπάτη. δόλος.

Κατωθούμενος: ἀνατρεχόμενος.

Κατώλισθον: κατέπεσον.

Κατωμαδόν: κατὰ τῶν ὤμων.

Καθαφαίξεσθαι: σεμνύνεται.

15 Κατωρχήσαντο: κατεχάρισαν. κατέπαιξαν.

Καχλάζει: ταράσσεται· φλεγμαίνει. βράττει.

Κάψα: κίστη. ἢ θήκη.

Κεδνός: σώφρων. συνετός. ἢ φρόνιμος.

Κειμήλια: κτήματα. ἢ ἀποκαίμενα πράγματα.

20 Κεῖρει: ἐσθίει. κατεσθίει.

Κεκασμένον: κεκοσμημένον.

Κεκαυτηριασμένος: μὴ ἔχων ὑγιή τὴν συνείδησιν.

Κεκλιμένος: περιεχόμενος.

Κεκιβδήλευται: διαβέβληται. κατέγνωσται. ἀποβέδο-

25 κίμασται. νεώθενται.

* Κεκμηκός: κάμων. γεγηρακός. κκοκιακός.

Κεκραιπαληκός: ηὔφραμμένος.

Κεκομφευμένος: σεμνός. ἀστείος. ἢ εὐκαλλώπιστος.

Κεκρόπη: Ἀθήνη.

30 Κελάδησαν: ἐβόησαν.

9. Recte Noster κασσύει, quod repono apud Photium.

16 Cod. ταράττει.

19. Suidas et Photius: χορήματα.

27. Cod. εὐφραμμένος.

Κεκρύφαλον: κεκρύφαντον. σαββακάδιον. σου-
δάριον.

Κελαδεινή: κυνηγός. θόρυβον κατὰ τὰς ἄγρας
ποιούσα.

* Κελαδοῦσιν: ἡχοῦσιν. μαλωδοῦσιν. 6

Κελαρύξει: μετὰ ἤχου ῥεῖ.

Κέλευθος: ὁδός, ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ὃ ἔστιν εἰς τοῦμ-
προσθεν ἵκναι· ὅθεν καὶ ἐξώκειλεν, ὃ ἔστιν ἔξω
τοῦ κέλλειν γέγονεν.

Κέλυφος: τὸ λέπιον τοῦ ὤου. 10

Κεμάς: ἔλαφος ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ, κοιμάς
τις ὦν.

Κένανδρον: κενὸν ἄνδρα.

Κενσόν: μάταιον.

Κενεμβατεῖν: εἰς κενὰ βαλναι. κενὰ ἐπιχειρεῖν. 15

Κενεῶν: ὁ παρὰ τὸν λαγόνα τόπος.

Κενοφωνίας: ματαιοφωνίας. ἀσεβείας. ἤρουν αἰ-
ρετικῆς.

Κεντυρίων: ἐκατόνταρχος.

Κενῶν φάους: τυφλῶν. 20

Κέοιτο: ὑπάρχοιτο.

Κέπφος: εἶδος ὀρνέου ὀξύτατου (in marg. γρ. ὀξύ-
όπου).

Κεφωθεῖς: ἐπαρθεῖς. ἐρεθισθεῖς. ὀξίως ἑλκυνό-
μενος. 25

Κερατίζει: πορθεῖ. ἀναιρεῖ. διαρπάζει.

Κεράον: τέλειον.

Κέρας: τὸ τοῦ πολέμου μέρος καὶ τοῦ τόξου.

1. Cod. σαββακάριον. cf. Hesych. v. κεκρύφαλον et VV.
DD. adnotationes.

8. Cod. ἐξώκειλαν.

10. Suidas λέπυρον, quod in Photio pro λέπιον editum est.
At hoc non sollicitandum erat.

22. Cod. κέφους. Glossam marginalem eadem antiquissima
manus adscripsit. Corrige: ὀξύποσ.

Κερσεβόλα: τὰ σκληρά, καὶ ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις συμφυόμενα, τῇ μὲν χοιρᾷ μέλανα, στρογγύλα δὲ καὶ ἰσομεγέδη κέγχροις, ἃ συνεφόμενα τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκεται· εἴρηται δὲ οὕτως ἀπὸ
 5 τοῦ τὴν καταστροφὴν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλήσθαι καὶ ἀντιτίπτειν· ὅτ' ἂν οὖν λέγῃ κερσεβόλους, τοὺς ἀπαιδέντους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ παιδομένους τοῖς νόμοις φησί.

* Κερσεφόρος: κερατοφόρος.

10 Κέρδιον: κρεῖττον. ὠφελιμώτερον.

Κερδαλέος: ποικίλος. πανούργος.

Κερδαλέη: ἡ ἀλώπηξ.

Κερδαλέφρων: δολιόβουλος. ἀκολιὰ βουλευόμενος.

Κέρδιστος: πανουργότατος.

15 Κερδρυσήνῃ: πανουργία.

Κέρκωπες: πανούργοι. δόλιδοι ἀπαταιῶνες. κόλακες, οἱ καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρευτικούς κύντας ἀπατᾷ, τοὺς ἀπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῃ τῶν λόγων.

20 Κερκωπίζοντες: χλευάζοντες. μακίζοντες, ὡς οἱ πιδήκοι.

Κέρκωψ: ἀπαταιῶν. ἡ καὶ γένος πιδήκου.

Κερματίζει: εἰς λεπτὰ διαιρεῖ.

Κέρμα:

25 Κερτόμιος: ἐρεδιστικός.

Κερτομῶν: χλευάζων. ἐρεδίζων. σκάπτων.

Κεστὸν ἱμάντα: ποικίλον ἱμάντα.

Κεστός: ὁ διακεκαυημένος καὶ διαπεποικμμένος ἱμάς, οἷον ἔνδυμα Ἀφροδίτης· καταχρηστικῶς δὲ καὶ

30 πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φαντασιώδη ἐνδύματα.

7. Attulit Kusterus locum Platonis de Legg. IX. ab init. (Tom. VI. pag. 251. D. edit. Lips.)

12. Cod. κερδαλέη.

17. Cod. οἷον.

20. Cod. μουκίζοντες.

- Κεύθειν: κρύπτειν.
 Κευδήμων: φάλεων. ἀποκρύφω.
 * Κευθμώνος ἐν σήραγγι: κρυπτήρος ἐν μακροῦ
 σπηλαίῳ.
 Κεχαρισμένοι: πεφιλημένοι. 5
 Κεχαρισμένα: εἰς χάριν αὐτῶν πάντα ποιεῖν.
 Κεχειρωμένοι: ἡττημένοι.
 Κεληνότες: χάνωνες ὄρῳντες.
 Κεχρησμοφθιμένον: μεμαντευμένον.
 Κίβδηλον: νόθον. ἀδόκιμον. 10
 Κηδεῖα: ταφή. ἐκφορά.
 Κήδειν. κακοῦν. λυπεῖν.
 Κηδεύουσ: οἰκίλους. προσφιλεῖς.
 Κηδεμονεῖα: πρόνοια. καὶ κηθεμῶν, ὁ φροντιστής.
 ὁ προνοητής. 15
 Κηδεστής: ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκέτης. ἢ πενθερός.
 Κήδεται: φροντίζει. βοηθεῖ. ἐπιμελεῖται.
 Κηδεύειν: φροντίζειν. ἢ θάπτειν.
 Κηδήσαντες: θεραπεύσαντες. ἢ λυπήσαντες.
 Κῆδος: ἡ συναλλαγή τοῦ γάμου, ἢ τοῦ πένθους. 20
 Κηλῖς: ῥύπος. μῶμος. μομφή. ἔλκος. οὐλή.
 Κηλούμενος: τερπόμενος, φλεγόμενος, οἶον ἀσπιδίς
 καὶ ἡδυφωνίαις.
 Κημός: εἶδος χαλινουῦ. ἢ φιμός.
 Κῆρ: ψυχή. θανατηφόρος μοῖρα. καὶ κῆρες, θανατη- 25
 φόροι μοῖραι.
 Κηφήν: ἀργός. ἄπρακτος. μετέωρος.
 Κιβωτός: λάρναξ. κίστη.
 Κιγκλίζει: σαλεύει. μοχλεύει. ἤχον ποιεῖ. κινεῖ.

2. Vox corrupte. Vid Kusteri adnotat. ad Suid. h. v.

3. Cod. σήραγγι. Locus est apud Lycephronem v. 122.

22. φλεγόμενος] Idem Photius, transposito tamen verborum ordine, ita ut sensus optime sese habeat. Saidas et Phavorinus φελεγόμενος. Facillimus error est inter φ et θ.

Καρηβαρῶν: τὴν κεφαλὴν βαρούμενος ἀπὸ μέθης οἴνου.

Κάρηνα: ἀκρόπολιν.

Καρπασινοί: πορτῖναι.

5 Καρπίζουσιν: ποτίζουσιν. εὐκαρπα ποιοῦσιν.

Κάρπωμα: θυσία προσφορά.

Κάρτα: λίαν. ἢ μεγάλως.

Καρυκεύων: ἀρτύων. ἡδύνων.

Καρυκεία: ἡ ἡδύτης τῶν ξωμῶν.

10 Καρφαλίον: ξηρόν. καὶ καρχαλίον, κατάξηρον.

Καρχαρόδους: τραχεῖς ὁδόντας ἔχων καὶ κάρχαρον, τὸ τραχύ.

* Καρχήσιον: τὸ ἄκρον τοῦ ἱστοῦ.

Καρωθεῖς: βαρῆθεις τῇ κεφαλῇ.

15 Κασαλβάς: πόρνη.

Κασίγνητος: γνήσιος ἀδελφός.

Κάσις: ἀδελφός.

Κατά: κυρίως ἐξ. ἐκ. ἐκ. ἀπό.

* Καρύκη: βρῶμα Λύδιον ἐξ αἵματος καὶ ἄλλων τι-
20 νῶν ἀρτυμάτων, οἷον ἐκ φοινίκων καὶ μέλιτος ἀφ'
οὗ καὶ τὸ συνταράττειν τι καὶ ἀναδεύειν καρυκεύ-
ειν φασί.

Καταβραβεύετω: καταλογιζέσθω. κατακρινέτω. κατ-
αγωνιζέσθω.

25 Καταγευσθεῖς: τῇ γένει νικηθεῖς.

Καταγλωττίσματα: τὰ περίεργα φιλήματα.

Κάταγμα: κατάσπασμα. ἢ μήρυμα.

Καταγοητεύων: ἀπατῶν.

4. Cod. καρπάσινοι.

17. In margine: ἡ καταφρεῖς καὶ πόρνης (sic).

19. Vid. Athen. XII. 516. C. edit. Dind. et quae VV. DD. protulerunt ad Hesychium v. καρύκη, ubi tamen notandum est, duplicatum π̄ Musuro deberi. Vid. Schow. Suppl. ad Hesych. p. 406.

23. Kusteri conjectura Cod. nostro confirmatur.

Κατάγραπτος: ποιμίλος.

Καταγωνίζεσθαι: νικᾶν.

Καταδείσας: φοβηθεῖς.

Καταδεῖται: προβαῖται.

Καταδηαῦν: κατακόπτειν. καταπραιδεύειν. 5

Καταδιῖσταισι: καταχωρίζουσιν.

Καταδύεται: καταβυθίζεται.

Κατάδουπος: καταψέκτης. ἡ φόφος.

Καταδύνοντα: κρύπτοντα.

Καταθέειν: κατατρέχειν. 10

Καταθύσεις: φώλους. ὑπονόμους. σπήλαια.

Καταθεῶτο: βλέποιο.

* Καταθεῖ: ἀναπαύσαι. ὡς καὶ καταθεῶμεν, ἀναπαύσωμεν.

Καταθλήσαντες: καταγωνισάμενοι. 15

Καταθρήσομεν: κατασκοπήσομεν.

Καταθύμιον: κατὰ ψυχὴν. εὐάρεστον.

Καταιγίς: ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἕαλη.

Καταιδεῖ: καταισχύνει. 20

Καταίροντες: καταπλέοντες.

* Κατ' αἶσαν: κατὰ τὸ πρέπον. κατὰ τὸ προσήμον.

Καταῖτυξ: εἶδος περικεφαλαίας μὴ ἐχούσης λόφον.

Κραιονῶσιν: βρέχουσιν. ἀντλοῦσιν. ἀλείφουσιν.

Κατὰ κάθετον: τὰ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διαστήματα. 25

Κατακροτομεῖν: κατακτενάζειν.

Κατακηλοῦσαν: θέλχουσαν. πραινουσαν.

Κατάκλιτα: κλίνας. θρόνους. εἰς ἀνάκλιτον ἐπιτηδείους.

Κατακροτεῖ: ἔργον ἐκτελεῖ. 30

Κατακωκύσαι: θρηνῆσαι.

Κατὰ κῶλον: κατὰ λέξεις.

8. Cod. καταψέκτης.

22. Photius κατὰ τρόπον, quod e Nostro emendandum est.

27. Cod. τραινουσαν.

Καταλεγέσθω: καταταττέσθω.

Καταλείβει: κατασάξει.

Καταλητίζεται: διαρπάξει.

Καταλύσας: καταστρέψας. αφανίσας. ἢ εὐωχηθεὶς.

5 τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαρχαμένου καταστροφῆς·
οὐ γὰρ δεῖ λέγειν κυρίως κατανεγκεῖν ἐκ' αὐτοῦ,
ἀλλὰ καταλυθεῖν.

Κατάλληλον: ἀρμόδιον. ὅμοιον.

Καταλήλως: ἀκολούθως. ἀρμόζοντως.

10 Καταλογάδην: τὰ περὶ λόγῳ γραφόμενα.

Κατάλογος: ἡ ἀπογραφὴ τῶν ὀφειλόντων στρατεῦ-
σθαι καὶ ἐξαριθμησθαι.

Καταμύουσιν: κατακλίνουσιν.

* Κατανδρίζεσθαι: κατακαλεῖν.

15 Κατανεανιεύεται: κατεσχύει. παυᾶται.

Κατανυγείς: λυπηθεὶς. μεταγνούς.

Κάταντα: καταφερῆ.

Καταπυγῶν: κατασπυλαίνων.

Καταπύγους: κιναιδους.

20 Καταπύγων: ὁ λόγος· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλ-
φησιτῶν οὕτως λεγομένων ἰχθύων, ὅτι ἐπονται κατ'
εὐράν· ἡ γενικὴ καταπύγωνος, καὶ καταπύγωνα ἡ
αἰτιατικὴ. καὶ αἱ ἄλλαι πτώσεις εὐρηται· εὐρηται
καὶ τὸ θηλυκὸν καταπύγων· καὶ ἡ πρῶξις, κατα-

25 πυγούνη.

Κατά ξυμφοράν: κατὰ συντυχίαν.

Καταπέλτης: εἶδος κολαστηρίου.

Καταπημήναιεν: καταβλήψαιεν.

Καταπίονα: λιπαρά.

30 Κατὰ πόδα: παρὰ πόδας. κατὰ τάξιν.

ονται

13. Cod. κατακλίνουσιν (sic), ita ut dubium esse possit, prae-
tuleritne alterutrum librarius, an utrumque indicare voluerit.

18. Cod. καταπύγων.

21. Cod. ἀφρίτων. Vid. Athen. VII. 319. C. edd. Dind. Cor-
rexerat Kusterus ad Suidam h. v.

Κατὰ ποσόν: πλεονάκεις.

Καταπροΐξεται: καταπροσηύσει. καταπροδώσει, οἶον
προΐκα ἐκφύγοι.

Κατὰ πρόσκλισιν: καθ' ἑτεροβάρειαν. ἢ ἑτερομέ-
ρειαν. 5

Καταρῥαψωδήσει: φλυαρήσει.

Κατὰ ῥήσις: κατάγνωσις.

Κατὰ ροῦν: κατ' εὐθείαν.

Κατασίνεσθαι: καταβλάπτεσθαι.

* Κατασκελετουμένα: λειπνυμένα. ἐξησθεν-10
κῶτα.

Κατασκήψαντος: ἐμπεσόντος.

Κατασκιθνυμένη: ἀνορατιζομένη.

Κατὰ σκοπόν: κατὰ τὸ προκείμενον. δέον.

Κατασοβεῖται: καταδιώκεται. 15

Κατασοβήσονται: καταδιωχθήσονται.

* Κατασοφισθεῖς: ἀπατηθεῖς.

Κατασοφισθεῖσα: καταχλευασθεῖσα.

Κατασοφισόμεθα: τεχνασόμεθα. μηχανῇ τινι κα-
κώσομεν. 20

Κατασπέρχων: σκουδάζων.

Καταστολή: ἡ στολή.

Κατὰ στόμα: κατὰ τὴν ἀρχήν, μεταφορικῶς.

Καταστοχάζεται: κατὰ σκοποῦ βλέπει. κατὰ στό-
χου βάλλει. 25

Καταστρέψαντος: πελευτήσαντος.

Καταστροφή: τέλος.

Κατὰ σφίγας: καθ' ἑαυτούς.

Κατατεθήπεσαν: κατεδαύμασαν.

Καταφάναι: κατακτείναν. 30

Καταφέακτι: προλέγει. ἐκινεῖ.

3. Cod. ἐκφύγει.

4. Cod. καταπρόσκειν — ἑτερομέρειαν.

8. Cod. καταβρόσιν.

Κατάφασις: πρόφρησις διὰ συνκαταθέσεως.

Καταφιλοσοφῶν: διὰ τῆς συγῆς νικῶν.

Καταφορικῶς: σφοδρῶς.

* Καταφυνέν: γεννηθέν.

5 Κατάφωρος: φανερός.

* Κατὰ χεῖρας: ἐπὶ τὰς χεῖρας, εὐκόλως.

Καταψαίρουσιν: κινεῖνται.

Καταψηφίζεται: κατακρίνεται.

Καταγότα: κεκλασμένα.

10 Καταβρόχθισεν: κατέπινεν.

Κατεγγυᾶν: παραδιδόναι.

Κατεδέρεθη: κατεκοιμήθη.

Κατεγλώπτιζε: κατεπιδόρει, κατηγόρει, ἐλιδόρει.

Κατεδηθωνκώς: καταβεβρωκώς.

15 Κατεδιήτησεν: κατηρώσατο.

Κατειρωνεύεται: μεγαλοφρονεῖ, ὑπερφρονεῖ, δο-
λιεύεται.

Κατεκήλησαν: κατεπράυνον.

Κατέλεκτο: κατεκοιμήθη.

20 Κατέλευσαν: ἐλίδασαν.

Κατέληξαν: κατέπαυσαν.

Κατεντυγκτήν: κατεντυγχάνουσιν, καὶ κατεν-
τυγκτῆς, ἀπὸ τοῦ κατήγορος.

Κατεκρυπτεύετο: ἐκκρυπτόμενος.

25 Κατεπτήχασιν: συνεστάλησαν.

Κατέρειπεν: ἐστέγνωσεν, ἢ ἐστεφανώσεν.

Κατεφόρημένοις: εὐτελεῖσιν.

Κατεφόρηκεν: ἐσάπη, ἐφάνισται.

Κατέσβη: ἐπαύσατο.

30 Κατεσκιόρωμένη: πεπαιωμένη.

Κατεσκηλητευμένος: ἐξουλητός, τεκλαιωσκημένος.

1. Cod. πρόφρησις.

16. Cod. μεγάλη φρονεῖ.

30. Cod. κατεσκειωμένη.

Κατέσκηψεν: κατέσχευεν.

Κατεσκληκώς: κατεξηραμμένος.

Κατεστιγμένον: πεποικιλμένον.

Κατεστόρεσεν: κατέστρωσεν.

Κατεστρατοπέδευσεν: κατέδραμεν πολεμικῶς. 6

Κατεστυγμένος: μεμίσγημένος.

Κάτευγμα: κατάρα.

Κατευθικτήσας: ἐπιτυχόν.

Κατευμαρρίζων: κατευχειρίζων.

Κατευμεγεθεῖν: καταδυναστεύειν. 10

Κατευνάζεται: κατακοιμίζεται.

Κατεφολνίξας: κατέβαψας.

Κατεφύοντο: κατέτρεχον.

Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ: ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ· καταχειροτονία δὲ καὶ ἀποχει- 15
ροτονία καὶ διαχειροτονία διαφέρουσιν. Καταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγένετο οὕτως· ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, ὅτι Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα· εἰτά οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον ἡ καταχειροτονία. Πάλιν ἀποχειροτονία ἐγένε- 20
το οὕτως· ὅτι μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα· καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἀποχειροτονία· λοιπὸν πάσας ἡρώδου τὰς χεῖρας, καὶ ἑώρα ὁ κῆρυξ, ποῖαι πλείους εἰσιν, πότερον τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν, ἢ μὴ· καὶ ὅσαι αὖ ἦσαν 25
πλείους εὐρεθεῖσαι, ἐκεῖ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει.

Κατηγορευκότα: κατειπόντα. A

Κατήδεσαν: κατήσχυαν.

* Κατημάξευμένος: τετριμμένος. ἐγγεγυμνασμένος.

Κατηρεφέα: κατεστεγασμένα. 30

Κατηφόνες: στυγνοί. ἢ ἀναλσχυνοί.

Κατηχθήμενος: βεβαρημένος.

1. H. 1. in margine leguntur: κατακληγόμενος, τετραγυματισμένος, μεμαστυγμένος.

9. Cod. κατευχειρίζων.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Κάτιμεν: κατερχόμεθα.

Κατισχνοῦν: καταλεπτύνειν.

Κατοιόμενος: ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν, καὶ φουδῶν ὑπερήφανος.

5 Κατοιχομένου: νεκροῦ. τεθνεώτος.

Κατ' ὀρφναίαν: κατὰ τὴν σκοτεινὴν.

Κατορώρυνται: κατακέχωσται.

Κατ' οὐραν: κατόπισθεν. ἐκ τῶν ὀπίσω.

* Καττύει: συρράπτει. κασσύει.

10 Κάττυμα: ἀπάτη. δόλος.

Κατωθούμενος: ἀνατρεπόμενος.

Κατώλισθον: κατέπεσον.

Κατωμαδόν: κατὰ τῶν ὤμων.

Καθωραῖξεται: σεμνύνεται.

15 Κατωρχήσαντο: κατεχάρησαν. κατέπαιξαν.

Καχλάζει: ταράσσεται. φλεγμαίνει. βράττει.

Κάψα: κίσπη. ἢ δήκη.

Κεδνός: σώφρων. συνετός. ἢ φρόνιμος.

Κειμήλια: κτήματα. ἢ ἀποκαίμενα πράγματα.

20 Κεῖρει: ἐσθίει. κατεσθίει.

Κεκασμένον: κεκοσμημένον.

Κεκαυτηριασμένος: μὴ ἔχων ὑγιή τὴν συνείδησιν.

Κεκλιμένος: περιεχόμενος.

Κεκιβδήλευται: διαβέβληται. κατέγνωσται. ἀποβέδο-

25 κίμασται. νεώδευται.

* Κεκμηκός: κάμων. γεγηρακός. κκοπιακός.

Κεκραιπαληκός: ὑψοραμμένος.

Κεκομφευμένος: σεμνός. ἀστείος. ἢ εὐκαλλώπιστος.

Κεκρόπη: Ἀθήνη.

30 Κελάδησαν: ἐβόησαν.

9. Recte Noster κασσύει, quod repono apud Photium.

16 Cod. ταράττει.

19. Suidas et Photius: κρήματα.

27. Cod. εὐφραμμένος.

Κεκρύφαλον: κεκρύφαντον. σαββακάδιον. σου-
δάριον.

Κελαδεινή: κυνηγός. θόρυβον κατὰ τὰς ἄγρας
ποιούσα.

* Κελαδοῦσιν: ἡχοῦσιν. μαλφδοῦσιν. 6

Κελαρύξει: μετὰ ἤχου ῥεῖ.

Κέλαιθος: ὁδός, ἀπὸ τοῦ κέλλαιον, ὃ ἔστιν εἰς τοῦμ-
προσθεῖν ἵναί. ὅθεν καὶ ἐξώκειλεν, ὃ ἔστιν ἐξω
τοῦ κέλλαιον γέγονεν.

Κέλυφος: τὸ λέπιον τοῦ ὠοῦ. 10

Κεμάς: ἔλαφος ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ, κοιμάς
τις ὦν.

Κένανδρον: κενὸν ἄνδρα.

Κενεόν: μάταιον.

Κενεμβατεῖν: εἰς κενὰ βαίνειν. κενὰ ἐπιχειρεῖν. 15

Κενεών: ὁ περὶ τὸν λαγόνά τόπος.

Κενοφωνίας: ματαιοφωνίας. ἀσεβείας. ἡγουν αἰ-
ρετικίας.

Κεντυρίων: ἐκατόνταρχος.

Κενῶν φάους: τυφλῶν. 20

Κέοιτο: ὑπάρχοιτο.

Κέπρος: εἶδος ὀρεῖου ὀξύτατου (in marg. γρ. ὀξύ-
όπου).

Κεπρωθεῖς: ἐπαρθεῖς. ἐρεθισθεῖς. ὀξείως ἑλαννέ-
μενος. 25

Κερατίζει: πορθεῖ. ἀναιρεῖ. διαρπατίζει.

Κεραόν: τέλειον.

Κέρας: τὸ τοῦ πολέμου μέρος καὶ τοῦ τόξου.

1. Cod. σαββακάριον. cf. Hesych. v. κεκρύφαλον et VV.
DD. adnotationes.

8. Cod. ἐξώκειλεν.

10. Suidas λέπυρον, quod in Photio pro λέπιον editum est.
At hoc non sollicitandum erat.

22. Cod. κέπρος. Glossam marginalem eadem antiquissima
manus adscripsit. Corrige: ὀξύωποῦ.

Κερσεβόλα: τὰ σκληρά, καὶ ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις συμφυόμενα, τῇ μὲν χοιρῇ μέλανα, στρογγύλα δὲ καὶ ἰσομεγέδη κέγχροις, ἃ συννεφόμενα τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκεται· εἴρηται δὲ οὕτως ἀπὸ
 6 τοῦ τὴν καταστροφὰν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλήσθαι καὶ ἀντιτίπτειν· ὅτ' ἂν οὖν λέγγ κερσεβόλους, τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ πευδομένους τοῖς νόμοις φησί.

* Κερσεφόρος: κερατοφόρος.

10 Κέρδιον: κρεῖττον. ὠφελιμώτερον.

Κερδαλέος: ποικίλος. πανουργός.

Κερδαλέη: ἡ ἀλώπηξ.

Κερδαλέοφρων: δομόβουλος. σιαλὴ βουλευόμενος.

Κέρδιστος: πανουργότατος.

15 Κερδοσύνη: πανουργία.

Κερκωπες: πανουργοί. δόλιον ἀπατεῶνες. κλέκτες, οἱ καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θησαυτικοὺς κύνας ἀπατᾷ, τοὺς ἀπλουστέρους φευκίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων.

20 Κερκωπίζοντες: χλευάζοντες. μακίζοντες, ὡς οἱ πύθηκοι.

Κέρκωψ: ἀπατεῶν. ἡ καὶ γένος πύθηκου.

Κερματίζει: εἰς λεπτὰ διαιρεῖ.

Κέρμα:

25 Κερτόμιος: ἐρεθιστικός.

Κερτομῶν: χλευάζων. ἐρεθίζων. ἐκείπτων.

Κεστόν ἱμάντα: ποικίλον ἱμάντα.

Κεστός: ὁ διεκείκωνται γένος καὶ διαπεποιμαμένος ἱμάς, οἷον ἔνδυμα Ἀφροδίτης· καταχρηστικῶς δὲ καὶ

30 πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φαντασιώδη ἔνδύματα.

7. Attulit Kusterus locum Platonis de Legg. IX. ab init. (Tom. VI. pag. 251. D. edit. Lips.)

12. Cod. κερδαλέη.

17. Cod. οἷον.

20. Cod. μονιζοντες.

Κεύθειν: κρύπτειν.

Κευθήμων: φωλεῶν. ἀποκρύφω.

* Κευθμώνος ἐν σήραγγι: κρυπτήρος ἐν μακροῦ
σπηλαίῳ.

Κεχαρισμένοι: πεφιλημένοι. 5

Κεχαρισμένα: εἰς χάριν αὐτῶν πάντα ποιεῖν.

Κεχειρωμένοι: ἡττημένοι.

Κεχηνότες: χαύνως ὀρώντες.

Κεχρησμοδημένον: μεμαντευμένον.

Κίβδηλον: νόθον. ἄδύκμιον. 10

Κηδεῖα: ταφή. ἐκφορά.

Κήδειν: κακοῦν. λυπεῖν.

Κηδεῖλους: οἰκίους. προσφιλεῖς.

Κηδεμονεῖα: πρόνοια. καὶ κηθεμών, ὁ φροντιστής.
ὁ προνοητής. 15

Κηδεστής: ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκεῖος. ἢ πενθερός.

Κήδεται: φροντίζει. βοηθεῖ. ἐπιμελεῖται.

Κηδεύειν: φροντίζειν. ἢ θάπτειν.

Κηδήσαντες: θεραπέυσαντες. ἢ λυπήσαντες.

Κῆδος: ἡ συναλλαγή τοῦ γάμου, ἢ τοῦ πένθους. 20

Κηλῖς: ῥύπος. μῶμος. μομφή. ἔλκος. σὺλή.

Κηλούμενος: τερόμενος, φλεγόμενος, οἷον ἀλλοῖς
καὶ ἡδυφωναῖς.

Κημός: εἶδος χαλινουῦ. ἢ φιμός.

Κῆρ: ψυχή. θανατηφόρος μοῖρα. καὶ κῆρες, θάνατος- 25
φόροι μοῖραι.

Κηφήν: ἀργός. ἄπρακτος. μετέωρος.

Κιβωτός: λάρναξ. κίστη.

Κιγκλίζει: σαλεύει. μοχλεύει. ἤχον ποιεῖ. κινεῖ.

2. Vox corrupte. Vid. Kusteri adnotat. ad Suid. h. v.

3. Cod. σήραγκι. Locus est apud Lycephronem v. 122.

22. φλεγόμενος] Idem Photius, transposito tamen verborum ordine, ita ut sensus optime sese habeat. Suidas: et Phavorinus
θελόμενος. Facillimus error est inter φ et θ.

* **Κιγκλῖς**: ὁ τοῦ δικαστηρίου κἀγκῆλος, ἦτοι τοῖ
ἱεροῦ οἴκου.

Κίδαρις: περιθῆμα κεφαλῆς. ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφα-
σμα. ἦτοι εἶδος καμαλαυκίου, ὃ καὶ τιάρα νοεῖται.

8 **τινὲς** δὲ κίδαριν λέγουσιν περικράνιον ποικίλον, ἢ
στεφάνιον, ἢ φαμιόλιον, ἢ πῖλον βασιλικὸν Περσῶν.
ἢ τὸ στροφίον, ὃ καὶ οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν.

Κίδναται: σκορπίζεται.

Κιθαίρων: ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ.

10 **Κικλήσκουσιν**: καλαῦσιν.

Κιμβικία: σφηκία. ἢ μέλισσα. ἢ μικρολογία. ἢ δια-
στροφή.

Κίναιδος: ἀσελγής.

Κινύρα: ὄργανον μουσικόν. ἢ κιθάρα.

15 **Κινυρή**: οἰκτρά. θρηνητική.

Κιφρόν: πυφρόν.

Κίρκον: ἱέρακα. ἢ οὐραν. ἢ κωπηλάτην.

Κισσύβιον: ἐκ κισσυνίου ξύλου ποτήριον.

Κιχρᾶ: [θανεῖται.]

20 **Κιχλίσμος**: ὁ λεπτός καὶ ἀκόλαστος γέλως.

Κλαγγή: ποιὰ τις φωνὴ ὀρνέου.

Κλαγγηθόν: μετὰ κραυγῆς.

Κλειθροῖς: κλειδῶμασιν.

Κλεινός: ἐνδοξος.

25 **Κλέρς**: δόξα.

Κλεπτόμενοι: ἀπατῶμενοι.

Κλεψύδρα: ὄργανον ἀστρολογικόν, ἐν ᾧ αἱ ὥραι
μετροῦνται.

4. Cod. καμαλαυκίον et τι ἄρα, ut in Cod. Galeano Photii.

5. ποικίλον.] Suidas et Phaverinus πῖλινον. Photius πῖλον, Hesychius πῖλον, quod Musurus correxit. Vid. Schom. Suppl. ad Hesych. p. 440.

11. Corrige: μέλισσα.

18. Photius: κισσύνιον.

19. Interpretamentum e Suida addidi.

Κληρος: οὐσία. ἢ λαχμός. λέγεται κληρος καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων, καὶ πρεσβυτέρων κληρος καὶ ἡ κληρονομία. κληρος, μέτρον γῆς, ὅθεν καὶ οἱ κληροῦχοι, ἀντὶ τοῦ, οἱ τοὺς κληρους καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς κατέχοντες. 5

Κλητεύειν: εἰς δικαστήριον καλεῖν ἅμα μάρτυσιν πῶς τοῖς τῆς παραγγελίας, οὗς κλητῆρας ὠνόμαζον.

Κλητῆρες: μάρτυρες.

Κλισιάδες: θύραι διακτιχοὶ ἢ σκηνή.

Κλισία: ἡ σκηνή. 10

Κλίτος: μέρος.

Κλοιός: περιτραχήλιος δεσμός.

Κλόνος: τάραχος. θόρυβος.

Κλοπαί: παραλογισμοί.

Κλυδώνιον: κύμα. 15

Κλύει: ἀκούει.

Κλυθεῖ: ἐπάκουσον.

Κλύτος: δόξα.

Κλώθει: κατασπᾶ. ἐπιμερίζει.

Κλώψ: κλέπτης. 20

Κναιόμενον: καταπονούμενον.

Κνεφαῖος: σκοτεινός.

Κνέφαλον: τύλη.

Κνέφας: σκότος. νύξ.

Κνίζων: λυπῶν. ἢ τέμνων. 25

Κνίσσησιν: ἀναδυμιάσειν.

Κνίσσης: λίπους. ἢ ἀναδυμιάσεως.

Κνίψ: ζωῦφιον. τοῦτου κνιπὸς ἢ γενική.

Κνώδαλον: ζῶον μικρόν. θηρίον. κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον, ποτὲ δὲ καὶ τὸ χερσαῖον. 30

Κόθορνος: ὑπόδημα ἀμφότερα δεξιόν.

9. Vld. Pierson. ad Moerid. p. 223 sqq.

22. Cod. κνέφος.

26. Cod. κνίσσειν.

27. Cod. κνίσης.

- Κοῖλον: βαθύ.
 Κοινεῖον: κορνείον.
 Κοινῶνας: [κοινωνούς.]
 Κοινολογία: κοινή διάλεκτος.
 5 Κοίρανος: βασιλεὺς. ἄρχων.
 Κοῖτος: κοίμημα.
 Κόβαλος: πανοῦργος.
 Κοδραντής: τὸ πᾶν. ἢ λεπτὰ δύο.
 * Κολαβρισθείη: χλευασθείη. ἢ κολασθείη.
 10 Κολεός: ξιφοθήκη.
 Κολοκύντη: μαρίκη.
 Κολοιούς: ὄνομα ὀρνέων μικρῶν.
 Κολοσυρτός: θόρυβος.
 Κολούει: χρωκοπεῖ. ἔλαττοῖ.
 15 Κολούεται: ἐμποδίζεται.
 Κολοφών: τὸ πέρας. τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν.
 Κόλλυβιστής: τραπεζίτης.
 Κόλλυβον: εἶδος νομίσματος.
 20 Κολώνη: πόλις μεγάλη.
 Κολωνός: γῆς ἀνάστημα. τόπος ὑψηλός.
 Κομιατον: ἐξαίτησιν λαμβάνων τοῦ ἀφθῆναι.
 Κομᾶ: γαυριᾶ. μεγαλοφρονεῖ. στεφανοῦται τριχῶν ὑπερβολῇ.
 25 Κόμιξ: ἐπιμελοῦ.
 Κομιδῆν: ἐπιμέλειαν.
 Κομιδῆ: πᾶν. λίαν. παντελῶς. ὁλοσχερῶς. εἰλικρινῶς. παντάπασι. τελείως.

3. Addidi e Suida.

18. Cod. κολυμβήτης. Hoc aperte vitiosum est. Suidas et Phavorinus: κολυβιστής: τραπεζίτης, quod reposui. Nihil enim frequentius in nostro Cod. quam τ et σ inter se permutari, μ vero ante labiales insertum, in vetustioribus Mss., quorum aetas ultra saeculum X ascendit, haud raro invenitur. Vid. Dorvill. ad Chariton. p. 656. Schow. Supplem. ad Hesych. p. 414.

22. Cod. κοματον, accent. om. — ἐφθῆναι.

Κομμός: περίεργος κόσμησις.

Κομμονητόριον: ἐπιστολή προσηκτική, ἀποστελλομένη εἰς χώρας.

Κομμάτρια: ἐμπλεκτήρια. ἢ κοσμάσα τὰς γυναῖκας.

* Κόθυμα: (κοίμημα. κῶμα).

5

Κομφεία: ἐλαφρία. ἀστείότης. πιθανολογία. ἀλαζονεία.

* Κομφεύεται: κολακεύει. πιθανοποιεῖ.

* Κομφόν: σπουδαῖον. ἐντιμον. εὐπρεπές τε καὶ χαρίεν.

Κομφόν: περίτρανον. περίλανον. πανοῦργον. ἀπατη- 10
τικόν. πιθανόν. τεχνικόν.

Κομῶσα: ἀνθοῦσα.

Κόναβος: ψόφος. ἥχος.

Κόνδυ: ποτήριον.

Κονίσσαλος: κονιορτός.

15

Κονίσουσιν: κονιορτὸν ἐγείρουσιν.

Κονσιστῶριον: θεῖον συνέδριον.

Κορδακίζει: αἰσχροῦ ὀρχεῖται.

Κορεῖν: κοσμεῖν βίβλους. ἢ σαρεῖν.

Κορθύνεται: κορυφούται. αὖξεται. ὑψοῦται. καὶ 20
ἐπαίρεται.

Κορικῶς: γυναικικῶς. ὡς κόρη.

Κόριον: κοράσιον μικρόν.

* Κορκορυγμοί: ταραχαί. καὶ κόρυκος μωρός τις, 25
μετρῶν τὰ κύματα.

Κοροκόσμια: τὰ τῶν παρθένων κοσμήματα.

Κόρσην: κρόταφον.

Κορυβαντιᾶ: μαίνεται. ἢ ὀρχεῖται. ἢ δαιμονίζεται.

Κορύζων: μεμωραμένος. ἢ μυξάζων. κόρυζα γὰρ 30
ἢ μύξα.

5. Hoc κόθυμα, quod infra v. κῶμα recurrit, depravatum esse, jam litterarum series clamat. Quid vero in ejus locum restituendum sit, videant acutiores.

15. Cod. κονίσσαλος.

24. κόρυκος mendosum esse nemo non videt.

29. Cod. μυξάζων.

- Κόρυθα:** περικεφαλαίαν.
Κόρυμβοι: κλώνες. ἢ ἄκρα.
Κορύνη: ῥοπάλη. οἱ δὲ ξίφος. οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπές.
Κορώνη: τὸ ἄκρον τοῦ ξύλου. ἢ τὴν πλήρωσιν.
6 Κορωνίς: ἀκρόρεια. ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα. στεφάνου τὸ κεφάλαιον.
Κοσμεῖ: διατάττει.
Κοσκυλμάτια: τῶν βυρσῶν τὰ σμικρότατα περικόμματα.
10 Κοσμησάμενος: διαταξάμενος.
Κοσμήτορες: διατάκτορες. ἡγεμόνες.
Κοσμιότης: εὐταξία.
Κόσμος: τάξις.
Κόσσυβος: ἀνάδεσμος. ἢ χιτῶν κροσσωτός.
15 Κότος: ὄργη. φθόνος. ἢ ὁ ἀδηφάγος.
Κοτταβίξει: οἶνον ποτηρίῳ ἀναρρίπτει, ὃ ἐποιοῦν οἰωνιζόμενοι.
Κοτύλαι: τὰ ἐν κοσὶ κοιλώματα.
Κοτύλη: εἶδος μέτρου. καὶ τὸ κοῖλον τοῦ ὀστίου.
20 ἔνθα ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ ἐνστρέφεται.
Κοτυληδόνες: αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι.
Κοτυλήρφυτον: πολὺ, ὥστε κοτύλῃ ἀρύεσθαι, ὃ ἐστὶν κοίλῃ τινί.
Κούρητας: νέους.
25 Κοῦρος: νέος.
Κουρήτες: ὄνομα ἔθνους.
*** Κουρίζουσα:** νεάζουσα. καίρουσα.
Κουρίζων: νέος ὑπάρχων.
Κουροτρόφος: παιδοτρόφος.
30 Κοῦστος: φύλαξ.
*** Κουστὼ δία:** τὸ δεσμοτήριον. ἢ τὸ τῷ δεσμοτηρίῳ ἐκκαίμενον στρατεύμα. σύστημα στρατιωτικόν. στίφος.

4. Lege: τόξον. Vid. Suid. h. v.

22. Iliad. ψ. 34.

- Κραδαίνων: σείων. ῥονῶν. σαλεύων.
 Κράδη: συκῇ.
 Κραίνουσιν: τελοῦσιν. πληροῦσιν. βασιλεύουσιν. κυ-
 ρεύουσιν.
 Κραιπάλη: ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως παλμός. 5
 Κράνος: περικεφαλαία.
 Κρασί: κεφαλαίς.
 Κραῦρον: ξηρόν. κατάπυρον.
 Κρήγυρον: ἀληθές. ἀγαθόν.
 Κρείων: βασιλεύς. ἡ ἄρχων κρατῶν μεγάλης. 10
 Κρήδεμνον: κεφαλοδέσμιον. ἡ μαφόριον.
 Κρημνοί: ἐξοχαί τόπων.
 Κρηπίς: θεμέλιος. ἡ εἶδος ὑποδήματος. ὑποβάθρα.
 Κρησφύγετα: τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στενὰ καὶ
 ὄχρωμάτα· οἱ δὲ φασιν, ὅτι Κρηῖτες τοὺς νησιώτας 15
 ἅμα Μίνω τῷ βασιλεῖ θαλασσοκρατοῦντι ἔφυγον εἰς
 σπήλαιά τινα, ὅθεν ἐκεῖνα ἀνομάσθησαν Κρησ-
 φύγετα.
 Κρητίζει: ψεύδεται.
 Κρινάμενος: ἐπιλεξάμενος. 20
 Κρίσεως: δοκιμασίας. ἀκολουθίας.
 Κριτός: ἐπίλεκτος.
 Κρίσις: ἐξέτασις. ψῆφος. βάσανος.
 Κρόκη: ῥοδάνη.
 Κροαίνων: τοῖς ποσὶ κρούων. ἡ ἐπιθυμῶν. 25
 Κρόσσας: κλιμακίδας.
 Κροτήσατε: ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν.
 Κροτόνων: κυνείων φθειρῶν.
 Κρύβδην: λαθραίως.
 Κρυφίνους: δόλιος. πανούργος. 30
 * Κρωβύλος: ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων· ἔστι δὲ καὶ
 εἶδος ἐμπλέγματος πρῶτῃν γινομένου παρὰ τοῖς πα-

14. Cod. Κρητας.

28. In margine additum est: σκυλοφονεῖται.

31. Thucyd. I. c. 6.

Κάτιμεν: κατερχόμεθα.

Κατισχνούν: καταλεπτύνειν.

Κατοιόμενος: όνομάζων έαυτόν μέγαν, καί φουδών.
ύπερήφανος.

5 Κατοιχομένον: νεκρού. τεθνεώτος.

Κατ' όρφναίαν: κατά την σκοτεινήν.

Κατορώρυνκται: κατακéchωσται.

Κατ' ούραν: κατόπισθεν. εκ των όπισω.

* Καττύει: συζδάπτει. κασσύει.

10 Κάττυμα: άπάτη. δόλος.

Κατωθούμενος: άνατρεπόμενος.

Κατάλισθον: κατέπεσον.

Κατωμαδόν: κατά των άμων.

Καθφαίξεται: σεμνύνεται.

15 Κατωρχήσαντο: κατεχόρυσαν. κατέπαιξαν.

Καχλάζει: ταράττεται. φλεγμαίνει. βράττει.

Κάψα: κίση. ή θήκη.

Κεδνός: σώφρων. συνετός. ή φρόνιμος.

Κειμήλια: κτήματα. ή άποκείμενα πράγματα.

20 Κείρει: έσθίει. κατεσθίει.

Κεκασμένον: κεκοσμημένον.

Κεκαυτηριασμένος: μη έχων ύγιή τήν συνείδησιν.

Κεκλιμένος: περιεχόμενος.

Κεκιβδήλευται: διαβέβληται. κατέγνωσται. αποδίδο-

25 κίμασται. γενόθενται.

* Κεκμηκός: κάμων. γεγηρακός. κεκοπιακός.

Κεκραιπαληκός: ηύφραμμένος.

Κεκομφευμένος: σεμνός. άστέος. ή εύκαλλώπιστος.

Κεκρόπη: Αθήνη.

30 Κελάδσαν: έβόδσαν.

9. Recte Noster κασσύει, quod repono apud Photium.

16 Cod. ταράττει.

19. Suidas et Photius: χρήματα.

27. Cod. εύφραμμένος.

Κεκρύφαλον: πεκρύφαντον. σαββαπάδιον. σου-
δάριον.

Κελαδεινή: κυνηγός. θόρυβον κατὰ τὰς ἄγρας
ποιούσα.

* **Κελαδοῦσιν:** ἤχουσαν. μαλφδοῦσιν. 5

Κελαρύζει: μετὰ ἤχου ρεῖ.

Κέλενθος: ὁδός. ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ὃ ἔστιν εἰς τοῦ-
προσθεν ἵεναι· ὅθεν καὶ ἐξώκειλεν, ὃ ἔστιν ἔξω
τοῦ κέλλειν γέγονεν.

Κέλυφος: τὸ λέπιον τοῦ αἰοῦ. 10

Κεμάς: ἔλαφος ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ, κοιμάς
τις αἶν.

Κένανδρον: κενὸν ἄνδρα.

Κενεόν: μάταιον.

Κενεμβατεῖν: εἰς κενὰ βαίνειν. κενὰ ἐκχυρεῖν. 15

Κενεών: ὁ περὶ τὸν λαγόνα τόπος.

Κενοφωνίας: ματαιοφωνίας. ἀσεβείας. ἤρουν αἰ-
ρετικάς.

Κεντυρίων: ἐκατόνταρχος.

Κενῶν φάους: τυφλῶν. 20

Κέιοιτο: ὑπάρχοιτο.

Κέιφος: εἶδος ὀρεῖου ὄξυτάτου (in marg. γρ. ὄξυ-
όπου).

Κεφωθεῖς: ἐκαρθεῖς. ἐρεθισθεῖς. ὀξέως ἐλαυνό-
μενος. 25

Κερατίζει: πορθεῖ. ἀναιρεῖ. διαρπαζει.

Κεράον: τέλειον.

Κέρας: τὸ τοῦ πολέμου μέρος καὶ τοῦ τόξου.

1. Cod. σαββαπάδιον. cf. Hesych. v. πεκρύφαντον et VV.
DD. adnotationes.

8. Cod. ἐξώκειλεν.

10. Suidas λέπυρον, quod in Photio pro λέπιον editum est.
At hoc non sollicitandum erat.

22. Cod. κέρωνες. Glossam marginalem eadem antiquissima
manus adscripsit. Corrige: ὀξυκαπὸς.

Κερασβόλα: τὰ σκληρά, καὶ ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις συμφυόμενα, τῇ μὲν χοροῖ μέλανα, στρογγύλα δὲ καὶ ἰσομεγέθη κήγχοις, ἃ συννεφόμενα τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήνεται· εἴρηται δὲ οὕτως ἀπὸ
 5 τοῦ τὴν κατασπορὰν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλήσθαι καὶ ἀντιτύπτειν· ὅτ' ἂν οὖν λέγη κερασβόλους, τοὺς ἀπαιδέντους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ παιδομένους τοῖς νόμοις φησί.

* **Κερασφόρος:** κερατοφόρος.

10 **Κέρδιον:** κρεῖττον. ὠφελιμώτερον.

Κερδαλέος: ποικίλος. πανούργος.

Κερδαλέη: ἡ ἀλώπηξ.

Κερδαλέφρων: δολόβουλος. ἀκολιὰ βουλευόμενος.

Κέρδιστος: πανουργότατος.

15 **Κερδοσύνη:** πανουργία.

Κέρκωπες: πανούργοι. δόλιον ἀπατωῶνες. κόλακες, οἱ καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θησαυτικοὺς κύνας ἀπατᾷ, τοὺς ἀπλουστέρους φανακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων.

20 **Κερκωπίζοντες:** χλευάζοντες. μακίζοντες, ὡς οἱ πύθηκοι.

Κέρκωψ: ἀπατωῶν. ἡ καὶ γένος πύθηκου.

Κερματίζει: εἰς λεπτὰ διαιρεῖ.

Κέρμα:

25 **Κερτόμιος:** ἐρεθιστικός.

Κερτομῶν: χλευάζων, ἐρεθίζων. σκώπτων.

Κεστόν ἱμάντα: ποικίλον ἱμάντα.

Κεστός: ὁ δεσπικανημένος καὶ διαπαικουμένος ἱμάς, οἷον ἔνδυμα Ἀφροδίτης· καταχρηστικῶς δὲ καὶ

30 πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φαντασιώδη ἐνδύματα.

7. Attulit Kusterus locum Platonis de Legg. IX. ab init. (Tom. VI. pag. 251. D. edit. Lips.)

12. Cod. κερδαλέη.

17. Cod. οἷον.

20. Cod. μονκίζοντες.

Κεύθειν: κρύπτειν.

Κευθήμων: φωλεῶν. ἀποκρύφω.

* Κευθμώνος ἐν σήραγγι: κρυπτήρος ἐν μακροῦ
σπηλαίῳ.

Κεχαρισμένοι: πεφιλημένοι.

5

Κεχαρισμένοι: εἰς χάριν αὐτῶν πάντα ποιεῖν.

Κεχειρωμένοι: ἡττημένοι.

Κεληνότες: χαύνως ὀρῶντες.

Κεχρησφωδημένον: μεμαντευμένον.

Κιβδηλον: νόθον. ἀδόκιμον.

10

Κηδεία: ταφή. ἐκφορά.

Κήθειν: κακοῦν. λυπεῖν.

Κηδεῖλους: οἰκείους. προσφιλεῖς.

Κηδεμονία: πρόνοια. καὶ κηδεμών, ὁ φροντιστής.
ὁ προνοητής.

15

Κηδεστής: ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκείος. ἢ πενθερός.

Κήδεται: φροντίζει. βοηθεῖ. ἐπιμελεῖται.

Κηδεύειν: φροντίζειν. ἢ θάπτειν.

Κηδήσαντες: θεραπεύσαντες. ἢ λυπήσαντες.

Κήδος: ἡ συναλλαγή τοῦ γάμου, ἢ τοῦ πένθους.

20

Κηλῖς: ῥύπος. μῶμος. μομφή. ἔλκος. οὐλή.

Κηλούμενος: τερπόμενος, φλεγόμενος, οἶον αἰλῶν
καὶ ἡδυφωνίαις.

Κημός: εἶδος χαλινοῦ. ἢ φιμός.

Κῆρ: ψυχή. θανατηφόρος μοῖρα. καὶ κῆρες, θανατη-
φόροι μοῖραι.

25

Κηφήν: ἀργός. ἄπρακτος. μετέωρος.

Κιβωτός: λάρναξ. κίστη.

Κιγκλίζει: σαλεύει. μοχλεύει. ἤχον ποιεῖ. κινεῖ.

2. Vox corrupte. Vid. Kusteri h. notat. ad Suid. h. v.

3. Cod. σήραγγι. Locus est apud Lycephronem v. 122.

22. φλεγόμενος] Idem Photius, transposito tamen verborum ordine, ita ut sensus optime sese habeat. Suidas et Phavorinus θελγόμενος. Facillimus error est inter φ et θ.

* **Κιγκλῖς**: ὁ τοῦ δικαστηρίου κἀγκίλος, ἦτοι τοῖ
ἱεροῦ οἶκον.

Κίδαρις: περίθημα κεφαλῆς. ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕψο-
σμα. ἦτοι εἶδος καμαλανκίου, ὃ καὶ τιάρα νοεῖται.
8 **τινὲς** δὲ κίδαριν λέγουσιν περιφάνιον ποικίλον, ἢ
στεφάνιον, ἢ φακίολιον, ἢ πῖλον βασιλικὸν Περσῶν.
ἢ τὸ στρόφιον, ὃ καὶ οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν.

Κίδναται: σκορπίζεται.

Κιθαιρών: ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ.

10 **Κικλήσκουσιν**: καλοῦσιν.

Κιμβικία: σφηκία. ἢ μέλισσα. ἢ μυκηλογία. ἢ δια-
στροφή.

Κίναιδος: ἀσελγής.

Κινύρα: ὄργανον μουσικόν. ἢ κιδάρα.

15 **Κινυρή**: οἰκτρά. θρηνητική.

Κιφρόν: πυφρόν.

Κίρκον: ἱέρακα. ἢ οὐράν. ἢ καπηλάτην.

Κισσύβιον: ἐκ κισσυνίνου ξύλου ποτήριον.

Κιχρά: [θανείζει.]

20 **Κιχλίσμος**: ὁ λεπτός καὶ ἀκόλαστος γέλως.

Κλαγγή: ποιά τις φωνὴ ὀρνέου.

Κλαγγηθόν: μετὰ κραυγῆς.

Κλειθροίς: κλειδώμασιν.

Κλεινός: ἐνδοξος.

25 **Κλέρς**: δόξα.

Κλεπτόμενοι: ἀπατῶμενοι.

Κλεψύδρα: ὄργανον ἀστρολογικόν, ἐν ᾧ αἱ ὥραι
μετροῦνται.

4. Cod. καμαλανκίου et τι ἄρα, ut in Cod. Galeano Photii.

5. ποικίλον.] Suidas et Phavorinus πῖλινον. Photius πῖλον.
Henrychius πῖλινον, quod Musurus contraxit. Vid. Schow. Suppl. ad
Henrych. p. 440.

11. Corrige: μαισσία.

18. Photius: κισσύνιον.

19. Interpretamentum e Suida addidi.

Κληῖρος: οὐσία. ἢ λαχμός. λέγεται κληῖρος καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων, καὶ πρεσβυτέρων κληῖρος καὶ ἡ κληρονομία. κληῖρος, μέτρον γῆς, ὅθεν καὶ οἱ κληροῦχοι, ἀντὶ τοῦ, οἱ τοὺς κληῖρους καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς κατέχοντες.

6

Κλητεύειν: εἰς δικαστήριον καλεῖν ἅμα μάρτυσι πῖστοις τῆς παραγγελίας, οὗς κλητῆρας ὠνόμαζον.

Κλητῆρες: μάρτυρες.

Κλισιάδες: θύραι. δίαπυχοι. ἢ σκηνή.

Κλισία: ἡ σκηνή.

10

Κλίτος: μέρος.

Κλοιός: περιτραχήλιος δεσμός.

Κλόνος: τάραχος. θόρυβος.

Κλοπαί: παραλογισμοί.

Κλυδώνιον: κύμα.

15

Κλύει: ἀκούει.

Κλυθι: ἐπάκουσον.

Κλύτος: δόξα.

Κλώθει: κατασπᾶ. ἐπιμερίζει.

Κλώψ: κλέπτης.

20

Κναιόμενον: καταπονούμενον.

Κνεφαῖος: σκοτεινός.

Κνέφαλον: τύλη.

Κνέφας: σκότος. νύξ.

Κνίξων: λυπῶν. ἢ τέμνων.

25

Κνίσσῃσιν: ἀναθυμιάσεσιν.

Κνίσσης: λίπους. ἢ ἀναθυμιάσεως.

Κνίψ: ζωῦφιον. τούτου κνιπὸς ἡ γενική.

Κνώδαλον: ζῶον μικρόν. θηρίον. κυρίως μὲν τὸ θη-

λάσσιον, ποτὲ δὲ καὶ τὸ χερσαῖον.

30

Κόθορνος: ἐπόδημα ἀμφότερα δεξιόν.

9. Vid. Pierson. ad Moerid. p. 228 sqq.

22. Cod. κνίφος.

26. Cod. κνίσσιν.

27. Cod. κνίσης.

Κοῖλον: βαθύ.

Κοινεῖον: πορνεῖον.

Κοινῶνας: [κοινωνούς.]

Κοινολογία: κοινή διάλεκτος.

6 Κοίρανος: βασιλεύς. ἄρχων.

Κοῖτος: κοιμημα.

Κόβαλος: πανούργος.

Κοδράντης: τὸ πᾶν. ἡ λεπτὰ δύο.

* Κολαβρισθείη: χλευασθείη. ἡ κολασθείη.

10 Κολεός: ξιφοθήκη.

Κολοκύντη: μαρίκη.

Κολοιούς: ὄνομα ὀρνέων μικρῶν.

Κολοσυρτός: θόρυβος.

Κολούει: χρεωκοπεῖ. ἐλαττοῖ.

15 Κολούεται: ἐμποδίζεται.

Κολοφών: τὸ πέρας. τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν.

Κολλυβιστής: τραπέζιτης.

Κόλλυβον: εἶδος νομίσματος.

20 Κολώνη: πόλις μεγάλη.

Κολωνός: γῆς ἀνάστημα. τόπος ὑψηλός.

Κομίατον: ἐξαίτησιν λαμβάνων τοῦ ἀφειδῆναι.

Κομᾶ: γαυριᾶ. μεγαλοφρονεῖ. στεφανοῦται τριχῶν ὑπερβολῇ.

25 Κόμιξε: ἐπιμελοῦ.

Κομιδήν: ἐπιμέλειαν.

Κομιδῆ: πᾶν. λίαν. παντελῶς. ὁλοσχερῶς. εὐκρινῶς. παντάπασι. τελείως.

3. Addidi e Suida.

18. Cod. *κολυβήτης*. Hoc aperte vitiosum est. Suidas et Phavorinus: *κολυβιστής: τραπέζιτης*, quod reposui. Nihil enim frequentius in nostro Cod. quam *τ* et *ς* inter se permutari, *μ* vero ante labiales insertum, in vetustioribus Mas., quorum aetas ultra saeculum X adscendit, haud raro invenitur. Vid. Dorrill. ad Chariton. p. 656. Schow. Supplem. ad Hesych. p. 414.

22. Cod. *κοματον*, accent. om. — *εφειδῆναι*.

Κομμός: περίεργος κόσμησις.

Κομμονητόριον: ἐπιστολή προστακτική, ἀποστελλομένη εἰς χώρας.

Κομμάτρια: ἐμπλεκτήρια. ἢ κοσμάσα τὰς γυναῖκας.

* Κόθυμα: (κοίμημα. κῶμα).

5

Κομψεία: ἐλαφρία. ἀστειότης. πιθανολογία. ἀλαζονεία.

* Κομψεύεται: κολακεύει. πιθανοποιεῖ.

* Κομψόν: σπουδαῖον. ἐντιμον. εὐπρεπές τε καὶ χαρίεν.

Κομψόν: περίτρανον. περίλανον. πανοῦργον. ἀπατη- 10
τικόν. πιθανόν. τεχνικόν.

Κομῶσα: ἀνθοῦσα.

Κόναβος: ψόφος. ἤχος.

Κόνδυ: ποτήριον.

Κονίσσαλος: κονιορτός.

15

Κονίσουσιν: κονιορτὸν ἐγείρουσιν.

Κονσιστώριον: θεῖον συνέδριον.

Κορθακίζει: αἰσχρὰ ὀρχεῖται.

Κορεῖν: κοσμεῖν βίβλους. ἢ σαρεῖν.

Κορθύνεται: κορυφοῦται. αὖξεται. ὑψοῦται. καὶ 20
ἐπαίρεται.

Κορτκῶς: γυναικικῶς. ὥς κόρη.

Κόριο: κοράσιον μικρόν.

* Κορκορυμοί: ταραχαί. καὶ κόρυκος μωρός τις, 25
μετρῶν τὰ κύματα.

Κοροκόσμια: τὰ τῶν παρθένων κοσμήματα.

Κόρσην: κρόταφον.

Κορυβαντιᾶ: μάλνεται. ἢ ὀρχεῖται. ἢ δαιμονίζεται.

Κορύζων: μεμωραμένος. ἢ μυξάζων· κόρυζα γὰρ 30
ἢ μύξα.

5. Hoc κόθυμα, quod infra τ. κῶμα recurrit, depravatum esse, jam litterarum series clamat. Quid vero in ejus locum restituendum sit, videant acutiores.

15. Cod. κονίσσαλος.

24. κόρυκος mendosum esse nemo non videt.

29. Cod. μυξάζων.

Κόρυθα: περικεφαλαίαν.

Κόρυμβοι: κλώνες. ἢ ἄκρα.

Κορύνη: ῥοπάλη. οἱ δὲ ξίφος. οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπές.

Κορώνη: τὸ ἄκρον τοῦ ξύλου. ἢ τὴν πλήρωσιν.

Κορωνίς: ἀκρόρεια. ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐκίθημα. στεφάνου τὸ κεφάλαιον.

Κοσμεῖ: διατάττει.

Κοσκυλμάτια: τῶν βυσσῶν τὰ μικρότατα περικόμματα.

10 Κοσμησάμενος: διαταξάμενος.

Κοσμήτορες: διατάκτορες. ἡγεμόνες.

Κοσμιότης: εὐταξία.

Κόσμος: τάξις.

Κόσσυμβος: ἀνάδεσμος. ἢ χιτῶν κροσσωτός.

15 Κότος: ὀργή. φθόνος. ἢ ὁ ἀδηφάγος.

Κοτταβίζει: οἶνον ποτηρίῳ ἀναφύκει, ὃ ἐκρίουν οἰωνιζόμενοι.

Κοτύλαι: τὰ ἐν ποσὶ κοιλώματα.

Κοτύλη: εἶδος μέτρου. καὶ τὸ κοῖλον τοῦ ὀστίου.

20 ἔνθα ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ ἐνστρέφεται.

Κοτυληδόνες: αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι.

Κοτυλήρῳντον: πολὺ, ὥστε κοτύλη ἀρύεσθαι, ὃ ἐστὶν κοίλῳ τινί.

Κούρητας: νέους.

25 Κούρος: νέος.

Κουρήτες: ὄνομα ἔθνους.

*** Κουρίζουσα:** νεάζουσα. παίζουσα.

Κουρίζων: νέος ὑπάρχων.

Κουροτρόφος: παιδοτρόφος.

30 Κοῦστος: φύλαξ.

*** Κουστωδία:** τὸ δεσμοτήριον. ἢ τὸ τῷ δεσμοτηρίῳ ἐπικείμενον στρατεύμα. σύστημα στρατιωτικόν. στίφος.

4. Legs: τόξον. Vid. Suid. h. v.

22. Iliad. φ. 34.

Κραδαίνων: σείων. ῥονῶν. σαλεύων.

Κράδῃ: συκῇ.

Κραίνουσιν: τελοῦσιν. πληροῦσιν. βασιλεύουσιν. κυ-
ριεύουσιν.

Κραιπάλη: ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως παλμός.

5

Κράνος: περικεφαλαία.

Κρασί: κεφαλαῖς.

Κραῦρον: ξηρόν. κατάπυρον.

Κρήγυρον: ἀληθής. ἀγαθόν.

Κρείων: βασιλεύς. ἡ ἄρχων κρατῶν μεγάλης.

10

Κρήδεμνον: κεφαλοδέσμιον. ἡ μαφόριον.

Κρημνοί: ἔξοχα τόπων.

Κρηπίς: θεμέλιος. ἡ εἶδος ὑποδήματος. ὑποβάθρα.

Κρησφύγετα: τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στενὰ καὶ
ὄχρωμάτα· οἱ δὲ φασιν, ὅτι Κρητες τοὺς νησιώτας 15
ἅμα Μίνω τῷ βασιλεῖ θαλασσοκρατοῦντι ἔφυγον εἰς
σπήλαιά τινα, ὅθεν ἐκεῖνα ὠνομάσθησαν Κρησ-
φύγετα.

Κρητίζει: ψεύδεται.

Κρινάμενος: ἐπιλεξάμενος.

20

Κρίσεως: δοκιμασίας. ἀκολουθίας.

Κριτός: ἐπίλεκτος.

Κρίσις: ἐξέτασις. ψῆφος. βάσανος.

Κρόκη: ῥοδάνη.

Κροαίνων: τοῖς ποσὶ κρούων. ἡ ἐκιδνυῶν.

25

Κρόσσας: κλιμακίδας.

Κροτήσατε: ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν.

Κροτόνων: κυνείων φθειρῶν.

Κρύβδην: λαθραίως.

Κρυψίνους: δόλιος. πανούργος.

30

* Κρωβύλος: ὁ μαλλὸς τῶν παιδιῶν· ἔστι δὲ καὶ
εἶδος ἐμπλέγματος πρῶην γυνομένου παρὰ τοῖς πα-

14. Cod. Κρητας.

28. In margine additum est: σκυλοφρονετών.

31. Thucyd. I. c. 6.

λαιοῖς τῶν Ἀθηναίων, ὥς ξινωμεν ἐν τοῖς Θουκυ-
 διδαίους.

Κράζει: ὥς κόραξ, ἢ κορώνη κράζει.

Κτηδόνες: τριόδοντες ἰχθύες. καὶ θηρίδια. καὶ αἱ ἐπ'
 5 εὐθείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις.

Κτίλος: προηγούμενος τῶν προβάτων κριός.

Κύαθος: ἀντλητήριον. μέτρον ὑγρῶν ὀγγιῶν δύο.

Κυάνεοι: μέλανες.

Κύβεθρον: θήκην μελισσῶν.

10 Κυανοχαίτης: μελάνθριξ, πορφυρόθριξ. Ποσειδῶν.

* Κυβεία: πανουργία. ὁ τόπος, ἔνθα συνέρχονται αἱ
 κυβεύοντες, ὃ νῦν καλοῦσιν τινες ταβλιστήριον.

Κύβος: πᾶν τετραγώνον.

Κυβεία: πανουργία.

15 Κυθάλιμον: ἔνδοξον. τίμιον. εὐπρεπές.

Κυδοιμός: θόρυβος. ταραχος.

Κύδιστος: ἔνδοξος.

Κῦδος: γαῦρος. δύναμις. φήμη. δόξα.

Κύει: γεννᾷ.

20 Κυζηθμός: ἡ ἀσαφής τῶν κυνῶν βοή.

Κυκᾶ: ταράττει.

Κυκῶν: πόμα ἐκ διαφόρων μιγμάτων κινούμενον.

Κύκλα: τρόχους.

Κυκλήσομεν: ἀναξεύσομεν.

25 Κυκλοφορεῖται: κατὰ κύκλον φέρεται. κινεῖται.

Κύκλωπες: ἄγριοι ἄνθρωποι.

Κυκώμενος: ταραττόμενος.

Κυλινδεῖ: κυλλεῖ. ἐπιφέρεται.

Κύλιξ: φιάλη. ποτήριον.

4. Cod. τριόδοι, quod vitium e compendio scribendi ortum, etiam in Photio Galeano est.

7. Cod. ὑγρῶν, cui eadem manus superaddidit: ὀγγῶν. Sequitur compendium ρ. β'. quod legendum: est ὀγγιῶν δύο. Vid. supra ad v. διδραχμον.

22. Cod. μίγμα.

Κυλοιδιδῶν: τὰ κοῖλα οἰδῶν· ἔστι δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς
ὀφθαλμούς.

Κυμαίνει: ταράσσει,

Κυμάτεια: αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι [καὶ] λιθο-
ποιοῖς.

Κύμβαχος: ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν καὶ ἄνω τοὺς πόδας.

Κυνέη: περικεφαλαία.

Κυνηδόν: ὡς κύων.

Κυνοραῖσταί: κρότῳνες· οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα
ἐκπιέζοντες.

Κυνόσαργες: τόπος ἔστιν παρὰ Ἀθηναίοις, καὶ λε-
γὸν Ἡρακλέους κατ' αἰτίαν τοιαύτην· Ἀίδυμος ὁ
Ἀθηναῖος ἔθνη ἐν τῇ ἐστὶν· εἶτα κύων λευκὸς ἤρ-
πασε τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἰς τινα τόπον· οὐ τὸ
ἱερεῖον ἀπέθετο, Ἡρακλέους βωμὸν ἀφείλει ἰδρῶσα-
σθαι, ὅθεν ἐκλήθη Κυνόσαργες. Ἐπεὶ οὖν ὁ Ἡρα-
κλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐτε-
λοῦντο, οἱ μήποτε πρὸς πατρός, μήτε πρὸς μητρός
πολιταί.

Κυνώπιδος: ἀναιδοῦς.

Κύπελλα: κισσύβιον· ποτήριον.

Κυπρίξουσαι: ἀνθοῦσαι.

Κυρβάσιαν: κεφαλὴν ἀλκίτορος.

Κυρεῖ: τυγχάνει.

Κύρβασις: ἐνιοὶ μὲν

Κύρημα: ἐπίτευγμα· συγκύρημα· ἔρμαιον.

Κυρία: ἡ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις· καὶ κυ-
ρία, ἡ ὠρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα.

Κυρίσσει: κέρατι τίπτει.

Κῦρος: ἐξουσία· καὶ ὄνομα κύριον.

4. Cod. κυμάτεια. Omissum καὶ e Suida addidi.

6. Vid. Lycophr. v. 66.

7. Cod. κυναίη.

10. Cod. ἐκπιέζοντες. Scribe ἐκπίζοντες, vel ἐκπιζόντες, ut
apud Suidam et Photium.

25. Signum lacunae in Cod.

Κῦτος: ὄγκος. χάρημα. βάθος.

Κύστιν: οὐρήθραν. ἐφήβιον. ὑπογαστρion.

Κυφόν: κεκυμμένον.

Κυφός: κεκυρτωμένος.

5 Κυψέλη: κυβέρτιον μελισσῶν· λέγεται δὲ καὶ ὁπὴ τοῦ ὠτός.

Κώδιον: προβάτειον δέσμα.

Κώθων: εἶδος ποτηρίου.

Κωθωνίσαι: μεθύσαι.

10 * Κωκύοντες: θρηνηόντες.

Κωκυτός: ὄνομα ποταμοῦ. ἢ θρηῆτος.

* Κωλιά: μέρος κρέατος.

Κώληπα: τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος· ἢ κόξα.

Κωλύμη: κώλυμα. κώλυσις. ἐμπόδιον. ἔστιν δὲ ἡ λέ-

15 ξις Θουκυδίδου.

Κωλώτης: ἀσκαλαβώτης.

Κῶμα: κοίμημα. κώθυμα.

Κωμάζει: ᾄδει. ὑβρίζει.

Κωμαστής: ὁ τρυφῶν μετ' ὧδῆς ἀσελοῦς.

20 Κῶμοι: ὧδαί. ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης.

Κωμφδία: ὕβρεις. διασύρμοι. ἐμπαιγματα.

Κωνειαζομέναις: θανάσιμον φάρμακον πινούσαις.

* Κώνειον: θανάσιμον. δηλητήριον.

Κωνοειδές: σχῆμα τοιοῦτον, οἷον στροβιλοειδές.

25 Κῶνοι: στροβίλοι.

Κώρυκος: θυλάκιον.

Κωτίλος: πανούργος. ἢ κόλαξ. ἀπατεῶν.

Κωτίλλω: λαλῶ.

Κωφόν: ἄηχον. ἀσθενές. ἀμβλύ.

5. 6. Recte ὁπὴ τοῦ ὠτός. Suidas ὁπλὴ τ. ὦ.

14. Thucyd. I. c. 92.

Λ.

Λαβαῖς: ἐπαφαῖς. ἢ ἀφορμαῖς. ἢ μέμψειν.

Λάβρα: δημόσιος στενωπός. ἀμφοδός. ῥύμη, δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν.

Λαβραγόρη: σφοδρῶς δημογοροῦντα.

Λαβύρινθος: κοχλιοειδὴς τόπος. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν 5
φλυάρων.

Λαβεῖν τιμωρίαν: ἀντὶ τοῦ ἐκδικηθῆναι.

Λάγανα: πλακοῦντια ὡς πυρώδη.

Λάγνος: πόρνος. αἰσχρός.

Λαιά: ἀριστερά. ἢ κολόβιον.

10

Λαιλαψ: μετὰ ἀνέμου ὄμβρος καὶ σκότος.

Λαιμαργία: ἡ σύντονος ἐπιθυμία.

Λαιόν: ἀριστερόν.

* Λαιθάργος: λαιθάργους ἐκάλουν τοὺς κύνας, τοὺς
λάθρα δάκνοντας.

15

Λαιφός: ἱμάτιον.

Λαιψηρόν: ταχύ. σφοδρόν. κοῦφον. Λάκωνες τὸ
ἡμίξηρον.

Λακέρυζα: κορῶνη, ἡ μεγάλη κράζουσα.

Λάκισμα: σχίσμα.

20

Λακωνικός: στενός. ἀνδρείος.

Λαλίστερος: ἀθολεσχέστερος.

Λαλίστατον: τὸν κατὰ λόγον σοφόν. λέγεται δὲ καὶ
ὁ εὐγλωττος, καὶ ὁ εὐφωνος.

* Λαμία: θηρίον. καὶ γυνή τις ἀρχαία Αἰβύσσα.

25

Λαμπιστίνη: ἄμαξα βασιλική ὅ ἐστιν, ἄρμα
σκεπαστόν.

Λαμπροσίμων: λαμπροφωρῶν.

2. Vid. infra in ν. λαῦρα.

6. Vid. omnino VV. DD. ad Hesychium h. v.

19. Cod. κράζων.

26. Signum lacunae in Codice.

28. Cod. λαμπροφόρων.

Δαμυρόν: εὖλαλον, εὐτράπελον. καταπληκτικόν. τερπνόν.

* **Δαμυρία:** ἡ ἀλόγιστος ἀνδρεία.

Δάξ: ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ποιῶς φόφος.

5 **Δάξ ποδὶ κινήσας:** τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας.

Δαξευτήριον: ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. **Δαοξόος** γὰρ ὁ οἰκοδόμος.

Δαοσσόος: ἡ τοὺς λαοὺς σάξουσα.

Δαπιστής: ψεύστης. προπετής.

10 **Δαπίστρια:** μετεωριζομένη. ῥεμβομένη. θέλουσα εὐχαῖσθαι.

Δάρναξ: σωρός. ἡ κιβώτιον.

Δάσια: δασέα.

Δαρόν: χλιαρόν. προσήνης. ἡδύ.

15 **Δάτρις:** θεράπαινα. δούλη. προσαῖτις.

Δατύπη: λιθουργική· ἡ τὸ λεπτόν τοῦ λίθου.

Δάσταυροι: λασιόταυροι. καὶ ἐξφστρηκότες σφόδρα.

* **Δαῦρα:** ῥύμη, δι' ἧς ὁ λαὸς ἐπανερχεται.

Δάφυρα: τὰ ἐκ τῶν πολέμων ἔτι ζώντων λαμβανό-

20 **μενα:** τὰ δὲ τεθνεώτων, σκῦλα.

Δαφύξας: διασπαράξας. ἀφειδῶς θοινησάμενος.

Δαχεῖν δίκην: δικάσασθαι.

Δαχνήεντα: δασέα. τετριχωμένα.

Δάχνη: τρίχωσις. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάσσης

25 **ἀφρός.**

Δάχνος: δασύς.

Δαχών: κληρωσάμενος. λέλογχε, μεμοίραται.

Δάψαι: τῇ γλώττῃ πρέιν.

Δεβηρίς: τὸ γῆρας, ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις.

30 **Δεηλασία:** αἰχμαλωσία.

Δεηλατεύει: ληστεύει. ἀρπάζει.

15. Cod. προσαίτης.

24. Miro errore librarii Photius: κεφαλῆς ἀφρός. Fons erroris in compendio male intellecto quaerendus.

Λείας: πρᾶλδας.

Λειμών: ἀνθηρὸς τόπος. σύμφυτος.

Λείρια: ἄνθη. ἢ κρῖνα.

Λειριόεντα: ἀπαλά, παρὰ τὴν λεώτητα: λείριον γὰρ τὸ ἄνθος. 5

* Λειτουργίας: ὑπηρεσίας. ἱερουργίας.

Λειτουργική: κυρίως μὲν ἡ ἱερατικὴ καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ δουλική.

* Λειώσας: διακόψας.

Λεκάδια: λεκανίδια. 10

Λέλογγεν: ἔτυχεν. ἀπῆλυσεν.

Λέμβον: μικρὸν πλοῖον.

Λέμμα: λέπισμα.

* Λέμφοι: ἀνόητοι. μυζώδεις.

Λεοντή: ἡ δορὰ τοῦ λέοντος. 15

Λέπαδνα: οἱ μασχαλιστῆρες τῶν Ἰσπανῶν.

Λεπτόγεια: κακὸς ἀγρός: λεπτὴ γῆ, μὴ λιπαρά.

Λεπτόμετον φᾶφος: τὸ λεπτοῦ ἱμάκιον.

Λέσχη: πολλὴ ὁμίλια. φλυαρία. τὸ δὲ παλαιὸν αἱ καθέδραι, καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰσάγειν ἄφροισι νοι φιλοσοφεῖν, λέσχαι ἐκαλεῦντο· οὕτως φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς ἐν πρώτῃ φιλοσοφουμένων. 20

Λευκώλενος: λευκοβραχίων.

Λευχέλιμων: λευκοφόρος.

Λέχος: συνουσία. κοίτη. μέγας. 25

Λεχά: ἡ ἀρτιτόκος.

Λεωπετρία: λείος λίθος.

Λεώς: ὁ λαός, Ἀττικῶς.

Λεωφόρος: ἡ δημοσία ὁδός.

Λῆγε: παύου. 30

Ληθεδών: λήθη.

2. Vox σύμφυτος alius glossae esse videtur. Vid. Suid. in v. λείμαξ.

26. Eadem manus adscripsit: γρ. καρτοτόκος.

31. Cod. μέθη.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Κοῖλον: βαθύ.

Κοινεῖον: πορνεῖον.

Κοινῶνας: [κοινωνούς.]

Κοινολογία: κοινή διάλεκτος.

5 Κοίρανος: βασιλεύς. ἄρχων.

Κοῖτος: κοιμημα.

Κόβαλος: πανοῦργος.

Κοδράντης: τὸ πᾶν. ἢ λεπτά δύο.

* Κολαβρισθείη: χλευασθείη. ἢ κολασθείη.

10 Κολεός: ξιφοθήκη.

Κολοκύνθη: μαρίκη.

Κολοιούς: ὄνομα ὀρνέων μικρῶν.

Κολοσυρτός: θόρυβος.

Κολούει: χρεωκοπεῖ. ἐλαττοῖ.

15 Κολουέται: ἐμποδίζεται.

Κολοφών: τὸ πέρας. τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν.

Κολλυβιστής: τραπεζίτης.

Κόλλυβον: εἶδος νομίσματος.

20 Κολώνη: πόλις μεγάλη.

Κολωνός: γῆς ἀνάστημα. τόπος ὑψηλός.

Κομίατον: ἐξαίτησιν λαμβάνων τοῦ ἀφειθῆναι.

Κομᾶ: γαυριᾶ. μεγαλοφρονεῖ. στεφανοῦται τριχῶν ὑπερβολῇ.

25 Κόμιζς: ἐπιμελοῦ.

Κομιδήν: ἐπιμέλειαν.

Κομιδῆ: πᾶν. λίαν. παντελῶς. ὁλοσχερῶς. εἰλικρινῶς. παντάπασι. τελείως.

3. Addidi e Suida.

18. Cod. κολυμβήτης. Hec aperte vitiosum est. Suidas et Phavorinus: κολυβιστής: τραπεζίτης. quod reposui. Nihil enim frequentius in nostro Cod. quam τ et ς inter se permutari. μ vero ante labiales insertum, in vetustioribus Mss., quorum aetas ultra saeculum X ascendit, haud raro invenitur. Vid. Dorell. ad Chariton. p. 656. Schow. Supplem. ad Hesych. p. 414.

22. Cod. κοματον, accent. om. — εφειθῆναι.

Κομμός: περίεργος κόσμησις.

Κομμογητόριον: ἐπιστολή προστακτική, ἀποστελλομένη εἰς χώρας.

Κομμάτρια: ἐμπλεκτήρια. ἢ κοσμάσα τὰς γυναῖκας.

* **Κόθυμα:** (κοίμημα. κῶμα).

5

Κομφεία: ἐλαφρία. ἀστείότης. πιδανολογία. ἀλαζονεία.

* **Κομφεύεται:** κολακεύει. πιδανοποιεῖ.

* **Κομφόν:** σπουδαῖον. ἐντιμον. εὐπρεπές τε καὶ χαρῖεν.

Κομφόν: περίεργον. περίλανον. πανούργον. ἀπατη-
τικόν. πιδανόν. τεχνικόν.

Κομῶσα: ἀνθοῦσα.

Κόναβος: φόφος. ἥχος.

Κόνδυ: ποτήριον.

Κονίσσαλος: κονιορτός.

15

Κονίσσουσιν: κονιορτὸν ἐγείρουσιν.

Κονσιστώριον: θεῖον· συνίδριον.

Κορδακίζει: αἰσχροῦ ὀρχεῖται.

Κορεῖν: κοσμεῖν βίβλους. ἢ σαρεῖν.

Κορθύνεται: κορυφούται. αὖξεται. ὑψοῦται. καὶ 20
ἐπαίρεται.

Κορικῶς: γυναικικῶς. ὡς κόρη.

Κόριον: κοράσιον μικρόν.

* **Κορκορυμοί:** ταραχαί. καὶ κόρυκος μωρός τις,
μετρῶν τὰ κύματα.

25

Κοροκόσμια: τὰ τῶν παρθένων κοσμήματα.

Κόρσην: κρόταφον.

Κορυβαντιᾶ: μαίνεται. ἢ ὀρχεῖται. ἢ δαιμονίζεται.

Κορύων: μεμωραμένος. ἢ μυξάζων· κόρυζα γὰρ
ἢ μύξα.

30

5. Hoc κόθυμα, quod infra τ. κῶμα recurrit, depravatum esse, jam litterarum series clamat. Quid vero in ejus locum re-
stituendum sit, videant acutiores.

15. Cod. κονίσσαλος.

24. κόρυκος mendosum esse nemo non videt.

29. Cod. μυξάζων.

Κόρυθα: περικεφαλαίαν.

Κόρυμβοι: κλώνες. ἢ ἄκρα.

Κορύνη: δοπάλη. οἱ δὲ ξίφος. οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπής.

Κορώνη: τὸ ἄκρον τοῦ ξύλου. ἢ τὴν πλήρωσιν.

Κορωνίς: ἀκρόρεια. ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα. στεφάνου τὸ κεφάλαιον.

Κοσμεῖ: διατάττει.

Κοσκυλάτια: τῶν βυρσῶν τὰ σμικρότατα περικόμματα.

10 Κοσμησάμενος: διαταξάμενος.

Κοσμήτορες: διατάκτορες. ἡγεμόνες.

Κοσμιότης: εὐταξία.

Κόσμος: τάξις.

Κόσσυμβος: ἀνάδεσμος. ἢ χιτῶν κροσσωτός.

15 Κότος: ὄργη. φθόνος. ἢ ὁ ἀδηφάγος

Κοτταβίζει: οἶνον ποτηρίῳ ἀναφθικτεῖ, ὃ ἐποιῶν οἶωνιζόμενοι.

Κοτύλαι: τὰ ἐν ποσὶ κοιλώματα.

Κοτύλη: εἶδος μέτρου. καὶ τὸ κοῖλον τοῦ ὀστέου,

20 **ἔνθα** ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ ἐνστροφεται.

Κοτυληδόνες: αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι.

Κοτυλήρῳντον: πολὺ, ὥστε κοτύλη ἀρύεσθαι, ὃ ἐστὶν κοίλῳ τινί.

Κούρητας: νέους.

25 Κοῦρος: νέος.

Κουρήτες: ὄνομα ἔθνους.

*** Κουρίζουσα:** νεάζουσα. καίξουσα.

Κουρίζων: νέος ὑπάρχων.

Κουροτρόφος: παιδοτρόφος.

30 Κοῦστος: φύλαξ.

*** Κουστὼ δία:** τὸ δεσμοπήριον. ἢ τὸ τῷ δεσμοπήριῳ ἐπικαίμενον στρατεύμα. σύστημα στρατιωτικόν. εἰσφορ.

4. Lege: τόξον. Vid. Suid. h. v.

22. Iliad. φ. 34.

- Κραδαίνων: σείων. φονῶν. σαλεύων.
 Κράδη: συκῇ.
 Κραίνουσιν: τελοῦσιν. πληροῦσιν. βασιλεύουσιν. κυ-
 ρεύουσιν.
 Κραιπάλη: ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως παλμός. 5
 Κράνος: περικεφαλαία.
 Κρασί: κεφαλαῖς.
 Κραῦρον: ξηρόν. κατάπυρον.
 Κρήγυρον: ἀληθές. ἀγαθόν.
 Κρείων: βασιλεύς. ἡ ἄρχων κρατῶν μεγάλως. 10
 Κρήδεμνον: κεφαλοδέσμιον. ἡ μαφόριον.
 Κρημνοί: ἐξοχαί τόπων.
 Κρηπίς: θεμέλιος. ἡ εἶδος ὑποδήματος. ὑποβάθρα.
 Κρησφύγετα: τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στενὰ καὶ
 ὀχυράματα· οἱ δὲ φασιν, ὅτι Κρηῖτες τοὺς νησιώτας 15
 ἄμα Μίνη τῷ βασιλεῖ θαλασσοκρατοῦντι ἔφυγον εἰς
 σπήλαιά τινα, ὅθεν ἐκεῖνα ὀνομάσθησαν Κρησ-
 φύγετα.
 Κρητίλξει: ψεύδεται.
 Κρινάμενος: ἐπιλεξάμενος. 20
 Κρίσεως: δοκιμασίας. ἀκολουθίας.
 Κριτός: ἐπίλεκτος.
 Κρίσις: ἐξέτασις. ψῆφος. βάσανος.
 Κρόκη: ῥοδάνη.
 Κροαίνων: τοῖς ποσὶ κρούων. ἡ ἐκιδυμῶν. 25
 Κρόσσας: κλιμακίδας.
 Κροτήσατε: ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν.
 Κροτόνων: κυνείων φθειρῶν.
 Κρύβδην: λαθραίως.
 Κρυφίνους: δόλιος. πανοῦργος. 30
 * Κρωβύλος: ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων· ἔστι δὲ καὶ
 εἶδος ἐμπλέγματος πρῶην γινομένου παρὰ τοῖς πα-

14. Cod. Κρηῖτας.

28. In margine additum est: σκυλοφονευτῶν.

31. Thucyd. I. c. 6.

λαιοῖς τῶν Ἀθηναίων, ὥς ἔγνωμεν ἐν τοῖς Θουκυ-
 διδεοῖς.

Κράζει: ὥς κόραξ, ἢ κορώνη κράζει.

Κτηδόνες: τριόδοντες ἰχθύες. καὶ θηρίδια. καὶ αἱ ἐπ'
 5 εὐθείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις.

Κτίλος: προηγούμενος τῶν προβάτων κριός.

Κύαθος: ἀντλητήριον. μέτρον ὕγρων ὀγγιῶν δύο.

Κυάνεοι: μέλανες.

Κύβεθρον: θήκη μελισσῶν.

10 Κυανοχαίτης: μελάνθριξ. πορφυρόθριξ. Ποσειδῶν.

* Κυβεία: πανουργία. ὁ τόπος, ἔνθα συνέρχονται οἱ
 κυβεύοντες, ὃ νῦν καλοῦσι τινες ταβλιστήριον.

Κύβος: πᾶν τετράγωνον.

Κυβεία: πανουργία.

15 Κυδάλιμον: ἔνδοξον. τίμιον. εὐπρεπές.

Κυδοιμός: θόρυβος. τάραχος.

Κύδιστος: ἔνδοξος.

Κῦδος: γαῦρος. δύναμις. φήμη. δόξα.

Κύει: γεννᾷ.

20 Κυζηθμός: ἡ ἀσαφής τῶν κυνῶν βοή.

Κυκᾶ: ταράττει.

Κυκίων: πόμα ἐκ διαφόρων μιγμάτων κυρνάμενον.

Κύκλα: τρόχους.

Κυκλήσομεν: ἀναξεύξομεν.

25 Κυκλοφορεῖται: κατὰ κύκλον φέρεται. κυνεῖται.

Κύκλωπες: ἄγριοι ἄνθρωποι.

Κυκώμενος: ταραττόμενος.

Κυλινδεῖ: κυλλεῖ. ἐπιφέρει.

Κύλιξ: φιάλη. ποτήριον.

4. Cod. τριόδαι, quod vitium e compendio scribendi ortum,
 etiam in Photio Galeano est.

7. Cod. ὕγρων, cui eadem manus superaddidit: *ζωρῶν*.
 Sequitur compendium ρ. β'. quod legendum: est *ὀγγιῶν δύο*. Vid.
 supra ad v. *δίδραχμον*.

22. Cod. *μίγμα*.

Κυλοιδιδῶν: τὰ κοῖλα οἰδῶν· ἔστι δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς
ὀφθαλμούς.

Κυμαίνεσι: ταράσσει.

Κυμάτεια: αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι [καὶ] λιθο-
ποιοῖς. 5

Κύμβαχος: ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν καὶ ἄνω τοὺς πόδας.

Κυνέη: περικεφαλαία.

Κυνηδόν: ὡς κύων.

Κυνοραῦσταλ: κρότνες· οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα
ἐκπιέζοντες. 10

Κυνόσαργες: τόπος ἔστιν παρὰ Ἀθηναίους, καὶ ἱε-
ρὸν Ἡρακλέους κατ' αἰτίαν τοιαύτην· Αἰδυμος ὁ
Ἀθηναῖος ἔδυνεν ἐν τῇ· ἔστι δ'· εἰτα κύων λευκὸς ἤρ-
πασε τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἰς· τινα τόπον· οὐ τὸ
ἱερεῖον ἀπέθετο, Ἡρακλέους βωμὸν ὠφείλει ιδρύσασθαι·
15 ὅθεν ἐκλήθη Κυνόσαργες. Ἐπεὶ οὖν ὁ Ἡρα-
κλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐτε-
λοῦντο, οἱ μήποτε πρὸς πατρός, μήτε πρὸς μητρός
πολίται.

Κυνώπιδος: ἀναιδοῦς. 20

Κύπελλα: κισσύβιον· ποτήριον.

Κυπρίζουσαι: ἀνδρούσαι.

Κυρβασία: κεφαλὴν ἀλέκτορος.

Κυρεῖ: τυγχάνει.

Κύρβασις: ἐνιοὶ μὲν . . . 25

Κύρημα: ἐπίτευγμα· συγκύρημα· ἔρμαιον.

Κυρία: ἡ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις· καὶ κυ-
ρία, ἡ ὠρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα.

Κυρίσσει: κέρατι τύπτει.

Κῦρος: ἐξουσία· καὶ ὄνομα κύριον. 30

4. Cod. κυμάτεια. Omissum καὶ e Suida addidi.

6. Vid. Lycophr. v. 66.

7. Cod. κυναίη.

10. Cod. ἐκπιέζοντες. Scribe ἐκπίζοντες, vel ἐκπιπίζοντες, ut
apud Suidam et Photium.

25. Signum lacunae in Cod.

Κῦτος: ὄγκος. χάρημα. βάθος.

Κύστιν: οὐρήθραν. ἐφήβιον. ὑπογαστρion.

Κυφόν: πεκυμμένον.

Κυφός: πεκυρτωμένος.

6 Κυψέλη: κυβέρτιον μελισσῶν· λέγεται δὲ καὶ ὀπή τοῦ ὠτός.

Κώδιον: προβάτειον δέσμα.

Κώθων: εἶδος ποτηρίου.

Κωθωνίσαι: μεθύσαι.

10* Κωκύοντες: θρηνοῦντες.

Κωκυτός: ὄνομα ποταμοῦ. ἢ θρήνος.

* Κωλσά: μέρος κρέατος.

Κώληπα: τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος· ἢ κόξα.

Κωλύμη: κώλυμα. κώλυσις. ἐμκάδιον. ἔστιν δὲ ἡ λεί-

15 ξις Θουκυδίδου.

Κωλώτης: ἀσκαλαβώτης.

Κῶμα: κοίμημα. κώθυμα.

Κωμάξει: ἄδει. ὑβρίζει.

Κωμαστής: ὁ τρυφῶν μετ' ὧδης ἀσελγοῦς.

20 Κῶμοι: ὧδαί. ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης.

Κωμφδία: ὕβρεις. διασφυροί. ἐμπαίγματα.

Κωνειαζομέναις: θανάσιμον φάρμακον πινούσαις.

* Κώνειον: θανάσιμον. δηλητήριον.

Κωνοειδές: σχῆμα τοιοῦτον, οἷον στροβιλοειδές.

25 Κῶνοι: στροβίλοι.

Κώρυκος: θυλάκιον.

Κωτίλος: πανούργος. ἢ κόλαξ. ἀπατεῶν.

Κωτίλλω: λαλῶ.

Κωφόν: ἄηχον. ἀσθενές. ἀμβλύ.

5. 6. Recte ὀπή τοῦ ὠτός. Suidas ὀπή τ. ὠ.

14. Thucyd. I. c. 92.

Λ.

Λαβαῖς: ἐπαφαῖς. ἢ ἀφορμαῖς. ἢ μέμψειν.

Λάβρα: δημόσιος στενωπός. ἀμφοδος. ῥύμη, δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν.

Λαβραγόρην: σφοδρῶς δημογοροῦντα.

Λαβύρινθος: κοχλιοειδὴς τόπος. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν 5
φλυάρων.

Λαβεῖν τιμωρίαν: ἀντὶ τοῦ ἐκδικηθῆναι.

Λάγανα: πλακούντια ὡς πυρῶδη.

Λάγνος: πόρνος. αἰσχρός.

Λαϊά: ἀριστερά. ἢ κολόβιον.

10

Λαῖλαψ: μετὰ ἀνέμου ὄμβρος καὶ σκότος.

Λαιμαργία: ἡ σύντονος ἐπιθυμία.

Λαιόν: ἀριστερόν.

* Λαῖθαργος: λαιθάργους ἐκάλουν τοὺς κύνας, τοὺς
λάθρα δάκνοντας.

15

Λαῖφος: ἱμάτιον.

Λαιψηρόν: ταχύ. σφοδρόν. κοῦφον. Λάκωνες τὸ
ἡμίξηρον.

Λακέρυζα: κορῶνη, ἡ μεγάλη κρᾶζουσα.

Λάκισμα: σχίσμα.

20

Λακωνικός: στενός. ἀνδρεῖος.

Λαλίστερος: ἀδολεσχέστερος.

Λαλίστατον: τὸν κατὰ λόγον σοφόν. λέγεται δὲ καὶ
ὁ εὐγλωττος, καὶ ὁ εὐφωνος.

* Λαμία: θηρίον. καὶ γυνή τις ἀρχαία Αἰβυσσα.

25

Λαμπιστίνη: ἄμαξα βασιλική ὃ ἐστίν, ἄρμα
σκεπαστόν.

Λαμπροεῖμων: λαμπροφωρῶν.

2. Vid. infra in ν. λαῦρα.

6. Vid. omnino VV. DD. ad Hesychium h. v.

19. Cod. κρᾶζαν.

26. Signum lacunae in Codice.

28. Cod. λαμπροφόρων.

Δαμυρόν: εὐλαλον, εὐτράπελον. καταπληκτικόν. τερπνόν.

* **Δαμυρία:** ἡ ἀλόγιστος ἀνδρεία.

Δάξ: ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ποῖδς φόφος.

5 **Δάξ ποδὶ κινήσας:** τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας.

Δαξευτήριον: ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. **Δαοξόος**
γὰρ ὁ οἰκοδόμος.

Δαοσσόος: ἡ τοὺς λαοὺς σάξουσα.

Δαπιστής: ψεύστης. προπετής.

10 **Δαπίστρια:** μετεωριζομένη. ῥεμβομένη. θέλουσα εὐαχεῖσθαι.

Δάρναξ: σωρός. ἡ κιβώτιον.

Δάσια: δασέα.

Δαρόν: χλιαρόν. προσήνης. ἡδύ.

15 **Δάτρις:** θεράπεινα. δούλη. προσαῖτις.

Δατύπη: λιθουργική· ἡ τὸ λεπτόν τοῦ λίθου.

Δάσταυροι: λασιώταυροι. καὶ ἐξωστρηκότες σφόδρα.

* **Δαῦρα:** ῥύμη, δι' ἧς ὁ λαὸς ἐπανέρχεται.

Δάφυρα: τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἐτι ζώντων λαμβανό-

20 **μενα:** τὰ δὲ τεθνεώτων, σκῦλα.

Δαφύξας: διασπαράξας. ἀφειδῶς θοινησάμενος.

Δαχεῖν δίκην: δικάσασθαι.

Δαχνήεντα: δασέα. τετριχωμένα.

Δάχνη: τρίχωσις. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάσσης
25 **ἀφρός.**

Δάχνος: δασύς.

Δαχώνξ κληρωσάμενος. λέλογχε, μεμολοῖται.

Δάψαι: τῇ γλώττῃ πτεῖν.

Δεβηρίς: τὸ γῆρας, ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφας.

30 **Δεηλασία:** αἰχμαλωσία.

Δεηλατεύει: ληστεύει. ἀρπάζει.

15. Cod. προσαίτης.

24. Miro errore librarii Photius: κεφαλῆς ἀφρός. Fons erroris in compendio male intellecto quaerendus.

Λελας: πραιδας.

Λειμών: ἀνθηρὸς τόπος. σύμφυτος.

Λείρια: ἄνθη. ἢ κρίνα.

Λειριόεντα: ἀπαλά, παρὰ τὴν λεώκητα: λείριον γὰρ τὸ ἄνθος. 5.

* Λειτουργίας: ὑπηρεσίας. ἱερουργίας.

Λειτουργική: κυρίως μὲν ἡ ἱερατικὴ καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ δουλική.

* Λειώσας: διακόψας.

Λεκάρια: λεκανίδια. 10.

Λέλογχεν: ἔτυχεν. ἀπῆλυσεν.

Λέμβον: μικρὸν πλοῖον.

Λέμμα: λέπισμα.

* Λέμφος: ἀνότης. μυῖαδης.

Λεοντή: ἡ δορὰ τοῦ λέοντος. 15.

Λέπαδνα: οἱ μασχαλιστήρες πῶν ἱσπῶν.

Λεπτόγεα: κακὸς ἀγρός· λεπτή γῆ, μὴ λιπαρά.

Λεπτόμιτον φᾶρος: τὸ λεπτὸν ἱμάκιον.

Λέσχη: πολλὴ ὁμιλία. φλυαρία· τὸ δὲ παλαιὸν αἱ καθέδραι, καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰσάθασιν ἀθροίζονται 20 νοὶ φιλοσοφεῖν, λέσχει ἐκαλεῦντο· οὕτως φησὶ καὶ

Ἰεροκλῆς ἐν πρώτῳ φιλοσοφουμένων.

Λευκώλενος: λευκοβραχίων.

Λευχείμων: λευκοφόρος.

Λέχος: συνουσία. κοίτη. μέγας. 25.

Λεχώ: ἡ ἀρτιτόκος.

Λεωπετρία: λεῖος λίθος.

Λεώς: ὁ λαός, Ἀττικῶς.

Λεωφόρος: ἡ δημοσία ὁδός.

Λῆγρε: παῦνον. 30.

Ληθεδών: λήθη.

2. Vox σύμφυτος alius glasseae esse videtur. Vid. Suid. in v. λείμαξ.

26. Eadem manus adscripsit: γρ. καροτόκος.

31. Cod. μέθη.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Δαμυρόν: εὖλαλον, εὐτράπιλον. κατακληκτικόν. τερ-
πνόν.

* **Δαμυρία:** ἡ ἀλόγιστος ἀνδρεία.

Δάξ: ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ποιὸς φόφος.

5 **Δάξ ποδὶ κινήσας:** τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας.

Δαξεντήριον: ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. **Δαοξόος**
γὰρ ὁ οἰκοδόμος.

Δαοσσόος: ἡ τοὺς λαοὺς σάξουσα.

Δαπιστής: ψεύστης. προπετής.

10 **Δαπίστρια:** μετεωριζομένη. δεμβομένη. θέλουσα εὐ-
χῆσθαι.

Δάρναξ: σωρός. ἡ κιβώτιον.

Δάσια: δασέα.

Δαρόν: χλιαρόν. προσηνές. ἡδύ.

15 **Δάτρις:** θεράπεινα. δούλη. προσαῖτις.

Δατύπη: λιθουργική· ἡ τὸ λεπτόν τοῦ λίθου.

Δάσταυροι: λασιόταυροι. καὶ ἐξφστρηκότες σφόδρα.

* **Δαῦρα:** ῥύμη, δι' ἧς ὁ λαὸς ἐπανέρχεται.

Δάφυρα: τὰ ἐκ τῶν πολέμων ἔτι ζώντων λαμβανό-

20 **μενα·** τὰ δὲ τεθνεώτων, σκῦλα.

Δαφύξας: διασπαράξας. ἀφειδῶς θοινησάμενος.

Δαχεῖν δίκην: δικάσασθαι.

Δαχνήεντα: δασέα. τετριχωμένα.

Δάχνη: τριχῶσις. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάσσης

25 **ἀφρός.**

Δάχνος: δασύς.

Δαχών: κληρωσάμενος. λέλογχε, μεμολοῖται.

Δάψαι: τῇ γλώττῃ πτεῖν.

Δεβηρίς: τὸ γῆρας, ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις.

30 **Δηλασία:** αἰχμαλωσία.

Δηλατεύει: ληστεύει. ἀρπάζει.

15. Cod. προσαίτης.

24. Miro errore librarii Photius: κεφαλῆς ἀφρός. Fons erro-
ris in compendio male intellecto quaerendus.

Λείας: πραιδας.

Λειμών: ἀνθηρὸς τόπος. σύμφυτος.

Λείρια: ἄνθη. ἢ κρίνα.

Λειριόεντα: ἀπαλά, παρὰ τὴν λειώτητα: λείριον
γὰρ τὸ ἄνθος.

* Λειτουργίας: ὑπηρεσίας. ιεροουργίας.

Λειτουργική: κυρίως μὲν ἡ ιερατική: καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ δουλική.

* Λειώσας: διακόψας.

Λεκάρια: λεκανίδια.

Λέλογγεν: ἔτυχεν, ἀπῆλυσεν.

Λέμβον: μικρὸν πλοῖον.

Λέμμα: λέπισμα.

* Λέμφοι: ἀνόητοι. μυζῶδες.

Λεοντή: ἡ δορὰ τοῦ λέοντος.

Λέπαθνα: οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἱππῶν.

Λεπτόγεια: κακὸς ἀγρός: λεπτή γῆ, μὴ λιπαρά.

Λεπτόμιτον φᾶρος: τὸ λεπτοῦ ἵματιον.

Λέσχη: πολλή ὁμίλια. φλυαρία. τὸ δὲ παλαιὸν αἱ
καθίστραι, καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώδασι ἀθροίζομε-
νοι φιλοσοφεῖν, λέσσαι ἐκαλεῦντο: οὕτως φησὶ καὶ
Ἱεροκλῆς ἐν πρώτῳ φιλοσοφουμένῳ.

Λευκώλενος: λευκοβραχίων.

Λευχείμων: λευκοφόρος.

Λέχος: συνουσία. κοίτη. μίξις.

Λεχώ: ἡ ἀρτιτόκος.

Λεωπετρία: λείος λίθος.

Λεώς: ὁ λαός, Ἀττικῶς.

Λεωφόρος: ἡ δημοσία ὁδός.

Ληγ-ε: παύου.

Ληθεδών: λήθη.

2. Vox σύμφυτος alius glossae esse videtur. Vid. Suid. in
v. λείμαξ.

26. Eadem manus adscripsit: γρ. καττοτόκος.

31. Cod. μέθη.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

* *Ἀγῖδιον*: ἱμάτιον. τριβάκιον.

Ἀγία: σιτοφόρα *πρόβα*.

Ἀγίον: εὐτάλῃς κολόβιον.

Ἀγίττειται: ἀγροαυτίζεται. διαρκέει. πορεύει. ἰσχυροί

8 ἴσως δὲ καὶ ἐν καθηκτικῷ σημαينوμένην λέγεται.

Ἀγίστατο: ἐμμερίζεται. ἢ ἀκαταμετρίτως γίνεσθαι.

Ἀήμα: φρόνημα.

Ἀήματα: τὸ κέρδος. βούλημα.

Ἀήματατα: προφητεύει· λέγονται δὲ καὶ τὰ ἐξ οὐκείας

10 καρδίας ἀποφθέγματα.

Ἀηματίας: φρονηματίας. φρονήσεως.

Ἀήμη: λευκὸν ὕγρον ἐν ὀφθαλμοῖς συνιγρόμενον, καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον.

Ἀήξεις: παῦσις. ἢ μερίς. κληρονομία.

15 *Ἀήρος*: φλύαρος.

Ἀήσομαι: ἐπιλάθωμαι.

Ἀιανούσης: κραίνουσης.

Ἀιβάδα: σταγόνη. κρήνη. ἢ ἑνὸς τοῦ τόκου.

Ἀίβερα: καράβια.

20 *Ἀιγαίω*: ημερόσω.

Ἀιγδην: οὐ κατὰ βῆθος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας.

Ἀιγνύς: ἡ ἀνάδοσις τοῦ καπνίου.

Ἀιγύς: ἡδύς. ὀξύς.

Ἀιγύφωνος: ἡδύφωνος.

25 *Ἀιδόλευστος*: λιθόβλητος.

Ἀιδουργός: λιθογλύπτης.

* *Ἀικμήσονται*: λείξουσιν· δικαιοφροσύνην.

Ἀικμῶ: κοσκινεύω. σκορπίζω.

Ἀινοπλήγος: φρενοπλήγος.

30 *Ἀικαρεῖ*: παρακαλεῖ.

7 - 8. Bene se juncta sunt, quae apud Suidam in unam glossam cohaerant. Vid. Kest. in not.

11. Videtur aliquid deesse post φρονήσεως.

13. Cod. ἀμβλυώττειν παρασκευάζει.

16. Cod. ἐπιλάθωμαι.

- Διπερνοῦντας:** περιχρόους. πενιχρούς.
Διπαρεῖτε μένοντες: προειδρύνετε μένοντες. ἢ ἐπιμελεῖσθε.
Δικοτάκτης: λιπὼν τὴν τάξιν αὐτοῦ· ὃ ἐστὶν ἐφυγών. 5
Δικοτακτῆσας: καταλείψας. φωνῶν.
*** Διπόντως:** ὁ καταλειφθεὶς τῆς πωδῆ.
Διπῶσι: λιπαρῶσι.
Δίσσομαι: ἰκετεύω.
Δίσχρος: φειδωλός. 10
Διτάξομαι: παρακαλῶ. δέομαι.
*** Δίβηθρα:** τὰ ἱερῶν χωρία, καὶ αἱ διαφθόσεις τῶν ὁδῶν· οὕτως Ἐδπολῖς.
Διτανεύει: εὐχεται.
Διτή: παράκλησις. 15
Διτοῖς: φιλοῖς. εὐτελεῖσι.
Διφαιμεῖ: αἰμορροεῖ. λείπει τὸ αἷμα.
*** Δίτρα:** ἣν μὲν καὶ νομισματος εἶδος· ἐπὶ δὲ τοῦ σταδμοῦ Ἐπίχαρμος τε καὶ Σάφρων ἐχρήσαντο. Σοφοκλῆς δὲ Λιτροσκόπον φησὶ τὸν ἀρ- 20 γυραμοιβόν, ἐπὶ τοῦ νομισματος.
Διχνεύουσα: λίχνως ζητούσα.
Διχνεῖα: πύκνωσις.
Δίχνος: προαπτόμενος τῶν ὄψων. πατεμπτορῶν. λιρ- 25 βός. λαίμαργος.
Δοβός: τὸ ἄκρον τοῦ ὤτιου.
Δογάδην: ἐπιλέκτως.
Δογλαί: ἐκλογαί. καρποφοραί.
*** Δογισμός:** οἶοναί ἐξέτασις· οὕτως Δισχίνης.
Δογίσται: οἱ μεθοδικοί καὶ περὶήφοι. 30

1. περιχρόους etiam Photius Galeanus praeibuit, quod recte ibi mutatum est in πενιχρούς. Librarianus noster utrumque posuit, cum anceps fortasse haereret, quomodo compendiosa archetypae scriptura legenda esset. Cujus sollicitae diligentiae alteram exemplum habes infra v. μέληθρα.

2. Cod. Διπαρύνετε μένοντες.

- Λογιστής: κριτής. δοκιμαστής. εξεταστής.
 Λογογράφος: ὁ δίκας, ἡ τοὺς δικανικοὺς γράφων.
 Λογοποιῶν: πλάττων λόγους ψευδεῖς.
 Λοιβή: απευδή. θυσία.
 5 Λοιγόν: φθοράν. ὄλεθρον.
 Λοιμεύεται: φθοροποιεῖ. βλάπτει.
 Λοίσθη: ἐσχάτη.
 Λοξά: σκολιά. καμπύλα. οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα.
 Λοπᾶσι: κλέπταις.
 10* Λοπόν: κατὰ τῶν αὐχένων ὡς καταλοπός, κατὰ τοῦ αὐχένος.
 Λόπος: ἡ περιεμμένη ἔκθεσις τοῦ κρομίου λεπίς καὶ πᾶν λέκος. φλοιός. δέσμα λεπόν. ξηρόν.
 Λορδόν: τὸ ὑπόκυρτον καὶ λορδότατον. τὸ ἀπο-
 15 σεσιμωμένον, καὶ ἐναντίον τῷ κυρτῷ, ὃ καὶ κυφόν καλεῖται.
 Λορδός: ἀπεκλωμένος. συγκεκαμμένος τὸ σῶμα.
 Λορφαδία: κατὰ τοὺς αὐχένους.
 Λοφιάς: ὁ τράχηλος.
 20 Λόφος: γῆς ἀνάστημα. ἡ περικεφαλαία.
 Λόφος: τράχηλος. καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον.
 Λοχαγοῖς: στρατηγοῖς. ταξάρχαις.
 Λοχεύει: ἐνεδρεύει.
 Λοχεύονται: γεννῶσιν.
 25 Λόχη: πλαγία. σύμφυτος τόπος. καὶ λοχευόης.
 Λόχος: ἐνέδρα. τάξις.
 Λοχῶντες: ἐνεδρεύοντες.
 Λυγαίως: σκοτεινῶς.
 Λυγίσμασιν: ἐγκλήμασιν.
 30 Λυγκεύς: εἶδος θηρίου. ἡ ὀξυδακτής.
 Λυγμός: ὀλολυγμός.

8. Cod. τᾶτων λόγ.

10. Sic.

12, 13. Cod. κρομίου — φλοιός.

29. Suidas et Photius: συγκλάσασιν.

30. Eadem manus in margine addidit: γρ. θηρίον ὀξυδακτής.

Λύγος: φυτόν ἱμαντῶδες.

Λυγρόν: χαλεπόν. ὀλέθριον. κακόν. ἰσχυρόν. πενθικόν. ἔλκεινόν.

Λύθρος: φόνος. ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμός, συνισταμένος δι' ἰδρωτός καὶ κόνεως καὶ αἵματος μετὰ 5 ἰχώρος.

Λυκάβας: ἐνιαυτός· ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν, ἢ λυγῶς βαίνειν· ὃ ἐστὶ σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως.

Λυκόφως: τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς.

Λυμαίνων: φθείρων. βλάπτων. 10

Λύμη: βλαβή. φθορά. ὕβρις.

Λύματα: καθάρματα. αἱ τῆς γαστροῦς εἰς ἀφεδρώντας ἐκκρίσεις.

Λυσιτελές: ἀφέλιμον. ἢ συμφέρον.

Λυσόμενος: λυτρωσόμενος. 15

Λύτρα: μισθός. ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας. ἐπὶ τὸ λυτρώσασθαι βαρβάρων δουλείας.

Λυχνόυχος: φάνός. λαμπτήρ.

Λωβάται: βλάπτει.

Λώβη: βλάβη. ἢ ὕβρις. 20

Λωβητήρ α: ὕβριστην.

Λῶϊον: βέλτιον.

Λῶστος: βέλτιστος.

Λώπην: ἱμάτιον. περιβλημα.

Λωτός: βοτάνη εὐώδης, ἣν ἔνιοι μυχρόλωτον κα- 25 λούσιν.

Λωφήσομεν: ἀντὶ τοῦ παύσομεν. κυρίως δὲ εἴρηται λωφῆσαι τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι.

Λώφησις: παῦσις. πτώσις.

Λωφήσαντος: ἀναπαυσάμενον. ἡσυχάσαντος. 80

27. Pleniora habet Schol. ad Apollon. Rhod. II. 487. et Phavorin. h. v.

λαιοῖς τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἔγνωμεν ἐν τοῖς Θουκυ-
 διδαίοις.

Κράζει: ὡς κόραξ, ἢ κοφῶνη κράζει.

Κτηδόνες: τριόδοντες ἰχθύες. καὶ θηρίδια. καὶ αἱ ἐπ'
 5 εὐθείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις.

Κτίλος: προηγούμενος τῶν προβάτων κριός.

Κύαθος: ἀντλητήριον. μέτρον ὑγρῶν ὀγγιῶν δύο.

Κυάνεοι: μέλανες.

Κύβεθρον: θήκην μελισσῶν.

10 Κυανοχαίτης: μελάνθριξ. πορφυρόθριξ. Ποσειδάων.

* Κυβεία: παπουργία. ὁ τόπος, ἔνθα συνέρχονται οἱ
 κυβεύοντες, ὃ νῦν καλοῦσιν τινες ταβλιστήριον.

Κύβος: πᾶν τετραγώνον.

Κυβεία: παπουργία.

15 Κυδάλιμον: ἔνδοξον. τίμιον. εὐπρεπές.

Κυδοιμός: θόρυβος. τάραχος.

Κύδιστος: ἔνδοξος.

Κῦδος: γαῦρος. δύναμις. φήμη. δόξα.

Κύει: γεννᾷ.

20 Κυξηθμός: ἡ ἀσαφής τῶν κυνῶν βοή.

Κυκᾶ: ταράττει.

Κυκίων: πόμα ἐκ διαφορῶν μιγμάτων κινούμενον.

Κύκλα: τρόχους.

Κυκλήσομεν: ἀναξεύσομεν.

25 Κυκλοφορεῖται: κατὰ κύκλον φέρεται. κινεῖται.

Κύκλωπες: ἄγριοι ἄνθρωποι.

Κυκώμενος: ταραττόμενος.

Κυλινδαῖ: κυλίει. ἐπιφέρει.

Κύλιξ: φιάλη. ποτήριον.

4. Cod. τριόδοι, quod vitium e compendio scribendi ortum, etiam in Photio Galeano est.

7. Cod. ὄγγου, cui eadem manus superaddidit: χερσὺν. Sequitur compendium [σ. β']. quod legendum: est ὀγγιῶν δύο. Vid. supra ad v. δίδραχμον.

22. Cod. μίγμα.

Κυλοιδιῶν: τὰ κοῖλα οἰδῶν· ἔστι δὲ τὰ ὑπὸ τοῦς
ὀφθαλμοῦς.

Κυμαίνεσι: ταράσσει.

Κυμάτεια: αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι [καὶ] λιθο-
ποιοῖς.

Κύμβαχος: ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν καὶ ἄνω τοὺς πόδας.

Κυνέη: περικεφαλαία.

Κυνηθόν: ὡς κύων.

Κυνοραῖσταλ: κρότῳνες· οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα
ἐκπιέζοντες.

Κυνόσαργες: τόπος ἔστιν παρὰ Ἀθηναίοις, καὶ ἱε-
ρὸν Ἡρακλείους κατ' αἰτίαν τοιαύτην· Αἰδύμος ὁ
Ἀθηναῖος ἔθυσεν ἐν τῇ ἐστίᾳ· εἰτα κύων λευκὸς ἤρ-
πασε τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἰς τινα τόπον· οὐ τὸ
ἱερεῖον ἀπέθετο, Ἡρακλείους βωμὸν ἀφείλει ἰδρῶσα-
σθαι, ὃθεν ἐκλήθη Κυνόσαργες. Ἐπεὶ οὖν ὁ Ἡρα-
κλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐτε-
λοῦντο, οἱ μήποτε πρὸς πατρός, μήτε πρὸς μητρός
πολιταί.

Κυνώπιδος: ἀναιδοῦς.

Κύπελλα: κισσέβιον· ποτήριον.

Κυπρίσουσαι: ἀνδουσαι.

Κυρβασίαν: κεφαλὴν ἀλέκτορος.

Κυρεῖ: τυγχάνει.

Κύρβασις: ἔνιοι μὲν . . .

Κύρημα: ἐπίτευγμα. συγκύρημα. ἔρμαιον.

Κυρία: ἡ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. καὶ κυ-
ρία, ἡ ὠρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα.

Κυρίσσει: κέρατι τύπτει.

Κῦρος: ἐξουσία. καὶ ὄνομα κύριον.

4. Cod. κυμάτεια. Omissum καὶ e Suida addidi.

6. Vid. Lycophr. v. 66.

7. Cod. κυναίη.

10. Cod. ἐκπιέζοντες. Scribe ἐκπίζοντες, vel ἐκπιπίζοντες, ut
apud Suidam et Photium.

25. Signum lacunae in Cod.

Κῦτος: ὄγκος. χάρισμα. βᾶθος.

Κύστιν: οὐρήθραν. ἐφήβιον. ὑπογάστριον.

Κυφόν: κεκυμμένον.

Κυφός: κεκυρτωμένος.

5 **Κυψέλη:** κυβέρτιον μελισσῶν· λέγεται δὲ καὶ ὅπη τοῦ ὠτός.

Κώδιον: προβάτειον δέσμα.

Κώθων: εἶδος ποτηρίου.

Κωθωνίσαι: μεθύσαι.

10* **Κωκύνοντες:** θρηνοῦντες.

Κωκυτός: ὄνομα ποταμοῦ. ἢ θρήνος.

* **Κωλεά:** μέρος κρέατος.

Κώληπα: τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος· ἢ κόξα.

Κωλύμη: κώλυμα. κώλυσις. ἐμποδίων. ἔστιν δὲ ἡ λέ-

15 **ξις** Θουκυδίδου.

Κωλώτης: ἀσκαλαβώτης.

Κῶμα: κοίμημα. κώδιμα.

Κωμάξει: ᾄδει. ὑβρίζει.

Κωμαστής: ὁ τρυφῶν μετ' ὧδης ἀσελγοῦς.

20 **Κῶμοι:** ὧδαι. ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης.

Κωμφδία: ὕβρεις. διασυρμοί. ἐμπαιγμάτα.

Κωνειαζομένοις: θανάσιμον φάρμακον πινούσας.

* **Κώνειον:** θανάσιμον. δηλητήριο.

Κωνοειδής: σχῆμα τοιοῦτον, οἷον στροβιλοειδής.

25 **Κῶνοι:** στροβίλοι.

Κώρυκος: θυλάκιον.

Κωτίλος: πανούργος. ἢ κόλαξ. ἀπατεῶν.

Κωτίλλω: λαλῶ.

Κωφόν: ἄηχον. ἀσθενές. ἀμβλύ.

5. 6. Recte ὅπη τοῦ ὠτός. Suidas ὀπλή τ. ὠ.

14. Thucyd. I. c. 92.

Λ.

Λαβαῖς: ἐπαφαῖς. ἢ ἀφορμαῖς. ἢ μέμψειν.

Λάβρα: δημόσιος στενωπός. αμφοδος. ῥύμη, δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν.

Λαβραγόρη: σφοδρῶς δημογοροῦντα.

Λαβύρινθος: κοχλιοειδὴς τόπος. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν 5
φλυάρων.

Λαβεῖν τιμωρίαν: ἀντὶ τοῦ ἐκδικηθῆναι.

Λάγανα: πλακούντια ὡς πυρώδη.

Λάγνος: πόρνος. αἰσχρός.

Λαιά: ἀριστερὰ. ἢ κολόβιον. 10

Λαιλαψ: μετὰ ἀνέμου ὄμβρος καὶ σκότος.

Λαιμαργία: ἡ σύντονος ἐπιθυμία.

Λαιόν: ἀριστερόν.

* Λαίθαργος: λαιθάργους ἐκάλουν τοὺς κύνας, τοὺς
λάθρα δάκνοντας. 15

Λαιψος: ἱμάτιον.

Λαιψηρόν: ταχύ. σφοδρόν. κοῦφον. Λάκωνες τὸ
ἡμίληρον.

Λακέρυζα: κορώνη, ἡ μεγάλη κράζουσα.

Λάκισμα: σχίσμα. 20

Λακωνικός: στεῖλός. ἀνδρεῖος.

Λαλίστερος: ἀδολεσχεύστερος.

Λαλίστατον: τὸν κατὰ λόγον σοφόν· λέγεται δὲ καὶ
ὁ εὐγλωττος, καὶ ὁ εὐφωνος.

* Λαμία: θηρίον. καὶ γυνή τις ἀρχαία Αἰβυσσά. 25

Λαμπιστίνη: ἄμαξα βασιλική ὃ ἐστίν, ἄρμα
σκεπαστόν.

Λαμπροσίμων: λαμπροφωγῶν.

2. Vid. infra in v. λαῦρα.

6. Vid. omnino VV. DD. ad Hesychium h. v.

19. Cod. κράζων.

26. Signum lacunae in Codice.

28. Cod. λαμπροφύγων.

Δαμυρόν: εὐλαλον, εὐτράπελον. κατακληκτικόν. τερ-
πνόν.

* **Δαμυρία:** ἡ ἀλόγιστος ἀνδρεία.

Δάξ: ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ποιὸς φόφος.

Δάξ ποδὶ κινήσας: τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας.

Δαξεντήριον: ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. **Δαοξόος**
γὰρ ὁ οἰκοδόμος.

Δαοσσόος: ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα.

Δαπιστής: ψεύστης. προπετής.

10 Δαπίστρια: μετεωριζομένη. δεμβομένη. θέλουσα εὐ-
χεῖσθαι.

Δάρναξ: σωρός. ἡ κιβώτιον.

Δάσια: δασέα.

Δαρόν: χλιαρόν. προσήνης. ἡδύ.

15 Δάτρις: θεράπαινα. δούλη. προσαῖτις.

Δατύπη: λιθουργική· ἡ τὸ λεπτόν τοῦ λίθου.

Δάσταυροι: λασιόταυροι. καὶ ἐξφστρηκότες σφόδρα.

* **Δαῦρα:** δῦμη, δι' ἧς ὁ λαὸς ἐπανέρχεται.

Δάφυρα: τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἐτι ζώντων λαμβανό-

20 μενα: τὰ δὲ τεθνεώτων, σκῆλα.

Δαφύξας: διασπαράξας. ἀφειδῶς θοινησάμενος.

Δαχεῖν δίκην: δικάσασθαι.

Δαχνήεντα: δασέα. τετριχωμένα.

Δάχνη: τριχῶσις. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάσσης

25 ἀφρός.

Δάχνος: δασύς.

Δαχών: κληρωσάμενος. λέλογχε, μεμολοῖται.

Δάψαι: τῇ γλώττῃ πτεῖν.

Δεβηρίς: τὸ γῆρας, ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφας.

30 Δεηλασία: αἰχμαλωσία.

Δεηλατεύει: ληστεύει. ἀρπάζει.

15. Cod. προσαίτης.

24. Miro errore librarii Photius: κεφαλῆς ἀφρός. Fons erro-
ris in compendio male intellecto quaerendus.

Λελας: πραιδας.

Λειμών: ἀνθηρός τόπος. σύμφυτος.

Λείρια: ἄνθη. ἢ κρίνα.

Λειριόεντα: ἀπαλά, παρὰ πην λειώχεται: λείριον γὰρ τὸ ἄνθος. 5.

* Λειτουργίας: ὑπηρεσίας. ἱερουργίας.

Λειτουργική: κυρίως μὲν ἡ ἱερατική· κατὰχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ δουλική.

* Λειώσας: διακόψας.

Λεκάρια: λεκανίδια. 10.

Λέλογγεν: ἔτυχεν, ἀπῆλυσεν.

Λέμβον: μικρὸν πλοῖον.

Λέμμα: λέπισμα.

* Λέμφοι: ἀνόητοι. μυῖαδες.

Λεοντή: ἡ δορὰ τοῦ λέοντος. 15.

Λέπαδνα: οἱ μασχαλιστήρες τῶν ἱστίων.

Λεπτόγεια: κακὸς ἀγρός· λεπτή γῆ, μὴ λιπαρά.

Λεπτόμιτον φᾶρος: τὸ λεπτοῦ ἱμάκιον.

Λέσχη: πολλή ὁμίλια. φλυαρία· τὸ δὲ παλαιὸν αἱ καθέδραι, καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰσάθασιν ἀφροῖσιν νοι φιλοσοφεῖν, λέσχη ἐκαλοῦντο· οὕτως φησὶ καὶ Ἰεροκλῆς ἐν πρώτῳ φιλοσοφουμένῳ.

Λευκώλενος: λευκοβραχίων.

Λευχείμων: λευκοφόρος.

Λέχος: συνουσία. κοίτη. μέγας. 25.

Λεχώ: ἡ ἀρτιτόκος.

Λεωπετρία: λείος λίθος.

Λεώς: ὁ λαός, Ἀττικῶς.

Λεωφόρος: ἡ δημοσία ὁδός.

Ληγγαι: παῦον. 30.

Ληθεδών: λήθη.

2. Vox σύμφυτος alius gl'basae esse videtur. Vid. Suid. in v. λείμαξ.

26. Eadem manus adscripsit: γρ. καρποτόκος.

31. Cod. μέθη.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

* *Ληϊδιον*: ἱμάτιον. τριβάνιον.

Λήϊα: σιτοφόρα χωρία.

Λήϊον: εὐτελὲς κολόβιον.

Ληϊζεται: ἀγματοπύσσεται. διασπάζεται. πορθεῖ. ἰσθαῖ.

5 Ἰσως δὲ καὶ ἐν παθητικῷ σημασινομένην λέγουται.

Ληϊσατο: ἐμερίσατο. ἢ ἐκαρποποιήσεν.

Λήμα: φρόνημα.

Λήμμαι: τὸ κέρδος. βούλημα.

Λήμματα: προφητεῖαι· λέγονται δὲ καὶ τὰ ἐξ οὐκίας

10 καρδίας ἀποφθέγματα.

Ληματίας: φρονηματίας. φρονησάτης.

Λήμη: λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συντηγμένον, καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον.

Λῆξις: παῦσις. ἢ μερίς. κληρονομία.

15 *Λήρος*: φλύαρος.

Λήσομαι: ἐκπλέσθαι.

Λιανούσης: κρανιούσης.

Λιβάδα: σταγόνια. κρήνη. ἢ ἐνδοχὸν τόπον.

Λίβερα: καράβια.

20 *Λιγαίνω*: κηρύσσω.

Λίγδην: οὐ κατὰ βῆθος, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας.

Λιγνύς: ἡ ἀνάδοχος τοῦ καπνοῦ.

Λιγύς: ἡδύς. ὀξύς.

Λιγύφωνος: ἡδύφωνος.

25 *Λιθόλευστος*: λιθόβλητος.

Λιθοουργός: λιθογλύπτης.

* *Λικμήσονται*: λείξουσιν· διασπαρτίσουσιν.

Λικμῶ: κοσκινεύω. σκορπίζω.

Λινοπλήγος: φρενοπλήγος.

30 *Λικαρσί*: παρακαλεῖ.

7-8. Bene sejuncta sunt, quae apud Suidam in unam glossam cohaerant. Vid. Kast. in not.

11. Videtur aliquid deesse post φρονησάτης.

13. Cod. ἀμβλυώττειν παρασκευάζοντα.

16. Cod. ἐκπλέσθαι.

Λιπερνοῦντας: περιχρόους. πενήχρους.

Λιπαρεῖτε μένοντες: προειδρυστέ μενοντες. ἢ ἐπιμελεῖσθε.

Λιποτάκτης: λιπὼν τὴν τάξιν αὐτοῦ· ὃ ἐστὶν ἐκφυγών. 5

Λιποτακτῆσας: καταλείψας. φηγών.

* **Λιπόνεως:** ὁ καταλειφθεὶς τῆς πρεσβ.

Λιπῶσι: λιπαρῶσι.

Λίσσομαι: ἱκετεύω.

Λίσχρος: φειδωλός. 10

Λιτάζομαι: παρακαλῶ. δέομαι.

* **Λίβηθρα:** τὰ ἱερῆα χωρία, καὶ αἱ διαφύσεις τῶν ὑδάτων· οὕτως Ἐὐπολῖς.

Λιτανεύει: εὐχεται.

Λιτή: παράκλησις. 15

Λιτοῖς: φιλοῖς. εὐτελεῖσι.

Λιφαιρεῖ: αἰμορροεῖ. λείπει τὸ αἷμα.

* **Λίτρα:** ἣν μὲν καὶ νομισματος εἶδος· ἐπὶ δὲ τοῦ σταδμοῦ Ἐπιλαρμός τε καὶ Σάφρων ἐχρήσαντο. Σοφοκλῆς δὲ λίτροσκόπον φησὶ τὸν ἀρ- 20 γυραμοιβόν, ἐπὶ τοῦ νομισματος.

Λιχνεύουσα: λίχνης ἱεροῦσα.

Λιχνεία: πύκνωσις.

Λίχνος: προαπτόμενος τῶν ὀφθῶν. κατεκταμένος. λιρ- 25 βός. λαιμαργός.

Λοβός: τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου.

Λογάδην: ἐπιλέκτως.

Λογλαί: ἐκλογαί. καρποφορίαι.

* **Λογισμός:** οἶοναί ἐξέτασις· οὕτως **Λίσχινης.**

Λογίσται: οἱ μεθοδικοί καὶ περίφημοι. 30

1. περιχρόους etiam Photius Galeanus praeiungit, quod recte ibi mutatum est in πενήχρους. Librarius noster utrumque posuit, cum anceps fortasse haereret, quomodo compendiosa archetypae scriptura legenda esset. Cujus sollicitae diligentiae alteram exemplum habes infra v. μέληθρα.

2. Cod. λιπαρνεύει μενοντες.

- Λογιστής: κριτής. δοκιμαστής. εξεταστής.
 Λογογράφος: ὁ δίκας, ἢ τοὺς δικανικούς γράφων.
 Λογοποιῶν: πλάττων λόγους ψευδεῖς.
 Λοιβή: πνευδή. θυσία.
 5 Λοιγόν: φθοράν. ὄλεθρον.
 Λοιμύεται: φθοροποιεῖ. βλάπτει.
 Λοίσθω: ἐσθλάω.
 Λοξά: σκολιά. καμπύλα. οὐκ ἐξ εὐθείας γινώμενα.
 Λοπᾶσι: κλέπταις.
 10 * Λοπόν: κατὰ τῶν αὐχένων ὡς καταλοπός, κατὰ τοῦ αὐχένος.
 Λόπος: ἡ προκειμένη ἐξωθεν τοῦ κορυμίου λεπίς καὶ πᾶν λέκος. φλοιός. θέγμα. λεκόν. ξηρόν.
 Λορδόν: τὸ ὑπόκυρτον καὶ λορδότατον, τὸ ἀπο-
 15 σεισιμωμένον, καὶ ἐναντιον τῷ κυρτῷ, ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται.
 Λορδός: ἀπεκλωμένος. συγκαμαμένος τὸ σῶμα.
 Λοφαδία: κατὰ τοὺς αὐχένους.
 Λοφιάς: ὁ τράχηλος.
 20 Λόφος: γῆς ἀνέστημα. ἡ περικεφαλαία.
 Λόφος: τράχηλος. καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον.
 Λοχαγοῖς: στρατηγοῖς. ταξάρχαις.
 Λοχεύει: ἐνεδρεύει.
 Λοχεύονται: γεννᾶσθιν.
 25 Λόχη: πλαγία. σύμφυτος τόπος. καὶ λοχαδής.
 Λόχος: ἐνέδρα. τάξις.
 Λοχῶντες: ἐνεδρεύοντες.
 Λυγαίως: σκοτεινῶς.
 Λυγίσμασιν: ἐγκλήμασιν.
 30 Λυγκεύς: εἶδος θηρίου. ἡ ὀξυδακτής.
 Λυγμός: ὀλολυγμός.

3. Cod. τάτων λόγ.

10. Sic.

12, 13. Cod. κορυμίου — φλόος.

29. Suidas et Photius: συγλάσισσιν.

30. Eadem manus in margine addidit: γρ. θηρίου ὀξυδακτός.

Λύγος: φυτὸν ἱμαντῶδες.

Λυγρόν: χαλεπόν. ὀλέθριον. κακόν. ἰσχυρόν. πενθι-
κόν. ἔλεεινόν.

Λύθρος: φόνος. ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμός, συνι-
στάμενος δι' ἰδρώτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος μετὰ
λεῶρος.

Λυκάβας: ἐνιαυτός· ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν, ἢ λυ-
γαίως βαίνειν· ὃ ἐστὶ σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως.

Λυκόφως: τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς.

Λυμαίνων: φθείρων. βλάπτων.

10

Λύμη: βλαβή. φθορά. ὕβρις.

Λύματα: καθάρματα. αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνας
ἐκκρίσεις.

Λυσίτελεις: ὠφέλιμον. ἢ συμφέρον.

Λυσόμενος: λυτρωσόμενος.

15

Λύτρα: μισθός. ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας.
ἐπὶ τὸ λυτρώσασθαι βαρβάρων δουλείας.

Λυχνοῦχος: φάνος. λαμπτήρ.

Λωβᾶται: βλάπτει.

Λώβη: βλάβη. ἢ ὕβρις.

20

Λωβητήρ: ὕβριστήν.

Λῶτον: βέλτιον.

Λῶστος: βέλτιστος.

Λώπην: ἱμάτιον. περιβλημα.

Λωτός: βοτάνη εὐώδης, ἣν ἔνιοι μυρόλωτον κα-
λοῦσιν.

Λωφήσομεν: ἀντὶ τοῦ παύσομεν. κυρίως δὲ εἴρηται
λαφῆσαι τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι.

Λώφησις: παῦσις. πτώσις.

Λωφήσαντος: ἀναπαυσαμένου. ἡσυχάσαντος.

30

M.

Μαγάς: σάνις ὑπόκυφος τετραγώνος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιδάρας νευράς.

Μάγγανον: παράδοξόν τι· λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία, μαγγανεία.

5 Μάγιστερ: ἀντὶ τοῦ διδάσκαλε.

Μάξα: ἄρτος. φύραμα.

Μαγίς: μάχαιρα. καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάξας μολίων.

Μάξης ὄνιον: ἄρτου πρᾶσις.

10 Μαιευτικῆς: ιατρικῆς.

Μαιευόμενοι: ζητοῦντες. ἐρευνῶντες.

Μαιμάσσει: σφύζει. προθυμεῖ. κυματοῦται. πηδᾷ. καχλάζει καὶ κλονεῖται.

Μαιμόψα: ἐνθουσιῶσα.

15 Μαινάς: βάκχη.

Μαινάδας: μαινομένας. ζητούσας βακχεύειν. παραφόρους.

Μαινόλης: μαντικός.

* Μαίλοτρα: τὸν ὑπὲρ τοῦ μαιώσασθαι μισθόν.

20 Μαίνω: ἐνθουσιωδῶς κινουμαι.

Μαιωθήσονται: λοχευθήσονται. γεννηθήσονται. δερακευθήσονται.

* Μαιώσεται· ιατρεύεται.

Μαξουρώθι: τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ
25 συνηθείᾳ ζωῖδια καλοῦνται. Ἑβραϊστὶ δὲ τινες
λέγουσι τὴν λέξιν· σημαίνειν δὲ τὸν ἀστρῶον κίνα.

Μάκαιραν: μακαρίαν.

Μάκελλα: δίκελλα.

Μακρά χαίρειν: οἰμώξειν. στενάξειν.

9. Cod. πρᾶσις.

16. 17. Suidas παραφόρους. Cod. Kusteri conjecturam confirmat.

18. Suidas et Photius μαινώθω. Res eodem redit.

26. Cod. σημαίνει δέ.

- Μάλα** εικότως· πόνου δικαίως.
Μαλακία· νόσος.
Μαλακόν· τὸ ἀπαλόν. ἢ πὸ ἀσθενείας.
Μαλερόν· παραφρονακόν.
Μαλθακόν· ἐκλυτον. μαλακόν. δ
Μελιδάξαι· ἐκκεῖναι. καταπραΐναι.
Μάλιστα· ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς· οὕτως θουκυβίδης.
Μάλθθ· μεμελαγγμένος κηρός.
Μαμωνᾶς· χρυσός. γήινος κλοῦκος.
Μαννά· θυσία. σπονδή. 69
Μανδραγόρας· ὑπνωτικὸς καρπός.
Μανδύας· εἶδος ἱματίου, ὅπερ παλαιοὶ ἐφορέκιοι.
Μανόν· ἀραίον. χαῖτων. ἢ ἀνωφερές, ὡς πηλός.
Μαντοσυνῶν· μαντιῶν.
Μαργαίνει· ἀντὶ τοῦ μάλνεται. 15
Μάργος· μαινόμενος. ἔκφρων.
Μαργῶσαν χεῖρα· μακρομένην χεῖρα.
Μαρμαίρει· λάμπει. κατατηγάζει.
Μαρμαρήν· λαμπρόν.
Μαρμαρύνῃ· ἄστραψις. λαμπηδών. 20
Μάρσιππος· σάκκος. θυλάκιον. σαυρίλιον.
Μάσσει· φυρᾶ. ζυμοῖ.
Μάστακα· μάσημα. τροφήν.
Μαστιγίας· δοῦλος. ὁ δὲ ἡμέτερον μαστιγοῦμενος.
Μαστροπός· μαυλιστής. πορνοβοσκός. 25
Μαστρούλλιον· τόπος, ἔνθα οἱ μαστροποὶ δεύονται.
Μαχλάδας· πόρνης.
Μάχλος· ἀσελγής. ἄσωτος.
Μαχλοσύνη· καταφέρεται. γυναικομαλία.
Μαχλῶντες· πορνεύοντες. 30
Μεγάθυμος· μεγάλου ψυχός.
Μεγαίρων· φθονῶν.
Μεγαλήτωρ· μεγάλου ψυχός.

2. In margine: ἐνάχνης. χλοή βαλμία (sic). Logo: .μαλμία.
 25. μαυλιστής] Photius μαβλιστής. common scribanum error.

Μεγαλόνοια ὑπερηφάνια. μεγαλοφάνια.

Μεγαλοπρεπής: μεγαλοφανής.

Μεγαλόφρων: μεγαλόψυχος.

Μεγαλώνυμον: μεγαλόδοξον, περιφνημον. ὀνομαστόν.

δ Μεγάνορος πλούτου: ἰσχυροῦ, δυνατοῦ. ἀνδρείαν
ἐμποιοῦντος ἐπὶ μέγα δύναται ὁ χρυσός. νευρὰ γὰρ
πολέμου δύναται εἶναι.

Μεγαρίζοντες: λιμώσσοντες, ἢ μεγάλα λέγοντες.

Μέγαρον: ὑπερῶν. οἴκημα.

10 Μεδεσθαι: φροντίζειν.

Μέδιμνον: μέτρον.

Μέδων: βασιλεύων.

Μεθαρμοζόμενος: μετερχόμενος.

Μεθεῖναι: ἀφεῖναι. ἀμελεῖν.

15 Μεθεῖς: ἐὼν. ἀφιδῶν.

Μεθεῖω: ἐῷ. ἀφιδῶ. ἀφῶ. ἐάσω.

Μέθεξις: μετοχή. κοινωνία.

Μεθέσθαι: καταλιπεῖν.

Μεθημοσύνη: ἀμέλεια. ῥαθυμία.

20 Μεθήμων: ἀμελής.

Μεθήσειν: ἀμελήσειν.

Μεθίλει: ἀφεῖ. ἀμελεῖ.

Μεθίλετο: προῖετο. ἤφλετο.

Μεθοδίας: τέχνας. ἢ δόλους.

25 Μεθοδεύει: μετέρχεται. τεχνάζεται. ἀπατᾷ.

Μεθόριον: μεταξὺ τῶν ὄρων.

Μεθορμιζόμενος: μετερχόμενος.

Μέθυ: οἶνος.

Μειλίμασιν: ἀπατήμασιν.

1. Male in Photio editum est: ἡ περιφάνεια.

7. δύναται εἶναι] Suidas et Photius, λέγεται, quod praeter-
lerim.

13. Interpretamentum h. l. irrepsit e glossa μεθορμιζόμενος,
ut in Photio Galeano; quod, cum hae voces levi discrimine idem
sonent, scribarum levitati condonemus. Reponendum est: ἐπιδορ-
θούμενος, quod Suidas suppeditat.

- Μειλιχτηρίοις: προσγνέσιν. ἡδέσι. προάσι.*
Μειλίξασθαι: προῦναι.
Μειλίχιος: προῦος. χρηστός.
Μεῖον: ἔλαττον. μικρότερον.
Μειονεκτεῖ: τὸ ἦττον φέρει. ἔλαττοῦ. 5
Μειονεκτούμενοι: ἔλαττούμενοι.
Μέλαθρον: οἶκον.
Μελαίνη: βαθεῖα.
Μελεδήματα: μερομνήματα.
Μελέανδρος: βαθεῖα. κυρίως δὲ καθαρά ὕδατος. 10
Μελεδωνοί: ἐπίτροποι. φροντισταί. προεσθητότες.
Μέλεος: μάταιος. ἄθλιος. δυστυχής. τυλαίπαρος.
Μέλημα: φρόντισμα.
Μελίαι: βέλη.
Μελιπνόους: ἡδυπνόους. 15
Μελίφρων: ἡδύς. γλυκαίνων τὰς φρένας.
Μέλω: ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.
Μέλλει: ἔοικεν.
Μελλήσας: ὑπερθεμένος. βραδύνας. καὶ ἐπὶ τοῦ 20
σπουδάσας.
Μελλήσω: σπουδάσω. φροντίσω.
Μελληταί: ὑπερθετικοί.
Μελόντων: ἐπιμελείσθωσαν.
** Μέληθηρα: παλγνία. σπουδάσματα. ἢ σπαράγματα. 25*
Μέληποντες: ἔδοντες. ἀνυμνοῦντες.
Μεμελημένος: πεπονημένος.
Μέμηλεν: μέλει.
Μεμηλώς: ἐπιμελούμενος.
** Μέμηνεν: μαίνεται. τετύφωται.*

10. καθαρά, ut Photius.

24. Εἵ τις σπουδάσματα. Vix enim dubito, quin h. l. librum deprehendamus, qui cum dubius esset, utrum poneret, utrumque scriberet.

27. Cod. μέλλει.

- Μερισθαρηκώς: ὁ μέσθῳ καμών.
 Μεμοιραμένων: λαγόντων. ἀλοφασαμένον.
 Μεμοίραται: μετέχει. ἄλλωθεν.
 Μέμονα: πεπείραμαι.
 5 Μεμυκότα: κρέκοντα. καμινύσαντα, ἢ κακολλημένα.
 Μεμψιβολεῖν: μέμψασθαι.
 Μεμψίμοιρος: φιλεγκλήμων.
 Μενουγγε: ἐκ συνδέσμων τριῶν, πρὸ ἀληθείας.
 Μεριδαρχίας: μεριστίας, κατὰ δεκαρχίας.
 10 Μερμαίρω: προστίξω. ἢ πολῶ.
 Μέρμερα: μερίμνης ἔτι.
 Μερμηρίξω: μεριμνῶ.
 Μέροπες: ἄνθρωποι παρὰ τὸ μεμερισμένον [ἐχον]
 τὴν ὄπα.
 15 Μεσαγκυλος: μέσος. πολὺς. ὁμογέγων.
 Μέσαυλον: κυρίως μέν, ἢ μέσῳ θύρῃ· αἰῶται δὲ
 ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον.
 Μεσέγγυος: μεσότης. ἐγγυητής.
 Μεσεγγυοῦνται: ἐγγυηταὶ γίνονται· ἢ ἐγγυητὰς
 20 ποιοῦνται· ὥς καὶ Ἰσοκράτης· ἐν τῷ κατὰ τῶν
 σοφιστῶν.
 Μεσηγύς: μεταξὺ.
 Μεσοπορῶν: μέσην ὁδὸν.

1. Cod. *μισθόν*. ἡ ὁρμή ἐστὶν ἐκ τοῦ ἰοῦ δατ. ὅτι ἐν τοῖς
 Codicibus, ut innumera etiam nostri Cod. exempla probant, non
 subscribebatur, sed adscribebatur, ita ut, praesertim negligentius
 exaratum, ad multos variosque errores librarius ansam daret.

4. Aliter Suidas et Photius.

9. Ibidem *μερίτιος*.

13. *ἐχον* e Suida accessit.

15. Cod. duas glossas perperam univit, ita ut prima interpre-
 tamento careat. Has ita sejunge:

μεσάγκυλος: [ἀκόντιον]. Vid. Phavorin. h. v.

μεσαιπόλιος: ὁμογέγων. Iliad v. 361.

Eodem vitio laborat Photius in Cod. Galeano.

16. *μέσαυλον*] Hoc repono apud Suidam et Photium.

23. Vitiose Suidas *μεσορῶν*.

- Μεταβαλὼν: στραφεῖς.
 Μεταμείβων: μεταλλάσσω.
 Μεταβόλοι: πραγματευταὶ μεταπράται.
 Μεταγενής: μεταγενέστερος.
 Μεταίχμιον: μεταξύ δύο τόπων φυλαττόντων τοῦ 5
 πολέμου.
 * Μετεωρισμός: ὕψους. ἢ δαμβασμός.
 Μεταπόδμιον: τοῦ κόσμου κρείττονα.
 Μεταλαγχάνει: μετέχει.
 Μεταλήξαντι: παυσάμενοι. 10
 Μεταλλεύει: μεταφέρει.
 Μεταμάθειν: μεταγινώσκει.
 Μεταμείβων: μεταλλάσσω.
 Μεταναστεύου: φεύγει μεταίκει.
 Μετανάστης: μέτοικος. φυγάς. 15
 Μετάπεμπτος: προκληθείς.
 Μεταποιοῦμαι: φροντίζω. προνοοῦμαι.
 Μετάρσιος: μετώρος. ὑψηλός.
 Μετασοβῶν: ἀποδιώκων.
 Μετασπώμενος: ἐπακολουθήσας. μεταδιώξας. 20
 Μεταστοιχειοῦσα: μετασχηματίζουσα.
 Μετασχεῖν: ἐπιλαβεῖν.
 Μετατάξασθαι: ἀντὶ τοῦ μεταλθεῖν.
 Μετάφρενον: μεταξύ τῶν ὤμων.
 Μεταφῦναι: μεταπλασθῆναι. 25
 Μεταχρωννύντες: μετασχηματίζοντες.
 * Μετειλήχει: μετέσχευ.
 Μέττειμι: μετέχομαι.
 Μετελεύσομαι: ἐπτελεύσομαι.
 Μετελθὼν: ἐπελθὼν. 30
 Μετ' ἐμέ: πρός με.

5. Locus depravatus. Restitue: τόπων ἢ φαλάγγων. De loco in universum hanc vocem adhibuit Lycophron v. 443.

23. Cod. ἀνιμεταλθεῖν, ut Photius.

24. Cod. μεταφρίων.

27. Hoc interpretamentum adde Suidae.

Μεταμόσχευσεν: μεταφύτευσεν.

Μετέωρον: ύψηλόν.

Μετewρολίσχαι: περὶ οὐρανοῦ, φλυαροῦντες.

Μετewροπολῶν: τὰ οὐράνια σκοπῶν.

6 Μετῆ: ἐξῆ.

Μετ' Ἰχνια: κατ' Ἰχνη πορεύεσθαι.

Μετοιχήσονται: μεταπορεύονται. μετέλθωσιν.

Μετοκλάζει: μετακαθίζει.

Μετόν: ἐξόν.

10 Μετόπισθεν: ἐν ὑστέρω. μετὰ ταῦτα.

Μετουσία: κοινωνία.

Μετοχστεύειν: μετακομίζειν.

Μετρήσαντες: διελθόντες.

Μετριάζει: ταπεινοφρονεῖ.

15 Μέτριοι: εὐγνώμονες.

Μετριοπαθεῖν: ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδίχεσθαι. συγγινώσκειν.

Μέτριος: ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν. ἢ τὸ ἥθος ἐπιεικής.

20 Μετόχετο: ἐπορεύετο.

Μήδεα: βουλευματα.

Μηδοσύνη: βουλή.

Μηκάδες: ἐπιθετικῶς, αἱ αἴγες, ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς.

25 Μῆλα: πρόβατα. πάντα τὰ τετράποδα. καὶ πᾶσα βόσκα μηλωτῇ καλεῖται.

* Μὴ κώμοις καὶ μέθαις: ἄσμασιν ἐταιρικοῖς, καὶ τοῖς σκεύεσιν τοῖς θιατρικοῖς, τουτέστιν κιθάρα, ἢ κύμβαλα, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, οἷς εἰσάδασιν ἐν μέ-

30 θαις μάλιστα οἱ ἄτακτοι ἄνθρωποι ποιεῖν.

Μηλοβοτῆα: γῆν εὐτραφῆ. ἀνειμένην εἰς νομὴν προβάτοις.

31. Recte noster ἀνειμένην, quod jam *Musterus* e Photio, tunc nondum edito, excitavit ad Suid h. v.

- Μηλοβοτήρ: ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ μηλονόμος.
 Μηλοσφαγίαις: θυσίαις προβάτων.
 Μην αγύρτης: ἐπὶ μῆνός συνάγων.
 Μήνη: σελήνη.
 Μήνιξ: ὕμνην τοῦ ἐγκατελλού. 5
 Μήνις: ὀργή ἐμμόνος.
 Μηνίσκους: ὑμένας· πένταλα· περὶτραχήλια· πόσμη.
 Μηνιῶ: ὀργίζομαι.
 Μηνοειδής: σεληνόειδής.
 Μήρινθος: σπαρτός. ἦτοι σχαινίον· δεσμός· βρόχος. 10
 Μήρυμα: σπείρω· κάταγμα· νῆμα.
 Μηρυομένη: ἔλκουσα· ἐκτεινομένη.
 Μήστωρ: βουλευτικός. ἔμπειρος.
 Μήτι: μηδάρως.
 * Μήτι γε: πόσῳ γε μᾶλλον. 15
 Μῆτις: βουλή· γνώμη· σύνεσις.
 Μητέσομαι: βουλευέσομαι· ἐρήσομαι.
 Μητραλοία: ἡ τὴν μητέρα τύπτει.
 Μητροπάτωρ: κατὰ μητέρα πάππος.
 Μηχανή: βουλή. 20
 Μηχανοδόξος: ἐπινοητής· κακῶν· κατὰσκευαστής.
 Μιαιφόνος: φονεύς.
 Μιάσῃ: βαφή.
 Μιάστορα: λυμεῖνα· φονεῖα.
 Μιγάδες: τὰ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα. 25
 Μίγδα καὶ μίγδην: μεμιγμένα.
 Μίδρου: μίδραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι· τὸν
 ἦλκον, καὶ τοῦτο θυνοῦσιν πολλὰς θυσίας.
 Μικρολόγος: σκνιπός· φειδωλός.
 Μικροῦ δεῖν: παρὰ μικρόν. 30
 Μικροῦ δέω: παρὰ μικρόν λείπω.

6. Photius: μηνίς. Quod corrige.

27. Cod. οἱ Ἕλληνες.

- Λογιστής: μετρήτης. δοκιμαστής. εξεταστής.
 Λογογράφος: ὁ δίδας, ἡ τοῦς δικανικούς γραφῶν.
 Λογοποιῶν: πλάττων λόγους ψευδεῖς.
 Λοιβή: σπενδή. θυσία.
 5 Λοιγόν: φθοράν. ὀλεθρον.
 Λοιμύεται: φθοροποιεῖ. βλάπτει.
 Λοίσθω: ἐσθλάω.
 Λοξά: σκολιά. καμπύλα. οὐκ ἐξ εὐθείας. γινόμενα.
 Λοπᾶσι: κλέπταις.
 10 * Λοπόν: κατὰ τῶν αὐχένων. ὡς καταλοπός, κατὰ τοῦ αὐχένος.
 Λόπος: ἡ περιμεμένη. ἔσθλα τοῦ κορυμίου λεπίς. καὶ πᾶν λέκος. φλοῖος. θέρεμα λεπόν. ξηρόν.
 Λορδόν: τὸ ὑπόκυρτον. καὶ λορδότατον. τὸ ἀκρο-
 15 σεσιμωμένον, καὶ ἐναντίον τῷ κυρτῷ, ὃ καὶ κυρδὸν καλεῖται.
 Λορδός: ἀπεκλωμένος. συγκεκαμμένος τὸ σῶμα.
 Λοσφιδίς: κατὰ τοὺς αὐχένους.
 Λοφιάς: ὁ τράχηλος.
 20 Λόφος: γῆς ἀνάστημα. ἡ περικεφαλαία.
 Λόφος: τράχηλος. καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον.
 Λοχαγοῖς: στρατηγοῖς. ταξάρχαις.
 Λοχεύει: ἐνεδρεύει.
 Λοχεύονται: γεννῶσιν.
 25 Λόχη: πλαγία. σύμφυτος τόπος. καὶ λοχηώδης.
 Λόχος: ἐνέδρα. τάξις.
 Λοχῶντες: ἐνεδρεύοντες.
 Λυγαίως: σκοτεινῶς.
 Λυγίσμασιν: ἐγκλήμασιν.
 30 Λυγκεύς: εἶδος θηρίου. ἡ ὀξυδακτής.
 Λυγμός: ὀλολυγμός.

8. Cod. τάντων λόγ.

10. Sic.

12, 13. Cod. κορυμίου — φλοῖος.

29. Suidas et Photius: συγκλάσασιν.

30. Eadem manus in margine addidit: γρ. θηρίου ὀξυδακτός.

Λύγος: φυτὸν ἱμαντῶδες.

Λυγρόν: χαλεπὸν. ὀλέθριον. κακόν. ἰσχυρόν. πενθι-
κόν. ἔλαινόν.

Λύθρος: φόνος. ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμός, συνι-
στάμενος δι' ἰδρωτός καὶ κόνεως καὶ αἵματος μετὰ ὃ
ἰχώρος.

Λυκάβας: ἐνιαυτός· ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν, ἢ λυ-
γαίως βαίνειν· ὃ ἐστι σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως.

Λυκόφως: τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς.

Λυμαίνων: φθείρων. βλάπτων.

10

Λύμη: βλάβη. φθορά. ὕβρις.

Λύματα: καθάρματα. αἱ τῆς γαστροῦς εἰς ἀφροδῶνας
ἐκκρίσεις.

Λυσιτελές: ἀφέλιμον. ἢ συμφέρον.

Λυσόμενος: λυτρωσόμενος.

15

Λύτρα: μισθός. ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας.
ἐπὶ τὸ λυτρώσασθαι βαρβάρων δουλείας.

Λυχνούχος: φανός. λαμπτήρ.

Λωβᾶται: βλάπτει.

Λώβη: βλάβη. ἢ ὕβρις.

20

Λωβητήρ α: ὕβριστήν.

Λῶϊον: βέλτιον.

Λῶστος: βέλτιστος.

Λώπην: ἱμάτιον. περίβλημα.

Λωτός: βοτάνη εὐώδης, ἣν ξυνοὶ μύρολόωτον κα-
λοῦσιν.

25

Λωφήσομεν: ἀντὶ τοῦ παύσομεν. κυρίως δὲ εἴρηται
λωφῆσαι τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποδέσθαι.

Λώφησις: παῦσις. πῶσις.

Λωφήσαντος: ἀναπαυσαμένου. ἡσυχάσαντος.

30

M.

Μαγάς: σάνις ὑπόκυφος τετράγωνος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιδάρας νευράς.

Μάγγανον: παράδοξόν τι λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία, μαγγανεία.

5 Μαγίστερος: ἀντὶ τοῦ διδάσκαλε.

Μάξα: ἄρτος. φύραμα.

Μαγίς: μάχαιρα. καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάξας μερίζων.

Μάξης ὄνιον: ἄρτου πρᾶσις.

10 Μαιευτικής: λατρικῆς.

Μαιευόμενοι: ζητοῦντες. ἱερυνῶντες.

Μαιμάσσει: σφύζει. προθυμεῖ. κυματοῦται. πηδᾷ. καγλάζει καὶ κλονεῖται.

Μαιμώσα: ἐνθουσιῶσα.

15 Μαινάς: βάκχη.

Μαινάδας: μαινομένης. ζητούσας βακχεύειν. παραφόρους.

Μαινόλης: μαντικός.

* Μαίοτρα: τὸν ὑπὲρ τοῦ μαιώσασθαι μισθόν.

20 Μαῖνω: ἐνθουσιωδῶς κινεῖσθαι.

Μαιωθῆσονται: λοχευθῆσονται. γεννηθῆσονται. διεραπευθῆσονται.

* Μαιώσεται· λατρεύσεται.

Μάξουρῳθ: τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ
25 συνηθείᾳ ζωῖδια καλοῦνται. Ἑβραϊστὶ δὲ τινες λέγουσι τὴν λῆξιν· σημαίνειν δὲ τὸν ἀστροφῶν κύνη.

Μάκαιραν: μακαρίαν.

Μάκελλα: δικελλα.

Μακρὰ χαίρειν: οἰμώζειν. στενάζειν.

9. Cod. πράσις.

16. 17. Suidas παραφρόνους. Cod. Kusteri conjecturam confirmat.

18. Suidas et Photius μανιός. Res eodem reddit.

26. Cod. σημαίνει δέ.

- Μάλα εικότως: πόνου δικαίως.*
Μαλακία: νόσος.
Μαλακόν: τὸ ἀπαλόν. ἢ τὸ ἡσυχές.
Μαλερόν: μαρτυρικόν.
Μαλθακόν: ἐκλυτον. μαλακόν. 5
Μελιδάξαι: ἀφαιδέναι. καταπραΰναι.
Μάλιστα: ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς· ὅτως θουκυβίδης.
Μάθη: μεμαλαγμένος κηρός.
Μαμωνᾶς: χρυσός. γήινος πλοῦτος.
Μαναά: θυσία. σπονδή. 10
Μανδραγόρας: ὑπνωτικός καρπός.
Μανδύας: εἶδος ἱματίου, ὅπερ πλεῖται ἐν Ὀρίκλειον.
Μανόν: ἀραιόν. χαῖτων, ἢ ἀνωφερές, ὡς πρίος.
Μαντοσυνῶν: μαντιῶν.
Μαργαίνει: ἀντὶ τοῦ μαίνεται. 15
Μάργος: μαινόμενος. ἔκφρων.
Μαργῶσαν χεῖρα: μαινομένην χεῖρα.
Μαρμαίρει: λάμπει. κατατηγάζει.
Μαρμαρῆν: λαμπρῶν.
Μαρμαρυγή: ἄστραψις. λαμπηδῶν. 20
Μάρσιππος: σάκκος. θυλάκιον. σαμβλίων.
Μάσσει: φυρᾷ. ζυμοί.
Μάστακα: μάσημα. τροφήν.
Μαστιγίας: δοῦλος. ὃ δι' ἑμάρτημα μαστιγούμενος.
Μαστροπός: μαινιστής. πορνειοπαιδής. 25
Μαστρούλλιον: τόπος, ἔνθα οἱ μαστροποὶ ὑπάρχουσιν.
Μαχλάδας: πόρνος.
Μάχλος: ἀσελγής. ἄσωτος.
Μαχλοσύνη: καταφέρειν. γυναικομανία.
Μαχλῶντες: πορνεύοντες. 30
Μεγάθυμος: μεγαλόψυχος.
Μεγαίρων: φθονῶν.
Μεγαλήτωρ: μεγαλόψυχος.

2. In margine: ἐνάχσεις. χλιδή βαλκία: (sic). Logo: μαλκία.
 25. μανιστής] Photius μαβλίστης communis scribarum errore.

Μεγαλόνοια ὑπερηφάνια. μεγαλοφάντα.

Μεγαλοπρεπής: μεγαλοφανής.

Μεγαλόφρων: μεγαλόφυχος.

Μεγαλώνυμον: μεγαλόδοξον. περιφημον. δνομαστόν.

δ Μεγάνορος πλούτου: ισχυροῦ· δυνατοῦ. ἀνδρείου
ἐμποιοῦντος· ἐπεὶ μέγα δύναται ὁ χρωσός. νευρὰ γὰρ
πολέμου δύναται εἶναι.

Μεγαρίζοντες: λιμώσσοντες. ἢ μεγάλα λέγοντες.

Μέγαρον: ὑπερῶν. οἶκημα.

10 Μέδεσθαι: φροντίζειν.

Μέδιμνον: μέτρον.

Μέδων: βασιλεύων.

Μεθαρμοζόμενος: μετερχόμενος.

Μεθεῖναι: ἀφεῖναι. ἀμελήσαι.

15 Μεθεῖς: ἐὼν. ἀφίων.

Μεθεῖω: ἐὼ. ἀφίω. ἀφῶ. ἐάσω.

Μέδεξις: μετοχή· κοινωνία.

Μεθέσθαι: καταλιπεῖν.

Μεθημοσύνη: ἀμέλεια. ῥαθυμία.

20 Μεθήμων: ἀμελής.

Μεθήσειν: ἀμελήσαι.

Μεθεῖς: ἀφεῖ. ἀμελεῖ.

Μεθίετο: προέτετο. ἤφιετο.

Μεθοδεῖας: τέχνας. ἢ δόλους.

25 Μεθοδεύει: μετέχεται. τεχνάζεται. ἀπατᾷ.

Μεθοόριον: μεταξὺ τῶν ὄρων.

Μεθορμιζόμενος: μετερχόμενος.

Μέθυ: οἶνος.

Μειλίγμασιν: ἀπατήμασιν.

1. Male in Photio editum est: ἡ περιφάνεια.

7. δύναται εἶναι] Suidas et Photius, λέγεται, quod praestolerim.

13. Interpretamentum h. l. irrepsit e glossa μεθορμιζόμενος, ut in Photio Galeano; quod, cum haec voces levi discrimine idem sonent, scribarum levitati condonemus. Reponendum est: ἐπιδιορθούμενος, quod Suidas suppeditat.

- Μειλιχτηφοίσις*: προσηνέσιν. ἡδέσι. πραΐσι.
Μειλίξασθαι: πραῖναι.
Μειλίχιος: πρᾶος. χρηστός.
Μεῖον: ἔλαττον. μικρότερον.
Μειονεκτεῖ: τὸ ἥττον φέρει. ἔλαττοῖ. 5
Μειονεκτούμενοι: ἔλαττούμενοι.
Μελαθρον: οἶκον.
Μελαίνη: βαθεῖα.
Μελεδήματα: μεριμνήματα.
Μελάνυδρος: βαθεῖα. κυρίως δὲ καθαρά ὕδατος. 10
Μελεδωνοί: ἐπίτροποι. φροντισταί. προεσθηκότες.
Μέλεις: μάταιος. ἄθλιος. δυστυχής. ταλαίπωρος.
Μέλημα: φρόντισμα.
Μελίαι: βέλη.
Μελιπνόους: ἡδυπνόους. 15
Μελίφρων: ἡδύς. γλυκαίνων τὰς φρένας.
Μέλω: ἐν ἐπιμελείᾳ εἶμι.
Μέλλει: ἔοικεν.
Μελλήσας: ὑπερθέμενος. βραδύνας. καὶ ἐπὶ τοῦ
 σπουδάσας. 20
Μελήσω: σπουδάσω. φροντίσω.
Μελληταί: ὑπερθετικοί.
Μελόντων: ἐπιμελεισθώσαν.
 * *Μέλπηθρα*: παλγνία. σπουδάσματα. ἢ σπαράγματα. 25
Μέλποντες: ᾄδοντες. ἀνυμνοῦντες.
Μεμελημένος: πεπονημένος.
Μέμηλεν: μέλει.
Μεμηλώς: ἐπιμελούμενος.
 * *Μέμηνεν*: μάλινται. τετύφωται.

10. καθαρά, ut Photius.

24. Ejice σπουδάσματα. Vix enim dubito, quin h. l. librum deprehendamus, qui cum dubius esset, utrum poneret, utrumque scriberet.

27. Cod. μέλλει.

- Μερισθαρηκός: ὁ μεσθῶ καμάν.
 Μεμοιραμένων: λαχόντων, αληθοσαμένων.
 Μεμοίραται: μετέχει. ἄλλωθεν.
 Μέμονα: πεπείραμαι.
 5 Μευνότα: περίπαντα. καμνίσκοντα. ἢ κακολλήμενα.
 Μεμφιβολεῖν: μέμψασθαι.
 Μεμφίμοιρος: φιλεγκλήμων.
 Μενούγγε: ἐκ συνδέσμων τριῶν, πρὸ ἀληθείας.
 Μεριδαρχίας: μεριστίας, κατὰ δεκαρχίας.
 10 Μερμαίρω: προστίζω. ἢ πολῶ.
 Μέρμερα: μερίμνη ἔστι.
 Μερμαρρίζω: μεριμνῶ.
 Μέρορες: ἄνθρωποι παρὰ τὰ μεμερισμένον [ἔχον]
 τὴν ὅπα.
 15 Μεσαγκυλος: μέσος. πολίτης. ἀμοιρέων.
 Μέσαυλον: κυρίως μέν, ἢ μέση θύρα· καίτοι δὲ
 ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον.
 Μεσέγγυος: μεσότης. ἐγγυητής.
 Μεσεγγυοῦνται: ἐγγυηταὶ γίνονται· ἢ ἐγγυητὰς
 20 ποιοῦνται· ὥς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ κατὰ τῶν
 σοφιστῶν.
 Μεσηγύς: μεταξύ.
 Μεσοπορῶν: μέσην ὁδὸν ἔχων.

1. Cod. μεσθόν. ὃ ὀρθὸν ἐστὶν ἐκ τοῦ Jota dativi, quod in vetustis Codicibus, ut innumera etiam nostri Cod. exempla probant, non subscribatur, sed adscribatur, ita ut, praesertim negligentius exaratum, ad multos variosque errores librariis ansam daret.

4. Aliter Suidas et Photius.

9. Idem μεριστίας.

13. ἔχον e Suida accessit.

15. Cod. duas glossas perperam univit, ita ut prima interpretatione careat. Has ita sejunge:

μεσάγκυλος: [ἀκόντιον]. Vid. Phavorin. h. v.

μεσαιπόλιος: ἀμοιρέων. Illud v. 361.

Eodem vitio laborat Photius in Cod. Galeano.

16. μέσαυλον] Hoc reponere apud Suidam et Photium.

23. Vitiose Suidas μεσορῶν.

Μεταβαλὼν: στραφεῖς.

Μεταμείβων: μεταλλάσσω.

Μεταβόλοι: παραβατεύεται μεταπράται.

Μεταγενής: μεταγενέστερος.

Μεταίχμιον: μεταξὺ δύο τόπων φυλαττόντων τοῦ 5
πολέμου.

* Μετεωρισμός: ὕψους. ἢ διαβάσμος.

Μετακόσμιον: τοῦ κόσμου κρείττονα.

Μεταλαγχάνει: μετέχει.

Μεταλήξαντι: πανδαμένω.

10

Μεταλλεύει: μεταφέρει.

Μεταμάθειν: μεταγινώσκει.

Μεταμείβων: μεταλλάσσω.

Μεταναστεύου: φεύγει μετακίλει.

Μετανάστης: μέτοικος. φυγάς.

15

Μετάπειπτος: προκληθείς.

Μεταποιοῦμαι: φροντίζω. προνοοῦμαι.

Μετάρσιος: μετώρος. ὑψηλός.

Μετασοβῶν: ἀποδιώκων.

Μετασπώμενος: ἐπακολουθήσας. μεταδιώξας.

20

Μεταστοιχειοῦσα: μετασχηματίζουσα.

Μετασχεῖν: ἐπιλαβεῖν.

Μετατάξασθαι: ἀντὶ τοῦ μεταλθεῖν.

Μετάρρενον: μεταξὺ τῶν ὄμων.

Μεταφύναι: μεταπλασθῆναι.

25

Μεταχρῶννύντες: μετασχηματίζοντες.

* Μετειλήχαι: μετέχεν.

Μέττειμι: μετέχομαι.

Μεττελέσομαι: ἐπελεύσομαι.

Μεττελθών: ἐπελθών.

30

Μετ' ἐμέ: πρὸς με.

5. Locus depravatus. Restitue: τόπων ἢ φαλάγγων. De loco in universum hanc vocem adhibuit Lycophron v. 443.

23. Cod. ἀντιμεταλθεῖν, ut Photius.

24. Cod. μεταφράσσω.

27. Hoc interpretamentum adde Suidae.

Μεταμόσχευσεν: μεταφύτευσεν.

Μετέωρον: ὑψηλόν.

Μετεωρολέσχαι: περὶ οὐρανοῦ, φλυαροῦντες.

Μετεωροπολῶν: τὰ οὐράνια σκοπῶν.

6 Μετῆ: ἐξῆ.

Μετ' ἰχθυα: κατ' ἰχνη πορεύεσθαι.

Μετοιχήσονται: μεταπορεύονται. μετέλθωσιν.

Μετοκλάξει: μετακαθίζει.

Μετόν: ἐξόν.

10 Μετόπισθεν: ἐν ὑστέρω. μετὰ ταῦτα.

Μετουσία: κοινωνία.

Μετοχετεύειν: μετακομίζειν.

Μετόρησαντες: διελθόντες.

Μετριάξει: ταπεινοφρονεῖ.

15 Μέτριοι: εὐγνώμονες.

Μετριοπαθεῖν: ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι.
συγγινώσκειν.

Μέτριος: ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν. ἢ τὸ ἥθος
ἐπιεικής.

20 Μετόχετο: ἐπορεύετο.

Μήδεα: βουλευματα.

Μηδοσύνη: βουλή.

Μηκάδες: ἐπιθετικῶς, αἱ αἴγες, ἀπὸ τοῦ ιδιώματος
τῆς φωνῆς.

25 Μῆλα: πρόβατα. πάντα τὰ τετράποδα. καὶ πᾶσα βύρ-
σα μηλωτὴ καλεῖται.

* Μὴ κώμοις καὶ μέθαις: ἔσμασιν ἐταιρικοῖς, καὶ
τοῖς σκεύεσιν τοῖς θεατρικοῖς, τουτέστιν κιθάρα, ἢ
κύμβαλα, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, οἷς εἰσάδασιν ἐν μέ-

30 θαις μάλιστα οἱ ἄτακτοι ἄνθρωποι ποιεῖν.

Μηλοβοτῆα: γῆν εὐτραφῆ. ἀνειμένην εἰς νομὴν προ-
βάτοις.

31. Recte noster ἀνειμένην, quod jam Kusterus e Photio, tunc nondum edito, excitavit ad Suid h. v.

Μηλοβοτήρ: ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ μῆλονδμος.

Μηλοσφαγίαις: θυσιῖς προβάτων.

Μην αγύρτης: ἀπὸ μῆνός συνάγων.

Μήνη: σελήνη.

Μῆνιξ: ὕμν τοῦ ἐγκαθέλου.

6

Μῆνις: ὁρῆ ἔμμενος.

Μηνίσκους: ὑμένας· πένθλα· περιτραχήλια· αἰσμία.

Μηνιῶ: ὁργίζομαι.

Μηνοειδές: σεληνοειδές.

Μήρινθος: σπαρτός· ἤτοι σχάνιον· δεσμός· βρόχος.

10

Μήρυμα: σπείρα· ἀτάγμα· νῆμα.

Μηρυομένη: ἔλκουσα· ἐκτεινόμενη.

Μήστωρ: βουλευτικός· ἔμπειρος.

Μήτι: μηδαμῶς.

* Μήτι γε: πόσῳ γε μᾶλλον.

15

Μῆτις: βουλή· γνώμη· σύνεισις.

Μητίσομαι: βουλευσομαι· ἐρήσομαι.

Μητραλοία: ἡ τὴν μητέρα τύπτων.

Μητροπάτωρ: κατὰ μητέρα πάππος.

Μηχανή: βουλή.

20

Μηχανορῶδάφος: ἐπινοητής· κακῶν· κατὰσκευαστής.

Μιαιφόνος: φονεύς.

Μίασρα: βαφή.

Μιάστορα: λυμεῶνα· φονέα.

Μιγάδες: τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα.

25

Μίγδα καὶ μίγδην: μεμιγμένα.

Μίθρου: μίθραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν
ἥλιον, καὶ τοῦτεθ θύουσιν πολλὰς θυσίας.

Μικρολόγος: σκνιπός· φειδωλός.

Μικροῦ δεῖν: παρὰ μικρόν.

30

Μικροῦ δέω: παρὰ μικρόν λείπω.

6. Photius: μηνίς. Quod corrige.

27. Cod. οἱ Ἕλληνες.

Λογιστής: μετῆς. δογμαστής. ἐξαγαστής.

Λογογράφος: ὁ δίκας, ἢ τοὺς δικανικοὺς γράφει.

Λογοποιῶν: πλάττων λόγους ψευδεῖς.

Λοιβή: ἀπειρή. θυσία.

δ Λοιγόν: φθοράν. ὀλεθρον.

Λοιμεύεται: φθοροποιεῖ βλάπτει.

Λοίσθω: ἐσθύνω.

Λοξά: σκολιά. καμπύλα. οὐκ ἐξ εὐθείας γινώμενα.

Λοπᾶσι: κλέπταις.

10 * Λοπόν: κατὰ τῶν ἀνέχων ὡς καταλοπός, κατὰ τοῦ ἀνέχοντος.

Λόπος: ἡ περιγεμμένη ἔσθην τοῦ κρομίου λεπίς καὶ πᾶν λέπος. φλοιός. δέρμα λεπτόν. ξηρόν.

Λορδόν: τὸ ὑπόκυρτον καὶ λορδότητον, τὸ ἀπο-

15 σεισμωμένον, καὶ ἐναντιον τῷ κυρτῷ, ὃ καὶ κυφόν καλεῖται.

Λορδός: ἀπεκλινόμενος. συγκεκαμμένος τὸ σῶμα.

Λοφάδης: κατὰ τοὺς ἀνέχοντας.

Λοφιάς: ὁ τράχηλος.

20 Λόφος: γῆς ἀνάστημα ἢ περικεφαλαία.

Λόφος: τράχηλος. καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον.

Λοχαγοῖς: στρατηγοῖς, ταξάρχαις.

Λοχεύει: ἐνεδρεύει.

Λοχεύονται: κρυπάζειν.

25 Λόχη: πλαγία. σύμφυτος τόπος. καὶ λοχηώδης.

Λόχος: ἐνέδρα. τάξις.

Λοχῶντες: ἐνεδρεύοντες.

Λυγαίως: σκοτεινῶς.

Λυγίσμασιν: ἐγκλήμασιν.

30 Λυκεύς: εἶδος θηρίου. ἢ ὀξυδακτής.

Λυγμός: ὀλολυγμός.

8. Cod. τῶντων λόγ.

10. Sic.

12, 13. Cod. κρομύλον — φλοιός.

29. Suidas et Photius: συγκλήμασιν.

30. Eadem manus in margine addidit: γρ. θηρίον ὀξυδακτός.

Λύγος: φυτόν ἱμαντῶδες.

Λυγρόν: χαλεπόν. ὀλέθριον. κακόν. ἰσχυρόν. πενθικόν. ἔλεινόν.

Λύθρος: φόνος. ἡ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμός, συνιστάμενος δι' ἰδρώτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος μετὰ 5 ἰχῶρος.

Λυκάβας: ἐνιαυτός· ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν, ἡ λυγαίως βαίνειν· ὃ ἐστὶ σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως.

Λυκόφως: τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς.

Λυμάλων: φθείρων. βλάπτων. 10

Λύμη: βλαβή. φθορά. ὕβρις.

Λύματα: καθάρματα. αἱ τῆς γαστροῦς εἰς ἀφεδρῶνας ἐκκρίσεις.

Λυσitteλής: ὠφέλιμον. ἡ συμφέρον.

Λυσόμενος: λυτρωσόμενος. 15

Λύτρα: μισθός. ἡ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας, ἐπὶ τὸ λυτρώσασθαι βαρβάρων δουλείας.

Λυχνόυχος: φάνος. λαμπτήρ.

Λωβᾶται: βλάπτει.

Λώβη: βλάβη. ἡ ὕβρις. 20

Λωβητήρ: ὕβριστήν.

Λῶτον: βέλτιον.

Λῶστος: βέλτιστος.

Λώπην: ἱμάτιον. περιβλημα.

Λωτός: βοτάνη εὐώδης, ἣν ἔνιοι μυρολόωτον κα- 25 λουῖσιν.

Λωφήσομεν: ἀντὶ τοῦ παύσομεν. κυρίως δὲ εἴρηται λωφῆσαι τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποδέσσειν.

Λώφησις: παῦσις. πτώσις.

Λωφήσαντος: ἀναπαυσάμενου. ἡσυχάσαντος. 30

M.

Μαγάς: σάνις ὑπόκυφος τετράγωνος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιδάρας νευράς.

Μάγγανον: παράδοξόν τι λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία, μαγγανεία.

5 Μαγίστερος: ἀντὶ τοῦ διδάσκαλε.

Μάξα: ἄρτος. φύραμα.

Μαγίς: μάχαιρα. καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάξας μερίζων.

Μάξης ὄνιον: ἄρτου πρᾶσις.

10 Μαιευτικής: λατρικῆς.

Μαιευόμενοι: ζητοῦντες. ἱερυνῶντες.

Μαιμάσσει: σφύζει. προθυμεῖ. κυματοῦται. πηδᾷ. καχλάζει καὶ κλονεῖται.

Μαιμώσα: ἐνθουσιῶσα.

15 Μαινάς: βάκχη.

Μαινάδας: μαινομένας. ζητούσας βακχεύειν. παραφόρους.

Μαινόλης: μαντικός.

* Μαιοτρα: τὸν ὑπὲρ τοῦ μαιώσασθαι μισθόν.

20 Μάλνω: ἐνθουσιωδῶς κινεῖμαι.

Μαιωθήσονται: λοχευθήσονται. γεννηθήσονται. διαπευθήσονται.

* Μαιώσεται: λατρεύσεται.

Μάξουρῶθ: τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ

25 συνηθείᾳ ζωῖδια καλοῦνται. Ἑβραϊστὶ δὲ τινες λέγουσι τὴν λέξιν σημαίνειν δὲ τὸν ἀστρῶον κύμα.

Μάκαιραν: μακαρίαν.

Μάκελλα: δίκελλα.

Μακρὰ χαίρειν: οἰμώζειν. στενάζειν.

9. Cod. πράσις.

16. 17. Suidas παραφόρους. Cod. Kusteri conjecturam confirmat.

18. Suidas et Photius μαινόν. Res eodem redit.

26. Cod. σημαίνει δέ.

- Μάλα** εικότως: πάνυ δικαίως.
Μαλακία: νόσος.
Μαλακόν: τὸ ὑπαλόν. ἢ πὸ ἀσθενείας.
Μαλερόν: μαρτυρικόν.
Μαλθακόν: ὑλιντον. μαλακόν. 5
Μελιθάξαι: ἀρκυθῆναι. καταπραΰναι.
Μάλιστα: ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς· ὅπως θουκυβίδους.
Μάλαθ: μαλαγμένως κηρός.
Μαμωνᾶς: χρυσός. γῆρας πλούτος.
Μαναά: θυσία. σπονδή. 10
Μανδραγόρας: ὑπνωτικὸς καρπός.
Μανδύας: εἶδος ἱματίου, ὅπερ πλεῖται ἐκ οὐρίκιου.
Μανόν: ἀραιόν. χαῖτιον, ἢ ἀνωφερές, ὡς πρίος.
Μαντοσυνῶν: μαντικῶν.
Μαργαίνει: ἀντὶ τοῦ μαίνεται. 15
Μάργος: μαινόμενος. ἔκφρασις.
Μαργῶσαν χειῖρα: μαινομένην χεῖρα.
Μαρμαίρει: λάμπει. κατατηγάζει.
Μαρμαρῆν: λαμπρῶν.
Μαρμαρυγή: ἄστραψις. λαμπηδών. 20
Μάρσιππος: σάκκος. θυλάκιον. σαμβῆλλον.
Μάσσει: φυρεῖ. ζυμοῖ.
Μάστακα: μᾶσημα. τροφήν.
Μαστιγίας: δοῦλος. ὁ δὲ ἑμάρτημα μαστιγούμενος.
Μαστροπός: μαυλιστής. πορνόβροχός. 25
Μαστρούλλιον: τόπος, ἔνθα οἱ μαστροποὶ ὑπάρχον.
Μαχλάδας: πόρνης.
Μάχλος: ἀσελγής. ἄσωτος.
Μαχλοσύνη: κατωφέρεια. γυναικομανία.
Μαχλῶντες: πορνεύοντες. 30
Μεγάθυμος: μεγαλόψυχος.
Μεγαίρων: φθονῶν.
Μεγαλήτωρ: μεγαλόψυχος.

2. In margine: ἐνάχρεις. χιδή βαλῖα: (sic). Logo: μαλκία.
 25. μαυλιστής] Photius μαβλίστης communis scribatur errore.

Μεγαλόνοια ὑπερηφανία. μεγαλοφάνια.

Μεγαλοπρεπής: μεγαλοφανής.

Μεγαλόφρων: μεγαλόφυχος.

Μεγαλώνυμον: μεγαλόδοξον. περίφημον. ὀνομαστόν.

6 *Μεγάνορος πλούτου: ισχυροῦ· δυνατοῦ. ἀνδρείαν
ἐμποιοῦντος· ἐπεὶ μέγα δύναται ὁ χρυσός. νευρά γὰρ
πολέμου δύναται εἶναι.*

Μεγαρίζοντες: λιμώσσοντες. ἢ μεγάλα λέγοντες.

Μέγαρον: ὑπερφῶν. οἶκημα.

10 *Μέδεσθαι: φροντίζειν.*

Μέδιμνον: μέτρον.

Μέδων: βασιλεύων.

Μεθαρμοζόμενος: μετερχόμενος.

Μεθεῖναι: ἀφεῖναι. ἀμελῆσαι.

15 *Μεθεῖς: ἐὼν. ἀφῶν.*

Μεθεῖω: ἐὼ. ἀφῶ. ἀάσω.

Μεθεξις: μετοχή. κοινωνία.

Μεθεσθαι: καταλιπεῖν.

Μεθημοσύνη: ἀμέλεια. ῥαθυμία.

20 *Μεθήμων: ἀμελής.*

Μεθήσειν: ἀμελήσειν.

Μεθίσει: ἀφεῖ. ἀμελεῖ.

Μεθίετο: προῖετο. ἤφιετο.

Μεθοδείας: τέχνας. ἢ δόλους.

25 *Μεθοδεύει: μετέρχεται. τεχνάζεται. ἀπατᾷ.*

Μεθοόριον: μεταξὺ τῶν ὄρων.

Μεθορμιζόμενος: μετερχόμενος.

Μέθυ: οἶνος.

Μειλίγμασιν: ἀπατήμασιν.

1. Male in Photio editum est: ἡ περιφάνεια.

7. δύναται εἶναι] Suidas et Photius, λέγεται, quod praeter-
lerim.

13. Interpretamentum h. l. irrepit e glossa μεθορμιζόμενος,
ut in Photio Galeano; quod, cum haec voces levi discrimine idem
sonent, scribarum levitati condonemus. Reponendum est: ἐπιδορ-
θούμενος, quod Suidas suppeditat.

- Μειλιχτηρίοις: προσηνέσων. ἡδέσι. πράσι.
 Μειλίξασθαι: πράσναι.
 Μειλίχιος: πράος. χρηστός.
 Μεῖον: ἔλαττον. μικρότερον.
 Μειονεκτεῖ: τὸ ἥττον φέρει. ἔλαττοῖ. 5
 Μειονεκτούμενοι: ἔλαττούμενοι.
 Μέλαθρον: οἶκον.
 Μελαίνη: βαθεῖα.
 Μελεδήματα: μεριμνήματα.
 Μελάνυδρος: βαθεῖα. κυρίως δὲ καθαρὰ ὕδατος. 10
 Μελεθνοί: ἐπίτροποι. φροντισταί. προσεστηκότες.
 Μέλεος: μάταιος. ἄθλιος. δύστηνός. ταλαίπωρος.
 Μέλημα: φρόντισμα.
 Μελίαι: βέλη.
 Μελιπνόους: ἡδυπνόους. 15
 Μελίφρων: ἡδύς. γλυκαίνων τὰς φρένας.
 Μέλω: ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.
 Μέλλει: ἔοικεν.
 Μελλήσας: ὑπερθέμενος. βραδύνας. καὶ ἐπὶ τοῦ
 σπουδάσας. 20
 Μελήσω: σπουδάσω. φροντίσω.
 Μελληταί: ὑπερθετικοί.
 Μελόντων: ἐπιμελεῖσθωσαν.
 * Μέλπηθρα: παλίνια. σπουδάσματα. ἢ σπαράγματα. 25
 Μέλποντες: ᾄδοντες. ἀνυμνοῦντες.
 Μεμελημένος: πεπονημένος.
 Μέμηλεν: μέλει.
 Μεμηλώς: ἐπιμελούμενος.
 * Μέμηθεν: μάλνεται. τετύφωται.

10. καθαρά, ut Photius.

24. Ejice σπουδάσματα. Vix enim dubito, quin h. l. librum deprehendamus, qui cum dubius esset, utrum poneret, utrumque scriberet.

27. Cod. μέλλει.

- Μεμισθαρευνηκός: ὁ μεσθῶ καμών.
 Μεμοιραμένων: λαχόντων ἀλλομεσθαμένων.
 Μεμοίραται: μετέχει. ἄλλωθεν.
 Μέμονα: πεπαισθηται.
 5 Μεμυκότα: περίφωνα καμύσαντα. ἢ κακολλήμια.
 Μεμψιβολεῖν: μέμψασθαι.
 Μεμψίμοιρος: φιλεγκλήμων.
 Μενοῦνγε: ἐκ συνδέσμων τριῶν, πρὸ ἀληθείας.
 Μεριδαρχίας: μεριστίας, κατὰ δεκαρχίας.
 10 Μερμαίρω: φροντίζω. ἢ πολῶ.
 Μέρμερα: μερίμνης ἔστι.
 Μερμαρρίζω: μεριμνῶ.
 Μέροπες: ἄνθρωποι παρὰ τὸ μεμερικμένον [ἔχον]
 τὴν ὄψα.
 15 Μεσαγκυλος: μέσος. πολὺς. ἀμογέων,
 Μέσανυλον: κυρίως μέν, ἢ μέση θύρα· καίτοι δὲ
 ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον.
 Μεσέγγυος: μεσίτης. ἐγγυητής.
 Μεσεγγυοῦνται: ἐγγυηταὶ γίνονται· ἢ ἐγγυητὰς
 20 ποιοῦνται· ὥς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ κατὰ τῶν
 σοφιστῶν.
 Μεσηγύς: μεταξὺ.
 Μεσοπορῶν: μέσην ὁδόν.

1. Cod. μεθόν. ὃ ὀρθον est e Jota dativi, quod in vetustis Codicibus, ut innumera etiam nostri Cod. exempla probant, non subscribebatur, sed adscribebatur, ita ut, praesertim negligentius exaratum, ad multos variosque errores librariis ansam daret.

4. Aliter Suidas et Photius.

9. Idem μεριστίας.

13. ἔχον e Suida accessit.

15. Cod. duas glossas perperam univit, ita ut prima interpretamento careat. Has ita sejunge:

μεσαγκυλον: [ἀμόντιον]. Vid. Phavorin. h. v.

μεσαιπόλιος: ἀμογέων. Iliad v. 361.

Eodem vitio laborat Photius in Cod. Galeano.

16. μέσανυλον] Hoc repono apud Suidam et Photium.

23. Vitiose Suidas μεσορῶν.

Μεταβαλὼν: στραφεῖς.

Μεταμείβων: μεταλλάσσω.

Μεταβόλοι: πραγματευταὶ μετακράται.

Μεταγενής: μεταγενέστερος.

Μεταίχμιον: μεταξὺ δύο τόπων φυλαττόντων τοῦ δ
πολέμου.

* Μετεωρισμός: ὑψώσις. ἢ ῥαμβασμός.

Μετακόσμιον: τοῦ κόσμου κρείττονα.

Μεταλαγχάνει: μετέχει.

Μεταλήξαντι: παυσάμενοι.

10

Μεταλλεύει: μεταφέρει.

Μεταμαθεῖν: μεταγινῶναι.

Μεταμείβων: μεταλλάσσω.

Μεταναστεύου: φεύγει μεταίκει.

Μετανάστης: μέτοικος. φυγάς.

15

Μετάπειπτος: προκληθείς.

Μεταποιοῦμαι: φροντίζω. προνοοῦμαι.

Μετάρσιος: μετέωρος. ὑψηλός.

Μετασοβῶν: ἀποδιώκων.

Μετασπάμενος: ἐπακολουθήσας, μεταδιώξας.

20

Μεταστοιχειοῦσα: μετασχηματίζουσα.

Μετασχεῖν: ἐπιλαβεῖν.

Μετατάξασθαι: ἀντὶ τοῦ μεταλθεῖν.

Μετάφρενον: μεταξὺ τῶν ὤμων.

Μεταφύναι: μετακλασθῆναι.

25

Μεταχρωννύντες: μετασχηματίζοντες.

* Μετεκλήχει: μετέσχειν.

Μέττιμι: μετέχομαι.

Μεταλεῖσομαι: ἐπιλεύσομαι.

Μεταλθῶν: ἐπελθῶν.

30

Μετ' ἐμέ: πρὸς με.

5. Locus depravatus. Restitue: τόπων ἢ φαλάγγων. De loco in universum hanc vocem adhibuit Lycophron v. 443.

23. Cod. ἀντιμεταλθεῖν, ut Photius.

24. Cod. μεταφέρειν.

27. Hoc interpretamentum add. Aidae.

Μεταμόσχευσεν: μετεφύτευσεν.

Μετέωρον: ὑψηλόν.

Μετσωρολέσχαι: περὶ οὐρανοῦ, φλυαροῦντες.

Μετσωροπολῶν: τὰ οὐράνια σκοπῶν.

6 Μετῆ: ἐξῆ.

Μετ' Ἰχνια: κατ' Ἰχνη πορεύεσθαι.

Μετοιχήδονται: μεταπορεύονται. μετέλθωσιν.

Μετοκλάξει: μετακαθίζει.

Μετόν: ἐξόν.

10 Μετόπισθεν: ἐν ὑστέρῳ. μετὰ ταῦτα.

Μετουσία: κοινωνία.

Μετοχστεύειν: μετακομίζειν.

Μετρήσαντες: διελθόντες.

Μετριάζει: ταπεινοφρονεῖ.

15 Μέτριοι: εὐγνώμονες.

Μετριοπαθεῖν: ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι. συγκρινώσκειν.

Μέτριος: ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν. ἢ τὸ ἥθος ἐπιεικής.

20 Μετόχετο: ἐπορεύετο.

Μήδεα: βουλευμάτα.

Μηδοσύνη: βουλή.

Μηκάδες: ἐπιθετικῶς, αἱ αἵτες, ἀπὸ τοῦ ιδιώματος τῆς φωνῆς.

25 Μῆλα: πρόβατα. πάντα τὰ τετράποδα. καὶ πᾶσα βύρσα μηλωτὴ καλεῖται.

* Μὴ κώμοις καὶ μέθαις: ᾄσμασιν ἐταιρικοῖς, καὶ τοῖς σκεύεσιν τοῖς θεατρικοῖς, τουτέστιν κιθάρα, ἢ κύμβαλα, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, οἷς εἰσάδασιν ἐν μέ-

30 θαις μάλιστα οἱ ἄτακτοι ἄνθρωποι ποιεῖν.

Μηλοβοτέα: γῆν εὐτραφῆ. ἀνειμένην εἰς νομὴν προβάτοις.

31. Recte noster ἀνειμένην, quod jam Kusterus e Photio, tunc nondum edito, excitavit ad Suid h. v.

- Μηλοβοτήρ: ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ μηλονδμος.
 Μηλοσφαγίαις: θυσίαις προβάτων.
 Μηναγύρτης: ἀπὸ μηνὸς συνάγων.
 Μήνη: σελήνη.
 Μήνιξ: ὁμῆν τοῦ ἐγκαταλόν. 5
 Μήνις: ὁργή ἐμμόνος.
 Μηνίσκουσ: ὁμένας: πέταλά: περιτραχήλα πόδια.
 Μηνιῶ: ὀργίζουμαι.
 Μηνοειδές: σεληνοειδές.
 Μήρινθος: σπαρτός. ἦτοι σχῆμα. δεσμός. βρόχος. 10
 Μήρυμα: σπείρα. ἀτάγμα. νῆμα.
 Μηρυομένη: ἔλκουσα. ἐκτεινόμενη.
 Μήτωρ: βουλευτικός. ἐμπειρός.
 Μήτι: μηδამῶς.
 * Μήτι γε: πόσῳ γε μᾶλλον. 15
 Μῆτις: βουλή. γνώμη. σύνεσις.
 Μητίσομαι: βουλευσομαι. ἐρήσομαι.
 Μητραλοία: ἡ τὴν μητέρα τύπων.
 Μητροπάτωρ: κατὰ μητέρα πάππος. 20
 Μηχανή: βουλή. 20
 Μηχανοδόξος: ἐπινοητής. κακῶν. κατὰσκευαστής.
 Μιαιφόνος: φονεὸς.
 Μίασφα: βαφή.
 Μιάστορα: λυσιῶνα. φονέα.
 Μιγάδες: τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα. 25
 Μίγδα καὶ μίγδην: μεμιγμένα.
 Μίδρου: μίθραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν
 ἥλιον, καὶ τοῦτεθ θύουσιν πολλὰς θυσίας.
 Μικρολόγος: σκνιπός. φειδωλός.
 Μικροῦ δεῖν: παρὰ μικρόν. 30
 Μικροῦ δέω: παρὰ μικρόν λείπω.

6. Photius: μηνίς. Quod corrige.

27. Cod. οἱ Ἕλληνες.

- Μελλισσόμανος: παρακαλῶν. κρατῶν.
 Μελλίχιον: πρῶτον. χρηστόν.
 Μίνδῃ: καλαμίνδῃ. εὐδίσσμος. βατάνη εὐδίσσμος.
 Μινύθει: ἑλαττοῦται.
 6 Μινυνθάδιον: ὀλιγοχρόσιον.
 Μινύρεται: κλαίει. θρηνηί. εὐφρόνως λέγει.
 Μισγάγκαιαν: τόπος κελός, εἰς ὃν τὰ καταφρό-
 μενα-μίσγεται ἀπὸ πλειόνων ὁρῶν ὕδατα.
 Μισθαρνής: μισθὸν ἀντικαταλλέτων.
 10 Μισθαρνία: ἡ ἐπὶ μισθῷ φενομένη ἐργασία.
 Μισθοφόρος: ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος.
 Μίτρα: διάδημα. ἡ ζώνη.
 Μνᾶται: μνηστεύεται.
 Μνᾶ: ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν.
 16 Μνημήϊα: μνημόσυνα.
 Μνημόσυνη: μνήμη.
 Μνηστή: ἡ κατὰ μνηστῆραν γαμηθεῖσα. ἡ ἣ ἐκ πα-
 θερίας μένουσα μνηστή, ὃ ἔστι ἀναιδής.
 Μνῶ: μνήσκω.
 20 Μνωμένη: μνηστευομένη.
 Μογερωὶν: μοχθηρῶν.
 Μογήσας: κακοπαθήσας. καμῶν.
 Μογοστόκος: περὶ τοὺς τόκους κακοπαθεῖσα, ἔνιοι
 δέ, μόγους ταῖς τιμωρίαις ἢ ἐπιφύρουσα.
 25 Μόγη: κακοπαθεία.
 Μοῖρα: μέρος. τὸ καθήκον. καὶ εἰμαρμένον.
 Μοιρηγενές: ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένον.
 Μοιχάγρια: τὰ ἀντὶ τῆς μοιχίας ἀγρεύματα, ἐπὶ
 τὸ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποσυνόμενα.

7. Cod. κοκίλος. Lectis sine dubio ex ultima praecedentis
 rodis syllaba ^o (sic enim scribi solet terminatio ^o in Codd. re-
 tustioribus) et voce κολλος conflata est.

14. Cod. δραμὴν μίαν. vitiose.

18. Cod. μνηστής accent. om.

27. Cod. μοιρηγενής: — γεγεννημένη.

Μολεῖν: ἔλθεῖν.

Μολεῦσαι: παραγενομένη. πορευθεῖσα.

* Μολπή: ᾠδή. ὕμνος. ᾄσμα.]

Μολύβδαινα: μολυβδίδα.

Μολών: ἑλθών. ἢ ἑλληλυθείς.

Μονιός: ἄγριος σῦς.

Μονοείμονα: μονοχίτανα.

Μονόξωνοι: ἑφοδοὶ βάρβαροι ἢ ἀπελάται, μάχημοι.

Μονόλοπα: μονόδεσμα. μονόφυλλα.

Μόνον οὐχί: σχεδόν. ἔγγυς.

Μονοστόλφ: μίαν στολὴν ἔχοντι.

Μονότροπος: μόνος τραφεῖς. ἀγαθός. ἀγόνυτος.

Μονωδία: λέγεται δὲ ὅτ' ὦν εἰς μόνος λέγει τὴν
ᾠδὴν, καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός.

Μορμολυκεῖα: τὰ τῶν νεωγμῶν προσηκεῖα.

Μορμολύττεται: ἀντὶ τοῦ φοβεῖ. ταράττεται.

Μορμυρίζει: καταράττει. ἡρεῖ. ὥς ἐπὶ ὑδάτων.

Μορμυρίων: ποταμός. ρεύματα ἔχων.

Μόρος: ὁδύνη. πόνος. θάνατος.

Μόρσιμον: εἰμαρμένον. μεμοιραμένον.

Μορφή: εἶδος. ἰδέα. πρόσσωψις.

Μορφνόν: εἶδος αἵτου.

Μόρφωσις: σχηματισμός. εἰκάν.

Μοσχεύματα: ἀπαλὰ φυτόν δένδρων καὶ λαχάνων.

Μοσχεύων: μεταφυτεύων.

Μοσχία: ἀπαλὰ φυτόν.

Μόσχον: ἀπαλόν.

4. Cod. *μολύμβδαινα*: *μολυμβδίδα*. Vid. supra ad v. *κολυβιστής*.

9. Cod. *μονόλοπα*.

18. Cod. *μορμυρίων*.

21. Cod. *εἶδε*.

22. Lycophr. v. 888.

25. Cod. *μοσχέων*.

Μοτώσει: λίσσεται δι' ὀθονίων.

Μουσικά: τερπνά. τὰ δι' εὐλῶν, καὶ κινύρας, καὶ τὰ ὅμοια.

Μοχθεῖ: κακοπαθεῖ.

5 Μοχθηρός: ἐπίπονος. ἢ πονηρός.

Μυελόεντα: τροφήν ἔχοντα.

Μύγματα: καταξέσματα.

Μυδαλέας: διαβρόχους.

Μυδαλέον: βεβεργμένον.

10 Μύδρος: σίδηρος πεπυρωμένος.

Μυδῶντες: βρέχοντες, διυγρασμένοι, σακύντες.

Μύησις: μαθησία. κατήχησις. ἐπιδήμη.

Μύζοντες: ἐκπύζοντες.

Μυθήσας: εἰπών.

15 Μῦθος: λόγος ψευδῆς εἰκατίζων ἀλήθειαν.

Μυκηθμός: ἡ τῶν βοῶν φωνή.

Μυκτηρίζει: ἐξουθενεῖ.

Μυκωμένου: βοῶντος.

Μύλακες: μυλῶδεις λίθοι.

20 Μυλλάς: ἡ πόρνη.

Μύλη: τὸ κάτω τοῦ μύλου· τὸ γὰρ ἄνω, ὅνος καλεῖται.

Μύλωθρος: ὁ μυλῶνα κεκτημένος.

Μυούμενος: ὁ τελούμενος.

25 Μυρία: πολλά. ἀναρίθμητα.

Μυρομένη: ὀδυρομένη. θρηνηοῦσα.

Μύρτα: ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης.

Μύσαντος: καμύσαντος.

Μῦσος: μίasma.

12. An μάθῃσι? σ̄ et ᾱ saepissime confunduntur, praesertim in Codd. antiquioribus, ubi σ̄ in fine poni solet. Vid. Bast. ad Gregor. Corinth. p. 251. et p. 733.

32. Noster μύλωθρος, eodem, quo Photius, accentu. Suidas μυλωθρός. At accentuum Codd. Mss. dubia fides.

Μυσταγωγός: ἱερεὺς.

Μυσταγωγεῖ: μυστήρια ἐπιτελεῖ. εἰς μυστήρια ἄγει,
ἢ διδάσκει.

Μυστήρια: τελεταί.

Μύστης: ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος, ἢ διδάσκων. 5

Μυστιπόλος: ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

Μύστακα: τὸ χεῖλος.

Μυχέστατον: ἐσώτατον.

Μυστίλην: ψωμόν. κοῖλον ἄρτον· οὕτως ἐποίουν,
ἵνα ζωμόν ἐν αὐτῷ φορῶσιν. 10

Μυττωτόν: ὑπότριμιά τι διὰ σκορόδον.

Μυωξία: ὑβριστικὸς λόγος· σημαίνει δὲ τοὺς τῶν
μυῶν χηραμούς.

Μυωπιζόμενος: μυωπάζων. παρακαμμένων. ἄκροις
τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. 15

Μύωψ: μύα τις, ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς.

Μῶκος: χλευαστής. μωρός. σκώπτης· καὶ μωκομέ-
νης, χλευαζομένης.

Μῶλυ: ἀντιπαθεῖ ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος. ἦτοι πη-
γανον ἄγριον. 20

Μώλωψ: ἐναιμον ἄλγος.

Μωμάται: ψέγει.

Μωρητά: ψεκτά.

Μῶν ἔστιν; ἄρα ἔστιν;

N.

Νάβλα: εἶδος ὀργάνου. 25

Νάει: στάζει. ῥέει.

Ναῖδες: πηγαί. νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασιν διατρέ-
βουσαι.

9. οὕτως] Photius οὗ. Fortasse in Cod. Galeano compendiose
scriptum erat οὗ, quod refingendum erat in οὕτως.

11. Cod. ἐποτριμμάτι διασκορόδον.

13. Cod. μυχῶν.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

- Μεγαλόνοια ὑπερηφάνια. μεγαλοφάνια.*
Μεγαλοπρεπής: μεγαλοφανής.
Μεγαλόφρων: μεγαλόψυχος.
Μεγαλώνυμον: μεγαλόδοξον. περίφημον. ὀνομαστόν.
 5 *Μεγάνορος πλούτου: ἰσχυροῦ: δυνατοῦ. ἀνδρείαν*
ἐμποιοῦντος· ἐπεὶ μέγα δύναται ὁ χερσός. νευρὰ γὰρ
πολέμου δύναται εἶναι.
Μεγαρίζοντες: λιμώσσοντες. ἢ μεγάλα λέγοντες.
Μέγαρον: ὑπερφῶν. οἶκημα.
 10 *Μέδεσθαι: φροντίζειν.*
Μέδιμνον: μέτρον.
Μέδων: βασιλεύειν.
Μεθαρμοζόμενος: μετερχόμενος.
Μεθεῖναι: ἀφεῖναι. ἀμελήσαι.
 15 *Μεθεῖς: ἐὼν. ἀφιῶν.*
Μεθεῖω: ἐᾷ. ἀφίω. ἀφῶ. ἐάσω.
Μεθεξίς: μετοχή: κοινωνία.
Μεθέσθαι: καταλιπεῖν.
Μεθημοσύνη: ἀμέλεια. ῥαθυμία.
 20 *Μεθήμων: ἀμελής.*
Μεθήσειν: ἀμελήσειν.
Μεθίλει: ἀφεῖ. ἀμελεῖ.
Μεθίστο: προῖτο. ἤφιστο.
Μεθοδεῖας: τέχνας. ἢ δόλους.
 25 *Μεθοδεύει: μετέρχεται. τεχνάζεται. ἀπατᾷ.*
Μεθόριον: μεταξὺ τῶν ὄρων.
Μεθορμιζόμενος: μετερχόμενος.
Μέθυ: οἶνος.
Μειλίγμασιν: ἀπατήμασιν.

1. Male in Photio editum est: ἡ περιφάνεια.

7. δύναται εἶναι] Suidas et Photius, λέγεται, quod praeterim.

13. Interpretamentum h. l. irrepsit e glossa μεθορμιζόμενος, ut in Photio Galeano; quod, cum hae voces levi discrimine idem sonent, scribarum levitati condonemus. Reponendum est: ἐπιδορθεύμενος, quod Suidas suppeditat.

- Μειλιχτηγίοις: προσγνέσιν. ἡδέσι. πραΐσι.*
Μειλίξασθαι: πραδύναι.
Μειλίχιος: πρῶτος. χρηστός.
Μεῖον: ἕλαττον. μικρότερον.
Μειονεκτεῖ: τὸ ἥττον φέρει. ἕλαττοῖ. 5
Μειονεκτούμενοι: ἕλαττούμενοι.
Μέλαθρον: οἶκον.
Μελαίνη: βαθεῖα.
Μελεδήματα: μεριμνήματα.
Μελάυνυδρος: βαθεῖα. κυρίως δὲ καθαρά ὕδατος. 10
Μελεδωνοί: ἐπίτροποι. φροντισταί. προσεσθησῆς.
Μέλεις: μάταιος. ἄθλιος. δυστυχής. ταλαίπωρος.
Μέλημα: φρόντισμα.
Μελίαι: βέλη.
Μελιπνόους: ἡδυπνόους. 15
Μελίφρων: ἡδύς. γλυκαίνων τὰς φρένας.
Μέλω: ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.
Μέλλει: ἔοικεν.
Μελλήσας: ὑπερθέμενος. βραδύνας. καὶ ἐπὶ τοῦ
σπουδάσας. 20
Μελήσω: σπουδάσω. φροντίσω.
Μελληταί: ὑπερθετικοί.
Μελόντων: ἐπιμελείσθωσαν.
** Μέληθηθρα: παλγνία. σπουδάσματα. ἢ σπαράγματα.* 25
Μέλποντες: ᾄδοντες. ἀνυμνοῦντες.
Μεμελημένος: πεπονημένος.
Μέμηλεν: μέλει.
Μεμηλώς: ἐπιμελούμενος.
** Μέμηγεν: μαίνεται. τετύφεται.*

10. καθαρά, ut Photius.

24. Εἵπω σπουδάσματα. Vix enim dubito, quin h. l. librum deprehendamus, qui cum dubius esset, utrum poneret, utrumque scriberet.

27. Cod. μέλλει.

- Μερισθαυνηκός: ὁ μεθ' ἑκατόν.
 Μεμοιραμένων: λαχόντων ἀλλοτριωμένων.
 Μεμοίραται: μετέχει. ἄλλωθεν.
 Μέμονα: πεπείραμαι.
 5 Μεμυκότα: πειθήντα. καμύσαντα. ἢ καμολήματα.
 Μεμφιβολεῖν: μέμφεσθαι.
 Μεμφίμοιρος: φιλεγγλήμων.
 Μενοῦνγε: ἐκ συνδέσμων τριῶν, τὸ ἀληθές.
 Μεριδαρχίας: μεριστίας, κατὰ δεκαρχίας.
 10 Μερμαίρω: προσπίλω. ἢ πολῶ.
 Μέρμερα: μερίμνη ἀΐα.
 Μερμαρρίλω: μερίμνω.
 Μέροπες: ἄνθρωποι παρὰ τὸ μεμερικμένον [ἔχον]
 τὴν ὄπα.
 15 Μεσαγκυλος: μέσος. πολὺς. ἀμοιόρως.
 Μέσαυλον: κυρίως μὲν, ἢ μέσῳ θύρῃ· καίτοι δὲ
 ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον.
 Μεσέγγυος: μεσίτης. ἐγγυητής.
 Μεσεγγυοῦνται: ἐγγυηταὶ γίνονται· ἢ ἐγγυητὲς
 20 ποιοῦνται· ὥς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ κατὰ τῶν
 σοφιστῶν.
 Μεσηγύς: μεταξὺ.
 Μεσοπορῶν: μέσην ὁδὸν.

1. Cod. μεθόν. ὃ ὀρθὸν ἐστὶν· ὁ γὰρ ἵνα ἴσῃ ὅτι ἐκ τοῦ Jota dativi, quod in vetustis Codicibus, ut innumera etiam nostri Cod. exempla probant, non subscribebatur, sed adscribebatur, ita ut, praesertim negligentius exaratum, ad multos variosque errores librariis ansam daret.

4. Aliter Suidas et Photius.

9. Idem μερίτις.

13. ἔχον e Suida accessit.

15. Cod. duas glossas perperam univit, ita ut prima interpretamento careat. Has ita sejunge:

μεσαγκυλος: [ἀκόντιον]. Vid. Phavorin. h. v.

μεσαιπόλιος: ἀμοιόρως. Iliad v. 361.

Eodem vitio laborat Photius in Cod. Galeano.

16. μέσων· Hoc repono apud Suidam et Photium.

23. Vitiose Suidas μεσορῶν.

Μεταβαλὼν: στραφεῖς.

Μεταμείβων: μεταλλάσσω.

Μεταβέλοι: πραγματευταί μεταπράται.

Μεταγενής: μεταγενέστερος.

Μεταίχμιον: μεταξύ δύο τόπων φυλαττόντων τοῦ 5
πολέμου.

* Μετεωρισμός: ὑψώσις. ἢ ἑμβασμός.

Μετακόσμιον: τοῦ κόσμου κρείττονα.

Μεταλαγχάνει: μετέχει.

Μεταλήξαντι: πενθαμένω.

10

Μεταλλεύει: μεταφέρει.

Μεταμάθειν: μεταγινῶναι.

Μεταμείβων: μεταλλάσσω.

Μεταναστεύου: φεύγει μεταίκει.

Μετανάστης: μέτοικος. φηγάς.

15

Μετάπλεμπρος: προκληθείς.

Μεταποιοῦμαι: φροντίζω. προνοοῦμαι.

Μετάρσιος: μέτωπος. ὑψηλός.

Μετασοβῶν: ἀποδιώκων.

Μετασπῶμενος: ἐπακολουθήσας. μεταδιώξας.

20

Μεταστοιχειοῦσα: μετασχηματίζουσα.

Μετασχεῖν: ἐπιλαβεῖν.

Μετατάξασθαι: ἀντὶ τοῦ μεταλθεῖν.

Μετάφρενον: μεταξύ τῶν ὤμων.

Μεταφύναι: μετακλασθῆναι.

25

Μεταχρῶννύντες: μετασχηματίζοντες.

* Μετσίληχει: μετέσχευ.

Μέτσιμι: μετέρχομαι.

Μετσίλεσομαι: ἐπιδιδόμαι.

Μετσίλων: ἐπιδιδών.

30

Μετ' ἐμέ: πρὸς με.

5. Locus depravatus. Restitue; τόπων ἢ φάλαγγων. De loco in universum hanc vocem adhibuit Lycophron v. 443.

23. Cod. ἀντιμεταλθεῖν, ut Photius.

24. Cod. μεταφρέων.

27. Hoc interpretamentum adde Suidae.

Μεταμόσχευσεν: μετεφύτευσεν.

Μετέωρον: ύψηλόν.

Μετewρολέσχαι: περι ούρανοῦ, φλυαροῦντες.

Μετewροπολῶν: τὰ οὐράνια σκοπῶν.

6 Μετῆ: ἐξῆ.

Μετ' ἰχνια: κατ' ἰχνη πορεύεσθαι.

Μετοιχήδονται: μεταπορεύονται. μετέλθωσιν.

Μετοκλάζει: μετακαθίζει.

Μετόν: ἐξόν.

10 Μετόπισθεν: ἐν ὑστέρω. μετὰ ταῦτα.

Μετουσία: κοινωνία.

Μετοχττεύειν: μετακομίζειν.

Μετρήσαντες: διελθόντες.

Μετριάζει: ταπεινοφρονεῖ.

15 Μέτριοι: εὐγνώμονες.

Μετριοπαθεῖν: ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι. συγγινώσκειν.

Μέτριος: ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν. ἢ τὸ ἥθος ἐπεικὴς.

20 Μετόχετο: ἐπορεύετο.

Μήδεα: βουλευματα.

Μηδοσύνη: βουλή.

Μηκάδες: ἐπιθετικῶς, αἱ αἴγες, ἀπὸ τοῦ ιδιώματος τῆς φωνῆς.

25 Μῆλα: πρόβατα. πάντα τὰ τετράποδα. καὶ πᾶσα βόρσα μηλωτὴ καλεῖται.

* Μὴ κώμοις καὶ μέθαις: ᾄσμασιν ἐταιρικοῖς, καὶ τοῖς σκεύεσιν τοῖς θεατρικοῖς, τουτέστιν κιθάρα, ἢ κύμβαλα, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, οἷς εἰσάδασιν ἐν μέ-

30 θαις μάλιστα οἱ ἄτακτοι ἄνθρωποι ποιεῖν.

Μηλοβοτῆα: γῆν εὐτραφῆ. ἀνειμένην εἰς νομὴν προβάτοις.

31. Recte noster ἀνειμένην, quod jam Kusterus e Photio, tunc nondum edito, excitavit ad Suid h. v.

Μηλοβοτήρ: ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ μηλονόμος.
 Μηλοσφαγίαις: θυσίαις προβάτων.
 Μηνανύρτης: ἀπὸ μηνός συνάγων.
 Μήνη: σελήνη.
 Μήνιξ: ὕμν τοῦ ἐγκεφάλου. 6
 Μήνις: ὀργή ἐμμένος.
 Μηνίσκους: ὕμενας: πέταλα. περιτραχήλα κόσμηται.
 Μηνιῶ: ὀργίζουμαι.
 Μηνοειδής: σεληνοειδής.
 Μήρινθος: σπαρτός. ἦτοι σχάνιον. δεσμός. βρόχος. 10
 Μήρυμα: σπείρα. κάταγμα. νῆμα.
 Μηρυομένη: ἔλκουσα. ἐκτεινόμενη.
 Μήστωρ: βουλευτικός. ἔμπειρος.
 Μήτι: μηδαμῶς.
 * Μήτι γε: πόσω γε μᾶλλον. 15
 Μῆτις: βουλή. γνώμη. σύνεσις.
 Μητίσομαι: βουλευσομαι. ἐρήσομαι.
 Μητρολοΐας: ὁ τὴν μητέρα τύπων.
 Μητροπάτωρ: κατὰ μητέρα πάππος.
 Μηχανή: βουλή. 20
 Μηχανοδόξος: ἐπινοητής. παλαιῶν. κατὰσκευαστής.
 Μιαϊφόνος: φονεὺς.
 Μίασμα: βαφή.
 Μιάστορας: λυμεῖνα. φονεῖα.
 Μιγάδες: τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα. 25
 Μίγδα καὶ μίγδην: μεμιγμένα.
 Μίθρου: μίθραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν
 ἥλιον, καὶ τοῦτεθ θύουσιν πολλὰς θυσίας.
 Μικρολόγος: σκυπός. φειδωλός.
 Μικροῦ δεῖν: παρὰ μικρόν. 30
 Μικροῦ δέω: παρὰ μικρόν λείπω.

6. Photius: μηνίς. Quod corrige.

27. Cod. οἱ Ἕλληνες.

- Μαιλίσσόμενος: παρακαλῶν. κρατῶν.
 Μαιλίχιον: πρῶτον. χορηγόν.
 Μίνθη: καλαμίνθη. ἡδύσμος. βρετάνη εὐσμος.
 Μινύθει: ἑλαττοῦται.
 5 Μινυνθάδιον: ὀλιγοχρόσιον.
 Μινύρεται: κλαίει. θρηνεί. εὐφρόνως λέγει.
 Μισγάγκαιαν: τόπος κοίλος, εἰς ᾧ τὰ καταφερό-
 μενα μίσγεται ἀπὸ πλείονων ὁρᾶν ὕδατα.
 Μισθαρνής: μισθὸν ἀντικαταλλάττων.
 10 Μισθαρνία: ἡ ἐπὶ μισθῷ γινόμενη ἐργασία.
 Μισθοφόρος: ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος.
 Μίτρα: διάδημα. ἡ ζώνη.
 Μνᾶται: μνηστεύεται.
 Μνᾶ: ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν.
 15 Μνημήϊα: μνημόσυνα.
 Μνημοσύνη: μνήμη.
 Μνηστή: ἡ κατὰ μνηστῆραν γαμβρῆσα. ἡ ἣ ἐκ πα-
 θενίας μένουσα μνηστῆ, ὅ ἐστι ἀνυπόδοτος.
 Μνῶ: μνήσκω.
 20 Μνωμένη: μνηστευομένη.
 Μογερῶν: μοχθηρῶν.
 Μογήσας: κακοπαθήσας. καμῶν.
 Μογοστόκος: περὶ τοὺς τόκους κακοπαθεῖσα, ἵνοι
 δέ, μόγους ταῖς τιμωρίαις ἢ ἐπιφέρειν.
 25 Μόρφ: κακοπαθεία.
 Μοῖρα: μέρος. τὸ καθήκον. καὶ εἰσπραμένον.
 Μοιρηγανές: ἀγαθὴ μοίρα γεγεννημένα.
 Μοιχάγρια: τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγαστήματα, ἐπὶ
 τὸ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποσυνόμενα.

7. Cod. κοίλος. Lectis sine dubio ex ultima praecedentis
 rodis syllaba π (sic enim scribi solet terminatio πος in Codd. ve-
 tustioribus) et voce κολλος conflata est.

14. Cod. δραμὴν μίαν. vitiose.

18. Cod. μνηστής accent. om.

27. Cod. μοιρηγανής: — γεγεννημένη.

- Μολεῖν: ἔλθεῖν.
 Μολεῦσα: παραγενομένη. πορευθεῖσα.
 * Μολπή: ὥδή. ὕμνος. ᾄσμα. |
 Μολύβδαινα: μολυβδίδα.
 Μολών: ἔλθων. ἢ ἐληλυθώς. 5
 Μονιός: ἄγριος σῦς.
 Μονοσίμουνα: μονοχίτωνα.
 Μονόξωνοι: ἑφοδοὶ βάρβαροι ἢ ἀπελάται, μάχημοι.
 Μονόλοπα: μονόδεσμα. μονόφυλλα.
 Μόνον οὐχί: σχεδόν. ἐγγύς. 10
 Μονοστόλφ: μίαν στολὴν ἔχοντι.
 Μονότροπος: μόνος τραφεὶς. ἀγαθός. ἀγύνατος.
 Μονωδία: λέγεται δὲ ὅτ' ἂν εἰς μόνος λέγῃ τὴν
 ὥδήν, καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός.
 Μορμολυκεῖα: τὰ τῶν τραγωιδῶν προσωπεῖα. 15
 Μορμολύττεται: ἀντὶ τοῦ φοβεῖ. ταράττεται.
 Μορμυρίζει: καταράττει. ἡλεῖ. ὥς ἐπὶ ὑδάτων.
 Μορμυρίων: ποταμὸς ρεύματα ἔχων.
 Μόρος: ὁδύνη. πόνος. θάνατος.
 Μόρσιμον: εἰμαρμένον. μεμοιραμένον. 20
 Μορφῇ: εἶδος. εἶδη. πρόσωπος.
 Μορφνόν: εἶδος ἀετοῦ.
 Μόρφωσις: σχηματισμός. εἰκὼν.
 Μοσχεύματα: ἀπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαχάνων.
 Μοσχεύων: μεταφυτεύων. 25
 Μοσχία: ἀπαλὰ φυτὰ.
 Μόσχον: ἀπαλόν.

4. Cod. μολύμβδαινα: μολυμβδίδα. Vid. supra ad v. κολυβιστής.

9. Cod. μονόλοπα.

18. Cod. μορμυρίων.

21. Cod. εἶδη.

22. Lycophr. v. 888.

25. Cod. μοσχίων.

Μοτώσει: ἴσεται δι' ὁδοίων.

Μουσικά: τερπνά. τὰ δι' αὐλῶν, καὶ κυνῶν, καὶ τὰ ὅμοια.

Μοχθεῖ: κακοπαθεῖ.

δ Μοχθηρός: ἐπίπονος. ἢ πονηρός.

Μυελόντα: τροφήν ἔχοντα.

Μύγματα: καταξέσματα.

Μυδαλέας: διαβρόχους.

Μυδαλέον: βεβρεγμένον.

10 Μύδρος: σίδηρος πεπυρωμένος.

Μυδῶντες: βρέχοντες, διυγρασμένοι. σαπέντες.

Μύησις: μαθησία. κατήχησις. ἐπιδότημη.

Μύζοντες: ἐκπιέζοντες.

Μυθήσας: εἰπών.

15 Μῦθος: λόγος ψευδὴς εἰκοτίζων ἀλήθειαν.

Μυκηθμός: ἡ τῶν βοῶν φωνή.

Μυκτηρίζει: ἐξουθενεῖ.

Μυκωμένου: βοῶντος.

Μύλακες: μυλῶδεις λίθοι.

20 Μύλλας: ἡ πόρνη.

Μύλη: τὸ κάτω τοῦ μύλου· τὸ γὰρ ἄνω, ὄνος καλεῖται.

Μύλωθρος: ὁ μυλῶνα κεκτημένος.

Μυούμενος: ὁ τελούμενος.

25 Μυρία: πολλά. ἀναριθμητά.

Μυρομένη: ὀδυρομένη. θρηνηοῦσα.

Μύρτα: ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης.

Μύσαντος: καμμύσαντος.

Μῦσος: μίasma.

12. An μάθῃσις? σ̄ et ᾱ saepissime confunduntur, praesertim in Codd. antiquioribus, ubi σ̄ in fine poni solet. Vid. Bast. ad Gregor. Corinth. p. 251. et p. 733.

32. Noster μύλωθρος, eodem, quo Photius, accentu. Suidas μυλωθρός. At accentuum Codd. Mss. dubia fides.

Μυσταγωγός: ιερέυς.

Μυσταγωγεί: μυστήρια ἐπιτελεῖ. εἰς μυστήρια ἄγει,
ἢ διδάσκει.

Μυστήρια: τελεταί.

Μύστης: ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος, ἢ διδάσκων. 5

Μυστιπόλος: ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

Μύστακα: τὸ χεῖλος.

Μυχέστατον: ἐσώτατον.

Μυστίλην: ψωμόν. κοῖλον ἄρτον· οὕτως ἐποιοῦν,
ἵνα ζωμόν ἐν αὐτῷ φορῶσιν. 10

Μυττωτόν: ὑπότριμμά τι διὰ σκορόδου.

Μυωξία: ὑβριστικὸς λόγος· σημαίνει δὲ τοὺς τῶν
μυῶν χηραμούς.

Μυωπιζόμενος: μυωπάζων. παρακαμύων. ἄκροις
τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. 15

Μύωψ: μύα τις, ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς.

Μῶκος: χλευαστής. μωρός. σκώπτης· καὶ μωκομέ-
νης, χλευαζομένης.

Μῶλυ: ἀντιπαθεῖ ἡ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος. ἦτοι πη-
γανον ἄγριον. 20

Μώλωψ: ἔναιμον ἄλγος.

Μωμᾶται: ψέγει.

Μωμητά: ψεκτά.

Μῶν ἔστιν; ἄρα ἔστιν;

N.

Νάβλα: εἶδος ὀργάνου. 25

Νάει: στάζει. ῥέει.

Ναῖδες: πηγαί. νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασιν διατρί-
βουσαι.

9. οὕτως] Photius οὐ. Fortasse in Cod. Galeano compendiose
scriptum erat οὐ, quod refingendum erat in οὕτως.

11. Cod. ὑποτριμμάτι διασκορόδον.

13. Cod. μυχῶν.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

U

- Μεγαλόνοια ὑπερηφάνια. μεγαλοφάνια.*
Μεγαλοπρεπής: μεγαλοφανής.
Μεγαλόφρων: μεγαλόφυχος.
Μεγαλώνυμον: μεγαλόδοξον. περίφημον. ὀνομαστόν.
 5 *Μεγάνορος πλούτου: ἰσχυροῦ. δυνατοῦ. ἀνδρείαν*
ἐμποιοῦντος ἐπὶ μέγα δύναται ὁ χρυσός. νευρὰ γὰρ
πολέμου δύναται εἶναι.
Μεγαρίζοντες: λιμώσσοντες. ἢ μεγάλα λέγοντες.
Μέγαρον: ὑπερῶν. οἶκημα.
 10 *Μέδεσθαι: φροντίζειν.*
Μέδιμνον: μέτρον.
Μέδων: βασιλεύων.
Μεθαρμοζόμενος: μετερχόμενος.
Μεθεῖναι: ἀφεῖναι. ἀμελήσαι.
 15 *Μεθεῖς: ἐὼν. ἀφιῶν.*
Μεθεῖω: ἐῷ. ἀφίω. ἀφῷ. ἐάσω.
Μεθεξις: μετοχή. κοινωνία.
Μεθέσθαι: καταλιπεῖν.
Μεθημοσύνη: ἀμέλεια. ῥαθυμία.
 20 *Μεθήμων: ἀμελής.*
Μεθήσειν: ἀμελήσειν.
Μεθίλει: ἀφεῖ. ἀμελεῖ.
Μεθίλετο: προῖετο. ἡφείετο.
Μεθοδεῖας: τέχνας. ἢ δόλους.
 25 *Μεθοδεύει: μετέρχεται. τεχνάζεται. ἀπατᾷ.*
Μεθόριον: μεταξὺ τῶν ὄρων.
Μεθορμιζόμενος: μετερχόμενος.
Μέθυ: οἶνος.
Μειλίγμασιν: ἀπατήμασιν.

1. Male in Photio editum est: ἡ *περιφάνεια*.

7. *δύναται εἶναι*] Suidas et Photius, *λέγεται*, quod praeterim.

13. Interpretamentum h. l. irrepsit e glossa *μεθορμιζόμενος*, ut in Photio Galeano; quod, cum hae voces levi discrimine idem sonent, scribarum levitati condonemus. Reponendum est: *ἐκιδιορμούμενος*, quod Suidas suppeditat.

Μειλιχτηροίς: προσγενέσιν. ἡδέσι. πραέσι.

Μειλίξασθαι: πραῖναι.

Μειλίχιος: πρᾶος. χρηστός.

Μεῖον: ἕλαττον. μικρότερον.

Μειονεκτεῖ: τὸ ἥττον φέρει. ἕλαττοῖ. 5

Μειονεκτούμενοι: ἕλαττούμενοι.

Μέλαθρον: οἶκον.

Μελαίνη: βαθεῖα.

Μελεδήματα: μεριμνήματα.

Μελάνυδρος: βαθεῖα. κυρίως δὲ καθαρὰ ὕδατος. 10

Μελεδωνοί: ἐπιτροποί. φροντισταί. προεσθηκότες.

Μέλεις: μάταιος. ἄθλιος. δύστηνός. ταλαίπωρος.

Μέλημα: φρόντισμα.

Μελίαι: βέλη.

Μελιπνόους: ἡδυπνόους. 15

Μελίφρων: ἡδύς. γλυκαίνων τὰς φρένας.

Μέλω: ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.

Μέλλει: ἔοικεν.

Μελλήσας: ὑπερθέμενος. βραδύνας. καὶ ἐπὶ τοῦ
σπουδάσας. 20

Μελήσω: σπουδάσω. φροντίσω.

Μελληταί: ὑπερθετικοί.

Μελόντων: ἐπιμελείσθωσαν.

* Μέλπηθρα: παλγνία. σπουδάσματα. ἢ σπαράγματα. 25

Μέλποντες: ᾄδοντες. ἀνυμνοῦντες.

Μεμελημένος: πεπονημένος.

Μέμηλεν: μέλει.

Μεμηλώς: ἐπιμελούμενος.

* Μέμηγεν: μαίνεται. τετύφωται.

10. καθαρὰ, ut Photius.

24. Εἵψαι σπουδάσματα. Vix enim dubito, quin h. l. librarium deprehendamus, qui cum dubius esset, utrum poneret, utrumque scriberet.

27. Cod. μέλλει.

Μεμισδαρνηκός: ὁ μεσθῶ καμῶν.

Μεμοιραμένων: λαχόντων, κληροδομένων.

Μεμοίραται: μετέχει. ἄλλωθεν.

Μέμονα: πεπείραμαι.

5 Μεμυκότα: πρόπαντα καμύνοντα, ἢ κακολλήματα.

Μεμψιβολεῖν: μέμψεσθαι.

Μεμψιμοιρος: φιλεγκλήμων.

Μינוύνγει: ἐκ συνδέσμων τριῶν, πρὸ ἀληθείας.

Μεριδαρχίας: μεριστίας, κατὰ δεκαρχίας.

10 Μερμαίρω: φροντίζω, ἢ κολῶ.

Μέρμερα: μερίμνης ἔξια.

Μερμηρίζω: μεριμνῶ.

Μέροπες: ἄνθρωποι παρὰ τὸ μεμερισμένον [ἔχειν]
τὴν ὄψα.

15 Μεσαγκυλος: μέσος, πόλις, ἀμογέρων.

Μέσαυλον: κυρίως μέν, ἢ μέσῃ θύρᾳ· καίτοι δὲ
ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον.

Μεσέγγυος: μεσίτης, ἐγγυητής.

Μεσεγγυοῦνται: ἐγγυηταὶ γίνονται· ἢ ἐγγυητὰς

20 ποιοῦνται· ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ παρὰ τῶν
σοφιστῶν.

Μεσηγύς: μεταξὺ.

Μεσοπορῶν: μέσην ὁδόν.

1. Cod. μεσθόν. ἢ ortum est e Joia dativi, quod in vetustis Codicibus, ut innumera etiam nostri Cod. exempla probant, non subscribatur, sed adscribebatur, ita ut, praesertim negligentius exaratum, ad multos variosque errores librarum ansam daret.

4. Aliter Suidas et Photius.

9. Ibidem μεριστίας.

13. ἔχειν e Suida accessit.

15. Cod. duas glossas perperam univit, ita ut prima interpretamento careat. Has ita sejunge:

μεσάγκυλον: [ἀκόνητον]. Vid. Phavorin. h. v.

μεσαπόλιος: ἀμογέρων. Illud v. 361.

Eodem vitio laborat Photius in Cod. Galeano.

16. μέσαυλον] Hoc repone apud Suidam et Photium.

23. Vitiose Suidas μεσορῶν.

- Μεταβαλὼν: στραφεῖς.*
Μεταμείβων: μεταλλάσσω.
Μεταβόλοι: πραγματευταὶ μετακράται.
Μεταγενής: μεταγενέστερος.
Μεταίχμιον: μεταξύ δύο τόπων φυλαττόντων τοῦ δ
πολέμου.
** Μετεωρισμός: ὑψώσις. ἢ ῥαμβασμός.*
Μετακόσμιον: τοῦ κόσμου κρείττονα.
Μεταλαγχάνει: μετέχει.
Μεταλήξαντι: πανδαμένω. 10
Μεταλλεύει: μεταφέρει.
Μεταμάθειν: μεταγνώσκει.
Μεταμείβων: μεταλλάσσω.
Μεταναστεύου: φεύγει μεταίκει.
Μετανάστης: μέτοικος. φυγάς. 15
Μετάπεμπτος: προκληθείς.
Μεταποιοῦμαι: φροντίζω. προνοοῦμαι.
Μετάρσιος: μετώρος. ὑψηλός.
Μετασοβῶν: ἀποδιώκων.
Μετασπώμενος: ἐπακολουθήσας. μεταδιώξας. 20
Μεταστοιχειοῦσα: μετασχηματίζουσα.
Μετασχεῖν: ἐπιλαβεῖν.
Μετατάξασθαι: ἀντὶ τοῦ μεταλθεῖν.
Μεταφρενον: μεταξύ τῶν ᾧμων.
Μεταφύγει: μετακλασθήναι. 25
Μεταχρῶννύντες: μετασχηματίζοντες.
** Μεταλήξει: μετέχεν.*
Μέττειμι: μετέχομαι.
Μετατέσσομαι: ἐπαιτέσσομαι.
Μεταλθών: ἐπελθών. 30
Μετ' ἐμέ: πρὸς με.

5. Locus depravatus. Restitue: τόπων ἢ φιλάγγων. De loco in universum hanc vocem adhibuit Lycophron v. 443.

23. Cod. ἀντιμεταλθεῖν, ut Photius.

24. Cod. μεταφρέων.

27. Hoc interpretamentum adde Suidas.

Μετεμόσχευσεν: μετεφύτευσεν.

Μετέωρον: ύψηλόν.

Μετewρολήσxαι: περί ούρανου. φλυαροῦντες.

Μετewροπολῶν: τὰ οὐράνια σκοπῶν.

6 Μετῆ: ἐξῆ.

Μετ' ἰχνια: κατ' ἰχνη πορεύεσθαι.

Μετοιχήsονται: μεταπορεύsονται. μετέλθωσιν.

Μετοκλάξει: μετακαθίξει.

Μετόν: ἐξόν.

10 Μετόπισθεν: ἐν ὑστέρω. μετὰ ταῦτα.

Μετουσία: κοινωνία.

Μετοχστεύειν: μετακομίζειν.

Μετρήσαντες: διελδόντες.

Μετριάξει: ταπεινοφρονεῖ.

15 Μέτριοι: εὐγνώμονες.

Μετριοπαθεῖν: ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι. συγγινώσκειν.

Μέτριος: ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν. ἢ τὸ ἥθος ἐπιεικής.

20 Μετόχετο: ἐπορεύετο.

Μήδεα: βουλευματα.

Μηδοσύνη: βουλή.

Μηκάδες: ἐπιθετικῶς, αἱ αἴγες, ἀπὸ τοῦ ιδιώματος τῆς φωνῆς.

25 Μῆλα: πρόβατα. πάντα τὰ τετράποδα. καὶ πᾶσα βρύσα μηλωτὴ καλεῖται.

* Μὴ κῶμοις καὶ μέθαις: ᾄσμασιν ἐταιρικοῖς, καὶ τοῖς σκεύεσιν τοῖς θεατρικοῖς, τουτέστιν κιθάρα, ἢ κύμβαλα, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, οἷς εἰσάδασιν ἐν μέ-

30 θαις μάλιστα οἱ ἄτακτοι ἄνθρωποι ποιεῖν.

Μηλοβοτέα: γῆν εὐτραφῆ. ἀνειμένην εἰς νομὴν προβάτοις.

31. Recte noster ἀνειμένην, quod jam Kusterus e Photio, tunc nondum edito, excitavit ad Suid h. v.

- Μηλοβοτήρ: ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ μηλονόμος.
 Μηλοσφαγίαις: θυσιαῖς προβάτων.
 Μηνανύρετης: ἀπὸ μηνὸς συνάγων.
 Μήνη: σελήνη.
 Μήνιξ: ὕμνῳ τοῦ ἐγκεφάλου. 5
 Μήνις: ὀργή· ἔμμενος.
 Μηνίσκος: ὕμνος· πέταλα· περιτραχήλια ὀστέα.
 Μηνιῶ: ὀργίζουμι.
 Μηνοειδές: ὁμηροειδές.
 Μήρινθος: σπαρτός· ἥτοι σπινθίον· δεσμός· βρόχος. 10
 Μήρυμα: σπείρω· κάταγμα· νῆμα.
 Μηρυμένη: ἔλκουσα· ἐκτεννομένη.
 Μήστωρ: βουλευτικός· ἔμπειρος.
 Μήτι: μηδαμῶς.
 * Μήτι γε: πόσω γε μᾶλλον. 15
 Μῆτις: βουλή· γνώμη· σύνεσις.
 Μητέσομαι: βουλευέσομαι· ἐρήσομαι.
 Μητραλοία: ἡ τὴν μητέρα τύπτει.
 Μητροπάτωρ: κατὰ μητέρα πάππος.
 Μηχανή: βουλή. 20
 Μηχανοφόφος: ἐπινοητής· κακῶν· κατὰσκευαστής.
 Μιαφόνος: φονεὺς.
 Μίασμα: βαφή.
 Μιάστορας: λυμεῖνα· φονεῖα.
 Μιγάδες: τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα. 25
 Μίγδα καὶ μίγδην: μεμιγμένα.
 Μίδρου: μίδραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι· τὸν
 ἥλιον, καὶ τοῦτο θύουσιν πολλὰς θυσίας.
 Μικρολόγος: σκνιπός· φειδωλός.
 Μικροῦ δεῖν: παρὰ μικρόν. 30
 Μικροῦ δέω: παρὰ μικρόν λείπω.

6. Photius: μηνίς. Quod corrige.

27. Cod. οἱ Ἕλληνες.

- Μελλισδόμνος: παρακαλῶν. κρατῶν.
 Μελλίχιον: προῖον. προῖτον.
 Μίνδῃ: καλαμίνδῃ. ῥόδωμος. βοτάνῃ εὐδαμῃ.
 Μινύθει: ἐλαττούται.
 6 Μινυνθάδιον: ὀλιγοχρόνιον.
 Μινύρεται: κλαίει. θορνεῖ. εὐφράνας λέγει.
 Μισγάγκειαν: τόπος καλλος, εἰς ὃν τὰ καταφερό-
 μενα μίσγεται ἀπὸ πλειόνων ὀσῶν ὕδατα.
 Μισθαρυής: μισθὸν ἀντικαταλλάττων.
 10 Μισθαρυία: ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία.
 Μισθοφόρος: ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος.
 Μίτρα: διάδημα. ἢ ζώνη.
 Μνᾶται: μνηστεύεται.
 Μνᾶ: ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν.
 15 Μνημήϊα: μνημόσυνα.
 Μνημοσύνη: μνήμη.
 Μνηστή: ἡ κατὰ μνηστῆραν γαμηθεῖσα. ἢ ἡ ἐκ πα-
 θενίας μένουσα μνηστῇ, ὃ ἔστι ἀντιθέτος.
 Μνῶ: μνήσκω.
 20 Μνωμένη: μνηστευομένη.
 Μογερῶν: μοχθηρῶν.
 Μογήσας: κακοπαθήσας. καμῶν.
 Μογοστόκος: περὶ τοὺς τόκους κακοπαθοῦσα, ἐννο-
 δε, μόγους ταῖς τιμωρίας ἢ ἐπιφύρουσα.
 25 Μόγῃ: κακοπαθείᾳ.
 Μοῖρα: μερίς. τὸ καθήκον. καὶ εἰσαρμένον.
 Μοιρῇγενές: ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένα.
 Μοιχάγρια: τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγασμάτα, ἐπὶ
 τὸ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτινόμενα.

7. Cod. κολλος. Lectis sine dubio ex ultima praecedenti-
 rois syllaba π (sic enim scribi solet terminatio πος in Codd. ve-
 tustioribus) et voce κολλος conflata est.

14. Cod. δραγμὴν μίαν. vitiose.

18. Cod. μνηστής accent. om.

27. Cod. μοιρῇγενής: — γεγεννημένη.

Μολεῖν: ἔλθεῖν.

Μολοῦσα: παραγωγμένη. πορευθεῖσα.

* Μολπή: ᾠδή. ὕμνος. ᾄσμα.]

Μολύβδαινα: μολυβδίδα.

Μολών: ἔλθων. ἢ ἑλληνισμός.

5

Μονιός: ἄγριος σῦς.

Μονοεῖμονα: μονοχίτωνα.

Μονόζωνοι: ἑφοδοὶ βάρβαροι ἢ ἀπελάται, μάχημοι.

Μονόλοπα: μονόδεσμα. μονόφυλλα.

Μόνον οὐχί: σχεδόν. ἑγγύς.

10

Μονοστόλφ: μίαν στολὴν ἔχοντι.

Μονότροπος: μόνος τραφεὶς. ἀγαθός. ἀγόνυτος.

Μονοφθία: λέγεται δὲ ὅτ' ὦν εἰς μόνος λέγη τὴν
ᾠδὴν, καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός.

Μορμολυκεῖαι: τὰ τῶν τραγωιδῶν προσωπεῖα.

15

Μορμολύττεται: ἀντὶ τοῦ φοβεῖ. ταράττεται.

Μορμυρίζει: καταράττει. ἤξει. ὡς ἐπὶ ὑδάτων.

Μορμυρίων: ποταμὸς ρεύματα ἔχων.

Μόρος: ὀδύνη. πόνος. θάνατος.

Μόρσιμον: εἰμαρμένον. μεμοιραμένον.

20

Μορφή: εἶδος. ἰδέα. πρόςοψις.

Μορφνόν: εἶδος ἀετοῦ.

Μόρφωσις: σχηματισμός. εἰκάν.

Μοσχεύματα: ἀπαλὰ φυτόν δένδρων καὶ λαχάνων.

Μοσχεύων: μεταφυτεύων.

25

Μοσχία: ἀπαλὰ φυτόν.

Μόσχον: ἀπαλόν.

4. Cod. *μολύμβδαινα*: *μολυμβδίδα*. Vid. supra ad v. *κολοβιστής*.

9. Cod. *μονόλοπα*.

18. Cod. *μορμυρίων*.

21. Cod. *εἰδέα*.

22. Lycophr. v. 888.

25. Cod. *μοσχίων*.

Μοτώσει: λίσσεται δι' ὀθονίων.

Μουσικά: τερπνά. τὰ δι' αὐλῶν, καὶ κυνῶν, καὶ
τὰ ὅμοια.

Μοχθεῖ: κακοπαθεῖ.

5 Μοχθηρός: ἐκίπωνος. ἢ πονηρός.

Μυελόεντα: τροφήν ἔχοντα.

Μύγματα: καταξέσματα.

Μυδαλέας: διαβρόχους.

Μυδαλέον: βεβεγγμένον.

10 Μύθρος: σίδηρος πεπυρωμένος.

Μυθῶντες: βρέχοντες, διυγρασμένοι, σαπέντες.

Μύησις: μαθησία. κατήχησις. ἐπιστήμη.

Μύζοντες: ἐκπιέζοντες.

Μυθήσας: εἰπών.

15 Μῦθος: λόγος ψευδῆς εἰκατίζων ἀλήθειαν.

Μυκηθμός: ἡ τῶν βοῶν φωνή.

Μυκτηρίζει: ἐξουθενεῖ.

Μυκωμένου: βοῶντος.

Μύλακες: μυλῶδεις λίθοι.

20 Μυλλάς: ἡ πόρνη.

Μύλη: τὸ κάτω τοῦ μύλου· τὸ γὰρ ἄνω, ὄνος κα-
λεῖται.

Μύλωθρος: ὁ μυλῶνα κακτημένος.

Μυούμενος: ὁ τελούμενος.

25 Μυρία: πολλά. ἀναριθμητα.

Μυρομένη: ὀδυρομένη. θρηνηοῦσα.

Μύρτα: ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης.

Μύσαντος: καμμύσαντος.

Μῦσος: μίασμα.

12. An μῶθσις? σ̄ et ᾱ saepissime confunduntur, praesertim in Codd. antiquioribus, ubi σ̄ in fine poni solet. Vid. Bast. ad Gregor. Corinth. p. 251. et p. 733.

32. Noster μύλωθρος, eodem, quo Photius, accentu. Suidas μυλωθρός. At accentuum Codd. Mss. dubia fides.

Μυσταγωγός: ιερέυς.

Μυσταγωγεί: μυστήρια ἐπιτελεῖ. εἰς μυστήρια ἄγει,
ἢ διδάσκει.

Μυστήρια: τελείται.

Μύστης: ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος, ἢ διδάσκων. 5

Μυστιπόλος: ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

Μύστακα: τὸ χεῖλος.

Μυχέστατον: ἐσώτατον.

Μυστίλην: ψωμόν. κοῖλον ἄρτον· οὕτως ἐποιοῦν,
ἵνα ζωμόν ἐν αὐτῷ ῥοφῶσιν. 10

Μυττωτόν: ὑπότριμμά τι διὰ σκοροῦδου.

Μυωξία: ὑβριστικὸς λόγος· σημαίνει δὲ τοὺς τῶν
μυῶν χηραμούς.

Μυωπιζόμενος: μυωπάζων. παρακαμύων. ἄκροις
τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. 15

Μύωψ: μύα τις, ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς.

Μῶκος: χλευαστής. μωρός. σκώπτης. καὶ μωκομέ-
νης, χλευαζομένης.

Μῶλυ: ἀντιπαθεῖ ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος. ἦτοι πη-
γανον ἄγριον. 20

Μώλωψ: ἔλαιμον ἄλγος.

Μωμᾶται: ψέγει.

Μωμητά: ψεκτά.

Μῶν ἔστιν; ἄρα ἔστιν;

N.

Νάβλα: εἶδος ὀργάνου. 25

Νάει: στάζει. ῥέει.

Ναῖδες: πηγαί. νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασιν διατρί-
βουσαι.

9. οὕτως] Photius οὕ. Fortasse in Cod. Galeano compendiose
criptum erat οὐ, quod refingendum erat in οὕτως.

11. Cod. ὑποτρίμματι διασκορῶδον.

13. Cod. μυχῶν.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

M.

- Μαγὰς: σάνις ὑπόκυφος τετράγωνος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιδάρας νευράς.
- Μάγγανον: παράδοξόν τι· λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία, μαγγανεία.
- 6 Μαιρίστερ: ἀντὶ τοῦ διδάσκαλε.
- Μάξα: ἄρτος. φύραμα.
- Μαγίς: μάχαιρα. καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάξας μολίζων.
- Μάξης ὄνιον: ἄρτου πρῶσις.
- 10 Μαιευτικῆς: λατρικῆς.
- Μαιευόμενοι: ζητοῦντες. ἐρευνῶντες.
- Μαιμάσσει: σφύζει. προθυμῇ. κυματοῦται. πηδᾷ. καγλάζει καὶ κλονεῖται.
- Μαιμόωσα: ἐνθουσιῶσα.
- 15 Μαινάς: βάκχη.
- Μαινάδας: μαινομένης. ζητούσας βακχεύειν. παραφόρους.
- Μαινόλης: μαντικός.
- * Μαίλοτρα: τὸν ὑπὲρ τοῦ μαιώσασθαι μισθόν.
- 20 Μαίνω: ἐνθουσιωδῶς κινουμαι.
- Μαιωθήδονται: λοχευθήδονται. γεννηθήδονται. θορακευθήδονται.
- * Μαιώσεται: λατρεύσεται.
- Μαζουρώθ: τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ
- 25 συνηθείᾳ ζωῖδια καλοῦνται. Ἐβραϊστὶ δὲ τινες λέγουσι τὴν λέξιν· σημαίνειν δὲ τὸν ἀστρῶν κίνη.
- Μάκαιραν: μακαρίαν.
- Μάκελλα: δίκελλα.
- Μακρὰ χαίρειν: οἰμώζειν. στενάζειν.

9. Cod. πρέσις.

16. 17. Suidas παραφρόνους. Cod. Kusteri conjecturam confirmat.

18. Suidas et Photius μανινάν. Res eodem redit.

26. Cod. σημαίνει δέ.

- Μάλα εικότως: πάνυ δικαίως.
 Μαλακία: νόσος.
 Μαλακόν: τὸ ἀπαλόν. ἢ τὸ ἀσθενές.
 Μαλερόν: μαρμαίρον.
 Μαλθακόν: ἐκλυτον. μαλακόν. 5
 Μελεθάζαι: ἀρκεδύναι. καταπραΰναι.
 Μάλιστα: ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς· οὕτως θουκυβίδης.
 Μάλθη: μεμαλαγμένος κηρός.
 Μαμωνᾶς: χρυσός. γήινος αἰλούτος.
 Μαννά: θυσία. σπονδή. 10
 Μανδραγόρας: ὑπνωτικὸς καρπός.
 Μανδύας: εἶδος ἱματίου, ὅπερ περικεῖται ἑσθρίκιον.
 Μανόν: ἀραιόν. χαῖνον, ἢ ἀναφορές, ὡς κηρός.
 Μαντοσυνῶν: μαντικῶν.
 Μαργαίνει: ἀντὶ τοῦ μαίνεται. 15
 Μάργος: μαινόμενος. ἑσθρῶν.
 Μαργῶσαν χεῖρα: μαιωμένην χεῖρα.
 Μαρμαίρει: λάμπει. κατατηγάζει.
 Μαρμαρῆν: λαμπρῶν.
 Μαρμαρυγή: ἄστραψις. λαμπηδῶν. 20
 Μάρσιππος: σάκκος. θυλάκιον. σαμβλίων.
 Μάσσει: φυρῆ. ζυμοί.
 Μάστακα: μάσημα. τροφήν.
 Μαστιγίας: δούλος. ὁ δὲ ἐμάσθηται μαστιγούμενος.
 Μαστροπός: μαυλιστής. πορνοβόσκος. 25
 Μαστρούλλιον: τόπος, ἐνθα οἱ μαυροποιοὶ δέσονται.
 Μαχλάδας: πόρνας.
 Μάχλος: ἀσελγής. ἄσωτος.
 Μαχλοσύνη: κατωφέρεια. γυναικομανία.
 Μαχλῶντες: πορνεύοντες. 30
 Μεγάθυμος: μεγαλόψυχος.
 Μεγαίρων: φθονῶν.
 Μεγαλήτωρ: μεγαλόψυχος.

2. In margine: ἀνάγκαις. χλιδή βαλμία (sic). Legs: .μαλμία.
 25. μαυλιστής] Photius μαβλίστης. commoni scribuntur utroque.

- Μεγαλόνοια ὑπερηφάνια. μεγαλοφάνια.*
Μεγαλοπρεπής: μεγαλοφανής.
Μεγαλόφρων: μεγαλόψυχος.
Μεγαλώνυμον: μεγαλόδοξον. περίφημον. ὀνομαστόν.
 5 *Μεγάνορος πλούτου: ἰσχυροῦ: δυνατοῦ. ἀνδρείαν*
ἐμποιοῦντος ἐπὶ μέγα δύναται ὁ χρυσός. νευρά γὰρ
πολέμῳ δύναται εἶναι.
Μεγαρίζοντες: λιμώσσοντες. ἢ μεγάλα λέγοντες.
Μέγαρον: ὑπερῶν. οἰκημα.
 10 *Μέδεσθαι: φροντίζειν.*
Μέδιμνον: μέτρον.
Μέδων: βασιλεύων.
Μεθαρμόζομενος: μεταρχόμενος.
Μεθεῖναι: ἀφεῖναι. ἀμελήσαι.
 15 *Μεθεῖς: ἐὼν. ἀφῶν.*
Μεθεῖω: ἐῶ. ἀφῶ. ἀφῶ. ἐάσω.
Μέθεξις: μετοχή. κοιωνία.
Μεθέσθαι: καταλιπεῖν.
Μεθημοσύνη: ἀμέλεια. ὀφθαλμία.
 20 *Μεθήμων: ἀμελής.*
Μεθήσειν: ἀμελήσαι.
Μεθίλει: ἀφεῖ. ἀμελεῖ.
Μεθίστο: προῖτο. ἡφίστο.
Μεθοδεῖας: τέχνας. ἢ δόλους.
 25 *Μεθοδεύει: μετέρχεται. τεχνάζεται. ἀπατᾷ.*
Μεθόριον: μεταξὺ τῶν ὄρων.
Μεθορμιζόμενος: μεταρχόμενος.
Μέθυ: οἶνος.
Μειλίγμασιν: ἀπατήμασιν.

1. Male in Photio editum est: ἡ περιφάνεια.

7. δύναται εἶναι] Suidas et Photius, λέγεται, quod praeter-
 lerim.

13. Interpretamentum h. l. irrepsit e glossa μεθορμιζόμενος.
 ut in Photio Galeano; quod, cum hae voces levi discrimine idem
 sonent, scribarum levitati condonemus. Reponendum est: ἐπιδορ-
 μούμενος, quod Suidas suppeditat.

- Μειλιχτηρίοις: προσγνέσιν. ἡδέσι. πράξι.
 Μειλιξασθαι: πραῦναι.
 Μειλιχίος: πρῶτος. χρηστός.
 Μείων: ἑλαττον. μικρότερον.
 Μειονεκτεῖ: τὸ ἦττον φέρει. ἑλαττοῦ. 5
 Μειονεκτούμενοι: ἑλαττούμενοι.
 Μέλαθρον: οἶκον.
 Μελαίνη: βαθεῖα.
 Μελεδήματα: μεριμνήματα.
 Μελάνυδρος: βαθεῖα. κυρίως δὲ καθαρὰ ὕδατος. 10
 Μελεθνοί: ἐπίτροποι. φροντισταί. προεσθηκότες.
 Μέλεος: μάταιος. ἄθλιος. δύστηνός. τυλαίπωρος.
 Μέλημα: φρόντισμα.
 Μελίαι: βέλη.
 Μελιπνόους: ἡδυπνόους. 15
 Μελίφρων: ἡδύς. γλυκαίνων τὰς φρένας.
 Μέλω: ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.
 Μέλλει: ἔοικεν.
 Μελλήσας: ὑπερθέμενος. βραδύνας. καὶ ἐπὶ τοῦ
 σπουδάσας. 20
 Μελήσω: σπουδάσω. φροντίσω.
 Μελληταί: ὑπερθετικοί.
 Μελόντων: ἐπιμελείσθωσαν.
 * Μέλπηθρα: παλγία. σπουδάσματα. ἢ σπαράγματα. 25
 Μέλποντες: ἄδοντες. ἀνυμνοῦντες.
 Μεμελημένος: πεπονημένος.
 Μέμηλεν: μέλει.
 Μεμηλώς: ἐπιμελούμενος.
 * Μέμηνεν: μαίνεται. τετύφωται.

10. καθαρός, ut Photius.

24. Ejice σπουδάσματα. Vix enim dubito, quin h. l. librum deprehendamus, qui cum dubius esset, utrum poneret, utrumque scriberet.

27. Cod. μέλλει.

- Μεμισθαφνηκώς: ὁ μεσθῶ κακός.
 Μεμοιραμένων: λαχόντων, κληρονομήτων.
 Μεμοίραται: μετέχει. ἄλλωθεν.
 Μέμονα: πεπιδραμαι.
 5 Μεμυκότα: πρήξαντα, καμψύσαντα, ἢ κακολόγησαν.
 Μεμψιβολεῖν: μέμψασθαι.
 Μεμψιμοιρος: φιλεγκλήμων.
 Μενοῦνγε: ἐκ συνδέσμων τριῶν, πρὸ ἀληθείας.
 Μεριδαρχίας: μεριστίας, κατὰ δακαρχίας.
 10 Μερμαίρω: φροντίζω, ἢ πολῶ.
 Μέρμερα: μερίμνη ἀεὶ.
 Μερμηρίζω: μερίμνω.
 Μέροπες: ἄνθρωποι παρὰ τὸ μερσιμύειν [ἐκιν]
 τὴν ὄψα.
 15 Μεσαγκυλος: μέσος, πολὺς, ὁμογέρων.
 Μέσαυλον: κυρίως μέν, ἢ μέση δύρα· καίτοι δὲ
 ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον.
 Μεσεγγυος: μεσίτης, ἐγγυητής.
 Μεσεγγυοῦνται: ἐγγυηταὶ γίνονται· ἢ ἐγγυητὸς
 20 ποιοῦνται· ὥς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ παρὰ τῶν
 σοφιστῶν.
 Μεσηγύς: μεταξὺ.
 Μεσοπορῶν: μέσην ὁδόν.

1. Cod. μεθόν. ὁ ortum est e Iota dativi, quod in vetustis Codicibus, ut innumera etiam nostri Cod. exempla probant, non subscibebatur, sed adscribebatur, ita ut, praesertim negligentius exaratum, ad multos variosque errores librariis ansam daret.

4. Aliter Suidas et Photius.

9. Idem μερίτιας.

13. ἔχειν e Suida accessit.

15. Cod. duas glossas perperam univit, ita ut prima interpretamento careat. Has ita sejunge:

μεσεγγυλον: [ἀπότιον]. Vid. Phavorin. h. v.

μεσαιπόλιος: ὁμογέρων. Iliad v. 361.

Eodem vitio laborat Photius in Cod. Galeano.

16. μέσανλον] Hoc repono apud Suidam et Photium.

23. Vitiose Suidas μεσορῶν.

Μεταβαλὼν: στραφεῖς.

Μεταμείβων: μεταλλάσσων.

Μεταβόλοι: παραβατευτά μετακράται.

Μεταγενής: μεταγενέστερος.

Μεταίχμιον: μεταξὺ δύο τόπων φυλαττόντων τοῦ 5
πολέμου.

* Μετεωρισμός: ὕψισις. ἢ θαμβασμός.

Μετακόσμιον: τοῦ κόσμου κραττονα.

Μεταλαγχάνει: μετέχει.

Μεταλήξαντι: παυσάμενοι.

10

Μεταλλεύει: μεταφέρει.

Μεταμάθειν: μεταγινώσκει.

Μεταμείβων: μεταλλάσσων.

Μεταναστεύου: φεῦγει μεταίκει.

Μετανάστης: μέτοικος. φυγάς.

15

Μετάπεμπτος: προκληθείς.

Μεταποιοῦμαι: φροντίζω. προνοοῦμαι.

Μετάρσιος: μέτερος. ὑψηλός.

Μετασοβῶν: ἀποδιώκων.

Μετασπάμενος: ἐπακολουθήσας. μεταδιώξας.

20

Μεταστοιχειοῦσα: μετασχηματίζουσα.

Μετασχεῖν: ἐπιλαβεῖν.

Μετατάξασθαι: ἀντὶ τοῦ μεταθεῖν.

Μεταφρενον: μεταξὺ τῶν ὤμων.

Μεταφῦναι: μεταπλασθῆναι.

25

Μεταχωρουνόντες: μετασχηματίζοντες.

* Μετεκλήχει: μετέσχεν.

Μέττειμι: μετέρχομαι.

Μετλεόσομαι: ἐπιλεόσομαι.

Μετελθών: ἐπελθών.

30

Μετ' ἐμέ: πρός με.

5. Locus depravatus. Restitue: τόπων ἢ φιλάγγων. De
hoc in universum hanc vocem adhibuit Lycophron v. 443.

23. Cod. ἀντιμεταθεῖν, ut Photius.

24. Cod. μεταφρίων.

27. Hoc interpretamentum adde Suidae.

Μετεμόσχευσεν: μετεφύτευσεν.

Μετέωρον: ύψηλόν.

Μετewρολέςχαι: παρ' ούρανου, πλυνροῦντες.

Μετewροπολῶν: τὰ οὐράνια σκοπῶν.

6 Μετῆ: ἐξῆ.

Μετ' ἰχνια: κατ' ἰχνη πορεύεσθαι.

Μετοιχήσονται: μεταπορεύονται. μετέλθωσιν.

Μετοκλάξει: μετακαθίζει.

Μετόν: ἐξόν.

10 Μετόπισθεν: ἐν ὑστέρῳ. μετὰ ταῦτα.

Μετουσία: κοινωνία.

Μετοχστεύειν: μετακομίζειν.

Μετρήσαντες: διελθόντες.

Μετριάξει: ταπεινοφρονεῖ.

15 Μέτριοι: εὐγνώμονες.

Μετριοπαθεῖν: ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδύεσθαι.
συγγινώσκειν.

Μέτριος: ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν. ἢ τὸ ἥθος
ἐπιεικές.

20 Μετόχστο: ἐπορεύστο.

Μήδεα: βουλευμάτα.

Μηδοσύνη: βουλή.

Μηκάδες: ἐπιθετικῶς, αἱ αἶγες, ἀπὸ τοῦ ιδιώματος
τῆς φωνῆς.

25 Μῆλα: πρόβατα. πάντα τὰ τετράποδα. καὶ πᾶσα βρύ-
σα μηλωτὴ καλεῖται.

* Μὴ κώμοις καὶ μέθαις: ἄσμασιν ἐταιρικοῖς, καὶ
τοῖς σκεύεσιν τοῖς θεατρικοῖς, τουτέστιν κιδάρα, ἢ
κύμβαλα, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, οἷς εἰσάδασιν ἐν μέ-

30 θαις μάλιστα οἱ ἄτακτοι ἄνθρωποι ποιεῖν.

Μηλοβοτέα: γῆν εὐτραφῆ. ἀνειμένην εἰς νομὴν προ-
βάτοις.

31. Recte noster ἀνειμένην, quod jam Kusterus e Photio, tunc nondum edito, excitavit ad Suid h. v.

Μηλοβοτήρ: ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ μῆλονδμος.
 Μηλοσφαγίαις: θυσίαις προβάτων.
 Μηναγύρετης: ἀπὸ μῆνός συνάγων.
 Μήνη: σελήνη.
 Μῆνιξ: ὕμν τοῦ ἐγκαθέλου. 5
 Μῆνις: ὄρη ἑμμένου.
 Μηνίσκουσ: ὑμένας πεντάλα· περιτραχήλια πόδια.
 Μηνιῶ: ὀργίζομαι.
 Μηνοειδές: ὕληνοειδές.
 Μῆρινθος: σκαρτός. ἤτοι σχοινίον. δεσμός. βρόχος. 10
 Μήρυμα: σπείρα. κατάγμα. νῆμα.
 Μηρουμένη: ἔλκουσα. ἐκτεννομένη.
 Μήστωρ: βουλευτικός. ἔμπειρος.
 Μήτι: μηδαιώς.
 * Μήτι γε: πόσῳ γε μᾶλλον. 15
 Μῆτις: βουλή. γνώμη. σύνεσις.
 Μητίσομαι: βουλεύσομαι. ἐρήσομαι.
 Μητραλοία: ἡ τὴν μητέρα τύπτων.
 Μητροπάτωρ: κατὰ μητέρα πάππος.
 Μηχανή: βουλή. 20
 Μηχανορῥάφος: ἐπινοητής· κακῶν. κατὰσκευαστής.
 Μιαιφόνος: φονεύς.
 Μίασφα: βαφή.
 Μιάστορα: λυμεῖνα. φονεῖα.
 Μιγάδες: τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα. 25
 Μίγδα καὶ μίγδην: μεμιγμένα.
 Μίδρου: μίδραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι· τὸν
 ἥμιν, καὶ τοῦτο θύουσιν πολλὰς θυσίας.
 Μικρολόγος: σκνιπός. φειδωλός.
 Μικροῦ δεῖν: παρὰ μικρόν. 30
 Μικροῦ δέω: παρὰ μικρόν λείπω.

6. Photius: μηνίς. Quod corrige.

27. Cod. οἱ Ἕλληνες.

- Μελλισσόμενος: παρακαλῶν. παραίνων.
 Μελλίχιον: προῖον. προῖστον.
 Μίνδη: καλαμίνδη. ῥόδονσμος. βοτάνη εὖσμος.
 Μινύθει: ἑλαττοῦται.
 5 Μινυνθάδιον: ὀλιγοχρόσιον.
 Μινύρεται: κλαίει. δορνεῖ. εὐχρώως λέγει.
 Μισγάγκειαν: τόπος κοῖλος, εἰς ὃν τὰ καταφερό-
 μενα μίσγεται ἀπὸ πλειόνων δορῶν ὕδατα.
 Μισθαρνής: μισθὸν ἀντικαταλλάττων.
 10 Μισθαρνία: ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία.
 Μισθοφόρος: ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος.
 Μίτρα: διάδημα. ἡ ζώνη.
 Μνᾶται: μνηστεύεται.
 Μνᾶ: ἑκατὸν δραχμῶν ποιοῦσι μνᾶν μίαν.
 15 Μνημήτα: μνημόσυνα.
 Μνημόσυνη: μνήμη.
 Μνηστή: ἡ κατὰ μνηστῆραν γαμῆθῃσα. ἡ ἢ ἐκ παρ-
 θενίας μένουσα μνηστή, ὅ ἐστι ἀνυδρος.
 Μνῶ: μνήσκω.
 20 Μνωμένη: μνηστευομένη.
 Μογερῶν: μοχθηρῶν.
 Μογήσας: κακοπαθήσας. καμῶν.
 Μογοστόκος: περὶ τοὺς τόκους κακοπαθούσα, ἐνὶ
 δέ, μόγους ταῖς τιμωρίαις ἢ ἐπιφέρειν.
 25 Μόγη: κακοπαθεία.
 Μοῖρα: μερίς. τὸ καθήκον. καὶ εἰμαρμένον.
 Μοιρηγενής: ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένος.
 Μοιχάγρια: τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα, ἐπὶ
 τὸ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποσπόμενα.

7. Cod. κολλος. Lectis sine dubio ex ultima praecedentis
 roci syllaba π (sic enim scribi solet terminatio πος in Codd. ve-
 tustioribus) et voce κολλος conflata est.

14. Cod. δραγμῆν μίαν. vitiose.

18. Cod. μνηστής accent. om.

27. Cod. μοιρηγενής: — γεγεννημένη.

Μολεῖν: ἔλδειν.

Μολοῦσα: παραγενομένη. πορευθεῖσα.

* *Μολπή: ᾠδή. ὕμνος. ᾄσμα.*

Μολύβδαινα: μολυβδίδα.

Μολών: ἔλδων. ἢ ἔλγλυθός.

Μονιός: ἄγριος σῦς.

Μονοέμονα: μονοχίτωνα.

Μονόξωνοι: ἑφοδοὶ βάρβαροι ἢ ἀπειλάται, μάχημοι.

Μονόλοπα: μονόδεσμα. μονόφυλλα.

Μόνον οὐχί: σχεδόν. ἐγγύς.

Μονοστόλφ: μίαν στολήν ἔχοντι.

Μονότροπος: μόνος τραφεὶς. ἀγαθός. ἀγύνατος.

*Μονωδία: λέγεται δὲ ὅτ' ἂν εἰς μένος λέγη τὴν
ᾠδήν, καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός.*

Μορμολυκεῖα: τὰ τῶν τραγωδῶν προσηκεία.

Μορμολύττεται: ἀντὶ τοῦ φοβεῖ. ταράττεται.

Μορμυρίζει: καταράττει. ἤχει. ὡς ἐπὶ ὑδάτων.

Μορμυρίων: ποταμὸς ζεύματα ἔχων.

Μόρος: ὀδύνη. πόνος. θάνατος.

Μόρσιμον: εἰμαρμένον. μεμοιραμένον.

Μορφή: εἶδος. ἰδέα. πρόςσφρις.

Μορφνόν: εἶδος ἀστοῦ.

Μόρφωσις: σχηματισμός. εἰκὼν.

Μοσχεύματα: ἀπαλὰ φυτόν δένδρων καὶ λαχάνων.

Μοσχεύων: μεταφυτεύων.

Μοσχία: ἀπαλὰ φυτόν.

Μόσχον: ἀπαλόν.

4. Cod. *μολύμβδαινα: μολυμβδίδα.* Vid. supra ad v. *κοιν-
βιστής.*

9. Cod. *μονόλοπα.*

18. Cod. *μορμυρίων.*

21. Cod. *εἰδέα.*

22. Lycophr. v. 888.

25. Cod. *μοσχέων.*

Μοτώσει: λίσσεται δι' ὀδονίων.

Μουσικά: τετρανά. τὰ δι' αὐλῶν, καὶ κινύρας, καὶ τὰ ὅμοια.

Μοχθεῖ: κακοπαθεῖ.

5 Μοχθηρός: ἐπίπονος. ἢ πονηρός.

Μυελόντα: τροφήν ἔχοντα.

Μύγματα: καταξέσματα.

Μυδαλίας: διαβρόχαις.

Μυδαλίον: βεβρεγμένον.

10 Μύδρος: σίδηρος πεπυρωμένος.

Μυδῶντες: βρέχοντες, διυγρασμένοι, σαπέντες.

Μύησις: μαθησία, κατήχησις, ἐπιστήμη.

Μύζοντες: ἐκπιάζοντες.

Μυθήσας: εἰπών.

15 Μῦθος: λόγος ψευδῆς εἰκατίζων ἀλήθειαν.

Μυκηθμός: ἡ τῶν βοῶν φωνή.

Μυκτηρίζει: ἐξουθενεῖ.

Μυκωμένου: βοῶντος.

Μύλακες: μυλῶδεις λίθοι.

20 Μυλλάς: ἡ πόρνη.

Μύλη: τὸ κάτω τοῦ μύλου· τὸ γὰρ ἄνω, ὄνος καλεῖται.

Μύλωθρος: ὁ μυλῶνα κεκτημένος.

Μυούμενος: ὁ τελούμενος.

25 Μυρία: πολλά. ἀναρίθμητα.

Μυρομένη: ὀδυρομένη. θρηνοῦσα.

Μύρτα: ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης.

Μύσαντος: καμνύσαντος.

Μῦσος: μίasma.

12. An μόθσις? σ̄ et ᾱ saepissime confunduntur, praesertim in Codd. antiquioribus, ubi σ̄ in fine poni solet. Vid. Bast. ad Gregor. Corinth. p. 251. et p. 733.

32. Noster μύλωθρος, eodem, quo Photius, accentu. Suidas μυλωθρός. At accentuum Codd. Mss. dubia fides.

Μυσταγωγός: ιερεὺς.

Μυσταγωγεῖ: μυστήρια ἐπιτελεῖ. εἰς μυστήρια ἄγει,
ἢ διδάσκει.

Μυστήρια: τελεταί.

Μύστης: ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος, ἢ διδάσκων. 5

Μυστιπόλος: ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

Μύστακα: τὸ χεῖλος.

Μυχέστατον: ἐσώτατον.

Μυστίλην: ψωμόν. κοῖλον ἄρτον· οὕτως ἐποίουν,
ἵνα ξωμόν ἐν αὐτῷ ᾔσθαι. 10

Μυττωτόν: ὑπόκριμά τι διὰ σκοροδίου.

Μυωξία: ὑβριστικὸς λόγος· σημαίνει δὲ τοὺς τῶν
μυῶν χηραμούς.

Μυωπιξόμενος: μυωπάων. παρακαμύνων. ἄκροις
τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. 15

Μύωψ: μύα τις, ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς.

Μῶκος: χλευαστής. μωρός. σκώπτης. καὶ μωκομένης,
χλευαζομένης.

Μῶλυ: ἀντιπαθεῖ ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος. ἦτοι πή-
ρανον ἄγριον. 20

Μώλωψ: ἐναιμον ἄλγος.

Μωμάται: ψέγει.

Μωρητά: ψεκτά.

Μῶν ἔστιν; ἄρα ἔστιν;

N.

Νάβλα: εἶδος ὀργάνου. 25

Νάει: στάζει. ῥέει.

Ναῖδες: πηγαί. νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασιν διατρέ-
βουσαι.

9. οὕτως] Photius οὗ. Fortasse in Cod. Galeano compendiose scriptum erat οὗ, quod refingendum erat in οὕτως.

11. Cod. ὑποκρίματι διασκορύνον.

13. Cod. μυῶν.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

M.

Μαγὰς: σάνις ὑπόκυφος τετράγωνος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιδάρας νευράς.

Μάγγανον: παράδοξόν τι· λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία, μαγγανεία.

5 Μαγίστερος: ἀντὶ τοῦ διδάσκαλε.

Μάξα: ἄρτος. φύραμα.

Μαγίς: μάχαιρα. καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάξας μερίζων.

Μάξης ὄνιον: ἄρτου πρᾶσις.

10 Μαιευτικῆς: ἱατρικῆς.

Μαιευόμενοι: ζητοῦντες. ἱερυνῶντες.

Μαιμάσσει: σφύζει. προθυμεῖ. κυματοῦται. πηδᾷ. καχλάζει καὶ κλονεῖται.

Μαιμόωσα: ἐνθουσιῶσα.

15 Μαινάς: βάκχη.

Μαινάδας: μαινομένας. ζητούσας βακχεύειν. παραφόρους.

Μαινόλης: μαντικός.

* Μαίλοτρα: τὸν ὑπὲρ τοῦ μαιώσασθαι μισθόν.

20 Μαίνω: ἐνθουσιῶδῶς κινουμαι.

Μαιωθήσονται: λοχευθήσονται. γεννηθήσονται. διραπευθήσονται.

* Μαιώσεται· ἱατρεύεται.

Μαξουράθ: τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ

25 συνηθείᾳ ζωῖδια καλοῦνται. Ἑβραϊστὶ δὲ τινες λέγουσι τὴν λέξιν· σημαίνει δὲ τὸν ἀστρῶον κύνα.

Μάκαιραν: μακαρίαν.

Μάκελλα: δίκελλα.

Μακρὰ χαίρειν: οἰμώζειν. στενάζειν.

9. Cod. πράσις.

16. 17. Suidas παραφρόνους. Cod. Kusteri conjecturam confirmat.

18. Suidas et Photius μανιάν. Res eodem redit.

26. Cod. σημαίνει δέ.

- Μάλα εικότως: πόνυ δικαίως.
 Μαλακία: νόσος.
 Μαλακόν: τὸ ἀπαλόν. ἢ τὸ μαλακόν.
 Μαλερόν: μαρτυρικόν.
 Μαλθακόν: ἐκλυτον. μαλακόν. 6
 Μελιδάξαι: ἀρραδύναι. καταπραΰναι.
 Μάλιστα: ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς· οὕτως θουκυβίδης.
 Μάλθη: μεμαλαγμένος κηρός.
 Μαμωνᾶς: χρυσός. γήινος πλοῦτος.
 Μαννά: θυσία. σπονδή. 49
 Μανδραγόρας: ὑπνωτικὸς καρπός.
 Μανδύας: εἶδος ἱματίου, ὅπερ παλαιοὶ ἐφορέουσαν.
 Μανόν: ἀραιόν. χαῖτων. ἢ ἀνωφερές, ὡς κηρός.
 Μαντοσυνῶν: μαντιῶν.
 Μαργαίνει: ἀντὶ τοῦ μάλνεται. 15
 Μάργος: μαινόμενος. ἔκφρασις.
 Μαργῶσαν χεῖρα: μαινομένην χεῖρα.
 Μαρμαίρει: λάμπει. καταγιάζει.
 Μαρμαρῆν: λαμπρῶν.
 Μαρμαρυγή: ἄστραψις. λαμπηδών. 20
 Μάρσιππος: σάκκος. θυλάκιον. σακίλλιον.
 Μάσσει: φυρεῖ. ζυμοῖ.
 Μάστακα: μᾶσημα. τροφήν.
 Μαστιγίας: δοῦλος. ὁ δι' ἐμύρημα μαστιγούμενος.
 Μαστροπός: μαινιστής. πορνόβροχος. 25
 Μαστρούλλιον: τόπος, ἔνθα οἱ μαστροποὶ διέτριβον.
 Μαχλάδας: πόρνος.
 Μάχλος: ἀσελγής. ἄσωτος.
 Μαχλοσύνη: κατωφύρεσις. γυναικομανία.
 Μαχλῶντες: πορνεύοντες. 30
 Μεγάθυμος: μεγαλόψυχος.
 Μεγαίρων: φθονῶν.
 Μεγαλήτωρ: μεγαλόψυχος.

2. In margine: ἀνάχυσις. χλιδή βαλκία (sic). Lege: μαλκία.
 25. μαινιστής] Photius μαβλίστης. communal scribanum error.

- Μεγαλόνοια ὑπερηφάνια. μεγαλοφάντα.*
Μεγαλοπρεπής: μεγαλοφανής.
Μεγαλόφρων: μεγαλόψυχος.
Μεγαλάνυμον: μεγαλόδοξον. περίφημον. δνομαστόν.
 8 *Μεγάνορος πλούτου: ισχυροῦ: δυνατοῦ. ἀνδρείαν*
ἐμποιοῦντος ἐπὶ μέγα δύναται ὁ χρυσός. νευρά γὰρ
πολέμου δύναται εἶναι.
Μεγαρίζοντες: λιμώσσοντες. ἢ μεγάλα λέγοντες.
Μέγαρον: ὑπερφῶν. οἶκημα.
 10 *Μέδεσθαι: φροντίζειν.*
Μέδιμνον: μέτρον.
Μέδων: βασιλεύων.
Μεθαρμοζόμενος: μετερχόμενος.
Μεθεῖναι: ἀφεῖναι. ἀμελήσαι.
 15 *Μεθεῖς: ἐὼν. ἀφιῶν.*
Μεθεῖω: ἐὼ. ἀφίω. ἀφῶ. ἐάσω.
Μεθεξίς: μετοχή: κοινωνία.
Μεθέσθαι: καταλιπεῖν.
Μεθημοσύνη: ἀμέλεια. ῥαθυμία.
 20 *Μεθήμων: ἀμελής.*
Μεθήσειν: ἀμελήσειν.
Μεθίλει: ἀφεῖ. ἀμελεῖ.
Μεθίστο: προῖτο. ἠφίστο.
Μεθοδεῖας: τέχνας. ἢ δόλους.
 25 *Μεθοδεύει: μετέρχεται. τεχνάζεται. ἀπατᾷ.*
Μεθορίον: μεταξὺ τῶν ὄρων.
Μεθορμιζόμενος: μετερχόμενος.
Μέθυ: οἶνος.
Μετλήμασιν: ἀπατήμασιν.

1. Male in Photio editum est: ἡ περιφάνεια.

7. δύναται εἶναι] Suidas et Photius, λέγεται, quod praeterim.

13. Interpretamentum h. l. irrepsit e glossa μεθορμιζόμενος, ut in Photio Galeano; quod, cum hae voces levi discrimine idem sonent, scribarum levitati condonemus. Reponendum est: ἐπιδιορθούμενος, quod Suidas suppeditat.

Μειλιχτηροίς: προσηγέσιν. ἡδέσι. πράξι.

Μειλίξασθαι: παθεῖναι.

Μειλίχιος: πρῶτος. χρηστός.

Μεῖον: ἑλαττον. μικρότερον.

Μειονεκτεῖ: τὸ ἥττον φέρει. ἑλαττοῖ. 5

Μειονεκτούμενοι: ἑλαττούμενοι.

Μέλαθρον: οἶκον.

Μελαίνη: βαθεῖα.

Μελεδήματα: μεριμνήματα.

Μελένυδρος: βαθεῖα. κυρίως δὲ καθαρὰ ὕδατος. 10

Μελεδωνοί: ἐπίτροποι. φροντισταί. προεσθηκότες.

Μέλεος: μάταιος. ἄθλιος. δυστυχής. ταλαιπώρος.

Μέλημα: φρόντισμα.

Μελίαι: βέλη.

Μελιπνόους: ἡδυνόους. 15

Μελίφρων: ἡδύς. γλυκαίνων τὰς φρένας.

Μέλω: ἐν ἐπιμελείᾳ εἶμι.

Μέλλει: ἔοικεν.

Μελλήσας: ὑπερθέμενος. βραδύνας. καὶ ἐπὶ τοῦ

σπουδάσας. 20

Μελήσω: σπουδάσω. φροντίσω.

Μελληταί: ὑπερθετικοί.

Μελόντων: ἐπιμελεισθῶσαν.

* Μέλπηθρα: παλγνία. σπουδάσματα. ἢ σπαράγματα. 25

Μέλποντες: ᾄδοντες. ἀνυμνοῦντες.

Μεμελημένος: πεπονημένος.

Μέμηλεν: μέλει.

Μεμηλώς: ἐπιμελούμενος.

* Μέμηθεν: μαίνεται. τετύφωται.

10. καθαρὰ, ut Photius.

24. Ejice σπουδάσματα. Vix enim dubito, quin h. l. librum deprehendamus, qui cum dubius esset, utrum poneret, utrumque scriberet.

27. Cod. μέλλει.

Μερισθαυνηκώς: ὁ μεσθῶ καμῶν.

Μεμοιραμένων: λαχόντων, ἀλγοσαμένων.

Μεμοίραται: μετέχει. ἄλλαν.

Μέμονα: περιέρμαι.

5 Μερυκός: περίκοντα, καμύσαντα, ἢ κακολήμντα.

Μερψιβολεῖν: μέρψεται.

Μερψίμοιρος: φιλεγκλήμων.

Μενούνγες: ἐκ συνδέσμων τριῶν, πὸ ἀληθές.

Μεριδαρχίας: μεριστίας, κατὰ δεκαρχίας.

10 Μερμαίρω: φροντίζω, ἢ πολῶ.

Μέρμερα: μερίμνη ἔστι.

Μερμηρρίζω: μερμηνῶ.

Μέροπες: ἄνθρωποι παρὰ τὰ μαρμαίρων [ἐκ] τὴν ὄκα.

15 Μεσαγκυλος: μέσος, πολὺς, αἰμομέρων,

Μέσανυλον: κυρίως μέν, ἢ μέση θύρα· καίτοι δὲ ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον.

Μεσέγγυος: μεσίτης, ἐγγυητής.

Μεσεγγυοῦνται: ἐγγυηταὶ γίνονται· ἢ ἐγγυητὸς

20 ποιοῦνται· ὥς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ πρὸς τῶν σοφιστῶν.

Μεσηγύς: μεταξύ.

Μεσοπορῶν: μέσην ὁδόν.

1. Cod. μεθόν. ὃ ὀρθόν est e Jota dativi, quod in vetustis Codicibus, ut innumera etiam nostri Cod. exempla probant, non subscribebatur, sed adscribebatur, ita ut, praesertim negligentius exaratum, ad multos variosque errores librarum ansam daret.

4. Aliter Suidas et Photius.

9. Ibidem μερίτίας.

13. ἔχων e Suida accessit.

15. Cod. duas glossas perperam univit, ita ut, prima interpretamento careat. Has ita sejunge:

μεσάγκυλον: [ἀνόστιον]. Vid. Phavorin. h. v.

μεσαιπόλιος: αἰμομέρων. Iliad v. 361.

Eodem vitio laborat Photius in Cod. Galeano.

16. μέσανυλον] Hoc repono apud Suidam et Photium.

23. Vitiose Suidas μεσορῶν.

<i>Μεταβαλών:</i> στραφεῖς.	
<i>Μεταμείβων:</i> μεταλλάσσαν.	
<i>Μεταβόλοι:</i> πραγματευταί μεταπράται.	
<i>Μεταγενής:</i> μεταγενέστερος.	
<i>Μεταίχμιον:</i> μεταξὺ δύο τόπων φυλατιόντων τοῦ δ πολέμου.	
* <i>Μεττωρισμός:</i> ὑψώσις. ἢ δαμβασμός.	
<i>Μετακόσμιον:</i> τοῦ κόσμου κραττονα.	
<i>Μεταλαγχάνει:</i> μετέχει.	
<i>Μεταλήξαντι:</i> παυσσάμενοι.	10
<i>Μεταλλεύει:</i> μεταφέρει.	
<i>Μεταμάθειν:</i> μεταγινῶναι.	
<i>Μεταμείβων:</i> μεταλλάσσαν.	
<i>Μεταναστεύου:</i> φεύγει μεταίκει.	
<i>Μετανάστης:</i> μέτοικος. φυγάς.	15
<i>Μετάπειμπος:</i> προκληθείς.	
<i>Μεταποιοῦμαι:</i> φροντίζω. προνοοῦμαι.	
<i>Μετάρσιος:</i> μετάωρος. ὑψηλός.	
<i>Μετασοβῶν:</i> ἀποδιώκων.	
<i>Μετασπώμενος:</i> ἐπακολουθήσας. μεταδιώξας.	20
<i>Μεταστοιχειοῦσα:</i> μετασχηματίζουσα.	
<i>Μετασχεῖν:</i> ἐπιλαβεῖν.	
<i>Μετατάξασθαι:</i> ἀντὶ τοῦ μεταλθεῖν.	
<i>Μετάρρενον:</i> μεταξὺ τῶν ὄμων.	
<i>Μεταφύναι:</i> μεταπλασθῆναι.	25
<i>Μεταχρῶννύντες:</i> μετασχηματίζοντες.	
* <i>Μετσιλήξει:</i> μετέσχειν.	
<i>Μέτσιμι:</i> μετέρχομαι.	
<i>Μεταλέσσομαι:</i> ἐπαλέσσομαι.	
<i>Μετελθών:</i> ἐπελθεῖν.	30
<i>Μετ' ἐμέ:</i> πρός με.	

5. Locus depravatus. Restitue: τόπων ἢ φαλάγγων. De loco in universum hanc vocem adhibuit Lycophron v. 443.

23. Cod. ἀντιμεταλθεῖν, ut Photius.

24. Cod. μεταφέρειν.

27. Hoc interpretamentum adde Suidae.

Μεταμόσχευσεν: μετεφύτευσεν.

Μετέωρον: ύψηλόν.

Μετεωρολέσχει: περὶ οὐρανοῦ, φλυαροῦντες.

Μετεωροπολῶν: τὰ οὐράνια σκοπῶν.

6 Μετῆ: ἐξῆ.

Μετ' ἰχνια: κατ' ἰχνη πορεύεσθαι.

Μετοιχήσονται: μεταπορεύσονται. μετέλθωσιν.

Μετοκλάζει: μετακαθίζει.

Μετόν: ἐξόν.

10 Μετόπισθεν: ἐν ὑστέρω. μετὰ ταῦτα.

Μετουσία: κοινωνία.

Μετοχετεύειν: μετακομίζειν.

Μετρήσαντες: διελθόντες.

Μετριάζει: ταπεινοφρονεῖ.

15 Μέτριοι: εὐγνώμονες.

Μετριοπαθεῖν: ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι. συγγινώσκειν.

Μέτριος: ὁ μεμετρομένην ἔχων οὐσίαν. ἢ τὸ ἥθος ἐπιεικής.

20 Μετόχετο: ἐπορεύετο.

Μήδεα: βουλευματα.

Μηδοσύνη: βουλή.

Μηκάδες: ἐπιθετικῶς, αἱ αἴγες, ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς.

25 Μῆλα: πρόβατα. πάντα τὰ τετράποδα. καὶ πᾶσα βότρυσα μηλωτὴ καλεῖται.

* Μῆ κόμοις καὶ μέθαις: ἄσμασιν ἐταιρικοῖς, καὶ τοῖς σκεύεσιν τοῖς θεατρικοῖς, τουτέστιν κιθάρα, ἢ κύμβαλα, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, οἷς εἰσάδασιν ἐν μέ-

30 θαις μάλιστα οἱ ἄτακτοι ἄνθρωποι ποιεῖν.

Μηλοβοτέα: γῆν εὐτραφῆ. ἀνειμένην εἰς νομὴν προβάτοις.

31. Recte noster ἀνειμένην, quod jam Kusterus et Photius, tunc nondum edito, excitavit ad Suid. h. v.

- Μηλοβοτήρ: ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ μηλονόμος.
 Μηλοσφαγίαις: θυσίαις προβάτων.
 Μην αγύρτης: ἀπὸ μηνὸς συνάγων.
 Μήνη: σελήνη.
 Μήνιξ: ὕμνην τοῦ ἐγκατεμένου. 5
 Μήνις: ὁργή ἐμμόνος.
 Μηνίσκουσ: ὑμένας. πέταλά. περιτραχήλια πόσμαι.
 Μηνιῶ: δαγίζουαι.
 Μηνοειδές: σεληνοειδές.
 Μήρινθος: σπαρτός. ἦτοι σπανίον. δεσμός. βρόχος. 10
 Μήρυμα: σπείρω. ἀτάγμα. νῆμα.
 Μηρυομένη: ἔλκουσα. ἐκτεινόμενη.
 Μήστωρ: βουλευτικός. ἐμπειρός.
 Μήτι: μηδαμῶς.
 * Μήτι γε: πόσω γε μᾶλλον. 15
 Μῆτις: βουλή. γνώμη. σύνεσις.
 Μητίσομαι: βουλευσομαι. ἐρήσομαι.
 Μητραλοία: ἡ τὴν μητέρα τύπων.
 Μητροπάτωρ: κατὰ μητέρα πάππος.
 Μηχανή: βουλή. 20
 Μηχανοδόξος: ἐπινοητής. κακῶν. κατὰσκευαστής.
 Μιαιφόνος: φονεὸς.
 Μίασφα: βαφή.
 Μιάστορα: λυμεῶνα. φονέα.
 Μιγάδες: τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα. 25
 Μίγδα καὶ μίγδην: μεμιγμένα.
 Μίθρου: μίθραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν
 ἥλιον, καὶ τοῦτο θύουσιν πολλὰς θυσίας.
 Μικρολόγος: σκνιπός. φειδωλός.
 Μικροῦ δεῖν: παρὰ μικρόν. 30
 Μικροῦ δέω: παρὰ μικρόν λείπω.

6. Photius: μηνίς. Quod corrige.

27. Cod. οἱ Ἕλληνες.

- Μαιλίσσόμενος: παρακαλῶν. παραίνων.
 Μαιλίχιον: πρῶτον. χρηστόν.
 Μίνδη: καλαμίνδη. ῥόδουσμος. βοτάνη εὐόσμος.
 Μινύθει: ἑλαττούται.
 6 Μινυνθάδιον: ὀλιγοχρόνιον.
 Μινύρεται: κλαίει. θρηνεῖ. εὐφράνας λέγει.
 Μισγάγκειαν: τόπος κοίλος, εἰς ὃν τὰ καταφερό-
 μενα μίσγεται ἀπὸ πλειόνων ὁρῶν ὕδατα.
 Μισθαργής: μισθὸν ἀντικαταλλάττων.
 10 Μισθαργία: ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία.
 Μισθοφόρος: ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος.
 Μίτρα: διάδημα. ἢ ζώνη.
 Μνᾶται: μνηστεύεται.
 Μνᾶ: ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν.
 15 Μνημήϊα: μνημόσυνα.
 Μνημόσύνη: μνήμη.
 Μνηστή: ἡ κατὰ μνηστῆραν γαμηθεῖσα. ἢ ἡ ἐκ πα-
 θενίας μένουσα μνηστή, ὅ ἐστι ἀναιδέος.
 Μνῶ: μνήσκω.
 20 Μνωμένη: μνηστευομένη.
 Μογερώων: μοχθηρώων.
 Μογήσας: κακοπαθήσας. καμῶν.
 Μογοστόκος: περὶ τοὺς τόκους κακοπαθοῦσα, ἐναι-
 δέ, μόγους ταῖς τιμούνσας ἢ ἐπαφένσας.
 25 Μόγφ: κακοπαθεία.
 Μοῖρα: μερίς. τὸ καθήκον. καὶ ἀμερμένον.
 Μοιρηγενές: ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένα.
 Μοιχάγρια: τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀργεῖματα, ἐπὶ
 τὸ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποσινόμενα.

7. Cod. κολλος. Lectis sine dubio ex ultima praecedentis
 rocis syllaba π (sic enim scribi solet terminatio πος in Codd. ve-
 tustioribus) et voce κολλος conflata est.

14. Cod. δραγμὴν μίαν. vitiose.

18. Cod. μνηστής accent. om.

27. Cod. μοιρηγενής: — γεγεννημένη.

Μολεῖν: ἔλθεῖν.

Μολοῦσα: παραγνομένη. πορευθεῖσα.

* Μολπή: ᾠδή. ὕμνος. ᾄσμα.]

Μολύβδαινα: μολυβδίδα.

Μολών: ἔλθων. ἢ ἐληλυθώς.

Μονιός: ἄγριος σῦς.

Μονοείμωνα: μονοχίτωνα.

Μονόζωνοι: ἔφοδοι βάρβαρος ἢ ἀπελάται, μάχημοι.

Μονόλοπα: μονόδεσμα. μονόφυλλα.

Μόνον οὐχί: σχεδόν. ἐγγύς.

Μονοστόλφ: μίαν στολήν ἔχοντι.

Μονότροπος: μόνος τραφεῖς. ἀγαθός. ἀγύνατος.

Μονωδία: λέγεται δὲ ὅτ' ἂν εἰς μόνος λέγη τὴν ᾠδήν, καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός.

Μορμολυκεῖαι: τὰ τῶν τραγωδῶν προσωπεῖα.

Μορμολύττεται: ἐντὶ τοῦ φοβεῖ. ταράττεται.

Μορμυρίζει: καταράττει. ἤκει. ὡς ἐπὶ ὑδάτων.

Μορμυρίων: ποταμὸς ρεύματα ἔχων.

Μόρος: ὁδύνη. πόνος. θάνατος.

Μόρσιμον: εἰμαρμένον. μεμοιραμένον.

Μορφή: εἶδος. ἰδέα. πρόσωπος.

Μορφνόν: εἶδος ἀετοῦ.

Μόρφωσις: σχηματισμός. εἰκὼν.

Μοσχεύματα: ἀπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαχάνων.

Μοσχεύων: μεταφυτεύων.

Μοσχία: ἀπαλὰ φυτά.

Μόσχον: ἀπαλόν.

4. Cod. *μολύμβδαινα*: *μολυμβδίδα*. Vid. supra ad v. *κολυβιστής*.

9. Cod. *μονόλοπα*.

18. Cod. *μορμυρίων*.

21. Cod. *εἰδέα*.

22. Lycophr. v. 888.

25. Cod. *μοσχίων*.

Μοτώσει: λίσσεται δι' ὀθονίων.

Μουσικά: τετρανά. τὰ δι' αὐλῶν, καὶ κυνάρας, καὶ τὰ ὅμοια.

Μοχθεῖ: κακοπαθεῖ.

5 Μοχθηρός: ἐπίπονος. ἢ πονηρός.

Μυελόεντα: τροφήν ἔχοντα.

Μύγματα: καταξέσματα.

Μυδαλέας: διαβρόχους.

Μυδαλέον: βεβεγγμένον.

10 Μύδρος: σίδηρος πεπυρωμένος.

Μυδῶντες: βρέχοντες. διυγρασμένοι. σαπέντες.

Μύησις: μαθησία. κατήχησις. ἐπιδότημη.

Μύζοντες: ἐκπιέζοντες.

Μυθήσας: εἰπών.

15 Μῦθος: λόγος ψευδῆς εἰκασίμων ἀλήθειαν.

Μυκηθμός: ἡ τῶν βοῶν φωνή.

Μυκτηρίξει: ἐξουθενεῖ.

Μυκωμένου: βοῶντος.

Μύλακες: μυλῶδεις λίθοι.

20 Μυλλάς: ἡ πόρνη.

Μύλη: τὸ κάτω τοῦ μύλου· τὸ γὰρ ἄνω, ὄνος καλεῖται.

Μύλωθρος: ὁ μυλῶνα κεκτημένος.

Μυούμενος: ὁ τελούμενος.

25 Μυρία: πολλά. ἀναριθμητα.

Μυρομένη: ὀδυρομένη. θρηνησοῦσα.

Μύρτα: ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης.

Μύσαντος: καμύσαντος.

Μῦσος: μίasma.

12. An μάθῃσι? σ̄ et ᾱ saepissime confunduntur, praesertim in Codd. antiquioribus, ubi σ̄ in fine poni solet. Vid. Bast. ad Gregor. Corinth. p. 251. et p. 733.

32. Noster μύλωθρος, eodem, quo Photius, accentu. Suidas μυλωθρός. At accentuum Codd. Mss. dubia fides.

Μυσταγωγός: ἱερεύς.

Μυσταγωγεί: μυστήρια ἐπιτελεῖ. εἰς μυστήρια ἄγει,
ἣ διδάσκει.

Μυστήρια: τελεταί.

Μύστης: ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος, ἣ διδάσκων. 5

Μυστιπόλος: ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

Μύστακα: τὸ χεῖλος.

Μυχέστατον: ἐσώτατον.

Μυστίλην: ψωμόν. κοῖλον ἄρτον· οὕτως ἐποιοῦν,
ἵνα ζωμὸν ἐν αὐτῷ ροφῶσιν. 10

Μυττωτόν: ὑπότριμμά τι διὰ σκορόδου.

Μυωξία: ὑβριστικὸς λόγος· σημαίνει δὲ τοὺς τῶν
μυῶν χηραμούς.

Μυωπιζόμενος: μυωπάξων. παρακαμύων. ἄκροις
τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. 15

Μύωψ: μύα τις, ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς.

Μῶκος: χλευαστής. μωρός. σκώπτης· καὶ μωκομέ-
νης, χλευαζομένης.

Μῶλυ: ἀντιπαθεῖ ἡ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος. ἦτοι πη-
γανον ἄγριον. 20

Μώλωψ: ἔναιμον ἄλγος.

Μωμᾶται: ψέγει.

Μωμητά: ψεκτά.

Μῶν ἔστιν; ἄρα ἔστιν;

N.

Νάβλα: εἶδος ὀργάνου. 25

Νάει: στάζει. ῥέει.

Νατδες: πηγαί. νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασιν διατρί-
βουσαι.

9. οὕτως] Photius οὗ. Fortasse in Cod. Galeano compendiose
scriptum erat οὗ, quod refingendum erat in οὕτως.

11. Cod. ὑποτριμματα διασκορῦδον.

13. Cod. μυχῶν.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

- Ναὶ μὴν: ναὶ ὄντως.
 Ναίουσιν: οἰκοῦσιν.
 Νάκη: προβάτων δορά.
 Νακοτίλται: οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.
 5 Νάκος: ἐντριχον δέριμα. ἤτοι δορά προβάτων.
 Νᾶμα: ὕδωρ ποτίου.
 Νάνος: κονδὸς μὴ αὖξων.
 Νάπη: ὄρεινός, ὑλώδης τόπος.
 Νάπυ: σίληπι.
 10 Νάρκη: μυρμηκίαις.
 Ναστόν: πυκνόν. μεστόν. πλήρη. [μὴ] ἔχον ὑπόκου-
 φόν: τι.
 Ναύαρχος: ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.
 Ναυβάτης: ἐπιβάτης. ἢ ναύτης.
 15 Ναύλοχον: εὐδιον. ἐν ᾧ αἱ ναῦς λοχῶσιν, ἢ ἀνα-
 παύονται.
 * Ναύμαχα: μακρὰ δόρατα, ὅσπερ ἀπὸ τῶν νεῶν
 μάχεσθαι.
 Ναυσίπρρος: ὑπὸ νηῶν περιώμενος.
 20 Ναύσταθμον: τὸν λιμένα.
 Ναυστολλίαν: πλοῦν. πλέων.
 Νεανίας: τολμηρός.
 Νεανιεύεται: νέου ἔργα ποιεῖ.
 Νεανιεύματα: κομπάσματα. κενὰ τολμήματα.
 25 Νεαροί: νέοι. νήπιοι.
 Νεάτη: ἐσχάτη.
 Νεβρίς: ἐλάφου δέριμα.
 Νέεσθαι: πορεύεσθαι.
 Νεβρός: ἐλάφου γέννημα. οἶονεῖ ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξίον.
 30 καὶ νεμόμενον.

4. Cod. νακολτίται.

7. Cod. νᾶνος. Cf. Lycophr. v. 1244.

8. Cod. ὑδῶδης.

11. Cod. ναστός. Addidit μὴ ἐ Suida.

24. κενὰ] sic legendum proposuerat Kusterus ad Suidam h. v.

Νεηκέες: νεωστὶ ἡκονημένον.

Νεήλυδες: νεωστὶ ἐληλυθότες.

Νεικεῖ: ψέγει. φιλονεικεῖ.

Νεῖν: κολυμβᾶν.

* Νεῖκος: ἡ διὰ λόγων φιλονεικία. διαφορά. καὶ ἔρις. ἢ καὶ ὄνειδος.

Νεκάδες: νεκροί.

Νέκταρ: θεῶν πόμα.

Νεκταρίου: θείου.

Νεκυόμαντις: ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν. 10

Νέκυς: νεκρός.

Νεμεσσᾶ: μέμφεται.

Νεμεσσητόν: μεμπτόν.

Νέμεσις: μέψις. ὕβρις. δίκη.

Νεμεσίξει: μέμφεται. καὶ νεμεσίξομαι, φθονῶ. 15

Νεμήσασθαι: διαμερίσασθαι.

Νέμοιτο: καρποῖτο.

Νέμοντα: διοικοῦντα.

Νενησμένην: σεσωρευμένην.

Νεοαρθέα: νεωστὶ πεποτισμένην. 20

Νεογιλόν: νεογέννητον.

Νεογνόν: νεωστὶ γεννηθέντα.

Νεόδητον: νεοδάμαστον.

Νεοθαλής: νεωστὶ ἀνελθών.

Νεοθηλής: νεωστὶ βλαστήσασα. 25

Νεόκμητον: νεωστὶ κατεσκευασμένον.

Νεοφύτοις: νεωστὶ ῥέουσιν.

Νέος ἐστὶ καὶ ὀξύς: ἀμαθής ἐστὶ καὶ προπετής.

Νεοτευχές: νεωστὶ κατεσκευασμένον.

16. Codex: νεμεσήσασθαι· cui in margine ab eadem manu adscriptum est, γρ. νεμήσασθαι. Primum, aperte falsum, suppressaj.

21. Cod. νεόγγιλον.

22. Cod. γεννηθέν. Vid. Lycophr. v. 503.

24. Cod. νεοθαλή.

27. Cod. νεορύτοις.

Νεόφθιτον: νεωστὶ τελευτήσαν. νεωστὶ φθαρέν.

Νεοχμόν: νέον.

* Νεύματα: βουλευματα.

Νέφος: πληθος.

5* Νεφώσεως: συννεφείας.

Νεωκόρος: ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν καὶ κοσμεῖν ἔλεγον.

Νεωλέα: νεῶν συναγωγή.

Νεώς: Ἀττικῶς ὁ ναός.

10 Νεώσατε: ἀροτριάσατε.

Νέωτα: τὸ ἐπιὸν ἔτος. ἦτοι εἰς τὸ μέλλον.

Νεωτεροποιός: ἀντάρτης. τύραννος. ἐπιιδέτης.

Νεωτερίζειν: καινὰ πράττειν.

Νῆα: ναῦν. πλοῖον.

15 Νηδύς: γαστήρ. μήτρα.

Νῆες: τὰ πλοῖα.

Νήεον ὕλην: ἐσώρευον ὕλην καὶ νηήσας, ἀπὶ τοῦ σωρεύσας.

Νηῖδα: ἄπειρον. ἀμαθῆ. ἀσθενῆ.

20 Νηκερδής: ἀνωφελής. ἀσύννετος.

Νηκουστήσας: παρηκούσας.

Νηκτά: ἔνυδρα. κολυμβητά.

Νηλεῶς: ἀπανθρώπως. σκληρῶς.

Νημερτές: ἀληθής.

25 Νηνεμία: ἀνέμων ἀπουσία.

Νήνεμος: ἄνεμον οὐκ ἔχων.

Νηπενθές: ἀπενθές.

Νήπιοι: ἄφρονες. ἀνόητοι.

Νήποινοι: ἄνευ τιμωρίας.

30 Νηρίθμους: ἀναριθμήτους. ἀπείρους.

Νήσουσιν: σωρεύσουσιν.

5. Cod. συννεφείας.

8. Corrige: νεολαία: νέων συναγωγή.

11. Cod. νέστα.

13. Cod. κενά.

29. Suidas et Photius: νηποινί.

Νήστις: ὁ ἄσιτος. καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ
στομάχου ἔντερον.

Νῆ τήν: μὰ τήν.

Νήχεται: κολυμβᾷ.

Νησύδριον: νησίον μικρόν.

Νικαίην: νίκην.

Νίξει: ῥύπτει. νίπτει. κλύζει. ἀποσμήχει.

Νιφάδες: σταγόνες.

Νίφει: χιονίζει.

Νιφετός: ἡ κατὰ λεπτόν καταφερομένη χιών· τέσσα- 10
ρές εἰσι πῆξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὕδατῶδους [πῆξεως]
ὑγρότητος· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ' ἑλαττον μὲν
χιών. ἐπὶ πλέον δὲ χάλαια· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπ'
ἐλαττον πάχυν· ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος· ἡ δὲ
νιφετὸς πῆξις οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλ- 15
λοῖαν χροιάν ἢ ποιότητος αὐτοῦ.

* Νοητά: τὰ μὴ αἰσθητά. τὰ ἀόρατα.

Νοθεύει: ἀπατᾷ. ἀπαλλοτριοῖ.

Νομάδες: βοσκόμεναι ἀγέλαι.

Νομάδων: ἀγρίων βαρβάρων.

Νομαί: μερισμοί.

Νομεύς: βοσκός. ποιμήν.

Νόμιον: δίκαιον.

Νομιζόμενα: νόμιμα. ἢ ὑπολαμβανόμενα.

Νομοῖστορες: νομομαθεῖς.

Νομόν: νομήν. βοσκήν.

Νόμος: θεσμός. συνήθεια.

Νοσηλεύεσθαι: νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς.

Νοσηλεύω: νοσοῦντα θεραπεύω.

Νοστήσας: ἐπανελθών.

Νοσφιζόμεθα: χῶριζόμεθα.

8. Cod. μάτην, ut vitiose in Photio editum est.

10. Cod. κατάλεπτος.

11. 12. Cod. ὕδατῶδους πῆξεως· ὑγρότης. Hoc importunum
πῆξεως etiam in Photio adest.

24. In margine eadem manus adscripsit: γῆ καὶ γομικά.

Νότιος: ὑγρός.

Νόστος: ἡ οὐκαδε ἐπάνοδος. ἡ ἀνάδοσις τῆς γενέσεως.

Νοσφιζόμενον: ὑφαιρούμενον. ἰδιοποιούμενον.

Νυκτίβιος: ὁ ἐν νυκτὶ ὥς ἐν ἡμέρᾳ διάγων.

5 **Νυκτιλόχοι:** οἱ λησταί.

Νύμφαιον: νυμφῶν ἱερόν.

* **Νυμφεύτρια:** ἡ παράνυμφος.

Νυμφοστόλος: νυμφαγωγός.

* **Νύμφη:** πηγὴ. καὶ ἡ νεόγαμος γυνή. Ἴσοκράτης.

10* **Νύμφιος:** κτητικῶς, ὡς Φρύγιος. Λύδιος. Τύριος.

* **Νύσσα:** καμπτήρ. τέρμα. βαθμὶς. φραγμός. τέλος. πλήρωμα. κλίσις. στρέψις.

Νύχιος: νυκτερινός.

Νύχος: νύξ.

15 **Νώδυνον:** ἀνώδυνον.

Νωδός: ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.

* **Νωθείας:** ἀργίας. βραδυτήτος.

Νωθής: βραδύς. δυσκίνητος. ἄλογος.

Νώνυμος: ἀνώνυμος. ἄδοξος.

20 **Νῶτα θαλάσσης:** ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Νωτοφόρος: ὁ ἐπὶ νάτου βαστάζων.

Νωχελῆ: βραδεία.

Νωχελής: βραδύς, ὁμαλός, ἄχρηστος.

Σ.

Ξαίνω: νήθω. σφραεύω.

25 **Ξανθήν:** πυρρόξειδῃ.

Ξανθίξεσθαι: κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας.

Ξάνθοισιν: ὀρνέοις.

Ξεῖνοι: οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.

Ξεναγός: ὁ τῶν ξένων ἡγεμὼν.

30 **Ξεναγῶν:** ξενοδοχῶν.

11. Cod. φραγμὶς.

22. Cod. νωλεχὴ: βραδεία.

25. Cod. ξανθῇ.

Ξενίαν: καταγώνιον. κατάλυμα.

Ξενίξειν: ξένη κεχορησθαι φωνῇ, ἢ ἡθεσιν.

Ξένιος: ὁ τῆς ξενίας ἑφορος, οἶον ὁ Ζεύς.

Ξενολόγος: ξένους συλλέγων στρατιώτας.

Ξεστόν: ὠμαλισμένον.

5

Ξιφήρης: ξίφος ἔχων.

Ξιφηφόρος: ξιφήρεις.

Ξόανον: ἄγαλμα. εἰδωλον. ζωθιον. ἀνδριάς.

* Ξουθόν: ξανθόν. λεπτόν. ἀπαλόν. ἐλαφρόν. κλω-
ρόν. πυρρόν. ὀξύν.

10

Ξουθος: ὄνομα κύριον.

Ξύλοχος: ὑλώδης τόπος.

Ξυναίρεται: συνάπτεται.

Ξυνάορα: γαματήν.

Ξυνήϊα: κοινὰ χρήματα.

15

Ξυνοδόκης: ξενοδόχος.

Ξυνωρίς: συζυγία. ἢ ἄρμα ἐκ δύο ἵππων. συνεξυ-
γμένον.

Ξυροῦ ἀκμῆς: τοῦ ὀξύτατου. κατὰ λεπτότητα τῶν
σιδήρων.

20

Ξυρίδες: καμπάγια. ξυράδια. ἢ ἄλλα ὑπόδημα διά-
φορον.

Ξυσταρχεῖς: τοῦ γυμνασίου ἄρχεις.

Ξυστίδα: λεπτὸν ὕφασμα. περιβόλαιον.

Ξυστίς: περισκελὲς ἔνδυμα.

25

Ξυστόν: κοντόν. ἀκόντιον.

* Ξυστός: τόπος ἀνειμένος ἀθλητῶν.

10. Photius: πυνθόν, quod corrige.

12. Cod. ξύλοχον.

14. Photius ξυνάορον, quod usitatius est. At nostrum quoque recte se habet. Vid. Hesych. in ξυνάωρ.

17. 18. Cod. συναξευξάμενη.

21. In margine: γρ. ξυμάβδια.

23. Cod. ξυστάρχης: τ. γ. ἄρχης. communis vitio.

27. In margine adscriptum: γρ. ἀνειαγμένος.

Οαρισμοί: διάλογοι.

Ὅβριμος: ἰσχυρός.

Ὅβολός: ὁ τόκος· εἶδος νομισματος. ὀβολὸς δὲ παρὰ
Ἀθηναίους ἔξ ἐστι χαλκῶν· ὁ δὲ χαλκοῦς, λεπτῶν
5 ἑπτά· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου λιτρῶν τῶν νῦν
τεσσαράων, καὶ ἡ ἡ καὶ εἴ. ἡ δὲ μνα̃ ἐξηκοστόν ἐστι
τοῦ ταλάντου· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἐξακλά-
σιόν ἐστι.

Ὅγες: ὁ δῆ.

10 Ὅγκοι: αἱ ἀκίδες.

Ὅγκυλῶμενος: ὑπερήφανος.

Ὅγμος: ἡ κατὰ στίχον ἑφοδος τῶν θεωριστῶν. καὶ
ὄγμοι σταχύων.

Ὅγχναι: ἀχράδες. ἡ ἄπιοι.

15 Ὅδαξ: τοῖς ὁδοῦσιν ἐνδεδηχότως.

Ὅδαξησμός: κνησμός. καὶ ὁδόντων τρισμός.

Ὅδες ἐγώ: αὐτὸς ἐγώ.

Ὅδμή: ἀποφορά. ὁσμή.

Ὅδοιδόκος: ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανευρύτος. κλώψ.

20 Ὅδοιπόριον: τὴν ἐπὶ τὸ συμπλεῦσαι εὐωχίαν.

Ὅδυνήφατος: ἡ τὰς ὁδύνας ἀφανίζουσα.

Ὅδωδευ: ὄζει.

Ὅξαι: τὰ δέρματα τῶν ὀνάντων.

Ὅξος: κλάδος.

25 Ὅθι: ὄπου.

Ὅθνεῖος: ἀλλογενής. ξένος. ἀλλότριος.

Ὅλακες: πηδάλια. αὐχένες.

4. Cod. ἔξ ἑπτά.

6. Compendiosam Codicis scripturam servavi, cum de recepta apud Suidam et Photium lectione valde dubitari possit. Forma ἡ in Cod. nostro et γ et η exprimi solet.

16. Cod. ὁδαξησμός.

20. Cod. συμπλήσαι.

Ὁθόνας: λεπτοῖς ὑφάσμασι. καὶ πᾶν τὸ ἰσχνόν, καὶ
μὴ λινούν ἤ.

Οιακίξει: κυβερνᾷ.

Οιακιστής: κυβερνήτης.

Οιακοστροφος: κυβερνήτης.

Οιακοστροφῶν: κυβερνῶν.

Οιγνύει: ἀνοίγει.

Οίδαίνων: φλεγμαίνων. ψύχων.

Οίδαίνει: οἰδεῖν ποιεῖ.

Οιδεῖ: φλεγμαίνει. πεφύσεται.

Οἷδημα: ὄγκωμα. φλεγμονή. ἀπόστημα. ὡς ἐκ μετα-
φορᾶς τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάφσεως καὶ φυ-
σιώσεως λέγεται.

Οἷδηματα: ἐπάρματα. ἢ φυσήματα.

Οἷδησις: φλεγμονή. ἢ φύσημα.

Οἷδμα: κύμα. ἢ πέλαγος.

Οἷσεθαι: ὑπονοεῖν.

* Ὅτεσσιν: προβάτοις.

Οἰηθεῖς: ὑπολαβόν.

Οἷσις: ἔπαρμα. ὑπόνοια.

Οἰκαδε: εἰς τὰ οἰκία.

Οἰκεῖλαι: ἐκβληθῆναι.

Οἰκοθεν: ἐπὶ τῆς οἰκίας.

Οἰκοι: ἐν τῷ οἴκῳ.

Οἰκόπεδον: ἐρημον κατάπτωμα οἴκου.

Οἰκότριψ: οἰκότης. οἰκογενὴς δοῦλος.

Οἰκουρός: οἰκονομικός. ἢ οἰκοφύλαξ. οὐρος γὰρ
ὁ φύλαξ.

Οἰκτιστον: ἐλεμνόν.

Οἷμησεν: ὥρμησεν. καὶ οἷματα, ὀρμήματα.

Οἷμος: ὁδός. ἢ στίχος. ἢ ῥάβδος κύκλου, ἔνθα καὶ
παροικία κέκληται, τὸ παροδικόν διήγημα.

1. Cod. ὕφασμα. E compendio male intellecto ὕφασμα natus error.

15. Cod. φλέγμον.

31. Adscripta est correctio ab eadem manu: ἢ κύκλος.

Μοτώσει: λίσσεται δι' ὀθονίων.

Μουσικά: τερπνά. τὰ δι' αὐλῶν, καὶ κινύρας, καὶ
τὰ ὁμοία.

Μοχθεῖ: κακοπαθεῖ.

δ Μοχθηρός: ἐπίπονος. ἢ πονηρός.

Μυελόεντα: τροφήν ἔχοντα.

Μύγματα: καταξέσματα.

Μυδαλέας: διαβρόχοις.

Μυδαλέον: βεβρωμένον.

10 Μύδρος: σίδηρος πεπυρωμένος.

Μυδῶντες: βρέχοντες, διωγασμένοι, σκεπέντες.

Μύησις: μαθησία. κατήχησις. ἐπιστήμη.

Μύζοντες: ἐκπιάζοντες.

Μυθήσας: εἰπών.

15 Μῦθος: λόγος ψευδῆς εἰκατίζων ἀλήθειαν.

Μυκηθμός: ἡ τῶν βοῶν φωνή.

Μυκτηρίζει: ἐξουθενεῖ.

Μυκωμένον: βοῶντος.

Μύλακες: μυλῶδεις λίθοι.

20 Μυλλάς: ἡ πόρνη.

Μύλη: τὸ κάτω τοῦ μύλου· τὸ γὰρ ἄνω, ὄνος κα-
λεῖται.

Μύλωθρος: ὁ μυλῶνα κεκτημένος.

Μυούμενος: ὁ τελούμενος.

25 Μυρία: πολλά. ἀναρίθμητα.

Μυρομένη: ὀδυρομένη. θρηνοῦσα.

Μύρτα: ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης.

Μύσαντος: καμμύσαντος.

Μῦσος: μίasma.

12. An μάθησις? σ̄ et ᾱ saepissime confunduntur, praesertim
in Codd. antiquioribus, ubi σ̄ in fine poni solet. Vid. Bast. ad
Gregor. Corinth. p. 251. et p. 733.

32. Noster μύλωθρος, eodem, quo Photius, accentu. Saïdas
μυλωθρός. At accentuum Codd. Mss. dubia fides.

Μυσταγωγός: ἱερεύς.

Μυσταγωγεῖ: μυστήρια ἐπιτελεῖ. εἰς μυστήρια ἄγει,
ἢ διδάσκει.

Μυστήρια: τελεταί.

Μύστης: ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος, ἢ διδάσκων. 5

Μυστιπόλος: ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

Μύστακα: τὸ χεῖλος.

Μυχέστατον: ἐσώτατον.

Μυστίλην: ψαμόν. κοῖλον ἄρτον· οὕτως ἐποιοῦν,
ἵνα ζωμόν ἐν αὐτῷ φοφῶσιν. 10

Μυττωτόν: ὑπόκριμά τι διὰ σκοροδίου.

Μυωξία: ὑβριστικὸς λόγος· σημαίνει δὲ τοὺς τῶν
μυῶν χηραμούς.

Μυωπιζόμενος: μυωπάζων. παρακαμύων. ἄκροις
τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. 15

Μύωψ: μύα τις, ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς.

Μῶκος: χλευαστής. μωρός. σκώπτης. καὶ μωκομέ-
νης, χλευαζομένης.

Μῶλυ: ἀντιπαθεῖ ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος. ἦτοι πή-
γανον ἄγριον. 20

Μώλωψ: ἐναιμον ἄλγος.

Μωμάται: ψέγει.

Μωμητά: ψεκτά.

Μῶν ἔστιν; ἄρα ἔστιν;

N.

Νάβλα: εἶδος ὀργάνου. 25

Νάει: στάζει. ῥέει.

Ναῖδες: πηγαί. νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασιν διατρί-
βουσαι.

9. οὕτως] Photius οὐ. Fortasse in Cod. Galeano compendiose
criptum erat οὐ, quod refingendum erat in οὕτως.

11. Cod. ὑποκριμῶντι διασκορῦδον.

13. Cod. μυχῶν.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

- Ναλ μήν: ναλ ὄντως.*
Ναίουσιν: οἰκουῖσιν.
Νάκη: προβάτων δορά.
Νακοτίλται: οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.
 5 *Νάκος: ἐντριχον δέρμα. ἦτοι δορά προβάτων.*
Νᾶμα: ὕδωρ ποτόν.
Νάνος: κονδὸς μὴ αὖξων.
Νάπη: ὀρεινός, ὑψώδης τόπος.
Νάπυ: σίνηπι.
 10 *Νάρκη: μυρμηκίστις.*
*Ναστόν: πυκνόν. μεστόν. πλήρη. [μὴ] ἔχον ὑπόκου-
 φόν τι.*
Νάυαρχος: ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.
Ναυβάτης: ἐπιβάτης. ἡ ναύτης.
 15 *Νάυλοχον: εὐδιον. ἐν ᾧ αἱ ναῦς λοχῶσιν, ἡ ἀνα-
 παύονται.*
 * *Ναύμαχα: μακρὰ δόρατα, ὥστε ἀπὸ τῶν νεῶν
 μάχεσθαι.*
Ναυσίπρρος: ὑπὸ νηῶν περῶμενος.
 20 *Ναύσταθμον: τὸν λιμένα.*
Ναυστολίαν: πλοῦν. πλείων.
Νεανίας: τολμηρός.
Νεανιεύεται: νέου ἔργα ποιεῖ.
Νεανιεύματα: κομπάσματα. κενὰ τολμήματα.
 25 *Νεαροί: νέοι. νήπιοι.*
Νεάτη: ἐσχάτη.
Νεβρίς: ἐλάφου δέρμα.
Νέεσθαι: πορεύεσθαι.
Νεβρός: ἐλάφου γέννημα. οἶονεῖ ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξίον
 30 *καὶ νεμόμενον.*

4. Cod. *νακοτίλται.*

7. Cod. *νᾶνος.* Cf. Lycophr. v. 1244.

8. Cod. *ὕδωδης.*

11. Cod. *ναστός.* Addidi *μὴ* e Suida.

24. *κενὰ*] sic legendum proposuerat Kusterus ad Suidam b.

Νεηκίς: νεωστὶ ἡκονημένον.

Νεήλυδες: νεωστὶ ἐληλυθότες.

Νεικεῖ: φέγει. φιλονεικεῖ.

Νεῖν: κολυμβᾶν.

* Νεῖκος: ἡ διὰ λόγων φιλονεικία. διαφορά. καὶ ἔρις. ἢ καὶ ὄνειδος.

Νεκάδες: νεκροί.

Νέκταρ: θεῶν πόμα.

Νεκταρίου: θείου.

Νεκυόμαντις: ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν. 10

Νέκυσ: νεκρός.

Νεμεσσᾶ: μέμφεται.

Νεμεσσητόν: μεμπτόν.

Νεμεσις: μέψις. ὕβρις. δίκη.

Νεμεσίξει: μέμφεται. καὶ νεμεσίξομαι, φθονῶ. 15

Νεμήσασθαι: διαμερίσασθαι.

Νέμοιτο: καρποῖτο.

Νέμοντα: διοικοῦντα.

Νενησμένην: σεσωρευμένην.

Νεοαρδέα: νεωστὶ πεποτισμένην. 20

Νεογίλον: νεογέννητον.

Νεογνόν: νεωστὶ γεννηθέντα.

Νεόδητον: νεοδάμαστον.

Νεοθαλής: νεωστὶ ἀνελθών.

Νεοθηλής: νεωστὶ βλαστήσασα. 25

Νεόκητον: νεωστὶ κατεσκευασμένον.

Νεοῤύτοις: νεωστὶ ῥέουσιν.

Νέος ἐστὶ καὶ ὀξύς: ἀμαθής ἐστὶ καὶ ἀροπατής.

Νεοτευχής: νεωστὶ κατεσκευασμένον.

16. Codex: νεμεσῆσασθαι· cui in margine ab eadem manu adscriptum est, γρ. νεμήσασθαι. Primum, aperte falsum, suppressi.

21. Cod. νεόγγιλον.

22. Cod. γεννηθέν. Vid. Lycophr. v. 503.

24. Cod. νεοθαλή.

27. Cod. νεορύτοις.

Νεόφθιτον: νεωστὶ τελευτήσαν. νεωστὶ φθαρέν.

Νεοχμόν: νέον.

* Νεύματα: βουλευματα.

Νέφος: πλήθος.

5* Νεφώσεως: συννεφείας.

Νεωκόρος: ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν καὶ κοσμεῖν ἔλεγον.

Νεωλῆα: νεῶν συναγωγή.

Νεῶς: Ἀττικῶς ὁ ναός.

10 Νεώσατε: ἀροτριάσατε.

Νέωτα: τὸ ἐπιὸν ἔτος. ἦτοι εἰς τὸ μέλλον.

Νεωτεροποιός: ἀντάρτης. τύραννος: ἐπιθέτης.

Νεωτερίζειν: καινὰ πράττειν.

Νῆα: ναῦν. πλοῖον.

15 Νηδύς: γαστήρ. μήτρα.

Νῆες: τὰ πλοῖα.

Νήεον ὕλην: ἐσώρευον ὕλην καὶ νηήσας, ἀντὶ τοῦ σωρεύσας.

Νηῖδα: ἄπειρον. ἀμαθῆ. ἀσθενῆ.

20 Νηκερδής: ἀνωφελής. ἀσύνητος.

Νηκουστήσας: παρηκούσας.

Νηκτά: ἔνυδρα. κολυμβητά.

Νηλεῶς: ἀπανθρώπως. σκληρῶς.

Νημερτές: ἀληθές.

25 Νηνεμία: ἀνέμων ἀπουσία.

Νήνεμος: ἄνεμον οὐκ ἔχων.

Νηπενθές: ἀπενθές.

Νήπιοι: ἄφρονες. ἀνόητοι.

Νήπιοινοι: ἄνεν τιμωρίας.

30 Νηρίδμους: ἀναριδμήτους. ἀπείρους.

Νήσουσιν: σωρεύσουσιν.

5. Cod. συννεφείας.

8. Corrige: νεολαία: νέων συναγωγή.

11. Cod. νέστα.

13. Cod. κενά.

29. Suidas et Photius: νηποισί.

Νῆστις: ὁ ἄσιτος. καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ
στομάχου ἔντερον.

Νῆ τήν: μὰ τήν.

Νήχεται: κολουμβᾷ.

Νησύδριον: νῆσιον μικρόν.

Νικαίην: νίκην.

Νίξει: ῥύπτει. νίπτει. κλύζει. ἀποσμήχει.

Νιφάδες: σταγόνες.

Νίφει: χιονίζει.

Νιφετός: ἡ κατὰ λεπτόν καταφερομένη χιών· τέσσα- 10
ρές εἰσι πῆξεις τῆς ἐν τῷ ἁέρι ὑδατώδους [πῆξεως]
ὑγρότητος· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ' ἑλαττον μὲν
χιών. ἐπὶ πλέον δὲ χάλαξα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπ'
ἐλαττον πάχυν· ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος· ἡ δὲ
νιφετός πῆξις οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλ- 15
λοῖαν χροιάν ἢ ποιότης αὐτοῦ.

* Νοητά: τὰ μὴ αἰσθητά. τὰ ἀόρατα.

Νοθεύει: ἀπατᾷ. ἀπαλλοτριοῖ.

Νομάδες: βοσκόμεναι ἀγέλαι.

Νομάδων: ἀγρίων βαρβάρων.

Νομαί: μερισμοί.

Νομεύς: βοσκός. ποιμήν.

Νόμιον: δίκαιον.

Νομιζόμενα: νόμιμα. ἢ ὑπολαμβανόμενα.

Νομοῖστορες: νομομαθεῖς.

Νομόν: νομήν. βοσκήν.

Νόμος: θεσμός. συνήθεια.

Νοσηλεύεσθαι: νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς.

Νοσηλεύω: νοσοῦντα θεραπεύω.

Νοστήσας: ἐπανελθών.

Νοσφιζόμεθα: χωριζόμεθα.

3. Cod. μάτην, ut vitiose in Photio editum est.

10. Cod. κατάλεπτος.

11. 12. Cod. ὑδατώδους πῆξεως· ὑγρότης. Hoc importunum
πῆξεως etiam in Photio adest.

24. In margine eadem manus adscripsit: γῆ καὶ νομικά.

Νότιος: ὑγρός.

Νόστος: ἡ οἰκαδε ἐπάνοδος. ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως.

Νοσφιζόμενον: ὑφαιρούμενον. ἰδιοποιούμενον.

Νυκτίβιος: ὁ ἐν νυκτὶ ὥς ἐν ἡμέρᾳ διάγων.

5 Νυκτιλόχοι: οἱ λησταί.

Νύμφαιον: νυμφῶν ἱερόν.

* Νυμφεύτρια: ἡ παρὰ νυμφος.

Νυμφροστόλος: νυμφαγωγός.

* Νύμφη: πηγὴ. καὶ ἡ νεόγαμος γυνή. Ἴσοκράτης.

10* Νύμφιος: κτητικῶς, ὡς Φρύγιος. Λύδιος. Τύριος.

* Νύσσα: καμπτήρ. τέριμα, βαθμὶς, φραγμός. τέλος.
πλήρωμα. κλίσις. στρέψις.

Νύχιος: νυκτερινός.

Νύχος: νύξ.

15 Νώδυννον: ἀνώδυννον.

Νωδός: ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.

* Νωθαίλας: ἀργίας. βραδυτήτος.

Νωθής: βραδύς. δυσκίνητος. ἄλογος.

Νώνυμος: ἀνώνυμος. ἄδοξος.

20 Νῶτα θαλάσσης: ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Νωτοφόρος: ὁ ἐπὶ νῶτον βαστάζων.

Νωχελή: βραδεία.

Νωχελής: βραδύς. ὁμαλός, ἄχρηστος.

Ξ.

Ξάλνω: νήθω. σωρεύω.

25 Ξανθήν: πυρρόξειδη.

Ξανθίξεσθαι: κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας.

Ξάνθοισιν: ὀρνέοις.

Ξεῖνοι: οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.

Ξεναγός: ὁ τῶν ξένων ἡγεμὼν.

30 Ξεναγῶν: ξενοδοχῶν.

11. Cod. φραγμός.

22. Cod. νωλεχὴ: βραδεία.

25. Cod. ξανθή.

- Ξενίαν: καταγώνιον. κατάλυμα.
 Ξενίξιν: ξένη κεχρησθαι φωνή, ἢ ἡθεσιν.
 Ξένιος: ὁ τῆς ξενίας ἔφορος, οἶον ὁ Ζεύς.
 Ξενολόγος: ξένους συλλέγων στρατιώτας.
 Ξεστόν: ὠμαλισμένον. 5
 Ξιφήρης: ξίφος ἔχων.
 Ξιφηφόρος: ξιφήρεις.
 Ξόανον: ἄγαλμα. εἰδωλον. ζωόιον. ἀνδριάς.
 * Ξουθόν: ξανθόν. λεπτόν. ἀπαλόν. ἡλαφρόν. κλω- 10
 ρόν. πυρρόν. ὀξύν.
 Ξουθος: ὄνομα κύριον.
 Ξύλοχος: ὁλώδης τόπος.
 Ξυναίρεται: συνάπτεται.
 Ξυνάορα: γαμετήν. 15
 Ξυνήϊα: κοινὰ χρήματα.
 Ξυνοδόκης: ξενοδόχος.
 Ξυνωρίς: συζυγία. ἢ ἄρμα ἐκ δύο ἵππων. συνεξυ-
 γμίνον.
 Ξυροῦ ἀκμῆς: τοῦ ὀξυτάτου. κατὰ λεπτότητα τῶν 20
 σιδήρων.
 Ξυρίδες: καμπάγια. ξυγάδια. ἢ ἄλλα ἐπὶ ὄχημα διά-
 φορον.
 Ξυσταρχεῖς: τοῦ γυμνασίου ἄρχεις.
 Ξυστίδα: λεπτὸν ὕφασμα. περιβόλαιον.
 Ξυστίς: περισκελὲς ἔνδυμα. 25
 Ξυστόν: κοντόν. ἀκόντιον.
 * Ξυστός: τόπος ἀνειμένος ἀθλητῶν.

10. Photius: πυκνόν, quod corrige.

12. Cod. ξύλοχον.

14. Photius ξυνάορον, quod usitatius est. At nostrum quoque recte se habet. Vid. Hesych. in ξυνάορ.

17. 18. Cod. συνεξυγαμένη.

21. In margine: γρ. ξυγάβδια.

23. Cod. ξυστάρχης: τ. γ. ἄρχης. communi vitio.

27. In margine adscriptum: γρ. ἀνειαγμένος.

Οαρισμοί: διάλογοι.

*Οβριμος: ισχυρός.

*Οβολός: ὁ τόκος. εἶδος νομισματος. ὀβολὸς δὲ κατὰ
Ἀθηναίους ἑξ ἔστι χαλκῶν· ὁ δὲ χαλκοῦς, λεπτῶν
5 ἑπτά· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου λιτρῶν τῶν νῦν
τεσσάρων, καὶ ἡ ἡ καὶ ς'. ἡ δὲ μνα̃ ἐξηκοστόν ἔστι
τοῦ τάλαντου· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἑξακλί-
σιόν ἔστι.

*Ο γε: ὁ δὴ.

10*Ογκοι: αἱ ἀκίδες.

*Ογκυλώμενος: ὑπερήφανος.

*Οργμος: ἡ κατὰ στίχον ἔφοδος τῶν θεριστῶν. καὶ
ὄρμοι σταχύων.

*Ορχναι: ἀχράδες. ἢ ἄπιοι.

15*Οδάξ: τοῖς ὁδοῦσιν ἐνδεδηχότως.

*Οδαξησμός: κνησμός. καὶ ὀδόντων τρισμαός.

*Οδε ἐγώ: αὐτὸς ἐγώ.

*Οδμή: ἀποφορά. ὁσμή.

*Οδοιπόρος: ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανευρόμος. κλώψ.

20*Οδοιπόριον: τὴν ἐπὶ τὸ συμπλεῦσαι εὐωχίαν.

*Οδυρήματος: ἡ τὰς ὀδύνας ἀφανίζουσα.

*Οδωδευ: ὄξει.

*Οξαί: τὰ δέσματα τῶν ὀνύγων.

*Οξος: κλάδος.

25*Οθι: ὄπον.

*Οθυεῖος: ἀλλογενής. ξένος. ἀλλότριος.

Οἷακες: πηδάλια. αὐχένες.

4. Cod. ἑξ ἑπτά.

6. Compendiosam Codicis scripturam servavi, cum de recepta
apud Suidam et Photium lectione valde dubitari posuit. Forma τ
in Cod. nostro et ν et η exprimi solet.

16. Cod. ὀδαξησμός.

20. Cod. συμπλησαι.

Ὅθεν αἰς: λεπτοῖς ὑφάσμασι. καὶ πᾶν τὸ ἰσχνόν, καὶ
μὴ λινούν ἤ.

Οἰακίζει: κυβερνᾷ.

Οἰακιστής: κυβερνήτης.

Οἰακοστροφός: κυβερνήτης.

Οἰακοστροφῶν: κυβερνῶν.

Οἰγνύει: ἀνολγει.

Οἰδαίνων: φλεγμαίνων. ψύχων.

Οἰδαίνει: οἰδεῖν ποιεῖ.

Οἰδεῖ: φλεγμαίνει. πεφύσεται.

Οἰδημα: ὄγκωμα. φλεγμονή. ἀπόστημα. ὡς ἐκ μετα-
φορᾶς τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάφσεως καὶ φν-
σιώσεως λέγεται.

Οἰδήματα: ἐπάρματα. ἢ φουσήματα.

Οἰδησις: φλεγμονή. ἢ φύσημα.

Οἰδμα: κύμα. ἢ πέλαγος.

Οἷσθαι: ὑπνοεῖν.

* Ὅτεσσιν: προβάτοις.

Οἰηθεῖς: ὑπολαβόν.

Οἷσις: ἔπαρμα. ὑπόνοια.

Οἷκαθε: εἰς τὰ οἰκία.

Οἷκῆλαι: ἐκβληθῆμαι.

Οἷκοθεν: ἐπὶ τῆς οἷκας.

Οἷκοι: ἐν τῷ οἷκῳ.

Οἷκόπεδον: ἐρημον κατάπτωμα οἷκου.

Οἷκότριψ: οἷκότης. οἷκογενὴς δοῦλος.

Οἷκουρός: οἷκονομικός. ἢ οἷκοφύλαξ. οὔρος γὰρ
ὁ φύλαξ.

Οἷκτιστον: ἐλεμνόν.

Οἷμησεν: ὥρμησεν. καὶ οἷματα, ὥρμήματα.

Οἷμος: ὁδός. ἢ στίχος. ἢ ῥάβδος κύκλου, ἐνθα καὶ
παροιμία κέκληται, τὸ παροδικόν διήγημα.

1. Cod. ὕφασμα. E compendio male intellecto ὕφασμα natus
error.

15. Cod. φλέγων.

31. Adscripta est correctio ab eadem manu: ἢ κύκλος.

Μοτώσει: λίσσεται δι' ὀθονίων.

Μουσικά: τερπνά. τὰ δι' αὐλῶν, καὶ κινύρας, καὶ
τὰ ὁμοία.

Μοχθεῖ: κακοπαθεῖ.

δ Μοχθηρός: ἐπίπονος. ἢ πονηρός.

Μυελόεντα: τροφήν ἔχοντα.

Μύγματα: καταξέσματα.

Μυδαλέας: διαβρόχους.

Μυδαλέον: βεβρογμένον.

10 Μύδρος: σίδηρος πεπυρωμένος.

Μυδῶντες: βρέχοντες, διυγρασμένοι, σαπέντες.

Μύησις: μαθησία. κατήχησις. ἐπιστήμη.

Μύζουτες: ἐκπιέζοντες.

Μυθήσας: εἰπών.

15 Μῦθος: λόγος, ψευδὴς εἰκοτίζων ἀλήθειαν.

Μυκηθμός: ἡ τῶν βοῶν φωνή.

Μυκτηρίζει: ἐξουθενεῖ.

Μυκωμένον: βοῶντος.

Μύλακας: μυλῶδεις λίθοι.

20 Μυλλάς: ἡ πόρνη.

Μύλη: τὸ κάτω τοῦ μύλου· τὸ γὰρ ἄνω, ὄνος κα-
λεῖται.

Μύλωθρος: ὁ μυλῶνα κερτημένος.

Μυούμενος: ὁ τελούμενος.

25 Μυρία: πολλά. ἀναρίθμητα.

Μυρομένη: ὀδυρομένη. θρηνοῦσα.

Μύρτα: ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης.

Μύσαντος: καμνύσαντος.

Μῦσος: μίσημα.

12. An μάθῃσις? σ̄ et ᾱ saepissime confunduntur, praesertim in Codd. antiquioribus, ubi σ̄ in fine poni solet. Vid. Bast. ad Gregor. Corinth. p. 251. et p. 733.

32. Noster μύλωθρος, eodem, quo Photius, accentu. Suidas μυλωθρός. At accentuum Codd. Mss. dubia fides.

Μυσταγωγός: ιερέυς.

Μυσταγωγεί: μυστήρια ἐπιτελεῖ. εἰς μυστήρια ἄγει,
ἢ διδάσκει.

Μυστήρια: τελείται.

Μύστης: ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος, ἢ διδάσκων. 5

Μυστιπόλος: ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

Μύστακα: τὸ χεῖλος.

Μυχέστατον: ἐσώτατον.

Μυστίλην: ψαμὸν. κοῖλον ἄρτον· οὕτως ἐποιοῦν,
ἵνα ζωμὸν ἐν αὐτῷ ῥοφῶσιν. 10

Μυττωτόν: ὑπόκριμιά τι διὰ σκορόδου.

Μυωξία: ὑβριστικὸς λόγος· σημαίνει δὲ τοὺς τῶν
μυῶν χηραμούς.

Μυωπιζόμενος: μυωπάζων. παρακαμμύων. ἄκροις
τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. 15

Μύωψ: μύα τις, ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς.

Μῶκος: γλευαστής. μωρός. σκώπτης. καὶ μωκομένης,
γλευαζομένης.

Μῶλυ: ἀντιπαθεῖ ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος. ἦτοι πή-
ρανον ἄγριον. 20

Μώλωψ: ἐναιμον ἄλχος.

Μωμάται: ψέγει.

Μωμητά: ψεκτά.

Μῶν ἔστιν; ἄρα ἔστιν;

N.

Νάβλα: εἶδος ὀργάνου. 25

Νάει: στάζει. ῥέει.

Ναῖδες: πηγαί. νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασιν διατρέ-
βουσαι.

9. οὕτως] Photius οὐ. Fortasse in Cod. Galeano compendioso scriptum erat οὐ, quod refingendum erat in οὕτως.

11. Cod. ὑποκριμιατι διασκορῦδον.

13. Cod. μυχῶν.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Ναὶ μήν: ναὶ ὄντως.

Ναλουσιν: οἰκουσιν.

Νάκη: προβάτων δορά.

Νακοτίλται: οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.

5 Νάκος: ἐντριχον δέρμα. ἤτοι δορά προβάτων.

Νᾶμα: ὕδωρ ποτόν.

Νάνος: κονδὸς μὴ αὐξων.

Νάπη: ὀρεινός, ὑλώδης τόπος.

Νάπυ: σίνηπι.

10 Νάρκη: μυρμηκίσις.

Ναστόν: πυκνόν. μεστόν. πλήρη. [μὴ] ἔχον ὑπόκου-
φόν τι.

Νάυαρχος: ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.

Ναυβάτης: ἐπιβάτης. ἢ ναύτης.

15 Νάυλοχον: εὐδιον. ἐν ᾧ αἱ ναῦς λοχῶσιν, ἢ ἀνα-
παύονται.

* Νάύμαχα: μακρὰ δόρατα, ὥστε ἀπὸ τῶν νεῶν
μάχεσθαι.

Ναυσίπρρος: ὑπὸ νηῶν περιώμενος.

20 Νάυσταθμον: τὸν λιμένα.

Ναυστολίαν: πλοῦν. πλέων.

Νεανίας: τολμηρός.

Νεανιεύεται: νέου ἔργα ποιεῖ.

Νεανιεύματα: κομπάσματα. κενὰ τολμήματα.

25 Νεαροί: νέοι. νήπιοι.

Νεάτη: ἐσχάτη.

Νεβρίς: ἐλάφου δέρμα.

Νέεσθαι: πορεύεσθαι.

Νεβρός: ἐλάφου γέννημα. ὁλοῦν ἐπὶ τὴν βορρὰν ἐξίον

30 καὶ νεμόμενον.

4. Cod. νακοτίλται.

7. Cod. νᾶνος. Cf. Lycophr. v. 1244.

8. Cod. ὑδάδης.

11. Cod. ναστός. Additl μὴ ἐ Suida.

24. κενὰ] sic legendum proposuerat Kusterus ad Suidam h. v.

Νεηκές: νεωστὶ ἡκονημένον.
Νεήλυδες: νεωστὶ ἐληλυθότες.
Νεικεῖ: ψέγει. φιλονεικεῖ.
Νεῖν: κολυμβᾶν.
** Νεῖκος*: ἡ διὰ λόγων φιλονεικία. διαφορά. καὶ ἔρις. ἢ
καὶ ὄνειδος.
Νεκάδες: νεκροί.
Νέκταρ: θεῶν πόμα.
Νεκταρίου: θείου.
Νεκυόμαντις: ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν. 10
Νέκυσ: νεκρός.
Νεμεσσᾶ: μέμφεται.
Νεμεσσητόν: μεμπτόν.
Νέμεσις: μέμψις. ὕβρις. δίκη.
Νεμεσίξει: μέμφεται. καὶ νεμεσίξομαι, φθονῶ. 15
Νεμήσασθαι: διαμερίσασθαι.
Νέμοιτο: καρποῖτο.
Νέμοντα: διοικοῦντα.
Νευησμένην: σεωρευμένην. 20
Νεοαρδέα: νεωστὶ πεποτισμένην.
Νεογίλον: νεογέννητον.
Νεογνόν: νεωστὶ γεννηθέντα.
Νεόδμητον: νεοδάμαστον.
Νεοθαλής: νεωστὶ ἀνελθών.
Νεοθηλής: νεωστὶ βλαστήσασα. 25
Νεόκμητον: νεωστὶ κατεσκευασμένον.
Νεορόυτοις: νεωστὶ ῥέουσιν.
Νέος ἐστὶ καὶ ὀξύς: ἀμαθής ἐστὶ καὶ προπετής.
Νεοτευχές: νεωστὶ κατεσκευασμένον.

16. Codex: *νεμεσήσασθαι* cui in margine ab eadem manu adscriptum est, γρ. *νεμήσασθαι*. Primum, aperte falsum, suppressi.

21. Cod. *νεόγγιλον*.

22. Cod. *γεννηθέν*. Vid. Lycophr. v. 503.

24. Cod. *νεοθαλῆ*.

27. Cod. *νεορύτοις*.

Νεόφθιτον: νεωστὶ τέλεντῆσαν. νεωστὶ φθαρέν.

Νσοχμόν: νέον.

* Νεύματα: βουλευματα.

Νέφος: πλήθος.

5 * Νεφώσεως: συννεφείας.

Νεωκόρος: ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν καὶ κοσμεῖν ἔλεγον.

Νεωλέα: νεῶν συναγωγή.

Νεώς: Ἀττικῶς ὁ ναός.

10 Νεώσατε: ἀροτριάσατε.

Νέωτα: τὸ ἐπιὸν ἔτος. ἦτοι εἰς τὸ μέλλον.

Νεωτεροποιός: ἀντάρτης. τύραννος: ἐπιθέτης.

Νεωτερίζειν: καινὰ πράττειν.

Νῆα: ναῦν. πλοῖον.

15 Νηδύς: γαστήρ. μήτρα.

Νῆες: τὰ πλοῖα.

Νήεον ὕλην: ἐσώρευον ὕλην καὶ νηήσας, ἀπὶ τοῦ σωρεύσας.

Νηῖδα: ἄπειρον. ἀμαθῆ. ἀσθενῆ.

20 Νηκερδής: ἀνωφελής. ἀσύνετος.

Νηκουστήσας: παρηκούσας.

Νηκτά: ἔνυδρα. κολυμβητά.

Νηλεῶς: ἀπανδρώπως. σκληρῶς.

Νημερτές: ἀληθές.

25 Νηνεμία: ἀνέμων ἀπουσία.

Νήνεμος: ἄνεμον οὐκ ἔχων.

Νηπενθές: ἀπενθές.

Νήπιοι: ἄφρονες. ἀνόητοι.

Νήποινοι: ἄνευ τιμωρίας.

30 Νηρίθμους: ἀναριθμήτους. ἀπείρους.

Νήσουσιν: σωρεύσουσιν.

5. Cod. συννεφείας.

8. Corrige: νεολαία: νέων συναγωγή.

11. Cod. νέστα.

13. Cod. κενά.

29. Suidas et Photius: νηποινοί.

Νῆστις: ὁ ἄσιτος. καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ
στομάχου ἔντερον.

Νῆ τήν: μὰ τήν.

Νήχεται: κολυμβᾷ.

Νησύδριον: νησίον μικρόν.

Νικαίην: νίκην.

Νίξει: ῥύπτει. νίπτει. κλύζει. ἀποσμήχει.

Νιφάδες: σταγόνες.

Νίφει: χιονίζει.

Νιφετός: ἡ κατὰ λεπτόν καταφερομένη χιών· τίσσα 10

ρές εἰσι πῆξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους [πῆξεως]

ὑγρότης· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ' ἑλαττον μὲν

χιών· ἐπὶ πλεον δὲ χάλαζα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπ'

ἑλαττον πάχυν· ἐπὶ πλεον δὲ κρύσταλλος· ἡ δὲ

νιφετός πῆξις οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλ- 15

λοῖαν χροῖαν ἢ ποιότης αὐτοῦ.

* Νοητά: τὰ μὴ αἰσθητά. τὰ ἀόρατα.

Νοθεύει: ἀπατᾷ. ἀπαλλοτριοῖ.

Νομάδες: βοσκόμεναι ἀγέλαι.

Νομάδων: ἀγρίων βαρβάρων.

Νομαί: μερισμοί.

Νομεύς: βοσκός. ποιμήν.

Νόμιον: δίκαιον.

Νομιζόμενα: νόμιμα. ἢ ὑπολαμβανόμενα.

Νομοῖστορες: νομομαθεῖς.

Νομόν: νομήν. βοσκήν.

Νόμος: θεσμός. συνήθεια.

Νοσηλεύεσθαι: νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς.

Νοσηλεύω: νοσοῦντα θεραπεύω.

Νοστήσας: ἐπανελθών.

Νοσφιζόμεθα: χωριζόμεθα.

3. Cod. μάτην, ut vitiose in Photio editum est.

10. Cod. κατάλεπτος.

11. 12. Cod. ὑδατώδους πῆξεως· ὑγρότης. Hoc importunum
πῆξεως etiam in Photio adest.

24. In margine eadem manus adscripsit: γῆ. καὶ γομικά.

Νότιος: ὕψος.

Νόστος: ἡ οἰκία ἐπάνοδος. ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως.

Νοσφιζόμενον: ὑφαιρούμενον. ἰδιοποιούμενον.

Νυκτίβιος: ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγων.

5 Νυκτιλόχοι: οἱ λησταί.

Νύμφαιον: νυμφῶν ἱερὸν.

* **Νυμφεύτρια:** ἡ παράνυμφος.

Νυμφοστόλος: νυμφαγωγός.

* **Νύμφη:** πηγὴ. καὶ ἡ νεόγαμος γυνή. Ἰσοκράτης.

10* Νύμφιος: κτητικῶς, ὡς Φρύγιος. Λύδιος. Τύριος.

* **Νύσσα:** καμπτήρ. τέρμα. βαθμὶς. φραγμός. τέλος. πλήρωμα. κλίσις. στρέψις.

Νύχιος: νυκτερινός.

Νύχος: νύξ.

15 Νώδυνον: ἀνώδυνον.

Νωδός: ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.

* **Νωθείας:** ἀργίας. βραδυτήτος.

Νωθής: βραδύς. δυσκίνητος. ἄλογος.

Νώνυμος: ἀνώνυμος. ἄδοξος.

20 Νῶτα θαλάσσης: ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Νωτοφόρος: ὁ ἐπὶ νώτου βαστάζων.

Νωχελή: βραδεία.

Νωχελής: βραδύς, ὁμαλός, ἄχρηστος.

Ξ.

Ξάλινω: νήθω. σφραεύω.

25 Ξανθήν: πυρόξειδῃ.

Ξανθίλξεσθαι: κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας.

Ξάνθοισιν: ὀρνέοις.

Ξεῖνοι: οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.

Ξεναγός: ὁ τῶν ξένων ἡγεμὼν.

30 Ξεναγῶν: ξενοδοχῶν.

11. Cod. φραγμὶς.

22. Cod. νωλεχὴ: βραδεία.

25. Cod. ξανθή.

- Ξενίαν: καταγώνιον. κατάλυμα.
 Ξενίξειν: ξένη κεχρησθαι φωνή, ἣ ἦθισιν.
 Ξένιος: ὁ τῆς ξενίας ἑφορος, οἷον ὁ Ζεὺς.
 Ξενολόγος: ξένους συλλέγων στρατηγίας.
 Ξεστόν: ὠμαλισμένον. 5
 Ξιφήρης: ξίφος ἔχων.
 Ξιφηφόρους: ξιφήρεις.
 Ξόανον: ἄγαλμα. εἰδωλον. ζώδιον. ἀνδριάς.
 * Ξουθόν: ξανθόν. λεπτόν. ἀπαλόν. ἐλαφρόν. γλω-
 ρόν. πυρρόν. ὀξύν. 10
 Ξουθος: ὄνομα κύριον.
 Ξύλοχος: ὑλώδης τόπος.
 Ξυναίρεται: συνάπτεται.
 Ξυνάορα: γαμετήν.
 Ξυνήϊα: κοινὰ χρήματα. 15
 Ξυνοδόκης: ξενοδόχος.
 Ξυνωρίς: συζυγία. ἢ ἄρμα ἐκ δύο ἵππων. συνεξυ-
 γμένον.
 Ξυροῦ ἀκμῆς: τοῦ ὀξυτάτου. κατὰ λεπτότητα τῶν
 σιδηρῶν. 20
 Ξυρίδες: καμπύγια. ξυράδια. ἢ ἄλλα ἐπόδημα διά-
 φορον.
 Ξυσταρχεῖς: τοῦ γυμνασίου ἄρχεις.
 Ξυστίδα: λεπτὸν ὕφασμα. περιβόλαιον.
 Ξυστίς: περισκελὲς ἔνδυμα. 25
 Ξυστόν: κεντόν. ἀκόντιον.
 * Ξυστός: τόπος ἀνειμένος ἀθλητῶν.

10. Photius: πικρόν, quod corrige.

12. Cod. ξύλοχον.

14. Photius ξυνάορον, quod usitatius est. At nostrum quoque recte se habet. Vid. Hesych. in ξυνάωρ.

17. 18. Cod. συνεξυγμένη.

21. In margine: γρ. ξυράδια.

23. Cod. ξυστάρχης: τ. γ. ἄρχης. communi vitio.

27. In margine adscriptum: γρ. ἀνεαγμένος.

Οαρισμοί: διάλογοι.

*Οβριμος: ισχυρός.

*Οβολός: ὁ τόκος· εἶδος νομίσματος. ὀβολὸς δὲ παρὰ
Ἀθηναίοις ἐξ ἔστι χαλκῶν· ὁ δὲ χαλκοῦς, λεπτῶν
5 ἑπτά· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου λιτρῶν τῶν νῦν
τεσσάρων, καὶ ἡ ἡ καὶ ς'. ἡ δὲ μνα̃ ἐξηκοστόν· ἐστι
τοῦ ταλάντου· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἑξακλά-
σιόν ἐστι.

*Ο γε: ὁ δῆ.

10*Ογκοι: αἱ ἀκίδες.

*Ογκυλώμενος: ὑπερήφανος.

*Ογμος: ἡ κατὰ στίχον ἑφοδος τῶν θεριστῶν. καὶ
ὄγμοι σταχύων.

*Ογχναι: ἀχράδες. ἢ ἄπιοι.

15*Οδάξ: τοῖς ὁδοῦσιν ἐνδεδηχότως.

*Οδαξησμός: κνησμός. καὶ ὁδόντων τρισμός.

*Οδε-ἐγώ: αὐτός ἐγώ.

*Οدمή: ἀποφορά. ὁσμή.

*Οδοιθόγοι: ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανευρύγοι. κλώψ.

20*Οδοιπόριον: τὴν ἐπὶ τὸ συμπλεῦσαι εὐωχίαν.

*Οδυνήφατος: ἡ τὰς ὁδύνας ἀφανίζουσα.

*Οδωδευ: ὄζει.

*Οξαί: τὰ δέρματα τῶν ὀνύχων.

*Οξος: κλάδος.

25*Οθι: ὄπου.

*Οθνεῖος: ἀλλογενής. ξένος. ἀλλότριος.

Οἶακες: πηδάλια. αὐχένες.

4. Cod. ἐξ ἑπτά.

6. Compendiosam Codicis scripturam servavi, cum de recepta apud Suidam et Photium lectione valde dubitari possit. Forma η in Cod. nostro et ν et χ exprimi solet.

16. Cod. ὀδαξιμός.

20. Cod. συμπλήσαι.

Ὅθ' ὄναις: λεπτοῖς ὑφάσμασι. καὶ πᾶν τὸ ἰσχνόν, κἄν
μὴ λινοῦν ᾗ.

Οἰακίξει: κυβερνᾷ.

Οἰακιστής: κυβερνήτης.

Οἰακοστροφος: κυβερνήτης.

Οἰακοστροφῶν: κυβερνῶν.

Οἰγνύει: ἀνοίγει.

Οἰδαίνων: φλεγμαίνων. ψύχων.

Οἰδαίνει: οἰδεῖν ποιεῖ.

Οἰδεῖ: φλεγμαίνει. πεφύσεται.

Οἰδημα: ὄγκωμα. φλεγμονή. ἀπόστημα. ὡς ἐκ μετα-
φορᾶς τῶν σωματικῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάφσεως καὶ φν-
σιώσεως λέγεται.

Οἰδήματα: ἐπάρματα. ἢ φυσήματα.

Οἰδησις: φλεγμονή. ἢ φύσημα.

Οἰδμα: κῦμα. ἢ πέλαγος.

Οἷσεθαι: ὑπονοεῖν.

* Ὅτ' εἰσιν: προβάτοις.

Οἰηθεῖς: ὑπολαβάν.

Οἷσις: ἔπαρμα. ὑπόνοια.

Οἰκαθε: εἰς τὰ οἰκεία.

Οἰκεῖλαι: ἐκβληθῆναι.

Οἰκοθεν: ἐπὶ τῆς οἰκίας.

Οἴκοι: ἐν τῷ οἴκῳ.

Οἰκόπεδον: ἔρημον καταπτωμα οἴκου.

Οἰκότριψ: οἰκότης. οἰκογενὴς δοῦλος.

Οἰκουρός: οἰκονομικός. ἢ οἰκοφύλαξ. οὗρος χά-
ρ' οὗ φύλαξ.

Οἰκτιστον: ἐλεημόν.

Οἷμησεν: ὥρησεν. καὶ οἷματα, ὀρμήματα.

Οἷμος: ὁδός. ἢ στῖχος. ἢ δάβδος κύκλου, ἔνθα καὶ
παροιμία κέκληται, τὸ παροδικὸν διήγημα.

1. Cod. ὕφασμα. E compendie male intellecto ὑφασμα natus
error.

15. Cod. φλέγμον.

31. Adscripta est correctio ab eadem manu: ἢ κύκλος.

Μοτώσσει: λίσσεται δι' ὀθονίων.

Μουσικά: τερπνέ. τὰ δι' αὐλῶν, καὶ κινύρας, καὶ τὰ ὅμοια.

Μοχθεῖ: κακοπαθεῖ.

5 Μοχθηρός: ἐπίπονος. ἢ πονηρός.

Μυελόεντα: τροφήν ἔχοντα.

Μύγματα: καταξέσματα.

Μυδαλέας: διαβρόχους.

Μυδαλέον: βεβεγγμένον.

10 Μύδρος: σίδηρος πεπυρωμένος.

Μυδῶντες: βρέχοντες, δινύρακμίνοι, σαπέντες.

Μύησις: μαθησία. κατήχησις. ἐπιστήμη.

Μύζοντες: ἐκπύζοντες.

Μυθήσας: εἰπών.

15 Μῦθος: λόγος. ψευδὴς εἰκασίμων ἀλήθειαν.

Μυκηθμός: ἡ τῶν βοῶν φωνή.

Μυκτηρίζει: ἐξουθενεῖ.

Μυκωμένον: βοῶντος.

Μύλακες: μυλώδεις λίθοι.

20 Μυλλάς: ἡ πόρνη.

Μύλη: τὸ κάτω τοῦ μύλου· τὸ γὰρ ἄνω, ὄνος καλεῖται.

Μύλωθρος: ὁ μυλῶνα κατετημένος.

Μυούμενος: ὁ τελοούμενος.

25 Μυρία: πολλά. ἀναρίθμητα.

Μυρομένη: ὀδυρομένη. θρηνοῦσα.

Μύρτα: ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης.

Μύσαντος: καμύσαντος.

Μῦσος: μίasma.

12. An μάθησις? σ̄ et ᾱ saepissime confunduntur, praesertim in Codd. antiquioribus, ubi σ̄ in fine poni solet. Vid. Bast. ad Gregor. Corinth. p. 251. et p. 733.

32. Noster μύλωθρος, eodem, quo Photius, accentu. Suidas μυλωθρός. At accentuum Codd. Mss. dubia fides.

Μυσταγωγός: ἱερεύς.

Μυσταγωγεῖ: μυστήρια ἐπιτελεῖ. εἰς μυστήρια ἄγει,
ἢ διδάσκει.

Μυστήρια: τελεταί.

Μύστης: ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος, ἢ διδάσκων. 5

Μυστιπόλος: ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

Μύστακα: τὸ χεῖλος.

Μυχέστατον: ἐσώτατον.

Μυστίλην: ψωμόν. κοῖλον ἄρτον· οὕτως ἐποιοῦν,
ἵνα ζωμόν ἐν αὐτῷ ῥοφῶσιν. 10

Μυττωτόν: ὑπόκριμιά τι διὰ σκορόδου.

Μυωξία: ὑβριστικὸς λόγος· σημαίνει δὲ τοὺς τῶν
μυῶν χηραμούς.

Μυωπιζόμενος: μυωπάζων. παρακαμύων. ἄκροις
τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. 15

Μύωψ: μύα τις, ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς.

Μῶκος: χλευαστής. μωρός. σκώπτης. καὶ μωκομένης,
χλευαζομένης.

Μῶλυ: ἀντιπαθεῖ ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος. ἦτοι πηγανον ἄγριον. 20

Μώλωψ: ἐναιμον ἄλγος.

Μωμᾶται: ψέγει.

Μωμητά: ψεκτά.

Μῶν ἔστιν; ἄρα ἔστιν;

N.

Νάβλα: εἶδος ὀργάνου. 25

Νάει: στάζει. ῥέει.

Ναῖδες: πηγαί. νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασιν διατρίβουσαι.

9. οὕτως] Photius οὔ. Fortasse in Cod. Galeano compendiose scriptum erat οὔ, quod refigendum erat in οὕτως.

11. Cod. ὑποκριμῆτι διασκορῦθον.

13. Cod. μυχῶν.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Ναὶ μὴν: ναὶ ὄντως.

Ναίουσιν: οἰκοῦσιν.

Νάκη: προβάτων δορά.

Νακοτίλται: οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.

5 Νάκος: ἐντριχον δέρμα. ἤτοι δορά προβάτων.

Νᾶμα: ὕδωρ ποτίου.

Νάνος: κονδὸς μὴ αὐξων.

Νάπη: ὀρεινός, ὑψώδης τόπος.

Νάπυ: σίνηπι.

10 Νάρκη: μυρμηκίαις.

Ναστόν: πυκνόν. μεστόν. πλήρη. [μὴ] ἔχον ὑπόκου-
φόν τι.

Νάναρχος: ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.

Ναυβάτης: ἐπιβάτης. ἢ ναύτης.

15 Ναύλοχον: εὐδιον. ἐν ᾧ αἱ ναῦς λοχῶσιν, ἢ ἀνα-
παύονται.

* Νάυμαχα: μακρὰ δόρατα, ὥστε ἀπὸ τῶν νεῶν
μάχεσθαι.

Ναυσίπρρος: ὑπὸ νηῶν περιώμενος.

20 Ναύσταθμον: τὸν λιμένα.

Ναυστολίαν: πλοῦν. πλείων.

Νεανίας: τολμηρός.

Νεανιεύεται: νέου ἔργα ποιεῖ.

Νεανιεύματα: κομπάσματα. κενὰ τολμήματα.

25 Νεαροί: νέοι. νήπιοι.

Νεάτη: ἐσχάτη.

Νεβρίς: ἐλάφου δέρμα.

Νέεσθαι: πορεύεσθαι.

Νεβρός: ἐλάφου γέννημα. οἶονεῖ ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξόν

30 καὶ νεμόμενον.

4. Cod. νακοτίλται.

7. Cod. νᾶνος. Cf. Lycophr. v. 1244.

8. Cod. ὑδῶδης.

11. Cod. ναστός. Addidi μὴ ἐ Suidas.

24. κενὰ] sic legendum proposuerat Kusterus ad Suidam h. v.

- Νεηκίς: νεωστὶ ἡκουημένον.*
Νεήλυδες: νεωστὶ ἐληλυθότες.
Νεικεῖ: φέγει. φιλονεικεῖ.
Νεῖν: κολουβᾶν.
** Νεῖκος: ἡ διὰ λόγων φιλονεικία. διαφορά. καὶ ἔρις. ἢ καὶ ὄνειδος.*
Νεκάδες: νεκροί.
Νέκταρ: θεῶν πόμα.
Νεκταριον: θείου.
Νεκυόμαντις: ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν. 10
Νέκυσ: νεκρός.
Νεμεσσᾶ: μέμφεται.
Νεμεσσητόν: μεμπτόν.
Νέμεσις: μέμφει. ὕβρις. δίκη.
Νεμεσίξει: μέμφεται. καὶ νεμεσίξομαι, φθονῶ. 15
Νεμήσασθαι: διαμερίσασθαι.
Νέμοιτο: καρποῖτο.
Νέμοντα: διοικοῦντα.
Νενησμένην: σεσωρευμένην. 20
Νεοαρδέα: νεωστὶ πεποτισμένην.
Νεογίλον: νεογέννητον.
Νεογνόν: νεωστὶ γεννηθέντα.
Νεόδητον: νεοδάμαστον.
Νεοθαλής: νεωστὶ ἀνελθών.
Νεοθηλής: νεωστὶ βλαστήσασα. 25
Νεόκητον: νεωστὶ κατεσκευασμένον.
Νεοφύτοις: νεωστὶ ῥέονσιν.
Νέος ἐστὶ καὶ ὀξύς: ἀμαθής ἐστὶ καὶ προπετής.
Νεοτευχής: νεωστὶ κατεσκευασμένον.

16. Codex: *νεμεσῆσασθαι* cui in margine ab eadem manu adscriptum est, γρ. *νεμήσασθαι*. Primum, aperte falsum, suppressi.

21. Cod. *νεόγγιλον*.

22. Cod. *γεννηθέν*. Vid. Lycophr. v. 503.

24. Cod. *νεοθαλή*.

27. Cod. *νεοφύτοις*.

Νεόφθιτον: νεωστὶ τελευτήσαν. νεωστὶ φθαρέν.

Νεοχμόν: νέον.

* Νεύματα: βουλευματα.

Νέφος: πλήθος.

5* Νεφώσεως: συννεφείας.

Νεωκόρος: ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων. κο-
ρεῖν γὰρ τὸ σαίνειν καὶ κοσμεῖν ἔλεγον.

Νεωλῆα: νεῶν συναγωγή.

Νεώς: Ἀττικῶς ὁ ναός.

10 Νεώσατε: ἀροτριάσατε.

Νέωτα: τὸ ἐπιὸν ἔτος. ἤτοι εἰς τὸ μέλλον.

Νεωτεροποιός: ἀντάρτης. τύραννος. ἐπιθέτης.

Νεωτερίζειν: καινὰ πράττειν.

Νῆα: ναῦν. πλοῖον.

15 Νηδύς: γαστήρ. μήτρα.

Νῆες: τὰ πλοῖα.

Νῆσον ὕλην: ἐσώρευον ὕλην καὶ νηήσας, ἀπὶ
τοῦ σωρεύσας.

Νηῖδα: ἄπειρον. ἀμαθῆ. ἀσθενῆ.

20 Νηκερδής: ἀνωφελής. ἀσύννετος.

Νηκουστήσας: παρηκούσας.

Νηκτά: ἔνυδρα. κολυμβητά.

Νηλεῶς: ἀπανθρώπως. σκληρῶς.

Νημερτές: ἀληθής.

25 Νηνεμία: ἀνέμων ἀπουσία.

Νήνεμος: ἄνεμον οὐκ ἔχων.

Νηπενθές: ἀπενθές.

Νήπιτοι: ἄφρονες. ἀνόητοι.

Νήποινοι: ἄνευ τιμωρίας.

30 Νηρίθμους: ἀναριθμήτους. ἀπείρους.

Νήσουσιν: σωρεύσουσιν.

5. Cod. συννεφείας.

8. Corrige: νεολαία: νέων συναγωγή.

11. Cod. νέοντα.

13. Cod. κενά.

29. Suidas et Photius: νηποινοί.

Νῆστις: ὁ ἄσιτος. καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ
στομάχου ἔντερον.

Νῆ τήν: μὰ τήν.

Νήχεται: κολυμβᾷ.

Νησύδριον: νησίον μικρόν.

Νικαλην: νίκην.

Νίξει: ῥύπτει. νίπτει. κλύζει. ἀποσμήχει.

Νιφάδες: σταγόνες.

Νίφει: χιονίζει.

Νιφετός: ἡ κατὰ λεπτόν καταφερομένη χιών· τέσσα· 10

ρές εἰσι πῆξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὕδατῶδους [πῆξεως]

ὑγρότης· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ' ἑλαττον μὲν

χιών. ἐπὶ πλεον δὲ χάλαζα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπ'

ἑλαττον πάχυν· ἐπὶ πλεον δὲ κρύσταλλος· ἡ δὲ

νιφετός πῆξις οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλ- 15

λοϊαν χροϊάν ἢ ποιότης αὐτοῦ.

* Νοητά: τὰ μὴ αἰσθητά. τὰ ἀόρατα.

Νοθεύει: ἀπατᾷ. ἀπαλλοτριοῖ.

Νομάδες: βοσκόμεναι ἀγέλαι.

Νομάδων: ἀγρίων βαρβάρων.

Νομαί: μερισμοί.

Νομεύς: βοσκός. ποιμήν.

Νόμιον: δικαίον.

Νομιζόμενα: νόμιμα. ἢ ὑπολαμβανόμενα.

Νομοῖστορες: νομομαθεῖς.

Νομόν: νομήν. βοσκήν.

Νόμος: θεσμός. συνήθεια.

Νοσηλεύεσθαι: νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς.

Νοσηλεύω: νοσοῦντα θεραπεύω.

Νοστήσας: ἐπανελθών.

Νοσφιζόμεθα: χωριζόμεθα.

3. Cod. μάτην, ut vitiose in Photio editum est.

10. Cod. κατάλειπτος.

11. 12. Cod. ὕδατῶδους πῆξεως· ὑγρότης. Hoc importunum
πῆξεως etiam in Photio adest.

24. In margine eadem manus adscripsit: γῆ καὶ γομιά.

Νότιος: ὕψος.

Νόστος: ἡ οἰκάς ἐπάνοδος. ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως.

Νοσφιζόμενον: ὑφαιρούμενον. ἰδιοποιούμενον.

Νυκτίβιος: ὁ ἐν νυκτὶ ὥς ἐν ἡμέρᾳ διάγων.

5 **Νυκτιλόχοι:** οἱ λησταί.

Νύμφαιον: νυμφῶν ἱερόν.

* **Νυμφεύτρια:** ἡ παρὰ νυμφος.

Νυμφοστόλος: νυμφαγωγός.

* **Νύμφη:** πηγὴ. καὶ ἡ νεόγαμος γυνή. Ἰσοκράτης.

10* **Νύμφιος:** κτητικῶς, ὡς Φρύγιος. Λύδιος. Τύριος.

* **Νύσσα:** καμπτήρ. τέρμα. βαθμὶς. φραγμός. τέλος. πλῆρωμα. κλίσις. στρέψις.

Νύχιος: νυκτερινός.

Νύχος: νύξ.

15 **Νώδυννον:** ἀνώδυννον.

Νωδός: ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.

* **Νωθείας:** ἀργίας. βραδυτήτος.

Νωθής: βραδύς. δυσκίνητος. ἄλογος.

Νώνυμος: ἀνώνυμος. ἄδοξος.

20 **Νῶτα θαλάσσης:** ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Νωτοφόρος: ὁ ἐπὶ νώτου βαστάζων.

Νωχελή: βραδεία.

Νωχελής: βραδύς, ὀμαλός, ἄχρηστος.

Ξ.

Ξάλινω: νήθω. σωρεύω.

25 **Ξανθήν:** πυρρόειδη.

Ξανθίξεσθαι: κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας.

Ξάνθοισιν: ὀρνέοις.

Ξεῖνοι: οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.

Ξεναγός: ὁ τῶν ξένων ἡγεμῶν.

30 **Ξεναγῶν:** ξενοδοχῶν.

11. Cod. φραγμός.

22. Cod. νωλεχή: βραδεία.

25. Cod. ξανθή.

- Ξενίαν: καταγώνιον. κατάλυμα.
 Ξενίζειν: ξένη κεχρησθαι φωνή, ἢ ἡθεσιν.
 Ξένιος: ὁ τῆς ξενίας ἑφορος, οἷον ὁ Ζεύς.
 Ξενολόγος: ξένους συλλέγων στρατιώτας.
 Ξεστόν: ἀμαλισμένον. 5
 Ξιφήρης: ξίφος ἔχων.
 Ξιφηφόρος: ξιφήρεις.
 Ξόανον: ἄγαλμα. εἰδωλον. ζωδιον. ἀνδριάς.
 * Ξουθόν: ξανθόν. λεπτόν. ἀπαλόν. ἡλαφρόν. γλω- 10
 ρόν. πυρρόν. ὀξύν.
 Ξουθος: ὄνομα κύριον.
 Ξύλοχος: ὑλώδης τόπος.
 Ξυναίρεται: συνάπτεται.
 Ξυνάορα: γαματήν. 15
 Ξυνήϊα: κοινὰ χοήματα.
 Ξυνοδόκης: ξενοδόχος.
 Ξυνωρίς: συζυγία. ἢ ἄρμα ἐκ δύο ἵππων. συνεξυ-
 γμένον. 20
 Ξυροῦ ἀκμῆς: τοῦ ὀξύτατου. κατὰ λεπτότητα πῶν
 σιδήρων.
 Ξυρίδες: καμακάνα. ξυράδια. ἢ ἄλλα ὑπόδημα διά-
 φορον.
 Ξυσταρχεῖς: τοῦ γυμνασίου ἄρχεις.
 Ξυστίδα: λεπτὸν ὕφασμα. περιβόλαιον.
 Ξυστίς: περισκελὲς ἔνδυμα. 25
 Ξυστόν: κεντόν. ἀκόντιον.
 * Ξυστός: τόπος ἀνειμένος ἀθλητῶν.

10. Photius: πυνθόν, quod corrige.

12. Cod. ξύλοχον.

14. Photius ξυνάορον, quod usitatius est. At nostrum quoque recte se habet. Vid. Hesych. in ξυνάορ.

17. 18. Cod. συνεξυξαμένη.

21. In margine: γρ. ξυγάβδια.

23. Cod. ξυστάρχης: τ. γ. ἄρχης. communi vitio.

27. In margine adscriptum: γρ. ἀνταγμένος.

Ο.

Οαρισμοί: διάλογοι.

Ὅβριμος: ισχυρός.

Ὅβολός: ὁ τόκος. εἶδος νομισματος. ὀβολὸς δὲ παρὰ
Ἀθηναίοις ἕξ ἐστὶ χαλκῶν· ὁ δὲ χαλκοῦς, λεπτῶν
6 ἑπτά· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου λιτρῶν τῶν νῦν
τεσσαράων, καὶ ἦ ἦ καὶ 5. ἡ δὲ μνα̃ ἐξηκοστόν ἐστι
τοῦ ταλάντου· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἑξακλά-
σιόν ἐστι.

Ὅγε: ὁ δῆ.

10 Ὅγχοι: αἱ ἀκίδες.

Ὅγκυλώμενος: ὑπερήφανος.

Ὅγμος: ἡ κατὰ στίχον ἑφοδος τῶν θεωριστῶν. καὶ
ὄγμοι σταχῶν.

Ὅγχναι: ἀγράδες. ἡ ἄπιοι.

15 Ὅδαξ: τοῖς ὁδοῦσιν ἐνδεδηχότως.

Ὅδαξησμός: κνησμός. καὶ ὁδόντων τρισμός.

Ὅδε: ἐγώ· αὐτὸς ἐγώ.

Ὅδμή: ἀποφορά. ὁσμή.

Ὅδοιδόκος: ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανθεῦργος. κλώψ.

20 Ὅδοιπόριον: τὴν ἐπὶ τὸ συμπλεῦσαι εὐωχίαν.

Ὅδυνηφατος: ἡ τὰς ὁδύνας ἀφανίζουσα.

Ὅδωδεν: ὄξει.

Ὅξαι: τὰ δέρματα τῶν ὀνάνθων.

Ὅξος: κλάδος.

25 Ὅθι: ὅπου.

Ὅθνεῖος: ἀλλογενής. ξένος. ἀλλότριος.

Ὅλακες: πηδάλια. αὐχένες.

4. Cod. ἕξ ἑπτά.

6. Compendiosam Codicis scripturam servavi, cum de recepta apud Suidam et Photium lectione valde dubitari possit. Forma η in Cod. nostro et ν et η exprimi solet.

16. Cod. ὁδαξισμός.

20. Cod. συμπλησαι.

Ὁθόναις: λεπτοῖς ὑφάσμασι. καὶ πᾶν τὸ ἰσχνόν, καὶ
μὴ λινούν ἦ.

Οἰακίζει: κυβερνᾷ.

Οἰακιστής: κυβερνήτης.

Οἰακοστροφός: κυβερνήτης.

Οἰακοστροφῶν: κυβερνῶν.

Οἰγνύει: ἀνοίγει.

Οἰδαίνων: φλεγμαίνων. ψύχων.

Οἰδαίνει: οἰδεῖν ποιεῖ.

Οἰδεῖ: φλεγμαίνει. πεφύσεται.

Οἰδημα: ὄγκωμα. φλεγμονή. ἀπόστημα. ὥς ἐκ μετα-
φορᾶς τῶν σωματῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάφσεως καὶ πυ-
σιώσεως λέγεται.

Οἰδήματα: ἐπάρματα. ἢ φουσήματα.

Οἰδησις: φλεγμονή. ἢ φούσημα.

Οἰδμα: κύμα. ἢ πέλαγος.

Οἴεσθαι: ὑπονοεῖν.

* Ὅτι εἰσὶν: προβάτοις.

Οἰηθεῖς: ὑπολαβόν.

Οἴησις: ἔπαρμα. ὑπόνοια.

Οἴκαθε: εἰς τὰ οἴκια.

Οἴκεῖλαι: ἐκβληθῆναι.

Οἴκοθεν: ἐπὶ τῆς οἴκας.

Οἴκοι: ἐν τῷ οἴκῳ.

Οἰκόπεδον: ἐρημον κατάπτωμα οἴκου.

Οἰκότριψ: οἰκότης. οἰκογενὴς δοῦλος.

Οἰκουρός: οἰκονομικός. ἢ οἰκοφύλαξ. οὗρος χά-
ρὸ φύλαξ.

Οἴκτιστον: ἐλεεινόν.

Οἴμησεν: ὥρμησεν. καὶ οἴματα, ὀρμήματα.

Οἴμος: ὁδός. ἢ στίχος. ἢ ῥάβδος κύκλου, ἔνθα καὶ
παροιμία κέκληται, τὸ παροδικόν διήγημα.

1. Cod. ὑφασμα. E compendio male intellecto ὑφασμα natus error.

15. Cod. φλέγμον.

31. Adscripta est correctio ab eadem manu: ἢ κύκλος.

- Οἰμωγή: στεναγμός. Θρήνος.
 Οἰμῶζει: στενάζει.
 Οἰνοβαρές: μέθυσε.
 Οἰνοχοεῖ: κινεῖ.
 5 Οἰνοποτάζων: οἰνοποταῖν. εὐωχούμενος ἐν συμποσίῳ.
 Οἰνοχόος: πυκνέτης.
 Οἰνωπός: οἰνώδης. διανγής. ἢ μέλανος.
 Οὔξας: ἀνολξας.
 Ολόθεν οἶος: ἐκ μόνου μόνος. θέλει δὲ αἰκῦν, μῶ-
 10 νος πρὸς μόνον.
 Οἶοι: μόνου. ἢ δυνατοί.
 Ολομενος: νομίζων.
 Οἶον: τὸ θαυμαστόν.
 Οἶος: μόνος. ὁποῖος.
 15 Οἶόν τε: δυνατόν. ἀρκούντως ἔχειν. κατὰ τὸ δυνατόν.
 Ὅϊος: προβάτου.
 Ὅϊς: αἴξ. ἢ πρόβατον.
 * Οἰογόνφ: μονογενεῖ υἱῷ τοῦ πατρὸς. μόνφ γόνφ
 πατρός.
 20 Οἶος: ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος. καὶ οἶός τε, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος.
 οἶός τ' ἦν, ἔτοιμος ἦν· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ
 ἐσπουδάσεν. Λυσίας· ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἶος
 ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν. σηματοῦσε δὲ καὶ τὸ ἀν-
 ταποδοτικόν· τοιοῦτος, οἶος ἦν ὁ πατήρ.
 25 Οἶον: τὸ ἀνταποδοτικὸν τοῦ τοιούτου, καὶ τὸ ἐπὶ θαυ-
 μασμοῦ. ὥς τό, οὗδ' ἐν γὰρ οἶον ἀκούειν αὐτοῦ
 τοῦ νόμου. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου.
 οὐδ' ἐν οὕτω καλόν οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ
 30 νόμου.

7. Cod. μελανός.

9. Cod. inverse: ἐκ μόνος μόνου. cf. Iliad. ἡ. 39.

15. Cod. ἀρκούν τῷ ἔχειν.

18. Cod. οἰαγόνφ.

22. Cod. ἐσπούδα.

29. Cod. οὗ καλόν. Vid. not. ad pag. 305, 9.

Οἷσει: κομίσει.

Οἷσεται: κομίζεται. λήφεται.

Οἷσθα: οἷδας.

* Οἷσθεις: κομισθεις.

* Οἷσόμενος: κομίσων. φέρων.

5

Οἷστά: φροητά.

* 'Οἷστεύσας: τοξεύσας. σαγιτεύσας.

* 'Οἷστός: βέλος. σαγίττα.

Οἷστρεῖ: ἐρεθίζει. ἐκκαίνει.

Οἷστρηλατούμενοι: πυρνούμενοι. μαινώμενοι.

10

Οἷστρόπληγα: τῇ μανίᾳ πεπληγότα.

Οἷστρος: ἐρεθισμός. ἐκκαυσίς.

Οἷσύπη: ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων.

Οἷσυνηρός: ῥυπαρός.

Οἷσω: κομίσω. ἐνέγκω.

15

Οἷφι: χοῖνιξ.

Οἷχεται: πορεύεται.

Οἷήσομαι: πορεύσομαι.

* Οἷσύνα γέῃα: πλετὰ θησὺν ἀπὸ οἷσός: οἱ

σύα δέ ἐστι φυτόν, ἀφ' οὗ πλέκονται τὰ καλάθια.

20

Οἷχόμενος: πορεύμενος.

Οἷωνόβρωτος: ὀρνέοβρωτος.

Οἷωνοί: σαρκοφάγα ὄρνεα. ἢ σύμβολα.

'Οκέλλει: προσορμεῖ. ἐκρίπτεται εἴρηται ἐπὶ τῶν οὐρανῶν.

'Οκλάζει: χολεύει. εἰς τὸ γόνυ κάρτεται.

25

* 'Οκνών: ἀναδυνόμενος. διστάζει. ἀποσάμνει. λαγ-
γάζει.

* 'Οκρίβαντας: ἐμβάτας. ἐμβωνας.

'Οκρίβας: σχῆμα ἡνιόχου.

'Ολβιοδαίμων: εὐδαίμων. εὐτυχίστατος.

30

* 'Ολβιος: πλούσιος. εὐδαίμων. μακάριος.

ου

20. Cod. καλενθια.

29. Rectissime librarius in margine annotat: γρ. ὄχημα
ἡνιόχον.

- Ὀλβοδότης: πλουτοδότης.
 Ὀλέκει: φονεύει.
 Ὀλέσκει: ὀλοθρεύει.
 Ὀλετήρα: φονέα.
 5 Ὀλίγα ἄττα: ὀλίγα τινά.
 Ὀλιγογνώμων: ὀλιγώρως.
 Ὀλιγαρχοῦμενοι: ὑπὸ ὀλίγων ἀρχῶν. τρεῖς δὲ εἰ-
 σιν πολιτεῖαι· βασιλεία, ὀλιγαρχία, δημοκρατία.
 Ὀλίγγοι: ὁ γόνος τῶν ἀκριδῶν.
 10 Ὀλιγοθέης: ὀλίγα χρῆζων.
 Ὀλιγοδρανής: ὀλίγα ἰσχύων.
 Ὀλίγου δεῖν: σχεδόν. παρὰ μικρόν. λέγεται δὲ καὶ
 χωρὶς τοῦ δεῖν.
 Ὀλισθηρός: εὐόλισθος. εὐχερῶς μεταγινώσκων.
 15 Ὀλκάδες: πλοῖα.
 Ὀλκῆ: δυνάμει. ἢ βάρει. ἢ σταθμῷ.
 Ὀλκήν: ἐπαγωγὴν. τροπὴν.
 Ὀλκοῦς: ἄγειν καὶ ἐφέλκεσθαι δυναμένοις.
 Ὀλκόν: ἰσχυρὸν τόνον. ἢ ἐκυστικόν. ἢ ὄρμον. ἢ
 20 ὀδόν.
 Ὀλκός: ὁδός. ἢ ἀγωγὸς ψεύματος. ἢ οὐρά. ἢ ὀλκός
 κυρίως, τὸ τῶν δρακόντων σύρμα. καταχρηστικῶς
 δὲ καὶ τὸ τῆς τροπίδος ἑκταμα· δρακοντοειδὲς γὰρ,
 διὰ πάσης τῆς νεῶς διήκων.
 25 Ὀλκούς: ἐφελκόμενος.
 Ὀλκούς: ναυστάδμους.
 Ὀλοκαρπύμενον: ὅλον προσφερόμενον.
 * Ὀλος: πάμπας (sic), ὀλικός.
 Ὀλοσχερῶς: ὀλοτελῶς.
 30 Ὀλυρα: ξυιά. εἶδος σπέρματος.
 * Ὀλυμπος: οὐρανός. θεοῦ ὀλητήριον· καὶ ὄρος ἐν
 Μακεδονίᾳ.

9. Cod. ὀλιγγοι sine accentu.

27. Cod. προφέρειται.

- * Ὅμαδος: θόρυβος. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐδοῦν.
 Ὅμαιμος καὶ ὁμαίμων: ἀδελφός. ἢ συγγενής. καὶ
 ὁμονηδύος.
 Ὅμαιχμία: ὁμομαχία. συμμαχία. φίλια. παρὰ τὸ ὁμοῦ
 τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. 5
 Ὅμαρτων: ἀκολουθῶν.
 Ὅμβροήσαντος: πηγάζαντος.
 Ὅμέθνιον: ὁμόφυλον.
 Ὅμείρονται: ἐπιδυμοῦσι.
 Ὅμέστιον: ὁμοοίκον. ὁμοῦλόφιον. 10
 Ὅμευνέτου: συγκοίτου ἀνδρός.
 Ὅμήγυριν: ἄθροισμα. πλήθος.
 Ὅμηρεύειν: συμφωνεῖν.
 Ὅμηρον: ἐνέχυρον. τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον.
 Ὅμιλαδόν: κατὰ ἀθροίσματα. τάγματα. 15
 Ὅμιλος: ἄθροισμα. ὄχλος.
 Ὅμιλεῖ: συναναστρέφεται. ἢ ἀπαντᾷ. ἢ ἐντυγχάνει.
 Ὅμιλλη: ἀορασία. ἢ παχὺς ἀήρ.
 Ὅμόγνια: ὁμογενῆ. γνήσια. ἢ φίλια.
 Ὅμοδίαιτος: ὁμοτράπεζος. 20
 Ὅμοθυμαδόν: ὁμοφρόνως. ὁμοψύχως.
 Ὅμόθυμος: ὁμόφρων. ὁμόψυχος. ὁμόλογος.
 Ὅμονήδυος: ἀδελφὸς γνήσιος.
 Ὅμόργνυσι: ἀπομάσσει. ἀποψήχει.
 Ὅμόρξας: ἐκμάξας. ἀποψήσας. 25
 * Ὅμόσε: εἰς ταυτὸν ἐξ ἐναντίας. χρῶνται δὲ καὶ ἀν-
 τὶ τοῦ σχεδόν. ἐγγύς.
 Ὅμορος: πλησιόχωρος.
 Ὅμοροῦσα: γειτοنيῶσα. πλησίον ἐλθοῦσα.
 Ὅμοῦροθεῖ: συμφωνεῖ. 30
 Ὅμοῦρόφιον: ὁμόσκηρον.
 Ὅμόσε: ὁμοῦ. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. ἢ ἐξ ἐναντίας.
 σφοδρῶς. θρασέως.

9. Cod. ὁμήρονται.

14. Cod. ἐν εἰρήνῃ.

- Ὀμόσιτον: ὁμαῦ τρεφόμενον.
 Ὀμόσπονδος: φίλος.
 Ὀμοτέρμονας: πλησιοχώρους.
 Ὀμοφυής: ὁμογενής.
 5 Ὀμφαλόν: τὸ μεσαίτατον.
 * Ὀμφή: θεία κληδών. ἢ φήμη. καὶ σὺράνιος φωνή.
 Ὀμφήν: ὀνείρου φαντάσματα.
 Ὀναίμην: ἐπιτύχοιμι. ἀπολαύσασθαι.
 Ὀναιντο: ὠφελθεῖεν. καὶ ὄνασθαι, ὠφεληθῆναι.
 10 Ὀνειρόπληκτον: ὑπὸ ὀνείρων πληττόμενον.
 Ὀνειροπολεῖ: φαντάζεται.
 Ὀνειροπόλος: ὀνειροκρίτης.
 Ὀνήσασθαι: ὠφελεῖσθαι. ἀπολαύειν.
 Ὀνησιφόρος: ὠφέλειαν φέρων.
 15* Ὀνητήν: ἀγοραστήν. ἐναπόλαυστον.
 Ὀνθος: βόλιτον. τουτέστι ἡ τῶν βοῶν κόπρος.
 Ὀνιαιά: τοῦ ἵππου τὸ ἀφάδευμα.
 Ὀνίνησιν: ὠφελεῖ (ἢ ὀφέλησιν).
 Ὀνήσασθαι: ὠφελεῖσθαι. ὄνασθαι.
 20* Ὀνοκίνδιος: ὀνηλάτης. ἀστραβηλάτης.
 Ὀνοὶ κανθῆλιοι: οἱ ἀεσαγμένοι. κανθῆλια γὰρ
 τὰ σάγματα.
 Ὀνομήνω: ὀνομάσσω.
 Ὀνουχίζεσθαι: ἀκροβολογεῖσθαι.
 25 Ὀξυβελής: ὀξέως βάλλον. ἢ ὀξύβελος ἔχων.
 Ὀξυωπέστερον: ὀξύτερον βλέπων.
 Ὀξύρροπον: ὀξέως θέον.
 Ὀξυωπεῖν: ὀξέως βλέπειν.

13. Cod. ἀπολαβεῖν.

16. In margine: γρ. βόλιθον.

17. Cod. ὀνιαια.

21. Interpretamentum, quod in Photio desideratur, Noster praebebat.

23. Cod. ὀνομάζω. Vid. Iliad. β'. 488.

27. Cod. θέων.

Οπα: φωνήν.

Ὁπαδός: ἀκόλουθος.

Ὁπάξει: θεωρεῖ. ἢ παρέχει. ἢ διαίκει.

Ὁπη: ὄπου.

Ὁπηνίκα: ὁπότε. ὁπότ' ἔν.

5

Ὁπίστατον: τελευταίωτατον.

Οπλαλ: αἱ πυξίδες. τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες.

Ὁπλή: ὁ κακλοειδής πούς τῶν κτηνῶν, οἷον βοῶν, προβάτων, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἔχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις.

10

Ὁπιτεύειν: ὀπλιζεσθαι.

Ὁπου: ὄπου.

Ὁποι ποτέ: ὄπου ποτέ.

Ὁπου γε δὴ: . . .

Ὁπός: τὸ τῶν δένδρων δάκρυον. καὶ τὸ ἀπύσταγμα τοῦ γάλακτος.

Ὁπόπερος: ὁποῖος.

Ὁποτέρωθεν: ἀπὸ ποίου μέρους.

Ὁπτῆρας: κατασκόπους.

Ὁπωπα: ἐθεασάμην.

20

Ὁρα δὴ καὶ σκόπει: Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην, ἀντὶ τοῦ, βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς.

Ὁρᾶτε: ἀντὶ τοῦ ἐνθυμαῖσθε. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ τῆς παραπροσβείας.

Ὁργᾶν: ἐπιθυμεῖν.

25

* Ὁργάς: τρόπους. Πολιτείας ἔκτῃ Πλάτων· καὶ τὰς ὀργὰς ἢ καὶ ἐπιθυμίας κατεμάνθανον.

Ὁργια: μυστήρια. ἱερὰ.

Ὁργυομένηις: ἐπιθυμοῦσιν.

Ὁρέγει: παρέχει.

30

14. Eadem lacuna in Photio Galeano.

23. 24. Cod. ἐν τῷ παρὰ τῆς προσβείας.

26. Platonis locus est de Republ. VI. Tom. V. p. 164. edit.

Lips.

29. Cod. in margine: γο. ὀργανομένους.

- Ὀργῶσα: ἐπιθυμοῦσα. ἡ μανιῶσα.
 Ὀρέγεται: ἐπιθυμεῖ.
 Ὀρεγνύς: ἐκτείνας.
 Ὀρεκτεῖν: ἐπιθυμεῖν. ταυτὸν δὲ καὶ ὀρεκτιᾶν.
 5 Ὀρείχαλκος: ὁ διανυγῆς χαλκός.
 Ὀρέξει: δώσει. ἐκτείνει.
 Ὀρεξίς: ἐπιθυμία.
 * Ὀρεωκόμος: ἐπιμελετής τῶν ἡμιόνων. ὀρεὺς γὰρ
 ὁ ἡμίονος ἢ ἡ ἡμίονος.
 10 Ὀρέστης: ἐν ὄρεσι διαιτόμενος.
 Ὀρθογόη: χειλιδών.
 Ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὕσης ἐπὶ τοῦτοις: ἀν-
 τι τοῦ κεκινημένης καὶ πεφοβημένης, Ὑπερίδης
 φησί· ὀρθῆς δ' ἡμῖν τῆς πατρίδος οὕσης·
 15 Διόλινος, ἀντι τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἀκραίου.
 Ὀρθροφώτης: ὁ παραγενόμενος ὄρθρου.
 Ὀρθῆν δ' ἐντυγχάνειν: Ὑπερίδης ἀντι τοῦ,
 εὐθύς.
 Ὀρικὰ ξεύγη: οἶονεῖ ἡμιόνους.
 20 Ὀριγνώμεθα: ὀρεγόμεθα.
 * Ὀρκανάς: εἰρκτάς. φυλακάς.
 Ὀρκαπάτην: χλευαστὴν δι' ὄρκων.
 Ὀρκιον: σκήπτρον, καθ' οὗ ἄμυνον οἱ βασιλεῖς. ἢ
 ῥάβδος.
 25 Ὀρμαθός: σύνδεσμος. στήθος.
 * Ὀρμον: λιμένα. ἢ κόσμον γυναικίον.
 Ὀρμίσκος καὶ ὄρμοι: περιτραχήλιος κόσμος. ἐνώτια.
 χαλαστήρια.
 Ὀρνιθευόμενον: μαντευόμενον δι' ὄρνιθος.
 30 Ὀρνυται: ὀρμᾷ.

11. Vid. Hesych. et ibid. VV. DD. nott.

18. Cod. ὑπερίδης.

17. Cod. ὑπερίδης.

20. Cod. ὀρεγόμεθα.

- Ὀροτύπος: ὑλοτόμος.
 Ὀροφος καὶ ὄροφη: ἡ στέγη.
 Ὀροφοιτῶντα: εἰς ὄρη περιερχόμενα.
 Ὀρπηξ: κλάδος.
 Ὀρῶδει: φοβεῖται. 5
 Ὀρῶδία: φόβος.
 Ὀρσοθύρη: θύρα ἐν ὕψει τοῦ τείχους.
 Ὀρυμαγδός: θόρυβος, τάραχος, κτύπος.
 Ὀρφναίην: σκοτεινήν.
 Ὀρφνη: σκοτία, νύξ μέλαινα. 10
 Ὀρχαμος: ἡγεμών.
 Ὀρχάτοις καὶ ὄρχοις: στίχος ἀμπέλων, ἡ ἐτέρων
 φυτῶν.
 Ὀρφτο: βλέπειτο.
 Ὀσημέραι: διὰ παντός, πάντοτε, καθ' ἡμέραν. 15
 Ὅσα μὴ ἀπὴν τό γε ἀτρεμεῖν: ὅσον καὶ ἐφ' ὅδον
 χρόνον οὐκ ἀπὴν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν.
 Ὅσα μὲν τῷ δοκεῖν κακῶς δεῖσαι: τὸ δ' ἀληθὲς
 κακῶν ἀπαλλαγεῖσαι. — ἀντὶ τοῦ μὲν δοκεῖν κακῶς
 δεῖσαι, καὶ ἐξῆς. 20
 Ὅσον βιώσιμον: ὅσον ζῆσαι.
 Ὅσον οὐκ ἀποτετέλεστο: ἀντὶ τοῦ σχεδόν.
 Ὅς' οὐκ: ταχύ, μετ' ὀλίγον, ἢ ἀντὶ τοῦ, ἤδη.
 Ὅτου χάριν: τίνος ἕνεκα.
 Ὅτρηρός: ταχύς, ὀξύτατος, δραστήριος. 25
 Ὅτρύνοντος: κελεύοντος.
 Ὅτῳ γὰρ φίλον: ᾧτινι ἀρέσκει.
 Οὐδεῖς: ἐδάφει.
 Οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου:
 οὐ γὰρ τοιοῦτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν, οἷον ὁ νόμος. 30

1. Cod. ὄρτυπος, et statim in margine: γρ. ὄροτύπος.
 15. Cod. καθημέραν.
 19. Cod. κακῶ. Compendium κακ, (κακῶν) a scriba non in-
 collectum erat.
 22. Cod. ἀπετέλεστο.
 30. Vid. supra in v. οἷον.
 Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Οὐδός: φιλία. βατήρ. τὸ κάτω τῆς θύρας. ἡ ἔδαφος.

Οὐδὲν πρὸς ἕπος: . . .

* Οὐδ' ὧς: οὐδαμῶς δῆ. οὐδ' οὐκως.

Οὐθαρ: τὸ γονιμώτατον μέλος.

5 Οὐθατα: οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων.

Οὐκ ἀθρεῖ: οὐ χωρὶς θείας προνοίας.

Οὐ καθέστηκεν: οὐ νῆφει. μάλνεται.

Οὐκ ἀπὸ τρόπου: οὐ πόρῳ τρόπου.

Οὐ κατὰ κόσμον: οὐ κατὰ κρίπον.

10 Οὐκουν: οὐδαμῶς.

Οὐκ ἀτραχύς: οὐ τραχύς.

Οὐ λελήθασιν: ἀντὶ τοῦ φανεροῦ εἶσιν.

Οὐλή: ἐπιπόλαιον ἔλκος εἰς ὕγειαν ἤκον.

Οὐλῶν: ἀπαλῶν. μαλακῶν.

15 * Οὐ μὴν: ἀλλὰ μὴν. οὐδαμῶς. οὐ μόνον. ἡ ἔτι μὴν.
ὅμως δέ.

Οὐ μὴν δῆ: ἀντὶ τοῦ, ὅμως δῆ. ἥμιστα δῆ. ἀλλὰ
οὐ δῆ.

* Οὐράνιζεν: τὸ πρὸς τὸν οὐρανὸν διῶκεῖτο, Δι-

20 σχύλος.

* Οὐράνιον ἄχος: τὸν κοινορτόν, Σοφελῆς.

Οὐραγεῖ: τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ.

Οὐραγίαν: στρατιὰν τὴν ὀπισθεν ἀκολουθεῖσαν.

Οὐριος: ἐπιδήμιος. ἄνεμος.

25 Οὐρος: ὁ τῆς γῆς ὄρος. καὶ φύλαξ.

Οὐρούς: ὀξυτόνως, τὰ νεώρια. καὶ τὰ περιορίσματα
τῶν νηῶν.

* Οὐτι: οὐδέν. οὐδαμῶς.

Οὐτιθανός: οὐδενὸς ἄξιος.

30 Οὐχ ἥμιστα: μάλιστα. πάντα οὐχ ἦττον.

Οὐχ οἶόν τε: οὐ δυνατόν.

* Οφελον: εἶδε. μακάρι.

2. Kadem lacuna in Cod. Galeano Photii.

9. Cod. τρόπην.

13. Cod. ἐπὶ καλαῖόν.

- * Ὀφθαλμιάσαι: φθορῆσαι. ἐπιβαλεῖν ἐκφυγητικῶς.
 ἢ καὶ τοὺς χρεώστημα (sic).
 Ὀφιομάχης: εἶδος ἀκρίδος, μὴ ἔχον πτερά.
 Ὀφλησις: χρεός. ὀφειλή.
 Ὀφλίσκουσιν καὶ ὄφλουσιν: χρεωστοῦσι. 5
 * Ὀφρα: ὅπως. ἢ μέτρι. ἢ ἕως. ἢ ἴσα.
 Ὀφρυόεντος: ὑπερηφάνου.
 Ὀφρυόεσσα: ὑψηλή.
 Ὀφρύος: ὑπερηφάνιας.
 Ὀχα: ἐξόχως. 10
 Ὀχεα: ἄρματα.
 Ὀχεῖα: μίξις. συνουσία.
 Ὀχεῖον: ἄρμα. δίφρος. ἄμαξα.
 Ὀχετεύει: σαλεύει. μεταφέρει.
 Ὀχετηγός: ὑδροηγός. 15
 Ὀχετός: σωλήν. ἀγωγός. ὕψαξ.
 Ὀχεύς: ὁ ἰμάς τῆς περικεφαλίας, ᾧ συνίσταται περὶ
 τὸν τράχηλον τοῦ φορεῦντος. καὶ ὁ συνίστην τὴν
 θωρακοζώνην ἰμάς.
 Ὀχῆες: δεσμοί. μοχλοί. 20
 Ὀχθας: τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ.
 Ὀχθήσας: στενάζας.
 Ὀχθους: ὕψη. ὑψηλοὺς αἰγιαλούς.
 Ὀχθοί: αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι. καὶ ἔσοχαί.
 Ὀφαρτυτής: μάγειρος. 25
 Ὀφαρτυτική: μαγειρική.
 Ὀψέ: βραδέως.
 Ὀψιγενής: βραδέως γεννηθείς.
 Ὀψελόντες: ὀπτικῶς ἔχοντες. ἰδεῖν βουλόμενοι.
 Ὀψιγόνων: τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἔσο- 30
 μένων.
 Ὀψις: ὄρασις.
 Ὀψιτέλεστον: βραδέως τελειούμενον.

1. Cod. φθονεύσαι. Ultima verba, quae sensu carent, for-
 san audaciori conjectura corrigenda sunt: ἢ ἐπὶ τοῖς χημάσιν.

- Οἰμωγή: στεναγμός. θρήνος.
 Οἰμῶζει: στενάζει.
 Οἰνοβαρές: μέθυσα.
 Οἰνοχοεῖ: κινεῖ.
 5 Οἰνοποτάζων: οἰνοποτῶν. εὐωχούμενος ἐν συμποσίῳ.
 Οἰνοχόος: πικρέωνος.
 Οἰνωπός: οἰνώδης. διαυγής. ἢ μέλας.
 Οἷξας: ἀνολέας.
 Ολόθεν οἶος: ἐκ μόνου μόνος. θέλει δὲ εἰπεῖν, μό-
 10 νος πρὸς μόνον.
 Οἷσι: μόνον. ἢ δυνατόι.
 Ολομενος: νομίζων.
 Ολον: τὸ θανατοῦν.
 Οἶος: μόνος. ὅποιος.
 15 Οἶόν τε: δυνατόν. ἀρκούντως ἔχειν. κατὰ τὸ δυνατόν.
 "Οἶος: προβάτου.
 "Οἷς: αἶξ. ἢ πρόβατον.
 * Ολογόνωφ: μονογενεῖ υἱῷ τοῦ πατρὸς. μόνω γόνω
 πατρός.
 20 Οἶος: ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος. καὶ οἶος τε, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος.
 οἶος τ' ἦν, ἔτοιμος ἦν. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ
 ἐσπούδαξεν. Ἀνσίας: ἐβιάζετο τε γὰρ καὶ οἶος
 ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν. σηματοῦσε δὲ καὶ τὸ ἀν-
 ταποδοτικόν· τοιοῦτος, οἶος ἦν ὁ πατήρ.
 25 Οἶον: τὸ ἀνταποδοτικὸν τοῦ τοιούτου, καὶ τὸ ἐπὶ
 παραδειγμάτων παραλαμβανόμενον. καὶ τὸ ἐπὶ θαν-
 μασμοῦ. ὥς τό, οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκούειν αὐτοῦ
 τοῦ νόμου. Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Μειδίον.
 οὐδὲν οὕτω καλόν οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ
 30 νόμου.

7. Cod. μελανός.

9. Cod. inverse: ἐκ μόνος μόνον. cf. Iliad. ἡ. 39.

15. Cod. ἀρκούν τῷ ἔχειν.

18. Cod. ολογόνωφ.

22. Cod. ἐσπούδα.

29. Cod. οὐ καλόν. Vid. not. ad pag. 305, 9.

Οἷσει: κομίσει.

Οἷσεται: κομίσεται. λήψεται.

Οἷσθα: οἶδας.

* Οἷσθεις: κομισθεις.

* Οἷσόμενος: κομίσων. φέρων.

5

Οἷστά: φροητά.

* Ὅϊστεύσας: τοξεύσας. σαγνιτεύσας.

* Ὅϊστός: βέλος. σαγίττα.

Οἷστρεῖ: ἐρεθίζει. ἐκμαίνει.

Οἷστρηλατούμενοι: πυρνούμενοι. μαινώμενοι. 10

Οἷστροπλήγα: τῇ μανίᾳ πεπληγότα.

Οἷστρος: ἐρεθισμός. ἐκπανσις.

Οἷσύπη: ὁ κύπος τῶν ἐρίων.

Οἷσυνπηρός: ζυπαρός.

Οἷσω: κομίσω. ἐνέγκω.

15

Οἷφι: χοῖνιξ.

Οἷχεται: πορεύεται.

Οἷχήσομαι: πορεύσομαι.

* Οἷσύνα γέῃρα: πλεπὰ σκοπὰ ἀπὸ οἷσύας. οἷ-

σύα δέ ἐστι φυτόν, ἀφ' οὗ πλέκονται τὰ καλάθια. 20

Οἷχόμενος: πορεύόμενος.

Οἷωνόβρωτος: ὀρνέοβρωτος.

Οἷωνοί: σαρκοφάγα ὄρνεα. ἢ σύμβολα.

Ὅκέλλει: προσορμεῖ. ἐκρίπτεται εἴρηται ἐπὶ τῶν πηγῶν.

Ὅκλάζει: χωλεύει. εἰς τὸ γόνυ κάρπτεται. 25

* Ὅκνω: ἀναδύόμενος. διστέζει. ἀποπνέει. λαγ-
γάζει.

* Ὅκρίβαντας: ἐμβάτας. ἄμβωνας.

Ὅκρίβας: σχῆμα ἡνιόχου.

Ὅλβιοδαίμων: εὐδαίμων. εὐτυχεστάτος.

30

Ὅλβιος: πλούσιος. εὐδαίμων. μακάριος.

20. Cod. καλενθια.

29. Rectissime librarius in margine annotat: γρ. ὄχημα
ἡνιόχου.

Ὀλβοδότης: πλουτοδότης.

Ὀλέκει: φονεύει.

Ὀλέσκει: ὀλοθρεύει.

Ὀλετήρα: φονέα.

5 Ὀλίγα ἄττα: ὀλίγα τινά.

Ὀλιγογνώμων: ὀλίγωρος.

Ὀλιγαρχούμενοι: ὑπὸ ὀλίγων ἀρχῶν. τρεῖς δὲ εἰ-
σιν πολιτεῖαι· βασιλεία, ὀλιγαρχία, δημοκρατία.

Ὀλίγος: ὁ γόνος τῶν ἀκριδων.

10 Ὀλιγοθέης: ὀλίγα χοῦζων.

Ὀλιγοδρανής: ὀλίγα ἰσχύων.

Ὀλίγου δεῖν: σχεδόν. παρὰ μικρόν. λέγεται δὲ καὶ
χωρὶς τοῦ δεῖν.

Ὀλίσθηρός: εὐόλισθος. εὐχερῶς μεταγινώσκων.

15 Ὀλκάδες: πλοῖα.

Ὀλκῆ: δυνάμει. ἢ βάρει. ἢ σταθμῷ.

Ὀλκήν: ἐπαγωγήν. τροπήν.

Ὀλκοῖς: ἄγειν καὶ ἐφέλκεσθαι δυναμένοις.

Ὀλκόν: ἰσχυρόν τόνον. ἢ ἑλκυστικόν. ἢ ὄρμον. ἢ

20 ὀδόν.

Ὀλκός: ὀδός. ἢ ἀγωγὸς φεύματος. ἢ οὐρά. ἢ ὀλκός
κυρίως, τὸ τῶν δρακόντων σύρμα. καταχρηστικῶς
δὲ καὶ τὸ τῆς τροπίδος ἑκταμα· δρακοντοειδὲς γὰρ,
διὰ πάσης τῆς νεῶς διήκων.

25 Ὀλκοῦς: ἐφελκομένους.

Ὀλκοῦς: ναυστάθμους.

Ὀλοκαρπύμενον: ὅλον προςφερόμενον.

* Ὀλος: πάμπας (sic). ὀλικός.

Ὀλοσχερῶς: ὀλοτελῶς.

30 Ὀλυρα: ζαιά. εἶδος σπέρματος.

* Ὀλυμπος: οὐρανός. θεοῦ οἰκητήριον· καὶ ὄρος ἐν
Μακεδονίᾳ.

9. Cod. ὀλιγος sine accentu.

27. Cod. προφέρεται.

- * Ὅμαθος: θόρυβος. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐθᾶν.
 Ὅμαιμος καὶ ὁμαίμων: ἀδελφός. ἢ συγγενής. καὶ
 ὁμονηδύος.
 Ὅμαιχιμία: ὁμομαχία. συμμαχία. φιλία. παρὰ τὸ ὁμοῦ
 τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. 5
 Ὅμαρτῶν: ἀκολουθῶν.
 Ὅμβρῆσαντος: πηγᾶσαντος.
 Ὅμεθνιον: ὁμόφυλον.
 Ὅμειρονται: ἐπιθυμοῦσι.
 Ὅμέστιον: ὁμόοικον. ὁμοῦδόφιον. 10
 Ὅμευνέτου: συγκοίτου ἀνδρός.
 Ὅμήγυριν: ἄθροισμα. πλήθος.
 Ὅμηρεύειν: συμφωνεῖν.
 Ὅμηρον: ἐνέχυρον. τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον.
 Ὅμιλαδόν: κατὰ ἀθροίσματα. τάγματα. 15
 Ὅμιλος: ἄθροισμα. ὄχλος.
 Ὅμιλεῖ: συναναστρέφεται. ἢ ἀπαντᾷ. ἢ ἐντυγχάνει.
 Ὅμιχλη: ἀορασία. ἢ παχὺς ἀήρ.
 Ὅμόγνια: ὁμογενῆ. γνήσια. ἢ φίλια.
 Ὅμοδλαιοτος: ὁμοτράπεζος. 20
 Ὅμοθυμαδόν: ὁμοφρόνως. ὁμοψύχως.
 Ὅμόθυμος: ὁμόφρων. ὁμόψυχος. ὁμόλογος.
 Ὅμονήδυσος: ἀδελφὸς γνήσιος.
 Ὅμόργνυσι: ἀπομάσσει. ἀποψήχει.
 Ὅμόρξας: ἐκμάξας. ἀποψήσας. 25
 * Ὅμόσει: εἰς ταυτὸν ἔξ ἐναντίας. χρῶνται δὲ καὶ ἀν-
 τὶ τοῦ σχεδόν. ἐγγύς.
 Ὅμορος: πλησιόχωρος.
 Ὅμοροῦσα: γειτονιῶσα. πλησίον ἔλθοῦσα.
 Ὅμοῦρόθει: συμφωνεῖ. 30
 Ὅμοῦρόφιον: ὁμόσκηνον.
 Ὅμόσει: ὁμοῦ. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. ἢ ἔξ ἐναντίας.
 σφοδρῶς. θρασέως.

9. Cod. ὁμήροται.

14. Cod. ἐν εἰρήνῃ.

- Ὀμόσιτον: ὁμαῦ τρεφόμενον.
 Ὀμόσπονδος: φίλος.
 Ὀμοτέρμονας: πλησιοχώρους.
 Ὀμοφυής: ὁμογενής.
 5 Ὀμφαλόν: τὸ μεσαίτατον.
 * Ὀμφή: θεία κληδών. ἢ φήμη. καὶ οὐράνιος φωνή.
 Ὀμφήν: ὀνείρου φαντάσματα.
 Ὀναίμην: ἐπιτύχοιμι. ἀπολαύσασθαι.
 Ὀναιντο: ὠφελιθεῖεν. καὶ ὄνασθαι, ὠφελιθῆναι.
 10 Ὀνειρόπληκτον: ὑπὸ ὀνείρων πληττόμενον.
 Ὀνειροπολεῖ: φαντάζεται.
 Ὀνειροπόλος: ὀνειροκρίτης.
 Ὀνήσασθαι: ὠφελείσθαι. ἀπολαύειν.
 Ὀνησιφόρος: ὠφέλειαν φέρων.
 15* Ὀνητήν: ἀγοραστήν. ἐναπόλαυστον.
 Ὀνθος: βόλιτον. τουτέστι ἡ τῶν βοῶν κόπρος.
 Ὀνιαλαί: τοῦ ἵππου τὸ ἀφάδευμα.
 Ὀνίνησιν: ὠφελεῖ (ἢ ὠφέλησιν).
 Ὀνήσασθαι: ὠφελείσθαι. ὀνασθαι.
 20* Ὀνοκλίνδιος: ὀνηλάτης. ἀστραβηλάτης.
 Ὀνοι κανθήλαιοι: οἱ σεσαγμένοι. κανθήλια γὰρ
 τὰ σάγματα.
 Ὀνομήνω: ὀνομάσσω.
 Ὀνουχίζεσθαι: ἀκροβολογεῖσθαι.
 25 Ὀξυβελής: ὀξέως βάλλων. ἢ ὀξύβελος ἔχων.
 Ὀξυωπέστειρον: ὀξύτερον βλέπων.
 Ὀξύρροπον: ὀξέως θίειν.
 Ὀξυωπεῖν: ὀξέως βλέπειν.

13. Cod. ἀπολαβεῖν.

16. In margine: γρ. βόλιθον.

17. Cod. ὀνλαία.

21. Interpretamentum, quod in Photio desideratur, Noster praebebat.

23. Cod. ὀνομάζω. Vid. Iliad. β'. 488.

27. Cod. θίειν.

Ο πα: φωνήν.

Ὁ παδός: ἀκόλουθος.

Ὁ πάζει: θεωρεῖ. ἢ παρέχει. ἢ διώκει.

Ὁ πη: ὄπου.

Ὁ πηνίκα: ὁπότε. ὁπότ' ἔν.

5

Ὁ πίστατον: τελευταίωτατον.

Οπ λαλ: αἱ πυξίδες. τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες.

Ὁ πλή: ὁ κωλοειδής. πούς τῶν κτηνῶν, οἷον βοῶν, προβάτων, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις.

10

Ὁ πλιτεύειν: ὀπλίσεσθαι.

Ὁ ποι: ὄπου.

Ὁ ποι ποτέ: ὄπου ποτέ.

Ὁ που γε δή: . . .

Ὁ πός: τὸ τῶν δένδρων δάκρυον. καὶ τὸ ἀπόσταγμα τοῦ γάλακτος.

Ὁ πότερος: ὁ ποῖος.

Ὁ ποτέρωθεν: ἀπὸ ποίου μέρους.

Ὁ πτήρας: κατασκόπους.

Ὁ πωπα: ἐθεασάμην.

20

Ὁ ρα δὴ καὶ σκόπει: Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην, ἀντὶ τοῦ, βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς.

Ὁ ρᾶτε: ἀντὶ τοῦ ἐνθυμῆσθε. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας.

Ὁ ρᾶν: ἐπιθυμεῖν.

25

* Ὁ ρᾶς: τρόπος. Πολιτείας ἔκτῃ Πλάτων· καὶ τὰς ὁρᾶς ἢ καὶ ἐπιθυμίας κατεμάνθανον.

Ὁ ργια: μυστήρια. ἱερά.

Ὁ ρρνομένης: ἐπιθυμοῦσιν.

Ὁ ρέγει: παρέχει.

30

14. Eadem lacuna in Photio Galeano.

23. 24. Cod. ἐν τῷ παρὰ τῆς πρεσβείας.

26. Platonis locus est de Republ. VI. Tom. V. p. 164. edit.

Lips.

29. Cod. in margine: γρ. ὀργανομένους.

- Ὀργῶσα: ἐπιθυμοῦσα. ἢ μανιῶσα.
 Ὀρέγεται: ἐπιθυμεῖ.
 Ὀρεγνύς: ἐκτείνας.
 Ὀρεκτεῖν: ἐπιθυμῆν. ταυτὸν δὲ καὶ ὀρεκτιᾶν.
 5 Ὀρεῖχαλκος: ὁ διαυγῆς χαλκός.
 Ὀρέξει: δώσει. ἐκτείνει.
 Ὀρεξίς: ἐπιθυμία.
 * Ὀρεωκόμος: ἐπιμελετῆς τῶν ἡμιόνων. ὀρεὺς γὰρ
 ὁ ἡμίονος ἢ ἡ ἡμίονος.
 10 Ὀρέστης: ἐν ὄρεσι διαιτούμενος.
 Ὀρθογόη: χελιδών.
 Ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὕσης ἐπὶ τούτοις: ἀν-
 τι τοῦ κεκνημένης καὶ πεφοβημένης, Ὑπερίδης
 φησί· ὀρθῆς δ' ἡμῖν τῆς πατρίδος οὕσης·
 15 Ἀισχίνης, ἀντι τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἀκεραίου.
 Ὀρθοιοφίτης: ὁ παραγενόμενος ὀρθρον.
 Ὀρθῆν δ' ἐντυγχάνειν: Ὑπερίδης ἀντι τοῦ
 εὐθύς.
 Ὀρικὰ ξεύγη: οἶονεῖ ἡμιόνους.
 20 Ὀριγνώμεθα: ὀρεγόμεθα.
 * Ὀρκανάς: εἰρκτάς. φυλακάς.
 Ὀρκαπάτην: χλευαστὴν δι' ὄρκων.
 Ὀρκιον: σκήπτρον, καθ' οὗ ἄμυνον οἱ βασιλεῖς ἢ
 δάβδος.
 25 Ὀρμαθός: σύνδεσμος. στίχος.
 * Ὀρμον: λιμένα. ἢ κόσμον γυναικίον.
 Ὀρμίσκος καὶ ὄρμοι: περιτραχήλιος κόσμος. ἐνώτια.
 χαλαστήρια.
 Ὀρνιθευόμενον: μαντευόμενον δι' ὄρνιδος.
 30 Ὀρνυται: ὀρμαῖ.

11. Vid. Hesych. et ibid. VV. DD. nott.

18. Cod. ὑπερίδης.

17. Cod. ὑπερίδης.

20. Cod. ὀρεγόμεθα.

- Ὀροτύπος: ὑλοτόμος.
 Ὀροφος καὶ ὄροφή: ἡ στέγη.
 Ὀροφοιτῶντα: εἰς ὄρη περιερχόμενα.
 Ὀρηξ: κλάδος.
 Ὀρέω δεῖ: φοβεῖται. 5
 Ὀρέω δία: φόβος.
 Ὀρσοθύρη: θύρα ἐν ὕψει τοῦ τοίχου.
 Ὀρυμαγδός: θόρυβος. τάραχος. κτύπος.
 Ὀρφναίην: σκοτεινήν.
 Ὀρφνη: σκοτία. νύξ μέλαινα. 10
 Ὀρχαμος: ἡγεμών.
 Ὀρχάτοις καὶ ὄρχοις: στίχος ἀμπέλων, ἡ ἐτέρων
 φυτῶν.
 Ὀρεῖτο: βλέπειτο.
 Ὀσημέραι: διὰ παντός. πάντοτε. καθ' ἡμέραν. 15
 Ὅσα μὴ ἀπὴν τό γε ἀτρεμεῖν: ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον
 χρόνον οὐκ ἀπὴν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν.
 Ὅσα μὲν τῷ δοκεῖν κακωθεῖσαι: τὸ δ' ἀληθὲς
 κακῶν ἀπαλλαγεῖσαι. — ἀντὶ τοῦ μὲν δοκεῖν κακῶς
 θεῖσαι, καὶ ἐξῆς. 20
 Ὅσον βιώσιμον: ὅσον ζῆσαι.
 Ὅσον οὐκ ἀποτετέλεστο: ἀντὶ τοῦ σχεδόν.
 Ὅς οὕτω: ταχύ. μετ' ὀλίγον. ἢ ἀντὶ τοῦ, ἥδη.
 Ὅτου χάριν: τίνος ἕνεκα.
 Ὅτρηρός: ταχύς. ὀξύτατος. δραστήριος. 25
 Ὅτρύνοντος: κελύοντος.
 Ὅτῳ γὰρ φίλον: ὅτινι ἀρέσκει.
 Οὕδεις: ἐδάφει.
 Οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου:
 οὐ γὰρ τοιοῦτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν, οἷον ὁ νόμος. 30

1. Cod. ὄρεντος, et statim in margine: γρ. ὄροτύπος.
 15. Cod. καθημέραν.
 19. Cod. κακῶ. Compendium κακῶ (κακῶν) a scriba non intellectum erat.
 22. Cod. ἀπετέλεστο.
 30. Vid. supra in v. οἷον.
 Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Οὐδός: φλιά. βατήρ. τὸ κάτω τῆς θύρας. ἡ ἔδαφος.

Οὐδὲν πρὸς ἕπος:

* Οὐδ' ὧς: οὐδαμῶς δῆ. οὐδ' οὐκως.

Οὐθαρ: τὸ γονιμώτατον μέλος.

5 Οὐθατα: οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων.

Οὐκ ἀθρεῖ: οὐ χωρὶς θείας προνοίας.

Οὐ καθέστηκεν: οὐ νῆφει. μαίνεται.

Οὐκ ἀπὸ τρόπου: οὐ πόρῳ τρόπου.

Οὐ κατὰ κόσμον: οὐ κατὰ πρέπον.

10 Οὐκουν: οὐδαμῶς.

Οὐκ ἀτραχύς: οὐ τραχύς.

Οὐ λελήθασιν: ἀντὶ τοῦ φανεροῦ αἵτις.

Οὐλή: ἐκικόλαιον ἕλκος εἰς ὑγίαν ἤκον.

Οὐλῶν: ἀπαλῶν. μαλακῶν.

15 * Οὐ μὴν: ἀλλὰ μὴν. οὐδαμῶς οὐ μόνον. ἡ ἔτι μὴν.
ὅμως δέ.

Οὐ μὴν δῆ: ἀντὶ τοῦ, ὅμως δῆ. ἤμισα δῆ. ἀλλὰ οὐ δῆ.

* Οὐράνιζεν: τὸ πρὸς τὸν οὐρανὸν διακινεῖτο, Δι-

20 σχύλος.

* Οὐράνιον ἄχος: τὸν κοινορτόν, Σοφακλῆς.

Οὐραγεῖ: τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ.

Οὐραγίαν: στρατιὰν τὴν ὀπισθεν ἀκολουθεῖσαν.

Οὐρίος: ἐπιδέξιος. ἐπιτήδειος ἄνθρωπος.

25 Οὐρός: ὁ τῆς γῆς ὄρος. καὶ φύλαξ.

Οὐρούς: ὀξύτωνος, τὰ νεώρια. καὶ τὰ περιορίσματα τῶν νηῶν.

* Οὐτι: οὐδέν. οὐδαμῶς.

Οὐτιδανός: οὐδενὸς ἄξιος.

30 Οὐχ ἤμισα: μάλιστα. πάντα οὐχ ἤτεν.

Οὐχ οἶόν τε: οὐ δυνατόν.

* Οφελον: εἶθε. μακάρι.

2. Eadem lacuna in Cod. Galeano Photil.

9. Cod. τρόπην.

13. Cod. ἐπὶ παλαιόν.

- * Ὀφθαλμιάσαι: φθορῆσαι. ἐπιβαλεῖν ἐκφυγητικῶς.
 ἢ καὶ τοὺς χρεώστημα (sic).
 Ὀφιομάχης: εἶδος ἀκρίδος, μὴ ἔχον πτερὰ.
 Ὀφλησις: χρέος. ὀφειλή.
 Ὀφλίσκουσιν καὶ ὄφλουσιν: χρεωστοῦσι. 5
 * Ὀφρα: ὄπως. ἢ μέγρι. ἢ ἔως. ἢ ἵνα.
 Ὀφρυόεντος: ὑπερφηφάνου.
 Ὀφρυόεσσα: ὑψηλή.
 Ὀφρύος: ὑπερφηφάνιας.
 Ὀχα: ἐξόχως. 10
 Ὀχεα: ἄρματα.
 Ὀχεῖα: μίξις. συνουσία.
 Ὀχεῖον: ἄρμα. δίφρος. ἄμαξα.
 Ὀχετεύει: σαλεύει. μεταφέρει.
 Ὀχετηγός: ὑδρογός. 15
 Ὀχετός: σωλήν. ἀγωγός. ῥύαξ.
 Ὀχεύς: ὁ ἰμάς τῆς περικεφαλαίας, ᾧ συνέχεται περὶ
 τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος. καὶ ὁ συνέχων τὴν
 θωρακοζώνην ἰμάς.
 Ὀχηες: δεσμοί. μοχλοί. 20
 Ὀχθας: τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ.
 Ὀχθήσας: στενάζας.
 Ὀχθους: ὕψη. ὑψηλοὺς αἰγιαλοὺς.
 Ὀχθοί: αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πετρεῖαι καὶ ἔσοχαί. 25
 Ὀψαρτυτής: μάγειρος.
 Ὀψαρτυτικῆ: μαγειρικῆ.
 Ὀψέ: βραδέως.
 Ὀψιγενής: βραδέως γεννηθείς.
 Ὀψείοντες: ὀπτικῶς ἔχοντες. ἰδεῖν βουλόμενοι.
 Ὀψιγόνων: τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἔσο- 30
 μένων.
 Ὀψις: ὄρασις.
 Ὀπιτέλεστον: βραδέως τελειούμενον.

1. Cod. φθορευσαι. Ultima verba, quae sensu carent, for-
 an audaciori conjectura corrigenda sunt: ἢ ἐπὶ τοῖς χρεήμασιν.

Ὅφον: πᾶν προσόψημα. ἢ προσφάμιον.
 Ὅφωνα: κέρδη. χαρίσματα.

Π.

- Πάγας: δίκτυα. παγίδας.
 Παγκάλης: πᾶν καλῆς.
 5 Παγκρατιασταῖς: ἀθληταῖς. πύκταις.
 Παγκράτιον: πυγμῇ. ἀγών. ἀθλησις.
 Πάγοι: αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὄρων.
 Πάγον εὐτειχῆ: ἐν ὄρει τετειχισμένον.
 Παιάν: εἶδος ᾠδῆς.
 10 Παιᾶνας: κάμους. εὐφημίας.
 Παιδικά: ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρσένων ἐρωμένων τάπτε-
 ται ἢ λέξις· παραδείγματα τοῦ ἐπὶ τῶν ἀρσένων· εἰ-
 τεσθαι πολλά, καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως ἐρασταῖς δῆλον
 ὡς οὕτως ἐξείληπται· ἐπιδόντων γάρ τι τῶν Σατί-
 15 ρων εἰς τὴν γυναικίαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοῖνις·
 Παπαί, τὰ παιδίχ', ὡς ὄρω, σ' ἀπώλεσαν.
 καὶ Κρατῖνος Πανόπταις·
 μισεῖς γὰρ πᾶν τὰς γυναῖκας, πρὸς
 παιδικὰ δὲ τρέπει νῦν.
 20 οἱ δὲ ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς γυναῖκας, Εὐπο-
 λῖς· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς ἀνδραγολογία τις·

8: Cod. εὐτυχῆ.

16. Cod. τὰ παιδί'. Photius et Suidas: ὡς ὄρω, ἀπώλεας.

18. 19. πᾶν, quod Noster praebet, dederunt etiam Porsonus apud Dobree ad Aristoph. Avv. 718. et Blomfield in Museo crit. Cantabr. P. II. p. 143. τρέπη Photius et Suidas exhibent; τρέπει Schol. ad Aristoph. Vesp. 1021. Varias VV., DD. conjecturas afferunt Runkel. in Crat. fragm. p. 43. et Dindorfius ad Aristoph. Schol. p. 552. quibus adde, quas nuper de hoc loco disputavit C. G. Lucas in libello de Cratino et Eupolide pag. 27. Hermannus, cui in his rebus primum est suffragium, locum in duos iambicos catalecticos dividit, eosque ita legendos censet:

μισεῖς δὲ τὰς γυναῖκας
 πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπει νῦν.

ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς [γε] τοῖς σοῖς παι-
δικοῖς.

καὶ Κρατῖνος δὲ Ὁραῖς, τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦν-
τος τοῦ Διονύσου ἐρώσῃς, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ.

— μακάριος τῶν παιδικῶν. 5

Οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι,
ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάννυ, κατὰ μετα-
φορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων. Πλάτων Φαίδρω· ἐσπεύ-
δακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν
ἐπελαβόμεν· ἐρεσχελήσω σε. λέγεται δὲ καὶ 10
παιδικόν καὶ τὸ παιδαριῶδες, οἷον τὸ ἀρμόζον παι-
δι ὄν· ἡ δὲ λέξις ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρω-
μένων.

Παιδοκόμον· παῖδα τρέφοντα.

Παιδολετῆρα· παιδοφόνον. 15

Παιδοτρίβας· ἀλείπτας· γυμναστάς.

Παιδοῦσα· ἐγκύμων.

Παίει· τύπτει.

Παιπάλη· ἄλευρον ἀπὸ κριθῶν, ἢ ἀπὸ κέγγρου.

Παιπάλημα· τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ, 20
καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοῖα.

Παῖσαι· τύψαι.

Παισθεῖς· τυπτηθεῖς.

Παιττεῖαις· παιδίαῖς. ἀνδραῖς.

1. γέ, quod optime locum apud Photium constituit, Noster et Suidas omiserunt; Mire profecto Lucas l. l. p. 27: πρὸς ταῖς σοῖ-
αι π. quod certe nunc ipse improbat.

3. Cod. ὁρᾷς, ut Suidas et Photius. Emendatio debetur Kustero.

8. Plat. Phaedr. Tom. VIII. p. 13. edit. Lips. Cod. ἐρε-
σχέλω.

11-12. Cod. παιδίον, literis, non compendio literarum scriptum
habet. Quod moneo ob Osanni suspicionem, quam ad Philém.
p. 290. contra Editorem Bibliothecae Coislinianae protulit.

17. Cod. παιδοῦσσα.

24. Locus corruptus. Bene Photius: πεττεῖαις· παιδίαῖς. τά-
βλαις, ut Kusterus ad Suidam correxerat. Vid. Nestr. infra in v.
πεττεῖνύσαιν et in v. πέτται.

Παιῶνας: ἱατρούς. καὶ ἀλαλαγμούς. καὶ παιωνί-
ζειν, τὸ ἀλαλάζειν.

Παιωνεῖον: ἱατρεῖον. θεραπευτήριον. φάρμακον.

Παλάθαι: μᾶζαι συνκῶν.

6 Παλαιγενές: πρεσβύτατον.

Παλαιστάς: σπινθαμάς. ἢ ἐν πάλῃ.

Παλαιφάτου: παλαιῶς. καὶ ἀρχαίως. περὶ ἧς ἔφασαν
ἔκπαλαι μύθους,

Παλαμναῖος: φονεύς. ἢ μιᾶρός. παλαμναῖοι γὰρ
10 λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες, παρὰ τὴν
παλάμην.

Παλαμωμένων: χειρὶν ἐργαζομένων.

Παλαμᾶσθαι: τεχνάζεσθαι.

Παλαμῶν: χειρῶν.

15 Παλίλλογα: καλίσυλλεκτα.

Παλίλλογία: ταυτολογία.

Παλιμβαλής: ὁ ἀνάταυρα περᾶν.

Παλίμβιος: ὁ ἐξ ἀναβιώσεως.

Παλιμβολία: ἡ εὐμετέβλητος γνώμη.

20* Παλίμβολος: ἀδόκιμος. εὐμετέβολος. ἀνελεύθερος.
ὁ τρίκρατος δοῦλος.

Παλιμπετής: ὀπισθόρμητος.

Παλίμφημα: δύσφημα. κακά. ἐναντία.

Παλινάγγελος: ὁ πάλιν ἐκ ανελκτῶν ἀγγελί.

25 Παλινάγρετον: πάλιν καὶ αὐθις ὑστερόληπτον.

Παλινδικεῖ: ἐπισυνάπτει δίκεν.

Παλινδρομῶν: ὑποστρέφων.

Παλινοδία: ἡ ἐναντία ὁδός.

Παλινόρσος: ὀπισθόρμητος.

30 Παλιντρέπelson: ἀντίστροφον. ἐναντίον. ἀντι-
στραμμένον.

* Παλινφθία: ἐναντία φθῆ. ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν

8. Cod. παιώνιον.

6. Cod. ἐν πάλῃ. Vitioue Photinus: ἔκπαλαι.

τοῖς προτέροις, οἷα Στεσίχορος ἐκ τῆς Τρώϊκῃς
Ἑλένης.

Παλίφθορον: εἰς τοῦπίσω ἐφαρμηνεύς.

Παλίωξις: ἡ ἐξ ὑποστοφῆς δίωξις. δι' ἃν οἱ φεύ- 5
γοντες μεταβαλλόμενοι διώκουσιν.

Παλλόμενον: ἀλλόμενον. κληρούμενον.

Παλμός: τρόμος. σεισμός.

Πάλος: κλήρος.

Παλτά: τὰ δόρατα.

Παλταρία: σεμίδαλις. 10

Παμμάχιον: παγκράτιον.

Παμμήστορας: πάντων τεχνίτας.

Πάμπαν: παντελῶς. Δράκων δὲ ὁ Στρατιώντι-
κεὺς συναλοιφὴν εἶναι φησι.

Παμπήδην: παντελῶς. 15

Παμπληθεῖς: πάνν πολλὰς.

Παμφάης: ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρετής.

Παμφόρος: παντοῖα φέρων.

Παναγέης: καθαρῶς.

Πανάκεια: θεραπεία. 20

Παναλκῆς: ισχυρότατον.

Πανάνυτον: πάνταδύνατον.

Πανάπυστος: ἀπήκοος.

Παναρμόνιον: πάντοθεν ἡρμωμένον.

Παναυγέης: πάνν λαμπρόν. 25

Πανδαισίας: πολυτελοῦς τραπέζης. εὐωχίας.

* Πανδαισίον: πολυτελὴς τραπέζα.

Πανδαμάτωρ: πάντας ὑποτάσσων.

Πανδερεκεῖς: πάντα ὁρῶντες.

Πανδήμου: παντὸς τοῦ πλήθους. ἢ παντὸς δημώ- 30
δους καὶ ἀγελαίου ὄχλου.

* Παννύχιον: ὅλην τὴν νύκτα.

8. Cod. παλίφθορον. Θ in φ transitt.

6. Cod. κληρούμενον.

14. Reliqua habet Suidas.

Πανομφαίφ: ὅ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.

Πανόπτῃς: πολυόφθαλμος.

Πανόπτρια:

5 Πανοσπρία: ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις.

Πανοῦργος: ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος.

Πανσθενέστατον: ἰσχυρότατον.

Παντέλειον: ὁλόκληρον.

10 Παντευχία: πανοπλία.

Παντὶ σθένει: ὅλη δυνάμει.

Παντί τῳ: παντί τινι.

Παντοδαπά: παντοῖα.

Πάντοσε: πανταχοῦ.

15 Πανύστατον: πάντων ἔσχατον.

Πανώλης: πανώλεθρος.

Παπάξοισιν: πατέρα καλοῖεν.

Παρά: διά.

Παραβαλεῖς: παραθήσεις. ἐπιφοιτήσεις. ὁμοιώσεις.

20 Παναυγές: πάνυ λαμπρόν.

Παραβιβάζεσθαι: παραβαίνεσθαι.

Παραβλήδην: ἀπατητικῶς. παραλογιστικῶς.

Παραβληθῆσόμενος: συγκριθῆσόμενος. ὁμοιωθῆσόμενος.

25 Παράβλωπες: παρορῶντες. στραβοί.

Παραβολή: πραγμάτων ὁμοίωσις.

Παραβύουσα: παρακαλύπτουσα.

Παράβυστον: παρακεκρυμμένον. λάθρα γινόμενον.

Παραγκωνίσας: ἀποστρέψας. ἐκ τῶν ἀγκῶνων

30 δήσας.

Παραγνούς: παρανοήσας.

4, Hoc conjunge cum antecedentibus, inserta particula καί, ut Photius habet.

29. Cod. παραγκωνήσας.

Παραγγείλας:

Παραγράφεται: ἐξουθενεῖ. παραιτεῖται. ἀποβάλλεται.

Παράδειγμα: εἰκάν. ἡ χαρακτηρ ἐννοίαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγματος. ἰστέον δέ, ὅτι ἄλλο παράδειγμα, ὃ καὶ ἄλλο παραβολή. παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅτ' ἂν ἀντιπαραθῇ τις ὅμοιον ὁμοίῳ, οἶον, λογικὸν λογικῷ. παραβολή δέ, ὅτ' ἂν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ, οἶον, ἀλόγῳ λογικόν, ἢ ἔμπαλιν.

* **Παράδειξις:** ὁμοιότης. δῆλωσις, 10

Παρά δίκη: παρὰ τὸ δίκαιον.

Παράδοξον: ἀπροςδόκητον. θυμαστόν.

Παραξηλῶν: παροξύνων. ζηλοτυπῶν.

Παραθέουσι: παρατρέχουσι.

Παραθήγειν: ἀκονᾶν. παροξύνειν. 15

Παραθήξονται: παρακονήσονται.

Παραθήσῃς: παρίδῃς.

Παραιρήσεται: ἀφαιρήσεται.

Παραιροῦνται: ἀφαιροῦνται.

Παράλεια: ἀπαλσία. χαλεπά. 20

Παρατεῖσθαι: παρακαλεῖν. συγγνώμην αἰτεῖν.

Παραιτητής: παρακλήτωρ. ἢ ἀπολογούμενος.

Παρακαταθήκη: ἐνέχυρον.

Παρακελεύεται: προτρέπεται. διεγείρει.

Παρακεκομμένος: μαινόμενος. ἐξέστηκώς. παρὰ-25
φρων.

Παρακινουῦντα: ἐξιστάμενον.

Παρακοίτης: ἀνὴρ.

Παρακροτοῦντες: παραδαρδύνοντες, παρορμῶντες.

Παράλλαξον: ἀπέρλθε. 30

* **Παραλογισμός:** ἀπάτη λογισμοῦ. παραλογισμὸς λέγεται καὶ ὁ παραψηφισμός.

1. Eadem lacuna in Photio.

17. Cod. παραθήσας.

Παράλληλον: ὅμοιον. ἀκόλουθον. ἐγγὺς ἀλλήλων.
ἐξ ἴσου.

Παραλογιστής: ἀπατεών.

Παραμείψας: παραλλάξας.

5 Παραλόγον: τὸ ἀνέλπιστον. παρὰ προσδοκίαν.

Παραμυθῆσαι: συμβουλευῆσαι. καὶ παραμυθῆ-
σασθαι ὡσαύτως.

Παράπηγμα: κανόνα. καὶ εἰδός τι ὄργανον ἀστρο-
νομικοῦ.

10 Παραπλαγιάσας: πλάσάμενος.

* Παραπλήξ: μαινόμενος. παράφρων. τὰς φρένας
βεβλαμμένος.

Παραπλήγας πέτρας: παραλλας. πλησσομένης ὑπὸ
τῆς θαλάσσης.

15 Παραπληξία: μανία.

Παραπόδας: εὐθέως. ἢ ἐγγύς. ἢ πλησίον.

Παραρρήτοῖς: παρηγορικοῖς λόγοις. παραμυθήσασιν.
ὑποδήκας. οἱ δέ, συμβουλαῖς.

Παραρρύματα: δέρξεις. σκεπάσματα.

20 Παραρρύωμεν: παραπέσωμεν.

Παρασάγγης: εἶδος μέτρου. Περσικοῦ, ὃ ἐστὶ
σταδίων τριάκοντα.

Παρασημαίνει: δηλοῖ. χαράττει.

Παράσημος: ἀδόκιμος.

25 Παράσιτος: κοσσοτράπεζος.

Παρασπιστής: παρεστὼς ὀπλίτης.

Παρασταδόν: παραστατικῶς. κατὰ τρόπον. κατὰ τὸ
δέον.

Παραστησάμενος: παραλαβών. ἐλαύν. καταστρεφά-

30 μενος.

17. Cod. παρ' ἀρετοῖς. Pro συμβουλαῖς, Suidas συμβούλοις
praebet, Photius συμβόλοις. Nostrum praeplacet.

19. Cod. παραρύματα.

20. Cod. παραρυνόμεν.

Παρά σφίσιν: παρ' αὐτοῖς.

Παρασχεδόν: παραντίκα.

Παρά τούτου: ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τούτου. καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ, πρὸς τοῦτον. οὕτως πανταχοῦ Ἀρξιδιανός.

5

Παρατέθηγμαι: ἠκόνημαι.

Παρατηρημάτων: ἐπιτηρήσεων. κληδονισμῶν. καὶ ἀπαντήσεων καὶ οἰωνοσκοπιῶν καὶ μαντιῶν.

Παρατρέχει: παραφωνεῖ. εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων, ὅτ' ἂν τοῖς οἰκείοις νεοτεοῖς γοερά ἐπι- 10 φωνῶσι.

Παραυδήσας: παραμυθησάμενος.

Παράφορος: ὁ παρ' ἑαυτὸν ὑπὸ δαίμονος παραφε- 15 ρόμενος.

Παραχαράκτης: διαστροφύς.

15

Παραχρᾶται: πολὺ σφοδρῶς συνουσιάζει. ἀκολάστως μιγνύται: εἴρεται δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστου πράγματος [δ'] ἐκ περιουσίας γίνεσθαι.

Παρεγγραπτον: νόθον.

Παρεγγράπτους: ξένους. νόθους.

20

Παρεγγυᾷ: παραδίδωσιν. παραγγέλλει. παρανεί. παρακατατίθεται.

Παρεγγυήσαντος: παρασχόντος.

Παρεθεῖς: παραλυθεῖς.

Παρεθέντος: ἐκλυθέντος.

25

Παρεῖαι γνέθος. καὶ μέρος τῆς νεώς.

Παρήκοντα: παρατείνοντα. ὡς διήκοντα, ἐπεκ- 30 τεινόμενα.

Παρεικότος: παραλελυμένου.

Παρειμένου: κεχαυνωμένου.

30

Παρειμένος: παρεωραμένος.

17. ὁ deest in Cod., ut in Photio.

21. Recte conjunxit Noster, quae Suida in duas glossas dissolvit

27. Cod. παρείκοντα.

- Ὀργῶσα: ἐπιθυμοῦσα. ἢ μανιῶσα.
 Ὀρέγεται: ἐπιθυμεῖ.
 Ὀρεγνύς: ἐκτείνας.
 Ὀρεκτεῖν: ἐπιθυμεῖν. ταυτὸν δὲ καὶ ὄρεκτιᾶν.
 5 Ὀρείχαλκος: ὁ διανγῆς χαλκός.
 Ὀρέξει: δώσει. ἐκτείνει.
 Ὀρεξις: ἐπιθυμία.
 * Ὀρεωκόμος: ἐπιμελετῆς τῶν ἡμιόνων. ὄρευς γὰρ
 ὁ ἡμίονος ἢ ἡ ἡμιλονος.
 10 Ὀρέστης: ἐν ὄρεσι διαιτόμενος.
 Ὀρθογόη: χελιδών.
 Ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τούτοις: ἀν-
 τι τοῦ κεκινημένης καὶ πεφοβημένης, Ὑπερίδης
 φησί. ὄρθῆς δ' ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης.
 15 Αἰσχίνης, ἀντὶ τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἀνεραίου.
 Ὀρθριοφώτης: ὁ παραγενόμενος ὄρθρου.
 Ὀρθῆν δ' ἐντυγχάνειν: Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ
 εὐθύς.
 Ὀρικὰ ξεύγη: οἶοναι ἡμιόνους.
 20 Ὀριγνώμεθα: ὀρεγόμεθα.
 * Ὀρκανάς: εἰρκτάς. φυλακάς.
 Ὀρκαπάτην: χλευαστὴν δι' ὄρκων.
 Ὀρκιον: σκηπτρον, καθ' οὗ ὤμνουν οἱ βασιλεῖς. ἢ
 ῥάβδος.
 25 Ὀρμαθός: σύνδεσμος. στίχος.
 * Ὀρμον: λιμένα. ἢ κόσμον γυναικίον.
 Ὀρμίσκος καὶ ὄρμοι: περιτραχήλιος κόσμος. ἐνώτια.
 χαλαστήρια.
 Ὀρνιθευόμενον: μαντευόμενον δι' ὄρνιθος.
 30 Ὀρνυται: ὀρμαῖ.

11. Vid. Hesych. et ibid. VV. DD. nott.

13. Cod. ὑπερίδης.

17. Cod. ὑπερίδης.

20. Cod. ὀρεγώμεθα.

- Ὁροτύπος: ὑλοτόμιος.
 Ὁροφος καὶ ὄροφή: ἡ στέγη.
 Ὁροφοιτῶντα: εἰς ὄρη περιερχόμενα.
 Ὁρπηξ: κλάδος.
 Ὁρῶδεϊ: φοβεῖται. 5
 Ὁρῶδλια: φόβος.
 Ὁρσοθύρη: θύρα ἐν ὕψει τοῦ τείχους.
 Ὁρυμαγδός: θόρυβος. τάραχος. κτύπος.
 Ὁρφναίην: σκοτεινήν.
 Ὁρφη: σκοτία. νύξ μέλαινα. 10
 Ὁρχαμος: ἡγεμών.
 Ὁρχάτοις καὶ ὄρχοις: στίχος ἀμπέλων, ἢ ἐτέρων
 φυτῶν.
 Ὁρῶτο: βλέπειτο.
 Ὁσημέραι: διὰ παντός. πάντοτε. καθ' ἡμέραν. 15
 Ὅσα μὴ ἀπὴν τό γε ἀτρεμεῖν: ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον
 χρόνον οὐκ ἀπὴν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν.
 Ὅσα μὲν τῷ δοκεῖν κακωθεῖσαι: τὸ δ' ἀληθεῖς
 κακῶν ἀπαλλαγεῖσαι. — ἀντὶ τοῦ μὲν δοκεῖν κακῶς
 θεῖσαι, καὶ ἐξῆς. 20
 Ὅσον βιώσιμον: ὅσον ζῆσαι.
 Ὅσον οὐκ ἀποτετέλεστο: ἀντὶ τοῦ σχεδόν.
 Ὅς οὕτω: ταχύ. μετ' ὀλίγον. ἢ ἀντὶ τοῦ, ἥδη.
 Ὅτου χάριν: τίνος ἕνεκα.
 Ὅτρηρός: ταχύς. ὀξύτατος. δραστήριος. 25
 Ὅτρύνοντος: κλεύνοντος.
 Ὅτφ γὰρ φίλον: ὥτινι ἀρέσκει.
 Οὕδεις: ἐδάφει.
 Οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου:
 οὐ γὰρ τοιοῦτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν, οἷον ὁ νόμος. 30

1. Cod. ὄρτυπος, et statim in margine: γρ. ὄροτύπος.

15. Cod. καθημέραν.

19. Cod. κακῶ. Compendium κακ, (κακῶν) a scriba non intellectum erat.

22. Cod. ἀπετέλεστο.

30. Vid. supra in v. οἷον.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Οὐδός: φλιά. βατήρ. τὸ κάτω τῆς θύρας. ἡ ἔξαρτος.

Οὐδὲν πρὸς ἕπος: . . .

* Οὐδ' ὧς: οὐδαμῶς δῆ. οὐδ' οὕτως.

Οὐθαρ: τὸ γονιμώτατον μέλος.

5 Οὐθατα: οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων.

Οὐκ ἀθρεῖ: οὐ χωρὶς θείας προνοίας.

Οὐ καθέστηκεν: οὐ νῆφει. μαίνεται.

Οὐκ ἀπὸ τρόπου: οὐ πόρῳ τρόπου.

Οὐ κατὰ κόσμον: οὐ κατὰ κρίνον.

10 Οὐκουν: οὐδαμῶς.

Οὐκ ἀτραχύς: οὐ τραχύς.

Οὐ λελήθασιν: ἀντὶ τοῦ φανεροῦ αἵμα.

Οὐλή: ἐπιπόλαιον ἔλκος εἰς ὑγίαν ἤκον.

Οὐλῶν: ἀπαλῶν. μαλακῶν.

15 * Οὐ μὴν: ἀλλὰ μὴν. οὐδαμῶς. οὐ μόνον. ἢ ἔτι μὴν.
ὄμως δέ.

Οὐ μὴν δῆ: ἀντὶ τοῦ, ὄμως δῆ. ἤμισια δῆ. ἀλλὰ
οὐ δῆ.

* Οὐράνιζεν: τὸ πρὸς τὸν οὐρανὸν διῴκνετο, Δι-

20 σχύλος.

* Οὐράνιον ἄχος: τὸν κοινορτόν, Σοφικλῆς.

Οὐραγεῖ: τὸ τέλος αἰγι τοῦ στρατοῦ.

Οὐραγίαν: στρατιὰν τὴν ὀπισθεν ἀκολουθεῖσαν.

Οὐρίος: ἐπιδέξιος. ἐπιτήδειος ἄνθρωπος.

25 Οὐρος: ὁ τῆς γῆς ὄρος. καὶ φύλαξ.

Οὐρούς: ὄξυτόνως, τὰ νεώρια. καὶ τὰ περιφρίματα
τῶν νηῶν.

* Οὐτι: οὐδέν. οὐδαμῶς.

Οὐτιδανός: οὐδενὸς ἄξιος.

30 Οὐχ ἤμισια: μάλιστα. πάντα. οὐχ ἦντεν.

Οὐχ οἶόν τε: οὐ δυνατόν.

* Οφελον: εἴθε. μακάρι.

2. Eadem lacuna in Cod. Galeano Photii.

9. Cod. τροπήν.

13. Cod. ἐπὶ παλαιόν.

- * Ὀφθαλμιάσαι: φθογῆσαι. ἐπιβαλεῖν ἐκινουμένης.
 ἥ καὶ τοὺς χρεώστημα (sic).
 Ὀφιομάχης: εἶδος ἀκρίδος, μὴ ἔχον πτερά.
 Ὀφλησις: χρέος. ὀφειλή.
 Ὀφλίσκουσιν καὶ ὄφλουσιν: χρεωστοῦσι. 5
 * Ὀφρα: ὄπως. ἢ μέχρι. ἢ ἕως. ἢ ἵνα.
 Ὀφρυόεντος: ὑπερηφάνου.
 Ὀφρυόεσσα: ὑψηλή.
 Ὀφρύος: ὑπερηφανίας.
 Ὀχα: ἐξόχως. 10
 Ὀχεα: ἄρματα.
 Ὀχεῖα: μίξις. συνουσία.
 Ὀχεῖον: ἄρμα. δίφρος. ἄμαξα.
 Ὀχετεύει: σαλεύει. μεταφέρει.
 Ὀχετηγός: ὑδρογός. 15
 Ὀχετός: σωλήν. ἀγωγός. φύαξ.
 Ὀχεύς: ὁ ἰμάς τῆς περικεφαλίας, ᾧ συνέχεται περὶ
 τὸν τράχηλον τοῦ φορεῦντος. καὶ ὁ συνέχων τὴν
 θωρακοζώνην ἰμάς.
 Ὀχῆες: δεσμοί. μοχλοί. 20
 Ὀχθας: τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ.
 Ὀχθήσας: στενάζας.
 Ὀχθους: ὕψη. ὑψηλοὺς αἰγιαλοὺς.
 Ὀχθοί: αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι. καὶ ἔσχαται.
 Ὀψαρτυτής: μάγειρος. 25
 Ὀψαρτυτικῇ: μαγειρικῇ.
 Ὀψέ: βραδέως.
 Ὀψιγενής: βραδέως γεννηθείς.
 Ὀψείοντες: ὀπτικῶς ἔχοντες. ἰδεῖν βουλούμενοι.
 Ὀψιγόνων: τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἔσο- 30
 μένων.
 Ὀψις: ὄρασις.
 Ὀψιτέλεστον: βραδέως τελειούμενον.

1. Cod. φθογεῖσαι. Ultima verba, quae sensu carent, fors-
 san audaciori conjectura corrigenda sunt: ἢ ἐπὶ τοῖς χορήμασιν.

Ὅψον: πᾶν προσόφημα. ἢ προσφάγιον.
Ὅψωνια: κέρδη. χαρίσματα.

II.

Πάγας: δίκτυα. παγίδας.

Παγκάλης: πᾶν καλῆς.

5 Παγκρατιασταῖς: ἀθληταῖς. πύκταις.

Παγκράτιον: πυγμῇ. ἀγών. ἀθλησις.

Πάγοι: αἱ ἑσχαλὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὄρων.

Πάγον εὐτειχῆ: ἐν ὄρει τετειχισμένον.

Παιάν: εἶδος ᾠδῆς.

10 Παιᾶνας: κάμους. εὐφημίας.

Παιδικά: ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρσένων ἑρωμένων τάτεται ἢ λέξις· παραδειγματα τοῦ ἐπὶ τῶν ἀρσένων κατεσθαι πολλά, καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως ἑρασταῖς δῆλον ὥς οὕτως ἐξείληπται· ἐπιδόντων γὰρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικίαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοῖνξ·

15 Παπαί, τὰ παιδίχ', ὥς ὄρω, σ' ἀπώλεσαν.
καὶ Κρατῖνος Πανόπταις·

μισεῖς γὰρ πᾶν τὰς γυναῖκας, πρὸς
παιδικὰ δὲ τρέπει νῦν.

20 ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς γυναῖκας, Εὐπολῖς· φησὶ γὰρ ὥς πρὸς ἀνλητρίδα τις·

8: Cod. εὐτυχῆ.

16. Cod. τὰ παιδί'. Photius et Suidas: ὥς ὄρω, ἀπόλεσας.

18. 19. πᾶν, quod Noster praebebat, dederunt etiam Porsonus apud Dobree ad Aristoph. Avv. 718. et Blomfield in Museo crit. Cantabr. P. II. p. 143. τρέπη Photius et Suidas exhibent; τρέπει Schol. ad Aristoph. Vesp. 1021. Varias VV. DD. conjecturas afferunt Hunkel. in Crat. fragm. p. 43. et Dindorfus ad Aristoph. Schol. p. 552. quibus adde, quas nuper de hoc loco disputavit C. G. Lucas in libello de Cratino et Eupolide pag. 27. Hermannus, cui in his rebus primum est suffragium, locum in duos iambicos catlecticos dividit, eosque ita legendos censet:

μισεῖς δὲ τὰς γυναῖκας

πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπει νῦν.

ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς [γε] τοῖς σοῖς παι-
δικοῖς.

καὶ Κρατῖνος δὲ Ὁραῖς, τῆς καλλικῆς ἀποδημοῦν-
τος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ.

— μακάριος τῶν παιδικῶν. 5

Οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι,
ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάννυ, κατὰ μετα-
φορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων. Πλάτων Φαῖδρῳ· ἐσπεύ-
δακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν
ἐπελαβόμεν· ἐρεσχελήσω σε. λέγεται δὲ καὶ 10
παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες, οἷον τὸ ἀρμόζον παι-
δι ὄν· ἡ δὲ λέξις ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρω-
μένων.

Παιδοκόμον· παῖδα τρέφοντα.

Παιδολετῆρα· παιδοφόνον. 15

Παιδοτρίβας· ἀλείπτας. γυμναστάς.

Παιδοῦσα· ἐγκύμων.

Παῖει· τύπτει.

Παιπάλη· ἄλευρον ἀπὸ κριθῶν, ἢ ἀπὸ κέγχρου.

Παιπάλημα· τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ, 20
καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοῖα.

Παῖσαι· τύπαι.

Παισθεῖς· τυπηθεῖς.

Παιττεῖαις· παιδιαῖς. ἀνταῖς.

1. γέ, quod optime locum apud Photium constituit, Noster et Suidas omiserunt. Mire profecto Lucas l. l. p. 27: πρὸς τοῖς σοῖ-
σι π. quod certe nunc ipse improbat.

3. Cod. ὁρεῖς, ut Suidas et Photius. Emendatio debetur Kustero.

8. Plat. Phaedr. Tom. VIII. p. 13. edit. Lips. Cod. ἐρε-
σχέλιω.

11-12. Cod. παιδίον, literis, non compendio literarum scriptum
habet. Quod moneo ob Osanni suspensionem, quam ad Philém.
p. 290. contra Editorem Bibliothecae Coislinianae protulit.

17. Cod. παιδοῦσα.

24. Locus corruptus. Bene Photius: πετταῖας· παιδιαῖς. τὰ-
βλαις, ut Kusterus ad Suidam correxerat. Vid. Nostr. infra in v.
πεττεῦνυσιν et in v. πέτται.

ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς [γε] τοῖς σοῖς παι-
δικοῖς.

καὶ Κρατῖνος δὲ Ὁραιοῖς, τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦν-
τος τοῦ Διονύσου ἐρώσῃς, φησὶν ἐκ' αὐτοῦ.

— μακάριος τῶν παιδικῶν. 5

Οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι,
ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνν, κατὰ μετα-
φορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων. Πλάτων Φαίδρω· ἐσπεύ-
δακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν
ἐπελαβόμεν· ἐρεσχελήσω σε. λέγεται δὲ καὶ 10
παιδικόν καὶ τὸ παιδαριῶδες, οἷον τὸ ἀρμόζον παι-
δι ὄν· ἡ δὲ λέξις ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρω-
μένων.

Παιδοκόμον· παῖδα τρέφοντα.

Παιδολετῆρα· παιδοφόνον. 15

Παιδοτρίβας· ἀλείπτας. γυμναστάς.

Παιδοῦσα· ἐγκύμων.

Παίει· τύπτει.

Παιπάλη· ἄλευρον ἀπὸ κριθῶν, ἢ ἀπὸ κέγγρον.

Παιπάλημα· τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ, 20
καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινολᾷ.

Παῖσαι· τύψαι.

Παισθεῖς· τυπτηθεῖς.

Παιττεταῖς· παιδιαῖς. αὐλαῖς.

1. γέ, quod optime locum apud Photium constituit, Noster et Suidas omiserunt. Mire profecto Lucas l. l. p. 27: πρὸς τοῖς σοῖ-
σι π. quod certe nunc ipse improbat.

3. Cod. ὁρῆς, ut Suidas et Photius. Emendatio debetur Kustero.

8. Plat. Phaedr. Tom. VIII. p. 13. edit. Lips. Cod. ἐρε-
σχέλω.

11-12. Cod. παιδίον, literis, non compendio literarum scriptum
habet. Quod moneo ob Osanni suspicionem, quam ad Philem.
p. 290. contra Editorem Bibliothecae Coislinianae protulit.

17. Cod. παιδοῦσσα.

24. Locus corruptus. Bene Photius: πεττείας· παιδιαῖς. τά-
βλαις, ut Kusterus ad Suidam correxerat. Vid. Nostr. infra in v.
πεττεῦνουςιν et in v. πέττα.

Παιῶνας: ἱατρούς. καὶ ἀλαλαγμούς. καὶ παιωνί-
ζειν, τὸ ἀλαλάζειν.

Παιωνεῖον: ἱατρεῖον. θεραπευτήριον. φάρμακον.

Παλάθαι: μάζαι συκῶν.

5 Παλαιγενές: προσβύτατον.

Παλαιστάς: σπινθαμάς. ἡ ἐν πάλῃ.

Παλαιφάτου: παλαιῆς. καὶ ἀρχαίας. περὶ ἧς ἔφασαν
ἐκπαλαι μύθους.

Παλαμναῖος: φονεύς. ἡ μιαφός. παλαμναῖοι γὰρ
10 λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες, παρὰ τὴν
παλάμην.

Παλαμωμένων: χειρὶν ἐργαζομένων.

Παλαμᾶσθαι: τεχνάζεσθαι.

Παλαμῶν: χειρῶν.

15 Παλίλλογα: παλισύλλετα.

Παλιλλογία: ταυτολογία.

Παλιμβαλής: ὁ ἀνάταυρα πρᾶξιν.

Παλίμβιος: ὁ ἐξ ἀναβιώσεως.

Παλιμβολία: ἡ εὐμετέβλητος γνώμη.

20* Παλίμβολος: ἀδόκιμος. εὐμετάβολος. ἀνελεύθερος.
ὁ τρίκρατος δοῦλος.

Παλιμπετής: ὀπισθόρμητος.

Παλίμφημα: δύσφημα. κακά. ἐναντία.

Παλινάγγελος: ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος.

25 Παλινάγρετον: πάλιν καὶ αὐτὸς ὑστερόληπτον.

Παλινδικεῖ: ἐπισυνάπτει δικήν.

Παλινδρομῶν: ὑποστρέφων.

Παλινοδία: ἡ ἐναντία ὁδός.

Παλινόρσος: ὀπισθόρμητος.

30 Παλιντρέπελον: ἀντίστροφον. ἐναντίον. ἀντι-
στραμμένον.

* **Παλινφδία:** ἐναντία φῶδῃ. ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν

8. Cod. παιῶνιον.

6. Cod. ἐν πάλῃ. Vitiosae Photius: ἐκπαλαιν.

τοῖς προτέροις, οἷα Στεσίχορος ἐκ τῆς Τρώϊκῃς
Ἑλένης.

Παλίροθον: εἰς τοῦπισω ἐφαρμηνῆς.

Παλιώξεις: ἡ ἐξ ὑποστροφῆς διώξεις. ὅτ' ἂν οἱ φεύ-
γοντες μεταβαλλόμενοι διώκουσιν. 5

Παλλόμενον: ἀλλόμενον. κληρούμενον.

Παλμός: τρόμος. σεισμός.

Πάλος: κλήρος.

Παλτά: τὰ δόρατα.

Παλταρία: σεμίδαλις. 10

Παμμάχιον: παγκράτιον.

Παμμήστορας: πάντων τεχνῶν.

Πάμπαν: παντελῶς. Δράκων δὲ ὁ Στρατωνί-
κευς συναλοιφὴν εἶναι φησι.

Παμπήδην: παντελῆς. 15

Παμπληθεῖς: πάννυ πολλὰς.

Παμφαῆς: ἡ πᾶσι φαίνουσα παιδεύτης.

Παμφόρος: παντοῖα φέρων.

Παναγρῆς: καθαρῶν.

Πανάκεια: θεραπεία. 20

Παναλκῆς: ισχυρότατον.

Πανάνυτον: πανταδύνατον.

Πανάπυστος: ἀκήρυτος.

Παναρμόνιον: πάντοθεν ἡρμοσμένον.

Παναυγῆς: πάννυ λαμπρῶν. 25

Πανδαισίας: πολυτελοῦς τραπέζης, εὐωχίας.

* Πανδαίσιον: πολυτελὴς τραπέζα.

Πανδαμάτωρ: πάντας ὑποτάσσων.

Πανδερεκεῖς: πάντα ὁρᾶντες.

Πανδήμου: παντὸς τοῦ πλήθους. ἡ παντὸς ἀνθρώ- 30
δους καὶ ἀγέλαου ὄχλου.

* Παννύχιον: ὅλην τὴν νύκτα.

3. Cod. κατέλθομεν. Θ in φ transitt.

6. Cod. πληρούμενον.

14. Reliqua habet Suidas.

Πανομφαίφ: ὅ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.

Πανόπτης: πολυόφθαλμος.

Πανόπτρια:

5 **Πανοσπρία:** ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις.

Πανοῦργος: ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ πᾶν φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος.

Πανσθενέστατον: ἰσχυρότατον.

Παντέλειον: ὁλόκληρον.

10 **Παντευχία:** πανοπλία.

Παντὶ σθένει: ὅλη δυνάμει.

Παντί τῳ: παντί τινι.

Παντοδαπά: παντοῖα.

Πάντοσς: πανταχοῦ.

15 **Πανύστατον:** πάντων ἰσχυρότατον.

Πανώλης: πανώλεθρος.

Παπάξοιεν: πατέρα καλοῖεν.

Παρά: διά.

Παραβαλεῖς: παραθήσεις. ἐπιφοιτήσεις. ὁμοιώσεις.

20 **Παναυγές:** πᾶν λαμπρόν.

Παραβιβάζεσθαι: παραβαίνεισθαι.

Παραβλήδην: ἀπατητικῶς. παραλογιστικῶς.

Παραβληθῆσόμενος: συγκριθῆσόμενος. ὁμοιωθῆσόμενος.

25 **Παραβλῶπες:** παρορῶντες. στραβοί.

Παραβολή: πραγμάτων ὁμοίωσις.

Παραβύουσα: παρακαλύπτουσα.

Παράβυστον: παρακεκρυμμένον. λάθρα γινόμενον.

Παραγκωνίσας: ἀποστρέψας. ἐκ τῶν ἀγκῶνων

30 δήσας.

Παραγνούς: παρανοήσας.

4. Hoc conjunge cum antecedentibus, inserta particula καί, ut Photius habet.

29. Cod. παραγκωνήσας.

Παραγγέλαις:

Παραγράφεται: ἐξουθενεῖ. παραιτεῖται. ἀποβά-
λεται.

Παράδειγμα: εἰκὼν. ἡ χαρακτηριστὴρ ἔννοιαν ἔχων αἰ-
σθητοῦ πράγματος. ἰστέον δέ, ὅτι ἄλλο παράδειγμα, 5
καὶ ἄλλο παραβολή. παράδειγμα μὲν γὰρ ἐστίν,
ὅτ' ἂν ἀντιπαραθῇ τις ὁμοίου ὁμοίῳ, οἷον, λογικὸν
λογικῷ. παραβολή δέ, ὅτ' ἂν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ,
οἷον, ἀλόγῳ λογικόν, ἢ ἔμπαλιν.

* **Παράδειξις:** ὁμοιότης. δῆλωσις, 10

Παρά δίκην: παρὰ τὸ δίκαιον.

Παράδοξον: ἀπροςδόκητον. θαυμαστόν.

Παραξηλῶν: παροξύνων. ζηλοτυπῶν.

Παραθέουσι: παρατρέχουσι.

Παραθήγειν: ἀκονεῖν. παροξύνειν. 15

Παραθήξονται: παρακονήσονται.

Παραθρήσης: παρίδης.

Παραιρήσεται: ἀφαιρήσεται.

Παραιροῦνται: ἀφαιροῦνται.

Παράσια: ἀπασία. χαλεπά. 20

Παραιτεῖσθαι: ἀπακαλεῖν. συγγνώμην αἰτεῖν.

Παραιτητής: παρακλητὴρ. ἢ ἀπολογούμενος.

Παρακαταθήκη: ἐνέχυρον.

Παρακελεύεται: προτρέπεται. διεγείρει.

Παρασκευαζόμενος: μαινόμενος. ἐξέστηκώς. παρά-25
φρων.

Παρακινοῦνται: ἐξιστάμενον.

Παρακλίτης: ἀνὴρ.

Παρακροτοῦντες: παραθαρσύνοντες, παρορμῶντες.

Παράλλαξον: ἀφελθε. 30

* **Παραλογισμός:** ἀπάτη λογισμοῦ. παραλογισμός
λέγεται καὶ ὁ παραψηφισμός.

1. Eadem lacuna in Photio.

17. Cod. παραθρήσας.

Παράλληλον: ὅμοιον. ἀκόλουθον. ἑγγύς ἀλλήλων.
ἐξ ἴσου.

Παραλογιστής: ἀπατεών.

Παραμείψας: παραλλάξας.

5 Παραλογον: τὸ ἀνέλπιστον. παρὰ προσδοκίαν.

Παραμυθῆσαι: συμβουλεύσαι. καὶ παραμυθῆ-
σασθαι ὡσαύτως.

Παράπηγμα: κανόνα. καὶ εἰδός τι ὄργανον ἀστρο-
νομικοῦ.

10 Παραπληγιάσας: πλασάμενος.

* Παραπλήξ: μαινόμενος. παράφρων. τὰς φρένας
βεβλαμμένος.

Παραπλήγας πέτρας: παραλλίας. πλησομένεας ὑπὸ
τῆς θαλάσσης.

15 Παραπληξία: μανία.

Παραπόδας: εὐθέως. ἢ ἑγγύς. ἢ πλησίον.

Παραρρήτοῖς: παρηγορικοῖς λόγοις. παραμυθήμασι.
ὑποθήκαις. οἱ δέ, συμβουλαῖς.

Παραρρήματα: δέρξεις. σκεπάσματα.

20 Παραρρῶμεν: παραπέσωμεν.

Παρασάγγης: εἶδος μέτρου. Περσικοῦ, ὃ ἐστὶ
σταδίων τριάκοντα.

Παρασημαίνει: δηλοῖ. χαράττει.

Παράσημος: ἀδόκιμος.

25 Παράσιτος: κοσσοιτράπεζος.

Παρασπιστής: παρυστῶς ὀπλίτης.

Παρασταδόν: παραστατικῶς. κατὰ τρέπον. κατὰ τὸ
δέον.

Παραστησάμενος: παραλαβών. ἐλὼν. καταστρεφά-

30 μενος.

17. Cod. παρ' ἀρετοῖς. Pro συμβουλαῖς, Suidas συμβούλις
præbet, Photius συμβόλοις. Nostram præplacet.

19. Cod. παραρρήματα.

20. Cod. παραρρῶμεν.

Παρά σφίσιν: παρ' αὐτοῖς.

Παρασχεδόν: παραντίκα.

Παρά τούτου: ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τούτου. καὶ παρὰ
τοῦτον, ἀντὶ τοῦ, πρὸς τοῦτον. οὕτως πανταχοῦ
Ἀρβιανός. 5

Παρατέθηγμαι: ἠκόνημαι.

Παρατηρημάτων: ἐπιτηρήσεων. κληρονομιῶν. καὶ
ἀπαντήσεων καὶ οἰωνοσκοπιῶν καὶ μαντιῶν.

Παρατρέχει: παραφωνεῖ. εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν
ὀρνέων, ὅτ' ἂν τοῖς οἰκείοις νεοτοῖς γοερὰ ἐπι- 10
φωνῶσι.

Παραυδήσας: παραμυθησάμενος.

Παράφορος: ὁ παρ' ἑαυτὸν ὑπὸ θαίματος παραφε-
ρόμενος.

Παραχαράκτης: διαστροφεύς. 15

Παραχρᾶται: πολὺ σφοδρῶς συνουσιάζει. ἀκολάστως
μιγνύται: εἴρεται δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστου πράγματος [δ]
ἐκ περιουσίας γίνεσθαι.

Παρέγγραπτον: νόθον.

Παρεγγράπτους: ξένους. νόθους. 20

Παρεγγυᾷ: παραδίδωσιν. παραγγέλλει. παρανεί.
παρακατατίθεται.

Παρεγγυήσαντος: παρασχόντος.

Παρεθείς: παραλυθείς.

Παρεθέντος: ἐκλυθέντος. 25

Παρεΐά: γνάθος. καὶ μέρος τῆς νεώς.

Παρήκοντα: παρατείνοντα. ὡς διήκοντα, ἐπεκ-
τεινόμενα.

Παρεικότος: παραλελυμένου.

Παρειμένον: κεχανωμένον. 30

Παρειμένος: παρεωραμένος.

17. δ deest in Cod., ut in Photio.

21. Recte conjunxit Noster, quae Suida in duas glossas
dissolvit

27. Cod. παρείκοντα.

Οὐδός: φλιά. βατήρ. τὸ κάτω τῆς θύρας. ἢ ἱλαρος.

Οὐδὲν πρὸς ἔπος: . . .

* Οὐδ' ὧς: οὐδαμῶς δῆ, οὐδ' οὕτως.

Οὐθαρ: τὸ γονιμώτατον μέλος.

5 Οὐθατα: οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων.

Οὐκ ἀθρεῖ: οὐ χωρὶς θείας προνοίας.

Οὐ καθέστηκεν: οὐ νῆφει. μάλινται.

Οὐκ ἀπὸ τρόπου: οὐ πόρρω τρόπου.

Οὐ κατὰ κόσμον: οὐ κατὰ κρίπον.

10 Οὐκουν: οὐδαμῶς.

Οὐκ ἀτραχύς: οὐ τραχύς.

Ὡς λεληθάσιν: ἀντὶ τοῦ φανεροῦ εἶναι.

Οὐλή: ἐπιπόλαιον ἔλκος εἰς ὑγείαν ἤκον.

Οὐλῶν: ἀκαλῶν. μαλακῶν.

15 * Οὐ μὴν: ἀλλὰ μῆν. οὐδαμῶς οὐ μόνον. ἢ ἔτι μῆν.
ὅμως δέ.

Οὐ μὴν δῆ: ἀντὶ τοῦ, ὅμως δῆ. ἤμιστα δῆ. ἀλλὰ οὐ δῆ.

* Οὐράνιζεν: τὸ πρὸς τὸν οὐρανὸν διῴκνειτο, Δι-

20 σχύλος.

* Οὐράνιον ἄχος: τὸν κοινορτόν, Σοφάκῃς.

Οὐραγεῖ: τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ.

Οὐραγλαν: στρατιὰν τὴν ὀπισθεν ἀκολουθεῦσαν.

Οὐριος: ἐπιδήμιος. ἐπιτήδειος ἄνεμος.

25 Οὐρος: ὁ τῆς γῆς ὄρος. καὶ φύλαξ.

Οὐρούς: ὀξυτόνως, τὰ νεώρια. καὶ τὰ περιωρίσματα τῶν νηῶν.

* Οὐτι: οὐδέν. οὐδαμῶς.

Οὐτιδανός: οὐδενὸς ἄξιος.

30 Οὐχ ἤμιστα: μάλιστα. πάντα οὐχ ἤττον.

Οὐχ οἷόν τε: οὐ δυνατόν.

Ὀφελον: εἶθε. μακάρι.

2. Eadem lacuna in Cod. Galeano Photii.

9. Cod. τροπήν.

13. Cod. ἐπὶ παλαιόν.

- * Ὀφθαλμιάσαι: φθονῆσαι. ἐπιβαλεῖν ἐκφονητικῶς.
 ἢ καὶ τοὺς χρεώστημα (sic).
 Ὀφιομάχης: εἶδος ἀκρίδος, μὴ ἔχον πτερά.
 Ὀφλησις: χρέος. ὀφειλή.
 Ὀφλίσκουσιν καὶ ὀφλουσιν: χρεωστοῦσι. 5
 * Ὀφρα: ὄπως. ἢ μέχρι. ἢ ἕως. ἢ ἵνα.
 Ὀφρυόεντος: ὑπερηφάνου.
 Ὀφρυόεσσα: ὑψηλή.
 Ὀφρύος: ὑπερηφανίας.
 Ὀχα: ἐξόχως. 10
 Ὀχα: ἄρματα.
 Ὀχεία: μίξις. συνουσία.
 Ὀχεῖον: ἄρμα. δῖφος. ἄμαξα.
 Ὀχετεύει: σαλεύει. μεταφέρει.
 Ὀχετηγός: ὑδρογός. 15
 Ὀχετός: σωλήν. ἀγωγός. φύαξ.
 Ὀχεύς: ὁ ἰμᾶς τῆς περικεφαλαίας, ᾧ συνήχεται περὶ
 τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος. καὶ ὁ συνέχων τὴν
 θωρακοζώνην ἰμᾶς.
 Ὀχῆς: δεσμοί. μοχλοί. 20
 Ὀχθας: τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ.
 Ὀχθήσας: στενάζας.
 Ὀχθους: ὕψη. ὑψηλοὺς αἰγιαλούς.
 Ὀχθοί: αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι. καὶ ἔσοχα. 25
 Ὀφαρτυτής: μάγειρος.
 Ὀφαρτυτική: μαγειρική.
 Ὀψέ: βραδέως.
 Ὀψιγενής: βραδέως γεννηθείς.
 Ὀψελοντες: ὀπτικῶς ἔχοντες. ἰδεῖν βουλόμενοι.
 Ὀψιγόνων: τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἔσο- 30
 μένων.
 Ὀψις: ὄρασις.
 Ὀψιτέλεστον: βραδέως τελειούμενον.

1. Cod. φθονεύσαι. Ultima verba, quae sensu carent, for-
 san audaciori conjectura corrigenda sunt: ἢ ἐπὶ τοῖς χοήμασιν.

Ὅψον: πᾶν προσόφημα. ἢ προσφάγιον.
Ὅψωνια: κέρδη. χαρίσματα.

II.

Πάγας: δίκτυα. παγίδας.

Παγκάλης: πᾶν καλῆς.

5 Παγκρατιασταῖς: ἀθληταῖς. πύκταις.

Παγκράτιον: πυγμῆ. ἀγών. ἀθλησις.

Πάγοι: αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὄρων.

Πάγον εὐτειχῆ: ἐν ὄρει τετειχισμένον.

Παῖάν: εἶδος ῥόδῃς.

10 Παῖνας: κώμους. εὐφημίας.

Παιδικά: ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρσένων ἐρωμένων τάτεται ἢ λέξις· παραδειγματα τοῦ ἐπὶ τῶν ἀρσένων εἰσεσθαι πολλά, καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως ἐρασταῖς δῆλον ὡς οὕτως ἐξέληπται· ἐπιδόντων γὰρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικίαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοῖνξ·

15 Παπαί, τὰ παιδίχ', ὡς ὄρω, σ' ἀπώλεσαν.
καὶ Κρατῖνος Πανόπταις·

μισεῖς γὰρ πᾶν τὰς γυναικας, πρὸς
παιδικὰ δὲ τρέπει νῦν.

20 ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς γυναικας, Εὐπολῖς· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς ἀνλητρίδα τις·

8: Cod. εὐνυχῇ.

16. Cod. τὰ παιδί'. Photius et Suidas: ὡς ὄρω, ἀπόλεσας.

18. 19. πᾶν, quod Noster praebebat, dederunt etiam Porsonus apud Dobree ad Aristoph. Avv. 718. et Blomfield in Museo crit. Cantabr. P. II. p. 143. τρέπη Photius et Suidas exhibent; τρέπει Schol. ad Aristoph. Vesp. 1021. Varias VV. DD. conjecturas afferunt Runkel. in Crat. fragm. p. 43. et Dindorfus ad Aristoph. Schol. p. 552. quibus adde, quae nuper de hoc loco disputavit C. G. Lucas in libello de Cratino et Eupolide pag. 27. Hermannus, cui in his rebus primum est suffragium, locum in duos iambicos catlecticos dividit, eosque ita legendos censet:

μισεῖς δὲ τὰς γυναικας

πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπει νῦν.

ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς [γε] τοῖς σοῖς παι-
δικοῖς.

καὶ Κρατῖνος δὲ Ὁραῖς, τῆς καλλακῆς ἀποδημοῦν-
τος τοῦ Διονύσου ἐρώσῃς, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ.

— μακάριος τῶν παιδικῶν. 5

Οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι,
ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πᾶν, κατὰ μετα-
φορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων. Πλάτων Φαῖδρῳ· ἐσπορύ-
δακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν
ἐπελαβόμεν· ἐρεσχελήσω σε. λέγεται δὲ καὶ 10
παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες, οἷον τὸ ἀρμόζον παι-
δι ὄν· ἡ δὲ λέξις ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρω-
μένων.

Παιδοκόμον· παῖδα τρέφοντα.

Παιδολετῆρα· παιδοφόνον. 15

Παιδοτρίβας· ἀλείπτας, γυμναστάς.

Παιδοῦσα· ἐγκύμων.

Παῖει· τύπτει.

Παιπάλη· ἄλυσρον ἀπὸ κριθῶν, ἢ ἀπὸ κέγγρου.

Παιπάλημα· τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ, 20
καὶ καμπόνηρον σὺν ἀγχνολίᾳ.

Παῖσαι· τύψαι.

Παισθεῖς· τυπηθεῖς.

Παιττεῖαις· παιδιαῖς. ἀνταῖς.

1. γέ, quod optime locum apud Photium constituit, Noster et Suidas omiserunt: Mire profecto Lucas l. l. p. 27: πρὸς τοῖς σοῖ-
σι π. quod certe nunc ipse improbat.

3. Cod. ὁρᾷς, ut Suidas et Photius. Emendatio debetur Kustero.

8. Plat. Phaedr. Tom. VIII. p. 13. edit. Lips. Cod. ἐρε-
σχέλλω.

11-12. Cod. παιδίον, literis, non compendiorum litterarum scriptum
habet. Quod moneo ob Osanni suspensionem, quam ad Philem.
p. 290. contra Editorem Bibliothecae Coislinianae protulit.

17. Cod. παιδοῦσσα.

24. Locus corruptus. Bene Photius: πεττεῖαις· παιδιαῖς. τὰ-
βλαῖς, ut Kusterus ad Suidam correxerat. Vid. Nostr. infra in v.
πεττεῦουσιν et in v. πέτται.

Παιῶνας: ἰατρούς. καὶ ἀλαλαγμούς. καὶ παιωνί-
ζειν, τὸ ἀλαλάζειν.

Παιωνεῖον: ἰατρεῖον. θεραπευτήριον. φάρμακον.

Παλάθαι: μᾶζαι συνκῶν.

6 Παλαιγενές: πρεσβύτατον.

Παλαιστάς: σπιδαμάς. ἢ ἐν πάλῃ.

Παλαιφάτου: παλαιᾶς. καὶ ἀρχαίας. περὶ ἧς ἔφασαν
ἔκκαλαι μύθους.

Παλαμναῖος: φονεύς. ἢ μιαφός. παλαμναῖοι γὰρ
10 λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες, παρὰ τὴν
παλάμην.

Παλαμμένων: χειρῶν ἐργαζομένων.

Παλαμᾶσθαι: τεχνάζεσθαι.

Παλαμῶν: χειρῶν.

15 Παλίλλογα: παλινύλλατα.

Παλιλλογία: ταυτολογία.

Παλιμβαλής: ὁ ἀνάτανρα περᾶν.

Παλιμβιος: ὁ ἐξ ἀναβιώσεως.

Παλιμβολία: ἡ εὐμετέβλητος γνώμη.

20* Παλίμβολος: ἀδόκιμος. εὐμετέβολος. ἀνελεύθερος.
ὁ τριπράτος δοῦλος.

Παλιμπετής: ὀπισθόρμητος.

Παλιμφημα: δύσφημα. κακά. ἐναντία.

Παλινάγγελος: ὁπίσω ἐκπελιδὼν ἄγγελος.

25 Παλινάγγελτον: πάλιν καὶ αὐτὸς ὑστερόληπτον.

Παλινδικεῖ: ἐπισυνάπτει δίκην.

Παλινδρομῶν: ὑποστρέφων.

Παλινοδία: ἡ ἐναντία ὁδός.

Παλινόρσος: ὀπισθόρμητος.

30 Παλιντρέπελον: ἐντίστροφον. ἐναντίον. ἀντι-
στραμμένον.

* Παλινφδία: ἐναντία φδὴ. ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν

8. Cod. παιώνιον.

6. Cod. εὐπάλῃ. Vitiouse Photius: ἔκκαλιν.

τοῖς προτέροις, οἷα Στεσίχορος ἐπὶ τῆς Τρωϊκῆς
Ἑλένης.

Παλίρροθον: εἰς τοῦπίσω ἐφαρμηνεύς.

Παλλῶξις: ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δόσις. ὅτ' ἐν οἷ φεύ-
γοντες μεταβαλλόμενοι διώκουσιν. 5

Παλλόμενον: ἀλλόμενον. κληρούμενον.

Παλμός: τρόμος. σεισμός.

Πάλος: κλήρος.

Παλτά: τὰ δόρατα.

Παλταρία: σεμίδαλις. 10

Παμμάχιον: παγκράτιον.

Παμμήστορας: πάντων τεχνίτης.

Πάμπαν: παντελῶς. Δράκων δὲ ὁ Στρατῶνι-
κεὺς συναλοιφὴν εἶναι φησι. 15

Παμπήδην: παντελῶς.

Παμπληθεῖς: πάννυ πολλὰς.

Παμφάης: ἡ πᾶσι φαίνουσα παιδεύτης.

Παμφόρος: παντοῖα φέρων.

Παναγέις: καθαρὸν.

Πανάκεια: θεραπεία. 20

Παναλκείς: ισχυρότατον.

Πανάνυτον: πάνταδύνατον.

Πανάπυστος: ἀτήκτος.

Παναρμόνιον: πάντοθεν ἡρμοσμένον.

Παναυγέις: πάννυ λαμπρόν. 25

Πανδαισίης: πολυτελοῦς τραπέζης. εὐωχίας.

* Πανδαίσιον: πολυτελὴς τραπέζα.

Πανδαμάτωρ: πάντας ὑποτάσσων.

Πανδερχεῖς: πάντα ὀφείοντες.

Πανδήμου: παντός τοῦ πλήθους. ἡ παντός δημῷ 30
δους καὶ ἀγέλαου ὄχλου.

* Παννύχιον: ὅλην τὴν νύκτα.

8. Cod. παλίρροφον. Θ in φ transiit.

6. Cod. κληρούμενον.

14. Reliqua habet Suidas.

Πανομφαίφ: ὃ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.

Πανόπτης: πολυόφθαλμος.

Πανόπτρια:

5 Πανοσπρία: ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις.

Πανοῦργος: ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος.

Πανσθενέστατον: ἰσχυρότατον.

Παντέλειον: ὁλόκληρον.

10 Παντευχία: πανοπλία.

Παντὶ σθένει: ὅλη δυνάμει.

Παντί τῳ: παντὶ τινι.

Παντοδαπά: παντοῖα.

Πάντοσε: πανταχοῦ.

15 Πανύστατον: πάντων ἔσχατον.

Πανώλης: πανώλεθρος.

Παπάξοιεν: κατέρα καλοῖεν.

Παρά: διὰ.

Παραβαλεῖς: παραθήσεις. ἐπιφοιτήσεις. ὁμοιώσεις.

20 Παναυγές: πάνυ λαμπρόν.

Παραβιβάζεσθαι: παραβαίνεσθαι.

Παραβλήδην: ἀπατητικῶς. παραλογιστικῶς.

Παραβληθῆσόμενος: συγκριθῆσόμενος. ὁμοιοθησόμενος.

25 Παράβλῳπες: παρορῶντες. στραβοί.

Παραβολή: πραγμάτων ὁμοίωσις.

Παραβύουσα: παρακαλύπτουσα.

Παράβυστον: παρακεκρυμμένον. λάθρα γινόμενον.

Παραγκωνίσας: ἀποστρέψας. ἐκ τῶν ἀγκῶνων

30 δήσας.

Παραγνούς: παρανοήσας.

4. Hoc conjunge cum antecedentibus, inserta particula καί, ut Photius habet.

29. Cod. παραγκωνήσας.

Παραγγείλας:

Παραγράφεται: έξουθενεί. παραιτείται. αποβάλλεται.

Παράδειγμα: εικών. ἡ χαρακτηρ έννοιαν έχων αίσθητοῦ πράγματος. Ιστίον δέ, ὅτι ἄλλο παράδειγμα, 5 καὶ ἄλλο παραβολή. παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅτ' ἂν αντιπαραθῇ τις ὁμοίου ὁμοίῳ, οἶον, λογικὸν λογικῷ. παραβολή δέ, ὅτ' ἂν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ, οἶον, ἀλόγῳ λογικόν, ἡ ἔμπαλιν.

* Παράδειξις: ὁμοιότης. δηλώσις, 10

Παράδίκην: παρὰ τὸ δίκαιον.

Παράδοξον: ἀπροςδόκητον. θαυμαστόν.

Παραζηλῶν: παροξύνων. ζηλοτυπῶν.

Παραθέουσι: παρατρέχουσι.

Παραθήγειν: ἀκουᾶν. παροξύνειν. 15

Παραθήξονται: παρακονήσονται.

Παραθρήσης: παρίδης.

Παραιρήσεται: ἀφαιρήσεται.

Παραιροῦνται: ἀφαιροῦνται.

Παραίσια: ἀπαίσια. χαλεπά. 20

Παραιτεῖσθαι: παρακαλεῖν. συγγνώμην αἰτεῖν.

Παραιτητής: παρακλητήρ. ἡ ἀπολογούμενος.

Παρακαταθήκη: ἐνέχυρον.

Παρακελεύεται: προτρέπεται. διεγείρει.

Παρακεκομμένος: μαινόμενος. ἐξέστηκώς. παρὰ-25 φρον.

Παρακινοῦνται: ἐξιστάμενον.

Παρακοίτης: ἀνήρ.

Παρακροτοῦντες: παραθαρσύνοντες, παρορμῶντες.

Παράλλαξον: πάρελθε. 30

* Παραλογισμός: ἀπάτη λογισμοῦ. παραλογισμός λέγεται καὶ ὁ παραψηφισμός.

1. Eadem lacuna in Photio.

17. Cod. παραθρήσας.

Παράλληλον: ὅμοιον. ἀκόλουθον. ἑγγὺς ἀλλήλων.
ἐξ ἴσου.

Παραλογιστής: ἀπατεών.

Παραμείψας: παραλλάξας.

5 Παράλογον: τὸ ἀνέλπιστον. παρὰ προσδοκίαν.

Παραμυθῆσαι: συμβουλεῦσαι. καὶ παραμυθῆ-
σασθαι ὡσαύτως.

Παράπηγμα: κανόνα. καὶ εἶδος τι ὄργανου ἀστρο-
νομικοῦ.

10 Παραπλάγιασας: πλασάμενος.

* Παραπλήξ: μαινόμενος. περὶ φρον. τὰς φρένας
βεβλαμμένος.

Παραπλήγας πέτρας: παραλίας. πλησομένους ὑπὸ
τῆς θαλάσσης.

15 Παραπληξία: μανία.

Παραπόδας: εὐθείας. ἢ ἑγγύς. ἢ πλησίον.

Παραρρήτοῖς: παρηγορικοῖς λόγοις. παραμυθήματι.
ὑποθήκαις. οἱ δέ, συμβουλαῖς.

Παραρρήματα: διήρησις. σκαπτάματα.

20 Παραρρῶμεν: παραπέσωμεν.

Παρασάγγης: εἶδος μέτρου. Περσικοῦ, ὃ ἐστὶ
σταδίων τριάκοντα.

Παρασημαίνει: δηλοῖ. χαράττει.

Παράσημος: ἀδόκιμος.

25 Παράσιτος: κοσσοτράπεζος.

Παρασπιστής: παρεστὼς ὀπλίτης.

Παρασταδόν: παραστατικῶς. κατὰ τρόπον. κατὰ τὸ
δεῖον.

Παραστησάμενος: παραλαβὼν. ἐλὼν. καταστρεφά-

30 μενος.

17. Cod. παρ' ἀρετοῖς. Pro συμβουλαῖς, Suidas συμβόλοι;
præbet, Photius συμβόλοις. Nostrum praeplacet.

19. Cod. παραρρήματα.

20. Cod. παραρρῶμεν.

Παρά σφίσιν: παρ' αὐτοῖς.

Παρασχεδόν: παραντίκα.

Παρά τούτου: ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τούτου. καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ, πρὸς τοῦτον. οὕτως πανταχοῦ Ἀρξίανός.

5

Παρατέθηγμαι: ἠκόνημαι.

Παρατηρημάτων: ἐπιτηρήσεων. κληδονισμῶν. καὶ ἀπαντήσεων καὶ οἰωνοσκοπιῶν καὶ μαντιῶν.

Παρατῦξι: παραφωνεῖ. ἐληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων, ὅτ' ἂν τοῖς οἰκαίοις νεοτοκοῖς γοεῖν ἐπι-10 φωνῶσι.

Παραυδήσας: παραμυθησάμενος.

Παράφορος: ὁ παρ' ἑαυτὸν ὑπὸ δαίμονος παραφτερόμενος.

Παραχαράκτης: διαστροφεύς.

15

Παραχρᾶται: πολὺ σφοδρῶς συνουσιάζει. ἀκολάστως μίλννται: εἴρεται δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστου πράγματος [δ'] ἐκ περιουσίας γίνεται.

Παρέγγραπτον: νόθον.

Παρεγγράπτους: ξένους. νόθους.

20

Παρεγγυῖ: παραδίδωσιν. παραγγέλλει. παρανεῖ. παρακατατίθεται.

Παρεγγυήσαντος: παρασχόντος.

Παρεθίς: παραλυθίς.

Παρεθέντος: ἐκλυθέντος.

25

Παρειδά: γνάθος. καὶ μέρος τῆς νεώς.

Παρήκοντα: παρατείνοντα. ὡς διήκοντα, ἐπεκτεινόμενα.

Παρεικότος: παραλελυμένου.

Παρείμενον: κεχαυνωμένον.

30

Παρείμενος: παρεωραμένος.

17. δ deest in Cod., ut in Photio.

21. Recte conjunxit Noster, quae Suida in duas glossas dissolvit

27. Cod. παρείκοντα.

- Παρείπη*: παραπίσει.
Παρειπών: παραινέσας.
Παρεις: έάσας. άφεις.
Παρείσακτον: άλλότριον.
5 *Παρείτε*: παραγίνεσθε.
Παρειςκρίνει: παρειςέχεται. παρειςβάλλει.
Παρέκαστα: εκάστοτε.
Παρεκβατικώς: συντόμως.
Παρεκότει: ώργιζετο.
10 *Παρέλκον*: περιττόν. ή παρατεΐνον.
Παρέλκυσις: υπέρδεσις.
Παρεκρούσατο: επλάνησεν.
Παρελογίσασθε: ήπατήσατε.
Παρεμβάλλοντων: κυκλωσάντων.
15 *Παρεμβολή*: σκηνή. κάστρον. στρατόπεδον.
* *Παρέμφασις*: παραινέσις. συμβουλή.
Παρεμφηναι: [παραδειξαι. παρασημαΐναι.]
Παρενείρει: παρεμβάλλει. ήγουν λέγει.
Παρέπτη: παρήλθεν.
20 *Παρέργως*: όλιγώρως.
Παρέρχεται: υπερβάλλει.
Πάρεις: υποχώρησον.
Πάρεσις: νέκρωσις.
Παρέσφηλεν: παρεμφαίνεται. έσφάλη. απεξόδη.
25 *Παρετέον*: σιωπητέον. παραληπτέον.
Παρευδοκιμησάσης: νικησάσης. ήτοι εις δόξαν
υπερβάσης.
Παρευθύνει: παραφέρει. βιάζεται.
Παρευνηθείς: παρακοιμηθείς.
30 *Παρηγηκώς*: γεγηρακώς.
Παρηγησai: παραχμάσαι.

1. Cod. παρείπει.

17. Interpretamentum e Suida accessit.

- Πάρηβος:
 Παρηγορία: συμβουλῆς. ἢ παρακλήσεως.
 Παρήκαμεν: ἐπέμψαμεν. ἢ ἀφήκαμεν.
 * Παρήλασεν: ὑπερήλασεν. ἦτοι ἐνίκησεν.
 * Παρῶφησιάζεσθαι: λαμβάνεται ἐπὶ τῷ σαφῶς λέγειν. 5.
 Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου.
 Παρῆν: παρήμην.
 Παρήσω: παράσχω.
 Παρθένειος: ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης. γενναῖος.
 Παρθενοπλᾶς: ὁ παρθένους ἀπατῶν. 10
 Παριέμενος: παρερχόμενος.
 Παρίεται: παραλύεται.
 Παριππεύσαντες: παραδραμόντες.
 Παρίσθμια: τὰ περὶ τὴν φάρυγγα.
 * Πάροιθεν: ἔμπροσθεν. πρὸ τούτου. 15
 Παροιμία: λόγος ὠφέλιμος· καταχρηστικῶς δέ, πᾶν
 παραδικὸν διήγημα· οἷμος γὰρ παρ' αὐτοῖς ἴσος.
 Παροινίας: ὕβρεις.
 Πάροινοσ: μέθυστος.
 Παροισθέντι: παρενεχθέντι. 20
 Παροιστρῶσα: ἐξεστηκυῖα. ἢ ἐρεθίζουσα.
 Παρό: διό.
 Παρακλάζων: γονατίζων.
 Παραολκή: ὑπέρδεσις.
 Παρ' ὄντιναόυν: παρὰ πάντα. 25
 Παραορμᾶ: διεγείρει. παροξύνει.
 Παραομαρτεῖ: παρακολουθεῖ.
 Πάρος: χρονικῶς καὶ τοπικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.
 Παρ' οὐδέν: εὐκολον. εἰς οὐδέν.
 Παραοχετεύει: παραπλαγιάζει. ἢ ἀπὸ ἐτέρου ὕδρηγοῦ 30
 εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει· ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ.

1. Interpretatio deest. Glossa in Photio et Suida desideratur.

9. In margine: δοκούσης εἶναι γεννώμενος. Consentiant Hesychius, Suidas et Phavorinus, ita ut de reponenda lectione vix dubium esse possit. Photius tamen Galeanus etiam γενναῖος.

- Παροχετεύοντες: μεταφέροντες.
 Παροχλίζουσι: μετακινούσι.
 Παροψίδας: πίνακας. κανκίας.
 Παροψίς: ἐμβάφιον. ὀξυβάφιον.
 5* Παρόρησις: ἐξουσία. ἄδεια.
 Παρυφή: ἡ ἐν ἐσθῇτι ἐργασία.
 Παρῶ: ἀφῶ. συγχωρῶ.
 Παρύφως:
 Παρῶθούμενος: λεγόμενος.
 10 Παρῶθοῦντες: ἐκβάλλοντες.
 Παρῶπτο: παρεωρᾶτο.
 Παρώνυμον: ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον.
 Παρώσας: παρεκβαλὼν.
 Παρώτρυναν: παρώξυναν.
 15 Παρόφχετο: παρήρχετο.
 Πάσασθαι: γεύσασθαι.
 Πασσυδί: μετὰ πάσης ὁρμῆς πανστρατιᾶ. ὁμοθυμαδόν.
 Παστοφορεῖον: τὸ φέρον τὸν παστόν.
 20 Πασχητιᾶ: πάσχειν θέλει.
 Πάταγος: φόφος.
 Πατάσσει: πλήττει.
 Πάτος: ὁδός.
 Πατραλοίας: πατροτύπτης.
 25 Πάτρης: ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γέννησις.
 Πατριαί: χῶραι. φυλαί. τοπαρχίαι.
 Πατρώξοντα: τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα.
 Πατταλεῦσαι: προσπῆξαι.
 Παῦλα: ἀνάπαυσις.
 30 Παφλάζοντα: ἡχοῦντα. ἀναξίοντα.
 Παχνοῦται: πῆσεται. πῆγνυται. λυπεῖται.
 Παχύνοι: παχύνους. ἀνόητοι.

8. Signa laennae in Cod.

24. Cod. πατρατύπτης, ut vitiose in Photio editum est.

Παχύτερον: ἀμβλύτερον. οὐκ ἀκριβές.

Πέδαι: δεσμά.

Πέδιλα: ὑποδήματα.

Πεδηταί: πεπεδημένοι. συνδεδεμένοι.

Πέδον: γῆ. ἔδαφος.

5

Πεξολόγος: συγγραφεύς.

Πέξα: τὸ ἄκρον. ἢ τὸ ἀπολήγον τοῦ χιτῶνος, ὃ ἡμεῖς
ᾧ αὖν λέγομεν· πρότερον γὰρ ὑπὸ τοῦ μὴ τριβεσθαι,
δέγμα προβάτου προσεξέφαπτον.

* Πειρατῶν: καταποντιστῶν. κατὰ θάλασσαν. καὶ γὰρ 10
πειρατῶν κατὰ θάλασσαν ἢ λησταῖς κατὰ τὴν ἡ-
πειρον.

Πείρινθα: τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ
κομιζόμενον.

Πείσματα: τὰ ἀγκύρια. σχοινία. παρὰ τὸ πείθεσθαι 15
δὲ αὐτῶν τὴν ναῦν.

Πεισόμενον: παθεῖν μέλλοντα.

Πείσονται: πάθωσιν.

Πελάζει: πλησίαζει. ἐγγίζει.

Πελανοί: πέμματα εἰς θυσίαν ἐπιτηδές, ἐξ ἀλέθρου 20
γινόμενον· τουτέστιν ὃ περὶ τῷ στόματι
ἀφρός. [καὶ] τὸ πεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ποῶδες
δάκρυον.

Πέλας: πλησίον. γείτων.

Πέλεδρον: ἔστιν δὲ μέτρον γῆς τὸ πέλεδρον, σταδίου 25
ἕκτον.

Πέλει: γίνεται ἔστί.

Πελιδνόν: μέλαν.

Πελιάδες: περιστεραὶ καὶ πέλειαν, περιστεράν.

2. Ad δεσμά alia manus adscripsit: σιδηρά.

20. Codicis scripturam, quamvis vitiosam et levi mutatione
oorrigendam, servavi, cum inter duas emendandi vias, utram in-
grederer, dubitarem. Aut enim corrige: πελανός: πέμμα τι etc.
aut sequentia verba refinge in ἐπιτηδεια ἐξ ἀλ. γινόμενα. Post
τουτέστιν aliquid deest. Vid. Suid. h. v.

28. Cod. μελανόν.

- Πελιοί: μέλανες, ὄχθοι.
 Πελλίς: ἔνθα τυρὸν ἀμέλγουσιν. σκάφη τινά.
 Πέλται: λόγχοι. καὶ ἀσπίδια τετράγωνα.
 Πελτασταί: τοξόται. ἢ τοὺς ξυστοῦς κατέχοντες.
 5 Πέλωρ: μέγα τέρας τι.
 Πελώριος: μέγας.
 Πέμματα: πλακούντια.
 Πέμφιν: ἀποστολήν.
 Πενταέτηρον: πέντε ἐτῶν.
 10 Πένταχα: εἰς πέντε μέρη.
 Πεξάμενος: κτενίσας. ξάνας.
 Πεπαλίνει: κραῖνει.
 Πεπαρφονήκασιν: ἡμαρτήκασιν.
 * Πεπαρφύνηται: ὑβριστικῶς πέπρακται.
 15 Πεπαρμένον: πεπερνημένον. καθηλωμένον. τετρα-
 πημένον.
 Πέπειρον: ἀκμαῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὄριμον.
 Πεπελτωμένα: πεπιναρωμένα.
 Πεπιλημένη: συνεσφιγμένη.
 20 Πεπλαδηκός: ὑγρανθέν. σεσηπός.
 Πεπλασμένω: κακούργω.
 Πέπλον: περιβόλαιον. ἱμάτιον γυναικεῖον.
 Πεπνυμένος: συνετός.
 Πεποιωμένον: ποιότητα ἔχον.
 25 Πέπον: προσφιλέστατε. προσηνέστατε.
 Πέπονες: ἔκλυτοι. ἀσθενεῖς.
 Πεπρωμένη: εἰμαρμένη. τύχη. γένεσις.
 Πεπρωμένον: εἰμαρμένον. ὠρισμένον. πεπερασμένον
 ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας.
 30 Πέπταται: ἤπλωται.
 Πεπυκασμένον: ἐσκαπασμένον. περιβεβλημένον.
 Πέπυστο: ἤκηχόει.
 Περᾶ: πλέει.
 Περάλινοντας: τελειοῦντας.

2. Emendandus videtur Photius, apud quem est: σκαφήν τινα.

- Περαιτέρω: πλέον. πάνυ.
 Περγάμιον: δήμιον.
 Πέργαμον: τὴν πόλιν Ἰωνες λέγουσιν· οἱ δὲ πάντες
 τὰ ὑψηλά.
 Περήτρια: ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν. 5
 Πέρι: περισσῶς.
 Περιάγνυται: περικατακλᾶται. οἶονεῖ περιύσχεται.
 Περιαθρεῖν: περισκοπεῖν.
 Περιάλος: τὸ ἰσχύιον.
 Περιαγκώνισμα: 10
 Περιάμνησάμενος: θερύσας.
 * Περιαμφί: κύκλῳ.
 Περιαιιδός: ἐγκύκλιος φῶδῃ.
 Περιανθαδιάζεται: ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται.
 ἢ μεγαλοφρονεῖ περὶ αὐτοῦ. 15
 Περιαντίζεται: περὶ ἑαυτοῦ μεγαλοφρονεῖ· ἢ ἐν
 αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβει.
 Περιαντολογεῖν: περὶ ἑαυτοῦ λαλεῖν. τουτέστι,
 μετὰ ὑπερηφανίας.
 Περιβαλλόμενος: προσβαλλόμενος. 20
 Περιβαρα: ὑποδήματα.
 Περιβαρίδες: ὑποδήματα γυναικῶν.
 Περιβλεπτος: ἔξοχος. μέγιστος.
 Περιγηθεῖς: περιχαρεῖς.
 Περιγυρίδα: περιφέρειαν. 25
 Περιλγος: ὁ λεγόμενος διαβήτης.
 Περιδαρδάπτεισθαι: κατεσθίεσθαι.
 Περιδεής: περίφοβος.
 Περιδινοῦνται: περιοδεύονται.
 Περιδέξιος: ὁ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος. παρὰ δὲ 30
 τῷ Θεολόγῳ λέγουσι, ὅπως ἀποφεύξῃ τὸ σὸν
 περιδέξιον· περιδέξιον δὲ ἐστὶ πᾶν διλήμματος·
 ἐκατέρωθεν γὰρ, ὃ βούλεται, συνάγει.

10. Eadem lacuna in Photio et Suida.

26. Cod. διαδέστης.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Περιδέραια: περιτραχήλια πόσρια.

Περιδήλιον: πειρατήν.

Περιδράττεσθαι: [περιέχεσθαι.]

Περίδρομος: πάντη περιέρχεσθαι δυνάμενος.

6 Περιδύεται: κρύπτεται. εισδύεται.

Περιδώμεθα: συνδώμεθα.

Περιείχεν: υπερείχεν.

Περιεκτικόν: περιέχον.

Περιέπειν: φυλάσσειν. ἢ ἐνεργεῖν.

10 Περιεπισμένον: λελεπισμένον. περιεπισμένον. α-
ρικεκαθαρμένον.

Περιερέττων: κωπηλατῶν.

Περιέσσατο: περιεβάλλετο.

Περιέσεσθαι: περιγενήσεσθαι.

15 Πέρισι: καθαρὰ.

Περισκεμμένος: ἠκριβωμένος.

Περιεσόμεθα: περιγενησόμεθα.

* Περιέστηκεν: περιίσταται. περιόστραπται.

Περιέστηξαν: περιεκύκλωσαν.

20 Περιεστήξει: περισταδήσεται.

Περιέχεσθαι: ἀντέχεσθαι.

Περιεχόμενον: ἀντικαλούμενον.

Περιήγγελλεν: ἐκέλευεν.

Περιῆν: ἐνίκα. περιεγένετο. ὑπῆρχεν.

25 Περιηγήθην: περιεψιδυγίσθην.

Περιῖόντα: περιερχόμενον.

Περιῖππύων: περιτρέχων.

Περιῖστάμενος: φεύγων.

1. Cod. περιδέξαι.

3. Cod. vitiose repetit verbum περιδράττεσθαι interpre-
mento omisso.

10. Suidas: λελεπισμένον. Kusterus veram lectionem in nota
proposuit, quam Cod. noster confirmat.

15. Photius περιέσι. Suidas et Phavorinus, περιέσι. Hæc
glossa etiam post Kusterum, qui ἀντίεσθαι conjecit, anapum emen-
datricem expectat.

Περιττασός: ἀντιλαβοῦ. περισκόπησον.

Περικαθαίρων: ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον, ἢ
τὸν γεγοητευμένον.

Περικαλλές: λίαν καλόν.

Περινοεῖ: νοεῖ περισσῶς.

6

Περίνοια: ὑπερηφανία. ἢ μηχανή. ἢ τέχνη.

Περινοστοῦντας: περιερχομένους.

Περίοδος: περιέλευσις. κύκλος.

* Περιοιστικός: φορητός.

Περίον: ὑπερβάλλον.

10

Περίοπτον: περιθίατον. μέγα. περίβλεπτον. ὑψηλόν.

Περιοπή: ἀκρόωρεα. ὑψηλὸς τόπος.

Περιορίσαι: περινοῆσαι.

Περιορισμός: ἐξορισμός.

Περίοψεται: παρίδῃ. καταφρονήσει.

15

Περιοχή: περιπέτεια. καὶ ὑπόδοις. θλίψις καὶ συνοχή.

Περιουσιασμός: πλήθος. ὑπερξίς φυσική.

Περίπαθῶς: συμπαθῶς. λυπηρῶς.

Περίπειρεται: περικεντεῖ.

Περίπτεια: προπτεια. ἢ σύμπτωμα. ἢ σύμβασις.

20

Περίποιήσεται: κηῖσεται.

Περίπετῇ γενέσθαι: περιπεπτακέναι πλήρη.

Περίπλεον: πλήρη.

Περὶ πλήθουςαν ἀγοράν: περὶ ὧσαν τεσσάρτην ἢ
πέμπτην ἢ καὶ ἑκτην· τότε γὰρ μάλιστα πλήθυσαν ἢ 25
ἀγορά.

Περὶ πόδα: οἶον ἀρμόττον σφόδρα, ὡς τὰ ὑποδήμα-
τα τοῖς ποσίν. Πλάτων· ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα
τοῦτο περὶ πόδα· καὶ ἐν σκευαῖς καὶ τοῖς τρώ-
ποις ἀρμόττον ὡς περὶ πόδα.

30

Περίπολῃσιν: κηῖσιν.

Περὶ πολλοῦ ποιοῦ: ἀντὶ τοῦ, τίμα. θεράπευε.

14. Cod. περιορισμένος, quod e compendio scribendi natum est.

22. πλήρη etiam Photius.

25. Cod. πληθύη.

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

ριχε

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

* Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περυ

Περιτροπή: ἐν περιόδῳ.

Περιφερές: κύκλῳ. στρογγύλον.

Περιφοιτῶντα: περιερχόμενον.

Περιφορά: κίνησις.

Περιφρονεῖ: ὑπερφρονεῖ. μεγαλοφρονεῖ.

5

Περιφρων: περισσόφρων.

Περιφύς: περιπλακείς.

Περιχλαινίζεται: περιβάλλεται.

Πρίψημα: κατάγμα, ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη. ἢ ἀπολύτρωσις.

οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῇ 10

θαλάσῃ νεανίᾳ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τῶν συνεχόντων κακῶν.

Πρίψημα ἡμῶν γενοῦ· ἦτοι σωτηρία καὶ ἀπο-

λύτρωσις· καὶ οὕτως ἐπέβαλλον τῇ θαλάσῃ, ὥσαντι

ἐφ' Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύντες.

Ριώσας: ὠθήσας.

15

Ρκάζει: πεπαίνει. μελανίζει.

Ρκνός: μέλας.

Ρπερος: ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· ὄλον, λάλος.

Ρροπετής. μηδὲν λογισμῷ ποιῶν.

σημα: πτώμα.

20

σσούς: τοὺς κύβους.

τάλοις: φύλλοις.

ταυρά: τίγνα.

τευρον: παγίς. βάθος.

τρήεσσα: πετρῶδης. βυθία.

25

ττεύει: μεταφέρει. ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι

κύβων.

ττουσα: ἀρτοποιοῦσα. καὶ πέττουσιν, ἀρτο-

ποιοῦσιν.

εττεύουσι: ταβλίζουσιν.

30

9. Hunc locum, qui mutilatus in Suida extat, Noster et Pharis integrum servarunt.

18. Cod. βλακίας.

21. Cod. ^{ττ}πεσσούς.

23. Cod. τίγνα.

Περιοπολῶν. περιτρέχων.

Περιπτερά: ἀποσπινθηρισμοί.

Περιπτερόν: πανταχόθεν ἔξέχον.

Περιπτώσεις: συμφοράς.

5 Περίπυστον: ἐξάκουστον. διαβόητον.

Περιρῥήδεις: οἱ ἐπὶ ὀχημάτων. ἢ οἱ ἐπικείμενοι. ἢ οἱ ἐρῶιμμένοι.

Περισά: τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄξυγα· οἶον, ἕν, τρία, καὶ τὰ ὅμοια· ἄρτια δὲ τὰ ζυγά,

10 οἶον δύο, τέσσαρα.

Περίσημα: διαβόητα.

Περισκελές: σκληρόν. δυσχερές.

Περισκελῇ: βρακία. φημινάλια.

Περισκεπές: κεκαλυμμένον.

15 Περίσκεπτον: πάντοθεν ὁρώμενον.

Περισκυνθίσαντες: σπαράξαντες.

Περισκυντίζοντος: ἐκδερματίζοντος.

Περισσοεπῆσαι: περισσολογῆσαι.

Περίσταδόν: περιεστῶτες.

20 Περίστεϊλαι: περικαλύψαι.

Περίστενεται: περιτείνεται. στενοχωρεῖται.

Περίστενος: οὕτως δράκων καλεῖται.

Περίστιξαι: περικυκλῶσαι. περιελθεῖν. περιλάσαι. ἀπὸ τοῦ σίχως.

25 Περίστοιχίσαντος: περιλαβόντος.

Περίστολή: περιβολή. ἐπαγωγή.

Περίστροφον: περίστυλον.

Περίσχεσθαι: ἀγαπῆσαι.

Περίσχών: κατασχών. περιβαλών.

30 Περιτελλομένων: περιερχομένων.

Περιτεύξεται: συντύχῃ. περιπεσεῖται.

1. Cod. περί πολλῶν.

15. Cod. ὁρώμενον.

16. Cod. περισκυνθίσαντες.

23. Cod. σίχους, ut Photius: Suidas σίχων.

Περιτροπή: ἐν περιόδῳ.

Περιφερές: κύκλῳ. στρογγύλον.

Περιφοιτῶντα: περιερχόμενον.

Περιφορά: κίνησις.

* Περιφρονεῖ: ὑπερφρονεῖ. μεγαλοφρονεῖ.

5

Περίφρων: περισσόφρων.

Περιφύς: περιπλακείς.

Περιχλαινίζεται: περιβάλλεται.

Περίψημα: κατάγμα, ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη. ἢ ἀπολύτρωσις.

οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῇ 10

θαλάσῃ νεανίᾳ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τῶν συνεχόντων κακῶν.

περίψημα ἡμῶν γενοῦ· ἦτοι σωτηρία καὶ ἀπο-

λύτρωσις· καὶ οὕτως, ἐπέβαλλον τῇ θαλάσῃ, ὥσαντι

τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύντες.

Περίωσας: ὠδήσας.

15

Περκάζει: πεπαίνει. μελανίζει.

Περκνός: μέλας.

Πέρπερος: ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· ὄλον, λάλος.

προπετής. μηδὲν λογισμῷ ποιῶν.

Πέσημα: πτώμα.

20

Πεσσούς: τοὺς κύβους.

Πετάλοις: φύλλοις.

Πέταυρά: τίγνα.

Πέτευρον: παγίς. βάθος.

Πετρήεσσα: πετρώδης. βυθία.

25

Πεττεύει: μεταφέρει. ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτίστι
κύβων.

Πέττουσα: ἀρτοποιούσα. καὶ πέττουσιν, ἀρτο-
ποιούσιν.

Πεττεύουσι: ταβλίζουσιν.

30

9. Hunc locum, qui mutilatus in Suida extat, Noster et Photius integrum servarunt.

18. Cod. βλακίας.

21. Cod. πεσσούς.

23. Cod. τίγνα.

- Παροχετεύοντες: μεταφέροντες.
 Παροχλίζουσι: μετακινούσι.
 Παροψίδα: πίνακας. κανίλας.
 Παροψίς: ἐμβάφιον. ὀξυβάφιον.
 5* Παρόρησις: ἐξουσία. ἄδεια.
 Παρυφή: ἡ ἐν ἐσθῇτι ἐργασία.
 Παρω: ἀφω. συγχωρω.
 Παρύφως:
 Παρωδούμενος: λεγόμενος.
 10 Παρωθοῦντες: ἐκβάλλοντες.
 Παρωπτο: παρεωράτο.
 Παρώνυμον: ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον.
 Παρώσας: παρεκβαλὼν.
 Παρώτρυναν: παρώξυναν.
 15 Παρώχετο: παρήχετο.
 Πάσασθαι: γεύσασθαι.
 Πασσυδί: μετὰ πάσης ὀρμῆς πανστρατιά. ὁμοθυ-
 μαδόν.
 Παστοφορεῖον: τὸ φέρον τὸν παστόν.
 20 Πασχητιᾶ: πάσχειν θέλει.
 Πάταγος: ψόφος.
 Πατάσσει: κλήττει.
 Πάτος: ὁδός.
 Πατραλοίας: πατροτύπης.
 25 Πάτρης: ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γέννησις.
 Πατριαί: χῶραι. φυλαί. τοπαρχίαι.
 Πατρώζοντα: τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα.
 Πατταλεῦσαι: προσπῆξαι.
 Παῦλα: ἀνάπαυσις.
 30 Παφλάζοντα: ἡχοῦντα. ἀναξίοντα.
 Παχνοῦται: πῆσεται. πῆγνυται. λυπεῖται.
 Παχύνοι: παχύνους. ἀνόητοι.

8. Signa laesurae in Cod.

24. Cod. πατρατύπης, ut vitiose in Photio editum est.

Παχύτερον: ἀμβλύτερον. οὐκ ἀκριβές.

Πέδαι: δεσμά.

Πέδιλα: ὑποδήματα.

Πεδηταί: πεπεδημένοι. συνδεδεμένοι.

Πέδον: γῆ. ἔδαφος.

5

Πεζολόγος: συγγραφεύς.

Πέξα: τὸ ἄκρον. ἢ τὸ ἀπολήγον τοῦ χιτῶνος, ὃ ἡμεῖς
ᾧ ἂν λέγομεν· πρότερον γὰρ ὑπὸ τοῦ μὴ τριβεσθαι,
δέρμα προβάτου προςέφραπτον.

* Πειρατῶν: κατάποντιστῶν. κατὰ θάλασσαν. καὶ γὰρ 10
πειρατῶν κατὰ θάλασσαν ἢ λησταῖς κατὰ τὴν ἡ-
πειρον.

Πείρινθα: τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ
κομιζόμενον.

Πείσματα: τὰ ἀγκύρια. σχοινία. παρὰ τὸ πείθεσθαι 15
δὲ αὐτῶν τὴν ναῦν.

Πεισόμενον: παθεῖν μέλλοντα.

Πείσονται: πάθωσιν.

Πελάξει: πλησίαι. ἐγγίξει.

Πελανοί: πέμματα εἰς θυρίαν ἐπιτηδές, ἐξ ἀλέτρου 20
γινόμενον· τουτέστιν ὃ περὶ τῷ στόματι
ἀφρός. [καὶ] τὸ πεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ποῶδες
δάκρυον.

Πέλας: πλησίον. γείτων.

Πέλειδρον: ἔστιν δὲ μέτρον γῆς τὸ πέλειδρον, σταδίου 25
ἕκτον.

Πέλει: γίνεταί. ἐστί.

Πελιδνόν: μέλαν.

Πελιάδες: περισσεραί· καὶ πέλειαν, περιστρῆν.

2. Ad δεσμά alia manus adscripsit: σιδηρά.

20. Codicis scripturam, quamvis vitiosam et levi mutatione
oorrigendam, servavi, cum inter duas emendandi vias, utram in-
grederer, dubitarem. Aut enim corrige; πελανός: πέμματα etc.
aut sequentia verba refinge in ἐπιτήδεια ἐξ ἀλ. γινόμενα. Post
τουτέστιν aliquid deest. Vid. Suid. h. v.

23. Cod. μελανόν.

- Πελιοί: μέλανες, ὄχθοι.
 Πελλίς: ἔνθα τυρὸν ἀμέλγουσιν. σκάφη τινά.
 Πέλται: λόγχοι. καὶ ἀσπίδια τετράγωνα.
 Πελτασταί: τοξόται. ἢ τοὺς ξυστοῦς κατέχοντες.
 5 Πέλωρ: μέγα τέρας τι.
 Πελώριος: μέγας.
 Πέμματα: πλακούντια.
 Πέμφιν: ἀποστολήν.
 Πενταέτηρον: πέντε ἐτῶν.
 10 Πένταχα: εἰς πέντε μέρη.
 Πεξάμενος: κτενίσας. ξάνας.
 Πεπαίνει: πραῖνει.
 Πεπαρφήκασιν: ἡμαρτήκασιν.
 * Πεπαρφήτῃται: ὑβριστικῶς πέπρακται.
 15 Πεπαρμένον: πεπερονημένον. καθηλωμένον. τετυ-
 πημένον.
 Πέπειρον: ἀκμαῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ ὁπώρας ὄριμον.
 Πεπελωμένα: πεπιναρωμένα.
 Πεπιλημένη: συνεσφιγμένη.
 20 Πεπλαδηκός: ὑγρανθέν. σεσηπός.
 Πεπλασμένω: κακούργω.
 Πέπλον: περιβόλαιον. ἱμάτιον γυναικεῖον.
 Πεπνυμένος: συνετός.
 Πεποιομένον: ποιότητα ἔχον.
 25 Πέπον: προςφιλέστατε. προςηνέστατε.
 Πέπονες: ἔκλυτοι. ἀσθενεῖς.
 Πεπρωμένη: εἰμαρμένη. τύχη. γένεσις.
 Πεπρωμένον: εἰμαρμένον. ὠρισμένον. πεπερασμένον
 ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας.
 30 Πέπταται: ἤπλωται.
 Πεπυκασμένον: ἐσκεπασμένον. περιβεβλημένον.
 Πέπυστο: ἤκηκόει.
 Περαῖ: πλείε.
 Περαλίνοντας: τελειοῦντας.

2. Emendandus videtur Photius, apud quem est: σκαφήν τινά.

Περαιτέρω: πλέον. πάνυ.

Περγάμιον: δήμιον.

Πέργαμον: τὴν πόλιν Ἰωνες λέγουσιν· οἱ δὲ πάντες
τὰ ὑψηλά.

Περήτρια: ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν. 5

Πέρι: περισσῶς.

Περιάγνυται: περικατακλᾶται. οἶον· περιῖσχεται.

Περιαθρεῖν: περισκοπεῖν.

Περίαλος: τὸ ἰσχίον.

Περιαγκώνισμα: 10

Περίαμυσάμενος: θερίσας.

* Περιαμφί: κύκλῳ.

Περιοιδός: ἐγκύκλιος ᾠδή.

Περιοιθαδιάζεται: ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται.
ἢ μεγαλοφρονεῖ περὶ αὐτοῦ. 15

Περιοιτίζεται: περὶ ἑαυτοῦ μεγαλοφρονεῖ· ἢ ἐν
αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβει.

Περιοιτολογεῖν: περὶ ἑαυτοῦ λαλεῖν. τουτέστι,
μετὰ ὑπερηφανίας.

Περιοιβαλλόμενος: προςβαλλόμενος. 20

Περίβαρα: ὑποδήματα.

Περιοιβαρίδες: ὑποδήματα γυναικῶν.

Περιοιβλεπτός: ἔξοχος. μέγιστος.

Περιοιγηθεῖς: περιχαρεῖς.

Περιοιγυρίδα: περιφέρειαν. 25

Περιοιγρά: ὁ λεγόμενος διαβήτης.

Περιοιδαρδάπτεσθαι: κατεσθίεσθαι.

Περιοιδής: περίφοβος.

Περιοιδινοῦνται: περιοδεύονται.

Περιοιδέξιος: ὁ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος. παρὰ δὲ 30
τῷ Θεολόγῳ λέγοντι, ὅπως ἀποφύεῃ τὸ σὸν
περιοιδέξιον· περιοιδέξιον δὲ ἐστὶ πᾶν διλήμματος·
ἐκατέρωθεν γάρ, ὃ βούλεται, συνάγει.

10. Eadem lacuna in Photio et Suida.

26. Cod. διαδέτης.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

- Περιδέραια: περιτραχήλια πόσνια.
 Περιδήλιον: πειρατήν.
 Περιδράττεσθαι: [περιέχεσθαι].
 Περιδρομος: πάντη περιέρχεσθαι δυνάμενος.
 6 Περιδύεται: κρύπτεται. ελδύεται.
 Περιδώμεθα: συνδώμεθα.
 Περιείχεν: υπερείχεν.
 Περιεκτικόν: περιέχον.
 Περιέπειν: φυλάσσειν. ἢ ἐνεργεῖν.
 10 Περιεπιρισμένον: λελεπισμένον. περιεξεσμένον. περιεκαθαρμένον.
 Περιερέττων: κωπηλατῶν.
 Περιέσσατο: περιεβάλλετο.
 Περιέσσεσθαι: περιγενήσεσθαι.
 15 Πέρισι: καθαρά.
 Περисκερμένος: ἡκριβωμένος.
 Περισδόμεθα: περιγεννησόμεθα.
 * Περιέστηκεν: περιίσταται. περιόστραπται.
 Περιέστηξαν: περιεκύκλωσαν.
 20 Περιεστήξει: περισταθήσεται.
 Περιέχεσθαι: ἀντέχεσθαι.
 Περιεχόμενον: ἀντικιοῦμενον.
 Περιήγγισεν: ἐκέλευεν.
 Περιῆν: ἐνίκα. περιεγένετο. ὑπῆρχεν.
 25 Περιήχηθην: περιεψιδυρίσθην.
 Περιῖόντα: περιερχόμενον.
 Περιῖππύων: περιτρέχων.
 Περιῖσταμένος: φεύγων.

1. Cod. περιδέρξαι.

3. Cod. vitiose repetit verbum περιδράττεσθαι interpretamento omisso.

10. Suidas: λελεπισμένον. Kusterus veram lectionem in nota proposuit, quam Cod. noster confirmat.

15. Photius περίσι. Suidas et Phavorinus, περίσα. Haec glossa etiam post Kusterum, qui ἀντίπερα conjectit, anapam emendatricem expectat.

Περιῖστασος· ἀντιλαβοῦ. περισκόπησον.

Περικαθαίρων· ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον, ἢ
τὸν γεγοητευμένον.

Περικαλλές· λίαν καλόν.

Περίνοεῖ· νοεῖ περισσῶς.

6

Περίνοια· ὑπερηφανία. ἢ μηχανή. ἢ τέχνη.

Περίνοστοῦντας· περιερχομένους.

Περίοδος· περιέλευσις. κύκλος.

* Περιοιστικός· φορητός.

Περίον· ὑπερβάλλον.

10

Περίοπτον· περιθίατον. μέγα. περίβλεπτον. ὑψηλόν.

Περιοπή· ἀκρόωρεα. ὑψηλὸς τόπος.

Περιορίσαι· περινοῆσαι.

Περιορισμός· ἐξορισμός.

Περίοψεται· παρίδῃ καταφρονήσει.

15

Περιοχή· περιπέτεια. καὶ ὑπόθεις. θλίψις καὶ συνοχή.

Περίουσιασμός· πλήθος. ὑπαρξίς φυσική.

Περίπαθῶς· συμπαθῶς. λυπηρῶς.

Περίπελρεται· περικεντεῖ.

Περίπέτεια· προπέτεια. ἢ σύμπτωμα. ἢ σύμβασις.

20

Περίποιήσκει· κτῆσεται.

Περίπετῇ γενέσθαι· περιπεπτακέναι πλήρη.

Περίπλεον· πλήρη.

Περί πλήθουςαν ἀγοράν· περὶ ὧσαν ἐπαύστην ἢ
πέμπτην ἢ καὶ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πλήθυσιν ἢ
ἀγορά.

25

Περί πόδα· οἷον ἀρμόττον σφόδρα, ὥς τὰ ὑποδήμα-
τα τοῖς ποσίν. Πλάτων· ὥς ἔστι μοι τὸ χοῦμα
τοῦτο περὶ πόδα· καὶ ἐν σκευαῖς καὶ τοῖς τρό-
ποις ἀρμόττον ὥς περὶ πόδα.

30

Περίπολῆσιν· κτῆσιν.

Περί πολλοῦ ποιοῦ· ἀντὶ τοῦ, τίμα. θεράπευε.

14. Cod. περιορισμέτος, quod e compendio scribendi natum est.

22. κλήρη etiam Photius.

25. Cod. πληθύη.

Περιτροπή: ἐν περιόδῳ.

Περιφερές: κύκλῳ. στρογγύλον.

Περιφοιτῶντα: περιερχόμενον.

Περιφορά: κίνησης.

Περιφρονεῖ: ὑπερφρονεῖ. μεγαλοφρονεῖ.

5

Περύφρων: περισσόφρων.

Περύφους: περιπλακείς.

Περικλαινίζεται: περιβάλλεται.

Περίψημα: κατάγμα, ἢ ὑπὸ τὰ ἔχνη. ἢ ἀπολύτρωσις.

οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῇ 10

θαλάσῃ νεανία ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τῶν συνεχόντων κακῶν.

Περίψημα ἡμῶν γενοῦ· ἦτοι σωτηρία καὶ ἀπο-

λύτρωσις· καὶ οὕτως ἐπέβαλλον τῇ θαλάσῃ, ὥσαντι

τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύνντες.

Περιώσας: ὠδήσας.

15

Περκάζει: πεπαίνει. μελανίζει.

Περκός: μέλας.

Περκρός: ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· οἶον, λάλος.

Προπετής. μηδὲν λογισμῷ ποιῶν.

Πρημα: πῶμα.

20

Πρύους: τοὺς κύβους.

Πύλοις: φύλλοις.

Πυρῶα: τίγνα.

Πυρόν: πυρῶν. βάθος.

Ρήεσσα: πετρῶδης. βαθεῖα.

25

Ρεύει: μεταφέρει. ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι ἴβων.

Ρετούσα: ἀρτοποιοῦσα. καὶ πέττουσιν, ἀρτο-
ποιῶσιν.

Ρεύουσι: ταβλίζουσιν.

30

9. Hunc locum, qui mutilatus in Suida extat, Noster et Photegrum servarunt.

3. Cod. βλακείας.

1. Cod. πεσσοῦς.

3. Cod. τίγνα.

Περιπολῶν. περιτρέχων.

Περιπτερά: ἀποσπινθηρισμοί.

Περιπτερόν: πανταχόθεν ἔχον.

Περιπτώσεις: συμφοράς.

5 Περιπυστον: ἑξάκουστον. διαβόητον.

Περιρῥήδεις: οἱ ἐπὶ ὀχημάτων. ἢ οἱ ἐπικείμενοι. ἢ οἱ ἐρριμμένοι.

Περισά: τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄξυνα οἶον, ἔν, τρία, καὶ τὰ ὅμοια· ἄρτια δὲ τὰ ζυγά.

10 οἶον δύο, τέσσαρα.

Περίσημα: διαβόητα.

Περисκελές: σκληρόν. δυσχερές.

Περисκελῇ: βρακία. φημινάλια.

Περисκεπές: κεκαλυμμένον.

15 Περίσκεπτον: πάντοθεν ὁρώμενον.

Περисκυθίσαντες: σπαράξαντες.

Περисκυτίζοντας: ἐκδερματίζοντας.

Περισσοεπῆσαι: περισσολογῆσαι.

Περισταδόν: περιεστώτες.

20 Περιστεῖλαι: περικαλύπτειν.

Περιστένεται: περιτείνεται. περινοχρεῖται.

Περιστενος: οὕτως δράκων καλεῖται.

Περιστίξαι: περικυκλῶσαι. περιελθεῖν. περιελᾶσαι. ἀπὸ τοῦ στίχου.

25 Περιστοιχίσαντος: περιλαβόντος.

Περιστολή: περιβολή. ἐπαγωγή.

Περίστυλον: περιστύλον.

Περίσχεσθαι: ἀγαπῆσαι.

Περισχών: κατασχών. περιβαλών.

30 Περιτελλομένων: περιερχομένων.

Περιτεύξεται: συντύχη. περιπεσείται.

1. Cod. περι πολλῶν.

15. Cod. ὁρμώμενον.

16. Cod. περικυθίσαντες.

23. Cod. σίχους, ut Photius: Suidas σίχου.

Περιτροπή: ἐν περιόδῳ.

Περιφερές: κύκλῳ. στρογγύλον.

Περιφοιτῶντα: περιερχόμενον.

Περιφορά: κίνησις.

* Περιφρονεῖ: ὑπερφρονεῖ. μεγαλοφρονεῖ.

5

Περίφρων: περισδόφρων.

Περιφύς: περιπλακείς.

Περιχλαινίξεται: περιβάλλεται.

Περίφημα: κατάγμα, ἢ ὑπὸ τὰ ἔγχνη. ἢ ἀπολύτρωσις.

οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῇ 10

θαλάσῃ νεανία ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τῶν συνεχόντων κακῶν.

περίφημα ἡμῶν γενοῦ· ἥτοι σωτηρία καὶ ἀπο-

λύτρωσις· καὶ οὕτως ἐπέβαλλον τῇ θαλάσῃ, ὥσπερ

τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύντες.

Περίωσας: ὠθήσας.

15

Περκάξει: πεπαίνει. μελανίζει.

Περκνός: μέλας.

Περπερος: ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· οἶον, λάλος.

προπετής. μηδὲν λογισμῷ ποιῶν.

Πέδημα: πτώμα.

20

Πεσσούς: τοὺς κύβους.

Πετάλοις: φύλλοις.

Πέταυρα: τίγνα.

Πελάγινον: παγίς. βάθος.

ΐεσσα: πετρῶδης. βυθία.

25

Πέττω· ἰν. μεταφέρει. ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι

ιν.

ιν. πεττω· ἀρτοποιοῦσα. καὶ πέττουσιν, ἀρτο-

ῦσιν.

ιν. ἰόνουσι: ταβλίζουσιν.

30

ων.

ᾠδεται.

Hunc locum, qui mutilatus in Suida extat, Noster et Pho-

grum servarunt.

Cod. βλακίας.

τι
Cod. πεσσούς.

Cod. τίγνα.

as στιζι

Πεττοί: βόλια, ἐν οἷς ταβλίξουσιν.

Πεψομαι: ἐρωτήσω.

Πεφηνάκισεν: ἠπάτησεν.

Πεφασμένον: εἰρημένον. ἢ πεφανερωμένον.

5 Πέφηνεν: ἐφανερώθη.

* Πεφορημένα: ἐνηννευμένα.

Πέφρικα: ἀπὸ τοῦ φρίττω.

Πέφυκεν: φύσει ὑπάρχει.

Πεφρύγμένα: τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα

10 σίτου καὶ κριθῆς.

Πεφυκώς: φύσει ὑπάρχων.

Πηδάλια: οἴλακες. αὐχένες.

Πηκτίς: πανδούριον.

Πήληκα: περικεφαλαίαν.

15 Πῆμα: κακόν. βλάβη. δυστυχία.

Πήλυξ: φωγός.

Πημαίνει: κακοῖ. βλάπτει.

Πῆμέν: ὅπου μέν.

Πημήνειαυ: βλάβειαν. διαφθείρειαν.

20 Πηνήκη: περικεφαλαία τριχωτή. καὶ περιθετὴ κόμη.
ἔνθεν καὶ πηνηκίζειν τὸ ἀπατᾶν· τῆς δὲ περιθε-
τῆς κόμης, τὸ μὲν ἔντριχον, τὸ δὲ προκόμεον,
τὸ δὲ πηνήκην ἐκάλουν.

Πηνίκα: πότε.

25 Πήνιον: ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἰλεῖται ἡ κρόκη.

Πηρός: ὁ παντάπασι μὴ ὄρῶν.

Πηγγύνη: κνήμος, ὁ τὸν τυρόν πηγγύων.

Πίδαξ: πηγῇ. ἢ σταγών.

Πιεζόμενος: βαρυνόμενος. δαμαζόμενος.

7. Cod. φρίκα.

10. Cod. σίτλαν καὶ κριθῆ.

16. Cod. φωγός.

20. Suidas et Phavorinus: πηνίκη.

27. Cod. πηγγύνη.

- Πιερίδες: αἱ Μοῦσαι, αἱ ἐν Μακεδονίᾳ.
 Πιερίη: ὄρος.
 Πιθάκνη: μικρὸς πίδαξ.
 Πιλήσεσιν: πυκναῖσεσιν.
 Πιλοῖς: πλωτοῖς. 5
 Πιμελή: πάχος. λιπαρότης.
 Πίμπρατᾶι: καίεται. ἐμπυρρίζεται.
 Πίναξ: σανὺς ἐξωγραφημένη.
 Πινώδη: ὄψαρά.
 Πιναρά: εὐτελῆ. ὄψαρά. ταπεινά. 10
 Πίονα: εὐδαίμονα. λιπαρά. καὶ εὐτραφεῖ.
 Πίσυνος: πεπιστευκὸς. τεθαυμάσιος.
 Πιτυάνη: ἀσκὸς μικρός.
 Πίτυλος: κτυπητής. φαντασιοσκόπος.
 Πιτύνη: φλ. . . . 15
 Πλαγίως: δολίως.
 Πλαδῶσιν: ὑγροῖς. χαύνοις. ἀσθμαίνουσιν.
 Πλαδαρόν: χαύνον. ὑγρόν. πλάδος γὰρ καὶ πλα-
 δώδης.
 Πλάστιγξ: τοῦ ξυγοῦ τὸ ἀντίρροπον. 20
 Πλαίσιον: πλινθίον.
 Πλατυχίζει: τοῖς πτεροῖς κρούει.
 Πλέα: πλήρη.
 Πλέας: πλείους.
 Πλεῖστον ὅσον: [πολύ.] 25
 Πλέθρα: μέτρα γῆς, ἤγουν ἄρουραι. ἢ τοὺς διόγρους
 . τόπους καὶ βοτανώδεις· ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πῆγας
 ἕξ δέμοιρον.
 Πλειστηριάσας: πλείονος πωλήσας [οὗ] ἀνήγατο.

15. Scribe: φλασίον, quod Suidas et Phavorinus in v. πνίγη suppeditant.

18. 19. Cod. πλάδας γ. κ. πλαδῶδεις. Photius: πλάδωσις.

25. πολὺ e Suida addidi. Nota eandem lacunam etiam in Photio Galeano inveniri.

28. Vid. Kuster. ad Suid. h. v.

29. οὗ in Cod. deest.

- Πλημναι: χοινικίδες.
 Πλησιφαής: ἡ πληροσέληνος ἡμέρα.
 Πλοῖζει: πορεύεται· πλοῦς γὰρ ἡ ὁδός.
 Πλόιμα: πλευστικά. ἢ τὰ πλωῖ πεμπόμενα.
 5 Πλύνεται: λοιδορεῖται. αἰσχροῦς ὑβρίζεται.
 Πλυνοί: πύελοι, ἐν οἷς πλύνουσιν.
 Πλωτόν: πλεόμενον.
 Πνεύσας: σφοδρῶς ὀργισθεὶς.
 Πνιγεύς: ὁ φοῦρνος.
 10 Πνίγος: καῦμα.
 Πόα: ἐκάστη βοτάνη οὕτως λέγεται· ἡ δὲ ὑμήγουσα,
 ποία λέγεται παρὰ Δημόσθενει καὶ Λυσίᾳ.
 Ποδήρης: ἕως τῶν ποδῶν χιτῶν· οἱ δὲ τὸ σφῆρα-
 πτόμενον καὶ εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορ-
 15 φύρας ἢ ἐκ βύσσου ῥάκιον.
 Ποδοκάκη: ξύλον, ὃ ἐν εἰρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλ-
 λοντες συνέχουσιν· ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦπος κα-
 λεῖται.
 Ποδηγέστρον: ὀδηγητικώτερον.
 20 Πόθι: ποῦ.
 Ποιήσσαν: σιτοφόρον.
 Ποίην: πᾶσαν βοτάνην.
 Ποιητέον: ἀντὶ τοῦ, ἃ δεῖ ποιεῖν.
 Ποικιλομήτης: ποικιλόβουλος.
 25 Ποικιλικήν: πολυμιταρικήν.
 Ποινήν: τιμωρίαν. ἀντέκτισιν. πρόστιμον.
 Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει: ἀντὶ τοῦ δεῖν πολε-
 μεῖν· ἱστίον δέ, ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιφώγματα
 ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς, ἢ χρη, ἢ τὸ δεῖ· οἶον, γαμη-
 30 τέον, ἀντὶ τοῦ, χρη γαμῆσαι· πλευστέον, ἀντὶ
 τοῦ, δεῖ πλεῦσαι· καί, οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ,
 οὐ χρη παραδοῦναι.

14. Cod. κατωτέρω.

17. Corrige κύππος aut κοῦσπός. Vid. not. Kuster. ad Suid. h. v.

Πολιορκία: φυλακή.

Πολιούχοις: [τοῖς] τῶν πόλεων ἄρχουσιν.

Πολιτεύμασι: ταῖς πολιτεiais. ἢ ταῖς ἄλλαις αἰρέ-
σεσιν.

Πολλὰ χαίρειν φράσας: ἀποταξάμενος. ἀπο-5
γνούς.

Πολιτικός: ἀστέιος. μετὰ τινος τέχνης.

Πολλοστόν: ἐπὶ τάξεως [καὶ] μορίου.

Πόλον: οὐρανοῦ. κόσμον.

* **Πολλοῦ** δὴ δέω καὶ λέγειν: σιωπῶ· καὶ πόρρω 10-
λαν εἰμὶ, καὶ οὐδὲν ὅλως εἰμὶ τοῦ λέγειν. οὐ βού-
λομαι λέγειν.

Πολλοῦ γε καὶ δεῖ: οὐδὲ ὅλως.

Πολύαινος: πολλοῦ ἐκαίνου ἄξιος.

Πολυάνδριον: μνημα. τάφος. 15

Πολυβότειρα: πολλοὺς τρέφουσα.

Πολυγηθής: πολυχαρής.

Πολυδαιδάλον: πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος.

Πολυειδής: πολύμορφος.

Πολύευκτον: τίμιον. πολυπόδητον. 20

Πολυζύγῳ: πολυκαθέδρῳ.

Πολυκηδέος: πολυφροντίστου.

Πολυθύλλητον: πεφημισμένον. διαβεβημένον. ὀνο-
μαστότατον.

Πολύκλητοι: ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων. 25

Πολύκμητον: πολυκάματον.

Πολύκρημνον: δύσβατον. ὀρεινόν.

* **Πολυμάργοις:** ἡχητικοῖς.

Πολύμητις: πολύβουλος.

Πολυπίδακα: πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν. 30

2. τοῖς deest.

8. καὶ deest.

9. Cod. κόσμος.

11. Cod. ὃ βούλ. λέγ.

13. Cod. οὐδὲν ὅλως.

- Πολυπύχου: πολλὰς ἀποκλίσεις ἔχωντος, εἶον
 πύχας.
 Πολύρρητες: πολλὰ θρόμβια ἔχοντες.
 Πολύς: σφοδρός.
 5 Πολυσχιδής: πολυμερής.
 Πολύτλας: πολλὰ ὑπομένων.
 Πολυφασίας: πολυλογίας.
 Πολυφλρίσβοιο: πολυταράχου.
 Πολυφραδέστερον: συνεκόν ἐν λόγοις.
 10 Πολύχουν: πολυφόρητον. ἢ πολυειδή.
 Πολυωρήσεις: πολλὴν φροντίδα ποιήσεις. φυλάξεις.
 Πολυμάργους: ἡχητικοῖς.
 Πομπεύει: ὡς νενικηκὼς μεγαληγορεῖ.
 Πομπόν: συνοδοιπόρον. καὶ προπέμποντα.
 15 Πομφόλυγες: αἱ ἐκ τῶν ὀμβρῶν, ἢ ἄλλως καταγε-
 ρόμεναι (φύσκει ἢ ἀφροί).
 Πομποστολεῖ: ἐκπέμπει τῇ νηϊ τὸν στόλον.
 Πομφόλυξ: ἐκβρασμὸς ὕδατος.
 Ποντοβρόχους: ὑπὸ θαλάσσης βροχομένους.
 20 Πόντος: κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς χερσονήσου καὶ Εὐ-
 ξείνου καλούμενος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θάλασσα.
 Πόπανα: πλακούντια.
 Πομπύσματα: πολλαῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἱκανοί.
 Πόρθωσις: ἐρήμωσις.
 25 Πορθμός: πέρασμα. ἀμφίγειος θάλασσα. Ἰσθμός
 γάρ ἐστιν γῆ στενὴ, ἐκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν·
 πορθμὸς δὲ, θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη.
 Πόρκης: ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος ὁ περιμε-
 γνύων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον,

1. Cod. iterum πολλὰς ἀναβολὰς perperam ex antecedente glossa repetitum.

12. Eadem jam supra.

16. Haec alia manus adacripserit.

19. Cod. ποντοβρόχους.

29. 30 Cod. ὅπερ ἐγγυ, quod sane sensum praebet, manus tamen incerti librarii redolet.

Πόρον: διέξοδον. τρίβον. καὶ παλαιώσεις ποταμοῦ.

Πόρος: πέρας. ἢ ποταμός. ἢ ὁδός. ἢ φυσήματα ὑδά-
των. ἢ μηχανή. ἢ τεχνάσματα.

Πόρπη: φίβλα.

Πορποῦσθαι: φιβλοῦσθαι.

5

Πορφύρει: ταράσσεται.

Ποσαπλῶς: ποσαχῶς. ἀναριθμήτως.

Πόσις: ἀνήρ.

Πότερον: ἄρα. ὁποῖον. ποταπόν.

Πότε: λέγεται πρὸς τὸ νῦν 'κατ' ἄμφω καὶ πρὸς τὸ 10
παρεληλυθός. καὶ κατὰ τὸ μέλλον· κατὰ μὲν τὸ παρ-
εληλυθός, πότε ἐγένετο; κατὰ δὲ τὸ μέλλον· πό-
τε ἔσται;

Πότμον: μόρον. θάνατον.

Πότνα: δέσποινα.

15

Πότνια: σεμνή. ἐντιμος.

Ποτνιαῖται: παρακαλεῖ. ἐπικαλεῖται.

Ποτνιῶμενος: δυσφορῶν. μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν.

Ποτῶμεναι: διατρίβουσαι.

Πρακτικόν: ἀνυστικόν.

20

Πρανές: κάταντες.

Πρανής: ὁδὸς καταφερεής.

* Πραῦπάθειαν: πραῦτητα. ἡσυχίαν.

Πρέμνον: στέλεχος.

* Πρεσβυγένεια: καλαιοτέρα γέννησις. καὶ συγκρι- 25
τικῶς δὲ προῦργιαίτερον.

Πραττομένους: ἀπαιτουμένους. Ἰσοκράτης· καὶ
τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους.

Πρεσβυτάτην: ἐντιμοτάτην.

Πρεσβύτερος: μείζων.

30

Πρηνές: ἐπὶ πρόσωπον.

Πρήσαι: καῦσαι.

Πριάμενος: ἀγοράσας.

Πρίου: ἐλευθέρωσον.

Πρηστήρ: πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ.

35

Πριῶ: ἀγοράσας.

Προαγωγός: διδάσκαλος κακῶν.

Προαλέστατον: προπετέστατον.

Πριμιγγιλίων: τιμῶν. ἢ βασιλικῶν δορεῶν. ἢ πο-
νομίων.

5 Προαλλίσαντες: προαθροίσαντες.

Προανάσχοι: προανατείλοι.

Πρόβατα: πάντα τὰ τετράποδα.

Προβέβουλα: προέκρινα.

Προβιβάσαντες: προάξαντες.

10 Προβλήτας: ἕξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας. οἱ
δέ, τὰς πρώτας.

Πρόβολον: πρόμολον. πρόμαχον.

Πρόβολος: τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον.

Προβόλφ: προβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρφ.

15 Πρόβουλος: ἑξαρχος τοῦ βουλευτηρίου.

Προδόμφ: τῇ πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι.

Προεγκεῖσθαι: ἐπικεῖσθαι.

Πρόεγμα: στήριγμα.

Πρόεδρος: ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμῶν.

20 Προσήκαν: προέπεμψαν.

Προειδόμενοι: προγινῶσται.

Προείλαντο: ἠθέλησαν.

Προειλόμεθα: προήκαμεν.

Προέμενος: ἐκδιδούς. προδούς. περιφρονήσας.

25 Προεπεξενῶσθαι: ἀπὸ πολλοῦ ξενοδοχηθῆναι.

Προέντες: προδόντες.

Προετικός: χαριστικός.

Προέσθαι: προδοῦναι.

Προέτω: προπεμψάτω.

30 Προεχόμεθα: ὑποβαλλόμεθα. ἢ προβαλλόμεθα.

3. Cod. πριμιγγιλίων.

9. Cod. προάξαντες, ut Photius.

11. In margine: πόρτας.

15. Suidas πρόβολος. Kusterus de vera lectione in nota ad-
monuit.

Προηγγελέναι: προμεμνημέναι.

Προήκατο: προέδωκεν.

Προήσομαι: προδώσω.

Προρήχθην: προετράπην. ὡς καὶ ἐξήχθην, ἐξε-
τράπην. 5

Προθέλυμνα: συνεχῆ. ἄλλα ἐπ' ἄλλοις.

Πρωθήβας: πρώτους. ἀκμάζοντας. νέους.

* **Προῖμος:** προδιδούς.

Προικός: δόσεως. ἀντὶ δωρεᾶς. πᾶν γὰρ δῶρον οὐ-
τως καλεῖ ὁ Ποιητής. 10

* **Προῖκα:** δῶρον. ἄνευ μισθοῦ. καὶ ὁ Θεολόγος
ὁ δὲ προῖκα χρηστὸς ἦν.

Προῖστορες: οἱ μαρτυροῦντες.

Προῖσχεται: προβάλλεται.

Προκόπιον: πρὸ τοῦ κύλπου. λαμβάνεται δὲ καὶ 15
ἐπὶ δωροδόκων.

Προκόμιον: κόμην.

Πρόκριτον: ἐκλεκτόν. ἢ πενηρόν.

Πρόληψις: γνῶσις.

Προμήθεια: γνῶσις. ἢ πρόνοια. 20

Προμηθεῖσθαι: προβουλεύεσθαι. προνοεῖσθαι.

Προμηθεύσασθαι: προνοήσασθαι.

Προμῶμαι: προξενῶ. προμνηστεύομαι.

Πρόνοια: πρόγνωσις.

Προνομή: διαρπαγή. 25

Προνομίας: τιμῆς πλειονος.

Προνομίων: προλημμάτων.

Προνόπιον: τὸ προεκκείμενον.

* **Προοίμιον:** πρόλογος.

Προπάροιθεν: ἔμπροσθεν. 30

Προπηλακίζων: ἀδικῶν. ὑβρίζων. διασύρων. ἐξου-
θενῶν.

7. Cod. προθήβας.

16. Cod. δωροδοχῶν.

21. Cod. προβοτεύεσθαι.

Προπίνει: διὰ τοῦ οἴνου τιμῇ· καὶ προδίδασ· καὶ
Δημοσθένους δὲ τοὺς προδιδόντας τὰς πατρίδας
τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν ἐφη τοῖς ἐχθροῖς.

Πρόπιον: μάντευμα.

5 Πρόποδες: μεγάλους πόδας ἔχοντες.

Προποδῶν: τὸ παρατυχόν οἶον δῆποτα.

* Πρόπολοι τε καὶ θεραπευταί: δοῦλοι.

Πρόπολος: δούλη προπολεύουσα.

Προπόλφ: θεράποντι.

10 Πρόρριζόν: ἐκ ριζῶν.

Πρὸς ἀκτῖνα: ἀνατολήν.

Προσανέχων: προσέχων. προσκεκολλημένος.

Πρόσαντες: δυσχερές καὶ ἐναντίον.

Πρὸς ἀπαλέξουσιν: πρὸς βοήθειαν.

15 Προσαρσώμενα: προσεγγνόμενα. προσκρούμενα.

Προσβάλλει: προσέρχεται.

Προσγράφει: προσκρίνει.

Προσδεχόμενοι: προσδουῶντες.

Προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ

20 δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτήσιν· τὸ δὲ πανταλὸς ἀπο-
ρίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ.

Προσείρων: προσάπτων.

Πρὸς ἐμοῦ εἰ: αἰκεῖός μου. ἐγγύς μου. φίλος μου.
παρ' ἐμοί.

25 Προσεποίσω: προσεπάξω.

Προσερήσομαι: ἐρωτήσω.

Προσεχές: ἐγγύς.

Πρὸς ξόφον: πρὸς δυσμάς.

* Προσηγμένον: ὑψηλόν. τιμωτάτον.

30 Προσηγλάστο: ἐλαμπρόνετο.

Προσηγορία: προεφάνησις.

Προσηρτημένος: προσκεκολλημένος.

7. Pars interpretamenti deest. Lacunae signa in Cod.

29. Cod. προσήγεμον.

Πρὸς ἡῶ: πρὸς ἀνατολήν.	
Προσλασιν: προσέρχονται.	
Προσλινται: προσάγονται.	
Προσίσται: ἀρέσκει. προσδέχται.	
Προσιζήσαντες: προσκαδίσαντες.	6
Πρόσιμεν: προσερχόμεθα.	
Προσιτόν: προσδεχόμενον.	
Προσιών: προσερχόμενος.	
Προσκεψομαι: περισκοπήσω.	
Προσκείμενοι: οἱ κολλώμενοι. προσεγγίζοντες.	10
Πρόσκήνιον: τὸ πρόθυρον.	
Πρόσκλησις: ἑτερομέρεια.	
Προσκομιστέον: προσενεχτέον.	
Πρόσκομμα: ζημία. βλάβη. σκάνδαλον.	
Προσκυρεῖ: προσεγγίζει.	15
Προσουρίου: ἐπιτηδεῖον.	
Πρόσδοτος: εἰσφορά. εἰσδοτος. ἡ παρουσία, ὡς Θεο- κυθίδης καὶ ἕτεροι.	
Πρὸς ὄψιν: πρὸς θεωρίαν.	
Προσπελάξει: προσεγγίζει.	20
Προσπίεῖται: οἰκειοποιεῖται. ἡ πλάτνεται καὶ ὑπο- κρίνεται.	
Προσπήξομαι: προσκυνήσω.	
Προσπορισθέν: ἐπινοηθέν. προσοδευσθέν.	
Προσρήσειςιν: προσηγορίαις.	25
* Προστέρνισα: περιεπτυξάμην.	
Προστέτηκεν: προσκεκόλληται.	
Προστήσας: προαγαγών.	
* Πρόστιμον: ζημία. παραγραφή.	
Προστροπάιος: παρακαλῶν.	30

6. Cod. προσίμεν.

11. Hoc interpretamentum alia manus adscripsit. Vid. Suid. h. v.

15. Recte Noster προσκυρεῖ. Suidas, προσκυνεῖ, quod Kusterus ex Hesychio emendaverat.

23. Idem Photius.

* Προσφερέστερον: βέλτιον.

Προσφέρωνται: ἀντὶ τοῦ προστεθῶσιν.

Πρόσφορον: οἰκεῖον. ἀρμόδιον. ἐπιτήδειον.

Προσφερεῖς: ὁμοίως. in marg. πρόφερεις: προ-
5 βεβηκότας ἐν τῷ ἰδεῖν. Αἰσχύνης ἐν τῷ κατὰ Τι-
μάρχου.

Προσφυές: προσοικειούμενον.

Προσφύς: προσπλακείς.

Προσφυῶς: οἰκείως. ἀκολούθως.

10 Πρόσσημα: προκάλυμμα.

Πρόσχορδα: σύμφωνα.

Πρόσχωροι: περιόικοι.

Πρόσω: ἔμπροσθεν.

Προσωπεῖον: πρόσσημα.

15 Προσοκεῖλαντες: προσορμίδαντες.

Πρύμναν ἐκρούοντο: πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἔστι
τὸ κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ
πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν
κωπηλατεῖ· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσιν μὴ φα-

20 νερῶς φεύγειν, κατ' ὀλίγον ὑπακινόντες, ἢ ἵνα μὴ
τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις διδόντες, τιτρώσκονται.

Προσώχθικεν: προσκέκρουκεν. προσκέκοπεν. ἀπὸ
τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι.

Προσώχθισα: βδελύσσομαι. σιαλνομαι.

25 Προτεμενίσματα: προπύλαια. ἢ προάστεια.

Πρότμησις: ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν τόπος.

Πρότμησιν: ὀμφαλόν.

Πρότομα βασιλικά: εἰκόνες βασιλικά. καὶ προ-
τομαὶ λέοντος, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων.

30 Προτροπάδην: προθύμως.

4. Vid. Suid. infra in v. προσφερεις.

16. Cod. προσορμήσαντες.

24. Idem Photius.

Προϋνεικός: δρομαῖος. γοργός.

Προῦπτον: φανερόν.

Προῦργίστατον: προτιμότεον.

Προῦργου: προέργου. συμφέρον πλεον. Ἰσοκράτης
φησὶ, ἵνα προῦργου τι γένηται· ἀντὶ τοῦ, 5
πλεον.

Προῦχειν: προέχειν.

Προῦτυψαν: προήρξαντο.

Προῦχοντο: προέβαλον· οὕτως Θεουκυδίδης ἐκρή-
σατο, ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν, λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων 10
ψήφισμά μὴ καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα
προῦχονται. ἀντὶ τοῦ προβάλλονσιν. προτείνουσιν.

Πρόφρων: πρόθυμος. φρόνιμος.

Προφυλακὴ τῷ Κυρίῳ: εἰς τέσσαρας φυλακὰς δι-
αιρεῖται ἡ νύξ, ἐκάστη τρεῖς ὥρας ἔχουσα. 15

Πρόχυνυ: ἐπὶ γόνυ.

Προχοαί: αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφάσεις εἰς
τὴν θάλασσαν. καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

Πρόχους: ξέστης.

Προχόφ: τῇ ἐπιχύσει. καὶ ἀγγεῖω τινί, εἰς τοῦτο ἐπι- 20
τηδεῖω, κωθωνοειδεῖ.

Προῶμαι: παραχωρήσω.

Πρύμνην: κάτωθεν. ἐκ ῥιζῶν.

Πρυμνώρειαν: τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους.

Πρύτανις: διοικητής. προϊστάτης. φύλαξ. βασιλεύς. 25
ἄρχων. ταμίης. ἑξαρχος.

Πρωθήβης: ἄρτι ἀκμάζων.

Πρωῖαίτερον: θᾶττον.

Πρωῖνες: ὀρῶν ἐξοχαί. βουνοί.

* Πρωτόγονος: πρῶτος νέος. 30

Πρωτόλειον: ἀπαρχήν.

1. Vid. Kusteri not. ad Suid. h. v.

10. Thucyd. I. c. 140.

13. Cod. προθύμως. φρονίμως.

27. Cod. iterum προθήβης.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Πρωτοπραξία: τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον καὶ εἰς-
πραττόμενον.

Πτάμενος: διελθών.

Πτερνίζει: ἀπατᾷ. ἢ λακτίζει.

5 Πτερόεντα: ταχῆ. κοῦφα.

Πτερυγίων: πετόμενος.

Πτερύγιον: ἀκρωτήριο.

Πτήσσει: πτοεῖται.

Πτῆται: πέταται.

10 Πτελόν: πτερόν ἀπαλώτερον.

Πτίλλος: ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις.

Πτισάνη: πεκομμένη κριθὴ καθαρά.

Πτοίαν: πτόησιν. θόρυβον. τάραχον. συναθροισμέν.
πτυρμόν.

15 Πτολίπορθος: ἀνδρεῖος. πόλεις πορθῶν.

Πτόλισμα: πόλις.

* Πτόρθους: κλάδους. βλαστούς.

Πτόγμα: δάκλωμα.

Πύκτης: παγκρατιαστής. ἀθλητής.

20 Πυκτίον: βιβλίον.

* Πτυκτῶ: πτυσσομένη.

Πτυχαί: αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις. καὶ τὰ διάφορα
τῆς ἀσπίδος ἐκ' ἀλλήλοις ἐλάσματα.

Πτώκα: δειλόν. καὶ πτώκας, δορκάδας. ἢ ἐλάφον

25 νεβρούς. ἢ λαγούς.

Πτώμα: σῶμα.

Πτώξ: λαγός.

Πτώσδοντες: δειλιῶντες.

Πτωχός: ἐπαιτής. παρὰ τὸ πτώσσειν, ὃ ἐστὶ, κα-

30 πεινοῦσθαι.

Πυγαῖα: τὰς σπείρας τῶν κίωνων. καὶ τοῦ σώματος
ἡμῶν τὸ κατὰ τὸ ἱερὸν ὄστον.

12. Cod. solummodo καθὰ . . quod Photius integrum praebebat.

22. Cod. ἀποκλίσεις.

32. Cod. τὸ σῶμα ὄστον.

- Πυγμή: πάλη. σύγκλεισις δακτύλων. ἡ γρόνθος.
 Πυγοστόλος: μαυλίστρια.
 Πύελος: ὄρυγμα. ἐμβατή, ἔνθα ἀπολούνται.
 Πύθια: πανήγυρις. ἑορτὴ Ἑλληνική.
 Πυθόληπτος: ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθεὶς. 5
 Πυθόμενος: ἐρωτήσας.
 Πύθοντο: ἠρώτουν. ἤκουον.
 Πύθω: σήπω. καὶ τὸ πυθόμενος, ἀντὶ τοῦ σηπόμενος. ἔνθα καὶ ἡ Πυθία, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ σαπῆναι τοῦ δράκοντος ὄψμα. Δύκος δὲ ὁ Νεα- 10
 πολίτης καὶ πύον ἐντεῦθεν ὠνομασθῆναι φησιν.
 ἔστι γὰρ σσηπὸς αἷμα.
 Πυθῶνος: δαιμονίου μαντικοῦ.
 Πύκα: συγχῶς. ἐπιμελῶς.
 Πυκάξει: καλύπτει. σκεπάζει. 15
 Πυκάζεται: σκεπάζεται. κοσμεῖται.
 Πυκάζουσι: σκιαζουσι. σκεπνοῦσι.
 Πυκασμός: δασύτης.
 Πυκτεύειν: εἶδος γυμνασίου καὶ παλαιστράς.
 Πύκτης: παγκρατιαστής. ἀθλητής. 20
 Πυλάριον: τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος.
 Πυλωρεῖ: φυλάσσει.
 Πύξ: γρόνθον.
 Πυρά: κούματα. ἡ πυρκαῖα.
 Πυράγραν: καρκῖνον. πάγουρον. 25
 Πυρακτῶν: ἐμπυρεύαν. σφοδρῶς κείαν.
 Πυραμειδής: πυρσειδής.
 Πυργοῦται: ὑψοῦται.
 Πυρρηδόν: στοιχηδόν. κατὰ τάξιν.
 Πυρρηροῦμενοι: τὰ τεῖχη φυλάττοντες. 30

1. Cod. σύγκλεισις.

4. Cod. πύθεια.

5. Cod. πύθον.

25. Cod. πύραγμα. Interpretamentum in Photio desideratur.

27. Cod. πυράμειδη.

Πυρροβοῦρες: προμαχῶνες. οἱ ὀχυρώτεροι τῶν
πύργων.

Πύργοι: τάξεις.

Πυρεῖον: θυμιατήριον.

5 Πυρόεσσαν: ἐκίπνουν. πῦρ πνέουσαν.

Πυροφόρον: σιτοφόρον.

Πυρπολεῖται: καλεται. ἐμπυρρίζεται.

* Πυρρῶαῖς γένυσιν: ξανθαῖς θριξί.

Πυρρῶιχαις: ταῖς ἐνοπλοῖς ὀρχήσεσι.

10 Πυρρῶιχίζει: ἀντὶ τοῦ, μετ' ὅπλων ὀρχεῖται.

Πυρσεύσασαν: φλέξασαν.

Πυρσοί: λαμπάδες. πυρκαῖαι. λαμπτήρες. φρονιτωρία.

Πυρφόρος: πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς
ἱερεῖς, τοὺς ἐπιβάμιον πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς οὖν

15 πολέμοις εἰώθασιν τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φεί-
δεσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμ-
πατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρω-
μενοὶ οὕτως λέγειν· ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ
πυρφόρος, ταῦτόν δὲ εἰπεῖν ἱερεὺς, ὑπελείφθη τῷ

20 στρατῷ.

Πύσμα: ἐρώτημα.

Πύστεις: ἐρωτήσεις.

Πωλοδάμνης: πωλοδαμαστής.

* Πωτᾶσθαι: πέτασθαι.

25 * Πρέπων: ἄξιος.

* Πιαλέοις: ὡς διψαλέοις. εἴρηται ἐπὶ ποιοῖς τισὶν
ἰδίως ὄφθαι, τοῖς κατὰ Ἱερὶχά μάλιστα εὐρισκομέ-
νοις, ἐξ ὧν ἱατροὶ ὡς τὰ πολλὰ τὴν θηριακὴν σκευ-
άζουσιν, ὡς ἀντίδοτον τούτοις· ἐνταῦθα ἀπλῶς τί-

30 θεται αὐτῷ πιαλέοις, τουτέστι, πινομένοις, ποσίμοις,

4. Cod. πυρίον.

16. Recte Noster ἐπὶ δέ, quod jam Portus in Suida emen-
daverat.

29. Cod. οὕτως ἀντιθέτως τ.

λικαροῖς, πλουσίοις, ἅμα καὶ ὑπερεκχεομένοις καὶ κορυστικοῖς. Ἐκ τοῦ ἀγίου Διονυσίου.

- * Ποτέρου καὶ πότερα: ἀντὶ τοῦ ὀποτέρου καὶ ὀπότερα. ἀντὶ τοῦ θάτερα. καὶ ἕτερον δὲ σημαίνει 5.
- * Πράμνεις οἶνος: ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνείας ἀμπε- 5 λου. ἢ ὁ μέλας ἰδίως οὕτω καλούμενος. ἢ ὁ πραῦ- νων τὸ μένος. ἢ ὁ ἀπὸ τῆς Πράμνον πέτρας.
- * Πρόσθων: ὁ παιδαριώδης καὶ ἀναγωγός. Μέναν- 10 δρος ἐν Τυνίδι.
- * Παρακταίνων: παραμετωρῖζαν. 10

Πυνθάνεσθαι: μανθάνειν. διδάσκειν. ἰσχυρῶς. ἐρωτᾶν. ἢ καὶ ἕτερόν τι σημαίνει παρακλήσειν. μὲν τοῦ ἐρωτᾶν.

Πύον· τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν. τὸ μεταβιβλη- 15 κὸς αἷμα. αὐτὸ τὸ γάλα. τὸ γαλακτέδες ὄνρον. γάλα 15 νέον μετὰ χθεσινού γάλακτος ἐφηθέν. ἡμερῶς.

P.

Ραγδαίου: σφοδρῶς. ἢ ταχέως.

Ράδαμος: βλαστὸς τρυφερός. ἢ κλάδος.

Ράδιον: εὐχερὲς. καὶ ἀπλόν.

* Ραδιουργός: πλαστογράφος. δολωγράφος. ψεύδο- 20 γράφος. κακοῦργος.

Ραδίως: εὐχερῶς. ταχέως.

Ραθυμία: ἀμέλεια.

Ραῖσας: ὑγιάνας.

Ρακχίζων: τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη ῥάχως, ἥτοι διακί- 25 πτειν ὥς φησι παρ' Εὐριπίδῃ.

6. Cod. οὐ καλούμενος.

8. Cod. πρόσθων. De emendatione dubium esse non potest. Vid. Photium in πρόσθων. Accedat hic locus iis, quae ex haec fabula Menandrea apud Meinekium leguntur p. 164 sq.

17. Cod. ραγδαίον.

19. Verba καὶ ἀπλόν, alia manus adjecit.

25. Cod. ρακχίζων, ut dedit, quod non sollicitandum est.

- 'Ράμφορ: ῥύγχος ὀρνίθων.
 'Ραντόν: ποικίλον.
 'Ράξ: ῥάξ.
 'Ρῆον: ῥήματα. ῥυκλον.
 5 'Ραπίρ: ῥάβδος.
 'Ρᾶστα: ῥαβδῶς. ῥυκρῶς.
 'Ραστώνη: ἀνάκτασις. τήψις. τρυφή. ῥυκλία. ῥαθυμία. ἡδονή. χαυνότης. ἀργία· εἴρεται καὶ ῥαστῶν ἐν λῇ 'Ρωμαϊκῶν.
 10 'Ραχθέντος: ῥαγνέτος.
 * 'Ραχία: οἱ ἐραγεῖς καὶ παρηκνέτες τόποι. καὶ εἰς γαλῶν παραινόντες.
 'Ράχιν: ὀσφύν. ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος. ἅπαντα τοῦ σώματος.
 15 'Ράψαι: συνθεῖναι.
 'Ραψώδημα: ψεῦσμα.
 'Ραψωδία: φλυαρία. λόγων συναφή. ἀδολεσχία.
 'Ρεδίων: ἀρμάτων.
 'Ρελατορία: ἀναφορά.
 20 'Ρέθορ: πρόσωπον. ἐρύθημα. μέλος. ἀπλόγητος.
 'Ρέπει: κλίνει.
 * 'Ρεπουδιατεύειν: τουτέστι διαξέγγνησθαι καὶ διαχωρίζεσθαι. καὶ ῥεπουδίαν ὠσεύεσθαι.
 'Ρηγμῖνι: αἰγιαλῷ.
 25 'Ρήνερ: πρόβατα.
 'Ρηξήνορες: ἄνδρες.
 'Ρηξίφλοια: ῥήξαντα τὸν φλοῦν.
 30 'Ρήσειρ: λόγοι.
 'Ρησείδιον: λεξίδιον.
 30 'Ρητόν: φανερόν.
 * 'Ρήτραρ: συνθήκαι. ἢ ῥήτορας, κατὰ συγκοπήν.

9. Nomen Dionis in Cod. deest.

11. Cod. παρίκοντες. Partem hujus glossae habet Photius in γ. συράζαντες.

13. Rectissime Noster ἀπαντα. Photius et Suidas: ὁ παντός.

Ῥήτωρ: συνηγόρος. δικαιολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν
ἀποφανῶν γνώμην.

Ῥιγοῖ: φύγει. συνέχεται ἀπὸ κρούους.

Ῥικνά: ἐρρόντιδωμένα. ἀσθενῆ.

Ῥινόν: βύρσαν. δέριμα.

5

Ῥιπάς: ἀνέμου συστροφή.

Ῥιπῆς: ὁρμῆς. φορᾶς. βολῆς.

Ῥιψαγαδειρων:

Ῥιψασπις: δειλός.

Ῥοάς: ζεύματα.

10

Ῥοδοδάκτυλος: ῥοδόχρους.

Ῥοδωνιά: ὁ λειμῶν τῶν ῥόδων.

Ῥοθεῖ: ὁρμεῖ.

Ῥόθειον: τὸ μετὰ ψόφου κῦμα. ἢ ζεῦμα.

Ῥόθω: ὁρμῆ.

15

* Ῥοιβδεῖ: ἀναρρόφοι. ἀναρρόπιτεῖ.

Ῥοίβδην: ὡς ἐπὶ ζεύματος. σφοδρῶς. φοβερῶς.

Ῥοιξηδόν: σφοδρῶς. μετ' ἤχου. εἰλητικόν.

Ῥοῖζος: ῥύμη. ἤχος.

Ῥόμβον: κίνησιν. ἢ κύλινδρον.

20

Ῥομφαία: τὸ μακρὸν ἀκόντιον. ἢ μάχαιρα.

Ῥοπή: κλίσις.

Ῥόπτρον: ῥόπαλον. ἢ παγίς. ἢ τιμωρία.

Ῥοώδης: ζεῦμα ἔχων.

Ῥύβδην: δαψιλῶς.

25

Ῥυθμίζει: διατυποῖ. κανονίζει. εὐθύνει.

* Ῥυθμός: τάξις ἑμμελος ἀκόλουθος ἀρμονία. μέλος
εὐφωνον. σύγκρισις.

Ῥύμη: ὁρμὴ βία.

8. Literae sensu carentes. Forsan: ῥιψαγῆν: διεγῆν [ἀνα-
βάλλων].

17. Photius: ροιβδεῖν. Suidas: ῥύβδην. quos corrige.

18. Hoc εἰλητικόν praetulerim vulgari ἀπειλητικόν, quod Sui-
das et Photius habent.

23. Cod. ῥόπτρον.

Προπίνει: διὰ τοῦ οἴνου τιμῇ. καὶ προδίδωσι· καὶ
 Δημοσθένους δὲ τοὺς προδιδόντας τὰς πατρίδας
 τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς.

Πρόπιον: μάντευμα.

5 Πρόποδες: μεγάλους πόδας ἔχοντες.

Προποδῶν: τὸ παρατυγὸν οἶον δῆπτε.

* Πρόπολοι τε καὶ θεραπευταί: . . . δοῦλοι.

Πρόπολος: δούλη προπολεύουσα.

Προπόλφ: θεράποντι.

10 Πρόρριζόν: ἐκ ριζῶν.

Πρὸς ἀκτῖνα: ἀνατολήν.

Προσανέχων: προσέχων. προσκεκολλημένος.

Πρόσαντες: δυσχερές καὶ ἐναντίον.

Πρὸς ἀπαλέξουσιν: πρὸς βεήθειαν.

15 Προσαρασσόμενα: προσεργνύμενα. προσκρουόμενα.

Προσβάλλει: προσέρχεται.

Προσγράφει: προσκρίνει.

Προσδεχόμενοι: προσδοκῶντες.

Προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρειν· τὸ μὲν γὰρ

20 δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν· τὸ δὲ παντελῶς ἀπο-
 ρίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ.

Προσείρων: προσάπτων.

Πρὸς ἐμοῦ εἰ: αἰκείως μου. ἐγγύς μου. φίλος μου.
 παρ' ἐμοί.

25 Προσεποίσω: προσεπάξω.

Προσερήσομαι: ἐρωτήσω.

Προσεχέες: ἐγγύς.

Πρὸς ζόφον: πρὸς ὀσμήν.

* Προσηγμένον: ὑψηλόν. τιμωτάτον.

30 Προσηγλάιστο: ἐλαμπρόνετο.

Προσηγορία: προσηγορίαις.

Προσηρτημένος: προσκεκολλημένος.

7. Pars interpretamenti deest. Lacunae signa in Cod.

29. Cod. προσηγμενον.

Πρὸς ἡῶ: πρὸς ἀνατολήν.	
Προσίσιν: προσέρχονται.	
Προσίνται: προσάγονται.	
Προσίεται: ἀρέσκει. προσδέχεται.	
Προσιζήσαντες: προσκαδίσκοντες.	6
Πρόσιμεν: προσερχόμεθα.	
Προσιτόν: προσδεχόμενον.	
Προσιών: προσερχόμενος.	
Προσκέψομαι: περισκοπήσω.	
Προσκέλεινοι: οἱ κολλώμενοι. προσεγγίζοντες.	10
Προσκήνιον: τὸ πρόθυρον.	
Πρόσκλησις: ἐτερομέτρεα.	
Προσκομιστέον: προσενεκτέον.	
Πρόσκομμα: ζημία. βλάβη. σκάνδαλον.	
Προσκυρεῖ: προσεγγίζει.	15
Προσουρίου: ἐπιτηδείου.	
Πρόσοδος: εἰσφορά. εἰσοδος. ἡ παρουσία, ὡς Θεο- κυδίδης καὶ ἑτεροι.	
Πρὸς ὄψιν: πρὸς θεωρίαν.	
Προσπελάζει: προσεγγίζει.	20
Προσπίεῖται: οἰκαιοποιεῖται. ἡ πλάτνυται καὶ ὑπο- κρίνεται.	
Προσπήξομαι: προσκυνήσω.	
Προσπορισθέν: ἐπινοηθέν. προσοδοθεθέν.	
Προσρήσασιν: προσηγορίαις.	25
* Προσστέρνισα: περιεπτυξάμην.	
Προστέτηκεν: προσκεκόλληται.	
Προστήσας: προαγαγών.	
* Πρόστιμον: ζημία. παραγραφή.	
Προστρόπαιος: παρακαλῶν.	30

6. Cod. προσίμεν.

11. Hoc interpretamentum alia manus adscripsit. Vid. Suid. h. v.

15. Recte Noster προσκυρεῖ. Suidas, προσκυνεῖ, quod Kusterus ex Hesychio emendaverat.

23. Idem Photius.

* Προσφερέστερον: βέλτιον.

Προσφέρωνται: ἀντὶ τοῦ προστεθῶσιν.

Πρόσφορον: οἰκείον. ἀρμόδιον. ἐπιτήδειον.

Προσφερεῖς: ὁμολας. in marg. πρ' ὀφρεῖς: προ-
5 βεβηκότας ἐν τῷ ἰδεῖν. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τι-
μάρχου.

Προσφυές: προσοικειούμενον.

Προσφύς: προσπλακείς.

Προσφυνῶς: οἰκείως. ἀκολούθως.

10 Πρόσσχημα: προχάλυμμα.

Πρόσχορδα: σύμφωνα.

Πρόσχωροι: περίοικοι.

Πρόσω: ἔμπροσθεν.

Προσωπεῖον: πρόσχημα.

15 Προσοκέιλαντες: προσορκίζαντες.

Πρύμναν ἐκρούοντο: πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἔδει
τὸ κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ

πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν

κωπηλατεῖ· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσιν μὴ φα-

20 νερώς φεύγειν, κατ' ὀλίγον ὑπακίοντες, ἢ ἵνα μὴ
τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις διδόντες, τιτρώσκονται.

Προσώχθικεν: προσκέκρουκεν. προσκέκοφεν. ἀπὶ
τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι.

Προσώχθισα: βδελύσσομαι. διαίνομαι.

25 Προτεμενίσματα: προπύλαια. ἢ προάστεια.

Πρότμησις: ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν τόπος.

Πρότμησιν: ὀμφαλόν.

Πρότομα βασιλικά: εἰκόνες βασιλικά. καὶ προ-
τομαὶ λέοντος, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων.

30 Προτροπάδην: προθύμως.

4. Vid. Suid. infra in v. προσφερεῖς.

16. Cod. προσορκήσαντες.

24. Idem Photius.

Προϋνεκός: δραμαῖος. γοργός.

Προῦπτον: φανερόν.

Προῦργίστατον: προτιμότερον.

Προῦργου: προέργου. συμφέρον πλέον. Ἴσοκράτης
φησὶ, ἵνα προῦργον τι γένηται· ἀντὶ τοῦ, 5
πλέον.

Προῦχειν: προέχειν.

Προῦτυψαν: προήρξαντο.

Προῦχοντο: προέβαλον· οὕτως Θουκυδίδης ἐχρή-
σατο, ἐν πρώτῃ ἱστορίᾳ, λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων 10
ψήφισμά μὴ καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα
προῦχονται. ἀντὶ τοῦ προβάλλουσιν. προτείνουσιν.

Πρόφρων: πρόθυμος. φρόνιμος.

Προφυλακὴ τῇ Κυρίῳ: εἰς τέσσαρας φυλακὰς δι-
αιρεῖται ἡ νύξ, ἐκάστη τρεῖς ὥρας ἔχουσα. 15

Πρόχυνυ: ἐπὶ γόνυ.

Προχοαί: αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφάσεις εἰς
τὴν θάλασσαν. καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

Πρόχους: ξέστης.

Προχόφ: τῇ ἐπιχύσει. καὶ ἀγγεῖον τινί, εἰς τοῦτο ἐπι- 20
τηδεῖω, κωιδωνοειδεῖ.

Προῶμαι: παραχωρήσω.

Πρύμνην: κάτωθεν. ἐκ διζῶν.

Πρυμνώρειαν: τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους.

Πρύτανις: διοικητής. προστάτης. φύλαξ. βασιλεύς. 25
ἄρχων. ταμίης. ἑξαρχος.

Πρωθήβης: ἄρτι ἀκμάζων.

Πρωϊάλτερον: θάττον.

Πρωῶνες: ὁρῶν ἐξοχαί. βουνοί.

* Πρωτόγονος: πρῶτος νέος. 30

Πρωτόλειον: ἀπαρχήν.

1. Vid. Kusteri not. ad Suid. h. v.

10. Thucyd. I. c. 140.

13. Cod. προθύμως. φρονίμως.

27. Cod. iterum προθήβης.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Πρωτοπραξία: τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον καὶ εἰς-
πραττόμενον.

Πτάμενος: διελθών.

Πτερνίξει: ἀπατᾷ. ἢ λακτίζει.

5 **Πτερόεντα:** ταχῆ. κοῦφα.

Πτερυγίζων: πετόμενος.

Πτερύγιον: ἀκρωτήριον.

Πτήσσει: πτοεῖται.

Πτήται: πέταται.

10 **Πτελόν:** πτερόν ἀπαλώτερον.

Πτίλλος: ὁ μαδαρός τοῖς βλεφάροις.

Πτισάνη: πεκομμένη κριθὴ καδαρά.

Πτοίαν: πτόησιν. θόρυβον. τάραχον. συναθροισμέν.
πτυρμόν.

15 **Πτολίπορθος:** ἀνδρείος. πόλεις πορθῶν.

Πτόλισμα: πόλις.

* **Πτόρθους:** κλάδους. βλαστούς.

Πτύγμα: δίσλωμα.

Πύκτης: παγκρατιαστής. ἀθλητής.

20 **Πυκτίον:** βιβλίον.

* **Πτυκτῶ:** πτυσσομένη.

Πτυχαί: αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις. καὶ τὰ διάφορα
τῆς ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα.

Πτωκα: θειλόν. καὶ πτωκας, δορκάδας. ἢ ἐλάφον

25 **νεβρούς. ἢ λαγwούς.**

Πτῶμα: σῶμα.

Πτῶξ: λαγwός.

Πτώσσοντες: δειλιῶντες.

Πτωχός: ἐπαιτής. παρὰ τὸ πτώσσειν, ὃ ἐστὶ, κα-

30 **πεινοῦσθαι.**

Πυγαῖα: τὰς σπείρας τῶν κiónων. καὶ τοῦ σώματος
ἡμῶν τὸ κατὰ τὸ ἱερὸν ὅστουν.

12. Cod. solummodo καθά . . quod Photius integrum praebet.

22. Cod. ἀποκλίσεις.

32. Cod. τὸ σῶμα ὅστουν.

- Πυγμή: πάλῃ. σύγκλεισις δακτύλων. ἡ γρόνθος.
 Πυγοστόλος: μαυλίστρια.
 Πύελος: ὄρυγμα. ἐμβατή, ἔνθα ἀπολούνται.
 Πύθια: πανήγυρις. ἑορτὴ Ἑλληνική.
 Πυθόληπτος: ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθεὶς. 5
 Πυθόμενος: ἐρωτήσας.
 Πύθοντο: ἠρώτουν. ἤκουον.
 Πύθω: σήπω. καὶ τὸ πυθόμενος, ἀντὶ τοῦ σηκό-
 μενος. ἔνθα καὶ ἡ Πυθία, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τό-
 πῳ σαπῆναι τοῦ δράκοντος δῶμα. Δύκος δὲ ὁ Νεα-10
 πολίτης καὶ πύον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι φησιν.
 ἔστι γὰρ σέσηπος αἶμα.
 Πυθῶνος: δαιμονίου μαντικοῦ.
 Πύκα: συχνῶς. ἐπιμελῶς.
 Πυκάξει: καλύπτει. σκεπάζει. 15
 Πυκάζεται: σκεπάζεται. κοσμεῖται.
 Πυκάξουσι: σκιάξουσι. στεφικνοῦσι.
 Πυκασμός: δασύτης.
 Πυκτεύειν: εἶδος γυμνασίου καὶ καλαιστρίας.
 Πύκτης: παγκρατιαστής. ἀθλητής. 20
 Πυλάριου: τοῦ τὰς πύλας ἰσχυροῦς ἐπαρτῶτος.
 Πυλωρεῖ: φυλάσσει.
 Πύξ: γρόνθον.
 Πυρά: καύματα. ἡ πυρκαϊά.
 Πυράγρον: καρκῖνον. πάγουρον. 25
 Πυρακτῶν: ἐμπυρεύων. σφοδρῶς καίων.
 Πυραμειδής: πυρσειδής.
 Πυργοῦται: ὑψοῦται.
 Πυργηδόν: στοιχηδόν. κατὰ τάξιν.
 Πυργηρούμενοι: τὰ τεῖχη φυλάττοντες. 30

1. Cod. σύγκλεισις.

4. Cod. πύθια.

5. Cod. πύθου.

25. Cod. πύραγμα. Interpretamentum in Photio desideratur.

27. Cod. πυραμείδη.

Πυρροβοῦρες: προμαχῶνες. οἱ ὀχυρώτεροι τῶν
πύργων.

Πύργοι: τάξεις.

Πυρεῖον: θυμιατήριον.

6 Πυρόεσσαν: ἐκίπνουν. πῦρ πνέουσαν.

Πυροφόρον: σιτοφόρον.

Πυρπολεῖται: καλεται. ἐμπυρρίζεται.

* Πυρρῶαῖς γένυσιν: ξανθαῖς θριξί.

Πυρρῶχαις: ταῖς ἐνοπλοῖς ὀρχήσεσι.

10 Πυρρῶχιζέει: ἀντὶ τοῦ, μετ' ὀπλων ὀρχεῖται.

Πυρσεύσασαν: φλέξασαν.

Πυρσοί: λαμπάδες. πυρκαῖαι. λαμπτήρες. φουκτωρίαι.

Πυρφόρος: πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς
ἱερεῖς, τοὺς ἐπιβάμιον πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς οὖν

15 πολέμοις εἰώθασιν τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φεί-
δεσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμ-
πατηθέντων ἐν τῇ πόλεμῳ εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώ-
μενοι οὕτως λέγειν· ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ
πυρφόρος, ταῦτόν δὲ εἰπεῖν ἱερεὺς, ὑπελείφθη τῇ

20 στρατῷ.

Πύσμα: ἐρωτήμα.

Πύστεις: ἐρωτήσεις.

Πωλοδάμνης: πωλοδαμαστής.

* Πωτᾶσθαι: πέτασθαι.

25* Πρέπων: ἄξιος.

* Πιαλέοις: ὡς διψαλέοις. εἴρηται ἐπὶ ποιοῖς τισὶν
ἰδίως ὄφρασιν, τοῖς κατὰ Ἱερικὸν μάλιστα εὐρισκομέ-
νοις, ἐξ ὧν ἱατροὶ ὡς τὰ πολλὰ τὴν θηριακὴν σκευ-
άζουσιν, ὡς ἀντίδοτον τούτοις· ἐνταῦθα ἀπλῶς τί-

30 θεται αὐτῷ πιαλέοις, τουτέστι, πινομένοις, ποσίμοις,

4. Cod. πυρίον.

16. Recte Noster ἐπὶ δέ, quod jam Portus in Suida emen-
daverat.

29. Cod. οὕτως ἀντιθέτως τ.

λιπαροῖς, πλουσίοις, ἅμα καὶ ὑπερεκχεομένοις καὶ κορεστικοῖς. Ἐκ τοῦ ἁγίου Διονυσίου.

- * Ποτέρου καὶ πότερα: ἀντὶ τοῦ ὀποτέρου καὶ ὀπότερα. ἀντὶ τοῦ θάτερα. καὶ ἕτερον δὲ σημαίνει 5.
- * Πράμνειος οἶνος: ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνείας ἀμπέ- 5
λου. ἢ ὁ μέλας ἰδίως οὕτω καλούμενος. ἢ ὁ πρᾶν-
των τὸ μένος. ἢ ὁ ἀπὸ τῆς Πράμνου πέτρας.
- * Πόσθων: ὁ παιδαριώδης καὶ ἀναγωγός. Μέναν-
δρος ἐν Ἑρμίδι.
- * Παρακταίνων: παραμετεωρίζων. 10

Πυνθάνεσθαι: μανθάνειν. διδάσκεισθαι. ἰστορεῖν.
ἔρωτᾶν. ἢ καὶ ἕτερόν τι σημαίνει παρακλήσιον. μὲν
τοῦ ἔρωτᾶν.

Πύον· τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν. τὸ μεταβιβλη-
κὸς αἶμα. αὐτὸ τὸ γάλα. τὸ γαλακτέδες ὄγρον. γάλα 15
νέον μετὰ χθρσινου γάλακτος ἐψηθὲν, ζυρε.

P.

- * Ραγδαίου: σφοδροῦ. ἢ ταχέος.
- * Ράδαμος: βλαστὸς τρυφερός. ἢ κλάδος.
- * Ράδιον: εὐχερὲς. καὶ ἀπλοῦν.
- * Ραδιουργός: πλυστογράφος. δαλυγράφος. 20
γράφος. κακοῦργος.
- * Ραδίως: εὐχερῶς. ταχέως.
- * Ραθυμία: ἀμέλεια.
- * Ραῖσας: ὀγνάνας.
- * Ρακχίζων: τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη δάκρυς, ἢ τὰς δακρῶ- 25
πτειν· ὥς φησι παρ' Εὐριπίδῃ.

6. Cod. οὐ καλούμενος.

8. Cod. πρόσθων. De emendatione dubium esse non potest.
Vid. Photium in πόσθων. Accedat hic locus iis, quae ex haec
fabula Menandrea apud Meinekium leguntur p. 164 sq.

17. Cod. ραγδαίον.

19. Verba καὶ ἀπλοῦν, alia manus adjecit.

25. Cod. ρακχίζων, ut dedit, quod non sollicitandum est.

- 'Ράμφοϛ: ῥόγγχοϛ ὀρνίθων.
 'Ραντόν: ποικίλον.
 'Ράξι: ῥάξι.
 'Ρᾶον: ῥᾶχοις. εὐκόλον.
 5 'Ρᾶπιϛ: ῥάβδος.
 'Ρᾶστα: ῥαδίως. εὐχερῶϛ.
 'Ραστόνη: ἀνάπαυσιϛ. τρέψιϛ. τροφή. εὐκορία. ῥαθυ-
 μία. ἡδυπάθεια. χαυνότηϛ. ὀργία· εἰρηται καὶ ῥα-
 στωνεύειν ἐν λή 'Ρωμαϊκῶν.
 10 'Ραχθέντοϛ: ῥαγίντοϛ.
 * 'Ραχία: οἱ τραχεῖϛ καὶ παρήκοντεϛ τόποι. καὶ αἰ-
 γιαλῶ παραινόντεϛ.
 'Ράχιν: ὀσφύν. ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος. ἥκανθα τοῦ
 σώτεϛ.
 15 'Ράψαι: συνθεῖναι.
 'Ραψώδημα: ψεῦσμα.
 'Ραψοδία: φλυαρία. λόγων συναφή. ἀδολεσχία.
 'Ρεδίων: ἀρμάτων.
 'Ρελατορία: ἀναφορά.
 20 'Ρέδοϛ: πρόσωπον. ἐρύθημα. μέλοϛ. ἀπλόγηχοϛ.
 'Ρέπει: κλίνει.
 * 'Ρεπουδιατεύειν: τουτέστι διαξεύγνυσθαι καὶ
 διαχωρίζεσθαι, καὶ ῥεπουδίαν ἀσκαίτωϛ.
 'Ρηγμῖνι: αἰγιαλῶ.
 25 'Ρῆνεϛ: πρόβατα.
 'Ρηξήνορεϛ: ἀνδρεῖοι.
 'Ρηξίφλοια: ῥήξαντα τὸν φλοῦν.
 'Ρήσειϛ: λόγοι.
 'Ρησείδιον: λεξείδιον.
 30 'Ρητόν: φανερόν.
 * 'Ρήτοραϛ: συνθήκαϛ. ἢ ῥήτοραϛ, κατὰ συγκοπήν.

9. Nomen Dionis in Cod. deest.

11. Cod. παρελκόντεϛ. Partem hujus glossae habet Photius in
 v. ἐνράχοντεϛ.

13. Rectissime Noster ἥκανθα. Photius et Suidas: ὁ κανθός.

- Ῥήτωρ: συνήγορος. δικαιολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν
ἀποφαντῶν γνώμην.
- Ῥιγοῖ: φύχει. συνέχεται ἀπὸ κρούσης.
- Ῥικνά: ἐξφτυιδωμένα. ἀσθενῆ.
- Ῥινόν: βύρσαν. δέριμα. 5
- Ῥικάς: ἀνέμου συστροφή.
- Ῥιπῆς: ὀρμῆς. φορᾶς. βολῆς.
- Ῥιψαγαδειρων:
- Ῥιψαπιδες: δειλός.
- Ῥοάς: ρεύματα. 10
- Ῥοδοδάκτυλος: ῥοδόχρους.
- Ῥοδωνιά: ὁ λειμὼν τῶν ῥόδων.
- Ῥοθεῖ: ὀρμεῖ.
- Ῥόδιον: τὸ μετὰ ψόφου κύμα. ἢ ρεῦμα.
- Ῥόθφ: ὀρμῆ. 15
- * Ῥοιβδεῖ: ἀναρρόφοι. ἀναρρόβις.
- Ῥοιβδην: ὡς ἐπὶ ρεύματος. σφοδρῶς. φοβερῶς.
- Ῥοιξηδόν: σφοδρῶς. μετ' ἤχου. ἀλληλικόν.
- Ῥοῖζος: ῥύμη. ἤχος.
- Ῥόμβον: κίνησιν. ἢ κύλινδρον. 20
- Ῥομφαία: τὸ μακρὸν ἀκόντιον. ἢ μάχαιρα.
- Ῥοπή: κλίσις.
- Ῥόπτρον: ῥόπαλον. ἢ παγίς. ἢ τιμωρία.
- Ῥοώδης: ρεῦμα ἔχων.
- Ῥύβδην: δαψιλῶς. 25
- Ῥυθμίζει: διατυποῖ. κανονίζει. εὐθύνει.
- * Ῥυθμός: τάξις ἑμμελὸς ἀκόλουθος ἁρμονία. μέλος
εὐφωνον. σύγκρισις.
- Ῥύμη: ὀρμὴ βία.

8. Literae sensu carentes. Forsan: ῥιψαγῆν: δειρῆν [ἀνα-
βάλλων].

17. Photius: ῥοιβδεῖν. Suidas: ῥύβδην. quos corrige.

18. Hoc ἀλληλικόν praetulerim vulgari ἀπαιλητικόν, quod Sui-
das et Photius habent.

23. Cod. ῥόπτρον.

Ῥύμματα: τρίμματα. σμήγματα.

Ῥυμοτομείται: εἰς ὁρθὸν διακόπτεται.

Ῥυμοτομλαιο: [εὐθύτησι.]

Ῥύπτει: ἀποκλύζει. σμήχει.

5 Ῥυσά: ἡ μάρανσις. ἡ γήρας.

Ῥυσήματα: τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων
σπιλώματα.

Ῥυτῆρα: ἑλκτικόν.

Ῥυτῆρες: χαλινοί. ἡνίοι. ἱμάντες.

10 Ῥυτίς: ἀσθένεια.

Ῥωγαλίον: διεσχισμένον.

Ῥωμαλέως: ἰσχυρῶς.

Ῥώμη: ἰσχύς.

Ῥῶξ: κόκκος.

15 Ῥῶπες: δασεία ὕλη. ἡ κατάκομος καὶ σύμφυτος
τόπος.

Ῥῶπος: μίγματα. χρώματα, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφους,
μυρεψοῖς χρησιμεύει· ὅθεν ῥωποπώλης, ὁ μυρο-
πώλης. Τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον ῥῶ-

20 πον εἰρήκασιν.

Ῥωμὸς: ῥήγμα γῆς.

Σ.

Σαβέκ: ἄφεςις. ἀπὸ τῆς Σύρας διαλέκτου.

Σαγγάριος: ποταμὸς Φρυγίας ἢ Λυδίας.

Σάγαρις: κόπις. ἡ πέλεκυς.

25 * Σάθων: ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων.

* Σαικωνίσαι: κινηθῆναι. Ἀριστοφάνους.

3. Accessit e Suida.

17. Photius: μίγμα. χρώματα. Suidas: μίγμα χρωμάτων.
Phavorinus solum μίγματα. Hesychius et Zonaras ut Noster. Talia
in Codd. scribi solent μίγμα, χρώμα. unde frequentissimus error.

23. Melius Suidas et Photius καί.

25. Addit Photius: οὕτως Τηλεκλείδης.

* Σαίνει: κολακεύει. σείει. ὡς ἐπὶ τῶν κινῶν σαινόντων τῇ οὐρᾷ τῇ οικείᾳ.

Σαίνεσθαι: κολακεύειν.

Σαμά: Αἰθιοπία. χώρα εἰς νότον.

Σαίνουροι: τὰς οὐρὰς σείοντες.

5

Σαίρει: κοσμεῖ. ἢ χαίνει.

Σακέλλιον: βαλάντιον.

Σακεσφόροι: ὀπλοφόροι. ἀσπιδηφόροι.

* Σακοδερμιστής: Σοφοκλῆς Τρωίλῳ. οἱ μὲν τὸν ὄφιν· οἱ δὲ τὸν σκῶληκα, τὸν τὰ δέρματα διεσθίοντα. ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ τῷ δέρματι χαλκὸν ἔχοντα. παρ' ὅσον τὰ σάκη ἐπίχαλκα.

Σάκος: ὄπλον. ἀσπίς.

Σαλακῶν: ὁ προςποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὢν.

16

Σάλος: σαλευμός. τάραχος. καὶ ἡ φροντίς.

Σαλεύονται:

Σάμβαλα: ὑποδήματα.

Σαμβύκη: εἶδος ὄργάνου μουσικοῦ.

* Σαλάβην: Σοφοκλῆς, τὴν ὁπλήν.

20

Σάνδυξ: χρῶμα κόκκινον.

* Σάννιον: τὸ αἰδοῖον. ἀντὶ τοῦ, κέρκιον· παρὰ τὸ τῇ κέρκῃ σάλναι.

Σάραβα: ἑσθῆς Περσικῇ. ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

Σαφαρίμ: ἔμπρηστὰς. ἔμπυρα στόματα. ἢ θερμαίνοντας.

* Σάρφρα: λόγῃ Μακεδονικῇ.

Σαρδάων; μετὰ πικρίας γελῶν.

* Σαρδάνιος γέλως: ὁ καθ' ὑπόκρισιν, ἀπὸ τοῦ σε-

6. Cod. χαίρει, quod etiam Photius praebet. Melius visum est, quod in Suida habemus, χαίνει.

9. Cod. σακοδεσμῆτης. Vid. VV. DD. ad Hesychium h. v.

23. Cod. τὴν κέρκῃ.

25. Cf. Suid. in σαρφαρίμ.

29. In margine: σαρδόνιος γέλως. Vid. Zonar. h. v. ubi eadem, quae apud Nostrum, leguntur.

σηρξέναι τοὺς ὀδόντας· καὶ βοτάνῃ δηλητήριος,
 ἥτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φερόντος αὐτὴν σπασμῷ
 καθυποβάλλει, ὥς καὶ τῶν χειλέων συσταλέντων
 γυμνοῦσθαι τοὺς ὀδόντας, καὶ γέλωτος φαντασίαν
 5 παρέχειν τοῖς ὁρώσιν· ἐνθα ἔνιοι ἐφ' ὕβρει ὀνομά-
 ζουσι τὸν σαρκῶνιον γέλωτα.

Σαπέροθι: ἰχθύς, ὁ καλούμενος κορακῖνος.

Σάρισσα: εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ.

Σαρκάζων: μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν.

10 Σατραπίης: ἀρχηγός, στρατηγός.

Σάτυρος: χορευτής.

Σαυρωτήρισι: τοῖς στύραξι τῶν ὀπισθεῶν δοράτων.

Σάφα: σαφῶς, φανερῶς.

* Σκφέστερον: ἀντὶ τοῦ ἀναιδέστατον, καὶ αἰσχρο-
 15 ρον. Αἰσχλίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· ἄρ' ἂν γε
 προαχθῆσομαι τι σκφέστερον εἰπεῖν.

Σβέσαι: παῦσαι.

Σέβας: τιμή, ἐκπληξίς.

Σεβαστός: προεκυνηγός.

20 * Σεβίζει: σέβεται.

Σέδας: καθέδρας.

Σειραῖς: πλεκτοῖς ἱμάσιν.

* Σέες: οὐχὶ σῆτες. καὶ αἱ πτώσεις· σέων, σέας.
 οὕτως Ἀριστοφάνης.

25 Σειρήνας: γυναικάς τινας εὐφρόνους γεγενῆσθαι μῦ-
 θος πρὶν Ἑλληνικός· αἵτινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι
 οὕτως ἔτερον τοὺς πᾶραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας,
 ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου. εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν
 τοῦ θώρακος καὶ ἄνω, εἶδος στρουθοῦ, τὰ δὲ κάτω
 30 γυναικῶν.

* Σεῖν: τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν.
 δι' ἃν αὐτὰ βούλονται οὐρεῖσθαι· οὕτως Ἀριστο-
 φάνης.

Σειροί: αἱ ἐκρύβεις.

- Σειρομάστης: εἶδος ἀκοντίου. λόγχη.
 Σείσαι: τὸ συκοφαντῆσαι. ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόθρυνα
 σείοντων.
 Σεισάχθει' αἱ: χρεῶν ἀποκοπαί.
 Σέλας: πῦρ. ἢ τὸν κεραυνόν. καὶ τὸ φῶς τῆς σελή- 5
 νης. ἢ λαμπηδών.
 Σήραγγες: αἱ ὑπὸ γῆν ἐπιμήκεις ἐκρήξεις, οἷον αἱ
 φλέβες τινὲς οὐσαι τῆς γῆς, ἃς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ
 ἕκτ' ἐξέχουσιν. ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἰρη- 10
 ται, ὁ διατετριμένος.
 Σελευκίς: ὄρνεόν ἐστι εὐπετον, καὶ ἀκόρεστον πάνν
 καὶ πανοῦργον.
 Σελμῶν: σελίδων.
 Σεμνομυθοῦσι: ὑπερφηφανεύονται ἐν λόγῳ.
 Σεμνόν: μέγαν. ἐνδοξον. ἀξιωματικόν. 15
 Σεμνυνόμενος: κομπᾶζων.
 Σέσηρεν: κέχηρε. διήνοιγεν.
 Σεσοβημένος: ἄτακτος τὴν κίνησιν· τεθορυβημέ-
 νος. τεταραγμένος.
 Σεσωρευμένον: βεβαρωμένον. 20
 Σηκοί: αἱ τῶν βοσκημάτων ἐκασταίς. παρὰ τὸ
 σῶζειν.
 Σήλεκτος: χαμαιδικαστής.
 Σημαῖαι: σίγνα. προτομαί.
 Σημαίνει: ἐπιτάττει. 25
 Σιγύννοys: τὰ δόρατα,
 Σημάντορος: ἐπιτάκτορος. ἡγεμόνος.
 Σήμαντρα: σφραγίδες.
 Σημασία: φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.
 Σήματα: τέρατα. σημεία. Ἀττικῶς δὲ καὶ τὰ μνήματα. 30
 Σημεῖα: μύλια.

10. Cod. διατετριμένος.

26. Cod. ^ἢ σιγύννοys. Vid. VV. DD. ad Hesych. γ. σίγγνοι.

- Πρωτοπραξία: τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον καὶ εἰς-
πραττόμενον.
Πτάμενος: διελθών.
Πταρνίζει: ἀπατᾷ. ἢ λακτίζει.
6 Πτερόεντα: ταχῆ. κοῦφα.
Πτερυγίζων: πετόμενος.
Πτερύγιον: ἀκρωτήριον.
Πτήσσει: πτοεῖται.
Πτήται: πέτεται.
10 Πτελόν: πτερόν ἀκαλώτερον.
Πτίλλος: ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις.
Πτισάνη: κεκομμένη κριθὴ καθαρά.
Πτοίαν: πτόησιν. θόρυβον. τάραχον. συναθροισμὸν.
πτυρμόν.
15 Πτολίπορθος: ἀνδρείος. πόλεις πορθῶν.
Πτόλισμα: πόλις.
* Πτόρθους: κλάδους. βλαστούς.
Πτύγμα: δακλωμα.
Πύκτης: παγκρατιαστής. ἀθλητής.
20 Πυκτίον: βιβλίον.
* Πτυκτῶ: πτυσσομένῳ.
Πτυχαί: αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις. καὶ τὰ διάφορα
τῆς ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα.
Πτώκα: θειλόν. καὶ πτώκας, δορκάδας. ἢ ἐλάφον
25 νεβρούς. ἢ λαγωνούς.
Πτῶμα: σῶμα.
Πτώξ: λαγῶς.
Πτώσσοντες: δειλιῶντες.
Πτωχός: ἐπαιτής. παρὰ τὸ πτώσσειν, ὃ ἔστι, π-
30 κεινοῦσθαι.
Πυγαῖα: τὰς σπείρας τῶν κινόνων. καὶ τοῦ σώματος
ἡμῶν τὸ κατὰ τὸ ἱερὸν ὅστουν.

12. Cod. solammodo καθὰ . . quod Photius integrum praebet.

22. Cod. ἀποκλίσεις.

32. Cod. τὸ σῶμα ὅστουν.

- Πυγμή: πάλη. σύγκλεισις δακτύλων. ἡ γρόνθος.
 Πυγοστόλος: μαυλίστρια.
 Πύελος: ὄρυγμα. ἐμβατή, ἔνθα ἀπολούνται.
 Πύθια: πανήγυρις. ἑορτὴ Ἑλληνική.
 Πυθόληπτος: ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθεὶς. 5
 Πυθόμενος: ἐρωτήσας.
 Πύθοντο: ἠρώτουν. ἤκουον.
 Πύθω: σήπω. καὶ τὸ πυθόμενος, ἀντὶ τοῦ σηπό-
 μενος. ἔνθα καὶ ἡ Πυθία, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τό-
 πῳ σαπῆναι τοῦ δράκοντος σῶμα. Δύκος δὲ ὁ Νεα-10
 πολίτης καὶ πυὸν ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι φησιν.
 ἔστι γὰρ σέσηπος αἶμα.
 Πυθῶνος: δαιμονίου μαντικῷ.
 Πύκα: συχνῶς. ἐπιμελῶς.
 Πυκάξει: καλύπτει. σκεπάζει. 15
 Πυκάζεται: σκεπάζεται. κοσμεῖται.
 Πυκάξουσι: σκιάξουσι. στεφανοῦσι.
 Πυκασμός: δασύτης.
 Πυκτεύειν: εἶδος γυμνασίου καὶ παλαιστρας.
 Πύκτης: παγκρατιαστής. ἀθλητής. 20
 Πυλάριον: τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶτος.
 Πυλωρεῖ: φυλάσσει.
 Πύξ: γρόνθον.
 Πυρά: καύματα. ἡ πυρκαϊά.
 Πυράγρον: καρκῖνον. πάγουρον. 25
 Πυρακτῶν: ἐμκυρεύων. σφοδρῶς καίων.
 Πυραμειδής: πυρσειδής.
 Πυργοῦται: ὑψοῦται.
 Πυρρηδόν: στοιχηδόν. κατὰ τάξιν.
 Πυρρηρούμενοι: τὰ τεῖχη φυλάττοντες. 30

1. Cod. σύγκλεισις.

4. Cod. πύθεια.

5. Cod. πύθου.

25. Cod. πύραγμα. Interpretamentum in Photio desideratur.

27. Cod. πυραμείδη.

- Πυργοβάρεις: προμαχώνες. οἱ ὀχυρώτεροι τῶν
 πύργων.
 Πύργοι: τάξεις.
 Πυρεῖον: θυμιατήριον.
 5 Πυρόεσσαν: ἐκίπνουν. πῦρ πνέουσαν.
 Πυροφόρον: σιτοφόρον.
 Πυρπολεῖται: καίεται. ἐμπυρρίζεται.
 * Πυρθαῖς γένυσιν: ξανθαῖς θριξί.
 Πυρδόχαις: ταῖς ἐνοπλίαις ὀρχήσεσι.
 10 Πυρδολίξει: ἀντὶ τοῦ, μετ' ὅπλων ὀρχεῖται.
 Πυρσεύσασαν: φλέξασαν.
 Πυρσοί: λαμπάδες. πυρκαῖαι. λαμπτήρες. φρυκτωρία.
 Πυρφόρος: πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς
 ἱερεῖς, τοὺς ἐπιβάμιον πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς οὖν
 15 πολέμοις εἰώθασιν τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φεί-
 δεσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμ-
 πατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώ-
 μενοι οὕτως λέγειν· ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ
 πυρφόρος, ταῦτόν· δὲ εἰπεῖν ἱερεὺς, ὑπελείφθη τῷ
 20 στρατῷ.
 Πύσμα: ἐρώτημα.
 Πύστεις: ἐρωτήσεις.
 Πωλοδάμνης: πωλοδαμαστής.
 * Πωτᾶσθαι: πέτασθαι.
 25 * Πρέπων: ἄξιος.
 * Πιαλείς: ὡς διψαλείς. εἴρηται ἐπὶ ποιοῖς τισὶν
 ἰδίως ὄφουσιν, τοῖς κατὰ Ἱερικὴν μάλιστα εὐρισκομέ-
 νοις, ἐξ ὧν λατοὶ ὡς τὰ πολλὰ τὴν θηριακὴν σκευ-
 ᾶζουσιν, ὡς ἀντίδοτον τούτοις· ἐνταῦθα ἀπλῶς τί-
 30 θεται αὐτῷ πιαλείς, τουτέστι, πινομένοις, ποσίμοις,

4. Cod. πυρίον.

16. Recte Noster ἐπὶ δέ, quod jam Portus in Suida emen-
 daverat.

29. Cod. οὕτως ἀντιθέτως τ.

λιπαροῖς, πλουσίοις, ἅμα καὶ ὑπερεκχεομένοις καὶ χορεστικοῖς. Ἐκ τοῦ ἀγίου Διονυσίου.

- * Ποτέρου καὶ πότερα: ἀντὶ τοῦ ὀποτέρου καὶ ὀπότερα. ἀντὶ τοῦ θάτερα. καὶ ἕτερον δὲ σημαίνει 5.
- * Πράμνεις οἶνος: ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνείας ἀμπε- 5 λον. ἢ ὁ μέλας ἰδίως οὕτω καλούμενος. ἢ ὁ πραύνων τὸ μένος. ἢ ὁ ἀπὸ τῆς Πράμνον πέτρας.
- * Πρόσθων: ὁ παιδαριώδης καὶ ἀναγωγός. Μένανδρος ἐν Τυνίδι.
- * Παρακταίνων: παραμετρωρίζων. 10

Πυνθ ἀνεσθαι: μανθάνειν. διδάσασθαι. ἰατροεῖν. ἱερωτᾶν. ἢ καὶ ἕτερόν τι σημαίνει παρακλήσιον. μὲν τοῦ ἱερωτᾶν.

Πύον· τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν. τὸ μεταβιβληκὸς αἷμα. αὐτὸ τὸ γάλα. τὸ γαλακτέδες ὄνρον. γάλα 15 νέον μετὰ χθεσινου γάλακτος ἐφηθέν. Ζημι.

P.

Ῥαγδαίου: σφοδροῦ. ἢ ταχέος.

Ῥάδαμνος: βλαστὸς τρυφερός. ἢ κλάδος.

Ῥάδιον: εὐχερὲς. καὶ ἀπλοῦν.

* Ῥαδιουργός: πλαστογράφος. δολωγράφος. φεῖδο- 20 γράφος. κακοῦργος.

Ῥαδίως: εὐχερῶς. ταχέως.

Ῥαθυμία: ἀμέλεια.

Ῥαῖσας: ὑγιάνας.

Ῥαχιζών: τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη ῥάχως, ἥτοι διακί- 25 πτειν ὥς φησι παρ' Εὐριπίδῃ.

6. Cod. οὐ καλούμενος.

8. Cod. πρόσθων. De emendatione dubium esse non potest. Vid. Photium in πρόσθων. Accedat hic locus iis, quae ex haec fabula Menandrea apud Meinekium leguntur p. 164 sq.

17. Cod. ῥαγδαίον.

19. Verba καὶ ἀπλοῦν, alia manus adjecit.

25. Cod. ῥαχιζών, ut dedit, quod non sollicitandum est.

Ῥάμφορ: ῥύγχωρ δονίδων.

Ῥαντόν: ποικίλον.

Ῥάξ: ῥάξ.

Ῥῥον: ῥύχερξ. εὐκολον.

6 Ῥαπίρ: ῥάβδος.

Ῥῥστα: ῥαδίωρ. εὐχερῶρ.

Ῥαστώνη: ἀνάπαισιρ. τέρενρ. τρυφή. εὐκολία. ῥαθυμία. ἡδυσκάθεια. χαυνότηρ. ἀργία· εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν λῇ Ῥωμαϊκῶν.

10 Ῥαχθέντορ: ῥαγίντορ.

* Ῥαχία: οἱ τραχεῖρ καὶ παρήκοντερ τόποι. καὶ αἰγιαλῷ παρατείνοντερ.

Ῥάχιν: ὀσφύν. ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος. ἅπαντα τοῦ σώτερ.

15 Ῥάψαι: συνθεῖναι.

Ῥαψώδημα: ψεῦσμα.

Ῥαψφδία: φλυαρία. λόγων συναφή. ἀδολεσχία.

Ῥεδίων: ἀρμάτων.

Ῥελατορία: ἀναφορά.

20 Ῥέδορ: πρόσωπον. ἐρύθημα. μέλορ. ἀπλόγχον.

Ῥέπερ: κλίνει.

* Ῥεπουδιατεύειν: τουτέστι διαξέγγινυσθαι καὶ διαχωρίζεσθαι, καὶ ῥεπουδίων ὠρεῖται.

Ῥηγμῖνι: αἰγιαλῷ.

25 Ῥήνερ: πρόβατα.

Ῥηξήνορερ: ἀνδρεῖοι.

Ῥηξίφλοια: ῥήξαντα τὸν φλοῦν.

30 Ῥήσειρ: λόγοι.

Ῥησείδιον: λεξείδιον.

30 Ῥητόν: φανερόν.

* Ῥήτοραρ: συνθήκαρ. ἢ ῥήτοραρ, κατὰ συγκοπήν.

9. Nomen Dionis in Cod. deest.

11. Cod. παρείκοντερ. Partem hujus glossae habet Photius in v. συράξαντερ.

12. Rectissime Noster ἀναθῶα. Photius et Suidas: ὁ πανθός.

Ῥήτωρ: συνηγορος. δικαιολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην.	
Ῥιγοῖ: ψύχει. συνέχεται ἀπὸ κρύους.	
Ῥικνά: ἐξόψτιδωμένα. ἀσθενή.	
Ῥινόν: βύρσαν. δέσμα.	5
Ῥιπάς: ἀνέμου συστροφή.	
Ῥιπῆς: ὄρμηξ. φορᾶς. βολῆς.	
Ῥιπαγαδεῖρων:	
Ῥίψασπις: δειλός.	
Ῥοάς: ρεύματα.	10
Ῥοδοδάκτυλος: ῥοδόχρους.	
Ῥοδωνιά: ὁ λειμὼν τῶν ῥόδων.	
Ῥοθεῖ: ὄρμεϊ.	
Ῥόθιον: τὸ μετὰ ψόφου κῦμα. ἢ ρεῦμα.	
Ῥόθφ: ὄρμηξ.	15
* Ῥοιβδεῖ: ἀναρρόφοι. ἀναρρίπτει.	
Ῥοίβδην: ὥς ἐπὶ ρεύματος. σφοδρῶς. φοβερῶς.	
Ῥοιξηδόν: σφοδρῶς. μετ' ἤχου. εἰλητικόν.	
Ῥοῖξος: ῥύμη. ἤχος.	
Ῥόμβον: κληθσιν. ἢ κύλινδρον.	20
Ῥομφαία: τὸ μακρὸν ἀκόντιον. ἢ μάχαιρα.	
Ῥοπή: κλίσις.	
Ῥόπτρον: ῥόπαλον. ἢ παγίς. ἢ τιμωρία.	
Ῥώδης: ρεῦμα ἔχων.	
Ῥύβδην: δαψιλῶς.	25
Ῥυθμίζει: διατυποῖ. κανονίζει. εὐθύνει.	
* Ῥυθμός: τάξις ἑμμελος ἀκόλουθος ἀρμονία. μέλος εὐφانون. σύγκρισις.	
Ῥύμη: ὄρμηξ βία.	

8. Literae sensu carentes. Forsan: ῥιπαύχην: δειρήν [ἀναβάλλων].

17. Photius: ροιβδεῖν. Suidas: ῥύβδην. quos corrige.

18. Hoc εἰλητικόν praetulerim vulgari ἀπειλητικόν, quod Suidas et Photius habent.

23. Cod. ῥόπτρον.

ῥύμματα: τρῖμματα. σμήγματα.

ῥυμοτομεῖται: εἰς ὀρθὸν διακόπτεται.

ῥυμοτομίαις: [εὐθύνῃσι.]

ῥύπτει: ἀποκλύζει. σμήχει.

5 ῥυσά: ἡ μάρανσις. ἢ γῆρας.

ῥυσήματα: τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων
σπιλώματα.

ῥυτῆρα: ἑλκτικόν.

ῥυτῆρες: χαλινολ. ἡνιαι. ἱμάντες.

10 ῥυτίς: ἀσθένεια.

ῥωγαλτον: διεσχισμένον.

ῥωμαλῶς: ἰσχυρῶς.

ῥώμη: ἰσχύς.

ῥώξ: κόκκος.

15 ῥῶπες: δασεῖα ὕλη. ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος
τόπος.

ῥῶπος: μίγματα. χρώματα, ὅσα βωφεῦσι, ζωγράφοις,
μυρεψοῖς χρησιμεύει· ὁδὸν ὥσπερ ὁ πώλης, ὁ μυρο-
πώλης. Τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον ῥῶ-
20 πον εἰρήκασιν.

ῥωχμός: ῥῆγμα γῆς.

Σ.

Σαβέκι: ἄφεις. ἀπὸ τῆς Σύρας διαλέκτου.

Σαγγάριος: ποταμὸς Φρυγίας ἢ Αὐδίας.

Σάγαρις: κόπης. ἢ πέλεκυς.

25* Σάθων: ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρόνων.

* Σαικωνίσαι: κινηθῆναι. Ἀριστοφάνους.

3. Accessit e Suida.

17. Photius: μίγμα, χρώματα. Suidas: μίγμα χρωμάτων.
Phavorinus solum μίγματα. Hesychius et Zonaras ut Noster. Talia
in Codd. scribi solent μίγμα, χρώμα. unde frequentissimus error.

23. Melius Suidas et Photius καί.

25. Addit Photius: οὕτως Τηλεκλείδης.

* *Σαίνει*: κολακεύει. σείει. ὡς ἐπὶ τῶν κυνῶν σαινόντων τῇ οὐρᾷ τῇ οἰκείᾳ.

Σαίνεσθαι: κολακεύειν.

Σαμά: Αἰθιοπίαν. χώρα εἰς νότον.

Σαίνουροι: τὰς οὐράς σείοντες.

5

Σαίρει: κοσμεῖ. ἢ χαίνει.

Σακέλλιον: βαλάντιον.

Σακεσφόροι: ὄπλοφόροι. ἀσπιδηφόροι.

* *Σακοδερμιστής*: Σοφοκλῆς Τρωίλῳ. οἱ μὲν τὸν ὄφιν· οἱ δὲ τὸν σκῶληκα, τὸν τὰ δέρματα διεσθίοντα. ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ τῷ δέρματι χαλκὸν ἔχοντα. παρ' ὅσον τὰ σάκη ἐπὶ χαλκα.

Σάκος: ὄπλον. ἀσπίς.

Σαλακῶν: ὁ προςποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὢν.

15

Σάλος: σαλευμός. τάραχος. καὶ ἡ φροντίς.

Σαλεύονται:

Σάμβαλα: ὑποδήματα.

Σαμβύκη: εἶδος ὄργάνου μουσικοῦ.

* *Σαλάβην*: Σοφοκλῆς, τὴν ὀπὴν.

20

Σάνδυξ: χροῶμα κόκκινον.

* *Σάννιον*: τὸ αἰδοῖον. ἀντὶ τοῦ, κέρκιον. παρὰ τὸ τῇ κέρκῃ σαίνειν.

Σάραβα: ἑσθῆς Περσικῇ. ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

Σαραφίμ: ἐμπρηστής. ἐμπυρα στόματα. ἢ θερμαίνοντες.

25

* *Σάρφεα*: λόγῃ Μακεδονικῇ.

Σαρδάξων: μετὰ πικρίας γελῶν.

* *Σαρδάσιος γέλως*: ὁ καθ' ὑπόκρισιν, ἀπὸ τοῦ σε-

6. Cod. *χαίρει*, quod etiam Photius praebet. Melius visum est, quod in Suida habemus, *χαίνει*.

9. Cod. *σακοδερμήτης*. Vid. VV. DD. ad Hesychium h. v.

23. Cod. *τὴν κέρκῃ*.

25. Cf. Suid. in *σεραφίμ*.

29. In margine: *σαρδόσιος γέλως*. Vid. Zonar. h. v. ubi eadem, quae apud Nostrum, leguntur.

σηρξέναι τοὺς ὀδόντας· καὶ βοτάνῃ δηλητήριος,
 ἥτις ἄπαν τὸ σῶμα τοῦ φερόντος αὐτὴν σπασμῷ
 καθυποβάλλει, ὡς καὶ τῶν χειλέων συσταλένταν
 γυμνοῦσθαι τοὺς ὀδόντας, καὶ μέλειος φαντασίαν
 5 παρέχειν τοῖς ὀρώσιν· ἔνθα ἔνιοι ἐφ' ὕβρις ὀνομά-
 ζουσι τὸν σαρδόνιον γέλωτα.

Σαπέροθι: λχθὺς, ὁ καλούμενος κορακῖνος.

Σάρισσα: εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ.

Σαρκάων: μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν.

10 Σατραπήης: ἀρχηγός, στρατηγός.

Σάτυρος: χορευτής.

Σαυρωτήηροι: τοῖς στύραξι τῶν ὀπισθε τῶν δοράτων.

Σάφα: σαφῶς, φανερώς.

* Σαφέστερονι ἀπὸ τοῦ ἀναιδέστερον, καὶ αἰσχροτέ-
 15 ρον. Αἰσχλίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· ἄρα γε
 προαχθήσομαι τι σαφέστερον εἰπεῖν.

Σβέσαι: παῦσαι.

Σέβας: τιμή. ἔκκληξις.

Σεβαστός: προεκυνητός.

20* Σεβίξει: σέβεται.

Σέδας: καθέδρας.

Σειραῖς: πλεκτοῖς ἱμαῖν.

* Σέες: οὐχὶ σῆτες. καὶ αἱ πτώσεις· σέων, σέας.
 οὕτως Ἀριστοφάνης.

25 Σειρήνας: γυναικῆς τινὰς εὐφώνους γεγενῆσθαι μῦ-
 θος πρὶν Ἑλληνικός· αἵτινες ἐν νησίῳ καθιζόμεναι
 οὕτως ἔτερον τοὺς παρὰπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας,
 ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου. εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν
 τοῦ θώρακος καὶ ἄνω, εἶδος στρουθῶν, τὰ δὲ κάτω
 30 γυναικῶν.

* Σεῖν: τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν.
 δτ' ἂν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι· οὕτως Ἀριστο-
 φάνης.

Σειροί: αἱ ἐπαύλεις.

Σειρομάστης: εἶδος ἀκοντίου. λόγχη.

Σεῖσαι: τὸ συκοφαντῆσαι. ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόθρυα
σειόντων.

Σεισάχθεται: χρεῶν ἀποκοπὰ.

Σέλας: πῦρ. ἢ τὸν κεραυνόν. καὶ τὸ φῶς τῆς σελή- 5
νης. ἢ λαμπρηδών.

Σήραγγες: αἱ ὑπὸ γῆν ἐπιμήκεις ἐκρήξεις, οἷον αἱ
φλέβες τινὲς οὐσαι τῆς γῆς, αἷς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ
ζητεῖ διεξοδόν. ἐντεῦθεν καὶ σήραγγάδης τόπος εἴρη-
ται, ὁ διατετρημένος. 10

Σελευκίς: ὄρνεον ἔστι εὐπετον, καὶ ἀκόρεστον πάνν
καὶ πανοῦργον.

Σελμῶν: σελίδων.

Σεμνομυθοῦσι: ὑπερηφανεύονται ἐν λόγῳ.

Σεμνόν: μέγαν. ἔνδοξον. ἀξιωματικόν. 15

Σεμνυνόμενος: κομπάζων.

Σέσηρεν: κέχηρε. διήνοιγεν.

Σεσοβημένος: ἄτακτος τὴν κίνησιν· τεθορυβημέ-
νος. τεταραγμένος.

Σεσωρευμένον: βεβαρημένον. 20

Σηκοί: αἱ τῶν βλαστημάτων ἐκάλυψις. παρὰ τὸ
σώζειν.

Σήλεκτος: χαμαιδικαστής.

Σημαῖαι: σήνα. προτομαί.

Σημαίνει: ἐπιτάττει. 25

Σιγύννους: τὰ δόρατα.

Σημάντορος: ἐπιτάκτορος. ἡγεμόνος.

Σήμαντρα: σφραγίδες.

Σημασία: φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

Σήματα: τέρατα. σημεῖα. Ἀττικῶς δὲ καὶ τὰ μνήματα. 30

Σημεῖα: μίλια.

10. Cod. διατετριμένος.

26. Cod. ^ἢσιγύννους. Vid. VV. DD. ad Hesych. v. σίγγυνοι.

Σήρες: ἔθνος, ἐνθα τὰ μεταξωτὰ γίνονται· ἐξ οὗ
καὶ σηρικά, τὰ ἐξ μετάξης ὑφάσματα λέγεται.

Σήραγξ: χάσμα. κοιλάς. καὶ ὑφαλος πέτρα, ὁ ἡγματο
ἐχουσα.

5 Σησαμοῦσι: πλακοῦσι.

* Σθεναρός: ισχυρός.

Σιγηλός: ἄφωνος. σιγηρός.

Σιδίφ: κόκκω φοᾶς.

* Σίγλος: καὶ τὸ ἐνώπιον. καὶ σταθμός βαρβαρικός,
10 δυνάμενος ὀκτῶ ὀβόλους Ἀττικοῦς. οὕτως Σο-
φοκλῆς.

Σικάριοι: ληστῶν γένος. σίκας δὲ τὰ ἐπικαμπῇ
ἐίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν· οἷς χρώμενοι ἐλέγοντο σι-
κάριοι.

15 Σικχός: σκώπτης.

Σίλχος: ὁ μικρὸς σίτος.

* Σίκερα: σκευαστὸν πόμα, παρ' Αἰγυπτίοις ἐν-
ρεθέν.

Σιλλαίνει: μυλλαίνει. διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκᾶπτει
20 καὶ μυλλαίνει.

Σίμβλοι: θῆκαι τῶν μελισσῶν.

Σιμόν: ἄναντες. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σιμικλίνθιον: φακίδιον. ἢ σουδάριον.

Σινιάσαι: σεῖσαι. κοσκινῆσαι. δορυβῆσαι. ταραᾶσαι.

25 πειρᾶσαι.

Σινεσθαι: βλάπτεσθαι. ἢ βλάπτειν.

Σῖνος: βλάβη.

Σινοῦται: βλάπτεται.

Σίντης: βλαπτικός.

1. Cod. μετόξωτα. Vid. Zonar. et Phavorin. v. σήρ.

9. Cod. ἐνώπιον. Vitiosum ἐναντίον apud Photium jam da-
dum correxit Alberti ad Hesych. v. σίγλον.

19. Cod. σιλαίνει: μυλαίνει.

22. Aristoph. Babyl. fragm. γ'.

23. Cod. δουσάριον.

- * **Σιραῖον**: τὸν ἐψημένον οἶνον καὶ γλυκύν. καὶ τὸ
ἐψῆμα. βραχεῖα ἢ πρώτη συλλαβή. Ἀριστοφάνης.
Σιροῖς: ὀρύγμασι, ἐν οἷς κατετίθετο τὰ σπέρματα.
Σισύρα: ἱμάτιον τραχύ. περιβόλαιον ἀγροικικόν. δον-
λικόν. παλαιόν. ἢ χιτῶν δερμάτινος. 5
Σιτοδεία: λιμός. ἐνδεῖα.
Σίτου: τροφῆς.
Σιτίσεων: τροφῶν. δαπανῶν.
Σιτούμενος: ἐσθίων.
Σιτώνης: ὁ προσεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου. 10
Σίφλος: μῶμος.
Σιφλώσειςιν: μέμψειν. ἐκφυλίσσειν.
Σκάξει: χωλεύει.
Σκαιᾶ: τῇ ἀρίστερᾳ.
Σκαιός: ἀρίστερός. ἄφρωνος. κωφός. 15
Σκαιότης: μωρία. ἀπαιδευσία. ἀγριότης. ἀπάτη.
Σκαίροντες: χορεύοντες. σκαρίζοντες.
Σκάλλοντες: σκάπτοντες.
Σκαμανδριαίους: ποταμιαίους.
Σκαπάνη: σκαφίον. ὀρύγιον. δικέλλιον. 20
Σκαρδαμύττει: πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείει καὶ
ἀνοίγει.
Σκεδάξει: σκορπίζει.
* **Σκέουσι**: τὸ ὑλίζουσι. παρ' Ἡροδότου.
* **Σκενωρία**: κατασκευή. ἐπιβουλή. βλάβη. λέγεται δὲ 25
καὶ σκαιωρία.
Σκηπάνιον: σκῆπτρον.
Σκήπων: ῥόπαλον. παρ' ὃ καὶ σκηπάνιον.
Σκήπτται: προφασίζεται.
Σκηπτόμενος: ἐπεριειδόμενος. στηριζόμενος. 30

2. Aristoph. Vesp. 878.

3. Cod. ὀρυγμῆ, ut Photius. Vitii origo est compendium
ὀρυγμ. male a librario intellectum.

11. Cod. σιφλός.

18. Cod. σκάλοντες.

21. Cod. κλίνει.

- Σκηπτός: κερανός. ἄνωθεν διάκυρος.
 Σκηπτουῆχος: βασιλεύς.
 Σκῆπτρον: βασιλική ἑβδος.
 Σκηριπτόμενος: ἐπεριδόμενος. στηριζόμενος.
 5 Σκληραύχενας: ἀκαμπεῖς.
 Σκῆψις: πρόφασις. ἢ φροντίς. ἀναβολή.
 Σκιαδίων: καρούχων.
 Σκιδνάμενος: σκορπιζόμενος.
 * Σκιμβάζειν: χωλεύειν. καὶ ἀσκολίζειν τὸ αὐτὸ
 10 τοῦτο. οὕτως Ἀριστοφάνης.
 * Σκίμπους: κράβατος. ἢ σάμνος, Βυζαντίως.
 Σκινδαλμοί: τὰ τῶν καλαμῶν ἀποξύσματα, ἢ ἐπὶ
 λοπες.
 Σκίοεντα: σύσκια.
 15 Σκιράφειλον: κυβευτήριον.
 * Σκιροφορία: ὄνομα ἐορτῆς.
 Σκνίψ: ζῶον κωνοπῶδες.
 Σκολύθρια: ὑποπόδια.
 Σκόλοψ: ξύλον ὀξύ. καὶ οἱ τῶν φοινίκων
 20 Σκοπέλω: ὑψηλῶ τόπων.
 Σκοπία: ὑψηλὸς τόπος.
 Σκοπιάζων: σκοπῶν. ἀποβλέπων.
 Σκοπός: κατάσκοπός τις καὶ ἔφορος. ἀποσκοπῶν τὰ
 πόρρω.
 25* Σκορακίζει: εἰς ἐρημίαν πέμπει. ἢ χλευάζει.
 Σκοτοδιναῖ: σκοτοῦται. μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν
 συστροφή.
 Σκυβαλίζεται: ἀποδοκιμάζεται. ἀτιμάζεται.
 Σκυλα: τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνηρημένα.
 30 Σκύμνος: σκύλαξ λέοντος.
 Σκυτάλαι: στρογγύλα καὶ λεῖα, ξύλα.
 Σκυτάλη: βακτηρία ἀκροπαχῆς. ἢ φραγέλιον.

19. Post φοινικῶν (sic) signa lacunae in Cod.

32. Cod. φραγέλιον.

Σκυτάλη: ἐπιστολὴ Λακωνική. ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύ-
 λον ἐξεσμένον ἐπίμηκες, δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμο-
 νίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον
 οἱ Ἑφοροὶ τῶν Λακεδαιμονίων· τὴν δ' ἑτέραν τῷ
 ἐκπεμπομένῳ παρ' αὐτῶν στρατηγῷ παρεῖχον. καὶ 5
 ὁπότε ἐβούλοντό τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάτια
 λευκὸν περιέλιπον τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάν-
 τος ἔγραφον. καὶ ἀνελλττοντες παρεῖχον τὴν ἱμάτια
 τῷ ἀποφέροντι· τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθά-
 νωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. 10
 δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάτια τῇ ἑαυτοῦ σκυ-
 τάλῃ περιέλιπτεν, καὶ ἀνεγίνωσκεν οὕτως τὰ γεγραμ-
 μένα. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ σκυτάλη, καὶ
 αὐτὸ τὸ ξύλον, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπιστολή.

Σκυτοδέψης: δερματομαλάκτης. καὶ βυρσοδέψης. 15

Σκυῦτος: πᾶν δέσμα. ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς.

Σκυτοτόμος: σκυτεύς. λωροτόμος.

Σκύφος: ποτήριον.

Σκῶλος: εἶδος ἀκάνθης. ἢ σκάνδαλον.

Σμῆνος: πλήθος μελισσῶν. 20

Σμήρινοι: σκάρτα. σχοινία.

Σμινύην: σκαφεῖον. ἢ δίκελλαν.

Σμύξαι: καῦσαι.

Σμυχόμενος: καιόμενος. ἀναλίσκόμενος.

Σμῶδιγγες: μῶλωπες. 25

Σμῶδιξ: μῶλωψ. τὸ ἐκ πληγῶν εἶδημα.

Σοβαρός: λαμπρός. ἐπαιρόμενος.

Σοβαρός: τολμηρός. αὐθάδης. ὁ ἔξω τοῦ δέοντος
 φερόμενος.

Σοβεῖ: διώκει. κορπάζει. 30

Σόλοι: πόλεις Κιλικίας καὶ Κύπρου, ἀφ' ὧν ὁ σο-
 λοικισμός, βαρβαρίζοντες τὴν ἰδίαν γλῶσσαν.

19. Cod. σκάν.
 δ

31. Cod. Σικελλας, ut Photius. Vid. Harpocrat. et Steph.
 Byzant.

Σόλον: δίσκον.

Σορός: μνημα. θήκη. τάφος.

Σοφίαν: κοινὸν πάντων μάθησιν. καὶ τὴν τέχνην.
καὶ τὴν φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην καὶ νοῦν.

6 Σοφιστής: ἀπατεῶν. παρὰ τὸ σοφίξασθαι, ὃ ἐστὶ,
λόγοις ἀπατῆν. λέγεται δὲ σοφιστής καὶ ὁ διδάσκαλος,
ὡς σοφίζων· τὸ δὲ παλαιὸν σοφιστής ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο.
λέγεται δὲ καὶ πᾶς τεχνίτης, ὁ τὸ λεκτικὸν ἡσκηκῶς.
καὶ ὁ ἐκηρεάζων ἑκῶν ἐν τοῖς λόγοις.

10 Σπάδων: εὐνοῦχος.

Σπαθῶσι: σκορπίζουσι.

Σπάνις: ἔνδεια.

Σπαίρεται: ἄλλεται. σκαρίζει. ἐκπνεῖ τὴν ψυχὴν.

Σπαργῶσα: ἀνθοῦσα.

15 Σπάρτα: σχοινία.

Σπεῖραι: πλήθῃ στρατευμάτων. φάλαγγες. νούμερα.
λεγεῶν.

Σπειρηθόν: παραπεπληγμένως.

Σπένδεται: θύεται. ἢ θυμιᾷ.

20 Σπένδεται: φιλιοῦται.

Σπένδομαι: θύομαι. ἢ θεῶ ἀνατίθεμαι.

Σπένδοντας: θύοντας. προσφέροντας. παρὰ τὴν
σπονδὴν. καὶ τὸ φιλιοῦσθαι· οὕτως γὰρ ἐκάλουν
τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρ-
25 κους.

Σπερμολόγος: εὐρυλόγος. ἀκριτόμυθος. καὶ ὁ τὰ
σπέρματα συλλέγων.

Σπερχόμενος: ἐπειγόμενος.

Σπήλυξ: σπήλαιον.

30 Σπιλάδες: αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὡς Ἀπίων.
Ἑλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας, καὶ
ἐπιελημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων.

3. Cod. ἄπαν τήν. Idem in Photio Galeano scriptum erat,
mutatum vero ab editore in ἀπάτην. Facillimus tamen error
inter ἀπάντ et ἄπαν τ (ἀπάντων et ἄπαν τήν).

Σπίλος: μῶμος. ῥύπος.

Σπονδεῖα: ἀγγεῖα, ἐν οἷς σπένδουσιν.

Σπονδή: οἶνον ἔχουσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων ἢ φίλων.

Σποράδα γῆς: κονιορτόν. ἢ χυόν γῆς.

Σποράδην: διεσπαρμένως. ὥδε καθεῖς. 5

* Σπουδὴν ποιεῖσθαι: τὸ ὀργίσεσθαι. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις.

Σπουδαῖος: σοφός.

Σπουδαρχήσας: ἐπιθυμήσας ἄρξει. Σπουδάσας, ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. 10

Στάδιον: ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος· καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μίλου· ἐπὶ γὰρ ἡμισυ στάδια ποιοῦσιν μίλιον· λέγεται στάδιον καὶ ἀπλῶς τὸ ἴστασθαι καὶ ἀκινήτῃσιν. Δίων ἐν 18^ῳ Ῥωμαϊκῶν· τῶ δὲ δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, δεινῶς ἢ σχαλλόν· ἀντὶ τοῦ, τῇ στάσει καὶ ἀκινήσει τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, σφόδρα ἡνιᾶντο.

Σταθερόν: μόνιμον. στάσιμον.

Στάθμη: τὸ σταθτίον.

Στάλικας: πασσάλους. 20

Σταθμῶν: τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

Σταθμώμενον: δοκιμάζοντα.

Στατήρ: τετράγραμμον νόμισμα· καὶ τὸ ἐξάγων· καὶ τὸ ζυγίον.

Στέατα: ἄλευρα. 25

Στεγανῶν: πυκνῶν. ἢ σφιγκτῶν.

* Στεγανώτερον: στερεώτερον· παχυκνωμένον· συνεχέστερον. στερέμνιον.

Στεγναί: στερεαί.

* Στέγειν: δέχεσθαι. βαστάζειν. 30

Στεγόμενα: κρυπτόμενα.

20. Cod. σταλίκας.

23. Cod. σταθῆρ (sic) τετραγο. γνώρισμα, cui tamen superadditum est, νόμισμα. Vid. Hesych. h. v. et VV. DD. adnotationes.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

- Σταίβοντες: πατοῦντες.
 Σταίλαμενοι: σταίλαντες.
 Σταίλαμενός: εὐσταλῶς ἐκελθών.
 Σταίλασθαι: ὁδεύσαι. πλεῦσαι.
 5 Σταίχειν: πορεύεσθαι.
 Σταίχοντες: πορευόμενοι.
 Στέμμα: στεφάνη. πλήρωμα.
 Στέμφυλον: τὸ ἐκδυμα τῆς σταφυλῆς.
 Στέναι: στενάζει.
 10 Στενολίεσχος: λεπτολόγος· καὶ στενολεσχία, ἡ
 λεπτολογία.
 Στενωπός: στενοφύμη διόδων.
 Στέρρειν: ἀρκεῖσθαι.
 Στερέμνιον: στερεόν. ἰσχυρόν.
 15 Στέριφος: στείρος καὶ ἄγονος.
 Στέριφη: στείρα. μὴ τεκούσα. μὴ τίκτουσα.
 Στερίφοις: στερεαῖς. πικροῖς.
 * Στέρνοις: στήθεσιν. βάλμοις.
 Στεροτυπτής: ὁ τὸ στήθος τύπτων. καὶ στερο-
 20 τυπτός.
 Στεροπή: ἀσφαπή. ἡ λαμπηδών.
 Στερόδος: στερεός. ἰσχυρός.
 Στεφάνη: ὄρους. ἑξοχή.
 Στήλας: θαμνίλους.
 25 * Στηλιτεύσας: δημοσιεύσας.
 Στιβαρόν: ἰσχυρόν.
 Στιβάδες: τραπέζαι. ἡ στρωμένα.
 Στιβάς: χαμαικοίτιον. ἀκκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων καὶ
 οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες.
 30 * Στίβος: ὁδὸς πεπατημένη.
 Στίγματα: πληγαί. τραύματα. ἡ πυκνότητες.
 Στιλπνόν: λαμπρόν. στίλβον.

17. Suidas: πυκνοῖς.

28. Cod. ἀκούβιτον.

Στίφος: τάξις πολεμική. ἢ φάλαγξ, ευστροφὴ πλῆθος
 συστάσασθαι.

Στίχος: τάξις.

Στοιχειοῦσι: διατυποῦσι.

Στοιχειώσεις: ἀκριβεστάτη ἐπιτομή. ἢ πρώτη μάθη- 5
 σις. ἤτοι διάταξις.

Στόμαχος: λαϊμός.

Στόμφακα: τὸν κομπαστήν· καὶ στομφάσαι, τὸ
 ἀλαζονεύσασθαι.

Στομφάσαι: τὸ ἀλαζονεύσασθαι.

10

Στοναχάς: στεναγμούς.

Στονόεσσα: στεναγμὸν ἔχουσα.

Στόνος: στεναγμός.

Στορέσαι: στραῶσαι.

Στόρθυξ: τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος ἢ τὸ τοῦ βέλους ἰσ-
 σιδήριον.

Στραγγαλιῶδες: διαστραμμένον.

Στραγγεύει: διαβάλλει. οὐκ εὐθὺς πορεύεται, ἀλλὰ
 νεάζει, καὶ χρονίζει. ὀρθυμεί.

Στραγώτερος: ἀναιδέστερος.

20

Στρατήγημαι σόφισμα. ἢ τοῦ στρατεύῃ ἡγμονία, ἢ
 κατόρθωσις.

Στρατηγιᾶν: ἐκιδυμῆν τῆς στρατηγίδος.

* Στρατοπεδευσάμενοι: ἀπλκτοῦσεντας, ἢ κατα-
 σκηνωσάμενοι.

25

Στρατόπεδον ἐποίησαντο: ἀντὶ τοῦ, σκηπῶν
 δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις· καὶ τὸ στρατόπεμα, καὶ τὸν
 τόπον τοῦ στρατεύματος.

Στρατός: τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων, ὃ δὲ τόπος
 στρατόπεδον λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πῆδον.

30

Στρεβλούμενος: δεσμούμενος, μαρτυζόμενος.

Στρέφος: δέγμα. βύρσα.

13. Cod. στεναγμός.

24. 25. Ultimam interpretationis partem alia manus adjecit.

30. Cod. τὸ πῆδον.

32. Photius et Hesychius: στρέφος.

- Στριφνός: σφίγκτος.
 Στροβεΐ: ταράττει. κινεῖ. περιφοβεῖ. κατακονεῖ.
 Στρόβιλος: καμπύλος.
 Στρουθίζων: τρίζων.
 5 Στρόμβος: δόμβος. ἀπὸ τοῦ περιστρέφουσαι.
 * Στροῦθος: ὁ λελωβημένος.
 Στροφάς: ἀντιλογίας.
 Στροφάλιγγι: τῇ συστροφῇ.
 Στρόφιον: τὸ στρογγύλον ζωνάριον. Ἀριστοφά-
 10 νης· τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι.
 Στρόβιλοι: καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες. καὶ στρόβη-
 λος, εἶδος ὀρχήσεως· καὶ ἀνέμων εἶδος. καὶ ὁ τοῦ
 δένδρου καρπός.
 * Στρωματόδεσμα: ἃ καλοῦμεν ἐν τῇ συνηθείᾳ.
 15 στρωματόδεσμα καὶ φόλλα καὶ ἀμεντάρια.
 Στυγεῖ: μισεῖ. ἢ φοβεῖται.
 Στυγερός: μισητός. ἢ φοβοῦμένης.
 Στυγητός: μισητός.
 Στύξ: κρήνη ἐν Ἀιδου. ὄρεος θεῶν.
 20 Στυφελίζαι: σείσαι. κινεῖσαι. διαξαι.
 Στωμύλος: ἄλλος. πολυκόμπος. πιθανολόγος. ἐντρά-
 πειλος. ἑφεδρος τῶν λόγων. ἀπατεῶν. κόλαξ.
 Συβαριτικάς καὶ Συβαρικάς: τραυηλαῖς.
 λαμπραῖς. πολυτελεῖσιν· τραυηλαὶ γὰρ οἱ Συβαρίζαι.
 25 Συβαριτικάς τραπέζαις.
 Συβώτης: χοιροβοσκός.
 Συγκεῖσθαι: ὁμονοεῖται.
 Συγκλύδων: συμμικτῶν. ἐπηλυτῶν. παρευξάτων.
 * Συγκεκοφθυλημένα: συγκεκυφότα. κορυβύλη
 30 γὰρ ἡ συστροφῇ.
 Σύγκρισις: ὁμοίωσις.

8. Cod. στροβηλός.

9. Aristoph. Lysistr. 981: edit. Dipl.

11. Cod. στρόβηλος.

15. Sic.

- * Συγκομιδαί: σπερμολογαί. συλλογαί.
 Συγκροτεῖ: συνάγει. αὔξει. συνιστᾷ. καὶ συνδίδει.
 πρὸς ἀρμονίαν ἄγει.
 Συγκυκῶν: συνταράσσων.
 Συγκυροῦντα: διαφέροντα. συνεγγιζόντα. 5
 Συγχεῖ: ἀφανίζει. συμμιγνύει.
 Συγχυθεῖς: συνταραχθεῖς.
 Συλλήβδην: συλλαβῶν. ἀθρόως.
 Συλλήπτορα: βοηθόν.
 Σύλλογος: ἄθροισις. 10
 Συμβαλόντα: συμφωνοῦντα.
 Συμβαλεῖν: διακρίναι. νοῆσαι. συγκρίναι.
 Σύμβασις; φιλία. συντυχία. καταλλαγή. σύμμιξις.
 Συμβατήριοι: εἰρηνικοί. φιλικοί.
 Συμβιβάζων: συλλαλῶν. διδάσκων. 15
 Συμβιβῶ: διδάξω. ἐπιστήσω. νοήσω. ποιήσω.
 Σύβολα: σημεῖα. μέτρα. οἶον, σημεῖον τοῦ
 φθαρτὸν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ
 θανάτου οἱ δερμάτινοι χιτῶνες.
 Συμβολοκοπῶν: 20
 Σύβολον: οἰωνίσμα. σημεῖον. μάντευμα.
 Συμβραβεύσω: συνδιδιοικήσω.
 Συμμορφία: σύνταγμα. ἡ φαρτία.
 Συμπαρομαρτῶν: συνακολουθῶν.
 Συμπαίστορα: συμπαίζοντα. 25
 Συμπλάττεται: ψεύδεται.
 Σύμπτωμα: συμβεβηκός.
 Συμφέρεται: συναρμάρττει. συμφωνεῖ. ὁμονοεῖ.
 Σύμφημι: συναινῶ.
 Συμφορά: ἀτυχία. κακῶν συντυχία. 30
 * Συμφορῆσαι: συναγαγεῖν.
 Συμφοράδμονες: σύμβουλοι.

17. Cod. τὸ φθαρτόν.

20. Haec glossa in Cod. cum sequente coaluit, ita ut prioris interpretamentum excideret. Vid. Photium in v. συμβολοσκοπῶν.

Συμφυλετῶν: ὁμοειδῶν. συγγενῶν.

Συμφυοῦς: συγγενοῦς.

Συμφύρεται: συμμίσγνυται. συναναμράται. συμμιαίνεται.

5 Σύμφηφα: σύμφωνα.

* Σύμφησθεις: βλαβεῖς. τρωθεῖς.

Συναγείρων: συνάγων. συνάπτων.

Συναγηγερομένοι: συνηγμένοι.

Συναγορεύειν: συνηγορεῖν. ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.

10 Συνάδων: ἀρμόττων. συντρέχων. συμφωνῶν.

Συναίλιμος: ἀδελφοῦ.

Συναλίσας: συνάξας.

Συναιρόμενος: συμβαλλόμενος. συνερχόμενος. συμβοηδῶν.

15 Συναλισθείσης: συναχθείσης.

Συνανέσχον: συνανέτεινον.

Συναπηρτημένος: πεπληρωμένος.

Συναραμένου: συνεργήσαντος.

Συναρτήσαντες: συνάψαντες.

20 Συναυλίαν: συμφωνίαν.

Συνάφεια: σύζυξις.

Συνδούμενος: συνδεδεμένος.

Σύνδρομος: σύμφωνος.

Συνεδεῖσθαι: συγκαθεῖσθαι.

25 Συνδυάσω: συζευχθῶ. κοινωνήσω. συμπράξω.

Συνέθει: συνέτρεχεν.

Συνειλεγμένα: συνηγμένα.

Συνειλόχασιν: συνήθροισαν.

Συνείπτο: συνηκολούθει.

30 Συνείρει: συνάπτει.

Συνεῖρκο: συνεφυλάττετο. συνεδέδετο.

Συνεισέφρησεν: συνεισένεγκεν.

Συνεκδοχικῶς: συλληπτικῶς.

3. Suidas: συμφύρεται, quod corrigo.

6. Cod. συμφισθείς.

Συνεκόμισαν: συνήγαγον.

Συνεκτικώτατα: κεφαλαιωδέστατα. συνέχοντα. δια-
κρατούντα.

Συνεκύρησεν: συνέτυχεν.

Συνελόντι φάναι: συντόμως εἰπεῖν. 5

Συνελόχησεν: συνήθροισεν.

Συνενηνεγμένοι: συνελδόντες.

Συνερανίζεται: συνεισφέρεται.

Συνέρεσθαι: συνερωτᾶν.

Συνέριθος: συνεργός. συνυφαίνουσα. 10

Συνειρημένον: συνεστραμμένον.

Συνεστιᾶται: συναριστᾶ.

Συνευνέτης: σύγκοιτος.

Σύνευνον: σύγκοιτον.

Συνεχόμενος: ἀρξαστῶν. ἢ κρατούμενος. 15

Συνεψήσθη: συνελεπτύνθη.

Συνήγορος: προστάτης. ὑπὲρ τινων λέγων.

Συνήδομαι: συγκαίρω.

Συνῆσαν: συνῆλθον.

Συνήκαξεν: συνῆξανεν. 20

Συνησθέντος: συγκαρέντος.

* Συνήμονας: συνθήκας. ἦτοι παρὰ τὸ ἡσθαι, ἐν
ῆ, συνέδρους καὶ ὁμοήθεις.

Συνησθῶσι: συγκαρῶσι.

Σύνθακος: σύνθρονος. 25

Σύνθημα: συνθήκη. σύσσημον. λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ
γνωρισμῷ τῶν οικείων διδόμενος.

Συνίημι: συνιῶ. νοῶ.

Συνιστορεῖ: σύννοιδεν.

* Συνολέειν: συνενεκαῖν. ἢ ἀφελήσειν. 30

Συνίσταω: συνόμιλος. γνωστός. μάρτυς. συνειδώς
ἐπὶ πράγματι.

5. Photius et Suidas: φράσαι.

26. 27. Cod. σύσημον et γνωρισμῶν. ῥ ex Jota adscripto, ut
saepissime in Codd. vetustioribus, ortum est.

Συνοῖσον: συμφέρον.

Συνοικήσεται: συναναιρεθήσεται.

Συνουσία: τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων.

Συνουσιασμός: συμμείλια.

5 Σύνταξις: δύο πραγμάτων ἑνωσις. καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δεόντα.

Συντελής: χρήσιμος.

Συντέρμων: πλησιόχωρος.

Συντετᾶσθαι: διατετᾶσθαι.

10 Σύντευξις: συντηχία.

Συντεύξομαι: συντύχω.

Συντροχάσαι: καταντῆσαι. πληρωθῆναι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν.

* Συνταξάμενος: φανερόν τι συνθέμενος παρέχειν
15 αὐτῷ. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· καί τι καὶ εἰς τροφήν συνταξάμενος ἐδίδου τῷ ἀριγνώτῳ.

* Συντεταγμένους ῥήτορας: πάλιν λέγει, οἷον· καδ' ὑμῶν πατριάζοντας καὶ τῆς σωτηρίας τῆς

20 πόλεως.

Συνφδά: σύμφωνα.

Συνωθούμενος: συνερχόμενος.

Συνωμοσία: ἡ μεθ' ὅρκου φιλία.

Συνωρίς: συζυγία. θυάς.

25* Συνόρβια: ἀγέλη χοίρων.

Σύριγγος: αὐλοῦ. ἢ δορατοθήκης.

Συρφετός: ἀγυρτώδης ὄχλος. ἢ λόγος. ἢ ἡ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανιώδης.

Συσκευάζει: λόγῳ ἐπιβουλεύει.

30* Συμπειραθέντες: συστραφέντες.

Συσσεισμός: λαϊλαψ. συστροφή ἀνέμου.

Συσσίτιον: εὐωχία. ἄριστον.

5. Cod. δευτέρων, ut Photius. Librarius notam β' male intellexit.

12. Cod. συντροχεῦσαι.

Συστρέμματα: στασιαστών πλήθη.

Συφεός: τόπος, όπου αἱ σύες τρέφονται.

Συχναῖς: συνεχέειν.

Συχνόν: πολύ, πυκνόν.

Σφαδάζειν: θράσσειν, συνθανατεῖν, ματαίως σπᾶσθαι. 5

Σφαδάζοντες: σπῶμενοι, ἢ δυσφοροῦντες.

Σφαδάζουσα: πανουργούσα.

Σφραγιδονυχαργοκομήτας: καὶ ἐν τοῖς δακτυ-
λίοις σφραγίδα ἔχοντας λίθου ὄνυχος.

Σφαιρωτήρ: σανδαλλίου ξινίχιον, οἷον τὸ λώριον 10
τοῦ ὑποδήματος.

Σφακελίζοντες: διασπῶντες, πηδῶντες, ὑποτρέ-
μοντες.

* Σφακελισμός: παραπληξία. ἡ ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ
σφακελισμός καλεῖται· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ 15
καὶ σπασμός· λέγεται δὲ καὶ σφάκελος ὁ μέσος
τῆς χειρὸς δάκτυλος· λέγεται δὲ ὁ σφυγμός καὶ ὁ
καλμός· σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν
ὀστέων.

Σφαλεῖς: ἀποτυχῶν. 20

Σφάραγον: ὁ Ἀπίων, φάρυγγα, ἀπὸ τοῦ περὶ
αὐτὸν γινομένου ψόφου.

Σφᾶς: αὐτούς, ἢ τὰς ἑαντῶν.

Σφενδονέσθαι: ἀπορρίπτεσθαι.

Σφίλν: ἀέτοις. 25

Σφέτεραι: τὰ ἑαντῶν.

Σφετερίζεται: λαμβάνει, ἰδιοποιεῖται.

Σφέτερον: τὸ ἑαντῶν, ἢ τὸ ἴδιον.

Σφῆλαι: πλανῆσαι, βλάψαι, ἀπατηῆσαι.

* Σφήττιον: Σφηττός ἐστὶ ὄνομα τόπου, καὶ ἐξ 30
αὐτοῦ Σφήττιον· οἶονεὶ τὸ ἀπὸ Σφηττοῦ τι ὄν,
δήμου καὶ τόπου.

5. Cod. φράσσειν. Idem vitium in Phetia.

8. Aristoph.: Nub. v. 332.

Σόλον: δίσκον.

Σορός: μνήμη. θήκη. τάφος.

Σοφίαν: κοινὸν ἀπάντων μάθησιν. καὶ τὴν τέχνην.
καὶ τὴν φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην καὶ νοῦν.

6 Σοφιστής: ἀπατεῶν. παρὰ τὸ σοφίξασθαι, ὃ ἔστι,
λόγοις ἀπατᾶν. λέγεται δὲ σοφιστής καὶ ὁ διδάσκαλος,
ὡς σοφίζων· τὸ δὲ παλαιὸν σοφιστής ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο.
λέγεται δὲ καὶ πᾶς τεχνίτης, ὁ τὸ λεκτικὸν ἡσκηκῶς.
καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἑκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

10 Σπάδων: εὐνοῦχος.

Σπαθῶσι: σκορπίζουσι.

Σπάνις: ἔνδεια.

Σπαίρεται: ἄλλεται. σκαρίζει. ἐκπνεῖ τὴν ψυχὴν.

Σπαργῶσα: ἀνθοῦσα.

15 Σπάρτα: σχοινία.

Σπεῖραι: πλήθη στρατευμάτων. φάλαγγες. νούμερα.
λεγεῶν.

Σπειρηθὸν: παραπεπληγμένως.

Σπένδεται: θύεται. ἢ θυμῷ.

20 Σπένδεται: φιλιούται.

Σπένδομαι: θύομαι. ἢ θεῷ ἀνατίθαι.

Σπένδοντας: θύοντας. προσφέροντας. παρὰ τὴν
σπονδὴν. καὶ τὸ φιλιούσθαι· οὕτως γὰρ ἐκάλουν
τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρ-
25 κους.

Σπερμολόγος: εὐρυλόγος. ἀκριτόμυθος. καὶ ὁ τὰ
σπέρματα συλλέγων.

Σπερχόμενος: ἐπαιγόμενος.

Σπήλυξ: σπήλαιον.

30 Σπιλάδες: αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὡς Ἀπίων.
Ἡλιοδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας, καὶ
ἐπισημμένους ὑπὸ τῶν κυμάτων.

3. Cod. ἄπαν τὴν. Idem in Photio Galeano scriptum erat,
mutatum vero ab editore in ἀπάτην. Facillimus tamen error
inter ἀπάντ et ἄπαν τ (ἀπάντων et ἄπαν τὴν).

Σπίλος: μῶμος. ῥύπος.

Σπονδεῖα: ἀγγεῖα, ἐν οἷς σπένδουσιν.

Σπονδή: οἶνου ἔχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων ἢ φίλων.

Σποράδα γῆς: κονιορτόν. ἢ χνοῦν γῆς.

Σποράδην: διεσπαρμένως. ὥδε καθεῖσε. 5

* Σπονδὴν ποιεῖσθαι: τὸ ὀργίζεσθαι. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις.

Σπουδαῖος: σοφός.

Σπουδαρχήσας: ἐκιδυμήσας ἄρξαι. σπουδάσας, ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. 10

Στάδιον: ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος. καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μίλου. ἑπὰρ γὰρ ἡμισὺ στάδια ποιοῦσιν μίλιον· λέγεται στάδιον καὶ ἀπλῶς τὸ ἵστασθαι καὶ ἀκινήτῃσιν. Δίων ἐν 18^ῳ Ῥωμαϊκῶν: τῷ δὲ δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, δεινῶς εἰς ἡσχάλλον· ἀντὶ τοῦ, τῇ στάσει καὶ ἀκινήσει τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, σφόδρα ἡνίαστο.

Σταθερόν: μόνιμον. στασίμον.

Στάθμη: τὸ σταθτίον.

Στάλικας: πασσάλους. 20

Σταθμῶν: τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

Σταθμώμενον: δοκιμάζοντα.

Στατήρ: τετράγραμμον νόμισμα. καὶ τὸ ἑξάγων. καὶ τὸ ζυγίον.

Στέατα: ἄλευρα. 25

Στεγανῶν: πυκνῶν. ἢ σφιγκτῶν.

* Στεγανώτερον: στερεώτερον· παχυκνωμένον. συνεχέστερον. στερέμνιον.

Στεγναί: στερεαί.

* Στέγειν: δέχεσθαι. βαστάζειν. 30

Στεγόμενα: κρυπτόμενα.

20. Cod. σταλίκας.

23. Cod. σταθῆρ (sic) τετραγρ. γνώρισμα, cui tamen superadditum est, νόμισμα. Vid. Hesych. h. v. et VV. DD. adnotationes.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Στείβοντες: κατοῦντες.

Στείλάμενοι: στείλλαντες.

Στείλάμενος: εὐσταλῶς ἐπελθών.

Στείλασθαι: ὁδεῦσαι. πλεῦσαι.

5 Στείχειν: πορεύεσθαι.

Στείχοντες: πορευόμενοι.

Στέμμα: σταφάνη. κλήρωμα.

Στέμφυλον: τὸ ἐκδυμα τῆς σταφυλῆς.

Στένει: στενάζει.

10 Στενολέσχης: λεπτόλόγος· καὶ στενολεσχία, ἡ
λεπτολογία.

Στενωπός: στενοφύμη διόδου.

Στέργειν: ἀρμυῖσθαι.

Στερέμνιον: στερεόν. ἰσχυρόν.

15 Στέρφος: στειῖρος καὶ ἄγονος.

Στερίφη: στειῖρα. μὴ τεκοῦσα. μὴ τέκτουσα.

Στερφοῖς: στερεαῖς. πικροῖς.

* Στέρνοις: στήθεσιν. βάλμοις.

Στεροτυπτής: ὁ τὸ στήθος τύπτων. καὶ στερο-

20 τυπτός.

Στεροπή: ἀσφαπή. ἡ λαμπηδών.

Στερόδος: στερεός. ἰσχυρός.

Σταφάνη: ὄρους. ἔξοχή.

Στήλας: θαμνίλους.

25* Στηλιτεύσας: δημοσιεύσας.

Στιβαρόν: ἰσχυρόν.

Στιβάδες: τραπέζαι. ἢ στρωμναι.

Στιβάς: χαμαικοίτιον. ἀκκούμενον ἀπὸ ῥάβδων. καὶ
οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες.

30* Στίβος: ὁδὸς πεκατημένη.

Στίγματα: πληγαί. τραύματα. ἢ ποικίλματα.

Στίλβον: λαμπρόν. στίλβον.

17. Suidas: πυκνοῖς.

23. Cod. ἀκούμενον.

Στίφος: τάξις πολεμική. ἢ φάλαγξ. εὐστροφὴ. πλήθος
 συστάσεων.

Στίχος: τάξις.

Στοιχειοῦσι: διατυποῦσι.

Στοιχάσεις: ἀκριβεστάτη ἐκτομή. ἢ πρώτη μάθη-
 σις. ἦτοι διάταξις.

Στόμαχος: λοιμός.

Στόμφακα: τὸν κομπαστήν· καὶ στομφάσαι, τὸ
 ἀλαζονεύσασθαι.

Στομφάσαι: τὸ ἀλαζονεύσασθαι.

10

Στοναχάς: στεναγμούς.

Στονόεσσα: στεναγμὸν ἔχουσα.

Στόνος: στεναγμός.

Στορέσαι: στρέψαι.

Στόρθυξ: τὸ ἄκρον τοῦ δόρπου, ἢ τὸ τοῦ βίλους ἰδ-
 σιδήριον.

Στραγγαλιῶδες: διαστραμμένον.

Στραγγεύει: διαβάλλει. οὐκ εὐθὺς πορεύεται, ὥστε
 νεάζει. καὶ χρονίζει. ὀρθυμει.

Στραγώτερος: ἀναιδίστατος.

20

Στρατήγημα: σόφισμα. ἢ τοῦ στρατεύειν ἡγεμονία. ἢ
 κατόρθωσις.

Στρατηγίαν: ἐπιθυμίαν τῆς στρατηγίδος.

* Στρατοπεδευσάμενοι: ἀπληροῦσεντας, ἢ κατα-
 σκηνωσάμενοι.

25

Στρατόπεδον ἐποίησαντο: ἀντὶ τοῦ, σκηπῶν
 δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις· καὶ τὸ στρατόπεμα. καὶ τὸν
 τόπον τοῦ στρατεύματος.

Στρατός: τὸ πλήθος τῶν πολεμούντων, ὃ δὲ τόπος
 στρατόπεδον· λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πῆδον.

30

Στρεβλούμενος: δεσμούμενος, μαρτυζόμενος.

Στρέφος: δέσμα. βύρσα.

13. Cod. στεναγμός.

24. 25. Ultimam interpretationis partem alia manus adiecit.

30. Cod. τὸ πῆδον.

32. Photius et Hesychius: στρέφος.

Στριφνός: σφίγκτος.

Στροβεί: ταράττει. κινεί. περιφοβεί. κατακονεί.

Στρόβιλος: καμπύλος.

Στρουθίζων: τρίζων.

5 Στρόμβος: δόμβος. ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι.

* Στροῦθος: ὁ λεωβημένος.

Στροφάς: ἀντιλογίας.

Στροφάλλιγγι: τῇ συστροφῇ.

Στρόφιον: τὸ στρογγύλον ζωνάριον. Ἀριστοφά-

10 νης: τὸ στρόφιον ἦδη λύομαι.

Στρόβιλοι: καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες. καὶ στρόβη-
λος, εἶδος ὀρχήσεως. καὶ ἀνέμων εἶδος. καὶ ὁ τοῦ
δένδρου καρπός.

* Στρωματόδεσμα: ὃ καλοῦμεν ἐν τῇ σπηδαίᾳ.

15 στρωματόδεσμα καὶ πόλλα καὶ ἀμεντήρια.

Στυγεῖ: μισεῖ. ἢ φοβεῖται.

Στυγερός: μισητός. ἢ φοβούμενος.

Εὐστυγής: μισητός.

Στύξ: κρήνη ἐν Ἀίδου. ὄρεος. θεῶν.

20 Στυφελίξαι: σείσαι. παθεῖν. διαῖξαι.

Στωμύλος: ἀέλος. πολυκόμπος. πιθανολόγος. ἐντρά-
πιλος. ἑσθὺρος τῶν λόγων. ἀπατεῶν. κόλαξ.

Συβαριτικάις καὶ Συβαρικάις: τραχηλαῖς.
λαμπραῖς. πολυτελέσιν. τραχηλοὶ γὰρ οἱ Συβαρίται.

25 Συβαριτικάις τραπέξαις.

Εὐβώτης: χοιροβοσκός.

Συγκεῖσθαι: ὁμονοεῖν.

Συγκλύδων: συμμίκτων. ἐπηλυτῶν. παρειακτῶν.

* Συγκεκορδυλημένα: συγκεκυφότα. κορδύλη

30 γὰρ ἡ σύστροφῃ.

Σύγκρισις: ὁμοίωσις.

3. Cod. στροβηλός.

9. Aristoph. *Lyssistr.* 921. edit. *Dind.*

11. Cod. στρόβηλοι.

15. Sic.

- * Συγκομιδαί: σπερμολογαί. συλλογαί.
 Συγκροτεῖ: συνάγει. αὔξει. συνιστᾷ. καὶ συνδεδ.
 πρὸς ἀρμονίαν ᾄγει.
 Συγκυκῶν: συνταράσσων.
 Συγκυροῦντα: διαφέροντα. συνεγγίζοντα. 5
 Συγχεῖ: ἀφανίζει. συμμινύει.
 Συγχυθεῖς: συνταραχθεῖς.
 Συλλήβδην: συλλαβῶν. ἀθρόως.
 Συλλήπτορα: βοηθόν.
 Σύλλογος: ἄθροισις. 10
 Συμβαίνοντα: συμφωνοῦντα.
 Συμβαλεῖν: διακρίναι. νοῆσαι. συγκρῖναι.
 Σύμβασις; φιλία. συντυχία. καταλλαγή. σύμμιξις.
 Συμβατήριοι: εἰρηνικοί. φιλικοί.
 Συμβιβάζων: συλλαλῶν. διδάσκων. 15
 Συμβιβῶ: διδάξω. ἐπιστήσω. νοήσω. ποιήσω.
 Σύμβολα: σημεία. μέτρα. οἶον, σημείον τοῦ
 φθαγρὸν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ
 θανάτου οἱ δερμάτινοι χιτῶνες.
 Σύμβολοκοπῶν: 20
 Σύμβολον: οἰώνισμα. σημείον. μάντευμα.
 Συμβραβεύσω: συνδιωκῆσω.
 Συμμορία: σύνταγμα. ἡ φατρία.
 Συμπαρομαρτῶν: συνακολουθῶν.
 Συμπαίστορα: συμπαίζοντα. 25
 Συμπλάττεται: ψεύδεται.
 Σύμπτωμα: συμβεβηκός.
 Συμφέρεται: συναρμᾶται. συμφωνεῖ. ὁμονοεῖ.
 Σύμφημι: συναινῶ.
 Συμφορά: ἀτυχία. κακῶν συντυχία. 30
 * Συμφορῆσαι: σύναγεῖν.
 Συμφοράδμονες: σύμβουλοι.

17. Cod. τὸ φθαγρὸν.

20. Haec glossa in Cod. cum sequente coaluit, ita ut prioris interpretamentum excideret. Vid. Photium in v. συμβολοσκοπῶν.

Συμφυλετῶν: ὁμοειδῶν. συγγενῶν.

Συμφυνοῦς: συγγενοῦς.

Συμφύρεται: συμμίγνυται. συναναφράται. συμμεινεται.

5 Σύμψηφα: σύμφωνα.

* Σύμψησθεις: βλαβεις. τραβεις.

Συναγείρων: συνάγων. συνάπτων.

Συναγηγερομένοι: συνηγμένοι.

Συναγορεύειν: συνηγορεῖν. ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.

10 Συνάδων: ἀρμόττων. συντρέχων. συμφωνῶν.

Συναίμονος: ἀδελφοῦ.

Συναλίσας: συνάξας.

Συναιρόμενος: συμβαλλόμενος. συνερχόμενος. συμβοηθῶν.

15 Συναλισθείσης: συναχθείσης.

Συνανέσχον: συνανέτεινον.

Συναπηροτημένος: πεπληρωμένος.

Συναραμένου: συνεργήσαντος.

Συναρτήσαντες: συνάψαντες.

20 Συναυλίαν: συμφωνίαν.

Συνάφεια: σύζευξις.

Συνδούμενος: συνδεδεμένος.

Σύνδρομος: σύμφωνος.

Συνεδείσθαι: συγκαθῆσθαι.

25 Συνδυάσω: συζευχθῶ. κοινωνήσω. συμπράξω.

Συνέθει: συνέτρεχεν.

Συνειλεγμένα: συνηγμένα.

Συνειλόχασιν: συνήθροισαν.

Συνείπετο: συνηκολούθει.

30 Συνείρει: συνάπτει.

Συνείρκτο: συνεφυλάττετο. συνεδίδετο.

Συνεισέφρησεν: συνεισήνεγκεν.

Συνεκδοχικῶς: συλληπτικῶς.

3. Suidas: συμφέρεται, quod corrige.

6. Cod. συμψισθεις.

Συνεκόμισαν: συνήγαγον.

Συνεκτικώτατα: κεφαλαιωδέστατα. συνέχοντα. δια-
κρατούντα.

Συνεκύρην: συνετύχεν.

Συνελόντι φάναι: συντόμως εἰπεῖν. 5

Συνελόχησεν: συνήδρυσεν.

Συνενηνεγμένοι: συνελθόντες.

Συνερανίζεται: συνεισφέρεται.

Συνέρεισθαι: συνερωτᾶν.

Συνέριθος: συνεργός. συνυφαίνουσα. 10

Συνειρημένον: συνεστραμμένον.

Συνεστιᾶται: συναρίστῃ.

Συνευνέτης: σύγκοιτος.

Σύνευνον: σύγκοιτον.

Συνεχόμενος: ἀφωστών. ἢ κρατούμενος. 15

Συνεψήσθη: συνελεπτύνθη.

Συνήγορος: προστάτης. ὑπὲρ τινων λέγων.

Συνήδομαι: συγκαίρω.

Συνήσαν: συνῆλθον.

Συνήκμαζεν: συνηύξανεν. 20

Συνησθέντος: συγκαθέντος.

* Συνήμονας: συνθήκας. ἥτοι παρὰ τὸ ἡσθαι, ἢ
ἡ, συνέδρους καὶ ὁμοήθεις.

Συνησθῶσι: συγκαρῶσι.

Σύνθακος: σύνδρομος. 25

Σύνθημα: συνθήκη. σύσσημον. λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ
γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος.

Συνίημι: συνιῶ. νοῶ.

Συνιστορεῖ: σύννοιδεν.

* Συνόλσειν: συνενεγκεῖν. ἢ ὠφελήσειν. 30

Συνίστωρ: συνόμιλος. γνωστός. μάρτυς. συνειδώς
ἐπὶ πράγματι.

5. Photius et Suidas: φράσαι.

26. 27. Cod. σύσημον et γνωρισμῶν. γ ex Jota adscripto, ut
saepissime in Codd. vetustioribus, ortum est.

Συνοῖσον: συμφέρον.

Συνοικήσεται: συναναιρεθήσεται.

Συνουσία: τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων.

Συνουσιασμός: συμμίστα.

6 Σύνταξις: δύο πραγμάτων ἑνωσις. καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δεόντα.

Συντελής: χρήσιμος.

Συντέρωμων: πλησιόχωρος.

Συντεταῖσθαι: διατεταῖσθαι.

10 Σύντευξις: συντυχία.

Συντεύχομαι: συντύχω.

Συντροχάσαι: κατατῆσαι. πληρωθῆναι. ἐκ μεταφοῆς τῶν τροχῶν.

* Συνταξάμενος: φανερόν τι συνθέμενος παρῆχεν
15 αὐτῷ. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· καὶ τι καὶ εἰς τροφήν συνταξάμενος ἐδίδου τῷ ἀριγνώτῳ.

* Συντεταγμένους ῥήτορας: πάλιν λέγει, οἷον· καθ' ὑμῶν φατριάζοντας καὶ τῆς σωτηρίας τῆς

20 πόλεως.

Συνφθά: σύμφωνα.

Συνωθούμενος: συνερχόμενος.

Συνωμοσία: ἡ μεθ' ὅρου φίλια.

Συνωρίς: συζυγία. δυνάς.

25* Συφόρβια: ἀγέλη χοίρων.

Σύριγος: αὐλοῦ. ἢ δοξατοθήκης.

Συρφετός: ἀγρωτῶδης ὄχλος. ἢ λόγος. ἢ ἡ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανῶδης.

Συσκευάζει: λόγῳ ἐπιβουλεύει.

30* Συμπειραθέντες: συστραφέντες.

Συσσεισμός: λαίλαψ. συστροφή ἀνέμου.

Συσσέτιον: εὐώχια. ἄριστον.

5. Cod. δευτέρων, ut Photius. Librarius notam β' male intellexit.

12. Cod. συντροχεῖσαι.

Συστρέμματα: στασιαστών κλήθη.

Συφός: τόπος, ἔπον αἱ σύες τρέφονται.

Συχναίς: συνεχέειν.

Συχνόν: πολύ. πυκνόν.

Σφαδάζειν: θράσσειν, συνθανατεῖν. ματαίως σπᾶσθαι. 5

Σφαδάζοντες: σπῶμενοι. ἢ δυσφοροῦντες.

Σφαδάζουσα: πανουργούσα.

Σφραγιδονυχαρχοκομήτας: καὶ ἐν τοῖς δακτυ-
λοις σφραγίδα ἔχοντας λίθου ὄνυχος.

Σφαιρωτήρ: σκανδαλίον ξινίχιον, οἷον τὸ λάριον 10
τοῦ ὑποδήματος.

Σφακελίζοντες: διασπῶντες. πηδῶντες. ὑποτρέ-
μοντές.

* Σφακελισμός: παραπληξία. ἢ ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ
σφακελισμός καλεῖται· γίνεταί δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ 15
καὶ σπασμός· λέγεται δὲ καὶ σφάκελος ὁ μέσος
τῆς χειρὸς δάκτυλος· λέγεται δὲ ὁ σφυγμός καὶ ὁ
παλμός· σφάκελον δ' ἔτιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν
ὀστέων.

Σφαλεῖς: ἀποτυχεῖν. 20

Σφάραγον: ὁ Ἄπλων, φάρυγγα. ἀπὸ τοῦ περὶ
αὐτὸν γινομένου πόφου.

Σφάς: αὐτούς. ἢ τὰς ἑαυτῶν.

Σφενδονῆσθαι: ἀπορρίπτεσθαι.

Σφίν: ἀντιῖς. 25

Σφέτερας: τὰ ἑαυτῶν.

Σφέτερίζεται: λαμβάνει. ἰδιοποιεῖται.

Σφέτερον: τὸ ἑαυτῶν. ἢ τὸ ἴδιον.

Σφῆλαι: πλανῆσαι. βλάψαι. ἀπατῆσαι.

* Σφήττιον: Σφηττός ἐστὶ ὄνομα τόπου, καὶ ἐξ 30
αὐτοῦ Σφήττιον· οἶοναι τὸ ἀπὸ Σφηττοῦ τι ὄν,
δῆμον καὶ τόπου.

5. Cod. φράσσειν. Idem vitium in Photia.
8. Aristoph. Nub. v. 332.

Σφίσειν: αὐτοῖς. ἢ τοῖς ἑαυτῶν.

Σφριγῶν: τριῶν. αὐτῶν. σφύζων. βράζων. εὐσ-
ματῶν. ἀκμάζων. ἀνδῶν.

Σφυγμός: φλεγμονή. παλμός. ζέσις φλεβός ἡ ἀφρηρίας.

5 Σφύξει: ἐκείνῃ. ἢ αἱ φλέβες ἄλλονται.

Σφυρά: τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους.

Σφυρήλατος: σφύραις ἐληλαμένος.

Σφῶν: αὐτῶν. ἢ ὑμᾶς. ἰδίους. ἰδίας.

* Σχαδόνα: ἀλκυὼν. σχαδόνα παραλαβοῦσα,

10 ζῶον ἄπουν καὶ ἄπτρον· λέγεται καὶ οὕτως τὰ τῶν
μελισσῶν κηρία.

Σχάσον: κατὰκασσον. μετάβαλε.

Σχεδιάζει: ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει.

Σχεδόν: πλησίον. πέλας. ἢ ἐκ χειρός.

15 Σχετλιάζειν: εὐσχεραίνειν. ἢ βλασφημεῖν.

Σχεδιασθεῖς: παραχοῦμα ῥηθεῖς.

Σχέδιοι: εὐτελεῖς.

Σχέδιον: ἐκ τοῦ ἐτοίμου.

Σχέλιος: ὀδονηρός. χαλεπός. ἀγνώμων. ἀτυχής.

20 δεινοπαθής. ἄδικος. ἄπορος. διλιβόμενος. τλήμων.
ἐπαχθής.

* Σχήσειν: ἀντιέξειν. κωλύειν.

Σχήσεσθαι: ἐπισχεδήσεσθαι.

Σχήσουσιν: σχῶσιν. κρατήσουσιν. ἐφύξουσιν.

25* Σχῖνον: τὴν σκίλλαν, ἐν ᾗ διαμασσωτῶσι οἱ καλλω-
πιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· ἀφ' οὗ
καὶ σχινίζεσθαι.

Σχοίητε: νομίζετε ἢ ὑπολάβετε.

Σχοίνισμα: μέτρον μέρος. κληρονομία.

8. Cod. ἡμας.

9. Vox ἀλκυὼν sine dubio mendosa est. Cod. ἀλκυὼν
Zonaras et Phavorinus prae buerunt ἄπουν.

21. Cod. ἐπαχθεῖς.

25. Cod. σχινον acc. om. — σκίλλην — σχοινίζεσθαι.

Σχοῖνος: μέτρον γεωμετρικόν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν.

Σχολαῖον: ἀργόν. διατριβήν ποιούμενον. καὶ σχολαίτερον, τὸ ἡρεμαιότερον· ὁμοίως καὶ σχολαιότης. 5

Σχολάζων καὶ σχολήν ἄγειν: οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀττικοί.

* Σχολή: ἡ περὶ τι διατριβή. καὶ ἡ εὐκαιρία. ἡ οὐδαμῶς.

Σχόλια: σεμνολογήματα. καὶ ὑπομνήματα. καὶ 10 ἐρμηνεῖαι.

Σχόμενος: κατασχών. ἢ κατασχεθεὶς.

Σχών: κατασχών.

Σῶμα: πᾶν τὸ τεθνηὸς. τὸ δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέγεται, διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν 15 Ὅμηρος.

* Σωρηδόν: ὁμοῦ.

Σωρεία: πληθος.

* Σωρός: συναγωγή.

Σῶστρο: σωτήρια. μήνυτρα. λύτρα. 20

Σωτέος: σωθῆναι ἕξις.

Σωτάδια:

Σταθερόν: δξύ. ἰσχυρόν. θερμόν. στάσιμον.

* Σωμάτια: τὰ ἀναπλάσματα, οἷς οἱ ὑπνικρεται δια- 25 τίσουσιν αὐτούς.

T.

Ταβερνεῖα: καπηλεῖα. πανδοχεῖα.

* Ταγηνίας: πέμματα ἔστιν τῶν ἀπὸ τηγάνου ἐκ στέατος ὑγροῦ καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος καὶ ἀσταπίδος.

Τὰ ἐν ποσίν: τὰ παρόντα ἐν μέσῳ.

2. Librarius miro errore: ἐν τῷ ὦ. At simillima sunt in Codd. ᾱ et ω. Locus Herodoti est lib. I. c. 66.

26. Cod. ταβερνεῖα: καπηλεῖα. πανδοχεῖα.

Τὰ ἐπιχειρα: τὰ ἐπιχειρήματα.

Ταινία: ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων, τὰ πεζίττα, στέμματα, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια.

Ταινιοῦντες: στεφανοῦντες.

5 Τακτικῶς: στρατιωτικῶς.

Ταλανίζεσθαι: θορνεῖ. ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

Τάλαντα: τὰ ζυγά. καὶ τὰ ιστάμενα.

Ταλαντεύει: σταθμίζει.

* Τάλαντον: ζυγόν. ὀλκήν. σταθμόν. ρ' ἢ καὶ ρε

10 ἢ ρε'. ἢ ἐπὶ ὠρισμένου νομίσματος παρὰ Ἀττικοῖς.

* Τὸ τάλαντον πολλὰ σημαίνει: ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίου καὶ ἀργυρίου μέρος· καθ' ὃ σημαίνονμενον Δημοσθένους φησί· πεντήκοντα τάλαντα. ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα, ὥς περ Ἀριστοφάνους·

15 ἀλλ' ἢ τάλαντα μουσικὴ κριθίσεται· καὶ τὸ Ὀμηρικόν·

χρῦσεια πατήρ ἐτίττεινε τάλαντα.

τρίτον σημαίνονμενον, ἢ ῥοπή. τέταρτον, ἀριθμοῦ τι ὄνομα. ὥς καὶ πολυτάλαντος, ὁ πλούσιος. καὶ

20 τὸ Ὀμηρικόν·

κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο
τάλαντα.

καὶ διτάλαντον δέ, καὶ τριτάλαντον καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται· ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις· καὶ ἡ τοῦ τρίτον

25 ἡμιτάλαντον, καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον, καὶ ἑβδομον ἡμιτάλαντον. ἔστιν δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἡμισὺ τάλαντα· τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἡμισυ. τὸ δὲ ἑβδομον ἡμιτάλαντον, ἕξ ἡμισυ· καὶ ὅπως οὐδενος οὐν

30 ἀριθμοῦ παρωνύμφῳ μέρει ἐκονομάσει τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει

9. Post σταθμόν adde λιτῶν. Vid. Hesych. h. v. et not. ibid.

12. Cod. χρυσίου.

14. Cod. τάλαντια.

τοῖς ταλάντοις. οἶον, ἂν μὲν ὄγδοον, ἐπτά. ἂν δὲ
 ἔννατον, ὁκτώ· συναριθμουμένου δῆλον ὅτι καὶ τοῦ
 ἡμισυ. φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἐν ἡμῖν τά-
 λαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν· ὥς καὶ τρία
 ἡμιμναῖα, τὴν μίαν ἡμισυ μναῖν. 5

Ταλάντεςσις: στήσις. στάδμησις.

Τάλας: ἄθλιος.

Τάλαθος: καλαθίσκος. κόφινος.

Ταλάσης: ὑπομείνης.

Ταλασίαν: ἐκσυργίαν. 10

Ταλάσιον: ἐριούργιον.

Ταλασιουργία: ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία.

Ταλασίφρονα: ὑπομονητικόν.

Ταμίαι: ἑφοροὶ φύλακες.

Ταμίαι: διοικηταί. 15

* Ταμιούχοι: οἰκονόμοι. ἐπίτροποι. μέλιδωνοί.
 πρυτάνεις.

Ταμιεῖον: κοιτῶνα.

Ταμιευόμενον: φυλάττοντα.

Ταμιεύεται: διακείται. ἀποκρύπτει. φυλάττει. 20

Ταμίης: δεσποίνης.

Ταμύνας: χωρίον Εὐβοίας.

Τάν: ἐταῖρε. ἢ σύ.

Ταντάλιοι: τρομικοί.

Τανύηκας: τεταμένην ἔχον τὴν ἀκὴν, ἢ αἰχμήν 25
 ἡκονημένην.

Τανύπεπλος: ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ
 τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

Τανυπτέρυγος: παρατεταμένα πτερά ἔχουσα.

Τὰ πολλά: ἀντὶ τοῦ, ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ. ὥς ἐπὶ τὸ 30
 πλεῖστον.

9. Cod. ταλάσις: ὑπομείνης. Non raro in Cod. nostro talia
 vitia, ex i. adscripta nata.

Τεμένη: ναοί. Ιερά. ἢ τὰ ἀποκριθέντα κατὰ τιμὴν χωρία.

Τέμνουσι φάρμακον: τιμῶσιν. ἡγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε, καὶ Ἰεροκλῆς.

5 Τέμνειν: πείθειν. τιμᾶν. ἡγεῖσθαι.

Τέμπη: τὰ μεταξύ τῶν Θετταλλίας ὁρῶν περὶ τὸν Ὀλυμπον καὶ τὴν Ὀσσαν στενά· καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι στενωτάται διαβολαί.

Τέμπλα: ἐπίσημα.

10 Τενάγη: διάβροχοι κέθοδοι, καὶ ἀθύργοι τόποι. πηλώδη πελάγη. ἢ ἱλύς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος· αὐτοῦ ποιοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφανομένης τῷ ὕδατι.

Τέναρος: κακοῦργος. συκοφάντης.

Τενίαι: ζῶναι.

15 Τένοντες: τὰ διατεταμένα νεῦρα τοῦ τραχήλου.

Τέρας: παράπλασμα. παρὰ φύσιν τεχθέν. ἢ σημεῖον.

Τεράστια: θάνατα. σημεῖα.

Τερατεία: ψευδολογία.

20 Τερατολογία: ψευδολογία.

Τερατώδη: παράδοξα.

Τερατοσκόπος: μάντις. τερατουργός. θαυματοποιός.

* Τερατευόμενος: οἶον, ὥς τεράστιον καὶ παράδοξον λέγει με ἀπαγγέλλειν. Αἰσχίνης ἐν πρῷ κατὰ

25 Τιμάρχου· καὶ τερατευόμενος κατὰ τὴν ἀγοράν. Καὶ τερατευσάμενος, ἀντὶ τοῦ, τερατώδεις ποιήσας σχῆμα καὶ ἀηδείς, διὰ τοῦ προσώπου καὶ σχήματος.

Τερετίζομεν: τὸ αὐτὸ μέλος ἔδομεν.

30* Τερετίζω: πρὸ ἀνδροφῶς φθίγγεσθαι.

6. Cod. τῶν θαλαττίας.

8. Cod. διαβολαί.

9. Cod. τέμβλα, cui jam literarum series refragatur.

11. 12. Zonaras: ὕδατος τοῦ πηλου.

29. Cod. τερατίζομεν.

Τερετίσματα: ῥῥαὶ ἀπατηλαί. ἢ ῥῥματα ἐκλυτα.
ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος, ἢ τῆς χελιδόνης.

Τέρετρον: τρύπανον.

Τερεθῶν: σκώληξ ξυλοτρώκτης, οἰκῶν ἐν ξύλῳ.

Τέρμα: τέλος. ὅρος. ἢ καμπτήρ.

5

Τερματίζεται: τελειοῖ.

Τέρπεσθον: τέρπονται. δυνῶς.

Τερπικέραυνος: ὁ τοῖς κακοῖς, ἢ τῷ κεραινωῖ τερ-
πόμενος.

Τερπωλήν: τέρψιν.

10

Τεταρτημόριον: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλι-
σθένης εἰσαγγελίᾳ. τεταρτημόριόν ἐστιν τὸ τέταρτον
μέρος τοῦ ὀβολοῦ· τουτέστι, χαλκοὶ δύο.

Τετάρφατε: ἑτάφατε.

Τετελεσμένος: μεμιασμένος.

15

Τέτευκται: κατεσκεύασται.

Τέτηκα: ἔτηξα. ἢ ἐτάκην.

Τέτλαθι: ὑπόμενον.

* **Τετληκῶς:** ὑπομείνας.

Τετραβάμων: τετράπους.

20

Τετρακτύς: οἱ τέσσαρες. ἤρουν ἢ τετράς.

Τετρίγει: ἔτριγεν. ἢ ποιὸν ἤχον ἀπετέλεσεν.

Τετριγυῖα: τρίζουσα.

Τετρηχυῖα: τεταραγμένη.

Τετροῦσθαι: καταπεπονῆσθαι.

25

Τέτρωρον: τέτρωπρον. ἤρουν τετράπρον.

Τετύκοντο: παρεσκευάζοντο.

Τέτυκται: κατεσκεύασται.

Τετυφῶσθαι: μεμηνέναι.

Τευθίδες: σήπλαι.

30

Τευκτῆρι: ποιητῇ. κατασκευαστῇ.

1. Cod. τερατίσματα.

15. Vid. omnino VV. DD. ad Hesych. h. v.

24. Iliad. ἡ. 346.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Τενκτόνι: κατασκευαστόν.

Τεῦξαι: κατασκευάσαι.

* Τεντάζει: σκευωρεῖ. διατρίβει. φροντίζει. ἡσυχάζει.

δ* Τεντάζων: τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων. φλυαρῶν. [τεντάζειν], πραγματεύεσθαι. σκευωρεῖσθαι. στρατεύεσθαι. διατρίβειν. φροντίζειν. ἐνίοτε ἐπιστρεφῶς τι πράττειν, ἢ ἐνεργεῖν.

Τεύχεα: ὅπλα. σκεύη.

10 Τεύχοντες: κατασκευάζοντες.

Τεῦχος: ὄργανον.

Τεφρώσας: ἐμπρόσας. σκοπώσας.

Τεχνηθέντος: δημιουργηθέντος.

Τέως: πρὸ τοῦ. πρὶν. ἕως τινός. ἐπὶ τοσοῦτον, ἕως.

15 Τῇ: ταύτῃ. ἢ δέξαι.

Τῇδε: ταύτῃ. ἢ ἐνταῦθα. ἢ ὧδε. ἢ ἐνθάδε.

Τῇδ' ἐνι: ἐν ταύτῃ δέ ἐστιν.

Τῇθεα: ὄσσεα.

Τῇθη: μάμμη. ἢ πατρός ἢ μητρός μήτηρ.

20 Τηθίς: θεία. πατρός ἢ μητρός ἀδελφή.

Τηκεδόνι: τῇ φθίσει.

Τηλαυγές: λίαν λαμπρόν.

Τηλαύγημα: ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐκφυαίῃ.

25 Τηλεδαπός: μακρὰν ἀφροσπηκώς.

Τηλεκλητοί: ἄπαν ἐνδοχοί. ἢ οἱ πόρρωθεν κλημένοι.

Τηλόδι καὶ τηλόσε: πόρρω. μακρὰν.

Τηλυγέτης: μονογενής. καὶ τηλύγετοι.

30* Τηλία: σανιδιὸν τι περιπεφραγμένον πατρώδην, εἰς ὃ ἐνέβαλον ἢ ἀλεκυθτόνας ἢ ὄρνιθας μάχεσθαι, καὶ τὸν ὑπερηδῶντα αὐτῶν τὰ περιφράγματα, ἔλεγον ἡττᾶσθαι.

5. Inserui τεντάζειν, quod sequentia flagitant.
26. Iliad. ζ'. 111.

- Τημελές: ἐπιμελές.
 Τημελής: ἐπιμελής. σπουδαίος.
 Τημελῆσαι: ἐπιμελῆσαι. φροντίσαι.
 Τημελήσαντες: θλίψαντες.
 Τημελούμενον: ἐπιμελούμενον. φιλοκαλούμενον. 5
 Τῇ μὲν: ὅπου μὲν. ἢ ἐν μέρει.
 Την ἄλλως: μάτην. καὶ οὐ τὴν ἄλλως, μετὰ τῆς
 ἀποφάσεως λέγεται.
 Τήνελλα: τοῦ ἐπαυλήματος μίμησις, καὶ τοῦ κρού-
 ματος. 10
 Τηνικαῦτα: τότε.
 Τητᾶσθαι: στερίσκεισθαι.
 Τῆτες: τούτῳ τῷ ἔτει. ἐπέτος.
 Τήτθῃ: μάμμη.
 Τητώμενον: στερισκόμενον. 15
 Τί δῆτά σοι: τί σοι.
 * Τιάρα: πῖλος Περσικός. ᾠρόγιον εἰς ὃν λῆγον καὶ
 ἐπικαμπές ἐστίν, ὃ λέγεται τοῦ $\tilde{\rho}$. (sic).
 Τιθασέυει: ἡμεροῦ. πρᾶνναι.
 Τιθασόν: ἡμερον. 20
 Τιθέντες: ποιοῦντες.
 Τιθήνας: τροφούς.
 * Τιθηνούμενος: τρέφων· τιθηνός γὰρ ἡ τροφός.
 Τίθησι: ποιεῖ.
 * Τίλικανόν: τί ὄφελος. 25
 Τιμαλφέστερον: τιμιώτερον. λαμπρότερον.
 Τιμᾶν:
 Τιμήσεως: ζημίας.
 Τιμίονυκῶν: ἔλκων τιμὴν· τουτέστι, βαρυντιμῶν.
 Τίνειν: διδόναι. 30
 Τιννύμενος: ἀπαιτούμενος. ἀποδιδόμενος.
 Τίννυνται: τιμωροῦνται.
 Τίοντες: τιμῶντες.
 Τίσαι: ἀποδοῦναι.

- Τίσειαν: ἀποδοῖεν.*
 * *Τίσις: τιμωρία. ἀπόδοσις. ἀντίκτισις.*
Τίσομαι: τιμωρήσομαι. ἀπαιτήσω.
Τίσω: ἀποδώσω.
 5 *Τίσωσι: τιμῶσι. τιμωρήσονται.*
Τιθή: τροφός. γράφεται καὶ τίθη.
 * *Τίτανον: λευκόν. ἢ γύψον. κονίαν. ἢ ἔσβεστον.*
Τιτθοί: μαστοί. ἤτοι τῶν μαζῶν τὰ ἄκρα.
Τίφω: τί εἶπω.
 10 * *Τίφυς: ὁ καλούμενος ἐπιάλτης.*
Τίω: τιμῶ.
Τλήθι: ὑπόμεινον.
Τλήμονος: ἑλεينوῦ.
Τλήναι: ὑπομεῖναι.
 15 *Τληπαθής: ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν.*
Τλήσομαι: ὑπομείνω.
Τλητικῶς: ὑπομονητικῶς.
Τμήδην: τμητικῶς.
 * *Τό γε ἤκον: ὅσον ἐπ' αὐτῷ. ὅσον δύναται.*
 20 *Τὸ ἐπίπαν: τὸ σύνολον.*
Τοιαῖςδε: τοιαύτης.
Τοιγαροῦν: ἀμέλει. ὅθεν δὴ. οὐκοῦν. διὰ τοῦτο
δὴ οὖν.
Τοιγάρτοι: τούτου γὰρ ἔνεκεν.
 25 * *Τοῖνυν: διὰ γὰρ τοῦτο. ἢ οὖν.*
Τοιχωρύχος: κλέπτης. τοιχωρύκτης, ληστής.
Τοκήων: γονέων. ἢ τέκνων.
Τολμήεντι: ὑπομονητικῷ.
Τολμητίας: τολμηρός.
 30 *Τολύπη: ἀγριοκολοκύντη.*
Τολυπέειν: ἐργάζεσθαι. τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία.
Τολύπευμα: τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον
ἔριον.

10. In Photio editum est: *τιφύς*. Vid. VV. DD. ad Hesych. h. v.

26. Cod. *τοιχωρύχος* et *τοιχωρύκτης*.

32. Cod. *φιλοκαλούμενον*.

Τομλας: εὐνοῦχος.

Τόνδε: τοῦτόν.

Τονθορούζει: ὑπόπτως λαλεῖ. ψιδυρίζει. ἡρέμα γογγύζει.

Τόνον: εὐτονον. δύναμιν.

5

Τοπάζει: ὑπονοεῖ.

Τὸ πέρα: ἔτι. ἐπιπλέον. ἢ ἕως τέλους. ἢ ὅλως.

Τὸ ῥά: ὅπερ δὴ οὖν. ὁπερ οὖν.

Τορεύει: γλύφει. τιτρά.

Τορνώσασθαι: κατασκευάσασθαι.

10

Τορῶς: ἰσχυρῶς. τρανῶς. μεγαλοφώνως.

* **Τοῦνεκα:** οὐ χάριν. ἢ τούτου χάριν.

Τοῦ πάνυ: τοῦ παννυμήτου.

Τόφρα: τέως.

Τραγικῆς: τραγῳδεῖν εἰδυίας.

15

Τραγικὸν πάθος: συμφορᾶς μεστόν.

Τραγῳδία: δεινοπάθεια.

Τρανές: τὸ σαφές οἱ Τραγικοὶ λέγουσι.

Τραυματίας: τετρωμένος.

Τραφερή: ἡ ξηρὰ γῆ.

20

Τρέσας: φοβηθεῖς. δειλιάσας.

Τρήρωνα: δειλήν.

Τρήρωσι: δειλαῖς.

Τριβήν: ὑπέρθεσιν.

Τρίβοντας: ἀναλλίσκοντας.

25

Τρίβωνα: στολισμόν.

Τριβώνιον: ἱμάτιον παλαιόν.

* **Τρίβωνος:** ἐμπείρου.

Τριβωνοφόρος: ὁ φορῶν στολήν ἔχουσαν σημεῖα, ὡς γαμμάτια.

30

Τρίγληνα: ὁ μὲν Ἡλιόδωρος, τρίκορα· γλήνη

18. Vid. Soph. Aj. 23.

23. Cod. δειλοῖς.

30. Recte Noster γαμμάτια, quod in Suida reponendum esse docuerunt Kusterus et VV. DD. ad Hesych. v. τριβών.

Τυπαῖς: πληγαῖς.

Τυπεῖς: πληγείς. τρωθείς.

Τυπεῖσι: τρωθεῖσι.

Τηπῆσιν: τρώσειν.

5 Τύρβη: ἀπόλαυσις. ἢ θόρυβος. ἢ τάραξις.

Τυρευθέντα: κινηθέντα. ταραχθέντα.

Τυρετών: κατασκευάζων.

Τύρσις: ὁ περίβολος τοῦ τείχους.

Τυρσός: τὸ ἐν ὕψει ὁκοδομημένον.

10 Τυτθήν: ὀλλγην. ἢ μικράν.

Τύφεται: καίεται.

Τυφλοπλαστεῖται: τυφλὸς ἀναπλάττεται.

Τυφομένης: καπνιζομένης.

Τύφος: ἀλαζονεία. μανία.

15* Τύψας: ἐκ χειρὸς πατάξας.

* Τύψον: τρώδον.

Τῶ: περισπωμένως, δι' ὃ. καὶ οὕτως ἄνευ τοῦ ι.

Τωθάξει: σκώπτει. χλευάζει. λοιδορεῖ. καυχᾶται.

Τῶν ἐκτικῶν: τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων.

20 Τῷ ῥά: δι' ὃ δῆ.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς: τῶν θεατρικῶν.

Τρία Στησιχόρου: στροφήν. ἀντίστροφον. ἐπιδόν.

ἐπιδικὴ γὰρ πᾶσα ἢ τοῦ Στησιχόρου ποιησις.

καὶ τὸν τελευταίως ἄμουςόν τε καὶ ἀπαίδευτον λοι-

25 δοροῦντες ἔφασκον ἂν οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου εἰδέναι.

Γ.

Ῥάδες: οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες.

Ῥακίνθινον: ὑπομελαλίζον. πορφυρίζον.

Ῥαλος: διὰ τοῦ α· οὐχὶ ὕελος. καὶ θηλυκῶς ἢ

12. Cod. τυφλούς.

24. Photius et Suidas: τελῶς.

ὕαλος· καὶ ὕαλινον Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεύ-
σιν·

ἐξ ὕαλινων ποτηρίων καὶ χρυσίδων.

Ῥάλη: ὕαλος.

Ῥάλιος: πολέμιος.

5

Ῥβός: κυρτός.

Ῥγρὰ κέλευθα: τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

Ῥγρός: ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς. ζευματιζόμενος.

Ῥγρότης: ἀραιότης. καὶ ἀφέλεια.

Ῥδατίδες: σταγόνες.

10

Ῥδερωῶν: ὕδροπιπῶν.

Ῥδρηλοί: κάθυγροι.

Ῥδρου: ὄψεως.

Ῥε: ἔβρεχε.

Ῥειον: χολαίον.

15

Ῥεικόν: ὅς ἴδιον. χολαίου ἔργον. λέγεται τὸν Σω-
κράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ
τοῦ Εὐθυδήμου εἰπεῖν, ὅτι ὕεικόν αὐτῷ
δοκολεῖ πᾶσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐ-
θυδήμῳ προσκνήσασθαι, ὥς περ τὰ ὕδια
τοῖς λίθοις. Ξενοφῶν φησι.

Ῥηνεῖς: ὅς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων,
οὐ μόνον αὐτός ὕηνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς
ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμ-
ματά μου ἀναπελθεῖς, οὐ καλῶς ποιεῶν. 25
Πλάτων Θεαιτήτῳ.

Ῥηνῶν θρεμμάτων: καὶ ἔδοξε μοι τοῦτο οὐκ
ἀνθρώπινον, ἀλλὰ ὕηνῶν τινων μᾶλλον
εἶναι θρεμμάτων Πλάτων Νόμων ἐβδόμῳ.

3. *Aristoph.* *Acharn.* v. 74.

11. *Hec interpretamentum adde Suidae.*

16 - 18. *Cod. θεικον.*

20. *Cod. τὰ ἴδια.*

22. *Plat. Theaet. Tom. I. p. 218. edit. Lips.*

27. *Cod. ὕηνων:* acc. om., in ipso tamen loco Platónico ὕηνων.

29. *Plat. Leg. VII. Tom. VI. p. 217. edit. Lips.*

* Τῶλος: φλυαρία, ἢ μωρία.

Τίῶσαι τὸν παῖδα: νῖον ποιῆσαι αὐτὸν θεόν, καὶ
νιώσει, τῇ νιοθείᾳ: καὶ νιώσας, ἄντι τοῦ θε-
τὸν ἐπυρώσατο· καὶ τὰς νιώσεις, τὰς νιοθείας. ἢ

6 χοῆσις παρ' Αἰλιανῷ πολλή.

* Τίωνός: ὁ τοῦ νιοῦ νιός.

* Τλας: ὄνομα κίριον αἰέκον βαρβάρου.

Τλακόμαφοι: ὑλαπτικοί, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν ποιοῦ-
μετοί.

10 Τλήεσσα: σύνδενδρος.

Τμένων: γαμικῶν ὕμνων.

Τμεδαπών: τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάπτου ἐν γυναικί
ἢ τῆς αὐτῆς χώρας.

Τόμενος: βρεχόμενος.

15 Τμενωδες: λεπτότατον. καὶ οἶον εἰπεῖν, ἀερώδες.

Τμῆτιον μέλι: τὸ εὐχερῆστον πρὸς λατρείαν. Τμη-
τας δέ ἐστι τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.

Τμωηπολεῖτο: ὑμνεῖται.

* Τνιν: ῥόπαλον. ἢ πᾶ τοῦ ἀρότρου.

20 Τπάγει: ἐξαπατᾷ.

Τπαγωγαι: ἀπάται.

Τπαγωγή: ὑποχώρησις.

Τπαλύξας: ἐκφυγών.

Τπαίδριον: ὑπὸ τὸν αἶρα, καὶ ὕκα· θραυ ὁμοίως.

25 Τπάλυξις: ἐκκλισίς.

Τπανέντος: ἐκδόντος.

Τπανίσχει: ὑπανατέλλει.

Τπαντιάζων: ὑπαντῶν.

Τπαρ: ἀλήθεια. οὐκ ἐν ὄνειρῳ.

30 Τπαρ: ἐρηγηρῶς. ὁπτασία ἀληθείας.

Τπαρκτα: μόνιμα. ὑπάρχοντα.

Τπασπισται: δορυφόροι.

Τπατον: ὑψηλόν.

ῥπατα κρείοντων· βασιλεῦ βασιλευόντων. ἐξοχό-
τατα, μέγιστα.

ῥπαχθέντες· ἀπατηθέντες.

ῥπειδόμενος· ὑφορώμενος.

ῥπέδου· ὑπείσῃλθεν.

5

ῥπεξωσμένος· περιβεβλημένος, ἐπισυρόμενος.

ῥπειλημμένον· ὑπὸνεννοημένον.

ῥπείξομεν· παραχωρήσομεν.

ῥπείπομεν· προείπομεν, καὶ ὑπειπεῖν, ὑπαγο-
ρεύειν.

10

ῥπελθεῖν· ὑποδραμεῖν.

ῥπέμβρουον· τὸ ὑπὸ τῇ θηλαξούσῃ γεγενῆσθαι.

ῥπένερθεν· ὑποκάτωθεν.

ῥπενήνεκται· ὑπεσύρη,

ῥπενόθευσεν· ὑπέφθειρεν.

15

ῥπενοστήσαμεν· ὑπεχωρήσαμεν, ἐκκινήλασθαι.

ῥπεράγασθαι· ὑπερδυναμάζειν.

ῥπέρακμος· ὑπερδραμῶν τὴν ὥραν.

ῥπεραλεῖται· ὑπερπηδήσει.

ῥπερανάστης· μετανάστης, μεταβάτης.

20

ῥπέρβιον· ὑπερβίως, ὅλον ἄγαν βιαίως, ὑπερβαλλόν-
τως τῇ βίᾳ, ὑπερήφανον.

ῥπερδέα· ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, ὅλον ἐὶ πᾶν ἐλάσ-
σονα κατὰ δύναμιν.

ῥπερδέξιον χωρίον· εἶχον ὑπερδέξιον χω- 25
ρίον, ὅλον χαλεπώτατον. Ξενοφῶν φησι.

ῥπερσίδουσα· ὑπερστηρίζουσα.

ῥπερηγάσθην· ὑπερεθαύμασα.

ῥπερημερίας· ὑπερβαλλούσης ἐκ προθεσμίας.

ῥπερήμερος· ὑπερπρόθεσμος, ἢ ἐκπρόθεσμος.

30

ῥπερήμεροι· οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἑκτίσιν
ἡμέρας λαβόντες, καὶ μὴ διαλυσάμενοι.

17. Cod. ὑπεργάσθαι.

23. Cod. ὑπερδέα. Respicit glossa ad Iliad. ε'. 330.

30. Cod. ὑπερπρόθυμος.

- "Τπερθευ: ἐπάνω.
 Τπέρθεον: [ὑπὲρ θεῶν βούλησιν.]
 Τπερθέοντες: ὑπερτρέχοντες.
 Τπερθήσει: οἰκοδομήσει.
 5 Τπερθεορῶν: ὑπερπηδῶν.
 Τπερλίονα: ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα.
 Τπὲρ κάρα φοιτῶντα: ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον.
 Τπερμαῖξ: ὑπερτρυνῶ. πλουτεῖ. στρηγιᾶ.
 Τπερμενέα: ἰσχυρότερα ἴαν.
 10 Τπερνήχεται: ὑπερβαίνει.
 Τπεροίαζομένον: ὑπερφηανευόμενον.
 Τπέροπλον: ὑπερήφανον.
 Τπερορᾶν: ὑπερβλέπειν.
 * Τπερόριος: ἐκτὸς τῶν ὄρων. ἐξόριστος.
 15 Τπέροπτον: μεγάλην.
 * Τπέροφρυς: ὑπερήφανος.
 * Τπεροψίαν: καταφρόνησιν.
 * Τπερπαλεῖν: ὑπερβαίνειν. πλεονάζειν. ἐξ οὗ καὶ
 τὸ ὑπερπεπαικότα.
 20 Τπερτέλλον: ὑπερανάτελλον.
 Τπερτενέες: υψηλόν. ὑπερανέχον.
 Τπέρτερον: κρείττον.
 Τπερτεροῦν: δεσπόζον.
 Τπερτίθεται: ἀναβάλλεται.
 25 Τπερφερέες: μέγα. ὑπερέχον.
 Τπερφυής: μεγαλοφυής. μέλζων.
 Τπερώσαν: ὑπεχώρησαν.
 Τπεστειλάμην: παρηγησάμην. ἀπεκρυσάμην.
 Τπέστημεν: ὑπεσχόμεθα.
 30 Τπέχει: ὑφίσταται.
 * Τπήγγο: ὑπέπειθεν.
 Τπηνέμιοι: ὑπὸ τὸν ἄνεμον.

2. Interpretamentum e Suida accessit.

32. Correxerit Kusterus ad Suid. ὑπήνεμοι.

- Ἑπὴν η: μύσταξ. τὸ γένειον. πάγων. ἡ τοῦ ἄνω χεῖλους
 τριχῶσις.
- Ἑπὴν ἡ τε: ἀκμαίω. ἄρτι γεννιῶντι.
- Ἑπ' ἡ οἷ: ὑπὸ τὸν ὄρθρον.
- Ἑπὴρ ἐσίον: ὑπαγνώμιον τῶν ἐρετῶν, ἥγουν κωπη-5
 λατῶν.
- Ἑπίσχεται: ὑπισχνεῖται.
- Ἑπό: ὄλγον.
- Ἑπόβαθμος: ὑπόβαθρος.
- Ἑποβάθραν: ὑπόβαθρον. θεμέλιον. 10
- Ἑπόβασμον: ὑποβάθρον.
- Ἑποβιβάζοντες: ἐλαττοῦντες.
- Ἑποβιβάζουσιν: ὑποκαταβαλίνουσιν.
- Ἑποβλεπόμενος: ὑπονοῶν. ἐχθραίνων. ἐπιτηρῶν.
- Ἑποβλήδην: ὑποβάλλον λόγον. ὑποκρουστικῶς ἐτι 15
 λέγοντος.
- Ἑποβολιμαῖοι: ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσπολῆτοι, ὥς
 ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἐαυτῶν ἀποβάλ-
 λουσιν αἱ γυναικες.
- Ἑποβρύχιοι: ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες. 20
- Ἑπογενειάζων: λιτανεύων. ἀπὸ τοῦ γενείου ἀπτό-
 μενος.
- Ἑπόγειον: ὑπὸ τὴν γῆν.
- Ἑπόγειος: ὑποτεταγμένος.
- Ἑπογράφεται: δεικνύται. 25
- Ἑπόγυον: ἐγγύτερον. πρόσφατον. νεωστὶ γινόμενον.
 τὸ πρὸ ὀλίγου, καὶ μετ' ὀλίγον.
- Ἑποδέης: ὑπόφοβος.
- Ἑποδέξις: ὑποδοχεύς.
- Ἑποδέξη: ὑποδέχη. τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια. 30
- Ἑποδέραια: περιτραχήλια.

5. Vid. Suid. in ν. ὑπειρέσιον.

8. Idem Photius.

18. Cod. μαχαιρίφων.

31. Cod. ὑποδέρεα.

- Ὑποδερῖδου: ὑποδερῖδον. αἰκμασεν.
 Ὑποδμῶς: δοῦλος.
 Ὑποδρόμους: στόμα.
 Ὑποδύς: ὑπαιγελαδῶν.
 5 Ὑποδύτην: ἐσώτερον ἡμικυλίου.
 Ὑπόθεσις: περιοχὴ· αἰτία.
 Ὑποθήκαις: παραινέσεις.
 Ὑποθημοσύνη: διδασκαλία.
 Ὑποθήσομαι: διδάξω.
 10* Ὑποκρέκειν: φορεῖν. κτείνειν. ἢ δὲ μεταφέρει ἀπὸ
 τῆς κεφαλῆς.
 Ὑποιστόν: φορητόν.
 Ὑποικουροῦν: ληϊθός τι πλῆθος. ὑποικουροῦν ἀπὸ
 τοῦ, ὑποστρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν.
 15 Ὑποίσω: ὑπενέγκω.
 Ὑποίσων: ὑπομένων.
 Ὑποκαθεῖναι τοὺς ὀφρῦς: ὕλον παύσασθαι χαλε-
 παίνοντα, καὶ προότερον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀνατεί-
 νειν τὰς ὀφρῦς, ὀφρῆς ἐστὶν σημεῖον.
 20 Ὑποκατάβασιν: παραχώρησιν.
 Ὑποκείσεται: ὑποβληθήσεται.
 Ὑποκορίζεται: κολακεύει. ὑποκρίνεται.
 Ὑποκοριζόμενοι: διασφύροντες. Ξενουφῶν φησὶ·
 οἱ δὲ μισοῦντές με, ὑποκοριζόμενοι ὀνομά-
 25 ζουσι κακίαν. Ὁ δὲ Ἀημοσθένους ἐκρήσατο τῇ
 λέξει ἐπὶ τοῦ, εὐφημοῦντες καὶ τὸ κασχροῦν εὐφημίας
 ὀνομάζοντες. Λέγει γὰρ ἐν τῇ παραπρεσβείας· αὐθ-
 αίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φι-
 λίππου ξενίαν καὶ ἐταιρίαν καὶ τὰ τοιαῦ-
 30 τα ὑποκοριζόμενον.
 Ὑποκοριστικόν: ἐλάττων.
 Ὑπὸ κρασίῳ: ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.
 Ὑποκρίνουντι: ἀποκρίνουντι.
 Ὑποκυσαμένη: ἐγκυμονήσασα.

- Ἐπολαβών: ὑπονολήσας. ἢ ἀποκριθεὶς. ἢ ἀντιπαύν.
 ἀντικρούσας.
 Ἐπόνομος: διστός. διώρυξ.
 Ἐπονόσθηται: ἐπανελθεῖν. ὑποκαταβῆναι.
 Ἐπόπλις: πλοῖον.
 Ἐποποιεῖσθαι: ὑποτάσσειν.
 Ἐπόπτερον: ταχείαν.
 Ἐπόροφος: ἐπὶ ὑτέρῳ.
 Ἐπόσπονδος: ὑπὸ φύλλων. ὑποστρώμενος.
 Ἐποσπύχουσαι: ἐνδιεφερόμεναι. ὑπεκαίοντα. 8
 σα. καταπονοῦσα.
 Ἐπόσταθμις: τρυγίας.
 Ἐπεστέλλεται: ἀποκρουσάμενος. φοβηθεὶς.
 Ἐποστέλλεται: ἀναδύεται. ὑποκρίνεται. φεύγει. δο-
 λείται. 15
 Ἐπόστημα: πλήθος.
 Ἐποστολῆς: φυγῆς.
 * Ἐποπεπωκότες: οἱονεὶ κολακίζοντες.
 Ἐποσυγχύτως: συγκεχυμένως.
 Ἐποσχεῖσθαι: ἐκτεῖναι. 20
 Ἐποσχεῖν: ὑπολαβεῖν. ἀπαιτηθῆναι. ὑποθεῖναι.
 Ἐπόσχωμεν: ὑποβάλλομεν.
 Ἐποτέμνεσθαι: ἀφελέσθαι.
 Ἐποτεμνόμενος: ἐκκόπτων.
 Ἐποτεμνόμενος τὸν πλοῦν: ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν 25
 ὑπὸ τομασμάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον.
 οὕτως. Ξενοφῶν φησιν.
 Ἐποτίτθια: ὑπομάζια παιδία. ἐπὶ τῇ τῆς ὁμοίως,
 τὸν ὑπομάζιον.
 Ἐποτοπήσας: ὑπονολήσας. 30
 Ἐποτρίμματα: ἐκ τῶν φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ
 ἄλλων τινῶν ἀρτυματα.

21. Cod. υπολαβῆν.

22. Cod. ὑπολάβωμεν. literis ab eadem manu superadditis.

- Ἐπὶ τὸν ὁδὸν: ἐξ ἀποστρεφῆς.
 Ἐπὶ τὴν πύσιν: χυρὰ κτήρων λόγοι.
 Ἐπὶ τὴν λαίλαψιν: τὰ κρυπτά.
 Ἐπὶ τὸν ὁδόν: φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικός· ὥς ἐπὶ τῶν
 5 ἐλκῶν, τῶν ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπολαίως· ἐνδο-
 θεν δὲ σηπεδόνως πυώδεις.
 Ἐπὶ τὸν ὁδόν: ὑπὸ τῷ ὄρει.
 Ἐπὶ τὸν ὁδόν: ὑποβάλλονται. καὶ ὑποφέρων ἀντὶ
 τοῦ, ὑποβάλλων.
 10 Ἐπὶ τὸν ὁδόν: ἱερεῖς. προφῆται. καὶ χρησμολόγοι.
 Ἐπὶ τὸν ὁδόν: προφθάσας. προλαβόν.
 Ἐπὶ τὸν ὁδόν: ὑπεύθυνος. ὑπὸ κήρυξον. ὑπὸ τέλος.
 Ἐπὶ τὸν ὁδόν: παραφυσάδες φανύων λογισμῶν, ἐξωθεν
 φνόμενοι.
 15 Ἐπὶ τὸν ὁδόν: τὰ ἀκροσπάδια. τὰ ὑπὸ τὴν λαγόναν.
 Ἐπὶ τὴν λαίλαψιν: ὑψηλά.
 Ἐπὶ τὴν λαίλαψιν: ὑποστρέφει.
 * Ἐπὶ τὴν λαίλαψιν: γαυριῶν καὶ ὑπερηφανευόμενος.
 Ἐπὶ τὴν λαίλαψιν: ἐπὶ νῶτον κείμενος.
 20 Ἐπὶ τὸν ὁδόν: τρυβλίδια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύ-
 χους ἐπιχέουσιν.
 * Ἐπὶ τὸν ὁδόν: αὐτοὺς χρόνους: καὶ κατὰ τοὺς αὐ-
 τοὺς χρόνους, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, καὶ ἐν τῷ
 αὐτῷ ἐνιαυτῷ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτόν, καὶ
 25 ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτόν, ὁμοίως· καὶ ἔτι καὶ ἔτιος·
 καὶ χρόνον καὶ χρόνους καὶ χρόνον καὶ χρόνους ὑπὸ
 τοὺς αὐτοὺς χρόνους· πάντα ταῦτα χρήσιμα.
 * Ἐπὶ τὴν λαίλαψιν: ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν· καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς
 ὀφθαλμοὺς πελιώματα, ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦρ.
 30 Ἐπὶ τὴν λαίλαψιν: ἢ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς.

12. Cod. ὑποκῆσον, acc. om. Photius ἐπὶ κίνεσον, quod idem in Hesychio primū edendo suppressit Masurius, vir ad rescindenda vitia, quam ad refingenda pronior. Vid. Schow. Suppl. ad Hesych. p. 762.

30. Cod. ὑπὸ ὄρος.

- Ἐπαφρόδιοι: ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι.
 συγγενεῖς.
- Ἐς: χοῖρος. ἢ σύαγρος.
- Ἐσας: βρεξας.
- Ἐσμίνης: μάχης. 5
- Ἐσπληξ: φραγέλλιον. βδύκεντρον. ἢ μύωψ, ὁ πλῆσ-
 σων τοὺς βόας.
- Ἐφαλοι: ὑποθαλάσσιοι. κεκρυμμένοι πέτραι.
- Ἐφειμένοι: ὑποχείριοι.
- Ἐφειμένως: ἐνδεδυμένως. 10
- Ἐφεις: ἐλάττωσις.
- Ἐφεστώς: ἐνυπόστατος.
- Ἐφηγήσονται: ὑποδείξουσιν.
- Ἐφηνίλοχος: ἀντὶ τοῦ, ἡνίλοχος.
- Ἐφιέμενον: ἐνδιδόμενον. 15
- Ἐφίηται: ὑπευδοῦναι.
- Ἐφιζάνει: ὑποκαθίζεται. ἐλαττοῦται.
- Ἐφιστάς: ὑποστάς. ὑποτιθεῖς.
- Ἐφορμοῦν: ἀπαντῶν. ἐναντιοῦμενον.
- Ἐψάγορας: ὑψηλόγος. 20
- Ἐψαυχεῖν: ὑψηλόφρονεῖν.
- Ἐψηγόρε: μεγαληγόρε.
- Ἐψιβρεμέτης: ἐν ὕψει βροντῶν.
- Ἐψίλζυγος: ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.
- Ἐψικάρηναι: ὑψηλαί. 25
- Ἐψικρατεῖν: τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.
- Ἐψιμέδοντες: ἐν ὕψει βασιλεύοντες.
- Ἐψιφοίτης: ὑψηλόπορος. ἢ ὑψόφρων.
- Ἐψόδι: ἐν ὕψει.
- Ἐψοῦ διάττει: ἐν ὕψει ὁρμᾷ. καὶ τρέχει. 30
- Ἐωνι: βρέχων.

16. Cod. ἐπευδοῦναι.

19. Cod. ἀπατοῦν. Idem in Cod. Galeano Photil.

Φαγέδαινα: νόσος λοιμική.

Φαγύλλιον: μαρσίππιον.

Φαέθων: λάμπων. ἥλιος.

Φαινόθ: λαμπρόν.

5 Φαεσίμβροτος: ἡ φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

Φαεσφόρους: φωτοφόρους. φωτὸς παρεκτιτάς. γνώσει φωτιζούσας.

Φάθι: εἰπέ.

Φαιδιμόεντες: λαμπροί.

10 Φαίδιμος: λαμπρός. ισχυρός.

Φαιδίμων: λαμπρός.

Φαιδρός: καθαρός.

Φαῖεν: εἵποιεν.

Φαιδρωπόν: τὸ τεργνόν καὶ χαρίεν πρόσωπον.

15 Φαίημεν: εἵπομεν.

Φαινώλης: εἰλητὸν τομάριον μεμβρανῶν. ἡ γλασσοκομον. ἡ χιτῶνιον. οἱ δὲ παλαιοί, ἐφεστρίδα.

Φαίνων: δεικνύων.

Φαίον: χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ,

20 ἡγουν μύινον.

Φάκελον: φορτίον. ἡ εὐάλωτον.

Φάκελος: τὸ τῆς κεφαλῆς φόρεμα.

Φακῆ: τὸ ἔψημα τοῦ φακοῦ.

Φακός: τὸ ὄσπριον ὠρόν.

25 * Φαλάγγιον: εἶδος ὄφεως, ὡς φησὶ Νικάνδρος.

Φάλα: κόσμος τῆς περικεφαλαιας.

* Φάλαγγες: αἱ τάξεις τῶν πολεμιστῶν. ἀφάρτοι. ἡ νούμερα. ἡ ἑκατονταρχία.

Φάλανθοι: φαλακροί. ἄνθρωπος γὰρ ἡ δονηθὲς θρῆξ.

30 Φάλαρα: τὰς προμετωπίδας. τοὺς ἀσπίδισκους. τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἱππῶν. ἡ τὰ γνάθων σκεπάσματα.

25. Nicand. Theriac. v. 8.

32. Cod. σκέματα.

Φαληρεύς: πολίτης.

Φαλλοί: μόρια δερμάτινα.

Φάλον: τὸ προμετωπίδιον.

Φαμέν: λέγομεν.

Φάλος: βῶλος. ἢ λόφος. ἢ ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν 5
θαλάσση.

Φάναι: εἰπεῖν.

Φανάς: τὰς ἐκλάμψεις.

* Φαντασία: ἐνύπνιον. ἢ Ἰνδαλμα. ἢ ἀποκάλυψις 10
θεῖα.

Φανός: λαμπὰς ἐκ κλημάτων. οὕτως Μένανδρος.

Φαρέτρα: βελοθήκη.

Φάρκτεσθαι: τὸ φράττεσθαι.

Φαρμακᾶς: μυρεψεῖς.

* Φάρμακα: τὰ τῶν ζωγράφων, βάμματα· τὰ δὲ 15
τῶν ἱατρῶν, φαρμάκια.

* Φαρμακοτρίβαι: οἱ βαφεῖς οἱ τὰ φάρμακα τρι-
βοντες. ἢ [οἱ] τὰ φάρμακα πωλοῦντες.

Φάρμακον: παραμυθία. ὁμιλία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ 20
φέρειν τὴν ἄκειν. ἢ ἀπὸ τῶν ἀνθέων.

Φαρμάξας: ἀποστήσας. γοητήσας. ἱατρεύσας.

Φᾶρος: ἱμάτιον. περιβόλαιον. ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι, ἢ τῇ
ὑφῇ ἀρκεῖναι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ γυναικός.

Φάς: εἰπών.

Φάρος: τρύφος. ῥάκος. πετρύγιον. ἐκρωτήριον. 25
κλάσμα.

3. Cod. φάλον.

5. Cod. φάλος.

11. Menandri locum affert Athen. XV. p. 700. Vid. Meine-
kium ad Menandr. Rel. p. 24 sq.

15. Photius: χρώματα.

18. οἱ e Photio addidi.

21. ἀποστήσας] Idem Photius. Multo hoc significantius est,
quam quae Tittmannus ad Zonaram proposuit, ἀκονήσας vel ἀπα-
τήσας. Est enim, aliquem medicamine quodam et arte magica ab
aliqua re avertere, deducere. Emendationes illae, quo faciliores
sunt, eo magis suspectae esse debent.

* Φαρμακίδα: τὴν ἐκ τοῦ γήρως θυτίδα· οὕτως
Σοφοκλῆς.

Φάσγανον· ξίφος.

Φασίην: λέγουσιν.

5 Φασσιανός: συνοφάντης. παρὰ τὸ φάναι, ἢ τὸ φαί-
νειν.

Φασκώλιον: ἱμάτιον. φάσκωλον δὲ ἐστὶ μαρσί-
πιον.

Φάσκων: λέγων.

10 Φατέ: λέγετε.

Φάτις: φήμη. λόγος.

Φατνώματα: σаниδώματα. στέγη διάγλυφα.

Φατνωτόν: σаниδωτόν.

Φατρία: σύνταγμα.

15 Φαυλίξει: εὐτελλίξει. χλευάζει.

Φαῦλος: εὐτελής. ἢ χαλεπός.

* Φειδώ: φεισμονή.

Φειδωλός: φειδόμενος. κνιπός.

Φενακίξει: χλευάζει.

20 Φελλεύς: σκληρός ποσῶς καὶ πετρώδης τόπος.

* Φενάγματα: φενακίσματα.

Φένναξ: χλευαστής. ἀπατεών.

Φερρυγής: κατάλαμπρος.

Φέρβειν: τρέφειν.

25 Φερέγγυος: ἀσφαλής. ἀξιόπιστος. ἐγγυητής.

Φερεσβίλους: ζωοποιούς.

* Φερέτρω: τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ.

Φέριστον: κράτιστον. ἐξοχώτατον. ἢ ἀγαθόν.

* Φέρνιξ καὶ φερνή: ἡ προίξ.

30 Φέρτερον: κρείττον. ταχύτερον.

Φέψαλος: σπινθήρ, ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομέ-
νων ξύλων.

5. τὸ φάναι] Photius et Suidas: τὴν φάσιν.

7. Cod. φασκώλειον. Vid. Kusteri not. ad Suid. h. v.

31. Cod. φέφαλλος. Vid. Tzetz. ad Lycophr. v. 178. et Es-
tathius ad Odys. π'. 238. Tom. II. p. 124, 36. edit. Lips.

- Φερώνυμος: ὁ ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.
 Φεσκάσιον: μάγγανον πλοῦκόν.
 Φεῦ: σχετλιαστικὸν ἐπὶ ῥέγμα, ἢ ὀδυνηρὸν οἰμώγημα.
 Φήγινος: δρυῖνος.
 Φηγός: δρυς. ἢ πεύκη. 5
 Φεύγοιεν: κατηγοροῦντο.
 Φημί: λέγω. ὑπολαμβάνω.
 Φήσεις: λέξεις.
 Φθάνει: προλαμβάνει.
 Φθέγμα: ῥῆμα. 10
 Φθέρι: ὁ τῆς πίττος καρπός.
 Φθελνει: φθελνεται. λήγει.
 Φθεῖσθαι: διαφθεῖρεσθαι.
 Φθεῖναι: προλαβεῖν.
 Φθήσεται: καταλήψεται. 15
 Φθινύθων: φθειρόμενος.
 Φθισίμβροτος: διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα.
 Φθίσονται: διαφθαρήσονται.
 Φθογγαῖς: βουλαῖς.
 Φθόη: φθίσις. ἢ ὄνομα πάθους. 20
 Φθόῦς: ὄνομα πλακοῦντος.
 Φθόνος: πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ.
 * Φιβέλεως: γένος συκῆς. λέγουσι δ' οὕτως καὶ
 τὰς μυρρίνας. Ἀπολλοφάνης τὰ σῦκα φιβαλέα
 καὶ φιβαλαῖς ἰσχάδες. 25
 Φίλα: ἴσα. ὅμοια. προσφιλῆ.
 Φίλαθλος: φιλόπονος.
 Φιλαιτίων: τῶν ἐπιλαμβανομένων.
 Φιλαπεχθήμων: φιλομίσητος. φίλεχθρος. φιλομίσης.
 Φιλαυτίας: ὑπερηφανίας. 30
 Φιλεργός: φιλόπονος.
 Φιλεῖ γάρ πως: τέρεται γάρ πως. ἢ ἔθος γάρ πως.
 Φιλεριστήσαι: φιλονεικῆσαι.

- Ὑπερθεῖν: ἐπάνω.
 Ὑπερθεῖον: [ὑπὲρ θεῶν βούλησιν.]
 Ὑπερθεῖοντες: ὑπερτρέχοντες.
 Ὑπερθεῖσι: οἰκοδομήσει.
 5 Ὑπερθεῶν: ὑπερπηδῶν.
 Ὑπερλονα: ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα.
 Ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα: ὑπὲρ κέφαλῆς ἐρχόμενον.
 Ὑπερμαζᾶ: ὑπερτροφᾶ. πλουτεῖ. στρηνιᾶ.
 Ὑπερμενέα: ἰσχυρότερα λίαν.
 10 Ὑπερνήχεται: ὑπερβαίνει.
 Ὑπεροιαζόμενον: ὑπερφανευόμενον.
 Ὑπεροπλον: ὑπερήφανον.
 Ὑπερορᾶν: ὑπερβλέπειν.
 * Ὑπερόριος: ἐκτὸς τῶν ὄρων. ἐξόριστος.
 15 Ὑπεροπτον: μεγάλην.
 * Ὑπεροφρυσ: ὑπερήφανος.
 * Ὑπεροψίαν: καταφρόνησιν.
 * Ὑπερπαίειν: ὑπερβαίνειν. πλεονάζειν. ἐξ οὗ καὶ
 τὸ ὑπερπεπαικότα.
 20 Ὑπερτέλλον: ὑπερανάτελλον.
 Ὑπερτενές: υψηλόν. ὑπερανέχον.
 Ὑπέρτερον: κρεῖττον.
 Ὑπερτεροῦν: δεσπόζον.
 Ὑπερτίθεται: ἀναβάλλεται.
 25 Ὑπερφερές: μέγα. ὑπερέχον.
 Ὑπερφυής: μεγαλοφυής. μείζων.
 Ὑπερώσαν: ὑπεχώρησαν.
 Ὑπεστειλάμην: παρητησάμην. ἀπεκροσάμην.
 Ὑπέστημεν: ὑπεσχόμεθα.
 30 Ὑπέχει: ὑφίσταται.
 * Ὑπήγετο: ὑπέπειθεν.
 Ὑπηγέμιοι: ὑπὸ τὸν ἄνεμον.

2. Interpretamentum e Suida accessit.

32. Correxerit Kusterus ad Suid. ὑπήγεμοι.

- Ἑπὴν η: μύσταξ. τὸ γένειον. πάγων. ἡ τοῦ ἄνω χείλους
 τριχωσίς.
- Ἑπὴν ἡ τῆ: ἀκμαίῳ. ἄρτι γεννιῶντι.
- Ἑπ' ἡοί: ὑπὸ τὸν ὄρθρον.
- Ἑπὴρ ἐσίον: ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν, ἥγουν κωπη-5
 λατῶν.
- Ἑπίσχεται: ὑπισχνεῖται.
- Ἑπό: ὀλίγον.
- Ἑπόβαθρος: ὑπόβαθρος.
- Ἑποβάθραν: ὑπόβασιν. θεμέλιον. 10
- Ἑπόβασμον: ὑποβάθραν.
- Ἑποβιβάζοντες: ἐλαττοῦντες.
- Ἑποβιβάζουσιν: ὑποκαταβαλίνουσιν.
- Ἑποβλεπόμενος: ὑπονοῶν. ἐχθραίνων. ἐπιτηρῶν.
- Ἑποβλήθην: ὑποβάλλον λόγον. ὑποκρουστικῶς ἔτι 15
 λέγοντος.
- Ἑποβολιμαῖοι: ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσπολῆτοι, ὥς
 ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἐαυτῶν ἀποβάλ-
 λουσιν αἱ γυναῖκες.
- Ἑποβρύχιοι: ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες. 20
- Ἑπογενειάζων: λιτανεύων. ἀπὸ τοῦ γενεῖου ἀπτό-
 μενος.
- Ἑπόγειον: ὑπὸ τὴν γῆν.
- Ἑπόγειος: ὑποτεταγμένος.
- Ἑπογράφεται: δέικνται. 25
- Ἑπόγυον: ἐγγύτερον. πρόσφατον. νεωστὶ γινόμενον.
 τὸ πρὸ ὀλίγου, καὶ μετ' ὀλίγου.
- Ἑποδέης: ὑπόφορος.
- Ἑποδέξις: ὑποδοχεύς.
- Ἑποδέξη: ὑποδέχη. τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια. 30
- Ἑποδέραια: περιτραχήλια.

5. Vid. Suid. in ν. ὑπειρέσιον.

8. Idem Photius.

18. Cod. μαχαιρίφων.

31. Cod. ὑποδέρεα.

- Ἐποδερῖδαι: ὀρρίσκου. κλέμειν.
 Ἐποδμῶς: δοῦλος.
 Ἐποδρόμους: στόμα.
 Ἐποδύς: ὑπείκειδων.
 5 Ἐποδύτην: ἐσώτερον ἱμάειον.
 Ἐπόθεσις: περιοχή. αἰτία.
 Ἐποθήκαις: παραινέσεις.
 Ἐποθημοσύνη: διδασκαλία.
 Ἐποθήσομαι: διδάξω.
 10* Ἐποκρέκειν: φορᾶν. κτετεῖν. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ
 τῆς κερκίδος.
 Ἐποιστόν: φορητόν.
 Ἐποικουροῦν: λειψός τι πῦρος. ἐκποικουροῦν ἀπὸ
 τοῦ, ὑποτρφεύμενον καὶ ἐνδομυχοῦν.
 15 Ἐποίσω: ὑπενέγκω.
 Ἐποίσων: ὑπομένων.
 Ἐποκαθεῖναι τοὺς ὀφρῦς: εἶον παύσασθαι χαλε-
 παίνοντα, καὶ προότερον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀνατε-
 νειν τὰς ὀφρῦς, ὀργῆς ἐστὶν σημεῖον.
 20 Ἐποκατάβασιν: παραχώρησιν.
 Ἐποκείσεται: ὑποβληθήσεται.
 Ἐποκορίζεται: κολακεύει. ὑποκρίνεται.
 Ἐποκοριζόμενοι: διασύροντες. Ξενουφῶν φησι·
 οἱ δὲ μισοῦντές με, ὑποκοριζόμενοι ὀνομά-
 25 ζουσι κακίαν. Ὁ δὲ Δημοσθένους ἐκρήσατο τῇ
 λέξει ἐπὶ τοῦ, εὐφημοῦντες καὶ τὸ ἀσχερὸν εὐφήμας
 ὀνομάζοντες. Λέγει γὰρ ἐν τῷ παραπρεσβείας· αὐθι-
 αίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φι-
 λίππου ξενίαν καὶ ἐταιρίαν καὶ τὰ τοιαῦ-
 30 τα ὑποκοριζόμενον.
 Ἐποκοριστικόν: ἑλάττων.
 Ἐπὸ κρασίν: ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.
 Ἐποκρίνοντι: ἀποκρίνονται.
 Ἐποκυσαμένη: ἐγκυμονήσασα.

- Ἐπολαβών: ὑπονοήσας. ἢ ἀποκριθεὶς. ἢ ἀντιπαών.
ἀντικρούσας.
- Ἐπόνομος: δακτύλος. διωκτής.
- Ἐκόνουστῆσαι: ἐκτελεθεῖν. ὑποκαταβῆναι.
- Ἐκτόπιλλος: μεστός. 6
- Ἐποποιεῖσθαι: ὑποτάσσειν.
- Ἐπόπτερον: ταχίαν.
- Ἐκώροφον: ἐπὶ στήθην.
- Ἐπόσπονδος: ὑπὸ φιλαν. ὑποτεταγμένος.
- Ἐποσμεύχοντα: ἐνδιεφερόμενα. ἔκτελεισθαι. 10
δα. καταπονοῦσα.
- Ἐποσταθμῖς: τριγῶν.
- Ἐποσσειλάμενος: ἀποκρυφάμενος. φεβηθεὶς.
- Ἐποστέλλεται: ἀναδύεται. ὑποκρίνεται. φεύγει. δο-
λιεύεται. 15
- Ἐπόστημα: πλήθος.
- Ἐποστολῆς: φυγῆς.
- * Ἐποπεπτωκότες: οἱ οὐκ ἐκλατύνοντες.
- Ἐποσυγχύτως: συγκεχυμένως.
- Ἐποσχεῖσθαι: ἐκτεῖναι. 20
- Ἐποσχεῖν: ὑπολαβεῖν. ἀπαιτηθῆναι. ὑποθεῖναι.
- Ἐπόσχωμεν: ὑποβάλλωμεν.
- Ἐποτέμνεσθαι: ἀφελῆσθαι.
- Ἐποτεμνόμενος: ἐκκόπτων.
- Ἐποτεμνόμενος τὸν πλοῦν: ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν 25
ἐσσητομωμάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν θιασώμενον.
οὕτως. Ξενοφῶν φησιν.
- Ἐποτίτθια: ὑπομάζια παιδία. ἐπὶ τῇ τῆς ὁμοίως,
τὸν ὑπομάζιον.
- Ἐποτοπήσας: ὑπονοήσας. 30
- Ἐποτριμματα: ἐκ τῶν φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ
ἄλλων τινῶν ἀρτύματα.

21. Cod. υπολαβῆν.

22. Cod. ὑπολάβωμεν. literis ab eadem manu superadditis.

- ῥπότροπος: ἐξ ἀποστροφῆς.
ῥποτυπώσεων: χαρακτηρῶν λόγοι.
ῥπουλα ἔλκη: τὰ κρυπτά.
ῥπουλος: φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικός· ὥς ἐπὶ τῶν
5 ἑλκῶν, τῶν ἔχόντων, οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπολαίως· ἔνδο-
θεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις.
ῥπ' οὔρει: ὑπὸ τῷ ὄρει.
ῥποφέρονται: ὑποβάλλονται. καὶ ὑποφέρον ἀντὶ
τοῦ, ὑποβάλλων.
10 ῥποφῆται: ἱερεῖς. προφῆται. καὶ χρησμολόγοι.
ῥποφθάς: προφθάσας. προλαβόν.
ῥπόφορος: ὑπεύθυνος. ὑπὸ κῆνσον. ὑπὸ τέλος.
ῥποφύσεις: παραφυάδες φαύλων λογισμῶν, ἔξωθεν
φνόμεναι.
15 ῥποχόνδρια: τὰ ἀκροσπάθια. τὰ ὑπὸ τὴν λαγύνα.
ῥπτια: ὑψηλά.
ῥπτιάζει: ὑποστρέφει.
* ῥπτιάζων: γαυριῶν καὶ ὑπερφηφανεύμενος.
ῥπτιος: ἐπὶ νῶτον κείμενος.
20 ῥποχυτῆρες: τρυβλίδια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύ-
χνους ἐπιχέουσιν.
* ῥπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους: καὶ κατὰ τοὺς αὐ-
τοὺς χρόνους, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, καὶ ἐν τῷ
αὐτῷ ἐνιαυτῷ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτόν, καὶ
25 ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτόν, ὁμολῶς· καὶ ἔτει καὶ ἔτος·
καὶ χρόνῳ καὶ χρόνους καὶ χρόνον καὶ χρόνοις ὑπὸ
τοὺς αὐτοὺς χρόνους· πάντα ταῦτα χρήσιμα.
* ῥπώπια: ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν· καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς
ὀφθαλμοὺς πελιώματα, ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα.
30 ῥπώρεια: ἢ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς.

12. Cod. ὑποκησον, acc. om. Photius ὑπὸ κίνσον, quod idem in Hesychio primum edendo suppressit Masurus, vir ad rescindenda vitia, quam ad refingenda pronior. Vid. Schow. Suppl. ad Hesych. p. 762.

30. Cod. ὑπώρεια.

- Ἐπαρόφιοι: ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι.
 συγγενεῖς.
- Ἐς: χοῖρος. ἢ σύαρος.
- Ἐσας: βρέξας.
- Ἐσμίνης: μάχη. 5
- Ἐσπληξ: φραγέλλιον. βδύκεντρον. ἢ μύωψ, ὁ πλήσ-
 σων τοὺς βόας.
- Ἐφαλοῖ: ὑποθαλάσσιοι. κεκρυμμένοι πέτραι.
- Ἐφειμένοι: ὑποχείριοι.
- Ἐφειμένως: ἐνδεδυμένως. 10
- Ἐφεις: ἐλάττωσις.
- Ἐφιστάς: ἐνυπόστατος.
- Ἐφηγήσονται: ὑποδείξουσιν.
- Ἐφηλοχος: ἀντὶ τοῦ, ἡνίοχος.
- Ἐφιέμενον: ἐνδιδόμενον. 15
- Ἐφίεναι: ἐπενδοῦναι.
- Ἐφιζάνει: ὑποκαθίσταται. ἐλαττοῦται.
- Ἐφιστάς: ὑποστάς. ὑποτιθείς.
- Ἐφορμοῦν: ἀπαντᾶν. ἐναντιοῦμενον.
- Ἐψάγορας: ὑψηλόρος. 20
- Ἐψαυχεῖν: ὑψηλοφρονεῖν.
- Ἐψηγόρε: μεγαληγόρε.
- Ἐψιβρεμέτης: ἐν ὕψει βροντᾶν.
- Ἐψίλυγος: ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.
- Ἐψικάρηναι: ὕψηλα. 25
- Ἐψικρατεῖν: τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.
- Ἐψιμέδοντες: ἐν ὕψει βασιλεύοντες.
- Ἐψιφοίτης: ὑψηλοπόρος. ἢ ὑψόφρων.
- Ἐψόθι: ἐν ὕψει.
- Ἐψοῦ διαττάει: ἐν ὕψει ὁρμᾷ. καὶ τρέχει. 30
- Ἐων: βρέχων.

16. Cod. ἐπενδοῦναι.

19. Cod. ἀπατοῦν. Idem in Cod. Galeano Photil.

* Φαρμακίδα: τὴν ἐκ τοῦ γήρως θυτίδα· οὕτως
Σοφοκλῆς.

Φάσγανον· ξίφος.

Φασίην: λέγουσιν.

5 Φασσιανός: συνοφάντης. παρὰ τὸ φάναι, ἢ τὸ φαί-
νειν.

Φασκώλιον: ἱμάτιον. φάσκωλον δέ ἐστι μαρσί-
πιον.

Φάσκων: λέγων.

10 Φατέ: λέγετε.

Φάτις: φήμη. λόγος.

Φατνώματα: σανιδώματα. στέγη διάγλυφα.

Φατνωτόν: σανιδωτόν.

Φατρία: σύνταγμα.

15 Φαυλίζει: εὐτελίζει. χλευάζει.

Φαῦλος: εὐτελής. ἢ χαλεπός.

* Φειδῶ: φεισμονή.

Φειδωλός: φειδόμενος. κνιπός.

Φενακίζει: χλευάζει.

20 Φελλεύς: σκληρός ποσῶς καὶ πετρώδης τόπος.

* Φενάγματα: φενακίσματα.

Φέναξ: χλευαστής. ἀπατεών.

Φεραυγής: κατάλαμπρος.

Φέρβειν: τρέφειν.

25 Φερέγγυος: ἀσφαλής. ἀξιόπιστος. ἐγγυητής.

Φερεσβίλους: ζωοποιούς.

* Φερέτρω: τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ.

Φέριστον: κράτιστον. ἐξοχώτατον. ἢ ἀγαθον.

* Φέρνιξ καὶ φερνή: ἡ προίξ.

30 Φέρτερον: κρείττον. ταχύτερον.

Φέψαλος: σπινθήρ, ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομέ-
νων ξύλων.

5. τὸ φάναι:] Photius et Suidas: τὴν φάσιν.

7. Cod. φασκαίλιον. Vid. Kusteri not. ad Suid. h. v.

31. Cod. φέφαλλος. Vid. Tzetz. ad Lycophr. v. 178. et Es-
tathius ad Odys. π'. 238. Tom. II. p. 124, 36. edit. Lips.

- Φερώννυμος: ὁ ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.
 Φεσκάσιον: μάργανον πλοῖκόν.
 Φεῦ: σχετλιαστικὸν ἐπὶ ῥήμα, ἢ ὀδυνηρὸν οἰωγήμα.
 Φήγινος: δρυῖνος.
 Φηγός: δρυς. ἢ πεύκη. 5
 Φεύγοιεν: κατηγοροῦντο.
 Φημί: λέγω. ὑπολαμβάνω.
 Φήσεις: λέξεις.
 Φθάνει: προλαμβάνει.
 Φθέγμα: ῥήμα. 10
 Φθείρ: ὁ τῆς πίττος καρπός.
 Φθελναι: φθελρεται. λήγει.
 Φθεῖσθαι: διαφθελεσθαι.
 Φθεῖναι: προλαβεῖν.
 Φθήσεται: καταλήψεται. 15
 Φθινύθων: φθειρόμενος.
 Φθισίμβροτος: διαφθειρουσα τὸν ἄνδρα.
 Φθίσονται: διαφθαρήσονται.
 Φθογαῖς: βουλαῖς.
 Φθόη: φθίσις. ἢ ὄνομα πάθους. 20
 Φθόῦς: ὄνομα πλακοῦντος.
 Φθόνος: πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ.
 * Φιβέλεως: γένος συκῆς. λέγουσι δ' οὕτως καὶ
 τὰς μυρρίνας. Ἀπολλοφάνης τὰ σῦκα φιβαλέα·
 καὶ φιβαλαὶ ἰσχάδες. 25
 Φίλα: ἴσα. ὅμοια. προςφιλή.
 Φίλαθλος: φιλόπονος.
 Φιλαιτίων: τῶν ἐπιλαμβανομένων.
 Φιλαπεχθήμων: φιλομίσητος. φίλεχθρος. φιλομίσης.
 Φιλαυτίας: ὑπερηφανίας. 30
 Φιλεργός: φιλόπονος.
 Φιλεῖ γάρ πως: τέρεται γάρ πως. ἢ ἔθος γάρ πως.
 Φιλεριστήσαι: φιλονεικῆσαι.

- Φίλη κεφαλή: προσφιλέστατε.
 Φιλήκοος: φιλομαθής.
 Φίλιοι: προσφιλέστατοι.
 Φιλοθεάμονες: φιλοθεωρηταί.
 5 Φιλοθηρεῖ: φιλεῖ ἀγρεύειν.
 Φιλοκτέανος: φιλοχρήματος. φιλοκτήμων.
 Φιλοκάλως: καθαρός.
 Φιλοκομπῶν: μεγαλοῤῥημονῶν. ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν.
 Φιλομειδής: φιλόγελως.
 10 Φιλοπευστεῖ: φιλοπραγμονεῖ.
 Φιλόπευστος: ἡδέως μανθάνων. ἡ περιεργος.
 Φιλόπονος: φιλεργός, περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος.
 Φιλοσοφεῖν: σπουδάζειν.
 Φιλότητα: φιλίαν.
 15 Φιλοτέχνημα: κατασκευή. καύχησις.
 Φιλότησία: φιλία. δεξιώσεις.
 * Φιλοτιμεῖται: ἐπιθαφιλεύεται. μεγαληγορεῖ καὶ
 μεγαλοφρονεῖ. σπουδάζει. ἀγαπᾷ.
 Φιλοτιμία: δωρεᾶς. ἡ πλεονεξίας. ἡ κενοδοξίας.
 20 * Φιλοτίμως: μεγαλοδῶρως. ἡ θαψιλῶς. πλουσίως.
 ὑπερμέτρως. ἐπιμελῶς.
 Φιλοφρονέστατα: φιλικώτατα.
 Φιλοφρονούμενα: παραμυθούμενα.
 Φιλοφρόνως: προθύμως. σπουδαίως.
 25 Φιλοφροσύνη: δεξιώσεις. ἡ πρός ἡνείκα.
 Φίλυδρα: φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.
 * Φίλυδρίας: φιλῶν τὸ ὕδωρ.
 * Φιλύρα: φυτὸν ἔχον φλοιὸν βύβλω παχύρῳ ὁμοι-
 ον· ἐξ οὗ τοὺς στεφάνους πλέκουσιν.
 30 Φιμοῖ: ἄγχει. ἐπιστομίζει.
 Φῖτυ: φυτὸν. φύτευμα. Φερεκράτης.
 Φιτρῶν: κορμῶν. ξύλων.

8. Cod. φιλοκόμπων.

13. Cod. ἀγαπᾷν. γ ex Jota adscripto ortum.

22. Cod. φιλικώτερα.

Φλαῦρον: φαῦλον. ἢ κοῦρον κακόν. διαφέρει γὰρ
φλαῦρον καὶ φαῦλον· φλαῦρον μὲν γὰρ ἔστι τὸ
μικρόν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα.

Φλεβάξοντες: βρύνοντες.

Φληναφᾶ: φλυαρεῖ.

5

Φλήναφος: φλύαρος. μωρολόγος.

Φλόγα: λαμπρά.

Φλογμός: καῦμα. ἐκπυράκτωσις.

Φλοίσβου: ταράχου.

Φλυκτίδες: τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα. ἢ ὁ καλούμενος 10
ἄνδραξ.

Φόβος: φνιγή.

* Φοιβᾶσθαι: καθαίρεσθαι. φοῖτος καὶ φοιτᾶδος
σημαίνει τῆς μανίας.

* Φοῖβος: καθαρὸς. ἄγνός. ἢ μάντις. καὶ ἀμείαντος. 15
καὶ ὁ Ἀπόλλων.

* Φοῖνιξ: τὸ μουσικὸν ὄργανον, διὰ τὸ ὑπὲρ Φοίνι-
κος εὐρεθῆναι.

Φοινικολόφου: ξανθολόφου.

Φοινικοῦν: ἐρυθρόν. πυρρόν.

20

Φοινίξω: αἰμάξω. βάψω. πυρώσω. ἀπὸ τοῦ φθίνου,
ἢ τοῦ φοίνικος, ὅτι πυρρός.

Φίσκος: δημόσιον ταμείον.

Φλάβιος: ὄνομα χρηματιστοῦ.

Φοινίττων: βάπτων αἵματι.

25

Φοινός: πυρρός. φόνιος.

Φοιτᾶ: παραγίνεται.

Φοιτητάς: μαθητάς. ἢ παραγενομένους.

Φολίδες: αἱ λεπίδες τοῦ ὄφους· καταχρηστικῶς δὲ
τὰ μικρὰ πτερά· τούτοις γὰρ ἐοικεσαν.

30

Φολιδωτον: λεπιδωτόν.

Φολκός: στραβός.

22. Cod. ὅτι πυρός.

23. Cod. φοῖσκος, cui in margine adjectum est, γρ. φίσκος. --

Cod. ταμείον.

Φονῆν: ἐτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν [ἔχειν.]

Φόνος: ἔρρευσεν: αἷμα ἔρρευσεν.

Φοξός: ὀξυκέφαλος.

Φορά: ἡ καθόλου τόπου ἐναλλαγή. καὶ μάλιστα ἡ μὴ
5 δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στήναι ὅτ' ἂν ἐθέλῃ.

* Φόξινος: λιθύς, εὐθέως γενόμενος ἔχων κύημα.
τίκτει δὲ ἐν ταῖς προλλίμναις τῶν ποταμῶν, ὥς φησι
Ἀριστοτέλης.

* Φορμίσκων: πλεκτῶν τινῶν ἀγγείων.

10* Φορμῖς: σκυρῖς.

* Φοράδην: ὁρμητικῶς φερόμενος.

Φοράς: ὁρμάς. ἢ τύχας.

* Φορβάδων: νομάδων. βασκομένων. καὶ φορβά-
δας, τοὺς ἐν τῇ γῇ βοσκομένους.

15 Φορβειάν: περιστόμιον. καπίστριον.

Φορβή: τροφή.

Φορεῖται: περιφέρεται.

Φορέουσι: φέρουσι.

Φορήεις: οἱ φέροντες.

20 Φορητή: βαστακτή.

Φορήτωρ: μεγάλως.

Φόρκυνος: λιμὴν τοῦ Φόρκυνος.

Φόρμιγξ: κιδάρα.

Φορολόγος: ἀπαιτητῆς δημοσίων.

25* Φορμός: περικάλυμμα. ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ
φλοιοῦ, ἐν ᾧ εἰώθεσαν ἰσχυρές κομίζεσθαι. καὶ φορ-
μορφοφύμεθα, ἀντὶ τοῦ, συρροῦσθαι τινες καθ'
ἡμῶν πράγματα· ἀπὸ τῆς φορμού.

Φορτίς: ἡ ἀγώνιμος. ἢ πεφορτωμένη.

30 Φορύξαντες: πλώσαντες.

1. ἔχειν addidi e Suida.

2. Cod. bis ἔρρευσεν, ut in Photio editum est.

4. Cod. κατὰ ὅλον.

30. πλώσαντες] quomodo hoc verbo φορύξαντες conveniat, non video Suidas: πλύναντες. Melius vero Hesychius: μολύναντες. Vid. Eustath. ad Odys. ε'. v. 336. Tom. II. p. 183, 1. edit. Lips.

- Φορυτῶ: φορυγανώδει ἀκαθαρσία.
 Φράδμων: συνετός. φρόνιμος. ἢ ἔμπειρος.
 Φραζόμενος: σκεπτόμενος. διανοούμενος.
 Φράξουσιν: σημαίνουν. δηλοῦσι.
 Φραχθέντες: ἀσφαλισάμενοι. 5
 * Φράτορες: διδάσκαλοι. ἢ πάτρως. ἢ συγγενεῖς.
 * Φρεάτια: τὰ βαθέα ὀρύγματα.
 Φρεωρύχος: φρεατορύκτης.
 Φρενήρης: φρόνιμος. ἢ παράφρων.
 Φρήν. φρένα: διάνοιαν. 10
 Φρίκα: τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος.
 Φρίκη: τρόμος. ἄλμος.
 Φριότριχα: ὀρθοῦντα τὰς τρίχας.
 Φριμασσομένη: χρεμετίζουσα. ἀγριουμένη. ἢ ἀτά-
 κτως πηδῶσα. 15
 Φρίξ: ἡ ἀνωθεν καὶ ἐξ ἐπιπολῆς τῶν κυμάτων κίνη-
 σις. ἢ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρός.
 Φρολμία: παρολμία.
 Φροντιστήριον: διατριβή. ἢ μοναστήριον. ὕπερ
 Ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσιν. 20
 Φρίξ: τῶν ὑδάτων μελάνια.
 Φροῦδα: ἀφανῆ. ἔφρατα.
 Φρουραῖ: φυλάσσει.
 Φρούριον: κάστρον.
 Φρυάγματα: ἡ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων διὰ μυκτῆ- 25
 ρων ἤχη, ἀγρία φυσήματα. ἐκπύουσα. λέγεται δὲ
 καὶ ἐπὶ τῆς γελάσεως.
 Φρυαττόμενος: ἐπαιρόμενος.
 Φρυνῶνδας: τοὺς πονηροὺς. ἀπὸ Φρυνῶνδα τινός.
 Φρυκτωρία: παραφυλακὴ νυκτερινή. ἢ λαμπάς. ἢ 30
 καῦσις.
 Φώγειν: φρύγειν. Ἀττικῶς.

21. Cod. φρόξ.

29. Cod. φρυνῶνδας—φρυνῶνδα. Vid. not. ad Hesych. h. v.

32. Cod. φρώγειν, ut Suidas. Veram lectionem Hesychius

Φύξιν: φυγήν.

Φυήν: βλάστησιν. ἀφ᾽ ἧσιν ἡλιμίας.

Φύκη: φτίνι εἰς αἰάλας ὅπως αἱ γυναῖκες χελοῦσιν.

λέγεται δὲ καὶ τὰ φυκία, βρύα. καὶ φυκίς.

5 Φυκία: θαλάσσια ζῶα. ἣ ὁ ἀφρός.

Φυλοκρινεῖ: διακρίνει. καταδοκιμάζει περὶ τοῦτος.

Φύλα: ἔθνη.

Φυλέτης: ὁμόφυλος.

* Φυλλίλαι ἀγῶνες: ἐν οἷς μὴ τίθεται ἀργύριον,

10 ἀλλὰ στέφανος· καὶ φυλλίνας ἀγῶν, ὁ μὴ ἔχων
ἐπαθλον ἀργύριον ἢ τι ἄλλο τοιαῦτον, ἀλλὰ καὶ
φανον.

Φύλοπις: μάχη.

Φύμετα: φυδράκια.

15 Φύντα: γεννηθέντα.

Φυόμενος: γεννώμενος.

Φύραμα: στέαρ.

Φύρδην: συγκεχυμένως.

Φύσαντι; μισσησάντι.

20 Φύρει: μολύνει. ἢ ἐμβάχει. ἢ πλύνει.

Φύσκη: τὸ παχὺ ἔντερον. ἢ γαστήρ.

* Φύσση: ἡ ἐν ταῖς σκάραις τριβομένη καὶ ἡμεῖς
ἀναδευομένη μάζα.

Φύστα: τὰ ἀναπνευρόμενα μέλη αἰσθητά.

25 Φύσει: βλαστήσει.

Φύσηγες: τὰ ἐν σαῖς κοίταις ἐκκαύματα.

praebet. Vid. VV. DP. ad Hesych. h. v. et Piersem. ad Moerid.
p. 382.

2. Correctum est ab eadem manu, ἡλιμίας.

6. Vid. quae de hoc verbo disputavit Τίτμας ad Zonar.
h. v. pag. 1811 sq.

9. Vid. Hesych. h. v. et not. ibid.

23. Cod. ἀναδευομένη. Vid. Phavorin. h. v. et Nostr. infra
in φούριον.

24. Cod. φύστα.

Φυσίξωσ: ἡ τὰ πρὸς τὸ ξῆν φύουσα.

* Φυσκλον: φύστη, ἡ ἐν ταῖς σκάφαις τριβομένη καὶ ἡρέμα ἀνασαλευομένη μάξα.

* Φυσιολογείται: ἐπαίρεται. τυφούται.

Φυταλιῆς: ἀμπελοφύτου γῆς.

5

Φυτηκόμος: φυτουργός. καὶ ὁ σύνδευδρος τόπος διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν.

Φωγύναι: τὸ φρύγειν. ἀλλ' ἰσχάδας μοι προσ-
λέτω πεφωγμένας.

Φῶ: εἶπω.

10

Φωλάδι: ἐμφωλευούση.

Φωλεόν: τὸ παιδευτήριο. ὅθεν καὶ ἀποφώλιοι,
οἱ ἀπαιδευτοί.

Φωλάδος: ὄρηλαιου. κρυπτοῦ.

Φωλέουσι: κρυπτοῦσιν.

15

Φῶμεν: εἴπομεν. ἐροῦμεν.

Φωνασκεῖν: εὐφωνίαν ἀσκεῖν.

Φωραθεῖς: εὐρεθεῖς. γνωσθεῖς.

Φωρᾶν: ἐκζητεῖν.

Φῶρας: ληστάς.

20

Φῶρες: κλέπται.

Φωράσας: διερευνήσας. καταλαβάν.

Φώρια: ληστήρια.

Φωριαμός: κηβότης.

Φῶρος: κατάσκοπος.

25

Φωρυτός: κόπρος. ἡ χῶμα.

Φῶς: ἄνθρωπος.

Φωσφόρος: ὁ τὸ φῶς ἀνατίλλων.

Φῶτα: ἄνδρα.

Φωσσώνιον: λινούν τι, ἦτοι σινδόνιον. ἡ καὶ τὸ 30

6. Cod. φυτικóμος.

9. Cod. πεφωγμένας. Vid. Etymol. M. p. 728, 32. ubi male πεφωγμένας.

11. Cod. φωλάδιον.

25. Cod. φωρός.

ιστίον τῆς νεῶς πεφυσημένον. ἡ προσώπου τι ἔκμα-
γειον. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ὁ παρὰ Ῥωμαίοις κα-
λεῖται ὀράριον.

- * Φαῦλον: τοῦτο τάσσεται ἐπὶ τσούρων σημασιῶν.
5 ἐπὶ μὲν κακοηθείας. Δημοσθένους· οὐ γὰρ εἰ
φάυλοις ἡμεῖς συμμάχοις χρῆσθαι. ἐπὶ δὲ
ἀγαθοῦ. Εὐριπίδης ἐν Ἡρακλεῖ· φαῦλον,
ἄκομφον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν. ἐπὶ δὲ μεγέθους·
ὡς τὸ φαῦλον στόμα. καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ· ὅθεν
10 καὶ τὴν φαύλην ἐλαίαν, τὴν μικρόκαρπον. Πλά-
τωνι δὲ καὶ ἄλλοις Ἀττικοῖς σημαίνει τὸ ἀπλοῦν
καὶ ῥῥόνδιον.

X.

Χαίρειν: οἰμᾶζειν. στενάζειν.

Χαλαρά: χαῖνα.

- 15 Χαίρειν φράσαντες: ἀποταξάμενοι. κατεργνόντες.

Χαιρέτω ληρωῶν: ἐρυθρίατω φλυαρῶν.

Χαῖται: κόμαι. τρίχες.

Χαλεπαίνει: ἀγανακτεῖ. ὀργίζεται.

Χάλκεος: ἰσχυρός. σίρκος.

- 20 Χαλκεῶνα: τὸ χαλκείον.

Χαλκεύς: πᾶς ὁ χαλκεύον τι. καὶ χρυσοχόος.

Χαλκίς: ἡ γλαυξ. εἶδος ὀρνέου.

Χαλκῶ: σιδήρεω.

Χαλκοτύπους: τὰς ἐκ σιδήρου πηλῆς γινομένας.

- 25 Χαλόβοις: ἔθνος Σκυθίας, ἐνθα ὁ σίδηρος τίχεται.

Χαμάδις: χαμαί. εἰς γῆν.

Χαμᾶξ: χαμαί.

Χαμεύνα: ταπεινὴ καὶ εὐτελὴς κλίνη. καὶ στιβαί.

7. ἐν Ἡρακλεῖ] Photius, Suidas et Etymol. M. ἐν Δικωνίῃ.

8. Cod. τάχιστα ἀγαθόν. Etymol. M. ἀγαθά.

24. Cod. πηλῶν.

28. Theocr. XIII. 33.

- Χαμαιευνάδες: χαμαὶ κοιμώμεναι.
 Χαμαίεττοι: ταπεινοί. ἢ δίφροι κοιλάδεις.
 Χαμαιπετής: χαμαὶ ἐξοιμμένος.
 Χαμαιταιρίς: πόρνη.
 Χαμαιτύπη: πόρνη ἄδοξος. 5
 Χαμαιτυπείον: πορνείον.
 Χάνοι: διασταλή.
 Χανδόν: ἀθρόως. ἀπλήστως. χωρητικῶς.
 Χαράραι: αἱ διαιρέσεις. καὶ τὰ σχίσματα. καὶ χεί-
 μαρῶς γῆς. παρὰ τὸ χαράσσω. 10
 Χαραδροῦται: ὀρυσσεται. κοιλαίνεται.
 Χάρακα: χαράκωμα. περιφραγμα.
 * Χάραξ: ἡ ἀπὸ καλάρων ἐν κύκλῳ περιπηξίς.
 Χάραξιν: ὅξεσι ξύλοις. ἢ καλάρμοις. ἢ ἀκανθώδεσι
 φυτοῖς. 15
 Χάριν: τέρψιν.
 Χαρίσιον: χαριστήριον.
 Χαριεντιζόμενοι: εὐτραπελευόμενοι. σκώπτοντες.
 Χάρμα: χαρά. ἡδονή.
 Χάρμη: ἡ μάχη. 20
 Χαρτά: χαρᾶς ἄξια.
 Χάρυβδις: ἡ ἀναπνυομένη θάλασσα περὶ τὰ Γάδει-
 ρα, καὶ πάλιν ῥαγδαιοτέρως ἐπαναστρέφουσα· εἴρη-
 ται δὲ πᾶν τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον καταγόμενον.
 Χαρρός: περιχαρής. εὐόφθαλμος. 25
 Χανλιόδους: κεχαλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας.
 ἐξέχοντας.
 Χανῶνας: ἄρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κριθίνους.
 ἢ λάχανα ὀπτά.

2. Cod. δίφροι.

10. Cod. χείμαρος.

14. 15. Cod. ἀκάνθοις φυτόν.

19. Cod. χάρα: Veram lectionem Suidas prae-buit.

20. Cod. χάσμα.

23-24 εἴρηται δὲ πᾶν] Suid. παρὰ. Etymol. M. et Phavorinus
cum Nostro conveniunt.

29. Suidas: λάχανα.

Χεθέντος: πλατυνθέντος.

Χεῖρ: τῇ τῶν δρακόντων καταδύσει.

Χεῖρμεθλον: τὸ ἐν τῷ χειμῶνι γινόμενον ἐν ταῖς
ῥωξί τῶν δακτύλων ἔλκος.

5 Χεῖριστα: κάκιστα.

* Χειρωθέντες: κρατηθέντες.

Χειρόηθες: ἡμερον. προῶν.

Χειρόκμητα: ὑπὸ χειρῶν γυγλυμμένα. ἢ παριεξι-
σμένα.

10* Χειρόνιπτρα: τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ. καὶν τις
τύχη προῶν βαλῶν εἴληφες χειρόνιπτρα.
Ἀριστοφάνης.

Χειροτονήσαντες: ἐκλεξάμενοι.

Χειροτονία: ἐκλογή. πάντων κύρωσις.

15 Χειρώναξ: τεχνίτης. καὶ χειρώννακτες, χειρο-
τέχνη.

Χειρωῶσαι: ἐρημῶσαι.

Χειρώσασθαι: ὑποτάξαι.

Χέλυσ: κιδάρα.

20 Χελωνίδος: τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας.

Χεράδος: ἡ μετὰ ὀστράκων καὶ λίθων ὕλη.

* Χειρόμαντις: ὁ διὰ τῶν ἐν ταῖς χερσὶ γραμμῶν
μαντευόμενος.

Χεῖρα: τὸ χειρόγραφον, Ἵπερίδης.

25 Χερμαδίω: χειροπληθεῖ λίθω.

Χερμάδος: λίθου πληροῦντος τὴν χεῖρα.

Χερυνῆτις: χήρα, ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα. χειρόβιος.

4. ῥωξί] Suidas: ῥήξει. Usitatio est forma χίμεια. Lycophr. v. 1290. ibique Tzetz. Vid. Etymol. p. 736. et Phavorin.

10. Hic versus ab Athenaeo IX. 408. D. edit. Dind. non Aristophani sed Eupolidi tribuitur, ut jam ante nos monuit Omannus ad Philem. p. 200.

15. χειρώννακτες] Lycophr. v. 521.

20. Cod. τοῦ ἀδύν τῆς λύρας. Vid. Hesych. h. v. et VV. DD. adnotationes.

24. Cod. ὑπερείδης.

Χερσία: ἐρημία.

Χεῦμα: ῥεῦμα ὕδατος.

Χεύμασι προχοή: ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσα.

* **Χειράμυνα:** παρὰ Σθφοκλείῃ ἢ παρ' Ὀμήρῳ 5
ἀλεξάνεμος.

Χηλή: ὀπλή, ὄνυξ βοῶς καὶ προβάτου καὶ πῶδος· λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλαττίων στόματα χηλὶ καρκίνων.

Χηλός: κιβωτός ἀπὸ τῆς γενομένης διαστροφῆς κατὰ τὴν ἄνοιξιν· ἢ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι τι εἰς αὐτήν. οἶον 10
ἐντιθέσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ ἐντιθέμενα χροεῖν.

Χηλῶ: κιβωτῶ.

Χηραμοί: οἱ φῶλεοι τῶν θηρίων. αἱ κατωδύσεις.

Χηρώσειεν: ἐρημάσειεν.

Χηρωσταί: οἱ ἄλλότριοι τοῦ γένους κληρονόμοι. 15

Χθαμαλά: ταπεινά. ἴσα. ὀμαλά.

Χθεσιφωνῶν: κακολογῶν.

Χθονίων: ἐπιγείων.

Χθιξοί: χθεσῖνοι. ἄργοι. ἐχρήστοι.

Χθονοπλάστου: ἀπὸ γῆς πλασθέντος. 20

Χθών: γῆ.

Χίδρα ἐρικτά: ἐκ κριθῆς νέας κρετά, ὡς συμτάλις.

Χίδρα: στάχυες νεογενεῖς. ἢ κρήμνα. ἢ ἐξ ἀσπρίων ἄλευρα.

Χιλός: τροφή. 25

Χιτών: ἱμάτιον ἀνδρικόν.

* **Χιτωνίσκους:** κολοβίαντας γυναικοπρεπεῖς· οὕτως
Αἰσχίνης.

* **Χλανίσκια:** τριβάντας· οὕτως δ' αὐτός.

Χλαῖναι: περιβολαί. 30

Χλανίς: ἱμάτιον στρατιωτικόν.

3. Cod. *χευμασίπροχον*, vitiosissime. Haec vel corrupta vel mutila esse, jam Kusterus ad Suidam adnotavit.

5. Odyss. β'. 529.

17. Cod. *χθεσιφώνων*: κακολύγων.

Χῶμα: ὑψωμα γῆς, ὅπερ οἱ πολέμοιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις προσχοῦν τὰ τεῖχη [εἰώθασιν.]

Χρωμένω: χρησιμοπνευστοῦντι. χρησμόν ἐπερωτῶντι ἢ μαντευομένω.

5 Χῶμα χοῦν: Ἡρόδοτος ἱστοριῶν β'. ἀντὶ τοῦ, γῆν ὑψοῦν.

Χωρήσατε: προσδέξασθε.

Χῶρος: τόπος.

* **Χωρίον:** τὸ ἄνευ τῆς ἐκαύσεως· ἀργὸς δέ, σὺν
10 τῇ ἐκαύλει. Ἀριστοφάνης.

Χρυσῆν σειρήν: οὕτως ὑπὸ Ὀμήρου τὸν ἥλιον λεγόμενον, ἐν Θεαιτήτῳ [Πλάτων φησίν.]

* **Χρυσολαβές:** ξιφίδιον, τὸ χρυσῆν ἔχον τὴν λαβήν.

* **Χύρῳ ξύλον:** ᾧ προσδεσμεύονται οἱ σύες.

15 * **Χοῦς:** ἀρσενικῶς, τὸ ἐπιβαλλόμενον τῇ ὀροφῇ λεπτόν χῶμα. Θουκυδίδης.

* **Χορτάζεσθαι:** κυρίως τὰ ὑποζύγια λέγεται. τίθεται δὲ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων.

* **Χονδρίλη:** ἄργιον λάχανον.

20 * **Χόλικας:** ἐν τῷ ἐνὶ λ ὥς ἡμεῖς λέγουσι τοὺς τόμους τῆς γαστροῦς.

* **Χολλάδας:** διὰ τοῦ δύο λ, τὰς ἐν ταῖς λαγούσας.

* **Χνοῦν:** τὸ λεπτόν τοῦ ἀχύρου. Ἀριστοφάνης.

25 * **Εὐριπίδης** δὲ θηλυκῶς, τὴν χνοῦν.

* **Χναύειν:** περιχνίλειν.

* **Χναυρά:** ψαθυρά. καὶ λεπτά.

2. εἰώθασιν c Suida accessit.

12. Verba Πλάτων φησίν in Cod. desunt. Locus est apud Platonem in Theaet. Tom. I. p. 200. edit. Lips.

14. Vid. Hesych. h. v.

19. Cod. χονδρίλαι.

22. Vid. Phrynich. App. Soph. p. 72, 21. et Meisnerium ad Menandr. Rel. p. 11.

27. Cod. ψάθρα.

- * **Χναυμάτια** καὶ **χναύματα**: ἃ τινες περικόμματα. καὶ ἀπλῶς τὰ λεπτὰ βρώματα.
- * **Χλιδιᾶν**: τρυφᾶν. καὶ **χλιδήματα**, τὰ θούμματα.
- * **Χληδός**: ὁ σωρός τῶν ἀποκαθαρωμάτων, ὁ ἔχων ἰλὸν τινα καὶ ἄσιν βοτανώδη καὶ φρυγανώδη. 5
- * **Χληδός**: ὃν οἱ πολλοὶ χλὰς λέγουσιν. καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα· Κρήτης ταμίας ἦξει δὲ ταχέως ἀργυρίου χληδῶν λαβών· οἶον, πλήθος καὶ σωρόν.
- * **Χρυσῇ γλῶσσᾳ**: νοεῖται τὸ ἄκρον τῆς ξιβύνης. 10
 ψιλὴν δὲ πάντοτε ποικίλην κατασκευὴν ἔχει, καὶ στέφανον, καὶ πᾶν ὅτιοῦν ἕτερον οἷας ἂν εἴη ὕλης ποικίλον ὑπάρχον· τῷ τῆς ψιλῆς ὀνόματι προσεγορεύεται ἐκ τῆς ὀκτατεύχου.

Ψ.

- Ψαλλοῖς**: χαλινοῖς. 15
- Ψάλλιγξ**: κιθάρα.
- Ψάμαθος**: παραθαλάσσιος ἄμμος· ἄμαθος γὰρ ἡ μεσόγειος.
- Ψαρόν**: εἶδος χρωμάτων.
- Ψάυει**: ἄπτεται. 20
- Ψαφαρόν**: ἐλαφρόν. ἀσθενές. κακόν. εὐθραυστον.
- Ψεδνός**: ὑραιόθριξ· μαθαρός.
- Ψελλός**: ἀσήμωτος, ἀνάρθρος λαλῶν. τραυλός.
- * **Ψεστά**: ἄλφειτα οἶνον καὶ ἐλαίον δεδευμένα. 25
- Ψευδηγόρος**: ψευδηλόγος.
- Ψευδομυθία**: ψευδολογία.
- Ψήγματα**: μικρὰ κομμάτια.
- * **Ψήνες**: μικραὶ μυῖαι. ἧ αἱ τῶν αἰγείρων θύλακες.
- Ψήρας**: ψαρούς.
- Ψήφος**: κρίσις. ἀπόφασις. διαλαλία. 30

4. Corrige et supplé ex hoc loco Lex. Rhetor. apud Bekkerum Anecdof. I. p. 315, 31.

28. Vid. Phavorin. et Etymol. M. h. v.

Φηφοφορία: ἡ πολλῶν φήφως καὶ ἀποδοχή.

Φήχαιν: καταμάσσειν.

Φιθυρίζειν: ἡρέμα εἰς τὸ οὐς διαλέγεσθαι.

* Φιλόεντα: ἀλθαλώδη.

5 Φιλοκόρης: φαλακρός.

* Φιλόν: γυμνόν. λιτόν. εὐτελές.

Φοφοδεής: δειλός. ὁ τοὺς φόφους φοβούμενος.

Φυκτήρ: σκεῦος, ἐνθα διανίξουσιν τὰ ποτήρια.

Ψύξας: ψυήσας. ἡ ἀμβλύνας.

10 Ψυχαγωγεῖ: παραμυθεῖται.

* Ψυχαγωγηθέντες: ἀπατηθέντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

Ψυχικός: σαρκικός.

Ψυχουλκούμενος: τὴν ψυχὴν ἐλκόμενος.

Ψυχρός: ἀσθενής.

15 Ψυχρολογία: ψευδολογία. ἀκαιρολογία.

Ψώχωντες: θρύπτοντες. λεπτύνοντες.

Ω.

᾽Ωαν: τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πῆξιν. ἡ τὸ περιστόμιον.

᾽Ωγμευόν: ἔγενοφῶν ἐν β'. ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο.

20 παρὰ τὸ ὄγμον, τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν διερχόντων.

᾽Ωιγνυντο: ἡνοίοντο.

᾽Ωγύγιον: ἀρχαῖον. παλαιόν. ἡ ὑπερμέγεθες. ἡ διὰ τὸν ᾽Ωγυγον πρῶτον ἀρξαι τῶν Θηβῶν.

25 ᾽Ωδέπως: οὕτω πως.

᾽Ωιδηκώς: οἰδήσας. ψυήσας.

᾽Ωδίσ: ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὁδύνη.

᾽Ωιετο: ὑπελάμβανεν.

᾽Ωιήθησαν: ἐνόμισαν.

30 ᾽Ωκέας: ταχέας.

* ᾽Ωκείλαντες: ἐκτραπέντες.

4. Imo πολέοντα.

19. Cod. ὤγμενον. Xenoph. Cyr. II, 4, 20: τὸ μὲν πλῆθος τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἱππέων ὤγμενον ἀντὶφ.

- Ὀκλασαν: τὰ γόνατα ἔκαμψαν.
 Ὀκύμολος: ταχέως πορευόμενος.
 Ὀκύμωρος: ταχυθάνατος.
 Ὀκυπέτας: τοὺς ταχεῖς.
 * Ὀκυπλῶν: ταχυπλῶν. ἢ ταχυπόρων. 5
 Ὀκύπτερον: ταχυπέτη.
 Ὀκύρσοις: ταχέα ἔχων φεύματα.
 Ὀκύς: ταχύς.
 Ὀλέκρανον: ὁ ἀγκών.
 Ὀλέναι: οἱ πῆγες τῶν χειρῶν. 10
 Ὀλεσίκαρποι: ματαιόκαρποι.
 Ὀλιγώρηται: ἐκβέβληται. ἡμάρτηται.
 * Ὀλλος: ὁ ἄλλος· ἔστι δὲ κατὰ συναίρεσιν.
 Ὀλῶσθε: ἀντὶ τοῦ, ὃ φίλε. βέλτιστε.
 Ὀμάρτησαν: ἡκολούθησαν. 15
 Ὀμέγα θαῦμα: ὃ θαυμάσιον.
 Ὀμηγν: ἐνόμισα.
 Ὀμησται: ὡμὰ ἐσθλόντες.
 Ὀμοβόρων: ὁμοφάγων.
 Ὀμογέρων: ὁ παρ' ἡλικίαν γεγηρακὼς διὰ λύπην, ἢ 20
 συμφορὰν, καὶ πρῆσβυτης, οὗ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.
 Ὀμοι: ἐπιρῥήμα σχετλιαστικόν.
 Ὀμοτόκησεν: ἐδυςτόκησεν. ἐξέτρωσεν.
 Ὀμιωξεν: ἐστέναξεν.
 Ὀνατο: ὠνείδισεν. ἐξεφάνλισεν. ἢ ἡγόρασεν. 25
 Ὀνησεν: ὠφέλησεν.
 Ὀνητιῶν: ἀγοραστικῶς ἔχων.
 Ὀνια: πράσιμα.
 Ὀνίλους: ἀγοραστούς.
 * Ὄς τὸ εἰκός: ὥς ἐχρῆν. ὥς ἀκόλουθον. 30
 Ὀνόμηναν: ὠνόμασεν.
 Ὄοῦτος: ὃ σύ.
 Ὄπται: ὠράθη.
 Ὄρα: κάλλος, καιροῦ τρόπος. εὐμορφία. ψιλῶς δέ,

13. Vid. Philem. Lex. p. 217. v. ὠναξ.

34. Cod. " ὦρα (sic).

φροντίς· ἐνθεν ὀλίγωρον λέγομεν, τὸν ὀλίγην
φροντίδα ἔχοντα.

Ῥρα ἔτους: τὸ ἔαρ, καὶ τὸ θέρος. καιρὸς ἔτους.

Ῥραι: καιροί.

Ῥραῖσμένη: κεκαλλωπισμένη.

Ῥραίων: τῶν πεπάνων καὶ ὠραίων καρπῶν.

Ῥρακιάσας: ἐκλυθεῖς. ἐκκαυθεῖς. ἢ ὠχριάσας. ὡς

Ἀριστοφάνης ἐν τῇ Εἰρήνῃ.

Ῥρέξατο: ἐξέτεινεν.

10 Ῥρημάτων: φυλαγμάτων.

Ῥρήσονται: φυλάσσονται.

Ῥριμον: εὐκαιρον.

* Ῥρμα: διεγείρετο.

Ῥρύεται: ὑλακτεῖ.

15 Ῥροσκόπος: ἀστρίτης σκοπεύων τὴν ὥραν.

Ῥς δὴ σφιν: ὡς δὴ αὐτοῖς.

Ῥσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ: ψαλμὸς ἢ ὕμνος τῷ υἱῷ
Δαβίδ.

Ῥς ἔπος εἰπεῖν: ὡς φαίνεται. καὶ ὡς ἐν λόγοις εἰ-

20 πεῖν. τοῦτο τὸ σχῆμα παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ὡς
εἰπεῖν ἔπος, καὶ ὡς ἔπος φάναι, καὶ ὡς φά-
ναι ἔπος· ἔτι δὲ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, ὅλον
ὡς φάναι, ὡς εἰπεῖν· σημαίνει δὲ πάντα τὸ αὐτό.

Ῥς ἐπίπαν: ὡς ἐπιπολύ. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ, ὡς

25 πλήθει. Δίωον δὲ ὁ συγγραφεὺς πολλαχοῦ κέχρη-

ται τῇ λέξει, καὶ ἐν Ῥωμαϊκῶν ἐπτακαιδεκάτῳ·

πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως, ὡς πλήθει, τὸ μὲν

εὐτυχοῦν θρασύνεσθαι, τὸ δὲ κακοπρα-

γοῦν, μετριάξειν· καὶ τοῦτου τὸ μὲν δεδιός,

30 σωφρονεῖν· τὸ δὲ θρασοῦν, ἀκολασταί-

νειν. ἐπιπλέον δ' ἐν ἐκεῖνῳ τοῦτ' ἐφωράθη.

Καὶ ἐν τριςκαιδεκάτῳ· καίτοι πέφυκεν, ὡς

πλήθει, τὸ μὲν βέβαιον ἐκ βραδυτῆτος· τὸ

δ' ὀξύρροπον ἐκ τάχους διανοίας ὑπάρχων.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

**ΛΕΞΕΙΣ ΕΓΚΕΙΜΕΝΑΙ ΤΟΙΣ ΚΑΝΟΣΙ
ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.**

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes that this is essential for ensuring transparency and accountability in the organization's operations. The text also mentions that proper record-keeping is crucial for identifying trends and making informed decisions.

2. The second part of the document outlines the various methods and tools used to collect and analyze data. It describes how different types of data are gathered, such as through surveys, interviews, and observations. The text also discusses the importance of using appropriate statistical techniques to interpret the data correctly.

3. The third part of the document focuses on the role of technology in data management and analysis. It highlights how modern software solutions can help organizations handle large volumes of data more efficiently. The text also mentions the importance of ensuring that data is stored securely and is accessible to authorized personnel only.

4. The fourth part of the document discusses the challenges faced by organizations in implementing effective data management practices. It identifies common obstacles such as lack of resources, insufficient training, and resistance to change. The text also provides suggestions for overcoming these challenges and achieving successful outcomes.

5. The fifth part of the document concludes by summarizing the key points discussed throughout the document. It reiterates the importance of maintaining accurate records and using appropriate methods for data collection and analysis. The text also emphasizes the need for continuous improvement and adaptation to changing circumstances.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

Οπηνίκα: ὁπότ' ἂν.

Συνέπεια: σύμμιξις.

Τεκτονική: λεπτουργική.

Ἐλεγεία: ἔλεγειον μέτρον ἐστὶν ἐκ δύο πενθημιμερῶν γινόμενον.

5

Ἔπος: ὁ λόγος.

Εὐτόνως: εὐτονίας προφέρεσθαι ὥςπερ οἱ τραγωδοὶ εὐτόνως τὸν φθόγγον ποιοῦσιν.

Λυρικήν: ἡ λυρική πολήσις ἐπὶ αὐλῶν καὶ κιθαρῶν ᾄδεται.

10

Τφριμένως: ταπεινῶς.

Ἐμμελῶς: ταύτῃ καλλίστως ἐκλήθη λύρα.

Γοερωῶς: κατανυκτικῶς.

Cod. Parisin. m. 845. fol. 253 vers. — 256. Pertinet hoc glossarium ad Theodosii Alexandrini Grammaticam, cujus magnam partem a Bekkero (Anecd. III. 975 — 1061.) et separatim a Göttlingio editam habemus. Singulorum verborum sedem, ubi in editis reperiuntur, indicabo. Multa tamen desiderantur.

3. *τεκτονική*] Theod. Alex. edit. Göttl. p. 51, 13. Cod. *λεστουργική*. Zonaras: τέκτων, λεπτουργός.

4. *ἔλεγεια*] Ibid. p. 59, 10.

6. *ἔπος*] Ibid. p. 59, 16.

7. *εὐτόνως*] Ibid. p. 59, 21. Cod. *προσφέρεσθαι*.

9. *λυρικήν*] Ibid. p. 59, 24.

11. *ὀφριμένως*, *ἐμμελῶς*, *γοερωῶς*] Ibid. p. 60, 1 — 2.

- Χλιδή: τρυφή. ἔκλυσις. καὶ μαλακία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐχλιάνθαι, ἐκλελύσθαι.
- Χλιδόνας: κόσμους περὶ τοὺς βραχιόνας. καλοῦνται δὲ βραχιόλια.
- 6 Χοάς: ἐκχύσεις. ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς γινόμενα ἢ σπονδάς.
- Χοεῖον: παχὺ ἔντερον.
- Χοῖνιξ: εἶδος μέτρου.
- Χοιράδες: πέτραι. ἢ ἐξοχαί. ἢ ὄχθαι πετρῶν.
- 10 Χοιρογορύλλιος: ὕστριξ. ἀκανθόχοιρος.
- Χολάδες: τὰ ἔντερα.
- Χολήν: ὀργήν.
- Χονδροίτης: σεμίδαλις.
- Χόνδροι ἁλῶν: θρόμβοι. παχὺς ἄλς.
- 15 Χορδή: νευρά.
- Χορευτής: ἐπιστήμων.
- Χορηγία: δόσις.
- Χοροστατῶν: χοροῦ κατάρχων.
- Χόριον: τὸ κάλυμμα τὸ συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας
- 20 τοῖς βρέφεσιν.
- Χραίνων: μολύνων. μιαινων.
- Χρέμπεται: ἤχον τὸ στόμα ἀποτελεῖ. πτάρνυται.
- Χρέος: παρὰ τὸ χρεῖῶδες λέγεται.
- Χρεωκοπεῖται: . . .
- 25 Χρεῶν: εἰμαρμένον τέλος ζωῆς.
- Χρῆμα: χρήσις. Οὐκυνδίδης.
- Χρεῶν ἀποκοπαί: ὅτ' ἂν ὑπὸ τῶν πενήτων ἀφαιρεθέντα ἄφεσιν λάβωσιν.
- * Χρῆμα: πρᾶγμα. κτῆμα. πλοῦτος. οὐσία. λῆμμα.

2. Cod. ἐχλιάνθους. vitiose.

4. Cod. βραχίλια.

5. Cod. ἐν νεκροῖς.

14. Cod. παχὺ ἄλς.

19. συγγενόμενον] Suidas: συγγενώμενον.

22. Vid. Tittmannum ad Zonar. h. v. p. 1862.

παρὰ δὲ Ἀττικοῖς χρῆμα μόνον τὸ πρᾶγμα λέ-
γεται.

Χρηματίζεσθαι: πλουτεῖν.

Χρηματίζει: ἀποκρίνεται. πρᾶγμα διοικαῖ. οὕτως
Ἀππιανὸς ὁ ἱστορικὸς.

5

Χρηματίζαμενοι: πραγματευσάμενοι. καὶ χρῆμα-
τίσαι μὲν ἐστὶ, τὸ πρᾶξαι· χρῆματίζασθαι δέ,
τὸ κερδᾶναι..

* Χρῆμα: οὐ τὸ ἀργύριον λέγεται, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα.

Χρήμη: χρεία. σπάνις.

10

Χρησμός: προφητεία.

Χρηστός: ἱκανὸς ἄγαν.

* Χρήσιμον λεκτέον, οὐχὶ εὐχρηστον.

Χρησμοθεῖν: θεολογεῖν.

* Χρησμώνημα: θεολόγημα. μάντευμα.

15

Χρηστά: χρήσιμα. καλά.

Χρηῆται: δανεισταί.

Χρηστήριον: μαντεῖον.

* Χρηται: οἱ Ἀττικοί· οἱ δὲ Ἰωνεῖς, χρᾶται καὶ
ἐχρᾶτο.

20

Χροός: σῶματος.

* Χρόαν: τὸν χρῶτα. Ἀριστοφάνης.

Χρυσάμπυκας: χρυσοχαλίνους.

Χρυσάργος: χρυσοφάσγανος. ἢ χρυσοκίθαρος.

Χρυσανγοῦντα: ἀστράπτοντα. στίλβοντα.

25

Χρυσηλάκατος: ἢ καλλιτοξος. ἢ χρυσότοξος.

Χρυσήνιος: ἢ ἀπὸ μέρους καλλιδιωρος· ἐνᾶρμοςτος.

Χρυσοτόρνευτα: χρυσόγλυφα.

Χρώς: σῶμα. ἰδέα.

Χυδαῖος: εὐτελής. παμπληθής.

30

Χύδην: κεχυμένως.

Χυτή: ἡ ἐπιχέομένη τοῖς νεμοῖς γῇ.

29. Cod. εἰδέα.

32. γῇ alia manus adjecit.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Χῶμα: ὑψωμα γῆς, ὅπερ οἱ πολέμιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις προσχοῦν τὰ τεῖχη [εἰώθασιν.]

Χρωμένω: χρησιμοπονευοῦντι. χρησὸν ἐπερωτῶντι ἢ μαντευομένω.

Χῶμα χοῦν: Ἡρόδοτος ἱστοριῶν β. ἀντὶ τοῦ, γῆν ὑφοῦν.

Χωρήσατε: προσδέξασθε.

Χῶρος: τόπος.

* **Χωρίον:** τὸ ἄνευ τῆς ἐπαύλεως· ἀγρός δέ, σὺν
10 τῇ ἐπαύλει. Ἀριστοφάνης.

Χρυσῆν σειρήν: οὕτως ὑπὸ Ὀμήρου τὸν ἥλιον λεγόμενον, ἐν Θεαιτήτῳ [Πλάτων φησίν.]

* **Χρυσολαβές:** ξιφίδιον, τὸ χρυσῆν ἔχον τὴν λαβήν.

* **Χύρριον ξύλον:** ὃ προσδεσμεύονται οἱ σύες.

15 * **Χοῦς:** ἀρσενικῶς, τὸ ἐπιβαλλόμενον τῇ ὀροφῇ λεπτὸν χῶμα. Θούκυδίδης.

* **Χορτάζεσθαι:** κυρίως τὰ ὑποζύγια λέγεται. τίθεται δὲ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων.

* **Χονδρίλη:** ἄγριον λάχανον.

20 * **Χόλικας:** ἐν τῷ ἐνὶ λ' ὡς ἡμεῖς λέγουσι τοὺς τόμους τῆς γαστρος.

* **Χολλάδας:** διὰ τοῦ δύο λλ, τὰς ἐν ταῖς λαγῶσι σάρκας. οὕτως Φερεκράτης.

* **Χνοῦν:** τὸ λεπτόν τοῦ ἀχύρου. Ἀριστοφάνης.

25 **Εὐρικίδης** δὲ θηλυκῶς, τὴν χνοῦν.

* **Χναύειν:** περικυλίζειν.

* **Χναυρά:** ψαθυρά. καὶ λεπτά.

2. εἰώθασιν e Suida accessit.

12. Verba Πλάτων φησίν in Cod. desunt. Locus est apud Platonem in Theaet. Tom. I. p. 200. edit. Lips.

14. Vid. Hesych. h. v.

19. Cod. χονδρῆλαι.

22. Vid. Phrynich. App. Soph. p. 72, 21. et Meinekium ad Menandr. Rel. p. 11.

27. Cod. ψάθυρα.

- * *Χναυμάτια καὶ χναύματα*: ἃ τινες περικόμματα. καὶ ἀπλῶς τὰ λεπτὰ βρώματα.
- * *Χλιδιῶν*: τρυφῶν. καὶ *χλιδήματα*, τὰ θούμματα.
- * *Χληδός*: ὁ σωρὸς τῶν ἀποκαθαρωμάτων, ὁ ἔχων ἰλὸν τινα καὶ ἄσιν βοτανώδη καὶ φρυγανώδη. 5
- * *Χληδός*: ὃν οἱ πολλοὶ χλὰς λέγουσιν. καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα· Κρήτης ταμίας ἦξει δὲ ταχέως ἀργυρίου χληδῶν λαβών· οἶον, πλήθος καὶ σωρόν.
- * *Χρυσῇ γλῶσσᾳ*: νοεῖται τὸ ἄκρον τῆς ξιβύνης. 10
 ψιλὴν δὲ πάντοτε ποικίλην κατασκευὴν ἔχει, καὶ στέφανον, καὶ πᾶν ὅτιοῦν ἕτερον οἷας ἂν εἴη ὕλης ποικίλον ὑπάρχον· τῷ τῆς ψιλῆς ὀνόματι προσεγορεύεται ἐκ τῆς ὀκτατεύχου.

Ψ.

- Ψαλλοῖς*: χαλινοῖς. 15
- Ψάλλιγξ*: κιδάρα.
- Ψάμαθος*: παραθαλάσσιος ἄμμος· ἄμαθος γὰρ ἡ μεσόγειος.
- Ψαρόν*: εἶδος χρωμάτων.
- Ψάυει*: ἄπτεται. 20
- Ψαφαρόν*: ἐλαφρόν. ἀσθενές. κακόν. εὐθραυστον.
- Ψεδνός*: ὑραιόθριξ, μαθαρός.
- Ψελλός*: ἀσήμωτος, ἀνάρθρων λαλῶν. τραυλός.
- * *Ψεστά*: ἄλφιστα οἶνον καὶ ἐλαίον δεδευμένα. 25
- Ψευδηγόρος*: ψευδηλόγος.
- Ψευδομυθία*: ψευδολογία.
- Ψήγματα*: μικρὰ κομμάτια.
- * *Ψήνες*: μικραὶ μυῖαι. ἧ αἱ τῶν αἰγείρων θύλακες.
- Ψήρας*: ψαρούς.
- Ψήφος*: κρίσις. ἀπόφρασις. διαλαλία. 30

4. Corrige et supplé ex hoc loco Lex. Rhetor. apud Bekkerum Anecd. I. p. 315, 31.

28. Vid. Phavorin. et Etymol. M. h. v.

- Ψηφοφορία: ἡ πολλῶν ψήφους καὶ ἀποδοχή.
 Ψήχειν: καταμάσσειν.
 Ψιθυρίζειν: ἡρέμα εἰς τὸ οὐδὲ διαλέγεσθαι.
 * Ψιλόεντα: αἰθαλώδη.
 5 Ψιλοκόρη: φαλακρός.
 * Ψιλόν: γυμνόν. λιτόν. εὐτελές.
 Ψοφοδεής: δειλός. ὁ τοὺς φόφους φοβούμενος.
 Ψυκτήρ: σκευὸς, ἐνθα διανίζουσιν τὰ ποτήρια.
 Ψύξας: ψυσῆσας. ἢ ἀμβλύνας.
 10 Ψυχαγωγεῖ: παραρυθεῖται.
 * Ψυχαγωγηθέντες: ἀπατηθέντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
 Ψυχικός: σαρκικός.
 Ψυχουλκούμενος: τὴν ψυχὴν ἐλκόμενος.
 Ψυχρός: ἀσθενής.
 15 * Ψυχρολογία: ψευδολογία. ἀκαιρολογία.
 Ψώχωντες: θρύπτοντες. λεπτύνοντες.

Ω.

- Ὠαν: τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πῆξιν. ἢ τὸ
 περιστόμιον.
 Ὠγμευον: ἄενοφῶν ἐν β'. ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο.
 20 παρὰ τὸ ὄγμον, τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν
 ὁδὸν τῶν διερχόντων.
 Ὠιγνυντο: ἡνολγοντο.
 Ὠγύγιον: ἀρχαῖον. παλαιόν. ἢ ὑπερμέγεθες. ἢ διὰ
 τὸν Ὠγυγον πρῶτον ἀρξαι τῶν Θηβῶν.
 25 Ὠδέπως: οὕτω πως.
 Ὠδηκώς: οἰδήσας. ψυσῆσας.
 Ὠδίσ: ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὁδύνη.
 Ὠιστο: ὑπελάμβανεν.
 Ὠήθησαν: ἐνόμισαν.
 30 Ὠκέας: ταχέας.
 * Ὠκέιλαντες: ἐκτραπέντες.

4. Imo ψολόεντα.

19. Cod. ὄγμενον. Xenoph. Cyr. II, 4, 20: τὸ μὲν πληθὺς
 τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἱππέων ὄγμενον αὐτῷ.

- Ὁκλασαν: τὰ γόνατα ἔκαμψαν.
 Ὁκύμολος: ταχέως πορευόμενος.
 Ὁκύμωρος: ταχυθάνατος.
 Ὁκυπέτας: τοὺς ταχεῖς.
 * Ὁκυπλῶν: ταχυπλῶν. ἢ ταχυπόρων. 5
 Ὁκύπτερον: ταχυπέτη.
 Ὁκύρσοις: ταχέα ἔχων ρεύματα.
 Ὁκύς: ταχύς.
 Ὁλέκρανον: ὁ ἄγκων.
 Ὁλέναι: οἱ πῆχες τῶν χειρῶν. 10
 Ὁλεσίκαρποι: ματαιόκαρποι.
 Ὁλιγώρηται: ἐκβέβληται. ἡμάρτηται.
 * Ὁλλος: ὁ ἄλλος· ἔστι δὲ κατὰ συναίρεσιν.
 Ὁλῶσθε: ἀντὶ τοῦ, ὃ φίλε. βέλτιστε.
 Ὁμάρτησαν: ἡκολούθησαν. 15
 Ὁ μέγα θαῦμα: ὃ θαυμάσιε.
 Ὁιμην: ἐνόμισα.
 Ὁμησταί: ὡμὰ ἐσθίοντες.
 Ὁμοβόρων: ὁμοφάγων.
 Ὁμογέρων: ὁ παρ' ἡλικίαν γεγηρακὼς διὰ λύπην, ἢ 20
 συμφορὰν. καὶ πρεσβύτης, οὗ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.
 Ὁμοι: ἐπιβόημα σχετλιαστικόν.
 Ὁμοτόκησεν: ἐδυστόκησεν. ἐξέτρωσεν.
 Ὁιμῶξεν: ἐστέναξεν.
 Ὁνατο: ὠνείδισεν. ἐξεφάνλισεν. ἢ ἡγόρασεν. 25
 Ὁνησεν: ὠφέλησεν.
 Ὁνητιῶν: ἀγοραστικῶς ἔχων.
 Ὁνια: πρᾶσιμα.
 Ὁνίους: ἀγοραστούς.
 * Ὁς τὸ εἶκος: ὥς ἔχρην. ὥς ἀκόλουθον. 30
 Ὁνόμηναγ: ὠνόμασεν.
 Ὁ οὔτος: ὃ σὺ.
 Ὁπταί: ὠράθη.
 Ὁρα: κάλλος. καιροῦ τρόπος. εὐμορφία. φιλῶς δέ,

13. Vid. Philem. Lex. p. 217. v. ὠναξ.

34. Cod. " ὠρα (sic).

φροντίς· ἐνθεν ὀλίγωρον λέγομεν, τὸν ὀλίγην
φροντίδα ἔχοντα.

Ὡρα ἔτους: τὸ ἔαρ, καὶ τὸ θέρος. καιρὸς ἔτους.

Ὡραι: καιροί.

5 Ὡραῖσ μὲν η: κεκαλλωπισμένη.

Ὡραιών: τῶν πεπάνων καὶ ὠραιῶν καρπῶν.

Ὡρακιάσας: ἐκλυθεῖς. ἐκκαυθεῖς. ἢ ὠχριάσας. ὥς

Ἀριστοφάνης ἐν τῇ Εἰρήνῃ.

Ὡρεῖατο: ἐξέτεινεν.

10 Ὡρημάτων: φυλαγμάτων.

Ὡρήσονται: φυλάσσονται.

Ὡριμον: εὐκαιρον.

* Ὡρμα: διεγείρετο.

Ὡρεύεται: ὑλακτεῖ.

15 Ὡροσκόπος: ἀστρίτης σκοπεύων τὴν ὥραν.

Ὡς δὴ σφιν: ὥς δὴ αὐτοῖς.

Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ: ψαλμὸς ἢ ὕμνος τῷ υἱῷ
Δαβίδ.

Ὡς ἔπος εἰπεῖν: ὥς φαίνεται. καὶ ὥς ἐν λόγοις εἰ-

20 πεῖν. τοῦτο τὸ σχῆμα παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ὥς
εἰπεῖν ἔπος, καὶ ὥς ἔπος φάναι, καὶ ὥς φά-
ναι ἔπος· ἔτι δὲ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, ὡς
ὥς φάναι, ὥς εἰπεῖν· σημαίνει δὲ πάντα τὸ αὐτό.

Ὡς ἐπίπαν: ὥς ἐπιπολύ. λέγεται δὲ τοῦτο καί, ὥς

25 πλήθει. Δίων δὲ ὁ συγγραφεὺς πολλαχοῦ κέρη-
ται τῇ λέξει, καὶ ἐν Ῥωμαϊκῶν ἑπτακαιδεκάτῳ·
πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως, ὥς πλήθει, τὸ μὲν
εὐτυχοῦν θρασύνεσθαι, τὸ δὲ κακοπρα-
γοῦν, μετριάξειν· καὶ τούτου τὸ μὲν δεδιός,

30 σωφρονεῖν· τὸ δὲ θρασοῦν, ἀκολασταί-
νειν. ἐπιπλέον δ' ἐν ἐκείνῳ τοῦτ' ἐφωράθη.
Καὶ ἐν τριςκαιδεκάτῳ· καί τοι πέφυκεν, ὥς
πλήθει, τὸ μὲν βέβαιον ἐκ βραδυτῆτος· τὸ
δ' ὀξύρροπον ἐκ τάχους διανοίας ὑπάρχων.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

**ΛΕΞΕΙΣ ΕΓΚΕΙΜΕΝΑΙ ΤΟΙΣ ΚΑΝΟΣΙ
ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.**

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

- Οπηνίκα:** ὁπότ' ἄν.
Συνέπεια: σύμμιξις.
Τεκτονική: λεπτουργική.
Ἑλεγεια: ἑλεγεῖον μέτρον ἔστιν ἐκ δύο πενδημιμερῶν
 γινόμενον. 5
Ἔπος: ὁ λόγος.
Εὐτόνωσ: εὐτονίας προσφέρεσθαι. ὥσπερ οἱ τραγω-
 δοὶ εὐτόνωσ τὸν φθόγγον ποιοῦσιν.
Λυρικήν: ἡ λυρική ποιήσις ἐπὶ αὐλῶν καὶ κιθαρῶν
 ᾄδεται. 10
Τρυφεμένωσ: ταπεινῶς.
Ἐμμελῶσ: ταύτῃ καλλίστως ἐκλήθη λύρα.
Γοεφῶσ: κατανυκτικῶς.

Cod. Parisin. m. 845. fol. 253 vers. — 256. Pertinet hoc glossarium ad Theodosii Alexandrini Grammaticam, cujus magnam partem a Bekkero (Anecd. III. 975 — 1061.) et separatim a Göttlingio editam habemus. Singulorum verborum sedem, ubi in editis reperiuntur, indicabo. Multa tamen desiderantur.

3. τεκτονική] Theod. Alex. edit. Göttl. p. 51, 13. Cod. λεπτουργική. Zonaras: τέκτων, λεπτουργός.

4. ἑλεγεία] Ibid. p. 59, 10.

6. ἔπος] Ibid. p. 59, 16.

7. εὐτόνωσ] Ibid. p. 59, 21. Cod. προσφέρεσθαι.

9. λυρικήν] Ibid. p. 59, 24.

11. τρυφεμένωσ, ἑμμελῶσ, γοεφῶσ] Ibid. p. 60, 1 — 2.

- Ἄρκη: δρεπάνη.
 Δίωv: ὄνομα κύριον.
 Πέλοψ: ὄνομα κύριον. υἱὸς Ταντάλου.
 Κλειώ: ὄνομα κύριον.
 5 Ἐλιξ: ὁ βλαστὸς τῆς ἀμπέλου.
 Λαῖλαψ: ἡ συστροφή τοῦ ἀνέμου.
 Δέπας: τὸ ποτήριον.
 Δόρυ: τὸ κοντάριον.
 Καταχρηστικῶς: παρὰ συνήθειαν.
 10 Ἡρώς: ὁ γενναῖος. ἡ ἡμίθεος.
 Ἄρης: ὁ πόλεμος.
 Περαιοῖ: τελειοί.
 Προσηγορία: ὁμωνυμία.
 Ἕνιοι: τινές.
 15 Γαίητις: ὁ γῆϊνος.
 Τῤῥάας: ὄνομα κύριον. ἐξ οὗ ὁ Πιττακός, ὁ υἱὸς
 αὐτοῦ, Τῤῥάδιος ἐκλήθη.
 Ἀδραστινή: ὄνομα κύριον θυγατρὸς Ἀδράστου.
 Ἀνδρωπίσκος: ὁ κίρκος.
 20 Λίθαξ: ὁ μικρὸς λίθος.
 Μειρακύλλιον: τὸ μικρὸν παιδίον.
 Θέων: ὄνομα κύριον.
 Μέμνων: ὄνομα κύριον.
 Ὀμώνυμον: ὁμοιον.
 25 Φάσγανον: τὸ ὄξυ ξίφος.
 Τισαμενός: ὄνομα κύριον. συνέβη γὰρ κατὰ τὸν τῆς
 γεννήσεως αὐτοῦ καιρὸν τὴν πόλιν μεγάλην τιμωρίαν
 ὑπομείναι, καὶ γεννηθέντα ὀνομασθῆναι Τισαμενόν· ἐκ
 τοῦ τίω, τὸ τιμωρῶ· ὁ ἐν μεγάλῃ τιμωρίᾳ γεννηθείς.

4. Κλειώ] Ibid. p. 125, 13.

5. Ἐλιξ] Ibid. p. 125, 16. et ibidem λαῖλαψ.

12. Cod. περαιοί.

17. Τῤῥάδιος] Vid. Callim. Epigr. I. 2. et VV. DD. ad Hesych. h. v.

18. Ἀδραστινή] Theod. Gram. p. 66, 23. Cod. Ἀδρηστινή.

26. Aliter Etymol. M. in v. Τισάμενος pag. 639. edit. Lips.

Μεγαπένθης: ὁμοίως καὶ οὗτος ἀνομάσθη. μέγαλον
γὰρ πένθους γενομένου τῇ πόλει ἐν τῇ γεννήσει
αὐτοῦ, ἐπέθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μεγαπένθης.

Ἐνοσίχθων: ὁ σείων τὴν γῆν. αὐτὸν δὲ λέγουσιν
εἶναι τὸν Ποσειδῶνα.

5

Φρόξ: ὄνομα ἔθνους· ἐξ οὗ καὶ Φρυγία.

Γαλάτης: ὄνομα ἔθνους· ἐξ οὗ καὶ Γαλατία.

Πηλίκος: ποταπός.

Ἄρδω: ποτίζω.

Ἀντιγουνίζω: τὰ τοῦ Ἀντιγόνου φρονᾷ.

10

Ἀνύω: πρᾶττω.

Νύσσω: κάμπτω· ἐξ οὗ καὶ νύσσα, ὁ καμπτήρ.

Ἰππεύω: ἱππάζομαι.

Ἀλέξω: βοηθῶ.

Τόφρα: ἄχρη. ἔως.

15

Πύξ: ὁ γρόνθος.

Δάξ: τὸ λάκτισμα.

Μάλιστα: ἐξαιρέτως.

Ἀμυδισ: ὁμοῦ.

Δηλαδῆ: δῆλον ὅτι.

20

Ἰστέον: γνωτὸν ἔστω.

Ἐπ' ἄπειρον: ἐπιπολύ.

Κεχηνώς: ἀποκεχωρισμένος. διεσχισμένος.

Εἰώθασιν: ἐξ ἔθους ἔχουσιν.

Σόλων: σημαίνει τρία· ὄνομα κύριον, καὶ τὸ ὄρος. 25
σημαίνει καὶ τὸν δίσκον.

Σέρηνος: ὄνομα κύριον.

Ῥας: ὄνομα ἔθνους· λέγονται δὲ οἱ Βοιωτοί.

Σιμόεις: ὄνομα κύριον.

Νᾶες: αἱ νῆες.

30

8. ποταπός] Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 56 sq. et Philem.

Lex. p. 97. v. ποδαπός.

27. Vid. Suid. h. v.

28. Ῥας] Theod. Gram. p. 109, 30. et apud Bekk. p. 975, 3.

29. Σιμόεις] Bekk. p. 975, 15.

30. νᾶες] Bekk. p. 976, 6.

Χῶμα: ὑψωμα γῆς, ὅπερ οἱ πολέμιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις προσχοῦν τὰ τεῖχη [εἰώθασιν.]

Χρωμένω: χρησιμοπνευστοῦντι. χρησμένον ἐπερωτῶν ἢ μαντευομένω.

Ἡ Χῶμα χοῦν: Ἡρόδοτος ἱστοριῶν β'. ἀντὶ τοῦ, γῆν ὑφοῦν.

Χωρήσατε: προσδέξασθε.

Χῶρος: τόπος.

* **Χωρίον:** τὸ ἄνευ τῆς ἐπαύλεως· ἀγρὸς δέ, σὺν
10 τῇ ἐπαύλει. Ἀριστοφάνης.

Χρυσῆν σειρήν: οὕτως ὑπὸ Ὀμήρου τὸν ἥλιον λεγόμενον, ἐν Θεαιτήτῳ [Πλάτων φησίν.]

* **Χρυσολαβές:** ξιφίδιον, τὸ χρυσῆν ἔχον τὴν λαβήν.

* **Χύρῳιον ξύλον:** ᾧ προσδεσμεύονται οἱ σύες.

15 * **Χοῦς:** ἀρσενικῶς, τὸ ἐπιβαλλόμενον τῇ ὀροφῇ λεπτόν χῶμα. Θούκυνδιδης.

* **Χορτάξασθαι:** κυρίως τὰ ὑποζύγια λέγεται. τίθεται δὲ καὶ ἐπ' ἀνδράπων.

* **Χονδρίλη:** ἄγριον λάχανον.

20 * **Χόλικας:** ἐν τῷ ἐνὶ λ' ὥς ἡμεῖς λέγουσι τοὺς τώμους τῆς γαστρος.

* **Χολλάδας:** διὰ τοῦ δύο λλ, τὰς ἐν ταῖς λαγύς σάρκας. οὕτως Φερικράτης.

* **Χνοῦν:** τὸ λεπτόν τοῦ ἀχύρου. Ἀριστοφάνης.

25 **Εὐριπίδης** δὲ θηλυκῶς, τὴν χνοῦν.

* **Χναύειν:** περιχνίζειν.

* **Χναυρά:** ψαθυρά. καὶ λεπτά.

2. εἰώθασιν e Suida accessit.

12. Verba Πλάτων φησίν in Cod. desunt. Locus est apud Platonem in Theaet. Tom. I. p. 200. edit. Lapa.

14. Vid. Hesych. h. v.

19. Cod. χονδρίλαι.

22. Vid. Phrynich. App. Soph. p. 72, 21. et Meinelium ad Menandr. Rel. p. 11.

27. Cod. ψάθυρα.

- * *Χναυμάτια καὶ χναύματα*: ἅ τινες περικόμματα. καὶ ἀπλῶς τὰ λεπτὰ βρώματα.
- * *Χλιδιᾶν*: τρυφᾶν. καὶ *χλιδήματα*, τὰ θρόνυματα.
- * *Χληθός*: ὁ σωρός τῶν ἀποκαθαρωμάτων, ὁ ἔχων ἰλὸν τινα καὶ ἄσιν βοτανώδη καὶ φρυγανώδη. 5
- * *Χληθός*: ὃν οἱ πολλοὶ χλᾶς λέγουσιν. καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα· Κορήτης ταμίας ἦξει δὲ ταχέως ἀργυρίου χληθῶν λαβών· οἶον, πληθὸς καὶ σωρόν.
- * *Χρυσῇ γλῶσσᾳ*: νοεῖται τὸ ἄκρον τῆς ξιβύνης. 10
 ψιλὴν δὲ πάντοτε ποικίλην κατασκευὴν ἔχει, καὶ στέφανον, καὶ πᾶν ὅτιοῦν ἕτερον οἷας ἂν εἴη ὕλης ποικίλον ὑπάρχον· τῷ τῆς ψιλῆς ὀνόματι προσαγορεύεται ἐκ τῆς ὀκτατεύχου.

Ψ.

- Ψαλλοῖς*: χαλινοῖς. 15
- Ψάλτιγξ*: κιδάρα.
- Ψάμαθος*: παραθαλάσσιος ἄμμος· ἄμαθος γὰρ ἡ μεσόγειος.
- Ψαρόν*: εἶδος χρωμάτων.
- Ψάυει*: ἄπτεται. 20
- Ψαφαρόν*: ἐλαφρόν. ἀσθενές. κακόν. εὐθραυστον.
- Ψεδνός*: ἄραιοδριξ, μαδαρός.
- Ψελλός*: ἀσήμωτος, ἀνάρθρως λαλῶν. τραυλός.
- * *Ψεστά*: ἄλφιστα οἶνον καὶ ἐλαίον δεδευμένα. 25
- Ψευδηγόρος*: ψευδηλόγος.
- Ψευδομυθία*: ψευδολογία.
- Ψήγματα*: μικρὰ κομμάτια.
- * *Ψήνες*: μικρὰ μνία. ἢ αἱ τῶν αἰγείρων θύλακες.
- Ψήρας*: ψαρούς.
- Ψήφος*: κρίσις. ἀπόφασις. διαλαλιά. 30

4. Corrige et supplé ex hoc loco Lex. Rhetor. apud Bekkerum Anecd. I. p. 315, 31.

28. Vid. Phavorin. et Etymol. M. h. v.

Ψηφοφορία: ἡ πολλῶν ψήφους καὶ ἀποδοχή.

Ψήχειν: καταμάσσειν.

Ψιθυρίζειν: ἡρέμα εἰς τὸ οὐς διαλέγεσθαι.

* Ψιλόεντα: αἰθαλώδη.

5 Ψιλοκόρης: ψαλακρός.

* Ψιλόν: γυμνόν. λιτόν. εὐτελές.

Ψοφοδεής: δειλός. ὁ τοὺς φόφους φοβούμενος.

Ψυκτήρ: σκεῦος, ἐνθα διανίξουσιν τὰ ποτήρια.

Ψύξας: ψυήσας. ἢ ἀμβλύνας.

10 Ψυχαγωγεῖ: παραμυθεῖται.

* Ψυχαγωγηθέντες: ἀπατηθέντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

Ψυχικός: σαρκικός.

Ψυχουλκούμενος: τὴν ψυχὴν ἐλκόμενος.

Ψυχρός: ἀσθενής.

15 * Ψυχρολογία: ψευδολογία. ἀκαιρολογία.

Ψώχωντες: θρούπτοντες. λεπτύνοντες.

Ω.

* Ωαν: τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πῆξιν. ἢ τὸ περιστόμιον.

* Ωγμευόν: Ξενοφῶν ἐν β'. ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο.

20 παρὰ τὸ ὄγμον, τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεωριζόντων.

* Ωιγνυντο: ἡνοίγοντο.

* Ωγύγιον: ἀρχαῖον. παλαιόν. ἢ ὑπερμέγεθες. ἢ διὰ τὸν Ωγυγον πρῶτον ἀρξαι τῶν Θηβῶν.

25 * Ωδέπως: οὕτω πως.

* Ωιδηκώς: οἰδήσας. ψυήσας.

* Ωδῖς: ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὁδύνη.

* Ωιστο: ὑπελάμβανεν.

* Ωιήθησαν: ἐνόμισαν.

30 * Ωκέας: ταχέας.

* Ωκείλαντες: ἐκτραπέντες.

4. Imo ψολόεντα.

19. Cod. ὄγμενον. Xenoph. Cyr. II, 4, 20: τὸ μὲν πλήθος τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἱππέων ὄγμενον αὐτόφ.

Ὁκλασαν: τὰ γόνατα ἔκαμψαν.
 Ὁκύμολος: ταχέως πορευόμενος.
 Ὁκύμορος: ταχυθάνατος.
 Ὁκυπέτας: τοὺς ταχεῖς.
 * Ὁκυπλόων: ταχυπλόων. ἢ ταχυπόρων. 5
 Ὁκύπτερον: ταχυπέτη.
 Ὁκύρσος: ταχέα ἔχων θεύματα.
 Ὁκύς: ταχύς.
 Ὁλέκρανον: ὁ ἀγκών.
 Ὁλέναι: οἱ πήγεις τῶν χειρῶν. 10
 Ὁλεσίκαρποι: ματαιόκαρποι.
 Ὁλιγώρηται: ἐκβέβληται. ἡμάρτηται.
 * Ὁλλος: ὁ ἄλλος· ἔστι δὲ κατὰ συναιρέσειν.
 Ὁ λῶσθε: ἀντὶ τοῦ, ὦ φίλε. βέλτιστε.
 Ὁμάρτησαν: ἡκολούθησαν. 15
 Ὁ μέγα θαῦμα: ὦ θαυμάσια.
 Ὁμιην: ἐνόμισα.
 Ὁμησταί: ὡμὰ ἐσθίοντες.
 Ὁμοβόρων: ὡμοφάγων.
 Ὁμογέρον: ὁ παρ' ἡλικίαν γεγηρακὼς διὰ λύπην, ἢ 20
 συμφορὰν, καὶ πρέσβυτης, οὗ ἢ κεφαλῇ οὐκ ἐπολιώθη.
 Ὁμοι: ἐπιρροήμα σχετλιαστικόν.
 Ὁμοτόκησεν: ἐδυστόκησεν. ἐξέτρωσεν.
 Ὁμιώξεν: ἐστέναξεν.
 Ὁνατο: ὠνειδίσειν. ἐξεφάνλισεν. ἢ ἡγόρασεν. 25
 Ὁνησεν: ὠφέλησεν.
 Ὁνητιῶν: ἀγοραστικῶς ἔχων.
 Ὁνια: πράσιμα.
 Ὁνίλους: ἀγοραστούς.
 * Ὁς τὸ εἶκος: ὡς ἐχορῆν. ὡς ἀκόλουθον. 30
 Ὁνόμηναν: ὠνόμασεν.
 Ὁ οὔτος: ὦ σύ.
 Ὁπται: ὠράθη.
 Ὁρα: κάλλος. καιροῦ τρόπος. εὐμορφία. ψιλῶς δέ,

13. Vid. Philem. Lex. p. 217. v. ὠναξ.

34. Cod. " ὠρα (sic).

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

- Οπηνίκα:** ὁπότ' ἄν.
Συνέπεια: σύμμιξις.
Τεκτονική: λεπτουργική.
Ἑλεγεία: ἑλεγεῖον μέτρον ἐστὶν ἐκ δύο πενθημιμερῶν
 γινόμενον. 5
Ἔπος: ὁ λόγος.
Εὐτόνως: εὐτονίας προφέρεσθαι· ὥσπερ οἱ τραγω-
 δοὶ εὐτόνως τὸν φθόγγον ποιοῦσιν.
Λυρικήν: ἡ λυρική ποιήσις ἐπὶ αὐλῶν καὶ κιθαρῶν
 ᾄδεται. 10
Τφειμένως: ταπεινῶς.
Ἐμμελῶς: ταύτη καλλίστως ἐκλήθη λύρα.
Γοερωῶς: κατανυκτικῶς.

Cod. Parisin. m. 845. fol. 253 vers. — 256. Pertinet hoc glossarium ad Theodosii Alexandrini Grammaticam, cujus magnam partem a Bekkero (Anecdot. III. 975—1061.) et separatim a Göttlingio editam habemus. Singulorum verborum sedem, ubi in editis reperiuntur, indicabo. Multa tamen desiderantur.

3. τεκτονική] Theod. Alex. edit. Göttl. p. 51, 13. Cod. λεπτουργική. Zonaras: τέκτων, λεπτουργός.

4. ἑλεγεία] Ibid. p. 59, 10.

6. Ἔπος] Ibid. p. 59, 16.

7. εὐτόνως] Ibid. p. 59, 21. Cod. προσφέρεσθαι.

9. λυρικὴν] Ibid. p. 59, 24.

11. ὀφειμένως, ἑμμελῶς, γοερωῶς] Ibid. p. 60, 1—2.

Ἄρκη: δρεπάνη.

Δίων: ὄνομα κύριον.

Πέλοψ: ὄνομα κύριον. υἱὸς Ταντάλου.

Κλειώ: ὄνομα κύριον.

5 Ἐλιξ: ὁ βλαστὸς τῆς ἀμπέλου.

Λαῖλαψ: ἡ συστροφή τοῦ ἀνέμου.

Δέπας: τὸ ποτήριον.

Δόρυ: τὸ κοντάριον.

Καταχρηστικῶς: παρὰ συνήθειαν.

10 Ἡρως: ὁ γενναῖος. ἢ ἡμίθεος.

Ἄρης: ὁ πόλεμος.

Περαιοῖ: τελειοῖ.

Προσηγορία: ὁμωνυμία.

Ἐνιοι: τινές.

15 Γαίηϊος: ὁ γήϊνος.

Ῥῥάξ: ὄνομα κύριον. ἐξ οὗ ὁ Πιττακός, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, Ῥῥάδιος ἐκλήθη.

Ἀδραστινή: ὄνομα κύριον θυγατρὸς Ἀδράστου.

Ἀνθρωπίσκος: ὁ πύθηκος.

20 Λίδαξ: ὁ μικρὸς λίθος.

Μειρακύλλιον: τὸ μικρὸν παιδίον.

Θέων: ὄνομα κύριον.

Μέμνων: ὄνομα κύριον.

Ὀμώνυμον: ὅμοιον.

25 Φάσγανον: τὸ ὀξύ ξίφος.

Τισαμενός: ὄνομα κύριον. συνέβη γὰρ κατὰ τὸν τῆς γεννήσεως αὐτοῦ καιρὸν τὴν πόλιν μεγάλην τιμωρίαν ὑπομείναι, κατ' ἐκείνην ὀνομασθῆναι Τισαμενόν· ἐκ τοῦ τίω, τὸ τιμωρῶ· ὁ ἐν μεγάλῃ τιμωρίᾳ γεννηθεὶς.

4. Κλειώ] Ibid. p. 125, 13.

5. Ἐλιξ] Ibid. p. 125, 16. et ibidem λαῖλαψ.

12. Cod. περσοῖ.

17. Ῥῥάδιος] Vid. Callim. Epigr. I. 2. et VV. DD. ad Hesych. h. v.

18. Ἀδραστινή.] Theod. Gram. p. 66, 23. Cod. Ἀδραστίνη.

26. Aliter Etymol. M. in v. Τισάμενος pag. 639. edit. Lips.

Μεγαπένθης: ὁμοίως καὶ οὗτος ὠνομάσθη. μεγάλου
γὰρ πένθους γενομένου τῇ πόλει ἐν τῇ γεννήσει
αὐτοῦ, ἐπέθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μεγαπένθης.

Ἐνοσίχθων: ὁ σείων τὴν γῆν. αὐτὸν δὲ λέγουσιν
εἶναι τὸν Ποσειδῶνα.

5

Φρόξ: ὄνομα ἔθνους· ἐξ οὗ καὶ Φρυγία.

Γαλάτης: ὄνομα ἔθνους· ἐξ οὗ καὶ Γαλατία.

Πηλίκος: ποταπός.

Ἄρδω: ποτίζω.

Ἀντιγονίζω: τὰ τοῦ Ἀντιγόνου φρονῶ.

10

Ἀνύω: πρᾶττω.

Νύσσω: κάμπτω· ἐξ οὗ καὶ νύσσα, ὁ καμπτήρ.

Ἰππεύω: ἱππάζομαι.

Ἀλέξω: βοηθῶ.

Τόφρα: ἄχρη. ἔως.

15

Πύξ: ὁ γρόνθος.

Λάξ: τὸ λάκτισμα.

Μάλιστα: ἐξαιρέτως.

Ἄμυδις: ὁμοῦ.

Δηλαδῆ: δηλὸν ὅτι.

20

Ἰστέον: γνωτὸν ἔστω.

Ἐπ' ἄπειρον: ἐπιπολύ.

Κεχηνώς: ἀποκεχωρισμένος. διεσχισμένος.

Εἰώθασιν: ἐξ ἔθους ἔχουσιν.

Σόλων: σημαίνει τρία ὄνομα κύριον, καὶ τὸ ὄρος. 25
σημαίνει καὶ τὸν δίσκον.

Σέρῃνος: ὄνομα κύριον.

Ῥας: ὄνομα ἔθνους· λέγονται δὲ οἱ Βοιωτοί.

Σιμόεις: ὄνομα κύριον.

Νᾶες: αἱ νῆες.

30

8. ποταπός] Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 56 sq. et Philem.

Lex. p. 97. v. ποδαπός.

27. Vid. Suid. h. v.

28. Ῥας] Theod. Gram. p. 109, 30. et apud Bekk. p. 975, 3.

29. Σιμόεις] Bekk. p. 975, 15.

30. νᾶες] Bekk. p. 976, 6.

- Τρώς: ὄνομα κύριον. ὃς καὶ τὴν Τρωάδα κτίσας· οἱ
 ἐκεῖ κατοικοῦντες Τρῶες ἐκλήθησαν.
 Κύπρις: ἐπώνυμον Ἀφροδίτης.
 Κοχλίας: ὁ στρογγυλοειδὴς τόπος.
 5 Αἰνείας: ὄνομα κύριον.
 Ἑρμείας: ὄνομα κύριον βασιλέως.
 Μήδεια: ὄνομα πόλεως.
 Μάσθλης: ὁ λῶρος.
 Μόργης: ὄνομα ἔθνους.
 10 Μέλης: ὄνομα ποταμοῦ.
 Μηριόνης: ὄνομα κύριον.
 Θύτης: ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ θύειν.
 Ἀγκυλοχεΐλης: ὁ ἐπικάμπη ἔχων τὰ χεῖλη, ὡς
 ἐπὶ τοῦ ἱέρακος.
 15 Πάρις: ὄνομα κύριον· ὁ Ἀλέξανδρος.
 Ἄδωνις: ὁ Ἄιδης.
 Μέμφις: ὄνομα κύριον.
 Χαρίεις: ὁ ἐπιχαρής.
 Εὐγέρως: ὁ καλῶς γεγηρακώς.

1. Τρώς] Bekk. p. 976, 12.

3. Κύπρις] Ibid. p. 976, 16.

4. κοχλίας] Ibid. p. 976, 20. Theod. Gram. p. 110, 8. 13

5. 6. Αἰνείας. Ἑρμείας] Theod. Gram. 110, 26. Αἰνείας, Ἄνδρείας.

7. Μήδεια] Bekk. p. 976, 30.

8. μάσθλης] Ibid. p. 978, 10.

9. Μόργης] Ibid. p. 978, 10.

10. Μέλης] Cod. Μήλας. Bekk. p. 978, 11: Μίλητος, quod fortasse mutandum est in Μέλητος. Meles est celeberrimus Smyrnae fluvius. Vid. Pausan. VII, 5, 3 et 12.

11 - 12. Μηριόνης, Θύτης, ἀγκυλοχεΐλης] Bekk. p. 978, 18. 20, 33.

15 - 17. Πάρις, Ἄδωνις, Μέμφις] Bekk. p. 980, 21. 23. Theod. Gram. p. 113, 9. 14.

18 - 19. χαρίεις, εὐγέρως] Bekk. p. 981, 24. 33. Theod. Gram. p. 114, 3. Interpretamentum ἐπιχαρής mutandum est in ἐπίχαρις.

Τίξεσι: τοῖς υἱοῖς.

Ἠδύς: ὁ γλυκύς.

Πῆχυσ: εἶδος μέτρου.

Ὠκύς: ὁ ταχύς.

Χροῦς: τὸ σῶμα. καὶ ἡ χροιά. 5

Πλακόεις: ὁ πλακώδης τόπος.

Ἀπτώς: ὁ μὴ πτοηθεὶς.

Ἀγνώς: ὁ μὴ γινῶσιν ἔχων.

Μίνως: ὄνομα κύριον.

Νέπως: ὄρος. ἡ ἰχθὺς· ἀπὸ τοῦ ^{νε} στερητικοῦ, καὶ 10
τοῦ πούς.

Εἴλως: ὁ δοῦλος. ὁ κακοπαθῶν.

Νεώς: ὁ ναός.

Τίρυνς: ὄνομα πόλεως.

Μάκαρς: ὁ μακάριος. 15

Δᾶεϛ: ὁ ἀνδράδελφος.

Ἀλκμάν: ὄνομα κύριον.

Παίαν: εἶδος ῥόδης, ἀπὸ τοῦ παύειν τὴν μανίαν.

Τιτάν: ὄνομα ἔθνους.

Πάν: ὄνομα κύριον. 20

Σωλήν: τὸ σωληνάριον.

1. Cod. ἡέσει. Bekk. p. 982, 23.

2-3. ἡδύς, πῆχυσ] Bekk. p. 982, 26. et 983, 7. Theod. Gram. p. 114, 27. et 115, 25.

4. ὠκύς] Bekk. p. 982, 27.

5. χροῦς] Bekk. p. 983, 17. Theod. Gram. p. 116, 7.

6. πλακόεις] Scribe πλακοῦς. Bekk. p. 983, 26.

7-12. ἀπτώς, ἀγνώς, Μίνως, νέπως, εἴλως] Bekk. p. 984, 11. 20. 21. Theod. Gram. p. 117, 5. 14. 15.

13. νεώς] Bekk. p. 984, 31.

14-15. Τίρυνς, μάκαρς] Bekk. p. 985, 28. 29. Theod. Gram. p. 118, 6. 7. De voce μάκαρς vid. Bast. ad Gregor. Corinth. p. 574 sq.

16. δᾶεϛ] Bekk. p. 986, 16.

17-20. Ἀλκμάν, Παίαν, Τιτάν, Πάν] Bekk. p. 986, 11. 13. Theod. Gram. p. 118, 12. 15.

21. σωλήν] Bekk. p. 986, 23. Theod. Gram. p. 118, 17.

Τέρην: ὁ ἀπαλὸς καὶ τρυφερός.

Γέρην: ὄνομα κύριον.

Μόσυν: τὸ τεῖχος.

Ίέρων: ὄνομα κύριον.

5 Περικτίων: ὄνομα ἔθνους.

Ξενοφῶν: ὁ ἐν τοῖς ξένοις τόποις φρονεούμενος.

Τυφῶν: ὁ τυφῶς. ἢ ὁ μέγας ἄνεμος.

Θώραξ: πύργος τειχῶν. ἢ ὄπλον πολεμικόν.

Ταῶν: τὸ παῶνιον.

10 Ἀγλαοφῶν: ὄνομα κύριον.

Πίδαξ: ἡ πηγὴ.

Βουπλήξ: τὸ βούκεντρον.

Οἰστροπλήξ: ὁ τῇ μανίᾳ πεπληγῶς.

Τέττιξ: ἀηδὼν.

15 Ὀμηλιξ: συνηλικιώτης. τῆς αὐτῆς ἡλικίας.

Δοῖδυξ: τὸ τινακτάριον.

Βέβρυξ: Ἑλλην.

Ἄμπυξ: τὸ κεφαλοδέσμιον. ἢ τὴν περικεφαλαίαν.

Βῶξ: εἶδος ζῴου.

20 Πτώξ: ὁ λαγῶς.

1 - 2. *τέρην, Γέρην*] Bekk. p. 987, 1. 5. Theod. Gram. p. 119, 4.

3. *μόσυν*] Bekk. p. 987, 27.

4. *Ίέρων*] Bekk. p. 988, 5. Theod. Gram. p. 119, 20.

5. *Περικτίων*] Bekk. p. 988, 31.

6 - 7. *Ξενοφῶν, Τυφῶν*] Bekk. p. 989, 15. 19. Theod. Gram. p. 120, 19.

9 - 10. *ταῶν, Ἀγλαοφῶν*] Bekk. p. 989, 16. 18.

8 et 11. *Θώραξ, Πίδαξ*] Bekk. p. 990, 1. 3. Theod. Gram. p. 121, 1.

12 - 13. *βουπλήξ, οἰστροπλήξ*] Bekk. p. 990, 21. Theod. Gram. p. 121, 26.

14 - 15. *τέττιξ, ὀμηλιξ*] Bekk. p. 991, 1. 2. Theod. Gram. p. 121, 31.

16 - 18. *δοῖδυξ, Βέβρυξ, ἄμπυξ*] Bekk. p. 991, 13. 17. Theod. Gram. p. 122, 4. Cod. *τηνακτάριον*.

19 - 20. *βῶξ, πτώξ*] Cod. *πτῶξ*. Bekk. p. 991, 24. 25. Theod. Gram. p. 122, 6. 8.

<i>Αἰθήρ</i> : ὁ ἐν τῷ ὕψει ἀήρ.	
<i>Ἐλατήρ</i> : ὁ ἡνίοχος.	
<i>Σπινθήρ</i> : ὁ μικρὸς ἄνδραξ.	
<i>Ἐλευθήρ</i> : ὁ ἀπὸ ξένης παραγεγονώς.	
<i>Πίληρ</i> : ὄνομα ὄρους.	5
<i>Φράτηρ</i> : ὁ συγγενής.	
<i>Ἐρίληρ</i> : ἄγαν εὐάρεστος.	
<i>Πάνθηρ</i> : ὄνομα κύριον.	
<i>Κέλωρ</i> : ὁ υἱός.	
<i>Μέντωρ</i> : ὄνομα κύριον.	10
<i>Πέλωρ</i> : τὸ σημεῖον.	
<i>Κύκλωψ</i> : ὄνομα κύριον.	
<i>Δαίλαψ</i> : ἡ συστροφή τοῦ ἀνέμου.	
<i>Κίνυψ</i> : ὄνομα ποταμοῦ. ἧ ὁ ποικίλος.	
<i>Ἄραψ</i> : ὄνομα ἔθνους.	15
<i>Χάλυψ</i> : ὄνομα ἔθνους.	

Περὶ θηλυκῶν.

<i>Μοῦσα</i> : ὄνομα κύριον θεᾶς.	
<i>Μαῖα</i> : ἡ μάμη.	
<i>Σφαῖρα</i> : τὸ στρογγυλοειδές.	
<i>Ἄελλα</i> : ἄνεμος. πνοή.	20
<i>Λήδα</i> : ὄνομα κύριον.	

1-4. *αἰθήρ*, *ἐλατήρ*, *σπινθήρ*, *ἐλευθήρ*] *Bekk.* p. 991, 32. et 992, 1. 3. 4. *Theod. Gram.* p. 122, 25.

5-8. *Πίληρ*, *φράτηρ*, *ἐρίληρ*, *Πάνθηρ*] *Bekk.* p. 992, 10. 12. 13. 14. *Theod. Gram.* p. 123, 7. 11. 13. 18.

9-11. *κέλωρ*, *Μέντωρ*, *πέλωρ*] *Bekk.* p. 992, 22. 23. *Theod. Gram.* p. 123, 25.

12-16. *Bekk.* p. 992, 30. 32. 33. *Theod. Gram.* p. 124, 4. 10. *Κίνυψ* fluvius Libyae. Vid. Herodot. IV. 175. Pomp. Mel. I, 7, 6. Aliae formae sunt *Κίνυφος* et *Κινύφιος* (?). Vid. Suid. et Phavorin. h. v. et Tzetz. ad Lycophr. v. 885. Alteram partem interpretamenti, ἧ ὁ ποικίλος, Suidas, Zonaras, et Phavorinus ad v. *Κινίφος* proferunt.

17-19. *Bekk.* p. 993, 8. *Theod. Gram.* p. 126, 23. et 127, 1. 6. Cod. *μάμη*, ut e nostro Cod. citatum est in not. ad Hesych. v. *μαῖα*.

20-21. *ἄελλα*, *Λήδα*] *Bekk.* p. 993, 13.

- Τρήρων: ἡ δεيلή περιστερά.
 Μήκων: εἶδος βοτάνης.
 Ἀνθηδών: ὄνομα πόλεως.
 Ὀλοσσών: ὄνομα πόλεως.
 5 Ἀύλαξ: τὸ ἀπόσχιμα τῆς γῆς.
 Δίπλαξ: διπλοῖς. διπλῇ.
 Πήληξ: τὸ κασσίδιον.
 Χάλιξ: τὸ χαλίκιον.
 Δάταξ: ἡ μεγάλη σταγών.
 10 Ἀλξ: ἡ δύναμις.
 Λύξ: ὁ κλιγισμός.
 Δημήτηρ: ὄνομα θεᾶς· ἔστι δὲ ἑφορος τῆς γῆς.
 Φιλότης: ἡ φίλια.
 Μηνις: ἡ ὀργή. ξρις.
 15 Ἐρις: ἡ φιλονεικία.
 Ὀνωνις: εἶδος φντοῦ.
 Ἀγυρις: τὸ ἄθροισμα.
 Πίτυς: ἡ ἐλάτη· ἐξ οὗ καὶ τὰ πιτύκια.
 Χέλυσ: ἡ κιθάρα.
 20 Κόρυς: ἡ περιεσφαλαία.
 Κώμυς: ἡ δεσμὶς τοῦ χόρτου.
 Ὀϊζύς: ὁ ἐπίπνονος καὶ ταλαίπωρος.
 Ἐριννύς: ὄνομα δαίμονος τιμωρητικοῦ.
 Αἰδώς: ἡ αἰσχύνη.
 25 Ἐως: ἡ ἡμέρα.

1-2. τρήρων, μήκων] Bekk. p. 995, 11. 15. Theod. Gram. p. 128, 31.

3-4. Ἀνθηδών, Ὀλοσσών] Bekk. p. 995, 16. 17.

5-9. Bekk. p. 995, 24 — 26. Theod. Gram. p. 129, 12. Cod. πήληξ: τὸ κασσίδιον et χάλυξ: τὸ χαλίκιον. Suidas: χάλιξ: μικρὸν λιθίδιον.

10-11. ἄλξ, λύξ] Bekk. p. 996, 7. 8. Theod. Gram. p. 129, 24. Vid. Hesych. v. λύξ, et ibid. not.

12. Δημήτηρ] Bekk. p. 996, 20. Theod. Gram. p. 130, 2.

13. φιλότης] Bekk. p. 997, 8. Theod. Gram. p. 130, 10.

14-17. Bekk. p. 997, 19. 22. 24. Theod. Gram. p. 130, 14. 19.

18-23. Bekk. p. 998, 1. 4. 8. Theod. Gram. p. 131, 1. 4.

Κῶς: ὄνομα πόλεως.

Ἄλως: τὴν ἄλωνα σημαίνει, καὶ τὸ νεφροειδές.

Τὰ οὐδέτερα.

Λιπόπατρις: ὁ τὴν πατρίδα καταλιπών.

Ἄλειφαρ: τὸ ἄλειμμα.

Δῶμα: τὸ οἶκημα.

5

Πῶϋ: τὸ πολύνιον.

Ἀστεως: πόλεως.

Κτέαρ: κτήμα.

Ἀέλεαρ: φάρμακον.

Οὐθαρ: ὁ μαζός.

10

Στέαρ: τὸ λίπος.

Φρέαρ: ἡ πηγή.

Ὀνειαρ: ὠφέλιμον. ἀγαθόν.

Τέκμωρ: σημεῖον. τέλος.

Ἐλωρ: τὸ ἐπιθύμημα.

15

Οἱ τόνοι.

Ῥπεξαιρείσθωσαν: μετατιθέσθωσαν.

Ἰᾶς: καὶ μιᾶς, κατὰ πλεονασμόν.

Κῆρος: σημαίνει τὴν ψυχὴν· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ
κέαρος.

24-2. Bekk. p. 998, 15. 20. Theod. Gram. p. 131, 9. 14.
Cod. ἀλώς.

3. λιπόπατρις] Bekk. p. 999, 7.

4. ἄλειφαρ] Bekk. p. 999, 15. ἄλειφα. Cod. ἄλιφαρ.

5. δῶμα] Bekk. ibid. 14.

6-7. Bekk. p. 1000, 2. 5. Theod. Gram. p. 134, 1. 6.

8-13. Bekk. p. 1000, 27. (κέαρ) 28. 30. 32. et 1001, 1.
Theod. Gram. p. 134, 14. 17. 20. 21. (κέαρ) 22.

14-15. Bekk. p. 1001, 8. 9. Theod. Gram. p. 135, 6. 7.

16. ῥπεξαιρείσθωσαν] Bekk. p. 1002, 28.

17. ἰᾶς] Bekk. p. 1003, 12. Cod. τιμιᾶς.

18. κῆρος] Bekk. p. 1003, 15.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

- Θώνιος: ὄνομα κύριον ἀνδρὸς Αἰγυπτίου ἐκ τούτου
κατὰ συγκοπὴν, Θῶνος.
Ἦρος: τοῦ ἔαρος, κατὰ κρᾶσιν.
Ὡπός: τῆς προσόψεως.
5 Τυνδάρεω: ὄνομα κύριον.
Μελίκρατι: ὄνομα κύριον.
Ἀβλήτος: τόξου, τοῦ μήπω βεβλημένου, καίνουργου.
Κλεῖν: τὴν κλεῖδα.
Λῖν: λέντα ἢ εὐθεία λίς.
10 Μῦν: τὸν μυσαρόν.
Σῦν: τὸν χοῖρον.
Ζῶν: τὸν ζῶντα ἢ εὐθεία, ὁ ζῶς (sic), τοῦ ζῶ.
Θεῦν: τὸν θεόν· κατὰ κρᾶσιν Δωρικῇν.
Δειώδης: ὁ ὀμαλός.
15 Μητιέτης: ὁ βουλευτικός.
Ἀκάκητα: ἀκακήτης. ὁ ἥσυχος.
Εὐρύοπα: τὸν μεγάλωφθαλμον.
Εὐμήκης: ὁ πλατὺς καὶ μέγας.
Αὔταρκες: ἀρετόν.
20 Κάταντες: τὰ ἀπ' ἐναντίας.
Εἴνατες: σύννυμφε.
Αἰτφρων: πολεμικὸν φρόνημα ἔχων.
Λακεδαίμων: ἡ ἀπὸ τῆς Λακίας δαίμονος.
Ἄμφω: ἀμφοτέρω. δύο.
25 Κηδεστής: ὁ φροντιστής.

1. Θώνιος] Bekk. ibid. 16. Θώνιδος. Odyss. δ', 223. cf. Phavorin. v. Θῶνος.

3. Ἦρος] Bekk. ibid. 15.

4. Ὡπός] Bekk. ibid. 17.

5-6. Bekk. ibid. 27. 30.

7. ἀβλήτος] Bekk. p. 1004, 2. Cod. καίνουργιον

8-13. Bekk. p. 1004, 10.

14-23. Bekk. p. 1004, 14-27. Cod. οἱ ἀπὸ ε. λ. δαίμονες.

Vid. Phavorin. v. Λακεδαίμων.

24. Ἄμφω] Bekk. p. 1005, 8.

25. κηδεστής] Bekk. ibid. 6.

Βοιδίων: τῶν βοῶν· κατὰ συναίρεσιν ἀπὸ τοῦ βοῖ-
δίων.

Εὐνοῖν: τοῖν φρονιμοῖν· ἡ δὲ εὐθεία ἐστὶ, εὖνους,
εὖνου.

Εὐθύναι: αἱ ἀδικίαι· ἡ δὲ εὐθεία ἐστίν, ἡ εὐ- 5
θύνη.

Ἡμεραι: αἱ ἀγαθαὶ καὶ πραεῖαι.

Κάνεον: κανίσκιον.

Δμῶων: δούλων.

Θῶων: εἶδος θηρίων.

10

Κράτων: τῶν κεφαλῶν.

Δάδων: τῶν θαρίων. ἡ εὐθεία δαίς, δαῖδος· ἡ γε-
νή τῶν πληθυντικῶν δαῖδων, καὶ συναίρεσιν, δᾶδων.

Λάων: λίθων.

Χλούων: τῶν ἀγρίων χοίρων.

15

Χρήστων: οἱ δανείζοντες. καὶ οἱ δανειζόμενοι.

Ἐτησίων: τῶν κατ' ἔτος γινομένων ἀνέμων.

Ἀφύων: τῶν μὴ φνομένων ἀπὸ τοῦ ἀφύα.

Ρόδιοι: οἱ ἀπὸ τοῦ Ρόδου.

Μακαρίων: τῶν μακαρίων.

20

Ὀχθῶν: τῶν γαιθῶν.

Ἰλιάδες: αἱ ἀπὸ τοῦ Ἰλίου γυναικες.

Δαναῖδες: αἱ τῶν Δαναῶν γυναικες.

1. *βοιδίων*] Bekk. ibid. 8. *βοῖδίοις*. Vid. Lobbeck. ad Phry-
nich. p. 87.

3. *εὐνοῖν*] Bekk. ibid. 11. Cod. *εὖνος*, *εὖνου*.

5. *εὐθύναι*] Bekk. p. 1005, 17. Cod. *εὐθύναί*. Scribe: αἱ
δίκαι, pro ἀδικίαι.

7-17. Bekk. ibid. 19-33.

18. *ἀφύων*] Bekk. p. 1006, 2.

19-21. Bekk. ibid. 5-12.

22-23. Bekk. ibid. 20. *Ἰλιάδαι*. Cod. *Ἰλιάδες* et *Δαναῖδαι*,
quod ob interpretamentum stare nequit; alternatrinque certe vi-
tium est. Etiam Choerobosc. ad Theodos. p. 1265 praebet *Ἰλιά-
δαι* et *Ἰλιάδες* pro *Ἰλιάδαι* et *Ἰλιάδες*.

Τριήρων: τῶν τρεῖς ἑλασίας ἔχουσῶν νηῶν.
 Δυσώδων: τῶν κακῶς πνεόντων ἢ εὐθεία δυσώδης.
 Ξυρόν: ξυράφιον.
 Γοῦνα: γόνάτα.
 5 Δοῦρα: τὰ τῶν νηῶν ξύλα.
 Ἐγκασι: τοῖς ἐγκάτοις.

Τοῦ ῥήματος.

Διαληψόμεθα: διαλάβωμεν.
 Ἀμοιβή: καταλλαγή.
 Συνέμπτωσις: ὁμοφώνησις.
 10 Φαμέν: λέγομεν.
 Χειώδης: χρήσιμος.
 Διήκει: διέρχεται.
 Ἡβῶ: αὐξῶ.
 Ὡθῶ: τὸ προθῶ. λέγεται καὶ ὥθω βαρύντονον, καὶ
 15 ὥθω, τὸ ὀργίζομαι, διὰ τοῦ ὁ μικροῦ.
 Ἰξύνω: ἐρμῶ.
 Ὑδρεύω: ὑδωρ ἀντλῶ.
 Οἶγω: ἀνοίγω.
 Ἀντιβोलῶ: παρακαλῶ. ἢ ἀπαντῶ.
 20 Ἐνδέον: ἐλλείπων.
 Ποσότης: πλεονασμός. πληθύς.
 Πείθω: τὸ πιστεύω· τὸ δὲ πάσχω διὰ τοῦ ν.
 Λείβω: τὸ σπένδω καὶ τὸ λαμβάνω διὰ τοῦ η.
 Κείρω: κόπτω.
 25 Νέμω: μερίζω.
 Μένω: οἰκῶ.

1-5. Bekk. p. 1006, 24-33.

6. Ἐγκασι] Bekk. p. 1007, 10.

7-8. Bekk. p. 1008, 4. 8.

9-12. Bekk. p. 1009, 6. 7. 22. 32.

13-14. Bekk. p. 1010, 14.

16-19. Bekk. p. 1010, 15. 21. 26.

20. ἐνδέον] Bekk. p. 1011. 21.

21-26. Bekk. p. 1012, 2. 6. 7. 10. 29.

Συντελικός: τετελειωμένος.

Ἐλεύθω: παραγίνομαι.

Σχεδόν: πλησίον. ἐγγύς.

Ἔασαν: ἔασαν. ἤφρισαν.

Φράζω: λέγω· σημαίνει δὲ καὶ τὸ σκέπτομαι. 5

Πλήσσω: κεντῶ. τιτρώσκω.

Ἀμείβων: ἀντὶ καταλλάσσει.

Διενήνοχε: διαφέρει. παραλλάσσει.

Ἐμύκησα: ἐβόησα· κυρίως τὸ μυκᾶσθαι ἐπὶ τῶν βοῶν. 10

Δήκω: δάκνω.

Πῆ: ποῦ δή.

Λήκω: σκέπτω.

Χραιοσῶ: βοηθῶ.

Ὀλισθῶ: πλανῶμαι, παραβαίνω. ἐκλιστῶ. 15

Ἀρόσω: ἄρμώσω.

Τέτιλται: ἀνέσπασται· ἐκ τοῦ τίλλω, τὸ ἀνασπῶ.

Αἰδοῦμαι: αἰσχύνομαι.

Νίφω: βρέχω· ἐξ οὗ νιφετός καὶ νιφάς.

Νήθω: κλώθω. ἐξ οὗ καὶ νῆμα. 20

Οἰέσθω: νομιζέτω· ἐκ τοῦ οἶω.

Ἐῤῥαγκα: ἐσκόρπικα· ἐκ τοῦ ῥαίνω.

Ἐδόκει: ἐνομίζετο.

Συναρτῶμενον: συναρμολόγμενον. συντελειούμενον.

Πρὸς παρόν: πρὸς ὄλγον. 25

Παρηνώχλει: ἐκώλυεν.

1-2. Bekk. p. 1013, 16. 23.

3-6. Bekk. p. 1014, 6, 11. 27. 29.

7-11. Bekk. p. 1016, 17. 23. 31. 33. Cod. δακύνω.

12-16. Bekk. p. 1017, 3. 4. 23.

17-18. Bekk. p. 1019, 16. 27.

19-22. Bekk. p. 1020, 8. 18. 20.

23. Bekk. p. 1024, 31.

24. συναρτῶμενον] Bekk. p. 1025, 1. συναπτόμενον.

25. πρὸς παρόν] Bekk. p. 1027, 8.

26. παρηνώχλει] Bekk. p. 1030, 7.

Δολήμεν: παράσχοιμεν.
 Πρόδηλος: φανερά.
 Κέκλημαι: προσεκαλέσθην.
 Μοναδικήν: μόνην.
 5 Ἄλλοιαι: ἄλλοιαισις.
 Ἐδάμην: ἑδαμάσθην.

Τὰ εἰς μι.

Τίδημι: ποιῶ.
 Εἰμί: ὑπάρχω.
 Εἴμι: πορεύομαι.
 10 Ἴημι: πέμπω.
 Φημί: λέγω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ φ, ἡμί.
 Ζεύγνυμι: ζευγνύω.
 Ἐλήκησα: ἑσχίσθην.
 Κίχρημι: δίδωμι.
 15 Ἀφιάσι: πέμπουσι.

Κῆρ: ἡνίκα δένυεται, σημαίνει τὴν ψυχὴν· περισπώ-
 μενον δέ, τὴν θανατηφόρον μοῖραν.
 Φῆρ: θηρίον· κατὰ τροπὴν τοῦ θ εἰς φ.
 Σῆς: ὁ σκώληξ.
 20 Σκώρ: ἡ σκωρία· οἱ δέ, τὸ κόπρον.
 Κρῖ: κρῖνον (sic), κατὰ ἀποκοπήν.
 Ὁ Γρᾶς: ὄνομα κύριον.

-
1. δολήμεν] Bekk. p. 1031, 19. Cod. δάήμεν.
 2. πρόδηλος] Bekk. p. 1032, 3.
 3. κέκλημαι] Bekk. p. 1033, 18.
 4. μοναδικήν] Bekk. p. 1034, 28.
 5. ἄλλοιαι] Bekk. p. 1040, 19. Cod. ἄλυσαι: ἄλλοιαισις.
 6. ἑδάμην] Bekk. p. 1042, 6.
 8-15. Bekk. 1045, 1. 14. 15. 19. 1046, 8. 9. 1047, 8.
 16-21. Theod. Gram. fragm. περὶ τόνου edit. Goettling
 p. 198, 5. 6.
 22. Γρᾶς] Ibid. p. 198, 8. Vid. Tact. ad Lycophr. v. 1374.

Ὁ Λᾶς: ὄνομα ποταμοῦ· σημαίνει καὶ τὸν λίθον.	
Ζηναῖς: ὄνομα κύριον.	
Θροῦς: θόρυβος.	
Σιμοῦς: ὄνομα ποταμοῦ, ἀπὸ τοῦ Σιμόεις συναι- ρεθέν.	5
Εὔνους: φρόνιμος.	
Εὐπλους: ὁ καλῶς πλέων.	
Δρυς: εἶδος δένδρου.	
Ἀμφῦς: ἀδελφός.	
Διονῦς: ὄνομα κύριον Διονύσου.	10
Ὀσφῦς: ἡ ὠσῖς.	
Πρωτεῦ: ὄνομα κύριον.	
Ἀρχοῦ: πλησίον.	
Θαλέας: ὄνομα κύριον.	
Σιμόεις: ὄνομα ποταμοῦ.	15
Φθόϋς: εἶδος πλακούντος.	
Βόαξ: εἶδος ξύου.	
Ἀμέλσι: νῦν. διὰ τοῦτο.	
Ἡώς: ἡ ἡμέρα.	
Πάνθους: ὁ πάντοτε τρέχων.	20
Κυκεών: ταραχὴ· ἡ πόμα ἐκ πολλῶν βοτανῶν κατα- σκευασμένον, ὃ ἐστὶ φάρμακον.	
Τυφώς: ὁ κυρτός.	
Χρή: προσῆκον. κρίνον.	
Πευστικόν: ἐρωτηματικόν.	25
Γρυῦ: ὁ τοῦ ὄνυχος ῥύπος.	

1. Λᾶς] Ibid. p. 198, 9. Adde Choerobosc. ad Theod. apud Bekk. p. 1181.

2. Ζηναῖς] Theod. Gram. fragm. p. 198, 13.

3-11. Theod. Gram. fragm. p. 198, 15. 17-20.

12. Ibid. p. 199, 3. Sequentia ἀρχοῦ et Θαλέως in fragm. Theod. desiderantur.

15-20. Ibid. p. 199, 8. 9. 18. 19. 25.

21-22. Ibid. p. 200, 8. 19. χρή deest.

25-26. Ibid. p. 200, 29. 30. ῥύς, ῥύς, et ῥύπος desiderantur. Cod. Laurentia.

Ῥά: ῥαδίως. εὐκόλως.

Ἰδι: πορεύου.

Λῶροι: λωρία.

Κοῦραι: αἱ νέαι.

6 Πῶλοι: οἱ ὄνοι· εἰ δὲ τὸ πῶ μικρόν, σημαίνει τοὺς οὐρανούς.

Χηναλώπηξ: εἶδος ζώου, ἥντινα καλοῦσιν ἄλω-
ποχῆνα.

Ἀϋτή: βοή. κραυγή.

10 Ἐἶδκω: ἀπεικάζω.

Ἄσιος: ὁ ξηρός· ἀπὸ τοῦ ἄξω, τὸ ξηραίνω, ἄξιος
καὶ ἄσιος.

Βάκχος: ὄνομα κύριον· σημαίνει καὶ τὸν οἶνον.

Ὀλισθηρός: ἀπατηλός.

15 Ἀτθίς: Ἀττική.

Ἄλσος: σύμφυτος τόπος.

Κένσαι: κεντρίσαι. ἀφανίσαι.

Συνάπτουσιν: συγκρατοῦσιν.

Πρόσφατον: τὸ νεωστὶ γεγονός.

20 Εἰςδύναι: εἰσελθεῖν.

Μάκαιρα: μακάρια.

Νευνότος: πεπληγός.

Σύμβιος: ὁ ἐν τῷ βίῳ συζῶν.

Μείων: μικρός.

25 Ἀφών: βελτίων, ἀπὸ τοῦ λῶϊων.

Ἀρείων: κρείττων.

Κῶος: ἀπὸ τῆς Κῶ νήσου.

Ἡρῶον: ἥρωος ναός.

Μινῶος: ὄνομα κύριον.

30 Μεμφίτης: ὁ ἀπὸ τῆς Μέμφιδος πόλεως.

Τοπίτης: ὁ ἀπὸ τόπου.

4-5. Ibid. p. 201, 13.

24. μείων] Theod. Gram. p. 65, 15.

27. et 29] Ibid. p. 66, 2. ἡρῶον δεσπ. Cod. μινῶος.

30-31.] Ibid. p. 66, 11.

- Ἀλήτης: πλανήτης.
 Ἀταρνή: ὄνομα ἔθνους.
 Εὐρείτης: ὁ καλῶς ῥέων.
 Ζελείτης: ὁ ἀπὸ Ζελείας πόλεως.
 Ἀκραγαντῖνος: πόλεως Σικελίας. 5
 Ἀληθέες: ἀληθῶς· ἔστι δὲ ἐπὶ ῥήμα βεβαιώσεως.
 Τρμίνη: ἡ μάχη.
 Αἰητίνη: ἡ τοῦ Αἰήτου θογάτηρ.
 Θριδακίνη: τὸ μαρούλιον.
 Χαρίσιος: ὄνομα κύριον, ἐξ οὗ καὶ Χαρισίον πόρτα. 10
 Ἀφροδίσιος: ὄνομα κύριον.
 Ἀρκείσιος: ὄνομα ποταμοῦ.
 Σιμοσίσιος: ὄνομα κύριον· ὁ ἐν Σιμόεντι ποταμῷ
 γεννηθεὶς.
 Ἀντήρης: ἀντίθετος. ἀντίλογος. 15
 Φθοργήεις: φωνητικός.

1. ἀλήτης] Glossa vitiosam lectionem interpretatur. Vid. Theod. Gram. p. 66, 12. ubi Ἀλείτης editum est. Adde Goettling. Animadvers. ad Theod. p. 228.

2. Ἀταρνή] Corrige: Ἀταρνείτης. Vid. Theod. Gram. p. 66, 12.

3 - 4. Theod. Gram. ibid. ubi Ὠρείτης editum est. Vid. Goettl. Animadv. ad Theod. p. 228.

5 - 7. Ibid. p. 66, 15. 21. 22.

8. Αἰητίνη] Vitiose apud Theod. p. 66, 22 legitur αἰτνίνη. Eundem canonem servavit Draco Straton. p. 45, 3. ex quo corrigendus erat Theodosius.

9. Θριδακίνη] Theod. Gram. ibid. Cod. τὸ μαρούλιον. Hesychius, Suidas et Etym. M. praebent μαῖουριον. Adde Zonaram et Phavorinum. De significatione vocis Θριδακίνη vid. Lobeck ad Phrynich. p. 130. quem locum, quod obiter moneo, Ms. Parisin. 70. sic legit: κριθακία (l. θριθακία) Ἡρόδοτος ἰάζων εἶπε· οὗ δὲ ἀπτικῶς Θριδακίην ἐρεῖς. Integram collationem secundo volumine dabimus.

10 - 11] Theod. Gram. p. 66, 25. Quid ultima verba, Χαρισίου πόρτα, sibi velint, quoque modo corrigenda sint, sagacioribus relinquo.

12 - 15. Theod. Gram. p. 66, 25 - 27. Ibi pro ἀντήρης legitur ἀντήρεις.

- Ἐρεῖλω: ἐρωτῶ.
 Φαῖλω: λάμπω.
 Ἀλεῖλω: ἐκκλίνω. φεύγω.
 Ὀρίλω: διεγείρω.
 Ὡδίνω: γεννῶ.
 Ἰκελος: ὅμοιος.
 Ἀνδροείκελος: ἀνδρὶ ὅμοιος.
 Μάσσω: μαλάσσω.
 Αἰσσω: ὀρμήσω· ἀπὸ τοῦ αἰσσω.
 10 Ἀπάμεια: ὄνομα πόλεως.
 Εὐήθεια: μαγία. ἄνοια.
 Πηνελόπης: ὄνομα γυναικός.
 Χαλκόβαρυς: ὁ ἀπὸ χαλκοῦ κατασκευασμένος.
 Ἰπποδάσους: ὁ ἐξ ἱππέων τριγῶν δεδασσασμένος.
 15 Θέρω: διερχομαι.
 Μήδω: βουλεύω.
 Σαφῶ: ἀκριβῶ.
 Λαγνεία: πορνεία.
 Ἴρις: ὄνομα θεᾶς.
 20 Βριθύς: βαρύς.
 Πορίζω: δίδωμι.
 Πινδαρικός: ὄνομα κητικῶν Πινδάρου, ἢ ἄλλο τι.
 Δημοσθενικός: ὄνομα κητικῶν Δημοσθένους.
 Βοεικός: βόειος.
 25 Λαρεϊκός: Λαρείου κτήμα· ἔστι δὲ ὄνομα βασιλείας.
 Δεκελεικός: ὄνομα τόπου.
 Κούρσιον: ἐνθα οἱ κούρσις καθίστανται· σημαίνει δὲ
 καὶ τὸ φυλακτήριον.

6. Cod. Ἰκελος.

12-13. Theod. Gram. p. 67, 7. Cod. χαλκοβαρής.

14. Cod. ἱπποδασής. Citarunt hunc locum Bastius in Append. ad Epist. crit. p. 25. et Lobeck. ad Phrynich. p. 533.

15-17. Theod. Gram. p. 67, 10, 11.

19-20. Ibid. p. 67, 14, 15.

27. κούρσιον] Theod. Gram. p. 67, 20.

Ὀλίτειρα: ἡ ὄλεσις.	
Σπειρα: ἡ σύναξις.	
Ὡδὶ: ἀντὶ τοῦ, ὥδε.	
Δευρί: ἀντὶ τοῦ, δεῦρο.	
Λίψ: ὄνομα ἀνέμου, ἐξ οὗ καὶ ἀπολίβασμα.	5
Θρίψ: σκώληξ, ἐσθίων τὰ κέρατα.	
Κνίψ: εἶδος ζώου.	
Στείβω: περιπατῶ.	
Στοιβή: ἡ ὁδός.	
Νῖνος: ὄνομα κύριον· ὁ τὴν Μιννεὺ κτίσας.	10
Μῖμος: ἡ μίμησις.	
Ῥᾶον: εὐκολον.	
Ῥοείων: κρείττων.	
Πηνειός: ποταμὸς Θεσσαλλίας.	
Ἀλφειός: ποταμὸς Ἑλίδος.	15
Σπερχειός: ποταμὸς Παμφυλλίας.	
Μηνιός: ὄνομα ποταμοῦ.	
Ἄχος: ἡ λύπη.	
Ἠχῶ: κτυπῶ.	
Ἠχι: ἔνθα. ὀπού.	20
Ἐκηλος: ἡ συγχος.	
Ὀρχος: ὁ τοῦ χώρου ἑξαρχος· ἡ λαίηκος.	
Εἰρκτή: φυλακή.	
Εἰρχθῆναι: φυλακισθῆναι.	
Ὀφρυς: ἡ ἑπαρσις.	25
Ἀθρους: ὁμοῦ.	
Ἀάπτους: ἀπροςπελάστους.	
Ἀήσυρα: μάταια. ἀλαμπῆ.	
Ἄτω: ἀκούω.	
Ἰάπτω: πέμπω.	30
Ἡτθεος: ἰσόθεος.	

9. Ἰμο στίβος. Vid. Suid. et Etym. M. h. v.

12 - 13. Theod. Gram. p. 67, 30. 31.

17. Ἄν Μιννειός? Talis certe forma hic restituenda erit.

28. Cod. ἀήσυλα, quod nonnisi ad alteram partem interpretationi pertinet. Vid. Etym. M. in v. ἀήσυρον et ἀήσυλον.

- Ἡἑλιος: ἥλιος.
 Ἰημι: πέμπω.
 Ὅτω: κατὰ διάλυσιν, ὑπολαμβάνω.
 Ὅϊστός: τὸ βέλος.
 5 Ἰόμωροι: ἱπποκλιδιστοί.
 Ἐήνδανε: ἤρεσκε.
 Ἐώρων: ἔβλεπον.
 Ἐνθεν: αὐτοῦ.
 Ἀγορανόμος: ὁ διοικητής.
 10 Ὠγύγιος: ὁ ἀρχαῖος.
 Ἀγνός: ὁ καθαρός.
 Ἀζω: σέβομαι· ὅτε δὲ φιλοῦται, ξηραίνω.
 Ἀζήνας: τὰς ξηράς.
 Ἀθῶος: ἀξήμιος.
 15 Ἀθερίζω: ἐξουθενῶ.
 Ἀχθος: βάρος.
 Ἀθροος: ἄφωνος. ὁ μὴ ἔχων φωνήν.
 Ἀφή: ἡ χεῖρ.
 Ἀπτομαι: κρατῶ.
 20 Ἡφαιστός: ἡ τοῦ πυρός οὐσία.
 Ἰφθιμος: ἰσχυρός.
 Ὠλλος: ἡ τοῦ βραχίονος καμπή.
 Ἐφθός: ἔψημα.
 Ἀλλομαι: πηδῶ.
 25 Ἐλλός: ὁ ἄφωνος. ἡ ἰχθύς.
 Ὀτρηρός: σπουδαῖος. ὀξύς.
 Ὀτοτύζειν: θρηνεῖν. λέγειν.
 Ὀτλος: ὁ μόχθος.
 Ἦμος: ἡνίκα.
 30 Ἡμαρ: ἡμέρα.
 Ἡλος: τὸ καρφίον· ὅτε δὲ γράφεται διὰ τῆς αἰ
 φθόγγου, σημαίνει τὸν δοῦλον.

5. Vid. Alberti ad Hesych. h. v.

12. Vid. Tzetz. Exeg. in Iliad. p. 82, 14-17.

22. Hesych. et Phavorinus ἄλλόν.

31. Cod. καρφήν. Vid. Hesych. in ἥλους et ἥλον, et not. in

Ὀπηδός: ἀκόλουθος.	
Ἐμπλην: ἐγγύς. πλησίον.	
Ἐμπουσα: Ὀνοσκελὶς. ἢ φάσμα Ἐκατήσιον.	
Ἀνία: ἡ λύπη.	
Ἀνύω: πρᾶττω.	5
Ἀραιήν: ἰσχυράν.	
Ἀσία: ὄνομα τόπου.	
Ἄστυ: ἡ πόλις.	
Ἀστράγαλος: τὸ παρὰ τὸν πόδα ὀστοῦν.	
Ἀσάμινθος: τόπος, ἐν ᾧ λούονται.	10
Ἀτύμνιος: ἀπὸ Ἀτύμνου πόλεως.	
Ἀττέλεβος: ἡ ἀκρίς.	
Ἄτταλος: ὄνομα κύριον.	
Ἀφοῦρον: ἐξ ὑποστροφῆς.	
Ἀψα: μέλη. σώματα.	15
Ἀψίς: ἡ καμάρα· παρὰ τὸ κρατεῖν, καὶ ἄπτεσθαι.	
Ἐφεσος: ὄνομα πόλεως.	
Ὀξαινα: ὄνομα γυναικός.	
Ἴφι: ἰσχυρῶς.	
Ἰσχανόω: ἐπιθυμῶ.	20
Ἡλύγη: τὸν σκοτεινόν.	
Ἡλίβατος: ὁ ὑψηλὸς τόπος.	
Ἥλιαλα: ἡ ὑψηλή.	
Ἥλιτόμηνις: ὁ παρὰ μῆνα γεννηθεὶς.	
Ἰρεύς: ὁ ἡμίονος.	25
Ἰρέγω: ἐπιθυμῶ.	
Ἰρόντης: ὄνομα ποταμοῦ.	
Ἰδινῶ: γεννῶ.	
Ἰλένες: αἱ χεῖρες.	
Ἰδοῦμαι: ἐντρέπομαι.	30
Ἰξηός: νέος.	

2. Vox Lycophronea, v. 1092.

3. Ἐμπουσα] cf. supr. ad p. 218, 27.

14-15. 6. Ἰμο· ἀνισχυράν. Vid. Hesych. h. v. Iliad. ε. 425.

15. Cod. μύλαι.

Αἰμύλος: ἀπατηλός.

Αἰρῶ: πορθεῖ· σημαίνει δὲ καὶ τὸν αἰρετικόν.

Οἶστρος: ἡ ἐπιτεταμένη μανία.

Οἶμος: ἡ ὁδός.

5 Αὐδῶ: φωνᾶ. βοᾶ.

Αὖω: πνέω· ἐξ οὗ καὶ αὐλή.

Εὐβοία: ὄνομα πόλεως.

Εὐμηλος: ἡ καλὰς μηλέας ἔχουσα.

Εὐχχίς: εὐφρωνον.

10 Εὖδω: καθέξομαι.

Εὖω: καίω· ἐνίοτε καὶ φωτίζω.

Οὐλή: ἔλκος· οὐλή δέ, βαρυτόνως, ἡ κόμη καὶ ἡ
κριδή.

Ἐκών: θέλων.

15 Ἐρύσσω: ἐπὶ κοιλίας βαδίζω.

Ἑρίοδος: ὄνομα κύριον.

Ἑμύει: ἐπικλίνει.

Ἑσσων: ἐλάσσων.

Ἑσιῶνη: ὄνομα κύριον.

20 Ἑστην: ὑπῆρχον.

Ἑρήρειστο: ἐπέκηκτο.

Ἑρόμην: ἡρώτων.

Ἵμιλος: πληθός.

Ὀμηχῶ: οὐρῶ.

25 Πᾶρος: ὄνομα κύριον.

Στύξ: ὁ μισητός.

Κίς: ὁ ἐν τῷ σίτῳ σκώληξ.

-7. Kuboeam, Macedoniae urbem, memorat Steph. Byzant. in Εὐβοία.

8. Fecunda pomariis. Glossa fortasse respicit ad Odys. δ. 405.

9. Cod. vitiose: εὐχχίς: εὐφρωνον. Vid. Hesych. in εὐχχίς.

21. Cod. ἡρείριστο: ἐπέκηκτο. Iliad. γ'. 858.

22. Cod. ἡρώμην.

- Κάρ: ὄνομα ἔθνους· ἐξ οὗ καὶ τό· Κάρεις καὶ
 Παίονες ἀγγυρότοξοι.
 Εἰλαπίνη: ὄνομα ποταμοῦ· σημαίνει δὲ καὶ τὴν
 εὐχαρίαν.
 Μολυβδίνη: ὄνομα πόλεως. 5
 Ἄλκιμος: ὁ δυνατός.
 Κύδιμος: ὁ ξυδοξος.
 Βούλιμος: ἡ μεγάλη λιμός.
 Μετοπωρινός: ὁ ἐπὶ χειμῶνα καιρός.
 Δάος: ἡ μάθησις. 10
 Φάρος: ἱμάτιον.
 Πάρος: ἡ εὐπραγία.
 Ἀβυδος: ὄνομα πόλεως.
 Λάβδακος: ὄνομα κύριον.
 Ἀμιλλα: ἡ συστροφὴ· ἡ ταραχὴ· εἰλησις, ἀνάμειξις. 15
 Ἀμύμων: ἄφορος, ἀγαθός.
 Ἀμῶ: συνάγω.
 Ἀμητος: θερισμός.
 Ἴττυς: ἡ τοῦ τροχοῦ περιφέρεια.
 Ἴτεια: ὄνομα δένδρου. 20
 Ἴτρίον: μέλος ἐντὸς τοῦ σώματος· ἔστι δὲ παρὰ τὸν
 κενεῶνα.
 Ἴτωνα: ὄνομα τόπου.
 Ἀνδάνω: ἀρέσκω· ἐξ οὗ καὶ τό· ἡνδανε θυμῷ.
 Κιχάνω: καταλαμβάνω. 25

1. Iliad. κ'. 428. Corrige: ἀγκυλότοξοι.

8. ποταμοῦ] sic. Saepissime tamen in Codd. compendia vo-
 cum πόλις, τόπος, ποταμός π. τ. πο. confunduntur,
 12. Αὐτὸς πρῶτος? Hunc, et qui sequuntur canones servavit Draco
 Stratonicensis in opere de metris poeticis. Vid. p. 35, 2. 5. 13.
 et p. 92, 16. 19.

13-14. Vid. Drac. Strat. p. 63, 8.

15-18. Ibid. p. 22, 7-9.

19-23. Ibid. p. 52, 24. et p. 53, 1-3.

24-25. Ibid. p. 107, 24. 25.

Κυλίω: ταράσσω.

Κονίω: παλαιώ. αλείφω. οἱ γὰρ παλαιότες ἐπαλείφονται πρὸς τὸν ἀγῶνα.

Ἀτίω: ἀτιμάζω· ἀπὸ τοῦ τίω, τοῦ τιμῶ, μετὰ τοῦ
5 στερητικοῦ α.

Μηνίω: ὀργίζομαι.

Ἐχίς: ἡ ἔχιδνα.

Ψηφίς: τὸ μικρὸν ψηφίον.

Κρηνίς: ὑποκορευτικόν· σημαίνει δὲ τὴν πηγὴν·

10 κρήνη γὰρ ἡ πηγὴ.

Βαλβίς: ἡ ἀφειτηρία.

Φαλκίς: τὸ φαλκίδιον.

Σαρπίς: ὁ σάρκος.

Ῥιπίς: διπίδιον.

15 Καρίς: ἡ καριδάριον.

Ψάρ: ὄνομα ἔθνους. σημαίνει καὶ τὸν πρ

Μάρτυρ: μάρτυς.

Μάκαρ: μακάριε.

Δάμαρ: γυνή.

20 Ἀρκάς: ὄνομα ἔθνους.

Κιχράς: διδούς.

Ἐθάς: φίλος. συνήθης.

Πιμπράς: ὁ ἐμπρηστής.

Ἴμάς: ὁ λῶρος.

25 Ἀνδριάς: στήλη ἀνδρός.

Νεοκράς: ὁ νεωστὶ κεκραμένος.

Ἐλικοράς: ὁ ἐλαίῳ κεκραμένος· ἀπὸ τοῦ ἐλαιοκράς.

Φρῦνος: παλαιὸς βάρβαρος.

Θῦνος: ἡ θύννα.

30 Πλυνός: ὄνομα τόπου.

1-6. Vid. Drac. Strat. p. 23, 3-4. p. 107, 19. 21.

8-15. Ibid. p. 23, 14. 15. p. 45, 17-18. Cod. διπίδιον

διπίδιον.

20-27. Ibid. p. 41, 24 sq.

28-30. Ibid. p. 93, 21-24. Cod. ἡ θύννα.

Δεσπόσυνος: δεσπότης.	
Πίσυνος: πεπιστευκώς.	
Θάρσυνος: θρασύς.	
Πάχυνος: παχύς.	
Βόθυνος: ἡ τάφος.	5
Πόλτυνος: ὄνομα ὄρους.	
Βύνη: ὄνομα κύριον.	
Κερδοσύνη: κέρδος. ἐμπορία.	
Βριθοσύνη: βαρεῖα.	
Ἵποθημοσύνη: ὑποθήκη.	10
Κορύνη: σιδηρᾷ ῥάβδος.	
Χελύνη: χελώνη· χελύνιον καὶ τὸ χεῖλος.	
Τορύνη: ἡ καταπεποιημένη.	
Οτρύνω: διεγείρω.	
Καλλύνω: καλλωπίζω.	15
Πυρκαϊά: λαμπρόν.	
Ἄγορά: ἐκκλησία.	
Μνᾶ: ἀπὸ τοῦ μνᾶ.	
Ἀγυιά: ἡ στενὴ ὁδός· ἡ ῥύμη.	
Ἀγκυρα: ὄνομα πόλεως.	20
Κέρκυρα: ὄνομα πόλεως.	
Όλυρα: εἶδος σίτου.	
Εφύρα: ὄνομα πόλεως.	
Καλύπτρα: σκέπασμα.	
Ενέδρα: ἐγκοιμημα.	25
Γάναγρα: ὄνομα πόλεως.	
Εκκολοπένδρα: εἶδος θηρίου.	
Ρόδιος: ὁ ἀπὸ τῆς Ῥόδου.	
Σάμιος: ὁ ἀπὸ Σάμου.	

1-6. Ibid. p. 46, 16-20.

7-13. Ibid. p. 29, 6-12. et p. 86, 19-21. *Βύνη* apud Lyphr. v. 107. Vid. ibid. Tzetz.

18. Cod. post *μνᾶ*: vocem *ἀγορά* inserit, quae ex antecedente *μα* perperam repetita est. Scribendum fortasse: *ἀπὸ τοῦ μνᾶ*.

20-23. Hunc canonem integrum habes apud Herodianum *περὶ τῆς* 1ῆς. edit. Dind. p. 17, 25 sq. Cod. *ἄλλωρα*.

Bachm. *Anecd. Gr. Vol. I.*

Λάρος: ὁ γλάρος.

Πάρος: πρότερον. ἢ ἔμπροσθεν.

Κλάρος: ὄνομα τόπου.

Κάρος: ὄνομα νόσου.

5 Ἰρεύς: ὁ ἱερεὺς.

Ἰρηξ: ἱέραξ.

Οἱ νέκυς: οἱ νεκροί.

Οἱ βότρως: οἱ βότρες.

Εὐφυᾶ: εὐφυῇ.

10 Εὐκλεᾶ: ἔνδοξον.

Ἄργος: ἡ Πελοπόννησος.

Ἰκέσθαι: παραγενέσθαι.

Νηλέα: ἀνηλεῇ.

Τέλος σὺν θεῷ τοῦ λεξικοῦ
τῆς γραμματικῆς.

ΛΕΞΕΙΣ ΕΓΚΕΙΜΕΝΑΙ ΤΟΙΣ ΚΑΝΟΣΙ ΚΑΤΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ,
ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Ἀρχὴ τοῦ Α.

Ἀφεγγεῖς: μὴ ἔχοντες φέγγος, ἢ φῶς.

15 Ἀπεργάφης: ἡριθμηθης.

Ἀπύγασμα: ἀκτὶς ἡλίου.

Ἀπήμαντον: ἀβλαβή· πῆμα γὰρ ἢ βλάβη.

Ἀφιγμένον: ἐληλυθότα.

Ἀχλύς: σκότος.

20 Ἀὐθις: πάλιν.

Ἀύχένα: τράχηλον.

Ἀφ᾽ ἧτος: ἀλέκτως.

1-4. Vid. Drac. Strat. p. 60, 25. 26. γλάρος vitiosum est;
an λάβρος?

Cod. Parisin. nr. 345. fol. 256-257.

Ἀμείνω: καλλίονα.	
Ἀγραυλοῦντες: ἐν ἀγρῷ αὐλοῦντες.	
Ἀστροπολοῦντας: ἀστεροσκοποῦντας.	
Αὐδῶ: προςφωνῶ.	
Ἀγριωπόν: ἀγριοπρόσωπον.	5
Ἀπαρκέσαι: καταπαῦσαι.	
Ἀπλετα: μέγα. πολύ· ἐπιβόηματικόν.	
Ἄσπετον: πολύ. ἄφθονον.	
Ἀρωγέ: βοηθέ. λυτρωτά.	
Ἀνθοποιόν: ἄνθη ἐκφέρουσιν.	10
Ἀμφ' ὧμοισιν: ἀμφοτέρους τοῖς ὧμοις.	
Ἄθρῶν: θεωρῶν.	
Ἄλσους: ἀμαρτίας. ἀσχύνης. ὄνειδισμοῦ.	
Ἀνειμένων: ἀνεργμένων.	
Ἀκηράτου: ἀφδάρτον.	15
Ἀγιστεία: ἀγιοσύνη.	
Ἀγλῆντα: ἀστράπτοντα.	
Ἀμείνονα: βελτίονα.	
Ἀπηνές: σκληρόν.	
Ἀντλημα: ὕδωρ.	20
Ἀρκύων: δικτύων.	
Ἀναιρέτην: λυτρωτήν.	
Ἀνηλίων: σκοτεινῶν. μὴ ἔχουσιν ἥλιον.	
Ἀντωθουμένη: βαρουμένη.	
Ἀπεχθής: μισητής.	25
Ἀπλατῇ: εὐθείαν.	
Ἄσμενα: ἀρεπῇ.	
Ἀτρεκέστατος: ἀληθέστατος.	
Ἀληπτος: ἀκράτητος.	
Ἄλις: ἀρκούντως.	30
Ἀνασσα: βασίλισσα.	
Ἀλθαίνοντα:	

1. Cod. κάλλιον.

17. Sic.

32 Interpretamentum deest.

Ἄφρευκτοῖς: ἃ οὐδεὶς δύναται φυγεῖν.

Ἄ πατρακουστής: ἃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἤκουσεν.

Ἀρχὴ τοῦ Β.

Βροτησίς: τῇ ἀνθρωπίνῃ οὐσίᾳ.

Βακχεύουσαν: ὀρχουμένην. πλανηθεῖσαν. ἐξεστηκυῖαν.

5 Βατήν: βάσιμον.

Βεβυσμένα: βεβυθισμένα.

Βορῶν: στομάτων.

Βάσει: στηρίγματι.

Βρόχων: ἀγκυρῶν. δεσμῶν.

10 Βρέτας: εἴδωλον.

Βροτοσσόων: βροτείων λόγων.

Ἀρχὴ τοῦ Γ.

Γεγῶσα: γεγонуῖα.

Γῆρυν: φωνήν.

Γενάρχην: τὸν τοῦ γένους ἀρχηγὸν Ἀδάμ.

15 Γεραίρων: δοξάζων.

Ἀρχὴ τοῦ Δ.

Διαρτίας: πλάσεως.

Δορικλυτόν: ξνδοξον μετὰ δόρατος.

Δορικτήτον: μετὰ δόρατος κτηθέντος.

Διάμπαξ: διόλου.

20 Δηῶσαι: ἐκβαλεῖν.

Διαρθοοῖ: διαπλάττει.

Δῖναι: τὰ κοιώματα τῶν ὑδάτων.

Δρῶσα: ποιοῦσα.

Δοξούμενοι: κατοπτριζόμενοι.

2. Cod. ἀπατρακουστής.

11. Sic.

17. Cod. δορικλυτον.

18. Cod. δορικτήτης — κτισθέντος.

20. Hoc de arboribus caesis dictum est. Vid. Odyss. l. 244.

24. Phavorinus: δοξοῦσθαι: κατοπτρίζεσθαι, φαντάζεσθαι.

Δεδορκότες: ὀρῶντες. ἰδόντες.

Δόμον: οἶκον.

Δυσκάθεκτον: δυσκράτητον.

Δυσκάθατον: ἀκάθατον.

Ἀρχὴ τοῦ Ε.

Ἐπταικότα: πταδαντα.

5

Ἐπιπνοίας: ἐπιπνεύσεως.

Εὐτελοῦς: ταπεινῆς.

Ἐχθους: μίσους.

Ἐμβρυον: παιδίον.

Ἐπισκοτεῖται: σκοτίζεται.

10

Ἐξαλεξῆσαι: βοηθῆσαι. ὑγιᾶσαι.

Ἐξακεύμενον: ἐξιώμενον.

Ἐξώρουσεν: ἐξώρμησεν.

Ἐξικνούμενον: κατερχόμενον.

Ἐὺς πάϊς: ἀγαθὸς παῖς.

15

Ἐχθιστον: μεμισημένον.

Ἐστῶσαν: ἐπληρωμένην. ἐξεστηκυῖαν.

Εὐκτώς: ὑγιῶς.

Ἐξοιστρημένον: ἡρεθισμένον.

Ἐξ ἐρημαίων: ἐξ ἐρήμων.

20

Ἐκριζοῦν: ἀποφύξοῦν τὴν ἀμαρτίαν.

Εὐπάθεια: εὐτροφία. σπατάλη.

Ἐνάλιος: θαλάσσιος.

Εὐχος: δόξα.

Ἐλκαθεν: ἀπεχώρησεν.

25

Ἐθρόησεν: ἐφόβησεν.

12. Cod. ἔξακεύμενον. Phavorinus: ἔξακευμένων: θερα-
πευόντων. ἐξιωμένων. Cf. Lycophr. v. 1180.

15. Sic.

17. Scribe: ἐξεστῶσαν.

18. Hesychius: εὐκτεῶς. Phavorinus: εὐεκτεῶς.

21. Cod. ἔκριζον: ἀπόριζον.

25. Cod. ὑπεχώρισεν.

- Ἐρεσίνω: ἔρωτῶ.
 Φαείνω: λάμπω.
 Ἀλεσίνω: ἐκκλίνω. φεύγω.
 Ὀρίνω: διεγείρω.
 5 Ὠδίνω: γεννῶ.
 Ἴκελος: ὅμοιος.
 Ἀνδροείκελος: ἀνδρὶ ὅμοιος.
 Μάσσω: μαλάσσω.
 Ἄισσω: ὀρμήσω· ἀπὸ τοῦ αἵσσω.
 10 Ἀπάμεια: ὄνομα πόλεως.
 Εὐήθεια: μωρία. ἄνοια.
 Πηνελόπης: ὄνομα γυναικός.
 Χαλκόβαρυς: ὁ ἀπὸ χαλκοῦ κατασκευασμένος.
 Ἴπποδάσυς: ὁ ἐξ ἱππέων τριχῶν δεδασυνιομένος.
 15 Θέρω: θερμαίνω.
 Μήδω: βουλεύω.
 Σαφῶ: ἀκριβῶ.
 Λαγνεία: πορνεία.
 Ἴρις: ὄνομα θεᾶς.
 20 Βριθύς: βαρύς.
 Πορίζω: δίδωμι.
 Πινδαρικός: ὄνομα κτητικὸν Πινδάρου, ἢ ἄλλο τι.
 Δημοσθενικός: ὄνομα κτητικὸν Δημοσθένους.
 Βοεικός: βόειος.
 25 Λαρεικός: Λαρείου κτήμα· ἔστι δὲ ὄνομα βασιλείας.
 Δεκελεικός: ὄνομα τόπου.
 Κουρσίον: ἔνθα οἱ κουρσεῖς καθίστανται· σημαίνει δὲ
 καὶ τὸ φυλακτήριον.

6. Cod. Ἴκελος.

12-13. Theod. Gram. p. 67, 7. Cod. χαλκοβαρής.

14. Cod. ἱπποδασής. Citarunt hunc locum Bastius in Append. ad Epist. crit. p. 25. et Lobbeck. ad Phrynich. p. 533.

15-17. Theod. Gram. p. 67, 10, 11.

19-20. Ibid. p. 67, 14, 15.

27. κουρσίον] Theod. Gram. p. 67, 20.

Ὀλίτειρα: ἡ ὄλεις.	
Σπειρα: ἡ σύναξις.	
Ῥδι: ἀντὶ τοῦ, ᾧδε.	
Δευρί: ἀντὶ τοῦ, δεῦρο.	
Αἶψ: ὄνομα ἀνέμου, ἐξ οὗ καὶ ἀπολίβασμα.	5
Θρίψ: σκώληξ, ἐσθίων τὰ κέρατα.	
Κνίψ: εἶδος ζώου.	
Στείβω: περιπατῶ.	
Στοιβή: ἡ ὁδός.	
Νῖνος: ὄνομα κύριον· ὁ τὴν Μινευὶ κτίσας.	10
Μῖμος: ἡ μιμησις.	
Ῥᾶον: εὐκόλον.	
Ῥεῖων: κρείττων.	
Πηγεῖος: ποταμὸς Θεσσαλίας.	
Ἀλφειός: ποταμὸς Ἠλίδος.	15
Σπερχεῖος: ποταμὸς Παμφυλίας.	
Μηνιός: ὄνομα ποταμοῦ.	
Ἄχος: ἡ λύπη.	
Ἠχῶ: κτυπῶ.	
Ἠχι: ἔνθα. ὀπού.	20
Ἐκηλος: ἡσυχος.	
Ὀρχος: ὁ τοῦ χώρου ἑταρχος· ἡ λάκκος.	
Εἰρκτή: φυλακή.	
Εἰρχθῆναι: φυλακισθῆναι.	
Ὀφρυς: ἡ ἑπαρσις.	25
Ἄθρους: ὁμοῦ.	
Ἀάπτους: ἀπροςπελάστους.	
Ἀήσυρα: μάταια. ἀλαμπῆ.	
Ἄτω: ἀκούω.	
Ἰάπτω: πέμπω.	30
Ἠτθεος: ἰσόθεος.	

9. Imo στίβος. Vid. Suid. et Etym. M. h. v.

12 - 13. Theod. Gram. p. 67, 30. 31.

17. An Μιννειός? Talis certe forma hic restituenda erit.

28. Cod. ἀήσυρα, quod nonnisi ad alteram partem interpreta-
menti pertinet. Vid. Etym. M. in v. ἀήσυρον et ἀήσυλον.

- Ἡέλιος: ἥλιος.
 Ἰημι: πέμπω.
 Ὅϊω: κατὰ διάλυσιν, ὑπολαμβάνω.
 Ὅϊστός: τὸ βέλος.
 5 Ἰόμωροι: ἐπονείδιστοι.
 Ἐήνδανε: ἤρεσκε.
 Ἐώρων: ἔβλεπον.
 Ἐνθεν: αὐτοῦ.
 Ἀγορανόμος: ὁ διοικητής.
 10 Ὠγύγιος: ὁ ἀρχαῖος.
 Ἀγνός: ὁ καθαρός.
 Ἀζω: σέβομαι· ὅτε δὲ φιλοῦται, ξηραίνω.
 Ἀζήνας: τὰς ξηράς.
 Ἀθῶος: ἀξήμιος.
 15 Ἀθερίζω: ἐξουθενῶ.
 Ἀχθος: βάρος.
 Ἀθροος: ἄφωνος. ὁ μὴ ἔχων φωνήν.
 Ἀφή: ἡ χεῖρ.
 Ἀπτομαι: κρατῶ.
 20 Ἡφαιστος: ἡ τοῦ πυρὸς οὐσία.
 Ἰφθιμος: ἰσχυρός.
 Ὡλλος: ἡ τοῦ βραχίονος καμπή.
 Ἐφθός: ἔψημα.
 Ἀλλομαι: πηδῶ.
 25 Ἐλλός: ὁ ἄφωνος. ἡ λχθύς.
 Ὀτρηρός: σπουδαῖος. ὀξύς.
 Ὀτοτύζειν: θρηνεῖν. λέγειν.
 Ὀτλος: ὁ μόχθος.
 Ἦμος: ἡνίκα.
 30 Ἡμαρ: ἡμέρα.
 Ἡλος: τὸ καρφίον· ὅτε δὲ γράφεται διὰ τῆς εἰ δι-
 φθόγγου, σημαίνει τὸν δοῦλον.

5. Vid. Alberti ad Hesych. h. v.

12. Vid. Tzetz. Exeges. in Iliad. p. 82, 14-17.

22. Hesych. et Phavorinus ὀλλόν.

31. Cod. καρφήν. Vid. Hesych. in ἥλους et ἥλον, et not. Kusteri.

Ὀπηδός: ἀκόλουθος.	
Ἑμπλην: ἐγγύς. πλησίον.	
Ἑμπουσα: Ὀνοσκελὶς. ἡ φάσμα Ἑκατήσιον.	
Ἀνία: ἡ λύπη.	
Ἀνύω: πρᾶττω.	5
Ἀραιήν: ἰσχυράν.	
Ἀσία: ὄνομα τόπου.	
Ἄστν: ἡ πόλις.	
Ἀστράγαλος: τὸ παρὰ τὸν πόδα ὀστοῦν.	
Ἀσάμινθος: τόπος, ἐν ᾧ λούονται.	10
Ἀτύμνιος: ἀπὸ Ἀτύμνου πόλεως.	
Ἀττέλεβος: ἡ ἀκρὶς.	
Ἀτταλος: ὄνομα κύριον.	
Ἀφοῦρον: ἐξ ὑποστροφῆς.	
Ἀψα: μέλι. σῶματα.	15
Ἀψίς: ἡ καμάρᾳ παρὰ τὸ κρατεῖν, καὶ ἄπτεσθαι.	
Ἐφεσος: ὄνομα πόλεως.	
Ὀξαινα: ὄνομα γυναικός.	
Ἴφι: ἰσχυρῶς.	
Ἰσχανόω: ἐπιθυμῶ.	20
Ἡλύγη: τὸν σκοτεινόν.	
Ἡλίβατος: ὁ ὑψηλὸς τόπος.	
Ἡλιαία: ἡ ὑψηλή.	
Ἡλιτόμηνις: ὁ παρὰ μῆνα γεννηθεὶς.	
Ὀρεύς: ὁ ἡμίλονος.	25
Ὀρέγω: ἐπιθυμῶ.	
Ὀρόντης: ὄνομα ποταμοῦ.	
Ὠδινῶ: γεννῶ.	
Ὠλένες: αἱ χεῖρες.	
Αἰδοῦμαι: ἐντρέπομαι.	30
Αἰζηός: νέος.	

2. Vox Lycophronea, v. 1092.

3. Ἑμπουσα] cf. supr. ad p. 218, 27.

6. Ἰμο ἀνισχυράν. Vid. Hesych. h. v. Iliad. ε. 425.

15. Cod. μύλαι.

Αἰμύλος: ἀπατηλός.

Αἰρῶ: πορθῶ· σημαίνει δὲ καὶ τὸν αἰρετικόν.

Οἰστρος: ἡ ἐπιτεταμένη μανία.

Οἶμος: ἡ ὁδός.

5 Αὐδῶ: φωνῶ. βοῶ.

Χῦω: πνέω· ἐξ οὗ καὶ αὐλή.

Εὐβοία: ὄνομα πόλεως.

Εὐμηλος: ἡ καλὰς μηλίας ἔχουσα.

Εὐηχέες: εὐφρωνον.

10 Εὐδω: καθέξομαι.

Εὔω: καίω· ἐνίοτε καὶ φωτίζω.

Οὐλή: ἔλκος· οὐλή δέ, βαρυτόνως, ἡ κόμη καὶ ἡ
κριθή.

Ἐκών: θέλων.

15 Ἐρύσω: ἐπὶ κοιλάς βαδίζω.

Ἡσιδος: ὄνομα κύριον.

Ἡμύει: ἐπικλίνει.

Ἡσων: ἐλάσσων.

Ἡσιῶνη: ὄνομα κύριον.

20 Ἡστην: ὑπῆρχον.

Ἡρήρειστο: ἐπέπηκτο.

Ἡρόμην: ἡρώτων.

Ὅμιλος: πλήθος.

Ὅμηχῶ: οὐρῶ.

25 Πᾶρος: ὄνομα κύριον.

Στύξ: ὁ μισητός.

Κίς: ὁ ἐν τῷ σίτῳ σκώληξ.

-7. Euboeam, Macedoniae urbem, memorat Steph. Byzant. in Εὐβοία.

8. Fecunda pomariis. Glossa fortasse respicit ad Odys. δ. 405.

9. Cod. vitiose: εὐηχέες: ἄφρωνον. Vid. Hesych. in εὐηχέες.

21. Cod. ἡρήρειστο: ἐπέπηκτο. Iliad. γ'. 358.

22. Cod. ἡρώμην.

- Κάρ: ὄνομα ἔθνους· ἐξ οὗ καὶ τό· Κάρεις καὶ
 Παίονες ἀργυρότοξοι.
 Εἰλαπίνη: ὄνομα ποταμοῦ· σημαίνει δὲ καὶ τὴν
 εὐαίαν.
 Μολυβδίνη: ὄνομα πόλεως. 5
 Ἄλκιμος: ὁ δυνατός.
 Κύδιμος: ὁ ξυδοξος.
 Βούλιμος: ἡ μεγάλη λιμός.
 Ματοπωρινός: ὁ ἐπὶ χειμῶνα καιρός.
 Δάος: ἡ μάθησις. 10
 Φάρος: ἱμάτιον.
 Πάρος: ἡ εὐπραγία.
 Ἄβυδος: ὄνομα πόλεως.
 Δάβδακος: ὄνομα κύριον.
 Ἀμιλλα: ἡ συστροφὴ· ἡ ταραχὴ· εἰλησις, ἀνάμειξις. 15
 Ἀμύμων: ἄφρονος, ἀγαθός.
 Ἀμῶ: συνάγω.
 Ἀμητος: θερισμός.
 Ἴτυς: ἡ τοῦ τροχοῦ περιφέρειαι.
 Ἴττα: ὄνομα δένδρου. 20
 Ἴτριον: μέλος ἐντὸς τοῦ σώματος· ἔστι δὲ παρὰ τὸν
 κενεῶνα.
 Ἴτωνα: ὄνομα τόπου.
 Ἀνδάνω: ἀρέσχω· ἐξ οὗ καὶ τό· ἡνδανε θυμῷ.
 Κιχάνω: καταλαμβάνω. 25

1. Iliad. κ'. 428. Corrige: ἀγκυλότοξοι.

3. ποταμοῦ] sic. Saepissime tamen in Codd. compendia vo-
 cum πόλις, τόπος, ποταμός π. τ. πο. confunduntur.

12. Αὐτὸς πρῶτος? Hunc, et qui sequuntur canones servavit Draco
 Stratonicensis in opere de metris poeticis. Vid. p. 35, 2. 5. 13.
 et p. 92, 16. 19.

13-14. Vid. Drac. Strat. p. 63, 8.

15-18. Ibid. p. 22, 7-9.

19-23. Ibid. p. 52, 24. et p. 53, 1-3.

24-25. Ibid. p. 107, 24. 25.

Κυλίω: ταράσσω.

Κονίω: παλαιώ. αλείφω. οἱ γὰρ παλαιότες ἐπαλείφονται πρὸς τὸν ἀγῶνα.

Ἀτίω: ἀτιμάζω. ἀπὸ τοῦ τίω, τοῦ τιμῶ, μετὰ τοῦ
5 στερητικοῦ α.

Μηνίω: ὀργίζομαι.

Ἔχισ: ἡ ἔχιδνα.

Ψηφίς: τὸ μικρὸν ψηφίον.

Κρηνίς: ὑποκαρυστικόν. σημαίνει δὲ τὴν πηγὴν.
10 κρήνη γὰρ ἡ πηγὴ.

Βαλβίς: ἡ ἀφετηρία.

Φαλκίς: τὸ φαλκίδιον.

Σαρπίς: ὁ σάρκος.

Ῥιπίς: ῥιπίδιον.

15 Καρίς: ἡ καριδάριον.

Ψάρ: ὄνομα ἔθνους. σημαίνει καὶ τὸν πο

Μάρτυρ: μάρτυς.

Μάκαρ: μακάρις.

Δάμαρ: γυνή.

20 Ἀρκάς: ὄνομα ἔθνους.

Κιχράς: διδούς.

Ἐθάς: φίλος. συνήθης.

Πιμπράς: ὁ ἐμπρηστής.

Ἰμάς: ὁ λῶρος.

25 Ἀνδριάς: στήλη ἀνδρός.

Νεοκράς: ὁ νεωστὶ κεκραμένος.

Ἐλικράς: ὁ ἐλαίῳ κεκραμένος. ἀπὸ τοῦ ἐλαιοκράς.

Φρῦνος: παλαιὸς βάτραχος.

Θῦνος: ἡ θύννα.

30 Πλυνός: ὄνομα τόπου.

1-6. Vid. Drac. Strat. p. 23, 3-4. p. 107, 19. 21.

8-15. Ibid. p. 23, 14. 15. p. 45, 17-18. Cod. ῥιπίδιον pro ῥιπίδιον.

20-27. Ibid. p. 41, 24 sq.

28-30. Ibid. p. 93, 21-24. Cod. ἡ θύννα.

<i>Δεσπόδυνος</i> : δεσπότης.	
<i>Πίσυνος</i> : πεπιστευκαίς.	
<i>Θάρσυνος</i> : θρασύς.	
<i>Πάχυνος</i> : παχύς.	
<i>Βόθυνος</i> : ἡ τάφος.	6
<i>Πόλτυνος</i> : ὄνομα ὄρου.	
<i>Βύνη</i> : ὄνομα κύριον.	
<i>Κερδοσύνη</i> : κέρδος. ἐμπορία.	
<i>Βριθοσύνη</i> : βαρεῖα.	
<i>Ῥποθημóσύνη</i> : ὑποθήκη.	10
<i>Κορύνη</i> : σιδηρᾶ ῥάβδος.	
<i>Χελύνη</i> : χελώνη· χελύνιον καὶ τὸ χαῖλος.	
<i>Τορύνη</i> : ἡ καταπεπονημένη.	
<i>Οτρύνω</i> : διεγείρω.	
<i>Καλλύνω</i> : καλλωπίζω.	15
<i>Πυρκαῖά</i> : λαμπρόν.	
<i>Ἀγορά</i> : ἐκκλησία.	
<i>Μνᾶ</i> : ἀπὸ τοῦ μνᾶ.	
<i>Ἀγυιά</i> : ἡ στενὴ ὁδός. ἡ ζύμη.	
<i>Ἀγκυρά</i> : ὄνομα πόλεως.	20
<i>Κέρκυρα</i> : ὄνομα πόλεως.	
<i>Ὀλυρά</i> : εἶδος σίτου.	
<i>Ἐφύρα</i> : ὄνομα πόλεως.	
<i>Καλύπτρα</i> : σκέπασμα.	
<i>Ἐνέδρα</i> : ἔγκρυμμα.	25
<i>Τάναγρα</i> : ὄνομα πόλεως.	
<i>Σκολοπένδρα</i> : εἶδος θηρίου.	
<i>Ῥόδιος</i> : ὁ ἀπὸ τῆς Ῥόδου.	
<i>Σάμιος</i> : ὁ ἀπὸ Σάμου.	

1-6. Ibid. p. 46, 16-20.

7-13. Ibid. p. 29, 6-12, et p. 86, 19-21. *Βύνη* apud Lycophr. v. 107. Vid. ibid. Tzetz.

18. Cod. post *μνᾶ*: vocem *ἀγορά* inserit, quae ex antecedente glossa perperam repetita est. Scribendum fortasse: ἀπὸ τοῦ μνᾶ.

20-23. Hunc canonem integrum habes apud Herodianum *περὶ μουσῆς*. λέξ. edit. Dind. p. 17, 25 sq. Cod. *ἄλλωρα*.

Bachm. *Anecd. Gr. Vol. I.*

Λάρος: ὁ γλάρος.

Πάρος: πρότερον. ἢ ἔμπροσθεν.

Κλάρος: ὄνομα τόπου.

Κάρος: ὄνομα νόσου.

Ἰρεύς: ὁ ἱερεύς.

Ἰρηξ: ἱέραξ.

Οἱ νέκυς: οἱ νεκροί.

Οἱ βότρως: οἱ βότρυες.

Εὐφυᾶ: εὐφυῆ.

10 Εὐκλεᾶ: ἔνδοξον.

Ἄργος: ἡ Πελοπόννησος.

Ἰκέσθαι: παραγενέσθαι.

Νηλέα: ἀνηλεῆ.

Τέλος σὺν θεῷ τοῦ λεξικοῦ
τῆς γραμματικῆς.

ΛΕΞΕΙΣ ΕΓΚΕΙΜΕΝΑΙ ΤΟΙΣ ΚΑΝΟΣΙ ΚΑΤΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ,
ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Ἀρχὴ τοῦ Α.

Ἀφεγγεῖς: μὴ ἔχοντες φέγγος, ἢ φῶς.

15 Ἀπεργάφης: ἡριδμήθης.

Ἀπύρασμα: ἀπὸ πύρρος.

Ἀπήμενον: ἀβλαβή· πῆμα γὰρ ἢ βλάβη.

Ἀφιγμένον: ἐληλυθότα.

Ἀχλύν: σκότος.

20 Ἀύθις: πάλιν.

Ἀύχνα: τράχηλον.

Ἀφθήτως: ἀλέκτως.

1-4. Vid. Drac. Strat. p. 60, 25. 26. γλάρος vitiosum est;
an λάβρος?

Cod. Parisin. nr. 346. fol. 256-257.

Ἀμείνω: καλλίονα.	
Ἀργαυλοῦντες: ἐν ἄργῳ αὐλοῦντες.	
Ἀστροπολοῦντας: ἀστεροσκοποῦντας.	
Αὐδῶ: προσφωνῶ.	
Ἀγριωπόν: ἀγριοπρόσωπον.	5
Ἀπαρκέσαι: καταπαῦσαι.	
Ἀπλετα: μέγα. πολύ· ἐπιφόρηματικόν.	
Ἀσπετον: πολύ. ἄφθονον.	
Ἀρωγέ: βοηθέ. λυτρωτά.	
Ἀνθοποιόν: ἄνθη ἐκφέρουσιν.	10
Ἀμφ' ὅμοισιν: ἀμφοτέροις τοῖς ὅμοις.	
Ἀθροῶν: θεωρῶν.	
Αἰσχους: ἁμαρτίας. αἰσχύνης. ὀνειδισμοῦ.	
Ἀνειμένων: ἀνεωγμένων.	
Ἀκηράτου: ἀφθάρτου.	15
Ἀγιστεία: ἀγιοσύνη.	
Αἰγληντα: ἀστράπτουτα.	
Ἀμείνονα: βελτίονα.	
Ἀπηνές: σκληρόν.	
Ἀντλημα: ὕδωρ.	20
Ἀρκύων: δικτύων.	
Ἀναιρέτην: λυτρωτήν.	
Ἀνηλίων: σκοτεινῶν. μὴ ἔχουσιν ἥλιον.	
Ἀντωθουμένη: βαρυνμένη.	
Ἀπεχθής: μισητής.	25
Ἀπλατῇ: εὐθείαν.	
Ἀσεμνα: ἀπρεπῇ.	
Ἀτρεκέστατος: ἀληθέστατος.	
Ἀληπτος: ἀκράτητος.	
Ἄλις: ἀρκούντως.	30
Ἀνασσα: βασίλισσα.	
Ἀλθαίνοντα:	

1. Cod. κάλλιον.

17. Sic.

32 Interpretamentum deest.

Ἀφεύκτοις: ἃ οὐδεὶς δύναται φυγεῖν.

Ἄ πατρακουστής: ἃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἤκουσεν.

Ἀρχὴ τοῦ Β.

Βροτησία: τῇ ἀνθρωπίνῃ οὐσίᾳ.

Βακχεύουσαν: ὀρχουμένην. πλανηθεῖσαν. ἐξεστηκυῖαν.

5 Βατήν: βάσιμον.

Βεβυσμένα: βεβυθισμένα.

Βορῶν: στομάτων.

Βάσει: στηρίγματι.

Βρόχων: ἀγκυρῶν. δεσμῶν.

10 Βρέτας. εἰδωλον.

Βροτοσσόων: βροταίων λόγων.

Ἀρχὴ τοῦ Γ.

Γεγῶσα: γεγονυῖα.

Γῆρυν: φωνήν.

Γενάρχην: τὸν τοῦ γένους ἀρχηγὸν Ἀδάμ.

15 Γεραίων: δοξάζων.

Ἀρχὴ τοῦ Δ.

Διαρτίας: πλάσεως.

Δορικλυτόν: ἐνδοξον μετὰ δόρατος.

Δορικτήτον: μετὰ δόρατος κτηθέντος.

Διάμπαξ: διόλου.

20 Δηῶσαι: ἐκβαλεῖν.

Διαρθοῖ: διαπλάττει.

Δῖναι: τὰ κοιλάματα τῶν ὑδάτων.

Δρῶσα: ποιούσα.

Δοξούμενοι: κατοπτριζόμενοι.

2. Cod. ἀπατρακουστής.

11. Sic.

17. Cod. δορικλυτον.

18. Cod. δορικτήτης — κτισθέντος.

20. Hoc de arboribus caesis dictum est. Vid. Odys. l. 244.

24. Phavorinus: δοξοῦσθαι: κατοπτρίζεσθαι, φαντάζεσθαι.

Δεδορκότες: ὀρῶντες. ἰδόντες.

Δόμον: οἶκον.

Δυσκάθεκτον: δυσκράτητον.

Δυσκάθαarton: ἀκάθαarton.

Ἀρχὴ τοῦ E.

Ἐπταικότα: παίδαντα.

5

Ἐπιπνοίας: ἐπιπνεύσεως.

Εὐτελοῦς: ταπεινῆς.

Ἐχθους: μίσους.

Ἐμβρον: παιδλον.

Ἐπισκοτεῖται: σκοτίζεται.

10

Ἐξαλεξῆσαι: βοηθῆσαι. ὑγιᾶσαι.

Ἐξακούμενον: ἐξιώμενον.

Ἐξώρουσεν: ἐξώρμησεν.

Ἐξικνούμενον: κατερχόμενον.

15

Ἐὺς πάϊς: ἀγαθὸς παῖς.

Ἐχθιστον: μεμισημένον.

Ἐστῶσαν: ἐπηρμένην. ἐξεστηκνῖαν.

Εὐκτῶς: ὑγιᾶς.

Ἐξοιστρημένον: ἡρεθισμένον.

20

Ἐξ ἐρημαίων: ἐξ ἐρήμων.

Ἐκριζοῦν: ἀπορριζοῦν τὴν ἁμαρτίαν.

Εὐπάθεια: εὐτροφία. σπατάλη.

Ἐνάλιος: θαλάσσιος.

Εὐχος: δόξα.

25

Ἐἵκαθεν: ἀπεχώρησεν.

Ἐθρόησεν: ἐφόβησεν.

12. Cod. ἐξακούμενον. Phavorinus: ἐξακνευμένων: -θερα-
πυόντων. ἐξιωμένων. Cf. Lycophr. v. 1180.

15. Sic.

17. Scribe: ἐξεστῶσαν.

18. Hesychius: εὐκτεῶς. Phavorinus: εὐεκτῶς.

21. Cod. ἐκριζον: ἀπορριζον.

25. Cod. ὑπεχώρισεν.

Ἐνθούς: ἐκ θεοῦ κινήσεις.

Ἐν δίνουσι: ἐν τοῖς θείοις μέλεσιν.

Εὐδίνητον: εὐστροφον.

Ἐκπαράνας: εἰς πέρας εξαγαγών.

Ἀρχὴ τοῦ Ζ.

5 Ζοφώδους: σκοτεινοῦ.

Ζέσει: θέρμῃ.

Ἀρχὴ τοῦ Η.

Ἡγκιστρωμένοι: κακρῆταιμένοι.

Ἡπειρον: περὶ γῆν.

Ἡπειγμένον: φθάσαντα.

10 Ἡμφισμένος: ἐνδεδυμένος.

Ἡδεταί: ἡδύναται.

Ἡσεν: ὑμνησεν.

Ἀρχὴ τοῦ Θ.

Θηρεῖ: ἀγρεύει.

Θυμηδῖαν: χαράν. τέρψιν.

15 Θεόδομητον: ἐκ θεοῦ οἰκοδομηθεῖσαν.

Θᾶττον: ταχύ.

Θέσπισ: θεῖος. ἀληθινός.

Ἀρχὴ τοῦ Ι.

Ἰμερτόν: ἐπιθυμητόν. ἡδύ. καλόν.

Ἰλύν: ῥύπον.

20 Ἰῆτο: ἔατο.

Ἰών: παραγενόμενος. ὅρα, ὃ ἀναγινώσκων, μὴ τὸν τοῦ ὄψεως ὑπολάβῃς ὥδε αἰρεῖσθαι ἰόν, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῆς Πεντηκοστῆς πνεῦμα ἐρχόμενον.

Ἰλιγγιᾶ: ἄτοναι. σκοτούται.

2. Sic.

4. Cod. ἐσπέρας

19. Cod. ῥῦπον.

Ἰδρύνμενος: καθήμενος.
 Ἰσοσθενούσαν: ἰσοδυναμοῦσαν.
 Ἰῆς: τῆς σῆς. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ μιᾶς.
 Ἰσοσθενής: ἰσοδύναμος.

Ἀρχὴ τοῦ Κ.

Κευθμώνας: ἀφεγγεῖς τόπους. 5
 Καβαλών: καταβαλόν.
 Καθειργνύς: κατακλείδας.
 Κλύσαντα: ζυήσαντα.
 Κλέος: δόξαν.
 Κεκευθμένον: κατακεκρυμμένον. 10
 Κεκρύφεις: ἔκρυψας.
 Καθιδρύει: κάθεται καὶ καπαμένει.
 Κλεισμοῖσι: θρόνοις.

Ἀρχὴ τοῦ Λ.

Λυγρῶς: ἔλεινῶς. ἀθλίως· λυπρῶς δὲ ἀντὶ τοῦ,
 λυπηρῶς καίται. 15
 Λύμην: φθοράν.
 Λόφον: κορυφὴν ὄρους.
 Λελιπαρημένον: παρακεκλημένον.
 Λέσχην: φλυαρίαν. ἀκαιρολογίαν.

Ἀρχὴ τοῦ Μ.

Μυχοῖς: ἐνδοτέροις τόποις. 20
 Μύστης: μυσταγωγός. ἢ μυστήρια εἰδώς.
 Μέλας: σκοτεινός.
 Μέδων: βασιλεύς.

Ἀρχὴ τοῦ Ν.

Νεηγενές: ἀρτιγενές.
 Ναίων: οἰκῶν. 25
 Ναίουσι: ῥέουσι.

8. Cod. ζυήσαντα.

26. Vid. Hesych. in ναίειν et ναῖον. Adde fluviorum nomina

Νηδύν: γαστέρα.
 Νοσφισμός: χωρισμός.
 Νημερτές: ἀληθείς.

Δ.

Δύμπαντας: τοὺς σύμπαντας.

Ἀρχὴ τοῦ Ο.

5 Ὀλβον: χρέως. πλουτόν.
 Οίκτηρῶς: ἐλεεινῶς.
 Ὀλισθον: πλάνον.
 Ὀλλύμενον: ἀπολλύμενον.
 Οἶος ἐξ οἴου: μόνος ἐκ' ἑαυτοῦ.
 10 Ὀδυσεΐαν: ξένην.
 Ὀρεκτόν: ἐπιθυμητόν.

Ἀρχὴ τοῦ Π.

Παρεϊμέναις: παρεωραμέναις. ἢ καὶ παρηγμέναις, οἵ-
 οναι παρελθούσας.
 Προνομεύσας: διαρκάσας.
 15 Παμφοῦς: παιδοποιήτης.
 Πηλίνης: γήλης.
 Πενιχρῇ: ταπεινῇ.
 Πρὸς πατρός: παρὰ τοῦ πατρός.
 Παμπήδην: παντελῶς. ὁλοσχερῶς.
 20 Πολυφύτοις: πολυρέουσιν.
 Προμήθεια: ἐπιμέλεια. πρόνοια.

Nais et *Naisos* apud Suidam et Phavorinum. Corrige tamen, si mavis, *νάουσι*.

5. *χρέως*. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 391. quem locum Cod. Paris. ita exhibet: *χρέως, ἄττικῶς μέγα τὸ ὡς, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις παίζων μικρὸν ἔγραψε*.

αὐτὰρ τί χρέος ἔβα μετὰ τὸν Πασίαν;

15. Cod. *καμψάνους*.

17. Scribe: *πενιχρά*.

21. Cod. *προμήθεια*.

Πόλοιο: πόλον. οὐρανοῦ.

Ποτνιαῖται: παρακαλεῖται. ἢ νῦν, τιμάζεται. δο-
ξάζεται.

Πέλειαν: περιστεράν.

Προσηνῆ: εὐμενῆ.

5

Πανόλβιον: πᾶν ἔχουσαν. πάμπλουτον.

Πρόσθεν: πρῶτον.

Περαινεῖς: ποιεῖς.

Πορίζον: ἀπέργαζόμενον.

Πέδας: δεσμούς.

10

Πατρόσθεν ὁξύμορφον: πατροδύναμον καὶ σύμ-
μορφον.

Προσιτήν: βάσιμον.

Πανόλβιοι: πολύπλουτοι.

Ποπυσμάτων: ὕβρεων.

15

Πόντος: πέλαγος.

Ἀρχὴ τοῦ Ρ.

Ῥώμη: ἰσχύς. δύναμις.

Ῥοαῖς: τοῖς δέουσιν ὕδασιν.

Ῥυπτόμενον: καθαιρόμενον.

Ῥήγνυσι: ῥήκται.

20

Ῥᾶον: εὐχαρές. καλόν.

Ῥυπτικόν: καθαρτικόν.

Ῥήτορας: ῥήτορας.

Ἀρχὴ τοῦ Σ.

Σπέος: σπήλαιον.

Σίντιν: σκώληκα βλαπτικόν.

25

Σμήχων: καθαίρων.

Στεῖβοι: περιπατοῖ.

Σθένει: δυνάμει.

20. Corrige: ῥήσσει.

26. Cod. σμήχων. Vld. VV. DD. ad Hesych. v. σμήλαι.

Σέλας: φῶς.

Στέργειν: ἀγαπᾶν. ἐμμένειν.

Σιωπῶνταις: τοῖς τὴν Σιών οἰκοῦσιν.

Σέθεν: σοῦ.

5 Σέβας: προσκύνησις.

Συνεδριάζων: συγκαθεζόμενος.

Ἀρχὴ τοῦ Τ.

Τελεῖ: γίνεταί.

Τρίβον: ὁδόν.

Τριττοὶ θεουθεῖς: τρεῖς θεοειδεῖς.

10 Τρανῶς: σαφῶς. φανερώς.

Τεθηγμένους: ἀκουημένους.

Τριτταῖς: τρισσαῖς.

Τάλαινα: ἀθλία.

Τιμῆεν: ἐντιμον.

Ἀρχὴ τοῦ Τ.

15 Πῖας: υἱός.

Ῥλικήν: ὑλῶδη. φθαρτήν.

Ῥπέσχες: ὑπέδωκας.

Ῥφαίνειν: ποιεῖν.

Ῥδειν: ὑμνεῖν.

Ἀρχὴ τοῦ Φ.

20 Φύτλης: φυλῆς. ἢ φύσεως.

Φυράματος: διαπλάσεως.

Φλοιδούμενος: φλογιζόμενος!

Φέριστον: ἔξοχον.

Φερέσβιον: ζωοποιόν.

25 Φλᾶν: θλᾶν.

Φρυκτωρίας: λαμπάδας. δαδουχίας.

19. Vid. Alberti ad Hesych. h. v.

22. Cod. φλυδούμενος.

Φυεῖσα: ὑπαρξασα. γεννηθεῖσα.
 Φρουαττόμενος: ὑπερφηφανεύόμενος.
 Φάους: φωτός.

Ἀρχὴ τοῦ X.

Χώρου: τόπου.

Χειραπτήσας: κρατήσας. χειρὶ ἀψάμενος. 5

Χοῖκός: ἀπὸ γῆς ὄν.

Χαύτῳ: καὶ αὐτῷ. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι τοῦ καὶ
 συνδέσμου, καὶ κρᾶσει τοῦ α καὶ ε, καὶ διὰ τὸ δα-
 σὺ πνεῦμα τοῦ αὐ τρέπει τὸ κ εἰς χ.

Τὸ δὲ Ψ ἐν χρήσει οὐχ εὔρηται. 10

Ω.

ᾠδὶς, ὠδῖνος: σημαίνει καὶ τὴν γέννησιν.

ᾠκίστα: τάχιστα

Ὡς ἄμα: ὡς πνεῦμα· ἄμα γὰρ τὸ πνεῦμα παρὰ
 Διογενεῖαν ᾠ.

Τέλος οὖν θεῶ τοῦ λεξικοῦ τῶν κανόνων κατὰ
 ἀλφάβητον.

5. Solus Zonaras: χειραπτήσας: ἀψάμενος τῇ χειρὶ. Reliqui
 hoc verbum ignorant.

13. ἄμα] Sic. Vid. Hésych. in v. ἄμμα, et not. Albert. ubi
 haec glossa, e Cyrill. Lex. Ms. Voss. allata, ita se habet:

ὡς ἄμμα: ὡς πνεῦμα, ὡς ἄνεμον· ἄμμα γὰρ τὸ πνεῦμα,
 παρὰ Διογενεῖαν ᾠ.

Κυλίω: ταράσσω.

Κονίω: παλαιώ. ἀλείφω. οἱ γὰρ παλαιότες ἐκαλεί-
φονται πρὸς τὸν ἀγῶνα.

Ἀτίω: ἀτιμάζω· ἀπὸ τοῦ τίω, τοῦ τιμῶ, μετὰ τοῦ
5 στερητικοῦ α.

Μηνίω: ὀργίζομαι.

Ἔχισ: ἡ ἔχιδνα.

Ψηφίς: τὸ μικρὸν ψηφίον.

Κρηνίς: ὑποκορευτικόν· σημαίνει δὲ τὴν πηγὴν·

10 κρήνη γὰρ ἡ πηγὴ.

Βαλβίς: ἡ ἀφαιτηρία.

Φαλκίς: τὸ φαλκίδιον.

Σαρπίς: ὁ σάρκος.

Ῥιπίς: ῥιπίδιον.

15 Καρίς: ἡ καριδάριον.

Ψάρ: ὄνομα ἔθνους. σημαίνει καὶ τὸν πρ

Μάρτυρ: μάρτυς.

Μάκαρ: μακάριε.

Δάμαρ: γυνή.

20 Ἀρκάς: ὄνομα ἔθνους.

Κιχράς: διδούς.

Ἐθάς: φίλος. συνήθης.

Πιμπράς: ὁ ἐμπροσθής.

Ἰμάς: ὁ λαῶς.

25 Ἀνδριάς: στήλη ἀνδρός.

Νεοκράς: ὁ νεωστὶ κεκραμένος.

Ἐλικράς: ὁ ἐλαίῳ κεκραμένος· ἀπὸ τοῦ ἐλαιοκράς.

Φρῦνος: παλαιὸς βάρβαρος.

Θῦνος: ἡ θύνα.

30 Πλυνός: ὄνομα τόπου.

1-6. Vid. Drac. Strat. p. 23, 3-4. p. 107, 19. 21.

8-15. Ibid. p. 23, 14. 15. p. 45, 17-18. Cod. ῥιπίδιον pro
ῥιπίδιον.

20-27. Ibid. p. 41, 24 sq.

28-30. Ibid. p. 93, 21-24. Cod. ἡ θύνα.

Δεσπόδυνος: δεσπότης.	
Πίσυνος: πεπιστευκώς.	
Θάρσυνος: θρασύς.	
Πάχυνος: παχύς.	
Βόθυνος: ἡ τάφρος.	5
Πόλτυνος: ὄνομα ὄρου.	
Βύνη: ὄνομα κύριον.	
Κερδοσύνη: κέρδος. ἐμπορία.	
Βριθοσύνη: βαρεία.	
Ῥποθημοσύνη: ὑποθήκη.	10
Κορύνη: σιδηρᾶ ῥάβδος.	
Χελύνη: χελώνη· χελύνιον καὶ τὸ χεῖλος.	
Τορύνη: ἡ καταπεπονημένη.	
Οτρύνω: διεγείρω.	
Καλλύνω: καλλωπίζω.	15
Πυρκαϊά: λαμπρόν.	
Ἀγορά: ἐκκλησία.	
Μνᾶ: ἀπὸ τοῦ μνᾶ.	
Ἀγυιά: ἡ στενὴ ὁδός. ἡ ζύμη.	
Ἀγκυρά: ὄνομα πόλεως.	20
Κέρκυρα: ὄνομα πόλεως.	
Ὀλυρά: εἶδος σίτου.	
Ἐφύρα: ὄνομα πόλεως.	
Καλύπτρα: σκέπασμα.	
Ἐνέδρα: ἔγκρυμμα.	25
Τάναγρα: ὄνομα πόλεως.	
Σκολοπένδρα: εἶδος θηρίου.	
Ῥόδιος: ὁ ἀπὸ τῆς Ῥόδου.	
Σάμιος: ὁ ἀπὸ Σάμου.	

1-6. Ibid. p. 46, 16-20.

7-13. Ibid. p. 29, 6-12, et p. 86, 19-21. *Βύνη* apud Lycophr. v. 107. Vid. ibid. Tzetz.

18. Cod. post *μνᾶ*: vocem *ἀγορά* inserit, quae ex antecedente glossa perperam repetita est. Scribendum fortasse: *ἀπὸ τοῦ μνᾶ*.

20-23. Hunc canonem integrum habes apud Herodianum *περὶ μνημῶν*. λέξ. edit. Dind. p. 17, 25 sq. Cod. *ἔλκτρα*.

Bachm. *Anecd. Gr. Vol. I.*

Λάρος: ὁ γλάρος.

Πάρος: πρότερον. ἢ ἔμπροσθεν.

Κλάρος: ὄνομα τόπου.

Κάρος: ὄνομα νόσου.

5 Ἰρεύς: ὁ ιερεύς.

Ἰρηξ: ἰέραξ.

Οἱ νέκυσ: οἱ νεκροί.

Οἱ βότρυσ: οἱ βότρυες.

Εὐφυᾶ: εὐφυῆ.

10 Εὐκλεᾶ: ἐνδοξον.

Ἄργος: ἡ Πελοπόννησος.

Ἰκέσθαι: παραγενέσθαι.

Νηλέα: ἀνηλεῆ.

Τέλος σὺν θεῷ τοῦ λεξικοῦ
τῆς γραμματικῆς.

ΛΕΞΕΙΣ ΕΓΚΕΙΜΕΝΑΙ ΤΟΙΣ ΚΑΝΟΣΙ ΚΑΤΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ,
ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Ἀρχὴ τοῦ Α.

Ἀφεγγεῖς: μὴ ἔχοντες φέγγος; ἢ φῶς.

15 Ἀπεργάφης: ἡριθμήθης.

Ἀπαύγασμα: ἀκτὶς ἡλίου.

Ἀπήμαντον: ἀβλαβῆ· πῆμα γὰρ ἢ βλάβη.

Ἀφιγμένον: ἐληλυθότα.

Ἀχλύς: σκότος.

20 Αὐθις: πάλιν.

Αὐχένα: τραχηλον.

Ἀφφύτως: ἀλέκτως.

1-4. Vid. Drac. Strat. p. 60, 25. 26. γλάρος vitiosum est;
an λάβεος?

Cod. Parisin. nr. 345. fol. 256-257.

'Αμείνω: καλλίονα.	
'Αγρουλοῦντες: ἐν ἀγρῷ αὐλοῦντες.	
'Αστροπολοῦντας: ἀστεροσκοποῦντας.	
Αὐδῶ: προσφωνῶ.	
'Αγριωπόν: ἀγριοπρόσωπον.	5
'Απαρκέσαι: καταπαῦσαι.	
"Απλετα: μέγα. πολύ· ἐπιζήρηματικόν.	
"Ασπετον: πολύ. ἄφθονον.	
'Αρωγέ: βοηθέ. λυτρωτά.	
'Ανθοποιόν: ἄνθη ἐκφέρουσαν.	10
'Αμφ' ὧμοισιν: ἀμφοτέροις τοῖς ὧμοις.	
'Αθρῶν: θεωρῶν.	
Αἴσχους: ἁμαρτίας. αἰσχύνης. ὀνειδισμοῦ.	
'Ανειμένων: ἀνέφθιμνων.	
'Ακηράτου: ἀφθάρτου.	15
'Αγιστεία: ἀγιοσύνη.	
Αἰγλῆντα: ἀστράπτοντα.	
'Αμείνονα: βελτίονα.	
'Απηνές: σκληρόν.	
"Αντλημα: ὕδωρ.	20
'Αρκύων: δικτύων.	
'Αναιρέτην: λυτρωτήν.	
'Ανηλίων: σκοτεινῶν. μὴ ἔχουσῶν ἥλιον.	
'Αντωθουμένη: βαρουμένη.	
'Απεχθής: μισητής.	25
'Απλατῇ: εὐθείαν.	
"Ασεμνα: ἀρεπῇ.	
'Ατρεκέστατος: ἀληθέστατος.	
"Αληπτος: ἀκράτητος.	
"Αλις: ἀρκοῦντως.	30
"Ανασσα: βασίλισσα.	
'Αλθαίνοντα:	

1. Cod. κάλλιον.

17. Sic.

32 Interpretamentum deest.

Ἀφεύκτοις: ἃ οὐδεὶς δύναται φυγεῖν.

Ἄ πατρακουστής: ἃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἦκουσεν.

Ἀρχὴ τοῦ Β.

Βροτησίᾳ: τῇ ἀνθρωπίνῃ οὐσίᾳ.

Βακχεύουσιν: ὀρχουμένην. πλανηθεῖσαν. ἐξεστηκυῖαν.

5 Βατήν: βάσιμον.

Βεβυσμένα: βεβυδισμένα.

Βορῶν: στομάτων.

Βάσει: στηριγματι.

Βρόχων: ἀγγονῶν. δεσμῶν.

10 Βρέτας: εἰδωλον.

Βροτοσσόων: βροτείων λόγων.

Ἀρχὴ τοῦ Γ.

Γεγῶσα: γεγονυῖα.

Γῆρυν: φωνήν.

Γενάρχην: τὸν τοῦ γένους ἀρχηγὸν Ἀδάμ.

15 Γεραίρων: δοξάζων.

Ἀρχὴ τοῦ Δ.

Διάρτιας: πλάσεως.

Δορικλυτόν: ἐνδοξον μετὰ δόρατος.

Δορικτήτου: μετὰ δόρατος κτηθέντος.

Διάμπαξ: διόλου.

20 Δηῶσαι: ἐκβαλεῖν.

Διαρθροῖ: διαπλάττει.

Δῖναι: τὰ κοιλάματα τῶν ὑδάτων.

Δρῶσα: ποιοῦσα.

Δοξοῦμενοι: κατοπτριζόμενοι.

2. Cod. ἀπατρακουστής.

11. Sic.

17. Cod. δορικλυτον.

18. Cod. δορικτήτης — κτισθέντος.

20. Hoc de arboribus caesis dictum est. Vid. Odyss. ε. 244.

24. Phavorinus: δοξοῦσθαι: κατοπτρίζεσθαι. φαντάζεσθαι.

Δεδορκότες: ὀρῶντες. ἰδόντες.

Δόμον: οἶκον.

Δυσκάρητον: δυσκράτητον.

Δυσκάρητον: ἀκάρητον.

Ἀρχὴ τοῦ Ε.

Ἐπαικότα: παιδαντα.

5

Ἐπιπνοίας: ἐπιπνεύσεως.

Εὐτελοῦς: ταπεινῆς.

Ἐχθους: μίλους.

Ἐμβρυον: παιδίον.

Ἐπισκοτεῖται: σκοτίζεται.

10

Ἐξαλεξῆσαι: βοηθῆσαι. ὑγιᾶσαι.

Ἐξακεύμενον: ἐξιώμενον.

Ἐξώρουσεν: ἐξώρμησεν.

Ἐξιχνούμενον: κατερχόμενον.

Ἐὗς πάϊς: ἀγαθὸς παῖς.

15

Ἐχθιστον: μεμισημένον.

Ἐστῶσαν: ἐπηρμένην. ἐξεστηκυνῖαν.

Εὐκτώς: ὑγιῶς.

Ἐξοιστρημένους: ἡρεθισμένους.

Ἐξ ἐρημαίων: ἐξ ἐρήμων.

20

Ἐκριξοῦν: ἀπορριξοῦν τὴν ἁμαρτίαν.

Εὐπάθεια: εὐτροφία. σπατάλη.

Ἐνάλιος: θαλάσσιος.

Εὐχος: δόξα.

Ἐκκαθεν: ἀπεχώρησεν.

25

Ἐθρόησεν: ἐφόβησεν.

12. Cod. *ἐξακεύμενον*. Phavorinus: *ἐξακευμένων*: *θεραπευόντων*. *ἐξιωμένων*. Cf. Lycophr. v. 1180.

15. Sic.

17. Scribe: *ἐξεστῶσαν*.

18. Hesychius: *εὐκτεῶς*. Phavorinus: *εὐεκτῶς*.

21. Cod. *ἐκριξον*: *ἀπορριξον*.

25. Cod. *ὑπεχώρισεν*.

Ἐνθούς: ἐκ θεοῦ κινηθείς.

Ἐν δίνουσι: ἐν τοῖς θείοις μέλεσιν.

Εὐδίνητον: εὐστροφον.

Ἐκπαράνας: εἰς πέρας εξαγαγών.

Ἀρχὴ τοῦ Ζ.

5 Ζοφώδους: σκοτεινοῦ.

Ζέσει: θέρμη.

Ἀρχὴ τοῦ Η.

Ἦγκιστρωμένοι: κεκρατημένοι.

Ἦπειρον: πρὸς γῆν.

Ἦπειγμένοι: φθάσαντα.

10 Ἦμφισμένος: ἐνδεδυμένος.

Ἦδετται: ἡδύνεται.

Ἦισεν: ὑμνησεν.

Ἀρχὴ τοῦ Θ.

Θηρῶ: ἀγρεύει.

Θυμηδίαν: χαράν. τέφριν.

15 Θεόδητον: ἐκ θεοῦ οἰκοδομηθεῖσαν.

Θᾶττον: ταχύ.

Θέσπεις: θεῖος. ἀληθινός.

Ἀρχὴ τοῦ Ι.

Ἰμερτόν: ἐπιθυμητόν. ἡδύ. καλόν.

Ἰλύν: ῥύπον.

20 Ἰῆτο: ἔατο.

Ἰών: παραγενόμενος. ὅρα, ὃ ἀναγινώσκων, μὴ τὸν τοῦ ὄψεως ὑπολάβης ὥδε αἰρεῖσθαι Ἴον, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῆς Πεντηκοστῆς πνεῦμα ἐρχόμενον.

Ἰλιγγιῶ: ἄτονῃ. σκοτοῦται.

2. Sic.

4. Cod. ἐσπέρας

19. Cod. ῥύπον.

Ἰδρύμενος: καθήμενος.
 Ἰσοσθενούσαν: ἰσοδυναμοῦσαν.
 Ἰῆς: τῆς σῆς. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ μιᾶς.
 Ἰσοσθενής: ἰσοδύναμος.

Ἀρχὴ τοῦ Κ.

Κευθμῶνας: ἀφεγγεῖς τόπους. 5
 Καββαλῶν: καταβαλῶν.
 Καθειργνύς: κατακλείσας.
 Κλύσαντα: θυήσαντα.
 Κλέος: δόξαν.
 Κεκευθμένον: κατακεκρυμμένον. 10
 Κεκρύφεις: ἔκρυψας.
 Καθιδρύει: κἀθίηται καὶ καταμένει.
 Κλεισμοῖσι: θρόνοις.

Ἀρχὴ τοῦ Λ.

Λυγρῶς: ἔλειπνῶς. ἀθλίως· λυπρῶς δὲ ἀντὶ τοῦ,
 λυπηρῶς κεῖται. 15
 Λύμην: φθοράν.
 Λόφον: κορυφὴν ὄρους.
 Λελιπαρημένον: παρακεκλημένον.
 Λέσχην: φλυαρίαν. ἀκαιρολογίαν.

Ἀρχὴ τοῦ Μ.

Μυχοῖς: ἐνδοτέροις τόποις. 20
 Μύστης: μυσταγωγός. ἢ μυστήρια εἰδώς.
 Μέλας: σκοτεινός.
 Μέδων: βασιλεύς.

Ἀρχὴ τοῦ Ν.

Νεηγενές: ἀρτιγενές.
 Ναίων: οἰκῶν. 25
 Νάλουσι: ῥέουσι.

8. Cod. θυθήσαντα.

26. Vid. Hesych. in ναῖον et ναῖον. Adde fluviorum nomina

Νηδύν: γαστέρα.
 Νοσφισμός: χωρισμός.
 Νημερτές: ἀληθής.

Ξ.

Ξύμπαντας: τοὺς σύμπαντας.

Ἀρχὴ τοῦ Ο.

- 5 Ὀλβον: χρέως. πλούτον.
 Οικτρῶς: ἐλεωνῶς.
 Ὀλισθον: πλάνον.
 Ὀλλύμενον: ἀπολλύμενον.
 Οἶος ἐξ οἴου: μόνος ἐκ μόνου.
 10 Ὀθνεῖαν: ξένην.
 Ὀρεκτόν: ἐπιθυμητόν.

Ἀρχὴ τοῦ Π.

- Παρειμένας: παρεωραμένας. ἢ καὶ παρηγμένας, οἰ-
 ονεὶ παρελθούσας.
 Προνομεύσας: διαρκάσας.
 15 Παμφαοῦς: παιδοποιήσας.
 Πηλίνης: γηλίνης.
 Πενιχρῇ: ταπεινῇ.
 Πρὸς πατρός: παρὰ τοῦ πατρός.
 Παμπήδην: παντελῶς. ὁλοσχερῶς.
 20 Πολυβόύτοις: πολυβόουσι.
 Προμήθεια: ἐπιμέλεια. πρόνοια.

Ναῖσθος et *Ναῖσος* apud Suidam et Phavorinum. Corrigere tamen,
 si mavis, *νάουσι*.

5. *χρέως*. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 391. quem locum
 Cod. Paris. ita exhibet: *χρέως, ἀντικῶς μέγα τὸ ὡς, καὶ Ἀρι-
 στοφάνης ἐν Νεφέλαις παῖτων μικρὸν ἔγραψε*

αὐτὰρ τί χρέος ἔβα μετὰ τὸν Πασίαν;

15. Cod. *καμφάνους*.

17. Scribe: *πενιχρά*.

21. Cod. *προμήθια*.

Πόλοιο: πόλον. οὐρανοῦ.

Ποτνιαῖται: παρακαλεῖται. ἡ νῦν, τιμάζεται. δο-
ξάζεται.

Πέλειαν: περιστεράν.

Προσηνῇ: εὐμενῇ.

5

Πανόλβιον: πᾶν ἔχουσιν. ἀμπλουτον.

Πρόσθεν: πρῶτον.

Περαίνεις: ποιεῖς.

Πορίζον: ἀπεργαζόμενον.

Πέδας: δεσμούς.

10

Πατροδύθεν δξύμορφον: πατροδύναμον καὶ σύμ-
μορφον.

Προσιτήν: βάσιμον.

Πανόλβιοι: πολὺπλουτοι.

Ποππυσμάτων: ὕβρεων.

15

Πόντος: πέλαγος.

Ἀρχὴ τοῦ Ρ.

Ῥώμη: ἰσχύς. δύναμις.

Ῥοαῖς: τοῖς ῥέουσιν ὕδασιν.

Ῥυπτόμενον: καθαιρόμενον.

Ῥήγνυσι: ῥήγνυται.

20

Ῥᾶον: εὐχαρές. καλόν.

Ῥυπτικόν: καθαυτικόν.

Ῥήτρας: ῥήτορας.

Ἀρχὴ τοῦ Σ.

Σπέος: σπήλαιον.

Σίντιν: σκώληκα βλαπτικόν.

25

Σμήχων: καθαίρων.

Στείβοι: περιπατοῖ.

Σθένει: δυνάμει.

20. Corrige: ῥήσσει.

26. Cod. σμήχων. Vid. VV. DD. ad Hesych. v. σμήλαι.

Σέλας: φῶς.

Στέργειν: ἀγαπᾶν. ἐμμένειν.

Σιωπῶνταις: τοῖς τὴν Σιὼν οἰκοῦσιν.

Σέθεν: σοῦ.

5 Σέβας: προσκύνησις.

Συνεδριάζων: συγκαθεζόμενος.

Ἀρχὴ τοῦ Τ.

Τελεῖ: γίνεται.

Τρίβον: δόδον.

Τριττοὶ θεουδεῖς: τρεῖς θεοειδεῖς.

10 Τρανῶς: σαφῶς. φανερώς.

Τεθηγμένους: ἀκουημένους.

Τριτταῖς: τρισσαῖς.

Τάλαινα: ἄθλια.

Τιμῆεν: ἐντιμον.

Ἀρχὴ τοῦ Τ.

15 Τῖας: υἱούς.

Ῥλικήν: ὑλώδη. φθαρετήν.

Ῥπέσχες: ὑπέδωκας.

Ῥφαίνειν: ποιεῖν.

Ῥθειν: ὑμνεῖν.

Ἀρχὴ τοῦ Φ.

20 Φύτλης: φυλῆς. ἡ φύσεως.

Φυράματος: διαπλάσεως.

Φλοιδοῦμενος: φλογιζόμενος.

Φέριστον: ἔξοχον.

Φερέσβιον: ζωοποιόν.

25 Φλᾶν: θλᾶν.

Φρυκτωρίας: λαμπάδας. δαδονχίας.

19. Vid. Alberti ad Hesych. h. v.

22. Cod. φλυδοῦμενος.

Φυεῖσα: ὑπαρξασα. γεννηθεῖσα.
 Φρουαττόμενος: ὑπερφηανεύόμενος.
 Φάους: φωτός.

Ἀρχὴ τοῦ X.

Χώρου: τόπου.

Χειραπτήσας: κρατήσας. χειρὶ ἀψάμενος. 5

Χοῖκος: ἀπὸ γῆς ὄν.

Χαύτῳ: καὶ αὐτῷ. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι τοῦ καὶ
 συνδέσμου, καὶ κρᾶσει τοῦ α καὶ ε, καὶ διὰ τὸ δα-
 σὺ πνεῦμα τοῦ αὐ τρέπει τὸ κ εἰς χ.

Τὸ δὲ Ψ ἐν χρήσει οὐχ εὔρηται. 10

Ω.

ᾠδὶς, ὠδῖνος: σημαίνει καὶ τὴν γέννησιν.

ᾠκίστα: τάχιστα

Ὡς ἄμα: ὡς πνεῦμα· ἄμα γὰρ τὸ πνεῦμα παρὰ
 Διογενεῖαν ᾠ.

Τέλος σὺν θεῷ τοῦ λεξικοῦ τῶν κανόνων κατὰ
 ἀλφάβητον.

5. Solus Zonaras: χειραπτήσας: ἀψάμενος τῇ χειρὶ. Reliqui
 hoc verbum ignorant.

13. ἄμα] Sic. Vid. Hésych. in v. ἄημα, et not. Albert. ubi
 haec glossa, e Cyrill. Lex. Ms. Voss. allata, ita se habet:

ὡς ἄημα: ὡς πνεῦμα, ὡς ἄνεμον· ἄημα γὰρ τὸ πνεῦμα,
 παρὰ Διογενεῖαν ᾠ.

I N D I C E S.

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes that proper record-keeping is essential for transparency and accountability, particularly in financial matters. The text outlines various methods for organizing and storing data, including digital databases and physical filing systems. It also mentions the need for regular audits and reviews to ensure the integrity of the information.

2. The second section focuses on the role of communication in achieving organizational goals. It highlights the importance of clear and concise communication, both internally and externally. The text provides guidelines for effective communication, such as using appropriate language, listening actively, and providing feedback. It also discusses the benefits of open communication and how it can foster a collaborative work environment.

3. The third part of the document addresses the challenges of managing resources and personnel. It discusses the importance of efficient resource allocation and the need for a skilled and motivated workforce. The text provides strategies for managing personnel, including recruitment, training, and performance management. It also mentions the importance of maintaining a positive work culture and providing opportunities for professional development.

4. The final section discusses the importance of innovation and continuous improvement. It emphasizes that organizations must be able to adapt to changing market conditions and technological advancements. The text provides guidelines for fostering innovation, such as encouraging creative thinking, providing resources for research and development, and implementing a culture of continuous improvement. It also mentions the importance of staying up-to-date with industry trends and best practices.

INDEX SCRIPTORUM.

ACHAEUS. 49, 28.

AE LIANUS. 394, 5.

Περὶ προνομίας τρίτων, 3, 17.

ÆSCHINES ORATOR. 29, 23. 37, 30. 105, 9. 150, 23. 164, 2. 172, 25. 213, 1. 231, 34. 235, 25. 291, 29. 320, 15. 415, 28 et 29.

Κατὰ Κτησιφῶντος, 62, 25. 104, 24.

Περὶ παραπροσεβείας, 122, 16.

Κατὰ Τιμαρχου, 17, 10. 217, 27. 231, 10. 253, 17. 333, 6. 352, 5. 362, 15. 376, 15 et 18. 384, 24.

ÆSCHINES SOCRATICUS. 108, 6.

ÆSCHYLUS. 4, 2. 22, 2 et 14. 23, 6. 35, 1 et 7. 36, 17. 40, 15. 49, 24. 52, 25. 58, 18. 62, 15. 74, 18. 75, 22. 116, 30. 137, 11. 149, 22. 150, 16 et 17. 157, 25 et 28. 167, 30. 322, 19.

Ἀγαμέμνονι, 8, 12. 41, 6.

Γλαύκῳ Ποντίῳ, 34, 30.

Πιάδῳ, 33, 11.

Τοξότησιν, 38, 23.

AGATHON. *Ἀλκμαίωνι*, 41, 3.

AGESANDER. 68, 25.

ALCAEUS COMICUS. 65, 5.

Γανυμήδει, 49, 8.

Πασίφαϊ, 154, 5.

ALEXIS COMICUS. 57, 11. 121, 12.

Ἀχαιίδι, 23, 21.

AMIPSIAS COMICUS. 55, 13. 96, 25. 99, 15. 132, 24.

Μυχοῖς, 93, 11.

AMMONIUS. 170, 29.

ANACREON. 64, 1.

ANAXANDRIDES COMICUS. 57, 9.

ANAXILAS COMICUS. 102, 21.

ANDOCIDES. 107, 3. 142, 21.

ANTIMACHUS. 28, 22.

ANTIPHANES COMICUS. 100, 3. 123, 30. 142, 10.

Ἐκιδανρίφ, 154, 29.

ANTIPHON ORATOR. 27, 8. 28, 3. 32, 25. 47, 28. 53, 10.
56, 13. 57, 18. 69, 21. 96, 25. 109, 7. 113, 22.
115, 11. 124, 7. 126, 12. 127, 10. 135, 25. 164,
10. 171, 15. 174, 13.

Περὶ ἀληθείας, 13, 27. *ἐν ἀληθείας πρώτῳ*, 173, 5.

Περὶ ἀνδραποδισμοῦ, 40, 24.

APION. 35, 16. 368, 30. 377, 21. 390, 1.

APOLLODORUS. 65, 9. 172, 10.

APOLLOPHANES. 405, 24.

APPIANUS. 417, 5.

ARAROS COMICUS. *Καμπυλίῳ*, 143, 4.

ARCHIDES. 153, 14.

ARCHIPPUS COMICUS. 29, 29.

Ἀμφιτρώϊον δευτέρῳ, 152, 19.

Ἡρακλεῖ γαμοῦντι, 62, 1.

ARISTAGORAS COMICUS. *Μαμμακύθῳ*, 98, 29.

ARISTARCHUS. 191, 10.

ARISTOPHANES COMICUS. 12, 2. 16, 2. 21, 2. 22, 3. 29, 8.
30, 4. 32, 27. 33, 5. 35, 9. 38, 9. 40, 7. 42, 3. 51,
12. 57, 10 et 16. 58, 14. 62, 20. 64, 17. 66, 21.
67, 30. 70, 23 et 27. 71, 24. 73, 10. 74, 6. 75, 27.
91, 26. 93, 19. 94, 17. 95, 5. 100, 19. 111, 4.
117, 17. 118, 22. 119, 1. 127, 10. 131, 20. 143,
26. 151, 25. 152, 13. 168, 28. 169, 4. 174, 29.
175, 6. 176, 12. 177, 18. 360, 26. 362, 24 et 32.
364, 22. 365, 2. 366, 10. 372, 9. 380, 14. 382, 8
et 21. 391, 8. 414, 12. 417, 22. 418, 10 et 24.

Ἀναγύρῳ, 122, 4.

Ἀχαρνέυσιν, 19, 20. 126, 4. 159, 10. 174, 24. 393, 1.

Βατράχοις, 369, 6.

Γῆρᾱ, 127, 16. 148, 29.

Δαιταλέυσιν, 123, 24.

Δανάων, 140, 24. 157, 33.

Εἰρήνῃ, 46, 20. 422, 8.

Θεσμοφοριαζούσαις, 73, 24. 105, 1. 150, 20.

Ἰππεύσιν, 143, 16. 170, 20.

Ἀημιλίας, 120, 1.

Λυσιστράτῃ, 20, 5. 75, 14.

Νεφέλαις, 102, 2. 148, 26.

Ὀλκᾶσιν, 27, 3. 176, 2.

Πλούτῳ, 39, 25. 57, 25.

Προαγῶνι, 106, 10.

- Σφηξίν*, 137, 2. 159, 22. 161, 31.
Ταγηνισταῖς, 137, 21.
Τελμισσεύσιν, 78, 6.
Τηρεῖ, 75, 8.
Φοινίσσαις, 60, 15.
᾽Ωραις, 121, 13.
ARISTOTELES. 32, 19. 57, 12. 105, 24. 133, 22. 151, 21.
 408, 8.
Περὶ ζώων, 68, 23.
Περὶ ζώων πρώτῳ, 60, 24.
Ἐν τῷ ὁγδόῳ τῆς πολιτείας, 238, 5.
ARRIANUS. 228, 13. 331, 5.
AUTOGRATES. 21, 28.

B.

- BACCHYLIDES.** 208, 15.

C.

- CALLIAS.** *Κύκλωψιν*, 140, 17. 174, 30.
CALLIMACHUS. *ἐν τῷ περὶ τῶν ἀγώνων*, 64, 11.
CALLISTRATUS. 121, 22.
CEPHALUS ORATOR. 233, 9.
CHARES. 249, 9.
CHRYSIPPUS. 65, 8.
CHRYSOSTOMUS (IOANNES). *ἐν τῷ κατὰ Ἰουδαίων λόγῳ*,
 220, 9.
CLIDEMUS. 115, 21.
Ἐν πρώτῳ Ἀθλίδος, 10, 1.
Ἐν τῷ τετάρτῳ Ἀθλίδος, 10, 6.
CRATES. 29, 24.
Ἡρώσιν, 39, 28.
Παιδιαῖς, 71, 11.
CRATINUS. 21, 17. 22, 25. 25, 18. 33, 5. 42, 27. 52, 11.
 59, 9. 62, 16. 65, 4. 95, 22. 98, 7. 100, 14. 105,
 20. 107, 7. 110, 4. 125, 9. 127, 1. 131, 4. 153, 24.
Βουκόλοις, 86, 27. 88, 19. 126, 18.
Διονυσιαλέξανδρῳ, 96, 20.
Δραπετίσιν, 89, 18. 130, 26.
Νόμοις, 61, 4. 118, 3. 133, 29.
Πανόπταις, 324, 17.
Σεριφίοις, 143, 6.
Τροφωνίῳ, 46, 15.
Bachm. Anecd. Gr. Vol. I.

Χείρωσιν, 20, 8.

Ὡραις, 87, 10. 325, 3.

CRITIAS. (ὁ τύραννος.) 74, 7.

CRITOLAUS. 249, 10.

D.

DEMAGORAS SAMIUS. 68, 24.

DEMETRIUS SCEPSIUS. 28, 20. 53, 30.

DEMOCRITUS. 64, 27.

DEMOSTHENES. 15, 26. 30, 20. 32, 24. 49, 23. 55, 31.
59, 8. 65, 31. 71, 15. 96, 11 et 28. 102, 12. 105,
10. 110, 5. 115, 16. 116, 26. 121, 4. 123, 11. 126,
6. 128, 28. 138, 6 et 11 et 27. 147, 27. 150, 6.
159, 28. 170, 6 et 7. 228, 2. 344, 12. 350, 2. 380,
13. 412, 5.

Περὶ τοῦ Ἀγρίου κλήρου, 95, 6 et 10.

Περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν, 94, 10.

Κατὰ Ἀνδροτίωνος, 90, 2. 104, 23. 109, 14. 122, 30.

Κατ' Αἰσχίνου, 126, 13.

Κατὰ Ἀριστογείτονος, 99, 5.

Κατὰ Ἀριστοκράτους, 43, 8. 66, 11. 108, 18. 136, 23.

Κατ' Ἀφόβου πρώτῳ, 162, 26.

Κατὰ Δημάδου, 20, 24.

Ἐν ἐπιστολῇ, 59, 5.

Ἐν ἐπιταφίῳ, 42, 10.

Πρὸς Καλλικλέα, 124, 30. 419, 7.

Κατὰ Κόνωνος, 57, 14. 166, 4.

ὑπὲρ Κτησιφῶντος, 87, 20. 128, 20. 147, 23.

Κατὰ Δεπλίνου, 101, 22. 319, 21.

Κατὰ Μειδίου, 31, 8. 51, 2. 150, 30. 154, 17. 314, 28.

Κατὰ Νεαιρας, 130, 16. 161, 22.

Κατὰ Ὀλυμπιοδώρου, 98, 12.

Κατὰ Ὀνήτορος δευτέρῳ, 135, 21.

Ἐν τῇ παραπρεσβείᾳ, 66, 9. 155, 18. 156, 21. 161,
14. 319, 23. 398, 27.

Περὶ τοῦ στεφάνου, 94, 4.

Περὶ τῆς τῶν Ῥοδίων ἐλευθερίας, 147, 12.

Πρὸς Τιμόθεον, 132, 28.

Κατὰ Τιμοκράτους, 20, 22.

Πρὸς Φαίνικπον, 136, 24.

Φιλιππηκοῖς, 31, 13. 143, 16. 161, 18.

ς'. 66, 6.

ζ'. 66, 14.

DIDYMUS. 36, 16. 65, 11. 72, 5. 172, 10.

- Ἐν τῇ τροπικῇ λέξει, 18, 19.
 DINARCHUS. 15, 26. 41, 1. 102, 11. 104, 17. 123, 12.
 130, 15. 132, 25. 135, 9. 149, 11. 166, 1.
 Ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ, 385, 11.
 Κατὰ Ἀρχεστράτου, 138, 9.
 Κατὰ Πολυεύκτου, 42, 8.
 Κατὰ Πυθέου, 139, 1.
 DINOLOCHUS. 32, 26.
 DIO CASSIUS. 182, 21. 236, 27. 251, 12.
 ιγ'. 422, 32.
 ιδ'. 206, 22.
 ιε'. 206, 31. 248, 15.
 ις'. 206, 14. 222, 3. 422, 26.
 λη'. 358, 9.
 λθ'. 369, 14.
 νγ'. 201, 2.
 DIOCLES COMICUS. 25, 3.
 Βάνχαις, 152, 19.
 Μελίσσαις, 37, 31.
 DIOGENIANUS. 459, 14.
 DIONYSIUS (ÆLIUS). 51, 6 et 28.
 S. DIONYSIUS. 357, 2.
 DIPHILUS COMICUS. 63, 2.
 DRAGO STRATONICENSIS. 327, 13.
 DURIS. 151, 20.

E.

- EMFEDOCLES. 22, 20. 72, 14.
 EPICARMUS. 42, 24. 113, 3. 291, 19.
 EPICUREI. 57, 9.
 EPHLYCUS COMICUS. Κοραλίσκῳ, 106, 10.
 EUBULUS COMICUS. 131, 13.
 EUDOXUS. 51, 28.
 EUNOMIUS (ὁ δυσσεβής). 248, 18.
 EUPOLIS COMICUS. 12, 13. 21, 1. 62, 13. 91, 8. 94, 26.
 125, 5. 133, 24. 164, 5. 291, 13. 324, 20.
 Ἀστρατεῦτοιςιν, 176, 14.
 Αὐτολύκῳ, 88, 17. 146, 9.
 Βάπταις, 68, 1. 161, 2.
 Δήμοις, 11, 28. 140, 22. 162, 14.
 Μαρικᾷ, 167, 32.
 Πόλεσιν, 93, 6. 96, 18. 122, 1. 128, 12. 139, 23.
 153, 14.
 Ταξιάρχους, 10, 15. 73, 27.
 Χρυσῷ γένει, 130, 23.

EURIPIDES. 6, 6. 23, 26. 24, 29. 26, 17. 30, 15. 33, 14
et 24. 51, 10 et 12. et 15. 52, 11. 56, 31. 57, 7.
58, 28. 59, 13 et 15. 63, 15. 69, 12. 74, 20 et
28. 89, 6. 109, 16. 139, 5. 143, 26. 191, 27. 251,
22. 357, 26. 418, 25.
'*Ανδρομέδα*, 24, 22.
'*Ηρακλεί*, 412, 7.
'*Μηδεία*, 33, 29. 390, 30.
'*Ορέστη*, 40, 11.

G.

GREGORIUS NAZIANZENSIS (ὁ θεολόγος). 218, 29. 337, 31.
349, 11.

H.

HECATAEUS. 51, 27.
HELIODORUS. 31, 11. 75, 24. 368, 31. 389, 31.
HELLANICUS. 39, 14. 51, 28.
'*Εν πρώτῳ*, 143, 2.
HERMIPPUS COMICUS. 51, 19. 57, 21. 95, 6. 170, 31.
'*Αθηνᾶς γοναῖς*, 98, 23 et 26. 162, 5.
'*Αγοπώλῃσιν*, 12, 6.
'*Φορμοφόροις*, 115, 19.
HERODIANUS GRAMMATICUS. 29, 14. 35, 28.
HERODOTUS. 9, 12. 55, 16. 62, 12. 88, 8. 100, 9. 114,
3. 119, 24. 137, 15. 146, 12. 149, 22. 163, 9.
169, 20 et 21. 231, 18. 365, 24.
'*Εν πρώτῳ*, 40, 16. 44, 17. 379, 1.
'*Εν δευτέρῳ*, 418, 5.
'*Εν τρίτῳ*, 168, 2.
'*Εν ἑβδόμῳ*, 111, 24 et 30.
HESIODUS. 140, 15.
HIEROCLES. 195, 5. 200, 12. 384, 4.
'*Εν πρώτῳ φιλοσοφουμένων*, 289, 22.
'*Εν δευτέρῳ*, 218, 19.
HIPPIASIO. 173, 23.
HIPPOCRATES. 133, 15. 175, 29.
HOMERUS. 6, 4. 9, 13. 16, 21 et 25. 17, 3. 20, 16. 34,
27. 44, 27. 50, 4 et 7 et 10 et 12. 70, 13 et
17. 71, 31. 72, 4. 74, 1. 106, 22. 107, 8 et
12. 111, 20. 112, 19. 118, 8. 125, 14. 153,
22. 154, 21. 156, 25. 157, 17. 163, 23. 168,
14 et 23. 176, 31. 188, 12. 197, 15. 208, 17.

- 227, 6. 349, 10. 379, 16. 380, 16 et 20. 415, 5.
418, 11.
HYPERIDES. 20, 18. 54, 23 et 28. 69, 24. 72, 19. 91,
11. 92, 17. 102, 12. 147, 21. 169, 2. 173, 25.
320, 13 et 17. 414, 24.
Κατὰ Δημοσθένους, 143, 13.
Κατὰ Πατροκλέους, 163, 29.
Περὶ Πολυεύκτου, 14, 4.

I.

- IOANNES CHRYSOSTOMUS v. CHRYSOSTOMUS.
ISAEUS. 11, 11. 13, 23. 71, 2. 101, 5. 117, 20. 136, 32.
170, 6. 172, 27.
Ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμάχους εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει,
218, 15.
Ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρὸς, 131, 24.
ISOCRATES. 18, 12. 27, 29. 31, 13. 54, 26. 94, 13. 113,
19. 127, 5. 310, 9. 347, 27. 353, 4.
Παναθηναϊκῶ, 105, 7. 127, 21.
Πανηγυρικῶ, 9, 2. 127, 22. 148, 14.
Ἐν τῷ κατὰ σοφιστῶν, 298, 20.

L.

- LUCIANUS. 233, 1.
LYCURGUS. *ἐν τῷ κατὰ Ἀνόφορον*, 218, 13.
LYCUS (ὁ Νεαπολίτης). 355, 10.
LYSIAS. 32, 18. 43, 7. 47, 29. 57, 24. 95, 9 et 13.
107, 22 et 24. 111, 30. 126, 12. 127, 9 et 11.
128, 27. 140, 21. 143, 23. 164, 2. 168, 20. 169,
9. 314, 22. 344, 12.
Κατ' Ἰπικράτους, 168, 16.

M.

- MEANDER. 17, 12. 28, 28. 40, 32. 48, 26. 57, 27. 63,
19. 64, 21. 65, 15. 99, 28. 116, 32. 119, 7. 134,
14. 146, 30. 151, 28. 154, 3. 157, 23. 162, 11.
163, 12. 403, 11.
Ἀλιεῦσιν, 95, 28.
Ἀφροdisίῳ, 66, 25.
Δις ἐξαπατῶντι, 134, 8.
Θεττάλῃ, 93, 3. (*Θετταλαῖς*) 115, 26.
Θρασυλέοντι, 93, 1.

Κατηφόρα, 101, 26. 126, 8.
 Καρίνη, 72, 10.
 Κερουφάλω, 6, 19. 46, 25.
 Κυβερνήταις, 136, 5. 162, 17.
 Μέθη, 71, 7.
 Μεσσηνία, 106, 3.
 Μισουμένω, 110, 11. 125, 23. 126, 21.
 Παιδίω, 134, 6.
 Παλλάκη, 173, 28.
 Παρακαταθήκη, 57, 29.
 Περιχειρομένη, 124, 15.
 Ραπιζομένη, 92, 8. 96, 2.
 Συναριστώσαις, 7, 23. 46, 29.
 Τυνίδι, 48, 1. 357, 8.
 Τυβολιμαία, 126, 10.
 Χαλκίοις, 105, 24.
 MNASEAS. 38, 11.

N.

NICANDER, 402, 25.
 NICARCHUS. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων, 73, 14.
 NICOCHARES COMICUS. 35, 27. 36, 19. 74, 15. 94, 14.
 Κενταύρω, 11, 1.
 NICOLAUS. 57, 13.
 NIGOMACHUS. 22, 18. 36, 21.
 NIGOPHON COMICUS. Χειρογαστροί, 155, 28.
 NICOSTRATUS COMICUS. 28, 28.

O.

ORION. 17, 5.

P.

PAULUS (ὁ ἀπόστολος). 246, 19.
 PHERECRATES. 25, 25. 26, 19. 32, 28. 33, 3. 58, 10 et
 22. 63, 6. 64, 10. 70, 3. 75, 21. 95, 5. 140, 30.
 151, 4. 160, 22. 174, 3. 176, 16 et 17. 406, 31.
 418, 23.
 Ἀγρίοις, 130, 33.
 Αὐτομόλοις, 14, 16. 161, 4.
 Γρανύνη, 9, 26. 147, 6.
 Δουλοδιδασκάλω, 98, 18. 128, 10. 154, 25.
 Ἰπνῶ, 71, 4. 115, 26.

- Κοριαννοῖ*, 32, 8. 100, 4. 106, 27. 114, 12.
Κραταπάλοις, 93, 8. 114, 6.
Μυρμηκανθρώποις, 147, 16.
Πετάλῃ, 46, 20.
 PHILEMO. 157, 23. 177, 23.
Νεμομένοις, 133, 27.
 PHILISTUS. 124, 25.
 PHILO. 7, 4.
 PHILOCHORUS. 32, 19. 68, 24. 72, 26. 91, 12.
 PHYLILLIUS COMICUS. 72, 8.
 PHRYNICHUS COMICUS. 59, 19 et 28, 61, 26. 100, 12.
Μονοτρόφῳ, 31, 21. 147, 3.
Τραγῳδοῖς, 164, 24.
 PHRYNICHUS GRAMMATICUS. 11, 27. 19, 14. 39, 3. 51, 22.
 57, 5. 58, 20. 63, 16. 94, 30.
 PINDARUS. 78, 28. 90, 15. 140, 15. 188, 20. 228, 2.
ῥήμοις, 25, 16.
 PLATO COMICUS. 33, 4. 64, 2. 151, 5.
Ἀδωνίδι, 173, 1.
Γρυψίνῳ, 48, 28.
Κλεοφάντι, 114, 15.
Νυκτὶ μακρῇ, 76, 5.
Πεισάνδρῳ, 58, 5.
Ῥαβδόλῳ, 147, 4.
Φάωνι, 159, 22.
 PLATO PHILOSOPHUS. 4, 15. 13, 22. 19, 9. 20, 15. 21, 30.
 22, 2. 37, 29. 49, 21. 52, 1 et 10. 56, 13. 57, 25.
 58, 21. 65, 5. 70, 2. 71, 15. 75, 1. 77, 16. 92,
 19. 94, 12. 95, 12. 102, 22-23. 107, 23. 116, 19.
 124, 21. 126, 6. 131, 27. 139, 29. 145, 11 et 21.
 148, 14. 170, 31. 176, 21. 218, 14. 339, 28.
 412, 10.
Ἀπολογία, 102, 8.
Ἐπιστολαίς, 19, 16.
Θεαυτήτῳ, 393, 26. 418, 12.
Λύσιδι, 146, 24. 154, 27.
Νόμοις, 26, 8. 37, 24. 121, 11. 148, 6.
 ε'. 29, 20. 58, 23. 61, 23.
 ζ'. 191, 24. 393, 29.
 ια'. 93, 26. 149, 16.
Πολιτείᾳ, 18, 27. 19, 15. 156, 31.
 ε'. 58, 15. 319, 26.
Πολιτικῷ, 8, 33. 93, 13. 118, 12. 168, 9.
Πρωταγόρῳ, 19, 29.
Συμπόσιῳ, 33, 18 et 27. 102, 8.

Τιμαίω, 36, 7. 99, 26. 112, 28.

Φαίδωφ, 9, 29. 162, 22. 325, 8.

Φαίδωνι, 29, 18. 31, 6. 40, 20. 57, 17.

Χαρμίδη, 27, 21.

POSIDIPPUS COMICUS. 38, 6. 121, 2. 163, 14.

PRAXIPHANES. 35, 22.

S.

SAPPHO. 60, 11.

SIMONIDES. *Πεντάθλοις*, 68, 22.

SOLON. 26, 13. *ἐν Νόμοις*, 95, 10. 125, 2.

SOPHOCLES. 6, 2. 8, 21. 16, 15. 21, 8 et 9. 23, 27. 24, 26. 26, 20 et 25. 29, 5 et 25. 31, 16. 32, 11. 34, 31. 35, 4 et 24. 36, 4. 40, 13 et 33. 41, 2. 47, 12. 49, 12 et 29. 50, 21. 51, 24. 52, 10. 57, 1 et 8 et 19. 58, 27. 59, 7. 62, 18 et 20. 63, 9 et 15 et 21 et 23. 67, 22 et 23. 74, 24. 75, 2 et 22. 77, 15. 101, 19. 107, 14. 108, 13. 109, 4. 115, 31. 123, 5. 129, 15. 137, 9. 145, 12. 146, 13. 150, 13. 160, 9. 168, 4 et 16 et 19. 171, 3. 173, 4. 177, 7. 291, 20. 322, 21. 361, 20. 364, 10. 390, 8. 404, 2. 415, 5.

Ἀχλλέως ἑρασταίς, 324, 13 et 16.

Αἰγυαλωτίσιν, 146, 15.

Διονυσιακῶ Σατυρικῶ, 77, 19.

Ἡλέκτρα, 44, 30.

Ἰνάχῳ, 140, 17.

Κολχίσιν, 98, 13.

Μενελάῳ, 133, 12.

Νόμῳ Σατυρικῶ, 145, 18.

Τρωίῳ, 361, 9.

SOPHRON. 39, 14. 125, 15. 152, 21. 291, 19.

STESICHORUS. 143, 15. 327, 1. 392, 23.

STRATTIS. 117, 3.

T.

TELECLIDES. 62, 6. 96, 24. 110, 29. 114, 17.

Ἀμφικτύοσιν, 165, 16.

THEOGNOSTUS. *ἐν τῇ Ὀρθογραφίᾳ*, 56, 25.

THEOPHRASTUS. *περὶ νόμων*, 142, 14.

ἐν ἑβδόμῳ φυτῶν, 60, 25.

THEOPOMPUS COMICUS. 52, 4. 77, 14. 92, 25. 95, 3. 97, 16. 143, 19. 168, 28.

Θησεΐ, 6, 15.

Κατηλίσιν, 161, 28.

Πηελόπη, 12, 10.

THEOPOMPUS HISTORICUS. 61, 9. 165, 25.

THUCYDIDES. 19, 17. 29, 2. 32, 25. 33, 17. 52, 13 et 16.

57, 11. 69, 13. 86, 28. 89, 17. 92, 22 et 27. 96,

27. 100, 23. 115, 12 et 20. 116, 26. 119, 25. 127,

24. 132, 5. 135, 25. 142, 21. 145, 20. 165, 23.

170, 7. 193, 29. 227, 5. 233, 28. 284, 1. 286, 15.

295, 7. 351, 17. 416, 26. 418, 16.

α. 138, 13. 163, 20. 353, 9.

γ. 101, 20. 108, 10.

δ. 93, 15. 101, 20. 102, 1.

ε. 93, 18.

η. 218, 10.

TIMARCHUS RHODIUS. 141, 18.

X.

XENOPHON. 6, 24. 7, 27. 13, 6. 17, 32. 18, 5. 21, 7.

23, 7. 30, 21 et 22. 41, 2. 53, 27. 57, 15. 59, 16.

62, 27. 93, 23. 94, 8 et 11 et 13. 95, 12. 110, 2.

115, 14. 116, 1 et 22 et 23. 250, 1. 393, 21. 395,

26. 398, 23. 399, 27.

Ἀναβάσει, 100, 2.

Ἀπομνημονεύμασιν, 63, 18.

τρέτω, 168, 1.

Κύρου παιδείας β', 420, 19.

Ἰέρωνι, 13, 12.

Ἱστοριῶν ὀγδόω, 148, 24.

Οἰκονομικῶ, 32, 3.

Συμπόσιω, 62, 29.

INDEX RERUM.

- A**baris, nom. propr. 5, 15.
Abydeni, sycophantae; inde proverbium, 5, 12.
Academia, celeberrimum Athenarum gymnasium, ab Academo quodam denominatum, 52, 26.
Acco, mulier quaedam fatua et insipida, 54, 14. inde ἀκκίεσθαι et ἀκκισμός.
Achaea, cognomen Cereris, 174, 23.
Acmon, pater Urani, qui inde Acmonides dictus est, 56, 29. (Vid. Etym. M. in Ἀκμων.)
Acte, proprie quidem sic dicta est Atticae quaedam regio, ad mare sita; deinde tota Attica, sive quod maxima ejus pars maritima esset, sive quod ab Actaeone quodam nomen accepisset, 60, 6.
Acte (ἀκτάλη, ἀκτία, ἀκτῆ) arbor, cujus ligno ad tela veteres utebantur, 63, 27.
Actia, certamen sive ludus solemnus apud antiquos, cujus mentionem fecit Callimachus in libro de ludis solemnibus (περὶ ἀγώνων), 64, 11.
Actio, ob verbera alicui illata (αἰκία) intra quatuor dies instituebatur, antequam plagarum vestigia disparent, 49, 17.
Ἀδδῖξ, mensura quatuor choenicum, 29, 8.
Adiantum, herba prope flumina nascens, etiam πολύτρυχον dicta, 29, 15.
Ἀδιονίος ταῦρος, Solis apud Cretenses cognomen, 30, 26.
Adonia, nomen festi in Adonidis, sive ut alii tradunt, in Veneris honorem apud Phoenices et Cyprios celebrati, 32, 29.
Adrastia, aut Nemesis, aut Diana; variae ea de re opiniones, 28, 15 - 28.
Ἀδράφαξ, atriplex, herba quaedam, etiam ἀνδράφαξ dicta, 32, 7.

- Adrestia, urbs prope Hellespontum sita, 33, 7.
 Adria, et Ionicum mare, et mare Hadriaticum dicebatur, 33, 8.
 Ἀδύνατοι, infirmi, et ob corporis debilitatem ad labores non apti; Athenis publico stipendio alebantur, 32, 13.
 (Vid. Harpocrat. h. v.)
 Aeaci fanum Athenis, 49, 3.
 Aegeum, Aegei herois fanum Athenis, 42, 8.
 Aeginetae εὐτόχθονες vocati, 167, 15.
 Aegyptus, antiquum Nili fluvii nomen, unde tota regio nomen accepit, 50, 24.
 Aenus, Thraciae urbs, 47, 4.
 Aethiopium, Euboeae locus, 44, 8.
 Aetos, herba in Libya nascent, 85, 13.
 Ἄετος et ἀέτωμα, fastigium vestibulorum, aquilae alas expandentis speciem referens, 35, 10. 50, 15.
 Aexonenses ob maledicentiam infames, 42, 1. 47, 8.
 Ἀγαθοεργοί, Magistratus apud Lacedaemonios, 18, 17.
 (Vid. Herodot. I, 67. et Hesych. h. v. et not. Albert.)
 Agasicles, nom. propr. 12, 22. Dicitur Halimusios largitionibus corrupisse, ut civitatem acciperet; (aliter Suidas et Harpocration h. v.)
 Agathargus, pictor nobilis, Eudemi filius, 6, 20.
 Ἀγέλαστος πέτρα, rupes in Attica, in qua Ceres, filiam quaerens, consedit, 22, 13. (adde Hesych. h. v.)
 Agenor, nom. propr. 11, 5.
 Ἄγῃμα, agmen elephantor, equitum et peditum Regem proxime antecedens; secundum alios firmissima aciei Macedonicae pars, 11, 2.
 Ἄγος, poculi species, 10, 25.
 Ἀγούλη, poculi species, ad cottabi ludum aptissima, 23, 12. (Vid. Athen. XI. 22.)
 Aglaurus, Cecropis filia, 13, 15. (Vid. Kust. not. ad Suid. h. v.)
 Ἀγοαῖος, Jovis et Mercurii apud Athenienses cognomen. 10, 13. 24, 16 et 18.
 Ἄγος, Jovis cognomen apud Cyzicenos, 24, 10.
 Agrae, locus extra urbem Athenarum, antea Helicon dictus, ubi parva Cereris mysteria agebantur, 9, 24. 18, 30.
 Agraea, Dianae nomen, 9, 28.
 Agraulus, Cecropis filia, 9, 17.
 Ἀγυιαῖδες, arae ante fores positae, 26, 17.
 Ἀγνιεύς, columna, in acutum desinens, Soli, vel Baccho, vel utrique sacra, ante fores collocata, 10, 21. 16, 10.
 Agyrrius, nom. propr. Demagogi Atheniensis haud ignobilis, 16, 7. (Vid. Harpocrat. v. θασπρά.)

Ἀλγῖαλος, avis sinistri ominis, 49, 8.

Ἀλγῖη, infelix talorum jactus, 42, 18.

Ἀιδῶ, Lunae apud Chaldaeos nomen, 43, 21.

Ἀἰσάκος, lauri ramus vocabatur, quem manibus tenere solebant, qui hymnos in Deorum honorem canebant, 48, 14.

Ἀλσυμνήται, ludorum praesides et victoriae arbitri, 48, 22.

Ἀκαινα, stimulus, quo bubulci utuntur, inventum Pelasgorum, 46, 5. (cf. Apoll. Rhod. III, 1325. et ibid. Schol.)

Alabastrum, vasculum unguentarium alabastrinum, sine ansis. Dicebatur etiam Alabastum, 64, 19. 66, 2.

Alcetas, Molossorum rex, 69, 17. Alius ejusdem nominis, ibid.

Alcibiades, 1) Cliniae filius. 2) proavus ejus. 3) Alcibiades quidam, cujus mentionem facit Antipho orator, 69, 19.

Alcimachus, Anagyrsius, dux Atheniensium. 2) Macedo, cujus meminit Hyperides orator. 69, 22.

Alcmaeonidae, gens Athenis nobilissima, ab Alcmaeone oriunda, 69, 10.

Alcyones, Alcyonei Gigantis filiae, patris interitum lugentes, e Canastreo promontorio in mare se praecipitarunt et in aves mutatae sunt, 68, 25. Earum nomina, ibid. 27.

Alcyonii dies, tranquilli ac sereni. De eorum numero dissentiunt veteres; Simonides undecim, Aristoteles (Hist. Animal. V, 8) quatuordecim, Demagoras Samius septem, Philochorus novem dies commemorant, 68, 21 sq.

Alea, Thessaliae urbs, cujus cives Aleenses dicti (*Ἀλεῖς*), 66, 5.

Aleuadae, gens nobilissima Larissae, Thessaliae urbis, ab Aleua rege originem ducens, 66, 16.

Alexander, cognomine *φιλέλλην*, Amyntae regis filius, Perdiccae pater, 2) Alexander, Philippi frater. 3) Alexander Thessalus. 4) Alexander Molossus, Olympiadis, Philippi uxoris, frater, 66, 6—14.

Alibas, fluvius apud Inferos, 67, 12.

Ἀλιτῆριοι, peccatores; varia ejus nominis deductio, 68, 5—16.

Ἀλῶα, festum Atticum in honorem Cereris et Bacchi; deductio nominis secundum Philochorum, 72, 26. aliae ejusdem nominis deductiones, 76, 26 sq.

Alope, Cercyonis filia, Hippothoontis a Neptuno mater, 71, 20. (Vid. Hygin. fab. 187. Steph. Byz. in *Ἀλόπη*.)

Alopeconnesus, urbs Chersonesi, 73, 3.

Alpha, Moses vocatus est, ob crebras corporis vitilignes (*ἀλφούς*), 73, 12. aliae nominis Alpha significationes, ibid.

Alybas, palus apud Hyperboreos, 71, 19. (Vid. Hesych. in *Ἀλύβας* et not. Albert. ad *Ἀλύβας*.)

- ¹ *Ἀλφίτων στοά*, porticus erat Athenis, ubi farinae vendebantur, in qua Zeuxidis Helena exposita erat, 77, 31.
- Anaclypteria, dona, quae sponsae dabantur, cum primum in nuptiali convivio, velamine posito, faciem sponso et convivis spectandam praeberet, 83, 4.
- ² *Ἀνδροληψία*, Atheniensibus per leges licebat illius urbis, quae interfectorem civis Atheniensis habebat, nec ad supplicium dedebat, cives (tres) pignoris loco capere, 86, 19.
- Andron, nom. propr. 86, 23.
- ³ *Ἀνεμοκοῖται* dicebantur homines apud Corinthios, qui artem ventos incantamentis consopiendo callebant, 90, 19.
- Anemytas, nom. propr. 90, 31.
- Angarus, tabellarius publicus apud Persas, 8, 3.
- Annuum exilium; exilium per integrum annum, *ἀπενιαντισμός*, sive ob caedem non voluntariam, sive etiam ob amorem compescendum, 117, 9.
- Ante fores defunctorum vas fictile ponebatur, ut introeuntes et exeuntes ex eo se adaspergerent (*ἄρδεν*); inde dicebatur *ἄρδάνιον*, 140, 9.
- Anthea, nom. propr. meretricis, cujus nomen alii Anteam scribebant, 97, 18. (Vid. Athen. XIII. e. edit. Dind.)
- Anthemocritus, praeco Atheniensis, a Megarensibus interfectus, quod eos agrum sacrum colere vetuisset, 97, 20.
- Anthemus, Macedoniae urbs, 97, 11. (Vid. Steph. Byz. in *Ἀνθεμοῦς*, et Plin. Hist. Nat. IV, 10.)
- Anthesterion, octavus mensis apud Athenienses, unde dictus, 97, 23.
- Anticyra, regio, 105, 15.
- Antigenides, Dionysii filius, tibicen clarissimus, 104, 19.
- Antiquitus capitis damnati fustibus (*τυμπάνοις*) ad mortem caedebantur; inde verbum *ἀποτυμπανίσαι*, 136, 9.
- Antissa, urbs insulae Lesbi, 105, 16.
- Antium, urbs, a Roma trecenta stadia distat, 104, 15.
- Antrones, urbs Thessaliae, 103, 26. (Vid. Steph. Byz. in *Ἀντρών*, et Albert. ad Hesych. h. v.)
- Apaturia, festum publicum apud Athenienses, per tres dies in Bacchi honorem celebratum; ejus origo, 112, 1—26. 113, 5—15.
- Aper, cujus dente Adonis periit, Alpha ab Asbotis in Phoenicia nominatus est, 73, 15.
- Aphroditus, qui et Hermaphroditus dicitur, 173, 16.
- Aphya, nomen (cognomen) duarum sororum meretricum, 173, 25. (earum nomina, et cognominis originem habes apud Athen. XIII. 586. b. edit. Dind.)
- ⁴ *Ἀποβάτης* sive *ἀποβατῶν ἀγών*, certamen quoddam eque-

stre, in Minervae honorem peractum, in quo, dum currus concitatis equis raperentur, aurigae per rotas ascendebant, et rursus eodem modo descendebant, 122, 20. 123, 18.

Apodectae, magistratus decem, pro numero tribuum, sorte lecti, qui tributa, et quae quis publice solvere debebat, cogebant, et in publicos usus impendebant, 124, 2.

Ἀποδοκταί magistratus decem, singularium triremium, emittendarum, vel totius classis praefecti, 133, 16.

Ara, Athenis in arce, *αἰδῶ* nominata, 43, 23.

Arcades, *αὐτοχθόνες* dicti, 167, 15.

Archidamium bellum; ita priores belli Peloponnesiaci anni dicebantur, ab expeditione Archidamo duce in Atticam suscepta, 149, 18.

Archontum apud Athenienses numerus et nomina, 149, 1. et 26-31. ante Solonis leges una jus dicere iis non licebat, sed separatim suo quisque loco iudicia habebant, 149, 2. Lites olim ita dijudicabant, ut ab eorum sententia provocatio non esset; hanc potestatem Solon angustis finibus circumscripsit, 149, 7-10.

Areopagus, summum dearebus capitulibus iudicium apud Athenienses; duplex nominis etymologia, 142, 22 sqq.

Ἄγας, genus serpentis, 141, 17.

Ardettus locus erat Athenis, ab Ardetto heroe denominatus, qui civilem olim Atheniensium discordiam sedaverat. Iurabant ibi Athenienses omnes iurjurandum Heliasticum, 142, 12.

Argusa, urbs Euboeae, in agro Chalcidensi sita, 142, 6.

Aristaeon, Samius vel Plataeensis, a Demosthene adamatus, 143, 10.

Aristeus, nom. propr. 143, 8.

Ἀρρήφοροι. Apud Athenienses quatuor virgines, nobili genere natae, publicis suffragiis ad hunc honorem designabantur, duae vero eligebantur, quae texturae sacri pepli Minervae praessent, et reliquas res ad id pertinentes curarent. Hae dicebantur *ἀρρήφοροι*. Candida veste amictae erant; si qua vero aurea ornamenta gestarent, ea Deae consecrare debebant, 145, 24.

Artemisia, superior, Cariae regina, tempore belli Persici vixit; posterior, itidem regina Cariae, filia erat Hecatomni, uxor et soror Mausoli regis, 147, 10.

Artemisium, Euboeae promontorium, 147, 22.

Arthmius, nom. propr. 143, 3.

Arto, nom. propr. regis (Messapiorum) (vid. Thucyd. VII, 23. et Athen. III, 25.), 147, 18.

- Asia, nom. propr. matris Promethei, 151, 20.
 Asius, nom. propr. citharae inventoris, 151, 19.
 Aspasia, Milesia, mulier ob ingenium, eloquentiam et Periclis amorem celeberrima. Dicitur duorum bellorum, Samii et Peloponnesiaci, causa fuisse, 155, 5. Periclis ex ea filius, 153, 9.
 Asphodelo Rhodii Proserpinam et Dianam coronant, 157, 12.
 Astandae, tabellarii publici apud Persas, 8, 12.
 Astynomi decem Athenis erant, quinque in Piraeo, et totidem in urbe, 155, 23. eorum officium, ibid. 24.
 Atarneus, oppidum Asiae, e regione Lesbi situm, 158, 12. (vid. Strab. XIII. c. 1, §. 57. et Steph. Byz. in *Ἀτάρνα*.)
 Athenienses duplici genere pugillarium utebantur; altero, in quibus tantum scribebant, altero, in quibus etiam aliquid nummorum recondebant, 141, 23.
 Athenodorus, nom. propr. 37, 15.
 Attica dialectus. Vid. Vocabula Att.
 Atticae litterae, vetustae et antiquae, 161, 22.
 Attici sive Athenienses, iones dicti, 265, 8.
 Attes in maximo apud Phryges honore habebatur, ut matris Deorum famulus, 161, 20.
 Aulon, locus Atticae perangustus et in longitudinem porrectus, 164, 15.
 Autocthones, cur Athenienses ita dicti sint, 167, 12.
 Autolycus, Areopagita; ejus crimen et condemnatio, 166, 22.
 Avernus, palus in Tyrrhenia, ubi mortuorum oraculum erat; 2) palus ad Cumas Chalcidicas, in quem ferunt ex multis, quae circumstant, arboribus, nullum cadentium foliorum incidere, 108, 33. et 109, 1. (cf. Tzetz. ad Lycophr. v. 704.)
 Azeria, Cereris cognomen apud Sophoclem, 36, 4.

B.

- Bacchus *Μελαναιγίς*, 113, 15.
 Barrabas, nom. propr. 178, 22.
 Bellum Archidamium, 149, 18.
 Boni Dei poculum, post coenam sumptum, 10, 10. 18, 22. (Vid. Athen. XV, 693 c. edit. Dind.)
Boulala, Jovis ara Athenis in Senatu collocata, 181, 9.
 Bubo alicui apparens, calamitatem credebatur annunciare, et portenti loco habebatur, 182, 21.
 Byssus, vestis purpurea, 182, 25.

C.

- Calliopes filius Jalemus, 269, 17.

- Callirrhoe, fons, 267, 8.
 Canes Hecatæ immolati, 10, 17.
 Canthelia, montes quidam in Bithynia, 267, 20.
 Caryca, edulium quoddam Lydium, e sanguine et condimentis, ut palmulis et melle confectum, 268, 19.
 Cecrope (?), cognomen Minervæ, 274, 29.
 Cereris cognomina, 'Αἰσά, 36, 4. 'Αχαία, 174, 23.
 Certamina, in quibus neque argenti præmium, neque quidquam aliud ponebatur, nisi coronæ, φυλλίνας ἀγῶνες dicebantur, 410, 9.
 Χαλκοῦς, numismatis genus, quorum sex apud Athenienses obolum faciebant, 312, 4.
 Charybdia, mare juxta Gades (sic), quod resorptum vehementiori aestu resurgit, 413, 22.
 Cidaris, tegumentum quoddam capitis, praesertim pileus regius Persarum, 278, 3.
 Cinyra, instrumentum musicum, 278, 14. 304, 2.
 Cithaeron, Boeotiae mons, 278, 9.
 Cithara, cur αἰσάς dicta sit, 151, 19 — 24. Varii ejus inventores perhibentur, ibid.
 Clepsydra, instrumentum, quo horas metiebantur veteres, 278, 27.
 omae adscititiae tria genera, ἐντριχον, προκόμιον et πηνήκη, C 342, 21.
 rinthi homines erant, qui incantamentis ventorum furorē sedarent, ἀνεμοκοῖται dicti, 90, 19.
 Cottabi ludus, 23, 12 — 20.
 Cretica vocabula. Vid. Vocabula.
 Κρόβυλος (sive κρώβυλος) nexus capillorum, olim apud Athenienses usitatus, 283, 31.
 Curetes, nomen gentis, 282, 26.
 Cynosarges, locus in Attica, cum fano Herculis, ubi pueri nothi educabantur, 210 ult. et 211, 1. 285, 11 — 19.
 Fabulosa nominis origo, 211, 2 — 8.

D.

- Daedalus, machinarum artifex, 187, 25.
 Daricus, nummus aureus, a Dario rege denominatus, 188, 26.
 Ἀῆλοι, litterarum notae aere formatae, quibus apud Judaeos in Dei oraculo responsa populo dabantur, 192, 10.
 Demi, sive pagi tribuum Atticarum, 'Αγγέλη 20, 14. 'Αγνοῦς 13, 4. 'Αγρύλη 17, 14. 'Αγκύλη καὶ 'Αραφην 23, 25. 'Αγριάδαι 36, 2. 'Αζηνία 35, 19.

- Ἀθμονία* 37, 16. *Αἰθαλεῖδαι* 43, 13. *Αἰξωνή* 47, 7.
Ἀλιμοῦς 67, 16. 74, 3. *Ἀλωπηγή* 73, 1. *Ἀμαξαντεία*
 36, 1. *Ἀνακαία* 36, 1. *Ἀραφήνιος* 140, 15. *Ἀχερδοῦς*
 36, 2.
Demosthenes ἄργας (Harpocrat. ἀργᾶς. Suidas, ἀργάς)
 contumeliose vocatus est; est enim ἄργας genus serpen-
 tis, 141, 15.
Denarius, genus nummi, 193, 18.
Diana, Ἀδράστεια, sic dicta ab Adrasto, qui templum ei
 extruxerat, 28, 21. *Dianae* simulacra apud Rhodios
 asphodelo coronabantur, 157, 12.
Dictator (δισύπατος), 199, 9.
Dodona, urbs Pelasgia in Thesprotiā, 204, 8. *Jovis cultu*
insignis, qui inde Dodonaeus dictus est, 204, 6.
Dona sponsae oblata, ob faciem in nuptiali convivio reve-
 latam, ἀνακαλυπτήρια vocabantur, 83, 4.
Dorica vocabula. Vid. Vocabula.

E.

- Empusa*, spectrum ab Hecate immissum, 218, 27.
Enomotarcha, ordinis cujusdam militaris apud Lacedae-
 monios dux, 223, 8.
Ephetae, judices octoginta, quorum nomen vel inde de-
 ducitur, quod de caede patrata (ἐφ' αἵματι) judicarent,
 vel quod ab eorum sententia ad aliud iudicium pro-
 vocatio (ἄφεσις) nulla esset, 243, 17.
Ephuth, (sive Ephud) vestis sacerdotalis apud Hebraeos,
 pallio Graecorum similis; ejus descriptio, 244, 23.
Euboeae urbes, Ἀργουσα 142, 6. Ταμύναι 381, 22. pro-
 montorium Ἀρτεμίσιον 147, 22. locus quidam Αἰθιό-
 πιον dictus, 44, 8.
Euthyna, actio, quae a Logistis contra eos instituebatur,
 qui vel reipublicae non recte administratae, vel lega-
 tionis male transactae rei essent, 240, 10.

F.

- Fastigium aedificiorum αἰτός* sive ἀέτωμα dictum, 85, 10.
Flavius, nom. propr. 407, 24.
Flumina, Ἀβόλως 4, 16. Αἴγυπτος 50, 24. Σαγγάριος
 360, 23. Μέλις 428, 10. Κίνοψ 431, 14. Δᾶς 439, 1.
 Σιμοῦς 439, 4. Σιμόεις 439, 15. Ἀρχαίσιος 441, 12.
 Ὀρόντης 446, 27. Πηνειός 443, 14. Ἀλφειός 443, 15.
 Σπερχειός 443, 16.

G.

- Gaesus, teli genus, 183, 11.
 Gnomon, variae ejus in rebus mathematicis significatio-
 nes, 186, 16.
 Gratiae, Aegles filiae, 43, 18.

H.

- Habrocomes, nom. propr. 5, 2.
 Hagnias, nom. propr. 13, 17.
 Halirrhothius, Neptuni filius, 68, 17.
 Haloa, festum, 72, 26. 76, 26.
 Harmostae dicebantur, qui a Lacedaemoniis in urbes ipso-
 rum imperio subjectas mittebantur, ut magistratum ibi
 gererent, et custodiae principes essent, 145, 2.
 Hecate, κυνοκέφαλος 22, 5. Hecatae canes immolati, 10,
 17. 22, 4.
 Hecate mulier, in canem a Diana transformata, et ab ea-
 dem rursus humanae formae reddita, vitam suspendio
 finivit, 22, 6.
 Helena, praeclarum Zeuxidis opus, Athenis in Porticu,
 ubi farinae vendebantur, exposita, 77, 31.
 Hemerodromi vocabantur cursores, ad regum mandata ce-
 lerrime perferenda adhibiti, 250, 27.
 Herculis fanum Athenis in Cynosarge, 211, 6.
 Hermaphroditus, 236, 1.
 Hermes ἀγοραῖος Athenis, 10, 13. 24, 18.
 Hippothoon, Neptuni et Alopes filius; tribus Hippothoon-
 tidis ἐπώνυμος, 71, 21.

I.

- Ialemus, Calliopes filius, 259, 17.
 Ibis, avis quae serpentibus vescitur, 259, 26.
 Iones, rationem XXIV. literis scribendi sero invenerunt,
 161, 23. Iones etiam Attici sive Athenienses appella-
 bantur, 265, 8.
 Ionica vocabula. Vid. Vocabula.
 Ionicum mare Ἀδριατικόν dictum est, 83, 8. 262, 22.
 Iovis cognomina, Ἀγοραῖος 10, 13. 24, 16. Ἄγος 24, 10.
 Ἀπατηνώρ 112, 7. Δωδωναῖος 204, 6. προστράτας
 123, 26.
 Itaborium, mons Tabor. (Vid. VV. DD. ad Hesych. v.
 Ἰταβύριον.)

Ius cives alius urbis, quae interfectorem civis Atheniensis habebat, neque ad supplicium dedebat, pignoris loco capiendi, vocabatur *ἀνδρολήψια* sive *ἀνδρολήψιον*, 86, 19.

Iynx, avis ad amores pelliciens, 264, 26.

L.

Lamia, nom. propr. mulieris Libyssae, 287, 27.

Lampo, vates et sacrificulus, 9, 15. 21, 17.

Lauri ramum manu tenebant, qui hymnos in Deorum honorem canebant, 48, 14.

Λεπτόν, minutissimum nummi genus, quorum septem *χαλκούν* efficiebant, 312, 4.

Leschae, loca, ubi ad colloquia et disputationes philosophicas convenire solebant, 31, 2. 289, 19.

Litterae antiquae et vetustae Atticae dicebantur, 161, 22.

Illius scribendi rationis, in qua XXIV. litterae adhibentur, Iones auctores dicebantur, 161, 23.

Loricium, vestimenti genus, 295, 12.

Lotus, herba odorifera, etiam Myrolotus vocata, 293, 25.

Luna, *Ἀργη* nominata, 42, 19. *Αἰδω* apud Chaldaeos dicta, 43, 21.

M.

Mandragoras, fructus soporifer, 295, 11.

Μανδύας, vestimentum, quod etiam Loricium dicebatur, 295, 12.

Mazuroth, sidera, quae vulgo signa Zodiaci vocantur; alii de cane coelesti hoc nomen interpretantur, 294, 24.

Megapenthes, cur ita dictus, 427, 3.

Melanthus, (sive Melanthius,) Codri pater, Xanthum Boeotorum ducem, qui Thymoeten, Atheniensium regem, in singulare certamen provocaverat, fraude occidit, 112, 5-12. 113, 9-13.

Mellis Hymettii multus usus est in arte medica, 394, 16.

Mina valet centum drachmas, 302, 16. est sexagesima pars talenti, 312, 6.

Minervae cognomina, *Ἀγλαυρος* 13, 15. *Ἰνπία* 38, 10.

Neptuni filia, currus equis juncti inventrix, unde *Ἰνπία* nominata, 38, 12. Alia hujus nominis origo, ibid. 15. Minervae nutrix, *Αἰδω*, 43, 22.

Mithras apud Persas Sol esse creditur et multis sacrificiis honoratur, 301, 27.

- Moly, herba, remedium contra veneficia; ruta agrestis, 305, 19.
 Monodia dicitur, cum unus tantum canit, nec totus simul Chorus, 303, 13.
 Montes, "Αθως 40, 9. Αιγάλεως 49, 7. Αἶμον 51, 27. Κανθήλια 267, 18. Κιθαιρών 278, 9. "Ολυμπος 316, 31. Πιερίη 343, 2. Πίηρ 431, 5. Πόλυννος 450, 6. Σόλων 427, 25. "Τμηττος 394, 16.
 Morpheus, aquilae species, 303, 22.
 Μορμολυκεία, tragicorum histrionum personae, sive larvae, 303, 15.
 Moses, cur ἄλφα nominatus, 73, 12.

N.

- Nabla, instrumentum (musicum), 305, 25.
 Nemesis Ἀδράστεια; cujus templum apud Thebanos, ob Adraști interitum, 28, 17-20.
 Neptunus, cur Ἰππιος nominatus, 38, 15. Κυανοχαίτης, 284, 10.
 Nomina propria, virorum: "Αβας 5, 15. Ἀβροκόμης 5, 2. Ἀγάδαρχος 6, 20. Ἀγασικλῆς 12, 22. Ἀγῆνωρ 11, 15. Ἀγησίλαος 12, 25. Ἀγλαοφών 430, 10. Ἀγνίας 13, 17. Ἀγυρόδιος 16, 7. Ἀθηνόδαρος 37, 15. Ἀλέξανδρος 66, 6. Ἀλιβρόδιος 68, 17. Ἀλέτας 69, 17. Ἀλκιβιάδης 69, 19. Ἀλκίμαχος 69, 22. Ἀνδρών 86, 23. Ἀνεμύτας 90, 31. Ἀνθεμόκριτος 97, 20. Ἀντιγενίδας 104, 19. Ἀρθμιος 143, 3. Ἀρισταίων 143, 10. Ἀριστεύς 143, 8. Ἀρτος 147, 18. Ἀσιος 151, 19. Ἀρχίδαμος 149, 20. Ἀτταλος 416, 13. Αὐτόλυκος 166, 22. Ἀφροδίσιος 441, 11. Βαββαβᾶς 178, 22. Γράς 438, 22. Δίων 426, 2. Ἐκάτομνος 147, 14. Ζηνᾶς 439, 2. Θαλέας 439, 14. Θέων 426, 22. Θυμολίτης 112, 4. Ἰπποδόων 71, 21. Κῦρος 285, 30. Λάμπων 9, 15. Μανσωλός 147, 14. Μεγαπένθης 427, 3. Μέλανθος sive Μελάνθιος 112, 5, 113, 12. Ξάνθος 112, 3. Ξουῦθος 311, 11. Πάνθηρ 431, 8. Περικλῆς 153, 10. Σερήνος 427, 27. Τέρπανδρος 151, 24. Τισαμενός 426, 26. Τυρόδημος 151, 23. Τλας 394, 7. Τρόας 426, 16. Φλάβιος 407, 24. Χαρίσιος 441, 10.
 Nomina propria, feminarum: Ἀγλαυρος 13, 15. Ἀγραυλος 9, 17. 143, 11. Ἀκκώ 54, 15. Ἀλκίππη 142, 31. Ἀλόπη 71, 20. Ἀνθεια 97, 18. Ἀρτεμισία 147, 10. Ἀσπάσια 153, 5. Βύνη 450, 7. Δαμία 287, 27. Ροδῶπις 111, 15.

O.

- Obolus valebat apud Athenienses sex chalcos, 312, 3.
 Oboli quadrans, sive quarta pars oboli, τεταρτημόριον, 385, 12.
 Olympus, Macedoniae mons, 316, 31.
 Orichalcum (sive Aurichalcum), aes pellucidum, 320, 5.
 Orthanes, numen quoddam, Priapo et Hermaphrodito simile, 173, 17. (Vid. Athen. X, 441. f. edit. Dind. et Schol. Tzetz. ad Lycophr. 538.)
 Osiris, a Bybliis Ὀσιρις nominatus, 73, 18.

P.

- Paedicones vocabantur ἄγριοι et Κένταυροι, 25, 10 et 12.
 Palinodia, quid significet, 326, 32.
 Palus Avernus in Tyrrhenia, cum oraculo mortuorum; alter ad Cumas Chalcidicas, 108, 33. 109, 1.
 Parapegma, regula, et instrumentum astronomicum, 330, 8.
 Parasanga, viae mensura apud Persas, triginta stadiorum, 330, 21.
 Peloponnesiaci belli causa Aspasia, Periclis amica, 153, 7.
 Pericles, Periclis ex Aspasia filius, 153, 10.
 Persica vocabula. Vid. Vocabula.
 Phalangium, serpentis genus, 402, 25.
 Phoenix, instrumentum quoddam musicum, 407, 17.
 Phoxinus, piscis, in ostiis fluviorum nascens, 408, 6. (Vid. Aristot. de gener. Animal. VI.)
 Phryges maximo honore prosequuntur Atten, magnae Deae famulum, 161, 20.
 Pieria, mons Macedoniae, unde Musae dictae Pierides, 343, 1 et 2.
 Pileus, quem Persarum reges gestare solebant, κίδαρις vocabatur, 278, 6.
 Πολύτριχον, herba palustris, etiam ἀδιαντον dicta, 29, 15.
 Pramnium vinum; variae ejus nominis etymologiae, 357, 5.
 Proserpina apud Rhodios asphodelo coronata, 157, 12.
 Pythia, festum Graeciae, 355, 4.
 Python, numen fatidicum, 355, 13.

S.

- Sacerdotes πυρφόροι dicti, 356, 13. sacerdotibus victores parcere solebant, unde de hostibus ad internecionem

- caesis dicebatur, eorum ne igniferum quidem superesse, 356, 16.
- Sacrificium, diluvii causa Delphis peractum, ἀγλή vocabatur, 42, 15.
- Sambuca, instrumentum musicum, 361, 19.
- Samii belli causa Aspasia, Periclis amica, 153, 8.
- Sangarius, fluvius Phrygiae ac Lydiae, 360, 23.
- Saraba, (vel Sarabara) vestimentum Persicum (braccae), 361, 24.
- Sardanius risus unde dictus, 361, ult. et 362, 1.
- Scirophoria, festum, 366, 16.
- Scytale, epistolae genus apud Lacedaemonios; quae ratio fuerit in scytale scribendi, 367, 1.
- Seleucis, avis, 363, 11.
- Selge, Pisidiae urbs, flagitioso incolarum amore infamis, 150, 25.
- Seres, gens, ubi metaxa conficitur; unde Serica dicuntur textilia, quae e metaxa fiunt, 364, 1.
- Serpentis quoddam genus circa Hierichuntem, ex quo theriacam medici conficiebant, 356, 26.
- Sicera, potus condimentia praeparatus, ab Aegyptiis inventus, 364, 17.
- Siglus, pondus quoddam apud Barbaros usitatum, octo obolis Atticis aequum, 364, 9.
- Sirenes; de earum cantu atque duplici forma fabula, 362, 25.
- Solem Cretenses ἀδιόνιον ταῦρον vocabant, 30, 26.
- Soli, nomen duarum urbium, quarum altera Ciliciae, altera insulae Cypri; inde Soloecismus dictus est, 367, 31.
- Solonis leges Athenis in tabulis ligneis quadratis scriptae erant, quae a solo usque ad tectum pertinebant, et cardine quodam circumagi poterant; hae tabulae inde dicebantur ἄξονες, 108, 15.
- Stipendium quoddam infirmis, et ad labores non validis publice solvebatur Athenis; quod quantum fuerit, alii aliter tradunt, 32, 13.
- Stadium, viae mensura, pars milliaria; septem enim stadia milliaria faciebant, 369, 11.
- Stesichori poesis tota erat epodica; inde in hominis prorsus rudis et illiterati opprobrium dicebatur, eum ne tria quidem Stesichori nosse, 392, 22.
- Sybaritae ob luxuriam infames erant, ita ut Sybariticae mensae in proverbium abierint, 372, 24.

T.

- Tempe, angustiae inter Olympum et Ossa, Thessaliae montes, 384, 6.

Τετάρτημόριον, quadrans, sive quarta pars oboli, i. e. duo chalci, 385, 12.

Thebani *αὐτοχθονες* dicti, 167, 15.

Thymoetes, Atheniensium rex, a Xantho, Boeotorum duce, in singulare certamen provocatus, 112, 4.

Tisameni nominis fabulosa origo, 426, 26.

Tragica vocabula. Vid. Vocabula.

Tribus Atticae, *Αιγίς* 23, 25. 42, 11. 140, 5. *Ἀκαμαντίς* 13, 4. 53, 8. *Ἀντιοχίς* 73, 1. *Ἐρεχθίς* 17, 4. *Ἰπποθωντίς* 35, 19. 36, 3. *Κεκροπίς* 37, 16. *Λεοντίς* 43, 3. 67, 16. *Πανθιονίς* 20, 14.

Tributum quotanne, quod inquilini (*μέτοικοι*) per patronum (*προστάτην*), quem quisque inquilinus secundum leges habere debebat, pendebant, *μετοίκιον* vocabatur, 132, 18.

U.

Urbes: *Ἄβυδος* 448, 13. *Ἄγκυρα* 450, 20. *Ἀδρηστία* 33, 7. *Ἄϊνος* 47, 4. *Ἀκή* 53, 29. *Ἀλέας* 66, 5. *Ἀλωπεκόννησος* 73, 3. *Ἀνθεμουῖς* 97, 11. *Ἀνθηδών* 432, 3. *Ἀντίκυρα* 105, 15. *Ἀντιον* 104, 15. *Ἀντισσα* 105, 16. *Ἀντρώνες* 103, 26. *Ἀπάμεια* 442, 10. *Ἀργουσα* 142, 6. *Ἀταρνεύς* 158, 12. *Δωδώνη* 204, 8. *Εὐβοία* 447, 7. *Ἐφεσος* 446, 17. *Ἐφνρα* 450, 23. *Κέρκυρα* 450, 21. *Κῶς* 473, 1. *Μέλαιναι* 112, 3. *Ὀλοσσών* 432, 4. *Σέληγ* 150, 25. *Σόλοι* 367, 31. *Ταμύναι* 381, 22. *Τάναγρα* 450, 26. *Τήγεα* 382, 22. *Τίρυνς* 429, 14.

Uranus, Acmonis filius, 56, 29. (Vid. Etymol. M. v. *Ἀκμών*.)

V.

Vas fictile, quod ante defunctorum fores ponebatur, ut introeuntes et exeuntes ex eo sese adspicerent, *ἄρδάνιον* dicebatur, 140, 9.

Ventorum sedatores, *ἀνεμοκοῖται*, apud Corinthios, 90, 19.

Virgines apud Athenienses, antequam matrimonia inirent, Dianae initiabantur, et sacra quaedam peragebant. Hoc *ἐρκετεύειν* dicebatur, et virgo Deae ita consecrata, *ἄρκτος*. Fabulosa hujus nominis origo, 143, 23 sq.

Vocabula, dialectus et formae loquendi, quibus utuntur Aegyptii, *ἄλφα* 73, 18. *σίμερα* 364, 17.

Argivi, *ἄργας* 141, 17. *δῶ* 204, 15.

Atlicii, *ἀγγῆλαι* 11, 19. *ἄγειν* 11, 22. *ἀγαθοεργοί* 18,

16. *ἐπάγειν* 20, 20. *αἰίζων* 34, 22. *ἀθάραγ* 39, 11

- et 23. αἶμα νίψαι 49, 22. ἀκαρής et ἀκαρῇ 53, 2-5. ἀκέστρια 53, 21. ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ 57, 24. ἄκος περίσπτον 59, 4. ἀκροτελεύτια 59, 28. ἄκουσμα 62, 22. ἀλαίνεσθαι, ἄμις, ἄμαξα, ἄμνος, Ἀλαεῖς, ἀλύειν 72, 6-8. ἀλημιμένον 74, 26. ἀλίπαστα 75, 4. ἀμέλει 79, 13. ἀνέλιπστον βίον 90, 13. ἀνθέων 98, 22. ἄπαν et παράπαν 111, 21. ἀπείρων et ἄπειρος 116, 12. ἀπεκρίθη 116, 19. ἀπιῶν ὤχετο 121, 15. ἀπὸ μισθωμάτων θύειν 129, 9. ἀπομορξαι 129, 11. ἀρδύχους 146, 6. ἀρτοπόπον 147, 2. ἀρχήθεν (παρ' Αἰσχύλῳ) 149, 21. ἀρώματα 150, 10. ἀσκέραι 151, 30. ἀσκάντης 152, 12. ἄσταχυς 153, 21. ἀστραγάλους 154, 20. ἀσταφίδα et ὀσταφίδα 155, 27. ἀσφάραγον 157, 4. ἀτταγᾶς 161, 30. ἀττάρατοι 162, 4. αὐθις 163, 23. αὐτοβοῶς ὅμοιος ὢν τῷδε 165, 28. ἀφελκτο 171, 4. ἀφορμῇ 172, 30. λεῶς 289, 26. νεῶς 308, 9. σεμνεῖον 409, 20. σήματα 363, 30. σκιμπάξειν 152, 11. σχολάζων καὶ σχολὴν ἄγειν 379, 7. φαῦλον 412, 11. φάγειν 409, 32. χρῆμα 417, 1. χρῆται 417, 19.
- βάρβαρον, (Barbarismus,) ἀγορῶ 16, 1. ἀξίόχρεον 107, 27. ἀσφαλίζεσθαι 156, 30. ἀφειλάμην et ἀφείλατο 169, 32. αὐρι 164, 28. ἀφεδρών καὶ λυτρῶν 130, 31.
- Βυζαντίως, σίμπτους 366, 11.
- Chaldaei, αἰδῶ 43, 21.
- Comici poetae, ἀγῆλαι 11, 23. αἰ' αἰ' (τῆς μέσης κωμωδίας καὶ νέας) 49, 2. ἀπολιτάργησαι (παρὰ τοῖς κωμικοῖς τοῖς παλαιοῖς) 128, 16. ἄττα 161, 15.
- Cretenses, ἀγκωλιάδειν 10, 9. Ἀδιούνιος ταῦρος 30, 26.
- Dores, ἄβακτον et ἄβυκτον 5, 24. ἀθάρα 39, 20 et 24. αἰβοῖ 49, 5. αἰμορρυγία 51, 18. Ποσειδάνειον 127, 27. ἄργας 141, 16. ἀρίβαλλος 143, 16. ἀφέωκα 171, 4. δέρος, κῶς 191, 17.
- Ἕλληνες, (τὸ Ἑλληνικόν,) ἀνέλληπτος 89, 19. ἀπελεύθερος 116, 28. ἀσφάλεια καὶ ἀσφαλές 156, 29. ἀρδύοδεῖν 145, 23. δυνωπεῖσθαι 200, 6.
- Ἡ γλῶττα, (κατὰ γλῶτταν, ἐγγὺς γλώττης,) ἀγῆλαι 11, 23. ἄργας 141, 18.
- Ionae, (Ἰακὰ, Ἰακῶς, ἢ Ἰωνικὴ διάλεκτος,) ἀθάρα 39, 21 et 22 et 25. ἄρπεξον 44, 16. ἀνθέων 98, 22. ἄπαν 111, 19. ἀπέκλιξαν 116, 18. ἀρσίκους 146, 5. ἀρτοπόπον 147, 2. ἀρχήθεν 149, 22. ἀστραγάλη 154, 21. ἄσσα 161, 11. εὐληρον 164, 20. δέρος, κῶς 191, 17. πέργαμον 337, 3. χρᾶται et ἐχράτο 417, 19.
- Itali, (Ἰταλιῶται,) ἀσχέδαρον 157, 26.

- Καινὰ καὶ σπάνια, (καινῶς ἐρηται,) ἀγανακτῶ σου 19, 19. ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἄνθρωπος 94, 25. ἀφύγη 173, 26.
- Lacones, αἰδῶ 43, 22. λαυπηρόν 287, 19. σκυτάλη 367, 1.
- Macedones, ἀορτήν 109, 5. σάρφεια 361, 27.
- Οἱ παλαιοί, αἰσθάνεσθαι 47, 27. ἄκυλος 64, 6. ἀξιόχρεων et λιπόνεων 107, 26. ἀξιόπιστος 108, 3. ἐφυστρίδα 402, 17. ὡς ἔπος εἰπεῖν 422, 20.
- Persae, ἄγγαρος 8, 10. ἀστάνδαι 8, 12. 156, 1. ἀρτάβη 146, 12. κάνδυς 267, 16. παρασάγγης 330, 21. σαραβα 361, 24. τιάρα 387, 17.
- Phryges, ἀζήν 35, 28.
- Phoenices, ἄλφα 73, 11 et 17.
- Τὸ πολιτικόν, (sermo urbanus, elegans) ἄγειν 11, 23. ἄθηρος ἡμέρα 38, 24. ἀπουστά 63, 17.
- Ἡ συνήθεια (συνήθως χρῶνται, τὸ συνήθως λεγόμενον) ἄδικος 30, 1. μυροθῆκαι 66, 1. ἀλίσπαρτον 75, 19. ἀνδριάντα 87, 18. ἀνέψυξεν 96, 5. ἀστράγαλος 154, 18. δυσωπεῖσθαι 200, 6. ζωῖδια 294, 25. στρωματόδεσμα 372, 14.
- ὡς ἡμεῖς (ὡς λέγομεν, λέγουσι νῦν) ἀλιεύεσθαι 73, 7. ἀνέσχεν 93, 23. ἀντίθετον 105, 1. ἀνύειν 106, 21 et 22. ἀποβροχθίσαι 123, 24. ἀπὸ στόματος 133, 26. ἀργυρώματα 140, 20. ἀπαρίαν 144, 16. ἀρνακίδα 145, 7. ἀσκησις 152, 4. διάζεσθαι 152, 21. ἀσπάζεσθαι 153, 1. μάγγανον 180, 9. ὦαν 335, 8.
- οἱ πολλοί, ἀβεντήν 109, 5. ἀσπάραγον 157, 5. ἡλᾶς 419, 6.
- Romani, κοῦπος (?) 344, 17. σίκας 364, 12. ὀράριον 412, 3.
- Tragici poetae, ἀβδέλυκτα 4, 1. ἄγανον 20, 3. ἄγαι 21, 12. ἀελλάδες ἵπποι 34, 1. ἀηδόνα 36, 14. ἀθυμεῖν 40, 15. τρανές 389, 18.

X.

Xuthus, nom. propr. 311, 11.

INDEX VOCABULORUM

QUAE EXTRA ORDINEM OCCURRUNT.

- Ἀβασανίστως** 8, 17.
ἀβέβηλα 5, 28. 6, 1.
ἀβεντήης 109, 5.
ἄβιοι 6, 4.
ἀγάματα 6, 24. 19, 5.
ἀγαματοποιός 19, 26.
ἀγαματοσυργία 19, 25.
ἄγαμος βίος 31, 19.
ἀγάπησις 7, 22.
ἀγαπητή 21, 16.
ἀγαπητόν 21, 15.
ἀγαστός 21, 6.
ἀγαστῶς 21, 7.
ἀγαρεία 8, 1.
ἀγαρεῦσθαι 8, 4.
ἀγαρος 8, 2.
ἀγγιστεῖς 17, 20.
ἀγίρειν 15, 4.
ἀγελάων 8, 26.
ἀγελῆος ἄρτος 9, 3.
ἀγέλας ἀνδρῶν 22, 1.
ἀγέλαστα πρόσωπα 22, 2.
ἀγέλαστος βίος 31, 18.
ἀγηλατεῖν 14, 22.
ἀγριασθέντων 11, 14.
ἀγκαλίδες 23, 1.
ἀγκαλιδοπῶλαι 23, 1.
ἀγκαλιδοφόροι 22, 27.
ἀγκάλῃς 23, 4.
ἀγκυλήτα 23, 12.
ἀγνοεῖν 24, 7.
ἀγοραῖοι ἄνθρωποι 24, 28.
ἀγραφα ἀδικήματα 210, 13.
ἀγρος κυβευτής 17, 12.
ἀγρος 418, 9.
ἀγνεύς 16, 10.
ἄγω 11, 21.
ἀδαχεῖν 26, 27.
ἄδελφός 190, 28.
ἀδημονεῖν 27, 11.
ἄδην 27, 16.
ἀδηφάγα ἄρματα 30, 11.
ἀδιάλεκτος βίος 31, 18.
ἀδιάπανστον 30, 20.
ἀδιαφόρως 29, 23.
ἀδικοχειρας 29, 25.
ἀδικοχηματος 29, 24.
ἀδρότης 28, 13.
ἄδυνασία 32, 24.
ἄδυνατία 32, 25.
ἄδωρος 33, 19.
ἄδωροτόκτος 33, 21.
ἀείζων 34, 23.
ἀείζως 34, 31.
ἄετωμα 35, 11.
ἄζυγα 340, 8.
ἄζω 440, 11. 444, 12.
ἄζω 444, 12.
ἄημα 459, 15.
ἄθεμιστότεροι 41, 2.
ἄθέμιτοι Μοῦσαι 41, 3.
ἄθερίζον 38, 20.
ἄθεσμος δίκη 38, 3.
Ἀθηναῖον 127, 25.
ἀθηρηλογόν 38, 19.
ἀθλοθέτης 18, 15.
ἀθρηματα 37, 27.
ἀθύρειν 37, 23. 40, 4.
ἀθυρόστομον 40, 5.
ἀλγίστηθεν 50, 27.
αἰδέσεται 51, 4.
αἰμύλη 52, 11.
αἰμυλοπλόκος 52, 12.
αἰμύλος ἔρως 52, 10.
αἰμυλόφρων 52, 12.
αἰνόν 45, 3. 48, 4.

- αἰχωνεύεσθαι 47, 9.
 αἰρεῖν 46, 17. 48. 10.
 αἰνέζοντος 45, 26.
 Ακαδημία 52, 26.
 ἀκαρῇ 53, 5.
 ἀκέρεια 53, 21.
 ἀκέρως 53, 26.
 Ἀκκά 54, 15.
 ἀκολασταίνειν 58, 15.
 ἀκολαστάματα 57, 8.
 ἀκολαστία 57, 11.
 ἀκόλαστον σῶμα 57, 7.
 ἀκολαστότερα 57, 12.
 ἀκολαστότατα 57, 12.
 ἀκορεστότερον 59, 15.
 ἀκούσιμα 64, 15.
 ἀκροαμα 63, 5.
 ἀκροτελεύτια 59, 27.
 ἀκρίτης λίθος 60, 5.
 ἀλάβαστροι 66, 2.
 ἀλαζόνα 73, 4.
 ἀλαζόσιν 65, 6.
 ἀλινδεῖσθαι 67, 10.
 ἀλιτήριος 68, 9.
 ἀλιτράνειν 68, 15.
 ἀλλαχόθεν 69, 27.
 ἀλλαχόσε 69, 26.
 ἀλλαχού 69, 26.
 ἀλλοκότης 70, 4.
 ἀλλοκοτώτατον 70, 2.
 ἀλλοκοτώτερον 70, 3.
 ἄλοῦσαι 71, 6.
 ἄλυνεν et ἄλυνεν 71, 30. 72, 3 et 8.
 ἄλυνόν 75, 12.
 ἄλύπητος 77, 13.
 ἄλως 77, 2.
 ἀμαθής 29, 31. 30, 3.
 ἄμαθος 419, 17.
 ἀμόθεν 79, 20.
 ἀμωσγένως 79, 20.
 ἀναβιώσκειν 88, 5.
 ἀναβιώσκεσθαι 88, 5.
 ἀναβολάς 87, 28.
 ἀναδύσσοντες 82, 20.
 ἀνακαγεῖν 89, 25.
 ἀνακρίνειν 126, 26.
 ἀνακῶς ἔχειν 83, 18.
 ἀναλγησία 83, 26.
 ἀνάλειπτος 89, 19.
 ἀναποδράστους 84, 21.
 ἀναρῶν 112, 17.
 ἀνάρωμα 112, 17.
 ἀνάρσεις 112, 16.
 ἀνατλήναι 85, 31.
 ἀνδρολήψιον 86, 22.
 ἀνεγκλητὶ 94, 12.
 ἀνέγκλητος 94, 9.
 ἀνεγκλητῶς 94, 13.
 ἀνεκαθεν 88, 161.
 ἀνεγκλητότερον 94, 8.
 ἀνεγκλητῶς 94, 7.
 ἀνεραῖς 89, 16.
 ἀνεψιότης 95, 9.
 ἀνηλεῶς 94, 15.
 ἀνθήλεια 97, 17.
 ἄνθος 402, 29.
 ἀνθρήνιον 97, 28. 30.
 ἀνῖλλεσθαι 99, 13.
 ἀνταποδοῦναι 101, 21.
 ἀνταπολαμβάνειν 101, 21.
 ἀντιγραφαί 105, 21.
 ἀντιλογῆσαι 102, 1.
 ἀνύτουσι 106, 19.
 ἀπαρκίαν 144, 16.
 ἀπάξω 108, 1.
 ἀπέδρα 115, 25.
 ἀπειρος 116, 12.
 ἀπείρων 116, 12.
 ἀπεκτόνασιν 126, 21.
 ἀπερρώγει 117, 26.
 ἀπιστίαν 121, 9.
 ἀποβαίνειν 122, 20.
 ἀποβατικοὶ τροχοὶ 122, 20.
 ἀποβατικὸς ἡνίοχος 123, 22.
 ἀπὸ γλώττης 133, 29.
 ἀποδεικνύειν 127, 29.
 ἀποκαθεῖ 125, 15.
 ἀπολλίβασμα 443, 5.
 ἀπολοφύρεσθαι 124, 11.
 ἀπομαγδαλὶς 129, 3.
 ἀπομάκται 129, 6.
 ἀπομάττεσθαι 128, 22.
 ἀπόμοργμα 129, 15.
 ἀποπέμπειν τὴν γυναῖκα 116, 32.
 ἀποπνέειν 137, 29.
 ἀποσκυρδύαζειν 137, 27.
 ἀποτετεχισμένος 185, 24.
 ἀποτίμημα 119, 10. 135, 10.
 ἀποτίμῃς 119, 10.
 ἀποτιμηταί 135, 10.
 ἀποτριάξει 136, 3.
 ἀπαυχισθεῖς 136, 14.
 ἀποφῶλοι 411, 12.
 ἀποχειροτονία 273, 15.
 ἀποχοιριάζειν 137, 26.
 ἀποψήφισις 138, 11.
 ἀπροστασίον 132, 16.
 ἀπρότους 139, 12.
 ἄρδειν 142, 11.
 ἀριστίνδην 17, 25. 143, 21.

ἄρκιός πνοή 144, 17.
 ἀρκετεύειν 143, 24.
 ἀρκτηφύλαξ 181, 21.
 ἀρκεζόν 44, 16.
 ἀρροβάσσειν 146, 1.
 ἀρρήφορία 146, 4.
 ἀρρήφοροι 146, 4.
 ἄρτια 340, 9.
 ἀρτοποτεῖν 147, 3.
 ἀρύβαλλος 49, 11.
 ἀρχαιοτρόπως εἰπεῖν 148, 15.
 ἀσάμινθος 47, 17.
 ἀσελγαίνειν 150, 27.
 ἀσέλγεια 150, 28.
 ἀσελγής 150, 30.
 ἀσελγοκέρως 151, 5.
 ἀση 47, 16.
 ἀσπαλιεύς 152, 26.
 ἀσπαργούς 157, 6.
 ἄσσα 161, 11.
 ἀστάνδαι 8, 12.
 ἀστειῖσθαι 154, 8.
 ἀστείος 154, 10.
 ἀστρίχους 154, 29. 155, 1.
 ἀστυσίαν 156, 9.
 ἀσφαλῖσθαι 156, 30.
 ἀσχεδωρον 157, 27.
 ἀσχολεῖ 157, 22.
 ἀσχολεῖσθαι 157, 22.
 ἀτεράμνος 159, 9.
 ἀτεράμων 159, 8.
 ἀτηρίας 159, 22.
 ἀτομον 246, 13.
 ἀτόπως 160, 19.
 ἀτρέμα 160, 29.
 ἀτρεμεῖν 160, 29.
 ἀττικουργή 162, 11.
 ἀτάσμος 162, 28.
 αὐθέκαστοι λόγοι 163, 8.
 αὐλή 447, 6.
 αὐοί 162, 28.
 αὐτὰ ἔκαστα 163, 10.
 αὐτίκα μάλα 165, 19.
 αὐτοέντης 163, 19.
 αὐτόποκον 168, 24.
 αὐτοπυρλίτην 168, 7.
 αὐτοσχέδιον πρᾶγμα 232, 24.
 αὐτοτελές 167, 9.
 ἀφάσσω 169, 17.
 ἀφειδρῶν 180, 31.
 ἀφειλάμην 170, 1.
 ἀφελής 170, 25.
 ἀφένκα 171, 4.
 ἀφή 169, 17.
 ἀφήκατο 170, 8.

ἄφθοργα γράμματα 171, 19.
 ἀφίεται 170, 7.
 ἀφροισωσάμενοι 172, 23.
 ἀφύα 435, 18.
 ἀφυσῶδες 173, 22.
 ἄχερδος 176, 17.
 Ἀχιλλεία ἄλφια 175, 7.
 ἄχνη λιμοῦ 175, 29.
 ἄχνη ὕπνου 175, 28.
 ἀχράς 176, 17.
 ἀχώρ 176, 4.
 ἀψευθεῖν 177, 5.
 ἀψευδές 177, 6.
 ἀωρία 177, 16.

B.

βάθρα 178, 4.
 βαλανίς 179, 5.
 βάλανος 64, 7. 180, 8.
 βασιλεύς 149, 2.
 βαύνος 178, 21.
 βέβηκεν 179, 18.
 βιληχρόν 4, 10.
 βουκόλιον 149, 4.
 βρακία 361, 24.
 βραχιόλια 416, 4.
 βρεχμός 182, 2.

Γ.

γάζα 183, 9.
 γαμητέον 344, 29.
 γαῖσα 184, 3.
 γείσος 184, 2.
 γέλιθες 23, 29.
 γλαφαί 116, 16.
 γλήνη 389, 31.
 γλίσχρα κρέα 36, 9.
 γλίσχρον 36, 10.
 γλίσχρος 185, 25.
 γνώμων 186, 15.
 γνωτή 186, 11.
 γραφή 210, 6.
 γρύξαι 25, 22.

Δ.

δαιτυμόνες 237, 27.
 δάπεδον 250, 21.
 δεδειγμένα 190, 15.
 δέει 189, 25.
 δειμῶν 189, 29.
 δεινά 190, 11.

δέμας 379, 14.
 διάζεσθαι 152, 22.
 διαπνεῖν 137, 29.
 διαχειροτονία 273, 16.
 διαχώρισις 197, 7.
 διήκοντα 331, 27.
 δίκαιον ἄρμα 30, 23.
 Διονύσιον 127, 26.
 διπλά 122, 8.
 διτάλαντον 380, 23.
 διαμοσία 103, 28.
 δοκιμασθῆναι 28, 8.
 δορπία 112, 15.
 δύη 202, 8.
 δωροδοκία 204, 10.

E.

ἑβδομον ἡμιτάλαντον 380, 27.
 ἐγεραικὺ βῆλιν 21, 19.
 ἐθράχθη 40, 12.
 εἰρμός 209, 30.
 εἰςέφρησεν 210, 16.
 εἰςῆρόρησεν 252, 22.
 ἑκκλητος 243, 20.
 ἐκνούχος 214, 30.
 ἐλλόγγιον 255, 8.
 ἐναγής 14, 21.
 ἐνδεῖα 212, 5.
 ἐνδεῖσθαι 350, 19.
 ἐνδελεγές 220, 9.
 ἐνδικωτερον 220, 17.
 ἐνθήκη 172, 31.
 ἐντριχον 342, 22.
 ἐξήχθη 349, 4.
 ἐξώκειλεν 275, 8.
 ἐξωμοσία 103, 30.
 ἐπάγειν 20, 20.
 ἐπανάρματα 112, 22.
 ἐπεχωρήθη 228, 14.
 ἐπηγορία 210, 22.
 ἐπηλὶς 121, 2.
 ἐπίκλητος 61, 20.
 ἐπίστωρον 176, 31.
 ἐπιτεθυμμένον 162, 23.
 ἐργολαβῶν 235, 23.
 ἐρεσγλία 235, 30.
 ἔρις 307, 5.
 ἑρόων 118, 1.
 ἐρύθημα 236, 16.
 ἐρυθρόδανον 236, 17.
 ἔρνος 39, 7.
 εὐκαιρίην 379, 6.
 εὐληρον 164, 20.
 εὐρενάγνιαν 16, 25.

εὐρηστον 417, 13.
 ἐφιστρίδα 402, 17.

Z.

ζενίχιον 377, 10.
 ζωῖδια 294, 25.
 ζῶς 34, 26.

H.

ἡμιτάλαντον 380, 23.
 ἡνία 203, 8. 239, 26.

Θ.

θροπόπιον 255, 16.
 θεσμοθέσιον 149, 7.
 θεσμοθέται 149, 1 et 7.
 θεωροί 149, 23.
 θίν 56, 24.
 θίνιον 56, 24.
 θρία 124, 28.
 θυμάλωπες 162, 24.
 θύψαι 162, 23.

I.

ιαλμώδη 259, 18.
 ἰλάρχας 261, 18.
 ἰσδμός 346, 26.
 ἴτυν 177, 2.
 ἱγγες λόγων 264, 27.
 ἰχθυοβολεύς 265, 2.

K.

καδίσκος 106, 2.
 καθιμήσαι 266, 4.
 κάλα 267, 2.
 κανθήλια 267, 18. 318, 21.
 καρχαλέον 268, 10.
 κάρχαρον 268, 11.
 καρνεύειν 268, 21.
 καταιγίς 42, 6.
 καταθῶμεν 269, 13.
 καταλῦσαι 270, 7.
 καταπνυοσύνη 270, 25.
 καταχειροτονία 273, 15.
 κατενεγκεῖν 270, 6.
 κατενευκτης 272, 22.
 κατηγορία 210, 22.
 κερασβόλους 276, 7.
 κηδεμῶν 277, 14.

κήρ 230, 4. 438, 16.
 κήρ 438, 17.
 κήρες 277, 25.
 κιβώτια 141, 25.
 κίνναβος 111, 12.
 κίχλα et κίχλη 171, 22.
 κλήρος 61, 20.
 κληροῦχοι 279, 4.
 κλητήρας 279, 7.
 κορακίνος 262, 7.
 κορδύλη 372, 29.
 κορεῖν 55, 10.
 κόρη 230, 15.
 κόρυς 281, 29.
 κοττάβιον 23, 20.
 κοῦπος 344, 17.
 κουρεῶτις 112, 23.
 κρύσταλλος 309, 14.
 κύβηλις 9, 16. 21, 18.
 κύκλον 177, 1.
 κυμάτια 380, 3.
 Κυνόσαργες 52, 26.
 κύφη 186, 32.
 κυφόν 292, 15.
 κῶος 191, 18.

Λ.

λαοξόδος 238, 6.
 λάπαθον 64, 26.
 λείριον 289, 4.
 λέλογχε 288, 27.
 λέσχει 31, 2. 289, 19.
 λισγαίνειν 31, 1.
 λιάζει 21, 11.
 λιβεργοί 390, 4.
 λιθόβολα 215, 32.
 λιπόντων 107, 26.
 λιποστράτιον 133, 23.
 λορδότητον 292, 25.
 λοχμώδης 292, 25.
 λυγρῶς 455, 16.
 Λυκειον 52, 26. 149, 6.
 λυγρῶς 455, 16.
 λυτρῶν 130, 31.
 λωρλίον 295, 12.

Μ.

μάγγανον 180, 9.
 μάγειρος 294, 7.
 μαρσύνια 141, 26.
 μεσάγκυλα 23, 12.
 μέσος ἀριστεροῦ 143, 6.
 μεταξωτά 364, 1.

μεταστοιχειοῖ 85, 20.
 μετοίμιον 132, 18.
 μίγδην 301, 26.
 μισθαρεῖν 145, 8.
 μῦα 312, 6.
 μυκᾶσθαι 487, 9.
 μυρόλωτον 293, 25.
 μαυκομένης 305, 17.

Ν.

νεμεσίζομαι 307, 15.
 νηήσας 308, 17.
 νήμα 437, 20.
 νιφάς 437, 19.
 νιφετός 437, 19.
 νύσσα 427, 12.

Ξ.

ξιφισμός 130, 11.

Ο.

ὄγμον 420, 20.
 ὄθω 436, 17.
 οἰκείοι 17, 24.
 οἷματα 313, 30.
 οἶμος 333, 17.
 οἶός τε 314, 20.
 οἶός τ' ἦν 314, 21.
 ὀλίγωρον 422, 1.
 ὀλόκληρος 170, 26.
 ὀμόργματα 129, 12.
 ὄνασθαι 318, 9.
 ὄνειδος 307, 6.
 ὄνος 304, 21.
 ὀνυχίσαι 130, 7.
 ὀραριον 412, 3.
 ὄργια 100, 15.
 ὀρεκτιᾶν 320, 4.
 ὀρεῦς 320, 8.
 ὀροφή 321, 2.
 ὀρφῶς 174, 30.
 ὀρχοις 321, 12.
 ὀσταφίδα 155, 27.
 οὐλή 447, 12.
 οὐλή 447, 12.
 οὐ παραδοτέα 344, 31.
 οὐρά 76, 24.
 οὐρος 313, 27.
 ὀφλουσιν 323, 5.

Π.

παιωνίζειν 326, 1.
 παλάμη 326, 11.
 πάλος 263, 22.
 παναγείς 15, 3.
 παναγής 14, 23.
 παραβολή 329, 8.
 παραμυθίσασθαι 330, 6.
 παρᾶπαν 111, 21.
 παρᾶστα 134, 5.
 παρᾶστασις 104, 8.
 παρὰ τοῦτον 331, 3.
 παραψηφισμός 329, 32.
 παρήλιον 105, 25.
 πάροπες 139, 4.
 παροιμία 313, 32.
 πατραλοίας 76, 3.
 πάγνη 309, 14.
 πείνα et πείνη 171, 23.
 πεζίτια 380, 2.
 πέειν 209, 28.
 πέλειαν 335, 29.
 πελιώματα 400, 29.
 πέμπτον ἡμίταλαντον 380, 27.
 περιαιγίρειν 15, 18.
 περισκήνιον 56, 24.
 πέττονσιν 341, 23.
 πήμα 451, 20.
 πηνηλίζειν 342, 21.
 πηνήκη 342, 23.
 πιτύκμα 432, 18.
 πλάδος 343, 18.
 πλαδῶδης 343, 18.
 πλευστήον 344, 30.
 πλήκτρον 191, 15.
 πλοῦς 344, 3.
 πλαντήνδην 17, 26.
 ποδαπός 250, 22.
 ποδήρης 245, 3.
 πόκοι 209, 27.
 πολέμαρχος 149, 2 et 5.
 πολλαπλᾶ 122, 8.
 πολυτάλαντος 380, 9.
 πολυτελής 383, 26.
 πολυτελῆ 158, 29.
 πολύτρυχον 29, 16.
 πορθμός 263, 20. 346, 23.
 Ποσειδάνειον 127, 27.
 Ποσειδάωνιον 127, 24.
 προνόμιον 342, 22.
 προςαγαλῆι 11, 20.
 προσκήνιον 56, 23.
 πρότρεπος ἢ πρότρεπος 185, 23.

προχρσίαν 172, 31.
 προτάνεια 104, 10.
 πτώκας 354, 24.
 πτώσσειν 354, 29.
 πυθόμενος 355, 8.
 πύον 355, 11.

P.

ῥαστανεύειν 358, 8.
 ῥεπούδιον 358, 23.
 ῥέξαι 168, 13.
 ῥιπίζειν 94, 23.
 ῥυθμός 148, 3.
 ῥυπακαί 146, 7.
 ῥυποκονδύλους 175, 20.
 ῥυτήρ 18, 3.
 ῥώπον 360, 19.
 ῥωποκώλης 360, 18.

Σ.

σάλη 150, 15.
 σεμνείον 409, 20.
 σεσημέναι 361, 29.
 σέων, σέας 362, 23.
 σήλια 74, 13.
 σημαντήριον 141, 28.
 σηρεαγῶδης 363, 9.
 σερικά 364, 2.
 σίκας 364, 12.
 συμπαίζειν 152, 11.
 σκόλοπες 92, 2.
 σκοπεύειν 133, 8.
 σκορδινᾶσθαι 152, 16.
 σκῦλα 288, 20.
 σκυτεύς 367, 16.
 σολοικισμός 367, 31.
 σοφίζεσθαι 368, 5.
 στενολεσχία 370, 10.
 στελεγγίς 119, 2.
 στομφάσαι 371, 8.
 συγγενεῖς 17, 23.
 συναντᾶν 111, 18.
 σφαιελλίζειν 131, 3.
 σφάκελος 377, 8.
 σχινίζεσθαι 378, 27.
 σχολαίτερον 379, 3.
 σχολαιότης 379, 4.
 σῶς 34, 25.

Τ.

ταβλιστήριον 284, 12.
 τάλαντον 312, 5.

τέμα 59, 30.
 τεταρτημόριον 385, 12.
 τευτάζειν 386, 5.
 τηλία 74, 12.
 τιδηνός 387, 28.
 τλλω 437, 17.
 τιμαλή 73, 22.
 τιμητός αγών 160, 3.
 τοιχορύνκτης 388, 26.
 τολύπη 388, 81.
 τραῦμα 21, 13.
 τρία ἡμιναῖα 381, 4.
 τρία ἡμιτάλαντα 381, 4.
 τριτάλαντον 380, 23.
 τρίτον ἡμιτάλαντον 380, 26.
 τροχός 391, 1.
 τρύγητος 79, 26.
 τρυγών 391, 6.
 τύμπανον 136, 10.
 τύντλος 391, 29.

Τ.

τάλιον 393, 1.
 ὕβρις 43, 31.
 ὕελος 392, 29.
 υἰάσατο 394, 3.
 υἰάσεις 394, 4.
 ὑπαιθρον 394, 24.
 ὑπάλλαγμα 119, 13.
 ὑπειπεῖν 395, 9.
 ὑπερπεπαικότα 396, 19.
 ὑπεραίσιον 48, 21.
 ὑπότιθον 399, 28.
 ὑποφέρων 400, 8.
 ὑπωμοσία 104, 6.
 ὑπώρεια 59, 39.

Φ.

φαισφόρος 246, 12.
 φανερά οὐσία 169, 9.
 φαργάκια 403, 16.

φάσκαλον 404, 7.
 φερνή 404, 29.
 φιβαίεα 405, 24.
 φιλόζωος 34, 32.
 φιλεύρον 407, 2.
 φοινικιά 122, 10.
 φοιτάδος 407, 13.
 φοίτος 407, 13.
 φορβάδας 408, 13.
 φορβή 263, 10.
 φορμοροφονύμεθα 408, 26.
 φρατρία 112, 26.
 φνκία 410, 4.
 φνκίς 410, 4.
 φυλλίνας αγών 410, 10.
 φωλεόν 137, 14.

Χ.

χάλαξα 309, 13.
 χαλκοῦς 312, 4.
 χειρώναντες 414, 15.
 χελύνιον 450, 12.
 χιών 309, 13.
 χλάς 419, 6.
 χλιδήματα 419, 3.
 χρηματίσαι 417, 6.
 χρηματίσασθαι 417, 7.
 χρυσίς 141, 22.
 χρυσώματα 140, 20.

Ω.

ὦαν 335, 8.
 ὦθω 436, 16.
 ὦθῶ 436, 16.
 ὡς εἰπεῖν 422, 23.
 ὡς εἰπεῖν ἔπος 422, 20.
 ὡς ἔπος φάναι 422, 21.
 ὡς πλήθει 422, 24.
 ὡς φάναι ἔπος 422, 21.
 ὡς φάναι 422, 23.

CORRIGENDA.

-
- Pag. 9, 28. dele alterum καί.
 — 10, 2. lege Ἰλισσοῦ.
 — 43, 19. Χάριτας.
 — 57, 9. Ἀναξανδρίδης.
 — 56, 25. Θεόγνωστος.
 — 60, 6. Ἀκταίανος.
 — 64, 1. ἀπτή.
 — 68, 25. ὑπομνήματος.
 — 73, 18. Βυβλίων.
 — 77, 31. ἀφίτων.
 — 90, 19. κοιμίζοντες.
 — 93, 3. Θεττάλη.
 — 98, 22. Ἰωσιν.
 — ibid. 29. Μαμμακύνθφ.
 — 104, 8. γραμματιδίφ.
 — ibid. 20. Διονυσίου.
 — 106, 21. post ἡμεῖς insere ἀνύειν.
 — 111, 7. lege ἀπό.
 — 127, 16. Γήρα.
 — 129, 3. ἀπομαγαλίσ.
 — 130, 26. Δραπέτισιν.
 — 139, 1. Πυθέιον.
 — 141, 24. ἐν αὐτοῖς.
 — 162, 11. ἀττικουργή.
 — 167, 32. Μαριφ.
 — 180, 24. βομβυλιός.
 — 363, 11. εὐπεκτον.
-

197

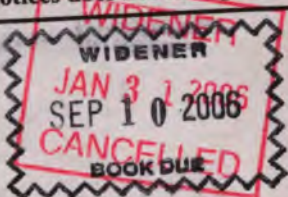
1

19

WIDENER LIBRARY

Harvard College, Cambridge, MA 02138: (617) 495-2413

If the item is recalled, the borrower will be notified of the need for an earlier return. (Non-receipt of overdue notices does not exempt the borrower from overdue fines.)

Thank you for helping us to preserve our collection!

3 2044 079 426 136

Widener Library

3 2044 079 426 136